

Giới thiệu Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert

Xuyên qua đến Thủy hử truyện bên trong thế giới, nhưng không phải thường quy Thủy hử, nhân vật chính không đi chiếm núi làm vua, mang theo lo việc bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong ý nghĩ, trước tiên quét tận thiên hạ tặc, lại đi thủ vệ cương vực.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1 : Xuyên Đến Dã Trư Lâm

Tần Ngạo Thiên mở hai mắt ra, thấy được rất nhiều cây, nơi này hẳn là một cái rừng, thế nhưng là, ta tại sao lại ở chỗ này? Tần Ngạo Thiên ngồi dậy, gặp trên người mình còn mặc màu đen đặc công quần áo bó, mà áo khoác thì rách rưới, còn dính đầy máu đầu vết. Tần Ngạo Thiên bỏ đi thân trên áo khoác ném xuống đất cũng đứng lên, xoay người sờ lên ửng da hộ thối chỗ, mò tới một cái cứng rắn vật thể, Tần Ngạo Thiên biết, kia là hắc đao găm quân đội, lập tức lại yên lòng bắt đầu hồi ức.

Hắn nhớ lại trận kia cuối cùng chi chiến, đặc công của hắc tiểu đội, quân địch thủ lĩnh còn có, viên kia đạn pháo, viên kia lẹ ra không nên xuất hiện đạn pháo. Hắn đã hiểu, nở nụ cười lạnh, quả nhiên a, từ xưa quân vương nhiều vô tình, chúng ta không màng sống chết thay người bán mạng, đến cuối cùng, vẫn là tránh không được thô khôn chết chóc sẵn nấu hạ tràng, hừ, thật đúng là hảo thủ đoạn a.

Nhưng mình tại sao không có chết, còn rời đi chốn chiến trường kia? Chẳng lẽ? Là xuyên qua? Xã hội bây giờ, đối với xuyên qua đã rất bình thường trở lại, bởi vì không ngừng có người xuyên việt tin tức truyền ra, thế nhưng là Tần Ngạo Thiên cũng không có nghĩ qua, sự tình sẽ phát sinh trên người mình. Tính toán không thêm nghĩ nữa, nhập gia tùy tục, thượng thiên đã không cho ta chết, để cho ta một lần nữa sống một lần, vậy ta đây một thể, sẽ vì mình mà sống, sẽ không lại làm có thể để cho người ta tùy ý vứt bỏ chớ.

Tần Ngạo Thiên vừa hạ quyết tâm, liền phát giác được có người đi tới, cấp tốc tìm một chỗ giấu kín, giương mắt xem xét, quả nhiên, ở phía xa có ba người chậm rãi đi tới, ba người đều là cô đại cách ăn mặc, hai người giống như là nhìn ép phạm nhân công sai, giữa này chính là phạm nhân rồi? Chỉ là chẳng biết tại sao, kia phạm nhân đi đường khập khễnh, hai cái công sai còn tại hai bên đỡ lấy, nhưng miệng bên trong tựa như là đang không ngừng chửi rủa.

Kia phạm nhân thực sự đi không được rồi, ngừng lại, cũng không biết nói cái gì, hai cái công sai xuất ra dây thừng đến đem kia phạm nhân cột vào trên cây. Nhìn đến đây, Tần Ngạo Thiên đột nhiên nhũn mảy, cảm giác tình cảnh này giống như ở nơi nào nhìn thấy qua, theo bản năng xoay người lấy ra giấu ở giày bên trong đao găm quân đội cũng phản tay nắm chặt.

Lúc này nghe được kia hai cái công sai thanh âm "Lâm Xung a, đây cũng không phải là ta hai người muốn mạng của người, đây là ý tứ phía trên, người đến xuống mặt cũng không nên tìm hai người chúng ta a." Nói liền cầm lấy thủy hỏa côn muốn đem Lâm Xung giết chết.

Tần Ngạo Thiên đã biết mình là xuyên qua đến một cái thế giới như thế nào, lập tức cũng không kịp phân trần, một cái bước xa từ phía sau xông tới, đao găm trong tay cũng văng ra ngoài. Mà lúc này không trung cũng không chỉ cái này một thanh đao găm quân đội, còn có một cây thủy mặc thiên trượng bay về phía kia hai cái quan sai trong tay thủy hỏa côn.

"Phốc" "Đinh" hai tiếng vang lên, trước một tiếng là đao găm quân đội đâm vào bên trong một cái người yết hầu thanh âm, sau một tiếng là thiên trượng đánh bay thủy hỏa côn thanh âm. Đợi Lâm Xung mở to mắt lại nhìn lúc, chỉ gặp trước mắt nhiều hai người, một cái là dáng người cường tráng nam tử xa lạ, mặc kỳ dị, một cái thì là huynh đệ của mình Lỗ Trí Thâm. Còn có một cái cổ phun máu đã nói không ra lời quan sai. Một cái khác gặp, bị hù chân mềm nhũn, co quắp ngã trên mặt đất.

Lỗ Trí Thâm đoạt trước tới ân cần thăm hỏi nói ". Ca ca không có sao chứ, người lại hơi dừng một lát, đợi ta giải quyết cái này tùm tiếu nhân." Nói liền giờ lên thiên trượng muốn giết còn lại quan sai, Lâm Xung gấp vội vàng nói "Sư huynh chậm đã!" Cứng rắn cho Lỗ Trí Thâm gọi ngừng lại, nói "Bọn hắn cũng là bị người sai sử, sư huynh vẫn là dừng lại tạo sát nghiệt." Vừa nói, một bên nhìn về phía bên cạnh Tần Ngạo Thiên cũng hỏi "Không biết sư huynh bên cạnh vị này là?"

Tần Ngạo Thiên không nhanh không chậm đi tới, nhặt lên rơi trên mặt đất đao găm quân đội, một thanh đâm là còn lại quan sai. Người kia còn chính quỳ tạ Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm ân không giết đầu, lần này trực tiếp liền quỳ chết trên mặt đất, đầu cũng thuận thể đập xuống dưới, trong lòng một vạn cái đầu hồi, đáng tiếc hắn cũng chỉ có thể đến hồi Diêm Vương gia.

Tần Ngạo Thiên miễn bất tại ý trả lời Lâm Xung nói ". Tần Ngạo Thiên "

Lâm Xung gặp, nội tâm nghĩ đến, quả nhiên đủ ngạo. Bên cạnh Lỗ Trí Thâm nhìn không được, tiến lên la mắng "Uy, người cái thằng này, huynh đệ của ta đều nói không muốn giết, người vì sao còn hạ tử thủ?" Tần Ngạo Thiên quay đầu nhìn thoáng qua trên đất hai cỗ tử thi, nói "Bởi vì hắn thấy được ta hình dạng."

Lời này vừa nói ra, dọa Lâm Xung Lỗ Trí Thâm nhảy một cái, gặp hình dạng liền muốn giết chết? Người này hảo hảo ngoan độc, ra tay lại quả quyết không chút nào dây dưa dài dòng.

Lỗ Trí Thâm lại cười to nói "Ha ha ha, gặp người hình dạng sẽ chết, kia huynh đệ của ta hai người cũng gặp người hình dạng, người có phải hay không cũng muốn giết chúng ta à?" Nói trâu tròng mắt, cũng nắm chặt trong tay thiền trượng.

Tần Ngao Thiên cũng đang muốn cùng cái này hòa thượng phá giới độ sức một trận, thuận tiện tìm hiểu một chút lấy mình vua đặc công thân thủ tại nước này hừ thế giới là cái gì trình độ, có thể hay không chiến thắng Lâm Lỗ võ. Thế là nói "Người nói không sai, hôm nay là người ở trên đời này ngày cuối cùng."

"Ha ha, cuồng vọng tự đại, để ta đến giáo huấn người một chút." Nói, Lỗ Trí Thâm liền quơ thiền trượng chụp về phía Tần Ngao Thiên. Tần Ngao Thiên không sợ chút nào, tay trái lại từ bên trái mắt cá chân chỗ lấy ra một thanh khác dao găm quân đội phản tay nắm chặt, hai tay hai thanh dao găm quân đội một cái Thập tự giao nhau cản trên đầu, liền tiếp nhận Lỗ Trí Thâm thiền trượng.

Lâm Xung gặp lời nói đều nói đến mức này, cũng không tốt khuyên giải, liền cũng muốn gia nhập chiến đoàn, làm sao dưới chân bị kia hai cái tặc nhân nóng tăng thêm máu bọng máu còn không có tốt, chẳng qua là có lòng bất lực.

Lỗ Trí Thâm gặp vẫn không quên quan tâm nói "Ca ca không cần lo lắng, chân người hạ không tiện, trước ít nghỉ một lát, đợi ta bắt giữ cái này tiểu tử cuồng vọng lại nói." Vừa nói vừa là ra sức một kích, quét ngang hướng Tần Ngao Thiên, Tần Ngao Thiên nhìn xem Lỗ Trí Thâm thiền trượng quét tới, kỳ thế là muốn đem mình quét vì hai đoạn a, bất quá, thân là vua đặc công hán, như thế nào lại sợ, chỉ gặp hán cười lạnh một tiếng, chẳng những không lùi, thân thể còn hướng Lỗ Trí Thâm thiền trượng nghênh đón, chẳng qua là khi nhanh chạm đến kia thiền trượng thời điểm, thân thể đột nhiên hạ xuống, Lâm Lỗ hai người còn tưởng rằng hán chỉ là nằm trên đất đến tránh công kích đâu. Nhưng ai biết, Tần Ngao Thiên thân trên không có tiếp xúc mặt đất, chỉ dựa vào hai chân chèo chống, nương tựa theo song chân và hông bộ lực lượng, quả thực là đem mình cứng lên, hai tay dao găm quân đội nhón bộ hướng lên trên, đâm thẳng hướng Lỗ Trí Thâm yết hầu bộ vị.

Lâm Xung ở bên kêu to "Huynh đệ coi chừng!" Nhưng cũng đã chậm, Lỗ Trí Thâm thân thể chính theo vung vẩy thiền trượng quán tính có chút di động bên trong, căn bản tới hay không làm ra phản ứng, mắt thấy dao găm quân đội cái bóng càng lúc càng lớn, Lỗ Trí Thâm đành phải nhắm mắt lại ở trong lòng hô "Mệnh ta thôi rồi!"

Sau đó liền nghe được "Phốc "" phốc" hai tiếng vang lên. Lỗ Trí Thâm nhắm mắt lại cau mày, Lâm Xung ở một bên sợ nói không ra lời, Tần Ngao Thiên mỉm cười. Lúc này ánh nắng bắn tới, chiếu vào Tần Ngao Thiên trên mặt, đem nó anh tuấn hình dáng chiếu rọi ra quang trạch, lại thêm Tần Ngao Thiên mỉm cười, hoàn mỹ vô hạn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 : Thiên Ca Mang Người Bay

Lỗ Trí Thâm cau mày, nhưng kia cảm giác đau đớn từ đầu đến cuối không có xuất hiện, khi hán mở to mắt, nhìn thấy Tần Ngao Thiên hai tay đặt ở cổ của mình phía trước, mà trước đó "Phốc" "Phốc" âm thanh, là Tần Ngao Thiên đem trong tay dao găm quân đội đâm trên mặt đất thanh âm. Lỗ Trí Thâm trở về từ cõi chết, kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, mà ở một bên Lâm Xung cũng giống như vậy, không nghĩ tới cùng mình võ nghệ bất phân cao thấp Lỗ Trí Thâm vậy mà nhanh như vậy liền bại, còn kém chút mất mạng, cái này Tần Ngao Thiên sao sẽ lợi hại như thế, trên giang hồ khi nào xuất hiện bức này nhân vật.

Tần Ngao Thiên nguyên bản cũng không muốn giết Lâm Lỗ hai người, hán chỉ là nghĩ mượn cơ hội này nghiệm chứng một chút thực lực của mình mà thôi. Hiện nay mục đích đã đạt thành, Tần Ngao Thiên đương nhiên vui vẻ, cất tiếng cười to.

Lỗ Trí Thâm nghe được Tần Ngao Thiên cười to, cho là hán là trào phúng mình đâu, lập tức mặt đen lên nói "Người cái thằng này, cười chuyện gì, ta thua, người muốn giết cứ giết, ta nếu là một chút nhú mày, cũng không phải là hảo hán, chỉ là ta kia Lâm Xung huynh đệ, hán võ nghệ phi phạm, chỉ là bây giờ bị gian nhân làm hại, đi đứng không tiện, người chính là thắng hán cũng là thắng mà không võ, hừ!"

Lâm Xung lại tại bàng đạo "Huynh trưởng bởi vì cứu ta mà đến, ta há có thể bỏ qua huynh trưởng một mình sống tạm? Ta nguyện cùng huynh trưởng chung phó Hoàng Tuyền!"

Tần Ngao Thiên xoay người nhặt lên cắm trên mặt đất dao găm quân đội thu nhập trong ống giày, cũng hướng về sau chậm rãi dạo bước, vừa đi vừa nói nói ". Ta cũng không muốn giết các người, nếu như muốn giết người, vừa rồi người liền mất mạng, về phần giáo đầu người, nếu như ta muốn cho người chết, cũng sẽ không lao ra cứu người. Còn vừa rồi ta nói muốn giết các người, chỉ là muốn tìm cái lý do để đề bạt dùng toàn lực cùng ta so chiêu mà thôi."

Nghe lời này, hai người yên lòng, Lỗ Trí Thâm càng nói ". Người người này, muốn luận bàn cũng không nói rõ, làm hại ta thật đáng, ta còn cho là mình muốn tuyệt mệnh ở nơi này đâu." Lâm Xung cũng là nói theo "Huynh đệ cái này thân thủ cũng là tương đương lợi hại, ta nghĩ chính là ta huynh đệ hai người

liền thủ cũng chưa chắc có thể đủ thắng quá người."

Tần Ngao Thiên ung dung cười một tiếng, nói sang chuyện khác "Không biết hai người các người sau này có tính toán gì không? Lâm giáo đầu, chẳng lẽ người còn muốn tiếp lấy đi kia Thương Châu? Người bị Cao Cầu tên kia hãm hại gây nên đây, hẳn còn mua người trên đường giết người, bây giờ người hoàn hảo không chút tổn hại, hẳn biết được sau nhất định còn sẽ có lại phải sát thủ đi kia Thương Châu giết hại người, người liền thật muốn như thế bị người đùa bỡn tại ở trong lòng bàn tay? Thật sự là đáng tiếc cái này tám mươi vạn cầm quân giáo đầu danh hào."

Lâm Xung không nghĩ tới Tần Ngao Thiên biết đến nhiều như vậy, kỳ thật tại Tần Ngao Thiên nói ra trước đó, mình đích thật là tính toán như vậy, nhưng trải qua Tần Ngao Thiên kiểu nói này, Lâm Xung mê mang. Bên cạnh Lỗ Trí Thâm cũng nói "Đúng đấy, muốn ta nói, ca ca cũng đừng đi kia Thương Châu, hai người chúng ta, lại thêm ngao Thiên huynh đệ cùng một chỗ, thiên hạ này nơi nào đi không được?" Lâm Xung lắc đầu nói "Muốn ta ý chí báo quốc chí niệm, ngày đêm cần trọng thao luyện sĩ tốt, lại thăm tảo gian nhân hãm hại, cho nên bây giờ lại báo quốc không cửa, ai, thôi, thôi, ta liền mà theo hai người các người đi thôi, cái này Thương Châu, không đi. . ." "Ha ha ha, đây mới là hảo huynh đệ của ta, người ta ba người đi cộng đồng xông xáo, chưa hẳn không thể xông ra cái bộ dáng, ha ha ha!"

Lúc này Tần Ngao Thiên nói "Đề hạt cái gọi là xông xáo, chẳng lẽ muốn chiếm núi làm vua vào rừng làm cướp đi."

Lỗ Trí Thâm nghe rồi nói ra "Cái này có cái gì không được, đã cái kia chim triều đình gian nhân đương đạo, chúng ta báo quốc không cửa, cùng nó lại bị gian nhân giết hại, chẳng bằng làm cái sơn đại vương thoải mái, đến lúc đó người làm đại đầu lĩnh, Lâm Xung ca ca nhị đầu lĩnh, ta đương tam đầu lĩnh, bằng bản lĩnh của chúng ta, nhất định có thể lẫn vào phong sinh thủy khởi, chẳng phải sung sướng."

Lâm Xung nghe xong ở trong lòng không ngừng lắc đầu "Nghĩ không ra ta Lâm Xung cũng muốn làm tặc a, ai "

Tần Ngao Thiên cũng tại lúc này đưa ra ý kiến của mình "Đã người ta cũng biết thiên hạ này bách tính ngay tại chịu khổ, người vì sao còn muốn làm tặc nhân lại đi hãm hại bách tính đâu, người làm như thế, cùng những cái kia triều đình gian nhân lại có gì khác biệt, coi như đến cái gì hảo hán?" Lỗ Trí Thâm phản bác "Ta cũng không nói muốn đi hãm hại bách tính a" "Không đi cướp bóc bách tính, người lại nên ăn cái gì uống gì, chẳng lẽ muốn đi gặm vỏ cây sao? Dạng này liền xứng đáng hảo hán hai chữ rồi? Thật sự là buồn cười."

Lỗ Trí Thâm bị nói đỏ bừng cả khuôn mặt,

Muốn phản bác lại không biết nói thế nào, đánh nhau đi, lại đánh không lại, đành phải thở hào hển oán giận nói "Cái gì cũng không được, vậy người nói, huynh đệ chúng ta nên làm như thế nào?"

Tần Ngao Thiên một mặt ngao khí, nói "Đi theo ta, Thiên ca mang người bay." Nói xong liền hướng đông kinh thành phương hướng đi đến. Lỗ Trí Thâm cùng Lâm Xung không rõ câu kia mang người bay là có ý gì, nhưng bọn hắn lý giải cũng tuân theo câu nói đầu tiên, theo ta đi, mặc dù không hiểu vì sao Tần Ngao Thiên muốn làm gì, nhưng vẫn là theo bản năng đi theo Tần Ngao Thiên đi đến.

Đi lần này, liền đi tới Đông Kinh trước cửa thành, đang muốn đi vào trong lúc, Lỗ Trí Thâm gọi lại Tần Ngao Thiên, nói ". Huynh đệ, đây là Đông Kinh, kia Cao Cầu hang ổ, chúng ta hiện nay tới đây chẳng phải là tự chui đầu vào lưới, nhất là ta Lâm Xung huynh đệ vẫn là mang tội chi thân, không tốt xuất hiện ở đây a." Lâm Xung cũng ở một bên không ngừng gật đầu phụ họa.

Tần Ngao Thiên cười thần bí, nói ". Chẳng lẽ giáo đầu bị hại đến thế ly từ tán cứ tính như thế? Kia Cao Cầu phụ tử còn tại làm xằng làm bậy, giáo đầu thế tử cũng trong nhà chờ đợi giáo đầu, chẳng lẽ giáo đầu người liền đều mặc kệ? Nói thật cho người biết, ta mang các người về Đông Kinh, chính là muốn cho giáo đầu báo thù, đề giáo đầu chính tay đâm cừu nhân, lại đem giáo đầu một nhà tiếp ra khỏi thành bên ngoài đi, nếu như các người không dám vào cái này Đông Kinh thành, liền đi ngoài thành kia Ngưu Đầu Sơn bên trên chờ đi."

Lỗ Trí Thâm không vui nói "Huynh đệ nói đến lời gì, có cái gì không dám, ta liền bồi người đi đến cái này một lần. " Lâm Xung cũng ở bên nói ". Tần huynh đệ vì ta Lâm Xung mà mạo hiểm, ta nếu là lại lùi bước còn đáng là đàn ông không, ta cũng phải cùng các huynh đệ cùng một chỗ xông cái này Đông Kinh thành."

Tần Ngao Thiên hài lòng nói "Rất tốt, bất quá giáo đầu ở lâu Đông Kinh, khó tránh khỏi bị người nhận ra, vẫn là phải làm chút nguy trang." Thế là tại Lâm Xung trên mặt lau một chút đất vàng, lại đem vũ khí dùng bao vải bên trên liền cùng nhau hướng trong thành đi đến.

Chỗ cửa thành, mấy cái trông coi binh sĩ như thường lệ vơ vét lấy vào thành bách tính, chợt nhìn thấy phải vào thành Tần Ngao Thiên ba người, liền đi tới. "Uy, ba người các người, từ đâu tới, trước kia chưa từng gặp qua các người, vào thành đi làm cái gì?"

Lỗ Trí Thâm nói "Ta làm cái gì còn muốn hướng người báo cáo? Cút!"

Binh sĩ kia vẫn luôn là cửa thành Tiểu Bá Vương, chưa từng nhận qua loại đãi ngộ này? Trực tiếp cả giận nói "Lớn mật tặc nhân, ta nhìn các người chính là gần nhất trong thành đoạn thời gian trước gây án tặc nhân, người tới bắt lại cho ta!" Nói, hơn mười binh sĩ cầm súng dâng lên đem ba người vây quanh.

Lỗ Trí Thâm cũng không chút nào yếu thế đến kia ra thiên trượng đến, Lâm Xung thì là có chút khẩn trương, bởi vì hắn sợ bị người nhận ra, mà Tần Ngao Thiên thì cười đón lấy kia trước đó binh sĩ, cũng ở trong lòng yên lặng ghi lại chỗ cửa thành binh sĩ nhân số.

"Quan gia, hiểu làm hiểu làm, ba người chúng ta mới từ Thanh Châu tới, cho nên quan gia chưa thấy qua, mà lại chúng ta là lần đầu tiên đến Đông Kinh, như thế nào lại là trong thành tặc nhân đâu? Chắc hẳn nhất định là hiểu lầm, quan gia trách móc, quan gia trách móc." Nói đem từ Tiết Đồng trên thân hai người tìm ra tiền ngân vụng trộm đưa cho người kia. Binh sĩ kia ước lượng trọng lượng, hài lòng cười nói "Ha ha, khả năng thật là hiểu lầm, tất cả lui ra đi thôi, các người đi vào trong thành chịu lấy quy cách, qua canh giờ muốn đóng cửa thành, lại không thể trên đường tùy ý hành tẩu, các người cần phải nhớ "

"Nhớ kỹ nhớ kỹ, đa tạ quan gia nhắc nhở, đi thôi."

Ba người cùng nhau đi vào trong thành.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3 : Trong Phủ Lập Kế Hoạch

Lỗ Trí Thâm không vui nói "Ca ca vì sao muốn cho kia lưu manh tiền, giống cái loại người này , ần ta nói chính là nên đánh, đánh trung thực liền tốt."

Tần Ngạo Thiên cười lạnh nói "Yên tâm, hấn sống không quá đêm nay, vừa rồi ta xem, cửa thành hết thấy có hai mươi mấy người, vừa rồi vây quanh có bảy tám cái, trên tường thành còn có hơn mười, có hơi phiền toái, bất quá không sợ, ta tự có đối sách. Đi thôi, đi trước giáo đầu trong nhà."

Lâm phủ bên ngoài, Cao nha nội dẫn người ở ngoài cửa kêu lên "Tiểu nương tử, mau ra đây nha, ta nghe nói kia Lâm Xung đã chết tại trên đường, người còn trẻ như vậy lại xinh đẹp, cũng không thể thủ tiết đi, ta đã lấy được phụ thân đại nhân đồng ý, ngày mai liền đến cưới người vào cửa, đến lúc đó tiểu nương tử người cũng không nên thẹn thùng không dám ra ngoài a, ha ha ha!"

Nói liền dẫn người đã đi xa, Lâm Xung ba người trốn ở ngõ hẻm trong nghe được rõ ràng, Lâm Xung cả giận nói "Quả nhiên là Cao Cầu tên kia muốn tính mạng của ta, nhìn ta đi giết cái này Cao nha nội!" Dứt lời nâng thương liền muốn xông ra đi, thiếu bị Tần Ngạo Thiên ngăn lại, nói ". Giáo đầu chậm đã, cái này Cao nha nội là nên chết, bất quá chỉ là không thể chết tại người Lâm gia phụ cận, vậy sẽ chỉ hại người nhà của người, tạm chờ hơn mấy canh giờ, đợi đến trời tối, chúng ta đi Thái úy phủ đi muốn cái thằng này tính mệnh. Đi thôi, đi xem một chút nương tử của người đi, nàng nghe được thân người chết tin tức nhất định vạn phần thống khổ, giáo đầu nhanh đi trấn an một chút người nhà đi." "Ngạo thiên bên trong nói đúng lắm, là Lâm Xung thiếu sót." Dứt lời ba người cùng nhau leo tường mà vào.

"Ô ô, phu quân chết rồi, bọn hấn nói phu quân chết rồi, đây là sự thực sao?" Lâm nương tử thanh âm từ trong nhà truyền ra, nghe được thê tử tiếng khóc, Lâm Xung trong lòng cảm xúc ngàn vạn xông lên đầu, trực tiếp phá vỡ đại môn đáp lại nói "Là giả, ta Lâm Xung còn sống!"

Trong phòng nha hoàn Cẩm Nhi vừa muốn an ủi nhà mình phu nhân, liền nghe được lớn cửa bị mở ra, quay đầu nhìn lại lại gặp nhà mình quan nhân xuất hiện tại cửa ra vào, không khỏi mắt choáng váng. Kia Lâm nương tử càng là như vậy, nghe được nhà mình tướng công thanh âm, lại thêm thấy được tướng công xuất hiện tại trước mắt của mình, không tự chủ được nói "Nô gia không phải đang nằm mơ chứ?"

Lâm Xung ba chân bốn cẳng phải đem Lâm nương tử ôm vào trong ngực nói "Không phải nằm mơ, đến hai vị huynh đệ tương trợ, ta Lâm Xung mới lấy đại nạn không chết, chỉ là đoạn này thời gian khổ nương tử." "Không có khổ hay không, nhìn thấy tướng công không có việc gì, nô gia liền khổ gì buồn bực cũng không có."

Lúc này Tần Ngạo Thiên Lỗ Trí Thâm hai người đi vào cửa, cười nói "Chúc mừng giáo đầu một nhà đoàn tụ" Lâm Xung gặp Tần Ngạo Thiên hai người vào tới cửa, thẳng lời kéo Lâm nương tử nói ". Tướng công ta chính là đến Tần Lỗ hai vị huynh đệ tương trợ, mới có thể có mệnh lần hai cùng nương tử gặp nhau. Hai vị xin nhận Lâm Xung cúi đầu" nói liền muốn hạ bái, Lâm nương tử cũng giống như vậy. Bất quá Tần Ngạo Thiên lại là đưa tay ngăn cản Lâm Xung tình thế, nói "Giáo đầu trước không muốn bái, trước mắt ta còn đảm đương không nổi giáo đầu vợ chồng cái này cúi đầu. Chúng ta vẫn là đợi đến chuyện chỗ này lại nói cái khác đi."

Lâm Xung nhìn về phía Cẩm Nhi nói ". Đi đem nhạc phụ đại nhân kêu đến" "Phải"

Đợi đến Lâm Xung nhạc phụ Trương giáo đầu qua đến thời điểm, Lâm Xung đã rửa mặt một phen, cũng đổi lại ngày thường ở trường trận lúc mặc màu trắng bạc giáp trụ, sau có màu trắng áo choàng, ngực lại là hảo hảo suất khí. Đây đều là Tần Ngạo Thiên an bài, hấn để Lâm Xung mặc vào chiêu bài của mình quần áo, đi xông Thái úy phủ, chính tay đâm cừu nhân, tốt dương danh thiên hạ.

Chào đón Trương giáo đầu nói sự tình chân tướng về sau, Trương giáo đầu nói ". Thôi, kia Cao Cầu một nhà lần nữ nhi của ta, lão phu chỉ hận không thể thân tự sát hấn, đã Xung nhi đặt quyết tâm, lão phu liền cùng tùy các người cùng nhau ra khỏi thành." "Tốt, vậy cứ như thế định , chờ sau đó Trương giáo đầu các người thu thập một chút hành lý, chỉ chọn nhẹ nhàng cầm, đợi đến vào đêm về sau, chúng ta chia binh hai đường, để hạt Trương giáo đầu cùng Lâm nương tử Cẩm Nhi các người bốn người đến chỗ cửa thành trốn, ta cùng Lâm giáo đầu cùng đi dò xét Thái úy phủ, sau đó ta sẽ tới chỗ cửa thành tạo lên thanh thế, sau đó các người thừa cơ chạy ra thành đi, nhớ kỹ, ra khỏi thành sau tại Ngưu Đầu Sơn chờ ta."

Lỗ Trí Thâm sau khi nghe xong, khó hiểu nói "Cái gì gọi là tại Ngưu Đầu Sơn chờ người? Chẳng lẽ ngạo Thiên huynh đệ không cùng chúng ta cùng nhau ra khỏi thành sao?" Đám người nguyên bản cũng không có nghe được cái gì, nhưng trải qua Lỗ Trí Thâm kiểu nói này, mới phát giác đến chỗ không đúng. Đầu mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía Tần Ngạo Thiên.

Tần Ngạo Thiên cười nói "Ta đến lúc đó sẽ nói Thái úy phủ gặp tắc nhân tập kích, dẫn đầu chỗ cửa thành binh sĩ chạy tới Thái úy phủ, các người mới tốt

có đi ra ngoài cơ hội, nếu là ta cũng cùng tùy các người cùng nhau ra khỏi thành, cửa thành binh sĩ có thể sẽ có chỗ đề phòng, nếu là bọn hán có cảnh giác, chúng ta liền không tốt ra khỏi thành, cho nên biện pháp tốt nhất chính là ta dẫn ra binh sĩ, các người đánh lên cửa thành ra ngoài, ta nói như vậy, mọi người hiểu không?"

Đám người nghe xong một mặt ngưng trọng, Cẩm Nhi nhìn xem Tần Ngạo Thiên kia khuôn mặt anh tuấn, lại nghe được hán vì để cho mọi người thuận lợi ra khỏi thành, lại muốn kinh nghiệm bản thân hiểm cảnh, không khỏi bị Tần Ngạo Thiên anh hùng khí khái chiết phục. Nghĩ tới đây không khỏi khuôn mặt nhỏ đỏ lên, cúi đầu, nghĩ lại lại lo lắng lên Tần Ngạo Thiên nguy hiểm tới.

Đương nhiên Cẩm Nhi tiểu động tác không có bị người khác chú ý tới, chỉ nghe Lỗ Trí Thâm cùng Lâm Xung nói "Sao có thể để ngạo Thiên huynh đệ tự mình mạo hiểm, để cho ta tới dẫn mở cửa thành binh sĩ a "

Tần Ngạo Thiên lắc đầu nói "Không thể, hai người các người đều từng tại Đông Kinh lộ diện, khó tránh khỏi sẽ không có người biết ra các người thân phận, ta thì lại khác, mà lại ta đối với mình có lòng tin, có thể thoát thân, coi như nói khó nghe, nếu ta ra không được thành, cũng không có việc gì, bởi vì đến lúc đó người trong thiên hạ biết là, giết vào Thái úy trong phủ báo thù chính là Lâm Xung Lâm giáo đầu, chiếm cửa thành tiếp dẫn giáo đầu một nhà ra khỏi thành chính là lỗ đề hạt, cho nên ta là không có nguy hiểm, yên tâm đi, không có việc gì."

Kỳ thật đương trong thành xảy ra chuyện về sau, nếu không có ngay đầu tiên trở ra cửa thành, đợi cho ngày thứ hai nhất định sẽ cửa thành thất chặt từng nhà điều tra nghi phạm, giống Tần Ngạo Thiên dạng này ngoại lai hộ sẽ chỉ càng thêm nguy hiểm, bất quá Tần Ngạo Thiên là ai, vua đặc công, hán có tự tin có thể trở ra thành đi, cũng không có đem những này nói ra, miễn cho để cho người ta lo lắng, mà Lâm Lỗ hai người sau khi nghe, mặc dù vẫn là lo lắng, nhưng cũng căn cứ vào tin tưởng Tần Ngạo Thiên năng lực, lựa chọn tiếp nhận phương pháp này.

Lâm Xung đứng dậy bái hướng Tần Ngạo Thiên, nói "Ngạo thiên huynh như vậy quên mình vì người, cam nguyện vì Lâm Xung hãm thân hiểm cảnh, xông không thể báo đáp, chỉ có cầm cái mạng này đến hoàn lại." Tần Ngạo Thiên cười nói "Giáo đầu nói quá lời, như Tần mỗ bắt từ, ngày khác Ngưu Đầu Sơn tái tụ hợp lúc, hai người các người nhưng nguyện hiệu mệnh tại ta?"

Nghe lời này, Lâm Lỗ hai người cùng nhau bái nói ". Nguyện ý nghe ca ca phân phó!"

Tần Ngạo Thiên biết, Lâm Lỗ hai người đây là đang sớm trả lời chắc chắn mình, mục đích thì là để cho mình an tâm, cũng là chúc chuyện này hết thấy thuận lợi. Tần Ngạo Thiên hài lòng cười nói "Các người liền gọi ta Thiên ca a "

Lâm Lỗ hai người trước kia chưa từng nghe qua loại thuyết pháp này, bất quá cũng vẫn là cùng nhau bái nói ". Thiên ca "

Lần nữa nghe được cái này quen thuộc xưng hô, Tần Ngạo Thiên không khỏi nghĩ là kiếp trước đặc công tiểu đội, nhớ tới những cái kia đáng yêu các đội viên. Gây dựng lại đặc công tiểu đội ý nghĩ lại xong ra, cái này Lâm Lỗ hai người chính là ta nhóm đầu tiên đội viên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4 : Ban Đêm Xông Vào Phủ Thái Úy

Đêm, sâu, trên đường trống rỗng, không người đi lại, chỉ có nơi xa truyền đến cái mõ tiếng vang lên.

Lúc này, Tần Ngạo Thiên cùng Lâm Xung hai người đã xuất phát đi đến Thái úy phủ, mà Lỗ Trí Thâm bốn người cũng thu thập xong bọc hành lý xuất phát tiến về cửa thành phụ cận mai phục.

Đến Thái úy cửa phủ chỗ, thấy ngoài cửa cũng không có thị vệ trấn giữ, căn bản nhìn không ra có bao nhiêu thủ vệ. Chỉ gấp toàn thân áo đen Tần Ngạo Thiên nằm rạp trên mặt đất, dùng lỗ tai dán chặt mặt đất, nghe được bên trong vệ đội tuần tra tiếng bước chân vang lên."Cộc cộc cộc đất" ngay gần trật tự, Tần Ngạo Thiên nói thầm trong lòng đạo, xem ra cái này Thái úy phủ thật đúng là thủ vệ sâm nghiêm nha. Bên cạnh Lâm Xung nghe được Tần Ngạo Thiên nói thầm, cũng không nhịn được nhú mày, nhưng cũng không nói lời nào quấy rầy Tần Ngạo Thiên.

Nghe hồi lâu sau, Tần Ngạo Thiên đứng dậy, nhanh chóng hướng bên cạnh một chỗ tường đi đến, Lâm Xung cũng theo sát phía sau. Bất quá Tần Ngạo Thiên tới dưới tường cũng không có dừng lại, mà là trực tiếp đập tường mà lên, hai tay nắm lại đầu tường thả người nhảy lên, tiến vào trong nội viện, rơi xuống đất im ắng.

Nguyên trước khi đến Tần Ngạo Thiên nằm rạp trên mặt đất nghe trong nội viện vệ đội lúc đi lại, nghe được nơi đây chính là vệ đội tương giao về sau một chỗ lỗ thủng, Tần Ngạo Thiên tiến vào trong nội viện lúc, quả nhiên bốn phía không người. Tiếp lấy Tần Ngạo Thiên nằm sấp bên trên đầu tường, với bên ngoài Lâm Xung nói ". Giáo đầu người đi chỗ cửa lớn chờ ta mở cửa cho người" nói xong liền lại nhảy xuống.

Lâm Xung vốn cho rằng Tần Ngạo Thiên sẽ kéo hán nhập viện, thật không nghĩ đến hán lại là muốn đi kiểm mở đại môn, bất quá dạng này cũng tốt, như

thành công liền là về sau rút lui có chuẩn bị, Lâm Xung thầm khen Tần Ngạo Thiên một chút, liền khởi hành đi hướng chỗ cửa lớn.

Lại nói Tần Ngạo Thiên, hắn cũng tại dưới tường đi nhanh đến chỗ cửa lớn, nhìn thấy bốn cái thị vệ phân hai bên trái phải canh giữ ở hai bên đại môn. Hắn từ trong ngực lấy ra một chi ống trúc đặt ở trước miệng, nhìn về phía nhất bên trái người thị vệ kia, "Hô" thổi, một cây nhỏ bé ngân châm từ ống trúc một cái khác đoạn bắn ra, tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại là một hơi, thổi ra thứ hai, ba, bốn cây kim, bắn về phía thứ hai, ba, bốn cái thị vệ.

Tần Ngạo Thiên tốc độ cực nhanh, bốn cái ngân châm căn bản là trong cùng một lúc bắn tới thị vệ, bốn cái thị vệ may mắn không có phát giác, liền bị ngân châm bắn vào cổ họng, nhao nhao tử vong.

Tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại từ trong bóng tối thoát ra, thân mặc màu đen áo bó hắn trong bóng đêm còn giống như quỷ魅, hắn nhanh chóng mở cửa ra một cái khe, đi ra ngoài. Ở bên ngoài mai phục Lâm Xung nhìn thấy đại môn mở ra, liền khẩn trương nắm chặt trong tay Trọng Bát Xà Mâu. Đợi nhìn thấy Tần Ngạo Thiên từ trong cửa ra, liền nhanh chân chạy tới, nghe được Tần Ngạo Thiên nói ". Công đều giải quyết, vào đi" Lâm Xung dù cho có chuẩn bị, nhưng nghe vẫn là kinh hãi, đây chính là đương triều Thái úy phủ đệ nha, cứ như vậy giải quyết? Đè xuống khiếp sợ trong lòng, Lâm Xung đi vào cửa, thấy được đã tử vong bốn cái thị vệ, bọn hắn như trước vẫn là trấn giữ đại môn tư thế, thậm chí ngay cả đao đều không có rút ra, lúc này Lâm Xung đã đối Tần Ngạo Thiên phục sát đất. Không khỏi nói "Thiên ca, đây đều là người làm?" Cũng không để ý tới Lâm Xung kinh ngạc, Tần Ngạo Thiên lại đóng cửa lại, cũng nói "Chút lòng thành, người đi đêm kia hai cái cũng bày thành đứng thẳng tư thế dựa vào trên cửa, dạng này mới sẽ không để cho người ta hoài nghi." Nói liền đem phía bên mình hai cái thị vệ bày ở trước cửa.

Lâm Xung cũng vội vàng chiếu vào lam, hiện tại Lâm Xung đối định vị của mình đã rất thấp, cái gì tám mươi vạn cấm quân giáo đầu, cái gì tiểu Trương bay, cùng trước mắt người này so ra, mình còn kém thật không phải một điểm nửa điểm nha.

Loay hoay xong thị vệ, hai người đi nhanh đi vào trong viện. Tần Ngạo Thiên nói với Lâm Xung "Người đối với nơi này tương đối quen thuộc, tiếp xuống người đi báo thù, ta về phía sau kho cũi phóng hỏa gây ra hỗn loạn, phải nhớ đến nhất kích tất sát, như nếu không thể ngay đầu tiên giết chết Cao Cầu, liền muốn bảo toàn mình, đợi đến lửa cháy thời điểm rút lui, chúng ta tại chỗ cửa lớn tập hợp, nhưng có thể làm được?"

"Biết, Thiên ca" tại Tần Ngạo Thiên trước mặt, Lâm Xung giờ phút này liền cùng tiểu đệ đồng dạng. Tần Ngạo Thiên nhẹ gật đầu, nói "Đi thôi, chú ý an toàn" dứt lời, hai người liền phân tán ra tới.

Tần Ngạo Thiên một đường tránh né tuần tra vệ đội đi vào hậu viện, phát hiện kho cũi lại có hai người trấn giữ, cái này không hiểu, phải người trấn giữ kho cũi làm gì? Chẳng lẽ là muốn phòng ngừa có người ở chỗ này phóng hỏa? Cái này hiển nhiên là không thể nào,

Cái nào đại hộ nhân gia sẽ chuyên môn phái người đến phòng ngừa có người phóng hỏa đâu? Cũng không phải hành quân đánh trận đúng vậy lương thảo cất giữ địa điểm, kia cũng chỉ có một nguyên nhân, tại cái này cũi trong phòng giam giữ lấy phạm nhân, mà cái này cái gọi là phạm nhân, nhất định không phải triều đình trọng phạm, mà là Cao Cầu tự mình truy nã không dám lộ ra người, mới có thể bị giam giữ tại cái này cũi trong phòng. Chẳng cần biết người nọ là ai, đã bị ta gặp, liền cứu người rồi đi nơi đây đi.

Lần này Tần Ngạo Thiên không dùng kia ống trúc, mà là xoay người lấy ra trong ống giày hai thanh dao găm quân đội, phản tay nắm chặt, cả người "Suru" một tiếng thoát ra ngoài, nhất kích tất sát, hai cái thị vệ đều sẽ không nghĩ tới, tử vong sẽ đến đột nhiên như vậy.

Tần Ngạo Thiên giết chết hai cái thị vệ về sau, nhanh chóng tiến vào kho cũi, quả nhiên thấy một người ở chỗ này, chỉ gặp hắn bị xuyên xương tỳ bà, tạm thời bị phế võ công, trên thân còn có bị roi quật vết tích, đây người vết máu.

Tần Ngạo Thiên chạy đến bên cạnh người kia, lay động tinh người kia, không nói thêm gì, chỉ là hỏi "Có thể đi sao?" Người kia nhìn xem một thân y phục dạ hành Tần Ngạo Thiên, tưởng rằng ai phải tới giải cứu mình, nhưng là ai đâu? Lại không thể nào biết được, chỉ là hỏi đáp "Có thể đi "

Tần Ngạo Thiên nghe hắn nói có thể đi, liền dìu hắn, cùng sử dụng dao găm quân đội trượt ra xích sắt, đem nó rút ra, còn đồng thời cùng người kia nói "Kiên nhẫn một chút!"

Xích sắt từ trong thân thể bị rút ra ngoài, đau đớn phi thường, người kia chỉ hít một hơi hơi lạnh, gất gao cắn răng kiên trì, cũng chưa từng xuất hiện Tần Ngạo Thiên trong tưởng tượng hô lớn gọi truyền tới, lại nhìn một chút nam tử, Tần Ngạo Thiên thầm khen một tiếng "Ngược lại là cái hảo hán tử "

Lại đối nam tử nói "Người đi ra bên ngoài chờ ta một chút" không đợi nam tử đi ra kho cũi, liền xuất ra đá đánh lửa tới bắt đầu nhóm lửa."Xoạt", một đốm lửa xuất hiện, rơi vào cỏ khô bên trên, Tần Ngạo Thiên một bên cổ gắng nhóm lửa, một bên dùng miệng thổi hơi, rất nhanh, lửa sinh. Tại Tần Ngạo Thiên cố ý xu thế dưới, kho cũi thể lửa chậm rãi lớn lên. Mà tại phụ cận, lại không thấy được thân ảnh của hai người.

Cao Cầu ngồi trong phòng, Cao nha nội đứng tại phía trước, vẻ mặt tươi cười phải nói "Đa tạ phụ thân đại nhân chúc hài nhi trừ đi kia Lâm Xung, để hài nhi có thể cưới được kia Lâm nương tử, ha ha" nghĩ đến trời tối ngày mai liền có thể cùng kia mỹ mạo Lâm nương tử đi phu thê chi sự, Cao nha nội không tự chủ được nở nụ cười đậm.

Cao Cầu để ở trong mắt, âm thầm lắc đầu, đối với mình đứa con trai này như vậy không có tiền đồ, hắn cũng là không có biện pháp nào a. Lúc này nhìn về phía đứng bên cạnh Lục Khiêm cùng Phú Yên hai người, hỏi "Nhưng từng an bài thỏa đáng? Kia Lâm Xung thật trừ đi?"

Lục Khiêm hồi đáp "Thái úy yên tâm, tiểu nhân đã mua được kia Đồng Siêu Tiết Bá hai người, muốn bọn hắn trên đường kết quả Lâm Xung tính mệnh. Chờ mấy ngày nữa nếu là không có tin tức truyền tới, ta liền cùng Phú Yên cùng nhau đi kia Thương Châu kết quả Lâm Xung."

Nghe lời này, Cao Cầu hai cha con lòng tràn đầy vui vẻ. Đang lúc lúc này, cửa phòng bị người một cước đá văng, chỉ nghe hét lớn một tiếng "Lâm Xung đến vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5 : Chính Tay Đâm Thù Nhân

Lâm Xung đi tới Cao Cầu trước gian phòng, nghe được trong phòng đối thoại, chính nghe được Lục Khiêm nói muốn cùng Phú Yên muốn đích thân đi Thương Châu kết quả mình, giận dữ, một cước đạp mở cửa phòng, quát to "Lâm Xung đến vậy!"

Nâng thương đi vào phòng đến, nhìn thấy dọa đến sắc mặt tái nhợt bốn người, cũng không đáp lời nói, trực tiếp một thương đâm về Cao Cầu. Kia Lục Khiêm Phú Yên còn không có từ Lâm Xung không chết còn chui vào trong phủ sự thật bên trong thanh tỉnh ra, Cao Cầu phụ tử cũng chính là mộng, chợt thấy Lâm Xung xà mâu đâm tới, Cao Cầu phản ứng đầu tiên chính là kéo qua bên cạnh Cao nha nội cản trước người.

"Phốc" một tiếng, Lâm Xung xà mâu từ Cao nha nội phản búng đâm vào, từ sau nơi hông đâm ra. Gặp không có có thể giết Cao Cầu, phản hận không thôi, một cước đạp ra Cao nha nội, cũng thuận thế rút ra xà mâu liền muốn công kích lần nữa Cao Cầu.

Lúc này Lục Khiêm Phú Yên hai người cũng phản ứng lại, riêng phần mình cầm vũ khí đến đây ngăn cản Lâm Xung, Lâm Xung vung vẩy xà mâu, ứng chiến hai người, kia Lục Khiêm hai người như thế nào đối thủ? Không ra ba chiêu, liền nhao nhao chết tại Lâm Xung thủ hạ. Chỉ là có hai người này cái này ngăn trở một chút, cho Cao Cầu chạy trốn thời gian, người khác cũng không biết, Cao Cầu gian phòng còn có một cái cửa hông, Cao Cầu từ cửa hông chạy trốn ra ngoài, đồng thời hô to "Có ai không! Bất thích khách!"

Lâm Xung vừa muốn trước đuổi theo, liền nghe ra đến bên ngoài có người hô to "Không xong! Cháy rồi! Nhanh cứu hỏa!" Nhớ tới trước đó Tàn Ngao Thiên, Lâm Xung phản hận rời khỏi phòng, hướng chỗ cửa lớn chạy tới.

Trên đường gặp chút Hứa thị vệ, nhưng đều bị Lâm Xung chém giết, tới công lúc, chính gặp Tàn Ngao Thiên mang theo một người cũng từ một phương hướng khác giết ra, hai người liếc nhau, gạt đầu, liền tông cửa xông ra. Những thị vệ kia gặp hai người dừng mảnh, cũng không dám đuổi theo, đành phải tiến đến hậu viện cứu hỏa.

Đội đến chạy đến đường lớn bên trên, Tàn Ngao Thiên đem từ kho cũi cứu người giao cho Lâm Xung, nói "Theo kế hoạch làm việc, các người đem hân cũng đội ra ngoài. Đi đường nhỏ" dứt lời, liền đổi lại Thái úy phủ bên trong một cái gã sai vặt quần áo cũng từ trên đại đạo hướng cửa thành chạy tới.

Lâm Xung thì cùng nam tử kia đã trốn vào trong hẻm nhỏ, đội đến có thời gian để ý tới trong tay người thời điểm, Lâm Xung lại sợ ngây người "Vương giáo đầu, tại sao là ngươi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Nguyên lai nam tử này chính là trước tám mươi vạn cầm quân giáo đầu Vương Tiến, bởi vì trước kia đắc tội quá cao cầu, tại Cao Cầu phát tích về sau liền nhận Cao Cầu trả thù, nguyên bản hắn muốn đã thoát đi Đông Kinh, làm sao hay là bị Cao Cầu nanh vuốt bắt được hành tung cũng bắt trở về. Nhốt tại hậu viện kho cũi bên trong, mỗi ngày bị Cao Cầu quát tra tấn, thẳng đến tới nay Tàn Ngao Thiên Lâm Xung đem giường Thái úy phủ mới cứu.

Tàn Ngao Thiên một đường chạy chậm, đợi cho chỗ cửa thành, dẫn đầu thị vệ quát to "Người nào, dừng lại, không biết cấm đi lại ban đêm về sau thường nhân không được tại trên đường tùy ý hành tẩu sao?" Tàn Ngao Thiên cấp bách hô "Không tốt rồi, Thái úy phủ tiến vào cường đạo, Cao thái úy bị người ám sát, trong phủ đại loạn, còn đại hỏa, Thái úy muốn các người thị vệ theo ta cùng một chỗ tiến đến truy nã cường đạo, các người còn không nhanh đi theo ta? Đi trễ coi chừng Thái úy bắt các người trút giận!"

Dường như hưởng ứng Tàn Ngao Thiên đồng dạng, đám người đều thấy được Thái úy phủ phương hướng dâng lên nồng đậm khói đen. Cửa thành dẫn đầu thị vệ nhìn gã sai vặt này nói không giả, cũng lo lắng kia Cao thái úy đem khí vung đến trên đầu của mình, kia cái mạng nhỏ của mình coi như khó giữ được nha, lập tức hoảng loạn nói "Mấy người các người, đi theo ta." Đem ở phía dưới chỗ cửa thành thủ vệ gọi đi hơn phân nửa liền đi theo Tàn Ngao Thiên đi. Mà tại trên tường thành binh sĩ cũng vội xuống tới, liền dẫn đến chỗ cửa thành chỉ có hai tên lính trấn giữ.

Lúc này Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm tụ hợp, Lỗ Trí Thâm gặp Lâm Xung còn mang theo một người tới, liền hỏi "Đây là ai?" Lâm Xung thông vội trả lời "Đây là trước tám mươi vạn cầm quân giáo đầu Vương Tiến, mới vừa ở Cao Cầu phủ thượng bị Thiên ca cứu."

Lỗ Trí Thâm Trương giáo đầu bốn người một phen kính đã lâu, lúc này Lâm Xung nhìn cửa thành binh sĩ quả nhiên ít đi rất nhiều, nhân tiện nói "Thiên ca thành công, mau ra thành!" "Tốt!"

"Giết nha!" Lỗ Trí Thâm rống to một tiếng, dọa đến cửa thành binh sĩ giật mình. Chỗ cửa thành còn sót lại hai tên lính, thời gian trong nháy mắt, liền bị Lâm Lỗ hai người một người một cái cho giết chết. Hai người đoạt được cửa thành, gặp thành nội thế lửa nổi lên, mơ hồ có số lớn nhân mã chạy tới chỗ cửa thành, lập tức cũng không thể chậm trễ, đi ra ngoài thẳng đến kia Ngưu Đầu Sơn mà đi.

Tàn Ngao Thiên dẫn theo chỗ cửa thành binh sĩ cùng nhau chạy về vậy quá úy phủ, chậm rãi giảm tốc cũng nói "Ta có chút chạy không nổi rồi, các người mau mau, đừng chờ Thái úy tức giận mới đến, vậy coi như ai cũng không giữ được các người." Bốn thị vệ nghe, đều lại đem tốc độ đề một cái ngăn.

Tần Ngạo Thiên thì một mặt cười lạnh, cấp tốc cởi bỏ áo khoác đi xa, rất nhanh liền cùng đêm tối hòa thành một thể.

Thái úy trong phủ, Cao Cầu bị Lâm Xung dọa cho phát sợ, thấy chết không nhắm mắt thì từ, không có một tia cảm giác áy náy, nói ". Con a, người muốn vui vẻ, người tại trước khi chết tốt cục thay vì phụ làm một điểm cống hiến." Lập tức lạnh lùng phun ra hai chữ "Lâm Xung!"

Lúc này cửa thành thủ vệ đến, dẫn đầu nói ". Tiểu nhân tới chậm, mời Thái úy trách phạt "

Cao Cầu khó hiểu nói "Ai bảo các người tới?" Dẫn đầu thủ vệ khó hiểu nói "Không phải Thái úy ngài phái gã sai vật đến cửa thành nói muốn chúng ta hiệp trợ ngài bắt cường đạo sao?" "Gã sai vật đâu?" "Không thấy "

Cao Cầu cả giận nói "Phế vật, gã sai vật kia chính là cường đạo, các người tất cả đều trúng kế của hắn, phế vật, tất cả cút, cho ta đi đem người tìm cho ta trở về, truyền lệnh phong tỏa cửa thành, cho ta từng nhà tìm, nhất định phải tìm tới!"

Lại nói kia Tần Ngạo Thiên từ trong đám người chạy thoát ra, nghĩ đến, lúc này chỗ cửa thành nhất định sẽ có rất nhiều người tiến đến, nghĩ đến Lâm hướng bọn hắn cũng nhất định trở ra thành đi, ta như lúc này ra khỏi thành, hẳn là khó khăn trùng điệp, quân tử không đứng dưới tường sắp đổ, ta vẫn là hướng nơi khác đi thôi, nghĩ đến đây, Tần Ngạo Thiên không chút do dự, lựa chọn một con đường khác chạy tới.

Mà cũng đang cùng Tần Ngạo Thiên suy đoán đồng dạng, cửa thành phong tỏa, tăng thêm trọng binh trấn giữ, nếu là Tần Ngạo Thiên không có thay đổi lộ tuyến, bây giờ chờ đợi hắn, sẽ là thiên la địa võng, cho dù hắn năng lực phi phàm, cũng khó thoát bị bắt cuối cùng vừa chết.

Tần Ngạo Thiên thuận một đầu hẻm nhỏ không ngừng đi, đợi đến đi đến cuối cùng thời điểm, rộng mở trong sáng, đập vào mi mắt không còn là kia đen như mực hẻm nhỏ, mà là một mảnh cảnh tượng phồn hoa, nguyên tới đây chính là phong nguyệt đường phố, Tống triều làng chơi. Trong đó nhất là lấy phiên lâu nổi danh, ở giữa hoa khôi nương tử liền để cho Hoàng đế cũng si mê Lý Sư Sư.

Cả con đường đều là phong lưu hội sở, "Khách quan, đến nha, ha ha" "Công tử, ngài tới rồi, nhanh mời vào bên trong" mặc hờ hang các loại nữ tử nùng trang điểm mặt đứng tại riêng phần mình cửa tiệm, phong tình vạn chủng kiếm khách.

Nhìn xem nơi này phồn hoa, Tần Ngạo Thiên không khỏi nghĩ tới ngày sau Kim bình xuôi nam, bách tính thê ly từ tán tình cảnh. Nghĩ tới những thứ này, Tần Ngạo Thiên không tự giác nắm chặt nắm đấm, âm thầm quyết định, tuyệt đối không thể lại để cho bị kịch phát sinh.

Lúc này quan binh xâm nhập nơi đây, phá vỡ nơi này an tường, cũng đem Tần Ngạo Thiên mạch suy nghĩ kéo lại, hiện nay vẫn là tìm một chỗ trốn tốt một chút.

Tần Ngạo Thiên khắp nơi nhìn quanh, chợt thấy một chỗ lầu các có chút không giống bình thường, cũng không có như vậy ồn ào, lập tức Tần Ngạo Thiên liền từ trong dòng người xuyên thẳng qua, vây quanh chỗ này lầu các đằng sau, leo tường mà vào.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Mới Quen Lý Sư Sư

Tần Ngạo Thiên rơi vào trong nhà, phát hiện viện này so địa phương khác có như vậy một số khác biệt, giống như nhiều hơn mấy phần thê u cảm giác. Phía trên trong lầu các ẩn ẩn có đàn âm truyền đến, lọt vào tai lộn lờ, phảng phất có thể hóa giải trên người mình tức sát chi khí.

Ngay tại Tần Ngạo Thiên hưởng thụ phần này hải lòng thời điểm, không cân đối thanh âm tại cửa ra vào vang lên."Mở cửa mở cửa, mở cửa nhanh!" Tần Ngạo Thiên cấp tốc hướng tiếng đàn chỗ chỗ chạy đi, thả người vọt lên, song tay nắm lấy phía trên lối đi nhỏ chỗ, hướng lên kéo một phát, đem thân thể nâng lên lầu hai, lại mượn lực nhảy lên, liền tại gần gũi mấy hơi thời gian bên trong đi vào lầu hai.

Trong phòng nữ tử nghe được ngoài cửa có động tĩnh, liền mở miệng dò hỏi "Là mục mục sao?" Nói liền đứng dậy trước đi mở cửa. Tần Ngạo Thiên tại lúc này từ bên cạnh trong cửa sổ nhảy vào giữa phòng bên trong, nữ tử mở cửa ra, cũng không có nhìn thấy người, nghi ngờ đóng cửa lại. Quay người lại liền thấy một cái nam tử xa lạ đứng tại trước mắt mình, lúc này liền kinh hô lên, nhưng thanh âm còn không có truyền tới, liền bị nam tử dùng đại thủ bưng kín miệng của mình. Cũng nói "Người không cần sợ hãi, ta chỉ là ở chỗ này tránh né một chút, sẽ không tổn thương người, người chờ chút không thể la to, rõ chưa? Nghe hiểu liền nhắm mắt mấy cái" Tần Ngạo Thiên ôn nhu nói.

Nữ tử kia chớp chớp đôi mắt sáng, Tần Ngạo Thiên quả thật bụng, cũng giữ vững khoảng cách nhất định, còn nữ tử kia từ cũng là người biết chuyện, cũng không có âm ỉ.

"Cô bé này thật xinh đẹp, mặc cổ đại quần áo vậy mà đẹp như vậy, so hậu thế những minh tinh ka xinh đẹp hơn "

"Cái này cái nam nhân đáng đáp cũng tương đối anh tuấn, nhưng trên người hắn làm sao có loại đặc biệt thành thực cảm giác, cùng cái khác những công tử ca kia hoàn toàn không giống."

Hai người cứ như vậy, ai cũng không nói gì, cứ như vậy tương hổ nhìn chăm chú lên. Lúc này bên ngoài cửa bị mở ra, quan binh tràn vào.

"Chúng ta thụ mệnh làm việc, điều tra cường đạo, các người nơi này có cái gì tặc nhân xuất hiện a?"

Nữ tử nghe ra đến bên ngoài quan binh nói chuyện, không khỏi nhủ mảy, nhìn về phía Tần Ngạo Thiên, Tần Ngạo Thiên thì đối với hắn khẽ lắc đầu.

Lúc này tú bà đi tới cửa chính, nói "Chúng ta nơi này có thể có cái gì cường đạo đâu, tại chúng ta nơi này đều là Đông Kinh các nơi thanh niên tài tử nhà, ha ha"

Bọn quan binh tả hữu tra xét một phen, không phát hiện chút gì, bỗng nhiên nhìn về phía lầu hai lầu nhỏ chỗ, liền muốn dẫn người đi lục soát, lại bị tú bà ngăn lại, nói ". Ài nha, quan nhân, phía trên là tiểu nữ Sư Sư nơi ở, cái này, chỉ sợ không tiện nha "

Quan sai nói ". Bớt nói nhảm, mau tránh ra, đừng làm trở ngại lão tử chấp hành công vụ" nói xong liền đem tú bà đẩy qua một bên. Tú bà còn ở phía sau hô to "Quan gia, không được nha, quan gia, không được!"

Quan sai đi tới lầu hai trước cửa phòng nhỏ, kêu lên "Mở cửa mở cửa, nhanh lên đem cửa mở ra."

Tần Ngạo Thiên trong phòng rút ra dao găm quân đội, đặt ở nữ tử yết hầu trước, nữ tử u oán nhìn thoáng qua Tần Ngạo Thiên đáp lại nói "Sư Sư ngủ rồi, không tiện mở cửa ra, không biết quan gia có gì muốn làm a?"

Quan sai nói ". Vừa nhận được mệnh lệnh, có tập kích Thái úy phủ tặc nhân chạy thoát, chuyên tới để điều tra toàn thành, còn xin cô nương mở cửa đến để cho chúng ta nhìn lên một cái, đợi đến không có có người khác, chúng ta tự sẽ thôi lui, còn xin cô nương rộng lòng tha thứ."

"Hừ, trò cười, ta Lý Sư Sư khuê phòng như thế nào các người muốn gặp là có thể gặp? Nếu là thấy được chút gì thứ không nên thấy, người dám đương lên?" Nghe được nữ tử tự xưng Lý Sư Sư, Tần Ngạo Thiên cũng lấy làm kinh hãi, không có nghĩ đến cái này Thủy Hử đệ nhất mỹ nhân mình nhanh như vậy liền gặp được, vừa mới mình còn uy hiếp người ta.

Mà phía ngoài quan sai thì do dự không chừng, đã sớm nghe nói cái này Lý Sư Sư thân phận không tầm thường, thật nhiều vương công đại thần đều nghĩ đến này âu yếm, nếu là bên trong có cái gì quan lớn, bị nhóm người mình phá vỡ chuyện tốt, sợ là phải ngã nắm móc nha, nghĩ đến đây, quan sai liền cung kính nói "Là tiểu nhân làm phiền, cáo từ, đi!" Liền dẫn một đám quan sai rồi đi nơi đây.

"Mụ mụ, bên ngoài xảy ra chuyện gì?" Lý Sư Sư dò hỏi, tú bà kia lên tới trước cửa nói "Nghe nói là có người ban đêm xông vào Thái úy phủ hành thích, giết chết kia Cao nha nội, hiện tại toàn thành đều tại điều tra đâu, nữ nhi gần đây vẫn là ít lộ diện tốt"

"Nữ nhi biết, Mụ mụ người đi về nghỉ ngơi đi, nữ nhi cũng muốn ngủ" "Tốt, kia mụ mụ đi "

"Đằng đằng đằng" tú bà xuống lầu rồi đi âm thanh âm vang lên. Tần Ngạo Thiên âm thầm thở phào một hơi, Lý Sư Sư nói ". Còn không đem người vật này lấy đi?" Nguyên lai Tần Ngạo Thiên dao găm quân đội còn một mực tại Lý Sư Sư yết hầu trước dừng lại, chưa từng rời đi.

Tần Ngạo Thiên đem dao găm thu hồi để vào trong ống giày, đối Lý Sư Sư ôm quyền nói "Là tại hạ vô lễ, còn xin cô nương thứ lỗi" Lý Sư Sư cười nói "Chắc hẳn cái này dư luận xôn xao, đều là bởi vì người mà lên đi, ban đêm xông vào Thái úy phủ hành thích, lá gan của người đến là đủ lớn nha, bất quá có thể giết kia Cao nha nội cũng toàn thân trở ra, có thể thấy được bản lĩnh của người cùng lá gan của người đồng dạng lớn."

Tần Ngạo Thiên từ chối cho ý kiến cười cười, nói "Ban đêm xông vào Thái úy phủ, chỉ vì giúp người báo thù, mà lại kia Cao nha nội cũng không phải ta giết chết, không có chạy ra thành đi, có thể thấy được bản lĩnh của ta cũng không phải lớn như vậy, đối mặt một nữ tử còn muốn uy hiếp, nhưng nhìn ra được lá gan của ta cũng là cũng không có lớn như vậy."

Lý Sư Sư thấy người này đối tại khen ngợi của mình chẳng những không có giành công tự ngạo, ngược lại tự giễu, liền càng phát cảm thấy người này bất phàm, vũ mị cười một tiếng nói "Công tử còn không biết xấu hổ nói cảm kích cường ép sự tình, Sư Sư đã lớn như vậy, nhưng còn từ xưa tới nay chưa từng có ai uy hiếp qua Sư Sư đâu, người nói người lá gan này, chưa đủ lớn? Bất quá nghĩ kia Cao nha nội ngày bình thường khi nam phách nữ sự tình cũng không làm thiếu, hôm nay bỏ mình, cũng là đáng đời, chỉ bằng cái này, nô gia liền không còn so đo."

Tần Ngạo Thiên cũng không muốn đối với việc này quá nhiều so đo, liền nói sang chuyện khác "Mới ta dưới lầu nghe được cô nương đàn tấu tiếng đàn, cảm thấy ưu nhã dễ nghe, chỉ là giai điệu bên trong, nhiều một chút thương cảm, xin hỏi cô nương nhưng có tâm sự?"

Nói lên những này, Lý Sư Sư khoan thai thờ dài, nói "Cả ngày vây ở cái này trong lầu các, giống như trong lồng chim hoàng yến cung cấp người thưởng thức, như thế nào lại có vui về đâu?"

Lý Sư Sư như vậy mỹ nhân chính là ngay cả bộ dáng như đưa đám đều là ta thấy mà yêu, khiến người tâm động không thôi, Tần Ngạo Thiên cũng là nam nhân bình thường, mà lại, thường xuyên tại quân đội cùng nhiệm vụ bên trong sinh hoạt hẳn cơ bản không có đụng phải nữ nhân, hiện tại như thế một cái đại mỹ nhân bày ở trước mắt, nói không có biện pháp tuyệt đối là không thể nào, bất quá Tần Ngạo Thiên vẫn là biết cái này Lý Sư Sư thân phận, như là không thể lường tình tương duyệt, cũng là không sung sướng, cho nên Tần Ngạo Thiên vẫn là yên tâm bên trong những ý nghĩ xấu xa kia.

Lúc này Lý Sư Sư nhìn về phía Tần Ngạo Thiên hỏi "Nói hồi lâu, ta còn không biết tên của người đâu" "Tần Ngạo Thiên "

"Tần Ngao Thiên? Đích thật là đủ ngao, mới vừa nghe như lời người nói, Tần công tử cũng hiểu âm luật?" Tần Ngao Thiên biết nàng là hỏi mình mới vừa nói nghe được thương cảm mới hỏi, kỳ thật mình chỉ là tùy ý nói chuyện, dù sao hậu thế âm nhạc nhưng là muốn so hiện tại mạnh hơn nhiều, điểm ấy thương cảm nếu là đều nghe không hiểu, làm sao có thể nói còn nghe được đâu.

Thế là Tần Ngao Thiên nói "Chỉ là hiểu sơ mà thôi, nghe một chút còn có thể, nếu để cho ta tự mình đàn, ta thế nhưng là không có chút nào hội."

Lý Sư Sư khó tránh khỏi có chút thất vọng, vốn còn muốn để chính người này là đàn tấu một bài hòa hoãn một chút bầu không khí đâu.

Không khuyết điểm nhìn đến dư lại nghe Tần Ngao Thiên nói "Đàn tấu không được, như cô nương không chê, tại hạ có thể vì cô nương thanh hát một bài ca khúc" . .

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7 : Tình Chàng Ý Thiếp

Nghe được Tần Ngao Thiên lại muốn ca hát cho mình, Lý Sư Sư khó tránh khỏi có chút tâm động, nhưng nghĩ lại, như thế một cái sát phạt quả đoán người, lại có thể hát ra cái gì ca đâu? Sẽ không phải là quân lữ chi ca đi, nghĩ đến đây, trước đó cảm động cùng chờ đợi lại hàng đi xuống mấy phần.

"Muốn nhìn em cười, muốn cùng em vui đùa, muốn ôm lấy em trong vòng tay, mới giây nào trước còn tranh cãi, giây sau quay lại đã hoà hợp nhau." Tiếng ca lọt vào tai, không giống bình thường, Lý Sư Sư từ chưa từng nghe qua loại này lần đầu, cảm giác Tần Ngao Thiên há miệng, toàn bộ thế giới đều yên lặng, Lý Sư Sư cũng không có trước đó ý nghĩ, chỉ muốn lắng lắng nghe Tần Ngao Thiên tiếng ca.

"Không sợ em khóc, không ngại em gọi, bởi vì em là niềm kiêu ngạo của anh, một đôi luôn dõi theo bước chạy lung tung của em, một trái tim đã sớm chuẩn bị kỹ càng" Tần Ngao Thiên hát cái này thủ âm lòng khúc, một mực nhìn chăm chú lên trước mặt Lý Sư Sư, Lý Sư Sư đã sớm bị Tần Ngao Thiên tiếng ca chỗ đã động, cũng tại thâm tình nhìn chăm chú lên Tần Ngao Thiên, trong mắt sáng chứa yêu thương đã lưu lộ ra, lúc này ca khúc nhất cảm nhân bộ phận tới, chỉ gặp Tần Ngao Thiên chậm rãi đi đến Lý Sư Sư trước mặt dặt Lý Sư Sư thon thon tay ngọc hát nói.

"Một lần liền tốt, anh đưa em đi đến cùng trời cuối đất, trong những ngày ánh mặt trời rực rỡ, thoải thích cười đùa, trong không khí tự do tự tại ồn ào náo nhiệt, em biết đó là điều duy nhất anh ước muốn. Thế giới nhỏ bé, anh cùng em đi đến chân trời góc biển, ở nơi không có phiền não hai ta sẽ dừng lại, trong quãng thời gian vô ưu vô lo cùng nhau già đi, em cũng biết toàn bộ nhịp đập trái tim anh, đều vì em mà đập. . ."

Tần Ngao Thiên dùng cái kia thanh âm đầy truyền cảm thâm tình hát ra cái này thủ âm lòng khúc, cái này thủ một lần liền tốt, cho dù ở hậu thế cũng là có thể đánh động vô số người nội tâm, huống chi trước mắt cái này không có tự do khuê phòng nữ tử.

Lý Sư Sư đầy não còn đang vang vọng lấy bài hát kia, ngay cả mình tay nhỏ bị Tần Ngao Thiên nắm chặt đều không có chú ý tới hơi hướng Tần Ngao Thiên nói ". Bài hát này hảo hảo nghe, xin hỏi nó tên gọi là gì? Vì sao lúc trước không từng nghe qua?"

Tần Ngao Thiên nâng lên Lý Sư Sư ngọc thủ đặt ở mình miệng tiền, khẽ mỉm cười nói "Bài hát này tên là, 'Một lần liền tốt', là ta chuyên môn vì sư sư người mà làm" nói, liền tại Lý Sư Sư kia ánh mắt kinh ngạc bên trong hôn ngọc thủ của nàng.

Lý Sư Sư cũng bắt quả mới đôi tám niên kỷ, tuy nói mười lăm tuổi liền đã nổi danh, nhưng nàng đối có tài chi sĩ, nhất là tại thi từ ca phú phương diện am hiểu, nàng đều không có cái gì sức đề kháng, nhất là Tần Ngao Thiên cũng rất anh tuấn, đáng người bao la hùng vĩ, còn ban đêm dám xông vào Thái úy phủ giết chết kia làm xương làm bậy Cao nha nội, lại chuyên môn vì nàng làm bài hát này, là như vậy động lòng người, Lý Sư Sư làm sao có thể không tâm động? Lập tức liền đầu nhập vào Tần Ngao Thiên ôm ấp.

Tần Ngao Thiên ôm Lý Sư Sư nói "Sư Sư, xin cho phép ta dạng này bảo người, ta yêu người, người đẹp quá."

Lý Sư Sư ngẩng đầu nhìn về phía Tần Ngao Thiên, không nói một lời liền hôn tới, Tần Ngao Thiên cũng kích tình đáp lại, cũng từng bước một hướng giường chuyển đi.

Tới giường biên giới, Tần Ngao Thiên thuận thế đem Lý Sư Sư ôm lấy nhẹ nhàng phóng tới trên giường, hai người đình chỉ hôn, Tần Ngao Thiên đang muốn cởi quần áo lúc, Lý Sư Sư cười hỏi "Người coi là thật có dũng khí ngủ nỏ gia? Chẳng lẽ người không biết nỏ gia là nữ nhân của người nào?"

Tần Ngao Thiên cũng đình chỉ động tác, ngồi tại Lý Sư Sư bên cạnh, cười nói "Hoa khôi nương tử Lý Sư Sư, ai không biết ai không hiểu, chính là ngay cả kia trong hoàng cung Hoàng đế lão nhi cũng là đối nương tử lưu luyến quên về, khiến những cái kia ngưỡng mộ nương tử đám người chỉ có thể đứng xa nhìn, không dám sinh ra ý nghĩ xấu. Xin hỏi nương tử ta nói có đúng không?"

Lý Sư Sư gặp hán nói không kém chút nào, liền ngay cả trước đó mình ngưỡng mộ trong lòng tài tử tuần bang ngan cũng giống như vậy, đối với Hoàng đế sợ không được, mình nhiều lần biểu đạt yêu thương, cái kia hèn nhất chính là không dám tới mang đi chính mình. Trước mắt người này luận tướng mạo cũng không thua kia Triệu đại quan nhân cùng tuần bang ngan, càng là so với bọn hán nhiều một chút nam nhân vị, luận tài tình, kia thù một lần liền tốt coi là thật nhưng vì trên đời đang khúc. Có thể cùng nam nhân như vậy ngủ cùng một chỗ, nữ nhân nào sẽ không hoan hỉ đâu, lập tức lại hỏi "Ngươi liền không sợ?"

Tần Ngạo Thiên hào phóng cười nói "Ha ha, nam tử hán đại trượng phu, chẳng lẽ gặp được mình yêu thích nữ nhân còn muốn bó tay bó chân? Ta mặc kệ trước ngươi là nữ nhân của người nào,

Chỉ cần ngươi nguyện ý, sau này sẽ là ta Tần Ngạo Thiên một người nữ nhân, chính là Hoàng đế, ta cũng sẽ không sợ, sẽ không để cho!"

Phen này lời nói hùng hồn, hoàn toàn đem Lý Sư Sư chinh phục, nàng biết, cái này chỉ sợ chỉ là Tần Ngạo Thiên vì hống lừa gạt mình mà nói, bất quá nàng vẫn như cũ rất vui vẻ, tựa như ca khúc kia đi, một lần liền tốt, liền phóng túng như thế một lần đi, vì không cho về sau hối hận của mình, Lý Sư Sư đứng dậy bỏ nhào Tần Ngạo Thiên, vì hán bỏ đi quần áo.

Tần Ngạo Thiên bao la hùng vĩ thân trên trong không khí, để Lý Sư Sư không khỏi nhìn đến xuất thần, kia màu đồng cổ làn da, trắng kiện cơ bắp, duyên dáng đường cong còn có, thân thể kia bên trên vô số vết sẹo.

"Những này tổn thương là chuyện gì xảy ra?" Lý Sư Sư đau lòng hỏi. Tần Ngạo Thiên đầy vô tình hỏi đáp "Đều lúc trước lúc thi hành nhiệm vụ lưu lại, bất quá lưu lại những này vết sẹo người, đều đã sớm chết" nói, liền đem Lý Sư Sư theo đến phía dưới, cười dâm nói "Đừng nói những thứ này, xuân tiêu nhất khắc thiên kim a" liền hôn lên Lý Sư Sư miệng, Lý Sư Sư ưm một tiếng, liền cùng Tần Ngạo Thiên triền miên. . .

Mặt trời mọc, đêm tối tán đi, trong phòng hai người vẫn như cũ chăm chú ôm nhau, Tần Ngạo Thiên đi đầu tỉnh lại, nhìn xem trong ngực nữ nhân, nghĩ đến đêm qua điên cuồng, không khỏi cười cười, hán nhẹ nhàng đem Lý Sư Sư một lọn tóc đẩy đến sau tai, cúi đầu khẽ hôn một cái Lý Sư Sư bờ môi.

Lúc này Lý Sư Sư vừa lúc tỉnh lại, gặp Tần Ngạo Thiên tại hôn mình, cười nói "Tần lang chẳng lẽ đêm qua còn không có đủ sao?" Tần Ngạo Thiên cười nói "Cùng ngươi đi phu thê chi sự, bao nhiêu lần đều không đủ a, ha ha." Lý Sư Sư xấu hổ chui vào chăn bên trong, lại lộ ra đầu nói "Đêm qua Tần lang hảo hảo lợi hại, nô gia bây giờ còn có điểm đau đâu, không bằng nô gia dùng miệng a?" . . .

Lại kinh lịch một phen đại chiến, Lý Sư Sư không có mấy may khí lực, xui xẻo tại Tần Ngạo Thiên trong ngực nói ". Hiện tại mới là nô gia hạnh phúc nhất thời khắc, thật không biết khi nào mới có thể lại có loại cơ hội này "

Tần Ngạo Thiên nói "Ta đêm qua cũng đã nói, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta liền mang ngươi đi, ngươi về sau sẽ là ta Tần Ngạo Thiên nữ nhân, Sư Sư, ngươi nguyện ý không?"

"Sư Sư sớm đã chán ghét loại cuộc sống này, dù cho bị Hoàng đế coi trọng lại như thế nào, trong mắt thế nhân, còn không phải cái hồng nhan họa thủy? Bây giờ Tần lang ngươi muốn dẫn nô gia rời đi, nô gia đương nhiên nguyện ý."

Tần Ngạo Thiên bá khí nói ". Tốt, ta ngủ qua nữ nhân, sẽ không để cho bất luận kẻ nào đụng, liền xem như Hoàng đế lão nhi cũng không được! Sư Sư, ngươi đi thu thập tể nhuyển, ta mang ngươi ra khỏi thành, bất quá ngươi muốn rõ ràng, nếu đi ra, sinh hoạt nhưng liền sẽ không lại nghĩ lấy trước kia thoải mái dễ chịu "

"Nô gia quyết định, Tần lang ngươi ở đâu, nô gia liền theo tới chỗ đó, người sống một thế, liền nên tuân theo bản tâm."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 : Cao Chạy Xa Bay

Nghe được trong ngực người ngọc lời nói, một dòng nước ấm tại Tần Ngạo Thiên kích động trong lòng, hán cúi đầu thâm tình hôn một cái Lý Sư Sư, nói "Rời giường thu thập chút tể nhuyển đi, ta mang ngươi rời đi nơi này."

"Nhưng là bây giờ trong thành đề phòng sâm nghiêm, chúng ta lại nên như thế nào ra khỏi thành đâu?" Lý Sư Sư lo lắng dò hỏi.

"Cái này dễ xử lý, ngươi chờ chút chuẩn bị một chiếc xe ngựa, liền nói muốn tới ngoài thành miếu sơn thần đi dâng hương, ta thì hóa thành gã sai vặt đi theo xe ngựa đi là được rồi."

"Tần lang ngươi không tiến trong xe ngựa sao?"

"Đêm qua thủ vệ cũng không có thấy rõ mặt của ta, cho nên không có tiến xe ngựa ấn núp tất yếu, nếu là tiến xe ngựa lại bị người tra được, chỉ sợ sẽ còn sinh thêm sự cố. Hóa làm sai vật cùng xe tùy hành liền tốt."

"Nhưng còn có một chuyện, kia Triệu gia quan nhân sợ nô gia chạy thoát, mỗi khi gặp nô gia đi ra ngoài đều sẽ có mấy cái hoàng cung thị vệ đi theo, đây cũng là cái nan đề." Lý Sư Sư nhớ tới những này, không khỏi nhíu mày lo lắng nói.

"Không phải liền là mấy cái phế vật thị vệ nha, chồng của người thế nhưng là không sợ, đợi trở ra ngoài thành, tính mạng của bọn hắn coi như từ ta nói đến được rồi." Tần Ngạo Thiên trấn định tự nhiên nói.

Nhìn xem mình nam nhân như vậy cao minh, Lý Sư Sư liền không còn đi lo lắng cái khác, đứng dậy đi thu thập tài vật đi.

Cùng lúc đó, tại trên triều đình, đương triều thái giám thao lấy một ngụm vịt đực tiếng nói nói "Có việc khởi bẩm, vô sự bãi triều". Lúc này Cao Cầu thượng tấu nói ". Thần có việc muốn tấu" Huy Tông Hoàng đế ngừng đầu nhìn Cao Cầu một chút, gặp Cao Cầu sắc mặt không tốt, không khỏi nghi ngờ nói "Cao ái khanh có chuyện gì muốn tấu, lại vì về mặt gì như thế không tốt?"

Cao Cầu hạ bái nói ". Năm bệ hạ phù hộ, làm cho vì thần có mệnh đến thấy thiên tử, chỉ là đáng thương ta kia hài nhi a" nói không khỏi nước mắt tuôn đầy mặt.

Huy Tông nói ". Ái khanh lại chớ thương tâm, đã xảy ra chuyện gì trước nói nghe một chút "

Cao Cầu xoa xoa nước mắt, nói "Bẩm bệ hạ, là kia gian tặc Lâm Xung, trước đó vài ngày đeo đao tiến Bạch Hồ đường mưu đồ mưu sát, bị hạ quan cầm xuống. Thế nhưng là đảng phủ doãn lại cố ý giải vây, chỉ phản được sung quân Thương Châu. Nhưng ai biết kia Lâm Xung ác tặc, vậy mà tại nửa đường đào thoát, còn tại đêm qua vào tới ta phủ thượng hành thích, còn tốt hạ quan mạng lớn, không có rơi vào gian nhân thủ, đáng thương ta kia hài nhi, lại chưa từng đào thoát, chết tại kia gian tặc thủ hạ. Mà kia Lâm Xung, đến nay cũng không từng bắt được, mời bệ hạ vì hạ quan làm chủ a. Muốn là lúc trước Đảng phủ doãn không có thay kia tặc nhân giải vây, như thế nào lại có chuyện như thế phát sinh? Mà lại hung thủ đến bây giờ đều không có bắt được, hạ quan nghĩ, chẳng lẽ Đảng phủ doãn muốn lần nữa trợ giúp kia Lâm Xung ác tặc?"

Kia Đảng phủ doãn nghe lời này, dọa đến bối rối không thôi, vội vàng quỳ xuống nói ". Thánh thượng tra cho rõ, hạ quan một mực cần cù chăm chỉ, như thế nào lại có bất công tiến hành, lúc trước chuyện này có ẩn tình khác, cho nên hạ quan mới không có xử tử Lâm Xung, nhưng tuyệt đối không ngờ rằng cái này Lâm Xung vậy mà như thế lớn mật, nửa đường bỏ trốn không nói, còn dám thừa dịp lúc ban đêm hành hung, hạ quan đã tăng thêm nhân thủ điều tra, tin tưởng nhất định đem tặc nhân tước nã quy án."

"Cầu Thánh thượng làm chủ, vì hạ quan lấy lại công đạo, hạ quan dưới gối không con, chỉ này một người, hiện đã không thể truyền lại hương hỏa, còn xin Thánh thượng thay tiêu nhi làm chủ, vì lão thần làm chủ a!" Cao Cầu lần nữa đánh ra tình cảm bài, để Huy Tông Hoàng đế phạm vào khó.

Lúc này bên cạnh Túc Nguyên Cảnh nói ". Thánh thượng, thần nghe nói vậy quá ủy chi tử ngày bình thường thường xuyên tầm hoa vấn liễu, ý thế hiếp người, còn luôn luôn đùa giỡn phụ nữ đảng hoàng. Vài ngày trước còn từng tự chúng đùa giỡn kia Lâm Xung thế tử, bị Lâm Xung đánh chạy, về sau liền có Lâm Xung cầm đao tiến Bạch Hồ đường, ở trong đó, chỉ sợ là có không ai biết ẩn tình a "

Huy Tông Hoàng đế nghe lời này, lại nhìn về phía Cao Cầu "Ái khanh, túc Thái úy lời nói nhưng có việc này?"

Cao Cầu nói ". Tuyệt không việc này, hài nhi của ta phẩm cách cao thượng, tuyệt sẽ không làm bực này hạ lưu sự tình, thương hại hắn thi cốt chưa lạnh, lại vẫn muốn bị bực này không bạch chỉ oán, mời Thánh thượng vì lão thần làm chủ a "

Túc Nguyên Cảnh nhìn Cao Cầu vô sỉ như vậy, càng đem mình kia ác bá hài nhi nói thành phẩm cách cao thượng, quả nhiên là không biết xấu hổ, chính muốn nói gì lúc, Huy Tông khoát tay nói "Tốt, dạng này, Đảng phủ doãn, mặc kệ kia Lâm Xung như thế nào? Nhưng giết người liền muốn đền mạng, huống chi là giết quyền quý chi tử, trăm hạn người tại trong vòng bảy ngày bắt lấy người này cùng với đồng đảng,

Nếu như người không có bắt được, người cái này phủ doãn cũng không cần làm đi!"

Đảng phủ doãn đành phải cúi đầu nói "Vâng, thần tuân chỉ, thần trở về liền treo thưởng truy nã Lâm Xung cùng với đồng đảng."

Cao Cầu còn muốn nói gì nữa, Huy Tông lại nói "Trăm hơi một chút, bãi triều a" dứt lời liền đứng dậy rời đi đại điện.

Vì cái gì Huy Tông không có đề cập kia Cao nha nội đâu? Nguyên trước khi đến nghỉ đêm Lý Sư Sư chỗ lúc nghe được Lý Sư Sư nói qua, kia Cao nha nội ngày thường chuyện làm, sau khi nghe cũng là phản cảm đến vô cùng, cho nên mới không có nói với Cao Cầu cái gì. Nghĩ đến Lý Sư Sư, không khỏi lại có chút kích động lên, bắt đầu ở trong lòng kế hoạch lúc nào lại đi ra một hồi. Chỉ là không biết, giờ phút này trong lòng của hắn nhớ Lý Sư Sư, đã xuất hiện ở chỗ cửa thành.

Một khung hoa lệ xe ngựa xuất hiện ở cửa thành, tùy hành có một cái gã sai vặt, hai tên nha hoàn cùng bốn cái thị vệ.

Cửa thành thủ vệ cũng là nhân tinh, xem xét đây chính là Lý Sư Sư xe ngựa, lập tức liền cười nghênh đón, hỏi "Lý tiểu thư đây là muốn làm gì đi nha?"

Lý Sư Sư từ trong xe ngựa phát ra âm thanh nói ". Gần nhất trong lòng phiền muộn, muốn đi ngoài thành thấp nén hương đi" thủ vệ nhân tiện nói "Là như thế này a, tiểu thư nhanh đi đi, chớ đã về trễ rồi, gần nhất ngoài thành không yên ổn, vẫn là sớm đi trở về" "Nô gia biết "

Một đoàn người đang muốn trở ra thành lúc, một bên khác Thái úy phủ Ngưu Hâu đi tới hô "Chậm rãi, cái này xe ngựa chúng ta muốn điều tra "

Trước đó thủ vệ cả giận nói "Bộ này xe ngựa ta đã kiểm tra qua, không có vấn đề, có thể cho đi" kia Ngu Hâu lại nói "Người nói kiểm tra qua? Ta tại sao không có trông thấy? Vạn nhất bên trong có giấu tập kích Thái úy phủ tặc nhân làm sao bây giờ? Trách nhiệm này người đảm đương lên?" "Người! Hừ" thủ vệ kia tức giận đến xoay người sang chỗ khác, nhắm mắt làm ngơ.

Kia Ngu Hâu cũng không để ý tới thủ vệ, đối xe ngựa hô "Thuộc hạ cũng chỉ là phụng mệnh làm việc, còn xin tiểu thư đem màn xe mở ra "

"A, Cao Cầu kiều ngạo thật lớn, ngay cả dưới tay hần chó đều có thể tùy ý xem xét bản cô nương xe ngựa sao?" Lý Sư Sư mở miệng châm chọc nói.

Kia Ngu Hâu trên mặt không nhịn được, cả giận nói "Dù cho bị Thái úy trách phạt, thuộc hạ cũng muốn làm theo thông lệ, xem xét xe ngựa, Lý tiểu thư người nếu là không phối hợp, cũng đừng trách thuộc hạ tự mình động thủ tra xét."

"Người!" Lý Sư Sư gặp cái này Ngu Hâu vậy mà không có bị mình quát lui, sinh khí ở giữa vừa tới từ bội phục Tàn lang trí tuệ, may mắn Tàn lang không có nghe mình, bằng không còn thật sự không dễ làm. Lúc này vung lên màn cửa, đi ra xe ngựa, đối kia Ngu Hâu nói "Vậy người liền đi hảo hảo kiểm tra a "

Ngu Hâu đối Lý Sư Sư ôm hạ quyền "Đắc tội" liền dẫn người đi vào xem xét. Lý Sư Sư không lộ ra dấu vết liếc qua bên cạnh gã sai vặt ăn mặc Tàn Ngạo Thiên, liền thu hồi ánh mắt nhìn về phía xe ngựa. Ngu Hâu từ trong xe ngựa ra, phát hiện không có cái gì, sau một lát ra nói với Lý Sư Sư "Là tiểu nhân đường đột, mong rằng tiểu thư chớ trách."

"Hiện tại có thể thả nô gia ra khỏi thành sao?" Lý Sư Sư lần nữa lên tiếng nói.

"Mời" Ngu Hâu lui ra phía sau một bước cúi đầu xoay người đuổi ra một chi tay cung kính nói.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9 : Hội Tụ Ngưu Đầu Sơn

Lý Sư Sư bọn người ra khỏi thành về sau, tại Tàn Ngạo Thiên tận lực dẫn đầu dưới, hướng không phải Ngưu Đầu Sơn phương hướng bước đi. Đợi đi đến một đoạn lộ trình về sau, bốn cái thị vệ cảm thấy không được bình thường, bởi vì nơi này hoang sơn dã lĩnh, hiếm người dấu vết, cái nào nghĩ là thấp hương báỉ Phật địa phương, bốn người nhìn thoáng qua nhau, một cái nhất là khôi ngô thị vệ hỏi hướng dẫn đầu Tàn Ngạo Thiên nói ". Uy, có phải hay không đi lầm đường?"

Tàn Ngạo Thiên dừng bước lại quay người một kích, không biết lúc nào liền nắm trong tay dao găm quân đội đâm vào người thị vệ kia lồng ngực. Nóng hổi máu tươi phun ra ra, cái này viên đại hán biểu lộ còn dừng lại ở trên một giây.

Biến cố bất thình lình, bị hù bên cạnh hai tên nha hoàn la hoảng lên, bất quá vẫn không quên đi trong xe ngựa nói cho Lý Sư Sư mau ra đây đào mệnh. Còn lại ba cái thị vệ một mặt hoảng sợ, đang chờ rút dao lúc, Tàn Ngạo Thiên động, giống như một chi mũi tên, thân ảnh tại bọn thị vệ trong mắt không ngừng phóng đại."Phốc phốc phốc" ba tiếng vang lên, bọn thị vệ nhao nhao ngã xuống đất không dậy nổi.

Tàn Ngạo Thiên cười hướng xe ngựa đi đến, hai tên nha hoàn dùng thân thể ngăn tại trước xe ngựa, trắng lầy can đảm nói "Người cái này tặc nhân, mau mau rời đi, không nên thương tổn tiểu thư nhà ta" một cái khác cũng nói "Đứng đây, chúng ta có tiền, người muốn bao nhiêu chúng ta cho nhiều ít, van cầu người đừng có giết chúng ta."

Lúc này Lý Sư Sư vén rèm cửa lên đi ra, "Tiểu thư" hai tên nha hoàn cùng nhau lo lắng hô. Nhưng để các nàng không hiểu một màn phát sinh, chỉ gặp tiểu thư của các nàng đầu nhập vào người kia ôm ấp cũng đẩy cỗi lòng tình ý nói "Tàn lang, ta rốt cục tự do, có thể cùng người chung sống." Tàn Ngạo Thiên cũng vuốt ve Lý Sư Sư nói "Đúng vậy a, về sau người rốt cuộc không cần tận lực cười cho người khác nhìn, làm chân chính mình "

Lúc này hai tên nha hoàn phản ứng lại, nguyên lai nam tử này là tiểu thư nhà mình nhân tình, kia há không chính là mình cô gia rồi? Chỉ là cái này cô gia, thật ác độc cay a, bất quá, lại tốt anh tuấn đâu, ha ha.

Lý Sư Sư quay đầu thay Tàn Ngạo Thiên giới thiệu nói "Hai cái này là ta thiếp thân nha đầu, Xuân Lan, Thu Cúc. Một mực đối nô gia rất tốt, nô gia nghĩ dẫn các nàng cùng nhau rời đi, không biết Tàn lang đáp ứng hay không?"

Tàn Ngạo Thiên cười nói "Nếu các nàng vừa rồi vứt bỏ người đào tẩu, ta là sẽ không để cho các nàng còn sống rời đi, bất quá xem ở các nàng trung tâm hộ chủ phân tình bên trên, có thể biết được hai nha đầu này cũng là người trọng tình trọng nghĩa, dẫn các nàng cùng nhau rời đi có cái gì không được?" "Đa tạ Tàn lang, các người còn không mau tới bái tạ cô gia?" "Xuân Lan, Thu Cúc đa tạ cô gia" hai nữ cuồng quít quỳ xuống bái tạ nói.

"Sư Sư, người về sau đừng gọi ta Tàn lang" "Kia nô gia gọi người là gì đâu?" Tàn Ngạo Thiên cười thần bí nói "Người có thể gọi ta tướng công hoặc là

phu quân, dù sao nên làm đều đã làm, tiếng kêu tướng công cũng không nhiều lắm không ổn "

Nghe Tần Ngao Thiên nói như vậy, Lý Sư Sư không khỏi gương mặt đỏ lên, nói "Chán ghét, còn có người ngoài ở đây, biết nói sao đây?" Hai nữ cũng ở một bên cười trộm.

Lý Sư Sư quay đầu làm bộ trừng hai nữ một chút về sau, liền lại hỏi "Xin hỏi phu quân, tiếp xuống chúng ta muốn đi đâu đâu?" "Đi Ngưu Đầu Sơn" "Ngưu Đầu Sơn? Kia phương hướng này chẳng phải là phản sao?" Tam nữ hoảng sợ nói.

"Đúng thế, nếu không phải như thế, đằng sau quan binh thuận chúng ta quỹ tích chẳng phải có thể tìm tới chúng ta sao? Làm sao có thể chạy thoát đến nơi đâu?" "Phu quân thật sự là thông minh, vậy chúng ta bỏ xe đi bộ đi, xe ngựa này cũng quá trát nhân" "Hắc hắc, nương tử cũng không kém đâu, ha ha" "Chán ghét "

Lại nói kia đông trong kinh thành, Cao Cầu phủ thượng, "Ghê tởm, nghĩ không ra Lâm Xung không có bắt được, liền ngay cả người nhà của hắn cũng đều chạy thoát, thật sự là ghê tởm a, thành nội cùng Lâm Xung giao người tốt đều có nào? Cho ta viết ra, đem những này người cho ta tập trung vào." "Vâng, bắt quá tiểu nhân trước đó vài ngày nghe nói Lâm Xung cùng một cái Đại Tướng Quốc Tự tưới vườn rau xanh hòa thượng đi được mười phần gần, tiểu nhân đi điều tra qua, hòa thượng kia tên là Lỗ Trí Thâm, tại Lâm Xung bị đâm phôi rồi đi Đông Kinh sau đó không lâu liền mất tung ảnh, việc này chỉ sợ cùng người này cũng thoát không khỏi liên quan."

"Nghe nói mở cửa thành ra tiếp ứng Lâm Xung chính là một cái lớn mập hòa thượng, chứ không phải liền là người này? Nhanh đi nói cho phủ doãn, đem Lỗ Trí Thâm cũng dán ra đến treo thưởng, nhất định phải bắt được hai cái này tặc nhân, vì con ta báo thù!" "Phải"

Tần Ngao Thiên mang theo tam nữ đi vào Ngưu Đầu Sơn dưới chân,

Tần Ngao Thiên gọi tam nữ hơi một chút, liền nói "Đậu ở chỗ này nghỉ ngơi sẽ đi, chờ nghỉ ngơi tốt lại đến núi, đến nơi đây liền an toàn." Tam nữ nghe xong lập tức ngồi trên mặt đất, nguyên lai tam nữ đi đâu qua lâu như vậy con đường, đương nhiên đạo phổ ngoại trừ, nữ nhân đạo phổ khả năng chính là có kỹ năng thêm điểm đi, đi dạo bao lâu cũng sẽ không hô một mệt, có thể đổi thành con đường núi này liền không ngừng kêu khổ.

Không tiếp tục để ý tam nữ, kỳ thật Tần Ngao Thiên gọi tam nữ dừng lại nghỉ ngơi, cũng là có nguyên nhân khác, bởi vì Tần Ngao Thiên phát hiện tại phía trước trong rừng cây có bóng người chớp động, nhưng nếu là Lâm Xung bọn người cũng không nên nha, bọn hắn ít người, sẽ không thiết hạ canh gác, dù cho thật sự có người dưới chân núi đề phòng, nhìn thấy mình cũng không nên không ra a, chờ sau đó nhưng phải nhiều hơn đề phòng.

Tam nữ nghỉ ngơi tốt mới xuất hiện thân đi vào Tần Ngao Thiên sau lưng, Lý Sư Sư nói "Phu quân, nô gia đã nghỉ ngơi tốt, có thể lên đường" Tần Ngao Thiên gật gật đầu, lại hỏi hướng mai lan Thu Cúc nói ". Các người đâu? Nghỉ ngơi xong chưa?" "Hồi cô gia, nô tỳ nghỉ ngơi tốt" "Tốt, vậy liền lên núi, bắt quá đều phải cẩn thận một chút a" "Phải"

Bốn người vừa muốn động thân, liền nghe được trên núi có người xuống tới, Tần Ngao Thiên khoát tay ngừng lại tam nữ bộ pháp, lấy ra dao găm quân đội âm thầm đề phòng. Nhưng một thấy rõ người tới là ai, liền yên tâm.

"Thiên ca, thật là nguoi a, ha ha" "Thiên ca, nguoi quả thật chạy ra thành tới, nguoi thật đúng là quá lợi hại."

Không sai, tới chính là Lâm Xung Lỗ Trí Thâm bọn người, đằng sau còn có Lâm nương tử, Cẩm Nhi, Trương giáo đầu, còn có kia tại kho cũi bên trong cứu ra nam tử trung niên, chỉ là còn có mười mấy người nhân rồi cũng cùng Lâm Xung bọn người cùng một chỗ, Tần Ngao Thiên chưa từng gặp qua, bắt quá thấy đám người quan hệ tốt giống cũng không tệ lắm, cũng lưu buông xuống nội tâm cảnh giới, nói thật, từ cửa thành khóa chặt cho tới bây giờ, Tần Ngao Thiên mới xem như yên lòng, liền ngay cả cùng Lý Sư Sư làm loại kia sự tình lúc, nội tâm đều là có như vậy một tia lo lắng.

Mà Lâm Xung mấy người cũng là vui vẻ ghé góm, lúc đầu người ta Thiên ca vì giúp mình báo thù, chính tay đâm cừu nhân, còn cứu ra người nhà của mình, đây đã là thiên đại ân tình, khi biết cửa thành khóa chặt, Tần Ngao Thiên vì yểm hộ nhóm người mình rút lui, tự mình rời đi ra không được thành thời điểm, Lâm Lỗ hai người đều luống cuống, vốn đang dự định lại giết vào thành đi giải cứu Tần Ngao Thiên thời điểm, đã nhìn thấy Tần Ngao Thiên hoàn hảo không chút tổn hại trở về, còn mang theo ba nữ tử, bên trong một cái dài vẫn là khuynh quốc khuynh thành, hoàn mỹ không một tí vết, Lâm Lỗ hai người bội phục thật sự là ghê gớm, hai người ánh mắt trao đổi một chút, lúc này hạ bái nói ". Thiên ca!"

Chỉ có Cẩm Nhi một người, đang nghe Tần Ngao Thiên trở về tin tức lúc mừng rỡ như điên, nhưng khi thấy hắn còn mang theo ba nữ tử thời điểm, liền không có lúc trước vui sướng, nhất là bên trong một nữ tử dáng dấp thật sự là quá đẹp, không biết thắng qua mình gấp bao nhiêu lần, khả năng cũng chỉ có dạng này nữ tử, mới xứng với nguoi đi, ta như thế một tiểu nha đầu, sao lại dám dám yêu đâu? Nghĩ tới đây, không khỏi âm thầm bi thương.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10 : Trên Núi Tự Thoại

Đám người lại hàn huyên một lát, liền tại Tàn Ngao Thiên đề nghị lần sau trên núi.

Tới trên núi về sau, Tàn Ngao Thiên đi đầu đem Lý Sư Sư giới thiệu cho đám người, Lỗ Trí Thâm cười to nói "Ha ha, vẫn là Thiên ca lợi hại, chẳng những trở ra thành đền, còn mang ra ngoài như thế một cái mỹ mạo nữ tử, ta thật sự là phục sát đất nha, ha ha!"

Lâm Xung cũng nói "Đã sớm nghe nói phiên lâu Lý Sư Sư đại danh, chưa từng bây giờ lại bị ca ca cho lộ ra thành đền, xông cũng bội phục không thôi, còn muốn chúc mừng ca ca đền này kiêu thế."

Bị đám người như thế nhìn chằm chằm, cho dù là xuất thân thanh lâu Lý Sư Sư cũng không nhịn được có chút xấu hổ.

Tàn Ngao Thiên phát tay lắc lắc, nhìn thoáng qua bị mình tại Cao Cầu phủ thượng cứu nam tử, hỏi "Còn không biết huynh đài danh hào, như thế nào lại xuất hiện tại kia Cao Cầu phủ thượng, lại còn bị xuyên xương tỳ bà, dùng hình tàn nhẫn như vậy, các hạ là làm sao đắc tội tên kia?"

Lúc này nam tử kia hồi đáp "Tại hạ tên là Vương Tiến" còn không đợi Vương Tiến nói xong, Tàn Ngao Thiên liền kinh ngạc nói "Vương Tiến? Chẳng lẽ trước Đông Kinh tám mươi vạn cấm quân thượng tổng giáo đầu Vương Tiến?" "Chính là tại hạ "

"Nguyên lai là vương giáo đầu, khó trách sẽ để cho Cao Cầu đối đãi như vậy, bất quá hấn nằm mơ cũng sẽ không nghĩ tới ta cùng Lâm giáo đầu sẽ giết tới hấn phủ thượng, còn cứu được giáo đầu ngươi."

"Ân cứu mạng, không thể báo đáp, Vương Tiến nguyện vì ân công xông pha khói lửa, không chối từ" Vương Tiến lúc này quý xuống mới nói. Lúc này bên cạnh Lâm Xung cũng quý xuống, nói "Còn có ta Lâm Xung, Thiên ca vì Lâm Xung làm quá nhiều, còn để cho ta chính tay đâm cừu nhân, Lâm Xung không thể báo đáp, chỉ có thể cầm cái mạng này để báo đáp" Lỗ Trí Thâm thấy tình cảnh này, cũng quý xuống, gãi da đầu nói "Ta, ta cũng giống vậy "

Lý Sư Sư gặp nhà mình tướng công vậy mà như vậy có năng lực, lại đến ba cái như thế cao minh người nhận chủ, lập tức vì Tàn Ngao Thiên cao hứng không thôi.

Tàn Ngao Thiên nói ". Tốt tốt, đều đứng lên đi, về sau tất cả mọi người gọi nhau huynh đệ, các ngươi liền gọi ta Thiên ca tốt." Sau đó lại nhìn về phía Lỗ Trí Thâm sau lưng khuôn mặt xa lạ nói "Nói nói các ngươi lên núi sau chuyện phát sinh đi, những người này là chuyện gì xảy ra?"

"Là như vậy ca ca, những người này là trước kia ta tại Đại Tướng Quốc Tự tuổi đồ ăn lúc đi theo ta mấy cái lưu manh người sa cơ thất thế, cầm đầu hai cái một cái là 'Chuột chạy qua đường' Trương Tam, một cái là 'Cỏ xanh rần' Lý Tứ. Nguyên lai nguyên quán kia phiên đồ ăn trong viên, về sau ta đi quản lý kia phiên vườn rau, liền một mực đi theo ta. Chỉ là về sau Lâm giáo đầu gặp nạn, ta cũng ác kia Cao nha nội, tên kia gặp làm sao ta không được, đành phải tại ta rồi đi Đông Kinh sau tìm người cùng bọn hấn khó xử, mấy người bọn họ ở trong thành không vượt qua nổi, liền đi tới cái này Ngưu Đầu Sơn sinh hoạt. Không nghĩ tới hôm nay chúng ta cũng tới đây, cùng những này người nhân rồi gặp lại lần nữa, kia Trương Tam Lý Tứ liền lại muốn đi theo ta, cái này, Thiên ca, chúng ta có thể thu lưu bọn hấn sao?"

Trương Tam Lý Tứ tiến lên phía trước nói "Còn xin ca ca thu lưu chúng ta "

Tàn Ngao Thiên đối mấy cái người nhân rồi nói "Hiện nay chúng ta cũng là không có chỗ đi, hơn nữa còn có triều đình truy nã người, các ngươi cùng theo chúng ta, thế nhưng là sẽ có ăn không hết vị đắng, các ngươi còn muốn tiếp tục đi theo?"

Mấy cái người nhân rồi người nhìn ta ta nhìn người, cũng không biết nói cái gì, lúc này Trương Tam Lý Tứ nhìn lẫn nhau một cái, Trương Tam bái nói ". Về ca ca, tiểu nhân mấy cái đã sớm nghĩ tới, người sống một thế, không thể một mực đòi phở xuống dưới, nay gặp được ca ca, còn có giống giáo đầu để hạt chờ nhân vật anh hùng, tiểu nhân đã trải qua quyết định, đời này liền theo các ca ca, mong rằng ca ca nhận lấy chúng ta "

"Các ngươi cũng là ý tứ này?" Tàn Ngao Thiên lại nhìn về phía cái khác người nhân rồi, tất cả mọi người cúi đầu nói là.

"Vậy được rồi, tối nay đại gia hòa ở trên núi ở một đêm, ngày mai cùng một chỗ khởi hành rồi đi, trước rời xa kinh thành chỗ thị phi này."

Vào đêm về sau, tất cả mọi người đã thiếp đi, Tàn Ngao Thiên lại trần trọc không thể vào ngủ, liền không còn ngủ, liền đứng dậy đến phụ cận đi dạo. Thấy được Vương Tiến đứng ở đằng xa vì mọi người đứng gác, liền đi qua cùng cái này tổng giáo đầu trò chuyện chút.

"Vương giáo đầu làm sao không ngủ được a?" "Là Thiên ca a, ta đến xem dưới núi tình huống, miễn cho bị người phát hiện hành tung." "Vương giáo đầu có lòng, đi nghỉ ngơi đi,

Nơi này có ta thủ vệ. Giáo đầu tổn thương chỉ sợ còn chưa có khỏi hẳn a? Vẫn là nghỉ ngơi nhiều một chút rất nhiều."

Nghe được Tàn Ngao Thiên đề cập thương thế của mình, Vương Tiến không khỏi âm thầm thần thương, mình bị người mặc vào xương tỳ bà, dẫn đến một thời gian bên trong thân trên không làm được gì, dù cho ngày sau tốt, sợ là cũng không thể lại xuất hiện ngày xưa phong thái rồi.

Dường như nhìn ra Vương Tiến tâm sự, Tàn Ngao Thiên nói "Giáo đầu không cần quá lo lắng tự thân thương thế, đợi đến chúng ta an định lại, Thiên nhất định tìm được tốt lang trung thay giáo đầu điều thân thế" Vương Tiến bái nói ". Làm phiền ca ca nhớ nhưng." Tàn Ngao Thiên khoát tay áo nói "Ngươi ta huynh đệ, không cần đa lễ, nghe qua giáo đầu võ nghệ cao cường, chỉ ở Sư gia thôn chỉ điểm sử tiền một chút thời gian liền để cái này trên giang hồ nhiều hơn một đầu hảo hấn đến, ta còn muốn lấy về sau để giáo đầu cũng dạy ta mấy tay đầu, ha ha "

"Thật đến lúc đó, tại hạ nhất định tận tâm tận lực." "Vậy nhưng trước tiên nói rõ, giáo đầu nhanh đi nghỉ ngơi đi, nơi này giao cho ta liền tốt." "Cái này, tốt a, kia Vương Tiến cáo lui "

Đợi đến Vương Tiễn sau khi đi, Tần Ngao Thiên một mình đứng trong đêm đen tự hỏi tương lai đi hướng. Từ ở kiếp trước trong trí nhớ Tần Ngao Thiên nhớ kỹ, bây giờ Đại Tống đã mặt trời sắp lặn, trong nước các nơi đều có cường đạo thường xuyên cướp bóc bách tính, nước ngoài lại có Đại Liêu tại nhìn chăm chăm. Ngoại trừ những này không tính, chủ yếu nhất là trong triều gian nhân đương quyền, che đậy thánh nghe, khiến cho Hoàng đế không biết bên trong hoạn, lấy vì thiên hạ thái bình. Còn có chính là tại Đại Liêu phương bắc cấp tốc quật khởi người Nữ Chân, cũng chính là kim nhân, đây mới là phiên toái lớn nhất, như thế nào mới có thể tại ngày sau kim nhân xuôi nam lúc giải cứu bách tính, hoặc là trực tiếp ngăn cản Kim binh xâm lấn, đây mới là gọi Tần Ngao Thiên đầu chỗ đau.

Ngày sau muốn ngăn cản Kim binh, thủ vệ tốt đẹp non sông, cần một cái thân phận, một cái bên trong thể chế chính thức thân phận, nếu là tìm đỉnh núi rơi xuống cỏ, là cũng có thể ổn định phát triển, đợi ngày sau lui ra bình mã đến cùng kim nhân đối địch, nhưng Tần Ngao Thiên không nghĩ đến thời điểm là lấy một giới lùm cỏ thân phận đi cứu vớt bách tính, khó như vậy miễn sẽ rơi tầm thường, tốt nhất vẫn là lấy triều đình quan viên thân phận ngăn con sông dữ, ngày sau nói thế nào cũng là chính đạo, đây cũng là Tần Ngao Thiên không muốn vào rừng làm cướp nguyên nhân.

Nhưng, muốn làm sao bắt đầu đây hết thấy đâu? Vẫn là tiền, tài chính mới là mấu chốt, có câu nói rất hay, có tiền có thể ma xui quỷ khiến, có tiền liền có thể đi hời lộ quan viên, dù là mua cái quan đâu? Sau đó liền có thể thuận lợi chiêu binh mãi mã, huấn luyện bộ đội, có thể lên đi đâu làm cho tiền đến đâu?

Đột nhiên một cái ý niệm trong đầu xuất hiện ở Tần Ngao Thiên trong đầu, cướp sinh nhật cương, tính toán thời gian, Thái Kinh sinh nhật là ngày mười lăm tháng sáu, hiện nay là trung tuần tháng sáu, muốn cướp năm nay sinh nhật cương sợ là không đùa, vậy cũng chỉ có sang năm phần. Nghĩ tới đây, Tần Ngao Thiên trong đầu liền xuất hiện Ngô Dụng đám người thân ảnh, xem ra tránh không được cùng những người này giao thiệp a.

Tần Ngao Thiên không khỏi sờ lên cái cằm, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên, một cái con đường phát tài xuất hiện ở Tần Ngao Thiên trong đầu, "Ha ha, đúng, cứ làm như thế, ngày mai liền lên đường đi kìa!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 : Khởi Hành Rời Đi

Lại nói Huy Tông Hoàng đế tới nay vô sự, liền dẫn mấy cái thị vệ thường phục xuất hành, tiến đến tìm kia Lý Sư Sư. Tới phiên trước lầu, phát phát hiện mình trước đó lưu lại thị vệ không thấy chút nào bóng dáng, lại trông thấy tú bà tại cửa không ngừng nhìn quanh, mặt mũi tràn đầy dáng vẻ lo lắng, không khỏi một cổ chẳng lành chi niệm xông lên đầu, nhanh đi mấy bước hỏi hướng tú bà nói ". Không biết đã xảy ra chuyện gì khiến tú bà lo lắng như thế? Trẫm, khực, ta trước đó lưu lại thị vệ ở đâu? Còn có, Sư Sư nằng nhưng trên lầu?"

Tú bà thấy Hoàng đế đến đây, không khỏi kinh hãi nói "Cái này, Sư Sư nằng buổi sáng ngồi xe ngựa ra khỏi thành, nói là thấp hương đi, tiểu nhân cũng không có để ý, kia bốn cái thị vệ cũng cùng nhau tùy hành, thế nhưng là cái này một lớn ngày trôi qua, lại là không có nửa điểm tin tức, lão nô thực đang lo lắng, cũng không biết nên như thế nào nói cho quan nhân, đành phải ở chỗ này chờ "

Huy Tông nghe, kinh hãi nói "Lại có việc này? Một ngày chưa về, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì? Người tới!" Lập tức một tùy tùng chạy tới, Huy Tông nói ". Nhanh đi phái người, tìm xe ngựa ra khỏi thành phương hướng đi tìm Sư Sư, nhất định phải đem người cho an toàn mang trở về, nhanh đi!" "Vâng, tiểu nhân cáo lui." . . .

Huy Tông cũng không có lòng chờ đợi ở đây, dù sao mỹ nhân cũng không tại, không cần thiết lại tại bậc này nơi bướm hoa ở lâu, liền trở về hoàng cung.

Qua hồi lâu, có người hồi báo tin tức, Huy Tông trực tiếp nhận người vào tới thư phòng, hỏi "Thế nào?"

Chỉ gặp người kia do dự không chừng, gấp đến độ Hoàng đế dậm chân, thúc giục "Đến cùng thế nào, người đến nói là lời nói a!" Người kia sợ hãi, đành phải hồi đáp "Hồi bẩm Thánh thượng, tiểu nhân phái người thuận xe ngựa tìm kiếm, tại một chỗ trong núi phát hiện Lý tiểu thư xe ngựa, nhưng trên xe cũng không tiểu thư tung tích" Huy Tông nhìn kia người thật giống như còn có lời không dám nói giống như, liền lần nữa thúc giục nói "Ồ? Sau đó thì sao? Nói tiếp đi, chớ có đông dài, có cái gì liền một lần đều nói xong "

"Hồi, bẩm bệ hạ, tiểu nhân tại bên cạnh xe ngựa, phát hiện bọn thị vệ thi thể" "Cái gì?" "Hết thấy bốn cái thị vệ, không ai sống sót, Lý tiểu thư cùng tùy hành nha hoàn gã sai vật lại cũng không có bóng dáng, tiểu nhân hoài nghi là bị ngoài thành giặc có cướp đi."

Huy Tông đặt móng ngồi ở trên ghế, lâm lâm nói "Bị tặc người cướp đi rồi? Tại sao có thể như vậy, trẫm Sư Sư a!" Lập tức giận dữ "Làm càn, dưới chân thiên tử, vậy mà phát sinh chuyện thế này, còn có vương pháp hay không?" "Mời bệ hạ bớt giận, mời bệ hạ bớt giận." Lúc này một bên công công chen miệng nói "Hôm qua trong thành Thái úy phủ liền gặp tặc nhân độc thủ, hung thủ đến nay chưa bắt được, bây giờ liền ra chuyện này, sợ là cùng kia đám tặc nhân thoát không khỏi liên quan" "Ừm, người nói đúng, đợi đến ngày mai tảo triều, trẫm đến phải thật tốt hỏi một chút kia Đãng Lâm, hán cái này Khai Phong phủ doãn là thế nào làm việc, còn có cửa thành lệnh, hừ!"

Đợi đến ngày thứ hai tảo triều lúc, Huy Tông trực tiếp hỏi "Đãng Lâm" Đãng Lâm đứng ra nói ". Có hạ quan "

"Trẫm lại hỏi ngươi, ngày hôm trước tập kích Thái úy phủ tặc nhân nhưng từng bắt được?" "Cái này, trước mắt chưa có tin tức" "Hừ, ngay cả tặc nhân tin tức cũng không có chứ, ngươi cái này phủ doãn hiệu suất làm việc thật đúng là cao a!" Đẳng Lâm quỳ xuống nói ". Nhìn bệ hạ thứ tội "

"Hừ, còn có, trong thành trong ngoài an toàn người nào phụ trách?" Lúc này một người nam tử đi tới, nói ". Bẩm bệ hạ, là tiểu nhân phụ trách "

Huy Tông nhìn thoáng qua người này, cả giận nói "Gần đây bên trong phát sinh Thái úy phủ gặp chuyện một chuyện, lại có ngoài thành tặc nhân ẩn hiện cướp người một chuyện, các ngươi đều là làm ăn gì? Đây là dưới chân thiên tử a, vậy mà trong vòng hai ngày phát sinh chuyện như thế, hai người các ngươi, đều đừng làm nữa, người tới?" Theo mặc dù có thị vệ ứng thanh mà ra "Tại "

Huy Tông hạ lệnh "Đem hai người này cách chức, năm sau phát hướng sa môn đảo, lại phái người tiếp nhận hai bọn họ chức vị, phải tất yếu đem tặc nhân tróc nã quy án, bãi triều" . . .

Tan triều về sau, đám người nghị luận âm ỉ, không biết Thánh thượng vì sao phát như thế lớn tính tình, nếu là bởi vì Thái úy phủ một chuyện sinh khí, cũng hẳn là là hôm qua nổi giận mà không nên là hôm nay a. Đương triều Thái úy Thái Kinh mua được Huy Tông bên người một tên thái giám, biết được Thánh thượng nổi giận chân tướng, nguyên lai là Hoàng đế nhân tình, Lý Sư Sư hôm qua ra khỏi thành dâng hương, lại bị tặc nhân tập kích, theo Hành thị vệ toàn bộ bỏ mình, mà Lý Sư Sư cũng là đến nay tung tích không rõ,

Là nên mới khiến cho Thánh thượng nổi giận.

Thái Kinh biết được chân tướng về sau, âm thầm dự định nói ". Nguyên lai là nữ nhân mất đi, trách không được, bất quá cũng tốt, nên nhân cơ hội này đem trống ra hai cái quan chức nắm giữ ở trong tay mình, lại tìm mấy cái cô gái xinh đẹp cho Hoàng Thượng đưa đi liền có thể, dạng này thế lực của ta liền càng không người có thể so, ha ha ha!"

Ngưu Đầu Sơn bên trên, Tần Ngạo Thiên tại trời mau sáng đánh chút gà rừng thỏ rừng trở về, phát lên lửa đến bên cạnh nướng bên cạnh chờ đợi đám người tỉnh lại.

Không bao lâu, nồng đậm thịt nướng hương vị bay vào đám người trong mũi, đám người rồi rít nhìn lại, chỉ thấy sớm đã chín mùi gà nướng thỏ nướng còn tại đó. Liền nhao nhao đứng dậy tiến đến ăn.

Lỗ Trí Thâm cười nói "Thiên ca đối đoàn người quá tốt rồi, lại còn dậy sớm cho chúng ta đi săn nấu cơm, xem ra ta là thật không có cùng làm người a, ha ha, ăn thịt này, thật là thơm, nếu là có rượu liền tốt, đến lúc đó uống chén rượu lớn ăn miếng thịt bự, há không vui? Ha ha!"

Bên cạnh Lý Sư Sư cười nói "Không nghĩ tới lại là cái rượu thịt hòa thượng" Xuân Lan Thu Cúc cũng đi theo che miệng cười trộm.

Vương Tiến đi tới còn nói thêm "Đầu chỉ những này, đem qua Thiên ca còn tự thân cho chúng ta thử vệ đầu "

"A? Thiên ca, về sau những sự tình này ngươi giao cho chúng ta làm liền tốt, làm gì tự mình đâu?" Lâm Xung cũng ngồi xuống nói nói.

Tần Ngạo Thiên cười cười, nói "Không sao, việc nhỏ mà thôi" nói, đem trong tay mình vừa nướng xong đùi gà đưa cho Lý Sư Sư nói ". Cho, Sư Sư" "Đa tạ phu quân" Tần Ngạo Thiên lại nhìn về phía Xuân Lan Thu Cúc, còn có cái khác cũng không hề ngồi xuống Trương Tam Lý Tứ bọn người, vừa cười vừa nói "Tất cả mọi người cùng một chỗ ngồi xuống ăn đi, cùng một chỗ ăn xong thật sớm chút đi đường "

Nghe được những này, mọi người mới Cảm ngồi xuống ăn cơm.

"Ừm, ăn ngon thật" "Đúng vậy a, ăn ngon, Thiên ca hảo thủ nghệ a!"

Chính là nếm qua vô số thức ăn ngon Lý Sư Sư ăn cũng là khen không dứt miệng "Phu quân quả nhiên là hảo thủ nghệ tốt tài hoa đâu."

Tần Ngạo Thiên ôm chầm Lý Sư Sư nói "Cái này tính là gì, đợi đến ngày sau, ta muốn bảo ngươi hưởng thụ vô thượng vinh quang, mà không phải ở chỗ này trên núi ăn những này gà rừng thỏ rừng như vậy."

Lý Sư Sư hạnh phúc áp vào Tần Ngạo Thiên trong ngực nói "Có thể cùng phu quân cùng một chỗ, nô gia liền đã rất hạnh phúc rất thỏa mãn "

Một màn này bị đối diện Cẩm Nhi nhìn thấy, lại không khỏi một trận bi thương, lập tức không đề cập tới.

Đội đám người sau khi ăn cơm xong, Tần Ngạo Thiên đứng dậy nói "Mọi người đem đồ vật chinh đồn xuống, sau đó chúng ta liền khởi hành rồi đi" "Phải"

Lỗ Trí Thâm hỏi "Không biết chúng ta muốn đi trước nơi nào?"

Tần Ngạo Thiên nhìn ra xa xa nói " Sơn Đông "

"Nghe nói Sơn Đông mạnh cỡ nào người, quan phủ đều cảm không có cách nào, bất quá đây cũng là cái nơi đến tốt đẹp, dễ dàng ẩn thân, Thiên ca quyết định này rất đúng rồi" Lâm Xung ở một bên nói.

Không bao lâu, đám người liền thu thập xong bọc hành lý, cùng nhau xuống núi tiến về Sơn Đông đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12 : Tửu Quán Gặp Cổ Nhân

Lúc này trong kinh thành, khắp nơi đều là cấm quân đi lại thân ảnh, mới Nhâm Phủ dẫn là Thái Kinh một con rể, gọi là Trần Huân, quả nhiên là một cái bị lợi ích hun đen tâm gian trá chi đồ, dạng này người làm Khai Phong phủ doãn, trong thành còn có thể có cái gì tốt? Quả nhiên là gọi người trung nghĩa không chỗ có thể đi a.

Lại thêm mới cửa thành khiến thì là Cao Cầu tâm phúc, càng là làm cho thành nội tối tăm không mặt trời.

Bất quá bọn hắn ở trong thành lại thế nào giầy vò, cũng là không liên quan Tàn Ngao Thiên đám người chuyện, bọn hắn giờ phút này đã sớm khởi hành rồi đi.

Đám người vừa đi đến mấy dặm đường, liền gặp có thật nhiều binh mã tại cản đường kiểm tra, cầm đầu hai cái tướng lĩnh là hai huynh đệ cái, càng là Cao Cầu tâm phúc ái tướng, dáng thế hùng dũng thể anh. Hai cái này đều là một tay hảo thủ, chỉ tiếc theo sai người, đời này chỉ có thể thả người khác chỗ.

"Thiên ca, làm sao bây giờ? Nên làm sao vượt qua?" Lỗ Trí Thâm hỏi.

Tàn Ngao Thiên quay đầu nhìn một cái đám người, phát hiện ngoại trừ Trương Tam Lý Tứ chờ hơn mười người bên ngoài, cái khác toàn bộ đều là "Tai to mặt lớn" người a, nhóm người mình dạng này đi đi trên đường, không bị người tố giác mới là lạ. Thầm nghĩ một tiếng ngu xuẩn, liền dẫn đám người tiến vào một chỗ rừng cây thương nghị nói ". Bấy giờ giữa chúng ta phần lớn đều là bị triều đình truy nã người, dạng này rất bất lợi tại chúng ta hành tẩu cùng lấy sau phát triển, dưới mắt ta có một cái biện pháp, có thể giải quyết những phiền não này, chỉ là chỉ sợ sẽ có tổn hại các người uy danh, không biết chư vị. . ."

Không đợi Tàn Ngao Thiên nói xong, Lỗ Trí Thâm nhân tiện nói "Ca ca một mực an bài chính là, ta chờ ổn thỏa phục tùng" những người khác cũng là ý tứ này.

Tàn Ngao Thiên liền nói "Này phương pháp cần đem khuôn mặt của các người bịt kín, bạn làm giang hồ sát thủ, ta sẽ trấn trụ kia đảng thị huynh đệ, khi tất yếu đem các người sát khí trên người phát ra là được, chỉ là lúc sau trong một khoảng thời gian, các huynh đệ sợ là không thể hành tẩu tại sáng ngời hạ "

"Tiểu đệ bọn người bây giờ bị quan phủ truy nã, khẳng định là không thể tại sáng ngời hạ đi lại, Thiên ca quá lo lắng, chúng ta đều nghe Thiên ca" Lâm Xung cũng là nói nói.

"Tốt, kia cứ làm như vậy, trước tìm chút miếng vải đen đem mặt che bên trên, còn có Lâm nương tử, Cẩm Nhi, Trương giáo đầu, Sư Sư, xuân lan thu cúc, các người cũng đều cùng một chỗ che mặt "

Đợi đến đám người trang phục xong sau, Tàn Ngao Thiên không khỏi cười nói "Như thế trang phục, đạo là giống cướp đường" đám người cũng là nở nụ cười.

Tàn Ngao Thiên dẫn người hướng cửa ải chỗ đi tới, xa xa liền bị người chú ý tới, chỉ vì kia mười cái che mặt người quá mức dễ thấy, lại thêm Trương Tam Lý Tứ bọn người, một nhóm chung hai mươi người, làm sao không dễ thấy?

"Dừng lại! Các người là ai? Đều đem trên mặt miếng vải đen cho ta hái xuống!" Một người thị vệ đầu tiên đặt câu hỏi. Đàng thế hùng dũng thể lạng Anh cái cũng đi theo đi lên phía trước.

Tàn Ngao Thiên đi tại phía trước nhất, đối hai người âm lãnh nói "Ồ trên đời này, vẫn chưa có người nào gặp chúng ta hình dạng về sau bắt tử, các người coi là thật muốn ta chờ lấy xuống miếng vải này?" Nói xong một cỗ sát ý tràn ngập ra, sau lưng Lỗ Trí Thâm, Lâm Xung, Vương Tiến ba người cũng tản mát ra một cỗ tức sát chi khí, ngay cả Lâm Xung nhạc phụ Trương giáo đầu cũng không cam chịu yếu thế.

Lúc này cửa ải bên trên bọn binh lính đều cảm thấy một cỗ lãnh ý, sau đó đều kinh hãi không thôi, phải biết, bây giờ đây chính là chính nóng tháng sáu phần a!

Đứng mũi chịu sào Đàng gia hai người càng là kinh hãi, dáng thế anh còn muốn ngăn cản, trong đó khoát tay ngừng lại, nói "Các người nhanh chóng quá khứ, không nên ở chỗ này lưu lại, chúng ta cũng chỉ đương chưa từng gặp qua các người thôi."

Sau đó những này triều đình truy nã người liền tại Tàn Ngao Thiên dẫn đầu dưới, nghênh ngang từ những quan binh này trước mắt đi qua, hết lần này tới lần khác những quan binh này còn không dám ngăn cản, nói ra ai mà tin? Nhưng sự thật cứ như vậy phát sinh.

Đội đám người sau khi đi, đảng thế anh không hiểu hỏi hướng huynh nói ". Huynh trưởng vì sao để thông hành, vạn nhất bọn hán chính là khâm phạm của triều đình đâu?"

Đảng thế hùng nói ". Người nhập thế không sâu, ở trên đời này hoàn toàn chính xác có một loại người tính cách dờ hoi, thường thường không lấy chân diện mục gặp người, nhưng chọc giận bọn hán người hạ tròng đều là cực kỳ thâm đáng sợ, vừa mới từ trên người bọn họ phát ra từ khí là bức nào kinh người, không biết bao nhiêu người chết bởi tay, như thế người không phải người ta huynh đệ có thể đối phó, hôm nay việc này liền xem như không có phát sinh,

Ai đều không cần đối ngoại lộ ra." "Vâng, tiểu đệ biết được "

Đi đến nơi xa, Lỗ Trí Thâm bọn người bội phục nói "Thiên ca thật sự là lợi hại, cứ như vậy giết mình, chúng ta liền có thể nghênh ngang đi kiểm tra, ta thật sự là phục không thể lại phục nha" người khác cũng là náo náo tán dương "Phu quân thật đúng là túc trí đa mưu đâu" Lý Sư Sư đương nhiên là đối với mình nhà nam nhân yêu thích ghé gớm.

Tần Ngao Thiên cười cười nói "Như thế phương pháp chỉ là mưu lợi, không thể lại dùng, chúng ta vẫn là nhanh lên đường đi "

...

Đám người đi mấy ngày, nhìn thấy có một nhà tửu quán, Tần Ngao Thiên liền dẫn người trước ta cũng nên ăn cơm. Phụ nhân nhìn một nhóm tới hai mươi người, mặt mũi tràn đầy vui vẻ ra hồ "Mấy vị khách quan, ăn chút gì nha?"

"Cho chúng ta tùy tiện làm chút rượu đồ ăn, lại chuẩn bị chút lương khô liền tốt" "Được rồi "

Nhà kia phụ nhân ở phía sau bận không qua nổi, gọi hán tử ra đến giúp đỡ, nam tử kia mang sang một bàn màn thầu đưa đến trên mặt bàn, chào đón Lâm Xung hình dạng vẻ sau, liền hoảng sợ nói "Sư phó? !"

Tất cả mọi người đình chỉ động tác nhìn qua, Lâm Xung không hiểu, quay đầu nhìn lại, cảm thấy người này mắt rất quen, chợt nhớ tới, hỏi "Người là Tào chính?"

Hán tử kia cao hứng giờ chân, hưng phấn nói "Sư phó còn nhận ra đồ nhi?" "Đương nhiên nhận ra, chỉ là người sao lại ở chỗ này, còn mở tửu quán?" Lập tức vì Tần Ngao Thiên giới thiệu nói "Đây là ta tại Đông Kinh đương giáo đầu lúc thu hán tử, xem như ta nửa cái đồ nhi a" Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, liền nghe Tào chính nói "Tiểu nhân ở kia Đông Kinh lăn lộn ngoài đời không nổi, liền ra xông xáo, cũng không lâu lắm liền ở chỗ này an nhà, cái này là tiểu nhân nương tử, cái kia là tiểu nhân anh trai, một nhà ba người ở chỗ này mở tửu quán làm điểm nghề nghiệp, cũng là tự tại. Chỉ là sư phó người thế nào? Tiểu nhân nghe nói sư phó bị gian nhân hãm hại, sung quân Thương Châu, sao sẽ xuất hiện ở đây?"

"Việc này nói rất dài dòng, đều là Thiên ca cứu được tính mạng của ta, còn giúp ta chính tay đâm cừu nhân, lại đem Lâm Xung một nhà cứu ra." Nói liền hướng Tào chính giới thiệu Tần Ngao Thiên.

Tào chính thì bái nói ". Đã là sư phó ân công, liền cũng là tiểu nhân ân công, còn xin ân công thụ tiểu nhân cúi đầu" nói liền hướng Tần Ngao Thiên xá một cái.

Tần Ngao Thiên nói "Nhìn người hán tử kia, cũng là lỗi lạc, không biết người sau này có tính toán gì không?"

Tào chính nghe được Tần Ngao Thiên mời chào chi ý nói ". Có thể được sư phó đi theo, hẳn là không giống thường nhân, tiểu nhân nguyện cùng sư phó cùng nhau, đi theo ca ca trước sau."

Tần Ngao Thiên cười nói "Ha ha, tốt, bất quá người rượu này từ từ bỏ sao? Mở phải hảo hảo, chẳng lẽ liền muốn ném? Đi cùng ta xông xáo?" Còn không đợi Tào chính trả lời, Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Tào chính, ta ghi lại người, từ hôm nay trở đi, người chính là của ta người, bất quá ta trước mắt chỉ cần người tiếp tục lưu lại nơi này mở tửu quán, thuận tiện thay ta tìm hiểu chung quanh tình huống, đợi đến ngày sau, ta ổn định lại, sẽ có đại sự phó thác cùng người. Ta lại phải Trương Tam cùng còn lại người lưu lại trợ giúp người. Sư Sư, lấy thêm chút ngân lượng lưu lại." "Phải" từ Đông Kinh ra một doanh chi tiêu đều là từ Lý Sư Sư tích súc bên trong xuất ra, Lý Sư Sư vẫn luôn không nói gì thêm, nhưng Tần Ngao Thiên lại đều ghi tạc trong lòng, ngày sau nhất định phải bồi thường gấp đôi cho Sư Sư.

Cho Tào chính ngân lượng cùng nhân thủ về sau, Tần Ngao Thiên nói ". Nhớ kỹ, muốn đem nơi đây kinh doanh, chúng ta ổn định về sau, lại phải Lý Tử tới nói cho người chờ chúng ta chỗ an thân." Tào chính hồi đáp "Vâng, ca ca "

Tần Ngao Thiên cười nói "Chính chúng ta người đều gọi ta Thiên ca."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13 : Thạch Kiệt Thôn

Tào chính lập tức minh bạch, đây là Tàn Ngao Thiên chân chính đem mình nhìn làm thủ hạ, lúc này cười nói "Vâng, Thiên ca!"

Tàn Ngao Thiên cũng cười, gọi tới Trương Tam, phân phó để hắn cùng ngoại trừ Lý Tứ bên ngoài đám người lưu lại hiệp trợ Tào chính nâng cốc tử mỗ tốt, đợi nhóm người mình ổn định sau lại tìm người đến nói cho bọn hắn bước kế tiếp làm thế nào. Trương Tam lĩnh mệnh, lại hỏi "Không biết Thiên ca, các ngươi muốn đi đâu an thân a?" Vấn đề này, cũng là đám người vấn đề. Chỉ thấy mọi người đều hướng mình trông lại, Tàn Ngao Thiên nở nụ cười, nói "Ta hiểu rõ cái làng, chỗ vắng vẻ, chung quanh đều là hồ nước, trong thôn nhiều người lấy đánh cá mà sống, này tên thôn gọi Thạch Kiệt thôn."

Tào chính gật đầu nói "Cái này cũng thực sự là cái chỗ, mà lại nghe nói kia trong thôn dân phong thuần phác, còn có ba cái tốt Hán thân thủ đến, mọi người xưng là Nguyễn thị tam hùng. Càng có, nghe nói kia Thạch Kiệt thôn bên trong không có có triều đình quan viên, nghĩ đến đối với sự phó ẩn thân có trợ giúp thật lớn."

"Như thế nói đến, như thế cái thế ngoại đào nguyên rồi?" Lỗ Trí Thâm nghe xong đại hi.

Lý Sư Sư, Lâm nương tử bọn người nghe cũng là mười phần vui vẻ. Tàn Ngao Thiên nói "Mọi người ăn xong liền đi đường đi, sớm hơn mấy ngày đến Thạch Kiệt thôn, chúng ta cũng thật sớm ngày an tâm." Đám người gật đầu nói phải.

Sau khi ăn cơm xong, đám người liền lại lần nữa lên đường. Mà tại Tàn Ngao Thiên bọn người đi đường những ngày qua bên trong, mấy người chuyện làm sớm đã truyền khắp giang hồ. Lâm Xung bị gian tặc Cao Cầu hãm hại, sung quân Thương Châu, sau Lâm Xung đi mà quay lại, chẳng những cứu ra ở lại kinh thành bên trong thế tử cha vợ, còn ban đêm xông vào Thái úy phủ báo thù, ngay trước mặt Cao Cầu giết chết kẻ cầm đầu Cao nha nội, còn tại Lỗ Trí Thâm tiếp ứng hạ thoát đi kinh thành. Hiện tại giang hồ là nhất là cực nóng chính là cái đề tài này.

Đám người nhao nhao nghị luận Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm hành động vĩ đại. Không nghĩ tới triều đình ban bố lệnh truy nã vậy mà trở thành chiêu cáo thiên hạ Lâm Lỗ hai người tin tức, hiện tại thiên hạ người nào không biết Lâm Lỗ hai người đại danh? Tại cái này nho nhỏ Thạch Kiệt thôn bên trong, Lâm Lỗ hai người hành động vĩ đại cũng đang bị người đàm luận.

"Kia Lâm Xung cùng Lỗ Trí Thâm thật là một cái hảo hán tử, chỉ là đáng tiếc hiện nay tung tích không rõ, nếu như gặp được hai người này, tiểu Thát tất yếu cùng nó kết giao." Nói chuyện chính là một cái tinh tráng hán tử, băng cột đầu một đỉnh thoa mù, răng ở giữa còn cắn một cây thảm trúc. Người này chính là cái này Thạch Kiệt thôn bên trong Nguyễn thị tam hùng trong đó một đực, người đưa ngoại hiệu 'Sóng Diêm La' Nguyễn Tiểu Thát.

"Không có truyền ra Lâm Lỗ hai người hạ lạc cũng chưa chắc không phải chuyện tốt, cái này đã nói lên hai người này còn chưa từng bị người quan phủ bắt được, chúng ta hẳn là vì đó cao hứng mới là." Hiện nói chuyện chính là Nguyễn Tiểu Thát huynh trưởng, Nguyễn thị tam hùng bên trong lão đại, người xưng 'Đạp đất Thái Tuê' Nguyễn Tiểu Nhị. Trong phòng còn lại cái kia, chính là Nguyễn thị tam hùng cuối cùng một đực, 'Đoàn mệnh Nhị Lang' Nguyễn Tiểu Ngũ.

Này huynh đệ ba người chính là ruột thịt cùng mẹ sinh ra, ngày đó lão mẫu không chỉ nên vì ba cái hài nhi lấy vật gì tên, liền gọi ba người xuống nước đi bắt cá đến, ba cái hài nhi riêng phần mình bắt một đầu. Chỉ là một con nặng hai cân, một con nặng năm cân, nhất tiểu hài nhi bắt bên trên cá vậy mà nặng đến bảy cân. Là lấy ba cái hài nhi danh tự các vì Tiểu Nhị, tiểu Ngũ, tiểu Thát, trong đó lấy tiểu Thát thủy tính tốt nhất.

Lúc này có người đi vào phòng tới nói "Nhị ca, ngũ ca, Thát ca, trong thôn tới mấy cái người sống, đều là chút gương mặt lạ, không biết có phải hay không kia Lương Sơn gian tặc, muốn hay không đi có thể bắt được?"

"Người có bao nhiêu?" "Chung mười một người, có nam có nữ" "Lại còn có nữ nhân?" "Vâng, nữ có năm cái đầu" Nguyễn Tiểu Nhị nói ". Nên không phải Lương Sơn người, nếu thật là Lương Sơn người tới, há lại sẽ có nữ nhân trộn lẫn trong đó?"

Tiểu Thát nói ". Kia cũng hẳn là ra đi xem một cái, muốn nói cho một chút bọn hắn cái này Thạch Kiệt thôn bên trong quy cách." Tiểu Ngũ cũng đứng lên nói "Tiểu Thát nói rất đúng, còn phải để mấy cái này ngoại lai hộ đưa trước chút tiền tài, hắc hắc, vừa vận mấy ngày nay tiền bạc hơi thiếu, liền đến người đưa tiền, xem ra Ngũ Gia ta vận thế không tệ a, ngày mai nhất định có thể thắng tiền." Tiểu Nhị giáo huấn "Tiểu Ngũ, người gần đây đánh bạc lại cần, lão nương đề cho ta nói một chút người, đừng muốn cái này đánh bạc, nam tử hán sao có thể một mực lấy cuộc mà sống?" Nguyễn Tiểu Ngũ không nhận được nói "Vâng vâng vâng, tiểu Ngũ biết, ca ca, nhanh đi ra ngoài tìm những cái kia ngoại lai hộ đi." Nói, liền dẫn người đi ra ngoài, tiểu Thát cũng theo sát phía sau,

Nguyễn Tiểu Nhị lắc đầu, cũng đi theo ra ngoài.

Lại nói Tàn Ngao Thiên bọn người mới vào trong thôn, phát hiện cái này Thạch Kiệt thôn quả nhiên là chỗ tốt, dân phong thuần phác, bách tính an cư lạc nghiệp, đến thật sự là cùng thế ngoại đào nguyên, nghĩ tới đây, Tàn Ngao Thiên liền ở trong lòng âm thầm thề, nhất định phải để thiên hạ này bách tính đều cùng thôn này bên trong trăm họ giống nhau an nhàn tường hòa.

Đang nghĩ ngợi những này, phát hiện nơi xa tới mười mấy hai mươi người, từng cái cầm trong tay côn bổng, mặt lộ vẻ bất thiện.

Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến ba người cũng cầm binh khí đi lên phía trước, Trương giáo đầu, Lý Tứ hai cái thì đem năm nữ hộ tại sau lưng. Tàn Ngao Thiên cười cười, chạy thoát ra, lên tiếng nói ". Chắc hẳn đến chính là danh xưng Nguyễn thị tam hùng Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thát đi?"

Tam Nguyễn nghe đối diện vậy mà biết được bản thân, không khỏi kinh ngạc nói "Người là người phương nào? Tới đây chuyện gì? Lại vì sao biết được

chúng ta danh hào, chẳng lẽ kia Lương Sơn tặc nhân, đến đây dò xét ta trong thôn hủ thực?"

Tần Ngao Thiên nói "Ta gọi Tần Ngao Thiên, tới đây là vì cùng ba vị đàm một chuyện làm ăn, cũng không phải là Lương Sơn người, chúng hạo hán có thể yên tâm"

Nguyễn Tiểu Nhị hỏi "Không biết ngươi muốn cùng ta chờ nói chuyện gì sinh ý?"

Tần Ngao Thiên nhìn một chút mọi người chung quanh, cười nói "Cái này cụ thể công việc không tiện ở chỗ này nói tỉ mỉ, không biết có thể đến ba vị phủ thượng một lần, lại làm nói chuyện, như thế nào?"

Ba người nhìn nhau một cái, từ Nguyễn Tiểu Nhị nói ". Tốt, vậy thì do ngươi tự mình cùng chúng ta đến, về phần những người khác, trước tiên có thể đi bên cạnh quán chè chờ đợi, gần đây thôn bên trong thường có Lương Sơn tặc nhân muốn tới tiền đánh tin tức truyền đến, là lấy không thể không làm phòng bị, như có chỗ đắc tội, xin hãy tha lỗi."

"Thiên ca, ta cùng ngươi đi" Lỗ Trí Thâm nói. Lý Sư Sư mấy người cũng là mặt mũi tràn đầy quan tâm. Tần Ngao Thiên cười cười, nói ". Không có chuyện gì, yên tâm đi, thiên hạ này chỉ sợ còn không có ta ra không được địa phương, huống hồ ta lần này đi chỉ là cùng bọn hán nói chuyện, không có việc gì, các ngươi liền đi kia quán chè chờ ta đi, cẩn thận một chút." Sau đó lại đối Lâm Lỗ hai người nói ". Vương giáo đầu thân thượng có tổn thương, nơi này liền giao cho hai người các ngươi." "Yên tâm đi, Thiên ca "

Giao phó xong việc nơi này vật về sau, Tần Ngao Thiên liền hướng kia ba Nguyễn đi đến, kia ba Nguyễn gặp Tần Ngao Thiên vậy mà thật là lo một mình đến đây, không khỏi ở trong lòng thầm khen một câu, thật là một cái hảo hán tử.

Tới ba người chỗ ở, nói là chỗ ở, kỳ thật chỉ là ba người nghị sự chi địa mà thôi, Nhị Lang Ngũ Lang đều đã lập gia đình, sớm dời ra ngoài, tiểu Thất thì cùng lão mẫu sinh hoạt chung một chỗ, ba huynh đệ chỉ có ban ngày đánh cá nghị sự mới sẽ tới đây.

Bốn người đi vào trong nhà ngồi xuống, Nguyễn Tiểu Nhị đối theo tới thôn dân nói "Đều đi ra ngoài trước a" "Phải" đám người đồng ý rồi khỏi. Lúc này Nguyễn Tiểu Thất trước khi nói ra "Nơi này không có có người khác, ngươi có thể nói trước đó nói tới sinh ý là sao."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14 : Nguyễn Thị Tam Hùng

Nhìn xem tam Nguyễn đều nhìn mình chăm chăm, Tần Ngao Thiên không khỏi cười nói "Ha ha, nghĩ không ra đại danh鼎鼎 Nguyễn thị tam hùng cũng sẽ cùng người nói chuyện làm ăn, ha ha!"

Tiểu Thất trước hết nhất nổi giận nói ". Lớn mật tặc nhân, gan dám trêu chọc tại ta, muốn ăn đòn." Nói, liền một quyền hướng Tần Ngao Thiên vung đi, Nguyễn Tiểu Nhị cùng Nguyễn Tiểu Ngũ cũng sinh khí, bất quá nhìn tiểu Thất đã xuất thủ, liền không có ý định lại động thủ, dù sao hai người đối tiểu Thất võ nghệ cũng hiểu rõ. Bọn hán đã có thể tiên đoán được người này bị tiểu Thất đánh sưng mặt sưng mũi bộ dáng. Nhưng, sự thật lại không phải dạng này.

Chỉ gặp Tần Ngao Thiên phía bên phải bên cạnh xô dịch, khiến Nguyễn Tiểu Thất nắm đấm đánh hụt, đồng thời song tay nắm lấy Nguyễn Tiểu Thất cánh tay phải, trong nháy mắt phát lực, đem Nguyễn Tiểu Thất thuận hán ra quyền phương hướng ném ra ngoài.

Nguyễn Tiểu Nhị cùng Nguyễn Tiểu Ngũ gặp huynh đệ bại nhanh như vậy, cũng biết người này không tầm thường, liền cùng nhau lên trận, đối phó Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên sớm đã đứng dậy, đối với hai người tập kích mà đi, hán biết song quyền nan địch tứ thủ đạo lý, nhất là đối mặt bức này lực làm hảo hán, bất quá thân là vua đặc công hán, tự nhiên có phá giải này cục biện pháp. Đó chính là, nhanh chậm chi pháp, tức đánh ra nhanh chậm tiết tấu, làm đối diện hai người thế công không tại cùng một cái tần suất bên trên. Loại này đấu pháp độ khó rất lớn, bất quá lại khó bất quá thân là vua đặc công Tần Ngao Thiên.

Chỉ gặp hán thành thạo điều luyện đem hai năm lượng người thể công tan rã. Lúc này Nguyễn Tiểu Thất bò lên, hét lớn một tiếng thêm đi chiến đoàn. Tần Ngao Thiên không có thứ ba tay đối phó Nguyễn Tiểu Thất, liền đưa ra một cái chân đến đầu hán. Nhất thời lại cùng ba người đánh đến tương xứng. Lúc này ngoài cửa đám người nghe được động tĩnh cùng nhao nhao xông tới, nhìn thấy cái này ngoại lai hộ vậy mà một người liền cùng trong thôn tam Nguyễn đánh cho lực lượng ngang nhau, đều hoảng hồn.

Mà tam Nguyễn gặp huynh đệ mình ba người cùng tiến lên còn không thể đem đối phương cầm xuống, không khỏi đều có chút tức giận, xuất thủ chương pháp khó tránh khỏi có chút lộn xộn. Đây chính là Tần Ngao Thiên chỗ chờ đợi cơ hội, chỉ gặp Tần Ngao Thiên nhanh chóng một chương vỗ tại Nguyễn Tiểu Ngũ trên lồng ngực, đem nó đánh lui. Lại quay đầu tăng nhanh đối hai bảy lượng người tốc độ tấn công, hai người đều đã có chút quen thuộc Tần

Ngạo Thiên trước đó chiêu số, dưới mắt gặp đột nhiên tăng tốc, liền làm sao không được, nhao nhao bị Tàn Ngạo Thiên đánh bại. Chúng thôn dân gặp tam Nguyễn đều bị người này đánh bại, không khỏi vạn phần hoảng sợ, chạy khỏi nơi này.

Tàn Ngạo Thiên thấy mọi người tán đi, đi tới cửa trước đóng lại đại môn, trong phòng y nguyên vẫn là trước đó bốn người, chỉ là hiện nay quyền chủ động lại là nắm giữ tại Tàn Ngạo Thiên trong tay.

"Người rút cuộc là ai?" Nguyễn Tiểu Nhị hỏi.

"Ta đã nói rồi, ta gọi Tàn Ngạo Thiên "

"Tàn Ngạo Thiên? Vì sao trước đó chưa từng nghe nói qua? Người đến cùng muốn làm gì?" Nguyễn Tiểu Nhị lại hỏi, tiểu Ngũ tiểu Thất hai người chỉ ở một bên ánh mắt ngoan độc mà nhìn chằm chằm vào Tàn Ngạo Thiên.

Tàn Ngạo Thiên cười nói "Ta cũng đã nói, ta muốn cùng các người đàm một chuyện làm ăn."

Gặp tam Nguyễn nghe được hồ đồ, Tàn Ngạo Thiên còn nói thêm "Cái này cái cọc sinh ý chi phí, chính là người dám ba người tính mệnh."

"Cái gì? !" Ba người kinh sợ, nhưng chính là mình huynh đệ ba người liên thủ cũng không phải người trước mắt đối thủ, người là dao thót ta là thịt cá, thì phải làm thế nào đây đây? Ba người đành phải bắt lực ngồi liệt tại trên ghế, Tàn Ngạo Thiên liền như là ác mộng khiến cho ba người từ ở sâu trong nội tâm sinh ra ý sợ hãi.

Lúc này Tàn Ngạo Thiên bằng vào lực lượng một người, chế phục Nguyễn thị tam hùng tin tức đã truyền ra ngoài, Lâm Xung bọn người sau khi nghe được liền cùng nhau tìm tới. Đi vào trong phòng, liền trông thấy tam Nguyễn ngồi liệt tại trên ghế, mà Tàn Ngạo Thiên thì hoàn hảo không chút tổn hại đứng tại đối diện.

"Thiên ca, không có sao chứ?" Lâm Xung hỏi. Tàn Ngạo Thiên lắc đầu.

Lúc này Nguyễn Tiểu Thất phảng phất thấy được tử kỳ của mình, liền ra sức giận dữ hét "Các người đến tốt cùng là ai?" Đám người nhìn về phía Tàn Ngạo Thiên, Tàn Ngạo Thiên chỉ nói "Giáo đầu, đề hạt, các người đều nói với bọn họ đi, về sau dẫn bọn họ tới tìm ta." Dứt lời liền dẫn Lý Sư Sư cùng xuân lan thu cục rồi đi nơi đây đi tìm chỗ ở đi.

Tam Nguyễn gặp Tàn Ngạo Thiên rồi đi, trong lòng căng cứng cảm giác cũng theo đó tán đi, chẳng biết tại sao, trước đó tại cùng Tàn Ngạo Thiên đánh nhau thời điểm, mình ba người lại bị Tàn Ngạo Thiên khi chế trên người chán ghét đến, bây giờ nghĩ đến đều có chút kinh hãi,

Cái này Tàn Ngạo Thiên đến tốt cùng là ai?

Lúc này Lỗ Trí Thâm thấy tam Nguyễn thâm tình, không khỏi nghĩ từ bản thân lần thứ nhất cùng trời ca đánh nhau sự tình, nhớ tới loại kia tử vong thể nghiệm, cũng giật cả mình. Hỏi hướng tam Nguyễn nói ". Các người có phải hay không cũng bị Thiên ca thất bại rồi?" Nghe được Lỗ Trí Thâm nói như vậy, tam Nguyễn không khỏi sửng sốt, tại sao muốn dùng "Vây" chữ, chẳng lẽ trước mắt cái này béo đại hòa thượng cũng từng trải qua?

Lâm Xung lúc này mới nhớ tới, đám người còn không biết, liền giới thiệu nói "Ta là Lâm Xung, vị này là Lỗ Trí Thâm." Nghe được Lâm Xung tự giới thiệu, không đợi Lâm Xung nói xong, tam Nguyễn liền trầm miệng một lời "Chẳng lẽ tại Đông Kinh thành ban đêm xông vào Thái úy phủ Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm?" "Chính là ta các loại, còn có vị này chính là trước Đông Kinh tám mươi vạn cảm quân tổng giáo đầu Vương Tiến."

Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, nghe được này ba người đều là trên giang hồ tiếng tăm lẫy lừng hảo hán, nhóm người mình mấy canh giờ trước còn vì nghị kết giao nhưng không được đạo mà phiền não, hiện nay mấy cái liền đứng tại trước mắt mình, tam Nguyễn cả kinh cũng không biết như thế nào cho phải.

Vẫn là tiểu Thất trước hết nhất kịp phản ứng nói "Đã sớm nghe được ca ca bọn người đại danh, muốn đi kết giao, chưa từng nghĩ, các ca ca liền đến, thật sự là thiên đại chuyện may mắn a, chỉ là không biết, trước đó vị kia, là cái nào đường hảo hán, ta đám huynh đệ ba người liên thủ lại đều không địch lại."

Nghe tiểu Thất hỏi Tàn Ngạo Thiên đến, Lỗ Trí Thâm ngao nghe đáp "Đó là chúng ta đại ca, Tàn Ngạo Thiên, bất quá chúng ta đều xưng hô hắn là Thiên ca."

Nghe được người này là mắt ba người trước đại ca, tam Nguyễn không khỏi kinh diệu cái cảm, có thể được này ba vị hảo kiệt cho rằng đại ca, kia người này nhưng phải lớn bao nhiêu bản lĩnh, nhưng vì sao Tàn Ngạo Thiên cái tên này lại chưa từng nghe nói qua?

Dường như nhìn ra ba huynh đệ nghi vấn, Lỗ Trí Thâm liền đem mình nhận biết Tàn Ngạo Thiên lúc chuyện phát sinh cùng về sau cụ thể ban đêm xông vào Thái úy phủ sự tình tất cả đều nói cùng tam Nguyễn nghe, hiện tại tam Nguyễn cảm thấy, mình ba người bây giờ có thể hoàn hảo không chút tổn hại đứng ở chỗ này đã là vạn hạnh. Lỗ Trí Thâm cuối cùng lại bổ sung "Thiên ca trước đó kia là đang khảo nghiệm thực lực của các người mà thôi, tốt, lời nói đều nói xong, chính các người suy nghĩ một chút đi, nghĩ kỹ liền đi tìm Thiên ca."

Tam Nguyễn cũng là người thông minh, biết Tàn Ngạo Thiên bọn người đến đây Thạch Kiệt thôn định là bởi vì nơi đây chỗ vắng vẻ, không nhận triều đình coi trọng, có thể vì ngày sau phát triển một chỗ căn cứ địa, mà mình ba người là thôn này bên trên làm chủ, muốn ở đây phát triển nhất định phải bãi binh chúng ta, thu phục, hoặc là xóa bỏ. Mà trước đó lời đình thủ đoạn thì là nói với mình ba người hẳn Tàn Ngạo Thiên thực lực cường đại, để cho mình ba người vô pháp sinh ra hai lòng, lại để cho Lâm Xung bọn người trước đến nói một chút, cho nhóm người mình một cái chủ động bãi chủ cơ hội, dạng này liền có thể thuận lý thành chương tiếp nhận Thạch Kiệt thôn, cái này Tàn Ngạo Thiên vô luận là thực lực, vẫn là tâm cơ, đều xa phi thường người, xem ra chính mình huynh đệ ba người ngoại trừ phụ tá hẳn bên ngoài đã không còn con đường nào khác.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15 : Tam Nguyên Bái Chủ

Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thất ba người nghĩ đến đây, lại trước mắt ba vị này hảo hán, thầm nghĩ nói "Người này có thủ đoạn như thế, còn có thể thu được ba vị này đại danh đỉnh đỉnh hảo hán vì thủ hạ, nghĩ đến ngày sau phát triển tất sẽ không kém, ta dám huynh đệ tại kỳ thể hơi thời điểm đầu nhập vào, tương lai tất nhiên sẽ có không ít hồi báo." Nghĩ thông suốt nơi đây, ba người liền bình thường trở lại, cùng nhau đi ra cửa tìm Tần Ngao Thiên đi.

Tần Ngao Thiên mang theo Lý Sư Sư cùng hai tên nha hoàn tại cái này Thạch Kiệt thôn bên trong nhìn đồng ngó tây, cảm giác nơi này thật là chỗ tốt, có thể tại mọi người trên mặt trông thấy an nhàn tường hòa, các thôn dân đều lấy đánh cá mà sống, cũng không tồn tại lục đục với nhau, quê nhà ở giữa đều rất hoà thuận, Tần Ngao Thiên thấy trong lòng thoải mái, Lý Sư Sư cũng đi theo bị không khí này phủ lên, nói "Phu quân tìm nơi này thể nhưng là thật tốt đâu, loại này tập tục là nô gia tại Đông Kinh chỗ chưa từng nhìn thấy."

Tần Ngao Thiên thì tại phía trước nói "Ta muốn để thiên hạ này bách tính cũng giống như nơi này thôn dân đồng dạng an cư lạc nghiệp, không nhận xâm phạm!"

Vừa vặn chạy tới tam Nguyên nghe được Tần Ngao Thiên lời nói hùng hồn, ba người tương hồ liếc nhau một cái, ở trong lòng lại tăng thêm một phần quyết tâm. Ba người đi đến Tần Ngao Thiên trước mắt, cộng đồng bái nói ". Ta dám ba người không biết nặng nhẹ, mạo phạm ca ca, còn xin ca ca thứ tội. Lại đa tạ ca ca trước đó thủ hạ lưu tình, ta dám ba người nguyện bái ca ca làm chủ, còn xin ca ca nhận lấy chúng ta."

Tần Ngao Thiên nhìn cái này ba huynh đệ cũng là minh lý người, biết mình đợi người tới này chính là vì mượn nhờ nơi đây không bị quan phủ coi trọng ưu thế phát triển, mà sau này tránh không được sẽ cùng bọn hắn liên hệ, cùng nó ngày sau phiền phức, còn không bằng đi đầu bái chủ, gia nhập chúng ta, cũng có thể vì ngày sau giảm bớt rất nhiều phiền phức. Đương nhiên, cái này cùng lúc trước mình lấy một địch ba hành vi thoát không khỏi liên quan.

Có ba người này gia nhập, Tần Ngao Thiên đương nhiên vui vẻ, một là bởi vì này ba người là Thạch Kiệt thôn chủ tâm cốt, gia nhập về sau đối về sau ở đây phát triển có trợ giúp rất lớn, hai là này ba người cũng đích thật là một nhân tài, tuy nói so ra kém Lâm Xung bọn người, bất quá cũng muốn so trước đó Tào chính lợi hại hơn nhiều lắm, so với bình thường hán tử đến càng là hung ác, Tần Ngao Thiên cũng vui vẻ đến bọn hắn gia nhập, liền cười đối ba người nói "Ha ha, đều là nhà mình huynh đệ, đều đứng lên đi, về sau các người gọi ta Thiên ca liền tốt "

Ba người gặp Tần Ngao Thiên cho phép mình xưng hô làm Thiên ca, không khỏi cảm thấy cao hứng, điều này nói rõ Tần Ngao Thiên đã thật xem mình ba người vì huynh đệ.

Ba huynh đệ chính cao hứng gặp, Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Ngạch, cái kia, Tiểu Nhị a, người xem chúng ta mới đến, ngay cả cái chỗ đặt chân đều không có, người nhìn người có thể hay không cho chúng ta tìm chút phòng, ta tốt mua lại ở lại a "

"Thiên ca còn nói cái gì mua, ta đi giúp ca ca tìm mấy gian không người ở lại không phải tốt? Ca ca bạc liền nhận lấy đi" Nguyễn Tiểu Nhị gặp có cơ hội biểu hiện, vội vàng nói.

"Cái này, tốt a" Tần Ngao Thiên thu hồi tiền tài, lại hỏi "Tiểu Ngũ, các người mỗi ngày dựa vào đánh cá sinh hoạt, thời gian trôi qua thế nào? Kiếm tiền nhiều không?"

Nguyễn Tiểu Ngũ nói ". Thiên ca, cái này đánh cá nha, có thể kiếm mấy đồng tiền? Chỉ là đánh tới cá nhà mình ăn, có thể mỗi ngày ăn thịt, không cần đi ra lại dùng tiền mua thôi, chỉ là cái này đánh trở về cá nếu là trê ăn liền không mới mẻ, bán cũng bán không ra cái giá tốt, chúng ta cũng chính là mừng rỡ cái thanh nhàn thôi."

"Nếu là ta có biện pháp có thể để cho đánh trở về cá có thể lâu dài bảo tồn sẽ không liền xấu đâu? Huynh đệ các người cảm thấy làm như vậy có thể kiếm tiền sao?" Tần Ngao Thiên cũng không rõ lắm hành tình, nghi hoặc hỏi hướng cái này ba cái hiểu công việc người.

Nguyễn Tiểu Thất nhất trước khi nói ra "Nếu là thật sự có kia biện pháp, vậy chúng ta coi như phát tài, nghĩ cái này Thạch Kiệt thôn chung quanh tôm cá vô số, sau lưng còn có kia tám trăm dặm bến nước, chỉ lúc trước cá không mới mẻ, bán không được giá tốt, như ca ca có biện pháp giải quyết cái này, huynh đệ của ta dám khẳng định, nhất định có thể phát đại tài. Không biết Thiên ca có cái gì tốt biện pháp a? Hắc hắc." Tiểu Thất về mặt tươi cười mà hỏi thăm.

Tần Ngao Thiên nói "Đem đánh đi lên cá thanh lý về sau, dùng mặn muối ướp gia vị, sau đó lại treo ở bên ngoài phơi khô, dạng này cá liền chế thành cá ướp muối làm, có thể bảo tồn bốn năm tháng lâu."

Tam Nguyễn trước kia cũng chưa từng nghe qua loại phương pháp này, nhưng ba người cũng là người nhà họ Hành, nghe xong Tần Ngao Thiên sau khi nói xong,

Liên tiên đoán được dùng loại phương pháp này làm ra cá ướp muối làm ngày sau nhất định có thể bán chạy, mà lại cái này Thạch Kiệt thôn cơ bản người người sẽ bắt cá, đến lúc đó. . . Hắc hắc, nghĩ đến những thứ này, tam Nguyễn liền bội phục Tần Ngao Thiên đầu não.

"Thiên ca thật sự là có tài, phương pháp như vậy ta làm sao cũng không có nghĩ tới đâu?" Tiểu Thất là tính tình bên trong người, nói chuyện cũng không có bận tâm, càng sẽ không tận lực vuốt mông ngựa, Tần Ngao Thiên nghe tiểu Thất nói như vậy, tự nhiên cũng là vui vẻ, bất quá, phương pháp cụ thể có thể làm được hay không, vẫn là phải thí nghiệm một phen mới biết được. Tần Ngao Thiên lại hỏi "Không biết tiểu Thất trong nhà nhưng đã có sẵn cá? Chúng ta muốn trước làm ra một nhóm đến nếm thử, nhìn xem ăn có không ngon hay không ăn."

"Trong nhà là có chút cá, bất quá lại đều không mới mẻ, không bằng dạng này, Thiên ca các người đi trước nước đình chờ, ta đám ba người đi tới nước đánh cho một chút tươi mới cá đi lên, chúng ta dùng kia tươi mới cá nếm thử."

"Cũng tốt, vậy liền phiền phức ba vị huynh đệ "

"Không phiền phức không phiền phức, bất quá đánh cá mà thôi, đối với chúng ta tới nói liền như là ăn cơm đi ngủ đồng dạng, ca ca chờ một lát một lát, chúng ta đi một chút sẽ trở lại." Nói, ba huynh đệ liền nhảy xuống nước đi.

Nhìn tam Nguyễn ở trong nước thân ảnh, Tần Ngao Thiên không khỏi tán thán nói "Thật sự là hảo hán tử, cái này về sau còn có thể để bọn hán huấn luyện thủy quân a."

Tần Ngao Thiên cùng Lý Sư Sư đi vào nước đình chờ tam Nguyễn, Lâm Xung mấy người cũng chạy tới, nguyên trước khi đến Nguyễn Tiểu Nhị vì mấy người an bài chỗ ở, Lâm nương tử bọn người lưu trong phòng cũng không đến. Tới chỉ có Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến cùng Lý Tứ bốn người.

Tần Ngao Thiên để Lý Tứ đem Lý Sư Sư tam nữ trước đưa đến đám người chỗ ở đi, nguyên lai nơi đó còn có trống không địa phương, Tần Ngao Thiên liền để tam nữ đi nghỉ trước một chút, dù sao đuổi đến nhiều như vậy Thiên đường, đại gia hòa khí định là một mẻ, mình còn phải đợi đợi tam Nguyễn đưa cá tới, không tiện rồi đi, trước hết để tam nữ đi về nghỉ ngơi đi.

Lý Tứ dẫn người đi về sau, tam Nguyễn mang theo một thùng cá bên trên đến bờ đến, Nguyễn Tiểu Thất xa xa hô "Thiên ca, cá tới "

"Cái gì cá tới, rõ ràng là huynh đệ tới mà" Tần Ngao Thiên giả ý khiển trách.

Tiểu Thất vỗ đầu óc, cười nói "Ha ha, là tiểu Thất nói sai, Thiên ca, các huynh đệ trở về, hi hi "

Bảy người cùng nhau cười to.

"Tốt, nhanh, trước đem những này cá xử lý sạch sẽ, chính là đem cá nội tạng thanh lý mất" bảy người an vị tại nước đình bên cạnh ba chân bốn cẳng làm.

"Ài nha, này làm sao phiền toái như vậy" Lỗ Trí Thâm trước hết nhất không nhận được nói "Nhớ năm đó ta tại tây trong quân ra trận giết địch đều không có phiền toái như vậy qua." Lâm Xung, Vương Tiến hai người cùng tràn đầy đồng cảm, dù sao tại xã hội này, thế nhưng là không có có nam nhân nấu cơm, chính Tần Ngao Thiên cũng là làm luống cuống tay chân. Duy Nguyễn thị huynh đệ, lâu dài đánh cá, khó tránh khỏi sẽ tiếp xúc những vật này, mới so người khác làm rất nhiều.

Tần Ngao Thiên cười nói "Nhìn tới vẫn là ta thất sách, vậy dạng này đi, tiểu Thất, ba người các người trước đem những này cá làm thành com hôm nay đi, cái khác cụ thể hạng mục công việc chúng ta ngày mai lại nói."

"Cũng tốt, các ca ca liền đợi đến nhìn tiểu Thất tay nghề đi, ha ha "

"Tốt "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16 : Chế Tác Cá Ướp Muối.

Đám người ăn cơm tối xong, đều các từ trở lại trong phòng. Ném qua cái này tươi mới cá về sau, Tần Ngao Thiên càng phát giác làm cá ướp muối làm là cái kiếm tiền biện pháp tốt, bởi vì cô đại bởi vì giữ tươi cùng chuyển vận duyên cớ, tại không có dòng sông địa phương sinh hoạt đám người là ăn không được cá, liền ngay cả từ phồn hoa Đông Kinh ra Lý Sư Sư trước đó đều chưa từng ăn qua loại thức ăn này.

Lý Sư Sư nằm tại Tàn Ngạo Thiên trong ngực, nói "Phu quân, bây giờ chúng ta có thể ở cái địa phương này dần xếp lại thật tốt, Sư Sư cảm thấy mình rất hạnh phúc đâu."

Tàn Ngạo Thiên lại nói "Hiện nay đích thật là tốt, thế nhưng là mấy năm về sau, nhưng liền sẽ không cũng không thể như thế an nhàn nha."

"Phu quân vì cái gì nói như vậy?" Lý Sư Sư không hiểu hỏi. Nhưng Tàn Ngạo Thiên cũng không trả lời. Mà là nói "Thời điểm không còn sớm, nhanh nghị nghị đi, đuổi đến nhiều như vậy ngày đường, nhất định rất mệt mỏi, mặc dù ngươi không nói, nhưng ta cũng biết, thật sự là khó khăn cho ngươi, Sư Sư." "Không, có thể cùng phu quân cùng một chỗ, nô gia cảm thấy rất hạnh phúc, phu quân, ngươi có thể hay không lại cho nô gia hát một lần ngươi vì ta làm kia thủ khúc?"

"Có thể a" Tàn Ngạo Thiên nói hát liền hát, một khúc qua đi, nhìn xem trong ngực mỹ nhân, một cổ tà hỏa dâng lên. Tàn Ngạo Thiên ôm sát Lý Sư Sư, nói "Hắc hắc, nương tử, chúng ta tới a "

Nhìn xem Tàn Ngạo Thiên cười xấu xa, Lý Sư Sư làm sao không biết hắn đang suy nghĩ gì, nói "Ài nha, nô gia đi đường rất mệt mỏi, chắc hẳn phu quân cũng mệt mỏi đi, không bằng đêm mai a?"

Tàn Ngạo Thiên lại không thuận theo, nói "Một lần liền được rồi, liền một lần, hắc hắc "

Lý Sư Sư nhàn nhạt cười một tiếng, liền bị Tàn Ngạo Thiên xoay người đặt ở dưới thân. . .

Ngày thứ hai buổi sáng, Tàn Ngạo Thiên đem mọi người tụ tập tại đại đường, Tàn Ngạo Thiên đem nó đặt tên là phòng nghị sự. Tới chỗ hôm qua tại nước đình bảy người bên ngoài, còn có Lý Tứ, Lý Sư Sư, Xuân Lan, Thu Cúc, Lâm nương tử, Cẩm Nhi, Trương giáo đầu, mặt khác Tàn Ngạo Thiên còn để Nguyễn Tiểu Nhị cùng Nguyễn Tiểu Ngũ đem mình vợ gọi đi qua.

Nhìn người đều đến đông đủ, Tàn Ngạo Thiên nói "Bây giờ ở chỗ này đều là chính chúng ta người, ta liền không nói lời khách sáo, kỳ thật hôm nay gọi mọi người tới, là bởi vì ta phát hiện một cái kiếm tiền phương pháp, cần muốn mọi người trợ giúp. Nguyễn thị huynh đệ, đem trước mới đánh cá mang lên đi."

Nguyên lai Tàn Ngạo Thiên để này ba người tại đến phòng nghị sự tiến đến đánh tới ba giỏ cá. Ba người đem cá đem ra, không biết muốn làm gì tất cả mọi người là một mặt mờ mịt. Tàn Ngạo Thiên còn nói thêm "Chúng ta về sau muốn chế tác cá ướp muối làm, chính là trước đem những này cá nội tạng thanh lý ra ngoài lại tẩy đi tang vật, sau đó đặt ở thảm đầy nước muối trong chậu tiến hành ướp gia vị, ướp hơn mấy canh giờ sau tìm khô ráo ánh nắng sung túc địa phương đem nó phơi khô, dạng này chế ra cá ướp muối làm có thể bảo tồn bốn năm tháng lâu."

"Lâu như vậy?" "Thật? !"

Đám người nhao nhao ngạc nhiên không thôi, Tàn Ngạo Thiên phát tay ngừng lại đám người ồn ào, nói "Tốt, tiếp xuống liền phiền phức mọi người bắt đầu làm đi."

Thế là đại gia hóa đều đầy cõi lòng mong đợi dựa theo Tàn Ngạo Thiên nói phương pháp xử lý lên cá tới.

Có mấy cái này nương tử quân gia nhập, bước đầu tiên liền không là vấn đề, không có hôm qua như vậy bừa bộn. Chúng các nữ nhân phụ trách xử lý cá nội tạng hòa thanh tẩy, đương nhiên, Nguyễn Tiểu Nhị cùng Nguyễn Tiểu Ngũ vợ là chủ lực, Lâm nương tử cùng Cẩm Nhi cũng còn có thể, chỉ ít xử lý coi như lưu loát, nhưng Lý Sư Sư tam nữ còn kém rất nhiều, xuân lan thu cúc hai cái nha đầu cũng mang thù mang cước, về phần Lý Sư Sư, là căn bản không có làm qua loại sự tình này, sẽ không cũng không dám xử lý những cái kia cá, Tàn Ngạo Thiên liền cho nàng an bài khác một chuyện, chính là hướng chậu nước lực xát muối. Mặt khác Tàn Ngạo Thiên phát hiện kia Lý Tứ xử lý lên những này cá đến cũng không chút nào mập mờ, xem ra cũng là thường xuyên tự mình làm cơm chủ a.

Các nữ nhân xử lý tốt rửa sạch sẽ cả từ Lỗ Trí Thâm Lâm Xung mấy cái này xử lý không tốt cả đại hán bùng tới để vào nước muối bên trong.

Tất cả mọi người cùng một chỗ bận rộn mấy canh giờ, tam đại giỏ cá đã toàn bộ ướp gia vị tốt, tiếp xuống liền chờ buổi chiều lại đem cá lấy ra phơi nắng liền tốt. Lần này là lần đầu tiên chế tác cá ướp muối làm, Tàn Ngạo Thiên đem tất cả người một nhà đều gọi đến giúp đỡ, chính là muốn để mọi người cùng nhau trải nghiệm loại này cộng đồng lao động cảm giác,

Về sau liền muốn ai cũng bận rộn, cho nên Tàn Ngạo Thiên liền muốn cân nhắc nhìn xem những người này có ai thích hợp quản lý cái này chế tác cá ướp muối làm đâu? Đột nhiên một thân ảnh xuất hiện ở Tàn Ngạo Thiên trong đầu, cân nhắc lại tác, Tàn Ngạo Thiên hài lòng gật gật đầu, tạm thời không đề cập tới.

Đợi đến giữa trưa sau khi ăn cơm xong, Tàn Ngạo Thiên hỏi hướng tam Nguyễn nói ". Ta nghĩ huấn luyện một chi đội ngũ, các ngươi nhìn thôn này bên trong các thôn dân có thể thực hiện?"

Nguyễn Tiểu Thất nói ". Đương nhiên có thể thực hiện, ta Thạch Kiệt thôn các hán tử mỗi ngày có thịt ăn, thân thể khẳng định phải so nơi khác hán tử tốt hơn rất nhiều, mà lại những người trong thôn thủy tính tốt đẹp, đây cũng là một lớn ưu thế, không biết ca ca huấn luyện đội ngũ muốn làm gì a?"

"Ta nghĩ huấn luyện được một chi tuyệt đối tinh binh, ba người các ngươi cũng phải tiếp nhận huấn luyện." Tàn Ngạo Thiên nhìn xem Nguyễn Tiểu Thất cười nói, thấy ba huynh đệ giật mình. Bọn hắn không nghĩ tới, dựa vào bản thân ba huynh đệ bản sự, lại còn phải tiếp nhận huấn luyện. Bất quá nghĩ tới Thiên ca lợi hại, hồi tưởng lại hôm đó mình ba người liền thủ còn bị đánh bại sự tình, ba người cũng không có cái gì lời oán giận.

Tần Ngao Thiên suy tính một hồi, liền nói "Như vậy đi, chờ đến ngày mai, ba người các ngươi đi nói cho các thôn dân, liền nói ta muốn tổ kiến một chi trong thôn lực lượng phòng vệ, tên như ý nghĩa, mục đích đúng là bảo vệ chúng ta Thạch Kiệt thôn không nhận tặc nhân quấy nhiễu."

"Tốt, những cái kia cá nên ướp gia vị tốt, chúng ta cùng đi đem bọn nó treo lên phơi khô đi, vừa vặn mấy ngày nay thời tiết sáng sủa, nghĩ đến hẳn là sẽ rất thành công."

Đám người tuân lệnh tiến đến phơi nắng, loại này sống các nam nhân làm là được rồi, Tần Ngao Thiên liền gọi các nữ nhân đều về nghỉ ngơi. Thế nhưng là Cẩm Nhi lại không hề rời đi, nàng nói với Tần Ngao Thiên "Ta còn không muốn rời đi, ta đối cái này cá ướp muối làm cực kỳ hiếu kỳ, Tần đại ca ngươi có thể hay không để cho ta lưu tại nơi này hỗ trợ a?"

Tần Ngao Thiên nhìn về phía Lâm Xung cùng Lâm nương tử, Lâm nương tử nói "Liền để nha đầu này lưu lại hỗ trợ đi, ta hiện nay cũng là người bình thường nhà nữ tử, cũng không cần người tới chiếu cố ta, mình có thể chiếu cố tốt chính mình, vẫn là mời ân công vì Cẩm Nhi tìm một ít chuyện làm đi."

Kỳ thật những lời này trước đó Lâm nương tử liền cùng Cẩm Nhi đàm luận qua, cũng không biết Cẩm Nhi không làm nha hoàn còn có thể làm gì, chính tốt hơn cái này chế tác cá ướp muối làm sự tình, Cẩm Nhi liền thuận lý thành chương xách ra.

"Đã Lâm nương tử đều không ngại, vậy ta đây bên cạnh càng không thành vấn đề, Cẩm Nhi liền lưu lại đi."

Cẩm Nhi không bỏ được nhìn về phía Lâm nương tử, Lâm nương tử mỉm cười vuốt ve Cẩm Nhi đầu, nhỏ giọng nói "Ngươi ta tình như tỷ muội, ngươi nghĩ cái gì ta còn không biết sao? Bất quá tỷ tỷ chỉ có thể giúp ngươi đến cái này, ngươi còn phải thi mình đi tóm lấy kia lòng của nam nhân."

"Phu nhân ngươi nói mò gì đâu, Cẩm Nhi mới không có" nói không có, nhưng Cẩm Nhi mặt đều đỏ đến cái cổ.

"Ha ha, chiếu cố tốt mình" "Ừm ừm, phu nhân ngươi cũng thế."

"Sur Sur, ngươi cũng đi về nghỉ ngơi đi" "Ừm, nếu không ta đem xuân lan thu cúc lưu lại hỗ trợ?" "Không cần, hai nha đầu này cũng nên mệt mỏi, các ngươi cùng nhau đi về nghỉ ngơi đi" "Phu quân thật sự là quan tâm người đâu, kia nô gia cáo lui."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17 : Tiểu Nhị Đi Vận Thành Gặp Thời Thiên.

Đội chúng nữ rời đi về sau, Tần Ngao Thiên liền cùng đám người cùng nhau đem ướp gia vị tốt cá ướp muối treo ở gậy tre bên trên phơi nắng. Làm xong những chuyện này về sau, Tần Ngao Thiên đem mọi người tán đi, độc lưu lại Nguyễn thị tam hùng.

"Tiểu Nhị, ta nhớ được mỗi cái làng đều có thể thiết lập một cái Bảo chính dùng tới quản lý sự vật, không biết cái này Thạch Kiệt thôn nhưng có Bảo chính?" Tại Tần Ngao Thiên trong đầu, Tổng triều hoàn toàn chính xác có chức vụ này, không phải quan không phải lại, thì tương đương với hậu thế thôn trưởng. Nghĩ kia Thác Tháp Thiên Vương Triều Cái không phải liền là đồng tuổi thôn Bảo chính sao?

"Hoàn toàn chính xác có thể thiết lập Bảo chính, nhưng chúng ta Thạch Kiệt thôn lại là không có, dĩ vãng đoàn người đều là nghe ta ba người hào lệnh, cho nên cũng không cần Bảo chính, Thiên ca muốn lấy Bảo chính thân phận đến thao luyện dân binh?" Nguyễn Tiểu Nhị cũng không ngốc, nghe Tần Ngao Thiên hỏi như vậy lại thêm trước đó còn nói qua muốn chiêu dân binh, tự nhiên liền hiểu.

"Ừm, chỉ là không biết như thế nào mới có thể có cái này tên, như vậy đi, Tiểu Nhị, ngươi tương đối thận trọng, ngày mai ngươi mang lên chút tiền tài đi trong thành một chuyến, nói cho Tri phủ, Thạch Kiệt thôn sau này Bảo chính để ta tới làm" Kỳ thật đây chỉ là đi cái hình thức, coi như Tri phủ không đồng ý cũng sẽ không đánh loạn Tần Ngao Thiên an bài, chỉ là Tần Ngao Thiên không muốn ra đường rẽ mà thôi.

"Vâng, Thiên ca" Nguyễn Tiểu Nhị cung kính hồi đáp.

Tới ngày thứ hai, Nguyễn Tiểu Nhị một mình mang theo tiền tài lên đường, tới Vận Thành trong huyện, cũng không kéo dài, thẳng làm chính sự, tìm người hỏi được Tri huyện phủ ở nơi nào, liền tìm kiếm.

Đến được Tri huyện trước cửa phủ, Tiểu Nhị tiến lên kêu cửa, lại bị thủ vệ gã sai vặt ngăn lại, hỏi "Ngươi là người phương nào? Có biết hay không đây là địa phương nào? Đây là tri huyện đại nhân phủ đệ, người không có phận sự không được đi vào."

Nguyễn Tiểu Nhị mặc dù không quen nhìn người này hành động, nhưng tưởng tượng đây là Thiên ca giao cho mình nhiệm vụ thứ nhất, không khỏi cười bồi nói ". Tiểu nhân là Thạch Kiệt thôn thôn dân, tới đây ở giữa tìm Tri phủ đại nhân có việc bẩm báo, còn xin các hạ dần xếp một hai." Lúc nói chuyện vụng trộm đem vài đồng tiền bạc đưa vào kia gã sai vặt trong tay.

Kia gã sai vặt thu được tiền tài, liền nói "Người lại chờ đợi ở đây, ta đi bẩm báo đại nhân." Dứt lời liền quay người rời đi.

Nguyễn Tiểu Nhị đợi một hồi, gặp gã sai vặt ra tới nói "Đi vào đi" "Đa tạ" Nguyễn Tiểu Nhị tại nội tâm lại một lần khinh bỉ xuống chính mình.

Đi vào trong phủ, thấy Tri phủ, Tri phủ hỏi "Không biết người tìm ta có chuyện gì a?"

"Tiểu nhân là Thạch Kiệt thôn thôn dân, nghĩ thôn của ta khoảng cách Lương Sơn khá gần, biết được kia Lương Sơn gần đây có tặc nhân vào rừng làm cướp, thường xuyên xuống núi cướp bóc, tiểu nhân trong thôn còn không Bảo chính, hiện hữu Tàn Ngạo Thiên, tài đức vẹn toàn, danh vọng khá cao, tiểu nhân nâng thôn đề cử người này làm ta Thạch Kiệt thôn Bảo chính, vì vậy chuyên tới đề cầu được Tri phủ đại nhân đáp ứng." Nguyễn Tiểu Nhị đem ngày hôm trước ban đêm Tàn Ngạo Thiên dạy mình toàn bộ nói ra, lại theo Tàn Ngạo Thiên nói, lấy ra một chút ngân lượng cho Tri phủ.

Quả nhiên, kia Tri phủ mừng lớn nói "Nhu thế rất tốt, vừa mới ta còn đang vì Thạch Kiệt thôn bên trong không có Bảo chính một chuyện lo lắng đầu, người liền đến. Người trở về nói cho Tàn bảo chính, muốn hấn hảo hảo huấn luyện thôn dân, không thể gọi kia Lương Sơn tặc nhân phách lối."

"Phải" Nguyễn Tiểu Nhị nhiệm vụ kết thúc, liền cáo từ rời đi.

Tới trên đường cái, Nguyễn Tiểu Nhị sốt ruột đem tin tức này nói cho Tàn Ngạo Thiên, liền tăng nhanh bộ pháp, không ngờ cùng người va vào một phát, cũng không để ý, đợi quay đầu nhìn lại, kia người đã đi xa. Nguyễn Tiểu Nhị lắc đầu, vỗ vỗ trên vai tro bụi, nhưng đột nhiên kinh trụ, bởi vì năng phát hiện còn dư lại trên người bạc không thấy, phải biết, Thiên ca bây giờ còn chưa có tiền, số tiền này đều là đại gia hỏa kiếm ra tới. Cái này nếu là mất đi, trở về cũng không tiện bàn giao, càng quan trọng hơn là, nhiều mất mặt a, Nguyễn Tiểu Nhị mở là hồi tưởng lại trước đó đến, nghĩ đến cái kia cùng mình va vào một phát tính tế nam tử.

"Nhất định là kia tặc nhân trộm đi bạc của ta." Nguyễn Tiểu Nhị hét lớn một tiếng, liền quay đầu đuổi theo.

Đợi đến chạy ra một đoạn lộ trình về sau, Nguyễn Tiểu Nhị thấy được nam tử kia, chỉ gặp hấn quay đầu trông thấy mình, còn vô tình hay cố ý cười cười, liền hướng một chỗ trong ngõ nhỏ chui vào. Nguyễn Tiểu Nhị không nhiều lắm nghĩ, liền cũng vui đầu đi vào theo.

Đợi vào tới ngõ nhỏ, gặp bốn bề vắng lặng, còn không đợi Nguyễn Tiểu Nhị có phản ứng gì lúc, lúc trước nam tử kia liền từ trên tường nhảy đến Nguyễn Tiểu Nhị sau lưng cầm trong tay bén nhọn vật phẩm đè vào bên hông.

"Đừng nhúc nhích!"

"Người là người phương nào? !" Nguyễn Tiểu Nhị cả giận nói.

"Ha ha, tại hạ Thời Thiên, người xưng trống bên trên tao, ngày thường thích nhất tiến trong đại viện thưởng thức người khác phòng ốc." Chỉ gặp nam tử kia cười đùa tí từng nói.

"Hừ, thưởng thức phòng ốc? Đơn giản là cái đầu trộm đuôi cướp thôi, người mau đem tiền tài đưa ta, ta liền không tính toán với người." "U a? Huynh đệ, lời này của người nói ngược a? Hiện tại là ta nắm giữ lấy tính mạng của người đâu "

Nguyễn Tiểu Nhị thấy người này tạm thời không có cái gì ác ý, liền hỏi "Người muốn làm cái gì?"

"Hắc hắc, ta chính là muốn biết, người một cái nho nhỏ thôn dân, trên thân vì sao lại có nhiều tiền như vậy tài? Có phải hay không kia cái gì Tàn bảo chính cũng là vì phú bất nhân tài chủ?"

Nguyễn Tiểu Nhị âm thầm kinh hãi, người này sao sẽ biết những này, nhất là câu kia Tàn bảo chính, đây chỉ có mình cùng kia Tri phủ biết a, nhìn người này không giống như là phủ thượng người, kia liền chỉ có một khả năng, người này trước đó cũng ở đó. Lợi hại a, xuất nhập tri huyện phủ như vào chỗ không người, ngay cả mình cũng không có phát hiện hấn tồn tại. Trong lòng kinh đồng thời Nguyễn Tiểu Nhị còn lên lòng yêu tài.

"Thiên ca sự nghiệp vừa cất bước, người này có bản lĩnh như thế, nhất định phải là trời ca chiều đến đây người" Nguyễn Tiểu Nhị nội tâm tính toán như vậy. Ngoài miệng lại nói "Cái gì tài chủ, Thiên ca là cái đại anh hùng, tiền này là chúng ta tất cả mọi người cùng một chỗ kiếm ra tới."

"Ồ? Là thế này phải không?" Thời Thiên con mắt hướng lên khẽ đảo.

Nguyễn Tiểu Nhị nghe được Thời Thiên kia nghi vấn ngữ khí, liền thừa dịp bất ngờ, khuỷu tay hướng về sau một đổi. Khi đó dòi bị đau rơi mất vũ khí, Nguyễn Tiểu Nhị có thể thoát thân, quay người liền cùng Thời Thiên tư đánh nhau, khi đó dòi sao là Nguyễn Tiểu Nhị đối thủ, mấy quyền liền bị Nguyễn Tiểu Nhị đánh té xuống đất.

Nguyễn Tiểu Nhị tiến lên nắm lên Thời Thiên nói ". Hừ, người cái này tặc nhân, trộm người tiền tài, lại là đáng chết, hãy theo ta đi gặp ca ca ta." Nói liền đem Thời Thiên trói lại.

Khi đó dòi gãy dựa không được, đành phải mắng to "Người cái thằng này, muốn mang ta đi đâu? Không muốn ta Thời Thiên cả đời kinh lịch vô số, vậy mà làm thịt tại người xã này đã thôn phu trên tay, hấn tử, có gan thông cái tính danh."

"Hừ, gia gia ta chính là Thạch Kiệt thôn nội nhân xưng đập đất Thái Tuế Nguyễn Tiểu Nhị, người cái thằng này quá thay cũng không oán, đi thôi, theo ta đi gặp ta Thiên ca, nhìn người một thân khinh công đến, nói không chính xác Thiên ca còn có thể cho người cái việc phải làm đâu."

"Hừ, dựa vào hối lộ có được một cái Bảo chính mà thôi, có thể có cái gì tiền đồ, hán tử, ta nhìn ngươi thân thù không tề, muốn hay không cùng ta cùng nhau đi xông xáo thiên hạ a?" Thời Thiên dụ dỗ nói.

Nguyễn Tiểu Nhị lại không trúng kế "Hừ, hôm nay ngươi nói cái gì đều vô dụng, theo ta trở về đi. Đúng, thuận tiện nhắc lại ngươi một chút, ta Thiên ca lợi hại hơn, liền ta như vậy thân thù ba người cùng tiến lên đều bị Thiên ca đánh bại, ngươi vẫn là đừng dùng tới não cân!"

"A! Lợi hại như vậy?" Thời Thiên kinh ngạc nói.

Đang khi nói chuyện hai người đã về tới Thạch Kiệt thôn

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18 : Phân Công.

Thạch Kiệt thôn bên trong, Nguyễn Tiểu Nhị mang theo Thời Thiên bá kiến Tần Ngạo Thiên nói ". Thiên ca, Tiểu Nhị may mắn không làm nhục mệnh, kia Tri phủ đã đồng ý Thiên ca làm Bảo chính." Nguyễn Tiểu Nhị một mặt mừng rỡ nói.

Tần Ngạo Thiên thân nhiên nói "Ừm, cái này tại ta kế hoạch bên trong, bất quá Tiểu Nhị, vị này là?" Tần Ngạo Thiên cùng tất cả mọi người cùng nhau nhìn về phía bị trói lấy Thời Thiên.

Nguyễn Tiểu Nhị nói "Người này là cái phi tặc, tại ta trở về trên đường trộm đi ta tài vật, sau bị ta truy hỏi, ta xem người này khinh công đến, liền đem nó mang về bá kiến ca ca."

"A, dạng này a" Tần Ngạo Thiên tiến lên giải khai Thời Thiên sợi dây trên người hỏi "Ngươi tên gì? Nhưng nguyện đi theo ta?"

Thời Thiên gặp cái này Tần Ngạo Thiên vậy mà tự thân vì mình mở trói, còn không có bởi vì chính mình từng trộm qua dưới tay hán tiền tài mà động giận, không khỏi kính nể lên trước mắt hán tử, trả lời "Tiểu nhân Thời Thiên, người xưng 'Cổ Thượng Tào' "

Nghe được Thời Thiên tự báo tính danh, Tần Ngạo Thiên hai mắt tỏa sáng. Thời Thiên, lại là Thời Thiên, gia hỏa này mặc dù là cái phi tặc, nhưng tác dụng của hắn nhưng là rất lớn, mà lại vì người cơ linh, chỉ tiếc là phi tặc xuất thân, bị Lương Sơn đám người chỗ xem thường, chỉ xếp tại đếm ngược vị trí thứ hai, liền ngay cả kia đồ hèn nhất Bạch Thắng đều xếp tại trước. Tống Giang không biết hàng, ta Tần Ngạo Thiên nhưng biết hàng nha, cái này Thời Thiên nếu có thể gia nhập, liền có thể áp dụng kế hoạch kia.

Khi đó dòi nghĩ nghĩ, hỏi "Nếu ta nói không nguyện ý, có phải hay không liền không ra được cái cửa này rồi?"

Tần Ngạo Thiên không nghĩ tới Thời Thiên vậy mà lại trả lời như vậy, ngược lại thật sự là thật can đảm nha, cười to nói "Ha ha, ta Tần Ngạo Thiên còn sẽ không làm loại kia mạnh kéo người nhập bọn sự tình đến, ngươi như muốn đi, tùy thời có thể đi."

Thời Thiên nghe được Tần Ngạo Thiên, lần nữa cân nhắc một hai, nhân tiện nói "Ngươi cũng là cái quang minh lỗi lạc hán tử, ta Thời Thiên liền theo ca ca ngươi."

"Ha ha, tốt . Bất quá, gọi ta Thiên ca liền tốt."

Thời Thiên vẫn không rõ có ý tứ gì, Nguyễn Tiểu Nhị ở một bên nhắc nhở "Cái này đã nói lên Thiên ca lấy ngươi làm người một nhà nha." Thời Thiên nghe xong cao hứng không thôi.

Vừa vặn đến giờ cơm, Tần Ngạo Thiên liền nói "Mọi người cùng nhau ăn cơm đi, vừa vặn những cái kia cá ướp muối làm đã có thể ăn, đại gia hỏa liền cùng một chỗ ném thử hương vị đi."

"Ha ha, tốt, ta đã sớm chờ giờ khắc này." Lỗ Trí Thâm hào sảng nói. Những người khác cũng là hưng phấn không thôi.

Cầm Nhi đem cá ướp muối làm đem ra, có toàn bộ, còn có bị chặt thành mấy khối. Đám người sớm đã đợi không kịp muốn ném thử cái này tự tay chế tác thành quả thắng lợi.

Phong quyền tàn vân đã ăn xong những này cá ướp muối làm, tất cả mọi người giơ ngón tay cái lên, nói "Thiên ca thật sự là lợi hại, cái này cá ướp muối làm thật sự là ăn ngon." Thời Thiên trước đó càng là nghe đều chưa từng nghe qua, ăn cũng là khen không dứt miệng.

Tần Ngạo Thiên cũng ăn rất chóng đờ, vừa cười vừa nói "Kia mọi người cảm thấy cái này cá ướp muối làm có thể bán chạy sao?" "Có thể!"

"Ha ha, tốt. Vừa vận hiện tại người đủ, ta liền nói một chút sau này sự tình. Mọi người ngồi nghe liền tốt."

Đám người lĩnh mệnh, Tần Ngạo Thiên còn nói thêm "Làm cá ướp muối làm không cần quá nhiều nhân thủ, liền để Cẩm Nhi phụ trách phương diện này sự tình đi, còn có Tiểu Nhị tiểu Ngũ, hai người các người vợ cũng cùng đi hỗ trợ đi, ta sẽ cho tiền công."

"Chúng ta còn muốn cái gì tiền công, Thiên ca nói đùa." Lời này đương nhiên là từ Nguyễn Tiểu Nhị trong miệng nói ra được, Nguyễn Tiểu Ngũ thích cò bạc, sớm mất tiền, giờ phút này chính ở trong lòng nói hần nhị ca đâu.

"Vậy không được, xuất lực phải có tiền giấy, bằng không ai còn vì Cẩm ta làm việc?" Tần Ngạo Thiên một mặt nghiêm nghị nói "Mặt khác, lại từ trong thôn thu mua đại lượng cá, lại chiêu mấy cái người tin cậy đi Cẩm Nhi nơi đó làm việc. Thời Thiên, người một thân vượt nóc băng tường công phu rất là lợi hại, mấy ngày nay liền làm phiền người ra đi tìm hiểu tìm hiểu chúng ta chung quanh có cái gì vì phú bất nhân, ý thể hiếp người kẻ có tiền, ta hữu dụng chỗ."

Thời Thiên không nghĩ tới mình vừa gia nhập liền được phân phối nhiệm vụ, xem ra Thiên ca rất coi trọng mình đâu. Lúc này lĩnh mệnh đạo "Vâng, Thiên ca."

Tần Ngạo Thiên cười cười, lại nói" Lý Tứ, ngày mai người đem nơi này còn lại cá ướp muối làm vận đến Tào chính tửu quán bên trong đi,

Lại đem cùng Trương Tam cùng nhau trở về phục mệnh." "Phải"

"Tam Nguyễn, các người ngày mai liền phụ trách chiêu mộ là được, ta hiện tại đã là Bảo chính, có thể thích hợp đến huấn luyện binh lính." "Vâng, Thiên ca"

"Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến "

"Tại!"

"Về sau ba người các người phụ trách huấn luyện sĩ tốt, xen vào người nhóm đều là phía trên muốn người, liền muốn ủy khuất ba vị hảo hán một thời gian, mang theo này mặt nạ làm việc." Nói, Tần Ngạo Thiên lấy ra ba cái mặt nạ, đây là đang Nguyễn Tiểu Nhị tiến về Vận Thành lúc mình phái người đi đánh.

Lâm Xung đám ba người tiếp nhận mặt nạ mang ở trên mặt, nói "Cái này tính là gì, đơn giản một cái mặt nạ mà thôi, nếu không có Thiên ca, chúng ta còn không biết sẽ như thế nào đâu, thuộc hạ không có lời oán giận."

"Tốt, còn có, vì tình ngày sau tương hỗ ở giữa nói lời miệng, các người liền dùng Lỗ Đại, Lâm Nhị, Vương Tam đến xưng hô lẫn nhau, chúng ta cũng giống như vậy, lại không thể nói ra bọn hần bản danh. " "Rõ!"

"Còn có, Vương Tam trên người có tổn thương, tại ngày sau huấn luyện sĩ tốt thời điểm ở một bên nhìn xem liền tốt."

"Đa tạ Bảo chính lo lắng." Vương Tiến một mặt cảm kích nhìn về phía Tần Ngạo Thiên.

Thời Thiên đang nghe ba người này danh hào lúc, không tự chủ được há miệng ra, nói "Nguyên lai ca ca mấy vị chính là cũng xông Thái úy phủ hảo hán, ta Thời Thiên có thể cùng các vị hảo hán tại một chỗ hiệu lực, thật sự là tam sinh hữu hạnh a."

"Lý Tứ, người sáng sớm ngày mai đem còn lại những này cá ướp muối làm vận đến Tào chính tửu quán bên trong đi, sau đó tại cùng Trương Tam cùng nhau trở về phục mệnh." "Vâng."

Tới ngày thứ hai, tất cả mọi người bận rộn. Các thôn dân nghe nói mình trong thôn ra cái Bảo chính, muốn dẫn mọi người cùng một chỗ bảo vệ thôn trang lập tức cao hứng không thôi, nhao nhao nô nức tập nập báo danh. Cuối cùng bắt đầu đi, Tần Ngạo Thiên đánh phái hạ xuống dân đinh nhân số, nhiều nhất hai trăm người. Những người khác vẫn như cũ đi đánh cá sống qua, hiện tại có mình người thu cá, dân chúng đều phong phú hơn dự. Bắt đầu tán dương Tần Ngạo Thiên cái này Bảo chính đương tốt.

Mà kia hai trăm dân đinh cũng là rất khó liền chiêu đầy, hai trăm người từ Lâm Xung Lỗ Trí Thâm hai người huấn luyện, Vương Tiến ở phía sau yên lặng quan sát.

Cái này hai trăm người bên trong, cũng không có Nguyễn thị huynh đệ thân ảnh, nhưng đến ban đêm, liền có Tần Ngạo Thiên một người tại chỗ không người huấn luyện ba người.

"Bộ này tiểu chiến trận cần ba cái ăn ý người phối hợp sử xuất. Sau khi luyện thành, người ba người liên thủ, võ nghệ liền có thể lại lên một tầng nữa. Chính là đối lại là ta, cũng cần phải cẩn thận."

Còn có, bởi vì Tần Ngạo Thiên chỉ làm dao găm quân đội sở trường, nhưng nếu ngày sau trên ngựa cùng người giao chiến đâu? Ngắn như vậy vũ khí là nhất định sẽ thua thiệt. Cho nên mấy ngày nay, Tần Ngạo Thiên một mực tại cùng vương giáo đầu học tập đùa nghịch côn bổng, bởi vì không có côn bổng, cho nên Tần Ngạo Thiên đành phải tiện tay cầm một cái cây gậy trúc liền huấn luyện.

Mọi người ở đây mỗi người quản lý chức vụ của mình thời điểm, Thời Thiên từ bên ngoài trở về.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19 : Trừ Gian Diệt Ác

Lại nói Thời Thiên từ bên ngoài tìm hiểu tin tức trở về, bẩm báo Tần Ngao Thiên, tại Thạch Kiệt thôn bên ngoài cách đó không xa tây suối trong thôn, liền có một cái thổ tài chủ, tính Lý Cảnh, ngày bình thường thường xuyên ức hiếp bách tính, chiếm lấy phụ nữ làng hoàng, không cho thủ hạ làm việc nhân công tiền, chỉ vì cùng nơi đó Bảo chính thông đồng làm bậy, là cho nên làm tây suối thôn bách tính là giận mà không dám nói gì.

"Tốt, liền lấy cái này Lý Cảnh tài chủ khai đao, Thời Thiên, ngươi đi nghỉ trước một chút, chờ ban đêm dẫn đường cho ta."

"Vâng, Thiên ca" Thời Thiên lui ra, đồng thời ở trong lòng nghĩ đến, xem ra cái này Thiên ca cũng không phải người tốt lành gì a, bắt quá cũng không xấu, như loại này vì phú bất nhân tài chủ, nên ăn cướp một chút, hắc hắc, có chút chờ đợi ngày sau nữa nha.

Đến ban đêm, Tần Ngao Thiên gọi tới Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến ba người. Nói "Chúng ta tối nay muốn đi kia tây suối thôn lấy một cái tài chủ mệnh, ta trước đó nói với các ngươi, là sợ giấu diếm các ngươi đến lúc đó các ngươi sẽ có phản cảm"

Ba người đều là hảo hán, nghe muốn làm bực này son tặc làm sự tình, nội tâm khó tránh khỏi sẽ có một ít mâu thuẫn, chỉ là không có dứt lời. Lúc này Lỗ Trí Thâm trước mở miệng nói "Thiên ca, không phải ta nói, chỉ là chuyện này, làm sao nghe không giống như là chúng ta hảo hán nên làm sự tình đâu? Đến tựa như là Yamanaka tặc nhân gây nên."

Tần Ngao Thiên cười, hỏi hướng Lâm Xung Vương Tiến nói ". Chắc hẳn hai vị giáo đầu cũng là ý tứ này a?"

Hai người không nói gì, chỉ là nhẹ gật đầu.

Lúc này Tần Ngao Thiên lại nói "Cái kia không biết cái gì lại nên là chúng ta hảo hán nên làm? Như lần trước ban đêm xông vào Thái úy phủ như thế, chính là hảo hán, mà tối nay cái này Lý Cảnh tài chủ, chính là tặc nhân rồi? Các ngươi ngược lại trước tiên nói một chút, hai cái này có khác biệt gì?"

Còn không mang theo Lâm Xung nói chuyện, Tần Ngao Thiên lại nói tiếp "Ta đến thay ngươi nói! Kia Cao Cầu là bởi vì hãm hại ngươi, cho nên ngươi tới cửa báo thù chính là hảo hán, tối nay cái này Lý Cảnh tài chủ cùng bọn ta cũng không liên quan, chỗ lấy các ngươi đã cảm thấy ta là nhìn trúng ngươi này tiền tài, chính là tặc nhân, đúng không?"

Ba người cúi đầu không nói, nhưng nội tâm lại đích thật là nghĩ như vậy, Tần Ngao Thiên còn nói thêm "A, nguyên lai chỉ là thân phận khác biệt, kia Cao Cầu thân là Thái úy, ngày thường ức hiếp bách tính không người dám phản kháng, các ngươi đi ám sát hẳn chính là đại anh hùng, nhưng ta nói cho các ngươi biết, tối nay cái này Lý Cảnh tài chủ đồng dạng trong thôn ức hiếp bách tính, tây suối thôn bách tính bởi vì cái này Lý Cảnh tài chủ mà sinh hoạt trong nước sôi lửa bỏng, ta Tần Ngao Thiên muốn làm, chính là muốn để thiên hạ này dân chúng không nhận áp bách, mặc kệ ngươi là địa chủ cũng tốt, Thái úy cũng được, chỉ cần ta Tần Ngao Thiên đủ khả năng, đều sẽ vì bách tính nhóm đem nó trừ bỏ, làm thay trời hành đạo sự tình, trừ gian sự tình, không phân gian người thân phận lớn nhỏ, các ngươi nếu là nhìn mặc kệ ta đối cái này tiểu tài chủ hạ thủ, liền đều trở về đi, chờ ngày sau ta đối phó đại gian tặc thời điểm, lại để các ngươi ra dương danh."

Một phen nói đến ba cái tốt Hán mặt đỏ tới mang tai, Lỗ Trí Thâm nói "Thiên ca nói như vậy, ngược lại là đem chúng ta nói đến thế lợi, ta nguyện đi theo Thiên ca, vì thiên hạ bách tính mà, mà, hi hi, Thiên ca ngươi biết ta không có văn hóa gì, dù sao liền là lúc sau Thiên ca ngươi nói cái gì ta liền làm cái đó, tuyệt đối sẽ không do dự, bởi vì ta biết, Thiên ca ngươi là vì bách tính nhóm suy nghĩ người tốt."

Lâm Xung Vương Tiến hai người cũng là cùng nhau nói "Thiên ca, là chúng ta ánh mắt thiên cận, về sau tuyệt đối sẽ không lại nhìn trời ca mệnh lệnh có hoài nghi."

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, gọi Thời Thiên tiến đến, đem cái này Lý Cảnh tài chủ việc ác nói cùng này ba người nghe.

Nghe được ba người tức giận không thôi, "Không có nghĩ đến cái này nho nhỏ tài chủ lại như vậy ác độc, nếu là ngày khác người này đắc chí làm đại quan, cũng không biết phải có bao nhiêu ít bách tính tao ương, Thiên ca, ngươi sớm bảo Thời Thiên huynh đệ đem sự tình ngọn nguồn nói, há lại sẽ phát sinh chỉ lúc trước cái loại này sự tình."

Tần Ngao Thiên nói ". Ta chỉ là muốn nhìn một chút, các ngươi biết ta muốn làm cái này 'Cướp bóc' sau đó sẽ là phản ứng gì."

Đám người cười ha ha. Lúc này tam Nguyễn tìm đến Tần Ngao Thiên tiếp nhận huấn luyện tới, Tần Ngao Thiên lại đem tối nay muốn làm sự tình nói cho này ba người, tam Nguyễn nghe xong nghĩa phần điền ưng nói "Thiên ca, có chuyện như thế không gọi chúng ta, ngươi thật thiên vị a."

Tần Ngao Thiên lắc đầu nói "Cái này thật đúng là không thể để cho các ngươi,

Các ngươi sống lâu ở đây, ra ngoài khó tránh khỏi sẽ bị người nhận ra, nếu là như thế liền phiền toái, chỉ có chúng ta bốn người lại thêm Thời Thiên chung

quanh đây người cũng chưa từng gặp qua, cho nên mới không sẽ lộ ra chân ngựa. Các người vẫn là ở đây đem ta dạy cho phối hợp của các người chỉ pháp hảo hảo luyện tập đi, sau này không thể thiếu muốn dựa vào các người đơn độc ra mặt thời điểm."

Gặp Tần Ngạo Thiên nói như vậy, tam Nguyễn cũng sẽ không nhắc lại nữa muốn đi theo hành động chuyện, chỉ nói nói ". Vậy ca ca nhóm hết thầy cần thật!"

Đem xuống, tây suối trong thôn hoàn toàn yên tĩnh, bức này thôn nhỏ cũng không có cái gì thủ vệ, cho nên Tần Ngạo Thiên năm người chui vào đặc biệt thuận lợi. Tại Thời Thiên dẫn đầu dưới, năm người rất nhanh liền tìm được Lý Cảnh tài chủ phủ đệ.

"Hành động!" Tần Ngạo Thiên cùng Thời Thiên cùng nhau lật nhập trong tường. Lâm Xung thấy tận mắt hai lần Tần Ngạo Thiên cách làm, liền cũng học Tần Ngạo Thiên dáng vẻ lật nhập tường bên trong. Vương Tiến bởi vì trên vai có tổn thương, từ Lỗ Trí Thâm đem nó chống đến đầu tường. Lâm Xung đem nó tiếp ứng đi vào, lại lại kéo đến Lỗ Trí Thâm đi vào.

Tần Ngạo Thiên đặt ở trong mát, tại thầm nghĩ nói "Xem ra sau này cái này leo tường cũng muốn thêm tại nội dung huấn luyện bên trong a."

Tiến nhập nội viện, Tần Ngạo Thiên để Thời Thiên mang ba người phân biệt đi tìm kho lúa cùng kho tiền. Minh thì đi tìm kia Lý Cảnh tài chủ đi.

Đến hậu viện, Tần Ngạo Thiên nghe được có nữ tử tiếng rên rĩ, liền tìm theo tiếng tìm đến, xuyên thấu qua cửa sổ khe hở nhìn thấy một nam một nữ trên giường kịch liệt vật lộn, chỉ gặp nam tử kia một thân thịt mỡ, một môi thớ mạnh, chắc hẳn chính là Lý Cảnh tài chủ, nữ tử nhũ mào, cũng không biết là bị cái kia mập mạp ép tới vẫn là cái gì.

Tần Ngạo Thiên cũng không đi quản, trực tiếp phá cửa mà vào, dọa đến kia Lý Cảnh tài chủ cùng nữ tử hoảng sợ gào thét. Tần Ngạo Thiên có ý cầm lấy cuồng họng hỏi "Thế nhưng là Lý Cảnh đại tài chủ?"

Lý Cảnh tài chủ bị người quấy rầy chuyện tốt vốn là giận dữ, nhưng một thấy người này che mặt còn cầm đao, nộ khí sớm đã không còn, dọa đến run rẩy nói ". Không, không biết hảo hán muốn làm gì, tiểu nhân, tiểu nhân chính là Lý Cảnh, người xưng Lý Cảnh tài chủ."

Tần Ngạo Thiên gặp hắn thừa nhận, cũng không đợi hắn nói xong, trực tiếp một đao quá khứ, kết quả tính mệnh. Bên cạnh nữ tử kia rít lên một tiếng, bị Tần Ngạo Thiên từ chương đánh bất tỉnh, liền không đi quản.

Giết cái này Lý Cảnh tài chủ về sau, Tần Ngạo Thiên quay người ở trên tường viết "Thay trời hành đạo" bốn chữ lớn liền trở ra môn đi.

Tới ngoài cửa, Lý Cảnh ngân trong phủ tất cả mọi người nghe được tiếng kêu chạy tới, nhìn thấy Tần Ngạo Thiên từ trong nhà ra, liền có một cái giữ lại chòm râu dê nam tử trung niên mệnh lệnh nói, "nhanh bắt lấy này tặc nhân" nguyên lai người này là Lý Cảnh quản gia. Chúng gia đình nghe được quản gia mệnh lệnh, liền cùng nhau vây quanh muốn bắt Tần Ngạo Thiên, Tần Ngạo Thiên không muốn đa thương người, thu hồi bỏ đao, từ gia đình trong tay thương đến một cây cây gậy liền hướng Quản gia kia phóng đi. Chúng gia đình ở đâu là Tần Ngạo Thiên đối thủ, không bao lâu Tần Ngạo Thiên liền đem dọa đến chân nhũn ra quản gia bắt trên tay.

Lúc này Thời Thiên bọn người thông kho tiền chạy tới, mỗi cái trên thân đều trang rất nhiều tài vật, còn mỗi người lại lượn một túi đầu, nhưng còn lại càng nhiều.

Tần Ngạo Thiên liền cầm lấy cuồng họng nói "Lý Cảnh ngày thường làm nhiều việc ác, hôm nay đã bị chúng ta tru sát, tiền lương của hắn lại lịch không rõ, người quản gia này hẳn phải biết, ta muốn người ngày mai dẫn người đem tiền lương của hắn phát ra cho bách tính, huynh đệ của ta đã đi xem qua số lượng, người đừng nghĩ đến đùa nghịch thủ đoạn, nếu người không làm theo, kia Lý Cảnh ngân chính là của người tấm gương."

"Tiểu nhân không dám, tiểu nhân không dám, tiểu nhân ngày mai liền mở ra kho tiền kho lúa phát ra cho bách tính, còn hướng hảo hán không muốn giết tiểu nhân a." Quản gia kia dọa đến tiếng khóc nói.

"Ta sẽ nhìn xem người làm sao làm!" Nói xong, Tần Ngạo Thiên một nhóm năm người cộng đồng rời đi, chỉ gặp năm đạo bóng đen trong đêm tối thoáng qua liền mất.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20 : Nhỏ Phát 1 Bút

Sáng sớm ngày thứ hai, đêm qua sự tình ngay tại dân gian truyền ra.

"Nghe nói không? Đêm qua có mấy cái che mặt nghĩa sĩ giết tây suối thôn Lý Cảnh tài chủ. Còn để Quản gia kia đem phủ thượng thuế ruộng lấy ra phát ra

cho bách tính đâu."

"Đương nhiên nghe nói, nghĩ kia Lý Cảnh tài chủ ngày thường ỷ có tiền, cùng người ở phía trên có lui tới, chỉ biết khi dễ chúng ta những này dân bình thường, bây giờ thật đúng là ông trời mở mắt a."

Đồng xuôi trong thôn, "Nghĩ không ra a, kia Lý Cảnh tài chủ vậy mà bị người giết, cũng không biết là người phương nào gây nên?" Đồng xuôi thôn Bảo chính Triều Cái nói.

"Chỉ là đáng tiếc kia Lý Cảnh ngân tiền tài, cứ như vậy bị tán ra ngoài, cái này nếu như bị chúng ta phải đến, liền lại có thể kết giao trên giang hồ hảo hán." Triều Cái tiếc rẻ nói.

"Ca ca cũng không cần chú ý, ngày sau nhất định sẽ có cơ hội lấy được tiền tài." Bên cạnh Ngô Dụng đang đưa cây quạt nói.

"Học cứu thế nhưng là dò thăm cái gì?" Chỉ gặp Ngô Dụng cười nói "Thiên cơ bất khả lộ, ca ca đến lúc đó liền biết." . . .

Tin tức truyền đến Thạch Kiệt thôn bên trong, "Tối hôm qua mấy người kia thật đúng là hào kiệt a, nghe nói tại kia Lý Cảnh tài chủ chết phòng trên tường viết 'Thay trời hành đạo' bốn chữ lớn đâu."

"Ta còn nghe nói lúc ấy kia Lý Cảnh tài chủ đang cùng tiểu thiếp làm việc đâu, liền bị kia nghĩa sĩ xông tới giết chết, mà kia tiểu thiếp chỉ là bị đánh ngất đi, cũng không có mất mạng."

"Còn có đây này, nghe nói về sau mấy cái kia nghĩa sĩ cùng Lý Cảnh ngân phủ thượng gia đình đánh nhau, chưa từng muốn được một tính mạng người, đêm qua toàn bộ Lý phủ, cũng chỉ chết kia Lý Cảnh ngân một người."

Lại một thanh âm nói "Kia tây xuôi thôn Lý phủ quản gia ngay tại ra bên ngoài phát thuế ruộng đâu."

"Nghĩ đến nhất định là đêm qua mấy cái kia nghĩa sĩ thù bút, mấy cái này nghĩa sĩ thật đúng là người tốt đây này." . . .

Thanh âm cũng truyền đến trong phòng nghị sự. Tam Nguyễn sớm tiến lên đây họp nói "Thiên ca, ha ha, bên ngoài bây giờ đều đang đồn đêm qua hành động vĩ đại đâu." Hợp là Tần Ngạo Thiên nói lên, muốn mỗi ngày mở hai lần, theo thứ tự là sớm sẽ cùng tiệc tối, phải thật sớm trong lòng mọi người đắm xuồng thời gian quan niệm, vô sự không thể đến trễ về sớm.

Tần Ngạo Thiên cũng cười, nói "Thu hoạch còn có càng lớn đâu, bốn vị, đem hôm qua thu hoạch đều lấy ra đi."

Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Thôi Thiên bốn cái nghe được phân phó về sau, đều đem đêm qua tại Lý Cảnh tài chủ kho tiền bên trong cầm tiền tài móc ra.

Đầy đất bạch ngân a, thấy tam Nguyễn cùng Cẩm Nhi trợn mắt hốc mồm. Cẩm Nhi bởi vì chủ quản chế tác cá ướp muối làm, cũng coi là Tần Ngạo Thiên thủ hạ một đại quản sự, cho nên mỗi ngày sớm muộn cũng sẽ bên trên cũng sẽ có thân ảnh của nàng.

"Nhiều tiền như vậy, trời a, cái này Lý Cảnh ngân ngày thường thế nhưng là giam nhiều ít người tiền a." Nguyễn Tiểu Thất nói ". Như loại này ác nhân, giết tốt nhất."

Lúc này Thôi Thiên lại lấy ra hai hộp đồ vật, cười nói "Thiên ca, còn có đồ tốt đâu." Nói xong liền tại mọi người ánh mắt tò mò hạ mở ra trong đó một hộp, nguyên lai cái này trong hộp trang lại là hoàng kim, mặc dù chỉ có mười lượng, thế nhưng muốn so bạch ngân trân quý nhiều.

"Nghĩ không ra cái thằng này lại còn có hoàng kim, ân, Thôi Thiên, ngươi làm không tệ, mặt khác kia hộp đâu, chứa là cái gì?" Tần Ngạo Thiên đầy cỏi lòng chờ đợi mà hỏi thăm.

"Hắc hắc, trong này chứa chính là Thiên ca ngươi muốn nhân sâm." Thôi Thiên mở ra cái thứ hai hộp, quả nhiên bên trong nằm một cái bên trên người tốt tham gia. Đây là đêm qua hành động trước đó Tần Ngạo Thiên cố ý dẫn dò, muốn Thôi Thiên nhìn xem có thể hay không tại Lý Cảnh tài chủ trong phủ cầm chút thuốc bỏ ra. dụng ý nha.

Tần Ngạo Thiên rất hài lòng gật gật đầu, nói "Thôi Thiên, chuyện này ngươi làm rất tốt, chờ sau đó có thể cầm mười lượng bạc làm ban thưởng."

"Đa tạ Thiên ca" Thôi Thiên bái tạ nói.

Lập tức Tần Ngạo Thiên lại nói với Vương Tiến "Vương giáo đầu ngươi đem người này tham gia nhận lấy, quay đầu nhin ăn, đối người tôn trọng, thân thể của ngươi có trợ giúp."

Vương Tiến không nghĩ tới Tần Ngạo Thiên lại còn nghĩ đến thương thế của mình, càng làm cho Thôi Thiên đi tìm nhân sâm đến cho mình phục dụng, cảm động ghê gớm, bái tạ nói ". Vương Tiến đa tạ Thiên ca quai niệm."

"Vương giáo đầu không cần đi này đại lễ, ngươi đi theo ta, ta tự nhiên muốn nghĩ đến ngươi,

Huống chi, ta còn trông cậy vào ngài dạy ta dùng côn đâu, ha ha."

Nói lên cái này, Lỗ Trí Thâm đột nhiên nghĩ đến kia Vương Tiến đồ đệ Cửu Văn Long sử tiến, nói "Thiên ca, nghĩ vương giáo đầu đồ đệ sử tiến bây giờ

tại kia Thiếu Hoa nủi vào rừng làm cướp, là ta huynh đệ, không bằng ta tiến đến đem vương giáo đầu được cứu sự tình nói cho ta huynh đệ kia, lại bắt hán cho nhận lấy được chứ?"

Tần Ngao Thiên nghĩ đến kia sử tiền cũng là đầu hảo hán, tương lai sẽ còn là sư huynh của mình đâu, đem hán gọi tới cũng tốt, nhưng bên ngoài bây giờ phong thanh chính gấp, cũng không tốt để Lỗ Trí Thâm một mình hành tẩu bên ngoài, liền nói "Tốt thì tốt, nhưng hiện nay bên ngoài phong thanh tương đối gấp, đề hạt không tốt tự mình đi tìm, như vậy đi, đề hạt ngươi cùng vương dạy người đầu tiên viết lên một phong thư, ta phái Thời Thiên huynh đệ đưa qua, Thời Thiên huynh đệ, ngươi cũng không phạm tội, chuyện này tương đối an toàn, nhưng ta muốn ngươi nhớ kỹ một điểm, trên đường đừng bệnh cũ phạm vào, gây xảy ra chuyện. Ngươi lấy thêm đi ba mươi lượng bạc dùng làm lộ phí, nhớ lấy, không cho phép lại trộm!"

Thời Thiên nói ". Thiên ca ngươi cứ yên tâm đi, tiểu đệ trước đó trộm cắp cũng là sinh hoạt bức bách, hiện tại đi theo Thiên ca, trước kia bệnh cũ đương nhiên sẽ không tái phạm."

"Ừm, tốt, đến mọi người cùng nhau tra một chút chung có bao nhiêu tiền."

"Ha ha, tốt! Ngươi huynh đệ này nhóm yêu làm."

Tần Ngao Thiên cũng cười, đợi đến đám người điểm xong số lượng về sau, từ Cẩm Nhi chăm chú thẩm tra đối chiếu một lần nói "Khử trừ Thời Thiên lấy đi bốn mươi lượng bạc ngân, tổng cộng có hoàng kim mười lượng, bạc ngân 1,137 hai."

"Nhiều như vậy!" Đám người hoảng sợ nói.

Dù cho có chuẩn bị tâm lý, Tần Ngao Thiên hay là bị con số này giật nảy mình, mặc dù cái này cũng không phải là đặc biệt nhiều, nhưng đối với một mực người không có đồng nào Tần Ngao Thiên tới nói, không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn.

"Ta lấy trước ra một trăm lượng còn cho Sư Sư, mấy ngày nay vẫn luôn tại dùng tiền của nàng, lần này rốt cục không cần ăn com bao nuôi." Mọi người cũng đều biết mấy ngày nay chi tiêu vẫn luôn là mình dựa vào nữ chủ nhân những năm này để dành tới tích súc chống đỡ, cho nên Tần Ngao Thiên muốn xuất ra một trăm lượng đi trả lại Lý Sư Sư đám người là một điểm ý kiến đều không có.

Tiếp lấy Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Đem những cái kia số lẻ kia ra, cho mấy ngày nay huấn luyện các thôn dân cải thiện com nước, mọi người cùng nhau ăn chút tốt."

"Tốt! Thiên ca thật biết quan tâm người."

Tần Ngao Thiên khoát tay dè xuống lời của mọi người, nói "Còn lại cái này mười lượng hoàng kim cùng một ngàn lượng bạc ngân, từ Cẩm Nhi ngươi trông giữ."

"Ta? Cái này, không tốt a, ân công." Cẩm Nhi không nghĩ tới Tần Ngao Thiên sẽ an bài như vậy, lập tức sợ hãi nói.

"Ngươi không trông giữ, chẳng lẽ ngươi muốn để chúng ta những này chỉ biết là vũ đạo long thương sợ ý các hán tử trông giữ sao?"

Lỗ Trí Thâm cũng cười to nói "Thiên ca nói rất đúng, vẫn là giao cho Cẩm Nhi ngươi trông giữ hợp lý nhất."

Cẩm Nhi lại hướng Lâm Xung nhìn lại, Lâm Xung nói ". Đã Thiên ca an bài như vậy, ngươi liền làm theo liền tốt, chúng ta tin tưởng ngươi sẽ trông giữ tốt những này."

Cẩm Nhi bắt đắc dĩ, đành phải nói "Cẩm Nhi lĩnh mệnh."

"Cẩm Nhi, về sau ngươi đã phụ trách cá ướp muối làm chế tác, lại phụ trách trông giữ tiền tài, hiện tại ngươi nhưng cũng là chính chúng ta người, liền gọi cũng ta Thiên ca đi!"

"Vâng, Thiên ca" Cẩm Nhi thẹn thùng hồi đáp. Khuôn mặt nhỏ lại đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21 : Huấn Luyện

Thạch Kiệt thôn bên trong, Tần Ngao Thiên đối vừa ăn xong dùng lại thịt hai trăm dân binh nói "Hôm qua tất cả mọi người ăn vào thịt a?"

"Ăn vào" "Có muốn hay không mỗi ngày đều ăn thịt a?" Tần Ngạo Thiên dụ dỗ nói.

"Muốn!" Hai trăm dân binh quần tình xúc động. Ai không muốn mỗi ngày đều có thịt ăn? Kia không phải người ngu sao?

"Rất tốt, thế nhưng là, thịt cũng không phải ăn không, các ngươi đến làm việc a. Ta Tần Ngạo Thiên cũng không nuôi người rảnh rỗi."

"Không biết Bão chính đại nhân nghĩ để chúng ta làm việc gì?" Có lá gan lớn dân binh hỏi. Cái khác dân binh cũng là một mặt khát vọng nhìn qua Tần Ngạo Thiên.

Tần Ngạo Thiên một mặt nghiêm túc nói "Ta chế định một bộ huấn luyện phản cảm, từ hôm nay trở đi, có thể hoàn thành huấn luyện người mới có thể có thịt ăn, không có hoàn thành huấn luyện người, thật xin lỗi, không có có com ăn. Nếu như các ngươi cảm giác không công bằng, có thể rời đi. Ta vẫn là câu nói kia, ta Tần Ngạo Thiên, không nuôi người rảnh rỗi, tất cả mọi người nghe rõ chưa?"

"Nghe rõ." Từng cái dân binh đều một mặt chờ mong, phảng phất Tần Ngạo Thiên nói tới huấn luyện phương án chỉ là trò đùa đồng dạng, đám người chỉ là chờ mong kia mỗi ngày bữa tối.

Tần Ngạo Thiên lại tiếp tục nói "Tiếp xuống ta tới nói huấn luyện của chúng ta phương án, đầu tiên, mỗi người các ngươi đều tại nguyên chỗ làm đến hai trăm cái chống đẩy, sau đó lại là một trăm ngồi lên, sau khi làm xong, cần từ trường này lưới đánh cá phía dưới bò qua đi, lại tự hành vượt qua bức tường kia tường, vượt qua sau cầm một túi đất vàng khiêng trên vai, một túi đất vàng là ba mươi cân, các ngươi cần khiêng đất vàng vòng quanh làng chạy mười vòng, sau đó tại cửa thôn đem đất vàng buông xuống, bởi tới bờ bên kia chính là thắng lợi. Ta sẽ ở nơi đó chờ đợi các ngươi, nhớ kỹ chỉ có đến người ở đó, mới có thịt ăn. Tiếp xuống, ta sẽ đích thân vì mọi người biểu thị một phen, các ngươi nhìn kỹ tốt."

Nói xong, liền tại mọi người ánh mắt nghi hoặc bên trong bắt đầu huấn luyện. Trong này nâng lên chống đẩy cùng ngồi lên tại vài ngày trước đã từ Tần Ngạo Thiên dạy cho mọi người, cho nên mọi người cũng không xa lạ gì.

Nhìn Tần Ngạo Thiên cực nhanh làm xong chống đẩy, lại là ngồi lên, lại phủ phục tiến lên, đập tường mà càng, khiêng đất vàng quần thôn chạy mười vòng, lại thả người ném vào trong nước, bởi đến bờ bên kia, tại bờ bên kia thiết lập một cái đồng la, theo đồng la bị Tần Ngạo Thiên gõ vang, mang ý nghĩa huấn luyện kết thúc. Đám người một mảnh tiếng khen vang lên. Tần Ngạo Thiên lại bơi về trong thôn, đối hai trăm dân binh nói "Nhìn, ta làm được, nói rõ cái này là có thể hoàn thành, các ngươi bắt đầu đi, nhớ kỹ, tại trước buổi trưa còn chưa đạt tới bờ bên kia gõ vang đồng la, giữa trưa đem không có có com ăn. Các ngươi cũng đừng nghĩ đến về nhà mình ăn, bởi vì ta sẽ không để các ngươi đi, giữa trưa nghỉ ngơi sau một canh giờ buổi chiều còn có nhiệm vụ, còn có, các ngươi giáo đầu Lỗ Đại, Lâm Nhị, Vương Tam, còn có tam Nguyễn cũng đều sẽ tùy các ngươi cùng nhau huấn luyện, lần này mọi người không có nghỉ vấn đề?"

"Không có!" "Tốt, vậy thì bắt đầu đi!"

Theo Tần Ngạo Thiên cái này ra lệnh một tiếng, đám người liền toàn bộ nằm rạp trên mặt đất ngồi dậy chống đẩy.

Có người làm mười mấy cái liền ngã xuống, cũng có người đứng lên tiếp tục làm, Tần Ngạo Thiên cũng không có đi quát đốc xúc, bởi vì quy định thời gian còn chưa tới, có thể hay không hoàn thành huấn luyện là chính bọn hắn sự tình, có thể ăn được hay không đến thịt cũng là bọn hắn mình sự tình, mà Tần Ngạo Thiên muốn, chỉ là cuối cùng sống sót người, dù là chỉ có một người, cũng là tốt.

Rất nhanh, có người hoàn thành chống đẩy giai đoạn. Cái thứ nhất hoàn thành là Lâm Xung, hiện tại mang theo mặt nạ, được xưng là Lâm Nhị, sau đó là Lỗ Đại. Hai người lại cùng nhau làm lên ngồi lên, tựa hồ là muốn tranh đoạt đệ nhất vinh quang. Tiếp xuống hoàn thành hai trăm chống đẩy theo thứ tự là Nguyễn Tiểu Thất, Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, bởi vì Vương Tam trên vai có tổn thương, cho nên tại Nguyễn Tiểu Ngũ về sau vị hạng sáu.

Xem ra những này thành danh bên ngoài người cùng bình dân bách tính đích thật là rất không giống a, tại cái này sáu cái giáo đầu leo tường lấy được đất vàng túi khiêng trên vai lúc, đằng sau mới lần lượt có người hoàn thành chống đẩy nhiệm vụ.

Hai trăm chống đẩy đã mệt những người này kiệt sức, nhất là chi trên, đều đã đau nhức bất lực. Tiếp xuống ngồi lên thì là rèn luyện chi dưới. Cùng lúc đó, còn có thể để những người này cánh tay đạt được nghỉ ngơi.

Ngồi lên kết thúc về sau, liền muốn nằm rạp trên mặt đất phủ phục tiến lên leo ra lưới đánh cá,

Lúc này trước mọi người huấn luyện mệt đau nhức đều xách hiện ra.

Hai tay còn không có hòa hoãn lại, hai chân vừa mệt run lên, mới vừa vào lưới đánh cá lúc còn chưa từng phát giác hoặc cần rằng kiên trì, đợi đi một phần ba thời điểm, trước đó nói tới vấn đề liền đều bộc phát ra. Từng cái tất cả đều đưa tại cái này lưới đánh cá hạ.

Mà lúc này Lâm Nhị sáu người cũng đã hoàn thành quần thôn chạy mười vòng nhiệm vụ, vẫn như cũ là Lâm Nhị thứ nhất, Lỗ Đại thứ hai, tam Nguyễn cùng Vương Tam đặt song song, nhưng tiếp xuống chính là cái biến thời khắc, bởi vì tiếp theo hạng là, trò chơi.

Đây chính là Thạch Kiệt thôn, cơ bản người người biết bơi, tam Nguyễn lại là trong đó nhân tài kiệt xuất. Không có xuống nước Lỗ Đại Lâm Nhị Vương Tam ba cái lại sao là tam Nguyễn đối thủ đâu?

Quả nhiên, xuống nước không bao lâu tam Nguyễn liền vượt qua Lỗ Đại Lâm Nhị, nghỉ ngơi đến bờ lúc tiểu Thất thành thứ nhất, phía sau theo thứ tự là Tiểu Nhị, tiểu Ngũ, Lâm Nhị, Vương Tam vượt qua Lỗ Đại, trở thành thứ năm, Lỗ Đại thì là thứ sáu.

Trước mặt sáu cái giáo đầu bản sự không thể nói, ăn thịt khẳng định có bọn hắn, nhưng những người còn lại nhóm muốn ăn thịt liền khó khăn. Cao nhất

một người cũng là mới vừa mới khiêng lên đất vàng túi mà thôi, quay đầu giai đoạn thứ nhất chống đẩy địa khu, vẫn như cũ có người tại căn rừng kiên trì, cũng có người sớm đã từ bỏ, ngã xuống đất không dậy nổi.

Lưới đánh cá phía dưới khốn trụ toàn bộ người bên trong ba phần tư, còn lại thì là bị cái kia đạo tường ngăn cản. Chúng các dân binh chỉ riêng dựa vào chính mình còn lật không qua được, liền nghĩ đến xếp chồng người phương pháp, theo thứ tự đem các đội hữu đưa vào trong tường.

"Keng" theo tại sáu cái giáo đầu về sau cái thứ nhất gõ cái chiêng tiếng vang lên, mang ý nghĩa có người thông qua huấn luyện. Người kia phảng phất là đã dùng hết tất cả đều là khí lực đi gõ cái chiêng, cái chiêng tiếng vang lên sau buông mình ngã trên mặt đất.

Tần Ngạo Thiên mang theo mừng rỡ ánh mắt quét qua người này, nói "Rất tốt, ngươi là kẻ giáo đầu nhóm sau cái thứ nhất gõ vang mặt này cái chiêng người, ngươi tên gì, chờ sau đó có thể ăn thịt "

Người kia cung kính hồi đáp "Hồi bẩm Bảo chính, tiểu nhân mệnh gọi Vương Nhị Cầu."

Tần Ngạo Thiên gật đầu cười, nói ". Vương Nhị Cầu, ta nhớ kỹ, ngươi đi nghỉ ngơi đi."

"Vâng."

Đón lấy, lần lượt có tiếng chiêng gõ vang, bờ đối diện cũng bắt đầu ồn ào, nhưng càng nhiều vẫn là thống khổ tiếng rên rĩ, cái này cho tới trưa huấn luyện nhưng đem những dân binh này mệt không nhẹ a, có thể nghĩ đến lập tức sẽ có thịt ăn, đám người lại nhắc lên một phần hào hứng.

Buổi trưa đã đến, Tần Ngạo Thiên phái Lỗ Đại sáu người tại bên bờ chặn đứng sau chạy đến người, chính Tần Ngạo Thiên thì bắt đầu kiểm kê lần thứ nhất huấn luyện thông qua nhân số.

Trải qua kiểm kê, hai trăm dân binh bên trong chỉ có năm mươi ba người thông qua được lần này huấn luyện.

Tần Ngạo Thiên đứng tại chỗ cao nói "Ta Tần Ngạo Thiên nói lời giữ lời, sáu cái giáo đầu thêm năm mươi ba cái dân binh, hiện tại có thể đi ăn thịt, những người còn lại, đừng nói ta không cho các ngươi đường sống." Tiện tay một mực một phương hướng khác, nói ". Tại kia phía trong rừng có chút trên núi thỏ rừng cái gì, các ngươi nếu là không muốn bỏ đói, liền đuổi tại người khác bắt được trước đó đi lấy bọn chúng làm thức ăn đi."

Hơn một trăm hào nghe tin tức này về sau, dù cho một một điểm không muốn động, nhưng là vì buổi chiều có thể lực kiên trì, hoặc là vì không bị chết đói, nhao nhao kéo lấy mỗi một thân thể tiến vào trong rừng đi săn thú.

"Một canh giờ sau ở chỗ này tập hợp, đến trễ, một trăm chống đẩy!" Tần Ngạo Thiên thanh âm bay vào trong tai của mỗi người, làm tất cả mọi người tinh thần chấn động.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22 : Lương Sơn Tặc Nhân

Thời gian nghỉ ngơi kết thúc, tất cả dân binh toàn bộ đến lên, không có một cái nào đến trễ. Tần Ngạo Thiên thỏa mãn hỏi "Buổi trưa thịt ăn ngon không?" Ăn vào thịt người nhao nhao hồi đáp "Ăn ngon!" Mà không có ăn vào thịt hơn một trăm người thì từng cái mặt ủ mày chau.

Tần Ngạo Thiên đem tất cả mọi người biểu hiện nhìn ở trong mắt, nói "Ban đêm còn có thịt ăn, các ngươi muốn ăn không?"

Chúng dân binh từng cái hưng phấn nói "Muốn!" Nhất là những cái kia giữa trưa không có ăn vào thịt người, đều mắt sáng lên.

Tần Ngạo Thiên cười nói "Buổi chiều huấn luyện cùng buổi sáng khác biệt, giữa trưa ăn vào thịt người ban đêm có thể tiếp tục ăn thịt. Sáu cái giáo đầu tăng thêm năm mươi ba cái dân binh còn có ta, tổng cộng là sáu mươi phần thịt. Đội chút nữa các ngươi đem cùng nhau huấn luyện thương bổng chi thuật, một canh giờ sau, có thể tương hỗ khiêu chiến, ai đánh bại cái này sáu mươi người bên trong bất kỳ một cái nào, người đó liền có thể thay thế hắn, ăn đến tối thịt."

Vốn cũng không chăm chú huấn luyện mọi người tại nghe được tin tức này về sau, từng cái âm thầm quyết tâm, muốn bao nhiêu học chút bản sự, ăn ngon đến tối thịt.

Tần Ngạo Thiên đối Lỗ Đại, Lâm Nhị, Vương Tam ba người nhẹ gật đầu, khí thế ngất trời huấn luyện liền bắt đầu.

Có mục tiêu về sau, các dân binh huấn luyện cũng đều nhiệt tình mười phần, cùng lúc trước hiệu quả hoàn toàn khác biệt, tất cả mọi người bội phục hơn

Tần Ngạo Thiên mấy phần.

Cùng lúc đó, tại kia bên nước Lương Sơn phía trên trong phòng nghị sự. Có mấy người như vậy tại trò chuyện với nhau.

"Dưới mắt trong trại lương thực không nhiều lắm, không biết hai vị đầu lĩnh nhưng có biện pháp giải quyết cái này khẩn cấp?" Sơn trại đầu lĩnh Vương Luân hỏi. Cái này Vương Luân chỉ là một giới tú tài, người xưng "Bạch Y Tú Sĩ", về sau bởi vì phạm tội mới đến đây vào rừng làm cướp, tùy hành chính là bên cạnh hai người này, một cái kêu là "Vân Lý Kim Cương" Tống Vạn, một cái kêu là "Mạc Trứ Thiên" Đổ Thiên. Hai người thân cao lớn, bởi vậy được đến hai cái này biệt hiệu, về phần thực lực, nửa điểm không có, lúc này Lương Sơn có thể nói là phi thường nhỏ yếu, chỉ là ý vào địa hình ưu thế mới lấy sinh tồn.

Lúc này Tống Vạn nói "Ca ca, xem ra chỉ có lần nữa xuống núi cướp bóc." Đổ Thiên cũng là ý tứ này.

Vương Luân lại hỏi nói, " cái kia không biết lần này xuống núi nên đi cái nào làng tốt?"

"Tiểu đệ nghe nói kia Thạch Kiệt thôn mới tới cái Bảo chính, dẫn đầu đám kia các thôn dân không để ý chúng ta lệnh cấm, tại bên nước bắt cá, hơn nữa còn huấn luyện dân binh muốn đánh ta Lương Sơn. Không bằng thừa dịp cánh chim không gió thời điểm trước cướp hấn một chút, cũng tốt cho bọn hấn chút giáo huấn, để bọn hấn nhớ lâu một chút, "

Vương Luân nghĩ nghĩ, vuốt cằm nói "Được, liền đi Thạch Kiệt thôn, sáng sớm ngày mai xuất phát, đều trở về dọn dẹp một chút." "Phải" chúng cường đạo tuân lệnh xuống dưới.

Lại nói Thạch Kiệt thôn bên trong, trong phòng nghị sự.

"Ha ha, Thiên ca thật có biện pháp, trải qua Thiên ca như thế một huấn luyện, những tiểu tử kia nhóm huấn luyện hiệu quả như trước kia khác nhau rất lớn." Lỗ Trí Thâm nói.

"Nhưng là như thế này tiêu xài cũng là không nhỏ a, một ngày này hai bữa thịt ăn, nếu không phải trước đó có kia Lý Cảnh ngân hơn một ngàn lượng bạc, ta cũng không thể dùng phương pháp này a, Cẩm Nhi, chúng ta còn lại bao nhiêu bạc?" Tần Ngạo Thiên lắc đầu hỏi hướng tiểu quản gia Cẩm Nhi nói.

"Còn có tám trăm bảy mươi hai bốn tiền." Cẩm Nhi chính xác hồi đáp.

Nghe Cẩm Nhi đếm số về sau, Tần Ngạo Thiên nói "Còn có thể kiên trì một đoạn thời gian nữa, bắt quá cũng phải tranh thủ thời gian mở mới tới nguyên mới là. Cẩm Nhi, cả ướp muối làm chế tác thế nào?"

"Hồi Thiên ca, cả ướp muối làm đã chế tạo ra rất nhiều, hiện tại cũng tại hậu viện treo đầu."

"Ừm, xem ra nên phái người đi bán. Thế nhưng là ai đi đâu? Những người này giống như đều không phải khối này liệu a, phái Cẩm Nhi? Không được, Cẩm Nhi còn phải cho ta làm quản gia, vậy thì chờ Trương Tam Lý Tứ trở về đình trước một đoạn thời gian đi." Tần Ngạo Thiên cúi đầu suy nghĩ nói.

Lúc này có dân binh chạy vào nói "Bảo chính, không xong, Lương Sơn cường đạo tới."

Nghe tin tức này, Tần Ngạo Thiên cười, nói ". Liền Vương Luân mấy cái này củi mục cũng dám đến cướp ta Thạch Kiệt thôn? Truyền khiến cho mọi người tập hợp, theo ta đi chiếu cố đám này cường đạo."

Kia báo tin người lĩnh mệnh đi xuống.

Sau đó Tần Ngạo Thiên bọn người mang theo hai trăm dân binh đi tới ngoài thôn bên nước trước, cùng Lương Sơn tặc nhân giằng co.

Tần Ngạo Thiên đầu tiên hô "Lớn mật Lương Sơn cường đạo, dám phạm ta Thạch Kiệt thôn, ta khuyên ngươi chờ nhanh chóng rời đi, ta có thể thả các ngươi một ngựa, nếu các ngươi không đi, liền đừng trách ta vô tình!" Sau lưng Lỗ Trí Thâm tam Nguyễn bọn người đi theo quyết tâm giận hô.

Vương Luân bị khí thế kia giật nảy mình, bất quá cũng rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, nói "A, ngươi cái này nhỏ nhỏ Bảo chính ngược lại là thật điên, ta sớm hạ lệnh qua cấm chỉ tại ta Lương Sơn bên nước đánh cá, nhưng ngươi vậy mà đối với cái này không quan tâm, đánh cá vẫn như cũ, xem ra ngươi là một điểm không đem ta Lương Sơn nhìn ở trong mắt, một điểm không đem vua ta luân nhìn ở trong mắt a. Hôm nay, chúng ta chính là đến đem cho các ngươi ghi nhớ thật lâu. Các con!" Vương Luân sau lưng Lương Sơn đám người cũng đi theo phát hô.

"Hừ, đã các ngươi muốn chết, ta liền thành toàn các ngươi. Các tráng sĩ bọn họ! Nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ, bây giờ những này cường đạo phạm quê hương của ta, chúng ta muốn ... làm như thế nào a?"

"Đuổi đi bọn hấn! Đuổi đi bọn hấn! Đuổi đi bọn hấn!" Hai trăm dân binh quần tình xúc động.

"Rất tốt. Thạch Kiệt thôn nam nhi nghe ta hiệu lệnh! Xuất kích!" Tần Ngạo Thiên bá khí vung về phía trước một cái. Đám người giống như mũi tên nhao nhao nhảy xuống nước hướng địch nhân bơi đi.

Tần Ngạo Thiên cũng theo đó nhảy xuống nước, thạch kiệt các dân binh tại tam Nguyễn dẫn đầu dưới, rất nhanh liền bơi đến Lương Sơn tặc nhân dưới thuyền, cùng một chỗ dùng sức lắc lư thuyền. Trên thuyền kia Lương Sơn tất cả mọi người là vọt lên cạn, nơi nào thấy qua loại chiến trận này, tất cả đều mềm nhũn chân.

Càng có đứng không vững rơi vào trong nước, trải qua một phen loạn lác về sau, tam Nguyễn bọn người mới nhảy lên thuyền, kia Vương Luân bọn người còn chính choáng đay, chỉ thấy Nguyễn Tiểu Thất lên được thuyền, một cước liền đem mình đá rơi xuống nước. Giống nhau sự tình tại cái khác thuyền bên trên lần lượt phát sinh. Chỉ trong chốc lát, Lương Sơn tặc nhân liền bại thương tích đầy mình, ở trong nước cầu cứu.

Tần Ngao Thiên sai người đem bọn hán vớt nhìn lại quân tốt. Trước đó còn trọn mắt nhìn hai đám người hiện tại lại biến ập ập ôm bể lên. Cũng là một loại cảm giác nói không ra lời a.

Tần Ngao Thiên công chúng tặc nhân áp giải đến chỗ mình ở hậu viện. Lúc này treo ở bên ngoài cá ướp muối làm đều bị hái xuống, cho nên cũng không có bí mật gì ẩn giấu đi, liền đem mọi người nhốt ở nơi này, Tần Ngao Thiên ra lệnh cho bọn họ hai tay ôm đầu ngồi xuống để phòng ngừa bọn hán chạy trốn, liền dẫn Lương Sơn Bạc ba cái đầu đưa vào phòng nghị sự.

Lúc này phòng nghị sự đều là Tần Ngao Thiên người tâm phúc, Tần Ngao Thiên liền nói "Bạch Y Tú Sĩ Vương Luân, 'Văn Lý Kim Cương' Tống Vạn, 'Mạc Trứ Thiên' Đỗ Thiên, ba người các ngươi đây không phải cho ta tặng đầu người tới nha, thật sự là nhìn ta sơ đương Bảo chính, cho nên đưa tới cho ta công tích đúng không?" Tần Ngao Thiên châm chọc khiêu khích đạo, trong sảnh đám người cũng đều cười vang.

Vương Luân ba trên mặt người xanh một trận đỏ một trận, tốt không xấu hổ.

Vẫn là Vương Luân lên tiếng trước nhất nói ". Là chúng ta xuất sư bất lợi, bại liền nên có khí tiết, không biết Tần bảo chính dự định xử trí như thế nào chúng ta?"

Nguyên lai Vương Luân gặp Tần Ngao Thiên đem mình ba người đơn độc mang qua nói chuyện, coi là Tần Ngao Thiên có kế hoạch khác, là sẽ không lấy đi của mình tính mệnh, cho nên mới nói ra nói đến đây tới. Thấy sau lưng hai người không hiểu ra sao, nghĩ đại đầu lĩnh khi nào đổi tính, lại như vậy có cốt khí.

Tần Ngao Thiên thờ ơ lạnh nhạt, sớm liền nhìn ra Vương Luân dự định, cũng không nói toạc, đáp lại Vương Luân nói ". Ta muốn hướng đầu lĩnh giúp ta điểm."

Vương Luân trong lòng cười một tiếng "Quả nhiên là có việc muốn nhờ a, ha ha." Lại hỏi "Không biết Bảo chính cần ta Vương Luân làm cái gì?"

Tần Ngao Thiên một mặt hài hước nhìn xem Vương Luân, nói "Ta muốn ngươi trên cổ đầu người!" Dứt lời nhìn Lâm Xung một chút, Lâm Xung hiểu ý, tiến lên một đao đâm chết Vương Luân, một đao nữa cắt lấy một thân đầu, bị hù đằng sau Tống Vạn Đỗ Thiên hai người vạn phần hoảng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23 : Đối Đãi Tù Binh

Đội đến Lâm Xung cắt lấy Vương Luân đầu lâu về sau, Tần Ngao Thiên nhìn về phía còn lại Tống Vạn Đỗ Thiên hai người nói ". Lại còn dám cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan, hừ, các ngươi đâu? Là muốn đuổi theo tùy các ngươi đại đầu lĩnh cùng đi, vẫn là nghĩ hồi cái để làm người mới?"

Tống Vạn Đỗ Thiên hai người nhao nhao đập đầu nói ". Tiểu nhân nguyện ý hồi cái để làm người mới, cầu Bảo chính cho tiểu nhân một cái cơ hội vì đại nhân hiệu mệnh."

Tần Ngao Thiên nhìn xem hai người gật đầu nói "Rất tốt" phân phó Nguyễn Tiểu Ngũ cho hai người mở trời rồi nói ra "Từ nay về sau Lương Sơn cường đạo Tống Vạn Đỗ Thiên liền từ trên thế giới này biến mất, cho hai người các ngươi mặt nạ, đi theo tại ta, đợi đến thời cơ chín muồi thời điểm, ta sẽ cho phép các ngươi tháo mặt nạ xuống." Nói, liền đem cùng Lỗ Trí Thâm bọn người đồng dạng mặt nạ cho Tống Vạn Đỗ Thiên hai người.

Tống Vạn hai người tiếp nhận mặt nạ, cảm giác mình giống như muốn bị tẩy trắng, dù sao ai cũng không muốn một mực đương sơn tặc a, nhất là cái kia đại ca còn một điểm năng lực không có, bây giờ bị bắt, ngược lại tựa như là buông lỏng không ít.

Tần Ngao Thiên lại dẫn trước mọi người về phía sau viện gặp những tù binh kia bọn lâu la. Tống Vạn hai người mang lên mặt nạ cũng đi theo đến đây.

Chúng tù binh nhìn thấy Tần Ngao Thiên ra, đều sợ hãi không thôi, không biết mình hạ tràng sẽ là cái gì. Tần Ngao Thiên nhìn thấy hốt hoảng đám người, hô lớn "Đều không cần loạn, yên tĩnh nghe ta nói!" Tiếp lấy nhìn ép những người này các dân binh cũng đều đi theo chính đồn kỷ luật, rất nhanh liền yên tĩnh trở lại.

Tần Ngao Thiên thấy không có thanh âm, nói "Mọi người không cần phải sợ, ta biết các ngươi vốn chỉ là bách tính bình thường, bắt đắc dĩ mới đi làm tặc nhân, hiện tại trùm thổ phỉ Vương Luân đã chết" nói tới chỗ này, phía sau Lâm Xung giơ lên Vương Luân đầu lâu.

Những tù binh kia nhìn thấy mình đại đầu lĩnh đầu lâu ở chỗ này, mà nhị đầu lĩnh tam đầu lĩnh cũng đi theo không có tin tức, nghĩ đến cùng là chết đi, kia người trước mắt muốn xử trí như thế nào mình đâu? Mỗi người đều nghĩ như vậy.

Tần Ngao Thiên lại nói tiếp "Các ngươi những người này, tự do, chỉ muốn các ngươi đáp ứng ta, thả các ngươi về sau sẽ không lại làm xằng làm bậy, ta liền có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước, thả các ngươi về nhà, thực sự không chỗ nào có thể đi người, cũng có thể lưu tại ta Thạch Kiệt thôn nội sinh sống."

Đám người nghe được Tần Ngao Thiên không chỉ có không giết mình, lại còn phóng thích nhóm người mình, trả lại cho mình một phần ổn định sinh hoạt, đều mừng rỡ quỳ mọp xuống đất "Đa tạ Bảo chính ân không giết, đa tạ Bảo chính tái tạo chi ân."

"Tốt, tại kia trong sơn trại còn có thật nhiều người đi, ta cho các ngươi ba ngày thời gian, trở về nói cho còn tại người trên núi, để bọn hán đều xuống núi đi, đừng lại làm sơn tặc, liền hảo hảo hợp lý cái nông dân đi, về phần trong trại tài bảo các ngươi có thể tự hành lấy đi, sau ba ngày ta sẽ dẫn người lên núi tuần sát, ta không nghĩ đến khi đó lại nhìn thấy bất luận cái gì tặc nhân. Phải nói ta cũng nói xong, các ngươi đều đi thôi." Tần Ngao Thiên cuối cùng vung tay lên. Tất cả mọi người nhanh chóng đào tẩu, muốn hỏi bọn hán vì cái gì chạy nhanh như vậy, nói nhảm, đương nhiên là trở về phân tài bảo đi a, nhiều người như vậy cùng một chỗ phân, nếu là đi về trễ coi như cái gì cũng không có a, có thể không nhanh à.

Bất quá, còn có số ít người không hề rời đi, tổng cộng có bảy tám người, trong đó lấy một cái sắc mặt hơi đen trung niên nhân cầm đầu. Chỉ gặp người trung niên kia bái nói ". Tiểu nhân bọn người muốn đi theo Bảo chính, mong rằng Bảo chính cho phép."

Tần Ngao Thiên nhìn lấy những người trước mắt này, hỏi hướng dẫn đầu trung niên nhân nói "Ngươi tên gì? Lại có thể làm gì?" "Tiểu nhân tên là Chu Quý, đến người giang hồ quá yếu, lên một cái "Hạn Địa Hốt Luật" biệt hiệu. Đẳng sau ta đây đều là đi theo ta tại lương chân núi mở tiệm các huynh đệ, chúng ta có thể tiếp tục kinh doanh, vì Bảo chính mời chào nhân tài, tìm hiểu tin tức."

Tần Ngao Thiên nhìn trước mắt Chu Quý, nhẹ gật đầu, tại Thủy Hử truyện bên trong Chu Quý người này vẫn là tương đối có nhân lực còn thức thời vụ, trên Lâm Xung núi về sau mới làm đầu lĩnh, có cái đệ đệ Chu Phú, người xưng 'Khẩu Phật tâm xà', cũng là mở tiệm hảo thủ, bất quá cái này Chu Quý lại là tại Tống Giang thời kì muốn cứu Lý Quý lúc mới đưa đệ đệ của hán nói ra, lấy cam đoan địa vị của mình, nói rõ hán nhìn ra Tống Giang mới là Lương Sơn sau cùng người lãnh đạo, muốn nịnh bợ, có này có thể thấy được, người này nhân lực bất phàm, chỉ bất quá năng lực thấp, lượng hán cũng không bay ra khỏi hoa gì tới. Liền nói "Tốt, đã các ngươi muốn theo theo ta, liền lưu lại đi,

Ngày mai ta mang các ngươi đi an bài cái nhiệm vụ."

Chu Quý vui vẻ nói "Đa tạ Bảo chính."

Tần Ngao Thiên phân phó nói "Nói cho người cả thôn, hôm nay mọi người khuất nhục tặc nhân, chúng ta nâng thôn đại khánh, cộng đồng chúc mừng một ngày, hôm nay huấn luyện cũng hủy bỏ, ngày mai luyện thêm "

"A" trên mặt của mỗi người đều lộ ra nụ cười vui vẻ.

Đội trở lại trong phòng nghị sự, tất cả mọi người chờ đợi ở đây, bởi vì mặc dù sớm chúc mừng, bất quá tiệc tối còn chưa mở, cũng liền không ai dám sớm rời đi. Tần Ngao Thiên gặp không thiếu một cái, ngoại trừ trước đó hán phân phó rời đi Chu Quý bên ngoài, liền ngay cả Tống Vạn Đổ Thiên hai người đều tại, Tần Ngao Thiên rất hài lòng cười một tiếng, nói "Hôm nay tất cả mọi người vất vả."

Lỗ Trí Thâm nói tiếp "Không vất vả hay không, chỉ những thứ này tiểu mao tặc, còn không phải dễ như trở bàn tay?"

Nguyễn Tiểu Thất cũng nói theo "Đúng đấy, Thiên ca, cái này tiểu Thất ta còn không có đánh thoải mái đâu, liền kết thúc, tốt không thoải mái nha."

Tần Ngao Thiên cười nói "Tiểu Thất ngươi nghĩ thống khoái nha, tốt, ta đến bồi ngươi so chiêu một chút, thế nào a?"

"Ách" mới vừa rồi còn đang cười Nguyễn Tiểu Thất trong nháy mắt liền đã mất đi tiểu dung, khoát tay nói "Thiên ca đừng bảo là cười, tiểu Thất chính là như vậy nói chuyện, ngươi đừng để trong lòng, ta cũng không cấm ngươi đánh."

Nhìn tiểu Thất một mặt ủy khuất, đám người nhao nhao cười to.

Tần Ngao Thiên cũng cười cười, nói "Tốt, ta ngày mai phải vào huyện thành một chuyến, tiểu Ngũ, ngươi đem kia Vương Luân thủ cấp sắp xếp gọn, ngày mai các ngươi ba huynh đệ cùng nhau theo ta vào thành."

"Vâng, Thiên ca" Nguyễn Tiểu Ngũ lĩnh mệnh đi. Nguyễn Tiểu Nhị Nguyễn Tiểu Thất vừa nghĩ tới phải vào thành đi, cũng đều vui vẻ không thôi.

Lúc này Trương Tam Lý Tứ cùng một chỗ từ bên ngoài trở về, Tần Ngao Thiên đem bọn hán gọi tiến sảnh đến, hỏi thăm Tào chính tửu quán tình huống về sau, cũng không mới lạ, chỉ là tại có những cái kia lưu manh trợ giúp về sau, sinh ý bắt đầu khá hơn, tin tưởng cá ướp muối làm bán sau khi thức dậy, sẽ càng thêm đỏ lửa. Mà những cái kia lưu manh nhóm, bởi vì có đang lúc chức nghiệp, cũng đều vui vẻ ghé góm, mỗi ngày cảm tạ lấy Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên nghe xong nhẹ gật đầu, nói "Các ngươi đi xuống trước đi, trở về nghỉ ngơi một chút, ngày mai cùng nhau theo ta đi Vạn Thành." Hai người lĩnh mệnh lui ra về sau, Tần Ngao Thiên lại để cho Cẩm Nhi chuẩn bị ra bộ phận cá ướp muối làm, ngày mai gặp Tri phủ sau liền muốn tại Vạn Thành tìm một chỗ mở quán rượu buôn bán.

"Không biết Thiên ca nghĩ phái ai đi quản lý?" Cẩm Nhi quan tâm nói.

"Liên dùng kia Chu Quý" Tần Ngạo Thiên tự tin nói.

Cầm Nhi vốn định lại nói, nhưng nhìn đến Tần Ngạo Thiên kia tự tin biểu lộ, liền không lên tiếng nữa.

Lần này Vương Tiến lại là hỏi "Kia Chu Quý vốn là tặc nhân, bây giờ mới hàng, đem đời này tài đại kế giao cho hắn, có thể làm sao?"

"Yên tâm, không có vấn đề, cái gọi là dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người. Mà lại ta sẽ còn để Trương Tam Lý Tử hai người hộ tống Chu Quý cùng nhau, các vị cũng không cần lo lắng. Tốt, hôm nay tiệc tối kết thúc, chúng ta cùng nhau đi chúc mừng đi."

"Tốt! Ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24 : Vận Thành

Chúc mừng đêm đó, tất cả mọi người uống rất vui vẻ, Thạch Kiệt thôn bên trong một mảnh nồng đậm sung sướng bầu không khí.

Tần Ngạo Thiên cũng không có uống nhiều, bởi vì hắn biết, cùng về sau so sánh, trước mắt những này đều chỉ là bắt đầu, hôm nay giải cứu Lương Sơn bên trên dân chúng, về sau muốn giải cứu càng nhiều bách tính, không để bọn hắn thụ chiến loạn nỗi khổ. Tần Ngạo Thiên trong lòng âm thầm quyết định.

"Tướng công người đang suy nghĩ gì nha?" Lý Sư Sư lười biếng thanh âm truyền lọt vào trong tai.

Tần Ngạo Thiên đem suy nghĩ thu hồi lại, nhìn xem trong ngực Lý Sư Sư ôn nhu nói "Ta đang suy nghĩ gì thời điểm cưới người vào cửa a."

Lý Sư Sư đầu tiên là sững sờ, không nghĩ tới mình cũng có thể có lấy chồng thời điểm, sau đó lại chuyển về thanh đạm, nói "Phu quân đừng bảo là cười, lấy thân phận của ta, không thích hợp xuất đầu lộ diện, lại nói, nô gia đã là phu quân nữ nhân, cho nên phu quân cũng không cần làm nô nhà mạo hiểm."

Tần Ngạo Thiên đem Lý Sư Sư biểu lộ nhìn ở trong mắt, lắc đầu nói "Không, ta nói cưới người, liền sẽ cưới người, ta muốn cho người một cái danh phận, người Lý Sư Sư là ta Tần Ngạo Thiên thê tử. Còn kia Huy Tông Hoàng đế Triệu cát, người rất không cần phải lo lắng, chúng ta tại xa như vậy, dù cho cùng tên hắn cũng sẽ không có cái gì hoài nghi."

Lý Sư Sư còn muốn nói nữa cái gì, Tần Ngạo Thiên một hôn ngăn chặn miệng của nàng, hôn qua chỉ rồi nói ra "Chờ ta từ Vận Thành trở về, chúng ta liền thành thân."

Lý Sư Sư vạn phần cảm động, lại chủ động hướng Tần Ngạo Thiên hôn tới, hai người tình thâm nghĩa nặng, tự nhiên tránh không được một phen đại chiến. Nghe ở bên ngoài cách đó không xa ở xuân lan thu cúc thẹn thùng không thôi.

Tới sáng sớm hôm sau, Tần Ngạo Thiên tinh thần khí sáng đi tới phòng nghị sự, đám người cũng đều lần lượt trình diện, lúc này có người bẩm báo, nói Chu Quý đám người đã tới, ở ngoài cửa chờ đầu, Tần Ngạo Thiên nhẹ gật đầu, nói với Lâm Xung "Lâm giáo đầu, ta không có ở đây mấy ngày nay, cái này Thạch Kiệt thôn liền từ người xử lý." "Lâm Xung tuân mệnh"

Nói xong, Tần Ngạo Thiên liền mang theo tam Nguyên, Trương Tam Lý Tử cùng một xe cá ướp muối làm ra cửa. Tới cổng, Chu Quý bọn người gặp Tần Ngạo Thiên ra, nhao nhao bái nói ". Tiểu nhân gặp qua Bão chính" "Ừm, tất cả đứng lên đi theo ta đi." "Phải"

Chu Quý bọn người nào dám nói nhảm, đành phải cầm đầu đi theo Tần Ngạo Thiên xuất phát. Cứ như vậy, một nhóm mười bốn người tới Vân huyện chỗ cửa thành.

"Mấy người các người là làm cái gì? Vào thành làm cái gì?" Thủ vệ kia gặp Tần Ngạo Thiên một đoàn người số đông đảo, liền tiến lên dò hỏi.

Trương Tam tiến lên cười nói "Quan gia, chủ nhân nhà ta là Thạch Kiệt thôn tân nhiệm Bão chính, hiện có nếu là đến đây tìm Tri phủ đại nhân."

Thủ vệ kia nghe lời này, liền phát phát tay, thả mấy người rồi đi. Tần Ngạo Thiên thấy người này như thế tận hết chức vụ, còn không thu hồi lộ, liền âm thầm nhẹ gật đầu, nhớ kỹ cái này nhờ thủ vệ.

Tiến vào thành về sau, Tần Ngạo Thiên quay người nói với Chu Quý "Ta muốn tại cái này Vân huyện mở quán rượu, có thể bán những vật này" nói, cầm một khối cá ướp muối làm cho Chu Quý ném ném.

Chu Quý ăn sau khen không dứt miệng "Ca ca thật lợi hại, thứ này ở chỗ này gần như không tồn tại, lại hương vị đặc biệt, nhất định có thể kiếm tiền a."

Tần Ngao Thiên cười nói "Cho nên, người cùng các huynh đệ của người nhiệm vụ chính là, ở chỗ này nâng cốc lâu mờ, người đến làm lão bản. Ta sẽ trước hết để cho Trương Tam Lý Tứ hai người lưu lại trợ giúp người, đợi quán rượu thành thực lại rút đi."

Chu Quý chán sợ nói không ra lời, hẳn cũng không nghĩ tới Tần Ngao Thiên sẽ đem như thế kiểm tiền đồ vật yên tâm giao cho mình kinh doanh. Thầm nghĩ, khó được Tần bảo chính coi trọng ta, đem này đại nghiệp giao phó cùng ta, ta định phải cố gắng đem lúc này làm tốt, đến này mình chủ, còn cầu mong gì đâu?

Nghĩ tới đây, Chu Quý lúc này hạ bái nói ". Thuộc hạ nhất định sẽ đem ca ca bàn giao sự tình làm thỏa đáng, còn có, tiểu nhân có một cái đệ đệ, gọi Chu Phú, người xưng "Tiểu Diện Hồ", hiện tại nơi khác làm ăn, cũng là nơi đây hảo thủ, tiểu nhân muốn đem gọi tới cùng nhau vì ca ca hiệu lực."

Lần này đến phiên Tần Ngao Thiên chấn kinh, không nghĩ tới cái này Chu Quý nhanh như vậy liền quy hàng, muốn gọi em trai tới cùng một chỗ hiệu lực, thế là đáp ứng Chu Quý. Chu Quý mang ơn tạm thời không đề cập tới.

Tần Ngao Thiên lại để cho Nguyễn Tiểu Nhị Nguyễn Tiểu Ngũ hai người bồi Chu Quý tất cả cùng đồng thời đi tìm khai rượu lâu địa phương,

Hai người bọn họ chỉ phụ trách Chu Quý bọn người cùng cả ướp muối làm an toàn, cái khác hết thảy đều nghe Chu Quý, bởi vì dù sao Chu Quý có kinh nghiệm nha, hai người cũng cũng không có ý kiến.

Mà tính tình trực sáng Nguyễn Tiểu Thất thì mang theo gói kỹ 'Lễ vật' theo Tần Ngao Thiên cùng nhau đi tới tri huyện phủ thượng.

Đến biết trước cửa phủ, Tần Ngao Thiên trực tiếp đi vào trong, người giữ cửa đưa tay đem hai người ngăn lại hỏi "Các người là ai? Nơi này là Tri huyện lão gia phủ đệ, há lại các người có thể tùy tiện vào?"

Nguyễn Tiểu Thất nhìn xem thủ vệ kia thần khí bộ dáng liền tròn mắt nhìn, thủ vệ kia cũng không cam chịu yếu thế, cứ như vậy cùng Nguyễn Tiểu Thất nhìn nhau. Tần Ngao Thiên nhìn xem hai người tư thế ám đạo không tốt, liền lời trở lại Nguyễn Tiểu Thất, đưa cho thủ vệ kia một thỏi bạc, nói "Ta là Thạch Kiệt thôn tân nhiệm Bảo chính, hiện có nếu tới tìm Tri phủ đại nhân, còn hướng dẫn xếp."

Thủ vệ kia cầm bạc, lại nghe là cái Bảo chính, liền chấp tay nói "Dạng này a, kia Bảo chính người lại chờ đợi ở đây, tan ta tiến đến bẩm báo một chút." "Mời."

Gặp thủ vệ kia sau khi đi xa, Nguyễn Tiểu Thất tức giận bắt bình nói "Thiên ca vì sao muốn cho sao tư bạc, giống như thế tiểu nhân, nên cho hẳn chút giáo huấn."

Tần Ngao Thiên lắc đầu nói "Tiểu Thất nha, người chẳng lẽ không biết Diêm Vương tốt gặp tiểu quý khó chơi đạo lý sao?"

"Cái gì Diêm Vương tiểu quý, ta nghe không hiểu nha" gặp Nguyễn Tiểu Thất cái này không học thức đáng vẻ, Tần Ngao Thiên thở dài một hơi nói ". Kia đánh chó còn phải nhìn chủ nhân lời này người hiểu không?"

Nguyễn Tiểu Thất hai mắt tỏa sáng nói ". A, Thiên ca, lời này ta hiểu được, hẳn là Tri phủ chó, chúng ta tới tìm Tri phủ làm việc, cho nên không thể đắc tội hẳn, là ý tứ này sao? Thiên ca "

"Ừm, đúng, tiểu Thất a, người tính tình quá mức ngay thẳng, còn cần ma luyện a." Tần Ngao Thiên thâm thía nói với Nguyễn Tiểu Thất.

"Vâng, Thiên ca, tiểu Thất biết."

Đúng lúc này, thủ vệ kia chạy ra, nói ". Tri phủ đại nhân đề Bảo chính tiến đến chính sảnh chờ."

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, liền cùng Nguyễn Tiểu Thất cùng một chỗ tiến đến phòng trước. Vừa tới phòng trước lúc, vừa vận Tri phủ Thi Văn Bản cũng từ phía sau đi ra. Tần Ngao Thiên tiến lên tự giới thiệu mình "Lúc đại nhân, kính đã lâu kính đã lâu, ta là Thạch Kiệt thôn tân nhiệm Bảo chính, Tần Ngao Thiên."

Thi Văn Bản nhớ tới trước đó vài ngày cái kia Thạch Kiệt thôn thôn dân đến cùng mình nói qua chuyện này, liền cười nói "A, nguyên lai là Tần bảo chính a, không biết Tần bảo chính trước tới tìm ta là có chuyện gì a?"

Tần Ngao Thiên nghiêm mặt nói "Trước đó vài ngày, Lương Sơn tặc nhân đem người xuống núi, cướp bóc ta Thạch Kiệt thôn tới, không biết việc này, Tri phủ đại nhân nhưng từng biết được?"

Thi Văn Bản đầu tiên là giật mình "Còn có việc này? Đám này tặc nhân cũng quá phách lối, trước kia chỉ là dưới chân núi chặn đường quá khứ thương nhân, bây giờ lại gan lớn đến xuống núi cướp bóc thôn trang, thật sự là lẽ nào lại như vậy!"

Sau đó lại hỏi "Không biết Thạch Kiệt thôn tổn thất như thế nào? Có bao nhiêu người thương vong a?"

Tần Ngao Thiên lại là không đáp, chỉ hỏi nói ". Lương Sơn tặc nhân hung hăng ngang ngược, Tri phủ vì sao không phái người đi vây quét?"

Thi Văn Bản nói ". Hở thẹn a, bản quan cũng nghĩ tiểu phi a, chỉ tiếc bản huyện đến nay không có huyện úy, chỉ có hai cái đô đầu, cũng bắt lực lấy phi a."

Tần Ngao Thiên lại tiến một bước dẫn dắt nói ". Kia nếu là có người có thể tiêu diệt Lương Sơn tặc nhân đâu?"

Thì Văn Bản kích động nói "Nếu như thực sự có người có thể đi bản quan lấy họa trong lòng, bản quan ớn thỏa vì đó mời tầu, đem huyện ủy chức vụ phong nơi này người."

"Ha ha" Tần Ngạo Thiên cười, nhìn bên cạnh Nguyễn Tiểu Thất một chút. Nguyễn Tiểu Thất hiểu ý, cầm trong tay xách bao khóa bỏ lên bàn.

"Đây là?" Thì Văn Bản nghi ngờ nói.

"Tri phủ đại nhân một mực mở ra chính là "

Thì Văn Bản không hiểu đến đánh bao khóa, chỉ thấy thật lớn một cái đầu người ở bên trong lẳng lẳng đặt vào. Lúc Tri phủ không khỏi hét to một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 : Huyện Ủy

Thì Văn Bản nhìn thấy kia trong bao vậy mà trang là một viên người tốt đầu, quả thực giật nảy mình, một mực chưa từng gặp qua mưa gió Tri phủ đại nhân như thế nào lại gặp qua loại này quang cảnh đâu. Lúc Tri phủ quát to một tiếng sau ngồi xuống ghế, toàn thân run rẩy mà nhìn xem Tần Ngạo Thiên hai người. Nhìn thấy hai người cũng vô ác ý, lúc này mới yên lòng lại.

Bên ngoài bảo vệ bọn thị vệ nghe được gọi sau nhao nhao chạy vào rút đao ra đem Tần Ngạo Thiên hai người vây quanh, chờ đợi Tri phủ đại nhân mệnh lệnh.

Nguyễn Tiểu Thất bấp thịt cả người căng cứng, tinh thần cao độ tập trung. Tần Ngạo Thiên thì là phong khinh vân đạm mà nhìn xem Thì Văn Bản, nói ". Tri phủ đại nhân, động tĩnh này là không là hơi lớn?" Nói xong còn nhìn một chút chung quanh những thị vệ này nhóm.

Thì Văn Bản tốt không xấu hổ, đối bọn thị vệ nhóm hô "Lui ra, tất cả lui ra." Bọn thị vệ nghe được mệnh lệnh, đành phải lui ra, bất quá cũng đều là ánh mắt khóa chặt Tần Ngạo Thiên hai người.

Thì Văn Bản chỉ hướng kia cái đầu người hỏi "Không biết Tần bảo chính cái này là dụng ý gì a?" Bọn thị vệ thuận Thì Văn Bản ngón tay nhìn lại, đều thấy được kia cái đầu người, nhao nhao lui về phía sau mấy bước, Tần Ngạo Thiên đều thấy rõ, âm thầm nở nụ cười gằn.

Có mắt nhọn người phát hiện đầu người chủ nhân là ai, lớn tiếng kêu lên "Vương Luân, người này là kia bên nước Lương Sơn bên trên Đại đương gia, "Bạch Y Tú Sĩ" Vương Luân!"

Đám người nghe được lời này đều nhao nhao nhìn lại xác nhận, Thì Văn Bản cũng nhìn lại, hần mặc dù không có gặp qua Vương Luân bản nhân, bất quá truy nã chân dung hần vẫn là nhìn thấy qua, hoàn toàn chính xác cùng người này giống nhau đến mấy phần. Lại quay đầu lại không hiểu nhìn về phía Tần Ngạo Thiên.

Tần Ngạo Thiên hướng về phía trước phóng ra một bước nói "Ngày hôm trước Vương Luân mang người xuống núi muốn cướp bóc ta Thạch Kiệt thôn, ta Thạch Kiệt thôn dân từng cái anh dũng giết địch, thể sống chết bảo vệ gia viên, nhất cuối cùng thành công tiêu diệt tặc nhân, Lương Sơn ba vị đương gia chết bởi trong loạn quân, cái khác tặc nhân chạy tứ tán, ta thì mệnh lệnh thủ hạ bắt lấy cái này Vương Luân thủ cấp đến đây báo tiếp."

Thì Văn Bản cùng bọn thị vệ nghe, đều nhao nhao tán thưởng không thôi."Tần bảo chính thật sự là ta Đại Tổng nhân tài trụ cột a, chỉ dựa vào trong tay dân binh liền đánh bại chiếm cứ Lương Sơn mấy tháng lâu tặc nhân, đánh trả đánh chết tặc nhân thủ lĩnh, tốt, tốt a, ha ha." Thì Văn Bản phát ra từ nội tâm thoải mái cười to nói.

Sau đó Nguyễn Tiểu Thất chen miệng nói "Tri phủ đại nhân, vừa mới ngài nói nếu ai có thể giải quyết Lương Sơn tặc nhân, ngài liền đề ai làm huyện ủy, ngài còn nhớ đến?"

"Ách" Thì Văn Bản giờ mới hiểu được, nguyên trước khi đến đều tại bị Tần Ngạo Thiên mang theo đi a. Tần Ngạo Thiên thì giả ý khiển trách "Tiểu Thất, không được vô lý, Tri phủ đại nhân nói lời giữ lời, như thế nào lại quên, lại thất tín với người đâu?"

Thì Văn Bản nhìn hai người này một xướng một họa, cũng không ngừng phá, mà là nói tiếp "Đúng, hoàn toàn chính xác, Tần bảo chính, vị huynh đệ kia nói rất đúng, bản quan là nói qua, nếu ai có thể giải quyết nhóm người này, bản quan liền vì ai thỉnh công, đề triều đình ban thưởng thứ nhất cái huyện ủy chức vụ, người cứ yên tâm, lúc nào đó tuyệt đối sẽ không nói không giữ lời, thất tín với người, đã Tần bảo chính mang Thạch Kiệt thôn bách tính đánh bại Lương Sơn tặc nhân, cái kia sau liền từ Tần bảo chính tới làm bản huyện huyện ủy." "Tạ Tri phủ đại nhân!" Tần Ngạo Thiên cùng Nguyễn Tiểu Thất cung kính bái nói.

"Tốt, các người về trước đi chờ sau đi, bắt quá từ giờ trở đi, Tần bảo chính người chính là bản huyện huyện úy."

Đội Tần Ngao Thiên hai người rời đi về sau, Thi Văn Bản liền nhanh đi viết công văn đi.

Tần Ngao Thiên hai người ra tri huyện phủ về sau, có chút mờ mịt, không biết nên đi nơi nào tìm kiếm Chu Quý bọn người, là Tần Ngao Thiên sơ sẩy, không có an bài liên hệ người. Đúng lúc này, Trương Tam từ bên cạnh trong hẻm nhỏ đi ra, nói "Thiên ca, Thất ca, ta đến đem cho các người dẫn đường đi chúng ta tìm được quán rượu."

"Ừm, người tới rất kịp thời, đi nhanh đi." Tần Ngao Thiên rất hài lòng gật gật đầu.

Trương Tam mang hai người mặc đường phố đi ngõ hẻm, đi tới Chu Quý tuyến địa phương tốt, nơi đây quán rượu là mới đóng, còn không có đưa vào sử dụng qua, mà lại vị trí địa lý cũng rất tốt, Tần Ngao Thiên âm thầm tán dương "Xem ra Chu Quý hoàn toàn chính xác rất thích hợp phần công tác này a."

Đi vào quán rượu, Chu Quý bọn người đang đánh quét lấy vệ sinh, nhìn thấy Tần Ngao Thiên tới, đều buông xuống trong tay sống, đi vào Tần Ngao Thiên trước mặt tập hợp. Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, vỗ vỗ Chu Quý bả vai nói "Rất tốt,

Chu Quý, người chọn nơi này vị trí địa lý cực giai, tin tưởng chúng ta quán rượu nhất định sẽ rực rỡ hào quang, xem ra ta không có nhìn lầm người, cố lên, làm rất tốt, ta xem trọng người."

"Đa tạ ca ca tín nhiệm, ca ca năm này trách nhiệm tại tiểu đệ, ta nhất định sẽ tinh tâm quản lý, sẽ không để cho ca ca thất vọng."

"Ừm, về sau người liền gọi ta Thiên ca a" Chu Quý sau khi nghe được một mặt cảm động, bởi vì hắn biết, xưng hô thể này chỉ là Tần Ngao Thiên nội bộ người mới có thể gọi như vậy, hiện tại Tần Ngao Thiên cho phép Chu Quý gọi hắn Thiên ca, đã nói lên Chu Quý đã được đến Tần ngao công nhận của trời, làm sao không vui? Chu Quý lập tức kích động trả lời "Vâng, Thiên ca."

Ngay lúc này, ý chuyện không nghĩ tới phát sinh, từ bên ngoài tới mười mấy người ngăn chặn đại môn, một cái khô ngô hán tử, cầm một thanh phác đao nghênh ngang đi vào quán rượu.

Nguyễn Tiểu Thất ba người đều giữ vững tinh thần đề phòng, Tần Ngao Thiên cũng tại nội tâm âm thầm tự hỏi "Này lại là ai? Chẳng lẽ là khi đó Tri phủ đối ý, không muốn để cho ta đương huyện úy? Nhưng nếu là như thế, cũng không cần như vậy giống trống khua chiêng tới đi, loại sự tình này hắn là vụng trộm làm mới đúng nha. Không hiểu rõ."

Ngay tại Tần Ngao Thiên cúi đầu suy nghĩ thời điểm, kia khô ngô hán tử nói chuyện, chỉ gặp hắn một mặt ngạo khí nói "Ta là bản huyện đô đầu, Lôi Hoành, người xưng "Sáp Sỉ Hồ' ". "

Nghe Lôi Hoành tự báo tính danh, Tần Ngao Thiên tốt muốn biết một điểm hắn mục đích của chuyến này, nguyên lai là Tổng Giang thành viên tổ chức a, nghe nói người này thường xuyên thu người hối lộ, còn gan lớn rất, ai tiền cũng dám thu, liền liền nói bên trên đại ca Triều Cái tiền hắn cũng có lá gan thu, thật sự là không biết người này có phải hay không gốc, đoán chừng hắn tới đây chính là vì thu chút phí bảo hộ đi, hừ, cũng không biết mặt sau này có hay không Tổng Giang sự tình.

Quả nhiên, kia Lôi Hoành tự báo thân phận sau còn nói thêm "Các người những này người xứ khác, không biết muốn tại Vận Thành mở tiệm làm ăn cần tìm chỗ dựa sao? Ta nhìn các người vừa tới không lâu, liền tốt tâm nhắc nhở các người một chút, nếu như các người xuất ra chút bạc đến, ta Lôi Hoành, cũng là có thể chiếu cố các người một hai." Nói xong, còn cười như không cười nhìn xem trong tủ lâu đám người.

"Nguyên lai là đến ta cái này thu phí bảo hộ, hừ, lá gan cũng không nhỏ, Tiểu Nhị, tiểu Ngũ, tiểu Thất "

"Tại, Thiên ca!" Ba người lập tức hô to hồi đáp.

Tần Ngao Thiên trên mặt đáng tươi cười nhìn về phía đã cảm thấy không thích hợp Lôi Hoành nói ". Đem đến đây lỗ mạng người đánh cho ta ra ngoài!"

Lôi Hoành cả giận nói "Người có gan?"

Lại chỉ nghe được tam Nguyễn hưng phản hồi đáp "Tuân mệnh!" Liền hướng Lôi Hoành lao đến.

Lôi Hoành vốn định đến thu chút tiền, trước kia loại sự tình này cũng thường có, cái nào chủ quán không phải ngoan ngoãn bỏ tiền? Cái nào sẽ nghĩ tới bây giờ vậy mà đụng phải cái kẻ khó chơi.

Lôi Hoành trong tay mặc dù trong tay có đao, đối diện chỉ là bách tính, Lôi Hoành lại không dám đem đao rút ra, đành phải cùng tam Nguyễn vật lộn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26 : Lăn Đầu Gặp Cập Thì Vũ Tổng Giang

Nhưng nếu luận vật lộn, Lôi Hoành như thế nào Nguyễn thị ba huynh đệ đối thủ, không chỉ trong chốc lát, Lôi Hoành liền bị ba người chế phục cũng áp tại trên mặt bàn. Phía sau bọn nha dịch nhìn thấy đô đầu bị bắt, đều hoảng loạn, có nhanh đào tẩu đi tìm người hỗ trợ, những người khác thì cùng một chỗ vọt vào. Tần Ngạo Thiên một mặt vui vẻ nhìn xem những nha dịch, lại đối tam Nguyễn nhẹ gạt đầu, tam Nguyễn liền không tiếp tục đề ý Lôi Hoành, xoay người đi đối phó những cái kia bọn nha dịch.

Bọn nha dịch ở đâu là cái này đối thủ của ba người, nhất là ba huynh đệ còn có Tần Ngạo Thiên truyền thụ tổ hợp ba người kỹ, rất nhanh, bọn nha dịch liền lăn lộn đầy đất. Lôi Hoành cũng lại đứng lên, nhìn thấy trên mặt đất rên rĩ bọn nha dịch, không khỏi giật dử, rút ra phác đao liền hướng tam Nguyễn chém tới.

Đúng lúc này, Tần Ngạo Thiên động, chỉ gặp hấn giống như quỷ mị bay tới Lôi Hoành sau lưng, Lôi Hoành cảm giác được không đúng, vung đao hướng sau lưng chém tới, phác đao lại ngừng ở giữa không trung, nguyên lai Tần Ngạo Thiên đã rút ra dao găm quân đội đè vào Lôi Hoành yết hầu lên.

Lôi Hoành bị hù không còn dám động máy may, trên đất bọn nha dịch cũng đình chỉ rên rĩ, mở to hai mắt nhìn chăm chăm Tần Ngạo Thiên cùng trong tay hấn dao găm quân đội.

Lúc này trước đó đào tẩu nha dịch mang theo giúp đỡ trở về. Chỉ thấy người tới ngũ đoạn dáng người, sắc mặt đen thui, nghĩ đến chính là kia "Cập Thì Vũ" Tổng Giang đi, a, ngược lại thật sự là là tới kịp thời. Kia Tổng Giang bên cạnh còn có một người, râu dài lưu đến trước ngực, tay nắm một thanh phác đao, cùng Lôi Hoành cách ăn mặc giống nhau, chắc hẳn chính là cái này Văn huyện khiến một vị đô đầu, người xưng "Mỹ Nhiệm Công" Chu Đồng.

Quả nhiên, kia người đầu lĩnh gặp đầy đất rên rĩ bọn nha dịch, lại nhìn thấy bị Tần Ngạo Thiên chế phục Lôi Hoành, đuổi bước lên phía trước bái nói ". Tại hạ Tổng Giang, còn xin vị huynh đài này giờ cao đánh khẽ, trước thả ta hiền đệ. Tổng Giang chắc chắn cho huynh đài một cái công đạo."

A, quả nhiên a, lấy trước tên tuổi ép ta, Tổng Giang tên tuổi tại kinh đông đường là rất lớn, bất quá đáng tiếc a, ta Tần Ngạo Thiên cũng sẽ không bị người ngụy trang cho che đậy, người cái này mua danh chuộc tiếng chi đó, ta là hiểu rõ nhất. Tần Ngạo Thiên dưới đáy lòng không ngừng phúc phi.

Sau đó lên tiếng nói "Hắn dẫn người đến ta cái này thu phí bảo hộ, bây giờ gặp khó bị bắt, đó là chúng ta có bản lĩnh, nhưng dân chúng tầm thường ai lại có bản lĩnh này? Cái thằng này nhất định là thu không ít lòng dạ hiểm độc tiền, người gọi ta cứ như vậy thả hắn, chẳng lẽ là thả hắn để hắn đi đón lấy làm hại trong thôn, loạn thu bách tính tiền tài sao?" Tần Ngạo Thiên trừng mắt trợn mắt nói.

Tổng Giang vốn cho rằng đối phương nghe được tên tuổi của mình sau nhiều ít sẽ cho mình một chút mặt mũi, không nghĩ đến người này lại không có chút nào bận tâm những này, quả thực là cầm Lôi Hoành nói sự tình, hết lần này tới lần khác Lôi Hoành còn hoàn toàn chính xác có lỗi, lần này Tổng Giang nhất thời bị chặn nghĩ không ra đối sách tới.

Lúc này bên cạnh Chu Đồng vội la lên "Vay người muốn như thế nào mới có thể thả ta kia hiền đệ?"

Tần Ngạo Thiên cười, nói "Cái này dễ thôi, ta muốn hắn đem những này năm vợ vết tới tiền tài đều giao ra đây cho ta, các người nếu có thể xuất ra một bút để ta động lòng tiền tài đến, ta liền có thể cân nhắc đem hắn thả."

Nghe được Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Tổng Giang trong lòng tăng đá để xuống, thầm nghĩ "Nguyên lai là đòi tiền a, ta còn tưởng rằng là cỡ nào chính trực một người đầu, a, quả thật là tiền tài động nhân tâm a, may mà ta ngày thường tại hắc bạch hai đạo bên trên hỗn, trong nhà có nhiều tiền tài, liền dùng những này đem Lôi Hoành đổi lại đi, nói thế nào cũng là nhiều năm như vậy thu mua vào hảo thủ, cũng không thể cứ như vậy mặc kệ a."

Nghĩ đến những này, Tổng Giang vội vàng nói "Để nói dễ nói, Chu Đồng hiền đệ, người lại ở đây chờ đợi, ta trở về nhà lấy tiền đến đổi Lôi Hoành hiền đệ."

Chu Đồng Lôi Hoành hai người tràn đầy cảm kích, Chu Đồng nói "Vâng, áp ti mau mau đi thôi."

Tổng Giang lúc gần đi quay đầu nhìn Tần Ngạo Thiên một chút, gặp Tần Ngạo Thiên một mặt ý cười, nội tâm luôn cảm thấy có chút không đúng, nhưng lại không thể nói đến cùng là lạ ở chỗ nào, đành phải lắc đầu, cho là mình đa tâm, liền Hướng gia chạy vừa đi.

Gặp Tổng Giang đi, Tần Ngạo Thiên cũng đem dao găm thu, tìm cái ghế để Lôi Hoành ngồi xuống, lại tìm cái ghế để Chu Đồng ngồi xuống. Chu Đồng lo lắng Lôi Hoành có cái gì tốt xấu, liền ngay cả bận bịu ngồi xuống, ân cần thăm hỏi nói ". Hiền đệ, thế nào? Có thụ thương sao?"

Lôi Hoành lắc đầu, cẩn thận nhìn Tần Ngạo Thiên một chút, gặp Tần Ngạo Thiên chính một mặt vui vẻ nhìn mình chăm chăm,

Liền toàn thân giật mình. Chu Đồng còn đợi hỏi chút gì, Tần Ngạo Thiên liền cũng ngồi xuống, cùng Chu Đồng nói "Chu đô đầu người làm người trung nghĩa, ta Tần Ngạo Thiên một mực là kính nể rất a, hôm nay nhìn thấy Chu đô đầu bản nhân, quả nhiên là tuần tú lịch sự, rất có Tam quốc thời kì Quan Công phong phạm a."

Chu Đồng chỉ là cười cười, nói ". Các hạ quá khen, ta Chu Đồng một cái nhỏ nhỏ đô đầu, như thế nào lại có cái gì đại danh đâu? Các hạ vẫn là chó có nói như thế."

Gặp cái này Chu Đồng không cho mặt mũi như vậy, Tần Ngạo Thiên cũng không tức giận, nhưng ở sau lưng hắn Nguyễn Tiểu Thất thì không chịu nổi, chính muốn phát tác, Tần Ngạo Thiên lại phát tay đánh gãy hắn, tiếp tục cùng Chu Đồng nói "Không biết Chu đô đầu nhưng nguyện đi theo tại ta?"

Nghe lời này, Chu Đồng Lôi Hoành tất cả giật mình, Chu Đồng nghĩ nghĩ, liền lắc đầu nói "Các hạ vẫn là chó có nói đùa, ta Chu Đồng ăn công lương, như thế nào lại chạy tới đi theo người? Lúc này vẫn là chó có nhắc lại."

Lôi Hoành đem Tần Ngạo Thiên thái độ để ở trong mắt, nội tâm đột nhiên đối Chu Đồng có chút bắt đầu ghen tị.

Tần Ngạo Thiên nghe xong cười, nói "Ai nói cho người đi theo ta liền cùng ăn công lương phạm bên? Người đi theo tại ta, cũng vẫn như cũ là quan gia người, Chu đô đầu chẳng lẽ cho là ta là phi nhân muốn kéo người nhập bọn?"

Thốt ra lời này, Chu Đồng Lôi Hoành tất cả giật mình, hai người vốn cho rằng đây là nơi nào tới một đám tặc nhân, mới có như vậy thân thù, rất cần tiền tài, nhưng hiện tại xem ra, sự tình giống như cũng không có đơn giản như vậy. Lôi Hoành càng là hồi hận nói ". Ta đây là chọc phải người nào a?" Nếu như lại cho Lôi Hoành một cơ hội, hắn là tuyệt đối sẽ không đến thu tâu lâu này phí bảo hộ, đáng tiếc không có nếu như.

Tần Ngạo Thiên cho Nguyễn Tiểu Thất một ánh mắt, Nguyễn Tiểu Thất hiểu ý, hắng giọng một cái nói "Ta Thiên ca là Huyện lệnh vừa mới phong bản huyện huyện úy, cũng là cấp trên của các người."

"A?" Nghe lời này về sau, Chu Đồng Lôi Hoành hai người đều lại là giật mình, Lôi Hoành càng là không nghĩ tới, mình thu phí bảo hộ vậy mà nhận được mình cấp trên đầu đi lên. Nhưng Chu Đồng lại là nghi hoặc vạn phần, cái này Vân huyện khi nào lại có huyện úy, trước kia huyện úy chức vụ không phải vẫn luôn là ở vào trống chỗ trạng thái sao? Đến mức ở đây đều lấy áp ti Tổng Giang cầm đầu, hiện ở trước mắt người này vậy mà thành huyện úy, vậy sau này không thể thiếu muốn cùng áp ti có gặp nhau, phải làm sao mới ổn đây?

Tần Ngạo Thiên lần nữa hướng Chu Đồng ném ra cảnh ô liu, nói "Như thế nào, Chu đô đầu? Ta là thượng cấp của người, vốn có thể trực tiếp điều người đi vào ta cái này đương thủ hạ, nhưng ta cũng không có làm như vậy, mà là đến trung cầu đồng ý của người, Chu đô đầu, người nhưng phải suy nghĩ thật kỹ một chút a, chẳng lẽ Chu đô đầu cũng chỉ muốn cùng người trước mắt cùng nhau ức hiếp bách tính, làm hại trong thôn sao?"

Lời này vừa nói ra, bên cạnh Lôi Hoành xấu hổ cúi đầu. Chu Đồng mặt lộ vẻ vẻ làm khó.

Tần Ngạo Thiên còn nói thêm "Người nếu là đến ta dưới trướng, ta có thể xem ở trên mặt của người, thả cái này Lôi Hoành."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27 : Đào Chân Tường

Nghe được Tần Ngạo Thiên nói có thể thả Lôi Hoành, Chu Đồng liền có chút tâm động, nhưng tưởng tượng sau này có thể sẽ cùng Tổng Giang đối đầu, trong lòng lại có một tia không muốn. Bên cạnh Lôi Hoành gấp, nói "Chu Đồng ca a người còn do dự cái gì a, người đáp ứng huyện úy đại nhân cũng không sẽ rời đi chúng ta, ngược lại sẽ có tốt hơn tiền đồ, có sao mà không làm đâu "

Tần Ngạo Thiên nhìn thấy Lôi Hoành dạng này, biết hắn là đang cùng mình xoát hạo cảm đâu, bắt quả đừng nói, thật là có điểm dùng, chỉ ít hiện tại Tần Ngạo Thiên đối với thuyết phục Chu Đồng trong chuyện này vẫn là rất hi vọng Lôi Hoành thành công.

"Tốt a, Chu Đồng nguyện cùng huyện úy đại nhân." Chu Đồng tại nội tâm nghĩ đến, nói không chừng dạng này về sau còn có thể giúp đỡ Tổng Giang, tỉ như truyền lại cái tin tức cái gì. Tần Ngạo Thiên tự nhiên không phải không biết Chu Đồng còn tại quai niệm lấy Tổng Giang, bắt quả không sợ, Chu Đồng là trung nghĩa sự tình, tin tưởng hắn cũng sẽ không lại phản bội mình, bắt quả tâm phòng bị người không thể không, cái này Chu Đồng liền về không được Thạch Kiệt thôn, vừa vặn lưu ở nơi đây vì chính mình làm việc đi, Tần Ngạo Thiên nghĩ như vậy đến.

Lôi Hoành gặp Chu Đồng đáp ứng, cũng rất vui vẻ, một là mình có thể bị thả, hai là vì Chu Đồng tìm được một cái tốt đường ra mà vui vẻ, ba là tại Chu Đồng đáp ứng đi theo Tần Ngạo Thiên trong chuyện này, mình cũng ra lực, cũng không trở thành để cho mình cùng cái này X huyện úy gây quá cương. Nói không chừng về sau ngày nào mình cũng ném quá khứ đâu?

Ngay tại mọi người đều có tâm ý thời điểm, Tổng Giang mang theo tiền tài tới."Tổng Giang đem tiền tài mang đến, còn xin các hạ thả người!" Cách thật xa, liền nghe được Tổng Giang tiếng la, hắn cũng không sợ mất mặt. Kỳ thật Tổng Giang là cố ý làm như vậy, hắn cố ý đem hắn về nhà lấy tiền đến đổi đồng bạc sự tình kêu đi ra, thứ nhất có thể bảo đảm thuận lợi trao đổi Lôi Hoành, thứ hai còn có thể tuyên truyền một chút mình nhân nghĩa, thứ ba còn có thể để dân chúng đối với cái này ở giữa chủ nhân cảm thấy chán ghét, có thể nói là một công ba việc a.

Tổng Giang kế hoạch đánh chính là đẹp vô cùng, bắt quả hắn nhưng lại không biết Tần Ngạo Thiên kế hoạch. Trong phòng Lôi Hoành nghe được Tổng Giang tiếng la sau liền bắt đầu vui vẻ, mà Chu Đồng lại có loại có lỗi với Tổng Giang cảm giác, khi hắn ngừng đầu, vừa hay nhìn thấy Tần Ngạo Thiên nụ

cười trên mặt, hần đột nhiên cảm thấy, giống như sự tình cũng không có đơn giản như vậy, nhưng hần lại không biết đến cùng là ở chỗ nào, đành phải đem ý tưởng này ép ở trong lòng.

Tần Ngao Thiên nghe được Tống Giang tiếng la sau liền biết được dụng ý của hần, bắt quá lại cũng không tức giận, ngược lại trên mặt ý cười càng đậm "Tống Giang a Tống Giang, ngươi lại còn cùng ta tính toán, mưu trí, khôn ngoan, a, đáng tiếc a, ngươi cái này âm thanh hô, ngược lại là cho ta trợ uy a."

Tần Ngao Thiên đi ra quán rượu, Chu Đồng Lô Hoàn tam Nguyễn cũng đều đi theo ra, tại rượu cửa lầu cùng Tống Giang chạm mặt. Tống Giang cũng không có cân nhắc vì sao không đi vào, liền nói "Tống Giang đã đem tiền tài mang đến, còn xin các hạ thả ta hiền đệ."

"Ngươi mang theo bao nhiêu tiền đến?" Tần Ngao Thiên đầu tiên là hỏi, lúc này chung quanh đã có bách tính xông tới, nhìn thấy ngày thường đối với mình rất tốt Tống áp ti hiện tại giống như tại bị người bắt nạt, đều tức giận bất bình.

Tống Giang gặp Tần Ngao Thiên dạng này, đã ở trong lòng mắng "Cái thằng này, còn thật sự là nghĩ tiền muốn điên rồi a" nhưng trên mặt vẫn là chê cười, nói "Tống cộng có bạc rỗng ngân lượng, còn xin các hạ hết lòng tuân thủ hứa hẹn, thả ta hiền đệ!" Tống Giang nhớ tới này một ngàn lượng bạc, không khỏi lại đau lòng một lần, không khỏi nhần mạnh.

Nhưng nghe Tần Ngao Thiên nói "Chắc chắn chắc, Tống Giang a, ngươi cái này hiền đệ khắp nơi lấy chức quan thu phí bảo hộ, ta nói tại sao không có người quản đâu? Ta nghĩ, hần cuối cùng thu lại tiền đen, chẳng lẽ đều cho ngươi a?"

Tống Giang nghe xong giật mình "Ngươi đang nói bậy bạ gì?"

"Ta nhưng không có nói quàng, ngươi là áp ti, một tháng có thể có bao nhiêu tiền công? Ngươi ta lòng dạ biết rõ, trong nhà người lão phụ còn không cần ngươi chiếu cố, thế nhưng cũng không nhiều tiền dư tài giúp đỡ ngươi, ngươi kia đệ đệ Tống Thanh càng là không có năng lực kiếm nhiều như vậy tiền, vậy ta lại hỏi hỏi ngươi cái này áp ti là như thế nào tới này một ngàn lượng bạc? !"

"Ta, ta tìm bằng hữu mượn "

"Ồ? Bằng hữu mượn? Bình thường không đều là ngươi tán tài cho vay người khác sao? Như thế nào lại có cho ngươi mượn tiền tài bằng hữu, hần là người phương nào , có thể hay không kêu đi ra để cho ta thấy một lần nha?"

"Cái này, bằng hữu của ta hần không muốn gặp người, cho nên gọi không tới."

"Ha ha, ta nhìn kia cái gọi là bằng hữu, bất quá là tặc nhân đi, Tống Giang a Tống Giang, ngươi thân là áp ti ăn công lương lại là hỗn hắc bạch hai đạo nha, ngày thường còn gọi kia Lô Hoàn vợ vét tiền tài cho ngươi, sau đó ngươi lại tán còn cho bách tính, chiếm được thanh danh, đến là tính toán khá lắm a!"

Nghe Tần Ngao Thiên châm chọc khiêu khích, Tống Giang là càng nghe càng kinh hãi, không nghĩ đến người này vậy mà đem mình hết thảy đều xem thấu, đột nhiên nhìn đến trạm sau lưng Tần Ngao Thiên Lô Hoàn, không khỏi nghĩ đến "Chẳng lẽ lại là Lô Hoàn đem ta bán rồi?" Nghĩ đến đây, lại nghe được chung quanh bách tính tiếng nghị luận, không khỏi nóng vội, chẳng lẽ mình nhiều năm khổ tâm kinh doanh thanh danh hôm nay liền bị như thế vô tình phá vỡ sao? Tống Giang không cam tâm quyền nói chuyện đi theo Tần Ngao Thiên phương hướng đi, liền hết lớn ngược lại "Ngươi đến cùng là người phương nào? Vì sao ở đây xấu thanh danh của ta? Quen không biết ta Tống Giang là bản huyện áp ti, ngươi lại ở đây nói hươu nói vượn, liền đừng trách ta dẫn người giam giữ ngươi!"

Tần Ngao Thiên lại là không sợ, cười lạnh nói "Ha ha, tự biết đuối lý nói không lại người liền muốn cầm chức quan tới dọa người sao? Ta nhìn ngươi Tống Giang thủ đoạn cũng không gì hơn cái này đi, tốt, đã ngươi muốn lấy chức quan đe người." Nói tới chỗ này, Tần Ngao Thiên nhìn Nguyễn Tiểu Thất một chút, Nguyễn Tiểu Thất hiểu ý, đi lên phía trước.

Chu Đồng cùng Lô Hoàn biết sau đó phải phát sinh cái gì, đều sợ Tống Giang ném mặt to không dễ nhìn, liền tâm hữu linh tê cùng nhau cúi đầu.

Lúc này chỉ nghe Nguyễn Tiểu Thất lớn tiếng nói "Chủ nhân nhà ta chính là bản huyện mới huyện úy, ngươi cái này nho nhỏ áp ti gặp thượng cấp còn không nhanh hành lễ?"

Tống Giang nghe xong cũng là cả kinh "Huyện úy? Lại là huyện úy? Làm sao lại như vậy?" Bất quá Tống Giang cũng không cam lòng, nói "Ngươi nói là huyện úy chính là huyện úy? Có quan ấn sao? Nếu như không có nhưng chính là tự mình giả mạo triều đình quan viên, nhưng là muốn hình phạt!"

Cái này cũng không tốt lắm, lúc trước lúc Tri phủ là đáp ứng, bất quá phía trên này văn thư còn cần mấy ngày nữa mới có thể đưa đến, hiện trên tay Tần Ngao Thiên nhưng không có cái gì quan ấn.

Đúng lúc này, vừa lúc Tri phủ Thi Văn Bản đến đây. Nguyên lai lúc Tri phủ tại phủ đệ bị kia Vương Luân đầu người giật mình, luôn cảm thấy có chút kiêng dè, liền ra tán tán bộ thư giãn một tí tâm tình, chợt nghe nơi đây huyền ảo, liền tới đây nhìn xem, liền thấy được Tần Ngao Thiên cùng Tống Giang hai người giằng co.

Tống Giang mất sắc, trước thấy được Thi Văn Bản, liền chạy tiến lên phía trước nói "Tri phủ đại nhân, người kia giả mạo triều đình quan viên, Tống Giang thỉnh cầu bắt giữ người này."

Tống Giang đang đắc ý phải đợi đợi Thi Văn Bản mệnh lệnh đâu, lại nghe Thi Văn Bản nói "Người này, đích thật là bản huyện mới huyện úy, tên là Tần Ngao Thiên, còn tiêu diệt kia Lương Sơn cường đạo, chặt xuống thủ lĩnh đạo tặc Vương Luân thủ cấp."

Đám người nghe được Huyện lệnh về sau, đều khiếp sợ không thôi, không nghĩ đến người này vậy mà thật là huyện úy, hơn nữa còn tiêu diệt Lương Sơn,

đây thật là thiên đại công lao a, làm cái nhỏ nhỏ huyện úy còn không phải dư xài?

Kinh hãi nhất không ai qua được Tống Giang, giờ phút này chỉ gặp Tống Giang con mắt đầu tiên là trừng một cái, miệng há lấy đều quên nhắm lại. Giờ phút này Tần Ngao Thiên thanh âm truyền đến "Tống Giang, người dính líu cùng hắc đạo cầu kết, ta muốn bắt giữ người trở về thụ thẩm."

Thì Văn Bân bản muốn nói cái gì, nhưng hắn cũng cho rằng Tống Giang xác thực có một số việc làm không ổn, còn có chính là hắn nhìn ra cái này Tần Ngao Thiên cũng không phải vật trong ao, tương lai chắc chắn có đại hành động, từ đối với tương lai cân nhắc, Thì Văn Bân rất lý trí cho phép Tần Ngao Thiên hành động.

Tống Giang nhìn xem mình mang tới nha dịch đem mình còng lại, buông mình ngồi dưới đất. . .

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28 : Tống Giang

Nhìn xem Tống Giang bị mang đi, Chu Đồng cùng Lôi Hoành biểu lộ rất mất tự nhiên. Chu Đồng muốn cứu về Tống Giang, nhưng hắn vừa mới đáp ứng Tần Ngao Thiên muốn theo hắn, cũng không tốt hiện tại liên đới ý mà đi. Mà Lôi Hoành liền càng không biết làm sao, vốn cho rằng Tống Giang mang theo tiền tài tới, mình liền sẽ thoát cách nơi này, cùng Tống Giang trở về. Nhưng ai có thể nghĩ đến, sự tình sẽ phát triển đến nước này, hơn nữa nhìn Tri phủ đại nhân ý tứ, tốt như chính mình áp ti ca ca liền muốn rơi đài, vậy mình lại đi con đường nào đâu?

Nghĩ đến đây, Lôi Hoành không khỏi mặt buồn rười rượi, lúc này một cái đại thủ đập vào Lôi Hoành trên bờ vai, Lôi Hoành quay đầu nhìn lại, nguyên lai là Chu Đồng tại tự an ủi mình. Lôi Hoành nhìn thấy Chu Đồng, nhớ tới trước đó Chu Đồng bãi chủ sự tình, một cái ý nghĩ liền ở trong nội tâm nảy sinh.

Phái người đem Tống Giang ép sau khi đi, Tần Ngao Thiên hướng lúc Tri phủ ôm một hồi quyền, liền tiến vào quán rượu. Cái này khiến Thì Văn Bân tốt là xấu hổ, hắn vốn cho rằng Tần Ngao Thiên sẽ hiện tại liền cùng Tống Giang cùng một chỗ về huyện nha đâu, không nghĩ tới hắn cứ như vậy rời đi, cái này nhưng để cho mình như thế nào cho phải a. Tại Tần Ngao Thiên vào cửa trước đó ngừng lại một chút, nói "Hôm nay hạ quan còn có chuyện xử lý, đợi ngày mai ôn hòa tự thân lên huyện nha hiệp đồng Tri phủ đại nhân thẩm vấn kìa Tống Giang."

Nghe được Tần Ngao Thiên nói như vậy, Thì Văn Bân yên tâm, cười nói "Tốt, Tần huyện úy hôm nay cũng rất mệt mỏi, liền nghỉ ngơi thật tốt đi." Sau đó liền rời đi nơi đây.

Tần Ngao Thiên bọn người tiến vào quán rượu, đóng cửa lại. Lúc này phát hiện bên trong nhiều hai người, một cái là vừa vận bài chủ Chu Đồng, một cái khác lại là kìa Lôi Hoành.

Chu Đồng lưu lại là bởi vì hắn đã đi theo Tần Ngao Thiên, nhưng cái này Lôi Hoành lưu lại đến cùng là dụng ý gì. Ngay tại tất cả mọi người nhìn chăm chăm Lôi Hoành lúc, chỉ gặp Lôi Hoành quyết tâm liều mạng, hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Tiểu nhân Lôi Hoành, nguyện thế sống chết cùng huyện úy đại nhân, nhìn đại nhân bất kể hiềm khích lúc trước, tha thứ tiểu nhân trước đó cử động, cho phép tiểu nhân vì đại nhân làm việc."

A, như thế mới lạ, hôm nay cái này mọi chuyện cần thiết đều là bởi vì trước mắt Lôi Hoành mà lên, nói qua sai, khẳng định là Lôi Hoành một người sai. Bất quá, trải qua việc này, Tần Ngao Thiên chịu được trung nghĩa Chu Đồng, còn đem Tống Giang hạ ngục, cái này đều là Lôi Hoành công lao a, cho nên hiện tại Tần Ngao Thiên cũng không còn trách cứ Lôi Hoành.

Bất quá Lôi Hoành này người vẫn là có rất nhiều vấn đề, nếu như không giải quyết, cũng là tai họa. Tần Ngao Thiên lặng lẽ lờ Lôi Hoành một chút, nói "Lôi Hoành, người thân là đồ đầu, lại cố tình vi phạm, lung tung thu lấy bách tính tiền tài, chuyện này, ta nhưng còn không có quên, Văn huyện dân chúng cũng không có quên! Mà lại hôm nay kìa Tống Giang bởi vì cứu người mà bị tổng giam, người lại từ bỏ hắn muốn tới đến ta dưới trướng, đây là bất nghĩa. Người dựa vào cái gì cho rằng, ta sẽ thu người?!"

Lôi Hoành bị Tần Ngao Thiên nói đến xấu hổ không chịu nổi, vẫn là Chu Đồng đứng ra xách Lôi Hoành cầu tình huyện úy đại nhân xin bớt giận, Lôi Hoành không phải như vậy không chịu nổi người, hắn sợ dĩ làm như thế, cũng không phải hắn bản nguyện."

Lôi Hoành cảm kích nhìn Chu Đồng một chút, lại hướng Tần Ngao Thiên giải thích nói "Chu huynh nói không sai, ta Lôi Hoành cũng là có chút điểm người có bản lĩnh, như thế nào lại làm loại này hoạt động, đây đều là kìa Tống Giang sai sử tiểu nhân, tiểu nhân bị hoa ngôn xảo ngữ của hắn lừa gạt, cho là hắn sẽ dùng khoản tiền kia đến vì bách tính nhóm làm việc tốt, nhưng một mực không nghĩ rõ ràng, kìa vốn chính là dân chúng tiền a. May mắn được hôm nay huyện úy điểm phá, mới khiến cho Lôi Hoành thấy rõ, nếu không, Lôi Hoành định sẽ hối hận cả đời. Cho nên Lôi Hoành nguyện cùng S huyện úy đại nhân, cùng nhau tạo phúc bách tính."

Chu Đồng vốn là ra ngoài nhiều năm tình huynh đệ, nghĩ tại Tần Ngao Thiên trước mặt bảo đảm một chút Lôi Hoành, thật không nghĩ đến Lôi Hoành vậy mà liền như thế bán Tống Giang, hai bên đều là huynh đệ, nhưng Chu Đồng vẫn là cùng Lôi Hoành cái này cộng tác càng tốt hơn một chút, liền không có

mở miệng đánh gãy Lôi Hoành biểu trưng tâm.

Tam Nguyễn đem Lôi Hoành cái này thái độ khiêm nhường nhìn ở trong mắt, nội tâm rất là xem thường, Chu Quý chỉ phụ trách khai rượu lâu tìm hiểu tin tức khối này, cho nên cũng không có phát biểu bất cứ ý kiến gì, Trương Tam Lý Tứ tự giác thân phận thấp, cũng chỉ cúi đầu ở hậu phương nhìn bụi đất.

Tần Ngạo Thiên cũng là rất xem thường Lôi Hoành, bất quá, Lôi Hoành chỉ là có chút tham tài mà thôi, cũng không phải là cái vấn đề lớn gì, quân tử ái tài lấy chi có đạo, chỉ cần ngay sau hảo hảo quân giáo chính là. Nghĩ thông suốt nơi đây, Tần Ngạo Thiên liền mặt lạnh lấy nói với Lôi Hoành "Ta Tần Ngạo Thiên từ trước đến nay đều không phải không cho người khác cơ người biết,

Đã người nói như vậy, ta liền cho người một cái cơ hội, nhưng Lôi Hoành người phải nhớ kỹ, nếu như về sau người lại có nửa phần không khéo léo địa phương, đến lúc đó nhưng chính là ta thu tính mệnh của người thời điểm, biết sao?"

"Lôi Hoành biết, Lôi Hoành cam đoan về sau sẽ không lại phạm vào." Lôi Hoành nghe được Tần Ngạo Thiên đồng ý, mừng rỡ đáp lại nói.

"Ừm, quan ở phương diện này người nhiều cái Chu Đồng học một ít." Tần Ngạo Thiên lại là nói bổ sung.

Lúc này Chu Đồng lại là khó xử nói "Đại nhân, Chu mỗ có kiện sự tình còn muốn mời đại nhân hỗ trợ."

Tần Ngạo Thiên nhìn Chu Đồng cái dạng này, không cần nghĩ cũng biết, cái này Chu Đồng nhất định là muốn vì Tống Giang cầu tình. Thế là liền nói "Người là muốn vì người kia áp ti ca ca cầu tình a "

Lôi Hoành nghe ra Tần Ngạo Thiên trong giọng nói không thích, tự mình giật giật Chu Đồng góc áo, ra hiệu hấn dừng lại để ý tới chuyện này. Nhưng Chu Đồng do dự một chút, vẫn là nói "Đại nhân nói không sai, hạ quan nghĩ mời đại nhân thả áp ti một ngựa." Nói xong quỳ xuống. Lôi Hoành âm thầm thở dài một hơi, cũng quỳ theo hạ.

Tần Ngạo Thiên nhìn thấy hai người cử động lần này không khỏi lắc đầu, nói "Người cho rằng ta là vì bài trừ đối lập mới làm như vậy? Người có phải hay không coi là đây hết thảy đều là hiểu lầm, cái kia thanh danh truyền xa "Cập Thi Vũ" không phải là cái loại người này đúng không? Chu Đồng, Lôi Hoành, chẳng lẽ các người liền thật không có nghĩ qua sao? Hấn Tống Giang làm áp ti có thể có mấy cái tiền, chỗ nào đủ hấn đi giúp đỡ người khác? Mà hấn những cái kia trợ giúp người khác tiền tài cũng đều là từ đâu tới! Hiện tại các người còn tưởng rằng là ta tại hử hấn thanh danh, hử hấn trong sạch sao? !"

Nghe được Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Chu Đồng Lôi Hoành hai người cũng không khỏi nổi lòng nghi ngờ. Đó là cái rất dễ lý giải sự tình, chỉ là hai người trước đó không có nghĩ qua, thế nhân không nghĩ tới mà thôi.

Nhưng lại vừa nghĩ tới Tống Giang cùng giao tình của mình, Chu Đồng không khỏi mặt đỏ lên, phối hợp cái kia râu dài, ngược lại là càng giống hơn Quan Vũ mấy phần.

Ngay tại Chu Đồng coi là, Tống Giang đã không có cứu thời điểm, từ Tần Ngạo Thiên trong miệng nhàn nhạt bay ra một câu "Chu Đồng, ta có thể xem ở trên mặt của người, chỉ nhỏ trừng phạt một chút Tống Giang, bất quá ngày sau, người muốn công việc càng thêm cố gắng, rõ chưa?"

Chu Đồng đại hi, nói ". Chu Đồng minh bạch, đa tạ đại nhân thành toàn!" Lôi Hoành cũng ở một bên đi theo xá một cái, kỳ thật nói thật, vừa rồi tại hấn chửi bới Tống Giang thời điểm nhớ tới Tống Giang đối với mình tốt đến, cũng là rất khó chịu, bây giờ nghe tin tức này, tự nhiên cũng là vui vẻ.

Tần Ngạo Thiên đỡ dậy hai người, nói "Huynh đệ đều gọi ta Thiên ca, về sau các người cũng gọi như vậy đi, đừng lại kêu cái gì đại nhân, nghe không dễ nghe."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29 : Xuống Làm Bình Dân

Chu Đồng Lôi Hoành hai người bản không biết đây là ý gì, bất quá đang nghe Tần Ngạo Thiên sau khi giải thích, minh bạch đây là Tần Ngạo Thiên thật dung nạp mình, liền vui vẻ bái nói ". Thiên ca!"

Bên cạnh tam Nguyễn gặp hai người chân chính bái chủ, cũng thu hồi trong lòng mình khinh thường.

Tần Ngạo Thiên cười cười, sau đó nói "Các người khả năng còn có một cái quy cách không biết" nói, còn nhìn Nguyễn thị huynh đệ một chút. Ba huynh đệ lúc đầu vẫn không rõ, bất quá đột nhiên liền nhớ lại sự kiện kia, đều không có hảo ý nhìn xem Chu Đồng hai người.

Chu Đồng hai người rất nghi hoặc phải hỏi nói ". Không biết ra sao quy cách?" Bất quá khi nhìn đến tam Nguyễn ánh mắt về sau, Chu Đồng hai người liền

cảm thấy một chút bất an.

Tần Ngạo Thiên cũng cười nói "Không cần lo lắng, cái này quy cách chính là, mới tới cao thủ đều muốn theo giúp ta so chiêu một chút!" Nói, liền một cái bước xa vọt tới.

Kia Chu Đồng Lô Hoàn vốn muốn cự tuyệt, nhưng Tần Ngạo Thiên thế công đã tiến đến, hai người không biết làm sao, chỉ phải liên thủ chống cự. Nhưng Tần Ngạo Thiên chiêu thức là hai người trước đây chưa từng gặp, cho nên hai người dù cho liên thủ cũng là ở vào bị động.

Tần Ngạo Thiên sở dụng chính là hậu thế bác kích thuật, tương đối tự do vô câu buộc, hết lần này tới lần khác lại chiêu thức quý dị, để cho người ta khó lòng phòng bị. Chu Đồng Lô Hoàn hai người càng đánh càng là kinh hãi, Tần Ngạo Thiên thì là càng đánh càng thoải mái, còn bên cạnh tam Nguyên thì là cười bên trong mang theo rung động, nghĩ không ra bọn hắn Thiên ca thực lực giống như lại tinh tiến.

Đánh nhau hồi lâu qua đi, Chu Đồng Lô Hoàn hai trên thân thể người đều hoặc nhiều hoặc ít có vài chỗ sưng đỏ, mà trái lại Tần Ngạo Thiên, lại là cũng không có bao nhiêu vết thương. Thấy Chu lôi hai người hảo hảo xấu hổ. Lúc này tam Nguyên cười lớn ra tới đỡ dành Chu lôi hai người nói ". Hai vị huynh đệ không cần để ý a, nhớ ngày đó huynh đệ chúng ta ba người liên thủ, còn bị Thiên ca một người đánh ngã đầu, hai người các ngươi có thể cùng Thiên ca đánh tới trình độ này đã rất lợi hại." Hai người nghe xong kinh hãi, không nghĩ tới mình Thiên ca vậy mà lợi hại như vậy, xem ra sau này chắc chắn sẽ không bình thường, hai người càng phát cảm giác đến tiền đồ của mình giống như bởi vì Tần Ngạo Thiên mà trở nên quang minh. Lô Hoàn cũng ở trong lòng thì thầm, về sau đừng muốn lại phạm sai lầm, nếu không phải đến bị Thiên ca tươi sống đánh chết.

Lúc này Tần Ngạo Thiên nói "Không có việc gì, đánh một trận giãn ra gân cốt một chút, đối thân thể tốt, nhất là chúng ta những người tập võ. Quy cách đã đi qua, về sau các ngươi liền hảo hảo đi theo ta đi." "Vâng, Thiên ca!"

Cuối cùng Tần Ngạo Thiên nói với Chu Quý "Chu Quý, làm phiền ngươi, đem nơi này quét dọn một chút đi, mấy ngày nữa mở cửa kinh doanh, danh tự liền gọi 'Thiên Hương lâu đi.'" "Tên rất hay "

Phân phó xong những này, đám người liền đi ngủ, bất quá có người vui vẻ có người sầu. Tại người này người sâu ngủ ban đêm, lại có một người tại mặt ủ mày chau, than thở. Người kia chính là hôm nay vừa bị bắt vào nhà tù Tổng Giang Tổng áp ti.

"Làm sao lại lại đột nhiên toát ra một nhân vật như vậy đâu. Thật sự là không nghĩ tới a, ta Tổng Giang khổ tâm kinh doanh nhiều năm như vậy hình tượng bây giờ đều hủy hoại chỉ trong chốc lát." Tổng Giang một mình áo não nói, nghĩ lại ngày mai thăm vấn, nhìn cái kia X huyện ủy ý tứ, hẳn là sẽ không dễ dàng buông tha ta, ài, vậy phải làm sao bây giờ a. Nghĩ đến đây, Tổng Giang từ trong tay áo vung ra vài đồng tiền bạc, hướng nhà tù bên ngoài ném ra phát ra "Dinh dinh" thanh âm.

Trông coi nhà tù tiết cấp nghe được bạc rơi xuống đất thanh âm, vốn là còn bối rối lập tức hoàn toàn không có, nâng lên tinh thần đến liền tìm kiếm là ở nơi nào phát ra tiếng vang. Rất nhanh, liền bị Tổng Giang nhìn thấy.

"Ồ chỗ này" Tổng Giang nhìn thấy người kia cất cao giọng hô.

"Là Tổng áp ti a, áp ti có gì phân phó?" Người kia tự nhiên là nhận biết Tổng Giang, bình thường cũng không ăn ít Tổng Giang mời rượu, giờ phút này tự nhiên là cung kính.

Tổng Giang nói ". Ta muốn gặp Tri phủ đại nhân, còn có cực khổ huynh đài đi một chuyến, cái kia liền quyền đương Tổng Giang tâm lòng thành."

Kia tiết cấp lo nghĩ, liền đáp ứng nói "Tốt, kia tiểu nhân liền thay áp ti chạy lên một chuyến." Tổng Giang lòng tràn đầy vui vẻ.

Qua sau một lúc, tiết cấp trở về "Thế nào? Huynh đệ, Tri phủ đại nhân đâu?" Kia tiết cấp khổ sở nói "Quá muộn, Tri phủ đại nhân đã ngủ, tiểu nhân không có nhìn thấy."

"A? Cái này. . ." Tổng Giang luống cuống, hẳn không biết Tri phủ là thật ngủ hay là giả ngủ,

Không biết đối với lúc này, Tri phủ là cái gì cái nhìn. Đáng tiếc, cũng chỉ có thể lo lắng suông.

Ngày thứ hai, huyện nha bên trong.

Huyện lệnh Thi Văn Bản ngồi ở vị trí đầu, sư gia ngồi tại lúc Huyện lệnh bên tay phải, người mới huyện ủy Tần Ngạo Thiên ngồi tại Huyện lệnh bên tay trái.

"Thăng đường!" "Uy. . . Vồ. . ." "Mang Tổng Giang đến!" Bọn nha dịch rất nhanh liền đem Tổng Giang áp giải đến huyện nha trên đại sảnh. "Tổng Giang, ta lại hỏi ngươi. Ngươi những số tiền kia tài là từ chỗ nào có được? Nhanh cho bản quan từ thực đưa tới!"

"Ba" một tiếng, lúc Huyện lệnh vỗ tay một cái bên trong kinh đường mộc. Tổng Giang trong lòng chột lạnh, lại đảo mắt trừng mắt liếc để cho mình chặt vật như thế kẻ cầm đầu Tần Ngạo Thiên. Lại bái nói ". Tiểu nhân oan uổng a, nhìn đại nhân tra cho rõ."

Tổng Giang chỉ có thể nói như thế, nhưng về phần giải thích thế nào số tiền kia, hẳn là không giải thích được, về phần nhận tội, càng là tuyệt đối không thể nào.

Tần Ngạo Thiên cũng là nhìn ra Tổng Giang mách khoé, hẳn coi là chỉ cần ngậm miệng không đáp, liền sẽ vô sự sao? Hừ, buồn cười.

Tổng Giang cũng biết việc này Tần Ngạo Thiên nhất định là có chuẩn bị, lấy hữu tâm tính vô tâm, mình khẳng định là rơi vào hạ thành, cho nên liền một

mức chắc chắn là bị oan uổng, dạng này về sau xông xáo bên ngoài, còn có thể xấu Tàn Ngao Thiên thành danh.

Tàn Ngao Thiên là thật không nghĩ tới, lúc này Tống Giang lại vẫn tồn tại loại tâm lý này.

Nghĩ đến hôm qua đáp ứng Chu Đồng, mình cũng sẽ không làm quá quá mức, chỉ là như Tống Giang không nghĩ, mình lại như thế nào ở đây phát triển đâu? Huống chi từ đối với Thủy Hử anh hùng kết cục bị ai, mình thì càng phải xử lý Tống Giang, vì rộng rãi Thủy Hử mê nhóm xả giận. Bất quá xét thấy Chu Đồng Lôi Hoành mặt mũi, vẫn là phải nhẹ một chút, vậy cứ như thế phán đi. Trong lúc suy tư, Tàn Ngao Thiên đã có chủ ý.

"Tống Giang, ngươi thân là áp ti, vậy mà đen trắng ăn sạch, làm lấy cổ tình vì phạm sự tình, ngươi có biết tội của ngươi không?" Tàn Ngao Thiên quát lớn.

"Cái này, cũng không việc này, đây đều là ngươi biên tạo nên, huyện ủy đại nhân, ta Tống Giang cùng ngươi ngày xưa không oán ngày nay không thù, ngươi vì sao nhất định phải như thế nói xấu ta đây?" Tống Giang một mặt đau lòng nói, diễn kỹ này, thật là cao a.

Tàn Ngao Thiên cười lạnh liên tục. Nói "Ta ngày hôm trước vừa mới tiêu diệt kia Lương Sơn cường đạo, tự mình nghe được Lương Sơn tặc nhân Vương Luân nói cùng ngươi quan hệ không tầm thường, ngươi có lời gì nói?"

"Cái này, tuyệt không việc này, kia Vương Luân ở nơi nào, nhưng cảm giác cùng ta đương đường đối chất?"

"A, kia Vương Luân đã chết đâu, ngươi nếu muốn gặp hắn, ta cũng không ngại tiễn ngươi một đoạn đường." Tàn Ngao Thiên cười lạnh nói.

Tống Giang nghe rồi nói ra "Đã Vương Luân đã chết, những này liền đều là ngươi một người lập, ngươi nói cái gì là làm cái đó, lúc đại nhân, xin vì ta làm chủ a, Tống Giang oan uổng, đây đều là hắn Tàn Ngao Thiên một người lập, này người mang ý xấu, mong rằng đại nhân không nên bị gian nhân che đậy a!"

"A, khá lắm gian nhân, ta vì Vận Thành bách tính tiêu diệt Lương Sơn tặc nhân, để bọn hắn có thể không nhận cường đạo quấy nhiễu, cái này nếu là gian nhân, kia trên đời nhưng còn có người tốt?"

Thì Văn Bản nghe hai người nhao nhao như thế không thôi, nói "Tốt tốt, cũng không cần nói, Tàn huyện ủy tiểu phi có công, không phải ngươi có thể bêu xấu." Nói xong lại nhìn về phía Tàn Ngao Thiên nói ". Không biết Tàn huyện ủy dự định xử trí như thế nào cái này Tống Giang?"

Tàn Ngao Thiên nhìn xem Tống Giang, nói "Nể tình hắn trước kia đã từng thiện đãi bách tính phân thượng, miễn hắn trọng đi, trừ bỏ áp ti chức vụ, xuống làm bình dân đi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30 : Chỉnh Đốn

Nghe được Tàn Ngao Thiên làm như thế cái phán định, Tri phủ cùng Tống Giang đều tương đối kinh ngạc, không nghĩ tới Tàn Ngao Thiên không có khí lực lớn như vậy, cũng chỉ là miễn trừ Tống Giang chức vụ. Mà tại huyện nha bên ngoài quan sát Chu Đồng Lôi Hoành hai người thì là đối Tàn Ngao Thiên cảm kích vạn phần, bọn hắn biết, đây đều là Tàn Ngao Thiên bởi vì đã đáp ứng mình, lúc này mới buông tha Tống Giang.

Tóm lại, mệnh lệnh đã hạ, Tri phủ cũng ngầm cho phép Tàn Ngao Thiên quyết định, từ nay về sau, Tống Giang không còn là áp ti. Rút đi tầng này thân phận, Tống Giang liền có thể an tâm tại hắc đạo phát triển, chỉ ít có Tàn Ngao Thiên tại Vận Thành, Tống Giang liền sẽ không có ngày nổi danh.

Đám người tán đi, Tống Giang cũng nghèo túng rồi đi huyện nha. Đợi cho đám người tán đi, Thì Văn Bản hơi có thâm ý nhìn thoáng qua Tàn Ngao Thiên, nội tâm một phen so đo về sau, vỗ vỗ Tàn Ngao Thiên bả vai, thăm thía nói "Từ nay về sau, cái này Vận Thành thành phòng cùng huấn luyện liền giao cho ngươi" "Vâng, huyện khiển đại nhân."

Chu Đồng Lôi Hoành hai người lưu lại, đối Tàn Ngao Thiên bái đạo "Đa tạ Thiên ca "

"Tốt, lời khách sáo thì không cần nói, về sau phải cố gắng vì bách tính tạo phúc đi."

Hai người xưng là. Ba người cùng một chỗ trở lại Chu Quý quán rượu. Đi vào cửa, gặp lúc này quán rượu đã sửa sang lại rất sạch sẽ, có thể bắt đầu sử dụng. Tàn Ngao Thiên hài lòng nhẹ gật đầu, nói ". Rất tốt, kia ngày mai liền bắt đầu kinh doanh đi, danh tự liền định Thiên Hương lâu."

Tàn Ngao Thiên lại hỏi hướng Chu Đồng "Chúng ta Vận huyện huyện Binh hết thấy nhiều ít người? Còn có nha dịch cũng đều tính cả."

"Hồi Thiên ca, bọn nha dịch đều tại ta cùng Lôi Hoành thủ hạ, tổng cộng có hai ba mươi người, về phần huyện Binh nha, bởi vì trước đó không có huyện

úy, cho nên huyện Bình cũng vẫn không có tổ kiến." Chu Đồng từng cái hồi đáp.

Nguyên lai là dạng này, Tần Ngao Thiên thăm nghĩ đến. Trách không được Huyện lệnh như vậy lời nói thắm thía, nguyên lai hẳn là muốn cho ta dựa vào mình lực lượng tổ kiến binh mã a, cũng không biết cái này Thi Văn Bản đến cùng là người thế nào, có thể hay không đối với mình ngày sau tạo thành phiền phức. Được rồi, vẫn là trước xử lý trước mắt sự tình đi. Quay đầu nói với Chu Đồng "Hai vị đô đầu, các người buổi chiều trở về đem tất cả nha dịch triệu tập lại, ta muốn bắt đầu huấn luyện bọn hắn."

Nghĩ đến bình thường lười biếng bọn nha dịch, Chu Đồng Lôi Hoành hai người bản muốn nói cái gì, lại nghe Tần Ngao Thiên nói "Các người chỉ cần truyền đạt liền tốt, về phần cái khác, liền không cần lo, ta Tần Ngao Thiên nhưng có là phương pháp đối phó những người này."

Nghe được Tần Ngao Thiên nói như vậy về sau, hai người cũng liền không nói thêm gì nữa. Về đi truyền đạt cho bọn nha dịch, qua buổi trưa liền đến huyện nha tập hợp. Tần Ngao Thiên lưu lại ăn cơm trưa, hỏi hướng tam Nguyễn nói ". Ta nếu đem trong thôn dân binh mang ở đây làm huyện Bình, không biết bọn hắn có thể hay không nguyện ý."

Nguyễn Tiểu Thất nói ". Cái này có cái gì không nguyện ý, có thể đi theo Thiên ca đi, là cỡ nào tốt sự tình a."

Nguyễn Tiểu Nhị thì lắc đầu nói "Người nghĩ như vậy chưa hẳn tất cả mọi người nghĩ như vậy, tại Thạch Kiệt thôn tham gia quân ngũ là vì bảo vệ mình làng, nhưng nếu là đi vào trong huyện, liền rời khỏi gia hương, khả năng liền sẽ có người muốn lựa chọn lưu lại."

"Ừm, đây cũng là nhân chi thường tình nha, ngày mai ba người các người liền theo ta cùng nhau về Thạch Kiệt thôn đi, sau khi trở về còn có một chuyện muốn làm"

"Thiên ca người nói, là chuyện gì, huynh đệ chúng ta ba người tuyệt đối cấp cho người đúng chỗ." Nguyễn Tiểu Thất nghe xong nói thẳng.

"Ngạch, tiểu Thất, hảo ý của người ta xin tâm lĩnh, nhưng chuyện này, người sợ không thể thực hành được nữa. Bởi vì sau khi trở về, là ta muốn thành thân. . ." Tần Ngao Thiên lần đầu lúng túng nói.

"A? Vậy chúc mừng Thiên ca! Ha ha" Nguyễn Tiểu Thất cũng là lúng túng gãi đầu một cái.

Buổi trưa qua đi, tại huyện nha hậu viện, Tần Ngao Thiên đứng ở chính giữa, tam Nguyễn đứng ở sau người, Chu Đồng Lôi Hoành hai vị đô đầu tại đối diện, mà bây giờ Chu Đồng Lôi Hoành phía sau thì là nơi đây nha dịch.

"Tới nhiều ít người a? Lại thiếu bao nhiêu người?" Tần Ngao Thiên lười nhác mà hỏi thăm.

"Hỏi huyện úy đại nhân, nha dịch chung ba mươi bốn người, hiện đến hai mươi hai người, còn kém mười hai người chưa tới. Chu Đồng cung kính hồi đáp . Còn xưng hô cũng là trải qua thương nghị, ở trước mặt người ngoài lấy chức quan tương xứng, tại trong âm thầm lại giao Thiên ca."

"Ừm,

Mười hai người , chờ bọn hắn đến về sau, một người đánh lên ba mươi đại bản, liền từ đằng sau ta ba người chế trượng."

"A? Ba mươi đại bản?" Bọn nha dịch nhóm nghe giật mình không thôi, nghị luận âm ỉ.

"Đều ngậm miệng lại!" Nguyễn Tiểu Ngũ trừng mắt quát.

Bọn nha dịch sợ hãi mình cũng bị ăn gậy, liền ngừng lại trò chuyện. Một lát sau, đến trễ mười hai cái nha dịch nhao nhao đến, hơn nữa còn đều mang theo đủ loại nguyên nhân.

Tần Ngao Thiên mỉm cười nghe xong mười hai người lý do về sau, nói "Ta nói buổi chiều tập hợp, các người đến trễ, dù cho sự tình ra có nguyên nhân, cũng là muốn phạt, ta sau này huấn luyện sĩ tốt, kỷ luật thứ nhất, hôm nay đánh trước các người ba mươi đại bản nhỏ trừng phạt một chút, như có lần sau, tuyệt không dễ tha!"

Nói xong còn không đợi mười hai cái nha dịch kịp phản ứng, Nguyễn thị huynh đệ liền đi tới muốn thi hình. Mấy người vừa mới bắt đầu còn hơi có phản kháng, nhưng đao mắt liền đều bị ba người thà ngã xuống đất. Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Đám can đảm chống lại mệnh lệnh người, trăm, niệm các người vi phạm lần đầu, mỗi người lại thêm năm mươi đại bản, hành hình!" Tam Nguyễn tuân lệnh, vén tay áo lên, cầm lấy đánh gậy liền quát đi xuống, đánh huyện nha hậu viện tiếng kêu rên liên hồi. Thấy đám người hãi hùng khiếp vía.

Mấy người hành hình hoàn tất về sau, bị người khiêng ra huyện nha. Đón lấy, Tần Ngao Thiên vừa cười đối ở đây bọn nha dịch nói "Làm ta Tần Ngao Thiên thủ hạ, ta sẽ đề các người trở thành Đại Tổng thứ nhất cường binh, thụ thế nhân ngưỡng vọng. Bất quá này lại đối với các người có rất lớn kỷ luật quản lý cùng huấn luyện cường độ. Sau khi trở về đều suy nghĩ một chút, muốn hay không lại tiếp tục đương nha dịch, còn có chính là tuyên truyền đi, ta Tần Ngao Thiên muốn trưng binh huấn luyện, tất cả chấp nhận người, không hỏi xuất thân, không hỏi thân phận, chỉ có một điểm, không thu nhuận dân, hôm nay liền tới đây, đều trở về đi."

Nghe lời này về sau, tất cả nha dịch đều như được đại xá, bối rối chạy ra huyện nha.

"Chỉ sợ những người này là sẽ không trở lại nữa a" Chu Đồng thở dài nói.

"Đi cũng tốt, thừa có sâu một lưu lại. Đợi chút nữa hai người các người liền đem chiêu mộ huyện Bình tin tức thiếp ra ngoài đi, phải chú ý thêm câu nói

trước, không hỏi chấp nhận người quá khứ, huấn luyện cường độ lớn, nhuyển dần có thể không cần tới. Đoán chừng tăng thêm lời này về sau, hẳn là có thể thu nạp đến không ít hảo hán." Tần Ngao Thiên phóng đoán, chỉ cần là cái hán tử thiết huyết, nên sẽ đến này chấp nhận, dù sao có người có bản lĩnh thì sẽ không có người thừa nhận mình là nhuyển dần.

Chu Đồng Lô Hoàn lĩnh mệnh trở về. Tần Ngao Thiên nhìn một chút tam Nguyễn nói ". Hôm nay trong lúc rảnh rỗi, liền đi thử một chút ba người các ngươi võ nghệ có hay không tiến bộ đi."

Tam Nguyễn nghe phản ứng đầu tiên là sợ hãi, thế nhưng nghĩ thoát ly Tần Ngao Thiên bóng ma, gần nhất cũng là một mực tại cố gắng huấn luyện, nghĩ lại có chút tiến bộ, liền đáp ứng xuống. Mà Tần Ngao Thiên thì nở nụ cười, móc ra kia hai thanh đao găm quân đội cùng ba người đánh đấu.

Bốn người cái này đánh liền đánh tới com tới thời gian lúc này mới tán đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31 : Chiêu Mộ Huyện Bình

Tới ngày thứ hai sáng sớm, Tần Ngao Thiên rời giường cùng mọi người ăn xong bữa cơm, liền cùng tam Nguyễn ra khỏi thành trở về Thạch Kiệt thôn. Nguyên trước khi đến Tần Ngao Thiên mặc dù làm Vận Thành huyện úy, nhưng bởi vì Vận Thành cũng không có huyện Bình, cho nên Tần Ngao Thiên huấn luyện huyện Bình nhiệm vụ này cũng liền còn chưa có bắt đầu, mà lại hán cũng không cần nhất định phải ở trong thành ở lại, cho nên Tần Ngao Thiên liền thừa dịp chiêu mộ huyện Bình cái này đứng không về một chuyến Thạch Kiệt thôn, dù sao trước đó đã đáp ứng Lý Sư Sư muốn trở về cưới nàng nha, thân là nam nhân, tại sao có thể lừa gạt nữ nhân đâu, mà lại về Thạch Kiệt thôn cũng vẫn có một ít việc cần hoàn thành.

Mà Chu Đồng Lô Hoàn hai người cũng tại Vận Thành xung quanh các nơi dán thiệp chiêu mộ binh sĩ bố cáo, bởi vì có Tần Ngao Thiên chỗ thêm câu kia, bất luận quá khứ cùng không thu nhuyển dần lời nói, khiến cho chung quanh không ít hảo hán đối với chuyện này cảm giác lên hứng thú.

Chỉ thấy hai cái dáng người khôi ngô, thể trạng lớn mạnh hán tử thấy được cái này bố cáo, bên trong một cái người trầm nghĩ" ta vừa ở quê hương giết người, muốn đi kia cây khô núi vào rừng làm cướp đâu, đã nơi này chiêu huyện Bình không hỏi qua hương, chính dễ dàng tới đây tránh né một phen."

Hán tử này nhìn về phía bên cạnh hán tử, gặp người kia cũng là dáng người khôi ngô tráng hán, liền nói "Huynh đệ, thế nào? Có hứng thú hay không đi nhìn chỗ này một chút?" Nói, còn dùng tay chỉ điểm một cái danh sách kia. Hán tử kia lại nói "Nhà ta tổ tiên lợi dụng đồ vật mà sống, ta cũng không muốn làm trái với trong nhà ý tứ."

"A, nguyên lai là cái nhuyển dần a, cũng được, vừa vận cái này huyện úy không thu nhuyển dần, ngươi liền đi ăn ngươi tổ truyền com đi." Hán tử kia cười khẩy nói.

Bị chế giễu hán tử kia trừng mắt nói ". Ngươi nói ai là nhuyển dần?" Hán tử kia kỳ thật vốn định trừng mắt trợn mắt nói, nhưng làm sao chân mày của mình rất nhạt, tựa như không có có một dạng, cũng chỉ phải dùng con mắt để diễn tả mình tức giận.

Trước đó hán tử kia gặp cái này tên lỗ mãng mắc câu rồi, liền nói "Ngươi cùng ta trừng mắt làm gì, muốn chứng minh mình không phải nhuyển dần, liền cùng lão tử cùng đi báo danh huyện Bình, ngươi có dám hay không?"

"Có gì không dám?"

"Ha ha, tốt, vậy hai chúng ta liền cùng nhau tiến đến, về sau cũng tương hỗ có chiếu ứng, hán tử, ta gọi bảo húc, ngươi tên là gì?" "Ta gọi Tiêu Đình "

"Tốt, đi thôi, Tiêu Đình huynh đệ, về sau chúng ta nhưng chính là đồng bào a" "Ừ" Tiêu Đình cũng là đáp trả. Hai người cứ như vậy cùng đi Vận Thành báo danh huyện Bình.

Cùng loại tình huống như vậy tại Vận Thành chung quanh rất nhiều nơi đều tại diễn ra. Có giết làm người hảo hán, cùng đường mạt lộ đám người, còn có bị xã hội này không tán đồng đám người, khi bọn hán nhìn thấy cái này bố cáo thời điểm đều cảm thấy mình lại có hi vọng, chỉ ít không đến mức đi trên núi vào rừng làm cướp làm trộm khấu trái lương tâm sống cả đời.

Mà Tần Ngao Thiên cũng cùng tam Nguyễn cùng một chỗ về tới Thạch Kiệt thôn.

Phòng nghị sự bên trên, Tần Ngao Thiên ngồi ở vị trí đầu vị trí, phía dưới theo thứ tự đứng đầy Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thất, Tống Vạn, Đỗ Thiên tám người. Tần Ngao Thiên đem lần này tiến về Vận Thành phát sinh sự tình cùng đám người nói. Lỗ Trí Thâm nhất trước khi nói ra "Nghĩ không ra cái này kinh đông đường 'Cập Thi Vĩ' lại là loại người này, vậy mà như thế, thật không phải hảo hán gây nên a."

Nhìn xem Lỗ Trí Thâm đau lòng nhức óc đáng vẽ, Tần Ngao Thiên không thể làm gì nói ". Hấn thân là áp ti hắc bạch hai đạo, nhưng ta hiện tại thân là huyện úy không cũng giống như vậy sao, chẳng qua là bây giờ làm chuyện này người đời mà thôi "

Lỗ Trí Thâm nghe xong phản bác "Kia không giống, Thiên ca ngươi là nhân vật anh hùng, mà lại chúng ta cũng không phải hắc đạo thổ phi a, kia Tống Giang làm sao có thể cùng Thiên ca ngươi so sánh với đâu "

Những người khác cũng là gật đầu nói phải, Tần Ngao Thiên nói "Tốt, kia Tống Giang hiện tại đã qua, về sau ta chính là cái này Vận Thành người đứng thứ hai, ta sẽ để cho cái này Vận Thành trở thành cái thứ nhất không nhận tặc nhân hãm hại huyện thành, mà cái này, cũng cần chúng ta cố gắng của mọi người."

Chúng người tinh thần tinh táo, cùng một chỗ gật đầu nói "Nguyên ý nghe Thiên ca phân phó "

"Tốt, Tống Vạn Đỗ Thiên" Tần Ngao Thiên điểm danh nói."Có thuộc hạ" hai người ứng thanh đáp.

"Đến Lương Sơn hơn người trả về hiện nay đã qua ba ngày , chờ sau đó hai người các ngươi về Lương Sơn đi nhìn một chút, phải chăng tất cả bách tính đều đã xuống núi, lại đi bàn tra các ngươi một chút Lương Sơn vật tư còn thừa lại nhiều ít, Kiểm tra xong sau trở về nói cho ta".

"Phải" Tống Vạn Đỗ Thiên hai người lĩnh mệnh xuống dưới.

Sau đó Tần Ngao Thiên đề Nguyễn Tiểu Thất đi đem hai trăm dân binh gọi qua tập hợp, sau đó không lâu, hai trăm dân binh không một vắng mặt, toàn bộ đi tới ngày thường huấn luyện trên quảng trường.

Tần Ngao Thiên dò xét một vòng cái này hai trăm người, nói "Các huynh đệ, những ngày này mọi người vất vả, trải qua đoạn này thời gian cố gắng của mọi người huấn luyện, chúng ta đánh chạy đến đây phạm thôn cường đạo, để chúng ta Thạch Kiệt thôn nam nhi dương tên. Mà ta cũng cho mượn mọi người ánh sáng, hiện tại đã là Vận Thành huyện úy."

Nghe đến đó chúng dân binh nhao nhao vui vẻ tự hào không thôi, tiếp lấy lại nghe Tần Ngao Thiên nói "Tiếp xuống, ta sẽ tại Vận Thành bên trong huấn luyện huyện Binh, muốn để Vận Thành cũng cùng chúng ta Thạch Kiệt thôn đồng dạng không nhận đạo tặc xâm phạm, cho Vận Thành dân chúng mang đến an toàn bảo hộ, mà cuối cùng, ta muốn làm cho cả Đại Tống bách tính không nhận xâm phạm, thủ hộ toàn bộ Đại Tống. Các ngươi đều là ta Tần Ngao Thiên huấn luyện ra binh sĩ, tiếp xuống các ngươi có thể tự chủ lựa chọn, về sau là muốn đi theo ta cùng đi thủ vệ Đại Tống bách tính, vẫn là lưu tại cái này Thạch Kiệt thôn bên trong, tiếp tục giống như kiểu trước đây sinh hoạt, . Bất luận các ngươi làm loại nào lựa chọn, ta Tần Ngao Thiên tuyệt bất quá hỏi, hết thảy đều là tự do của các ngươi, tương lai của các ngươi, từ các ngươi làm chủ. Tốt, tiếp xuống không muốn theo ta rồi quê hương, cứ thế mà đi đi, bất quá ta hi vọng các ngươi về sau cũng không cần quên huấn luyện, dù sao bất luận thời điểm nào, mình lực lượng cường đại mới có thể bảo hộ các ngươi người mình quan tâm, tỉ như người nhà của các ngươi. Tốt, hiện tại bắt đầu lựa chọn đi, tại trong lúc này ta cùng chúng giáo đầu đều sẽ rời đi, cho nên mọi người cũng đều không cần không có ý tứ, ta sẽ ở hai nén hương sau trở về, đến lúc đó còn lưu trên quảng trường người, ta liền là làm muốn đi theo của ta, những cái kia muốn lưu tại quê hương các huynh đệ, cũng đừng đi chậm a "

"Ha ha" chúng các dân binh bật cười, hóa giải không khí nơi này về sau, Tần Ngao Thiên mang theo Lâm Xung tam Nguyễn bọn người rời đi quảng trường. Mà tại bọn hấn sau khi đi, trên quảng trường các dân binh cũng lần lượt đến rồi đi quảng trường, cáo biệt đám người. Dù sao không phải tất cả mọi người đều có Tần Ngao Thiên loại kia có thể lòng mang thiên hạ bách tính ý chí, bọn hấn hi vọng, vẫn là ở nhà bên người thân làm bạn bọn hấn.

Tần Ngao Thiên lại làm sao không muốn đâu, nhưng Tần Ngao Thiên ở kiếp trước chính là cô nhi, không có người thân có thể làm bạn, Tần Ngao Thiên hiểu rõ loại đau khổ này, hấn không giống để càng nhiều nhân thể sẽ cái loại cảm giác này, cho nên hấn muốn cứu vớt tất cả bách tính. Tần Ngao Thiên biết, mấy năm về sau Kim nhân liên sẽ xuôi nam, đến lúc đó sẽ có vô số người cửa nát nhà tan, Tần Ngao Thiên không muốn chuyện như vậy phát sinh, cho nên Tần Ngao Thiên chỉ có thể từ địa phương nhỏ làm lên, bồi dưỡng nhân tài, huấn luyện binh sĩ, làm tốt về sau nhiều cống hiến một phần lực lượng.

Hai nén hương đi qua, Tần Ngao Thiên cùng chúng giáo đầu cũng quay về rồi, nhìn thấy trên quảng trường đám binh sĩ còn thừa lác đác không có mấy, trải qua điểm số về sau phát hiện, chỉ có ba mươi bảy người lưu lại. Những này lưu lại các binh sĩ, tất cả đều là bị Tần Ngao Thiên khí khái chiết phục, bọn hấn bởi vì Tần Ngao Thiên mà lưu lại, cũng là vì Tần Ngao Thiên nói tới Đại Tống bách tính mà lưu lại.

Tần Ngao Thiên hướng về phía cái này ba mươi bảy người hải lòng gật gật đầu, nói "Tốt, từ nay về sau, các ngươi chính là ta Tần Ngao Thiên huynh đệ, liền gọi ta Thiên ca đi."

"Vâng, Thiên ca!" Mặc dù chỉ có ba mươi bảy người, nhưng thanh âm của bọn hấn vẫn như cũ to, vang vọng Thạch Kiệt thôn đêm tối.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Minh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32 : Tần Ngạo Thiên đại hôn

Đêm tối tán đi, Tần Ngạo Thiên ghi lại ba mươi bảy người danh tự, để bọn hắn trở về thu thập chuẩn bị, về sau liền muốn một mực đi theo Tần Ngạo Thiên, Tần Ngạo Thiên dự định lấy lĩnh đặc chủng phương thức huấn luyện bọn hắn, làm vì thân binh của mình, cũng là một chi đồn sát thủ, cái tên liền định là 'Ánh Vệ'.

Mà khi đêm tối tán đi, bình minh đến thời điểm, Tống Vạn cùng Đỗ Thiên hai người từ Lương Sơn lần trước tới.

Gặp Tần Ngạo Thiên về sau, Tống Vạn nói "Thiên ca, trên núi phần lớn người cũng đã xuống núi, còn có số ít người muốn lưu lại đi theo Thiên ca, hai chúng ta không biết nên làm thế nào cho phải, liền về tới trước xin phép một chút Thiên ca."

Tần Ngạo Thiên nói "Vây dễ làm, liền lại làm phiền người hai người lên núi một chuyến, cùng người trên núi nói, muốn đi theo ta, liền đi Vạn Thành đương huyện Binh đi thôi, ta cũng rất nhanh liền về Vạn Thành đi tiếp thu huyện Binh huấn luyện" "Vâng, Thiên ca" hai người vừa muốn rời khỏi, Tần Ngạo Thiên lại ở phía sau nói "Về sau hai người các người cũng là 'Ánh Vệ' người, còn có, nhớ kỹ sớm đi trở về, tham gia hôn lễ của ta" Tống Vạn hai người cảm kích nhìn về phía Tần Ngạo Thiên, trùng điệp gật đầu nói "Vâng, Thiên ca, chúc mừng Thiên ca" sau đó, hai người nhanh chóng rời đi.

Ở đại sảnh Lỗ Trí Thâm mấy người cũng nghe được tin tức này, kích động nói "Là thật mà Thiên ca, người muốn thành thân à nha? Cùng Sư Sư cô nương sao?"

"Không phải cùng Sư Sư chẳng lẽ vẫn là cùng người hòa thượng này sao?" Tần Ngạo Thiên trêu đùa. Đại sảnh đám người cũng nhao nhao nở nụ cười. Vẫn là Lâm Xung quan tâm nói "Không biết Thiên ca đánh tính lúc nào xử lý chuyện vui này" "Liền ngày mai a" "Ngày mai? Thiên ca, thời gian là không phải đuổi đến điểm" "Là có chút gấp, bất quá các người cũng đều biết, Sư Sư thân phận không tầm thường, mà ta đến Vân huyện về sau khẳng định nhiều ít sẽ có người chú ý, đến lúc đó khó tránh khỏi có chút không tốt, cho nên liền trước khi đến Vạn Thành trước đó đem hôn sự làm, tính về sau phiền phức" Tần Ngạo Thiên chém đinh chặt sắt nói.

"Được rồi, Thiên ca, biết, chúng ta cái này phải" "Nhớ kỹ, hết thầy giản lược liền tốt, còn có, cái này Thạch Kiệt thôn chúng ta cũng không thể từ bỏ, dù sao chúng ta cả ướp muối làm còn muốn ở chỗ này chế tác đầu, rồi đi về sau liền để 'Ánh Vệ' nhóm lưu lại trông coi đi. Những người khác đi theo ta cùng một chỗ, hậu thiên khởi hành, tiến về Vạn Thành" "Vâng, Thiên ca "

Trong hậu viện, Lý Sư Sư trong phòng rửa mặt, chỉ gặp xuân lan thu cúc chạy vào. "Người xem một chút hai người các người, thành hình dáng ra sao, sự tình gì gấp gấp như vậy nha?" Lý Sư Sư răn dạy hai người nói.

"Là nô tỳ thất lễ, bất quá tiểu thư, chúng ta vừa rời từ bên ngoài nghe được một tin tức quan trọng" Xuân Lan kích động nói. "Cái đại sự gì, nhìn đem người kích động" "Hi hi, là liên quan tới tiểu thư việc vui đâu" bên cạnh Thu Cúc cười nói. "Ồ?" Đang lúc Lý Sư Sư nghi ngờ thời điểm, Xuân Lan nói "Tần bảo chính, a không, là Tần huyện úy muốn tại ngày mai cưới tiểu thư người qua cửa đâu" "Cái gì?" Lý Sư Sư kích động đứng lên, hoảng sợ nói "Đây là sự thực sao?"

"Đương nhiên là thật!" Lúc này Tần Ngạo Thiên từ bên ngoài đi vào nói. Xuân lan thu cúc nhìn thấy cô gia tiến đến, hát cái nặc liền thôi lui ra khỏi cửa phòng.

Lý Sư Sư nhìn thấy Tần Ngạo Thiên tiến đến, kích động vọt vào Tần Ngạo Thiên trong lòng ngực, ngẩng đầu dùng kia thanh tịnh đôi mắt sáng nhìn xem Tần Ngạo Thiên con mắt, hỏi "Tướng công, người mới vừa nói, là thật sao?" Lý Sư Sư vẫn luôn tại tưởng tượng lấy lấy chồng, nhưng thân phận của nàng không cho phép nàng làm như vậy, cho dù là cùng Tần Ngạo Thiên bỏ trốn chạy, nàng cũng không có hi vọng xa vời lát nữa có một ngày có thể danh chính ngôn thuận gả cho Tần Ngạo Thiên, cho nên khi nàng nghe được tin tức này thời điểm, mới sẽ như thế kích động.

Tần Ngạo Thiên hôn một cái Lý Sư Sư cái trán, nói "Ta không phải đã nói sao, chờ ta từ Vạn Thành trở về, liền cưới người qua cửa, làm ta chân chính thê tử." "Tần lang", Lý Sư Sư hạnh phúc gọi ra câu này về sau, liền đi lên hôn lên Tần Ngạo Thiên bờ môi.

Đương nhiên, khi tin tức kia tại toàn bộ Thạch Kiệt thôn truyền ra thời điểm, cũng không phải là tất cả mọi người vui vẻ, chỉ ít, Cẩm Nhi nha đầu này liền rất mâu thuẫn. Đã vì Tần Ngạo Thiên có thể thành thân mà vui vẻ, lại vì tần nương không phải mình mà thương tâm, còn trách quái thân phận của mình quá mức thấp, cảm giác mình đối Tần Ngạo Thiên hoàn toàn chỉ là ảo tưởng, cứ như vậy,

Cẩm Nhi tại các loại trong tư tưởng giãy dụa lấy.

Đại hôn ngày đó, Tần Ngạo Thiên thủ hạ ngoại trừ thân ở Thanh Châu Tào chính, thân ở Vạn Thành Chu Đồng Lôi Hoành bên ngoài, tất cả những người khác đều xuất hiện ở trong hôn lễ, bao quát Tống Vạn Đỗ Thiên còn có kia lúc đầu hai trăm dân binh, liền ngay cả tiến về Thiếu Hoa núi tìm Sứ Tiến Thời Thiên cũng quay về rồi, cùng nó đồng thời trở về, còn có Thiếu Hoa núi mấy vị hảo hán 'Cửu Văn Long' Sứ Tiến, 'Thần Cơ Quân Sư' Chu Vũ, 'Khiêu Giản Hồ' Trần Đạt, 'Bạch Hoa Xà' Dương Xuân bốn người.

Mấy người đến thời gian vừa vặn, vừa về đến liền đuổi kịp cái này đại hi sự, cũng là khiến cho đám người càng thêm vui vẻ. Mà Sứ Tiến tại gặp được mình ân sư Vương Tiến về sau càng là kích động không thôi. "Sư phụ, ngài chịu khổ, là đồ nhi không tốt" Sứ Tiến quỳ gối Vương Tiến trước người tự trách nói. Vương Tiến lắc đầu nói "Đại Lang, lúc này không có quan hệ gì với người, vì sư cũng không có trách người, bất quá người ta sư đồ đều phải cẩn thận cảm tạ Tần huyện úy, đều là Thiên ca đã cứu ta, mới khiến cho người ta sư đồ hai người có hôm nay gặp nhau a" Sứ Tiến nghe xong lại quay người hướng Tần Ngạo Thiên bái nói ". Tần huynh cứu sư chi ân, Sư đồ không thể báo đáp, chỉ mong từ đây đi theo tại ca bên người báo đáp ân tình." Nói xong lại cúi người bái xuống dưới.

Tần Ngạo Thiên vội vàng ngừng lại Sứ Tiến, cũng mở miệng nói ra "Đại Lang đừng có lại bái, hôm nay là ta muốn cùng phu nhân bái đường thời gian, ở

chỗ này cùng người một đại nam nhân bái đến bái đi như cái gì nha" đám người nghe cười ha ha. Lỗ Trí Thâm cũng tới trước đỡ dậy Sứ Tiến đạo "Đúng đây, anh em nhà họ Sứ người cũng không nên khách khí, đã tới, còn gặp phải Thiên ca ngày đại hi, liền cùng một chỗ vui vẻ đi, đến ta giới thiệu cho người giới thiệu chúng ta nơi này hào kiệt nhóm, vị này là Lâm Xung Lâm giáo đầu."

Sứ Tiến bái nói ". Tiểu đệ đã sớm nghe nói qua giáo đầu đêm tối đêm Cao Cầu sự tích, một mực kính nể không thôi không nghĩ tới hôm nay lại này gặp nhau, xin nhận ta cúi đầu" Lâm Xung trả lời "Đều là Thiên ca kiệt tác, mới khiến cho Lâm mỗ người có thể báo thù, nói đến hết thầy đều là Thiên ca làm ra, lại đem tên tuổi cho Lâm mỗ, Lâm mỗ thật sự là xấu hổ không chịu nổi a "

Nghe lời này sau Sứ Tiến lại trộm trộm nhìn thoáng qua Tần Ngạo Thiên, không có ai biết giờ phút này nội tâm của hắn là cỡ nào dờn sóng lấp lút.

Hôn lễ bắt đầu, chỉ gặp Tần Ngạo Thiên mặc một thân áo bào đỏ, Lý Sư Sư cũng là một thân đồ phục, đỉnh đầu lấy một tấm màu hồng khăn cô dâu. Khăn cô dâu hạ Lý Sư Sư xinh đẹp vô cùng. Hai người trong thôn trường giả chủ trì hạ lẫn nhau bái ba bái, liền hoàn thành trận này Lý Sư Sư tha thiết ước mơ hôn lễ.

Đem Lý Sư Sư đưa vào động phòng về sau, Tần Ngạo Thiên lọt vào lấy Lỗ Trí Thâm, Nguyễn Tiểu Thất hai người làm đại biểu đám lưu manh dừng lại mãnh rớt. Cuối cùng vẫn là tại Lâm Xung cùng Nguyễn Tiểu Nhị cầu tình hạ mới bị đám người buông tha, tiến đến động phòng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33 : Thu Phục Cửu Văn Long

Trong phòng, Lý Sư Sư hắt lên khăn cô dâu ngồi ở trên giường, yên lặng chờ đợi phu quân đến.

Lúc này Tần Ngạo Thiên mới bị đám người buông tha, loạn chà loạn choạng mà đi vào nhà đến, trở lại đóng cửa lại dùng chốt cửa che đẩy tốt, lúc này mới thở dài một hơi, ánh mắt cũng khôi phục ngày xưa thần thái."Hừ, đám người kia, còn muốn rớt ta, các người Thiên ca là dễ dàng như vậy ngược lại sao?" Nghĩ tới đây lại có mấy phần men say đi lên, Tần Ngạo Thiên vỗ vỗ đầu nói ". Bất quá thật đúng là uống không ít đầu, bất quá may mà ta diễn thật tốt a" Tần Ngạo Thiên cười cười hướng bên giường đi đến, thấy được ngồi ở trên giường Lý Sư Sư.

Tần Ngạo Thiên nhẹ nói "Sư Sư, ta tới." Nói liền mở ra Lý Sư Sư khăn cô dâu, nhìn thấy khăn cô dâu hạ xinh đẹp Lý Sư Sư, Tần Ngạo Thiên không khỏi trong lòng rung động.

"Nương tử, người thật đẹp" Lý Sư Sư sau khi nghe được xấu hổ đỏ mặt, mặc dù trải qua tình trường, bất quá lúc này là Lý Sư Sư tha thiết ước mơ chân thực thành thân, tự nhiên vẫn sẽ có tiểu nữ nhân tư thái.

Chỉ nghe Lý Sư Sư nói "Tần lang, nô gia chờ đợi ngày này, chờ rất lâu, đa tạ Tần lang làm nô nhà giải mộng, tương công người đối ta thật sự là quá tốt" Tần Ngạo Thiên hôn một ngày Lý Sư Sư miệng, mỉm cười nói "Ta về sau sẽ còn một mực đối nương tử tốt, hiện tại, chúng ta tới nghỉ ngơi đi."

Nhìn xem Tần Ngạo Thiên tiếu dung, Lý Sư Sư cũng hạnh phúc cười, đứng dậy rút đi quần áo, cùng Tần Ngạo Thiên cùng một chỗ trên giường mây mưa.

Sáng ngày thứ hai, Tần Ngạo Thiên vẫn như cũ như thường lệ đi tới phòng nghị sự. Nhìn xem vừa gia nhập Sứ Tiến bốn người, Tần Ngạo Thiên hỏi "Đại Lang lần này đến đây, là vì thăm hỏi ân sư, vẫn là phải tìm tới dựa vào ta?"

Sứ Tiến nghe xong cũng ngẩng đầu hỏi ngược lại "Ta chuyến này một là muốn thăm ân sư cùng huynh đệ, chứng kiến kia thư là giả hay không, thứ hai, cũng là nghĩ đến kiến thức một chút tôn giá." Nghe Sứ Tiến mang theo giọng khiêu khích, Tần Ngạo Thiên cũng không có sinh khí, mà là kiên nhẫn hỏi "Hiện tại người gặp được, có cảm tưởng gì?"

Sứ Tiến cúi đầu trầm tư một chút rồi nói ra "Rất không bình thường, có lẽ, ta có thể cùng các huynh đệ của ta lưu lại vì người hiệu lực, nhưng ta muốn biết, người sở tác sở vi đều là vì cái gì. Chu Vũ ca ca bọn hắn là bởi vì bị quan phủ chỗ một mối, mới không được đã lên núi vào rừng làm cướp, mà ta thì cũng là bị gian nhân hãm hại, mới đi lên con đường này. Sư phụ cùng Lâm giáo đầu Lỗ đại sư là bởi vì bị gian tặc hãm hại, mới có hôm nay, nhưng ta không biết, người mục đích." Bị Sứ Tiến hỏi lên như vậy, tất cả mọi người là giật mình, ngay cả Vương Tiến cũng không nghĩ tới đồ đệ của mình sẽ như vậy có đầu não hỏi ra những này tới.

Tần Ngạo Thiên lại là cười to, nói ". Sư đại lang, vừa rồi những cái kia, chỉ sợ không phải chính người phân tích ra được a." Nói quay đầu nhìn về phía đứng ở phía sau ba người, tán thán nói "Không hổ là 'Thần Cơ Quân Sư', đầu óc này cũng thật sự là thông minh, trật tự rõ ràng a "

Chu Vũ cũng không ở phía sau mặt ẩn núp, đứng ra nói "Tôn giá qua khen, tiểu nhân chỉ là một giới lùn cỏ mà thôi, chỉ là trong lòng có này nghi hoặc, mong rằng huyện úy đại nhân giải đáp trước đó Đại Lang yêu cầu, còn có, nếu ta chờ ném dựa đi tới, huyện úy đại nhân lại nên như thế nào an trí chúng ta

son tặc thổ phi."

"Thần Cơ Quân Sư' quả nhiên bất phàm, có thể như thế trật tự rõ ràng phân tích mình, còn có bọn hán về sau, chỉ tiếc tại lúc đầu quỹ tích bên trên dĩ nhiên thẳng đến bị Ngô Dụng chen ép, bây giờ mình tới đến, liền đoạn sẽ không để cho mai một.

Tần Ngao Thiên trong lòng nghĩ như vậy, ngoài miệng nói "Mục đích của ta rất đơn giản, Lâm giáo đầu bọn người đều là đương thời hào kiệt, tự nhiên không nên bị gian nhân làm hại, cho nên ta cứu bọn hán, còn mang tự mình đi báo thù, là vì không cho giáo đầu trong lòng lưu lại vết sẹo. Mà trên đời này, giống giáo đầu cái này dạng quá nhiều người, từ quan to hiền quý, cho tới bình dân bách tính. Ta muốn làm, chính là cứu vớt bọn họ. Cứu vớt sinh hoạt tại trong nước sôi lửa bỏng dân chúng, đồng thời, thủ bảo vệ bọn họ. Cái này, chính là mục đích của ta. Không biết quân sư đối mục đích này có thể tán đồng?"

Nói thật, Chu Vũ bị Tần Ngao Thiên rung động đến, không nghĩ tới Tần Ngao Thiên lại là vì thiên hạ này bách tính, lập tức đã hữu tâm thuộc về, lại hỏi "Không biết Tần huynh có tính toán gì không?"

"Diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong, tính toán của ta chính là trước trừ nội ưu, lại giải ngoại hoạn."

"Nội ưu là chỉ kia mấy đại gian thần,

Không biết ngoại hoạn là chỉ gì? Là người Liêu sao?" Chu Vũ không hiểu hỏi.

Lại nghe được Tần Ngao Thiên trả lời phủ định "Các người tất cả đều coi là nội ưu chỉ là kia mấy đại gian tặc sao? Là, bởi vì bọn họ tồn tại, dẫn đến rất nhiều trung chí sĩ bị hại, nhưng chân chính uy hiếp được rộng rãi bách tính, vẫn là những cái kia chiếm núi làm vua lũ giặc cỏ, cũng chính là các người nói tới lục lâm hảo hán. Bọn hán vì mình sinh tồn, không đi làm đang lúc ngành nghề, lại đi cướp hơi bách tính, bách tính tội gì? Cái này cũng bao quát các người Thiếu Hoa núi a? Có lẽ các người chỉ cướp tiền không sợ mệnh, nhưng các người có nghĩ qua những cái kia bị người chỗ cướp người sao? Chờ đợi bọn hán lại là cái gì? Không có tiền tài lại giống như các người đi cướp bóc người khác sao? Nếu như người người đều như vậy, cái kia còn có người đi trồng trọt làm công việc sao?" Tần Ngao Thiên đem những quan điểm này nói ra, thật sâu đã kích Sứ Tiễn Chu Vũ bọn người.

Cho tới nay, Sứ Tiễn bọn người một mực lấy lục lâm hảo hán tự cho mình là, rất là tiêu sái, nhưng hôm nay nhận Tần Ngao Thiên như vậy nặng uống, mình nguyên lai là lý niệm bị phá hủy, nguyên lai mình mấy người cũng thành hãm hại bách tính ác nhân. Nghĩ tới đây, Sứ Tiễn Chu Vũ Trần Đạt Dương Xuân bốn người đều mặt đỏ lên.

Cuối cùng vẫn là Sứ Tiễn trước hết nhất quỹ xuống, nói "Nghe Tần huynh nói như thế, Sứ mỗ trước đó hoàn toàn chính xác tội ác ngập trời, vẫn còn một mực lấy hảo hán tự cho mình là, còn đối Tần huynh có nhiều bất kính, thực sự không nên. Hiện chúng ta nguyện hồi cải để làm người mới, cùng S huyện ủy đại nhân cùng một chỗ, vì thiên hạ này bách tính ra một phần lực, để đền bù trước đó sai lầm."

Chu Vũ, Trần Đạt, Dương Xuân ba người cũng đi theo đồng loạt quỹ xuống. Tần Ngao Thiên thở ra một hơi, nói "Bốn vị không phải làm này đại lễ, như là đã nghĩ thông suốt, ngày sau nhiều vì bách tính làm chút sự tình liên tốt." "Phải" bốn người nghe xong đứng dậy nói.

"Không biết các người nguyên lai Thiếu Hoa trên núi chúng bọn lâu la, là xử lý như thế nào?" Tần Ngao Thiên quan tâm mà hỏi.

Chu Vũ trả lời "Bẩm đại nhân, bởi vì nghĩ đến mấy trăm hơn ngàn người cùng một chỗ hành tẩu quá mức dễ thấy, còn có cũng là bởi vì đường xá xa xôi, cho nên chúng ta cũng không có dẫn bọn hán đến đây, mà là ngay tại chỗ giải tán bọn hán, để bọn hán điểm trên núi tài bảo tự hành rời đi."

"Ừm, người làm rất tốt. Còn có, Thời Thiên ở đâu?"

"Tiểu đệ tại" Thời Thiên ra khỏi hàng bái nói.

"Người lần này tiến về Thiếu Hoa núi đưa tin có công, ta nhớ kỹ, chờ ngày sau Trương Tam Lý Tứ rảnh rồi, ta liền đem bọn hán phân cho người, mấy người các người liền phụ trách bên ngoài tìm hiểu giang hồ tin tức đi."

Thời Thiên nghe xong kích động nói "Đa tạ Thiên ca, hi hi, vẫn là Thiên ca hiểu ta, biết ta không chịu ngồi yên a, chuyện xui xẻo này ta thích, ha ha."

"Bất quá người phải nhớ kỹ, về sau không cho phép lại trộm cắp, nếu như bị ta biết, hạ tràng, cũng không cần ta nói a "

Thời Thiên giật mình một cái, nói "Tiểu đệ minh bạch, Thiên ca người cứ yên tâm đi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34 : Đóng Quân Vận Thành

Thời Thiên lĩnh mệnh về sau, Tần Ngao Thiên lại nhìn quanh mọi người một cái, nói "Đợi chút nữa chúng ta liền muốn xuất phát tiến về Vận Thành, tất cả mọi người thu thập một chút đi, mặt khác, Cẩm Nhi, muốn hay không tìm người tiếp nhận người lưu lại?"

Cẩm Nhi lại nói "Không cần, Thiên ca, ta vẫn là lưu tại nơi này tiếp tục phụ trách cá ướp muối làm chế tác đi, thay người đến giám sát, ta cũng không yên lòng."

Gặp Cẩm Nhi kiên trì như vậy lưu lại, Tần Ngao Thiên cũng không thể tránh được, nói "Tốt a, vậy liền vất vả Cẩm Nhi." Tần Ngao Thiên lại từ 'Ảnh Vệ' bên trong lưu lại bảy người thủ vệ tại Cẩm Nhi bên người, những người này đều là con trai độc nhất trong nhà, Tần Ngao Thiên an bài như vậy cũng là không nghĩ bọn hắn rời quê hương quá xa để phụ mẫu lo lắng. Cách làm như vậy lại khiến người ta hảo hảo cảm động, khắp nơi tản lấy Tần Ngao Thiên nhân nghĩa.

Cứ như vậy, Tần Ngao Thiên mang theo thê tử Lý Sư Sư còn có Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Sừ Tiến, Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thất, Chu Vũ, Trần Đạt, Dương Xuân, Thôi Thiên, còn có Tống Vạn Đổ Thiên cùng ba mươi 'Ảnh Vệ' khởi hành rời đi Thạch Kiệt thôn, đi tới Vận Thành. Trong đó bởi vì Lâm Xung ba người là triều đình xâm phạm, cho nên ba người đều là toàn thân áo đen đầu mang mặt nạ.

Đi tới Vận Thành, cửa thành thủ vệ nhìn thấy Tần Ngao Thiên tới, đều tiến lên đón, nói D huyện ủy đại nhân, ngài trở về rồi "

"Ừ" Tần Ngao Thiên nhận biết người này, người này liền là ngày đó Tần Ngao Thiên lần đầu tới Vận Thành lúc ngăn cản nhóm người mình còn không thu hồi lộ cái kia thủ vệ, nhẹ gật đầu nhàn nhạt hỏi đáp "Chu Đồng Lôi Hoành hai vị đô đầu đâu?" Người kia hỏi đáp "Hai vị đô đầu tại huyện nha đâu, gần nhất tới tham gia huyện Binh rất nhiều người, hơn nữa còn có rất nhiều đều là lai lịch không rõ người, Tri huyện lão gia giống như đối với cái này rất có phê bình kín đáo đâu."

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, nói "Ừm, ta đã biết, người tên là gì?" Thủ vệ kia kích động nói "Bẩm đại nhân, tiểu nhân gọi Vương Viễn." "Ừm, Vương Viễn, người làm rất tốt, về sau người phụ trách quản lý cửa thành." Nói xong hoa này, Tần Ngao Thiên bọn người liền rời đi, chỉ còn lại Vương Viễn ở chỗ này một mình kích động.

Đi tới huyện nha, Chu Đồng Lôi Hoành hai người nhìn thấy Tần Ngao Thiên tới, đều từ trên chỗ ngồi đứng dậy bái nói ". Thiên ca, trở về rồi" "Ừ" Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, hỏi D huyện Binh chiêu mộ sự tình thế nào?"

Lôi Hoành hỏi đáp "Phản ứng đặc biệt tốt, có rất nhiều người đến báo danh tham gia" "Chỉ là trong đó có người thân phận không rõ, mà lại lúc đại nhân cũng là đối với những người này có chút đề bụng, sợ là có chút khó làm a" Chu Đồng lo lắng nói.

"Không có việc gì, mặc kệ bọn hắn trước kia làm qua cái gì, chỉ cần đến ta chỗ này, ta liền sẽ bảo đảm bọn hắn, trước tiên đem danh sách cầm đến cho ta xem một chút a" Tần Ngao Thiên có chút không kịp chờ đợi phải nói, bởi vì hắn cũng rất muốn biết, trải qua mình xuất hiện, có thể hay không thu nạp đến một chút nhân tài đâu?

"Lần này hết thảy có hơn năm trăm người báo danh, số người này đều tương đương với một bên quân mã." Chu Đồng đem danh sách đưa cho Tần Ngao Thiên, vẫn không quên nói ra đối với nhân số bên trên lo lắng.

Tần Ngao Thiên tiếp nhận danh sách, đọc nhanh như gió quét mắt, hi vọng có thể phát phát hiện mình tên quen thuộc, quả nhiên, khi thấy thứ tư trang thời điểm, hai cái tên quen thuộc xuất hiện ở Tần Ngao Thiên trước mắt. Bảo Húc, Tiêu Đình.

Tần Ngao Thiên lại tiếp lấy hướng xuống tìm kiếm lấy, nhưng cũng không có xuất hiện lần nữa quen thuộc chữ, bất quá Tần Ngao Thiên đã rất hài lòng, làm sao cũng không phải một điểm không có sao.

"Những này huyện Binh bây giờ ở nơi nào?" Tần Ngao Thiên hỏi hướng Chu Đồng nói.

"Bọn hắn đều tại Vận Thành bên trong, còn không có tập hợp, bởi vì không biết đại nhân sẽ lúc nào trở về."

"Vậy các người hiện tại đi dán ra bố cáo, tất cả huyện Binh tại buổi sáng ngày mai giờ Thìn trước đó, tại huyện nha môn trước tập hợp, không có đúng hạn đến, cũng không cần tới, chỉ lấy sáng mai đến nhân viên làm chuẩn." Tần Ngao Thiên không cần không có thời gian quan niệm người, mà lại bởi vì báo danh nhân số thực sự quá nhiều, cho nên đành phải trước dùng phương pháp này, nhìn có thể hay không trước soát rọi một nhóm người.

Chu Đồng dựa theo Tần ngao ý của trời ra ngoài trương thiếp liên quan tới sáng mai giờ Thìn huyện Binh tập hợp bố cáo. Cũng may có chú ý động tĩnh người tại huyện nha phụ cận quan sát, thế là tin tức này rất nhanh liền truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ.

"Huynh đệ, người nghe nói không? Buổi sáng ngày mai liền muốn tập hợp bắt đầu huấn luyện.

" tại Văn huyện một cái góc, một cái khôi ngô tráng hán đối một cái khác khôi ngô tráng hán nói.

"Nghe nói, chúng ta ngày mai vẫn là sớm đi đi thôi, đi trễ giống như liền mất đi tư cách đâu." Một cái khác đại hán nói.

Hai cái này tráng hán chính là Bảo Húc cùng Tiêu Đình, tại lúc đầu quỹ tích bên trong, Bảo Húc sẽ ở cây khô núi vào rừng làm cướp lấy giết người làm vui, mà Tiêu Đình thì là tại Tống Giang tiến đánh lãng châu thời điểm Lý Quỷ tự mình xuống núi lúc đụng phải, hai người cùng đi tìm Bảo Húc nạp bọn. Sau đang đánh Phương Tịch thời điểm, Tiêu Đình tại trận đầu chiến dịch liền bỏ mình, mà Bảo Húc thì cùng nghĩ mạo xưng Lý Cảnh côn cùng một chỗ trở

thành Lý Quỷ tay trái tay phải, Lương Sơn quân đại sát khí. Cuối cùng bị tránh ở cửa thành sau thạch bảo đánh lên mà chết.

Mà bây giờ, hai người bởi vì đồng thời nhìn thấy Vận Thành chiêu huyện Bình bổ cáo mà sớm quen biết, lại bởi vì Tần Ngạo Thiên chiêu mộ huyện Bình không hỏi qua hướng, khiến cho vừa ở quê hương giết người Bảo Húc mang Tiêu Đình cùng đi này ghi danh.

Nguyên bản Bảo Húc chỉ là nghĩ đến này tránh né một chút thời gian, nhưng nghe nói ngày mai buổi sáng đi trễ coi như không C huyện Bình, như vậy sao được, thế là liền thuyết phục Tiêu Đình, hai người một đạo tại giờ Dậu liền đi tới huyện nha môn bên ngoài. Cũng may mà hai cái đại thể cách tốt, bằng không cứ như vậy ở bên ngoài đông lạnh một đêm, khẳng định sẽ xảy ra bệnh.

Tần Ngạo Thiên trở lại chỗ ở về sau, đối bên người đám người dẫn dò "Hiện tại chúng ta thân ở Vận Thành bên trong, nơi này không thể so với Thạch Kiệt thôn, nhiều người phức tạp, nói không chừng liền có người nào tai mắt, cho nên Lâm giáo đầu ba người các người gần đây cũng không cần tháo mặt nạ xuống."

"Vâng, Thiên ca, chúng ta biết." Lâm Xung thay ba người hồi đáp.

Sau đó Tần Ngạo Thiên lại phân phó nói "Tiểu Nhị tiểu Ngũ tiểu Thất, ba người các người vẫn như cũ lấy nhà của ta đem thân phận sinh hoạt. Chu Vũ, người liền tạm thời trước làm ta tham mưu đi, cũng chính là quân sư." "Phải" "Phải" tam Nguyễn cùng Chu Vũ cùng nhau gật đầu nói.

"Sử Tiến, Trần Đạt, Dương Xuân, ta nghĩ đem ba người các người an bài tiến huyện Bình bên trong, ngày mai ta sẽ để các người làm tiểu đầu lĩnh, về phần về sau phải nhờ vào chính các người ra mặt, rõ chưa?" "Minh bạch, Thiên ca. Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ lan truyền ra." Sử Tiến tự tin nói.

Tần Ngạo Thiên còn nói thêm "Tổng Vạn Đỗ Thiên, hai người các người bởi vì là Lương Sơn bên trên đầu lĩnh, cho nên hiện tại không tiện đem các người cảm vào huyện Bình bên trong, trong khoảng thời gian này các người liền theo Thời Thiên cùng đi bên ngoài tìm hiểu tình báo đi, nhớ kỹ, không chơi bại lộ thân phận." "Vâng, Thiên ca" Tổng Vạn Đỗ Thiên gật đầu nói.

"Còn có Chu Đồng Lôi Hoành hai vị đô đầu, các người ngày mai cũng muốn cùng huyện Bình nhóm cùng nhau tham gia huấn luyện, còn có chính là đối Lâm giáo đầu ba người xưng hô, tuyệt đối không nên gọi sai, bọn hắn theo thứ tự là Lỗ Đại, Lâm Nhị, Vương Tam, nhớ kỹ sao?"

Chu Đồng Lôi Hoành hai người trải qua Tần Ngạo Thiên giới thiệu, đã làm quen Lâm Xung ba cái khâm phạm của triều đình cùng Tần Ngạo Thiên thủ hạ những người khác, hai người càng phát cảm thấy mình Thiên ca khó lường, cũng không có sinh ra những ý niệm khác, nghe được Tần Ngạo Thiên phân phó như thế, vừa tới từ bội phục Tần Ngạo Thiên cẩn thận, gật đầu nói "Biết, Thiên ca."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35 : Lập Uy

Ngày thứ hai giờ Thìn, Tần Ngạo Thiên bọn người đứng giờ từ huyện nha bên trong ra, phát hiện ngoài cửa trên đường cái có đếm không hết thật nhiều người, nhưng tuyệt đại đa số nhìn đều tuyệt không phải người lương thiện, giống như đều là chút thổ phỉ vô lại, bọn hắn tới đây đều chỉ là vì tìm cái chính thức việc phải làm đến kiếm sống mà thôi, đương nhiên cũng có phạm tội đến đây tránh né. Bất quá, Tần Ngạo Thiên tin tưởng, hắn sẽ cải biến số mạng của những người này.

Lúc này nơi xa có mấy người khoan thai tới chậm, những người khác nhận biết, đây là bản huyện lưu manh đầu lĩnh, Lại Bát, đi theo phía sau mấy người cũng đều là bình thường cùng Lại Bát cùng một chỗ lâu lỏng lưu manh.

Chỉ nghe kia Lại Bát một mặt đáng vẻ lười biếng, duỗi lưng một cái, nói "Không có ý tứ a, ngủ qua." Nói lời này lúc, con mắt còn nhìn chăm chăm vào Tần Ngạo Thiên. Khóe miệng giống như còn có mỉm cười.

Lại Bát cố ý đến chậm như thế thời gian nửa nén hương, hẳn tựa như nhìn xem cái này huyện ủy sẽ như thế nào đối đãi chính mình. Cũng chính là người giả bị đụng gây chuyện, nhưng cũng tiếc, hẳn tìm nhằm người.

Tần Ngạo Thiên đầu đều không có nhấc một chút, chỉ đối tại trên đường cái những người khác nói "Các người từ giờ trở đi, liền đều là ta Tần Ngạo Thiên Bình, ta không quản các người trước kia là làm gì, làm qua cái gì, nhưng từ hôm nay trở đi, đều cho ta thu hồi các người phi khí, về sau đem để ta tới huấn luyện các người, ta sẽ để các người biết, vi phạm ta sẽ là như thế nào hạ trảng."

Kia Lại Bát gặp Tần Ngạo Thiên vậy mà không có chút nào để ý chính mình, liền cho rằng Tần Ngạo Thiên ngầm cho phép mình, thầm nghĩ cái này huyện ủy cũng không gì hơn cái này đi. Bên cạnh nghĩ như vậy, vừa mang theo thủ hạ hướng trong đám người đi đến.

Ngay tại Lại Bát đi mau đạo trong đám người lúc, Tần Ngạo Thiên thanh âm truyền đến "Dừng lại, ai bảo người đi vào trong?"

Lại Bát quay đầu nhìn Tần Ngao Thiên một chút, khinh miệt nói "U, mở miệng a, ta còn tưởng rằng ngươi ngằm cho phép ta muộn nữa nha."

"Ta nói qua, giờ Thìn chưa tới người liền đã mất đi tư cách, ngươi đi đi, ngươi đã không phải là ta muốn huấn luyện huyện Bình, nếu như ngươi lại ở đây dừng lại, ta liền cho rằng ngươi là đang tìm bản huyện úy phiền phức, đến lúc đó đã xảy ra chuyện gì ta coi như không chịu trách nhiệm a."

Lại Bát cười một tiếng "Khẩu khí thật lớn a, ta sẽ chờ ngươi như vậy ngắn thời gian nửa nén hương, ngươi cứ như vậy so đo sao?"

"Ta Tần Ngao Thiên Bình, không muốn không có thời gian quan niệm người, mặc kệ là ngươi hay là người khác, ta lại cuối cùng cảnh cáo ngươi một lần, ta đếm tới ba, a như còn không rời đi, cũng không cần rời đi. Một!"

"A, huyện úy đại nhân khẩu khí thật lớn a" Lại Bát cười khẩy nói "Hai!" Tần Ngao Thiên lại tiếp tục mấy đạo.

Bên cạnh Nguyễn Tiểu Thất sớm đã siết chặt nắm đấm, ánh mắt nhìn chòng chọc vào trước mặt vô lễ như thế Lại Bát, chỉ đợi Tần Ngao Thiên hạ lệnh.

"Ba!" Đương Tần Ngao Thiên đếm tới ba thời điểm, Lại Bát cũng mở miệng "Tốt a, ngươi thắng, ta huyện úy đại nhân, ta cái này liền rời đi" đương Lại Bát nói lời này thời điểm, khoe miệng y nguyên mang theo giễu cợt, bởi vì hắn có ý đợi đến Tần Ngao Thiên đếm xong ba lại không có mở miệng thời điểm nói lời này, chính là vì gây Tần Ngao Thiên mặt mũi, còn có thể toàn thân trở ra.

Lúc này ở góc đường nơi nào đó, một đôi mắt đang yên lặng nhìn chăm chú lên Tần Ngao Thiên biểu lộ, hắn chờ mong Tần Ngao Thiên xuất hiện phần nợ lại không thể làm gì biểu lộ. Như hỏi là ai đối Tần Ngao Thiên có như thế lớn hận ý, kia cũng chỉ có một người, Văn huyện nguyên áp ti Tổng Giang. Không sai, cái này Lại Bát chính là Tổng Giang an bài tại Tần Ngao Thiên chính thức tiền nhiệm ngày đầu tiên gây mặt mũi.

Ngay tại Lại Bát Tổng Giang tự cho là mưu kế được như ý thời điểm, Tần Ngao Thiên lại nói "Chậm a."

Tại nghe nói như vậy đồng thời, Nguyễn Tiểu Thất liền cấp tốc xuất kích, một quyền đánh trúng Lại Bát ngực, trong miệng còn nói nói ". Có ý quấy nhiễu đại nhân làm việc người, chết!"

Bị Nguyễn Tiểu Thất một quyền đánh trúng ngực, Lại Bát kia tiểu thân bản lại như thế nào có thể chịu nổi đâu, lập tức trong miệng máu tươi cuồn cuộn, nhìn về phía góc đường, dường như tại cùng ai đối thoại, chỉ nghe hắn nói "Ngươi, gạt ta" nói xong lời này, liền tắt thở ngã xuống.

Mà những cái kia Lại Bát thủ hạ nhóm thì chạy tứ phía, Nguyễn Tiểu Thất cũng không có đuổi theo, mà là về tới Tần Ngao Thiên đứng phía sau đình.

Tần Ngao Thiên cùng thủ hạ đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, nhưng đối diện huyện Bình nhóm lại bị Nguyễn Tiểu Thất một quyền đánh chết Lại Bát sự tình chấn kinh a đã.

Đương nhiên cái này cùng Nguyễn Tiểu Thất tốc độ xuất thủ, tăng thêm Lại Bát cũng không có phòng bị có quan hệ. Còn có chính là Nguyễn Tiểu Thất trải qua Tần Ngao Thiên huấn luyện về sau, học được rất nhiều ám sát thủ pháp, hắn một quyền đánh trúng chính là Lại Bát ngực trái tim chỗ, mới khiến cho bị mất mạng tại chỗ.

Nhưng quần chúng sẽ không lý biết những cái kia, bọn hắn chỉ tin tưởng mình nhìn thấy, đó chính là Tần Ngao Thiên một ngôi nhà đem một quyền liền đánh chết một người. Cái này rung động không thể bảo là không mãnh liệt, lập tức những cái kia lưu manh vô lại cũng thu hồi trước đó khinh thị. Còn có chính là Bảo Húc Tiêu Đình hai người, nhìn thấy Nguyễn Tiểu Thất như thế dũng mãnh, nội tâm liền bắt đầu chờ đợi có thể cùng nó một trận chiến.

Xử lý xong Lại Bát thi thể về sau, Tần Ngao Thiên đã điểm xong huyện Bình nhân số, tổng cộng có 378 người. Xem ra định tại giờ Thìn tập hợp đích thật là đào thải một bộ phận người a. Tần Ngao Thiên nghĩ như vậy đến.

Sau đó huyện Bình nhóm trung thực, Tần Ngao Thiên tự mình cho đám người làm mẫu một chút huấn luyện hạng mục, chống đẩy cùng ngồi lên, tiếp xuống liền làm cho tất cả mọi người bắt đầu tập chống đẩy - hít đất, mỗi người một trăm cái, trước hết nhất làm xong ba trăm người có thể lưu lại, những người khác thì muốn trở thành làm việc vật Bình. Ai muốn làm làm việc vật a, thế là tại Tần Ngao Thiên ra lệnh một tiếng về sau, tất cả mọi người lập tức nằm xuống tập chống đẩy - hít đất, mà Chu Đồng Lôi Hoàn còn có Sứ Tiên ba người đương nhiên cũng cùng chúng huyện Bình cùng một chỗ làm lấy chống đẩy.

Lúc này sư gia ra tìm Tần Ngao Thiên nói "Tần huyện úy, lúc Huyện lệnh cho mời."

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, phân phó tam Nguyễn còn có mang mặt nạ ba cái giáo đầu ở đây nhìn xem, liền cùng sư gia cùng nhau tiến vào huyện nha đi tìm Thị Văn Bản,

Đến trong phòng, sư gia rời đi, Thị Văn Bản để Tần Ngao Thiên ngồi xuống, liền lấy ra một bao vật, nói "Tần huyện úy, nơi này là vài ngày trước dưới triều đình tới nghị định bổ nhiệm, còn có huyện úy quan ấn, về sau Tần huyện úy chính là danh phù kỳ thực Văn huyện úy a, mong rằng Tần huyện úy chiếu cố nhiều hơn." "Đầu có đầu có, là tại hạ đa tạ lúc đại nhân tiền cử." Lời khách sáo Tần Ngao Thiên vẫn là sẽ nói, bất quá hắn nhưng cũng không cảm thấy Thị Văn Bản gọi mình chỉ là vì chuyện này mà thôi.

Quả nhiên, hàn huyện về sau, Thị Văn Bản tiến vào chính đề đạo "Cái kia, Tần huyện úy a, ta biết tổ kiến huyện Bình có thể sẽ có chút khó khăn, nhưng cũng không cần dùng loại phương pháp này a?" Thị Văn Bản khó khăn nói.

"Không biết đại nhân chỉ là cái gì?" Tần Ngao Thiên nghi ngờ nói.

Thì Văn Bân cũng không còn che giấu, nói thẳng "Người chiêu mộ huyện Bình không hỏi quá khứ, đây không phải để rất nhiều ác nhân có thể tìm được một cái chỗ ẩn thân sao? Ta xem huyện Bình trong danh sách có thật nhiều đều là phụ cận lưu manh còn có trên núi sơn tặc, người đem bọn hán đưa tới đương huyện Bình, đây không phải chứa chấp cường đạo nha, cái này nếu để cho người hữu tâm lợi dụng, đối người đối ta đều là rất bất lợi a "

"Nguyên lai đại nhân chỉ là việc này, đại nhân, kỳ thật trong bọn họ rất nhiều người đều có một viên báo quốc tâm, chỉ là khổ vì không đường mà thôi, bây giờ ta cho bọn hán một con đường, đây là nghĩa cử a, như thế nào lại là chứa chấp cường đạo đâu? Mà lại, ta sẽ để bọn hán cải biến, chẳng lẽ đại nhân không muốn lại phải nhiều công tích sao? Ta có thể huấn luyện bọn hán khứ trừ phi lấy tặc, vì đại nhân kiếm công tích a."

Nghe được Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Thì Văn Bân cũng có chút dao động, nhưng vừa nghĩ tới những cái kia huyện Bình quá khứ, liền cảm thấy không ổn, cuối cùng cùng với Tần Ngạo Thiên định thành một cái hiệp nghị, một cái có thể tiếp nhận bọn hán vì huyện Bình hiệp nghị.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36 : Tuyển Chọn Đội Trưởng

Tần Ngạo Thiên từ huyện nha bên trong đi ra, phía ngoài huyện Bình nhóm đã làm xong chống đẩy bị chia làm hai sóng. Một bên là ba trăm người, xem ra chính là trước hết nhất hoàn thành ba trăm cái huyện Bình, một bên khác có bảy mươi tám người, liền phụ trách về sau hậu cần công tác.

Nguyễn Tiểu Nhị gặp Tần Ngạo Thiên ra, tiến lên hỏi "Thiên ca, kia tri huyện nói cái gì rồi?"

Tần Ngạo Thiên cười cười, nói "Hắn cho huyện ta sĩ quan cấp uý ấn." "Chuyện tốt a, Thiên ca "

"Bất quá cũng có những chuyện khác, Huyện lệnh nói chúng ta chiêu huyện Bình bên trong tặc quá nhiều người" nghe lời này về sau, không chỉ có là chính Tần Ngạo Thiên người, liền ngay cả chúng huyện Bình sau khi nghe cũng đều kinh hãi không thôi, không ít người cũng đã hướng không tốt phương hướng phỏng đoán, tỉ như Tần Ngạo Thiên lại đột nhiên hạ lệnh đem nhóm người mình bắt giữ, cái này chiêu mộ huyện Bình bố cáo chính là một cái âm mưu loại hình.

Bất quá Tần Ngạo Thiên lại nói "Bất quá ta tại Huyện lệnh nơi đó tranh thủ đến một cái cơ hội" "Cơ hội? Cơ hội gì?"

Tất cả mọi người ở đây đều dựng lên lỗ tai nghe, Tần Ngạo Thiên thanh âm lần nữa truyền ra, hơn nữa còn có ý phóng đại âm lượng nói ". Chính là đem trong tay của ta huyện Bình tẩy trắng cơ hội, ta cùng hán đạt thành hiệp nghị, huấn luyện huyện Bình một tháng, tại trong vòng một tháng tiêu diệt Vạn Thành chung quanh ba khu ổ trộm cướp, dạng này hán liền sẽ không so đo mọi người quá khứ, đem mọi người xem như lính của ta mà đối đãi."

Nguyên lai là dạng này, cần phải trong vòng một tháng tiêu diệt ba khu ổ trộm cướp, cái này nói nghe thì dễ a. Nhưng Tần Ngạo Thiên vẫn là đáp ứng Huyện lệnh, nguyên nhân là hán muốn vì ở đây đông đảo huyện Bình tẩy trắng, hành động này để tất cả huyện Bình cảm động, bọn hán từ giờ trở đi mới phát ra từ nội tâm kính nể lên Tần Ngạo Thiên, bọn hán huyện ủy tới.

Tần Ngạo Thiên cổ vũ chúng nhân nói "Chỉ muốn các người theo phương pháp của ta đi huấn luyện, chịu khổ, nghe lời, kiên trì nổi, liền nhất định có thể tẩy trắng, thành là chân chính Đại Tổng binh sĩ, ta Tần Ngạo Thiên binh sĩ, đều xót lại tinh thần cho ta đến!" Cuối cùng, Tần Ngạo Thiên là hét ra, làm cho tất cả mọi người đều vì đó rung một cái.

Tần Ngạo Thiên gặp tất cả mọi người đều có tinh thần, nhân tiện nói "Vậy thì tốt rồi, đến tiếp xuống tất cả mọi người, đều cùng ta đến thành đông quảng trường đi, nơi đó chính là một tháng này chúng ta muốn sinh hoạt địa phương, tất cả mọi người, chạy bộ tiến lên!" Nói, Tần Ngạo Thiên liền dẫn đầu chạy, những người khác cũng chỉ đành ở sau lưng hán đi theo.

Nguyên lai thành này Đông Nghiêm trận là Tần Ngạo Thiên cùng Thì Văn Bân muốn tới làm huấn luyện dùng, trong vòng một tháng sau đó, bọn hán đều muốn ở chỗ này vượt qua.

Đến thành đông quảng trường về sau, Tần Ngạo Thiên nói "Tiếp xuống ta cho các người một khắc đồng hồ thời gian đi chỉnh đốn, một khắc đồng hồ về sau, ta sẽ ở trong các người tuyển ra một chút đầu lĩnh đến, nói như vậy tương đối thông tục dễ hiểu a?" Chúng huyện Bình nở nụ cười, tiếp xuống an vị tại nghỉ ngơi tại chỗ. Mà Tần Ngạo Thiên cũng tại mọi người lúc nghỉ ngơi đem đội ngũ biên chế cùng đám người giảng xuống.

"Vì liền cùng chỉ huy cùng quản lý, ta quyết định năm người vì một ngũ, thiết Ngũ trưởng. Bốn ngũ vì một đám, thiết hỏa trưởng. Năm nhóm vì một đội, thiết đội trưởng, quản lý một trăm người. Mà chúng ta bây giờ có ba trăm người, cho nên cần muốn chọn ra ba cái đội trưởng đến, biểu hiện lương người tốt, có thể làm hỏa trưởng cùng Ngũ trưởng, về sau có bất cứ chuyện gì ta sẽ trước thông tri đội trưởng, lại từ đội trưởng thông tri hạ hỏa trưởng, Ngũ trưởng, lại đến tất cả binh sĩ, ta nói như vậy, tất cả mọi người hiểu được sao?"

Gặp có người còn có nghi ngờ biểu lộ, Tần Ngạo Thiên liền biết nhất định còn có rất nhiều người không hiểu, bất quá không có việc gì, như thế áp

dụng về sau qua ít ngày quen thuộc liền tốt.

Sau đó Tàn Ngao Thiên nói "Một khắc đồng hồ đến, tất cả đứng lên" chúng người không biết làm sao đứng lên, lần này không người nào dám lè mề, dù sao không có người muốn làm cái thứ hai Lại Bát.

Tàn Ngao Thiên nhìn tất cả mọi người đứng lên, hài lòng nhẹ gật đầu, nói "Rất tốt, tiếp xuống, ta liền muốn tại trong các người tuyển ra ba cái đội trưởng cùng mấy cái hòa trường tới." Đón lấy, Tàn Ngao Thiên hoạch xuất ra một mảnh đất trống, lưu cho đám người tranh đoạt đội trưởng vị trí dùng, bất quá tại Tàn Ngao Thiên trong lòng kỳ thật sớm đã có dự định.

Đám người nhiệt tình bị nhen lửa, dù sao đều là cùng đi, có ai nguyện ý bị người khác ép một đầu, ai không muốn hơn người một bậc đâu, rất nhanh, khối kia đất trống liền bị đám người vây lên.

Rất nhanh,

Tại chúng huyện Bình bên trong liền có người trở hết tài năng, kia là hai cái tráng hán, hai người liên thủ, đem rất nhiều tiến lên người khiêu chiến đều đánh lùi.

Nguyên lai hai cái này tráng hán chính là Bảo Húc Tiêu Đình hai người, mặc dù giữa bọn họ với nhau cũng không có quá sâu giao tình, bất quá trải qua nhiều ngày ở chung xuống tới, hai người đều đem đối phương xem như hảo huynh đệ của mình tốt đồng bạn, tăng thêm hai người đáng người gần, lại là đồng dạng dũng mãnh, từ xa nhìn lại còn thật sự giống như là hai cái huynh đệ đâu.

Tại một địa phương khác, đồng dạng có hai người trở hết tài năng, mà lại hai người ăn ý muốn so Bảo Húc hai người còn muốn cao.

Nguyên lai hai người kia là cùng theo Sứ Tiến từ nhỏ Hoa Sơn tới Trần Đạt Dương Xuân hai người. Hai người kia võ nghệ cũng là không thấp, nhất là Trần Đạt, tại cái này đám người ở trong đúng như nhảy khe mãnh hổ dũng mãnh.

Rất nhanh, trên trận những người khác tán đi, chỉ còn lại Bảo Húc Tiêu Đình tổ hợp cùng Trần Đạt Dương Xuân tổ hợp.

Lúc này, Tàn Ngao Thiên để Sứ Tiến đi đến trong đó, nói "Xem ra tình hình chiến đấu rất sáng suốt, hai người các người tổ tiên quyết ra hai cái bên thắng đi, sau đó lại từ hai cái bên thắng liên thủ đối chiến Sứ Tiến, an bài như vậy, còn hợp lý a?"

Phương pháp kia đích thật là tương đối hợp lý, bởi vì dù sao Sứ Tiến võ nghệ là tuyệt không phải bốn người kia có thể so, để cuối cùng thắng được hai người liên thủ đối chiến Sứ Tiến, còn có thể gia tăng Sứ Tiến tại chúng huyện Bình trong lòng phân lượng.

Năm người đều không có có dị nghị, tiếp xuống, bốn người làm ra đối chiến mục tiêu, từ Bảo Húc đối chiến Trần Đạt, Tiêu Đình đối chiến Dương Xuân. Hai bên đều là lựa chọn cường cường ngành binh a, lần này dễ nhìn.

Đánh tới lúc này, song phương đều lấy ra vũ khí. Bảo Húc lấy ra hấn sở trường vũ khí, lớn khoát tám đao, Trần Đạt thì là kia xảy ra chút thương thếp. Tiêu Đình không để vũ khí, mà Dương Xuân thì là một thanh loan đao.

Trong nháy mắt, bốn người chiến đến cùng một chỗ. Chỉ gặp Trần Đạt nhanh chóng điểm ra mấy phát, lại đều bị Bảo Húc dùng lớn khoát tám đao đập hướng bên cạnh, theo Bảo Húc không ngừng di chuyển về phía trước, rất nhanh liền tiến vào Trần Đạt thân. Mà Trần Đạt dùng chính là dài vũ khí, sợ nhất chính là bị người cận thân, đương gặp hung thần ác sát Bảo Húc thiếp tiến thân đến đây lúc, trên tay không khỏi luống cuống chương pháp, mà Bảo Húc thì thừa dịp này thời cơ dùng sức một chặt Trần Đạt điểm thương thếp, to lớn lực đạo xuyên thấu qua điểm thương thếp truyền đến Trần Đạt trên tay, khiến cho tay phải nhất thời có chút phát run. Mà Bảo Húc thì thừa dịp này thời cơ một đao nữa, ném bay Trần Đạt điểm thương thếp, vung đao đem tám đao trì tại Trần Đạt trước bộ ngực, Trần Đạt, thua.

Mà một bên khác Dương Xuân cũng không khá hơn chút nào, Tiêu Đình không có làm dùng vũ khí, nhưng lại càng thêm khó chơi, liền cùng một tấm vải đồng dạng một mực quấn ở Dương Xuân trên thân, để Dương Xuân có lực không chỗ dùng, Tiêu Đình lại thường xuyên xuất kỳ bất ý đem Dương Xuân mất đi trọng tâm, lại cho giờ lên rơi trên mặt đất, Dương Xuân, cũng bại.

Tỷ thí lần này, Bảo Húc Tiêu Đình hai người tổ hợp thắng qua Trần Đạt Dương Xuân tổ hợp, tiếp xuống, để cho Bảo Húc Tiêu Đình đối chiến Cửu Văn Long Sứ Tiến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37 : Quân Quy

Sử Tiến cúi trần lấy thân trên, lộ ra kia vẫn ở trên người chín đầu Thanh Long, khiến cho mọi người tại đây đều nhận ra thân phận của hắn, 'Cửu Vĩ Long' Sử Tiến.

Xem ra huyện úy thật là đối với bất kỳ người nào đều có thể không so đo trước đó quá khứ, liền ngay cả Sử Tiến dạng này đại danh鼎鼎 hào kiệt đều có thể hợp nhất tiến đến tây trắng, coi là thật là không tầm thường a.

Chỉ gặp Sử Tiến cầm một cây Thanh Long côn, đi đến giữa sân, đối Bảo Húc Tiêu Đình hai người nói "Cần cho hai người các ngươi một chút thời gian chinh đồn sao?" Tần Ngạo Thiên cũng là nhìn về phía hai người. Lại nghe Bảo Húc nói "Không cần, hai chúng ta đánh không lại ngươi, cho nên cũng không cần lãng phí thời gian."

Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng từ vừa rồi cùng Trần Đạt hai người đánh nhau đến xem, hai người mình cũng liền hơi mạnh hơn Trần Đạt một điểm mà thôi, thế nhưng là Bảo Húc là biết đến, lúc trước Sử Tiến tại nhập bọn trước đó từng một mình đánh bại Trần Đạt Dương Xuân hai người, cho nên muốn đánh bại mình hai người, nghĩ đến cũng là không có bao nhiêu khó khăn, Bảo Húc điểm ấy vẫn tương đối rõ ràng, cho nên trực tiếp nói ra kết quả, cũng tiết kiệm thời gian.

Tần Ngạo Thiên nhẹ gật đầu, xem ra cái này Bảo Húc cũng là rất có tự biết rõ, điểm ấy Tần Ngạo Thiên rất hài lòng, bởi vì dạng này người là sẽ không dễ dàng phạm khinh địch sai lầm, xem ra Bảo Húc nguyên lai là một cái bị mai một tốt tướng lĩnh a, đáng tiếc lại chỉ là bị Tống Giang dùng làm Lý Quỳ phụ tá, cuối cùng bởi vì men say cấp trên mà mất đi tinh táo, bị tránh ở cửa thành sau thạch bảo đánh lên sát hại. Đã bây giờ ngươi đi vào dưới trướng của ta, ta là sẽ không để cho bị kịch lần nữa trình diễn.

Nghĩ tới đây, Tần Ngạo Thiên tiến lên nói "Xem ra đội trưởng nhân tuyển đã đã chọn được, trước mắt chúng ta không có kỵ binh cùng thủy binh, cho nên mọi người tất cả đều là bộ binh, như vậy ta tuyên bố, từ Sử Tiến đảm nhiệm thứ một đội đội trưởng, Bảo Húc đảm nhiệm đội thứ hai đội trưởng, Tiêu Đình đảm nhiệm đội thứ ba đội trưởng, mà Trần Đạt Dương Xuân thì là hỏa trưởng. Mọi người đối với cái này an bài không có có dị nghị a?"

Lúc này Tiêu Đình âm thầm suy tư một trận, lại lên tiếng nói "Đại nhân, tiểu nhân tự biết đầu não không tốt, chỉ sợ đội trưởng chức vị này tiểu nhân đảm nhiệm không được, tiểu nhân chỉ muốn cùng Bảo Húc huynh đệ cùng một chỗ, mong rằng đại nhân thành toàn" Bảo Húc cũng không nghĩ tới Tiêu Đình sẽ nói lời như vậy, tiến lên đánh Tiêu Đình một quyền nói "Huynh đệ ngươi nói cái gì mê sảng đầu, nào có ngươi như vậy, đem chức vị đẩy ra phía ngoài, đây không phải bác đại nhân hảo ý sao?"

Tần Ngạo Thiên phát phát tay nói "Không sao, Tiêu Đình, ngươi nhưng nghĩ kỹ, thật không làm cái đội trưởng này sao?" "Tiểu nhân nghĩ kỹ, sẽ không đổi ý" Tiêu Đình gật đầu xác nhận nói.

"Tốt, vậy ta nhậm chức Trần Đạt vị đội thứ ba đội trưởng, mà Tiêu Đình ngươi thì làm đội thứ hai Bảo Húc dưới trướng một hỏa trưởng đi, đồng thời cũng là đội thứ hai phó đội trưởng. Dương Xuân làm đội thứ ba phó đội trưởng, đồng thời cũng là hỏa trưởng chức vị."

"Ta đại nhân." Sử Tiến năm người cùng nhau bái tạ nói.

Bởi vì Chu Đồng Lôi Hoành hai người chỉ là tự mình bái Tần Ngạo Thiên làm chủ, cho nên lúc này hai người cũng không thuộc về Tần Ngạo Thiên chỗ chiêu tân binh, hai người vẫn như cũ là Văn huyện đô đầu, chỉ là chức vị tại Tần Ngạo Thiên phía dưới mà thôi, mà Tần Ngạo Thiên cũng không có vội vã đem hai người vạch đến phía bên mình đến, bởi vì dù sao ở bên ngoài có chút tối tuyến là không có cái gì chỗ xấu.

Trải qua tuyển chọn đội trưởng về sau, Tần Ngạo Thiên lại trong đám người chọn lấy mấy cái đáng người bao la hùng vĩ sẽ đến sự tình người làm cái khác hỏa trưởng, đến tận đây chỉ này tân binh liền tổ thành lập xong được, coi xuống Tần Ngạo Thiên đem mang theo mặt nạ Lâm Xung ba người mời ra, làm tất cả mọi người giáo đầu, chỉ đạo các tân binh tác chiến. Trong ba người có hai cái từng là cầm quân giáo đầu, có bọn hắn đến dạy các tân binh thương bổng là khẳng định không có vấn đề, hơn nữa còn có Lỗ Trí Thâm cái này đã từng tây quân đề hạt, hiểu được trong quân chiến trận, lấy một ngũ làm đơn vị nhỏ quân trận tại hiện tại tân binh biên chế bên trong càng thêm dễ dàng huấn luyện, mà lại bởi vì mỗi ngũ đều cùng một chỗ sinh hoạt, thời gian lâu dài, cũng sẽ càng phát an ý, chiến trận uy lực cũng lại càng lớn.

Huấn luyện bên trên không có vấn đề, nhưng bởi vì những người này phần lớn là cường đạo người nhân rồi xuất thân, hiện tại trung thực là bởi vì nhận Lại Bát cái chết kinh hãi, đợi thời gian dài, khẳng định sẽ có sự cố phát sinh, muốn muốn ngăn cản loại hiện tượng này phát sinh, cũng chỉ có tại mọi người huấn luyện ban đầu thời điểm ban bố quân kỷ đến tiến hành ước thúc.

Một ngày huấn luyện kết thúc, Chu Đồng Lôi Hoành hai người cũng đều trở lại chỗ ở của mình,

Mà Tần Ngạo Thiên thì là cùng người khác tân binh đồng cam cộng khổ, cùng nhau tại thành đông ở lại. Nằm ở trên giường Tần Ngạo Thiên trầm tư suy nghĩ, hồi lâu sau đứng dậy cầm bút lên đến, đem hắn nghĩ tới quân quy viết xuống dưới.

Sáng sớm ngày thứ hai, tất cả tân binh đến quảng trường tập hợp, Tần Ngạo Thiên nhìn trước mắt các tân binh không một vắng mặt, nhẹ gật đầu nói "Rất tốt, xem ra mọi người tinh thần đều rất đủ a, bất quá, không quy củ không thành phương viên, một cái quân đội, nếu như không có quân quy ước thúc, vậy cái này quân đội liền sẽ càng ngày càng tán mạn, liền cùng hiện tại Đại Tống những cái kia quân lính tán mạn đồng dạng, trở thành Bình tặc, ta Tần Ngạo Thiên muốn, là chân chính tinh binh, có thể bảo hộ bách tính hảo bình, cho nên, chúng ta cũng muốn quân kỷ để ước thúc mọi người, tiếp xuống liền đề ta tới tuyên đọc một chút.

Một: Nghe trống không tiến, nghe kim không ngừng, cờ nâng không nổi, cờ theo không nằm, này vị tội quân, phạm người trăm chết.

Hai: Hô tên không nên, điểm lúc không đến, làm trái kỳ không đến, động đổi sư luật, này vị chậm quân, phạm người trăm chết.

Ba: Đêm truyền điều đầu, lười biếng mà không báo, càn trù làm trái chậm, âm thanh hào không rõ, này vị trễ quân, phạm người trăm chết.

Bốn: Thêm ra lời oán giận, giận chủ tướng, không nghe ước thúc, càng dạy khó chế, này vị cầu quân, phạm người trăm chết.

Năm: Cát giọng cười nói, miệt thị cảm hận, xông vào quân môn, này vị nhẹ quân, phạm người trăm chết.

Sáu: Chỗ dùng binh khí, cung nỏ tuyệt dây cung, tiễn không vũ thốc, kiếm kích bất lợi, cò xí điều tệ, này vị lẩn quân, phạm người trăm chết.

Bảy: Lời đồn quỷ ngữ, tạo ra quỷ thần, mượn có mơ tưởng, trắng trợn tà thuyết, mê hoặc quân sĩ, này vị dâm quân, phạm người trăm chết.

Tám: Tốt lời rằng nhon, làm bậy không phải là, phân phối quân sĩ, khiến cho bất hòa, này vị báng quân, phạm người trăm chết.

Chín: Chỗ đến chỉ địa, làm nhục dân, như có bức nữ, này vị gian quân, phạm người trăm chết.

Mười: Trộm người tài vật, coi là mình lợi, đoạt người thủ cấp, coi là mình công, này vị trộm quân, phạm người trăm chết.

Mười một: Quân dân tụ chúng nghị sự tình, tư tiến dưới trướng, thám thính quân cơ, này vị dò xét quân, phạm người trăm chết.

Mười hai: Hoặc nghe tính toán, cùng nghe hiệu lệnh, chảy qua tại bên ngoài, làm địch nhân mà biết, này vị lung quân, phạm người trăm chết.

Mười ba: Điều động thời khắc, cứng lời không nên, bộ dạng phục tùng cúi đầu, mặt lộ vẻ khó khăn, này vị hung ác quân, phạm người trăm chết.

Mười bốn: Ra càn binh nghiệp, nâng trước càn về sau, ngôn ngữ ồn ào, bất tuân cảm huấn, này vị loạn quân, phạm người trăm chết.

Mười lăm: Nắm tổn thương làm bệnh, để tránh chinh phạt, bóp tổn thương giả chết, bởi vì mà trốn tránh, này vị lừa dối quân, phạm người trăm chết.

Mười sáu: Chủ chương thuế ruộng, cho thưởng thời điểm a tư chỗ thân, làm sĩ tốt kết thù kết oán, này vị tệ quân, phạm người trăm chết.

Mười bảy: Xem khẩu không thăm, dò xét tặc không rõ, đến không nói đến, nhiều thì nói ít, ít thì nói nhiều, này vị lằm quân, phạm người trăm chết."

Tuyên đọc xong quân kỷ về sau, các tân binh đều lộ ra dị dạng biểu lộ, còn có nhỏ giọng thăm thì, Tần Ngao Thiên quát "Đều yên lặng, trở lên ta nói, chính là ta Tần Ngao Thiên quân đội quân kỷ, mười bảy lệnh cấm năm mươi bốn trăm, về sau các ngươi như làm trái phạm, định trăm không buông tha. Còn có, sĩ tốt phạm sai lầm, trên đó ti cũng phải bị trừng phạt, hi vọng các vị đội trưởng hóa trưởng nhóm sau khi trở về đều tốt chỉnh đốn một chút riêng phần mình binh sĩ đi, tránh khỏi về sau mình bị liên lụy."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38 : Lần Đầu Tiểu Phỉ

Trên quảng trường đám người tán đi, mỗi người đều bị Tần Ngao Thiên sở định quân quy rung động không thôi, mà những cái kia nguyên bản định tới đây kiểm soát người nhàn rồi nhóm thì cảm giác được hối hận, thế là tại ban đêm hôm ấy, mấy cái trước đó quen biết người nhàn rồi phi nhân chờ liền kết bạn trốn đi.

Đội những người này chạy đến quảng trường lúc, lại đều bị núp trong bóng tối mấy đạo bóng đen đánh ngã. Nguyên lai cái này mấy đạo bóng đen lại là các tân binh giáo đầu Lỗ Đại, Lâm Nhị, Vương Tam còn có Tần Ngao Thiên gia tướng tam Nguyễn. "Đem những người này khiêng đi, sáng mai chém đầu." Tần Ngao Thiên ở phía sau đi tới nói. "Vâng, Thiên ca."

Sáng sớm ngày thứ hai, đám người như thường lệ đi vào quảng trường tập hợp, tất cả mọi người đi vào về sau, lại nhìn thấy phía trước tam Nguyễn dè ép mấy người đứng ở nơi đó. Chính khi tất cả người nghi ngờ thời điểm, Tần Ngao Thiên mở miệng "Hôm qua ta vừa tuyên bố quân kỷ, vậy mà màn đêm buông xuống liền có người muốn đào tẩu, a, đã có người như thế không đem quân kỷ để vào mắt, vậy ta liền để bọn hắn thể hội một chút, cái này quân kỷ lợi hại, Nguyễn Tiểu Thất" "Tại "

Chỉ gặp Nguyễn Tiểu Thất ứng thanh mà ra, cất giọng nói "Mấy người kia tại đêm qua trốn đi bị bắt, coi là đào binh, căn cứ quân kỷ, đào binh người, trăm chết." Nói xong câu đó về sau, Nguyễn Tiểu Thất giơ tay chém xuống, một đao chặt hạ người đầu tiên đầu lâu. Nguyễn Tiểu Nhị cùng Nguyễn Tiểu Ngũ cũng đi theo đem những người khác chém giết. Thấy dưới quảng trường đám người sợ mất mật.

Lần này hết thảy trốn đi hơn hai mươi người, toàn bộ bị tam Nguyễn cầm xuống cũng chém đầu, tiếp xuống Tần Ngao Thiên nói "Khả năng hôm qua có người không đem ta coi ra gì, hôm nay việc này coi như cái giáo huấn đi, về phần cái này hơn hai mươi người trưởng quan, lần này ta liền không thêm vào trừng phạt, nhưng ta muốn các ngươi tất cả mọi người, vào lúc này lần nữa nhớ kỹ chúng ta quân quy, mười bảy cấm luật năm mươi bốn trăm, cái này hơn

hai mươi người vị trí liền từ những cái kia tạp binh bên trong chọn lựa ra đem đối ứng số lượng bổ sung đi vào đi, giải tán, tiếp tục huấn luyện."

Lần này Tần Ngạo Thiên chém giết hơn hai mươi người, cho tất cả tân binh đều tới một tè thuốc trợ tim, hiện tại tất cả mọi người từ đội trưởng cho tới sĩ tốt, không ai dám xem thường Tần Ngạo Thiên cùng quân quy.

Những ngày tiếp theo Tần Ngạo Thiên cùng những binh lính của hắn đều tại khắc khổ huấn luyện, ban ngày là phổ thông sĩ tốt nhóm huấn luyện, mà tới được ban đêm, thì là Tần Ngạo Thiên tự mình huấn luyện kia ba mươi 'Ánh Vệ' còn có tam Nguyên, Tần Ngạo Thiên đem hắn kiếp trước sở học thuật ám sát không giữ lại chút nào dạy cho tam Nguyên, lại dựa theo hậu thế lĩnh đặc chủng tiêu chuẩn huấn luyện những này 'Ánh Vệ'. Mà xem như trên chiến trường lực lượng, Tần Ngạo Thiên lại để cho Lâm Xung ba người tại chúng tân binh sau khi huấn luyện kết thúc triệu tập tất cả hóa trưởng trở lên nhân viên tiên hành vũ lực điều giáo. Đương nhiên cũng có số ít Ngũ trưởng lưu lại tham dự huấn luyện, Tần Ngạo Thiên cũng không có ngăn cản bọn hắn, bởi vì vì mọi người có giác ngộ như vậy, Tần Ngạo Thiên cũng là rất vui vẻ. Mà tại mọi người đều rời đi thời điểm, Tần Ngạo Thiên thì sẽ không định giờ lưu lại mấy người cùng hắn so chiêu, bởi vì Tần Ngạo Thiên biết, trên chiến trường, giống dao găm quân đội gần như vậy binh khí là rất thua thiệt, cũng may nắm bên người có cái tốt sự phụ Vương Tiến đến dạy mình thương bồng chi thuật, để Lôi Hoành để cho người cho mình chế tạo một cây côn sắt, toàn thân đen nhánh, nặng bốn mươi tám cân, Tần Ngạo Thiên khiến cho rất là thuận tay, đem nó mệnh danh là 'Quý ảnh', lại có Lâm Xung Sử Tiên mạnh như vậy tương lai bồi mình so chiêu, tại dạng này huấn luyện nửa tháng sau, cả một tân binh trên quảng trường tất cả mọi người đều có tiến bộ rất lớn, thực lực tổng hợp tăng lên rất lớn.

Một ngày này, sáng sớm tất cả mọi người vẫn như cũ như thường lệ tại trên quảng trường tập hợp, lúc này Tần Ngạo Thiên ở phía trên nói "Chúng các huynh đệ, còn nhớ rõ ban sơ ta đáp ứng giúp mọi người tẩy trắng sự tình sao? Đúng, chính là đem Vận Thành chung quanh ba khu phi ô tiêu diệt, hôm nay chúng ta liền muốn đi cái thứ nhất ô điểm, nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ, hiện tại chính là chứng kiến chúng ta nửa tháng này huấn luyện thành quả thời điểm."

Tất cả mọi người hưng phấn mà hồng lên, hoàn toàn chính xác, trải qua nửa tháng này huấn luyện, tất cả mọi người không có ngày xưa phi khí, bọn hắn cũng đều cần một trận chiến đấu đến đem những ngày qua sở học đồ vật phát huy ra.

"Hiện tại tất cả mọi người nghe lệnh, cả đội xuất phát, tiến về thành đông hai mươi dặm chỗ dốc núi." "Rõ!"

Ngoài thành hai mươi dặm, cái này cứ điểm là Chu Đồng Lôi Hoành hai người nửa tháng này tới điều tra thành quả, nguyên lai hai bọn họ cũng không có cùng Tần Ngạo Thiên bọn người cùng một chỗ tại thành đông quảng trường huấn luyện,

Mà là lấy đô đầu thân phận tại Vận Thành chung quanh điều tra giặc cướp tung tích, dù sao muốn tiêu diệt tặc nhân hang ổ, dù sao cũng phải tìm được trước địch nhân chỗ ẩn thân đi. Mà tại hai người cố gắng dưới, nhóm này tên là 'Tiểu quý' tặc nhân tung tích bị hai người tra xét ra.

Tiểu quý đám tặc nhân này là tại hai tháng trước mới tại Vận Thành phụ cận xuất hiện, cầm đầu là một cái người thấp nhỏ nam tử, người xưng Vương Nhị, thủ hạ có hơn hai trăm người, chuyên môn tại thành đông hai mươi dặm chỗ rừng cây cướp đường, mà rừng cây sau dốc núi chính là bọn hắn chỗ ẩn thân.

Tại Tần Ngạo Thiên bọn người trước trên đường tới, Tần Ngạo Thiên đối với thủ hạ đám người làm an bài. Đầu tiên, lại Tần Ngạo Thiên mang theo tam Nguyên còn có mười tên 'Ánh Vệ' ngay trang thành thương nhân tại rừng cây trải qua, kia Vương Nhị gặp được nhất định sẽ ra cướp bóc, lúc này sẽ có Chu Đồng Lôi Hoành dẫn đầu bọn nha dịch đến đây chi viện, những tặc nhân kia nhìn thấy Chu Đồng bọn người về sau, chắc chắn rút đi, mà lúc này giấu ở phía sau ba cái đội trưởng liền muốn riêng phần mình dẫn đầu thủ hạ đi theo tặc nhân tìm tới ổ trộm cướp, đồng thời đem nó diệt trừ. Không sai, chính là đơn giản như vậy thô bạo. Đương nhiên, còn có ám tuyến tạm thời không đề cập tới.

Đến rừng cây nhỏ, Tần Ngạo Thiên lấy ra mười tên 'Ánh Vệ', cùng tam Nguyên cùng một chỗ đối quần áo xuất phát. Sự tình quả nhiên làm từng bước tiến hành, dốc núi sau Vương Nhị gặp có người đi đường đi ngang qua lại chỉ có hơn mười người, hưng phấn nói "Hàng tới, các huynh đệ, đều xóc lại tinh thần cho ta đến" tại Vương Nhị sau lưng, còn ẩn giấu đi hơn bốn mươi cường nhân. Đội Tần Ngạo Thiên một đoàn người tới gần lúc, Vương Nhị vào đầu vừa gọi, mang theo sau lưng cường nhân nhóm gầm rú lấy liền vọt xuống tới.

Tần Ngạo Thiên nhếch miệng lên lên về tươi cười, cùng mọi người cùng một chỗ tụ thành một đoàn đường như đang sợ, đội Vương Nhị bọn người vọt tới chỗ gần lúc, Tần Ngạo Thiên hét lớn một tiếng "Động thủ!" Mười tên 'Ánh Vệ' đều móc ra dao găm quân đội đến, hiện tại áo đen dao găm quân đội đã trở thành 'Ánh Vệ' tiêu chuẩn thấp nhất. Mà Tần Ngạo Thiên thì là lấy ra đầu kia đen nhánh gậy sắt.

Kia Vương Nhị nghe được Tần Ngạo Thiên hô to lúc đã cảm thấy không thích hợp, lạng lẽ thả chậm bước chân. Khi nhìn đến Tần Ngạo Thiên nhóm người này như thể dừng hẳn về sau, Vương Nhị phản ứng đầu tiên chính là trùng kè, còn không đợi Chu Đồng Lôi Hoành xuất hiện liền la lớn "Không tốt, mau bỏ đi!" Kia chúng cường nhân tại ném xuống hơn hai mươi người tính mệnh về sau cũng theo Vương Nhị hướng phía sau chạy tới.

Lúc này Chu Đồng Lôi Hoành mới mang bọn nha dịch hiện thân, khi nhìn đến tặc nhân chạy trốn về sau, tự nhiên liền đi theo cố ý thả chậm tốc độ Tần Ngạo Thiên phía sau.

Kia Vương Nhị liều mạng sau khi chạy ra ngoài, quay đầu nhìn quanh thấy không có Tần Ngạo Thiên thân ảnh, lúc này mới yên lòng lại, tra xét một chút nhân số, gặp thiếu đi hơn hai mươi người, mắng âm thanh xúi quẩy liền dẫn người về hang ổ đi, mà cùng lúc đó, Sử Tiên, Bảo Húc, Trần Đạt ba tiểu đội cũng đi theo ở đằng sau lấy Vương Nhị bọn người.

Chương 39 : Đại Hoạch Toàn Thắng

Sử Tiến, Bảo Húc, Trần Đạt ba tiểu đội ở phía xa theo sát lấy Vương Nhị mấy người cường nhân, cùng nó cùng một chỗ tiến hành truy kích, còn có Tổng Vạn Đồ Thiên dẫn đầu còn thừa hai mươi 'Ảnh Vệ', Tần Ngao Thiên phân phó cho bọn hắn đặc biệt những nhiệm vụ khác.

Vương Nhị một nhóm người đến nơi đặt chân lúc, Sử Tiến liền không kịp chờ đợi đến dẫn đầu thủ hạ phát khởi công kích. Bảo Húc, Trần Đạt hai đôi gặp đứng mảnh cũng không cam chịu lạc hậu tổ chức thủ hạ tiến công.

Ở phía xa truy kích Tần Ngao Thiên cùng Chu Đồng Lôi Hoành bọn người nghe được tiếng hò hét cũng đồng loạt tìm theo tiếng chạy đến.

Lại nói kia Vương Nhị, trở lại hang ổ vừa tọa hạ chậm rãi chạy một mối chân, liền nghe được nơi xa truyền đến tiếng hò hét. Lập tức cũng không lo được mối mệt, lập tức đứng dậy hô "Là quan binh, giết!" Chúng lâu la nhao nhao cầm vũ khí lên tiến hành ngăn cản.

Chỉ gặp trong đám người, Sử Tiến mang theo một đầu Thanh Long còn còn hổ gặp bày dẽ, giết đến chúng cường nhân nhóm tè ra quần. Mà ở phía sau Bảo Húc mấy người cũng không rơi vào thế hạ phong, nhất là Bảo Húc, quơ cái kia đem lớn khoát tẩm đao, lưỡi đao chỗ đến, tặc nhân tất cả đều bị chém ngang lưng, rất là hung mãnh. Còn có Trần Đạt đầu kia điểm thương thép, đâm ra một thương, nhất định có một người mất mạng. Phía sau sĩ tốt nhóm cũng đều nằm người thành đàn, thống nhất tác chiến, không thấy chút nào bối rối.

Kia Vương Nhị bọn người khi nào gặp qua bức này chiến trận, đều bị bị hù đã mất đi năng lực chống đỡ. Trong đám người Sử Tiến mắt sắc thấy được 'Tiểu quý' đầu lĩnh Vương Nhị, dưới chân phát lực một cái bước xa vọt tới, vung vẩy Thanh Long còn đập xuống. Kia Vương Nhị vội vàng không kịp chuẩn bị, bị Sử Tiến vào đầu đập trúng, lập tức óc vỡ toang, đột tử tại chỗ.

Trùm thổ phi đã chết, Sử Tiến la lớn "Vương Nhị đã chết, các người còn phải lại làm vô vị tiến hành sao?"

Những cái kia lâu la thuận thanh âm nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy đại ca của mình chết thảm trên mặt đất, có nhanh tay lập tức liền đem vũ khí trong tay vứt trên mặt đất, những người khác nghe được thanh âm, cũng nhao nhao vứt bỏ vũ khí chờ đợi xử trí.

Tần Ngao Thiên mang Chu Đồng Lôi Hoành cùng bọn nha dịch đến thời điểm, Sử Tiến đám người đã đem còn sống tặc nhân dùng dây thừng nối liền nhau, nhìn thấy thủ lĩnh đạo tặc đã chết, Sử Tiến bọn người lại không có giết chết tù binh, Tần Ngao Thiên rất hài lòng, gật đầu nói "Các người làm rất tốt. Thương vong như thế nào?"

Dương Xuân đáp "Đại nhân, quân ta cũng vô hại vong, trận chiến này quân ta đánh giết tặc nhân hơn một trăm ba mươi người, tù binh sáu mươi ba người, trùm thổ phi cũng từ Sử Tiến đội trưởng tự tay mất mạng, chỉ là đáng tiếc chạy hơn mười người."

"Ừm, không có thương vong liền tốt, lần này chiến tích ta rất hài lòng, về phần những cái kia chạy mất người, liền không cần lo, hi vọng bọn họ sẽ hối cải để làm người mới đi. Mà những tù binh này, liền mang về gia cố tường thành đi, trong vòng ba năm, đợi đến kỳ đầy về sau cũng có thể một lần nữa lấy được được tự do, Chu đô đầu, việc này liền từ các người đến an bài đi."

Chu Đồng chấp tay nói "Vâng, đại nhân."

"Trận chiến này tất cả mọi người có công lao, đợi phải trở về về sau, ta tự sẽ luận công hành thưởng, trong đó Sử Tiến đội trưởng đánh chết trùm thổ phi Vương Nhị, nhớ đầu công, chờ trở về, các người đội thứ nhất cũng sẽ có khen thưởng."

"Tốt!" Tất cả mọi người hoan hô.

"Thiên ca, đây là cái này 'Tiểu quý' trong khoảng thời gian này chỗ cướp bóc tới tài vụ, nên xử lý như thế nào." Nói chuyện chính là Tổng Vạn, nguyên trước khi đến Tổng Vạn phụng mệnh đi Vương Nhị hang ổ tìm kiếm tài vụ đi, bởi vì Tổng Vạn nguyên là Lương Sơn bên trên đầu lĩnh, tự nhiên sẽ biết tài bảo sẽ giấu ở chỗ nào.

Đám người tìm theo tiếng nhìn lại, gặp có một cái rương trên mặt đất, mở ra sau khi bên trong có rất nhiều bạc vụn cùng đồng tiền, Tần Ngao Thiên nhìn thoáng qua Chu Đồng sau lưng bọn nha dịch, nói "Đây đều là ta Vạn Thành dân chúng, tự nhiên vật quy nguyên chủ, đem những này đều khiêng đi, chờ trở lại trong thành phát ra cho dân chúng"

Tiếp lấy lại liếc mắt nhìn Lôi Hoành, nói "Lôi đô đầu, nhiệm vụ này liền giao cho người, hi vọng người đừng để ta thất vọng."

Lôi Hoành làm sao không hiểu Tần ngao ý của trời, lúc này gật đầu nói "Đại nhân yên tâm, Lôi Hoành đã không phải ngày xưa chi Lôi Hoành, đoạn không có chỗ vấn đề."

"Ừm, vậy chúng ta liền trở về đi, thu binh."

Theo Tần Ngao Thiên ra lệnh một tiếng, hơn ba trăm người trùng trùng điệp điệp về tới Vạn Thành.

Tần Ngao Thiên bọn người vừa trở lại trong thành, tiểu phi thành công tin tức liền truyền tản ra đến, đông đảo bách tính nhao nhao ra cảm tạ Tần Ngao Thiên,

Tần Ngao Thiên nói "Các vị phụ lão hương thân, Tần mỗ thân là Vân huyện úy, tiểu phi trừ hại chính là bản chức sự tình, sau này chỉ cần có ta Tần mỗ người tại, liền đoạn sẽ không để cho chúng ta Vận Thành bách tính thu được tặc nhân quấy nhiễu. Hai vị đồ đầu, đem từ tặc nhân chỗ tịch thu được tiền tài phân cho dân chúng đi."

"Vâng, đại nhân." Chu Đồng Lô Hoàn hai người mang theo bọn nha dịch bắt đầu tản ra tiền tài, Tần Ngao Thiên danh vọng cũng tại lúc này từ từ trên mặt đất, dân chúng cũng đều mang ơn dân hai vị đồ đầu tán phát tiền tài. Mà Tần Ngao Thiên cũng dẫn theo thủ hạ đám người về tới thành đông quảng trường

Huyện nha bên trong, Thi Văn Bản nghe nha dịch kể rõ, biết được Tần Ngao Thiên dẫn người tiêu diệt 'Tiểu quỷ', còn đánh chết trùm thổ phi Vương Nhi, rất là vui vẻ. Nhưng nghe đến Tần Ngao Thiên đem tịch thu được tiền tài phát cho bách tính về sau, càng là chấn kinh.

"Hắn lại đem số tiền này tài phát cho bách tính, như thế phi thường ra ngoài ý định a, xem ra cái này Tần Ngao Thiên chẳng những là một nhân tài, càng là cái lòng mang bách tính vị quan tốt a, liền xông điểm ấy, về sau Vận Thành từ hắn tiếp quản ta an tâm"

"Đại nhân, ngài chẳng lẽ?" Sư gia ở bên cạnh kinh ngạc nói.

Thi Văn Bản nhẹ gật đầu, nói "Bây giờ trong triều đình gian quá nhiều người, ta già, cũng mệt mỏi, đâu không lại những này ác nhân, nghĩ từ quan về quê rất lâu, chỉ là một mực lo lắng cái này Vận Thành sẽ bị những cái kia gian thần nanh vuốt nhúng chàm, làm hại bách tính, lúc này mới một mực làm cho tới hôm nay, hiện tại có Tần Ngao Thiên, ta nghĩ, ta tìm được có thể đem toàn thành bách tính phó thác đi ra người."

Sư gia cùng nha dịch cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ là ở một bên lẳng lặng nghe.

Thi Văn Bản lại tự nhủ "Hi vọng Tần Ngao Thiên hắn có thể hoàn thành ta cho hắn ma luyện, chỉ có dạng này, hắn mới có thể có đầy đủ danh vọng tới đón Vận Thành "

Thành đông quảng trường, tối nay đám người cơm nước rất phong phú, có thịt cá, còn có chén lớn rượu, để ăn mừng trận đầu thắng lợi, Tần Ngao Thiên tuyên bố tối nay uống rượu không đáng quân quy, cho nên rất nhiều người đều uống phải cao hứng không thôi.

Sử Tiến được đầu công, bị ban thưởng mười lượng bạc ngân, phân cho đội thứ nhất đám binh sĩ. Mà Bảo Húc đội thứ hai, Trần Đạt đội thứ ba, phân biệt bị ban thưởng bốn lượng bạc chia đều cho binh sĩ. Hai đội tiền thưởng cộng lại cũng không bằng Sử Tiến đội thứ nhất, dạng này chênh lệch, khiến cho không chỉ Bảo Húc Trần Đạt hai người, liền ngay cả thủ hạ sĩ tốt nhóm cũng đều nâng lên thờ ra một hơi, muốn lần tiếp theo chiến đấu bên trong cố gắng giết địch, tranh chiếm được càng nhiều thưởng ngân.

Tần Ngao Thiên binh sĩ mỗi người quân lương cũng không nhiều, chỉ có chút ít một xâu tiền mà thôi, mà các binh sĩ có thể thông qua ngày thường huấn luyện tốt đẹp biểu hiện, cùng trên chiến trường giết địch số lượng nhiều ít, đến thu hoạch được ngoài định mức tiền thưởng. Phương thức như vậy, có thể trình độ lớn nhất kích phát ra sĩ tốt nhóm tiềm lực cùng sức chiến đấu.

Đội đến chúng sĩ tốt ăn uống thả cửa xong đi về nghỉ về sau, tại Tần Ngao Thiên nghỉ ngơi phòng trước trên đất trống, tam Nguyễn, Lâm Xung ba người, còn có Tống Vạn Đỗ Thiên mấy người 'Anh Vệ' đều tụ tập ở đây. Bọn hắn đều đang nghe một người kể rõ tình báo, mà người này chính là Tần Ngao Thiên bổ nhiệm tình báo thám tử thủ lĩnh, Thời Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40 : Hạ 1 Cái Mục Tiêu

Trên đất trống hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nghe Tần Ngao Thiên hỏi "Thế nào?"

Lúc này vạn chúng chú mục Thời Thiên nói "Hồi Thiên ca, ta đi theo những cái kia chạy tán loạn tặc nhân một đường Bắc thượng, bọn hắn quả nhiên cùng cái khác cường đạo có chỗ liên hệ, ta nhìn thấy có thứ hai chỗ phi tay của người hạ ra tới tiếp ứng bọn hắn, ngay tại thành bắc rừng rậm."

"Ừ", Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, nói "Người làm rất tốt, đội diệt trừ cái này thứ hai chỗ phi nhân về sau, cùng nhau đem ban thưởng cho người." "Tạ thiên ca "

Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại nhìn về phía Tống Vạn Đỗ Thiên nói ". Hai người các ngươi đâu? Sự tình làm thế nào?"

Tổng Vạn hai cái về mặt tươi cười, đem ở sau lưng hấn một cái rương nhỏ đem ra, nói "Thiên ca, dựa theo người phân phó, chúng ta đem kia Vương Nhị tiền tài lấy ra một bộ phận đặt ở cái rương này bên trong mang theo trở về, những cái kia bọn nha dịch cùng người của chúng ta đều không nhìn thấy."

"Ừm, rất tốt, bên trong có bao nhiêu bạc?"

"Cái này Vương Nhị cũng là quý nghèo, không có bao nhiêu tích súc, chúng ta cũng không có xuất ra quá nhiều, chỉ có năm mươi lượng bạc mà thôi." Bởi vì Tần Ngao Thiên trước đó nói qua, muốn lưu đầu to phần cho dân chúng, cho nên hai người liền chỉ lấy cái này năm mươi lượng.

Tần Ngao Thiên tiếp nhận cái này năm mươi lượng bạc ngân sau gật đầu nói "Ừm, hai người các ngươi cũng làm rất tốt, lần sau tiếp tục, nhớ kỹ đừng bị người khác phát hiện, còn có, nếu như tiền tài không nhiều, liền cho hết bách tính giữ đi" "Được rồi Thiên ca "

"Mọi người hôm nay đều vất vả, đi về nghỉ ngơi đi, ngày mai ta sẽ đem tin tức phát tán ra, ba ngày sau đó khả năng liền sẽ lại có chiến đấu, mọi người trở về chỉnh đốn một cái đi." "Phải"

Ngày thứ hai, Tần Ngao Thiên phái người đi đem Chu Đồng Lôi Hoành hai người tìm tới thành đông đến, hai người tới về sau, Tần Ngao Thiên hàn huyên sau hỏi "Ngày hôm qua chút tịch thu được tiền ngân đều phát cho bách tính sao?" Lôi Hoành mạnh nói "Đều phát ra ngoài, một văn không dư thừa, bất quá đừng nói a Thiên ca, cái này cho dân chúng phát tiền cảm giác so từ bọn hấn nơi đó lấy tiền cảm giác tốt hơn nhiều, nhìn xem dân chúng thỏa mãn biểu lộ tiểu dung, ta liền theo vui về a "

Chu Đồng cũng đi theo cười nói "Đúng vậy a Thiên ca, Lôi Hoành huynh đệ lần này thật sự là sửa lại tính tình, không còn giống như trước."

Tần Ngao Thiên cũng cười, nói "Cũng là bởi vì dạng này, cho nên chúng ta mới phải bảo vệ chúng ta bách tính a, đúng, Chu đô đầu, lần này ta bảo các ngươi tới nhóm, là muốn cho các ngươi đi bên ngoài phát ra một tin tức "

"Thiên ca ngươi cứ nói đi, tin tức gì" Lôi Hoành hỏi.

"Ta muốn các ngươi lấy danh nghĩa của ta hướng ra phía ngoài tuyên bố, để Vạn Thành chung quanh những tộc nhân kia nhóm trong vòng ba ngày đầu hàng, đến ta Vạn Thành tự thú, ta sẽ ra sức bảo vệ tha đến tính mệnh, nếu là còn không biết hối cải, ba ngày sau, ta liền dẫn người công bên trên bọn hấn hang ổ, Vương Nhị chính là kết quả của bọn hấn!"

Trong tràng đang huấn luyện ba trăm binh sĩ nghe được Tần Ngao Thiên, nhìn xem Tần Ngao Thiên bá khí đáng vẻ, mỗi người đều cảm thấy có thể đi theo dạng này người là một loại vô thượng vinh quang.

Chu Đồng Lôi Hoành hai người cũng bị Tần Ngao Thiên bá khí rung động đến, cuối cùng vẫn là Chu Đồng nói "Thiên ca, nhất định phải đem lời nói này truyền đi sao?"

"Không sai, các ngươi yên tâm, ta từ có biện pháp, không phải chỉ là để phát ngôn bừa bãi mà thôi."

"Tốt, chúng ta biết, Thiên ca ngươi liền chờ tin tức đi" "Ừm, tốt, vất vả "" không có việc gì, làm chút chuyện nhỏ này vất vả cái gì, Thiên ca khách khí, kia hai chúng ta liền đi rồi "Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, đưa mắt nhìn hai người rồi đi.

Tin tức rất nhanh liền truyền khắp Vạn Thành chung quanh, đương nhiên cũng truyền vào tộc nhân trong lỗ tai. Tại thành bắc trong rừng rậm, một cái khô ngô hấn tử đại mã kim đao ngồi trên ghế trầm tư, hấn là cái này thứ hai chỗ ở trộm cướp Đại đương gia Lý Long, hiển nhiên hấn cũng nghe đến tin tức này.

"Đại ca, chúng ta làm sao bây giờ a? Thật muốn đi kia Vạn Thành tự thú sao?" Một người nhất gan lâu la hỏi.

"Tự thú làm gì, cái này nhất định là kia Tần Ngao Thiên cạm bẫy, chờ chúng ta tiến vào Vạn Thành về sau, hấn khẳng định sẽ giết chúng ta, huống hồ, chúng ta tại sao phải tự thú? Hấn Tần Ngao Thiên lại không biết chúng ta giấu ở nơi nào, ta ngược lại muốn xem xem, ba ngày kỳ hạn vừa đến, cái kia Tần Ngao Thiên nên như thế nào tự viên kỳ thuyết.

" nói chuyện chính là đám tộc nhân này Nhị đương gia, Lý Cảnh hồ, người này hơi có đầu não, võ nghệ cũng không thua huynh, ở chỗ này đảm nhiệm cầu đầu quân sư nhân vật, tại cường đạo bên trong cũng là có phần có danh vọng.

Quả nhiên, đệ đệ mình phân tích xong sau, Lý Long liền làm ra quyết định, không để ý tới Tần Ngao Thiên, mỗi ngày nên làm cái gì thì làm cái đó.

Mặc dù ba ngày này không có bất kỳ cái gì tộc nhân đến đây tự thú, bất quá Tần Ngao Thiên danh vọng là xoát xoát dâng đi lên a, hiện tại Vạn Thành chung quanh người nào không biết, Văn huyện mới tới huyện ủy Tần Ngao Thiên cùng hấn huấn luyện ra ba trăm huyện Binh tại vài ngày trước lấy số không thương vong chiến tích tiêu diệt thành đông dốc núi một chỗ giặc cướp, hiện tại cái này huyện ủy lại là bản tiếng, muốn tại ba ngày sau đi tiêu diệt mặt khác hai nơi cường nhân, tất cả mọi người tại mong mỏi cùng trông mong, nhìn cái này huyện ủy là thật có năng lực tiểu phi, vẫn là chỉ là sẽ nói mạnh miệng mà thôi.

Ngay tại cái này trong vòng ba ngày, tự thú tộc nhân không có tới, bất quá, tửu quán ông chủ Chu Quý huynh đệ "Tiểu Diện Hổ" Chu Phú nhận được huynh đệ tin sau đến đây Vạn Thành hiệp trợ Chu Quý tới. Đương Chu Phú đến Thiên Hương lâu về sau, tự nhiên liền đem Trương Tam Lý Tử thay thế xuống dưới, mà hai người cũng liền tiến đến thành đông trở lại Tần Ngao Thiên bên người, Tần Ngao Thiên thì đem hai người đưa cho Thời Thiên, về sau liền cùng Thời Thiên cùng nhau phụ trách bên ngoài tìm hiểu tình báo.

Tại Văn huyện cách đó không xa nhóm đông suối trong thôn, Bảo Chính Triều Cái ngồi tại trên đại sảnh, cùng tiên sinh Ngô Học Cứu đàm luận X huyện

ủy Tàn Ngao Thiên sự tình.

"Học Cứu, người ý kiến gì chuyện này, theo ta thấy những cái kia cường đạo là chắc chắn sẽ không đi tự thú, cũng không biết cái này huyện ủy có thể hay không thật giết đến tận cửa đi tiểu phi a "

Chỉ gặp Ngô Dụng nhẹ lay động quạt lông mỉm cười nói "Ta cho rằng, cái này Tàn Ngao Thiên không giống như là loại kia tùy ý nói mạnh miệng người, nhưng tiểu sinh ta cũng không cho rằng hẳn thật có thể đi tới cửa tiểu phi, bởi vì cái này mặt khác hai nơi cường đạo ở điểm đến nay đều không có phát hiện, hiện tại ta cũng xem không hiểu cái này Tàn Ngao Thiên, bất quá có một chút có thể khẳng định, như Tàn Ngao Thiên thật thành công tiểu phi, kia người này tất nhiên sẽ cấp tốc trở thành trên giang hồ lời cuốn chủ đề, mà Tàn Ngao Thiên cũng sẽ tùy theo nổi danh, đến lúc đó kỳ danh đầu chỉ sợ cũng sẽ che lại Bảo Chính người."

Triều Cái lắc đầu nói "Đó cũng là không thể tránh khỏi, như thật đến lúc kia, sợ là chúng ta cũng phải hướng quan phủ cúi đầu, bất quá cũng may cái này huyện ủy là cái cùng dân vì thiện người, nghe nói hẳn đem từ Vương Nhị chỗ thu được tới tiền tài đều phát ra cho bách tính, cái này đến cũng là bách tính chỉ phúc a."

"Bảo Chính thế nhưng là có tâm lý đầu hàng?" Ngô Dụng đình chỉ dao phiến tay, nhìn xem Triều Cái hỏi.

Triều Cái lộ ra ý vị thâm trường biểu lộ nói "Bây giờ nói những này cũng còn quá sớm, vẫn là trước trước mắt sự tình đi, nhìn Tàn Ngao Thiên hẳn đến cũng có thể hay không tiểu phi thành công "

Ngô Dụng cũng nhẹ gạt đầu, lại dao lên quạt lông.

Trong nháy mắt, ba ngày kỳ hạn đã đến. Tàn Ngao Thiên đem tất cả mọi người triệu tập trên quảng trường, la lớn "Chúng ta đã cho tặc nhân đầu hàng cơ hội, đáng tiếc bọn hắn cũng không có trân quý, hiện tại, ta muốn để bọn hắn kiến thức một chút sự lợi hại của chúng ta, hướng về mục tiêu kế tiếp, tất cả mọi người, xuất phát!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41 : Giết Vào Hang Ổ

Tàn Ngao Thiên lần này cũng chưa dùng tới lần dự định chi thuật, mà là dự định trực tiếp dẫn người giết tiến đối phương trong sào huyệt, bởi vì hiện tại Tàn Ngao Thiên đã nắm giữ cái này thứ hai bằng cường đạo hang ổ chuẩn xác vị trí. Lần này đi theo Tàn Ngao Thiên xuất chinh vẫn là kia ba trăm huyện Binh, ba mươi 'Ảnh Vệ', còn có quân sư Chu Vũ, bị Tàn Ngao Thiên tạm thời phân phối đến Sử Tiến trong đội ngũ, cũng không phải là cho rằng Sử Tiến đội thực lực yếu, mà là hi vọng Sử Tiến có thể trên chiến trường đối Chu Vũ chiếu cố nhiều hơn một hai. Chỉ bất quá lần này Chu Đồng Lôi Hoành hai người cũng không cùng theo xuất chiến, còn có Lâm Xung ba người, cũng cùng lần trước đồng dạng bị lưu tại trong thành. Tàn Ngao Thiên cho là nên thích hợp giữ lại một chút thực lực, đồng thời cũng nghĩ để cho thủ hạ đám binh sĩ kinh lịch một lần huyết chiến, chỉ có như thế, bọn hắn mới sẽ trưởng thành.

Rừng rậm kia bên trong Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ cũng nghe được thám tử hồi báo tin tức, nói kia Tàn Ngao Thiên suất lĩnh thủ hạ hướng phía mình chỗ rừng rậm đánh tới, quả thực để hai vị đầu lĩnh lấy làm kinh hãi, mặc dù không biết Tàn Ngao Thiên là làm sao biết nhóm người mình sào huyệt, bất quá liền nhìn Tàn Ngao Thiên điệu bộ này, hai người liền biết, mình đã bại lộ, đã tránh cũng không thể tránh, kia liền chính diện vừa đi, đại đầu lĩnh Lý Long cũng là một cái thị sát hiệu chiến người, mà lão nhị cũng là có huyết tính người, huống chi thủ hạ bọn hắn còn có hơn hai trăm người đâu, mặc dù ít hơn so với Tàn Ngao Thiên huyện Binh, bất quá cũng đều là giết người cướp của hảo thủ, không chút nào là Vương Nhị loại kia mặt hàng.

Sau đó Lý Long truyền đạt mệnh lệnh nói ". Xem ra chỉ có chính diện đánh bại bọn này huyện Binh a, tất cả mọi người, đều cho ta đưa đao cho ta sáng lên, theo ta ra ngoài nghênh kích địch nhân!" Hơn hai trăm người ở phía dưới gầm rú, nhao nhao giờ lên vũ khí trong tay.

Lúc này thám tử lại tới, nói có một người muốn gặp Đại đương gia, Lý Long cũng không biết lúc này sống chết trước mắt sẽ có người nào tới gặp ta, chỉ gặp lão nhị cúi đầu suy tư một phen, cùng thám tử nói "Mau đưa người kia mang vào" sau đó cười nói với Lý Long "Đại ca, viện binh của chúng ta tới "

"Chúng ta ở đâu ra viện binh?" Lý Long vẫn không hiểu, ngay tại nghi hoặc gặp, chỉ gặp thám tử dẫn tới một cái hào hoa phong nhã nam tử trung niên, Lý Long nhận biết người này, hẳn là nơi đây cô thứ ba cường nhân câu đầu quân sư, tên là Triệu Úc, làm người tâm ngoan thủ lạt, không có chút nào văn nhân cơ bản tố dưỡng, cùng nó chủ động trước câu kết với nhau làm việc xấu, một mực bị anh em nhà họ Lý chỗ khinh thường. Bất quá dưới mắt là phi thường thời khắc, tự nhiên cũng liền không lo được những thứ kia, Lý Long đứng dậy đón lấy nói ". Nguyên lai là Triệu quân sư, không biết Triệu quân sư lúc này đến ta chỗ, có phải hay không có cái gì lui địch chi pháp a, phải biết môi hồ rằng lạnh, ta anh em nhà họ Lý rơi dài về sau, kia Tàn Ngao Thiên mục tiêu kế tiếp nhưng chính là người cùng Đồng lão đại a." Sở dĩ xưng Đồng lão đại, là bởi vì kia đồng trước võ nghệ muốn tại anh em nhà họ Lý phía trên, đơn đã độc đầu hai người bọn họ tuyệt không phải đối thủ, bất quá hai người liền thủ lúc, kia đồng trước cũng là địch chi bất quá, bằng không kia đồng trước đã sớm chiếm đoạt anh em nhà họ Lý.

Phi thường thời khác, kia Triệu Úc cũng không có đông dài, nói thẳng "Ta tự nhiên hiểu được đạo lý này, cho nên chúng ta Đồng lão đại đã dẫn đầu các huynh đệ chạy đến gấp rút tiếp viện, hai chúng ta phương liên thủ, chung gần sáu trăm nhân thủ, định có thể đem kia vô tri tiểu nhi đánh giết ở đây, Đồng lão đại có ý tứ là lần này hai chúng ta phương liên thủ đến làm một món lớn, đánh bại kia Tần Ngạo Thiên chi sau tiếp tục giết tới kia Vân trong huyện đi cướp bóc một phen."

Không nghĩ tới đồng trước khẩu vị vẫn là như thế lớn, Lý Long trong lòng cười lạnh, bất quá ngoài mặt vẫn là gật đầu nói phải, lại quan tâm đến "Không biết Đồng lão đại đội ngũ hiện ở nơi nào?" Triệu Úc đạo, bọn hắn đã đến, ngay tại trong rừng rậm mai phục, chờ sau đó cần Lý đầu dẫn các người đi trước ra Lâm ngăn cản địch đến một lát, không địch hậu lại lui vào trong rừng, sau đó chúng ta lại đến cái tiền hậu giáp kích, định có thể đem Tần Ngạo Thiên đội ngũ nhất cử tiêu diệt.

Vậy mà gọi đội ngũ của ta xung phong, Lý Long trong lòng tức giận, bất quá địa thế còn mạnh hơn người, dưới mắt cũng chỉ đành dạng này, tổng so với mình một mình gánh chịu mạnh hơn đi. Đáp ứng về sau, Lý Long liền suất lĩnh dưới trướng hơn hai trăm người đi ra Lâm Tinh đội Tần Ngạo Thiên.

Tần Ngạo Thiên dẫn người chạy tới thành bắc rừng rậm, thật xa liền thấy phía trước lít nha lít nhít người, xem ra đối diện cũng có chút đầu óc nha, vẫn còn biết dĩ dật đãi lao, lại nhìn kỹ nhân số,

Hơn hai trăm số lượng, hoàn toàn chính xác cũng cùng tình báo tương xứng, xem ra cái này Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ là dự định tử chiến đến cùng a, bất quá đáng tiếc a, sau lưng có rừng rậm có thể làm làm yểm hộ, hai người vậy mà không có có lợi dụng bên trên, cái này đã mất đi một lớn ưu thế a.

Ngay tại Tần Ngạo Thiên suy nghĩ thời điểm, hai phe nhân mã đã đến cùng một chỗ, Tần Ngạo Thiên ngừng lại bước chân, đối Lý Long hô lớn "Lý Long Lý Hồ, hai người các người ở đây cướp bóc quá khư bách tính, làm nhiều việc ác, ngày hôm trước ta đã đã cho các người cơ hội hối lỗi sửa sai, nhưng các người không có trân quý, hiện tại, đến giết người thì đến mạng thời điểm."

Đối diện Lý Long nói ". Người cái này câu quan cũng không cần lại nơi này nhiều lời, không phải liền là muốn cầm huynh đệ của ta đầu người đến cấp người thêm công tích nha, sao phải nói những cái kia thể diện lời nói đâu? Thật sự là buồn cười, ta Lý Long đầu ngay ở chỗ này, nếu mà muốn liền tự mình tới lấy đi."

Tần Ngạo Thiên quay đầu nhìn về phía chúng nhân nói "Ai muốn ra cái này trận chiến đầu tiên?" Trước đó Tần Ngạo Thiên đã nói với tam Nguyễn qua, trận chiến này là muốn huấn luyện sĩ tốt, cho nên ba người cũng không có tiếp lệnh, Sừ Tiển vốn định xuất chiến, nhưng lại bị người đoạt trước, lại xem xét đi, lại là ngày xưa huynh đệ Dương Xuân, cũng liền ngừng lại bước chân.

Kia Dương Xuân mặc dù thân là hóa trưởng kiêm phó đội trưởng, thế nhưng ngăn cản không được muốn lập công tâm, cứ như vậy, Dương Xuân một mực chờ đợi đợi Tần ngạo thiên hạ lệnh, vì vậy tại Tần Ngạo Thiên thanh âm vừa vừa truyền ra, liền từ phía sau vọt ra.

Tần Ngạo Thiên nhìn thấy tới lại là Dương Xuân, nội tâm mặc dù lo lắng, bất quá cũng không có nói lời phản đối, nghĩ thầm cái này Dương Xuân mặc dù thân thủ tại trong năm người là kém nhất, bất quá hần dù sao cũng là Thiếu Hoa núi Tam đương gia a, đối phó cái này cường nhân hẳn là không có vấn đề gì chứ, cũng liền bình thường trở lại.

Chỉ gặp Dương Xuân đi lên liền hô to một tiếng "Dương Xuân đến vậy. Tặc nhân nhận lấy cái chết!" Lý Long chỉ nghe qua Sừ Tiển thanh danh, vốn nghĩ đánh với Sừ Tiển một trận mình liệu có thể có phần thắng, nhưng nghe người này tự báo tính danh, vậy mà không phải Sừ Tiển, lập tức trong lòng vui vẻ, hào phóng cười lớn tiến lên đối chiến Dương Xuân.

Dương Xuân quơ cái kia đem máu đào bạch xà đao, cùng Lý Long đại đao chặt tới một chỗ, cảm thấy Lý Long lực lượng lỗi nặng mình, trong lòng kinh ngạc, nhất thời trên tay tốc độ cũng thả chậm lại. Mà Lý Long thì là rề bản không chút do dự, đại đao vung vẩy còn như hoa tuyết đồng dạng, làm cho Dương Xuân là hiểm tượng hoàn sinh.

Trần Đạt lo lắng Dương Xuân xảy ra chuyện, gấp chạy đến hô "Huynh đệ trở về, ta đến chiến hắn, Trần Đạt đến vậy!" Dương Xuân nghe được Trần Đạt thanh âm, mừng rỡ trong lòng, dường như đã dùng hết khí lực toàn thân, vung vẩy lên cái kia thanh bạch xà đao bổ về phía Lý Long, Lý Long vội vàng thu đao trở về thủ, Dương Xuân liền thừa dịp này thời cơ, chém ra một đao sau liền trở lại trốn về trong trận. Kia Lý Long cũng không có đuổi theo, mà là ánh mắt thít chặt Trần Đạt, trực giác nói cho hắn biết, nam nhân trước mắt này không tầm thường, may may không được kính trọng, cần bình tĩnh ứng đối.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42 : Tao Ngộ Mai Phục

Dương Xuân chạy về trong trận, Tần Ngạo Thiên cũng không nói gì thêm, chỉ là đối nhẹ gật đầu, đồng thời ở trong lòng thất vọng đến "Xem ra Dương

Xuân cũng liền dừng bước tại hỏa trường cấp bậc, ngay cả cái hương đã Tiểu Tặc Đầu đều đánh không lại."

Lại nhìn kia Lý Long cùng Trần Đạt hai người, đều không nhúc nhích, dường như đang tìm kiếm sơ hở của đối phương, mà Lý Long cũng nhân cơ hội này chậm rãi điều trị khí tức. Cuối cùng, Trần Đạt trước động, nâng cao điểm vừa thương đâm hướng Lý Long, Lý Long vùng đao một đập, miễn cưỡng khẩu súng đầu đập hướng nơi khác, đồng thời hai cái người cũng đã thăm dò hoàn tất, nên bắt đầu chân chính đánh nhau. Lý Long ra sức nhảy lên, bỏ về phía Trần Đạt, Trần Đạt vững bước lui lại, rời khỏi Lý Long lưỡi đao, đợi Lý Long sau khi hạ xuống lại đỉnh thương đâm tới, Lý Long cuống quýt ứng chiến, không cẩn thận vai trái bị Trần Đạt đâm bị thương.

Đang sau Lý Hồ gặp đại ca của mình thụ thương, sợ có sai lầm, lập tức dẫn người khởi xướng công kích. Đối diện Dương Xuân Sử Tiến bọn người thấy tình cảnh này, cũng phát lệnh công kích. Trong sân hai người gặp đối diện người đến, không hẹn mà cùng trở về trong trận đi. Hai nhóm người rất nhanh liền chém giết đến cùng một chỗ, Tàn Ngao Thiên phương sĩ Bình tại Sử Tiến Bảo Húc đám người dẫn đầu hạ thế như chẻ tre, hai bên vừa giao thủ một cái cường nhân bên kia liền hiển lộ ra thua trận, đây cũng không phải là cố ý giả vờ, mà là Tàn Ngao Thiên bộ đội sức chiến đấu là thật mạnh. Lo lắng thủ hạ thương vong quá nặng anh em nhà họ Lý cuống quýt hạ lệnh lui vào trong rừng. Cái khác cường nhân cũng theo đó rút lui, bất quá lại vào lúc này lại bị Tàn Ngao Thiên phương đi theo đánh chết không ít người.

Sử Tiến bọn người giết đến hưng khởi, cũng theo đó tiến vào rừng rậm, Sử Tiến cái khác Chu Vũ cảm thấy không thích hợp, khuyên can Sử Tiến nói, "ca ca cẩn thận trùng kẻ, nơi đây rừng cây rậm rạp, khó tránh khỏi sẽ có phục binh" Sử Tiến một mực kính trọng Chu Vũ, cho nên đối thủ hạ binh lính nhóm hô "Cẩn thận có phục binh, đều i cho ta lên tinh thần một chút "

Sử Tiến bên người có Chu Vũ đã nhận ra nguy hiểm, nhưng Bảo Húc Trần Đạt hai đội nhưng liền không có may mắn như thế, nhất là hai cái đội trưởng cũng đều nghĩ đến muốn ở đây chiến lập công đầu, đuổi sát tặc Bình mà đi.

Tàn Ngao Thiên ở bên ngoài nhìn tất cả mọi người tiến vào rừng rậm, chẳng biết tại sao, vậy mà cảm thấy có chút bất an, nhưng đối diện hoàn toàn chính xác tất cả mọi người ở chỗ này a, cũng không có có dư thừa người đến bố trí phục binh, nhưng Tàn Ngao Thiên vẫn cảm thấy bất an, nắm chặt trong tay hắc bổng, một giọng nói cẩn thận liền dẫn tam Nguyễn cùng 'Anh Vệ' nhóm tiến vào rừng rậm

Trốn ở trong rừng rậm đồng trước chờ người bán hướng đem Tàn Ngao Thiên bọn người toàn bao bên trong, thật không nghĩ đến Tàn Ngao Thiên bọn người vậy mà chạy ra thế đội, rơi vào đường cùng đánh phải từ đó đem nó cắt đứt, đem Bảo Húc Trần Đạt hai đội vây quanh ở bên trong.

Bảo Húc Trần Đạt hai người ở phía trước đuổi đến tới lúc gấp rút lúc, chợt nghe đến có tiếng xé gió truyền đến, quay đầu nhìn lại lại là một chút khá lớn tảng đá những vật này, hai đội người vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, bị nện tổn thương rất nhiều người, tiếp lấy đồng trước người từ trong rừng rậm giết ra, đem hai đội người đường lui cắt đứt. Trước mặt Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ gặp đồng trước hết giết ra, cũng quay đầu giết trở về, hai bên cùng một chỗ cùng Bảo Húc Trần Đạt đội giao thủ với nhau.

Phía sau Sử Tiến đội nhìn thấy trong rừng giết ra hai, ba trăm người liền biết trùng mai phục, bất quá mình có quân sự nhắc nhở cũng không có bị vây quanh ở bên trong, nhưng hai chi đội ngũ khác lại bị vây lại, lập tức Sử Tiến khẩn trương, hô "Các huynh đệ, các huynh đệ của chúng ta trùng mai phục, mọi người theo ta cùng một chỗ chém giết vào, giải cứu huynh đệ của chúng ta!" "Giết giết giết" tất cả mọi người là huyết tính hán tử, có thể nào đôi hãm tại hiểm cảnh bọn chiến hữu không hỏi không để ý đâu, tất cả mọi người bị kích phát ra sát ý, muốn thế sống chết giải cứu các huynh đệ.

Đang sau vào rừng Tàn Ngao Thiên nghe được phía trước tiếng gào thét, liền trong lòng dừng lại, biết trùng kẻ, mang theo tam Nguyễn đẳng 'Anh Vệ' tăng nhanh bộ pháp, rất mau nhìn đến cùng địch giao thủ Sử Tiến đội. Tàn Ngao Thiên gào lên một tiếng liền gia nhập chiến đoàn, sau lưng tam Nguyễn bọn người tự nhiên cũng không cần ngôn ngữ cổ vũ, đến lúc này, ai vẫn không rõ, mình trùng kẻ, còn có hai đội người hãm tại chỗ sâu, lúc này vì cứu đồng đội, tất cả mọi người phát huy ra hai trăm phần trăm lực lượng.

Tàn Ngao Thiên cũng biết những người này là từ đâu tới, nhất định kia nơi thứ ba phi ở đồng trước người, cái này đồng trước, dám can đảm tính toán mình, đợi ngày sau nhất định phải gọi hán đẹp mắt. Bởi vì không biết bên trong bị vây quanh Bảo Húc đám người tình huống như thế nào, Tàn Ngao Thiên tìm được giết trong đám người Sử Tiến, nói "Sử Tiến,

Người ta cùng nhau liên thủ, giết tới bên trong đi giải cứu bọn họ, đến cái vây đánh!" Sử Tiến một cơn nện chết một cái tặc Bình, gật đầu nói "Tốt, đi thôi "

Tàn Ngao Thiên cùng Sử Tiến, hai người, hai chi trưởng côn, tại cái này tặc Bình bên trong hoành hành không trở ngại, trường côn chỗ đến, không ai sống sót. Tam Nguyễn bọn người liền tại phía sau theo sau từ xa đi đến đánh tới.

Tại tặc Bình trung tâm Bảo Húc Trần Đạt hai chi đội ngũ cũng là tình huống nguy cấp, bị trước sau giáp công, phe mình chiến hữu nhao nhao ngã vào trong vũng máu, thấy hai cái đội trưởng lòng nóng như lửa đốt. Còn tốt đám người huấn luyện qua tiểu đội tác chiến, chính là lấy ngũ làm đơn vị năm người chiến trận, tại loại này loạn đấu bên trong có rất lớn ưu thế, mượn nhờ loại này tiểu chiến trận, rất nhiều các binh sĩ đều tại cái này trong rừng rậm dần dần đứng vững trận cước.

Mà Bảo Húc Tiêu Đình, Trần Đạt Dương Xuân bốn người, thì trở thành tặc Bình tiểu sát đối tượng, chỉ gặp bốn người hai người một tổ, lẫn nhau dựa lưng vào nhau, từng chút từng chút trong chiến trường dịch bước , chờ viện binh đến.

Mà tại tặc Bình bên trong, cũng có mãnh nhân tồn tại, ngoại trừ kia anh em nhà họ Lý bên ngoài, chính là kia đồng trước, chỉ thấy người này khiêng một thanh đại khảm đao, giết tại huyện Bình bên trong, đem cái này đến cái khác tiểu hình chiến trận đánh tan, thấy Bảo Húc bọn người lấy rất vội vã, lại có không thể làm gì, chỉ có thể hết sức giết nhiều chút tặc Bình đến làm dụ phe mình áp lực.

Mọi người ở đây giết khó phân thắng bại thời điểm, tại đồng trước hậu phương truyền ra tiếng kêu thảm thiết. Đám người tìm theo tiếng nhìn lại, chỉ gặp có hai cái cầm trong tay trường côn thân ảnh từ đồng trước phương tặc nhân đằng sau giết xuyên thấu đến, tại hai người sau lưng, giống như còn có mình người.

Tần Ngao Thiên Sứ Tiến xuất hiện, cho đám người hi vọng, tất cả mọi người phảng phất lại có lực lượng, kia là đối nhau khát vọng.

Chiến trường hình thức đảo ngược, cũng bởi vì hai người, Tần Ngao Thiên cùng Sứ Tiến. Bảo Húc nhìn thấy viện binh tới, vui vẻ không thôi, hét lớn một tiếng, liền thẳng hướng kia đồng đi trước, trên tay người này dính quá nhiều huynh đệ mình máu, cho nên, Bảo Húc nhất định phải giết chết hẳn.

Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ gặp Tần Ngao Thiên thân từ giết tới đây, hai người liếc nhau, liền hướng giết tới đây, Sứ Tiến gặp vốn định viện thủ, Tần Ngao Thiên lại lắc đầu nói "Hai người kia giao cho ta, người đi đánh giết càng nhiều địch nhân, cứu càng nhiều huynh đệ" Sứ Tiến một giọng nói bảo trọng liền quay người giết vào trong đám người đi.

"Đáng chết cầu quan, đi chết đi" nương theo lấy tiếng la, Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ giết tới đây. Không thể không nói, hai người liên thủ thực lực là mạnh, nhưng cái này cũng không chút nào đủ Tần Ngao Thiên nhìn, ngay cả tam Nguyên đều không phải đối thủ, chỉ là hai cái Tiểu Tặc Đầu, Tần Ngao Thiên như thế nào lại đánh không lại đâu. Chỉ gặp Tần Ngao Thiên ung dung đem hai người hai tay tiến công từng cái hóa giải.

Lúc này tam Nguyên cũng mang theo Sứ Tiến đội thứ nhất cùng 'Ảnh Vệ' nhóm giết mặc đi qua, muốn tại cái này chỗ rừng sâu cùng hai sóng tặc nhân quyết nhất tử chiến

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43 : Kịch Liệt Chém Giết

Tần Ngao Thiên một người một mình chiến Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ, một đầu hắc thiết côn đánh cho hai người không hề có lực hoàn thủ, cuối cùng Tần Ngao Thiên vì nhanh chóng giải quyết hết hai người này, ra tay lực đạo nặng thêm mấy phần, chỉ gặp Tần Ngao Thiên một cái quét ngang, Lý Long Lý Hồ hai người né tránh không kịp, cùng nhau bị Tần Ngao Thiên 'Quý ảnh' đánh trúng, bắt quả lại bởi vì hai người cùng nhau thu được trọng kích, cũng tương hồ hóa giải một tia lực đạo, cho nên hai người chỉ là bị đánh lui hôn mê bất tỉnh, cũng chưa chết, mà Tần Ngao Thiên cũng không đoái hoài tới hai người chết sống, nhìn thấy hai người ngã xuống, liền lại hét lớn một tiếng giết vào trong đám người đi.

Trong đám người Nguyên thị huynh đệ có thể nói là rục rờ hào quang, chỉ gặp ba người đem Tần Ngao Thiên trong đêm dạy cho bọn hắn ba người tiểu trận uy lực phát huy phát huy vô cùng tinh tế, nhất là tại loại này địch nhiều ta ít loạn đấu bên trong. Ba người này thể công cùng giết địch hiệu suất đều vượt xa xa Sứ Tiến cùng Tần Ngao Thiên bất kỳ người nào, để Tần Ngao Thiên thủ hạ binh lính nhóm lần nữa thấy được hi vọng sống sót.

Còn có Sứ Tiến cùng Tần Ngao Thiên hai cái, đều lấy người làm đơn vị quơ côn sắt đại sát tứ phương, khiến cho hai người chung quanh cũng không dám lại có tặc Binh cận thân. Tại mạnh như vậy đem cổ vũ dưới, khiến cho tất cả phe mình các binh sĩ đều dùng hết lực lượng toàn thân đi đối kháng tặc Binh. Mà đối diện tặc Binh nhóm mặc dù vẫn như cũ nhân số bên trên chiếm hữu ưu thế, nhưng lại bị Tần Ngao Thiên đám người khí thế chấn nhiếp, sức chiến đấu chậm rãi giảm bớt xuống tới. Mà ở thời điểm này, sức chiến đấu yếu thế nhưng là vết thương trí mạng a, rất nhanh, chiến trường tiết tấu liền bị Tần Ngao Thiên một phương nắm trong tay, trong rừng rậm các nơi tiểu chiến đoàn bên trong, đều là huyện Binh nhóm năm người tiểu trận đem tặc Binh đánh giết còn sống sót.

Đồng Tiên phát giác được trên chiến trường không khí không đúng, bên mình không còn nắm giữ ưu thế, thật sự là hắn không nghĩ tới, Tần Ngao Thiên một phương sức chiến đấu mạnh như thế, vậy mà tại hai mặt giáp công lại binh lực không nhiều tình huống dưới kiên trì lâu như vậy, mà chủ yếu hơn chính là, tại kia hai cái cầm trong tay côn bổng người từ phía sau giết mặc sau khi đi vào, mình phảng phất liền thấy thất bại.

Ngay tại Đồng Tiên lấy lúc gấp, mặt mũi tràn đầy sát khí Bảo Húc vọt tới trước mặt. "Nghĩ chạy chỗ nào? Giết ta nhiều huynh đệ như vậy, ta muốn giết người vì bọn họ báo thù!" Nói, Bảo Húc kéo lấy lớn khoát tám đao liền lao đến.

Đồng Tiên không biết cái này đột nhiên xuất hiện tên lỗ mãng là lai lịch thế nào, còn tưởng rằng là cái nào tiểu đầu lĩnh đầu, cũng không có coi ra gì, nghĩ đến hai ba chiêu giải quyết hết về sau lại đi ngăn cản Tần Ngao Thiên Sứ Tiến đám người bước chân, nhưng cùng Bảo Húc liều mạng sau một kích, Đồng Tiên cải biến trước đó thái độ, cái này tên lỗ mãng khí lực rất lớn, còn có một thân khí thế hung ác, như mình không coi trọng, rất có thể sẽ thất thủ bị giết.

Bảo Húc đây trong đầu đều nghĩ đến những cái kia bị đồng trước giết chết binh lính nhóm còn có bởi vì Đồng Tiên đến mà chiến tử những huynh đệ kia, cũng mặc kệ Đồng Tiên chiêu số như thế nào, chỉ là một vị vung đao cuồng chặt. Cái gọi là hoành sơ lãng, lỗ mãng sơ liều mạng, hiện tại Bảo Húc chính là điển hình không muốn mạng đầu pháp, đối diện Đồng Tiên càng đánh càng là kinh hãi, cứ việc mình ngẫu nhiên có khi sẽ trên người Bảo Húc lưu lại chút vết tích, nhưng Bảo Húc lại như là không có cảm giác đồng dạng, thể công không hề yếu một đao lại một đao chặt hướng mình.

Tiêu Đình phát hiện Bảo Húc Đồng Tiên chiến đấu, lo lắng Bảo Húc bị giết, liền vội vàng chạy về đằng này. Đồng Tiên vô ý thức nhìn sang bên cạnh, thấy được chạy tới Tiêu Đình, gặp lại là một cái tên lỗ mãng, nghĩ thậm có phải hay không là tên lỗ mãng trước mắt này huynh đệ, một người liền để cho mình như thế cổ hết sức, nếu là hai người, vậy mình không chết không thể, nghĩ đến đây, Đồng Tiên một đao vung đi, vốn định dọa đi Bảo Húc sau đao đầu. Nhưng Bảo Húc lại là dùng bả vai chống được một đao kia, hành động này quả thực để Đồng Tiên cùng Tiêu Đình lấy làm kinh hãi, Tiêu Đình lại không

khỏi bước nhanh hơn. Đồng Tiên lại là không hiểu, đang muốn đem đao rút ra lúc, Bảo Húc tay trái đột nhiên đè lại trên bờ vai đao, sau đó lộ ra ác ma tiểu dung nói "Ta nói qua, muốn ngươi chết!" Tiếp lấy Bảo Húc một đao chặt tới, thật lớn một cái đầu người lăn rơi xuống đất, Đồng Tiên thì thể không đầu ngã xuống. Bảo Húc gặp Đồng Tiên chết rồi, vui mừng cười, lúc này mới cảm giác được đau đớn trên người, chậm rãi ngã xuống. Tiêu Đình đứng lúc này đuổi tới, tiếp nhận Bảo Húc ngã xuống thân thể, nói "Huynh đệ, tiếp xuống từ ta bảo vệ ngươi."

Ba cái đầu đều ngã xuống,

Triệu Úc cảm thấy tình huống không ổn, đang định vung trộm đi đường, lại bị Tàn Ngao Thiên bên này 'Thần Cơ Quân Sư' Chu Vũ ngăn chặn. Nguyên lai Chu Vũ bằng cảm giác của mình cùng quan sát, tìm được Triệu Úc vị trí, liền lặng lẽ sờ đi qua, vốn định đột nhiên tập kích, lại phát hiện cái này Triệu Úc lại muốn chạy, thế là vội vàng hiện thân ngăn lại lúc nào đi đường.

Đối với Chu Vũ xuất hiện, Triệu Úc cũng là giật nảy mình, gặp Chu Vũ cầm trong tay song đao, còn tưởng rằng là viên chiến tướng, liền cầu xin tha thứ "Hào hán tha mạng, ta có tiền, thật nhiều tiền, đều cho ngươi, chỉ cầu ngươi tha ta một mạng."

Chu Vũ cười một tiếng, cũng không để ý tới, tiến lên chính là một đao chém tới. Kia Triệu Úc cho là mình chết chắc, nhắm mắt lại hô to "Đừng a!" Đáng tiếc cái này tiếng kêu to cũng không có ngăn cản Chu Vũ đao thế, lại là dẫn tới ở đây bọn tặc nhân chú ý, phụ cận người tìm theo tiếng nhìn lại, liền nhìn thấy Chu Vũ một đao kết liễu Triệu Úc tính mệnh.

Bọn tặc nhân thấy mình hai phe đầu lĩnh đều mình chết chết bất tỉnh bất tỉnh, suy tư một phen liền có người đem vũ khí vứt bỏ hô to đầu hàng. Người đầu có từ chúng tâm lý, đương người đầu tiên hô lên đầu hàng về sau, liền giống như quân bài domino, vứt bỏ vũ khí thanh âm cùng đầu hàng thanh âm một cái tiếp một cái vang lên. Không bao lâu, còn thừa tồn còn sống tặc nhân liền toàn bộ đầu hàng.

Nhìn thấy những này tặc nhân đầu hàng, Tàn Ngao Thiên cũng đành chỉ chém giết, nói "Tốt, đã các ngươi đều đầu hàng, ta Tàn Ngao Thiên liền không sẽ giết ngươi nhóm, bắt quá, các ngươi đều muốn theo ta về Vận Thành đi tiếp thu trừng phạt."

Nghe được chỉ là tiếp bị trừng phạt mà không phải bị xử tử, những tặc nhân kia đều rất cao hứng, bởi vì chỉ ít có thể không cần chết. Nhìn xem thì thể đầy đất, Tàn Ngao Thiên cũng là đau lòng nhức óc, trầm trọng nói "Người chết vì lớn, nhập thổ vì an, đem nơi đây người đều chôn đi, bất luận là địch nhân vẫn là chúng ta." Những tù binh kia nghe được Tàn Ngao Thiên lại còn phái người đem mình chiến tử đồng bạn mai táng, đều hướng Tàn Ngao Thiên quỳ xuống, dập đầu đạo "Đa tạ đại nhân."

Quét dọn chiến trường thời điểm, có người phát hiện Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ còn có khí hơi thở, liền hồi báo cho Tàn Ngao Thiên, Tàn Ngao Thiên gật đầu nói "Biết, đem hai người bọn họ khiêng đi đi, nhắc trở lại thành đông quảng trường đi, còn có, đi trong thành tìm có chút lớn phu đi thành đông chờ, lần này có quá nhiều người thụ thương, nhất định phải hảo hảo tĩnh dưỡng một phen, còn có, Bảo Húc tổn thương quá nặng đi, cũng đem hắn nhắc trở về đi"

"Ta đến nhắc a" Tàn Ngao Thiên nhìn lại, nguyên lai là Tiêu Đình đang nói chuyện, đối với Bảo Húc thụ thương sự tình, Tiêu Đình một mực băn khoăn, Tiêu Đình vẫn cho rằng nếu là mình có thể sớm một chút phát hiện Bảo Húc hai người, nhanh hơn chút nữa chạy tới, Bảo Húc liền có thể không cần thụ thương nặng như vậy, bắt quá, nói lại nhiều đều là nếu như. Tàn Ngao Thiên cũng không nói gì thêm, chỉ là nhẹ gật đầu.

Xuất phát lúc hơn ba trăm người, đến nay chỉ có hơn một trăm người có thể may mắn còn sống sót, bắt quá lúc vào thành lại là có hơn bốn trăm người, bởi vì còn có bị bắt làm tù binh hơn hai trăm người cùng Tàn Ngao Thiên cùng nhau trở về quảng trường.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 44 : Thanh Danh Đại Chấn

Tàn Ngao Thiên bọn người về tới Vân trong huyện, Chu Đồng Lô Hoàn hai người vội vàng chạy tới, dò hỏi "Thiên ca, tại sao có thể như vậy? Các huynh đệ, đều?" Tàn Ngao Thiên lắc đầu nói "Hi sinh hơn một trăm người, bắt quá vẫn là thành công đem sau cùng hai sống cường đạo tiêu diệt, đầu lĩnh Đồng Tiên bọn người toàn bộ mất mạng, còn bắt làm tù binh hơn hai trăm người, ta muốn đem những người này biến thành của mình, dù sao bọn hắn cũng là từ trong chém giết còn sống sót, dùng mạnh nhất định phải so mới chiêu người mạnh hơn. Các ngươi trở về nói cho lúc đại nhân một tiếng ta, ta liền không đi huyện nha, còn có, giúp ta đem toàn thành lang trung đều mời tới cho ta."

Nói xong những lời này, Tàn Ngao Thiên liền mang theo thủ hạ trở về thành đông. Chu Đồng Lô Hoàn đi tìm trong thành lang trung đi, mà mình thì chạy tới huyện nha, đem Tàn Ngao Thiên phân phó lời nói truyền đạt cho Huyện lệnh Thi Văn Bản đi.

Mà theo Tàn Ngao Thiên rời đi, trận chiến đấu này cũng từ dân chúng trong miệng truyền ra ngoài.

"Ngươi nghe nói không? Huyện chúng ta ủy đại nhân thật sự là lợi hại, vậy mà thật tại ba ngày sau liền đem kia hai chi cường đạo trừ đi."

"Đúng nha, nghe nói cái này hai sóng tặc nhân còn cùng một chỗ thiết hạ mai phục giáp công huyện úy đại nhân đâu, cái này không phải là bị huyện úy đại nhân chuyển bại thành thắng sao? Huyện úy đại nhân thật khó lường, ta cũng muốn cùng huyện úy đại nhân đánh cường đạo, bảo cảnh an dân."

Thanh âm như vậy tại Vân huyện mỗi một cái góc đều tồn tại, mà xem như người trong cuộc Tần Ngao Thiên lại cũng không cao hứng, bởi vì hấn lộ là sợ suýt, trực tiếp đưa đến hơn một trăm tên binh sĩ chiến tử sa trường, Tần Ngao Thiên âm thầm thở, về sau tuyệt sẽ không lại để cho loại tình huống này phát sinh.

Lúc này trong thành lang trung sớm đã đuổi tới, tại đông đảo lang trung hợp lực cố gắng dưới, đa số người cũng đã đạt được cứu chữa, Bảo Húc cũng bị chẩn đoán là cũng không lo ngại, chỉ cần nghỉ ngơi thật tốt một thời gian là được rồi, cái này cũng khiến Tiêu Đình yên tâm.

Tại Tần Ngao Thiên ra hiệu dưới, Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ cũng đã nhận được cứu chữa, hiện tại hai người đã khôi phục thanh tỉnh cũng tại hậu viện trong đại đường.

Hai người nhìn thấy chung quanh cảnh tượng rất là nghi hoặc, hiển nhiên đối Tần Ngao Thiên cử động biểu thị không hiểu. Tần Ngao Thiên thì là thần sắc tự nhiên mà nhìn xem hai người, nói ". Tình a". Hai người cẩn thận nhẹ gật đầu, không biết Tần Ngao Thiên tại tính toán gì. Tần Ngao Thiên không để ý đến hai người tiếp tục nói "Nhân hòa của các người kia Đồng Tiên người đều bị chúng ta đánh bại." Lý Long hai người nghe được tin tức này đột nhiên giật mình, không nghĩ tới tại dưới tình huống như vậy, nhóm người mình vẫn bại, bất quá vừa nghĩ tới Tần Ngao Thiên cùng thủ hạ dừng mãnh, hai người cũng liền bình thường trở lại. Có mạnh như vậy đem dẫn đội, còn có những binh lính kia ý chí bất khuất, mình đám này đám ô hợp có thể thắng mới là lạ.

Nhìn thấy phản ứng của hai người, Tần Ngao Thiên lại tiếp tục nói "Hiện tại Vận Thành chung quanh đã không có tặc nhân, hai người các người, muốn hay không gia nhập vào đội ngũ của ta bên trong, cùng một chỗ bảo cảnh an dân, cũng coi là cho các người trước kia làm những cái kia chuyện ác chuộc tội."

Lý Long sớm đã có không còn làm phi ý nghĩ, chỉ là sợ vừa ra tới liền bị người xem như công tích muốn tính mệnh, hiện tại mình hai người mệnh ngay tại Tần Ngao Thiên trong tay, nhưng người này lại muốn cho huynh đệ mình hai người sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời, cái này khiến Lý Long cảm thấy, Tần Ngao Thiên cũng không phải là hấn cho là sau quan, quay đầu nhìn thoáng qua đệ đệ về sau, đưa cho Tần Ngao Thiên trả lời khẳng định "Nhận Mông đại nhân không bỏ, huynh đệ của ta hai người sẽ làm thề chết cũng đi theo."

Tần Ngao Thiên cười cười, nói "Qua chiến dịch này, ta người cũng là tổn thất nặng nề, hai người các người trước hết làm cái hòa trường đi, lấy năng lực của các người hấn là dư xài. Bất quá Lý Long Lý Hồ hai cái danh tự này bị đám người chỗ biết rõ, về sau huynh đệ các người hai người liền đổi tên là Lý Long Lý Hồ đi." Anh em nhà họ Lý cảm kích nói "Đa tạ đại nhân, thực không dám giấu giếm, kỳ thật huynh đệ chúng ta hai người lúc đầu danh tự chính là Long Hồ, chỉ là về sau ngộ nhập lạc lối, không muốn liên lụy người nhà, lúc này mới đổi tên là Long Hồ. Bây giờ đại nhân coi trọng, để huynh đệ của ta hai người đến để khôi phục nguyên danh, huynh đệ của ta hai người về sau sẽ làm tận tâm tận lực hiệu trung đại nhân, tuyệt không hai lòng."

Tần Ngao Thiên để hai người lui xuống trước đi dưỡng thương, đợi sau khi thương thế lành lại để cho dẫn người đem mình cùng Đồng Tiên tài bảo đều cho vận vào thành tới. Mà lại Tần Ngao Thiên còn thừa dịp này thời cơ để trong thành lang trung giúp Vương Tam, cũng chính là Vương Tiến giáo đầu nhìn một chút thân thể,

Bởi vì lúc trước vương giáo đầu thể nhưng là bị xuyên xương tỳ bà a, ở đời sau trong võ hiệp tiểu thuyết, mặc vào xương tỳ bà nhưng chính là phế đi võ công a. Bất quá còn tốt, trải qua lang trung chẩn bệnh về sau, Tần ngao thiên tài biết, vậy cũng là hư cấu tình tiết, Vương Tiến thân thể trải qua mấy tháng này tĩnh dưỡng về sau đã gần như hoàn toàn khôi phục, về phần võ công, càng là không có bị phế, chỉ là hồi lâu chưa luyện võ tương đối lạnh nhạt mà thôi, đợi thân thể hoàn toàn khôi phục thời điểm, liền sẽ lại xuất hiện ngày xưa phong thái rồi.

Tần Ngao Thiên triệu tập tất cả tù binh đi tới trên quảng trường, cùng đám người nói có thể khiến cái này người gia nhập trong quân, để lập công chuộc tội đến vì trước kia sợ tác sợ vì chuộc tội. Đối với chuyện này, những tù binh kia đều rất tình nguyện, bởi vì ai cũng không muốn cả một đời làm cường đạo, bây giờ chẳng những bị tẩy trắng, còn một chút thành danh chính ngôn thuận Đại Tổng binh lính, vậy làm sao có thể để bọn hấn không cao hứng. Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại dán thông báo chiêu binh, lần này Vận Thành dân chúng đều rất tích cực nô nức tấp nập báo danh, bởi vì vì người có tên cây có bóng, bây giờ Tần Ngao Thiên nổi danh, muốn đến dưới trướng người tự nhiên cũng liền có thêm. Mà Lý Long Lý Hồ huynh đệ cũng tại tôn thương đã vài ngày về sau dẫn người ra khỏi thành đi đem hai nơi tài bảo đều cho chuyển đến thành nội, Tần Ngao Thiên vẫn như cũ dựa theo trước kia phương pháp, lưu một bộ phận, phát một bộ phận, khiến cho danh tiếng kia lại một lần nữa đạt được tăng lên.

Mà lúc này tại huyện nha bên trong, Thi Văn Bản lại lần nữa coi trọng Tần Ngao Thiên một chút, tự nhủ "Xem ra ta không có nhìn lầm người, cái này Tần Ngao Thiên đích thật là một nhân tài, mà lại cũng có thể để cho ta yên lòng đem cái này Vận Thành bách tính giao phó cho hấn, xem ra là thời điểm đi nói chuyện với hấn một chút chuyện này."

Mà tại kia đông tuổi trong thôn, Bảo Chính Triều Cái cũng đang cùng Ngô Dụng nói việc này "Cái này Tần Ngao Thiên thật là không phải người thường a, vậy mà thật tiểu phi thành công, hơn nữa còn là bị kia hai sóng cường đạo thiết kế mai phục giáp công tình huống dưới, xem ra Vận Thành ra cái ghê gớm người a, Học Cứu, người nhìn chúng ta có phải hay không nên tiến đến kết giao người này một phen."

Ngô Dụng lúc này gật đầu nói "Hiện tại xem ra, đây đã là không thể tránh khỏi, đoán chừng kia Tần Ngao Thiên danh tiếng thanh danh đã lấn át Thiên Vương, ngài hiện tại lại đi hướng hấn ăn nói khép nép làm hấn vui lòng, chẳng phải là lại tự hạ thân phận sao? Cái này nếu là truyền đi, Thiên Vương lại nên như thế nào tự xử, lại có ai sẽ lại đến cái này trên làng tìm nơi nương tựa Thiên Vương đâu? Huống chi hấn Tần Ngao Thiên cuối cùng chỉ là người của triều đình, hiện tại tại triều đình gian thần đương đạo, hấn lại sâu như vậy đến dân tâm, nhất định sẽ bị gian nhân để mắt tới cắt gia hại, Thiên Vương cần phải làm là nhìn chăm chăm triều đình, về sau tốt cứu người này lại biến thành của mình, đến lúc đó tại cái này địa giới, Thiên Vương nhưng chính là danh phù kỳ thực người thứ nhất."

Lúc đầu có lay động Triều Cái nghe lời này, liền lại khôi phục lòng tin, quyết định tạm thời không đi Vận Thành gặp Tần Ngao Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 45 : Huyện Lệnh Cho Mời

Trong nháy mắt, khoảng cách Tần Ngao Thiên thành công tiểu phi trở về đã qua hơn mười ngày, trong quảng trường binh lính nhóm tổn thương cũng đều khỏi hẳn, liền ngay cả thương thế tương đối nghiêm trọng Bảo Húc, cũng đã có thể xuống giường làm chút đơn giản khôi phục huấn luyện. Mà bây giờ ngày này, vừa lúc là Tần Ngao Thiên đáp ứng Huyện lệnh thời hạn một tháng, nếu là tại trước hôm nay không thể tiêu diệt ngoài thành phi đồ lời nói, mình chỗ khai ra những binh lính này, khả năng liền sẽ bị lật ra trước kia lịch sử, lại bị hỏi tội. Bất quá bây giờ tình huống không đồng dạng, mình đã thành công, Huyện lệnh nghĩ đến cũng sẽ không lại nói cái gì đi.

Tần Ngao Thiên nghĩ như vậy, lúc này, ngoài cửa tới một cái công nhân "Tần đại nhân, lúc đại nhân mời đại nhân đi huyện nha một chuyến, nói có chuyện quan trọng thương lượng." Sẽ là chuyện quan trọng gì đâu? Tần Ngao Thiên nội tâm nghĩ như vậy, đối cái kia công người nói, người đi về trước đi, ta sau đó liền đến, lập tức liền trở về phòng đi thay y phục vật, mà cái kia công nhân truyền lời lại về sau, cũng trở về huyện nha.

Tần Ngao Thiên trở lại trong phòng, Lý Sư Sư đi lên phía trước dò hỏi "Phu quân cái này là muốn đi nơi nào?" "Kia Huyện lệnh Thi Văn Bản gọi ta tiến đến huyện nha một chuyến, không biết là làm cái gì, vì lấy phòng ngừa vạn nhất, ta vẫn là có chuẩn bị tốt." Nói, Tần Ngao Thiên cả sửa lại một chút quần áo, đem hai thanh đao găm quân đội hoàn mỹ che dấu tại trong ống giày, quay người hôn một cái Lý Sư Sư đạo câu yên tâm, liền khởi hành rời đi.

Tần Ngao Thiên đi ra ngoài đi tới cửa bên ngoài, Lâm Xung liền qua tới nói "Thiên ca, có cần hay không ta cùng người cùng nhau tiến đến?" Tần Ngao Thiên cười cười, lắc đầu nói "Giáo đầu có lòng, nghĩ kia Cao Cầu phủ nha đều không có vây khốn ta, cái này một cái nho nhỏ tri huyện phủ ta sẽ còn sợ? Mà lại cũng không nói chuyện này nhất định có hung hiểm, huống chi còn có Chu Đồng Lôi Hoành hai vị đô đầu tại huyện nha bên trong, mọi người liền không cần lo lắng, tiếp tục thao luyện." Lâm Xung lĩnh mệnh lui ra, Tần Ngao Thiên nhìn thoáng qua thao luyện bên trong đám người về sau, liền một mình đi ra quảng trường.

Đi vào huyện nha môn trước, thủ vệ già sai vật gặp Tần Ngao Thiên tới, cười tiến lên đón, nói "Tần huyện úy tới a, lúc đại nhân nói qua, Tần huyện úy ngài đến về sau không cần thông truyền, để ngài trực tiếp đi thư phòng, lúc đại nhân ở nơi đó chờ lấy." Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, thường già sai vật này một chút bạc liền tiến vào, kia già sai vật thì ở phía sau không ngừng mà nói lời cảm tạ.

Vào tới thư phòng, Tần Ngao Thiên chỉ gặp Thi Văn Bản một người ngồi một mình ở trên ghế, chung quanh cũng không có có người khác. Tần Ngao Thiên cảnh giác từng bước một đi thẳng về phía trước, lúc này Thi Văn Bản nói "Tần huyện úy tới a, ngồi xuống đi."

Tần Ngao Thiên tìm cái ghế ngồi xuống, sau đó Thi Văn Bản nói "Hôm nay hẳn là ngày gì Tần huyện úy biết không?"

"Hạ quan biết, hôm nay là đại nhân cùng thuộc hạ sở định một tháng ước hẹn đến kỳ ngày."

Thi Văn Bản hài lòng gật gật đầu nói "Ừm, không tệ, người biểu hiện rất tốt, sớm tại thời gian này trước đó liền hoàn thành tiểu phi nhiệm vụ, càng quan trọng hơn là, người còn đem từ đạo tặc chỗ thu được tới vàng bạc tài bảo đều phát ra cho dân chúng, như thế nghĩa cử, khiến cho Tần huyện úy lại trong dân chúng tiếng hô rất cao a."

Tần Ngao Thiên cười cười khoát tay áo, nói "Đại nhân quá khen."

Nhưng Thi Văn Bản cũng không có thu lời lại đề, tiếp tục nói "Ta nhưng không có quá khen, người làm công tích tự có dân chúng nhớ kỹ, mà người cũng nên cho ta hiểu được một điểm, cái gì gọi là anh hùng không hỏi xuất xứ, người có thể đem những cái kia quân lính tàn mạn huấn luyện thành thủ vệ bách tính cường binh, ta tin tưởng, đợi một thời gian, cho người càng lớn quyền lợi, người có thể bảo hộ đủ nhiều bách tính, thậm chí là cái này Đại Tổng thiên hạ bách tính. Ta đã già, lúc đầu đối trong triều đình những cái kia gian thần ta đã không có năng lực đi chống lại, nhưng người khác biệt, ta sẽ hướng lên tiến cử hiền tài người, để người tiếp nhận ta, thủ vệ một phương này bách tính." Nói liền bái xuống dưới.

Tần Ngao Thiên không nghĩ tới Thi Văn Bản gọi mình tới lại là muốn nắm thành, đây không phải làm rối loạn kế hoạch của mình sao, thế là tiếp được Thi Văn Bản nói "Đại nhân chậm đã, dung hạ quan nói một câu, ta chính là võ tướng. Đại Tổng từ xưa đến nay đối với võ tướng đều có ngăn cản chi tâm, mà lại từ võ tướng quản lý thành trì sự tình cũng xưa nay chưa từng xảy ra qua, hạ quan biết đại nhân là tốt với ta, vì bách tính tốt, nhưng nếu triều đình phái một cái tham quan ô lại tới đón Vận Thành, chẳng phải là hãm bách tính tại trong nước sôi lửa bỏng sao? Cho nên,

Hạ quan cho rằng, lúc đại nhân không nên từ quan, về phần đối ta nha, chỉ muốn đại nhân đáng tiếc ngẫm đồng ý hạ quan trưng binh nhân số liền tốt, bây giờ Vận Thành chung quanh phi nhân đã trừ, ta phải thừa dịp này thời cơ tăng lớn trưng binh cường độ, tăng cường huấn luyện, vì về sau ra ngoài tiêu diệt những châu huyện khác giặc cướp, điểm ấy, liền cần lúc đại nhân ngài cho phép." Thi Văn Bản đối với mình như thế tín nhiệm, Tần Ngao Thiên cũng là không có quá nhiều giấu diếm đem chính mình cái này kế hoạch xách ra, dù sao cũng không phải cái gì trọng yếu cơ mật, về sau cũng khẳng định sẽ bị Thi Văn Bản chú ý tới mình động tác, chẳng bằng hiện tại thẳng thắn vài công nói ra, mà lại hiệu quả cũng so với trong tưởng tượng muốn tốt.

Chỉ gặp Thi Văn Bản gật đầu nói "Điểm ấy dễ làm, người yên tâm đi, phía trên bên kia, ta sẽ giúp người giấu điểm, còn có triều đình có thể sẽ không thông qua nhiều như vậy ngân vang đến, điểm ấy cần muốn các người tự nghĩ biện pháp, nếu như thực sự không đủ, liền cùng ta muốn, ta Thi Văn Bản tích sức cũng là có thể đủ các người một hai tháng chi tiêu."

Tần Ngao Thiên đầy chứa ý cười nhìn một chút trước mắt vị này đáng người cũng không uy vũ, nhưng hình tượng lại rất cao lớn tri huyện, bái đạo "Đa tạ đại nhân."

Thi Văn Bản khoát tay áo nói "Ta làm đều là chút không có ý nghĩa việc nhỏ, chân chính có thể tạo phúc bách tính, cho bách tính mang đến thái bình vẫn là người a."

"Nhưng là đại nhân, ngài dạng này vì ta che lấp sẽ liên lụy chính người sao?" Tần Ngao Thiên không khỏi lo lắng nói.

Thi Văn Bản cười một cái nói "Yên tâm, không có chuyện gì, phía trên ta chính là Tế Châu thái thú Trương Thúc Dạ, người này cũng là người trung nghĩa, vẫn là cái thanh quan quan tốt, chỉ cần ta cùng hắn nói rõ lợi hại, hắn chắc chắn ủng hộ người, đợi ngày sau chiến công của người lại nhiều chút, ta liền đưa người đề cử cho Trương thái thú, đi Tế Châu thủ vệ càng nhiều bách tính."

Nghe được Thi Văn Bản nói như vậy, Tần Ngao Thiên liền yên lòng, đồng thời còn vì chính mình cảm thấy may mắn, dù sao Bắc Tống tham quan ô lại nhiều như vậy, nhưng cấp trên của mình hết lần này tới lần khác đều là kia vì số không nhiều thanh quan, trước mắt Thi Văn Bản liền rất thụ bách tính kính yêu, liền lại càng không cần phải nói kia Tế Châu thái thú Trương Thúc Dạ, người này tại lúc đầu quỹ tích bên trên thể nhưng là vì Lương Sơn chiêu an một chuyện đã hao hết miệng lưỡi a, mà lại đối với Tống Giang dâng lên tài báo là chút xu bạc chưa lấy a, còn giúp trợ Tống Giang liên hệ gặp Lý Sư Sư, bất quá bây giờ Lý Sư Sư đã là thể tử của mình, hắn muốn liên lạc cũng không liên lạc được, ha ha.

Nghĩ tới đây, Tần Ngao Thiên trên mặt lộ ra một chút ý cười, Thi Văn Bản lại không biết hắn đang cười cái gì, ho một chút đem Tần Ngao Thiên mạch suy nghĩ tóm trở về, nói "Kia Tần huyện úy người trước hết đi trở về chiêu binh huấn luyện đi, ta cũng sẽ dần thiếp bổ cáo hiệp trợ người."

"Kia liền đa tạ đại nhân, hạ quan cáo lui."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46 : Đưa Tới Cửa Mãnh Tướng

Tần Ngao Thiên trở lại thành đông về sau, tất cả mọi người xông tới, hỏi thăm Huyện lệnh đều nói thứ gì, Tần Ngao Thiên đem mình cùng Huyện lệnh đối lời nói nói ra, tất cả mọi người đại hi, Lâm Xung càng là nói ". Như thiên hạ tất cả quan viên đều như thế, thì tốt biết bao "

Gặp Lâm Xung nhớ tới chuyện cũ, Tần Ngao Thiên trấn an nói "Giáo đầu chớ phải thương tâm, bây giờ chúng ta không phải cũng là rất tốt sao? Cũng không cần lại nhìn những cái kia cầu quan sắc mặt làm việc, các huynh đệ cùng một chỗ, muốn khóc khóc muốn cười, còn có thể cùng một chỗ trừ gian diệt ác, há không vui."

Lỗ Trí Thâm theo sát lấy phụ họa nói "Đúng thế ca ca, có Thiên ca dẫn đầu chúng ta, chúng ta là lại sung sướng lại có thể thù hận bách tính a." Lâm Xung quay đầu cười cười, đám người tán đi.

Sáng sớm hôm sau, Tần huyện úy chiêu binh tin tức liền dán ra, mặc dù lần này phía trên cũng không có đặc biệt dùng nói rõ cái gì, nhưng mọi người đều biết, cái này Tần huyện úy chiêu binh là không bám vào một khuôn mẫu, lần trước những cái kia cũng không có tin tưởng tán hán nhóm, đều tập trung ở lần này báo danh.

Mà tại thành đông khu huấn luyện bên trong, Chu Đồng Lô Hoàn hai người cũng gia nhập huấn luyện, bằng vào hai người năng lực, là khẳng định phải trong quân đội cực khổ công tích, về phần đô đầu chức vụ, hai người đã tìm nhưng phó thác người tới thay thế, đối với cái này Thi Văn Bản cũng là ngầm đồng ý, mà Tần Ngao Thiên cũng đáp ứng hai người, tới đây sau nhưng vì đội trưởng, mỗi người dẫn đầu một đội nhân mã. Mà tam Nguyễn cũng làm cho Tần Ngao Thiên phải đi ra tỏ kiến thủy quân, Tống Vạn Đỗ Thiên hai người cũng bị Tần Ngao Thiên thừa dịp lại lính mới mộ lúc cắm vào trong quân, bởi vì 'Ảnh Vệ' là muốn theo chính mình đi chỗ nguy hiểm nhất làm chuyện nguy hiểm nhất, lấy Tống Vạn Đỗ Thiên thực lực của hai người ở trong đó không thể nghi ngờ là rất nguy hiểm, dưới mắt Lương Sơn một chuyện cũng đã qua, đem hai người để vào tân binh bên trong cũng sẽ không khiến cho sự chú ý của người khác, cho nên Tần Ngao Thiên liền đem hai người này từ 'Ảnh Vệ' bên trong hái ra, để vào trong quân.

Dưới mắt chiêu binh một chuyện đã truyền khắp mười dặm tám hương, liền ngay cả Tần Ngao Thiên trước đó anh dũng sự tích cũng bị rộng rãi bách tính tán phát ra ngoài, đương nhiên còn có ngày đó Tần Ngao Thiên Sử Tiến hai người một người một cây côn bông giết mặc quân địch dừng mãnh. Cái này cũng khiến cho trên giang hồ dễ dùng côn bông hảo hán nhóm cảm thấy ngửa ngửa. Không phải sao, vừa đến lúc xế trưa, liền đánh tới cửa một người, chỉ nghe này tráng hán một mực cao giọng hô "Ta muốn cùng các người nơi này Sử Tiến so chiêu, để cho ta lãnh giáo một chút kia Sử Tiến đến cùng có bao

hiều lợi hại."

Tần Ngao Thiên bọn người nghe tiếng đã tìm đến, gặp này tráng hán đồng dạng là cầm trong tay một cây côn sắt, không biết nặng bao nhiêu, thấy người này dáng vẻ, hẳn là trên giang hồ lang thang, hô nghe được Sử Tiến làm một đầu côn bổng ở chỗ này anh dừng sự tích, nghe xong không phục, vì vậy lại tới đây khiêu chiến, gặp hán một mình đến đây, chắc là kẻ tài cao gan cũng lớn đi.

Tráng hán kia gặp Tần Ngao Thiên bọn người đến đây, thấy được cầm trong tay côn bổng Sử Tiến, liền đối với nói "Người chính là kia Sử Tiến đi, người xưng 'Cửu Văn Long' ? Nghe nói người khiến cho một tay tốt côn, hôm nay chuyên tới để lĩnh giáo."

Nói liền muốn động thủ, Tần Ngao Thiên cái nào cho phép hán ở chỗ này giương oai, thừa này người lực chú ý trên người Sử Tiến thời điểm, vung trộm rút ra dao găm quân đội ở một bên một cái bước xa chui lên đi, chống đỡ tại tráng hán kia ngực trước, nói "Đừng nhúc nhích, địa bàn của ta còn không phải do người giương oai." Cũng không phải là tráng hán kia vô dụng, chỉ là trong mắt của hán chỉ có tự nhận đối thủ Sử Tiến, còn nữa hai tay đều tại gây sát bên trên hướng về sau giơ lên, một là không có phát hiện bên cạnh Tần Ngao Thiên, hai là cũng không có thời gian phản ứng, đi tránh né, lúc này mới bị Tần Ngao Thiên đắc thủ.

Tráng hán kia nhìn xem Tần Ngao Thiên âm lãnh con mắt, lại nghĩ tới trước đó cái kia quỷ mị thân ảnh, còn có lúc này tính mệnh nắm giữ trong tay người khác, lập tức cũng không dám có động tác nữa, chỉ là ngoài miệng vẫn như cũ nói lầm bầm "Phía sau đánh lên, không phải hảo hán gây nên "

Tần Ngao Thiên gặp tráng hán này trung thực, cái này mới thu hồi dao găm quân đội nói ". Ta biết, người không phải liền là muốn cùng Sử Tiến đội trưởng so chiêu sao? Ta có thể đáp ứng người, bất quá người phải đáp ứng vì quân ta hiệu lực mới được, thế nào? Lưu lại cũng sẽ không roi thanh danh của người, mà lại đi theo ta Tần Ngao Thiên, dù sao cũng so người tại lang thang bên ngoài tốt, còn có cơ hội có thể dương danh thiên hạ, chẳng phải là chuyện tốt?"

Tráng hán này lúc đầu cũng là nghĩ đến nhập ngũ, vốn nghĩ đem Sử Tiến đánh bại sau nâng lên giá trị bản thân lại nói, thật không nghĩ đến đi lên liền bị người chế phục, lập tức cũng chỉ đành nói ". Tốt a, ta bên ngoài cũng thường nghe thanh danh của người, bất quá ta vẫn còn muốn cùng kia Sử Tiến đo sức một trận,

Cũng tốt nghiệm chứng bên ngoài truyền ngôn đến cùng là thật là giả."

"Ha ha, cái này đều không có chuyện, đến, mọi người đem ở giữa để trống để cái này hảo hán cùng Sử Tiến đội trưởng tỷ thí một chút, hán tử, nếu như người thắng, Sử Tiến người đội trưởng kia chỉ vị chính là của người!" Tần Ngao Thiên cười nói.

Nghe lời này về sau, hán tử kia hai mắt tỏa sáng hỏi "Chuyện này là thật?" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Coi là thật." Mà Sử Tiến lại là không có chút nào lo lắng, bởi vì mỗi ngày cùng mình so chiêu đều là Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm còn có sự phụ cái này các cao thủ, mình võ nghệ sớm đã xưa đâu bằng nay, như thế nào lại e ngại như thế một cái hán tử, lập tức giơ tay lên bên trong Thanh Long côn, bày xong tư thế chờ người kia đến tiến công.

Lúc này Tần Ngao Thiên mới nhớ tới hỏi hán tử kia danh tự, chỉ nghe hán tử kia cười mở lời đáp "Ta gọi Sơn Sĩ Kỳ."

Đối với câu trả lời này, có thể thực để Tần Ngao Thiên hưng phấn nửa ngày, phải biết, cái này Sơn Sĩ Kỳ thế nhưng là Điền Hồ thủ hạ mãnh tướng, cầm trong tay một đầu nặng bốn mươi cân côn sắt, từng cùng Lâm Xung đại chiến tám mươi hiệp không rơi vào thế hạ phong, đầu hàng Tống Giang sau cũng một mực biểu hiện sinh động, chỉ tiếc cuối cùng bị vương khánh quân Phong Thái giết chết, mà Phong Thái lại bị Biện Tường miểu sát, đối với cái này vũ lực vòng lẩn quẩn hậu thế vẫn luôn không có nghiên cứu thảo luận có kết quả rồi, bất quá như thế mãnh tướng vậy mà mình tìm tới cửa, vậy liền đoạn không có khả năng thả rồi đi, đến một cái đội trưởng chỉ vị là khẳng định không có vấn đề.

Lại nói trong sân hai người, đều đã hoàn thành lẫn nhau thăm dò, bắt phân cao thấp. Sơn Sĩ Kỳ ở trong lòng nghĩ đến, cái này Sử Tiến quả nhiên lợi hại a, xem ra không phải chỉ là hư danh hạng người, là cái đối thủ tốt. Mà Sử Tiến bên kia lại là kinh ngạc không thôi, phải biết mỗi ngày Sử Tiến đều cùng Lâm Xung bọn người so chiêu, võ nghệ ít nhiều có chút tăng lên, chỉ có như vậy, vẫn là không thể thủ thắng, cùng cái này Sơn Sĩ Kỳ đánh cái ngang tay, thật không biết cái này Sơn Sĩ Kỳ là từ đâu nhảy ra, võ nghệ cao cường như vậy, xem ra chính mình không xuất ra toàn bộ thực lực đến liền có thua khả năng a, nghĩ đến đây, Sử Tiến cũng buông xuống khinh thị tâm thái, bắt đầu chăm chú.

Hai người lần nữa giao phong, lần này hai người đều là nhắc lên tinh thần đến, vẫn như trước là đánh cho khó phân thắng bại, không có người nào ở vào hạ phong. Mà nhìn hai cái này côn bổng hảo thủ giao chiến, cũng làm cho Tần Ngao Thiên được lợi rất nhiều, yên lặng cảm thụ được côn bổng sử dụng biến hóa chỉ pháp. Mà dưới trận Bảo Húc bọn người thì là trọn to mắt nhìn trận này long tranh hổ đấu, mà anh em nhà họ Lý thì là càng xem càng kinh hãi, may mắn lúc trước không có đối đầu Sử Tiến, nếu không mình huynh đệ hai người đã sớm chết, cái nào còn có thể cái này lấy được tân sinh đầu.

Lâm Xung ba người cũng là âm thầm gật đầu, đối giữa sân hai người võ nghệ rất là đúng trọng tâm, đồng thời lại vì Tần Ngao Thiên thu nạp đến dạng này một viên mãnh tướng mà cảm thấy vui vẻ.

Trong nháy mắt hai người đã đánh nhau hơn trăm hiệp, chậm rãi Sử Tiến đã rơi vào hạ phong, thế nhưng là cũng không rõ ràng, chỉ có chính Sử Tiến cảm giác được, vẫn như trước đang khổ cực chèo chống. Đúng lúc này, Tần Ngao Thiên cao giọng hô "Hai hồ tranh chấp, tất có một bị thương, hai vị vẫn là dừng lại đánh."

Chương 47 : Tăng Cường Quân Đội

Sử Tiến Sơn Sĩ Kỳ hai người nghe được gọi hàng sau đều nghe hạ đánh nhau, lúc này Tần Ngao Thiên dẫn mọi người đi lên phía trước, nói với Sơn Sĩ Kỳ "Sĩ Kỳ huynh quả nhiên thực lực cường hãn, cùng Sử Tiến đội trưởng càng là tương xứng, yên tâm, cái đội trưởng này chỉ vị khẳng định có người một cái." Sơn Sĩ Kỳ nghe xong vui vẻ bái tạ đạo "Đa tạ đại nhân, xem ra truyền ngôn quả nhiên không giả, đại nhân ngài thật sự là một cái dùng người không bám vào một khuôn mẫu người a, ha ha, ta Sơn Sĩ Kỳ về sau liền theo đại nhân ngài lần lộn."

Nhìn xem Sơn Sĩ Kỳ như vậy hào sảng cũng chính là hợp đại gia hỏa tính cách, cũng khiến cho càng thêm dung nhập Tần Ngao Thiên trong đội ngũ. Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại nói với Sử Tiến "Sử Tiến đội trưởng, người cũng biểu hiện rất tốt, hiện tại nhân mã của chúng ta nhiều, cũng nên đi lên đề bạt một số người, về sau người cái này thứ đội trưởng một đội chức vị liền cho Sơn Sĩ Kỳ đi, đem các huynh đệ của người giao cho hắn, người có thể yên tâm?"

Sử Tiến bái nói ". Sĩ Kỳ huynh đệ võ nghệ cao cường, đem các huynh đệ giao cho hắn, Sử Tiến là một trăm cái yên tâm." Lời này vừa nói ra, cũng thẳng được Sơn Sĩ Kỳ hảo cảm phóng đại, hắn từ này mặc dù không nói ra, bất quá ở trong nội tâm lại là đem thực lực này cùng mình tương xứng còn rộng lượng như vậy Sử Tiến cho sâu nhớ kỹ hạ.

Tần Ngao Thiên nhìn Sử Tiến không một câu oán hận nào, cũng là cảm thấy cao hứng, lúc bình thường thủ hạ tướng lĩnh đều như thế hòa thuận, hôm đó sau trên chiến trường giết địch so đương một lòng đoàn kết, không đến mức lục đục với nhau mình chế tạo phiền phức.

Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại thừa này lúc tất cả mọi người tại lúc, tuyên bố tân nhiệm tướng lĩnh "Tiếp xuống từ Sơn Sĩ Kỳ tiếp nhận Sử Tiến, đảm nhiệm thứ đội trưởng một đội. Chu Đồng chọn lựa tân binh một trăm người tổ kiến đội thứ tư, mặc cho đội thứ tư đội trưởng. Lôi Hoành tổ kiến thứ năm đội, mặc cho thứ năm đội đội trưởng. Lý Long đến đội thứ hai Bảo Húc trong đội mặc cho một hỏa trường, Lý Hồ đến đội thứ ba Trần Đạt trong đội mặc cho một hỏa trường. Tổng Vạn Đỗ Thiên hai người tới đội thứ nhất Sơn Sĩ Kỳ trong đội các mặc cho hỏa trường chức."

Tất cả mọi người có chức vị, hưng phấn không thôi, duy chỉ có Sử Tiến chậm chạp không có nghe được tên của mình, nội tâm có chút vội vàng xao động, bất quá cũng không có biểu hiện ra ngoài, tiếp tục yên lặng nghe Tần Ngao Thiên đến tiếp sau an bài.

Tần Ngao Thiên nhìn chung quanh liếc chung quanh, tự nhiên cũng nhìn thấy Sử Tiến mặt không biểu tình, mỉm cười tiếp tục nói "Từ tại chúng ta binh lính càng ngày càng nhiều, một trăm người đội ngũ ngày sau cũng sẽ càng ngày càng nhiều, không tiện quản lý, cho nên ta quyết định năm cái đội vì một bộ, thiết thuộc cấp chức, phối quân sự quản lý. Xét thấy ngày trước biểu hiện, ta quyết định bổ nhiệm Sử Tiến vì quân ta trước mắt bộ thứ nhất thuộc cấp, thống lĩnh năm chi đội ngũ, phối Chu Vũ vì quân sự hiệp đồng quản lý."

Sử Tiến vốn cho rằng Tần Ngao Thiên sẽ an bài mình lại thành lập nên một đội nhân mã làm đội trưởng, không nghĩ tới Tần Ngao Thiên lại là bổ nhiệm mình vì thuộc cấp, quản năm chi đội ngũ, địa vị tại đội trưởng phía trên. Có thể nói là Tần Ngao Thiên thủ hạ đệ nhất nhân, đãi ngộ như vậy quả thực để Sử Tiến giật mình không thôi, vội vàng bái tạ nói ". Tạ đại nhân trách nhiệm Sử Tiến, Sử Tiến nhất định xông pha khói lửa, không chối từ."

"Ha ha, Sử Tiến tướng quân nói quá lời, chỉ cần người ngày sau tiếp tục anh dũng giết địch, lấy thủ vệ bách tính làm nhiệm vụ của mình chính là đối ta báo đáp."

"Vâng, Sử Tiến lĩnh mệnh."

"Chu Vũ, người người quân sự này trách nhiệm thế nhưng là cũng không nhẹ a, phải thật tốt làm a." Tần Ngao Thiên lại nói với Chu Vũ.

"Vâng, Chu Vũ ôn hòa tận tâm tận lực hiệp trợ Sử Tiến tướng quân." Chu Vũ cũng là bái nói.

Tần Ngao Thiên hài lòng cười cười lại tiếp tục nói "Nguyễn thị ba huynh đệ!" "Tại, Thiên ca." Ba người cùng kêu lên hồi đáp.

Tần Ngao Thiên lại tiếp tục nói "Ta ra lệnh người nhóm đi tự hành tổ kiến thủy quân, nhân số hạn chế vì hai trăm người, nhưng tại Lương Sơn bên nước bên trong tiến hành huấn luyện." "Vâng, tiểu Thất (Tiểu Nhị (tiểu Ngũ lĩnh mệnh!)"

Phân phó xong những này về sau, Tần Ngao Thiên yên tâm đến nhẹ gật đầu, để tất cả mọi người đi riêng phần mình huấn luyện mình binh lính cùng chọn lựa sĩ tốt đi. Bị chọn lựa xuống tới chỗ còn dư lại sĩ tốt có thể biên vì dự bị Binh, ngày thường cũng có thể tiếp nhận huấn luyện, bất quá thời gian chiến tranh phụ trách sơ tán quân chúng lưu thủ hậu phương cùng thanh lý chiến trường đáng việc vất, đội có cần lúc lại biên đội ra trận. Mọi người ở đây tán đi về sau, Tần Ngao Thiên lại đem Thôi Thiên lưu lại.

"Thiên ca, có dặn dò gì, ngài hãy nói đi, tiểu đệ cái này phải" Thôi Thiên mở miệng chính là cười đến một câu như vậy,

Tuy nói có vuốt mũi ngựa hiềm nghi, bất quá Tần Ngao Thiên lại là rất được lợi, dù sao đưa tay không đánh người mặt tươi cười nha, huống chi còn là người một nhà. Tần Ngao Thiên cũng chỉ là cười cười nói "Những ngày qua người đem đối ngoại tìm hiểu tin tức nhiệm vụ giao cho Trương Tam Lý Tứ bọn người thuận tiện, ta muốn để người làm một chuyện khác." Nghe Tần Ngao Thiên nói muốn để cho mình làm sự tình khác, Thôi Thiên nghĩ thầm, chẳng lẽ để cho ta đi làm nghề cũ? Cũng đúng là rất lâu đều không có trộm cắp, đều cảm giác có chút ngứa tay đâu. Không lỗi thời dòi ý nghĩ rất nhanh liền bị Tần Ngao Thiên chọc phá vỡ, "Ta muốn cho người cũng làm một giáo đầu, ngạch, hẳn là một huấn luyện viên a" cái này vừa nói, Thôi Thiên đến xác xác thật thật lấy làm kinh hãi "Thiên, Thiên ca, ngài không có nói đùa đi, để tiểu đệ ta đương giáo đầu, nhưng ta cái gì cũng không biết a, chỉ hiểu được

chút trộm cắp kỹ xảo, ngài cũng không thể để cho ta huấn luyện được một đám phi tặc đi."

Tần Ngao Thiên cười ha ha, nói "Phi tặc là không thể nào, bắt quá, Thòi Thiên huynh đệ, người thật sự có một cái bản sự có thể để người đảm nhiệm lên cái này giáo đầu chức vụ, đó chính là người khinh công, có thể nói là đập tuyệt vô ngân cũng không đủ đi." Thòi Thiên mặt toát mồ hôi nói "Thiên ca thật sự là qua khen, liền tiểu đệ chút bản lĩnh ấy, nơi nào có Thiên ca nói như vậy lợi hại, cái này "

Gặp Thòi Thiên còn muốn lần nữa từ chối, Tần Ngao Thiên trực tiếp vung tay lên ngừng lại Thòi Thiên câu chuyện, nói "Chuyện này ta đã quyết định, người cũng không cần lại từ chối, đội năm vị đội trưởng chọn lựa xong sau người liền đi chọn lựa sĩ tốt, chọn người cảm thấy có thể luyện thành, có mấy cái tính mấy cái, ta chê ít, nhưng cũng đừng cho ta mù góp nhân số, lúc huấn luyện ta cũng sẽ ở đây nhìn." Thòi Thiên bất đắc dĩ, đành phải lĩnh mệnh lui ra. Ngay tại Thòi Thiên vừa muốn rời khỏi thời điểm, Tần Ngao Thiên lại nói một câu "Thòi Thiên huynh đệ, người cũng đừng bởi vì chính mình là phi tặc xuất thân liền tự coi nhẹ mình, ta đây là cho người một cái cơ hội hướng đám người chứng minh chính người cũng có thể làm một phen sự nghiệp, nhưng làm được việc lớn."

Nghe Tần Ngao Thiên câu nói này về sau, Thòi Thiên chỉ cảm thấy trong lòng một dòng nước ấm trải qua, vô cùng cảm động, nghĩ lại quay đầu nói chút cảm tạ lúc, Tần Ngao Thiên đã đi xa. Thòi Thiên đành phải ở trong lòng âm thầm quyết định, muốn tận tâm tận lực huấn luyện sĩ tốt nhóm, không phải là vì mình như thế nào, mà là vì báo đáp Thiên ca đối với mình thương thức.

Đến chiều binh ngày cuối cùng chạng vạng tối thời điểm, năm vị đội trưởng đều đã chọn lựa xong mình trong đội ngũ binh lính, chủ yếu đều là Chu Đồng Lôi Hoành hai người tại tranh đoạt sĩ tốt, cái khác ba đội nhân mã đều chỉ là hơi chút bổ sung mà thôi. Tần Ngao Thiên vẫn như cũ là theo thói quen nhìn chung quanh một vòng trên trận đám người, thấy được năm vị đội trưởng sau lưng khí thế tràn đầy sĩ tốt nhóm, còn có những cái kia chưa được tuyển chọn mà có chút ẻoải dự bị Binh nhóm.

Tần Ngao Thiên tại nội tâm có quyết đoán, mở miệng nói "Nghĩ đến các vị đội trưởng đều đã tuyển tốt bộ hạ của mình đi, không có được tuyển chọn các tráng sĩ bọn họ cũng không cần nản lòng thoái chí, tiếp xuống ta liền cho các người một cái xoay người cơ hội, Thòi Thiên" Thòi Thiên không biết từ nơi nào đột nhiên nhảy lên xuất đạo "Có thuộc hạ "

"Người đi chọn lựa chút người để ý các tráng sĩ bọn họ gia nhập huấn luyện của người bộ đội bên trong, chi bộ đội này, ngày sau sẽ chấp hành nhiệm vụ đặc thù, mà lại ta cũng đem đám nhiệm chi bộ đội này huấn luyện viên." Lời này vừa nói ra, không chỉ là giữa sân chúng sĩ tốt, liền ngay cả Sử Tiến Lâm Xung mấy người cũng đều là lấy làm kinh hãi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48 : Tự Mình Luyện Binh

Giữa sân những cái kia nguyên bản còn tại ẻoải các hán tử, nghe đến lời này sau đều tinh thần gấp trăm lần. Trò cười, các người đều là cái nào đó đội trưởng Binh lại như thế nào, lão tử còn sẽ là huyện úy đại nhân tự mình huấn luyện sĩ tốt đâu, lúc này lại nhìn trên trận về mặt của mọi người, phát sinh biến hóa rõ ràng, những cái kia nguyên bản dương dương đắc ý sĩ tốt nhóm trở nên lo sợ bất an, mà nguyên bản ẻoải đám người lại hăng hái.

Tần Ngao Thiên chỉ là lẳng lặng chờ đợi Thòi Thiên đi chọn lựa nhân viên, những đội trưởng kia chọn lựa đi tất cả đều là đáng người không ngô hay là luyện qua tráng hán, chỉ còn lại chút người yếu nhỏ gầy nam tử, mà làm Thòi Thiên một chuyện này, muốn chính là tiêu chuẩn này, đáng người quá mức bao la hùng vĩ cũng là không tốt. Thòi Thiên tuyển chọn tí mĩ nửa ngày, cuối cùng lấy ra hơn hai trăm người đến, đại bộ phận đều là đáng người tương đối thấp bé, còn có chính là tướng mạo phổ thông đại chúng mặt, thả trong đám người đều chú ý không đến cái chúng loại kia loại hình. Tần Ngao Thiên nhìn một chút Thòi Thiên chọn lựa ra nhân viên, nhẹ gật đầu, những người này xác thực rất phù hợp Tần Ngao Thiên muốn tiêu chuẩn.

Chọn lựa hơn hai trăm người ra, nhưng như trước vẫn là còn lại hơn hai trăm người, Tần Ngao Thiên trấn an nói "Những người còn lại cũng đều không nên nản chí, mỗi một cái huy hoàng quân đội phía sau, đều sẽ có vô số người đang yên lặng nỗ lực, các người về sau có thể sẽ không quá nhanh hơn chiến trường, bắt quá các người vẫn như cũ có thể tiến hành huấn luyện, cường thân kiện thể, bảo vệ quốc gia, ngày sau quân đội lần nữa khước trương lúc, chính là các người chính thức thu hoạch được số hiệu thời điểm, bắt quá trước đó, huấn luyện của các người cũng không thể buông lỏng, đều rõ chưa?" "Minh bạch "

Nghe đám người trả lời, Tần Ngao Thiên biết, lúc này không tiện lại kích thích bọn hắn, liền gọi những này dự bị Binh đều đi xuống trước. Đội dự bị Binh sau khi đi, Tần Ngao Thiên liền một mặt vui vẻ nói với Sử Tiến "Sử Tiến tướng quân, trên tay các người đều là các người mình đi đầu chọn lựa tráng đinh, mà ta cùng Thòi Thiên người đều là các người chọn lựa còn lại, chúng ta không ngại liền đến tương đối một chút, nhìn ngày sau phương nào huấn luyện ra binh lính càng tăng mạnh hơn chút, như thế nào?"

Sử Tiến mấy người cũng đều là huyết khí nam nhi, nghe Tần Ngao Thiên hỏi như vậy, như thế nào lại nhận sợ, chỉ nghe Sử Tiến cười to nói "Ha ha, Thiên ca người yên tâm, chúng ta đến lúc đó sẽ tận lực thắng được uyển chuyển chút, ha ha" nghe Sử Tiến về sau, Sơn Sĩ Kỳ Lỗ Trí Thâm mấy người cũng là cười to không thôi. Tần Ngao Thiên cười nói "Hừ, khẩu khí đạo là không nhỏ a, kia Sử Tiến tướng quân các người liền đợi đến xem đi, chúng ta lấy một

năm trong vòng hạn, một năm về sau, rồi núi nhìn thành quả. "Tốt, chúng tướng sĩ từ ngày mai bắt đầu, huấn luyện gấp bội, tuyệt đối đừng bại bởi Thiên ca a "

Sau khi mọi người tản đi, chỉ còn lại Tần Ngao Thiên, Thời Thiên cùng kia hơn hai trăm hán tử, Thời Thiên nói ". Thiên ca, như thế so được không, bọn hán bên kia chẳng những có Sử tướng quân mạnh như vậy tướng, còn có lỗ, Lỗ Đại Lâm Nhị Vương Tam ba vị giáo đầu, chúng ta bên này liền hai người chúng ta, cái này, giống như có chút không ổn đâu "

Tần Ngao Thiên quay đầu lại nói "Nếu là huấn luyện bình thường Bình, ta còn muốn ngươi làm giáo đầu làm cái gì, ta muốn huấn luyện, là đặc thù binh chủng, mà lại, đoán chừng không dùng đến thời gian một năm, chúng ta liền sẽ ra ngoài chân chính lộ diện." Tần Ngao Thiên tính một cái thời gian, hiện tại là cuối tháng mười, thời tiết đã dần dần chuyển lạnh, mà sang năm tháng sáu phân, chính là kia Thái Kinh sinh nhật, khi đó lương bên trong sách lại phải Dương Chí đến áp giải sinh nhật cương, lại về sau. . .

Thời Thiên hỏi "Kia, Thiên ca, chúng ta nên như thế nào huấn luyện bọn hán, lại huấn luyện thứ gì đâu?" Tần Ngao Thiên thu hồi mạch suy nghĩ, nhìn về phía chúng nhân nói "Huấn luyện giết người chi thuật, đơn giản nhất, trực tiếp nhất, không có bất kỳ cái gì kỹ xảo giết người chi thuật" lời này vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người bao quát Thời Thiên ở bên trong, đều cảm thấy một hơi khí lạnh.

Tần Ngao Thiên lại nói với Thời Thiên "Ngươi trước tiên đem ngươi những cái kia leo tường kỹ xảo còn có khinh công của ngươi giao cho bọn hán, mà ta thì sẽ trước giao bọn hán một chút thuật phòng thân cùng tay không bác kích thuật. Mấy cái nguyệt chi về sau, ta lại giao bọn hán thuật ám sát."

Thời Thiên nghe lệnh, tại trong những ngày kế tiếp, đem mình toàn thân bản sự tất cả đều giao ra, một chút cũng không có tàng tư, mà những cái kia đáng người nhỏ gây binh lính nhóm, cũng là linh ngộ nhanh, học được mấy ngày sau liền có thể đơn giản đáp trên tường đỉnh, một tháng sau, Tần Ngao Thiên liền Thời Thiên thỉnh thoảng mang theo những này sĩ tốt nhóm từ thành đông quảng trường bắt đầu, đáp tường mà lên,

Hướng trong thành càng đi, tại các nhà các hộ trên nóc nhà theo thứ tự lướt qua, từ phía trên rút xuống người phạt tủy toàn đội bít tất, kia chưa thoải mái. . . Còn có, như ngày nào có bách tính báo cáo nghe được nóc phòng có tiếng vang, phạt toàn đội không cho phép ăn cơm chiều. Liền tại huấn luyện như thế dưới, chi đội ngũ này thực lực là ngày càng tăng vọt a, đương nhiên, chỉ là đi đứng bên trên, ở trên chi vận động bên trong, Tần Ngao Thiên vẫn là chỉ giao dạy đám người tay không bác kích.

Bất quá chỉ là dạng này, cũng vẫn là bị Sử Tiến các tướng lãnh nhóm nhìn ở trong mắt, gấp ở trong lòng, gấp cấp trên của mình đều cố gắng như vậy huấn luyện sĩ tốt, làm thuộc hạ lại sao dám lười biếng đâu, liền tại dạng này tương hỗ độ sức dưới, Tần Ngao Thiên quân đội mỗi người đều xưa đầu bằng nay, vô luận là thân thể vẫn là võ nghệ bên trên đều là đề cao thật lớn.

Ngay tại như vậy huấn luyện hai tháng về sau, Tần Ngao Thiên sai người chế tạo binh khí đến, lúc ấy dòi vì mọi người để lộ vũ khí bên trên đang đắp rèm vải về sau, phát hiện lại là một mảnh đen kịt dao găm quân đội, không sai, đây chính là Tần Ngao Thiên vì mọi người lựa chọn binh khí, đồng thời cũng là mình sở trường nhất vũ khí, Tần Ngao Thiên chính là muốn đem mình ở kiếp trước sở học những cái kia thuật ám sát truyền thụ cho cái này hơn hai trăm người, đương nhiên, nếu bàn về bối phận, tam Nguyên chính là sư huynh của bọn hán.

Kỳ thật dao găm quân đội chế tác quá trình cũng không phiền phức, sở dĩ dùng hai tháng lâu, là bởi vì dùng bình thường gang đến chế tạo dễ dàng bẻ gãy, Tần Ngao Thiên thế nhưng là bỏ ra khí lực thật là lớn mới cùng chúng thợ rèn nghiên cứu ra được loại này thiên chuy bách luyện phương pháp. Có thể đem những binh khí này độ cứng gia tăng thật lớn, lúc này mới hao tổn hai tháng lâu, bất quá về sau lại chế tạo trường thương loại hình vũ khí lúc, đầu thương đều có thể dùng loại này rèn đúc phương pháp. Bất quá nếu là ngày sau gặp phải kia 'Kim Tiên Báo Tử' 'Thang Long, nói không chừng còn có thể chế tạo ra càng thêm xuất sắc vũ khí đâu.

Bất quá tại cái này dao găm quân đội đến về sau, Tần Ngao Thiên dạy bảo những này sĩ tốt nhóm thời gian rõ ràng nhiều hơn mấy lần, có thể là tại cùng những binh lính này huấn luyện thuật ám sát lúc để Tần Ngao Thiên nhớ tới kiếp trước cùng các đội viên cùng một chỗ tiếp nhận huấn luyện thời gian đi, đoạn thời gian kia mặc dù rất khổ rất mệt mỏi, bất quá kia là Tần Ngao Thiên tuổi thơ thời kì tốt đẹp nhất nhớ lại. Mà tại Tần Ngao Thiên như vậy không phân ngày đêm dạy bảo dưới, đám người thuật ám sát có tăng lên rất nhiều, mặc dù đối mặt Sử Tiến bức này mãnh tướng lúc không thể lấy được rõ ràng ưu thế, bất quá khi đối mặt Lý Long Lý Hồ loại kia tiểu tướng lúc vẫn là sẽ lấy được không tương tượng được thành tích đâu, Tần Ngao Thiên đem chi bộ đội này tạm thời định danh là 'Quần Lang'. Tần Ngao Thiên nói, dao găm quân đội chính là mọi người răng nanh, mà chính Tần Ngao Thiên chính là mọi người đầu sói, chỉ muốn mọi người đoàn kết cùng một chỗ, chính là lão hổ cũng phải đi vòng qua.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49 : Thanh Đường

Tại Tần Ngao Thiên đem quân đội định là 'Quần Lang' về sau, liền đã quyết nhất định phải tại cửa ải cuối năm về sau dẫn đầu bọn hán đi ra ngoài lịch luyện, dạng này có thể để chi bộ đội này phát triển nhanh hơn, khiến cho bọn hán răng nanh càng thêm sắc bén.

Trong nháy mắt, cửa ải cuối năm sắp tới, mông lớn mông lớn bông tuyết rơi xuống, trong thành một mảnh sung sướng vui mừng không khí, Tần Ngao Thiên cũng đem huấn luyện bên trong các tướng sĩ thả cái giả, dù sao hiện tại cũng không phải ra ngoài lúc tác chiến, như đến ngày sau không chừng những người này cũng không biết có bao nhiêu không thể trở về nhà qua đoàn viên năm. Tần Ngao Thiên cái này quyết sách, chẳng những thu được chúng các tướng sĩ hảo cảm, càng là thu được trong thành sĩ tốt bách tính kính yêu, trong lúc nhất thời tới cửa đưa đồ ăn lấy tỏ tâm ý dân chúng nói liền không dứt.

Mà những cái kia nhà xa không thể quay về các tướng sĩ thì bị Tần Ngạo Thiên lưu lại đám người cùng nhau ăn tết, tại trong lúc này Tần Ngạo Thiên lại mân mê ra một loại chung cất rượu, làm rượu độ tinh khiết tăng lên không ít, có thể nói nhanh đạt tới ba bát bát quá cương vị trình độ đi. Liền ngay cả Lỗ Trí Thâm dạng này rượu thịt hòa thượng cũng không giống như trước kia như vậy nốc ừng ực, mà lưu lại qua năm binh lính nhóm cũng đều được ban cho chút rượu, tại dạng này đêm rét lạnh bên trong, cùng chúng các huynh đệ uống dạng này rượu ngon, thật sự là nhân sinh một đại mỹ sự tình. Đương nhiên, càng đẹp chính là trong nhà còn có kiều thê Lý Sư Sư ở trong chăn bên trong chờ, Tần Ngạo Thiên cái này tháng ngày thế nhưng là trôi qua gọi là một cái dễ chịu.

Lâm Xung ba người cũng thường xuyên cùng Sử Tiến Sơn Sĩ Kỳ đẳng ở quê hương phạm tội người tại uống rượu với nhau chuyện phiếm luận bàn võ nghệ, tốt không vui. Nhưng ai nào biết cái này tuyệt ngày có phải hay không kia Lâm giáo đầu phong tuyết miếu sơn thần kia một trận tuyết đầu? Lại hoặc là Lâm Xung tuyết dạ Thượng Lương núi kia một trận. Bất quá giờ phút này đều không trọng yếu, bởi vì vì mình xuất hiện, đã giữ lại cái này vận mệnh long đong hào hán, đương nhiên, ngày sau sẽ còn giữ lại càng nhiều người.

Đương nhiên, theo chứng cứ rượu ra mắt, tại Vân Thành khui rượu lâu Chu Quý Chu Phú hai huynh đệ cũng là kiếm lời cái đầy bồn đầy bát, đương nhiên, cuối cùng những cái kia kiếm được tiền đều dùng tại Tần Ngao Thiên huấn luyện sĩ tốt trên thân, nếu không phải kịp thời nghiên cứu ra chứng cứ rượu đến, cũng chỉ bằng cá ướp muối làm lợi nhuận, chỉ sợ quân đội liền muốn đoạn mất lương bổng.

Vừa nghĩ tới thuế ruộng vấn đề, Tàn Ngao Thiên liền tương đối phé phàn, bởi vì chính mình nuôi Binh cũng không ít, nói thế nào cũng có hơn một ngàn nhân mã, như chỉ dựa vào cái này nho nhỏ Vận Thành quán rượu lợi nhuận sớm tối cũng có nhin không được thời điểm, muốn gây đồng tiền lớn còn không phạm pháp, vậy cũng chỉ có đi kia phồn hoa Đông Kinh. Nghĩ đến đây, Tàn Ngao Thiên liền làm ra quyết định, tét thoáng qua một cái, liền dẫn người lại đi Đông Kinh một chuyến, hồi lộ hồi lộ những tham quan kia ô lại, tại Đông Kinh mở lên cái quán rượu đến, lợi nhuận kia coi như cao, đầy đủ quân đội mình tiêu xài.

Nói làm liền làm, tại đầu năm mừng một cùng Lý Sư Sư trên giường vuốt ve an ủi một phen về sau, mừng hai ngày này, Tàn Ngạo Thiên liền lên đường đi đến Đông Kinh. Cùng Tàn Ngạo Thiên cùng một chỗ tùy hành còn có khi đó dòi cùng hơn hai trăm dũng sĩ, Tàn Ngạo Thiên đem nó mệnh danh là "Sói vẹt". Còn có tại Vạn Thành trong tửu quán biểu hiện tốt đẹp "Tiểu Diện Hồ" Chu Phú, người này gặp người nói tiếng người gặp quý nói tiếng quý bản sự thể nhưng là người bình thường không so được, tại cái này ngư long hỗn tạp Đông Kinh thành, cũng liền xuất thân trong sạch, sẽ nhìn mặt mà nói chuyện Chu Phú tọa trấn không thể thích hợp hơn, về phần trung thành vấn đề đạo không cần lo lắng, mỗi ngày đều doanh thu nhiều như vậy ngân phiếu, Chu Phú đều trong bụng nở hoa, mà thất phu vô tội hoài bích kỳ tội đạo lý Chu Phú vẫn hiểu, như phía sau không có Tàn Ngạo Thiên, mình lại có thể nào như thế phong sinh thủy khởi đâu.

Bất quá tại đại Đông Kinh vận chuyển hàng hóa cũng là ngày sau trở về vận chuyển thuế ruộng con đường bên trên có không ít cường nhân đạo tặc, như ngày sau giã cái mảy trăm vạn lượng tại vận trên đường trở về bị nhân kiếp, vậy mình nhưng lâu không chỗ kêu khóc, cho nên vì chấm dứt hậu họa, Tần Ngao Thiên cố ý mang theo 'Sói về' ra đến học hỏi kinh nghiệm.

Đường Tàn Ngao Thiên đạo tên mục đích chuyến đi này về sau, tất cả mọi người là vạn phần cẩn thận, ngay cả Lý Sư Sư đều hiểu chuyện phía trước một đêm để Tàn Ngao Thiên sớm nghỉ ngơi. Bất quá Lỗ Trí Thâm lại cùng Sư Tiên đơn độc ra cùng Tàn Ngao Thiên nói "Thiên ca, người chuyển này thanh đường sẽ dọc đường kia Đào Hoa sơn, kia Đào Hoa sơn bên trên Đại trại chủ "Đà Hổ Trương" Lý Trung là tiểu đệ mở tay sư phó, như hắn cũng tới xuống núi cướp bóc, mong rằng Thiên ca xem ở tiểu đệ trên mặt mũi, quán hẩn một mạng." Nói đến chỗ này, nhớ tới tình cũ Sư Tiên một đầu cong xuống.

Lúc này Lỗ Trí Thâm cũng ngượng ngừng nói "Cái kia,

Thiên ca, lúc trước ta trên đường đi qua Đào Hoa sơn thời điểm, trả, còn cảm người ta không ít ngân khí trốn đi, ít nhiều có chút xin lỗi hai người bọn họ, hôm nay liền vì hấn hai cầu xin tha, nhìn trời ca gặp được lúc tha đến hai bọn họ tính mệnh a."

Tân Ngao Thiên thấy thủ hạ có hai người vì کیا Đào Hoa son cầu tình, liền nói "Thôi được, như کیا Đào Hoa son hai người không hạ son cướp bóc, ta liền không nhiều, nếu bọn họ tự mình chuốc lấy cực khổ, ta cũng sẽ tha đến کیا Lý Trung hai tính mạng người."

Nghे lời này về sau, Sử Tiến Lỗ Trí Thâm đồng loạt bái tạ đạo "Đa tạ Thiên ca."

Tần Ngao Thiên khoát tay áo, nói ". Tốt, mọi người xuất phát, lên đường."

Kỳ thật trước chuyến này Tần Ngạo Thiên cố ý đem Lý Long Lý Hổ hai người từ trong quân đội điều ra tùy hành, bởi vì, chính là hai người từng làm qua cướp bóc thương nhân sự tình, cũng hiểu được chút trên đường ngôn ngữ trong nghề, lại thể lực không lớn, không bị ngoại nhân nhận biết, vì vậy ngày sau phái hai người này đến áp vận hàng hóa là yên tâm nhất, mà anh em nhà họ Lý hai người đối với Tần Ngạo Thiên lần này tín nhiệm cũng là cảm động rồi tình rồi mủi.

Tại anh em nhà họ Lý hai người tình thâm cách ăn mặc dưới, Tàn Ngao Thiên hóa thân thành một cái thổ tài chủ, giống như là mang theo gia quyến tài vật ra ngoài đồng đang, đang này đi đi trên đường là dễ dàng nhất bị người ăn cướp, Bất quá đây cũng là Tàn Ngao Thiên chỗ vui lòng nhìn thấy.

Quả nhiên, vừa ra Vân huyện phạm vi không lâu, liền có một chỗ tiểu mao tặc giết ra đến cướp bóc, Tản Ngao Thiên khóe miệng có chút giương lên, đối dưới trường chúng sói vệ hạ lệnh "Một tên cũng không để lại "

Vô tình tàn sát bắt đầu, bởi vì Tàn Ngao Thiên biết, nơi này không phải mình quân hạt phạm vi, nếu không thể một lần lập xuống uy nghiêm, khó tránh khỏi ngày sau không bị người âm như vậy một chút, Tàn Ngao Thiên không chịu nổi loại kia hậu quả, cho nên đành phải một đường giết đi qua, thanh trừ con đường tai họa ngầm, cũng vì Vận Thành bách tính ngày sau xuất hành làm bảo hộ.

Nhìn xem sói vệ môn tại Thời Thiên dẫn đầu hạ như vậy anh dừng lại quả quyết ám sát lấy xâm phạm cường đạo, Lý Long Lý Hồ hai người đều nuốt một hớp nước miếng. Cái này chiến đấu lực, cùng mình chỗ huấn luyện ra đám binh sĩ so sánh, đó chính là sói cùng chó săn khác nhau a, lính của mình chỉ là đơn giản khí thế chó săn, mà Tàn Ngao Thiên huấn luyện ra Binh, tất cả đều là sói, sói hoang, 'Quần Lang', tại bên này ngược lại đồ sát phía dưới, xâm phạm mao tặc không ai sống sót, mà lại nhìn Tàn Ngao Thiên bên này, cơ bản không có người thụ thương, bởi vì Tàn Ngao Thiên huấn luyện bọn hắn chính là nhất kích tất sát, không cần lại làm lần công kích thứ hai, tự nhiên cũng không có người thụ thương.

Giết chóc kết thúc về sau, Thời Thiên hưng phấn nói "Thiên ca, quá lợi hại, ta đơn giản không thể tin được, cái này vẫn là chúng ta huấn luyện ra binh sĩ sao?"

Tàn Ngao Thiên cười ha ha, đối chúng sói vệ đạo "Các huynh đệ, ta Tàn Ngao Thiên không có nhìn lầm các ngươi, tục ngữ nói biết hổ thẹn sau đó dừng, lúc trước không có bị chúng đám đội trưởng chọn lựa ra liệt các ngươi nhất định không có cam lòng, hôm nay ta Tàn Ngao Thiên liền mang các ngươi chứng minh mình, chúng ta một đường giết đi qua, để thế nhân đều biết chúng ta sói vệ lợi hại."

"Rống, rống, rống" "Giết, giết, giết"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50 : Nhị Long Sơn Đặng Long

Tại đánh giết xong cái này cổ thủ nhất mao tặc về sau, Tàn Ngao Thiên cũng không có thanh lý chiến trường, mà là ngênh ngang rời đi. Tại Tàn Ngao Thiên rời đi không lâu sau, có đi ngang qua bách tính phát hiện nơi đây đông đảo thi thể, dọa đến tranh thủ thời gian báo quan. Nơi đó Huyện lệnh sau khi đến, phát hiện chết tại ven đường cũng không phải là quá khứ thương nhân, mà là tại nơi đây tai họa đã lâu mao tặc, không biết là bị nơi nào hào kiệt giải quyết, giải Huyện lệnh đại họa trong đầu. Huyện lệnh lúc này phái người thu liễm thi thể, dán thông báo an dân, cảm tạ tiêu diệt phi đồ nghĩa sĩ.

Mà lúc này đã rời đi Tề Châu địa giới Tàn Ngao Thiên bọn người tự nhiên là không biết chuyện phát sinh phía sau, lúc này mọi người đã đi tới Hoàng Nê Cương phụ cận chủ quán Tào Chính chỗ nghỉ ngơi.

Tào Chính tiệm này từ khi có Tàn Ngao Thiên lại là ra người lại là xuất tiền, về sau còn vận đến cá ướp muối làm lấy cung cấp buôn bán, chuyện làm ăn kia thế nhưng là so trước kia tốt lên rất nhiều, có không ít người đều biết nơi này có bán Vận Thành cá khô chủ quán, phụ cận bách tính cũng thường xuyên tới ăn chút rượu và đồ nhắm. Tào Chính bà nương cũng một mực khen Tào Chính tuệ nhãn biết anh hùng, nhận cái hảo ca ca, Tào Chính gia đình địa vị cũng là một đường thăng lên.

Lúc này Tào Chính nhìn thấy lão đại của mình Tàn Ngao Thiên tới, vội vàng ra ngênh tiếp nói ". Thiên ca một đường vất vả, chúng các huynh đệ đều uống chút rượu nước đi." Thấy mọi người đều bắt vì sở động, Tào Chính xấu hổ nhìn thoáng qua Tàn Ngao Thiên, Tàn Ngao Thiên gọi hàng nói ". Nơi này đều là người của chúng ta, tiệm này nhà Tào Chính càng là nơi này quân sự, tất cả mọi người yên tâm ăn đi."

Nghe lời này về sau, đám người lúc này mới buông xuống cảnh giác, từng ngậm từng ngậm ăn uống. Tào Chính bội phục nói "Thiên ca ngài huấn luyện ra binh sĩ, thật là không tầm thường." "Ha ha, kia là, đây là ta đặc ý nhất đội ngũ, tên là Lang vệ, ta thế nhưng là bọn hắn đầu sói, ha ha."

Nhìn xem Tàn Ngao Thiên như thế nhìn tốt chính mình chi này Lang vệ, Tào Chính cũng chậm chậm coi trọng hơn những người này, tiếp lấy Tào Chính lại nghe Tàn Ngao Thiên nói "Tào Chính a, ta đem ngươi một mực đặt ở như thế vắng vẻ địa phương không có triệu hồi, trong lòng ngươi oán trách qua ta sao?"

Tào Chính cho tới bây giờ không nghĩ tới vấn đề này, cũng không dám nghĩ, cho tới nay không đều là phía trên bảo làm gì thì làm cái đó sao, làm sao mình Thiên ca lại còn quan tâm như vậy cảm thụ của mình, thụ sủng nhược kinh Tào Chính nhất thời kinh ngạc đến nói không ra lời.

Tàn Ngao Thiên ngừng đầu nhìn Tào Chính, đứng dậy thắm thía vỗ vỗ Tào Chính bà vai nói "Ta biết ngươi cũng nghĩ làm bạn tại sự phụ ngươi bên người, có thể lên trận giết địch, bảo vệ quốc gia, mà không phải ở chỗ này làm đồ tể."

Tào Chính chỗ nào trải qua ở Tàn Ngao Thiên khách khí như vậy ngữ khí, khủng hoảng nói "Thiên, Thiên ca, tiểu nhân không một câu oán hận nào, Thiên ca ngươi làm như vậy thế nhưng là xấu hổ mà chết tiểu nhân."

Tàn Ngao Thiên không để ý đến Tào Chính, mà là tiếp tục nói "Ngươi thân là Lâm giáo đầu đồ đệ, lại trở lại trong quân tiến hành huấn luyện nhất định có

thể làm cái hóa trưởng thậm chí đội trưởng chỉ lưu, nếu người y nguyên còn muốn mở tửu quán, ta cũng có thể để người tại nơi khác phần hoa khu vực kinh doanh, nhưng người biết vì sao ta hết lần này tới lần khác để người tại cái này trực chân núi vẫn như cũ mở tiệm sao?"

"Vâng, bởi vì nơi đây là tiểu nhân nguyên bản chỗ ở, Thiên ca không bỏ để tiểu nhân từ bỏ." Tào Chính thấp thỏm hỏi đáp, bất quá đây cũng là suy nghĩ trong lòng.

Tần Ngao Thiên nói "Cũng hoàn toàn chính xác có chút nguyên nhân này, bất quá càng nhiều một điểm, là ta muốn lưu người ở đây vì ta mời chào một viên mãnh tướng "

Tào Chính nghi ngờ nói "Không biết Thiên ca nói tới người nào?"

Lúc này Tần Ngao Thiên lại thần bí cười nói "Thiên cơ bất khả lộ , chờ đến lúc đó người tự nhiên liền biết, như không có gì bất ngờ xảy ra, đợi cho tháng sáu phần lúc hán liền sẽ tới cửa đến, đến lúc đó người như nghĩ kỹ ngày sau muốn như thế nào phát triển liền có thể cùng hán cùng nhau ném ta tới."

Dặn dò xong về sau, chúng Lang vệ cũng đều com nước no nê, Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Tào Chính huynh đệ, những rượu này là ta tự mình nghiên chế chưng cất rượu, so với bình thường tửu kinh lớn hơn rất nhiều, ta lưu lại vài hũ cùng người ở đây bán, đến không đủ lúc người liền phái người đi ta kia lấy." Tào Chính sau khi nghe vội vàng bái tạ đạo "Đa tạ Thiên ca."

Nhìn Tần Ngao Thiên bọn người muốn hướng Đông Kinh phương hướng đi, liền nhắc nhở "Thiên ca, nơi đây có tòa nhị long núi, trên núi có cái Bảo Châu tự, bên trong có cái hoàn tục hòa thượng đối lại "Kim Nhân Hồ" Đặng Long triệu tập bốn năm trăm người làm cường đạo,

Chuyên chọn quá khứ người đi đường ra tay, Thiên ca chuyện này cũng phải cẩn thận a."

Tào Chính vốn là muốn khuyên Tần Ngao Thiên đi theo đường vòng, lại không nghĩ Tần Ngao Thiên đột nhiên cười to nói "Ta còn đang lo vừa rồi kia sòng tặc nhân giết không đủ đã nghiền đầu, kia Đặng Long nếu là dám hạ núi đến cướp bóc, ta liền cho hán có đến mà không có về."

Tần Ngao Thiên dẫn theo chúng Lang vệ nhóm tiếp tục lên đường, hai trên ngọn long sơn thám tử phát hiện, thám tử kia vội vàng về núi đi báo. Ngay tại thám tử rời đi về sau, Tần Ngao Thiên cùng Thời Thiên hai người nhìn nhau cười một tiếng, nhắc nhở chúng nhân nói "Đều giữ vững tinh thần đến, con mồi liền muốn lên câu."

Đám người sau khi nghe đều hưng phấn không thôi, Tần Ngao Thiên thì phân phó anh em nhà họ Lý mang năm mươi người từ bên trái rừng cây vào núi trốn , chờ mình vừa đánh đi lên lại từ phía sau đoạn phía sau đường. Mà phía bên mình, thì là giả bộ như đi một đáng về tại nghỉ ngơi tại chỗ.

Trên Nhị Long sơn, Bảo Châu tự bên trong, kia Đặng Long chính gặm đùi gà, đầy tay chân mỡ, lúc này thám tử cuống quýt chạy tới, nói ". Đại vương, có dê béo tới" Đặng Long lập tức tới hào hứng, đem ăn một nửa đùi gà vứt xuống, hỏi "Là bao lớn dê béo?" Thám tử kia đáp "Có hơn hai mươi miệng rương, chỉ là nhân số không ít, có thể có hơn hai trăm người, bất quá lại phần lớn là đáng người nhỏ gầy nam nhân."

Đặng Long nghe xong ha ha cười nói "Xem ra là đầu lĩnh kia không muốn tốn nhiều tiền, cho nên chỉ muốn nhiều như vậy cái thân gầy người yếu người già vớ giả vịt, nhìn ta đi lấy hán tài bảo đến, các con, đều theo ta cùng nhau xuống núi đánh dê béo đi." "A a a" hơn bốn trăm lâu la huyền não lấy đi theo hạ sơn.

Kia Đặng Long một đám đến dưới núi, gặp Tần Ngao Thiên bọn người chính đang nghỉ ngơi, không khỏi cười to nói "Thật sự là trời cũng giúp ta a, ha ha" đang khi nói chuyện liền dẫn người một mạch vọt xuống tới.

Tần Ngao Thiên bọn người gặp Đặng Long một đám toàn bộ hạ đến núi đến, âm hiểm cười một tiếng, cũng hô "Đích thật là trời cũng giúp ta a, giết các người đám tặc nhân này, ta Lang vệ liền là chân chính dương danh tại thế, các huynh đệ, sáng rực rỡ!"

Chúng Lang vệ nhao nhao lộ ra ngay dao găm trong tay, đồng thời trong miệng còn học sói tru "Ô ô ô" truyền khắp sơn dã.

Tiếng kêu nghe được Đặng Long một phương thẳng sợ hãi, "Hào tiểu tử, Cầm mai phục ta, lá gan thế nhưng là không nhỏ, cũng không biết người có ăn hay không đến hạ." Bọn lâu la vốn là sợ hãi, bất quá xem xét giữa lẫn nhau nhân số bên trên chênh lệch liền khôi phục lòng tin, đi theo Đặng Long cùng một chỗ xông tới giết.

Mà trốn ở trên núi Lý Long Lý Hồ hai người nghe được động tĩnh về sau, cũng mang theo kia năm mươi Lang vệ cùng một chỗ từ tặc nhân phía sau giết ra, cắt đứt phía sau đường, lấy vây quanh chi thế giáp công Đặng Long một đám.

Nghe mặc dù buồn cười, lấy hơn hai trăm người vây quanh hơn bốn trăm người, nhưng sự tình thật phát sinh, chính là như thế không thể tưởng tượng nổi, kia hơn hai trăm Lang vệ đem nhị long núi hơn bốn trăm lâu la giết là tề ra quần, hoàn toàn là chiếm cứ ưu thế.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51 : Uy Chấn Giang Hồ

Nhị Long son dưới chân núi, chém giết đang không ngừng kéo dài. Tần Ngạo Thiên dẫn đầu Lang vệ nhóm mỗi một lần tay cầm dao găm quân đội hướng về phía trước đâm ra, đều sẽ cướp đi đối phương một đầu sinh mệnh. Mà giết địch hiệu suất cao nhất đương nhiên vẫn là đầu sói Tần Ngạo Thiên, chỉ gặp hai tay của hắn cầm ngược dao găm quân đội, nhảy vào quân địch trong đám người loạn vũ, hai thanh dao găm quân đội nhanh chóng thu gặt lấy sinh mệnh, đợt nơi đây ít người về sau, Tần Ngạo Thiên liền lần nữa nhảy vào một chỗ khác trong đám người thu gặt lấy sinh mệnh.

Mà kia Đặng Long một đám bên trong chỉ có Đặng Long một người võ nghệ cũng tạm được, tại giết mấy tên Lang vệ về sau phát hiện tình thế không đúng quay người muốn chạy trốn, bị mắt sắc Thời Thiên nhìn thấy, phóng qua đi một dao găm quân đội từ phía sau cắm vào, Đặng Long lập tức mất mạng.

Đương Đặng Long vừa chết, còn lại bọn lâu la càng là không có sức chiến đấu, vốn định đầu hàng, nhưng đối diện Lang vệ nhóm lại căn bản không có tiếp nhận đầu hàng ý tứ, mặc dù rất tàn nhẫn, nhưng đây cũng là đối Lang vệ nhóm một lần ma luyện, dù sao lúc này song phương cũng là giết đỏ cả mắt nha, muốn đầu hàng chỉ là số ít, đa số người còn không biết Đặng Long đã bỏ mình tin tức, mà Tần Ngạo Thiên bên này Thời Thiên cũng không có lộ ra, thế là, chém giết, a không, hẳn là giết chóc, cứ như vậy tiếp tục.

Nhìn xem Nhị Long son bọn lâu la một cái tiếp một cái đổ xuống, Tần Ngạo Thiên cảm giác thành tựu liên càng phát mạnh. Dù sao đây mới là mình muốn thành quả, mặc kệ trước mặt địch nhân có bao nhiêu, đều muốn thắng tiền không lùi đâm ra đi, liên giống như bây giờ.

Giết chóc một mực tiếp tục đến đang lúc hoàng hôn, Nhị Long son hơn bốn trăm lâu la đều đã bị giết bại giết tán, lưu ở nơi đây thi thể khoảng chừng bốn trăm nhiều, nhưng lại không hoàn toàn là Nhị Long son tặc nhân, trong đó cũng có mười mấy cái Lang vệ thân thể. Qua chiến dịch này, Lang vệ nhóm đều có rất lớn trưởng thành, trên tay mỗi người đều có nhân mạng. Tần Ngạo Thiên đã xem Lang vệ nhóm huấn luyện đến khát máu. Hơn hai trăm Lang vệ đến nay còn có hai trăm linh ba người sống sót, tăng thêm Thời Thiên cùng Tần Ngạo Thiên chính là hai trăm linh năm cái, còn có Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ cũng vẫn còn tồn tại. Chỉ bằng cái này không đến ba trăm người bộ đội, cơ bản tiêu diệt hết Nhị Long son hơn bốn trăm đạo tặc, đây là cớ nào kinh người chiến tích.

Tần Ngạo Thiên dẫn đầu sống sót Lang vệ nhóm cùng nhau lên Bảo Châu tự nghỉ ngơi, chỉ để lại nơi đây để cho người ta nhìn thấy mà giật mình thi thể cùng máu nhật đất màu đỏ, kia là bị Lang vệ nhóm dao găm quân đội rãnh máu lấy máu bổ trí.

Đi tới Bảo Châu tự trước, Tần Ngạo Thiên trước phái Thời Thiên đi trong chùa đạo qua một vòng, phát hiện chỉ có mấy cái trông coi kho tiền lâu la, những cái kia bọn lâu la nghe được bản thân hơn bốn trăm huynh đệ tất cả đều bỏ mình tin tức, dọa đến một người trong đó một dòng nước âm từ đứng quần nhỏ ra. Bị chúng Lang vệ tốt một phen chế giễu, Tần Ngạo Thiên đối mấy người kia nói "Bây giờ Nhị Long son phi nhân đã trừ, các ngươi đều xuống núi thôi, như sau này còn không biết hồi cái lại trọng thao cừu nghiệp, dưới núi kia hơn bốn trăm bộ thi thể liền là kết cục của các ngươi!"

"Vâng vâng vâng" "Tiểu nhân không dám, tiểu nhân sau khi xuống núi nhất định thành thành thật thật làm người" "Đa tạ đại hiệp ân không giết" mấy người người một lời ta một câu vội vàng hấp tấp liền hạ xuống núi, đến dưới núi qua nhưng nhìn thấy hơn bốn trăm bộ thi thể nằm ở nơi nào, còn có kia chiếu đồ lên mặt đất máu tươi, dọa đến mấy người tại chỗ liền phun ra.

Mà tại mấy cái kia lâu la chạy sau khi xuống núi, Tần Ngạo Thiên liền dẫn lĩnh Lang vệ nhóm tiến vào Bảo Châu tự, cũng hạ lệnh ở đây qua đêm, ngày mai lên đường. Tại mọi người vừa lúc đi vào đương nhiên không thể thiếu mau mau đến xem đám tặc nhân này tích súc a, đương lớn cửa vừa mở ra, chỉ gặp bên trong kim quang lấp lánh, không biết cái này Đặng Long là đánh cướp nhiều ít thương nhân lúc này mới để dành được nhiều như thế tiền tài. Tần Ngạo Thiên phân phó xuất ra một bộ phận tới làm chiến tử Lang vệ nhóm tiền trợ cấp, lại lấy ra một bộ phận cho còn thừa Lang vệ nhóm điểm, cái khác đều bị Tần Ngạo Thiên lấp đặt rương cùng một chỗ đóng gói mang đi.

Nửa đường Tần Ngạo Thiên còn tự thân cùng Thời Thiên cùng một chỗ hạ lợi núi, đem chiến tử mấy chục Lang vệ nhóm lần lượt từ trong thi thể tìm được đặt chung một chỗ hỏa táng, đồng thời Tần Ngạo Thiên còn tự thân tìm một khối tấm bảng gỗ, tại trên đó viết bỏ mình Lang vệ nhóm danh tự, một câu cuối cùng, nguyện các ngươi nghỉ ngơi, đầu sói Tần Ngạo Thiên. Đợi hết thấy mạnh khỏe sau cắm vào trong đất, xuống đất ba phần, ngất đứng không ngã.

Sau khi làm xong Tần Ngạo Thiên hai người mới về đi ngủ, vừa rạng sáng ngày thứ hai, chúng người xuống núi tiếp tục lên đường, đương nhiên phát hiện đứng ở ven đường mộ bia, khi thấy cuối cùng lạc danh lúc, đều hướng Tần Ngạo Thiên ném cảm kích biểu lộ.

Tần Ngạo Thiên ho một chút, nói "Hi sinh Lang vệ nhóm đều đã nhập thổ vi an, chúng ta tiếp tục lên đường đi." Chúng Lang vệ cũng đều thu hồi mạch suy nghĩ, đi theo Tần Ngạo Thiên tiếp tục tiến lên.

Mà khi Tần Ngạo Thiên bọn người sau khi đi, nơi đây thảm trạng bị người qua đường phát hiện, nhưng phàm là trải qua nơi đây người, không khỏi bị cái này thi thể đầy đất cùng máu tươi rung động đến. Mà khi lại nhìn thấy kia mộ bia lúc, mọi người càng thêm chấn kinh, nguyên lai đánh giết cái này hơn bốn trăm cường đạo một nhóm người chỉ chết trận năm mươi chín người, đây là đáng sợ cỡ nào ti lệ a, mà cái kia lạc danh, đầu sói Tần Ngạo Thiên, cũng chú định đem oanh động toàn bộ giang hồ.

Lúc này Tần Ngạo Thiên một đám đi tới kia Sứ Tiến cùng Lễ Trí Thâm nói tới Đào Hoa sơn dưới, mà trên núi kia hai vị đại vương quả nhiên cũng không phụ sự mong đợi của mọi người đuổi hạ sơn đến đây cướp bóc Tần Ngạo Thiên.

Trước mặt mọi người Lang vệ nhóm nhìn thấy Đào Hoa sơn đi lên người lúc, đều chiếu trước đó càng căng thẳng hơn một chút, bởi vì, chỉ là hoa đào này núi tại Lý Trung Chu Thông kinh doanh hạ tụ tập cường đạo năm bảy trăm chi chúng, cái này nhưng xa không phải Đặng Long hơn bốn trăm người nhưng so sánh a, mặc dù những này bọn lâu la vũ lực không mạnh, nhưng lại liều mạng như vậy xuống dưới, phía bên mình tân tân khổ khổ huấn luyện mấy tháng

Lang vệ nhóm coi như đều phải bàn giao. Bất quá may mắn, có Sứ Tiễn quan hệ tại cái này, mình liền dạng này.

Kia Lý Trung Chu Thông hai người hạ sơn tới gặp Tần Ngạo Thiên một phương từng cái thân mang lệ khí, ánh mắt âm lãnh, không khỏi trong lòng run lên, chẳng lẽ lại lần này xuống núi nâng lên thiết bản hay sao? Trong lòng hai người đều nghĩ như vậy nhưng không có lên tiếng.

Tần Ngạo Thiên thủ trước khi nói ra "Hai vị đầu lĩnh, ta nghĩ nếu là liều mạng đối chúng ta song phương đều bất lợi, không bằng như vậy đi, một mình ta tay không tác sát đánh hai người các ngươi, nếu ta thắng, còn xin hai vị nhường ra một con đường, thả chúng ta quá khứ, như ta thua, ta liền đem mình mang theo tài bảo lưu lại, các ngươi thấy thế nào?"

Lý Trung hai người lúc đầu cũng không có muốn liều mạng, nghĩ thầm vẫn là đấu tướng rất nhiều, lại nhìn người này khẩu khí to lớn như thế, vậy mà tuyên bố muốn tay không tác sát đánh mình hai cái, đằng sau còn có năm bảy trăm cái các con nhìn xem đầu, nếu là mình không nên, chẳng phải là sợ hãi, Lý Trung hai người liếc nhau, nhẹ gật đầu, nói "Vậy thì tốt, liền theo ngươi lời nói, ngươi như thua, không cho phép đổi ý. Xem chiêu "

Nói xong, Lý Trung hai người liền giục ngựa chạy vội tới, mà Tần Ngạo Thiên chẳng những tay không tác sát, vẫn là cước đạp thực địa. Lấy bộ chiến đấu mãnh chiến, cái này độ khó lại đề cao không chỉ một điểm hai điểm.

Bất quá Tần Ngạo Thiên vẫn như cũ không có bối rối chút nào, chỉ gặp hấn bình tâm tĩnh khí, con mắt nhìn chăm chăm vào võ nghệ hơi kém Chu Thông, đương Lý Trung đỉnh thương đâm tới lúc Tần Ngạo Thiên chỉ là nghiêng người vừa trốn, tránh khỏi công kích. Mà khi Chu Thông cũng đồng dạng đâm tới một thương thời điểm, Tần Ngạo Thiên lại là phát hung ác lên, bắt lại Chu Thông đâm tới trường thương. Mà kia Chu Thông muốn thu hồi vũ khí của mình, lại như thế nào cũng không làm gì được Tần Ngạo Thiên, nhất thời có chút ngưng lại, mà dưới hông ngựa lại không có chút nào trì hoãn tiếp tục hướng phía trước chạy tới, Tần Ngạo Thiên liền thừa dịp Chu Thông thoát ly chiến mã thời điểm ra sức hướng phía dưới một ném, đem Chu Thông quăng xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52 : Lại Đến Đông Kinh

Theo Chu Thông bị Tần Ngạo Thiên từ ngã từ trên ngựa đến, ở đây tất cả mọi người rất khiếp sợ, mà bị quăng xuống đất Chu Thông thì là trực tiếp ngất đi. Lý Trung tức giận hét to "Ta muốn giết ngươi!" Tiếp lấy liền thao túng chiến mã hướng Tần Ngạo Thiên lao đến, Tần Ngạo Thiên cũng hướng về phía trước nghiêng đón.

Liền đương tất cả mọi người cho rằng Tần Ngạo Thiên là đang tìm thời điểm chết, chỉ gặp hai cước đạp lên Lý Trung bên cạnh ngựa trên một thân cây đằng không. Lý Trung nhất thời cũng sửng sốt thân, mà liền tại Lý Trung ngây người trong chớp nhoáng này, Tần Ngạo Thiên một cái hồi toàn cước, đem Lý Trung cũng đá xuống ngựa tới.

Toàn trường yên tĩnh, ai cũng không nghĩ tới Tần Ngạo Thiên sẽ thắng, mà lại thắng được như thế gọn gàng, đem Đào Hoa sơn hai vị đầu lĩnh đều từ trên ngựa đánh xuống tới. Tần Ngạo Thiên rơi trên mặt đất, từng bước một đến gần Lý Trung nói ". Không biết, trận chiến này ai thắng a?"

Kia Lý Trung che lấy sung đỏ mặt, nói "Là ngươi, ngươi thắng, ta sẽ thả làm được, chỉ là huynh đệ của ta hấn" nói Lý Trung chỉ hướng Chu Thông, Tần Ngạo Thiên chỉ nhàn nhạt trả lời một câu "Hấn không chết, đã hôn mê mà thôi."

Nghe được Chu Thông cũng chưa chết, Lý Trung lúc này mới có chút vui vẻ, cười một tiếng lại kéo tới khoe miệng tổn thương, lập tức hít một hơi khí lạnh. Tần Ngạo Thiên nhìn hấn cử động này, cũng là ngậm nộ nụ cười, nói "Ta nhận ủy thác của người, sẽ không làm khó hai người các ngươi, các ngươi mau mau rời đi, đừng lại lần ra cướp đường."

Lý Trung nghe Tần Ngạo Thiên nói là nhận ủy thác của người, liền hỏi "Không biết đại hiệp là thụ người nào nhờ , có thể hay không cáo tri chúng ta."

Tần Ngạo Thiên liếc qua Lý Trung, tiếp tục nói "Chính là thủ hạ ta thuộc cấp Sứ Tiễn." Nghe tin tức này, Lý Trung kinh dị vô cùng, không biết bị mình đã từng đồ đệ Sứ Tiễn là như thế nào lên làm kia cái gọi là thuộc cấp, nghe, tựa như là lẫn vào rất tốt a, không như chính mình như vậy, nghĩ đến đây Lý Trung không khỏi âm thầm bị thương.

Tần Ngạo Thiên đem Lý Trung biểu tình biến hóa nhìn ở trong mắt, hướng ném ra ngoài cảnh ô liu nói ". Ở đây làm cường đạo cuối cùng không phải đường ra, mà lại này con đường ngay sau tại ta hữu dụng, ta cũng sẽ không dễ dàng tha thứ các ngươi tiếp tục ở đây chiếm cứ, hôm nay chỉ là xem ở Sứ Tiễn trên mặt mũi mới tha các ngươi một mạng, ở đây núi trước đó một đám giặc cướp toàn đã bị ta thanh trừ, kia Nhị Long sơn hơn bốn trăm người cang là cơ hồ không người còn sống, các ngươi như còn không biết hối cải, bọn hấn chính là các ngươi hạ tràng!"

Nghe tới Tần Ngạo Thiên nói đến Nhị Long sơn Đặng Long hơn bốn trăm người đều bị tàn sát một chuyện lúc, Lý Trung bỗng nhiên kinh khởi một thân mồ hôi lạnh, việc này hấn cũng có nghe thấy, chỉ là không biết đó chính là người trước mắt gây nên. Lý Trung vội vàng bái nói ". Nguyên lai là các vị hạo

hán gây nên a, tiểu nhân thật sự là có mắt mà không thấy Thái Sơn, mạo phạm các vị hảo hán còn xin chớ chê bai, ta trở về liền thương lượng với Chu Thông, giải tán sơn trại, một lần nữa làm người. Chỉ là không biết các vị hảo hán nhưng thu tiểu đệ hay không?"

Tần Ngao Thiên hồi đáp "Ta là Vân huyện úy, các người nếu có tâm cùng ta trở về tham quân, liền chờ đợi ở đây, trong vòng nửa tháng ta lần nữa trở về, các người nhưng cùng nhau tùy hành, như không muốn tiến đến Vận Thành, liền như vậy giải tán a." Sau khi nói xong lời này, Tần Ngao Thiên liền dẫn chúng Lang vệ từ trên đại đạo đi tới, Lý Trung chỉ ở một bên cung tiễn.

Tại Tần Ngao Thiên bọn người sau khi rời đi, Lý Trung đám người trở lại trong sơn trại đánh thức Chu Thông, tại Chu Thông kêu thăm thiết âm thanh bên trong đem Tần Ngao Thiên lời nói từ đầu chí cuối cùng Chu Thông nói một lần, hỏi Chu Thông ý tứ. Chu Thông chỉ nói nói ". Tiểu đệ toàn nghe ca ca phân phó "

Lúc này Lý Trung trước đó phái đi ra thăm tử cũng quay về rồi, đem kia Nhị Long sơn thăm tượng cùng trên bia mộ chữ cùng Lý Trung nói, quả nhiên là Tần Ngao Thiên gây nên. Nghe được tin tức này sau nguyên bản còn có chút do dự Lý Trung lập tức làm ra quyết định, thu thập hành lý chờ đợi ở đây, đợi Tần Ngao Thiên lần nữa trải qua lúc cùng nó cùng nhau rời đi.

Tần Ngao Thiên một đám lúc này đã đi tới cuối cùng một chỗ hiểm địa, dù đóng núi. Tần Ngao Thiên bọn người vừa đi đến dưới núi, liền gặp dù đóng trên núi có lâu la chạy xuống, bắt quả nhìn bộ dáng không giống như là ăn cướp, giống như là đào mệnh. Thời Thiên tiến lên bắt lấy một người hỏi thăm đã xảy ra chuyện gì, lại nghe kia lâu la hồi đáp "Nghe nói có một nhóm người cùng nhau đi tới, chuyên giết cường nhân, giống kia Nhị Long sơn, hơn bốn trăm người đều bị giết hết, mà lại có người nói nhóm người kia đã hướng chúng ta dù đóng núi đến, chỉ chúng ta sơn trại cái này một hai trăm người làm sao có thể ngăn cản được a,

Không phải sao, trại chủ giải tán sơn trại, để mọi người tự hành đào mệnh đi đâu." Nói xong những này về sau, kia lâu la liền lại chạy đi.

Nghe được thanh danh của mình đã truyền đi như vậy tà dị, Tần Ngao Thiên cũng lúng túng sờ lên cái mũi, bắt quá, mục đích của chuyến này cũng đạt tới, vậy kế tiếp liền đổi tiến về Đông Kinh.

Sau ba ngày, Tần Ngao Thiên lần nữa đi tới Đông Kinh chỗ cửa thành, lúc này Tần Ngao Thiên trong lòng bùi ngùi mãi thôi, dù sao lần trước tới đây thời điểm, mình chỉ là một giới bạch thân, hơn nữa còn là mang theo Lâm Xung Lỗ Trí Thâm hai cái khâm phạm của triều đình đến đây gây án, lúc ấy cùng lúc này tâm cảnh là hoàn toàn khác biệt. Lúc này Tần Ngao Thiên mới có tâm tư thương thức cái này Bắc Tống đô thành, quả nhiên bao la hùng vĩ vô cùng a, chỉ tiếc cuối cùng lại bị Kim nhân chỗ công chiếm, ngược lại là đáng tiếc. Chẳng qua hiện nay có ta Tần Ngao Thiên tại, hán Kim nhân liền mơ tưởng lại cử động ta Trung Hoa con dân, quốc gia này bách tính, có ta thủ hộ.

Thời Thiên nhìn Tần Ngao Thiên suy nghĩ chuyện nghĩ ra được thần, cũng không dám quấy rầy, cũng may Tần Ngao Thiên rất nhanh liền khôi phục lại, mang theo đám người ôm vào cửa thành. Có thể là bởi vì Tần Ngao Thiên mặc tương đối cao quý đi, lần này vào thành cũng không nhận được cửa thành thủ vệ khó xử, liền cùng hơn hai trăm Lang vệ cùng nhau đè ép hơn mười rương đồ vật tiến vào cửa thành.

Bắt quả người không có bị khó xử, những cái kia cái rương cũng là bị thủ vệ ngăn lại nói muốn kiểm tra một chút, Tần Ngao Thiên bắt đắc dĩ, đành phải mệnh lệnh Lang vệ nhóm lui ra, để bọn thủ vệ lần lượt kiểm tra, không có cách, dù sao lúc này còn không thể có chỗ biểu hiện, tốt ở bên trong cũng không có cái gì nhận không ra người đồ vật, chỉ có kia mấy cái rương châu báu để cho người ta gấp tâm động mà thôi.

Bắt quả ngay tại bọn thủ vệ lên lòng tham thời điểm, Tần Ngao Thiên nhân nhậ một câu những này là muốn hiểu kính thái sư, những thủ vệ kia cũng không dám lại có khó khăn, nói đùa, thái sư đồ vật ai dám đụng, thậm chí đầu lĩnh còn phái hai cái thủ vệ vì Tần Ngao Thiên bọn người dẫn đường đến phủ thái sư, đây cũng đã giảm bớt đi một chút phiền phức. Liền ngay cả kêu cửa đều không cần Tần Ngao Thiên tự mình đi, kia hai cái thủ vệ rất tấn trách cùng phủ thái sư thủ vệ nói phía bên mình có mấy cái rương tài bảo muốn hiến cho thái sư liền rời đi. Kia thủ vệ thông tri quản gia, quản gia khách khí đem Tần Ngao Thiên nghênh tiến vào thư phòng, mà Thời Thiên bọn người thì là ở trong viện chờ.

Kia Thái Kinh lúc này chính trong thư phòng viết chữ, gặp quản gia mang vào một cái mình chưa từng thấy qua người tiến đến, liền hỏi hướng quản gia nói ". Không biết, cái này là người phương nào?"

Quản gia cũng không biết, hán chỉ biết là người này là đến đưa tiền, bởi vì số lượng khá nhiều, liền đem nó dẫn vào, nhất thời trả lời không được. Lúc này chỉ nghe Tần Ngao Thiên tự giới thiệu mình "Tại hạ Tần Ngao Thiên, là Vân huyện úy, trước chuyến này đến là vì cho thái sư đưa chút tiền tài, còn muốn mời thái sư giúp hạ quan một vấn đề nhỏ."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53 : Được Việc

Đương Tần Ngao Thiên nói muốn cho Thái Kinh đưa tiền thời điểm, Thời Thiên Chu Phú hai người liền từ bên ngoài đem hai cái rương lớn nhấc vào, mở

ra xem về sau, phát hiện bên trong tất cả đều là vàng bạc châu báu, quán gia nhìn đều nước bọt chảy ròng, nhưng Thái Kinh lại bất vì sở động, ngược lại nhìn chăm chăm Tần Ngạo Thiên nói "Chỉ sợ người tìm nhầm người, lão phu không phải loại kia nhận hối lộ người."

Tần Ngạo Thiên tại nội tâm mắng "Hừ, lão hồ ly" ngoài miệng lại là nói "Thái sư hiểu lầm, cái này hai rương tiền tài là tiểu nhân đang trên đường tới bị tặc nhân cướp bóc, đáng tiếc bọn hán ăn không vô, ngược lại bị chúng ta đánh chết, những này chính là bọn hán trong sơn trại tích súc, hạ quan chỉ là đem tịch thu được vật tư nộp lên mà thôi, cũng không phải là cái gì hối lộ."

Nghe Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Thái Kinh lúc này mới đem tài bảo nhận lấy, đồng thời hỏi "Đám kia cường đạo tại thường chỗ nào ẩn hiện a? Lại có bao nhiêu người?" "Hồi thái sư, kia đám tặc nhân chiếm cứ trên Nhị Long sơn, cầm đầu gọi Đặng Long, tổng cộng có lâu la hơn bốn trăm người, đã toàn bộ bị hạ quan đánh giết."

Lời này vừa nói ra, trong thư phòng Thái Kinh cùng quán gia hai người đều là sửng sò, bốn trăm người, giết bốn trăm người cái này Tần Ngạo Thiên còn có thể như thế chuyện trò vui vẻ, kẻ này bất phàm, đây là Thái Kinh đối Tần Ngạo Thiên mới đánh giá. Tiếp lấy Thái Kinh lại hỏi "Người tiểu phi có công, nói đi, muốn cái gì khen thưởng?"

Lúc này luân đến Tần Ngạo Thiên sĩ diện, chỉ nghe hán xông bên ngoài hô "Mang lên". Liền gấp Lý Long Lý Hồ hai người lại các mang tới một cái rương thả trong thư phòng.

"Cái này" Thái Kinh nghi ngờ nói. Tần Ngạo Thiên đem nó mở ra, chỉ gấp bên trong đều là một chút đàn trang rượu. Thái Kinh gấp trong rương trang là rượu, không khỏi càng thêm nghi ngờ, khó hiểu nói "Tần huyệt úy cái này là ý gì?"

Tần Ngạo Thiên cười nói "Thái sư ném bên trên một ngum liền biết" nói liền đem một vò rượu đưa cho Thái Kinh.

Thái Kinh còn không có động, bên cạnh Biên quán gia liền muốn đi lên thay Thái Kinh đến uống, Thái Kinh nhìn chăm chăm Tần Ngạo Thiên, phát tay ngăn trở quán gia. "Thái sư, cái này" quán gia lo lắng nói

"Không có việc gì", ta đối Tần huyệt úy yên tâm. Thái Kinh nhìn xem Tần Ngạo Thiên cười cười, nói xong liền đưa tay lấy ra Tần Ngạo Thiên rượu trong tay, lớn hộp một cái.

Uống xong sau sắc đến Thái Kinh đỏ bừng cả khuôn mặt, tay thẳng gõ bộ ngực mình, dọa đến quán gia vội vàng hô lớn "Người tới, đem này nghịch tặc bắt lại cho ta!" Vừa dứt lời liền từ chung quanh xông ra đông đảo hộ vệ đối Tần Ngạo Thiên rút đao khiêu chiến. Mà Tần Ngạo Thiên lại mặt không đổi sắc.

Lúc này Thái Kinh mới chậm tới, đối chung quanh thị vệ quát "Đều lùi xuống cho ta!" Bọn thị vệ nhìn về phía quán gia, quán gia cũng khoát tay áo, bọn thị vệ lúc này mới tản đi.

Đối thị vệ sau khi đi, Thái Kinh đối Tần Ngạo Thiên biểu thị ra một chút áy náy về sau, lại cái miệng nhỏ ném thử một miếng rượu trong tay, cười to nói "Rượu ngon! Rượu này tên là cái gì? Vì sao ta chưa hề uống qua?"

Tần Ngạo Thiên gặp Thái Kinh cái phản ứng này, tự nhiên cũng là rất vui vẻ, thế là nói "Hồi thái sư, rượu này là hạ quan mình ở nhà nghiên cứu ra đến, hạ quan đem nó mệnh danh là chung cất rượu, rượu này vừa ra, hạ quan liền dẫn chạy tới Đông Kinh để dâng cho thái sư, cho nên thái sư trước kia mới có thể không có uống qua."

"Nguyên lai là dạng này" Tần Ngạo Thiên lí do thoái thác để Thái Kinh rất hài lòng. Thái Kinh chỉ thích như vậy về nho nhã vuốt mông ngựa. Thái Kinh hài lòng phải hỏi hướng Tần Ngạo Thiên nói ". Nói một chút người tính toán đi, người ngàn dặm xa xôi đến, không phải chỉ là để đưa ta như thế mấy cái rương lễ vật đơn giản như vậy a "

"Thái sư quả nhiên thông minh, thực không dám giấu giếm, hạ quan là nghĩ để cho thủ hạ ở kinh thành mở quán rượu, ở trong đó buôn bán loại này chung cất rượu, có thể nghĩ đến đông trong kinh thành ngư long hỗn tạp, hạ quan sợ chung cất rượu bị dùng người đồ mắ, lúc này mới đến tìm thái sư, nguyên thái sư có thể thay có hạ quan quán rượu phía sau hơi chiếu khán "

Thái Kinh ồ một tiếng, nói ". Nguyên lai người là vì cái này, tốt, bất quá quán rượu sinh ý, ta muốn ba phần lợi ích." "Cái này, chỉ sợ, tốt a, ba thành liền ba thành, vậy hạ quan trước hết cảm ơn thái sư, đối thái sư, hạ quan nơi này còn có chút từ quê quán mang tới đặc sản, tương lai cũng sẽ tại trong tửu lâu bán, còn xin thái sư nhắm nháp một phen." Đang khi nói chuyện Tần Ngạo Thiên đem mình ướp gia vị cá ướp muối làm đem ra.

Bởi vì thời cổ chuyên chờ không phát đạt, mà loài cá lại là dễ dàng hư mất, là vậy sinh hoạt ở bên trong người là chưa từng ăn qua cá, trong đó liền bao quát thái sư Thái Kinh. Lặng lấy mặt,

Thái Kinh tại thời tương về lương Chiết trên đường, đi ngang qua Cao Bưu mới mở hồ lúc, người nhà "Hô đến một thuyền đến, hí bán cá nhưng hai mươi lạng, nhỏ lớn lại chớ đủ. Hồi thẳng, nói: 'Ba mươi kim cũng' ". Thuyền đánh cá bên trên 20 đầu lớn nhỏ không đều cá, chào giá mới 30 văn, hợp mỗi đầu một văn dư. Như thế tiện nghi con cá, để Thái Kinh rất khó chịu, lắc đầu liên tục: "Như thế để tiện đồ vật, há lại lão phu ăn uống chỉ vật quá thay? Chớ mua chớ mua."

Cho nên Tần Ngạo Thiên có thể tiên đoán được cá khô tại Đông Kinh lửa nóng trình độ đem không kém gì chung cất rượu. Quả nhiên, Thái Kinh ăn sau khen không dứt miệng, thẳng hỏi "Cái này tên gọi là gì?" "Hồi thái sư, vật này tên là cá ướp muối làm, cũng là hạ quan chỗ ướp gia vị."

"Ừm, người rất tinh mắt, này hai vật tại đông trong kinh thành buôn bán, chắc chắn đại hỏa, người yên tâm đi, đến lúc đó lão phu không chừng còn có thể tiếp tiểu tử người chỉ riêng tái phát bút tài đâu, ha ha." "Thái sư quá khen, kia chuyện chỗ này, hạ quan liền cáo từ trước, dù sao tửu lâu này mở tại nơi nào

hạ quan còn chưa kịp tìm kiếm đâu."

Thái Kinh nghe rồi nói ra "Cái này dễ xử lý, trên tay của ta có một chỗ phòng ốc nhàn rỗi, nhưng tặng cùng người cần làm quán rượu "

Tần Ngạo Thiên nghe xong tràn đầy vui vẻ, lại khỏ sở nói "Cái này, hạ quan sao dám dùng thái sư phòng ốc đâu?" Thái Kinh nói ". Không sao, quán rượu sớm ngày khai trương, hai người chúng ta cũng liền sớm ngày lợi nhuận người nói có đúng hay không a?" "Đây là, đây là" Tần Ngạo Thiên cũng cười bồm nói.

Hai người lại đàm luận điểm chi tiết sau Tần Ngạo Thiên liền chào từ giả rồi đi, lúc gần đi Tần Ngạo Thiên lại đem trưng lại quán rượu ông chủ Chu Phú giới thiệu cho Thái Kinh nhận biết. Thái Kinh gặp Chu Phú người này hơi có chút nhân lực, cũng gặt đầu tán thưởng Tần Ngạo Thiên dùng người thoải đáng.

Đội ra phủ thái sư về sau, Tần Ngạo Thiên bọn người liền đi theo Thái Kinh phái ra gã sai vặt đi tới chỗ kia phòng ốc, Tần Ngạo Thiên nhìn nơi đây cũng là chỗ phồn hoa, thật không biết Thái Kinh vì sao lại để nhàn rỗi, bất quá cũng không cần quản những thứ kia, dưới mắt cái này liền là của mình, chính là mình ngày sau thuê ruộng nơi phát ra. Hưng phấn sau khi, Tần Ngạo Thiên liền dẫn người tiến vào bên trong bắt đầu nghỉ dưỡng sức.

Mà tại phủ thái sư, Thái Kinh cũng thu hồi trước đó sắc mặt, phân phó thủ hạ nói ". Đi điều tra một chút cái này Tần Ngạo Thiên là người thế nào? Cùng người hợp tác ta nhất định phải biết lai lịch của hắn. " "Vâng."

Trong nháy mắt nửa tháng trôi qua, Tần Ngạo Thiên bên này quán rượu đã chính thức khai trương. Mà Thái Kinh bên kia thám tử cũng dò tình báo trở về.

"Bẩm thái sư, cái này Tần Ngạo Thiên đích thật là Tế Châu Vân huyện úy, trước đó từng là Thạch Kiệt thôn Bảo Chính, cũng không thân phận của hắn. Chỉ là tại hán gánh Vân huyện úy về sau, mời chào trên thị trường nhân tàn lưu manh làm vũ khí, đang huấn luyện nửa tháng sau, vậy mà liền tiêu diệt Vân huyện chung quanh chung ba khu ổ trộm cướp, từ đây dân tâm phóng đại. Lại tại đến Đông Kinh trên đường một đường giết phi, chỗ đến, nạn trộm cướp vĩnh trừ, trong đó kịch liệt nhất một lần chiến dịch chính là trên Nhị Long sơn, Tần Ngạo Thiên một đám hơn hai trăm người toàn diệt Nhị Long sơn đạo tặc hơn bốn trăm người, mà tự thân chỉ tổn thất năm mươi chín người."

"Không nghĩ tới a, cái này Tần Ngạo Thiên lại còn là một nhân tài a, Tế Châu, cũng không thể để Trương Thúc Dạ cho lời kéo quá khứ, ta phải hạ điểm công phu mới được." Thái Kinh dưới đáy lòng yên lặng nghĩ đến.

"Thái sư, kia Tần Ngạo Thiên quán rượu đã khai trương, hán phái người đưa tới một tấm thiệp mời, mời thái sư tiến đến." Gã sai vặt đi vào cửa báo.

"Ta đã biết, người đi xuống trước đi" Thái Kinh khoát tay nói.

Gã sai vặt sau khi đi, Thái Kinh đột nhiên ánh mắt sáng lên nói "Đúng thế, hiện tại ta không phải liền là cùng Tần Ngạo Thiên tại trên cùng một con thuyền nha, ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54 : Thăng Quan Đoàn Luyện Sứ

Tần Ngạo Thiên tại đông trong kinh thành mới mở quán rượu vẫn như cũ gọi là Thiên Hương lâu, Thiên Hương lâu gây dựng đối bình dân tới nói đơn giản chính là mới mở một nhà tửu lâu mà thôi, bất quá tại người hữu tâm trong mắt nhưng cũng không phải là. Bởi vì tửu lâu kia vị trí, nhưng thuộc đương triều thái sư Thái Kinh danh nghĩa, người sáng suốt vừa nhìn liền biết, tửu lâu này bối cảnh không tầm thường.

Hướng chi tại gây dựng ngày đầu tiên, Tần Ngạo Thiên liền mời Thái Kinh đi tới nơi đây làm khách, cái này liền càng thêm ngồi vững tửu lâu này cùng thái sư Thái Kinh quan hệ.

Thiên Hương lâu gây dựng vừa qua khỏi ba ngày, chưng cất rượu cùng cá ướp muối làm thanh danh cũng đã đánh tới, hiện tại Đông Kinh thành người nào không biết uống ngon nhất rượu muốn tới kia Thiên Hương lâu đi? Liền ngay cả vương công quý tộc cũng là thường xuyên tại Thiên Hương lâu mở tiệc chiêu đãi tân khách. Đương nhiên cũng có mắt đỏ Thiên Hương lâu lợi ích, nhưng khi nghĩ đến chỗ dựa là làm hướng thái sư Thái Kinh lúc, những người này cũng liền không dám làm càn.

Dưới mắt tại đông trong kinh thành khai tửu lâu sự tình đã làm thỏa đáng, Tần Ngạo Thiên liền cũng muốn rời đi, tại lúc gần đi tất nhiên là muốn tới Thái Kinh phủ thượng chào từ giả, dù sao hiện tại muốn cùng Thái Kinh bảo trì tốt quan hệ a.

Đương Tần Ngạo Thiên nhìn thấy Thái Kinh lúc, chỉ gặp Thái Kinh đầy mặt xuân quang cười nói "Ài nha, Tần huyện úy, người tửu lâu này thật đúng là sinh

ý thịnh vượng, tài nguyên cuộn cuộn a "

Tần Ngao Thiên chấp tay nói "Là rượu của chúng ta lâu, quán rượu thu nhập đến càng nhiều, thái sư cũng liền đạt được càng nhiều "

Thái Kinh ừ một tiếng, uống một ngụm trà nói "Ngươi muốn về Vận Thành?"

"Vâng, hạ quan lần này ra chỉ là thừa dịp cửa ải cuối năm thời gian nghỉ ngơi, còn phải chạy trở về tiếp tục thao luyện sĩ tốt đâu, đợi đầu xuân về sau, hạ quan tốt lại đánh mấy chỗ cường đạo, lại đem tịch thu được tài vật nộp lên thái sư a."

"Ha ha" Thái Kinh từ lúc gặp Tần Ngao Thiên đến nay, mỗi ngày đều sẽ cười đến không ngậm miệng được, thứ nhất là Tần Ngao Thiên cho đưa rất nhiều tiền tài, thứ hai cái này Tần Ngao Thiên cũng đích thật là cái người tài có thể sử dụng, liền ngay cả Thái Kinh cũng lên lòng yêu tài.

Vì cùng Tần Ngao Thiên quan hệ thêm gần một bước, Thái Kinh nói "Kia Tần huyện úy liền đi về trước đi, ngươi đưa cho ta nhiều tiền như vậy tài, ta Thái Kinh cũng muốn về ngươi một điểm nhỏ lễ, cụ thể là cái gì chờ ngươi trở lại Vận Thành sau liền biết được."

Tần Ngao Thiên cũng không biết Thái Kinh trong hồ lô muốn làm cái gì, cảm tạ một tiếng liền cùng Thời Thiên bọn người rời đi.

Đương Tần Ngao Thiên bọn người rời đi về sau, Thái Kinh liền tại ngày thứ hai tảo triều thời điểm bẩm tấu nói ". Thánh thượng, thần trước đó vài ngày phát hiện từ Vận Thành đi vào Đông Kinh con đường lên đường đồ đạo tặc toàn đều không thấy bóng dáng, không biết các vị đại thần nhưng có đồng cảm a?"

Thái Kinh ngắm nhìn bốn phía, một cái sứ thần đi ra nói ". Đích thật là dạng này, Thánh thượng, thời điểm trước kia trên đường nhưng không có như vậy bình tĩnh, hoặc nhiều hoặc ít chắc chắn sẽ có chút hạng giá áo túi cơm ra cướp cái đạo cái gì, không quá gần chút thời gian con đường này bên trên tặc nhân lại là toàn đều không thấy bóng dáng, dân chúng lại đi đạo này lúc đều có thể thả lỏng trong lòng "

Triệu Cát nghe xong lời này, vui vẻ hỏi "Ái khanh có biết là cái này là duyên cớ nào a?"

Thái Kinh chấp tay nói "Hồi bẩm bệ hạ, đây đều là kia Tế Châu Vân huyện úy Tần Ngao Thiên gây nên, vài ngày trước hần từ Vận Thành chở chút rượu tới kinh thành buôn bán, đi chính là con đường này, trên đường đi sắp xuất hiện đến cướp bóc cường nhân tất cả đều giết tẩn, lúc này mới khiến cho con đường này như vậy bình tĩnh, đúng, kia Tần huyện úy còn đem rượu ngon cùng từ cường nhân chỗ tịch thu được tài vật nộp vì thần nộp lên bệ hạ đâu." Nói Thái Kinh vỗ tay một cái, liền từ bên ngoài đi đến bốn người giờ lên hai cái rượu, một cái rượu bên trong chính là tài vật, khác một cái rượu bên trong chính là chưng cất rượu.

Đương hai cái mở rượu ra về sau, Tống Huy Tông nhìn đến bên trong kim quang lóng lánh tài vật về sau, càng là cười không ngậm mồm vào được. Thái Kinh lại nói" bệ hạ, này rượu tiền tài đều là kia Tần Ngao Thiên từ cường đạo chỗ thu được tới, còn có rượu này, rượu này tên là chưng cất rượu, cũng là kia chính Tần Ngao Thiên chỗ nghiên cứu chế tạo, từ kinh quá lớn, không phải bình thường "

Triệu Cát sai người đem hai cái rượu nhắc xuống dưới, nói "Có như vậy tâm hệ quốc gia người, quả nhân tất yếu đối ngoại khen, không biết thái sư cho rằng nên như thế nào ban thưởng cái này Tần Ngao Thiên a?"

Thái Kinh nhớ tới trước đó Tần Ngao Thiên nói qua còn không muốn làm đại quan, liền nói với Triệu Cát "Kia Tần Ngao Thiên thân ở Tế Châu Vận Thành,

Liền đem nó thăng chức làm Tế Châu Đoàn Luyện sứ đi, vẫn như cũ để hần huấn luyện sĩ tốt, ngày sau có cơ hội tốt lần nữa tiểu phi."

Tống Huy Tông nghĩ nghĩ, nói ". Vậy thì tốt, vậy liền truyền lệnh, thăng Vân huyện úy Tần Ngao Thiên vì Tế Châu Đoàn Luyện sứ, hứa hần tiếp tục thao luyện sĩ tốt, ngày sau làm tốt ta Đại Tống tiêu diệt đạo tặc."

Truyền lệnh quan nhận thánh chỉ lui ra, trong triều lại không người có việc muốn tấu, Triệu Cát liền tuyên bố bãi triều.

Lại nói Tần Ngao Thiên lại đến Đào Hoa sơn, Lý Trung Chu Thông hai người lần này đã sớm dưới chân núi chờ lấy, bất quá lần này lại không phải đến cướp đường, mà là hỏi cái để làm người mới muốn cùng Tần Ngao Thiên đi làm lính.

Lý Trung Chu Thông hai người cười đi ra nghênh đón nói ". Đại nhân, chúng ta nghe đại nhân lời nói sau tỉnh ngộ lại, nguyện mang trên núi hơn năm trăm huynh đệ tìm nơi nương tựa huyện úy đại nhân." Lý Trung trên mặt tổn thương cũng đã khỏi hẳn, lại không giống trước đó như vậy sưng đỏ.

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, nói "Đã các ngươi có cái này tâm, vậy ta liền cho các ngươi một cái cơ hội, bất quá cảnh cáo ta trước nói ở phía trước, đến Vận Thành về sau, huấn luyện sẽ rất khổ, các ngươi đều nghĩ rõ chưa?"

Lý Trung cười nói "Đại nhân ngươi cứ yên tâm đi, ở trên núi lúc huynh đệ chúng ta hai người liền hỏi qua đám người, không muốn đi trước ta đã cho bọn hần vòng vào rồi đi, còn lại cái này năm trăm huynh đệ đều là muốn đi theo đại nhân trở về kiến công lập nghiệp."

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, vung tay lên nói "Đã như vậy, vậy liền đi thôi." "Ài, được rồi" Lý Trung Chu Thông hai người tuân lệnh, hô "Các huynh đệ, xuất phát."

Cứ như vậy, Tần Ngao Thiên một nhóm hơn bảy trăm người trùng trùng điệp điệp quay trở về Vận Thành.

Đến Vận Thành về sau, Tần Ngao Thiên liền từ Huyện lệnh Thi Văn Bản nơi đó nhận được vài ngày trước Đông Kinh đưa ra thánh chỉ, nhìn phía trên nội

dung, lại là tăng lên mình vì tể Châu Đoàn Luyện sứ, đến lúc này Tần Ngạo Thiên mới hiểu được kia Thái Kinh nói tới đáp lễ là cái gì, bắt quá cái đoàn này luyện làm chức vị cũng hoàn toàn chính xác rất thích hợp bản thân, bởi vì cái này Đoàn Luyện sứ chỉ là cái hư chức, cũng không cần mình đi Tể Châu thành nội đi tiền nhiệm, ngay tại cái này Vận Thành lưu lại cũng là có thể, tương đối tự do, mặc dù là cái chính bát phẩm tiểu quan, thế nhưng tổng so trước đó huyện úy mạnh hơn, có cái này từng thân phận, Tần Ngạo Thiên kia năm trăm sĩ tốt cũng không cần che giấu.

"Chúc mừng a, ha ha, Tần huyện úy người cái này thẳng đường đi tới thế nhưng là tuyên bố phóng đại a, bên ngoài bây giờ người nào không biết người Tần Ngạo Thiên đại danh? Nhất là tại kia Nhị Long sơn toàn diệt Đặng Long một đám hơn bốn trăm người, thật đúng là uy vũ a. Cái này nho nhỏ Đoàn Luyện sứ ta đều cảm thấy là bệ hạ ban thưởng nhẹ." Thi Văn Bản từ đáy lòng phải cảm tạ đến.

Mặc dù trừ tặc có công, bắt quá Tần Ngạo Thiên biết, nguyên nhân căn bản nhất vẫn là trên người Thái Kinh, như Thái Kinh không vì mình nói chuyện, chỉ sợ mình liền ngay cả cái này nho nhỏ Đoàn Luyện sứ chức vị cũng không có chứ.

Tần Ngạo Thiên qua loa một chút Thi Văn Bản, liền dẫn Lý Trung bọn người trở về thành đông quảng trường.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55 : Sinh Thần Cường

Đương Tần Ngạo Thiên quay trở về thành đông về sau, gặp bên trong Sứ Tiến bọn người vẫn như cũ trong huấn luyện, cũng không có lười biếng chút nào, Tần Ngạo Thiên hải lòng gật gật đầu, mà trong huấn luyện Sứ Tiến mấy người cũng phát hiện trở về Tần Ngạo Thiên, lập tức đình chỉ huấn luyện, triệu tập tất cả mọi người đến đây bái kiến Tần Ngạo Thiên.

"Thuộc cấp Sứ Tiến, cung nghênh đại nhân về nhà!" Sứ Tiến dẫn đầu bái nói ". Cung nghênh đại nhân về nhà!" Toàn trường hơn năm trăm người thanh âm to, cho Tần Ngạo Thiên một loại ấm lòng cảm giác. "Đều đứng lên đi" được Tần Ngạo Thiên mệnh lệnh, đám người lúc này mới đứng dậy. Bên cạnh Lâm Xung đi lên phía trước quan tâm nói "Thiên ca một đường vất vả, ngài bên ngoài cùng chúng các huynh đệ anh dũng sự tích các huynh đệ đều nghe nói, Thiên ca, ngài thật là khó lường, hơn hai trăm người vậy mà đem kia hơn bốn trăm người tàn sát không còn, thuộc hạ bội phục." "Ha ha, có thể được giáo đầu đang luyện binh phương diện bội phục, ta cũng là rất thỏa mãn đâu, ha ha, dư thừa không nói, lần này ta tiến đến Đông Kinh còn có chút thu hoạch đâu, Sứ Tiến, Lỗ Đại các người nhìn đây là ai?" Nói Tần Ngạo Thiên đem Lý Trung Chu Thông hai người đẩy ra, Sứ Tiến Lỗ Trí Thâm hai người gặp, vui vẻ đi tới ôn chuyện.

"Đây không phải Lỗ... ." Chu Thông vừa muốn kêu lên Lỗ Trí Thâm danh tự lúc bị Sứ Tiến kịp thời bịt miệng lại, cũng hướng nháy mắt nói ". Đây là huấn luyện của chúng ta huấn luyện viên, Lỗ Đại" Lý Trung Chu Thông hai người hiểu ý, vội vàng đổi giọng.

Ngoại trừ Lý Trung Chu Thông bên ngoài, Tần Ngạo Thiên còn mang về năm trăm cái cường nhân, đương nhiên, bọn hắn đem sẽ trở thành nơi đây dự bị Binh, để cho Lâm Xung Lỗ Trí Thâm Vương Tiến ba người cùng nhau huấn luyện, từ bỏ bọn hắn phi khí, mà lúc đầu dự bị Binh toàn bộ giao cho Lý Long Lý Hồ hai người thống lĩnh tại Đông Kinh cùng Vận Thành ở giữa vận chuyển tiền tài hàng hóa. Lý Trung Chu Thông hai người thì tiếp nhận Lý Long Lý Hồ phân biệt đến Bảo Húc đội thứ hai cùng Trần Đạt đội thứ ba bên trong mặc cho hòa trường chức. Tần Ngạo Thiên đem mình đã thăng chức làm tể Châu Đoàn Luyện sứ tin tức nói cho dưới trường đám người, các tướng sĩ đều cao hứng không thôi, ai cũng hi vọng mình đi theo người quan giai cao chút, dạng này mình cùng người nói chuyện lúc cũng tự giác có mặt mũi.

Ban đêm Tần Ngạo Thiên trở lại trong phòng, tự nhiên tránh không được cùng Lý Sư Sư một phen giãy vò, động tĩnh chỉ phần lớn đó bùng nổ ở bên ngoài hai cái nha đầu.

Tới ngày thứ hai, Tần Ngạo Thiên vẫn như cũ tinh thần như hổ, cùng Thời Thiên hai người tận tâm tận lực huấn luyện Lang vệ nhóm, mà lại hai người còn từ kia top 500 người bên trong chọn lựa ra hai trăm người đến gia nhập vào huấn luyện bên trong, Sứ Tiến bọn người nhìn cũng đều gấp rút huấn luyện riêng phần mình bộ hạ, Lâm Xung ba người cũng là dốc lòng điều giáo lấy kia ba trăm dự bị Binh. Thời gian cứ như vậy ngày qua ngày qua xuống dưới.

Trong nháy mắt đã đến tháng năm mạt, trung tuần tháng sáu chính là đương triều thái sư Thái Kinh sinh nhật, thế lực khắp nơi đều đang chuẩn bị lễ vật, bây giờ đã cùng Thái Kinh tại trên cùng một con thuyền Tần Ngạo Thiên tự nhiên cũng không thiếu được muốn tặng quà.

Bất quá còn tốt, Tần Ngạo Thiên ngược lại không đến nỗi đi vơ vét mồ hôi nước mắt nhân dân đi, chỉ là tại Tể Châu bên trong mấy chỗ giật cướp đều tào uơng, Tần Ngạo Thiên đình lấy cái tể Châu Đoàn Luyện sứ, liền thường xuyên mang binh ra huấn luyện dã ngoại, mà huấn luyện dã ngoại mục tiêu, chính là tại Tể Châu phụ cận các nơi cường đạo, mà từ ở trộm cướp bên trong thu được mà đến tài vật một bộ phận bị Tần Ngạo Thiên phân cho bách tính, một phần khác mình lưu làm quân phí, còn lại toàn bộ đều từ Thời Thiên mang theo Lý Long Lý Hồ hai người đưa đi Đông Kinh Thái Kinh chỗ.

Tại kia Đại Danh phủ, cũng đồng dạng có người tại trừ hạ lễ, người này chính là Đại Danh phủ Tri phủ, đồng dạng cũng là Thái Kinh con rể Lương Thế Kiệt người xưng Lương Trung Thư.

Cái này Lương Trung Thư vợ vết mười vạn xấu mồ hôi nước mắt nhân dân, chuẩn bị cho Thái Kinh đưa đi làm hạ lễ, nhưng lại không biết muốn phải người nào áp giải, phải biết năm ngoái Sinh Thần Cương liền trên đường bị nhân kiếp đi, Lương Trung Thư cũng không muốn lần nữa xảy ra chuyện như vậy.

Ngay tại Lương Trung Thư phát sầu thời điểm, nhìn thấy vài ngày trước bị mình lưu lại Dương Chí. Đột nhiên hai mắt tỏa sáng, đem Dương Chí gọi đi qua, nói "Dương Chí a, ta có một chuyện muốn nhờ vả ngươi xử lý, ngươi nhưng có thể làm thỏa đáng?"

"Tướng công cứ nói đừng ngại" "Ta có Sinh Thần Cương mười vạn xấu, muốn vận đến Đông Kinh cha vợ ta Thái thái sư chỗ, nhưng sợ trên đường bị người cướp bóc, ta xem ngươi võ nghệ cao cường, không biết ngươi có thể thay ta đi đến cái này một lần?"

Dương Chí trầm tư nói "Đây cũng không ngại sự tình, chỉ là tiểu nhân vừa đầu nhập vào tướng công không lâu, sợ kia đám người không nghe ta phân phó, ngược lại làm trễ nải sự tình.

"

Lương Trung Thư nghe Dương Chí nói như vậy, nói "Yên tâm, bản quan tự sẽ bàn giao, để bọn hán đều nghe ngươi an bài, ngươi cứ yên tâm thuận tiện "

"Cái này, tốt a, Dương Chí ôn hòa không phụ ân tướng nhờ vả." Dương Chí bắt đầu dĩ nói.

Quả nhiên, Dương Chí áp giải Sinh Thần Cương tin tức bị người tiết lộ ra, ngay tại Vận Thành phụ cận đông suối trong thôn, tới một người dáng dấp xấu xí trắng hán đem Sinh Thần Cương tin tức thăm dò được nhất thanh nhị sở nói cùng Bảo Chính Triều Cái.

Triều Cái vẫn là cùng lúc đầu quỹ tích đồng dạng, tại "Xích Phát Quỷ" Lưu Đường đến đây đem Sinh Thần Cương tin tức nói ra sau liền động tâm tư.

Mà lần này Triều Cái Ngô Dụng hai người như trước vẫn là làm một cái thất tinh tụ nghĩa, kia thất tinh theo thứ tự là 'Thác Thập Thiên Vương' Triều Cái, "Trí Đa Tinh" Ngô Dụng, "Nhập Vân Long" Công Tôn Thắng, "Xích Phát Quỷ" Lưu Đường. Ba người còn lại nguyên vốn phải là Thạch Kiệt thôn trấn tam Nguyễn, bất quá lúc này tam Nguyễn đã là Tần Ngao Thiên thủ hạ, Ngô Dụng đành phải đem mình bạn tốt nhiều năm "Thánh Thủ Thư Sinh" Tiêu Nhượng cùng "Ngọc Tí Tượng" Kim Đại Kiên. Còn có một cái thì là Triều Cái một cái tá điền, tên là Hàn Bá Long. Đương nhiên còn có An Nhạc thôn "Bạch Nhật Thử" Bạch Thắng làm hiệp trợ.

Thời gian chính đuổi mừng bốn tháng sáu ngày, khí trời nóng bức, Dương Chí bọn người trên đường đi nóng đến miệng đắng lưỡi khô, cũng đều chọn Sinh Thần Cương, một môi toàn thân không còn chút sức lực nào, đám người đi tới Hoàng Nê cương, mười một cái toa các cấm quân thực sự đi không được, già đều quần cầu tinh, ở chỗ này chỗ thoáng mát hơi chút nghỉ ngơi.

Ngay tại Dương Chí bọn người lúc nghỉ ngơi, từ một phương hướng khác đi tới một đám phiến táo đại hán, một nhóm bảy người, cũng đồng dạng ở đây nghỉ ngơi.

Dương Chí gặp tới cũng đều là bình thường thương khách, cũng liền yên lòng, bất quá vẫn như cũ cảnh giác bốn phía. Lúc này nơi xa đi tới một cái gồng gánh từ người, vừa đi còn bên cạnh hát nói ". Xích Nhật chói chang như lửa đốt, đã ruộng lúa cây lúa nửa khô héo, nông phu trong nội tâm như canh nấu, vương tôn công tử đem phiến dao".

Đội người kia đi tới, kia bảy cái phiến táo thương nhân cản lại nói "Người trọng trách này bên trong chọn là vật gì?" Người kia nói "Hai cái này gánh bên trong toàn là tiểu nhân nhà mình nhường rượu, khách quan đến một gánh ném thử không? Thời tiết nóng như vậy, uống chút rượu thủy phân giải khát rồi lên đường a."

Kia phiến táo đại hán cười mắng "Ngươi người này cũng là sẽ làm ăn, cái này một gánh từ ta muốn." "Được rồi, năm quan tiền một thùng, mười quan tiền một gánh." "Đến một thùng, cho, tiền."

Kia Dương Chí một bên người thấy thèm ăn, trách móc câu già đều quần nói với Dương Chí "Chúng ta cũng mua một thùng rượu đi, kia phiến táo uống hết đi không có chuyện, nghĩ đến không có vấn đề, đương đề hạt, ngươi thấy có được không?"

Dương Chí gặp già đều quần tự mình đến nói, cũng không tiện cự tuyệt, lại nhìn đám kia phiến táo cũng uống hết đi rất nhiều, cũng không lo ngại, liền gật đầu. Đám kia toa các cấm quân như gió chạy tới đem kia bán rượu người một cái khác thùng bán xuống dưới cùng mọi người phân ra uống. Trong lúc đó có người đưa cho Dương Chí một bát, Dương Chí cũng đồng dạng khát nước, lấy tới liền uống một hơi cạn sạch.

Một lát sau, người chung quanh đều nhao nhao ngã xuống, Dương Chí cũng cảm giác đầu nặng chân nhẹ, lúc này chỉ nghe kia bên cạnh phiến táo các hán từ cười to nói "Ha ha, ngược lại, ngược lại, ngược lại "

Thân thể không nghe lời Dương Chí bọn người liền tại những người kia nhìn chăm chú ngã xuống.

Chương 56 Dương Chí Tìm Tới

Lại nói kia Hoàng Nê cương bên trên phiến táo đại hán chính là Triều Cái bọn người, mà kia bán rượu chính là Bạch Thắng. Lần này thành công tể đại đồ Dương Chí bọn người, Lưu Đường cười to nói "Ha ha, ca ca cái này bùng đến mưu kế hay, khiến cho các huynh đệ không cần tốn nhiều sức liền lấy cái này tiền tài bất nghĩa. Nhóm này quân hán, nhìn xem tức giận, nhìn ta kết liễu hán nhóm" nói, Lưu Đường liền muốn giết chết Dương Chí một nhóm. Lại bị Ngô Dụng Triều Cái hai người đồng thời ngăn lại.

"Huynh đệ chậm đã, đám người này cũng không phải là tuyệt ác người, dẫn đầu vẫn là cái huyết tính hán tử, chúng ta chỉ lấy tiền tài, đừng lại thương tới hán tính mạng người."

Ngô Dụng cũng là phù hợp đạo "Đúng vậy a, mà lại nơi đây khoảng cách Vận Thành cũng không coi là xa xôi, kia vận trong thành tể Châu Đoàn Luyện sứ gần nhất thể nhưng là ra ngoài chính cần, chúng ta vẫn là nhanh về trang lên đi, số tiền này tài cũng chờ danh tiếng qua lấy thêm ra đến tiêu xài, miễn cho dẫn xuất mầm tai vạ." Đám người nghe Ngô Dụng lời nói về sau, liền dẫn kia mười vạn quan tiền tài rời đi.

Dương Chí tại chúng quân hán bên trong đầu tiên tỉnh lại, nhìn xem nằm ở chung quanh ngổn ngang lộn xộn quân hán nhóm cùng lão đồ quân, Dương Chí gạt một cái nước bọt nói ". Đây là các người liên lụy, bây giờ ném đi Sinh Thần Cương, ta Dương Chí không có mặt mũi lại đi gặp ân tướng, không bằng ngay tại này chấm dứt mình a" nghĩ đến đây Dương Chí liền hướng bên cạnh một viên cái cổ xiêu vẹo sổ đi đến, vừa muốn tự sát lúc, Dương Chí bỗng nhiên nghĩ đến, mình thân là kim đao lão lệnh công hậu nhân, lại quay đầu cuộc đời của mình, không có bất kỳ cái gì sáng chói địa phương, như mình cứ thế mà chết đi, chẳng phải là để tổ tiên hổ thẹn? Nghĩ đến đây, Dương Chí liền không có suy nghĩ suy nghĩ, tự mình rời đi.

Những cái kia quân hán lần lượt tỉnh lại, nhìn Sinh Thần Cương không có, cũng biết là rượu kia nước xảy ra vấn đề, từng cái trầm mặc không nói, chỉ nghe lão đồ quân oán giận nói "Đây là các người, không ngừng dương đề hạt, lúc này ném đi Sinh Thần Cương, nhưng nên như thế nào hướng Tri phủ đại nhân bàn giao" lúc này một cái Ngưu Hầu nói "Lão đồ quân, ngài trước đừng có gấp, ta chắc là kia Dương Chí cùng tặc nhân tương thông, ở đây thiết hạ bẫy rập chờ chúng ta mắc câu, không thấy tạo ra thép cùng Dương Chí đều không thấy sao?" Một cái khác Ngưu Hầu cũng đi theo phù hợp đạo "Đúng vậy a, lão đồ quân, đều là kia tặc nhân Dương Chí sai lầm, là ân tướng bị kia ác tặc lừa, cho nên mới sẽ ném đi Sinh Thần Cương, chúng ta nên nhanh đi về bẩm báo tướng công, dán thông báo truy nã kia Dương Chí cùng cái khác tặc nhân" "Cũng chỉ đành dạng này" "Lão đồ quân thở dài một hơi nói.

Lại nói Dương Chí đi tới một chỗ tửu quán trước, nghe được mùi đồ ăn bụng liền kêu lên, vừa vận bên trên không có tiền, Dương Chí quyết tâm liều mạng, liền hướng rượu kia quán đi đến.

Đi vào tửu quán, lão bản nướng từ trước đến nay tiếp đãi nói ". Khách quan muốn ăn chút gì nha?" "Đem người cái này rượu ngon thức ăn ngon đều cho ta bùng lên" Dương Chí hào tức giận nói "Ài, khách quan ngài chờ một lát, thịt rượu cái này tới."

Sau một lúc lâu, Tiểu Nhị cùng lão bản nướng cùng một chỗ đem trong tiệm cá ướp muối làm cùng chung cất rượu đã bùng lên, Dương Chí chưa bao giờ từng ăn những này, nhất thời ăn đến cảnh quên đi ưu sầu.

Đội Dương Chí ăn xong, đứng dậy kia lên phác đao liền muốn đi ra ngoài, lúc này điểm tiểu nhị truy nói ". Khách quan, ngài tiền thưởng còn không có cho đâu" Dương Chí quay đầu nói "Tiền thưởng ta trước thiếu, chờ ngày sau lại cho" nghe xong lời này, điểm tiểu nhị liền hô to "Ông chủ, mau tới, có người đi ăn chùa!"

Dương Chí gặp Tiểu Nhị hô người tới, không muốn gây chuyện, liền muốn rời khỏi, đã thấy từ phòng bếp lao ra một cái hán tử đem đường đi của mình ngăn lại, trong miệng nói "Tặc nhân chạy đâu! Ăn ta một đao" nói liền hướng Dương Chí chém tới. Dương Chí chỉ dùng tay bên trong bảo đao vô đao đập mở người kia bỏ tới dao phay. Đang muốn cùng người trước mắt đánh lớn một phen lúc lại nghe người kia nói "Chậm đã, ta nhìn thân người tay bắt phạm, người có dám báo lên tính danh đến?"

Dương Chí nói ". Lão tử đi không đổi tên ngồi không đổi họ, Dương Chí là được." Đối diện người kia nghe xong Dương Chí đại danh liền buống xuống trong tay dao phay nói "Nguyên lai là dương chế làm, kính đã lâu kính đã lâu." Dương Chí nghi ngờ nói "Người nhận ra ta?"

Người kia chấp tay nói "Tiểu nhân tên Tào Chính, là Đông Kinh tám mươi vạn cấm quân giáo đầu Lâm Xung đồ đệ, từng nghe sư phụ Lâm giáo đầu nhắc qua chế làm đại danh, là lấy nhớ kỹ." Dương Chí gặp là như thế này, cũng thu hồi trong tay bảo đao cùng Tào Chính trò chuyện nói ". Sư phụ người Lâm Xung ta cũng hiểu biết, bùng phải là một hảo hán, đáng tiếc bị gian nhân hãm hại, bất quá để cho người lớn tiếng khen hay chính là Lâm giáo đầu vậy mà tự mình giết tới cừu nhân phủ đệ đi báo thù,

Như vậy dũng khí không phải bình thường người chỗ có, cũng là một kiện oanh động giang hồ đại sự. Chỉ là không biết hiện tại Lâm giáo đầu ở nơi nào ẩn thân, có hay không bị gian nhân tìm tới a."

Tào Chính gặp Dương Chí khích lệ sư phụ của mình Lâm Xung, đang đắc ý đâu, chợt nhớ tới mấy tháng trước Tần Ngao Thiên cùng mình nói muốn mình chờ đợi ở đây một hảo kiệt cũng vì lời kéo quá khứ, đó không phải là trước mắt Dương Chí nha, nghĩ đến đây, Tào Chính nói "Sư phụ ta hiện tại trời qua còn tốt, tiểu nhân mấy tháng trước từng có may mắn nhìn thấy sư phụ, hiện tại một cái khó lường nhân thù hạ làm việc, thời gian cũng trôi qua bất khuất."

Dương Chí nghe cảm giác lên hứng thú, thấp giọng dò hỏi "Không biết Lâm giáo đầu hiện tại dưới tay người nào a?" Tào Chính kiêu ngạo phải nói "Người này nhưng khó lường, hán gọi Tần Ngao Thiên, là tể Châu Đoàn Luyện sứ, đã từng từ Vận Thành đến Đông Kinh một đường trừ phi, vì bách tính cùng quá khứ các thương nhân tạo lớn phúc."

Dương Chí nghe Tào Chính nói là Tàn Ngạo Thiên, liền gật đầu nói, "ngươi nói người này, ta đã từng nghe qua, chỉ là không biết Lâm giáo đầu lại cũng tại thủ hạ làm việc" Tào Chính nói ". Thiên ca nói, sự phụ bọn hần chỉ là tạm thời giấu ở chỗ nhóm, đợi đến ngày sau, còn phải vì sự cha rửa sạch oan khuất đầu." Dương Chí lại là chú ý tới Tào Chính dùng từ, nghi ngờ nói "Người gọi là Thiên ca? Không biết người cùng kia Đoàn Luyện sứ lại là quan hệ như thế nào?"

Tào Chính cười nói "Không dối gạt chế làm, tiểu đệ ta chính là Đoàn Luyện sứ đại nhân lưu ở chỗ này kinh doanh từ quán đồng thời vì đó mời chào nhân tài thám tử, hi hi, ta xem chế làm bản sự cao minh, lại là danh tướng hậu nhân, không bằng liền theo ta cùng nhau đi Thiên ca chỗ hiệu lực như thế nào?"

"Cái này" Dương Chí vốn muốn cự tuyệt, nghĩ mình đường đường trung môn về sau, há lại sẽ tại một cái nhỏ nhỏ Đoàn Luyện sứ thủ hạ làm việc, nhưng lại nghĩ một chút đến mình ném đi Sinh Thần Cương, không chừng đã đã thành bị triều đình truy nã người, cái này Tàn Ngạo Thiên ngay cả đắc tội Cao Cầu Lâm giáo đầu cũng dám thu lưu, so sánh thu lưu mình cũng không có bao nhiêu nan đề đi, nghĩ thông suốt nơi đây, Dương Chí liền đáp ứng Tào Chính.

Tào Chính nghe được Dương Chí trả lời khẳng định sau đại hi, vội vàng phân phó nhà chồng thu thập hành lý, muốn cùng Dương Chí cùng nhau đi Vận Thành. Dương Chí cả kinh nói "Hiền đệ ngươi cái này" chỉ chỉ từ quán còn nói thêm "Nơi đây gia nghiệp huynh đệ từ bỏ?" Tào Chính cười nói "Ta là trời ca chiêu mộ được người như thế một viên đại tướng, Thiên ca chắc chắn hảo hán ban thưởng ta, nhà này nghiệp nhắc tới cũng là quá nhỏ, liền giao cho anh trai của ta quản lý thuận tiện" nói, trước đó chào hỏi Dương Chí điểm tiểu nhị cười nói "Tỷ phụ người cứ yên tâm đi, từ quán này ta sẽ chăm sóc tốt" "Tiểu tử này" Tào Chính cười mắng một tiếng, liền đi cùng nhà chồng cùng một chỗ thu thập hành lý.

Dương Chí yển chuyển đến cười cười, chờ Tào Chính hai người thu thập xong gia sản, liền cùng nhau tiến đến Vận Thành tìm nơi nương tựa Tàn Ngạo Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 57 : Cầm Nã Tặc Nhân

Lương Trung Thư đưa thái sư Thái Kinh Sinh Thần Cương tại Hoàng Nê cương bị tặc người cướp đi, tin tức này rất nhanh liền truyền khắp thiên hạ, Thái Kinh phi thường phẫn nộ, đây đã là lần thứ hai, năm ngoái cướp đi Sinh Thần Cương tặc nhân đến bây giờ đều không có tìm được, năm nay liền lại phát sinh chuyện này, việc này không giải quyết, uy nghiêm của mình ở đâu. Thế là Thái Kinh hạ lệnh, nhất định phải nghiêm tra phạm nhân, bắt được tặc nhân, tìm về Sinh Thần Cương.

Mà cùng lúc đó, Tào Chính cũng mang theo Dương Chí đi tới Vận Thành, gặp được Tàn Ngạo Thiên. Dương Chí gặp Tàn Ngạo Thiên sau bái nói ". Dương Chí, bái kiến đại nhân." Tào Chính cũng đồng dạng bái nói ". Thuộc hạ Tào Chính, hoàn thành nhiệm vụ trở về." Tàn Ngạo Thiên vừa cười vừa nói "Tào Chính, người lần này làm rất tốt, trước cùng thế tử ngươi đi về nghỉ ngơi đi, ngày mai ta cho ngươi thêm làm an bài" "Phải" Tào Chính được một ngày nghỉ ngơi, vui mừng cùng bà nương rời đi. Trong phòng chỉ còn lại có Tàn Ngạo Thiên cùng Dương Chí hai người.

Tàn Ngạo Thiên hỏi "Dương Chí làm ném đến ta danh nghĩa, không biết thế nhưng là cam tâm tình nguyện?" Dương Chí tự nhiên là không có cam lòng, nghĩ mình là đem cửa về sau, lại bản lĩnh cao cường, nếu không phải lúc này gặp nạn, như thế nào đến đây tìm nơi nương tựa như thế một cái nhỏ nhỏ Đoàn Luyện sứ. Bất quá Dương Chí cũng không có đem suy nghĩ trong lòng nói ra, nhưng Tàn Ngạo Thiên nhưng từ Dương Chí trong ánh mắt nhìn ra suy nghĩ trong lòng, còn nói thêm "Dương Chí làm nhìn tới vẫn là đối Tàn mỗ cũng không phải là nhìn nhiều nặng a, chỉ sợ chỉ là dưới mắt người đeo tội danh mới không được đã mà ném đi, ta Tàn Ngạo Thiên không thích dưới tay mình có không trung tâm người. Ta nghe nói người vừa ném kia Lương Trung Thư lúc, từng cùng nó thủ hạ mãnh tướng tác siêu đánh qua một trận, vậy chúng ta cũng như vậy đi, bất quá lại là phải thêm một ván cược, ở sau đó trong một tuần, ta sẽ mỗi ngày phái ra một tên thủ hạ cùng chế sử qua chiêu, chỉ cần chế làm có một ngày thắng, liền coi như chế làm thắng, đợi đến ngày sau gió êm sóng lặng lúc, ta đưa chế làm trở lại kia Lương Trung Thư bên người tiếp tục làm người đề hạt, nếu người không có có một ngày chiến thắng, bên kia coi như ta thắng, chế khiến cho người liền muốn cam tâm tình nguyện lưu ở bên cạnh ta làm việc cho ta như thế nào? Kịp thời ngày sau chế làm trên thân đã không còn tội danh, cũng không được rời đi."

Dương Chí cũng là tự kiềm chế vũ dũng người, coi là Tàn Ngạo Thiên chỉ là nói khoát lác, bằng thực lực của mình, như thế nào lại ngay cả một trận đều không thắng được, xem ra cái này đánh cược, mình là thắng chắc. Thế là Dương Chí cất cao giọng nói "Xem ra cái này đánh cược, Dương mỗ sẽ thắng đâu" Tàn Ngạo Thiên cười nói "Thật sao? Vậy cũng không nhất định a, bất quá, xem ra chế sử là đáp ứng a. Kia quyết định như vậy đi, còn xin chế làm tại ta chỗ này trước nghỉ ngơi một tuần thời gian."

Tại Dương Chí đáp ứng thời điểm, Tàn Ngạo Thiên liền biết, Dương Chí đã chạy không được nữa, mình chỉ nói như Dương Chí một trận không thắng, liền coi như mình thắng, nghĩ bên cạnh mình có Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Sử Tiến, Sơn Sĩ Kỳ, Chu Đồng, Lôi Hoành bảy người đều là vũ dũng hạng người, khả năng có người không thắng nổi Dương Chí, nhưng đem hết toàn lực cùng nó đánh cái ngang tay đến cũng là có thể. Cái này đánh cược, nhất định đem Dương Chí cái này đem cửa về sau cho kéo qua.

Bất quá tại trong bảy ngày này, mình tới là có thể đem cướp đi Sinh Thần Cương tặc nhân bắt lại. Còn là ai làm, chỉ nếu là có điểm thường thức liền đều sẽ biết Ngô Dụng trí lấy Sinh Thần Cương sự tình, chỉ là Tần Ngạo Thiên không nghĩ tới Triều Cái nhóm người này vậy mà to gan như vậy, tại uy danh của mình bao phủ xuống, lại còn dám làm án, thật sự là quá không đem mình để ở trong mắt. Bất quá cái này Sinh Thần Cương ngược lại là nhất định phải thu hồi lại, mình còn muốn nhờ vào đó đến lại hướng bên trên thành công đâu, vậy liền xin lỗi Triều Cái bọn hán a, bọn hán nếu là thức thời vụ lợi nói còn tốt, nếu là dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, kia, chỉ sợ mình cũng chỉ có thể đem hạ sát thủ a.

Không nói nhiều nói, Tần Ngạo Thiên kêu lên Sứ Tiến dẫn đầu Sơn Sĩ Kỳ đội thứ nhất liền nhắm hướng đông xuôi thôn tiến đến.

Đồng Khê thôn, Triều Cái bọn người ngay tại trên làng uống rượu đầu, lúc này chợt nghe hạ nhân đến báo, nói tể Châu Đoàn Luyện sứ Tần Ngạo Thiên mang theo một đội nhân mã đến đây đến thăm đáp lễ. Triều Cái nghe xong kinh hãi, hồi hướng Ngô Dụng nói ". Tiên sinh, cái này Tần Ngạo Thiên sao lại tới đây? Chớ không phải chúng ta sự tình bị hắn phát hiện mất rồi?" Ngô Dụng lắc đầu nói "Cũng không có thể, chúng ta hết thảy đều đã nghĩ đến, không có bất kỳ cái gì bỏ sót, cướp tới tiền tài cũng đều còn tại hậu viện, nghĩ đến nhất định là kia Tần Ngạo Thiên đến thông lệ kiểm tra mà thôi đi." Triều Cái nói ". Vậy thì tốt rồi, nhanh đi mở cửa đem Đoàn Luyện sứ đại nhân nghênh tiếp đến." Sau đó Triều Cái đối kia hạ nhân phân phó nói.

Đại môn mở ra, Tần Ngạo Thiên cùng Sứ Tiến Sơn Sĩ Kỳ đi vào đại đường, đem kia một trăm sĩ tốt lưu tại ngoài phòng. Đi vào trong phòng, Tần Ngạo Thiên tra một chút nhân số, gặp đang ngồi uống rượu tổng cộng có tám người, nghĩ đến thêm ra một cái kia chính là Bạch Thắng đi, Tần Ngạo Thiên trong lòng nghĩ như vậy đến.

Triều Cái ngay cả vội vàng đứng dậy bái nói ". Tiểu nhân Đồng Khê thôn Bảo Chính Triều Cái, bái kiến Đoàn Luyện sứ đại nhân" những người khác cũng đều đi theo thân đến bái nói ". Bái kiến Đoàn Luyện sứ đại nhân." Tiếp lấy Triều Cái lại cẩn thận dò hỏi "Không biết đại nhân tới đây có gì muốn làm?"

Tần Ngạo Thiên lại đột nhiên cười lên ha ha nói ". Ha ha, ngươi còn dám hỏi ta có gì muốn làm? Hừ, Triều Cái, là gan của ngươi nhưng thật là lớn" gặp Tần Ngạo Thiên đột nhiên trở mặt, Triều Cái dọa đến không biết nói cái gì là tốt, vẫn là Ngô Dụng cơ chế, tiếp tra nói ". Tha thứ tiểu nhân ngu dốt, không biết đại nhân nói tới chính là chuyện gì?" Còn dám cùng ta giả ngu, tốt, vậy liền nhìn ta như thế nào vạch trần ngươi mặt mũi. Tần Ngạo Thiên trong lòng nghĩ như vậy, trong miệng lại nói "Ta chỉ tự nhiên là các ngươi tại Hoàng Nê cương cướp đi Sinh Thần Cương một chuyện, nhìn trong phòng này tổng cộng có tám người, so sánh chính là các ngươi cái gọi là thất tinh tụ nghĩa đi, thêm ra tới cái kia, là ngày đó bán rượu Bạch Thắng, Ngô Dụng, ngươi nói ta nói đối với không đúng?"

Tần Ngạo Thiên, liền như là một đạo sấm sét giữa trời quang đánh vào đang ngồi chứng nhân trong lòng bên trên, ai cũng không nghĩ tới sự tình vậy mà lại nhanh như vậy liền bại lộ, đây chính là vừa mới quá khứ ba ngày a. Ngô Dụng cũng là kinh hãi không thôi, nhưng mặc hắn nghĩ như thế nào cũng nghĩ không ra trong đó sơ hở ở nơi nào, chỉ cho là Tần Ngạo Thiên là đang gạt nhóm người mình, lập tức cố giả bộ trấn định nói ". Đại nhân thật sự là sẽ nói cười, chúng ta đều là nơi này dân nghèo nông dân, như thế nào lại là đại nhân nói cái gì tặc nhân, chẳng lẽ đại nhân bắt không được chân chính tặc nhân, muốn bắt chúng ta mấy cái đến sung làm tặc nhân?" Ngô Dụng qua nhưng là đầu não chuyển rất nhanh a, không nghĩ tới chính mình cũng đem thất tinh tụ nghĩa nói ra, Ngô Dụng còn có thể trấn định như vậy từ chối nhóm người mình hiểm nghị, bất quá, hừ.

Tần Ngạo Thiên cười nhìn Ngô Dụng một chút, nói ". Không có chứng cứ đứng không, kia có cần hay không ta đem ngày đó áp vận Sinh Thần Cương Dương Chí làm mời đi theo nhận một nhận thức a?" "Cái gì? !" Lần này liền ngay cả Ngô Dụng cũng nói không ra lời, hắn là thế nào cũng không nghĩ tới, kia Dương Chí bây giờ lại sẽ ở Tần Ngạo Thiên nơi này, như Dương Chí thật tới nhận thức, kia nhóm người mình cướp Sinh Thần Cương sự tình liền sẽ bị ngồi vững, cho dù là 'Trì Đa Tinh', nghỉ ở đầu óc cũng thành một đoàn tương hồ.

Kia Lưu Đường nhìn ra tình huống, liền sốt ruột đến rút ra phác đao nói nói, "ca ca, đã sự tình bại lộ, vậy chúng ta hôm nay liền giết cái này cầu quan sau đó đào mệnh đi thôi" Lưu Đường lời này vừa nói ra, ở đây tám người đều không có hảo ý nhìn về phía Tần Ngạo Thiên ba người

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58 : Truy Hồi Sinh Thần Cương

Trong phòng tràng diện đã bắt đầu khẩn trương. Tần Ngạo Thiên nhìn xem Lưu Đường, cười nhạt một cái nói "Làm sao? Giả biện không thành liền muốn dùng vũ lực sao? Ha ha, vậy các ngươi liền cùng đi đi, ta Tần Ngạo Thiên há lại sẽ sợ người?"

Đang khi nói chuyện, Tần Ngạo Thiên cảm ra bên trong trường côn chuẩn bị, bên cạnh Sứ Tiến Sơn Sĩ Kỳ cũng đồng dạng xuất ra côn sắt để phòng, chỉ gặp giữa sân, ba người, ba đầu trường côn cánh giới, ba người đều không có chút nào bối rối.

Triều Cái cùng Lưu Đường nhìn thoáng qua nhau, tại Lưu Đường một tiếng tru lên về sau, hai người đều hướng về phía trước vọt tới, Tần Ngạo Thiên cũng không hề động, mà đứng tại Tần Ngạo Thiên hai bên Sứ Tiến cùng Sơn Sĩ Kỳ hai người phân biệt tiếp được chém giết, Sứ Tiến đối chiến Triều Cái, Sơn Sĩ Kỳ đối chiến Lưu Đường. Phía sau Công Tôn Thắng mấy người cũng đều cầm lên vũ khí trong tay hướng Tần Ngạo Thiên công tới, Tần Ngạo Thiên vung vẩy lên trong tay trường côn không chút hoang mang tại Công Tôn Thắng Hàn Bá Long đám người tiến công hạ du đi.

Chỉ vì Tàn Ngao Thiên tạm thời còn không muốn giết mấy người này, thế là Tàn Ngao Thiên khổng chế lực đạo, chỉ là đem nó đánh lui, nhưng thông qua Tàn Ngao Thiên phong khinh vân đậm vài chiêu Công Tôn Thắng bọn người liền biết, mình không phải là đối thủ của Tàn Ngao Thiên.

Mà lại xem Triều Cái Lưu Đường kia hai nơi chiến đoàn, cũng đều không chút nào chiếm ưu thế, Sử Tiến cùng Sơn Sĩ Kỳ hai người trên cơ bản chính là tại đè ép Triều Cái hai người đánh. Lưu Đường mặc dù vũ dũng, mà lại chiêu thức lạ thường, nhưng đối mặt Sơn Sĩ Kỳ càng là tại lực lâm bên trong trà trộn nhiều năm hạng người, đối phó Lưu Đường cái này tên lỗ mãng vẫn là dư sức có thừa. Bốn người đánh nhau năm sáu mươi hiệp, liền ra kết quả.

Triều Cái nhắm mắt lại nói "Chúng ta thua, mặc cho người xử trí. Ta Triều Cái như nhũ mỳ, liền không phải hảo hán." Lưu Đường cũng đi theo hô "Tới đi, mười tám năm về sau, lão tử lại là một đầu hảo hán!" Tàn Ngao Thiên đi đến Ngô Dụng bên cạnh hỏi "Tiên sinh hiện tại nhưng còn có diệu kế?" Ngô Dụng một mặt đôi phé lắc đầu, nói "Thôi, thôi, xem ra là lão thiên không thành toàn chúng ta a, Sinh Thần Cương liền tại hậu viện, chúng ta còn chưa động mảy may."

Tàn Ngao Thiên giữu cọt một tiếng "Tĩnh người thức thời" tiếp lấy đối Sử Tiến Sơn Sĩ Kỳ hai người làm một thủ thế, hai người hiểu ý, vung vẩy lên trong tay trường côn, Triều Cái bọn người chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, liền đã mất đi tri giác.

Về sau Đông Khê thôn dân chúng liền nhìn thấy, Tàn Ngao Thiên bọn người đem Bảo Chính Triều Cái tá điền xua tan, niêm phong trang tử, còn từ nơi này chở đi thật nhiều lương đồ vật. Đang lúc các thôn dân nghị luận âm ỉ thời điểm, Tàn Ngao Thiên tại Triều Cái đại môn bên trên dán lên một trương thông cáo. Phía trên viết đến, Triều Cái bọn người chính là mấy ngày trước đây trên Hoàng Nê cương cướp đi Sinh Thần Cương cường nhân, hiện đã bị Tàn Ngao Thiên đánh chết, đoạt lại kia Sinh Thần Cương, bắt quả cái này Triều Cái trang tử lại là y nguyên muốn niêm phong, niêm tá điền không biết chủ nhân chỗ phạm, liền không nghiên cứu tội.

Biết được sự tình tiền căn hậu quả về sau, dân chúng đều nghị luận "Không nghĩ tới chúng ta Bảo Chính lại là kia cường nhân a" "Đúng vậy a, bắt quả kia Đoàn Luyện sứ đại nhân cũng là nhìn rõ mọi việc a, nhanh như vậy liền tra được kia Sinh Thần Cương hạ lạc, hơn nữa còn buông tha những cái kia vô tội tá điền, thật sự là Độ nhất thanh quan a." "Đúng vậy a, đúng vậy a." Cái khác bách tính đi theo phụ họa nói.

Về tới chỗ ở, Tàn Ngao Thiên một thân một mình đi vào một gian không người ở lại phòng ốc, hiện ở bên trong thì là có tám cái bị trói người ở, không sai, tám người này chính là Triều Cái một đám, Tàn Ngao Thiên cũng không có giết bọn hán, chỉ là đem nó đánh ngất xỉu mang đi, cũng hướng ra phía ngoài công bố tặc người đã đền tội mà thôi.

Triều Cái dẫn đầu tỉnh lại, thấy mình cũng chưa chết, mà lại trừ mình ra, những người khác cũng đều không có chết, cuống quít đánh thức đám người về sau, chính vừa kinh vừa nghi, Tàn Ngao Thiên đi tới, nói "Các vị, giành lấy cuộc sống mới cảm giác thế nào a?"

Triều Cái cái nào lại không biết xảy ra chuyện gì, chỉ nói là đạo "Đa tạ đại nhân ân không giết, nhưng, đại nhân, không biết người lưu lại tính mạng của bọn ta là dụng ý gì?" Những người khác cũng đều là nghi hoặc.

Tàn Ngao Thiên nói "Các người cướp đi Sinh Thần Cương, là tử tội, bắt quả, cướp đi Sinh Thần Cương tặc nhân đã ở Triều Cái trên làng bị ta tự mình đánh chết, hiện tại các người chỉ là không có thân phận kẻ lang thang, bị ta phát hiện mang về trong phủ mà thôi, không biết mấy vị nhưng nguyên vì ta hiệu lực?"

Triều Cái bọn người cỡ nào khôn khéo, sao lại nghe không hiểu lời này bên trong hàm nghĩa? Nghĩ đến mình chẳng những không có lấy tặc người thân phận chết đi,

Còn có thể Tàn Ngao Thiên bực này nhân vật anh hùng thủ hạ hiệu lực, đây là bao lớn chuyện may mắn. Tương hồ nhìn thoáng qua nhau về sau, Triều Cái bọn người liền cùng nhau bái nói ". Chúng ta thăm viếng đại nhân. Tạ đại nhân ân không giết, ta đợi ngày sau ổn thỏa tận tâm tận lực, phụ tá đại nhân."

Thu được Triều Cái một đám về sau, Tàn Ngao Thiên tâm tình vui vẻ, mặc dù tám người này có cũng không có tác dụng gì, bắt quả chỉ bằng Triều Cái Lưu Đường hai người võ nghệ, mình cái này xuất diễn liền không có phí công diễn. Tiếp lấy Tàn Ngao Thiên còn nói thêm "Bên ngoài bây giờ phong thanh còn không có hoàn toàn tiêu tán, các người trước tiên ở bên trong nhà này nghỉ ngơi một thời gian, đợi qua cái mười ngày nửa tháng, ta lại vì các người an bài sự vật." "Toàn nghe đại nhân an bài." Kỳ thật để Triều Cái một đám nghỉ ngơi trong phòng, cũng là sợ bọn họ cùng kia Dương Chí chạm mặt, dù sao hai bên người có khúc mắc, gặp luôn luôn không tốt, đợi ngày sau Dương Chí hiệu trung về sau, lại làm dịu hai phe mâu thuẫn cũng được.

Tối sáng sớm ngày thứ hai, Tàn Ngao Thiên đứng tại trong sân rộng, Dương Chí cũng nghe nói Tàn Ngao Thiên tìm về Sinh Thần Cương sự tình, đang muốn hỏi lúc, Tàn Ngao Thiên nói "Dương Chí làm vẫn là trước để hoàn thành đánh cuộc của chúng ta đi, như cái này trong vòng bảy ngày chế làm thắng được một trận, ta liền không ngăn cản nữa chế làm đường đi, hơn nữa còn sẽ thay chế làm hướng kia Lương Trung Thư cầu tình, để người tiếp tục vì đó làm việc, như hôm nay người không thắng nổi, ta liền sẽ trước đem Sinh Thần Cương trả lại cho Lương Trung Thư, đợi đón lấy mấy thắng được một trận về sau, cho người thêm đi Đại Danh phủ. Có thể hay không hôm nay cùng Sinh Thần Cương cùng nhau trở về đại danh, liền muốn nhìn chế làm hôm nay một trận chiến này."

"Dương Chí đã chuẩn bị xong, mời đại nhân phái người đến chiến a" Dương Chí chấp tay nói.

Tàn Ngao Thiên quay đầu nhìn Vương Tiến một chút, Vương Tiến hiểu ý, đỉnh thương tiến lên phía trước nói "Vương Tam đến." Dương Chí thấy người này lấy mặt nạ che khuất mặt mũi, để cho người ta không nhìn thấy tướng mạo, cũng nhìn không ra người này biểu lộ, quả thực để cho người ta khó. Cùng mặc kệ kia rất nhiều, Dương Chí chỉ muốn tại quan lớn thủ hạ làm việc, Tàn Ngao Thiên cái này nho nhỏ Đoàn Luyện sứ, Dương Chí thật đúng là chường mắt, hướng chỉ hiện tại Sinh Thần Cương đã tìm về, mình liền có thể lại về Đại Danh phủ Lương Trung Thư thủ hạ làm việc, chỉ chờ thắng trước mắt người đeo mặt nạ lại rồi đi.

Nghĩ đến đây, Dương Chí đùa nghịch cái thương hoa liền hướng Vương Tiến đâm tới. Vương Tiến bình tĩnh ứng đối, đem Dương Chí tiến công từng cái phá giải, thấy Dương Chí trong lòng giật mình "Tốt tuấn thân thủ."

Vương tiến thân làm Lâm Xung trước đó cảm quân giáo đầu, võ nghệ tự nhiên là không cần nhiều lời, huống chi trải qua mấy tháng này điều dưỡng, vết thương trên người cũng đều khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là vẫn luôn thiếu khuyết một cái đại chiến một trận thời cơ, bây giờ Tàn Ngao Thiên an bài đánh với Dương Chí một trận, cũng khiến cho Vương Tiến mặt mày tỏa sáng, tinh thần phấn chấn, càng đánh càng hăng, vừa chiến đến hai mươi hiệp lúc, Dương Chí liền đã cảm giác không địch lại, lại giữ vững được ba mươi hiệp về sau, Dương Chí trường thương trong tay bị Vương Tiến đánh bay, mũi thương chỉ tại Dương Chí cần cổ, trận đầu, Dương Chí lạc bại.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59 : Sinh Thần Cường Đồi Mãnh Tướng

Nhìn thấy Dương Chí lạc bại, Tàn Ngao Thiên hài lòng gật gật đầu, nói với Vương Tiến "Vương giáo đầu vất vả, đi về nghỉ ngơi trước đi" Vương Tiến chấp tay, lui về hậu phương. Dương Chí bại một trận, thụ chút đả kích, bất quá nghĩ lại, còn có sáu trận, ta cũng không tin hấn Tàn Ngao Thiên thủ hạ từng cái đều như thể dũng mãnh, nghĩ thông suốt nơi đây, Dương Chí đối Tàn Ngao Thiên xá một cái liền trở về phòng nghỉ ngơi.

Tàn Ngao Thiên gặp Dương Chí rời đi, liền nói với Sử Tiến, thu thập một chút, chúng ta lên đường đi. "Phải" rời đi trước, Tào Chính chạy tới, Tàn Ngao Thiên đem nó an bài đến Bảo Húc đội thứ hai bên trong mặc cho hỏa trường chức.

Tàn Ngao Thiên, Sử Tiến, còn có Thời Thiên ba người nhận hai trăm Lang vệ, đều là trước kia Đông Kinh chỉ hành kia hai trăm người, áp vận lấy mười vạn xâu Sinh Thần Cường đi tới Bối Đại Danh phủ, Tri phủ Lương Trung Thư, nghe được tể Châu Đoàn Luyện sứ Tàn Ngao Thiên đem mình chỗ rút Sinh Thần Cường tìm trở về còn tự thân cho đưa tới tin tức, Lương Thế Kiệt cao hứng mừng rỡ, dù sao liên tiếp hai năm đều đem Sinh Thần Cường mất mình trên mặt cũng không qua được.

Lương Thế Kiệt đem Tàn Ngao Thiên tiếp vào phủ bên trong, rượu ngon trà ngon dự sẵn, đối hàn huyền nói ". Tàn đoàn luyện a, lần này ngươi đem Sinh Thần Cường tìm về, còn tự thân đem nó đưa tới, thế nhưng là giúp ta đại ân a, không biết Tàn đoàn luyện muốn gì ban thưởng, ta Lương Thế Kiệt nhất định thỏa mãn ngươi."

Tàn Ngao Thiên lại là cười nói "Đại nhân, ta nếu là muốn ban thưởng, trực tiếp đem Sinh Thần Cường đưa cho thái sư chẳng phải là có thể được đến càng nhiều? Còn đáng tự mình cho đại nhân ngài đưa tới?"

"Cái này, " Lương Thế Kiệt tưởng tượng, Tàn Ngao Thiên nói cũng là có lý, nhưng hấn nói như vậy, Lương Thế Kiệt liền không nghĩ ra được Tàn Ngao Thiên rốt cuộc muốn cái gì, dù sao cũng không thể cứ như vậy giúp mình còn cái gì cũng không cần đi, làm sao có người đàn như vậy.

"Bất quá, ta lần này đến đây, ngược lại là có kiện sự tình nghĩ mời đại nhân hỗ trợ." Tàn Ngao Thiên lại tiếp tục nói. Lúc này Lương Thế Kiệt mới yên tâm "Tới đi." Lương Thế Kiệt vênh tai nghe một chút cái này Tàn Ngao Thiên muốn mình hỗ trợ cái gì. Lại nghe Tàn Ngao Thiên nói "Kỳ thật đời này lớn người mà nói chỉ là chuyện nhỏ, chính là kia trước đó ném đi Sinh Thần Cường Dương Chí, ta muốn cho đại nhân miễn hấn mang tội chi thân, hấn cô phụ đại nhân nhờ vả, hiện đã không có mặt mũi trở lại gặp đại nhân, cho nên hạ quan đem nó lưu tại Vận Thành, việc này mong rằng đại nhân ân chuẩn."

Lương Thế Kiệt còn tưởng rằng Tàn Ngao Thiên có chuyện gì yêu cầu mình đâu, nguyên lai chẳng qua là bức này việc nhỏ, kia Dương Chí là có chút bản sự, nhưng không phải là làm mất rồi Sinh Thần Cường? Dạng này người mình cũng là không còn dám dùng, chẳng bằng làm thuận nước giong thuyền, đem nó đưa cho Tàn Ngao Thiên, còn có thể đổi đến chính mình mười vạn quan tiền tài, ngược lại thật là một cái không lỗ sinh ý. Thế là Lương Thế Kiệt cơ hồ không chút suy nghĩ liền đáp ứng Tàn Ngao Thiên.

Gặp thống khoái như vậy, Tàn Ngao Thiên cũng rất là vui vẻ, tiếp lấy còn nói thêm "Hạ quan còn có một chuyện, hi hi" Lương Thế Kiệt nghĩ thầm "Ta đã nói rồi, làm sao lại đơn giản như vậy là xong sự tình, nguyên lai Dương Chí chỉ là một cái mở đầu mà thôi, tốt thôi, dù sao cũng là mười vạn quan tiền tài, liền lại nhìn hấn muốn cái gì đi." Lương Thế Kiệt tiếp tục kiên nhẫn nghe.

Tiếp lấy Tàn Ngao Thiên còn nói thêm "Hạ quan nghe kia Dương Chí nói qua, đại nhân phủ thượng có cái đề hạt kêu là tác siêu, võ nghệ cao cường, cùng Dương Chí tương xứng, cái này, hạ quan thường thường ra ngoài tiểu phi, cho nên, muốn hướng đại nhân đem tác siêu cái này viên mãnh tướng cho mượn đi qua, mong rằng đại nhân ân chuẩn" nói, Tàn Ngao Thiên còn đưa ra một cái cái hộp nhỏ, Lương Thế Kiệt mở ra nhìn bên trong tất cả đều là hoàng kim. Lập tức trong lòng vui vẻ nói "Kia tác siêu hoàn toàn chính xác cũng là viên mãnh tướng, nhưng gia hỏa này nói chuyện quá đặc tội người, mình cũng không thích, chẳng bằng đưa cho cái này Tàn Ngao Thiên, để hấn đi chịu đựng gia hỏa này, huống chi, còn có như thể một hộp tử hoàng kim đâu." Thế là phái người đem tác siêu gọi đi qua.

Hai người đội một hồi, nhưng gặp một viên tướng tá đi tới bái nói ". Thuộc hạ tác siêu, tham kiến đại nhân, không biết đại nhân gọi thuộc hạ tới, có gì phân phó" thanh âm hào sảng, Tàn Ngao Thiên nhìn một cái liền nhìn ra người này là cái nhiệt huyết phượng bác hấn tử, như thể thượng phu, có thể nào không tại trong tay mình đâu? Tàn Ngao Thiên nghĩ như vậy.

Lúc này Lương Thế Kiệt đối tác siêu nói "Tác đề hạt, vị này là đến từ Vận Thành Đoàn Luyện sứ, hẳn thay bản tướng tìm về Sinh Thần Cương, bản tướng không thể báo đáp, chợt nhớ tới tác đề hạt người vô nghệ phi phạm,

Về sau người liền tại Tàn đoàn luyện thủ hạ hiệu lực đi, tin tưởng Tàn đoàn luyện là không sẽ mai một người năng lực."

Lương Trung Thư này lời nói được uyển chuyển, nhưng tác siêu vẫn là nghe ra, đây là lấy chính mình trả nhân tình a, chỉ là tác siêu không biết là, mình là bị Tàn Ngạo Thiên tự mình điểm tướng muốn đi.

Tác siêu lại có thể có lời gì nói, đành phải hạ bái nói ". Thuộc hạ tác siêu, bái kiến Tàn đoàn luyện."

Tàn Ngạo Thiên được tác siêu cái này viên đại tướng, rất là vui vẻ, cùng Lương Trung Thư nói lời cảm tạ một phen liền dẫn tác siêu cùng Sứ Tiến bọn người trở về Vận thành cái này tác siêu cùng Dương Chí khác biệt, Dương Chí từng là thiên tử cận vệ, chỉ vì đồ hoa thạch cương lúc này mới bắt đầu đi xuống dốc, cho nên đối Tàn Ngạo Thiên đoàn luyện thân phận có chỗ khinh thị, mà tác siêu vẫn luôn là tại Đại Danh phủ vì lưu thủ chính quy quân, bởi vì cùng Dương Chí đấu võ mà thắng làm đề hạt, bất quá cũng chỉ là trong quân xưng hào mà thôi, cũng không quan giai, đối với tác siêu tới nói, Tàn Ngạo Thiên Đoàn Luyện sứ thân phận cùng Lương Trung Thư biết tướng thân phận đều là cao với mình, cũng không quan trọng vì ai hiệu lực. Cho nên đối tác siêu không cần sử dụng đối Dương Chí kia một bộ.

Tại Tàn Ngạo Thiên sau khi đi, Lương Thế Kiệt vội vàng gọi tới đồ giám Lý Thành cùng nghe đạt. Sớm làm đem cái này tìm về Sinh Thần Cương cho thái sư Thái Kinh đưa đi.

Mà Tàn Ngạo Thiên bọn người trở lại Vận Thành lúc, chính là Dương Chí tỷ võ ngày thứ tư, hôm nay cùng Dương Chí đấu là Sứ Tiến bộ hạ thứ đội trưởng một đội Sơn Sĩ Kỳ. Bất quá Tàn Ngạo Thiên bọn người rõ ràng là đã về trễ rồi, kia Sơn Sĩ Kỳ đã kể Vương Tiến, Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm về sau lấy được trận thứ tư thắng lợi. Ngay tại trong đội ngũ nhận các binh sĩ reo hò đâu.

Mà trái lại Dương Chí, thua liền bốn trận, nhận được đá kích không thể bảo là không lớn, một mực tự kiểm chế vũ dũng hẳn đã thua bắt đầu hoài nghi nhân sinh, bất quá sự tình vẫn chưa hết, còn có ba ngày, Dương Chí đành phải một lần nữa giữ vững tinh thần đến, không vì cái khác, chỉ vì thắng một trận để cho mình ném thử thắng lợi hương vị.

Tàn Ngạo Thiên hướng đám người giới thiệu mới tới tướng lĩnh tác siêu, tác siêu kia một cây kim tiêu búa rất là để người chú ý, bất quá tính cách vội vàng xao động tác siêu cũng rất lễ phép cùng Tàn Ngạo Thiên bộ hạ gặp lễ. Nguyên nhân nha, tự nhiên là nghe nói cùng thực lực mình tương xứng Dương Chí tại những người này trên tay đã thua bốn trận nguyên nhân. Tác siêu lễ phép cũng cho đám người lưu lại rất tốt đẹp cảm giác, cứ như vậy, tác siêu rất nhanh liền cho vào đến Tàn Ngạo Thiên đoàn đội bên trong. Mà tác siêu thời gian cũng đồng dạng sống rất tốt, bởi vì Tàn Ngạo Thiên người nơi này đều là cùng mình hào sảng tính cách, không như chính mình trước kia cấp trên Lý Thành nghe đạt như thế đối cấp trên a đua nịnh hót, đối với thủ hạ liền chán ghét đánh chửi người.

Mà trong nháy mắt ba ngày lại qua, ba ngày này cùng Dương Chí đối chiến theo thứ tự là Sứ Tiến, Chu Đồng, Lôi Hoàn, có thể là Dương Chí phát hưng ác, cũng có thể là là ba người này thực lực chiếu trước đó bốn người kém chút, ba ngày xuống tới song phương đều là ngang tay, cũng không phân ra thắng bại, bất quá Dương Chí như trước vẫn là một trận không có thắng, cục này, là Tàn Ngạo Thiên thắng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60 : Lăn Nửa Thăng Quan

Dương Chí cũng biết, mình thua, bất quá còn tốt, thua đại giới cũng không cao, chỉ là tuyên thệ hiệu trung Tàn Ngạo Thiên mà thôi, tại vài ngày trước Dương Chí liền gặp được tại Đại Danh phủ cùng mình giao thủ tác siêu đã trở thành Tàn Ngạo Thiên bộ hạ, vậy mình đối với hiệu trung Tàn Ngạo Thiên một chuyện đã không có bao lớn dụng vào, huống chi ở chỗ này còn có nhiều như vậy cao thủ tại, có thể tụ tập nhiều cao thủ như vậy vì đó hiệu lực nhất định không phải thường nhân. Dương Chí cũng trong tiềm thức bắt đầu dứt bỏ Tàn Ngạo Thiên chức quan đến chăm chú nhìn người này.

"Dương Chí bảy trận một trận chưa thắng, có chơi có chịu, từ nay về sau ta Dương Chí cam nguyện vì đại nhân xông pha khói lửa, không chối từ" Dương Chí đối Tàn Ngạo Thiên quỳ lạy nói. Tàn Ngạo Thiên hài lòng gật gật đầu, vỗ vỗ Dương Chí bả vai nói "Yên tâm đi, đi theo ta, sẽ không bôi nhọ người Dương gia uy danh, đi theo ta." Tiếp lấy liền dẫn Dương Chí vào trong phòng đi đến.

Đến trước cửa, Tàn Ngạo Thiên mang theo thâm ý nhìn Dương Chí một chút, sau đó đẩy cửa vào. Nơi đây trong phòng chính là Triều Cái bọn người, đội Dương Chí nhìn thấy trong phòng đám người về sau, còn tưởng rằng Tàn Ngạo Thiên cùng nó vốn là một đám, lấy là tất cả đều là Tàn Ngạo Thiên thiết kế, chính muốn nổi giận, lại nghe Tàn Ngạo Thiên nói ". Ta biết người bây giờ nghĩ rất nhiều, bất quá ta nói cho đúng là, ta là tại người Sinh Thần Cương mất đi về sau mới tra được nhóm người này, chỉ là bởi vì ta lưu bọn hắn hữu dụng cho nên lưu ở chỗ này, mà cũng không phải là người suy nghĩ như thế, người nếu tin tưởng, cùng nó đi gặp cái tốt hoà giải chuyện cũ, nếu người không tin, liền có thể tự động rời đi, đồ ước một chuyện như vậy làm phé."

Dương Chí lúc đầu chính là phần nộ, nghe Tàn Ngao Thiên nói như thế về sau, lại nghĩ lại, bây giờ sự tình đã dạng này, mình chẳng lẽ còn có tốt hơn đường ra sao? Tựa hồ cũng không có, thế là Dương Chí đành phải tiến lên cùng Triều Cái gặp cái lễ, mà Triều Cái một đám cũng không phải không hiểu phân tặc người, gặp khổ chủ Dương Chí đều không nói cái gì, Triều Cái mấy người cũng đều riêng phần mình làm giới thiệu, nói chút xin lỗi rồi nói, hai đám người vậy liền coi là là cùng giải, cũng giải quyết xong Tàn Ngao Thiên trong lòng một đại sự.

Lại nói mà Lý Thành nghe đạt hai người đã thuận lợi đem Sinh Thần Cương vận chuyển đến Đông Kinh Thái Kinh phủ thượng, Thái Kinh lưu lại hai người hàn huyền một phen nói ". Không phải nói cái này Sinh Thần Cương trên đường bị tặc người cướp đi sao? Đây là ta kia con rể lại tập? Xem ra các người đại danh rất là giàu có nha."

Lý Thành nghe đạt nào còn dám không nói thật, chỉ bái nói ". Về thái sư đại nhân, cái này Sinh Thần Cương như trước vẫn là trước đó một nhóm kia, cũng không phải là tướng công nhà ta lại tập."

"Ồ?" Thái Kinh nghe xong hỏi "Là người phương nào lợi hại như thế, còn có thể đem cái này Sinh Thần Cương tìm về?" Đối mặt Thái Kinh hỏi thăm, Lý Thành nghe đạt hai người liếc nhau một cái, cúi đầu nói "Là tể Châu Đoàn Luyện sứ Tàn Ngao Thiên, là hắn đem cái này Sinh Thần Cương tìm về cũng trả lại cho ân tướng."

"Tàn Ngao Thiên, có ý tứ, nghĩ không ra hắn vậy mà lại vì ta làm một sự kiện, xem ra ta lại phải tại Thánh thượng trước mặt vì đó thỉnh công." Quay đầu nhìn Lý Thành hai người một cái nói "Sinh Thần Cương ta nhận, các người đều trở về đi, nói cho Lương Thế Kiệt, lễ vật ta rất được lợi." "Vâng, kia tiểu nhân cái này liền trở về "

Lý Thành hai người sau khi đi, Thái Kinh lại một mình suy tư một phen, muốn khen thưởng Tàn Ngao Thiên một cái chức vị gì lúc, chợt nhớ tới mình trong quân đội lực lượng yếu kém, nhưng nếu hiện tại liền đem một đoàn luyện làm để vào trong quân, khó tránh khỏi sẽ rơi nhân khẩu lưỡi, bỗng nhiên Thái Kinh nhớ tới một vị trí, gật đầu nói "Không bằng cứ như vậy đi."

Ngày thứ hai tảo triều, vẫn như cũ là Thái Kinh thượng tấu, "Thánh thượng, bây giờ Tể Châu giặc cướp hung hăng ngang ngược, vài ngày trước hạ quan con rể đưa tới cho ta hạ lễ lại ngay tại giữa ban ngày bị tặc nhân cướp đi." Triệu Cát sau khi nghe giận dữ nói "Lại có việc này? Đám kia cường đạo còn đem trẫm để vào mắt sao?" Thái Kinh lại nói "Thánh thượng bớt giận, may mắn có kia Chương 60 : Lăn nữa thẳng quan

Dương Chí cũng biết, mình thua, bất quá còn tốt, thua đại giới cũng không cao, chỉ là tuyên thệ hiệu trung Tàn Ngao Thiên mà thôi, tại vài ngày trước Dương Chí liền gặp được tại Đại Danh phủ cùng mình giao thủ tác siêu đã trở thành Tàn Ngao Thiên bộ hạ, vậy mình đối với hiệu trung Tàn Ngao Thiên một chuyện đã không có bao lớn dụng vào, huống chi ở chỗ này còn có nhiều như vậy cao thủ tại, có thể tụ tập nhiều cao thủ như vậy vì đó hiệu lực nhất định không phải thường nhân. Dương Chí cũng trong tiềm thức bắt đầu dứt bỏ Tàn Ngao Thiên chức quan đến chăm chú nhìn người này.

"Dương Chí bây giờ một trận chưa thắng, có chơi có chịu, từ nay về sau ta Dương Chí cam nguyện vì đại nhân xông pha khói lửa, không chối từ" Dương Chí đối Tàn Ngao Thiên quỳ lạy nói. Tàn Ngao Thiên hài lòng gật gật đầu, vỗ vỗ Dương Chí bả vai nói "Yên tâm đi, đi theo ta, sẽ không bôi nhọ người Dương gia uy danh, đi theo ta." Tiếp lấy liền dẫn Dương Chí vào trong phòng đi đến.

Đến trước cửa, Tàn Ngao Thiên mang theo thâm ý nhìn Dương Chí một chút, sau đó đẩy cửa vào. Nơi đây trong phòng chính là Triều Cái bọn người, đợi Dương Chí nhìn thấy trong phòng đám người về sau, còn tưởng rằng Tàn Ngao Thiên cùng nó vốn là một đám, lấy là tất cả đều là Tàn Ngao Thiên thiết kế, chính muốn nổi giận, lại nghe Tàn Ngao Thiên nói ". Ta biết người bây giờ nghĩ rất nhiều, bất quá ta nói cho đúng là, ta là tại người Sinh Thần Cương mất đi về sau mới tra được nhóm người này, chỉ là bởi vì ta lưu bọn hắn hữu dụng cho nên lưu ở chỗ này, mà cũng không phải là người suy nghĩ như thế, người nếu tin tưởng, cùng nó đi gặp cái tốt hoà giải chuyện cũ, nếu người không tin, liền có thể tự động rời đi, đồ ước một chuyện như vậy làm phé."

Dương Chí lúc đầu chính là phần nộ, nghe Tàn Ngao Thiên nói như thế về sau, lại nghĩ lại, bây giờ sự tình đã dạng này, mình chẳng lẽ còn có tốt hơn đường ra sao? Tựa hồ cũng không có, thế là Dương Chí đành phải tiến lên cùng Triều Cái gặp cái lễ, mà Triều Cái một đám cũng không phải không hiểu phân tặc người, gặp khổ chủ Dương Chí đều không nói cái gì, Triều Cái mấy người cũng đều riêng phần mình làm giới thiệu, nói chút xin lỗi rồi nói, hai đám người vậy liền coi là là cùng giải, cũng giải quyết xong Tàn Ngao Thiên trong lòng một đại sự.

Lại nói mà Lý Thành nghe đạt hai người đã thuận lợi đem Sinh Thần Cương vận chuyển đến Đông Kinh Thái Kinh phủ thượng, Thái Kinh lưu lại hai người hàn huyền một phen nói ". Không phải nói cái này Sinh Thần Cương trên đường bị tặc người cướp đi sao? Đây là ta kia con rể lại tập? Xem ra các người đại danh rất là giàu có nha."

Lý Thành nghe đạt nào còn dám không nói thật, chỉ bái nói ". Về thái sư đại nhân, cái này Sinh Thần Cương như trước vẫn là trước đó một nhóm kia, cũng không phải là tướng công nhà ta lại tập."

"Ồ?" Thái Kinh nghe xong hỏi "Là người phương nào lợi hại như thế, còn có thể đem cái này Sinh Thần Cương tìm về?" Đối mặt Thái Kinh hỏi thăm, Lý Thành nghe đạt hai người liếc nhau một cái, cúi đầu nói "Là Tể Châu Đoàn Luyện Sứ Tàn Ngao Thiên, là hắn đem cái này Sinh Thần Cương tìm về cũng trả lại cho ân tướng."

"Tàn Ngao Thiên, có ý tứ, nghĩ không ra hắn vậy mà lại vì ta làm một sự kiện, xem ra ta lại phải tại Thánh thượng trước mặt vì đó thỉnh công." Quay đầu nhìn Lý Thành hai người một cái nói "Sinh Thần Cương ta nhận, các người đều trở về đi, nói cho Lương Thế Kiệt, lễ vật ta rất được lợi." "Vâng, kia tiểu nhân cái này liền trở về "

Lý Thành hai người sau khi đi, Thái Kinh lại một mình suy tư một phen, muốn khen thưởng Tàn Ngao Thiên một cái chức vị gì lúc, chợt nhớ tới mình trong quân đội lực lượng yếu kém, nhưng nếu hiện tại liền đem một đoàn luyện làm để vào trong quân, khó tránh khỏi sẽ rơi nhân khẩu lưỡi, bỗng nhiên Thái Kinh nhớ tới một vị trí, gật đầu nói "Không bằng cứ như vậy đi."

Ngày thứ hai tảo triều, vẫn như cũ là Thái Kinh thượng tấu, "Thánh thượng, bây giờ Tể Châu giặc cướp hung hăng ngang ngược, vài ngày trước hạ quan

con rể đưa tới cho ta hạ lễ lại ngay tại giữa ban ngày bị tặc nhân cướp đi." Triệu Cát sau khi nghe giận dữ nói "Lại có việc này? Đám kia cường đạo còn đem trâm để vào mắt sao?" Thái Kinh lại nói "Thánh thượng bớt giận, may mắn có kia Tế Châu Đoàn Luyện Sư Tàn Ngao Thiên đem người điều tra, đã xem tặc nhân tiêu diệt, còn tìm trở về vì thần Sinh Thần Cương, bệ hạ, thần cho rằng, như thế có năng lực người nhất định phải đại thưởng a."

Tổng Huy Tông cũng rất tán đồng Thái Kinh, có công lao người thưởng, từng có người phạt, dạng này triều đình tập tục mới có thể chuyển tốt lại, liền hỏi "Không biết thái sư cho rằng thưởng hẳn một cái chức vị gì tốt đâu?" Thái Kinh nói ". Vì thần cho rằng, nên tăng lên làm Tế Châu binh mã tổng chỉ huy, thống lĩnh huấn luyện Tế Châu nhân mã, còn có thể lại ban thưởng thứ nhất cái tiểu phi tướng quân xưng hào,

Mệnh tiêu diệt Tế Châu địa giới tất cả cường đạo, để tránh lại có loại này sự tình phát sinh."

Triệu Cát nghe Thái Kinh lời nói về sau, liền cúi đầu rơi vào trầm tư, lúc này Thái úy Túc Nguyên Cảnh nói lời phản đối nói ". Bệ hạ, thần cho rằng Thái thái sư cái này ban thưởng có chút quá cao. Kia Tàn Ngao Thiên chỉ là một nho nhỏ đoàn luyện, cũng không một chút công tích, chẳng lẽ chỉ vì thái sư người tìm về những cái kia mồ hôi nước mắt nhân dân liền muốn đem Tế Châu binh mã tổng chỉ huy chức vụ ban thưởng cho hẳn sao? Huống chi còn có cái gì tiểu phi tướng quân danh hào, vì thần cho rằng thái sư cử động lần này có dùng người không khách quan chi ngại, nhìn bệ hạ nghĩ lại."

Thái Kinh phản bác "Bệ hạ, cũng không phải là vì thần dùng người không khách quan, mà là kia Tàn Ngao Thiên xác thực có năng lực, bệ hạ như không tin, có thể hỏi hỏi Tế Châu bách tính quan viên, kia Tàn Ngao Thiên tại chức trong lúc đó công tích, còn có, lúc trước Tàn đoàn luyện từ Vận Thành khai thông đến Đông Kinh thương đạo từ nay không có chút nào giật cướp tung tích, cái này chẳng lẽ không phải công tích sao?"

Thái Kinh lần này an bài Tàn Ngao Thiên thưởng vị cùng lúc trước khác biệt, lần này Tàn Ngao Thiên là thật là có bản lĩnh mà lại cũng còn có công tích trong người, dù cho hỏi kia Tế Châu đi Thái Kinh cũng là không sợ, đồng thời Thái Kinh còn ở trong lòng cùng Túc Nguyên Cảnh phân cao thấp nói ". Lão gia hỏa này, khắp nơi cùng ta đối nghịch, ta lần này tìm kiếm người thế nhưng là không có chút nào thiếu hụt, lần này liền nhìn người tại sao thua đi, hừ hừ "

Quả nhiên, đang nghe Thái Kinh nói những này Tàn Ngao Thiên công tích về sau, cũng đồng dạng đối Tàn Ngao Thiên lên hảo cảm, mặt khác, hẳn cũng muốn nhìn một chút người thái sư này một lòng đề cử người đến cùng sẽ có bản lĩnh gì, còn có, Tế Châu nạn trộm cướp đích thật là nên trừ ngoại trừ. Thế là, Triệu Cát vung tay áo đánh gãy Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh cãi lộn, nói "Trẫm đã có quyết định, liền tăng lên Tàn Ngao Thiên vì Tế Châu Binh Mã chỉ huy sứ, lại phong làm 'Tiểu phi tướng quân' thống lĩnh Tế Châu binh mã tiêu diệt Tế Châu cường đạo."

"Bệ hạ anh minh" Thái Kinh bọn người vội vàng bái nói. Túc Nguyên Cảnh cũng không thể không đi theo hạ bái, đồng thời tại thầm nghĩ nói "Thật không biết cái này Tàn Ngao Thiên sẽ là như thế nào người, ân, có thể đề Tế Châu thái thú Trương Thúc Dạ thay ta quan sát một phen, như người này thật là cái người tài có thể sử dụng, liền muốn tranh thủ lại đây, không được bị Thái Kinh kia gian tặc cho lời kéo đi." Thế nhưng là Túc Nguyên Cảnh không có nghĩ qua, Thái Kinh không đem Tàn Ngao Thiên đề bạt đến Tế Châu binh mã tổng chỉ huy vị trí, còn mang theo cái tướng quân phong hào, Túc Nguyên Cảnh lại nên như thế nào lời kéo.

Bất quá khi triều đình tranh đấu thành quả , bổ nhiệm Tàn Ngao Thiên vì Tế Châu binh mã tổng chỉ huy thánh chỉ đưa đến vận thành thời điểm, Tàn Ngao Thiên lại là ở vào hoàn toàn mộng bức trạng thái, làm sao mình lại đột nhiên ở giữa lên chức, hơn nữa còn là dạng này thống lĩnh một châu binh mã thực quyền chương không giả. Bất quá hết thảy tại Thái Kinh phái người mang theo lời nói đến về sau, Tàn Ngao Thiên liền biết mình giá trị tồn tại. Nguyên lai Thái Kinh nghĩ trong quân đội thẩm thấu thế lực, chỉ là một mực không có người có thể dùng, thấy mình tại Vận Thành thành tích không tệ, còn thay tìm về Sinh Thần Cương, liền tại trên người mình đề xuống bảo.

Mặc dù chức quan cùng tướng quân chỉ danh tới có chút không hiểu thấu, bất quá kết quả vẫn là tốt, Tàn Ngao Thiên rốt cục có thể quang minh chính đại chiêu binh mã yên ổn Tế Châu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 61 : Mới Vào Tế Châu

Dù sao mặc kệ như thế nào, đã được sự giúp đỡ của Thái Kinh, để cho mình làm được chức vị này, vậy mình liền mượn cơ hội này trên diện rộng huấn luyện dưới trướng sĩ tốt, mà cái này tiểu phi tướng quân cũng đúng như trong lòng mình kế hoạch đồng dạng, diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong, bây giờ Kim nhân chưa xâm nhập phía nam, mình liền muốn thừa dịp này thời cơ hảo hảo phát triển, quét dọn Đại Tổng cảnh nội nạn trộm cướp, để dân chúng vượt qua cuộc sống an ổn.

Nghĩ đến đây, Tàn Ngao Thiên liền hưng phấn đem mình vinh dự trở thành Tế Châu binh mã tổng chỉ huy đồng thời còn bị Hoàng đế phong làm tiểu phi tướng quân tin tức cáo tri cho đám người, dưới trướng sĩ tốt không một không vui sướng reo hò, trong đó lại lấy vừa mới đưa tới Dương Chí tác siêu trong hai người tâm kích động nhất, không nghĩ tới giá trị của mình nhanh như vậy biến theo Tàn Ngao Thiên nước lên thì thuyền lên.

Hướng Huyện lệnh Thi Văn Bản sau khi cáo từ, Tàn Ngao Thiên liền dẫn dưới trướng Sư Tiến tác siêu hạng người cùng bốn trăm Lang vệ, dự bị Binh

nhóm cùng nhau đi Tế Châu thành. Thì Văn Bản cũng vì Tàn Ngao Thiên thắng quan cảm thấy vui vẻ, cũng tại Tàn Ngao Thiên trước khi rời đi viết một phong thư cho Tế Châu thái thú Trương Thúc Dạ đề Tàn Ngao Thiên đi đi nhậm chức thời điểm mang vì chuyển giao.

Tàn Ngao Thiên đến Tế Châu thành, đem dưới trướng các tướng sĩ an bài đến sân huấn luyện bên trong, mình liền đi tham gia gặp cấp trên của mình thái thú Trương Thúc Dạ. Tới phủ Thái Thú bên trên, tại vào cửa thời điểm Tàn Ngao Thiên cũng không có bị gác cổng yêu cầu những cái kia 'Vào cửa phí', điều này cũng làm cho Tàn Ngao Thiên đối Trương Thúc Dạ quản lý cảm thấy khâm phục. Nhìn thấy Trương Thúc Dạ về sau, Tàn Ngao Thiên vừa nhìn liền biết người này nhất định là cái trung nghĩa hạng người, mặc dù đối Thủy Hử có hiểu biết Tàn Ngao Thiên trong sách liền biết cái này Trương Thúc Dạ là một quan tốt, còn một lần trợ giúp Lương Sơn Tổng Giang một đám chiêu an qua, chỉ là giống như sau cùng hạ trảng cũng không khá lắm mà thôi.

Trương Thúc Dạ cũng không có những người bề trên kia khoan dung, mà là đặc biệt thân thiết đối đãi mới tới thuộc hạ Tàn Ngao Thiên, khách khí như thế ân cần thăm hỏi cũng làm cho Tàn Ngao Thiên rất là hưởng thụ, hàn huyên thời điểm Tàn Ngao Thiên đem Thì Văn Bản năm mình chuyển giao cho Trương Thúc Dạ thư đem ra, Trương Thúc Dạ mở ra nhìn một chút, bên trong ngoại trừ lão hữu ở giữa ân cần thăm hỏi bên ngoài, càng nhiều hơn chính là Thì Văn Bản đối Tàn Ngao Thiên khẳng định, còn có Tàn Ngao Thiên tại Vận Thành làm huyện úy lúc công tích. Trương Thúc Dạ nhìn sau đối Tàn Ngao Thiên hảo cảm lại là phóng đại. Hiện tại Trương Thúc Dạ đã mặc kệ Tàn Ngao Thiên có phải là hay không Thái Kinh Cao Cầu chỉ lưu, dù sao có thể có này làm người, nhất định không phải kẻ phản bội, huống chi Tàn Ngao Thiên vẫn là như thế có thực lực, Trương Thúc Dạ đã tại nội tâm quyết định, tất phải thật tốt bồi dưỡng cái này người trung nghĩa. Cùng Tàn Ngao Thiên hàn huyên trò chuyện luyện binh chỉ đạo, lại nói rõ với Tàn Ngao Thiên Tế Châu thành nội bên ngoài tình huống, Tàn Ngao Thiên liền nói "Thái thú đại nhân, liên quan tới Tế Châu thành xung quanh giặc cướp ta đã biết được, chỉ là trong thành vốn có tướng sĩ bình thường lười biếng quen rồi, bằng dạng này binh sĩ là không thể nào tiêu diệt tặc nhân, hạ quan dự định thông báo chiêu mộ tân binh, lại từ dưới trướng của ta tướng lĩnh tự mình huấn luyện, một hai tháng về sau, hạ quan tất yếu để đại nhân hai mắt tỏa sáng."

Trương Thúc Dạ đối Tàn Ngao Thiên dự định rất là xem trọng, đối với trong thành đám lính kia du côn, mình đích thật sớm liền muốn sửa trị, chỉ là một mực không có người có thể dùng được lúc này mới một mực trì hoãn xuống tới, bây giờ có Tàn Ngao Thiên, Trương Thúc Dạ liền yên tâm nhiều, chỉ nói với Tàn Ngao Thiên "Tàn chỉ huy nhưng đi buông tay huấn luyện, bản quan đoạn không có ngăn lại nhiều, chỉ là có một chút, nếu để cho bản quan phát hiện tướng quân dưới trướng tướng sĩ trận thế ức hiếp dân chúng trong thành, đến lúc đó nhưng đừng trách bản quan vô tình." "Kia là tự nhiên, còn xin đại nhân yên tâm, ta Tàn Ngao Thiên Bình, là chắc chắn sẽ không làm ra loại kia chuyện."

Từ phủ Thái Thú sau khi ra ngoài, Tàn Ngao Thiên cũng là đối Trương Thúc Dạ có mãnh liệt hảo cảm, nghĩ đến cái này thái thú đích thật là cái vì dân vì nước quan tốt, mình ngày sau nhất định phải đem nó cứu vãn. Đương nhiên Tàn Ngao Thiên cũng biết lúc này Thái Kinh bên kia càng là không thể vắng vẻ thời điểm, dù sao Thái Kinh có thể đem mình đề lên, đồng thời cũng có thể đem mình cho đập xuống đi. Tàn Ngao Thiên chào hỏi Bạch Thắng tới, mệnh lúc nào đi Đông Kinh cho Thái Kinh mang chút tiền tài đi bái tạ một phen, đồng thời còn tự thân cho Thái Kinh viết một phong cảm tạ tin cậy gửi gắm Thời Thiên cho Thái Kinh đưa đi. Nhìn xem Bạch Thắng rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên liền đi tới sân huấn luyện bên trong. Kỳ thật loại sự tình này Tàn Ngao Thiên vốn là muốn giao cho Thời Thiên, nhưng lại cảm thấy, hẳn là cho những người khác một chút cơ hội làm vài việc, mà có hoàn mỹ diễn kỹ Bạch Thắng nhất định có thể làm tốt chút chuyện nhỏ này, cho nên Tàn Ngao Thiên liền phái Bạch Thắng đi.

Tất cả binh sĩ toàn bộ tập hợp, trong đó có vài trăm người biểu hiện đặc biệt lười nhác, đứng đội tập hợp lúc thân thể cũng là lệch ra bảy kém tám, thấy Tàn Ngao Thiên tâm tình lập tức liền kém, Tàn Ngao Thiên tâm tình không tốt, những người này còn có thể có được không? Đáp án đương nhiên là phủ định, Tàn Ngao Thiên phái ra bản thân dưới trướng dự bị binh tướng nguyên Tế Châu sĩ tốt tất cả đều nặng thì một trận, đem nguyên lai quan tướng toàn bộ lột xuống dưới, để Sử Tiến Sơn Sĩ Kỳ bọn người chiếm cứ chức vị quan trọng. Trừng phạt xong những cái kia sĩ tốt về sau, Tàn Ngao Thiên mới bắt đầu phát biểu "Ta chính là mới nhậm chức Tế Châu binh mã tổng chỉ huy, sau này đem đề ta tới thao luyện các người, ta hi vọng các người có thể thu liễm lại các người lười nhác, nếu không hôm nay trượng trách chính là hạ trảng, còn có, trước đó tất cả quan tướng, cũng bởi vì trị Bình không nghiêm, toàn bộ xuống chức, mới sĩ quan đem đề ta tới nhận dưới. Còn có, về sau ta sẽ càng thêm nghiêm khắc huấn luyện các người, trong các người nếu có người không tiếp thụ được, có thể không cần trở lại, đồng thời cũng đã mất đi làm ta Đại Tổng quân nhân tư cách, hết thảy lấy ngày mai buổi sáng tập hợp lúc làm chuẩn, trước đó đến sân huấn luyện người, ta đem xem các người là chân chính ta Tàn Ngao Thiên Bình, mà không có đến đúng giờ, cũng sẽ không cần trở lại, tốt, muốn nói ta đều đã nói xong, tất cả mọi người đi về nghỉ ngơi trước đi." Tàn Ngao Thiên phát biểu kết thúc rồi đi về sau, trên trận chúng sĩ tốt đều nghị luận âm ỉ, có không ít người đều dự định trực tiếp về nhà không làm, bởi vì bọn hắn sợ đi tới làm Bình chỉ là tới này hỗn lương bổng, như thật nghiêm ngặt huấn bắt đầu luyện, những người này là khẳng định không chịu được.

Tàn Ngao Thiên cũng không để ý tới, coi như trong thành lão binh tất cả đều đi, mình không phải còn có hơn chín trăm người đầu nha. Thừa dịp cái này ngày đầu tiên thời gian ở không, Tàn Ngao Thiên giải tán dưới tay mình đám người, cho bọn hắn một ngày nghỉ kỳ đi trong thành đi dạo một vòng, nói thế nào cũng đã tới Tế Châu thành một chuyến, nếu là đều không có hảo hảo đi dạo, nghĩ đến sĩ tốt nhóm là khẳng định sẽ không có cam lòng, mà Tàn Ngao Thiên cũng thừa này nhân rồi hồi phủ đi bởi thế từ Lý Sư Sư một ngày, những thời giờ này Tàn Ngao Thiên luôn luôn chạy ngược chạy xuôi, vẫn luôn không có hảo hảo bồi qua năng, mặc dù Lý Sư Sư không nói, bất quá Tàn Ngao Thiên vẫn là bản khoản, chỉ là bởi vì Lý Sư Sư thân phận đặc thù, nơi đây lại không giống Thạch Kiệt thôn như thế địa phương nhỏ, nghĩ Tế Châu dạng này trong đại thành thị, nhiều người phức tạp, huống chi lúc này mình cũng coi là nhân vật phong vân, chú ý người khẳng định không phải số ít, để cho an toàn, Tàn Ngao Thiên vẫn là không có để Lý Sư Sư đi ra ngoài, hai người chỉ là trong phủ tản bộ mà thôi. Mà Lý Sư Sư tựa hồ cũng không có oán Tàn Ngao Thiên, chỉ là rất hưởng thụ cái này kiếm không để ảm áp.

Mà bị hảo hữu hồ Tiêu Nhượng cùng Kim Đại Kiên hai người cũng nắm Tàn Ngao Thiên phúc, có thể lần nữa về đến trong nhà thăm hỏi thân nhân, hạnh phúc cảm giác khó mà nói nên lời.

Chương 62 : Trung Bình

Một ngày nghỉ ngơi rất nhanh liền đi qua, chúng người lập tức lại về tới khải trương huấn luyện bên trong, Tần Ngạo Thiên hôm nay rất sớm liền đi tới trong sân huấn luyện, nhìn hôm nay đến đây tập hợp đến cùng sẽ có bao nhiêu người, kết quả cũng là chính như Tần Ngạo Thiên suy nghĩ, đến đây tập hợp ngoại trừ chính Tần Ngạo Thiên mang tới hơn chín trăm người bên ngoài, Tế Châu thành ngày xưa lão binh bên trong, chỉ hơn một trăm người, những người khác nếu không phải chối từ nói một ngày trước nhận trọng trách, tổn thương còn không có tốt, còn có chính là một câu đều không có, Tần Ngạo Thiên một mực mặc kệ, tuyên bố hôm nay không có đến đây tập hợp những quân sĩ khác, toàn bộ khai trừ quân tịch, lại hướng bên ngoài dán thông báo chiêu binh. Tần Ngạo Thiên nói hôm nay không đến người về sau liền không cần tới, Tần Ngạo Thiên nói làm được. Như thế lời lệ phong hành cũng khiến cho kia đến hơn một trăm lão binh khải trương lên.

Tần Ngạo Thiên điểm một cái đến đây tập hợp Tế Châu lão binh, dẫn đầu là Tế Châu Đoàn Luyện Sử Hoàng An, chức vị này cùng mình trước đó giống nhau, mặc dù không lớn, nhưng lại là triều đình thân mệnh bát phẩm quan viên, Tần Ngạo Thiên mặc dù không tốt đem nó như thế nào, bất quá chèn ép một chút vẫn là có thể. Tần Ngạo Thiên phái ra Bảo Húc lấy luận bàn làm lý do hung hăng đánh kia Hoàng An dừng lại, để Hoàng An về sau đều một mực thận trọng làm việc.

Chiêu binh một chuyện tiến hành rất thuận lợi, Tế Châu bách tính đều biết mới tới chỉ huy Tần Ngạo Thiên là cái yêu dân người, cũng đồng dạng là cái vì bách tính người làm việc, cho nên khi Tần Ngạo Thiên chiêu binh tin tức thiếp sau khi đi ra, Tế Châu dân chúng trong thành quần tình xúc động phần nộ, nhao nhao nô nức tấp nập báo danh. Tần Ngạo Thiên đến Tế Châu trong thành cũng vì Triều Cái một đám làm ra an bài, ngoại trừ thủ lĩnh Triều Cái hiện tại còn không thể lộ diện bên ngoài, mọi người khác đều đã bị Tần Ngạo Thiên an bài chức vụ. Lưu Đường mặc cho Tần Ngạo Thiên dưới trướng một viên thuộc cấp, Ngô Dụng tạm làm quân sư, Công Tôn Thắng thì phụ trách vì đại quân khai đàn làm phép. Mà Tiêu Nhượng Kim Đại Kiên hai người bởi vì bằng kỹ mang theo, đều bị Tần Ngạo Thiên an bài văn chức ở trong thành, mà thái thú Trương Thúc Dạ cũng đối Tần Ngạo Thiên đưa tới hai người ngỏ ý cảm ơn tạm thời không đề cập tới. Còn còn lại Bạch Thắng bị Tần Ngạo Thiên an bài đi ra bên ngoài cùng Trương Tam Lý Tứ cùng một chỗ tìm hiểu tình báo, mà Hàn Bá Long cũng chỉ là trong quân đội đảm nhiệm cái đội trưởng mà thôi. Mà Triều Cái thì là mang lên trên mặt nạ gia nhập Lâm Xung trong ba người.

Bởi vì Tần Ngạo Thiên lúc này thân phận khác biệt, dưới trướng binh sĩ cũng phóng đại rất nhiều, cho nên trước đó những đội trưởng kia cũng đều bị Tần Ngạo Thiên bằng năng lực cho đề bạt đến thuộc cấp vị trí, đến tận đây Tần Ngạo Thiên dưới trướng thuộc cấp tổng cộng có tám người, theo thứ tự là Sử Tiến, Sơn Sĩ Kỳ, Chu Đồng, Lôi Hoàn, Dương Chí, tác siêu, Lưu Đường, Bảo Húc. Mỗi viên thuộc cấp dưới trướng đều có binh sĩ năm trăm người, mà nguyên lai thân là hòa trưởng chức vụ Tiểu Đình bọn người lúc này cũng đã thăng làm đội trưởng chỉ vị, hiện tổng cộng có đội trưởng chín người, Tiểu Đình, Trần Đạt, Dương Xuân, Đỗ Thiên, Tống Vạn, Hàn Bá Long, Lý Trung, Chu Thông, Tào Chính. Trong đó Tiểu Đình y nguyên vì Bảo Húc bộ hạ, Trần Đạt Dương Xuân hai người thì làm Sử Tiến bộ hạ, Đỗ Thiên Tống Vạn vì Chu Đồng bộ hạ, Hàn Bá Long vì Lưu Đường bộ hạ, Lý Trung Chu Thông vì Sơn Sĩ Kỳ bộ hạ, Tào Chính thì làm Dương Chí bộ hạ. Chỉ có Lôi Hoàn cùng tác siêu hai người bộ hạ không có cường lực đội trưởng, Tần Ngạo Thiên liền từ trong quân đội tuyển ra võ nghệ cao chút người đến dưới trướng gánh Nhâm đội trưởng chức.

Bất quá dù cho trung bình một chuyện chính tiến hành hùng hực khí thế, nhưng Tần Ngạo Thiên vẫn cảm thấy binh sĩ chinh còn chưa đủ nhiều, mặc dù mình chỉ là cái Bình Mã chỉ huy làm, nhưng tại trên đầu mình còn có như vậy một cái 'Tiểu phi tướng quân' danh hào đầu, cho nên cho dù là nhiều chính chút Bình, Tần Ngạo Thiên tướng tin cũng là có thể. Vừa nghĩ tới sĩ tốt chất lượng, Tần Ngạo Thiên liền lên đi dân gian những cái kia lớn trang tử bên trên trung bình ý nghĩ. Vừa lúc ở cái này Tế Châu cảnh nội còn có mấy cái như vậy thực lực cường đại trang tử, nếu có được đến những này trang tử trợ giúp, Tần Ngạo Thiên thực lực liền sẽ càng thêm cường đại, nghĩ đến đây Tần Ngạo Thiên liền hạ quyết tâm ngày mai đi mấy cái kia trang tử thăm viếng một chuyến.

Nơi này là Vận Thành phụ cận một chỗ núi đồi, tên là 'Độc Long Cương', tại cái này cương vị bên trên có ba khu trang tử, xếp song song, ở giữa chính là Chúc gia trang, phía tây chính là Hồ gia trang, phía đông chính là Lý gia trang, ba cái trang tử tổng cộng có một hai vạn người, ngày thường vì dân, thời gian chiến tranh đều có thể làm vũ khí, trong đó lại lấy Chúc gia trang cường hãn nhất, vì đầu người người kêu là chúc nhà giàu, sinh có ba đứa con, lão đại chúc rồng, lão nhị chúc hổ, tiểu tử Chúc Bưu, tục ngữ nói hổ sinh tam tử, tất có một bư, nói chính là cái này Chúc Bưu. Chúc nhà giàu cái này ba con trai từng cái võ nghệ cao cường,

Người xưng 'Chúc thị tam kiệt', trong trang còn có một cái kêu là 'Thiết Bồng' Loan Đình Ngọc giáo sư dạy bảo ba người võ nghệ, khiến cho cái này 'Chúc thị tam kiệt' võ nghệ ngày càng tinh tiến, ần ần trở thành ba trang đứng đầu.

Mà tại kia Hồ gia trang bên trong, Hồ thái công sinh ra một trai một gái, trưởng tử Hồ Thành, người xưng 'Phi Thiên Hồ', võ nghệ cũng mười phần cao minh. Nữ nhi Hồ Tam Nương càng là anh hùng, có xưng hào 'Nhất Trượng Thanh', làm hai cái nhật nguyệt song đao, lại công phu trên ngựa cao minh, trong ngực còn có một cái Hồng Miên thông lọng chuyên môn dùng cho khóa lại địch nhân. Lý gia trang chủ nhân là Lý Ứng, làm một cây diêm thương thép, vác trên lưng có năm khẩu phi đao, nhưng tại trong vòng trăm bước lấy tính mạng người ta, người giang hồ đều gọi làm "Phốc Thiên Điều".

Cái này ba cái trong trang người người thượng võ, nếu có thể từ trong đó chiêu mộ cái mấy ngàn người, bộ đội của mình liền có thể nhanh chóng mạnh lớn. Tần Ngạo Thiên mang dạng này tâm tình mang theo Sơn Sĩ Kỳ Sử Tiến còn có Thời Thiên ba người thêm một trăm Lang vệ đầu tiên đi tới Chúc gia trang trước.

Tới Chúc gia trang, đi ngang qua Chúc gia cửa hàng lúc Tần Ngạo Thiên không khỏi nhìn về phía Thời Thiên, phải biết lúc trước Lương Sơn ba đánh Chúc gia trang nguyên nhân chính là Thời Thiên tại Chúc gia cửa hàng ăn trộm gà tạo thành. Nghĩ tới đây Tần Ngạo Thiên vẫn là đối Thời Thiên dặn dò một câu, "Thời Thiên, đến nơi này cần phải thu hồi tính tình của ngươi, chớ không nên gây chuyện sinh bùng, phải biết, hiện tại chúng ta đại biểu là triều đình." "Vâng, Thiên ca yên tâm đi, tiểu đệ đã sớm đổi tính, sẽ không cho các ca ca thêm phiền phức."

Tần Ngạo Thiên nghe lời này liền yên tâm gật gật đầu, đi tới Chúc gia trang trước cổng chính, cất giọng nói "Ta chính là Tế Châu binh mã tổng chỉ huy, tiểu phi tướng quân Tần Ngạo Thiên, hôm nay có ý đến đây Chúc gia trang trưng binh, mong rằng các vị trở về hướng nhà giàu thông báo một tiếng." Kia tá điền lĩnh mệnh từ về trong trang hướng chúc nhà giàu bẩm báo đi.

Chúc gia trang bên trong, chúc nhà giàu ngay tại sân đầu võ trông được giáo sư Loan Đình Ngọc chỉ điểm mình ba con trai võ nghệ đầu, chợt nghe tá điền đến báo nói Tế Châu binh mã tổng chỉ huy đi tới cửa trang trước đang đợi, chúc nhà giàu mặc dù không biết vì sao cái này chờ đại nhân vật đến mình trên làng đến, bất quá nên có cấp bậc lễ nghĩa vẫn là phải có, chúc nhà giàu gọi nghe tam tử cùng Loan Đình Ngọc, dẫn mọi người đồng loạt đến cửa trang trước mở cửa nghênh đón nói ". Lão hủ chúc nhà giàu, cung nghênh đại nhân. Còn xin đại nhân đi vào trong trang nghỉ ngơi." Phía sau Chúc thị tam kiệt cùng Loan Đình Ngọc bọn người cùng nhau bẩm nói ". Cung nghênh đại nhân!"

Tần Ngạo Thiên ừ một tiếng, chấp tay sau lưng nhanh chân đi tiến vào trong trang, đằng sau Sứ Tiến Sơn Sĩ Kỳ Thời Thiên bọn người theo thứ tự tùy theo nhập trang. Mà tại Tần Ngạo Thiên bọn người toàn bộ tiến vào trong trang về sau, chúc nhà giàu bọn người cái này mới đứng dậy đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63 : Độc Long Cương Tam Trang

Tần Ngạo Thiên bọn người đi vào trong trang, ngồi thượng thủ, cùng trang chủ chúc nhà giàu nói "Chúc lão trang chủ a, ta nghe nói cái này độc Long Cương bên trên lấy người Chúc gia trang cầm đầu ba khu trang tử đều là thượng võ chỉ thôn, trong thôn người đều có thể thời gian chiến tranh làm vũ khí, lại mỗi cái trang tử đều có võ nghệ xuất chúng người, ta lần này đến đây, chính là muốn xem một chút người ba trang phong thái, lại thuận tiện tới đây chiêu mộ một chút binh tướng cùng ta cùng nhau trừ tặc lập công, không biết nhà giàu nhưng nguyện trợ bản tướng quân một chút sức lực?" Nói xong Tần Ngạo Thiên không chớp mắt nhìn chăm chăm chúc nhà giàu.

Bị Tần Ngạo Thiên như thế nhìn chăm chăm nhìn, chúc nhà giàu cũng nói không nên lời cự tuyệt đến, hướng chỉ tại Tần Ngạo Thiên nói rõ ý đồ đến sau chúc nhà giàu ba con trai đều đi theo phụ họa nói "Cha, để hài nhi cùng vị tướng quân này cùng đi kiến công lập nghiệp a" "Đúng vậy a, cha, tổng đội tại cái này trong trang, chỉ có một thân võ nghệ cũng không có chỗ đi làm, cha, hài nhi nguyện đi theo tướng quân cùng nhau lên trận giết địch" "Cha, ngài liền đáp ứng huynh đệ chúng ta đi, chúng ta giữa lẫn nhau còn có chiếu ứng, không có việc gì."

Nghe ba con trai năn nỉ, chúc nhà giàu mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ. đành phải ứng thỉnh cầu của bọn hắn, đồng thời đứng dậy hai tay nắm ở Tần Ngạo Thiên tay nói "Tướng quân, lão phu liền cái này ba con trai, hôm nay ba người bọn hắn theo tướng quân, mong rằng tướng quân có thể thiện đãi bọn hắn, tuyệt đối không nên có một ngày để cho ta cái này người tóc bạc đi đưa tóc đen người a." Nói nói chúc nhà giàu không đành lòng rơi lên nước mắt.

"Cha, ngài nói cái gì đó, lại nói chút ừ rồi lời nói, huynh đệ chúng ta võ nghệ cao cường, như thế nào lại có việc đâu?" Tiểu nhi tử Chúc Bưu tự kiểm chế vũ dũng, không kiên nhẫn đối Chúc lão thái công nói. "Đúng vậy a, cha, huynh đệ chúng ta ba cái là không có việc gì, ngài cứ yên tâm đi" nói chuyện chính là Chúc gia trưởng tử Chúc Long, lão đại hiểu chuyện, biết lúc này nói cái gì lời nói nhất an ủi lão thái công.

Quả nhiên, chúc nhà giàu nghe Chúc Long về sau, cái này mới ngưng được rơi lệ, đồng thời lại nghe Tần Ngạo Thiên nói "Già quá cùng mời yên tâm, ba vị công tử vào ta trưởng, ta Tần Ngạo Thiên liền sẽ đối bọn hắn phụ trách, chắc chắn hộ đến ba vị công tử chu toàn."

Sau khi nói xong lại nhìn về phía phía sau Loan Đình Ngọc nói "Chắc hẳn vị này chính là ba vị công tử giáo sư 'Thiết Bồng' Loan Đình Ngọc đi? Đã sớm nghe được độc Long Cương Thiết Bồng chi danh, đúng lúc ta cùng dưới trướng hai vị thuộc cấp đều là làm bồng, có thể hay không mời loan giáo sư chỉ điểm một hai?"

"Tiểu nhân có tài đức gì, sao dám nói bừa chỉ điểm, Tần tướng quân nói quá lời." Loan Đình Ngọc nào dám mình nói khoác mình, chỉ là từ chối. Tần Ngạo Thiên cười nói "Ài, có bản lĩnh chính là có bản lĩnh, ta Tần Ngạo Thiên dùng người luôn luôn đều là không bám vào một khuôn mẫu, như vậy đi, loan giáo sư người cùng dưới trướng của ta thuộc cấp Sơn Sĩ Kỳ độ sức một phen, như là giáo sư có thể chiến thắng, ta liền tôn giáo sư vì một bộ đem như thế nào?" Nghe lời này, Loan Đình Ngọc cùng Chúc thị tam kiệt đều là hai mắt tỏa sáng, ai không muốn nhất phi trùng thiên a? Nếu như có thể vào lúc này lộ đến một tay, đạt được tướng quân ưu ái, kia về sau chẳng phải là liền có thể hơn người một bậc rồi? Nghĩ đến đây, ba người đều lộ ra khát vọng ánh mắt.

Tần Ngạo Thiên đương nhiên sẽ không nặng bên này nhẹ bên kia, nhìn về phía Chúc Bưu đám người nói "Các người không nên gấp gáp, đợi loan giáo sư tỷ thí xong về sau, liền do các người cùng dưới trướng của ta thuộc cấp Sứ Tiến tỷ thí, đồng dạng, nếu là thắng liền có thể vì một bộ tướng" Chúc Bưu ba người nghe được lời này sau đều ma quyền sát chương, hướng Sứ Tiến ném ánh mắt không có hảo ý. Sứ Tiến cũng không để ý tới ba người kia, chỉ là nhìn chăm chăm trên trận Sơn Sĩ Kỳ hai người, bởi vì Sứ Tiến nhớ mang máng lúc trước Sơn Sĩ Kỳ là hơi mạnh với mình, cho nên Sứ Tiến dự định thông qua cuộc tỷ thí này nhìn xem, mình cùng Sơn Sĩ Kỳ chỉ ở giữa chênh lệch có hay không thu nhỏ.

"Ha!" Theo Sơn Sĩ Kỳ hét lớn một tiếng, giữa hai người tỷ thí bắt đầu, chỉ gặp Sơn Sĩ Kỳ khí thế hùng hăng quơ đầu kia nặng bốn mươi cân côn sắt hướng

Loan Đình Ngọc nện xuống. Loan Đình Ngọc cũng nhìn ra Sơn Sĩ Kỳ lợi hại đến, không dám khinh thị, chỉ bình tĩnh ứng chiến, hai tay cầm côn ra sức hướng nghiêng phía trên vùng đi, đẩy ra Sơn Sĩ Kỳ nện xuống côn sắt. Lực đạo thật là mạnh, vậy mà có thể đẩy ra mình nện xuống côn sắt, Sơn Sĩ Kỳ ở trong lòng kinh dị nói. Kê này bắt phạm, lại lực cánh tay hơn người. Đồng dạng, lúc này ở Loan Đình Ngọc trong lòng cũng tại đắn đo Sơn Sĩ Kỳ lợi hại.

Lần đầu giao phong, gặp trên trận hai người đều thực lực bắt phạm, lại bắt phân cao thấp, dưới trận đám người cũng đều thu hồi tâm tư khác,

Hết sức chuyên chú quan sát hai người đánh nhau. Lần nữa, Sơn Sĩ Kỳ động, lần này Sơn Sĩ Kỳ hướng Loan Đình Ngọc phát khởi liên miên không dứt tiến công, lại tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, nhưng đối diện Loan Đình Ngọc vậy mà một kích không rơi đem Sơn Sĩ Kỳ tiến công cho hết căn lại. Tại hai người lại giao thủ hai mươi hiệp về sau, Loan Đình Ngọc dần dần chiếm cứ chủ động, Sơn Sĩ Kỳ chậm rãi rơi hạ phong.

Mà mắt thấy Sơn Sĩ Kỳ rơi vào hạ phong Sử Tiến thì là mặt mũi tràn đầy chấn kinh, lúc đầu Sử Tiến một mực lấy đồng dạng dùng côn lại hơi mạnh với mình Sơn Sĩ Kỳ làm mục tiêu không ngừng đi tới, nhưng hôm nay đột nhiên phát hiện lại còn có mạnh hơn Sơn Sĩ Kỳ người xuất hiện, lại nghĩ lên tại sân huấn luyện bên trong một mực mang theo mặt nạ Lâm Xung ba người, Sử Tiến lúc này mới thể hội câu kia nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên.

Sơn Sĩ Kỳ thấy mình xảy ra hạ phong, có chút vội vàng xoay động, ra sức đẩy ra Loan Đình Ngọc tiến công sau đó xoay người hướng về sau chạy, định cho Loan Đình Ngọc đến cái hồi nỡ thương, nhưng ai biết kia Loan Đình Ngọc chỉ là chậm rãi ở sau lưng hắn đuổi theo, đồng thời đưa ra một mực tay hướng bên hông sờ soạng, Tàn Ngao Thiên xem xét, đó là một thanh thiết chùy, nguyên lai Loan Đình Ngọc không chỉ có là dùng côn cao thủ, còn có một tay bay chùy kỹ năng giấu ở thân, xem ra hôm nay Sơn Sĩ Kỳ là muốn thua.

Sơn Sĩ Kỳ chính tính toán giữa hai người khoảng cách, chợt nghe kia Loan Đình Ngọc hét lớn một tiếng "Nhìn bay chùy" đồng thời lại có một đạo tiếng xé gió truyền đến, Sơn Sĩ Kỳ không kịp nghĩ nhiều, chỉ trở lại lần nữa vùng côn, trong tay côn sắt đang cùng Loan Đình Ngọc bay tới thiết chùy kích ở cùng nhau, bay chùy chỉ lực khiến cho Sơn Sĩ Kỳ thân hình bưng bính bưng bính, Loan Đình Ngọc liền thừa dịp này thời cơ tiến lên một bước quơ gạt đập dưới, "Thủ hạ lưu tình!" Cuối cùng tại tất cả mọi người khản trương nhìn chăm chú, Thiết Bồng đứng tại Sơn Sĩ Kỳ đỉnh đầu ngay phía trên. Trận chiến này, Loan Đình Ngọc thắng.

Bị kinh sợ Sơn Sĩ Kỳ che ngực trở lại dưới trận Sử Tiến bên cạnh lúc, Tàn Ngao Thiên vỗ tay nói " 'Thiết Bồng' Loan Đình Ngọc quả nhiên danh bất hư truyền, thật sự là một trận đặc sắc tuyệt luân tỷ thí, loạn giáo sư, dưới trướng của ta thuộc cấp chức nhất định có giáo sư một chỗ cấm dùi." "Tạ tướng quân!" Loan Đình Ngọc vội vàng quỳ xuống bái tạ.

Sơn Sĩ Kỳ cùng Loan Đình Ngọc giao đấu kết thúc, tiếp xuống liền nên là Sử Tiến phân biệt cùng Chúc thị tam kiệt giao đấu, Tàn Ngao Thiên vỗ vỗ Sử Tiến bả vai nói "Hào hảo đánh, đừng cho ta mặt thể diện" Sử Tiến đương nhiên biết Tàn Ngao Thiên chỉ là cái gì, Sơn Sĩ Kỳ đã thua một trận, như mình thua nữa há không phải nói rõ Tàn Ngao Thiên trong quân không người sao? Cho nên mặc kệ là vì mình vẫn là vì Tàn Ngao Thiên, Sử Tiến đón lấy giao đấu đều không cho phép hắn thua, mang theo dạng này gánh nặng, Sử Tiến kéo lấy côn sắt đi tới giữa sân, trận đầu cùng nó đối chiến chính là Chúc thị. Tam kiệt bên trong lão đại, Chúc Long.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64 : Đền Bình

Sử Tiến nắm tay bên trong Thanh Long côn, lẳng lặng chờ đợi lấy Chúc Long tiến công, bởi vì Sử Tiến muốn lấy bị người xa luân chiến phương thức tác chiến, cho nên vẫn là muốn chỉ bằng lượng phòng ngừa dư thừa thể lực tiêu hao. Mà đối diện Chúc Long thì không có cổ kỵ nhiều như vậy, một lòng biểu hiện hấn đi lên liền dẫn theo thương hô to hướng Sử Tiến lao đến.

Sử Tiến một mực không hề động, thẳng đến Chúc Long vọt tới trước mặt lúc, Sử Tiến mới vùng trong tay Thanh Long côn, đem đâm tới trường thương đánh là xong lúc đầu quỹ tích, tiếp lấy Sử Tiến liền như cùng ngủ tĩnh sư tử vùng lên trường côn liên miên không ngừng mà đã kích lấy Chúc Long, vậy chúc rồng lúc này chỉ có phòng thủ phần, nhưng dù cho dạng này, Chúc Long cảm sung hai tay cũng vẫn là bị chấn tê.

"Đình", lại là một tiếng binh khí va nhau thanh âm, tiếp xuống trên trận liền phát ra "Sang sang lang" binh khí rớt xuống đất thanh âm, nguyên lai là bởi vì Sử Tiến lực lượng quá lớn, Chúc Long hai tay bị chấn tê dại cảm không được binh khí, cho nên tại vừa rồi vừa đánh trúng Chúc Long trường thương trong tay rớt xuống đất, Sử Tiến cũng thấy tốt thì lấy, đem Thanh Long côn khoác lên Chúc Long trên vai, Sử Tiến, thắng.

Chúc Long ù rũ cúi đầu về tới chúc thái công sau lưng, chúc quá công an an ủi Chúc Long vài câu tạm thời không đề cập tới. Kế tiếp là chúc hồ ra sân, chỉ gặp chúc hồ cầm đại đao, lúc gần đi nói với Chúc Long "Đại ca, ngươi lại nhìn nhị đệ ta" "Nhị đệ cẩn thận một chút" còn không đợi Chúc Long nói xong, vậy chúc hồ cũng đã hướng Sử Tiến vọt tới.

Sử Tiến vẫn không có động trước, mà là một mực tại tự lực, thẳng đến chúc hồ vùng đao bổ tới, Sử Tiến lúc này mới lấy sét đánh chi thế lôi đình chỉ lực vùng ra một gậy, một kích liền đem chúc hồ đại đao trong tay đánh bay, sau đó trong tay trường côn thuận thế rơi vào chúc hồ trên vai, dùng khinh miệt ngữ khí hỏi "Còn tiếp tục đánh sao?" "Không đánh, không đánh, ta thua" chúc hồ chưa tỉnh hồn, nhưng hắn vẫn như cũ biết mình đã thua, tại Sử Tiến thu

hồi trường còn sau chúc hỏ cúi người nhặt lên rớt xuống đất đại đao, yên lặng đi trở về Chúc Long bên người, không nói gì.

Sử Tiến cẩn thận từng li từng tí thắng hai trận, tiếp xuống liền chỉ có Chúc gia lão tiểu Chúc Bưu, mặc dù Chúc Bưu là Chúc thị tam kiệt bên trong đứng mãnh nhất, bất quá Sử Tiến đã không có nỗi lo về sau, cho nên có thể buông tay buông chân cùng chúc đại chiến. Mà vậy chúc bưu thấy mình hai vị huynh trưởng đều thua mất, trong lòng cũng tự nhiên âu thờ ra một hơi, toàn chờ phân phó cùng Sử Tiến, trên trận bầu không khí so sánh với trước hai trận so, càng thêm ngưng trọng mấy phần. Tại hai người lẫn nhau gặp nhau lễ về sau, đều không hẹn mà cùng hướng đối phương phát khởi tiến công.

Hai người thế công đều rất hung mãnh, có thể nói là cây kim so với cọng râu, thế nhưng là, vậy chúc bưu như thế nào lại là Sử Tiến đối thủ đầu, tại giao thủ sau mấy hiệp, bất hết hỏa lực Chúc Bưu liền bị đồng dạng không có nương tay Sử Tiến cho áp chế lại, chậm rãi chỉ có trốn tránh cùng cố thủ phần, mà tại giữ vững được hai mươi cái hiệp về sau, Chúc Bưu không có xảy ra ngoài ý muốn bại vào Sử Tiến chi thủ. Sử Tiến đối Chúc thị tam kiệt, ba trận chiến ba thắng.

Chúc thị tam kiệt lần này triệt để không có uy phong, trước đó còn muốn lấy thắng về sau muốn thế nào như thế nào, hiện tại liền đều ỉu xiu xuống dưới, đánh với Sử Tiến một trận cũng đồng dạng làm ba người biết nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên đạo lý. Tàn Ngạo Thiên nhìn thấy Sử Tiến ba trận chiến ba thắng, tự nhiên thật cao hứng, tại Sử Tiến trở lại trong trận thời điểm đối Sử Tiến khích lệ không có chút nào keo kiệt, đồng thời cũng nghe được Chúc Bưu ba người mặt đỏ tới mang tai. Vì hóa giải một chút cục diện lúng túng, chúc quá công khai miệng nói ". Tướng quân, cái này tỷ thí đã kết thúc, kia tiểu nhân liền thay tướng quân an bài trung binh một chuyện." Nghe được lời này, Tàn Ngạo Thiên cung kính đắc đạo "Làm phiền thái công, còn xin thái công phái người đem ta lần này đến đây sự tình cáo tri Lý Hồ hai trang, cũng thừa đến bản tướng lần nữa bôn ba." "Kia là tự nhiên" chúc thái công gật đầu nói phải.

Tại trở về đại đường thời điểm Tàn Ngạo Thiên lại an ủi Chúc Bưu ba người nói ". Ba vị công tử cũng không cần tự coi nhẹ mình, Sử Tiến tướng quân võ nghệ cho dù ở quân ta bên trong cũng là số một số hai hảo thủ, ba vị bại vào thủ hạ cũng không có cái gì, chờ đến Tế Châu về sau, bản tướng quân chắc chắn để các ngươi võ nghệ nâng cao một bước." Nghe lời này, Chúc Bưu ba người mới có hơi vui mừng, vốn cho rằng Tàn Ngạo Thiên lại bởi vì ba người chiến bại mà không chào đón mình đâu, hiện tại xem ra, sự tình cũng không phải là mình suy nghĩ, đã dạng này, huynh đệ mình ba người ôn hòa sẽ biểu hiện thật tốt, đây là lúc này Chúc gia ba huynh đệ nội tâm ý tưởng giống nhau.

Mọi người tại trong hành lang ăn xong bữa cơm về sau, Lý gia trang trang chủ Lý Ứng mang theo quân gia Đỗ Hưng cùng mấy trăm tá điền cùng nhau đi tới Chúc gia trang, đồng thời chạy tới còn có Hồ gia trang trang chủ Hồ lão thái công, mang theo nhi tử Hồ Thành cùng nữ nhi Hồ Tam Nương cùng một đám tá điền cũng đến Chúc gia trang trang bên ngoài. Tàn Ngạo Thiên nghe được tin tức hào hứng, hân cũng không kịp chờ đợi đến muốn gặp cái này nữ trung hảo kiệt Hồ Tam Nương là bực nào phong thái, cùng mình vu vật Lý Sư Sư có khác biệt gì.

Tàn Ngạo Thiên cùng mọi người tới cửa trang trước, gặp Hồ Lý hai trang người đều quý xuống bái đạo "Thảo dân bái kiến tướng quân!" "Các vị đều đứng lên đi" Tàn Ngạo Thiên còn chịu không được lễ lớn như vậy, luôn cảm giác có chút không ổn. Tại trang bên ngoài tất cả mọi người đứng người lên thời điểm, Tàn Ngạo Thiên chú ý tới một thân nhung trang Hồ Tam Nương, lần đầu tiên, Tàn Ngạo Thiên liền nhìn ra Hồ Tam Nương cùng Lý Sư Sư khác biệt, Lý Sư Sư cho người cảm giác, là loại kia ôn nhu vẻ đẹp, mà Hồ Tam Nương cho người, lại là một loại thoải mái cảm giác, mà lại Hồ Tam Nương khuôn mặt cùng dáng người cũng đều có thể xưng hoàn mỹ.

Ngay tại Tàn Ngạo Thiên nhìn chăm chú Hồ Tam Nương thời điểm, Hồ Tam Nương phảng phất có cảm giác, giương mắt nhìn Tàn Ngạo Thiên một chút, gặp chính nhìn chăm chăm mình, cho dù là thoải mái Hồ Tam Nương cũng khó tránh khỏi lộ ra một chút tiểu nữ tử tư thái, dù sao lúc này Hồ Tam Nương mới năm phương đôi tám a, nghĩ đến như thế cực phẩm, vậy mà tiện nghi cho vương anh kia đồ hảo sắc, Tàn Ngạo Thiên đã cảm thấy tức giận, cũng tại nội tâm quyết định, chờ đã bình định Tế Châu xung quanh nạn trộm cướp về sau, sau khi rời khỏi đây mục tiêu thứ nhất chính là muốn bình định vương anh kia Thanh Phong Sơn.

Suy nghĩ nhiều nhiều như vậy, Tàn Ngạo Thiên khó tránh khỏi sẽ lộ ra mặt tự nhiên biểu lộ, nhưng về mặt này cũng là bị Hồ lão thái công bắt được, Hồ lão thái công lại thuận Tàn Ngạo Thiên ánh mắt nhìn lại, gặp ánh mắt kia điểm cuối cùng lại là nhà mình khuê nữ Hồ Tam Nương, cái này để Hồ lão thái công ở trong nội tâm có một phen so đo.

Trang bên ngoài hai trang nhân mã đi vào trong trang, Tàn Ngạo Thiên cũng tỉnh táo lại. Nguyên lai chúc nhà giàu chẳng những đem Tàn Ngạo Thiên đến mục đích nói cho mặt khác hai trang, đồng thời còn để hai trang trực tiếp mang theo bốn trang muốn theo Tàn Ngạo Thiên về Tế Châu nhân mã đến đây, cho nên mới có thể có nhiều người như vậy tụ tập.

Đi vào đại đường, Hồ lão thái công cùng Lý Ứng đối Tàn Ngạo Thiên gặp lễ rồi nói ra "Chúng ta nghe chúc thái công nói tướng quân lần này tới độc Long Cương là vì trung bình một chuyện, chúng ta có ý từ bốn trang bên trong các chinh đến năm trăm tá điền là quân đưa tới, hi vọng có thể vì tướng quân tiểu phi đại nghiệp ra một phần lực." Tàn Ngạo Thiên gật đầu nói "Đa tạ ba trang nhân mã đối bản đem ủng hộ, Tàn mỗ đều ghi tạc trong lòng, mời chư vị yên tâm, Tàn mỗ nhất định sẽ tiêu diệt đạo tặc, còn bách tính một cái thái bình."

"Tần tướng quân, lão hủ còn có một cái yêu cầu quá đáng" Hồ lão thái công lại bổ sung, "Hồ lão thái công có chuyện gì, cứ nói đừng ngại" "Là như thế này, Tần tướng quân, lão hủ sinh ra một trai một gái, đều thích võ nghệ, lão hủ hi vọng lần này có thể đem hai người đưa vào trong quân, cùng tướng quân cùng một chỗ bảo vệ an dân, mong rằng tướng quân đáp ứng." Nói xong còn hướng Tàn Ngạo Thiên bái xuống dưới.

"Thái công mau mau xin đứng lên, ngài nói chút chuyện nhỏ này cứ yên tâm đi, lệnh lang lệnh ái đã có tâm, bản tướng quân từ sẽ thành toàn, thái công không cần đa lễ." Kỳ thật Tàn Ngạo Thiên chuyện này đến, trung bình không phải mục đích, thu tướng tài là mục đích, đã Hồ thành huynh muội mình có giác ngộ, vậy liền không cần mình lại nhiều tốn nước bọt.

Nghĩ tới đây Tàn Ngạo Thiên vừa nhìn về phía bên cạnh Lý Ứng, kia Lý Ứng lại là nói nói, "nhỏ người vẫn là không yên lòng trong trang, mong rằng tướng quân thông cảm

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65 : Về Thành Định Tướng

Nhìn xem Lý Ứng cũng không có đi bộ đội, Tần Ngạo Thiên mặc dù cũng là có điều mắt nhìn, bất quá cũng vẫn là có thể lý giải, người ta Lý Ứng tại cái này độc Long Cương tòa cái thổ tài chủ tốt bao nhiêu a, mặc dù không có Chúc gia trang thế lớn, nhưng một mực cũng đều là trải qua ăn mặc không lo sinh hoạt, mà lại Lý Ứng cũng không phải Chúc Bưu loại kia trẻ tuổi nóng tính niên kỷ, tự nhiên là sẽ không theo Tần Ngạo Thiên đi, chỉ là đưa tới năm trăm bìa cứng tá điền đến sung nhập Tần Ngạo Thiên trong quân.

Mặc dù tại Thủy Hử nguyên lai quỹ tích bên trong Lý Ứng cũng là lương trong núi một viên, bất quá kia là bị Tống Giàng thiêu hủy gia viên không có chỗ đi mới lưu ở trên núi, Tần Ngạo Thiên hiện tại là quan, dù cho không phải quan Tần Ngạo trời cũng sẽ không làm ra loại kia cảm thụ sự tình đến, liền đành phải lưu Lý Ứng tại cái này độc Long Cương, nói thế nào nơi này cũng là một cái hiểm yếu chi địa, luôn luôn muốn lưu lại chút người có năng lực trông coi, làm một phen an bài về sau Tần Ngạo Thiên liền dẫn Loan Đình Ngọc, Chúc thị tam kiệt, Hồ Thành Hồ Tam Nương bốn người cùng từ ba trang khai ra hai ngàn nhân mã trở về Tế Châu thành, cái này hai ngàn nhân mã là từ Chúc gia trang ra một ngàn người, Lý Hồ hai trang đều ra năm trăm người mà tạo thành.

Trở lại sân huấn luyện bên trong, Tần Ngạo Thiên triệu tập tất cả mọi người tới, lúc này giữa sân tăng thêm Tần Ngạo Thiên từ độc Long Cương được hai ngàn người tổng cộng có hơn năm ngàn người. Tần Ngạo Thiên tuyên bố "Từ tại chúng ta nhân mã lớn mạnh, cho nên ta quyết định tại thuộc cấp phía dưới thiết hai cái phó tướng, lĩnh một khúc nhân mã, một khúc nhân mã năm trăm người, mà thuộc cấp thì thống lĩnh hai khúc nhân mã. Cũng chính là một ngàn người, chúng ta có năm ngàn người, cho nên ta đem đề bạt năm người vì thuộc cấp. Hiện tại ta tuyên bố mấy cái thuộc cấp để cho người nào đảm nhiệm" tất cả mọi người nhắc lên tinh thần đến, dù sao trước đó thuộc cấp chức vụ đều xuống làm phó tướng, mặc dù thủ hạ binh mã nhân số không thay đổi, nhưng ai đều không muốn tại tên trước thêm cái chữ phó a, thế là đều khẩn trương nghe, muốn nhìn một chút tại trong mọi người đến cùng người nào sẽ trở hết tài năng, trở thành thuộc cấp.

Tần Ngạo Thiên đem về mặt của mọi người thu hết vào mắt, dừng một chút tuyên bố "Tấn thăng thuộc cấp năm người theo thứ tự là, Sứ Tiến, Sơn Sĩ Kỳ, Dương Chí, tác siêu, Loan Đình Ngọc" đương Tần Ngạo Thiên đem năm viên thuộc cấp danh tự công bố ra về sau, ở đây đại đa số người đều là thất vọng, bất quá tự nhiên cũng có người dám đến cao hứng, trong đó lấy Loan Đình Ngọc là nhất, mặc dù tại Chúc gia trang thời điểm Tần Ngạo Thiên đã đáp ứng mình sẽ tôn mình vì thuộc cấp, nhưng Loan Đình Ngọc coi là kia Tần Ngạo Thiên chẳng qua là lúc đó vì chiều mộ mình còn nói ra thu mua lòng người ngữ mà thôi, mình tới nơi này có thể được cái phó tướng chức vụ cũng không tệ rồi, thật không nghĩ đến Tần Ngạo Thiên y nguyên đem mình đề bạt đến thuộc cấp chức vụ, kẻ sĩ chết vì tri kỷ, lúc này Tần Ngạo Thiên tại Loan Đình Ngọc trong lòng, đã đến có thể vì hiến ra sinh mệnh trình độ, chỉ là Tần Ngạo Thiên cũng không biết.

Tại Tần Ngạo Thiên trong lòng, đối cái này năm cái thuộc cấp nhân tuyển cũng là cân nhắc tại ba, Sứ Tiến là lúc đầu lão tướng, một thân công tích, tự nhiên không người nói cái gì. Sơn Sĩ Kỳ võ nghệ hơi thắng tại Sứ Tiến, đám người nhìn ở trong mắt tự nhiên cũng sẽ không nói cái gì. Nhưng ba người còn lại có lẽ liền không có nhiều như vậy nhận đồng, nhất là Dương Chí cùng Loan Đình Ngọc, một cái là cùng mọi người liên chiến bảy trận một trận chưa thắng, dạng này chiến tích đám người khẳng định sẽ cảm thấy lấy Dương Chí chi nghệ, không đủ để trong lúc trách nhiệm. Mà tác siêu từ lúc đến sau cũng là một mực không có bất kỳ cái gì thành tích, đám người cũng không biết năng lực của hắn như thế nào. Còn Loan Đình Ngọc liền càng không cần phải nói, một cái mới đến ngoại lai hộ, vậy mà liền chiếm cứ bộ này đem vị, muốn nói chúng tướng không có oán khí, đánh chết Tần Ngạo Thiên hẳn đều không tin.

Bất quá Loan Đình Ngọc võ nghệ chi cao, phóng nhãn Thủy Hử cũng có thể đứng vào mười vị trí đầu, mà kia Tăng Đầu Thị sử văn cung thì là năm vị trí đầu, chỉ là Tăng Đầu Thị hơi xa mà thôi, Tần Ngạo Thiên lúc này mới không có đến đó chiêu tướng. Tần Ngạo Thiên tin tưởng, lấy Loan Đình Ngọc võ nghệ, trấn trụ những tướng lĩnh này cũng là không có vấn đề. Mà tác siêu là mình tại Đại Danh phủ Lương Trung Thư chỗ muốn tới, như cho địa vị thấp, Lương Trung Thư bên kia cũng là không dễ nhìn, tất cả cái này tác siêu cũng chiếm cứ ngũ tướng bên trong một cái danh ngạch. Mà Dương Chí cùng tác siêu võ nghệ tương đương, tại Đại Danh phủ cũng là địa vị giống nhau, cùng một chỗ được đề bạt làm đề hạt, như Tần Ngạo Thiên chỉ nhắc tới nhờ tác siêu mà xem nhẹ Dương Chí, khẳng định là sẽ để cho Dương Chí sinh lòng bị thương. Tần Ngạo Thiên vẫn tương đối thích Dương Chí, bởi vì, chỉ vì Dương Chí là Dương gia về sau. Còn Dương Chí nên như thế nào giữ vững mình bộ này đem vị, liền muốn nhìn hắn bản lĩnh của mình.

Tại chúng liền đem đều đối Tần Ngạo Thiên an bài nghị luận âm ỉ thời điểm, Tần Ngạo Thiên hét lại đám người, nói "Mọi người không cần phải gấp, đây chỉ là sơ bộ quyết định mà thôi, không có tuyển chọn chư vị cũng đều không nên hoảng hốt, tại sau nửa tháng, ta sẽ ở này thiết xuống lôi đài, nếu có người đối với cái này an bài hoặc là cho rằng một vị nào đó thuộc cấp năng lực không đủ để nhậm trách nhiệm, có thể tại hôm đó lên đài khiếu chiến, cuối cùng còn lại năm người, chính là dưới trướng của ta năm viên thuộc cấp cuối cùng nhân tuyển."

Nghe đến lời này về sau, tất cả mọi người đều có hào hứng, nguyên lai thuộc cấp chức còn có thể dựa vào năng lực của mình đi đánh xuống, cái này cũng khiến cho lại từ trường lực bất phàm người ngo ngoe muốn động, trong đó còn bao gồm Chúc gia ba huynh đệ, mặc dù ba người này tất cả đều bại bởi Sứ Tiến, nhưng Tần Ngạo Thiên từng nói qua, Sứ Tiến năng lực tại dưới trướng cũng là số một số hai, đã vị trí có năm cái, vậy mình đi khiếu chiến người khác không phải tốt sao, Loan Đình Ngọc là mình ba người giáo sư, thực lực ba người là biết đến, mà Sơn Sĩ Kỳ nghe nói muốn so Sứ Tiến còn lợi hại

hon, ba người lại nghĩ lên ngày đó cùng Loạn Đình Ngọc độ sức đến, liền đều đem Sơn Sĩ Kỳ cũng ném trừ bên ngoài, ba người kia mục tiêu liền khóa ổn định ở Dương Chí cùng tác siêu trên thân.

Nói qua những này về sau, Tàn Ngao Thiên còn đem Chúc Long, chúc hổ, Chúc Bru, Hồ Thành, Hồ Tam Nương, Loạn Đình Ngọc sáu viên mới đem giới thiệu cho đám người, trong đó Hồ Tam Nương mỹ mạo còn đưa tới một lần không nhỏ oanh động.

Tàn Ngao Thiên đem mọi người sau khi giải tán, trên trận đám người cũng không hề rời đi, các vị tướng lĩnh đều phân phó binh sĩ áp đặt huấn luyện về sau liền đều tìm nơi hẻo lánh đi huấn luyện võ nghệ đi. Mà xem như áo đen giáo đầu Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Triều Cái bốn người thì bị người mời quá khứ làm bồi luyện, tại ở trong đó còn phát sinh không ít tranh chấp đâu. Nguyên lai là Sử Tiến tìm đến sự phụ của mình Vương Tiến đến cùng cổ võ nghệ, mà Chu Đồng lại là cũng coi trọng vị này Vương Tam giáo đầu, cũng muốn bồi mình huấn luyện, liền cùng Sử Tiến xảy ra tranh chấp. Mà loại chuyện này chỗ nào cũng có, như cuốn lấy Lỗ Trí Thâm Lưu Đường, Lôi Hoàn, Bảo Húc ba người. Đề mắt tới Lâm Xung thân thủ Dương Chí, tác siêu hai người. Mà Triều Cái ngược lại là rơi vào thanh nhàn, chỉ có chính Loạn Đình Ngọc tìm tới, nguyên lai là Loạn Đình Ngọc cũng nghĩ đến đề cao hạ mình võ nghệ, gặp tất cả mọi người tìm ba cái kia áo đen mặt nạ giáo đầu, liền nhận định cái này so là võ nghệ cao cường hạng người, nhìn đồng dạng một thân ăn mặc Triều Cái không người đến tìm, tựa như cùng nhìn thấy bảo tìm tới Triều Cái.

Cuối cùng cái khác giáo đầu cũng không có cách nào, Vương Tiến thương giải vì chính mình một người một mình cùng Sử Tiến Chu Đồng hai người so chiêu, Lâm Xung cũng khai thác phương pháp giống nhau, một mình đối chiến Dương Chí tác siêu hai người. Mà Lỗ Trí Thâm chỗ Lưu Đường Lôi Hoàn hai người lại là không ai nhường ai, khiến hai người đánh lên, không nghĩ tới sinh hoạt quỳ tích đã cải biến hai người vẫn là đánh ở cùng nhau, xem ra có ít người ở giữa là nhất định có một trận đánh nhau a, mà hai người đánh lên lại là tiện nghi Bảo Húc. Bảo Húc thì thừa dịp lại không có người cùng mình tranh đoạt Lỗ Trí Thâm lúc, hướng Lỗ Trí Thâm lĩnh giáo lên, đương nhiên bị Lỗ Trí Thâm ngược không rõ, bất quá thu hoạch cũng là rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66 : Cao Cầu Hại Người Nữa

Ngay tại quảng trường tất cả mọi người tại khí thế ngất trời tiến hành lấy lúc huấn luyện, Tàn Ngao Thiên phái Thời Thiên đi cho tại Lương Sơn bến nước huấn luyện thủy quân tam Nguyên đưa đi một phong thư, trên đó viết đề ba người đem thủy quân mở rộng đến một ngàn người, thiết Nguyên Tiểu Nhị vì thuộc cấp, Nguyên Tiểu Ngũ, Nguyên Tiểu Thất hai người làm phó tướng, ba người nghe xong đại hỉ, Nguyên Tiểu Nhị lại lưu Thời Thiên xuống tới hết lớn một trận, thẳng đến hùng đông mới thả Thời Thiên trở về.

Một ngày này, trước đó Tàn Ngao Thiên phái đi Đông Kinh cho Thái Kinh tặng lễ Bạch Thắng trở về, gặp qua Tàn Ngao Thiên nói xong Thái Kinh một thứ gì rất xem trọng mình về sau, còn từ Đông Kinh mang về một tin tức. Đó chính là Hoàng đế ngự tiền Kim Thương ban giáo đầu Từ Ninh bị Cao Cầu hãm hại, ngay tại sung quân Thương Châu trên đường.

Nghe tới tin tức này lúc, Tàn Ngao Thiên là biểu thị rất không minh bạch, tại sao có thể có loại sự tình này, Thủy Hử bên trong không có viết a, đang hỏi qua Bạch Thắng tiền căn hậu quả về sau Tàn Ngao Thiên thế mới biết, nguyên lai chuyện này cùng mình cũng là có chút điểm liên hệ. Sự tình muốn ngược dòng tìm hiểu đến lúc trước Tàn Ngao Thiên cùng Lâm Xung cùng một chỗ giết tới Cao Cầu phủ bên trên tiến hành ám sát, cho Cao Cầu tạo thành rất lớn bóng ma tâm lý, tại mấy ngày kế tiếp đều một mực ở vào run như cây sậy trạng thái. Chợt một ngày đang bồi Hoàng Thượng bóng đá về sau gặp được Kim Thương ban giáo đầu Từ Ninh, Cao Cầu gặp võ nghệ cao cường, liền muốn mời Từ Ninh vì chính mình trông nhà hộ viện. Từ Ninh là nhân vật bậc nào, hoàng thượng ngự tiền Kim Thương ban giáo đầu a, như thế nào lại chạy tới cho Cao Cầu trông nhà hộ viện làm con chó giữ cửa đâu, lúc này liên cự tuyệt Cao Cầu, Cao Cầu bị Từ Ninh cự tuyệt về sau, liền ghi hận trong lòng, bất quá bởi vì Từ Ninh có thể tại trước mặt hoàng thượng nói chuyện, Cao Cầu cũng không có phát tác.

Sau đã tới mấy tháng, Cao Cầu cùng người nói chuyện phiếm, chợt nghe Từ Ninh có một bộ gia truyền bảo giáp Tái Đường Nghê, có thể hộ thân đao thương bất nhập, Cao Cầu nghe liền đề cho người đeo lên trọng kim đi Từ Ninh phủ thượng muốn đem bảo giáp mua được phòng thân, nhưng kia bảo giáp chính là Từ Ninh tổ tiên lưu truyền tới nay, Từ Ninh lại làm sao có thể bán cho Cao Cầu. Từ Ninh cũng biết như lần nữa cự tuyệt thế tất sẽ đem Cao Cầu triệt để đắc tội, Từ Ninh đành phải từ chối trong nhà bảo giáp đã sớm bị tặc nhân trộm đi, cho nên hiện đã không có bảo giáp lại cho cùng Cao Cầu. Cao Cầu nghe xong bán tín bán nghi, sau trọng kim mua được trên giang hồ đạo tặc trong đêm đi Từ Ninh phủ thượng tìm tòi, gặp Từ Ninh bảo giáp cũng không mất đi, chỉ là bị treo móc ở trên xà nhà, kia tặc nhân mặc dù không có có thể đắc thủ, bất quá cũng làm cho Cao Cầu biết được bảo giáp tồn tại. Nghĩ đến Từ Ninh cự tuyệt mình trước đây, lại lừa gạt mình ở phía sau, Cao Cầu liền hiện lên ác ý, sau cùng Lâm Xung kinh lịch đồng dạng, thiết kế đem Từ Ninh lừa gạt nhập Bạch Hồ đường, cuối cùng bị người lấy có ý định mưu hại Cao Cầu chỉ danh bị đẩy đi Thương Châu, chỉ vì xem ở Hoàng đế trên mặt mũi, không có tại Từ Ninh trên mặt chích chữ mà thôi.

Nghe những này về sau, trong phòng Lâm Xung nhớ tới tự thân kinh lịch, không khỏi giận dữ nói "Cao Cầu cái thằng này, không biết hại nhiều ít trung lương, nghĩ kia Từ giáo đầu cũng là một hảo hán, tại Đông Kinh thời điểm ta đã từng cùng nó gặp qua, khiến cho một tay câu liêm thương, bình thường trăm tám mươi người cận thân không được, bùng đến một hảo hán, Thiên ca không bằng cũng đem cái này Từ giáo đầu cứu lại đi."

Tần Ngao Thiên cũng đang có ý này, nói với Lâm Xung "Giáo đầu chớ hoảng sợ, cái này Từ Ninh ta là khẳng định sẽ cứu, Bạch Thắng, cái này Từ Ninh tiến về Thương Châu trên đường sẽ hay không trải qua cái này Tế Châu thành?" Bạch Thắng biết nói "Bẩm ca ca, kia Từ Ninh nếu muốn cầu Thương Châu, chắc chắn sẽ tới đây, không biết ca ca có tính toán gì không?" Nghe được Từ Ninh sẽ trải qua Tế Châu, Tần Ngao Thiên an tâm, cười nói "Còn có thể có tính toán gì, trực tiếp chụp xuống không phải tốt, vừa vận quân ta bên trong thiếu người, Từ giáo đầu xâm chữ lên mặt ở đâu cũng đều là tham gia quân ngũ, ta Tần Ngao Thiên muốn tới có cái gì không được?" "Ca ca anh minh" Bạch Thắng bái nói "Tốt, lời khen tặng thì không cần nói, nhanh đi tìm hiểu một chút Từ giáo đầu ngày nào đến Tế Châu, đừng đến lúc đó bỏ lỡ nữa" "Vâng, kia tiểu nhân đi xuống"

Bạch Thắng sau khi đi, Tần Ngao Thiên hỏi Thời Thiên nói ". Thời Thiên, người nhìn cái này Bạch Thắng như thế nào, nếu do hắn đảm nhiệm trợ thủ của người, người có bằng lòng hay không?" Thời Thiên trả lời "Thiên ca, cái này Bạch Thắng tại thánh thính tin tức một đạo bên trên cũng là một nhân tài, dùng để làm tiêu đệ phụ tá tự nhiên là dư xài."

Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, cái này Bạch Thắng thế nhưng là về sau Lương Sơn bên trên 'Tứ đại thần thám' một trong a, ba người khác theo thứ tự là mang tông, vui sướng, Thời Thiên. Có bốn người này tại, khiến cho Lương Sơn cơ hồ đối với triều đình nhất cử nhất động rõ như lòng bàn tay,

Đây cũng là ngày sau Lương Sơn có thể đánh bại Cao Cầu Đồng Quán đại quân nguyên nhân một trong.

Qua năm ngày, Từ Ninh cùng hai cái đệ ép hắn công nhân từ quan đạo mà đến, trải qua Tế Châu lúc, Tần Ngao Thiên tự mình dẫn người đi đem ba người tiếp vào thành bên trong. Tần Ngao Thiên mệnh hai cái công nhân vì Từ Ninh giải khai gông xiềng, khôi phục Từ Ninh tự do. Hai cái công nhân cũng là cảm thấy Từ Ninh là đầu hảo hán, trên đường đi đối Từ Ninh chiều có có thừa, mà Cao Cầu chỉ là ra ngoài trả thù tâm lý, cũng không làm đến mua hung giết người tình trạng, cho nên Từ Ninh an toàn vẫn là đạt được bảo hộ. Tần Ngao Thiên cùng hai cái công nhân nói, mình chính vào lúc dùng người, nhìn Từ Ninh võ nghệ bất phàm, liền lưu hắn tại Tế Châu hiệu lực, hai cái công nhân tự nhiên không dám ngăn trở, nhận mệnh liền về Đông Kinh báo tin đi.

Đội công nhân sau khi đi, Tần Ngao Thiên quan tâm nói "Từ giáo đầu một đường được chứ?" Từ Ninh đối Tần Ngao Thiên quan tâm không biết làm sao, chỉ gật đầu nói "Đa tạ Tướng quân quan tâm, tội nhân Từ Ninh ngày sau ôn hòa tận tâm tận lực là quét dọn nạn trộm cướp"

Tần Ngao Thiên nghe xong lại là lắc đầu nói "Từ giáo đầu chớ nói lời này, ta sao không biết giáo đầu có tội gì, chẳng lẽ chỉ vì đắc tội Cao Cầu? Hắn Cao Cầu lại là người nào, dựa vào cái gì đắc tội hắn chính là tội thần rồi? Hắn cũng không phải Hoàng đế. Từ giáo đầu có thể làm được không sợ cường quyền, cho là chúng ta mẫu mực, giáo đầu còn xin thụ ta cúi đầu" nói Tần Ngao Thiên cúi đầu liền bái, Từ Ninh sao lại dám trong lúc đại lễ, cuống quýt ngừng lại Tần Ngao Thiên nói ". Tướng quân không thể, tiểu nhân nghe tướng quân nói chuyện, liền biết tướng quân cùng trong triều những cái kia gian thần không phải cá mè một lứa, Từ Ninh may mắn, có thể đi theo tướng quân, ngày sau ôn hòa dùng binh sinh sở học mình, để báo đáp tướng quân giải cứu ơn tri ngộ."

Tần Ngao Thiên cười nói "Tốt, Từ giáo đầu một đường phong trần mệt mỏi, chắc hẳn cũng là mệt mỏi, chúng ta cùng nhau đến đằng sau đi ăn đi, đến đằng sau ta lại vì tướng quân giới thiệu mấy vị cố nhân." Sau khi nói xong, Tần Ngao Thiên liền dẫn mặt mũi tràn đầy nghi ngờ Từ Ninh rời đi phòng trước.

Từ Ninh thì một mực tại trong đầu nghi vấn hỏi "Cố nhân? Cái gì cố nhân? Tại cái này SD địa giới ta Từ Ninh không có bất kỳ cái gì cố nhân a" chỉ là loại này nghi hoặc tại Từ Ninh thật đến đằng sau lúc liền triệt để giải khai, bởi vì Từ Ninh ở phía sau gặp được mình trước kia cố nhân, Hoàng đế bên người chế làm Dương Chí. "Dương Chí làm, Đông Kinh từ biệt mấy năm, nghĩ không ra người ở chỗ này" Dương Chí lòng tràn đầy vui vẻ cùng Từ Ninh chào nói ". Giáo đầu không biết, nơi đây trừ Dương Chí bên ngoài, còn có hai vị cho nên người đã chờ đợi giáo đầu đã lâu." Nói xong lời này về sau, Từ Ninh ngẩng nhìn bốn phía, chỉ gặp hai tên áo đen người đeo mặt nạ thảo mặt nạ xuống nói "Từ giáo đầu, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a" Từ Ninh thấy một lần sau kính hải, hai người này đứng là Đông Kinh trước sau tám mươi vạn cấm quân giáo đầu Vương Tiền cùng Lâm Xung.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67 : Thời Thiên Trộm Giáp

Từ Ninh cùng Lâm Xung ba người trò chuyện sau mới biết được, lại là Tần Ngao Thiên đem Lâm Xung từ Dã Trư lâm cứu, còn mang thứ nhất lên giết tới Cao Cầu phủ thượng đi báo thù, chỉ là nghe Lâm Xung nói, Từ Ninh đều cảm thấy toàn thân tràn đầy nhiệt huyết. Tần Ngao Thiên cũng không có cùng mấy người cùng một chỗ, mà là có ý cho bốn người lưu lại mấy canh giờ thời gian ôn chuyện, dù cho Tần Ngao Thiên là người hiện đại cũng hiểu được tha hương ngộ cố tri vui sướng, huống chi còn là Từ Ninh dạng này gặp đại kiếp người. Một đêm này bốn người không biết uống nhiều ít, lẫn nhau ở giữa trò chuyện hưng khởi còn cùng nhau tới sân huấn luyện bên trong luận bàn lên võ nghệ đến, mà Dương Chí thì cũng mười phần trần quý lần này cùng ba vị võ nghệ cao cường đồng hương độ sức dù sao lỗi đại chiến sắp đến, Dương Chí nhu cầu cấp bách cao thủ như vậy đến bồi mình so chiêu tăng lên võ nghệ.

Tới sáng sớm ngày thứ hai, Tần Ngao Thiên lần nữa đi vào trong sân huấn luyện, nhìn Từ Ninh tinh thần phấn chấn, hoàn toàn không có lúc đầu tiêu tụy, Tần Ngao Thiên đối với cái này rất là hài lòng, đối Từ Ninh nói ". Từ giáo đầu người từng là ngự tiền Kim Thương ban giáo đầu, vậy liền phiền phức giáo đầu vì ta huấn luyện một chi câu liêm tay súng đi, giáo đầu khả năng hoàn thành nhiệm vụ?" Từ Ninh ưỡn ngực lớn tiếng nói "Tướng quân yên tâm, Từ Ninh ôn hòa không phụ tướng quân thánh nhìn". Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Tốt, từ hôm nay trở đi, Từ Ninh người chính là dưới trướng của ta một

viên phó tướng, nhưng lĩnh năm trăm người huấn luyện người câu liêm thương pháp, đợi ngày sau có cơ hội, ta sẽ để cho người câu liêm thương pháp rực rỡ hào quang." "Đa tạ Tướng quân đề bạt, Từ Ninh ổn thỏa kiệt lực."

Giải tán phát biểu về sau, Tần Ngao Thiên gọi tới Bạch Thắng, hỏi "Người nhưng có biết Từ giáo đầu nơi ở?" Bạch Thắng trả lời "Cái này, tiểu nhân không biết, nhưng cũng để Từ giáo đầu khẩu thuật, tiểu nhân liền tất sẽ tìm được, tướng quân phải chăng muốn cho tiểu nhân đem Từ giáo đầu gia quyến tiếp đến?" Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, vốn định cho Từ Ninh một kinh hi, xem ra kinh hi không có, kia cũng chỉ phải đến hỏi Từ Ninh.

Đợi đến một ngày huấn luyện kết thúc, Tần Ngao Thiên đem Từ Ninh gọi tới, hỏi "Không biết giáo đầu nhà ở nơi nào, ta tốt phái người đi trong thành đem giáo đầu gia quyến tiếp đến cùng giáo đầu đoàn tụ, để tránh lưu tại Đông Kinh lại bị gian nhân làm hại" Từ Ninh cảm động đến rơi nước mắt, quỳ lạy nói " Từ Ninh có tài đức gì, thụ tướng quân ưu ái như thế" Từ Ninh còn muốn nói lúc đã bị Tần Ngao Thiên ngắt lời nói "Giáo đầu chớ có đi này đại lễ, vẫn là trước đem giáo đầu gia quyến tiếp đến lại nói cái khác a" Từ Ninh gật đầu nói phải, đem chỗ ở viết xuống dưới, còn viết một phong thư nhà để Bạch Thắng thay chuyển giao. Sau khi làm xong, Tần Ngao Thiên mệnh Từ Ninh đi đầu xuống dưới, sau lại gọi tới Thôi Thiên phân phó nói "Thôi Thiên, chuyển này người cùng Bạch Thắng cùng một chỗ, ngoại trừ tiếp về Từ giáo đầu gia quyến bên ngoài, còn muốn đem giáo đầu gia quyến bảo giáp thu hồi, kia bảo giáp tại Cao Cầu phủ thượng, chắc là cực kì khó khăn, nhớ kỹ, có thể thu hồi là tốt nhất, như nếu không thể thu hồi liền không nên mạo hiểm, bảo vệ tốt tự thân mới là mấu chốt, biết được sao?" Thôi Thiên đối Tần Ngao Thiên bàn giao cảm động vạn phần, nói "Thiên ca yên tâm đi, tiểu đệ sẽ hoàn thành nhiệm vụ, thu hồi bảo giáp, Thiên ca liền không nên lo lắng."

Thôi Thiên hai người mang theo một chút nhân thủ liền đi Đông Kinh, tới Đông Kinh về sau, Thôi Thiên hai người theo địa chỉ tìm được Từ Ninh nơi ở, gặp Từ phu nhân, tại nói rõ ý đồ đến sau đem Từ Ninh viết thư giao cho Từ Ninh nương tử. Từ phu nhân nhìn thấy thư sau khóc hỏi "Phu quân ta thật không có bị gian nhân làm hại, còn lên làm tướng quân?" Tại lão bách tính trong mắt, mặc kệ là tướng quân vẫn là phó tướng thiên tướng, đều nhất trí xưng hô làm tướng quân, là vì đối quân nhân tôn kính. Bạch Thắng nói " Phu nhân yên tâm đi, Từ giáo đầu sống rất tốt, không phải sao, tướng quân nhà ta phải ta hai người tới đón phu nhân trở về cùng giáo đầu một nhà đoàn tụ đâu, phu nhân nhanh đi thu dọn đồ đạc a" "Ài, tốt, hai vị chờ một lát một lát, nô gia cái này đi thu thập tể nhuyển, cùng hai vị lên đường."

"Phu nhân đừng vội, tiểu nhân còn có một chuyện muốn Hưởng phu nhân nghe ngóng" Thôi Thiên gọi lại từ Ninh phu nhân nói. Kia Từ nương tử cũng dừng bước lại nói ". Không biết huynh đệ người muốn nghe được cái gì đâu?" "Hắc hắc, ta nghĩ Hưởng phu nhân tìm hiểu một chút, Từ giáo đầu bảo giáp cụ thể hình dạng" "Kia Tái Đường Nghê đã bị Cao Cầu cầm đi, huynh đệ người còn hỏi cái này làm gì" đột nhiên nhớ ra cái gì đó, Từ nương tử hoảng sợ nói "Người chẳng lẽ nghĩ?" "Phu nhân lại chớ la to, để người hữu tâm nghe đi liền không xong, còn xin phu nhân đem kia bảo giáp tình tiết miêu tả một phen, vật này dù sao cũng là giáo đầu tổ tiên truyền xuống, cũng không tốt đang giáo đầu nơi này đoạn mất không phải?" Từ nương tử nhẹ gật đầu,

Trở về phòng đem Tái Đường Nghê đáng vẽ hình dung một phen, Thôi Thiên biết được, nhân tiện nói "Bạch Thắng, người trước chờ đợi ở đây, ta vào đêm sau liền đi kia Cao Cầu phủ một chuyến, người cùng huynh đệ nhóm mang phu nhân từ ngoài thành tiếp ứng, chờ ta ra khỏi thành chúng ta liền cùng nhau lên đường" "Tốt, ca ca ngàn vạn cẩn thận, nghĩ kia Cao Cầu phủ trải qua năm trước một chuyện nhất định là thủ vệ sâm nghiêm, ca ca như không thể đắc thủ liền sớm đi trở về." Bạch Thắng dặn dò. Thôi Thiên quay đầu cười nói "Yên tâm, ta 'Cổ Thượng Tào' danh tự cũng không phải gọi không, người liền cùng huynh đệ nhóm yên tâm ở ngoài thành chờ đi, đúng, đừng về Tế Châu, ta đem thân công phu này dạy người được chứ?" Thôi Thiên trước đó từng nghe Tần Ngao Thiên nói qua, muốn đem Bạch Thắng đưa tới làm trợ thủ của mình, cho nên hỏi như vậy nói. Bạch Thắng trả lời "Ca ca nếu là chịu truyền, tiểu đệ phải dùng tâm học tập" Thôi Thiên cười một tiếng, quay người liền rời đi đi chuẩn bị.

Vào buổi tối, Thôi Thiên thân mang y phục dạ hành liền đi tới Cao Cầu bên ngoài phủ, gặp quả nhiên là thủ vệ sâm nghiêm, tuần tra thủ vệ cơ hồ là bình thường phủ đệ gấp hai, xem ra Cao Cầu trải qua sự kiện kia sau quả nhiên là mười phần chú ý an toàn của mình a, không lỗi thời đời cũng không có chút nào lùi bước chi ý, "Càng là hung hiểm, liền càng có thể thể hiện ra bản lĩnh của mình đến không phải" mang theo ý nghĩ như vậy, Thôi Thiên đi tới bên ngoài phủ một đầu trong hẻm nhỏ. Dựa theo Tần Ngao Thiên dạy nghe địa chỉ pháp phục trên đất, nghe sau một hồi Thôi Thiên đứng dậy nhảy lên, liền đã rơi vào trong viện, rơi xuống đất thời điểm Thôi Thiên liền lộn một vòng trốn đến bên cạnh một đồng trong bụi cây.

Tại trong bụi cây thấy rõ bọn thủ vệ cố định lộ tuyến về sau, Thôi Thiên liền một đường đi nhanh, dọc theo đường gặp người liền nhanh chóng tránh né, cuối cùng thuận lợi đã tới Cao Cầu ngủ chỗ. Nguyên lai Cao Cầu mười phần yêu thích Từ Ninh gia truyền bảo giáp Tái Đường Nghê, tăng thêm Cao Cầu lo lắng lại có ám sát sự tình phát sinh, cho nên Cao Cầu mỗi ngày đều mỗi giờ mỗi khắc người mặc Tái Đường Nghê, chỉ có ở buổi tối lúc ngủ mới có thể cởi. Mà đây chính là Thôi Thiên duy nhất thời cơ.

Chỉ gặp Thôi Thiên rón rén từ Cao Cầu cửa sổ tiến vào trong phòng, sau khi rơi xuống đất Thôi Thiên bắt đầu cảnh giác lên, thấy hai bên không người, Thôi Thiên lúc này mới thu hồi tâm, ngẩng đầu nhìn lên, bảo giáp Tái Đường Nghê ngay tại Cao Cầu bên giường trên kệ, Thôi Thiên gặp bảo giáp liền ở đây, liền mừng rỡ quá khứ đưa tay thu hồi. Khả thi đợi lại không nghĩ tới, Cao Cầu vậy mà ngủ cũng không thực, tại Thôi Thiên đụng vào bảo giáp thời điểm, Tái Đường Nghê phát ra rất nhỏ tiếng vang, mà như vậy rất nhỏ tiếng vang, tại như thế yên tĩnh trong đêm phát ra, đúng là rõ ràng như thế, nguyên bản ngủ cũng không nữa Cao Cầu cũng vào lúc này nghe được tiếng vang tỉnh lại. Vừa mở mắt Cao Cầu liền nhìn thấy một cái nhỏ gầy người đứng tại giường của mình trước, Cao Cầu kinh hãi, hô "Có ai không, bắt thích khách!"

Nhìn thấy bại lộ, Thôi Thiên cũng không dài dòng, cấp tốc thu hồi bảo giáp liền từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68 : Bạch Thắng Chết

Tại Thời Thiên từ cửa sổ chạy thoát đồng thời, trong nội viện chúng bọn thủ vệ cũng đều nghe được Cao Cầu tiếng hô chạy tới, Thời Thiên gặp có không ít người tại liên tục không ngừng chạy tới, sốt ruột lúc cũng tăng nhanh dưới chân bộ pháp.

Lúc này đã lần lượt có thủ vệ chạy tới Cao Cầu phòng trước, thấy được toàn thân áo đen tay cầm bảo giáp Thời Thiên, hô lớn "Thích khách tại đây!" Nói liền đình thương hướng Thời Thiên đâm tới. Thời Thiên không kịp tới giao thủ, chỉ kia Tái Đường Nghê hướng trước ngực chặn lại, chặn thủ vệ đâm tới trường thương sau Thời Thiên liền lui lại một bước, giương mắt nhìn thoáng qua mái hiên, tung người một cái vượt qua đi lên, phải tay nắm lấy kia mái hiên, tay trái cầm chặt bảo giáp, phần eo vừa dùng lực, đem mình hạ thân nhấc lên, liền đến nóc nhà.

Tới trên phòng ốc về sau, Thời Thiên vẫn như cũ như giẫm trên đất bằng, tại các trên phòng ốc bước đi như bay, trong nháy mắt liền phải chạy đến bên ngoài phủ. Lúc này Cao Cầu phủ thủ tướng đang thể hùng đang thể anh vọt ra, gặp Thời Thiên đem phải thoát đi Cao Cầu phủ, đang thể hùng cầm lấy một bộ cung tên đem mũi tên chỉ hướng Thời Thiên, Thời Thiên lại không tự biết, ngược lại có chút cao hứng, bởi vì hắn đã thấy được bên ngoài phủ quang cảnh.

Ngay tại Thời Thiên nhảy đến cuối cùng một đạo trên tường rào lúc, đang thể hùng buông lỏng ra cầm tiễn tay phải, mà cung tên trong tay cũng theo đó bắn ra. Trong đêm tối chỉ nghe "Phốc" một tiếng, cung tiễn bắn trúng Thời Thiên, mà Thời Thiên cũng tại cùng lúc đó nhảy tới bên ngoài phủ. "Tặc người trúng tên thụ thương, hẳn là chạy không xa, mau đuổi theo" đang thể hùng hô, tiếp lấy liền dẫn theo một đám thủ vệ đuổi theo.

Khi đó dời nhảy đến bên ngoài phủ, tại bên hông chỗ còn cầm một mũi tên, Thời Thiên không ngừng chảy máu, không lỗi thời dời lại là biết, dưới mắt không phải trì hoãn thời điểm. Đau đớn cũng không có ngăn chặn Thời Thiên bước chân, mà tại trong tay còn vẫn như cũ nắm chặt kia Tái Đường Nghê.

Cứ như vậy, Thời Thiên một tay che eo ở giữa, một tay cầm bảo giáp, tại thành nam chỗ chạy ra, nguyên lai Bạch Thắng đã dẫn người đem thành nam thủ vệ đánh ngã cũng ở đây tiếp ứng Thời Thiên. Nhìn thấy Thời Thiên thụ thương, Bạch Thắng vội vàng tới đón qua Tái Đường Nghê nói ". Ca ca tại sao có thể như vậy, còn tốt đó chứ?" Thời Thiên cười nói "Không có việc gì, không chết được, đằng sau còn có truy binh, mau bỏ đi." "Tốt, rút lui!" Bạch Thắng ra lệnh nói.

Bạch Thắng mang Thời Thiên lên ngoài thành chuẩn bị xe ngựa nghỉ ngơi, đem Tái Đường Nghê gắn liền với thời gian dời đắp lên, kia Từ nương tử cũng tại xe ngựa này bên trên, gặp Thời Thiên bị thương bồi rối nói ". Thời Thiên huynh đệ thế nào?" Bạch Thắng nói ". Hẳn trúng Cao Cầu gia tướng cung tiễn, bất quá không có việc gì, trong xe ngựa nghỉ ngơi một đêm liền tốt, phu nhân các người chớ cần lo lắng, chúng ta cái này về Tế Châu." Nói xong, Bạch Thắng liền xuống xe ngựa, nói "Đi!"

Mà cùng lúc đó, đang thể hùng cũng dẫn người từ cửa Nam đuổi tới, Bạch Thắng gặp được đám người này, sợ xe ngựa bị Cao Cầu tay xem ra, liền đối với thủ hạ Trương Tam Đạo "Các người đi mau, ta đi dẫn ra truy binh" Trương Tam Đạo "Đầu lĩnh nhưng ngàn vạn cần thận" Bạch Thắng cười một tiếng, nói ". Yên tâm đi, ta còn muốn trở về cùng Thời Thiên ca ca học bản sự đâu, không có việc gì, các người mau mau đi thôi" nói xong, Bạch Thắng liền kia phác đao hướng đang thể hùng đuổi theo phương hướng tiến đến, mà Trương Tam Lý Tứ hai người thì đánh xe ngựa hướng Tế Châu phương hướng chạy tới.

Lại nói kia Bạch Thắng cũng là mặc y phục dạ hành, xa xa nhìn lại cũng là cùng Thời Thiên không kém bao nhiêu, tăng thêm Bạch Thắng cố ý bại lộ dưới, rất nhanh liền hấp dẫn đến đang thể hùng đám người lực chú ý. "Dừng lại, đừng chạy!" Nhìn thấy Bạch Thắng đang thể hùng hô to, Bạch Thắng đang nghe cái này tiếng gào sau liền cấp tốc hướng cùng Tế Châu phương hướng ngược nhau chạy tới.

Kia đang thể hùng gặp cái này tặc nhân lại muốn chạy thoát, giương cung cái tên lại là "Suru" một tiếng, bắn trúng Bạch Thắng đùi phải. Bạch Thắng trúng tên sau ngã một phát, lần nữa sau khi đứng dậy liền khắp khênh.

Mà truy binh sau lưng nhóm nhìn thấy Bạch Thắng trúng tên sau đều hưng phấn không thôi, dưới chân lại bỗng gia tốc.

Bạch Thắng mắt thấy chạy không thoát, sợ bị tặc bắt được người về sau sẽ liên lụy Tàn Ngạo Thiên, liền quyết tâm liều mạng, giờ lên phác đao hướng bên hông đâm tới, một đao hạ xuống, máu tươi văng khắp nơi, mà tại Bạch Thắng bên hông vết đao bộ vị cũng cùng Thời Thiên trúng tên địa phương nhất trí, Bạch Thắng nhìn sau cười thầm nói "Ha ha, Thời Thiên ca ca, chỉ tiếc ta không thể sẽ cùng người học bản lĩnh, đợi ta đời sau lại đi tìm người đi." Nói xong giờ lên phác đao lại là một đao, đâm vào trái tim của mình, nhất thời chết.

Mà đang thể hùng cũng nhìn thấy Bạch Thắng tự sát một nháy mắt,

Chỉ cảm thấy cái này tặc nhân ngược lại cũng có chút huyết tính, đến gần bên cạnh thi thể, kiểm tra một chút trừ trái tim chỗ địa phương khác, gặp trên đùi phải còn cầm mũi tên, mà bên hông cũng là máu tươi chảy ròng, chắc hẳn chính là mình trước đó trong phủ mũi tên kia tạo thành đi, nghĩ tới đây, đang thể hùng liền không có bất luận cái gì hoài nghi, về phần không có tìm được bảo giáp Tái Đường Nghê đang thể hùng lại cho rằng hẳn là người này gặp đã mạng không đi bảo giáp, liền đem nó giấu kín vào chỗ nào đó.

Quả nhiên, chúng thủ vệ tại Bạch Thắng trên thân tìm tòi nửa ngày cũng không có tìm tới Tái Đường Nghê, đang thể hùng nói "Người này cũng coi là cái huyết tính hán tử, người chết vì lớn, liền ở chỗ này đem nó chôn đi, những người khác, theo ta đến xung quanh đi tìm kiếm bảo giáp hạ lạc."

Trải qua một đêm xóc nảy, Trương Tam Lý Tứ hai người lái xe về tới Tế Châu, mà trên xe Thời Thiên thì là mang theo đau đớn hôn mê bất tỉnh, đương Trương Tam mấy người đem Thời Thiên nhấc xuống xe ngựa lúc, Tàn Ngạo Thiên một đám từ sân huấn luyện bên trong chạy ra, nhìn thấy bên hông trúng tên Thời Thiên, Tàn Ngạo Thiên cả kinh nói "Đây là có chuyện gì?"

Trương Tam trả lời "Thời Thiên ca ca đêm gặp đi kia Cao Cầu phủ thượng lấy Từ giáo đầu gia truyền bảo giáp lúc bị Cao Cầu phủ thượng gia tướng bắn một tiễn, lên xe ngựa sau liền hôn mê bất tỉnh. Mà Bạch Thắng đầu lĩnh vì yểm hộ chúng ta đào thoát, một mình đi dẫn ra truy binh, đến nay chưa về" nói đến đây, Trương Tam không khỏi rơi lệ.

Tần Ngao Thiên cũng đoán được Bạch Thắng hạ tràng, chỉ sợ là không về được. Nghĩ không ra Bạch Thắng cái này tại Thủy Hử bên trong một mực làm người chỗ khinh thường tiểu nhân vật, vậy mà lại làm ra bức này nghĩa khí tiến hành, đúng thật là khiến người ta kính nể.

Tần Ngao Thiên sai người đem Thời Thiên mang lên trong phủ đi, đồng thời hạ lệnh đem toàn thành tốt nhất lang trung thầy thuốc đều mời đi theo gắn liền với thời gian dờ chữa thương.

Trương Tam lại từ trên xe đem Từ nương tử bọn người mời xuống dưới, đồng thời cầm kia bảo giáp Tái Đường Nghê nói ". Tướng quân, đây là Thời Thiên ca ca cùng Bạch Thắng ca ca liều chết thu hồi bảo giáp, mời tướng quân nhận lấy."

Tần Ngao Thiên tiếp nhận kia Tái Đường Nghê, chuyển tay giao cho Từ Ninh nói ". Từ giáo đầu, vật này là người gia truyền, hiện đã thu hồi, còn xin giáo đầu nhận lấy."

Kia Từ nương tử xuống xe ngựa sau nhìn thấy mình phu quân quả nhiên mạnh khỏe không tổn hao gì, vốn định nhào vào trong ngực, nhưng gặp lúc này bầu không khí phi thường, Từ nương tử cũng chỉ là đi đến Từ Ninh bên người nói chút quan tâm. Từ Ninh gặp Tần Ngao Thiên quả thật đem nhà mình quyền tiếp đến, còn đem chính mình gia truyền bảo giáp thu hồi, nội tâm cảm kích không thôi. Nhưng nhìn đến vì mình, Tần Ngao Thiên bên này Thời Thiên Bạch Thắng hai người một cái trọng thương hôn mê, một cái dữ nhiều lành ít, Từ Ninh liền áy náy không thôi.

Quỳ xuống nói ". Ta Từ Ninh có bản lĩnh gì, lại gọi tướng quân đại nhân coi trọng như thế, vì tiểu nhân việc tư, còn bồi lên Bạch Thắng Thời Thiên hai vị huynh đệ, Từ Ninh hổ thẹn a!"

Tần Ngao Thiên nói ". Từ giáo đầu xin đứng lên, việc này trách nhiệm cũng không ở đây người, hết thấy đều là kia Cao Cầu lão tặc, đầu tiên là hãm hại trung lương, sau lại là hại huynh đệ của ta, như có một ngày lão tặc rơi trong tay của ta, ta tất phải giết!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69 : Tổng Giang Giết Người

Về tới trong phủ, Tần Ngao Thiên nhìn xem hôn mê bất tỉnh Thời Thiên, rất là sốt ruột, oán giận nói "Huynh đệ, người làm sao lại như vậy không nghe khuyên bảo đâu, ta nói việc này hung hiểm, nếu không thể thành liền không đi làm, người vì sao, ai . ."

Lúc này Tề Châu thái thú Trương Thúc Dạ mang theo mấy tên trong phủ thầy thuốc chạy tới, trước mệnh các thầy thuốc đi gắn liền với thời gian dờ chữa bệnh, sau lại hỏi hướng Tần Ngao Thiên nói ". Tần tướng quân, đây là có chuyện gì?" Tần Ngao Thiên chỉ là lừa gạt nói ". Thời Thiên huynh đệ đi tìm hiểu xung quanh giặc cướp tin tức lúc, bị tặc nhân phát hiện bắn bị thương, chỉ hi vọng hấn có thể bình an vô sự." "Nguyên lai là dạng này, Tần tướng quân vì cái này Tề Châu bách tính, thật sự là phí tâm." "Không sao không sao" Tần Ngao Thiên lo lắng chờ đợi thầy thuốc trả lời chắc chắn, cũng không có quá nhiều cùng Trương Thúc Dạ trò chuyện, Trương Thúc Dạ cũng thức thời ở một bên tới chờ.

Sau một lúc lâu, các thầy thuốc từ trong phòng rời khỏi, Tần Ngao Thiên nhanh chân đi hướng về phía trước hỏi "Tiên sinh, huynh đệ của ta hấn thế nào?" Người lấy thuốc kia trả lời "Vị huynh đệ kia thụ trúng tên phía trước, thụ xúc này ở phía sau, vết thương không có đạt được kịp thời thanh lý, rất là nghiêm trọng, bất quá cũng không cần lo lắng cho tính mạng. Đợi ta vì đó mở một bức thuốc, lại đem thể nội tiễn rút ra, lại tĩnh dưỡng một chút thời gian chậm rãi điều trị liền có thể khôi phục." Nghe lời này sau Tần Ngao Thiên mới yên lòng.

Tần Ngao Thiên đi ra ngoài đem Thời Thiên cũng không lo ngại tin tức nói cho đám người về sau, lại phái Trương Tam Lý Tứ hai người ra đi tìm hiểu Bạch Thắng hạ lạc. Mà vì diễn kịch cho Trương Thúc Dạ nhìn, Tần Ngao Thiên còn tự thân mang theo Lưu Đường Bảo Húc hai khúc nhân mã chung một ngàn người giết ra ngoài thành, thẳng đến gần nhất một chỗ phi ô, tại những ngày này Trương Tam Lý Tứ hai người dò xét phía dưới Tần Ngao Thiên biết được tại Tề Châu cảnh nội tổng cộng có mười tám chỗ cường đạo, trước đó bởi vì tại trung bình thao luyện sĩ tốt, Tần Ngao Thiên cũng hoàn mỹ đề ý tới bọn hấn, chỉ là đối ngoại tán một chút tin tức. Mà kia mười tám chỗ cường đạo cũng không một chỗ nhân mã mai danh ẩn tích, chính vội vàng Thời Thiên thụ thương, Bạch Thắng tung tích không rõ nổi nóng, Tần Ngao Thiên đột lên Lưu Đường Bảo Húc hai cái thị sát chỉ đồ lại có kia bốn trăm Lang vệ cùng nhau, dự định tiến đến cách Tề Châu thành gần nhất một chỗ tặc nhân ổ điểm tới phát tiết một phen.

Mà chỗ kia phi ô người cũng là không may, khi biết Tần Ngao Thiên đánh tới trong nháy mắt liền bị đột nhập trong trại, cái này nhỏ trại chung hơn tám trăm người, há lại sẽ là Tần Ngao Thiên đám người đối thủ, cuối cùng tại tuyệt đối vũ lực và số lượng áp chế xuống, ngọn núi nhỏ này trong trại tất cả cường đạo bị tàn sát không còn, không có để lại một người sống. Mà trong sơn trại để dành bảo vật vẫn như cũ bị Tần Ngao Thiên chia ba phần, một phần phát ra cho nghèo khó bách tính, một phần lưu làm quân dụng, một phần khác thì là nộp lên cho Thái Kinh lấy làm quân công. Còn Thái Kinh cụ thể nộp lên triều đình nhiều ít, vậy thì không phải là Tần Ngao Thiên cần muốn quan tâm.

Mà qua chiến dịch này, trước đó cái kia uy chấn đạo Tàn Ngao Thiên lần nữa bị người hồi ức lên, Tề Châu cảnh nội các nơi thế lực nhỏ người người cảm thấy bất an. Mà Trương Thúc Dạ cũng nhìn thấy Tàn Ngao Thiên thực lực, nhưng gặp đem thu hoạch chi tiền tài phát ra cho nghèo khó bách tính, Trương Thúc Dạ liền càng phát ra đối hải lòng, còn đem Tàn Ngao Thiên một đám công tích vĩ đại báo cáo cho triều đình cùng Thái úy Túc Nguyên Cảnh.

Trương Tam Lý Tử hai người dò tin tức hồi báo, Bạch Thắng tại đêm ấy một mình dẫn ra truy binh sau trong bất hạnh tiền, sau đang đuổi Binh đuổi kịp đồng thời, rút dao tự sát. Xác nhận Bạch Thắng tin chết về sau, Tàn Ngao Thiên âm thầm thân thương hồi lâu. Mặc dù Bạch Thắng tại Thủy Hử ra Triều Cái đám người hành vi để cho người ta khinh thường, bất quá mình nhận biết Bạch Thắng cũng không có cái gì khinh thường hành vi, làm việc một mực cẩn trọng, vốn định để bạt hấn gắn liền với thời gian dời phụ tá, không nghĩ tới lại mệnh tang hoàng tuyền, bất quá Bạch Thắng vì không liên lụy mình mà khẳng khái phó nghĩa, quả thực để Tàn Ngao Thiên cảm động. Mà lại nói đây cũng là Tàn Ngao Thiên dưới trường chết cái thứ nhất đầu lĩnh nhân vật, Tàn Ngao Thiên khó tránh khỏi có chút không thích ứng. Bất quá nghĩ đến ngày sau Kim nhân xuôi nam tạo thành giết chóc, Tàn Ngao Thiên liền biết, mình nhất định phải thích ứng, bởi vì đến lúc đó, sẽ có vô số tráng sĩ vì bách tính hi sinh, mình không phải thầy thuốc, không thể vãn hồi tính mạng của bọn hấn, bất quá mình có thể làm được để cái chết của bọn hấn trở nên có ý nghĩa, bao quát cái này Bạch Thắng.

Tàn Ngao Thiên lần nữa tỉnh lại lên, tiếp tục thao luyện lấy sĩ tốt, vì ngày sau công Liêu kháng kim đánh xuống cơ sở.

Ngay tại Tàn Ngao Thiên tại Tề Châu thành thao luyện binh mã thời điểm, tại Tề Châu Vận Thành, cũng phát sinh một việc.

Nguyên lai là trước đó mặc cho áp ti Tống Giang, vài ngày trước bị người nói một mối hôn sự, nạp Diêm bà chỉ nữ tên Diêm Bà Tích. Kia Diêm Bà Tích cũng là một người phong lưu nhân vật, càng là một cái mỹ nhân bại hoại, chỉ vì Tống Giang nhiều tiền tài mới ủy thân cho hấn. Nhưng Tống Giang trước đó tại Vận Thành truyền bá hạ thanh danh bị Tàn Ngao Thiên hủy hoại, gặp Tàn Ngao Thiên rốt cục rời đi Vận Thành, Tống Giang liền trọng thao cừu nghiệp, trong khoảng thời gian ngắn tan hết gia tài, lại làm trở về ngày xưa 'Cặp Thi Vữ'.

Bất quá tên bại hoại không có khả năng tận đến nha, Tống Giang tán tài được tên, tự nhiên chính là thiếu đi tiền. Kia Diêm Bà Tích lại như thế nào theo hấn, vì tiền tài cả ngày cùng Tống Giang cãi lộn, Tống Giang cũng không cùng nàng nhao nhao, chỉ là một chút thời gian không đi nàng đó chính là. Cái này nhưng cho người hữu tâm thời cơ lợi dụng, lại nói người kia tướng mạo thanh tú, lại sẽ đến một chút thi từ ca phú, là Tống Giang môn sinh Trương Văn Viễn.

Trương Văn Viễn đã sớm trông mà thèm Diêm Bà Tích, chỉ tiếc một mực người không có đồng nào không được người chào đón, Diêm Bà Tích ủy thân cho Tống Giang về sau, Trương Văn Viễn càng là ngày đêm vì đó mê muội mà không được cận thân, gặp cùng Tống Giang cãi lộn khiến Tống Giang chuyển ra không cùng cùng phòng, Trương Văn Viễn liền cảm giác cơ hội tới. Thế là tại một ngày chui vào bà tiệc trong phòng cùng nó câu đáp.

Kia Diêm Bà Tích cũng là người phong lưu, mặc dù trước khi nói bởi vì vì tiền tài chường mất Trương Văn Viễn, nhưng mỗi ngày thường thấy Tống Giang kia mặt đen tướng ngũ đoản, gặp lại Trương Văn Viễn lúc khó tránh khỏi xuân tâm đập dòn, hai người mất đi mây lại ở giữa liền ngủ ở cùng nhau, mà Tống Giang lại không tự biết.

Một ngày, Tống Giang cùng người uống rượu say mềm, về nhà lúc đi lầm đường, đi tới Diêm Bà Tích nơi ở, chính gặp hai người trên giường cá nước * Tống Giang giận dữ, tới cãi lộn, bị Diêm Bà Tích mắng to xấu xí, vô dụng. Tống Giang bị mắng trong lòng bức bối, lại nhìn thấy trên giường chính là mình môn sinh Trương Văn Viễn, mụon chếnh choáng lậ tức càng ngày càng bạo, mắng to "Nhìn ta giết các nguoi đôi này gian phu" nói kia phác đao liền đâm quá khứ.

Đối diện Diêm Bà Tích né tránh không kịp, bị Tống Giang một đao đâm chết, Trương Văn Viễn kinh hoàng hô to "Giết người rồi!" Cái này một hô, đem Tống Giang chếnh choáng đánh thức ba phần, gặp đã không có khí Diêm Bà Tích ngã trên mặt đất, Tống Giang thở dài một tiếng, gặp đã đức thành sai lầm lớn, liền vừa ngoan tâm, đem Trương Văn Viễn cũng giết chết.

Sau Tống Giang dùng hai người máu tươi ở trên tường lưu lại chữ bằng máu "Kẻ giết người, Vận Thành Tống Giang!" Sau khi làm xong Tống Giang liền cảm còn thừa một chút tiền tài đào tẩu.

Tàn Ngao Thiên không nghĩ tới, dù cho không có Lưu Đường xuống núi đưa thư, Tống Giang vẫn là giết Diêm Bà Tích, xem ra có một số việc là chú định không thể tránh khỏi, chỉ là không biết sau này Lương Sơn đám người bị kịch vẫn sẽ hay không phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 70 : Luận Võ Đạo Sức

Phát sinh ở Vận Thành sự tình Tàn Ngao Thiên cũng không biết, bởi vì lúc này tại Tề Châu thành còn có một cái lớn chuyện phát sinh, đó chính là trước đó Tàn Ngao Thiên nói tới lời đài chiến đến. Chúng phó tướng đều dự định tại hôm nay từ kia năm viên thuộc cấp bên trong kéo xuống trên một người vị đầu, mà Sử Tiến, Sơn Sĩ Kỳ, Dương Chí, tác siêu, Loan Đình Ngọc năm người cũng đều đứng tại riêng phần mình trên lời đài trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Để cho công bằng, Tàn Ngao Thiên quy định, dưới đài tất cả mọi người không thể liên tục sản khiêu chiến bên trên cùng một vị tướng lĩnh, lại năm cái lôi đài cũng không đồng thời mở ra, đương một cái lôi đài có người khiêu chiến lúc, cái khác bốn cái lôi đài đều không thể khiêu chiến, đây cũng là vì phòng ngừa xa luân chiến phát sinh.

Đương Tàn Ngao Thiên tuyên bố lôi đài chiến lúc bắt đầu, Chúc Long đầu tiên đạp lên lôi đài, hấn khiêu chiến mục tiêu là, Dương Chí.

Hai người gặp qua lễ sau liền bắt đầu đánh nhau. Vậy chúc rông vốn nghĩ có lẽ Tàn Ngao Thiên trong trận chỉ có một cái Sử Tiến như vậy võ nghệ người, bằng vào mình võ nghệ, làm sao cũng có thể đạt tới năm vị trí đầu a, mang theo ý nghĩ như vậy, Chúc Long tại Dương Chí cùng bên ngoài thô mỗ tác siêu ở giữa chọn lựa Dương Chí tới khiêu chiến. Mà Dương Chí tại trải qua lần kia bảy ngày luận võ sau lòng tự trọng nhận được ngăn trở, quyết định muốn tại trận này lôi đài chiến bên trong đứng vững trận cước. Nhìn cái này Chúc Long trước tới khiêu chiến mình, nhất định là xem thường mình, Dương Chí liền muốn, nhất định phải nhất chiến thành danh, đừng muốn khiến người khác xem thường ta Dương Chí.

"Đinh" một tiếng, hai người mũi thương tương giao, Chúc Long từ một kích này bên trong đã cảm giác ra Dương Chí thực lực muốn trên mình, nhưng bây giờ đã lên lôi đài, không tốt từ bỏ, liền đành phải đau khổ giữ vững được. Mà Chúc Long kiên trì cũng không có ích lợi gì, bởi vì Dương Chí tại kích thứ nhất thăm dò ra Chúc Long thực lực, đằng sau tự nhiên là càng đánh càng hăng, tại dạng này rõ ràng chênh lệch dưới, không ra bất kỳ ngoài ý muốn, Chúc Long rất nhanh liền thua trận.

Chúc Long thua sau kế tiếp ra sân chính là đệ đệ của hấn Chúc Bưu, hấn khiêu chiến là miệng đầy râu mép tác siêu, mặc dù khi nhìn đến tác siêu đại phu lúc mình vẫn còn có chút sợ hãi, nhưng vì dương danh, cũng vì tại dưới đài người nào đó, Chúc Bưu không thể không bên trên tới khiêu chiến, mà Dương Chí vừa bị khiêu chiến qua, ba người khác thực lực mình cũng đều rõ ràng, kia cũng chỉ còn lại có trước mắt cái này râu quai nón tướng lĩnh.

Tác siêu gặp đi lên là cái tiểu bạch kiểm, cười mắng một tiếng liền vùng vẫy đến chỗ, quả thật là cái người tiên phong, tác siêu khí thế kia dọa Chúc Bưu nhảy một cái, cuống quýt dùng trường thương trong tay đón đỡ cũng vẫn không có ngăn trở tác siêu đại phu, Chúc Bưu giờ liền trường thương bị tác siêu bổ đến đánh vào trước ngực của mình, mà Chúc Bưu cũng mất khí lực lại tiến hành tiếp, trận chiến này, tác siêu thắng.

Chúc thị tam kiệt cường lực hai người đã thua trận, vậy chúc hổ võ nghệ cũng không bằng trước hai người, tự nhiên cũng liền từ bỏ lôi đài dự định, mà Hồ thành huynh muội cũng không có làm náo động dự định. Từ Ninh vừa tới, không tốt phô trương quá mức, Bảo Húc biết mình cân lượng, đương nhiên sẽ không lên đài bêu xấu, vậy còn dư lại ba cái lôi đài người khiêu chiến cũng chỉ có Chu Đồng, Lôi Hoành, Lưu Đường.

Chỉ gặp Lôi Hoành nhảy lên Dương Chí lôi đài, nói "Dương Chí làm, lần trước chúng ta chỉ là đánh cái ngang tay, những này chăm học khổ luyện, nghĩ sẽ cùng chế làm độ sức một phen, nhìn xem mình võ nghệ có hay không tiến bộ." Dương Chí trả lời "Chính có ý đó "

Lôi Hoành vùng vẫy phác dao hướng Dương Chí phóng đi, Dương Chí cũng đinh thương đến chiến. Hai người thương đến dao hướng, đánh thật hay sinh lý giải, nhìn nổi phương đám người cũng là cao hứng bùng bùng.

Hai người giao thủ năm mươi hiệp, Lôi Hoành có chút không kiên trì nổi, bị Dương Chí nhìn ra, chỉ gặp Dương Chí cố ý bán cái sơ hở, Lôi Hoành gặp có cơ hội quả nhiên mắc lừa, bị Dương Chí đánh bay ở trong tay phác dao cầm thương chỉ vào cổ họng. Dương Chí, thắng.

Đương Tàn Ngao Thiên tuyên bố xong kết quả về sau, tất cả mọi người vì Dương Chí võ nghệ tinh tiến mà cảm thấy ngạc nhiên, bởi vì lúc trước Dương Chí cùng Lôi Hoành hai người giao đấu là đã thể hoà thu tràng, không nghĩ tới mới mấy tháng quá khứ, Dương Chí liền đã toàn thắng Lôi Hoành, loại này tiến triển quả thực để cho người ta bội phục.

Lôi Hoành bại, làm hấn tốt cộng tác Chu Đồng trèo lên lôi đài khiêu chiến, bất quá Chu Đồng cũng không khiêu chiến Dương Chí, mục tiêu của hấn là kia mới tới Loan Đình Ngọc.

"Chu Đồng, xin chỉ giáo" Chu Đồng cũng không cùng Loan Đình Ngọc nhiều lời, Loan Đình Ngọc gặp Chu Đồng dạng này, cũng chỉ trả lời "Loan Đình Ngọc." Hai người đơn giản chào sau liền bắt đầu giao phong.

Nhưng đám người trong đài Chu Đồng toàn thắng tràng cảnh cũng không có xuất hiện, tương phản, kia Loan Đình Ngọc lại là đem Chu Đồng đánh cho đỡ trái hồ phải. Cái này làm đám người nhao nhao kinh dị, cái này Loan Đình Ngọc làm sao lại lợi hại như vậy, đến cùng là người phương nào.

Vấn đề này tự nhiên bị Chúc gia ba huynh đệ giải đáp, tại ba người nói khoác xong sau đám người thế mới biết, nguyên lai cái này Loan Đình Ngọc cũng chỉ là Chúc gia trang nho nhỏ một giáo sư, nhưng lại võ nghệ cao cường, thậm chí còn thắng qua Sơn Sĩ Kỳ. Lần này đám người bắt đầu vì Chu Đồng lo lắng. Mà Chu Đồng cũng cảm thấy đối thủ cường đại, vốn là ứng đo mặt ghen đến đỏ bừng.

Chu Đồng lần nữa dùng hết toàn lực hướng Loan Đình Ngọc bổ tới, lại bị Loan Đình Ngọc đơn giản hóa giải đồng thời một cái lượn vòng kích, đem nó đánh lui. Thu hồi vũ khí Loan Đình Ngọc lần nữa đứng thẳng, Chu Đồng lại nói "Là ta thua, các hạ võ nghệ quả nhiên cao cường, Thiên ca không có nhìn nhầm" nói xong, Chu Đồng liền tự hành xuống lôi đài, Loan Đình Ngọc, thắng.

Đối với Loan Đình Ngọc chiến thắng kết quả đám người mặc dù nhất thời còn có chút khó mà tiếp nhận, bất quá đang nhìn qua Loan Đình Ngọc thực lực về sau, những người khác cũng đều ngậm miệng lại. Kế tiếp là Lưu Đường lên đài, để cho người ta không nghĩ tới chính là, Lưu Đường lại là đi khiêu chiến Sơn Sĩ Kỳ.

Chỉ nghe Lưu Đường lên đài nói "Nghe nói ngươi là nơi này bản sự mạnh nhất, ta Lưu Đường liền yêu cùng cường nhân tỷ thí, hôm nay lão tử liền chọn ngươi so chiêu." "Ngươi mới là cường nhân đâu" Sơn Sĩ Kỳ trở về đầy miệng liền cùng Lưu Đường đánh lên, chọc cho mọi người dưới đài cười ha ha.

Lưu Đường gặp Sơn Sĩ Kỳ thế tới hung mãnh, cũng không dám có chút lười biếng, nổi lên khí lực cùng Sơn Sĩ Kỳ giao thủ với nhau. Nhưng Sơn Sĩ Kỳ

vốn là lực lớn, lại thêm trong tay đầu kia nặng bốn mươi cân côn sắt, Lư Đường như thế nào có thể đỡ nổi, chỉ một kích, Lư Đường liền thua trận. Bất quá Lư Đường cũng không nhận thua, mà là cười to "Có ý tứ, đủ thoải mái, lại đến."

Sơn Sĩ Kỳ cũng thích Lư Đường tính cách, cũng liền thu liễm chút khí lực cùng Lư Đường đánh nhau, đợi đánh hồi lâu sau Lư Đường cả giận nói "Họ núi, người nếu là lại không sử xuất toàn lực đến chính là xem thường lão tử, cẩn thận lão tử ta trở mặt!" Sơn Sĩ Kỳ nghe xong cũng liền không lại lưu thủ, dùng hết toàn lực làm côn sắt đập tới, Lư Đường liền tục chống lại mấy cơn sau thực sự không kiên trì nổi, khoát tay nói "Không đánh, không đánh, người lợi hại, ta Lư Đường phục" như vậy hành động, cũng trừu đến mọi người dưới đài cười vang một phen. Một trận chiến này, Sơn Sĩ Kỳ, thắng.

Đến tận đây, lời đài chiến đã toàn bộ kết thúc, cuối cùng đứng trên lời đài năm người cùng buổi sáng lúc không có nửa điểm khác biệt, đám người lúc này mới trong lòng nhận đồng cái này năm viên thuộc cấp, đồng thời cũng đối Tần Ngạo Thiên độc kia cay ánh mắt cảm thấy bội phục.

Tần Ngạo Thiên cười to nói "Ha ha, thế nào, ta chọn người vẫn là không có để mọi người thất vọng a "

Đám người cùng kêu lên bá nói ". Tướng quân anh minh "

Tần Ngạo Thiên nói ". Kia kể từ hôm nay, Sử Tiến, Sơn Sĩ Kỳ, Dương Chí, tác siêu, Loan Đình Ngọc năm người liền vì dưới trướng của ta cùng viên thuộc cấp, những người khác làm phó tướng, nghe theo năm người này chỉ huy điều phối, các người có gì dị nghị không?"

"Chúng ta nguyện nghe điều khiển!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71 : Ra Khỏi Thành Tiểu Phỉ

Nhìn thấy tất cả mọi người đối sắp xếp của mình không có có dị nghị, Tần Ngạo Thiên hài lòng gật gật đầu, nói "Vậy kể tiếp ta liền đem chúng ta trong quân bộ khúc phân phối nói một chút, trước nói mã quân, mã quân một bộ, thuộc cấp Sử Tiến, dưới trướng hai viên phó tướng vì Chu Đồng, Từ Ninh chung lãnh binh một ngàn người, nhưng dẫn người đi chuồng ngựa bên trong chọn lựa chiến mã. Mã quân nhị bộ, thuộc cấp Loan Đình Ngọc, dưới trướng hai viên phó tướng vì Chúc Long, Chúc Bư chung lãnh binh một ngàn người, cũng dẫn người đi chọn lựa chiến mã đi." Loan Đình Ngọc lĩnh mệnh, mang theo Chúc Bư hai người vội vàng chạy tới chuồng ngựa, chỉ sợ đi trễ ngựa tốt đều bị Sử Tiến chọn lấy đi.

Sau đó Tần Ngạo Thiên lại tuyên bố "Kể tiếp là bộ quân, bộ quân một bộ, thuộc cấp Sơn Sĩ Kỳ, dưới trướng hai viên phó tướng vì Lư Đường, Lôi Hoành chung lãnh quân một ngàn người trở về huấn luyện. Bộ quân nhị bộ, thuộc cấp Dương Chí, dưới trướng hai viên phó tướng vì Hồ Thành, Hồ Tam Nương chung lãnh binh một ngàn người trở về huấn luyện, bộ quân ba bộ, thuộc cấp Tác Siêu, dưới trướng hai viên phó tướng vì Bảo Húc, Chúc Hồ chung lãnh binh một ngàn trở về huấn luyện. Còn có một bộ thủy quân tại Lương Sơn Bạc trong thủy vực huấn luyện, trong đó thuộc cấp vì Nguyễn Tiểu Nhị, hai viên phó tướng vì Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thất chung một ngàn thủy quân trú đóng ở đó, mọi người nhớ kỹ, đây đều là chúng ta ngày sau huynh đệ, là lúc sau các người muốn đem tự thân tính mệnh phó thác người, đều xem thật kỹ một chút các người người bên cạnh, cũng sẽ nhớ ở bọn hắn "

Tại mọi người lại huấn luyện nửa tháng sau, ngày này Tần Ngạo Thiên triệu tập đám người tới, nói "Đám huynh đệ chúng ta huấn luyện lâu như vậy, là thời điểm lời ra đến đề thể nhân nhóm kiến thức thực lực của chúng ta" phía dưới chúng tướng sĩ nghe đến đó tránh không được một phen hô to. Tần Ngạo Thiên hai tay đề xuống đám người kích tình, nói "Tốt, hôm nay chúng ta muốn chia đội năm, đánh ngoài thành những cái kia cường đạo nhóm một trở tay không kịp, tiếp xuống chúng tướng sĩ nghe lệnh, mã quân một bộ Sử Tiến nghe lệnh, các người từ mặt phía bắc cửa thành ra ngoài, mục tiêu là mặt phía bắc ngoài năm mươi dặm dốc núi chỗ cướp đường tặc nhân" nói xong Tần Ngạo Thiên ném ra một viên chất gỗ lệnh bài đồ vật đèn, Sử Tiến quý xuống tiếp nhận lệnh bài kia nói ". Sử Tiến tuân lệnh "

Tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại tiếp tục nói "Mã quân nhị bộ Loan Đình Ngọc nghe lệnh, các người cũng từ cửa thành bắc ra ngoài, mục tiêu là Tây Bắc bốn mươi dặm chỗ trong rừng cây chiếm cứ tặc nhân" nói xong lại ném ra một viên kia chất gỗ lệnh bài, Loan Đình Ngọc cũng là quý xuống tiếp nhận lệnh bài nói "Mặt tướng tuân lệnh" tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại ném ra ba đạo lệnh bài, theo thứ tự là mệnh bộ quân Sơn Sĩ Kỳ bộ, Dương Chí bộ, Tác Siêu bộ đi tiêu diệt thành đông tây nam ba khu cách thành không xa tặc nhân. Ba người cũng nhao nhao tiếp nhận lệnh bài. Mệnh lệnh toàn bộ hạ xong Tần Ngạo Thiên nói "Tốt, tất cả mọi người chuẩn bị một chút là xong động đi, ta trong thành này chờ đợi chúng tướng sĩ khai hoàn!"

Đám người nhao nhao từ bốn môn xuất phát, mà Tần Ngạo Thiên thì là đi tới phủ Thái Thú bên trên gặp Trương Thúc Dạ. Bẩm báo thủ vệ sau Tần Ngạo Thiên liền được đưa tới trong thư phòng, mà Trương Thúc Dạ thì là trong thư phòng chờ.

"Tần tướng quân hôm nay tại sao không có tại sân huấn luyện thao luyện sĩ tốt, ngược lại là đến ta nơi này a?" Trương Thúc Dạ cười hỏi.

Tần Ngạo Thiên tìm cái ghế tọa hạ nói ". Trong sân huấn luyện không người, lại thao luyện cái gì sĩ tốt đâu?" "Ồ? Sân huấn luyện không người, không biết Tần tướng quân hôm nay là không có hành động rồi?" Tần Ngạo Thiên nhìn Trương Thúc Dạ một chút, cúi đầu cười nói "Sau ngày hôm nay, cái này Tế Châu thành trong vòng phương viên trăm dặm sẽ không còn phi nhân."

Trương Thúc Dạ nghe đến lời này sau ngạc nhiên nói "Tướng quân chứ không phải là đang nói ngưng cười, cái này Tể Châu thành trong vòng trăm dặm nói ít cũng có năm sáu chỗ phi ô, lại như thế nào có thể tại một ngày ngắn ngủi này bên trong bị rõ ràng." Tần Ngạo Thiên cười nói "Thái thú đại nhân như không tin tưởng chúng ta không ngại có thể đánh cược, như dưới trướng của ta thuộc cấp hôm nay thật tiêu diệt cái này Tể Châu thành trong vòng phương viên trăm dặm tặc nhân, thái thú đại nhân liền cho phép ta có thể tại triệt để tiêu diệt toàn bộ Tể Châu cảnh nội tặc nhân sau có thể đi xung quanh châu quận đi tiểu phi."

Trương Thúc Dạ nghe Tần Ngạo Thiên yêu cầu lại là dạng này, nghĩ thầm mặc dù vượt châu tiểu phi có chút không ổn, nhưng Tần Ngạo Thiên là Hoàng Thượng khâm ban cho 'Tiểu phi tướng quân', mà tiểu phi địa khu chính là tại Tể Châu Thanh Châu cho nên chỗ Tần Ngạo Thiên vượt châu đến Thanh Châu đi tiểu phi cũng là tại chức trách bên trong, cũng không quá mức a không ổn, liền đáp ứng nói "Cái này dễ nói, trừ cái đó ra chỗ Tần tướng quân thật trong vòng một ngày tiêu diệt toàn bộ phương viên trăm dặm tặc nhân, bản quan sẽ còn là quân hướng Hoàng thượng thỉnh công, để Hoàng Thượng ban thưởng tướng quân."

"

"Ha ha, đại nhân khách khí, vậy chúng ta ngay ở chỗ này cùng nhau chờ đợi đi." "Ngồi ở chỗ này làm đẳng cỡ nào nhàm chán, không bằng chúng ta cùng đi đến trên đường đi một chút, thể nghiệm và quan sát thể nghiệm và quan sát dân tình đi." Trương Thúc Dạ đề nghị, Tần Ngạo Thiên thì phụ họa nói "Dạng này cũng tốt, mời" "Mời"

Ngay tại Tần Ngạo Thiên cùng Trương Thúc Dạ ở trong thành đi dạo thời điểm, ở ngoài thành kia năm nơi phi ô, đều đang tiến hành kịch liệt, a không phải nói là thiên về một bên chém giết. Bởi vì Tần Ngạo Thiên lần này xuất binh hào không bất kỳ triệu chứng nào, ngoài thành tặc nhân còn cùng ngày xưa đồng dạng làm lấy cướp bóc quá khứ thương nhân sự tình, nhưng từng nhánh ngàn người bộ đội lại đột nhiên giết tới đây. Còn cái này mấy chỗ ô trộm cướp chỗ ẩn thân, chính là Tần Ngạo Thiên tới Tể Châu thành đến huấn luyện sĩ tốt trong một tháng này Thời Thiên cùng Trương Tam Lý Tử đám người công lao.

Tể Châu phủ Bình đánh tới về sau tại từng cái thuộc cấp phó tướng đám người dẫn đầu công kích dưới, rất nhanh liền tách ra tặc nhân phòng ngự, tiến hành kịch liệt chém giết, mà đây cũng là Tần Ngạo Thiên huấn luyện sĩ tốt bên trong trọng yếu bài học, để bọn hắn đi tiến hành chân chính cùng người chém giết, chỉ có trải qua chiến trường binh sĩ mới là một hợp cách binh sĩ.

Mà tại cái này năm chi bộ đội bên trong, lấy Sử Tiến bộ thứ nhất mã quân giết địch hiệu suất tối cao, chỉ vì Sử Tiến, Chu Đồng, Từ Ninh ba người võ nghệ quá cao, kỳ thật nếu để cho bọn hắn đầy đủ thể lực lời nói, chỉ bằng ba người này liền có thể dẹp yên cái này rồi núi sừng núi. Mà Từ Ninh huấn luyện Kim Thương Thủ cũng là đang nhanh chóng từ trong thực chiến trưởng thành, mỗi một lần đâm ra cùng câu về đều thật sâu khắc ở sĩ tốt nhóm trong đầu.

Mà tại bộ quân bên trong, lại lấy Sơn Sĩ Kỳ dẫn đầu bộ thứ nhất dũng mãnh nhất, tại Sơn Sĩ Kỳ, Lưu Đường, Lôi Hoành ba cái tên lỗ mãng dẫn đầu dưới, chúng sĩ tốt đều nhiệt tình mười phần, ba cái tướng lĩnh cũng đều giết đến đã nghiền, còn tương hổ tương đối lên giết địch số lượng tới.

Dương Chí bên kia cũng là cũng không khác thường phát sinh, chỉ là tại cùng tặc nhân chém giết thời điểm, cầm trong tay nhật nguyệt song đao Hồ Tam Nương võ nghệ quả thực để Dương Chí giật nảy cả mình, nguyên bản Dương Chí còn không hiểu, vì cái gì Hồ Tam Nương một giới nữ lưu hạng người vậy mà có thể tại mình dưới trướng làm viên phó tướng, thẳng đến kiến thức Hồ Tam Nương lợi hại về sau, Dương Chí mới biết được, chứ không nên coi thường bất luận kẻ nào.

Mà phó tướng thực lực tương đối hơi yếu Tác Siêu bộ thì là mấy chi bộ khúc bên trong chiến sự kịch liệt nhất, bởi vì Chúc Hổ Bảo Húc hai người không hề giống cái khác bộ khúc bên trong phó tướng dũng mãnh, toàn bộ nhờ Tác Siêu cái kia thanh kim tiêu búa cùng cái kia thẳng tiến không lùi dũng mãnh chí ý tại tàn phá lấy chúng tặc tâm linh của người ta. Bất quá tại chi này bộ khúc bên trong Bảo Húc dưới trướng Tiêu Đỉnh, Lý Trung, Chu Thông, Hàn Bá Long bốn viên đội trưởng vẫn là tương đối ra sức, tại mấy cái này thực lực bất phạm hảo hán cộng đồng cố gắng dưới, thành nam chỗ này cường đạo cũng rất nhanh bị tiêu diệt toàn bộ sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72 : Thắng Lợi Trở Về

Tần Ngạo Thiên cùng Trương Thúc Dạ tại ban ngày trong thành dạo qua một vòng, Tần Ngạo Thiên gặp Tể Châu dân chúng trong thành tuy nói cũng không có đến cỡ nào giàu có, bất quá cũng đều trôi qua tương đối an ổn, quê nhà hài hòa, không có tham quan ô lại nghiền ép, mới là bách tính sinh hoạt hạnh phúc tiền đề, cái này cũng làm Tần Ngạo Thiên đối Trương Thúc Dạ quản chế khen không dứt miệng.

Trương Thúc Dạ cũng là cười đáp lại, buổi chiều lúc Tần Ngạo Thiên liền kéo Trương Thúc Dạ đi săn huấn luyện chờ, lúc này trên trận cũng không bộ khúc trở về, chỉ có Lâm Xung bốn vị áo đen mặt nạ huấn luyện viên đang huấn luyện lấy bốn trăm Lang vệ cùng còn lại một chút dự bị Bình cùng đầu bếp

Bình đẳng tạp binh.

Trương Thúc Dạ gặp bốn người này thân thù phi phạm, liền hỏi "Tần tướng quân, ta xem người dưới trướng bốn vị này huấn luyện viên võ nghệ cao minh, nhưng vì sao muốn cả ngày lấy mặt nạ gặp người?" Tần Ngao Thiên thở dài một tiếng nói "Chỉ tiếc bọn hán đặc tội quyền quý, cho nên tạm thời chỉ có thể như thế, đợi ngày sau có cơ hội, ta chắc chắn để người trong thiên hạ biết những này trắng sãi hào kiệt đại danh."

Trương Thúc Dạ nghe Tần Ngao Thiên nói mấy người kia đặc tội quyền quý liền rất tức thời không tiếp tục hỏi, bởi vì ngay cả Tần Ngao Thiên cũng không thể giải quyết mà lại đề mang lên mặt nạ ẩn tàng, vậy cái này cái gọi là quyền quý thế lực nhất định không thể coi thường. Tại hai người nhìn một hồi Lang vệ nhóm huấn luyện về sau, Sử Tiến mang bộ khước suất trước quay về sân huấn luyện. Sử Tiến nhìn thấy Tần Ngao Thiên sau lập tức xuống ngựa bái nói ". Tướng quân, mặt tướng không phụ tướng quân nhờ vả, đã xem thành bắc dốc núi chỗ cướp đường tặc nhân giảo giết sạch, cũng bắt được tiền tài một rương" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Ừm, Sử Tiến người làm rất tốt, hơn nữa còn là trước hết nhất hoàn thành nhiệm vụ trở về, đem kia một rương tiền tài phóng tới giữa sân sau liền đi nghỉ ngơi a, chờ ban đêm lại tới tập hợp." "Vâng." Sử Tiến lĩnh mệnh sau dẫn người đem chiến mã trả lại tại chuồng ngựa sau liền giải tán đám người.

Trương Thúc Dạ nhìn xem ý cười đầy mặt Tần Ngao Thiên nói "Tần tướng quân dưới trướng cái này viên tướng lĩnh thật là khó lường, cái này mới mấy canh giờ công phu, vậy mà liền tiêu diệt một chỗ ổ trộm cướp, lợi hại a." Tần Ngao Thiên rất thích loại này bị thủ trướng lấy lòng cảm giác, trong lòng ý mừng càng hơn, nói "Thái thú đại nhân không nên gấp gáp, lúc này mới vãn vẹn bắt đầu." "Ồ? Vậy bản quan liền rửa mắt mà đợi."

Lại qua hồi lâu, Sơn Sĩ Kỳ bộ khước cái thứ hai trở về sân huấn luyện, Sơn Sĩ Kỳ nhìn thấy Tần Ngao Thiên cùng kia giữa sân cái rương liền chạy tới hỏi "Thiên ca, cái rương này là vật gì, chẳng lẽ có người so ta trở về còn sớm?" Tần Ngao Thiên cười nói "Không sai, nhất về tới trước chính là Sử Tiến mã quân, các người dùng hai cái đùi đi đường, còn có thể cái thứ hai tới trên trận, cũng là vô cùng ghê gớm." Sơn Sĩ Kỳ bị Tần Ngao Thiên như thế khích lệ, cũng vui vẻ cười nói "Ha ha, kia là, Thiên ca người là không biết, ta cùng Lưu Đường Lôi Hoành hai cái huynh đệ giết đến là cỡ nào đã nghiền a, những cái kia cường đạo đều bị sợ vỡ mật, cuối cùng không có một cái nào chạy, đều bị chúng ta tiêu diệt, đây là từ bọn hán nơi đó tịch thu được tài vật, có chân đủ hai cái rương lớn, thật không biết bọn này cường đạo là cướp nhiều ít thương nhân mới để dành được nhiều tiền như vậy tài." Tần Ngao Thiên lắc đầu, nói ". Thế đạo không yên ổn a, tốt, chém giết một ngày mọi người cũng đều mệt mỏi, đem tiền tài đều phóng tới giữa sân liền giải tán đi nghỉ ngơi đi, nhớ kỹ ban đêm lại đến trên trận tập hợp." Sơn Sĩ Kỳ nói ". Yên tâm đi, Thiên ca, các huynh đệ, giải tán giải tán, đều trở về nghỉ ngơi thật tốt hôm nay vất vả."

Tại Sơn Sĩ Kỳ bộ khước rồi đi sau cái thứ ba trở lại sân huấn luyện là mã quân, Loan Đình Ngọc bộ, Loan Đình Ngọc cũng là toàn diệt tặc nhân, thu được hai rương tài bảo, Tần Ngao Thiên phân phó đem tài bảo phóng tới giữa sân sau liền đi về nghỉ, ban đêm lại đến tập hợp. Về sau là Dương Chí bộ, đồng dạng là thu được hai rương vàng bạc, đáng giá nói chuyện chính là Dương Chí còn nặng hướng Tần Ngao Thiên báo cáo nữ tướng Hồ Tam Nương võ nghệ, Tần Ngao Thiên đối với cái này mỉm cười, liền để Dương Chí bọn hán đi nghỉ ngơi.

Cuối cùng trở về một chi bộ đội là Tác Siêu bộ, mặc dù Tác Siêu bộ khước trung đội trưởng cấp những người khác so cái khác bộ khước mạnh chút, bất quá hai viên phó tướng Bảo Húc cùng Chúc Hồ chiếu cái khác bộ khước quả thực là kém hơn rất nhiều, đối với cái này Tác Siêu cũng không phàn nàn, chỉ là tận chính mình cố gắng lớn nhất chém giết quân địch, làm được bản thân cả người đầy vết máu, bất quá lại cũng không là Tác Siêu mình. Tần Ngao Thiên tại trấn an Tác Siêu một lát sau liền để về nghỉ ngơi, kia tịch thu được hai rương vàng bạc cũng đồng dạng đặt ở sân huấn luyện trung ương.

Đến tận đây,

Hôm nay Tần Ngao Thiên chỗ phái ra năm chi đội ngũ toàn bộ trở về, thành công tiêu diệt Tế Châu thành đông tây nam bắc bốn môn bên ngoài cách đó không xa cường đạo. Đồng thời chung thu được vàng bạc chín đại rương. Trương Thúc Dạ nhìn thấy Tần Ngao Thiên một ngày này công tích, bội phục không thôi, liên tục khích lệ nói "Tần tướng quân quả nhiên làm được, xem ra hôm nay là ta thua cuộc nha, Tần tướng quân yên tâm, bản quan ôn hòa hướng Thánh thượng báo cáo tướng quân công tích, là quân thỉnh công."

Tần Ngao Thiên chấp tay nói "Vậy làm phiền thái thú đại nhân" Trương Thúc Dạ khoát tay nói "Không sao không sao, chỉ là Tần tướng quân, hôm nay tướng quân chỗ tịch thu được những tài vật này nên xử trí như thế nào?" Tần Ngao Thiên nhìn thoáng qua kia chín rương lớn vàng bạc, nói "Tự nhiên là nộp lên triều đình, bất quá cái này cũng phần lớn là tặc nhân từ bách tính trên thân vơ vét mà đến, ta nghĩ, vẫn là dùng vì bách tính nhóm làm chút sự tình tốt, đại nhân, không bằng chúng ta liền dùng làm Tế Châu bách tính năm nay thu thuế đi, đại nhân đem những này nộp lên cho triều đình, lại hướng bách tính tuyên bố miễn đi năm nay thuế phụ thu, dạng này chẳng phải là tại dân tại quốc đó có lợi?"

"Cái này, dạng này có thể được sao?" Trương Thúc Dạ thấp thỏm nói. Chỉ nghe Tần Ngao Thiên thanh âm bỗng nhiên vang lên "Làm sao không được? Bản tới đây chính là Tế Châu bách tính tiền tài, nếu là đem nó toàn bộ giao cho triều đình không phân bách tính một phần, triều đình kia lại cùng những sơn tặc kia thô phi có gì khác biệt? Chúng ta đem số tiền này tài lấy Tế Châu thu thuế danh nghĩa đưa lên, dạng này triều đình bên kia được tiền tài tự nhiên vui vẻ, mà tại Tế Châu bách tính bên này lại miễn đi một năm chi thuế, để dân chúng có thể sinh hoạt càng mỹ mãn, thái thú đại nhân một lòng vì dân, chẳng lẽ ngày cả điểm ấy quyết đoán đều không bỏ ra nói tới sao? Chẳng lẽ lại thái thú đại nhân cũng là loại kia loại người cổ hủ?"

Bị Tần Ngao Thiên nói một trận, Trương Thúc Dạ cũng mình suy tư một chút, sau nói với Tần Ngao Thiên "Việc này quan hệ trọng đại, mời tướng quân cho ta hồi phủ cân nhắc một phen, đợi đến ngày mai lại cho tướng quân trả lời chắc chắn." Tần Ngao Thiên cũng biết hiện tại không thể lại bức bách Trương Thúc Dạ, liền gật đầu nói "Tốt, vậy quá thủ đại nhân liền đi đầu hồi phủ suy nghĩ đi thôi, Tần nỗ chờ đợi ở đây đại nhân ngày mai trả lời chắc chắn, chỉ hi vọng kết quả kia đừng cho Tần nỗ thất vọng, càng đừng cho cái này Tế Châu bách tính thất vọng." Trương Thúc Dạ cũng không nói gì nữa, mà là chấp tay liền quay người rồi đi.

Nhìn xem Trương Thúc Dạ bóng lưng rồi đi, Tần Ngao Thiên liền tại trong lòng có so đo, Trương Thúc Dạ là cái người trung nghĩa, cùng trong triều đình cái khác tham quan không giống, hẳn đi làm hướng Thái úy Túc Nguyên Cảnh đều là một lòng vì dân thanh quan quan tốt, việc này mặc dù làm trái triều đình pháp chế, bất quá lại là thắng ở biến báo, tin tưởng Trương Thúc Dạ cuối cùng sẽ đồng ý quyết định của mình. Mà một khi Trương Thúc Dạ mở miệng tán đồng mình, vậy mình thì tương đương với đem Trương Thúc Dạ cũng trôi đến trên chiến thuyền của mình, có thể nói một công nhiều việc a.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73 : Trương Thúc Dạ Lên Thuyền

Tối lúc chạng vạng tối, tất cả mọi người đi tới sân huấn luyện bên trong tập hợp, trải qua cả đội, Tần Ngạo Thiên phát hiện một người không kém, dù cho trong đó có một chút người hoặc tay hoặc chân có một chút vết thương nhẹ, bất quá cũng không có trọng đại nhân viên thương vong, đối với cái này Tần Ngạo Thiên cảm thấy rất là vui mừng, dù sao binh sĩ sinh tồn suất là rất trọng yếu, Tần Ngạo Thiên cũng không muốn mình huấn luyện mấy tháng binh sĩ chỉ đánh một trận chiến liền đi gặp Diêm Vương.

Tại đêm đó, Tần Ngạo Thiên biểu hiện ở đây tất cả tướng sĩ, đồng thời còn từ kia chín rương tài bảo bên trong lấy ra nửa rương nhiều, một phần trong đó cho hòa đầu quân để làm các tướng sĩ cải thiện cơm nước, một bộ phận khác thì toàn bộ phần cho chúng tướng sĩ, mà phân phát tiêu chuẩn cũng không phải là dựa theo quan giai, mà là dựa theo hôm nay mỗi người giết địch số lượng nhiều ít phân phối. Đương nhiên, như thế phân vẫn là những cái kia thuộc cấp nhóm đến tiền thưởng nhiều một ít, bất quá cái này cũng đích thật là bọn hắn nên được, mà lại các binh sĩ cũng xác thực tán đồng những tướng lãnh kia.

Đáng giá một nói đúng lắm, hôm nay đến tiền nhiều nhất, lại là cuối cùng trở về sân huấn luyện Tác Siêu, có thể là bởi vì cũng không có những cái kia cường lực phó tướng cùng nó tranh đoạt đầu người đi, làm Tác Siêu trở thành lần hành động này người mạnh nhất. Mà lúc đầu Tế Châu Đoàn Luyện Sư Hoàng An từ lâu bị Tần Ngạo Thiên chỗ đồng hóa, mặc dù thân phận vì triều đình chỗ phong Đoàn Luyện sư, nhưng tại Tần Ngạo Thiên trong quân lại là Dương Chí bộ hạ một đội trưởng mà thôi.

Tần Ngạo Thiên để đám người điếm tiền tài sau đều trở về ngon lành là ngủ một giấc, đợi đến hừng đông về sau tái khởi đến tiếp tục ngày thường huấn luyện. Chúng tướng sĩ tuân lệnh sau liền giải tán rời đi.

Ban đêm, Tần Ngạo Thiên ôm trần trụ Lý Sư Sư thở hổn hển trên giường nói "Hôm nay mới là ta Tần Ngạo Thiên ra mặt ngày đầu tiên, ta muốn làm cho cả SD cũng biết tên của ta. Muốn để người trong thiên hạ đều kiến thức một chút sự lợi hại của ta." Lý Sư Sư cười nói "Hi hi, nô gia sớm liền kiến thức phu quân lợi hại đâu." Nói chuyện, Lý Sư Sư ngọc thủ liền tại Tần Ngạo Thiên trên lồng ngực du tấu, bị Tần Ngạo Thiên một phát bắt được, cười xấu xa nói ". Nương tử mới vừa rồi còn không có đủ sao?" Lý Sư Sư ngại ngừng cười một tiếng, đem đầu rút vào bị bên trong, Tần Ngạo Thiên hiểu ý, lại cùng với đại chiến một phen.

Tối sáng sớm ngày thứ hai, Tần Ngạo Thiên sớm liền tỉnh lại, gặp Lý Sư Sư còn chưa tỉnh lại, liền nhẹ nhàng hạ giường cũng vì đem chăn mền đắp kín, mặc quần áo sau Tần Ngạo Thiên liền đi ra cửa phòng đến tản bộ, đúng lúc gặp được ngay tại làm lấy khôi phục vận động Thời Thiên.

Tần Ngạo Thiên cười đi hướng Thời Thiên nói ". Thế nào huynh đệ, khôi phục được còn thuận lợi?" Thời Thiên nhìn thấy Tần Ngạo Thiên, mặt mũi tràn đầy áy náy trả lời "Coi như thuận lợi, lại có cái một hai tháng liền có thể khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là đáng tiếc Bạch Thắng huynh đệ" nói nơi đây, Thời Thiên không khỏi nức nở nói "Đều là ta, hại Bạch Thắng huynh đệ. Là ta không có nghe Thiên ca khuyên, không phải kháng kháng làm việc." Tần Ngạo Thiên vội vàng ngừng lại Thời Thiên câu chuyện, nói "Tốt Thời Thiên huynh đệ, chuyện quá khứ liền để hán tới đi, chỉ cần chúng ta về sau không tái phạm đồng dạng sai lầm liền xứng đáng Bạch Thắng huynh đệ." Thời Thiên gật đầu nói "Thiên ca nói rất đúng" "Ta lại đi trên trận đi dạo, người muốn cùng một chỗ sao? Vẫn là về phòng trước nghỉ ngơi?" Thời Thiên nói ". Ta liền không đi qua, Thiên ca chính người đi thôi." "Ừm, tốt, muốn chú ý thân thể a" "Biết, Thiên ca "

Cáo biệt Thời Thiên, Tần Ngạo Thiên đi vào trong sân huấn luyện, nghe được trên trận có vung chặt chém trống không thanh âm, Tần Ngạo Thiên tìm theo tiếng nhìn lại, thấy là Bảo Húc tại một mình vung chặt cái kia thanh lớn khoát khảm đao, Tần Ngạo Thiên cười đi tới, kia Bảo Húc nhìn thấy Tần Ngạo Thiên tới, cũng đình chỉ động tác trên tay, cười lão lĩnh nói "Tướng quân, ngài đã tới" Tần Ngạo Thiên nhẹ gật đầu, hỏi "Sớm như vậy, Bảo đội trưởng liền đến này huấn luyện?" Bảo Húc sờ lên đầu, nói "Ta nhìn cái khác bộ khúc phó tướng từng cái võ nghệ cao cường, liền ta, hắc hắc, mặc dù Tác Siêu tướng lĩnh không nói cái gì, nhưng ta luôn luôn đối với mình không hài lòng, nghĩ đến cần có thể bỏ vụng, liền mỗi ngày sớm một canh giờ tới đây làm cơ bản nhất vung chặt huấn luyện, hi vọng có thể đề cao chút võ nghệ, hiểu sát càng nhiều địch nhân, vì Tác Siêu tướng lĩnh cùng tướng quân ngài giải nạn."

Tần Ngạo Thiên cười nói "Khó được người có phần này tâm, vậy thì tốt, ta đến cùng người so chiêu một chút, chúng ta tới cộng đồng tiến bộ." "Cái này, là thật sao? Tướng quân." Bảo Húc kích động nói. Tần Ngạo Thiên cười cười "Đừng gọi ta tướng quân, cùng ta quen thuộc người đều gọi ta Thiên ca, về sau người cũng gọi ta như vậy thôi" Bảo Húc nghe xong mừng rỡ,

Cười nói "Vâng, Thiên ca." "Cẩn thận" Tần Ngạo Thiên theo tay cầm lên một đầu trường thương liền hướng Bảo Húc đâm tới, Bảo Húc nghe được Tần Ngạo Thiên nhắc nhở liền đã chuẩn bị kỹ càng "Hắc" "A" . . .

Rất nhanh, sáng sớm liền đã qua, Tần Ngạo Thiên cùng Bảo Húc hai người thu hồi vũ khí, Bảo Húc thở hồng hộc nói "Tạ ơn Thiên ca bồi ta luyện cái này một cái buổi sáng" Tần Ngạo Thiên lắc đầu, nói ". Vẫn là người cần cù, nếu không phải người dậy sớm ở đây huấn luyện, ta cũng không có cơ hội đến bồi người so chiêu, về sau kiên trì đi, có thời gian ta liền tới này tìm người" "Phải" Bảo Húc cảm kích vạn phần.

Lúc buổi sáng, Tần Ngao Thiên đang xem sĩ tốt nhóm huấn luyện lúc, thái thú Trương Thúc Dạ tới sân huấn luyện, Tần Ngao Thiên xa xa nhìn thấy Trương Thúc Dạ cả cười, cách không chỉ hướng đại đường, Trương Thúc Dạ hiểu ý, trực tiếp đi tới, sau đó Tần Ngao Thiên cũng đuổi đến đại sảnh, cười hỏi Trương Thúc Dạ nói ". Nhìn thái thú đại nhân chạy đến, chắc là hôm qua Tần mỗ chỗ xước sự tình đại nhân đã cân nhắc có kết quả rồi đi."

Trương Thúc Dạ do dự nói "Là ngược lại là, liền xem như vì cái này Tề Châu bách tính, ta cũng có thể bốc lên lần này hiềm, chỉ là, Tề Châu một năm thu thuế cũng không có như này nhiều a, ta còn muốn là quân thỉnh công, cái này không có thu được vật tư, lại nên nói như thế nào a?"

Tần Ngao Thiên cười nói "Chỉ cần thái thú đại nhân ngài nơi này không có vấn đề, cái khác ta liền tự có biện pháp giải quyết." Nhìn xem Trương Thúc Dạ ánh mắt nghi hoặc, Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Thái thú đại nhân trước tiên có thể chữa lại bốn rương vàng bạc, làm Tề Châu hai năm thu thuế, đợi cho hướng lên nộp thuế khoản thời điểm, hằng năm giao ra hai rương liền có thể, về phần còn lại năm rương, hắc hắc, ta binh lính nhóm đã sử dụng một rương "

Trương Thúc Dạ nghe sau đó kinh hãi nói "Cái này như thế nào khiến cho?" Tần Ngao Thiên bất mãn nói "Như thế nào không được, kia là dưới trướng của ta tướng sĩ liều tính mạng đoạt tới, cầm chút làm khao đền bù có cái gì không được?"

Trương Thúc Dạ gặp Tần Ngao Thiên thái độ kiên quyết, liền cũng không lại nói cái gì, tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại nói" còn lại bốn rương quân ta đem lưu một rương làm quân phí, cái khác ba rương nộp lên triều đình." Trương Thúc Dạ vốn định nói thêm gì nữa, nhưng khi thấy Tần Ngao Thiên kia kiên quyết ánh mắt lúc, liền biết coi như mình lại thế nào phản đối cũng là vô dụng, liền theo Tần Ngao Thiên. Đồng thời tại nội tâm thở dài "Cái này Tần Ngao Thiên luyện binh có phương pháp, dưới trướng tướng sĩ từng cái dũng mãnh, lại còn một lòng vì dân, mà lại hãn chỗ liền xuống tiền tài cũng không phải mình hưởng dụng, mà là làm quân lương. Bảy giờ triều đình khắp nơi tu kiến từ đường, còn vận kia hoa thạch cương, quốc khố sớm đã trống rỗng, lại như thế nào có thể chi giao nổi Tần Ngao Thiên chi này hồ lang chi sự quân lương đâu, chính Tần Ngao Thiên đi tiểu phi kiểm quân lương cách làm nhắc tới cũng không quá phàn. Huống chi mình vì bách tính đã cùng thông đồng làm vậy, liền chi hi vọng Tần Ngao Thiên có thể thấy tốt thì lấy đi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74 : 9 Trại Đồng Minh

Như là đã quyết định thu được tiền tài phân phối, Tần Ngao Thiên liền phái người đi đem cái này ba rương tiền tài cho đưa đến Đông Kinh đi, nhưng Bạch Thắng đã không tại, Thời Thiên cũng có thương tích trong người, Trương Tam Lý Tứ hai người từng tại Đông Kinh thành đợi qua một chút thời gian sợ bị Cao Cầu thủ hạ nhận ra cũng không tốt tiến đến, trong lúc nhất thời Tần Ngao Thiên lại tìm không ra có thể đảm nhiệm việc này người tới.

Đúng lúc Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ dẫn người chờ về một tháng qua Đông Kinh Thiên Hương lâu lợi nhuận đến Tề Châu thành. Tần Ngao Thiên đại hi, vui có hai điểm, thứ nhất là lại có tiền, thứ hai thì là Tần Ngao Thiên tìm được thích hợp lần này vận chuyển tiền tài người.

Tần Ngao Thiên đem anh em nhà họ Lý vận trả lại một rương tiền tài thủ hạ sau lại hỏi hỏi bên kia tình huống, biết được Đông Kinh bên kia có Thái Kinh tên tuổi ở phía sau, dù cho mỗi ngày lợi nhuận cao, cũng không ai dám trêu chọc phiền phức, mà Chu Phú cũng đem nó 'Tiểu Diện Hồ' bán sự đem ra, trong lúc nhất thời Thiên Hương lâu tại Đông Kinh còn là có đông đảo khen ngợi. Mà anh em nhà họ Lý lần này trở về ngoại trừ vận chuyển vài ngày trước kinh doanh đoạt được bên ngoài, vẫn là phải lại lấy chút chung cất rượu cùng cá ướp muối làm trở về mua bán, Tần Ngao Thiên để cho người từ Vận Thành chờ chút tới về sau, lại giao cho hai người một cái nhiệm vụ.

"Lý Long Lý Hồ a, lần này về Đông Kinh còn có nhiều thứ muốn các người mang về" Lý Long nghe xong vỗ bộ ngực nói "Có chuyện gì ca ca cứ nói đi, mang cái gì trở về, có huynh đệ chúng ta tại, khẳng định đem nó hoàn hảo không chút tổn hại vận đến Đông Kinh đi."

Tần Ngao Thiên cười một tiếng, mang hai người tới trong phòng, gặp trong đó có ba rương nửa vàng bạc tài bảo, thấy anh em nhà họ Lý hai nhân khẩu nước chảy ròng, Tần Ngao Thiên cười mắng "Các người nhìn nhìn bộ dáng của mình, thật là đủ cho ta mất mặt" Lý Long cười ha ha một tiếng nói ". Bọn ta đây không phải không nghĩ tới sẽ có nhiều như vậy tiền nha, ha ha, ca ca, nhiều như vậy tài bảo đều vận đến Đông Kinh đi?" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Đúng, mà lại đều đưa đi Thái Kinh phủ thượng, đồng thời cùng hãn nói ở trong đó một cái rương là cho hãn, hãn tự nhiên sẽ hiểu." "Ca ca, cái kia nửa rương cho Thái Kinh sao?" Lý Long hỏi.

Tần Ngao Thiên nói "Đương nhiên không thể chỉ cho người ta nửa rương a, bất quá có thể đem cái này ba rương nửa vận thành bốn rương mà" anh em nhà họ Lý hai người nghe xong lập tức liền đã hiểu, nở nụ cười liền từ mặt khác ba rương xuất ra tiền bạc đến lấp nhập kia nửa trong rương. Đợi hết thấy sau khi hoàn thành, Lý Hồ cẩn thận mà hỏi thăm "Ca ca người đem nhiều như vậy tiền bạc giao cho chúng ta huynh đệ hai người áp vận, ca ca liền không sợ chúng ta nửa đường mang theo số tiền này chạy?" Lời này vừa nói ra, bên cạnh Lý Long khản trương nhìn về phía Tần Ngao Thiên cùng đệ đệ của mình, hãn không rõ vì Hà đệ đệ muốn hỏi ra như thế đề tài nhạy cảm.

Tần Ngao Thiên thì là nở nụ cười, nói "Ta sở dĩ giao cho các người hai người, là bởi vì tin tưởng, ta tin tưởng các người sẽ không mang theo tiền của ta đi đường, đồng dạng, ta cũng tin tưởng các người không dám mang theo tiền của ta đi đường." Tần Ngao Thiên nhàn nhạt lời nói để Lý Long hai người mỗ

hôi lạnh chảy ròng, đột nhiên bọn hắn liền nhớ lại trước mắt người này liền là ngày đó tên kia sát thần đến, huynh đệ mình hai người liền thủ đều không thể ngăn bước chân.

Bị Tần Ngạo Thiên nhìn chăm chăm anh em nhà họ Lý rung mình một cái, Lý Long nói "Ca ca ngươi cứ yên tâm đi, ngại chẳng những bỏ qua cho tính mạng của bọn ta, còn vì huynh đệ của ta an bài một phần thể diện việc cần làm, cho chúng ta một cái quang minh nhân sinh, huynh đệ chúng ta hai người là vô cùng cảm kích, như thế nào lại lấy oán trả ơn đâu?" Tần Ngạo Thiên nhẹ gật đầu, không còn xách việc này.

Ngày thứ hai, mang theo bốn rương tài bảo cùng đông đảo chung cất rượu cá ướp muối làm Lý Long Lý Hồ mang lấy bọn hắn vận chuyển bộ đội rời đi Tế Châu thành. Mà chung quanh những tộc nhân kia nhóm sợ đây là Tần Ngạo Thiên kẻ dụ địch, một cái cũng không dám ngăn cản, thậm chí còn trốn, sợ bộ đội nhân mã này trông thấy, cái này cũng chính hợp Tần Ngạo Thiên cùng anh em nhà họ Lý ý.

Ngay tại Tần Ngạo Thiên phái anh em nhà họ Lý đi Đông Kinh đưa tiền tài, Trương Thúc Dạ tại hướng lên viết thư vì Tần Ngạo Thiên thỉnh công thời điểm, Tế Châu cảnh nội đạo tộc cách cục cũng phát sinh cái biến.

Nguyên lai tại Tần Ngạo Thiên xuất binh trước đó, Tế Châu cảnh nội tổng cộng có mười tám chỗ tộc nhân, mà tại Tần Ngạo Thiên hai lần xuất binh về sau, lúc đầu mười tám chỗ tộc nhân bị tiêu diệt sáu nơi, mà có ba khu tộc nhân bởi vì sợ hãi bị Tần Ngạo Thiên giao sát, thì trong đêm giải tán đám người diễm tiền tài đi làm đường ẩn nghề nghiệp. Chỉ còn lại có chín nơi tộc nhân còn tại làm theo ý mình,

Lúc này trong đó tương đối khá mạnh một cỗ tên là Thanh Lang trại thế lực triệu tập cái khác bát phương thủ lĩnh cùng nhau tại một chỗ dốc núi tiến hành thương nghị, mà thương nghị nội dung thì là cộng đồng đối kháng Tần Ngạo Thiên một chuyện.

Kia Thanh Lang trại chủ tên là Triệu Đông, cũng coi là cái có phần có tâm kế người, mà dưới tay hắn còn có cái tay chân, tên là Triệu Nam, cái này Triệu Nam là Triệu Đông đệ đệ, bất quá lại cùng nó huynh khác biệt, người này rất có vũ dũng, tại Thanh Lang trại là hai ba mươi người cận thân không được, mà vũ dũng tại còn lại tám chỗ trong thế lực cũng là hơi có chút thanh danh.

Hôm nay chín phe thế lực toàn bộ hội tụ, Triệu Đông là cao hứng không thôi, ý nghĩ của hắn chính là để chín đại cường đạo cộng đồng tổ kiến một cái đồng minh, mà hắn dĩ nhiên chính là người minh chủ này, nghĩ đến đây, Triệu Đông không khỏi trên mặt trong bụng nở hoa. Qua hồi lâu, còn lại tám phe thế lực toàn bộ đến cái này Thanh Lang trại, hàn huyên một lát Triệu Đông nhân tiện nói "Các vị đồng đạo, cho tới nay chúng ta đều tại cái này Tế Châu cảm rồ, là cỡ nào khoái hoạt, nhưng từ khi kia Tần Ngạo Thiên đi vào Tế Châu, đối với chúng ta là gây khó khăn đủ đường, vạn phần xa lánh, thậm chí là đại khai sát giới a, vài ngày trước kia Tần Ngạo Thiên liền bởi vì thù hạ một người thụ thương mà giận chó đánh mèo chúng ta, dưới cơn nóng giận đồ Tôn lão thế lực. Mà liền tại vài ngày trước, kia Tần Ngạo Thiên lại khiến năm đường binh mã ra khỏi thành giao nộp giết chúng ta đồng đạo, năm nơi trại, một người chưa từng chạy trốn, cái này là bức nào hung tàn, các vị, nếu như lúc này chúng ta lại không đoàn kết lại, kia cách chúng ta đồ trại ngày cũng không xa a."

Đang ngồi đám người thâm biểu đồng cảm, lại bọn hắn hội tụ nơi đây chính là vì nghĩ ra cái biện pháp để chống đỡ Tần Ngạo Thiên đại quân, lúc này kia Triệu Đông tiếp tục nói "Cho nên a, các vị đồng đạo, chúng ta nhất định phải đoàn kết lại, ta đề nghị tổ kiến một cái chín trại đồng minh, đề cử ra cái trại chủ đến đối Tế Châu bên trong tất cả thế lực thống nhất điều hành, chỉ có dạng này, chúng ta mới có thể có sinh tồn khả năng "

"Triệu trại chủ ngươi nói nhiều như vậy, chính là vì làm cái này chín trại đồng minh minh chủ tốt hướng chúng ta ra lệnh a" luôn luôn cùng Thanh Lang trại không hợp nhau lẫn trại trại chủ hắc xì châm chọc nói.

Triệu Đông chán ghét nhìn thoáng qua hắc xì, nói "Ta xem mọi người đang ngồi vị cũng hoàn toàn chính xác chỉ có ta Thanh Lang trại có thực lực này có thể thống nhất còn lại tám trại, mà ta Triệu Đông cũng là người minh chủ này nhân tuyển tốt nhất, hắc xì huynh ngươi nếu là không phục, có thể trước tới khiêu chiến a, ngươi như thắng, cái này vị trí minh chủ ta liền nhường cho ngươi như thế nào?"

Kia hắc xì nghe Triệu Đông châm ngòi về sau, liền đầu óc phát sốt nảy ra nói ". Tốt, vậy liền từ ta hắc xì đến lãnh giáo một chút ngươi Thanh Lang trại thực lực" Triệu Đông nhìn thoáng qua Triệu Nam, cái sau hiểu ý, trực tiếp từ bên cạnh vọt ra, vung lên phác đao đem hắc xì đánh lui, còn không đợi hắc xì có phản ứng, Triệu Nam liền một đao nữa, kết quả hắc xì tính mệnh. Xuất thủ chỉ tàn nhẫn sợ người dám người.

Lúc này Triệu Đông cười ha ha nói ". Xem ra hắc xì huynh lần này lại thành rắn chết" tiếp lấy lại nhìn quanh còn lại thế lực hỏi "Không biết còn lại các vị trại chủ đối ta cái này vị trí minh chủ nhưng còn có dị nghị?" Mọi người tại đây không có người nào nói chuyện, dù sao hắc xì thì thể chính ở chỗ này nằm ngang đâu, nếu ai dám nói một chữ không, đoán chừng mình cũng sẽ rơi vào cùng hắc xì rắn hạ tràng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Minh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75 : Ác Ôn Mi Sảnh

Triệu Đông gặp cũng không người dám có dị nghị, hưng phấn cười lên ha ha. Lúc này từ bên ngoài đi tới hai cái bu hình trắng hán, đều tay nắm một

thanh khai son đại phủ, khí thế rất là dọa người, ngay cả Triệu Đông Triệu Nam đều đối cảm thấy sợ hãi.

Gặp có người xa lạ xông vào, Triệu Đông không vui nói "Các người là người phương nào? Vì sao xuất hiện ở đây? Thật tình không biết đây là ta chín trại đồng minh chi địa?" Một người trong đó khinh miệt nhìn thoáng qua Triệu Đông, nói "Tự nhiên biết, bất quá nghe khẩu khí của người, giống như người là cái này cái gọi là chín trại đồng minh minh chủ rồi?" "Phải thì như thế nào?" Triệu Đông không biết người này đến cùng có mục đích gì, chỉ là âm thầm cảm thấy bất an.

Người kia vừa cười nói "Không có gì, ta là đang nghĩ, có phải hay không giết người, huynh đệ của ta hai người chính là cái này cái gì minh minh chủ rồi?" Triệu Đông giờ mới hiểu được trước mắt mục đích của hai người, nguyên lai làm nửa ngày, là đầu óc có vấn đề người, vậy mà mưu toan làm cái này chín trại chủ, thật sự là buồn cười, Triệu Đông cũng không trả lời cái kia người nói chuyện, chỉ là hướng Triệu Nam cho một ánh mắt, Triệu Nam hiểu ý, tru lên xông về hai người kia.

Ngay tại tất cả mọi người thay hai cái này trắng hán lau một vết mồ hôi thời điểm, để người ý chuyện không nghĩ tới phát sinh, chỉ gặp vẫn không có mở ra miệng cái kia trắng hán vung vẩy trong tay khai son đại phủ hướng Triệu Nam bên hông chém tới, chỉ một búa liền đem Triệu Nam chém làm hai đoạn, ruột bụng vung đầy đất, thấy đám người tanh tanh buồn nôn, mà còn chưa chết hẳn Triệu Nam thống khổ lại sợ hãi nhìn qua nam nhân kia, hai tay trên mặt đất không ngừng mà cào lấy cái gì, nhưng chung quy là không làm nên chuyện gì, Triệu Nam bởi vì máu tươi chảy hết mà chết ở ánh mắt mọi người hạ.

Triệu Đông sợ, tại kiến thức hai người kia bên trong một cái thực lực về sau, Triệu Đông liền sợ, mà lại ngoại trừ sợ hãi bên ngoài không có chút nào bởi vì chính mình đệ đệ chết mà cảm thấy bị thương khổ sở, có thể là bởi vì hắn dự đoán đến mình sắp sẽ đi dưới mặt đất làm bạn đệ đệ nguyên nhân đi. Trừ Triệu Đông bên ngoài, những người khác cũng là mặt mũi tràn đầy sợ hãi, không nghĩ tới vào hôm nay sẽ phát sinh nhiều chuyện như vậy, đầu tiên là Triệu Nam đem khiêu khích hắc xà giết chết lập uy, sau lại bị hai cái này lại lịch không rõ người cho một búa chém chết, phải biết kia Triệu Nam thế nhưng là chúng trong trại công nhận thứ nhất a, cứ như vậy bị người một búa chặt.

Người kia giết Triệu Nam về sau, nhìn thoáng qua phía trên Triệu Đông, cười tà một chút nói ". Tôi phiên người." Sau đó liền bay chạy tới, trên đường đi vậy mà không người dám ngăn bước chân, mà Triệu Đông giống như cũng không có chạy trốn dũng khí, cuối cùng bị người kia một búa chém xuống đầu lâu, lại không có khí tức, đáng tiếc Triệu Đông người minh chủ này chỉ vị mới ngồi một nén nhang không đến, liền đầu một nơi thân một neo.

Giết chết Triệu Đông Triệu Nam về sau, kia viên hán tướng quát to "Còn có ai!" Chín trại không người lên tiếng, người kia vung búa cười lên ha ha. Mà cùng nó cùng nhau đến đây trắng hán thì nói với mọi người nói ". Các vị, đã các người lúc đầu minh chủ đã chết, vậy thì do ta tới đảm nhiệm người minh chủ này chỉ vị như thế nào? Đang ngồi có gì dị nghị không?" Không người lên tiếng, trò cười, mạnh như Triệu Nam đều bị người một búa chém chết, liền tự mình điểm ấy công phu mèo quào, nếu là nói lời phản đối, vậy liền thật sự là lão thọ tính ăn thạch tín, muốn chết.

Gặp bốn bề vắng lặng có dị nghị, phía dưới cái kia trắng hán nhanh chân đi đến Triệu Đông chỗ ngồi, nói "Vậy ta liền tới vì mọi người giới thiệu một chút, ta gọi Biện Tường, là các người ngày sau tân minh chủ, mà vị huynh đệ kia gọi Mi Sánh, cũng chính là các người ngày sau Phó minh chủ, đều nghe rõ ràng sao?"

Đám người liền vội vàng đứng lên nói ". Chúng ta bái kiến minh chủ, Phó minh chủ!" "Ha ha ha, tốt!"

Cái này Biện Tường Mi Sánh hai người một cái là Điền Hồ thủ hạ thủ tướng, từng đối đầu Sử Tiến Hoa Vinh hai người liên thủ ba mươi hiệp mà không bại, tại quy hàng Tống Giang sau lại một thương đâm chết đánh chết Sơn Sĩ Kỳ Phong Thái, thực lực không phải bàn cãi. Mà Mi Sánh thì là danh xưng tây quân số một mãnh tướng, trận trăm Thôi Dã Văn Trọng cho, trọng tóa Tống Giang quân, sau bị Sài Tiến dùng hoả pháo đánh chết, chết bởi vũ khí nóng dưới, quả thực đáng tiếc.

Mà cái này một cái Điền Hồ sổ sách hạ mãnh tướng, một cái Vương Khánh sổ sách hạ mãnh tướng lại là như thế nào đụng phải đồng thời tới nơi đây đâu? Nguyên lai Tàn Ngao Thiên công tích mượn giặc cỏ chỉ mệnh truyền đến sông Hoài tây, bị tốt nhất đánh nhau Mi Sánh nghe được, Mi Sánh nghe xong cái này Tàn Ngao Thiên lại có lợi hại như vậy, liền một thân một mình đến đây kinh chủ nhà muốn cùng nó đo sức một phen, mà Biện Tường đâu thì lại khác, hẳn vốn là cái anh nông dân,

Bởi vì không vũ hữu lực bị Điền Hồ thường thức mời làm bộ hạ, Điền Hồ sớm có mưu phản chi ý, nhưng một mực thời cơ chưa tới, liền đành phải phái Biện Tường trước đi ra bên ngoài thay thu nạp nhân tài, tổ kiến thế lực. Mà Biện Tường nghe nói Tàn Ngao Thiên tại Tế Châu bên này cùng tặc nhân thân nhau, liền muốn lấy nếu là kích động Tế Châu hắc đạo thế lực, nhất định có thể hội tụ thành một cổ cường lực quân đội, vì Điền Hồ ngày sau đại nghiệp đánh xuống kiến định cơ sở.

Cứ như vậy, hai người đều đi tới kinh chủ nhà nghe nói tại cái này Thanh Lang trại tại mở cái gì chín trại đại hội, liền đều tới tham gia náo nhiệt, mà cùng làm đại phủ hai người dưới chân núi đụng phải liền ngựa tay đánh lên, cuối cùng là lấy Biện Tường thắng lợi chấm dứt, mặc dù Biện Tường thắng Mi Sánh, nhưng bởi vì Mi Sánh kia không muốn mạng chơi liều, Biện Tường đối cũng là tương đương nhưc đầu, lại bởi vì thường thức võ nghệ mà lên lòng yêu tài, lúc này cùng Mi Sánh cộng đồng kết bạn mà đi, mà Mi Sánh thì kính nể Biện Tường võ nghệ, liền một mực cùng hắn làm bạn.

Mà Biện Tường Mi Sánh hai người chính đón xong chín nơi son trại về sau, đem cái này chín chi nhân mã đánh tan cho làm một thể, đồng thời ý xưng đồ Tàn minh, mà kia Tàn chữ tự nhiên là đại biểu cho Tàn Ngao Thiên. Mi Sánh vốn chính là phải cùng đo sức, hiện tại đem nó xem làm mục tiêu cũng không có mâu thuẫn gì.

Mà liền tại đồ Tàn minh giống trống khua chiêng thành lập thời điểm, Tàn Ngao Thiên lại là tại Tế Châu thành nội an ổn thao luyện lấy sĩ tốt, huấn luyện binh mã, mà hẳn thám tử lại toàn bộ dùng để tìm hiểu hai người hạ lạc, một cái là giết người sau đào vong Tống Giang, mà một cái khác thì là nghe đồn tại Cảnh Dương cương Võ Tông đã hổ.

Bởi vì Tàn Ngao Thiên nguyên nhân, dẫn đến Tống Giang giết tiếc thời gian sai về sau, cho nên hẳn cũng không có tại Sài Tiến trên làng gặp được Võ Tông, nhưng là Võ Tông đánh hổ vẫn là phát sinh, đối với cái này khoáy ý ân cừu Võ Tông, Tàn Ngao Thiên quả thực là cảm thấy hứng thú, đồng thời còn

vẫn muốn cùng danh xưng bộ chiến vô địch Võ Tòng độ sức một trận, nhìn là giầu đồ bím leo Võ Tòng lợi hại, vẫn là thân là vua đặc công mình lợi hại.

Mà cùng lúc đó, tiến về Đông Kinh đưa tiền tài Lý Long Lý Hồ cũng đến Thái Kinh phủ thượng, đem Tàn Ngao Thiên vì đồ chuẩn bị lễ vật hiến tặng cho Thái Kinh về sau, Thái Kinh cao hứng vui vẻ ra mặt, liền đối lấy đối Lý Long hai người thái độ cũng khá chút. Đồng thời đối với hai người nói "Các người yên tâm đi, Tàn tướng quân nói thế nào cũng là người một nhà, chuyện của hắn ta sẽ để ý." Lý Long hai người cảm ơn Thái Kinh sau liền rời đi phủ thái sư tiến đến Thiên Hương lâu đưa hàng đi.

Mà Tể Châu thái thú Trương Thúc Dạ thư cũng đưa đến Thái úy Túc Nguyên Cảnh phủ thượng, Túc Nguyên Cảnh mở ra sau gặp Trương Thúc Dạ đối Tàn Ngao Thiên là dừng lại mãnh khen a, lại là người trung nghĩa lại là rất được dân tâm. Bất quá như thế để Túc Nguyên Cảnh cảm thấy rất vui mừng, bởi vì chỉ ít Đại Tổng còn xuất hiện dạng này một cái tốt tương lai, lại không thể để ngộ nhập lạc lối, lên gian thần Thái Kinh thuyền hải tặc. Túc Nguyên Cảnh ở trong lòng nghĩ như vậy đến, thật tình không biết kia Trương Thúc Dạ lại là đã lên Tàn Ngao Thiên thuyền hải tặc.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76 : Triều Đình Nghị Sự

Trên triều đình, theo công công thao lấy vịt đực tiếng nói hô hào "Hôm nay có sự tình sớm tấu vô sự bãi triều" thanh âm bắt đầu hôm nay tảo triều. Đang tủy chúng đại thần những cái kia không quan hệ sự tình khẩn yếu về sau, Thái úy Túc Nguyên Cảnh tấu nói ". Bệ hạ, nơi này có Tể Châu thái thú Trương Thúc Dạ đưa tới liên quan tới Tể Châu tiểu phi một chuyện tấu chương, còn xin bệ hạ xem qua."

Nghe xong không phải những cái kia nơi này lặt, nơi đó cần chặn tai tin tức, Tống Huy Tông liền nhắc lên hào hứng đến, đợi tiếp nhận tấu chương xem qua về sau, Triệu Cát đem tấu chương "Ba" một tiếng đập trên bàn. Dọa đến phía dưới chúng đại thần sợ mất mật, còn có người cao giọng nói "Bệ hạ bớt giận "

Triệu Cát liếc qua chúng nhân nói "Trẫm không có nổi giận, mà là kích động, cái này Tể Châu thái thú đưa tới là tin chiến thắng" đám người nghị luận ầm ỹ, cái này một cái nho nhỏ Tể Châu, lại không có cái gì chiến sự, lại ở đâu ra cái gì tin chiến thắng. Nguyên lai thời gian qua đi hai tháng, đám người đã sớm đem cái kia bị Thánh thượng thân phong tiểu phi tướng quân quên mất.

Triệu Cát vui sướng nói "Là trẫm tiểu phi tướng quân Tàn Ngao Thiên, tại Tể Châu huấn luyện hai tháng binh mã sau tại ngày hôm trước dẫn binh ra khỏi thành tiểu phi, trong vòng một ngày tiêu diệt Tể Châu thành phương viên trăm dặm chung năm nơi tặc nhân, bực này công tích, quả thực để trẫm vui mừng a "

Đám người nghe xong mặc dù không tin, nhưng cũng bất hảo mông hoàng thượng mặt mũi, đành phải phụ họa nói "Ta Đại Tổng có này lương tướng, thì sợ gì man di?" Tống Huy Tông nghe xong khẳng định nhẹ gật đầu.

Lúc này Thái Kinh lại ra thăm viếng nói ". Thánh thượng, Tàn tướng quân hôm qua đã xem tiểu phi thu hoạch vật tư vận đưa tới, tổng cộng có tam đại rương vàng bạc." Triệu Cát nghe xong lại là đại hi "Xem ra cái này Tàn Ngao Thiên vẫn là cái thanh liêm hạng người a, có thể đem tịch thu được nhiều như vậy tài vật nộp lên triều đình, đủ để gấp trung quân chi tâm, rất tốt, trẫm phải thật lớn thêm thưởng với hắn, "

Lúc này Thái Kinh lại nói "Thánh thượng, kia Tàn Ngao Thiên từng cùng hạ quan nói qua, kinh đông cướp đường hoạn chưa trừ, không dám nhận thụ bệ hạ ban thưởng, chỉ là dưới trướng tướng sĩ trên thân cũng không quá mức a tốt áo giáp, hi vọng bệ hạ có thể vì đó dưới trướng tướng sĩ đẩy đi năm ngàn tốt nhất vũ khí cũng đã đủ."

Tống Huy Tông nghe xong suy nghĩ sâu xa nói ". Dạng này a, xem ra Tàn tướng quân vẫn là cái yêu Binh người a. Các vị đại thần đối với chuyện này thấy thế nào?" Triệu Cát mặc dù cao hứng, nhưng năm ngàn vũ khí cũng không phải cái gì số lượng nhỏ, Triệu Cát cần muốn cân nhắc một phen.

P phía dưới chúng đại thần không người nói chuyện, lúc này xưa nay cùng Thái Kinh không hợp nhau Túc Nguyên Cảnh ra bái nói ". Bệ hạ, vì thần nghe được Tể Châu thái thú Trương Thúc Dạ nói, cái này Tàn Ngao Thiên đích thật là một nhân tài, mà lại muốn vũ khí là vì tốt hơn bảo hộ các binh sĩ, tốt để bọn hắn có thể tốt vì bệ hạ hiệu lực, cho nên vì thần cảm thấy, Tàn Ngao Thiên muốn cũng không quá phận, ngược lại so cái khác ban thưởng còn muốn thực dụng." Chúng đại thần gặp ngày bình thường kiếm bộn nổ trương thái sư cùng Thái úy hai người tại Tàn Ngao Thiên một chuyện bên trên quan điểm vậy mà như thế giống nhau, cũng là cảm thấy ngạc nhiên.

Triệu Cát cũng gật đầu nói "Khó được hai người các người ý kiến nhất trí, rất tốt, kia trẫm liền chuẩn Tàn Ngao Thiên muốn, ban thưởng trên đó hảo binh giáp năm ngàn, nhìn theo có thể sớm đi vì trẫm bình định kinh đông đường chúng đại thần gặp thái sư Thái Kinh cùng Thái úy Túc Nguyên Cảnh vậy mà như thế nhất trí, tại cảm thấy kinh ngạc bên ngoài lại ý thức được, cái này Tàn Ngao Thiên quyết khởi xem ra là thế không thể đỡ. Trong đám người chỉ có Thái úy Cao Cầu cảm tương phản ý kiến, nguyên lai Cao Cầu biết được kia Từ Ninh bị Tàn Ngao Thiên lưu lại dưới, vốn cũng vô sự, nhưng sau đến chính mình phủ thượng vậy mà lại tìm nhập tặc nhân, còn ngay tại mí mắt của mình dưới đáy đánh cắp bảo giáp Tái Đường Nghe, mặc dù cuối cùng tự sát, nhưng kia bảo giáp lại một mực rơi xuống không rõ, Cao Cầu liền lại ghi hận Từ Ninh, liền đối, đem lưu lại Từ Ninh Tàn Ngao Thiên cũng ghi hận.

Cao Cầu vốn định nói lời phản đối, có thể thấy được Thái Kinh Túc Nguyên Cảnh hai người thế lớn, sợ mình phản đối cũng không làm nên chuyện gì, sẽ còn trêu đến hai người phản cảm, suy tư một phen về sau, Cao Cầu vẫn là không có nói chuyện.

Cuối cùng Tống Huy Tông nói "Vay cứ như thế định đi, ban thưởng Tần Ngao Thiên năm ngàn tốt nhất vũ khí, hi vọng khả năng tốt hơn đến tiêu diệt đạo tặc, ra sức vì nước." "Hoàng Thượng thánh minh "

Đợi đến bãi triều về sau, Thái Kinh về tới mình phủ thượng, lúc này Lý Long Lý Hồ sớm đã rời đi, Thái Kinh một mình thưởng thức mình Tần Ngao Thiên đưa tới kia một rương tài bảo, nghĩ đến "Cái này Tần Ngao Thiên đích thật là cái đáng làm chi tài, bằng công tích lại thêm ta đề bạt, chắc hẳn rất nhanh liền có thể trong triều lấy được địa vị nhất định,

Đến lúc đó ta Thái Kinh thế lực liền lại lớn hơn rất nhiều." Trên mặt trong bụng nở hoa. Bất quá Thái Kinh vừa muốn nói "Kia Túc Nguyên Cảnh xưa nay cùng ta đối nghịch, nhưng hôm nay vì sao đối Tần Ngao Thiên một chuyện cũng không nói lời phản đối đâu? Chẳng lẽ kia Tần Ngao Thiên cùng nó cũng có liên quan?" Về sau lại tưởng tượng "Không đúng, có thể là Tần Ngao Thiên công tích chi lớn cũng làm cho kia lão bất tử thích, muốn đem từ ta cái này dọn đi đi, hừ, xem ra ta phải đem cái này Tần Ngao Thiên coi chừng, cũng đừng để hắn lại bị kia Túc Nguyên Cảnh nạy ra đi."

Lúc này, có người giữ cửa đến báo "Thái sư, đồng giám quân tới, giờ phút này ngay tại lệch sảnh chờ." Thái Kinh nghe được Đồng Quán tới tin tức sau nhặc dù không hiểu, nhưng cũng không hoảng hốt, chỉ lạnh nhạt gật đầu nói "Ta đã biết, người đi xuống trước đi." "Phải" người giữ cửa cáo lui về sau, Thái Kinh cũng dịch bước đến lệch sảnh, đồng thời còn ở trong lòng nghi ngờ nói "Cái này Đồng Quán tới đây, đến cùng có chuyện gì đâu?"

Tới lệch sảnh, Thái Kinh thấy Đồng Quán, Đồng Quán cười tiến lên đón nói ". Thái sư đại nhân đã lâu không gặp, vẫn là như thế tinh thần a" Thái Kinh cười to nói "Ha ha ha, đồng giám quân người không tại Tây Bắc cùng Tây Hạ giằng co, lúc này đến đây Đồng Kinh thế nhưng là có chuyện gì a?"

Cái này Đồng Quán nguyên là hoạn quan, chỉ bất quá qua tuổi bốn mươi mới bị cắt xén, cho nên so sánh cái khác thái giám đáng đáp khô ngô chút, Hoàng đế gặp thế trạng bao la hùng vĩ, liền để thoát ly hoạn quan thân phận đến trong quân đi, mà Đồng Quán lại cùng Thái Kinh có cũ, bị tiến cử hiền tài vì Tây Bắc giám quân, phụ trách Đại Tổng cùng Tây Hạ chiến sự. Đồng Quán đưa lên một phong thư nói ". Đại nhân, đây là Tây Bắc tin chiến thắng, tây quân đánh bại Tây Hạ, đánh chiếm SC điêu châu nhị địa, hạ quan lãn này về Đồng Kinh đến, chính là hướng thái sư cùng bệ hạ báo tin vui, mong rằng thái sư có thể tại ngày mai tảo triều thời điểm thế cho quan nhiều hơn nói tốt vài câu." Nói, còn từ trong ngực móc ra một hộp vàng đưa cho Thái Kinh. Thái Kinh cười to nói "Ha ha, đồng đại nhân không cần khách khí như thế, đại nhân công phá Tây Hạ, đây là thiên đại công lao, tin tưởng lấy đại nhân công tích lại thêm ta tương trợ, đại nhân chỉ ít có thể làm được Xu Mật Viện vị trí." Đồng Quán đại hi "Tạ thái sư "

Thái Kinh hai ngày này đều tâm tình đặc biệt tốt, đầu tiên là Tần Ngao Thiên bên kia tại kinh đông đường tiểu phi có công vì chính mình đưa tới một rương tài bảo, lại có là cái này Đồng Quán lại tại Tây Bắc lập xuống đại công, lại đưa mình một hộp vàng, chắc hẳn ngày mai trên triều đình kết quả nhất định sẽ không để cho mình thất vọng, đến lúc đó mình trong quân liền có Đồng Quán có nắm quyền cao, địa phương lại có Tần Ngao Thiên chương Bình, nhìn cho đến lúc đó, còn có ai dám trêu chọc ta Thái Kinh, ha ha ha.

Ngày thứ hai tảo triều, Thái Kinh đem tây quân chiến tích nói cùng Tống Huy Tông, quả nhiên, Huy Tông nghe xong tâm tình thật tốt, trùng điệp ban thưởng tây quân tướng sĩ. Đồng thời, tại Thái Kinh xe chỉ luân kim dưới, Tây Bắc giám quân Đồng Quán cũng thuận lợi làm đến Xu Mật Viện vị trí, đây là Trung Quốc lịch sử thượng đệ nhất cái hoạn quan làm được địa vị cao như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77 : Thu Được Võ Tông

Mấy ngày sau, Tần Ngao Thiên biết được trên triều đình phát sinh sự tình, mà Thái Kinh vì phòng ngừa mình bị Túc Nguyên Cảnh đào đi, liền phái tới một cái gã sai vặt truyền đến lời nói, nói với Tần Ngao Thiên ngày sau tính toán của mình cùng có thể đề bạt Tần Ngao Thiên đến cỡ nào địa vị, xem như cho Tần Ngao Thiên một tuần lễ trông mong để cho thành thành thật thật làm việc đi.

Tần Ngao Thiên đưa tiễn truyền lời gã sai vặt sau nở nụ cười gằn, "Xem ra cái này Thái Kinh là thật dự định hào hào bồi dưỡng ta, a, nhưng ta Tần Ngao Thiên đã thế, đời này tuyệt đối sẽ không lại làm người khác triệu chỉ tức đến vùng chi liền đi chó săn, người Thái Kinh hiện tại chỉ là tại bị ta lợi dụng mà thôi còn không tự biết, thật sự là buồn cười."

Lúc này trước đi tìm hiểu kia đánh hổ Võ Tông hạ lạc Trương Tam Lý Tứ hai người cũng đã đến dương cốc tìm được Võ Tông, thế nhưng là trong lịch sử bi kịch y nguyên vẫn là phát sinh, Võ Đại đã bị Tây Môn Khánh cùng Phan Kim Liên hạ độc chết, mà võ hai lúc này đã giết kia hai cái gian phu vì đó huynh trưởng báo thù, mà bây giờ ngay tại nhà môn tiếp nhận thẩm phán.

Kia nơi đó Huyện lệnh Trần Văn Chiêu bản vui Võ Tông võ nghệ, nhưng làm sao hắn giết chết Tây Môn Khánh, kia Tây Môn Khánh trong nhà thế lực bối cảnh đều không yếu, dù cho mình hữu tâm bao che Võ Tông cũng là không thể, chính đang do dự muốn như thế nào phán xử Võ Tông lúc, Trương Tam chợt mua được nha dịch tiến lên báo cùng chính Trần Văn Chiêu là tiểu phi tướng quân thù hạ, đồng thời ở phía sau cùng nó hội kiến. Trần Văn Chiêu

vội vàng tạm thời dừng đình liên cùng nha dịch cùng đi đến hậu viện.

Đến hậu viện, Trần Văn Chiêu gặp được Trương Tam Lý Tứ sau dò hỏi "Bản quan Huyện lệnh Trần Văn Chiêu, không biết Tàn tướng quân phái hai người các người đến ta dương cốc có chuyện gì?" Mặc dù Tàn Ngao Thiên tiểu phi tướng quân danh khí rất lớn, bất quá nơi này là dương cốc, Trần Văn Chiêu là nơi này Huyện lệnh, cũng chính là lão đại, nếu là Tàn Ngao Thiên tự mình đến đây có lẽ Trần Văn Chiêu sẽ tất cung tất kính chút, nhưng tới chỉ là hai cái tiểu nhân vật, Trần Văn Chiêu tự nhiên cũng không có như vậy khiêm tốn.

Trương Tam nói "Nghe nói Trần Huyện lệnh nơi này có cái khó giải quyết bản án, cái này vô đồ đầu bản lĩnh cao cường, làm người lại như thế hào sảng, không tri huyện khiến đại nhân dự định xử trí như thế nào vô đồ đầu a?" Trần Văn Chiêu biết đối phương là chỉ Võ Tông, liền gật đầu nói "Đích thật là tương đối khó giải quyết, cái này Võ Tông có một thân thích vô nghệ, bản quan cũng là âu yếm vô cùng, nhưng kia Tây Môn Khánh một nhà một mực tại cho bản quan tạo áp lực, bản quan nếu là phản nệ sợ khó mà đối bản giao a."

Trương Tam cười nói "Cái này dễ xử lý, đại nhân có thể phán lưu đây tới Tế Châu sung quân, vừa vận tướng quân nhà ta lúc này chính cần nhân tài, dùng vô đồ đầu bản dẫn tới bên kia cũng không sẽ mai một vô nghệ, mà đại nhân ngài bên này cũng cho Tây Môn một nhà bản giao, dạng này há không đẹp quá thay?" Nói xong đề nghị sau Trương Tam vẫn không quên cho Trần Văn Chiêu đưa đi một túi bạc, đầu năm nay, tìm người làm việc không có ít bạc là khẳng định không được, từ phía dưới sờ soạng lần mò tới Trương Tam Lý Tứ hai người tự nhiên là hiểu được đạo lý này.

Kia Trần Văn Chiêu thu bạc sau trên mặt lúc này mới lộ ra tiểu dung, nói "Tốt, vậy liền theo người lời nói."

Đội Trần Văn Chiêu lần nữa trở về đại đường, tuyên bố "Võ Tông giết người, mặc dù sự tình ra có nguyên nhân, nhưng tội không dung xá, bản quan quyết định, đem nó sung quân đến Tế Châu tổng quân, nhìn người có thể ở nơi đó lập công chuộc tội."

Võ Tông nguyên bản gặp Trần Văn Chiêu nửa đường rồi đi, tưởng rằng có người dùng tiền đến mua tính mạng của mình đâu, vốn đã làm xong cúi đầu chuẩn bị, nhưng nghe Trần Văn Chiêu lại là đem mình sung quân đến Tế Châu thành đi, cái này dương cốc vốn là tại Tế Châu cảnh nội, Huyện lệnh vậy mà đem mình sung quân đến gần như vậy địa phương, hơn nữa còn là đi tổng quân, Võ Tông lúc này liền hiểu được, nguyên lai mình hôm nay là có quý nhân tương trợ a.

Đội đến đám người tán đi, Trần Văn Chiêu lưu lại Võ Tông nói "Võ Tông, người bây giờ đã không phải ta huyện đồ đầu, mà là bị đày đi Tế Châu phạm nhân, hiện tại bản quan liền mệnh người theo hai người này đi kia Tế Châu đi tổng quân, người muốn tự giải quyết cho tốt." Võ Tông nghe được Trần Văn Chiêu ngữ trọng tâm trường lời nói, như thế nào không biết, đây là huyện khiến đại nhân tại bảo vệ mình đồng thời còn cho mình một cái có thể có phát triển tốt hơn chỗ, bây giờ tại kinh đông đường người nào không biết kia Tế Châu thành Tàn Ngao Thiên uy danh, liền ngay cả Võ Tông cũng là kính nể đã lâu, bây giờ có thể đến đó, Võ Tông làm sao không vui, chỉ quý xuống bái nói ". Võ Tông đa tạ đại nhân ân tình".

Trần Văn Chiêu ngẩng đầu nói "Bản quan cũng không có thi ân người,

Người vẫn là nhanh rời đi thôi." Võ Tông biết, Trần Văn Chiêu là sợ rơi nhân khẩu lưỡi, thế là cũng liền không nói thêm lời. Quay người liền cùng Trương Tam hai người rời đi. Trên đường biết được, hai người này lại cũng không phải bình thường nha dịch, mà là kia Tế Châu Tàn Ngao Thiên thù hạ một viên, biết tin tức này về sau, Võ Tông lại kích động một hồi.

Trương Tam hai người đem Võ Tông mang về Tế Châu thành, ven đường Võ Tông cũng chưa mang gông xiềng, ngay tại nhanh đến Tế Châu thành thời điểm, ba người chung quanh bỗng nhiên xông lên chừng một trăm người hai vây quanh, Trương Tam ra hiệu Lý Tứ Võ Tông không cần nói, cũng mở miệng nói "Các người là người phương nào, vây quanh chúng ta có chuyện gì, chúng ta liền ba người, trên thân lại không có rất tiền tài, các người chẳng lẽ cướp sai đối tượng a "

Lúc này đối phương đầu lĩnh khiêng khai son đại phủ từ trong rừng đi ra nói ". Lão tử cướp người xưa nay không phân đúng sai, mau mau đem trên thân tiền tài vũ khí đều cho giao ra, như Cầm không theo, đừng trách ta Mĩ Sánh hạ thủ vô tình "

Trương Tam lại nói "Đầu lĩnh người đòi tiền tài chúng ta có thể cho người, nhưng đầu lĩnh người nếu là cầm đi binh khí của chúng ta, chúng ta ngày sau lại nên dùng gì phòng thân đâu." Mĩ Sánh nghe xong cả giận nói "Liền người nói nhiều, đội ta chặt của người đầu chó về sau, nhìn người còn như thế nào đông dài!" Nói xong liền vung búa bổ tới, Trương Tam dọa đến không có động tác, vẫn là bên cạnh Võ Tông kịp phản ứng đẩy ra Trương Tam cũng hô "Huynh đệ cẩn thận".

Cái này đẩy đem Trương Tam từ Mĩ Sánh búa hạ giải cứu ra, kia Mĩ Sánh gặp thân thủ bất phạm, liền lên hào hứng nói ". Hán tử kia, người tên là gì, ta nhìn thân người tay bất phạm, nhưng dám cùng ta độ sức một phen?" Võ Tông ngẩng đầu nói "Có gì không dám, nhìn ta Võ Tông cầm người cái này mao đầu tiểu tặc, hai vị huynh đệ, Võ Tông mượn phác đao dùng một lát" Lý Tứ hai người cầm trong tay phác đao cho Võ Tông đồng thời dặn dò "Đồ đầu cẩn thận "

Một tiếng này căn dặn bị Mĩ Sánh nghe được, bất quá Mĩ Sánh cũng không có phản ứng gì, mà là đẳng Võ Tông làm dáng sau hô "Kia họ Võ, cẩn thận, gia gia đến rồi!" Nói xong Mĩ Sánh liền vung búa lao đến. Võ Tông cũng không cam chịu yếu thế, cầm trong tay song đao liền cùng Mĩ Sánh tư đánh nhau.

Hai người đao đến búa hướng, đánh cho kịch liệt dị thường, khó phân thắng bại. Mĩ Sánh ý vào đại phủ chỉ trọng lại thêm tự thân khí lực, vung vẩy đến xung quanh phong thanh chói tai, ngay cả Võ Tông cũng đành phải tránh né mũi nhọn, nhưng Võ Tông từng cùng Chu Đồng học qua Ngọc Hoàn bước uyển ương chân, cho nên dưới chân vững vàng lại linh mãnh, đang tránh né mờ Mĩ Sánh đại phủ bên ngoài còn có thể ngẫu nhiên đối chặt lên hai đao, làm cho Mĩ Sánh đáp ứng không xuể.

Hai người đánh năm mươi hiệp sau Mĩ Sánh thực sự chống đỡ không được Võ Tông thế công, khoát tay nói "Không đánh không đánh, đánh với người quá mức làm giận, luôn luôn tìm người không đến, quả thực thật đáng giận."

Võ Tòng cũng cười nói "Không quá mức lĩnh võ nghệ cũng là cao cường, như Võ Tòng ra phủ lĩnh đại phủ quét trướng, chỉ sợ hiện tại không chết cũng là bị thương nặng." Nghe được Võ Tòng khích lệ mình, Mi Sánh cũng ha ha cười.

Trương Tam gặp lúc này bầu không khí hòa hợp, liền hướng Võ Tòng đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Võ Tòng hiểu ý, hỏi "Đại vương, không biết chúng ta có thể thông qua nơi đây?"

Vốn cho rằng Mi Sánh sẽ anh hùng tiếu anh hùng nhường ra một con đường nói sau này còn gặp lại thả ba người thông qua, nào biết Mi Sánh lại nói "Khó mà làm được, ta nhìn huynh đệ thân thù đến, không bằng theo ta về trên núi đi cũng làm đầu lĩnh, huynh đệ chúng ta mỗi ngày cùng một chỗ uống chén rượu lớn, ăn miếng thịt bự há không vui?"

"Cái này. . ." Võ Tòng vốn muốn cự tuyệt, nhưng Mi Sánh chợt trở mặt nói ". Huynh đệ ngươi thật sự rất lợi hại, liền ngay cả ta cũng không làm gì ngươi được, nhưng ngươi đừng quên, nơi này cũng không chỉ có ta Mi Sánh một người." Võ Tòng ba người thấy chung quanh hơn một trăm cái hán tử hung thần ác sát bộ dáng, liền biết mình chạy không được.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78 : Võ Tòng Vào Rừng Làm Cướp

Võ Tòng thấy tình cảnh này, đành phải gật đầu nói "Vậy được rồi, ta liền tùy ngươi lên núi, bất quá ngươi phải đáp ứng ta, lên núi về sau muốn đem huynh đệ chúng ta ba người an bài cùng một chỗ." Mi Sánh cười nói "Yên tâm đi huynh đệ, cái này không có vấn đề, đi, về núi đi uống rượu." Nói xong liền dẫn Võ Tòng Trương Tam Lý Tử ba cái lên Thanh Lang trại.

Tới trong trại, tất cả mọi người nhìn thấy Mi Sánh đều vẫn an nói ". Phó minh chủ tốt!" Mi Sánh kéo qua một cái lâu la hỏi "Làm sao không thấy ta Biện Tường ca ca?" Kia lâu la trả lời "Minh chủ đại nhân dẫn người đi Thanh Châu địa giới kéo người nhập bọn đi." Nói là kéo người nhập bọn, còn không phải cưỡng ép kéo người nhập bọn? Giống như Mi Sánh kiểm Võ Tòng lên núi đồng dạng.

Võ Tòng nghe người khác xưng Mi Sánh vì Phó minh chủ, liền khó hiểu nói "Mi Sánh huynh đệ, không biết đây là cái nào phe thế lực, mà huynh đệ ngươi lại là chỗ nào vị?"

Mi Sánh vỗ đầu một cái nói ". Nhìn ta trí nhớ này, còn không có Hướng huynh đệ ngươi giới thiệu đâu, nơi đây là Thanh Lang trại, đoạn thời gian trước cái này Tề Châu cảnh nội chín phe thế lực ở đây liên minh cộng đồng đối phó kia Tần Ngạo Thiên, ta liền cùng huynh đệ Biện Tường chiếm cái này vị trí minh chủ, hán võ nghệ tại trên ta, làm minh chủ, mà ta thì là Phó minh chủ. Vũ huynh đệ ngươi võ nghệ cao cường như vậy, chắc hẳn Biện Tường ca ca nhất định sẽ trọng dụng ngươi."

Đang khi nói chuyện, Biện Tường từ bên ngoài mang theo một đám người trở về, Mi Sánh nghênh ra ngoài nói ". Ca ca trở về, lần này thu hoạch thế nào?" Biện Tường cười nói "Ca ca ta lần này thế nhưng là tìm tới bảo, các ngươi tới." Nói hướng phía sau vẫy tay một cái, liền đi tới hai viên tiểu tướng. Mi Sánh nhìn lại chỉ thấy hai người một cái một thân áo bào đỏ giáp đỏ, một cái một thân bạch bào bạch giáp, đều là chừng hai mươi, đồng đều làm một cây Phurong Thiên Họa Kích, được không uy vũ.

Biện Tường nói ". Cái này hai vị hảo hán một cái gọi "Tiểu Ôn Hầu" Lữ Phurong, một cái gọi "Tái Nhân Quý" Quách Thịnh, tại đối ảnh dưới núi giao chiến, ta xem hai người võ nghệ có thể dùng, liền tiến lên tới giao chiến, đánh bại hai người sau hướng nói rõ ý đồ đến, hai cái này hảo hán liền dẫn riêng phần mình thủ hạ theo ta trở về, ngươi đây huynh đệ? Nhưng có thu hoạch gì a?"

Nghe Biện Tường nhắc lên cái này, Mi Sánh liền cười nở hoa nói ". Ha ha, ca ca, tiểu đệ ta lần này thật đúng là gặp được bảo, huynh đệ kia làm song đao, võ nghệ cao cường, là đánh cho tiểu đệ một cái chịu phục a." "Ồ?" Mi Sánh võ nghệ mình là biết đến, hẳn lại nói người này võ nghệ so còn cao cường hơn, vậy người này đến dừng mảnh đến mức nào? Biện Tường vội vàng nói "Người kia hiện ở đâu?" Mi Sánh cười nói "Ta đã xem hắn mời đến trên núi, Vũ huynh đệ, ra đi" nói xong liền hướng trong phòng gọi lên, kia Võ Tòng cũng là ứng thanh mà ra.

Biện Tường gặp Võ Tòng đi ra, nhưng gặp thân thể lấm liệt, tướng mạo đường đường. Một đôi mắt chỉ riêng bắn hàn tinh, hai lông mi cong hoàn toàn giống xoát sơn. Bộ ngực hoành khoáng, có vạn phu nan địch chi uy gió. Biện Tường vui vẻ nói "Quả nhiên là cái hảo hán tử."

Mi Sánh mang theo Võ Tòng nói ". Vũ huynh đệ nhanh gặp qua Biện Tường ca ca." Võ Tòng nghe xong chấp tay nói "Võ Tòng gặp qua Biện Tường minh chủ." Nghe Võ Tòng báo được họ tên về sau, Biện Tường kinh hi nói "Chẳng lẽ tại Cảnh Dương cương bên trên đánh hổ cái kia Võ Tòng?" Võ Tòng gật đầu nói "Chính là tại hạ." Mi Sánh nghe cũng kinh ngạc nói "Nguyên lai ngươi chính là kia tay không tác sát giầu đồ bìm leo trắng sì? Ngươi làm sao không nói sớm?" Võ Tòng cười nói "Huynh đệ ngươi cũng không hỏi a."

Biện Tường cười nói "Ha ha, không sao không sao, các ngươi đây cũng là không đánh nhau thì không quen biết, chỉ là Vũ hiền đệ ngươi vì sao tới nơi đây?" Võ Tòng thờ dài một hơi sau đem chính mình sự tình cáo tri hai người, hai người nghe xong cũng là mừng "Giống loại kia không biết liêm sỉ người,

nên có kết quả này, Vũ hiền đệ ngươi làm rất đúng." Võ Tông nhẹ gật đầu.

Biện Tường lại nói" về sau Vũ hiền đệ ngươi liền cùng chúng ta cùng một chỗ ở chỗ này sống qua làm đầu lĩnh, xem ra hôm nay thật sự là ngày tháng tốt, chúng ta được Võ Tông cùng Lữ Phụng Quách Thịnh ba vị đầu lĩnh, lại phải nhiều như vậy huynh đệ, ha ha, vui vẻ, đến, chúng ta hôm nay phải lớn uống mừng lại chúc mừng một chút." "Tốt!"

Sau phần dạ tiệc, Võ Tông trở lại trong phòng, lúc này Trương Tam Lý Tứ hai người cũng tại, hỏi thăm Võ Tông nói ". Đều đầu thật muốn ở đây vào rừng làm cướp? Nếu như là như thế này, liền làm phiền đầu lĩnh tìm cái thời gian đem huynh đệ của ta hai người tiễn xuống núi đi thôi." Võ Tông nói ". Hai vị trước không nên gấp, đây chỉ là Võ Tông ngộ biến từng quyền, mà lại Võ Tông nghĩ thăm, mình mới tới Tế Châu,

Cũng không quá mức công lao tại tướng quân, Võ Tông nghe cái tên vì 'Đồ Tàn minh', là muốn cùng tướng quân bắt lợi, Võ Tông nguyên ở đây làm tướng quân nội ứng, đợi ngày sau thời cơ chín muồi lúc tốt trợ tướng quân cầm xuống nơi đây tặc nhân lấy làm lễ vật." Trương Tam nghe xong vỗ vỗ Võ Tông bả vai nói "Huynh đệ chịu ủy khuất, là chúng ta đa tâm, ở đây Hướng huynh đệ xin lỗi." "Hai vị không cần như thế." . . .

Lúc này ở Tế Châu thành sơn huấn luyện bên trong, Tàn Ngao Thiên nghe được thám tử hồi báo, nói gần nhất Tế Châu cảnh nội cũng không bao lâu chỗ có tặc nhân ẩn hiện, hết thấy đều rất yên tĩnh tường hòa. Nhưng Tàn Ngao Thiên lại cảm thấy không thích hợp, thật chẳng lẽ chính là đám này cường đạo nhóm đều rửa tay gác kiếm? Tàn Ngao Thiên cảm thấy không phải, trong đó nhất định có âm mưu, Tàn Ngao Thiên đối đám thám tử phân phó nói "Tăng lớn cường độ lần nữa điều tra, nhất định sẽ không như thế đơn giản, chỉ tiêu diệt sáu nơi cường đạo liền đã bình định Tế Châu rồi? Không có khả năng."

Thám tử rời đi, Tàn Ngao Thiên tâm phiền liền đi ra đi ra bên ngoài đến, nhìn xem huấn luyện bên trong binh lính nhóm đều mặc vào mình dùng bốn rương lớn tải bảo mua được áo giáp về sau, Tàn Ngao Thiên hải lòng đến cười, hẳn cảm thấy cái này bốn rương tải bảo hoa không lỗ, bởi vì những này áo giáp có thể cho các tướng sĩ mang đến tốt nhất phòng hộ, có thể giảm mạnh các binh sĩ tổn thất, đôi này Tàn Ngao Thiên tới nói là cực kỳ trọng yếu.

Lúc này Thôi Thiên lại khắp khiêng đi tới, Tàn Ngao Thiên đem nó tiếp nhận, nói ". Thôi Thiên huynh đệ làm sao có rãnh đến xem sĩ tốt nhóm huấn luyện?" Thôi Thiên cười nói "Tổng trong phòng tĩnh dưỡng nhàn chán, liền ra nhiều đi một chút" "Làm nhiều chút số lượng vừa phải vận động có thể tốt mau mau." Thôi Thiên gật đầu nói "Đúng vậy a, bất quá Thiên ca, hai ngày này làm sao không thấy kia Trương Tam Lý Tứ hai người a?" Tàn Ngao Thiên cười nói "Ta phái hai người đi địa phương khác vì quân ta chiêu mộ hảo hán đi, đoán chừng cũng sắp trở về rồi đi." "Dạng này a" Thôi Thiên gật đầu nói.

Lúc này lại tới thám tử báo cáo, Thôi Thiên hiểu được quy củ, liền cùng Tàn Ngao Thiên cáo biệt. Tàn Ngao Thiên đợi Thôi Thiên sau khi đi đem thám tử từ mạng về thư phòng hỏi "Thế nào?" Người kia trả lời "Tướng quân, kia Tổng Giang tại giết người về sau đào vong đến Thanh Châu, hiện tại một cái gọi Không gia trang địa phương cầm cái chủ hai đứa con trai Không Minh lỗ sáng hai người sự phụ."

Tàn Ngao Thiên gật đầu nói "Ta đã biết, ngươi đi xuống trước đi" "Vâng." Thám tử rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên vừa tới từ tính toán, xem ra cái này Tổng Giang còn là dựa theo lúc đầu quỹ tích đi tới, chỉ là về thời gian chậm một chút mà thôi, ân, muốn tại đến Thanh Phong Sơn trước đó hoàn thành Tế Châu sự vật. Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Trương Tam Lý Tứ hai cái cũng nên trở lại đi, ta còn muốn cùng Võ Tông đo sức một phen đâu.

Tàn Ngao Thiên nhưng lại không biết, lúc này Võ Tông đã tại kia Thanh Lang trong trại làm đầu lĩnh gia nhập 'Đồ Tàn minh'.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79 : Mãnh Tướng Biện Tường

Sau nửa tháng, Trương Tam Lý Tứ vẫn không có trở về, mà Tàn Ngao Thiên cũng đã nhận ra manh mối, đó chính là phái ra đi ra bên ngoài thám tử có một chỗ nhân mã không có bất kỳ ai trở về, Tàn Ngao Thiên kết luận, nơi này khẳng định có vấn đề, thế là Tàn Ngao Thiên buổi sáng liền triệu tập lên các binh sĩ, nói "Các huynh đệ, áo giáp đều vừa người sao?" "Vừa người! Tạ Tạ tướng quân." Tàn Ngao Thiên lại nói" mặc vào áo giáp cũng không nên mất mặt! Hiện tại ta phát hiện ngoài thành Đông Bắc trăm dặm chỗ có đạo tặc hội tụ, nhưng không biết nhân số cụ thể nhiều ít, hiện tại ta muốn phái hai chi bộ khúc đến đó dò xét, các ngươi nhưng nguyện tiến về?" "Mặt tướng nguyện đi!" Năm cái thuộc cấp đều không có chút nào do dự.

Tàn Ngao Thiên suy tư một phen về sau, điểm tướng nói ". Loạn Đình Ngọc, Dương Chí, hai người các ngươi đốt lên sĩ tốt đến đó dò xét một phen, như có dị thường, kịp thời hướng ta báo cáo." "Vâng." Loạn Đình Ngọc Dương Chí hai người lĩnh mệnh sau rời đi.

Đợi Loạn Đình Ngọc hai bộ rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên lại phân phó nói, tiếp lấy huấn luyện, một canh giờ sau nghỉ ngơi đẳng hồi báo "Vâng." Tàn Ngao Thiên vẫn là tâm phiền, liền gọi Lâm Xung cùng Vương Tiến tới bởi mình đánh một hồi đến hóa giải một chút không khí khẩn trương.

Lại nói Loạn Đình Ngọc cùng Dương Chí hai người mang theo binh mã liền rời đi Tế Châu thành, bởi vì Dương Chí là bộ quân, cho nên Loạn Đình Ngọc mệnh lệnh bộ hạ xuống ngựa đi bộ, cùng Dương Chí bộ khúc bảo trì cùng một tốc độ. Hành vi này cũng thu được Dương Chí dưới trướng hảo cảm.

Mà Loạn Đình Ngọc phó tướng Chúc Long Chúc Bru cùng Dương Chí phó tướng Hồ Thành Hồ Tam Nương quen biết, tự nhiên liền tiến lên chào hỏi,

mà Chúc Bưu hiển nhiên đối kìa Hồ Tam Nương có không giống bình thường tình cảm, nhưng Hồ Tam Nương nhưng lại chưa để ý tới hẳn. Cứ như vậy hai chỉ bộ khúc từ từ đi tới mục đích, Dương Chí gặp nơi đây cực kì yên tĩnh, liền cảnh giác nói "Có điểm gì là lạ, đều cẩn thận chút."

Đám người nghe được Dương Chí lời nói, liền thu hồi trò đùa chỉ tâm, bắt đầu bốn phía đánh giá đến chung quanh tới. Lúc này chợt nghe trong rừng cây có động tĩnh, Loạn Đình Ngọc Dương Chí nhìn lại, trong nháy mắt liền từ trong rừng chạy ra hơn ba ngàn người, cầm đầu hai cái đều là thể trạng bao la hùng vĩ, vai khiêng đại phù. Tại bên cạnh còn có một cái cầm trong tay song đao đại hán, cùng hai cái một đỏ một trắng cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích tiểu tướng.

Nhìn thấy đối phương như vậy tư thế, rất rõ ràng liền đến có chuẩn bị. Bên kia cầm đầu người cười to nói "Ha ha ha, xem ra chúng ta vẫn là không có che giấu Tần tướng quân a, bất quá cũng không sợ, chúng ta 'Đồ Tần minh' hôm nay liền muốn lấy Tần Ngạo Thiên máu mớ ra dạ dày." "Ha ha ha!" Chúng lâu la đi theo cười to nói.

Dương Chí gặp chạy ra ngoài nhiều người như vậy, cũng không sợ, cười to nói "Chỉ bằng các người mao tặc, cũng nghĩ cầm tướng quân nhà ta, trước qua ta Dương Chí cái này liên quan a" nói liền thúc ngựa mà ra. "Dương tướng quân cẩn thận!" Loạn Đình Ngọc ngăn ngăn không được liền ở phía sau lớn tiếng nhắc nhở.

Bên kia Biện Tường gặp Dương Chí lao ra, cơ cười một tiếng "Không biết tự lượng sức mình" liền thúc ngựa vòng trên búa trận, trong miệng quát to "Nhìn ta Biện Tường đến chiến người!"

"Đương" đến một tiếng, Biện Tường đại phù chém vào Dương Chí trên cán thương, khí lực sự chấn động mạnh đến Dương Chí hai tay run lên, tiếp lấy Biện Tường lại tiếp tục vung búa bổ chặt, Dương Chí khổ lực giữ vững được ba mươi hiệp hậu lực đánh không lại, liền quay đầu ngựa lại trở về chạy tới, nghĩ dẫn dụ Biện Tường đuổi theo dùng lại một cái hồi mã thương đến thay đổi thắng bại. Kìa Biện Tường quả nhiên ở phía sau đuổi theo, trong miệng còn gọi nói ". Bại tướng chạy đâu, lưu cái mạng lại tới."

Dương Chí tính toán hai người gặp khoảng cách, gặp thời cơ chín muồi, trở lại bắn một phát đâm tới, kìa Biện Tường chợt thấy Dương Chí một thương đâm tới, vội vàng ghì chặt ngựa đầu lại một tay vung búa ngăn cản, kết quả mũi thương đâm vào lưỡi búa bên trên, hai người cũng không có người có chỗ thương vong. Dương Chí tự nhiên ảo não không thôi, Biện Tường thì là kinh xuất mồ hôi lạnh cả người, thẳng ám đạo nguy hiểm thật, lại nhìn Dương Chí chạy thoát cũng không đuổi theo đuổi.

Loạn Đình Ngọc gặp Dương Chí bình an trở về, liền thở dài nhẹ nhõm nói ". Chế làm ít nghỉ một lát, mang ta đi sẽ hẳn một hồi" nói xong liền thúc ngựa mà ra.

Bên kia Biện Tường đã chiến một trận, bất quá nhưng cũng không mệt nhọc, gặp Loạn Đình Ngọc xuất mã, liền dự định tái chiến một trận. Nhưng trong trận Mi Sánh gặp Loạn Đình Ngọc cầm đầu Thiết Bồng xuất trận, còn tưởng rằng người này là Tần Ngạo Thiên đâu, vội vàng từ phía sau thúc ngựa xuất trận nói ". Ca ca đem làm bổng lưu cho ta!" Biện Tường gặp Mi Sánh chạy đến, liền cũng không còn đi chiến, đang chờ về trận lúc, Dương Chí bên kia Chúc Bưu nghĩ tại Hồ Tam Nương trước mặt biểu hiện một phen,

Gặp Biện Tường đã chiến một trận, chắc hẳn đã có chỗ mệt nhọc, Chúc Bưu liền xuất trận quát "Tặc tướng chạy đâu, nhìn ta Chúc Bưu đến chiến người!" Nói liền đình thương mà ra. Chúc Bưu nhìn không ra kìa Biện Tường có bao nhiêu lợi hại, nhưng Chúc Long nhìn ra được a, liền ngay cả Dương Chí đều không phải đối thủ, Chúc Bưu lại như thế nào có thể địch qua đây? Lo lắng thời khắc, Chúc Long cũng thúc ngựa đi chiến.

Biện Tường chính còn chưa đánh đủ, gặp Chúc Bưu Chúc Long hai người xuất trận liền cười nói "Ha ha, thật đúng là không có sợ chết." Cười thay đổi lập tức đầu, liền hướng hai người vọt tới. Dương Chí gặp Chúc Bưu tự tiện xuất chiến, cả giận nói "Ai bảo hắn ra trận, có thể nào như thế hồ nháo!" Lại nói với Hồ Thành "Người chuẩn bị xuống, đợi Chúc Bưu hai người không địch hậu tiến lên cứu hai người." "Phải" Hồ Thành lĩnh mệnh ở một bên đề phòng. Hồ Tam Nương gặp Dương Chí không có vì mình an bài nhiệm vụ, trong lòng không vui, bất quá cũng chuẩn bị tiến lên chi viện.

Kìa Mi Sánh cùng Loạn Đình Ngọc giao thủ, đánh nhau ở giữa Mi Sánh vẫn không quên hỏi "Thế nhưng là Tế Châu Tần Ngạo Thiên?" Loạn Đình Ngọc gánh vác Mi Sánh một búa nói ". Tại hạ Loạn Đình Ngọc, không phải tướng quân nhà ta" Mi Sánh gặp không phải Tần Ngạo Thiên, liền cả giận nói "Vậy mà không phải, vậy người cũng học người ta làm cái gì còn? !" Sinh khí ở giữa, Mi Sánh trên tay khí lực lại lớn hơn rất nhiều, lại nhất thời để lại Loạn Đình Ngọc.

Loạn Đình Ngọc nghe Mi Sánh sau cũng đánh nhau thật tình, thầm nghĩ "Ta Loạn Đình Ngọc vốn là tốt xưng 'Thiết Bồng' đây tính toán là cái gì học người ta, cái này tên lỗ mạng vô lễ như thế, ta chắc chắn để nhớ lâu một chút." Ra tay ở giữa cũng nặng mấy phần, cũng là cùng Mi Sánh liều đến một chút hiệp bất bại.

Mà Biện Tường bên này lấy một địch hai cũng đã có thành thạo điều luyện, đại phù đánh xuống, chỉ cần hai người hợp lực mới có thể miễn cưỡng ngăn cản. Mà Hồ Thành thấy tình cảnh này cũng không cần phải Dương Chí lại làm nhắc nhở, liền thúc ngựa tiến lên chi viện.

Loạn Đình Ngọc bên kia thấy mình bất hết hòa lực cũng không làm gì được trước mắt cái này vô lễ chi đồ, liền cố ý cùng nó kéo ra chút khoảng cách, đợi Mi Sánh lần nữa xông lên thời điểm, góc nhìn Loạn Đình Ngọc từ trong ngực móc ra Lưu Tinh Chùy hướng đập tới. Mi Sánh tránh tránh không khỏi, đành phải dùng đại phù ngăn trở mặt thêm ngực, chỉ nghe "Đương" một tiếng, Lưu Tinh Chùy đập trúng đại phù, Mi Sánh chỉ là bị đánh lui mà thôi, cũng không thụ thương.

Thấy tình cảnh này, Loạn Đình Ngọc rất là im lặng, đầu tiên là Biện Tường lấy lưỡi búa cản thương, lại là cái này Mi Sánh lấy lưỡi búa cản Lưu Tinh Chùy, chẳng lẽ làm đại phù đều là tùy thân mang theo một mặt tấm chắn sao?

Mi Sánh gặp đại phù chặn Lưu Tinh Chùy, may mắn ở giữa vừa tới từ kinh hãi, gào lên "Người còn dám làm ám khí? Nhìn gia gia ta đánh chết người!" Loạn Đình Ngọc cũng không e ngại, một hồi dùng chùy một hồi dùng bồng, đánh cho Mi Sánh không có tính tình, chỉ có thể đau khổ ứng chiến.

Võ Tông từ trong trận gặp Mi Sánh rơi xuống hạ phong, sợ có sai lầm, liền cầm song đao xông về phía trước.

Bên kia Hồ Tam Nương gặp tặc nhân trong trận lại có người ra, liền thúc ngựa quá khứ chặn đường.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80 : Áp Trại Phu Nhân

"Này, tặc nhân đừng bước, tiến lên nữa đừng trách ta Hồ Tam Nương vô tình" Hồ Tam Nương thúc ngựa đến Võ Tông trước mặt dừng lại quát. Võ Tông đương nhiên sẽ không nói như vậy trở về, gặp đối diện tới tuy là nữ tướng, nhưng vừa giết qua tâu tử Võ Tông cũng sẽ không nói ta không giết nữ nhân loại hình, đã không nói chuyện, vậy liền lên đi.

Võ Tông chưa cùng Hồ Tam Nương đáp lời, mà là tiếp tục hướng về phía trước chạy tới, Hồ Tam Nương gặp cũng không dừng lại, cũng không nói chuyện cùng chính mình, liền phăng phát không nhìn thấy mình. Lập tức trong lòng giận dữ, nghĩ đến nhất định phải gọi cái này cái nam nhân đẹp mắt, liền vọt tới.

Đội đến Hồ Tam Nương dưới hông tuần mã muốn đụng vào Võ Tông lúc, chỉ gặp đột nhiên hướng bên cạnh thân chếch đi phương hướng, vẫn như trước tốc độ không thay đổi tiến lên, mà Hồ Tam Nương song đao cũng đủ không đến Võ Tông. Ngay tại Hồ Tam Nương coi là hiệp này liền muốn như thế áp chế quá khứ thời điểm, đột nhiên cảm giác lùn người xuống, cả người từ trên ngựa rơi xuống dưới.

Nguyên lai Võ Tông tránh đi Hồ Tam Nương công kích cùng tuần mã va chạm, là vì vây quanh bên cạnh chặt đứt đuôi ngựa. Theo Võ Tông trong tay hai đao đồng thời chém đi xuống, đuôi ngựa mặc dù không có chặt đi xuống, nhưng kia con ngựa bị đau, lập tức hạ thấp một đoạn đến, mà Võ Tông cũng thừa này lúc đem lập tức Hồ Tam Nương kéo xuống ngựa tới.

Hồ Tam Nương lăn rơi xuống đất sau cấp tốc đứng lên, căm tức nhìn Võ Tông, nhớ nàng từ nhỏ đến lớn, chưa từng nhận qua loại vũ nhục này, lại để cho người từ trên ngựa kéo không xuống. Hồ Tam Nương phần nộ đến giờ lên trong tay nhật nguyệt song đao giống Võ Tông chém tới. Kia Võ Tông cũng là không chút nào mềm yếu, trong tay hai thanh phác đao đùa bốn ông ông tác hưởng.

Hai người giao thủ với nhau, cùng là song đao đối song đao, Võ Tông vững vàng ngăn chặn Hồ Tam Nương, nhưng lại cũng không nhanh chóng phân ra thắng bại, mà là vô tình hay cố ý như cùng ở tại chỉ giáo Hồ Tam Nương như thế nào sử dụng song đao đánh nhau.

Mà Biện Tường bên cạnh thì là một người vững vàng thoát ở đối diện ba người. Chỉ có Mi Sánh mình đối phó chùy bồng tương giao Loan Đình Ngọc có chút phí sức, Biện Tường sau khi thấy liền phi ngựa trước đi cứu viện, Mi Sánh đến Biện Tường viện thủ lập tức áp lực giảm nhiều, mà Loan Đình Ngọc bên kia đến đây ba cái liên lụy về sau liền áp lực tăng gấp bội, cứ kéo dài tình huống như thế rất nhanh thế cục liền bị Biện Tường nắm giữ.

Cuối cùng Loan Đình Ngọc ngăn cản không nổi, quát to "Rút lui, rút lui!" Lời này tại Chúc Bư ba người trong tai nghe tới đơn giản giống như tiếng trời, Chúc Bư Chúc Long không nói hai lời liền hướng về sau triệt hồi.

Mà Hồ Tam Nương bên này cũng là nghe được rút lui ngữ, cũng nghĩ rồi đi, nhưng Võ Tông gặp Mi Sánh Biện Tường hai người đã hướng trở về, như lúc này chống nước sợ có phiền phức, liền ám đạo "Xin lỗi" tiến lên một cước đá trúng Hồ Tam Nương bộ ngực, đem Hồ Tam Nương đá té xuống đất, lại hướng trước dùng đao một chỉ, đè vào Hồ Tam Nương kia tuyết trắng trên cổ.

Hồ Thành thấy mình tiểu muội bị người tù binh, cuống quýt muốn tiến lên cứu, lại bị Loan Đình Ngọc cản lại nói "Đừng muốn đi qua, chúng ta không địch lại đối phương, phải nhanh hướng tướng quân cầu viện."

"Thế nhưng là tiểu muội của ta" Hồ Thành vội la lên. Dương Chí cũng tiến lên phía trước nói "Đội tướng quân đến chắc chắn đem nó cứu ra, Hồ Thành huynh người bây giờ quá khứ không những cứu không ra lệnh muội, ngược lại sẽ còn đem mình cũng trộn vào, được không bù mất a."

Hồ Thành bất đắc dĩ, đành phải nghe theo mệnh lệnh. Mà Chúc Bư bởi vì chính mình tự tiện xuất chiến, dẫn đến Hồ Tam Nương bị bắt, giờ phút này không có nửa điểm ngạo mạn, chỉ ở bên cạnh cúi đầu không nói. Dương Chí ở bên cạnh gấp đề mê, nhân tiện nói "Ta nhìn không bằng liền để Chúc Bư phó tướng trở về báo tin dẫn đường a" Loan Đình Ngọc cũng đem Chúc Bư đáng về nhìn ở trong mắt, gật đầu nói "Cũng tốt, người mau mau chạy trở về đem tình huống nơi này cáo tri tướng quân đi." "Vâng, mặt tướng cáo lui" Chúc Bư lĩnh mệnh sau liền vùng rơi giá ngựa mà đi.

Ngay tại Chúc Bư trở về báo tin thời điểm, Biện Tường bên này lại là cao hứng bừng bừng, nguyên nhân có hai, thứ nhất là hôm nay đánh thắng một trận, thứ hai nha, chính là hôm nay Võ Tông bắt được đối diện một viên tướng lĩnh, vẫn là cái nữ tướng, cái này khiến thổ phỉ trong liên minh đám này đại lão thô nhóm đều là vui vẻ không thôi. Có thậm chí còn coi là, mình đêm nay muốn ăn mặn nữa nha, nghĩ thầm đảng phía trên mấy cái đầu lĩnh hưởng thụ về sau, cũng có thể đem kia nữ tướng phát hạ đến cùng đại gia hòa vui a vui a.

Nhưng tại đại đường bên trong, đối với nữ tướng Hồ Tam Nương phân phối giống như cũng không là như là phía dưới bọn lâu la nghĩ như vậy.

"Ca ca, hôm nay đánh thật sự là đã nghiền a, bắt quá cái kia làm bỏng lại làm chùy ngược lại thật sự là là lợi hại,

Đoán chừng cũng chỉ có ca ca ngươi có thể chế trụ hấn." Lúc này nói chuyện chính là Mi Sánh. Biện Tường gật đầu nói "Cái kia làm bỏng đích thật lợi hại, còn có cái kia làm hồi mã thương cũng cần lưu ý cẩn thận, bắt quá hôm nay thu hoạch lớn nhất vẫn là Võ Tông đầu lĩnh bắt về kia viên nữ tướng, ta nhìn tiểu nữ tử kia hoàn toàn chính xác đáng đáp rất tiêu chí a."

Mi Sánh nghe được Biện Tường lời này, liền nói "Ca ca như là ưa thích, liền đem nó lưu lại làm cái áp trại phu nhân đi, ta nhìn kia tiểu nương tử cũng sẽ không dễ rơi ca ca uy phong."

Biện Tường cười ha ha nói ". Ta nhìn huynh đệ ngươi là hiểu lầm, ý của ta là đem nó gả cho võ đô đầu, cũng coi là áp trại phu nhân, không biết võ đô đầu ý của ngươi như nào?"

Võ Tông gặp lại muốn đem Hồ Tam Nương gả cho mình, mặc dù mình tạm thời cũng không ý tứ kia, nhưng nếu Võ Tông giờ phút này không cự tuyệt, kia Hồ Tam Nương nhất định sẽ rơi tại tay người khác, nếu nói như thế hậu quả khó mà lường được. Nghĩ đến đây, Võ Tông đành phải cười rạng rỡ nói ". Nếu là ca ca hảo ý, vậy tiểu đệ liền từ chối thì bất kính. "

Gặp Võ Tông nhận Hồ Tam Nương, Biện Tường cũng miễn ý gật đầu, mặc dù Hồ Tam Nương đáng đáp hoàn toàn chính xác xinh đẹp, đáng người cũng không tệ, bắt quá tại Biện Tường trong lòng, xa không có đạt được giống Võ Tông dạng này hồ tương lai trọng yếu.

Mi Sánh gặp Võ Tông muốn nạp Hồ Tam Nương, liền cười nói "Ta nói chỉ bằng võ đô đầu thân thủ ban ngày làm sao lại bị kia nữ tướng kéo lâu như vậy đâu, nguyên lai đô đầu là thương hương tiếc ngọc a, ha ha." Biện Tường cùng Lữ Phương Quách Thắng cũng hoàn toàn tỉnh ngộ, ám đạo "Cái này Võ Tông thật đúng là cái trọng sắc khinh hữu chi đồ."

Võ Tông chỉ là ngại ngại cười một tiếng, Mi Sánh lại nói "dã dạng này, kia không ngại chúng ta tối nay liền đem sự tình làm đi, cũng vì chúng ta son trại lấp chuyện vui" Biện Tường nghe xong, vỗ đùi nói "Tốt, nói làm liền làm, chúng ta cái này trước để bọn hấn nhập động phòng." Đám người cũng đều đi theo gọi tốt. Võ Tông từ chối không được, đành phải đi vào khuôn khổ.

Hồ Tam Nương muốn làm áp trại phu nhân tin tức qua trong giây lát liền truyền khắp toàn bộ son trại, tự nhiên cũng bị Hồ Tam Nương nghe được, Hồ Tam Nương nội tâm là cự tuyệt, thế nhưng là mặc cho Hồ Tam Nương như thế nào gầy vò, hay là bị trong trại các nữ nhân cho mang lên Võ Tông trên giường trời lại. Hồ Tam Nương không biết đây là ai gian phòng, nghe chúng nhân nói là áp trại phu nhân, chắc hẳn chính là cái kia lấy một địch ba người đi. Nghĩ đến mình sắp gả đưa cho người kia, Hồ Tam Nương vậy mà không khỏi nghĩ tới ban ngày cùng mình giao thủ Võ Tông tới.

Dù sao từ kia ban ngày ba người đến xem, cũng liền Võ Tông coi như anh tuấn, chỉ ít trên mặt không có râu ria nha.

Qua hồi lâu, cửa phòng bị người mở ra, Hồ Tam Nương khăn trương lại úy khuất, muốn hô to miệng lại bị người ngăn chặn, nghĩ muốn chạy trốn lại bị người trời chặt, trên đầu đỉnh lấy khăn cô đầu cũng không biết người tiến vào là ai, nghĩ đến mình vậy mà liền muốn tại cái này ổ thổ phi bên trong thành thân, Hồ Tam Nương không khỏi úy khuất vừa bất đắc dĩ.

Ngay lúc này, Hồ Tam Nương khăn cô đầu bị người xốc lên, Hồ Tam Nương giương mắt nhìn lên, người nhìn thấy lại là hấn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 81 : Đại Quân Suất Kích

Không sai, xuất hiện tại Hồ Tam Nương người trước mắt chính là Võ Tông. Nhìn thấy người vừa tới không phải là cái kia hung hãn đạo tặc, mà là ban ngày cầm lấy chính mình cái này Võ Tông, Hồ Tam Nương mặc dù cảm thấy an tâm nhưng vẫn là ngăn không được đến phản nản, nếu không phải Võ Tông đem mình bắt giữ, mình như thế nào lại ăn loại khổ này, thụ loại này tội.

Gặp Võ Tông hướng mình đi tới, Hồ Tam Nương khăn trương không thôi, chẳng lẽ mình hôm nay liền muốn thất thân sao? Hồ Tam Nương nghĩ như vậy đến. Nhưng trong tưởng tượng loại kia thô bạo sự tình cũng không có phát sinh, Võ Tông chỉ là tiến lên cầm đi ngăn ở trong miệng mình vải.

Vải lấy ra về sau, Hồ Tam Nương liền la to "Ngươi cái này tặc nhân, đi cho ta đến, cách ta xa một chút! Đẳng ca ca ta trở về dòi cứu binh trở về, nhất định sẽ làm cho các ngươi chết không yên lành!" Biện Tường cùng Mi Sánh tại đại đường cách thật xa liền nghe được Hồ Tam Nương tiếng la, hai người nhìn nhau cười nói "Võ đô đầu bắt đầu động phòng a, muốn không mau mau đến xem?" Phía dưới Lữ Phương Quách Thịnh hai người cười hỏi. Biện Tường lại lắc đầu nói "Vẫn là không nên quấy rầy võ đô đầu, nếu làm hư chuyện tốt của hấn bị hấn đánh, cũng không phải đau bên trên một ngày hai ngày

liền có thể tốt." Đám người nhớ tới Võ Tông kia đánh chết lão hổ nắm đấm đến liền thành thành thật thật ở đây uống rượu.

Trong phòng, Võ Tông dùng tay lần nữa ngăn chặn Hồ Tam Nương miệng, khiến cho phát sinh "Ngô ngô" thanh âm, Hồ Tam Nương cũng không chút do dự, trực tiếp mở ra ngọc miệng liền cắn lấy Võ Tông trên tay, Võ Tông bị đau kêu một tiếng, tiếp lấy lại tiến đến Hồ Tam Nương bên tai nói "Ta cũng là Tàn tướng quân người, yên tâm đi, ta sẽ không động tới ngươi "

Nghe lời này sau Hồ Tam Nương mắt mở thật to, đồng thời cũng ngừng lại âm ỉ. Lúc này Võ Tông mới lấy ra đặt ở Hồ Tam Nương ngoài miệng tay bắt đầu vỗ. Hồ Tam Nương thấy tình cảnh này, cũng có chút xấu hổ, thấp giọng dò hỏi "Không có sao chứ?" Võ Tông lắc đầu. Hồ Tam Nương lại hỏi tiếp "Ngươi mới vừa nói cái kia, là thật sao?" Võ Tông gật đầu thấp giọng nói "Đương nhiên, ta gọi Võ Tông, nguyên là huyện đồ đầu, về sau tội phạm giết người sự tình, huyện khiến đại nhân liền đem ta sung quân đến Tê Châu Tàn tướng quân thủ hạ sung quân, chỉ là tại nửa đường bị nơi đây tặc nhân cho bắt lên núi đến làm đầu lĩnh, bất quá dạng này cũng tốt, kia hai cái trại chủ võ nghệ cao cường, ta tại bọn hắn hậu phương còn có thể vì Tàn tướng quân giúp đỡ một chút bận bịu, liền giống với bây giờ tại cái này ở chỗ phi người trung gian hạ người." Hồ Tam Nương gật đầu nói cảm ơn "Cảm ơn ngươi, Vũ đại ca, nghĩ đến hôm nay tại kia trên chiến trường, cảm giác của ta cũng không phải là ảo giác" "Cảm giác gì?" Võ Tông không hiểu hỏi. Hồ Tam Nương đáp "Cảm giác ngươi không giống như là tại cùng địch nhân chém giết, ngược lại càng giống là tại chỉ giáo tam nương võ nghệ" Võ Tông nghe Hồ Tam Nương nói là cái này, liền cười nói "Ha ha, cái kia a, chỉ là ta nhìn ngươi cũng làm song đao, vô ý phía dưới liền như vậy." Hồ Tam Nương nghe xong hiểu ý cười nói "Ta ơn Võ Tông đại ca" Võ Tông quay đầu nhìn thấy Hồ Tam Nương tiêu dung xinh đẹp như vậy, lại nhất thời thất thần.

Hồ Tam Nương gặp Võ Tông thẳng như vậy thẳng nhìn mình cảm chăm, liền xấu hổ, Võ Tông cũng ý thức được sự thất thố của mình, ho một tiếng nhân tiện nói "Hồ cô nương ngươi đêm nay cứ yên tâm ngủ trên giường đi, ta tại cái này trên ghế ngủ thuận tiện" Hồ Tam Nương mặc dù không đành lòng để Võ Tông ngay tại kia ngủ, nhưng cũng bất hảo gọi đến trên giường đến, liền đành phải gật đầu theo Võ Tông.

Cùng lúc đó, Chúc Bưu đã đem tình huống bên này hướng Tàn Ngao Thiên bẩm rõ, Tàn Ngao Thiên biết được bọn này đạo tặc vậy mà tụ tập cùng một chỗ còn tự xưng 'Đồ Tàn minh' bước nhỏ là ngạc nhiên, sau đó liền giận dữ nói "Bọn này không biết sống chết cường đạo, nhìn ta đi bình định bọn hắn, tất cả mọi người nghe lệnh, theo ta ra khỏi thành đi!" "Rõ!"

Nghe Chúc Bưu nói tặc nhân muốn so Dương Chí cùng Loạn Đình Ngọc còn lợi hại hơn, Tàn Ngao Thiên cũng là âm thầm ngạc nhiên, đến cùng sẽ là ai, lại vẫn có thể thắng được Loạn Đình Ngọc, phải biết Loạn Đình Ngọc thế nhưng là mình đặc biệt vì đối đem mà từ kia Chúc gia trang khai ra a. Chuyện này tại Tàn Ngao Thiên bên người còn theo bốn cái áo đen mặt nạ huấn luyện viên, bốn người kia chính là Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Triều Cái. Tàn Ngao Thiên cũng không muốn lại xuất binh lần thứ hai, đã muốn đánh, liền muốn đem đám tặc nhân này nhất cử cầm xuống.

Một đoàn người đến kia Thanh Lang dưới núi, cùng Dương Chí Loạn Đình Ngọc hai người hiệp, hai người gặp Tàn Ngao Thiên tiến lên thăm viếng nói ". Mặt tướng tham kiến tướng quân" Tàn Ngao Thiên khua tay nói "Hai vị tướng quân xin đứng lên,

Trước nói với chúng ta nói tình huống nơi này a" Dương Chí nói "Chúng ta vừa tới nơi này đối diện liền ra hơn ba ngàn người, cầm đầu có hai người, đều là võ nghệ cao cường hạng người, vũ khí là một thanh khai sơn đại phủ, ta cùng loạn tướng quân địch chỉ bắt quá, liền ngay cả hồi mã thương cùng loạn tướng quân Lưu Tinh Chùy cũng đều bị đối diện hai người dùng lưới búa ngăn trở, lấy không đến mấy may ưu thế. Mà lại đối phương trong trận doanh lại có một viên bộ chiến đầu lĩnh, làm song đao, đem Hồ Tam Nương lôi xuống ngựa đồng thời tại quân ta rút lui thời điểm đem nó tù binh."

Hồ Thành nghe đến đó vội vàng chạy tới quỳ lạy nói ". Tướng quân, xin ngài nhất định phải mau cứu nhà ta tiểu muội a" Chúc Bưu cũng là quỳ xuống nói "Đúng thế, mong rằng tướng quân đem tam nương cứu ra." Tàn Ngao Thiên gặp Chúc Bưu cũng đến nói chuyện, liền châm chọc nói ". Chúc Bưu ngươi còn không biết xấu hổ nói, nếu không phải ngươi tự tiện xuất chiến, sự tình cũng sẽ không thay đổi thành dạng này, tam nương cũng sẽ không rơi vào địch thủ, người tới!" "Phải" từ Lang vệ bên trong đi đến hai người chấp tay nói. Tàn Ngao Thiên một chỉ Chúc Bưu nói ". Đem Chúc Bưu cởi đi, trọng trách tám mươi, quan xuống một cấp" "Phải" hai tên Lang vệ lĩnh mệnh, đem Chúc Bưu mang xuống dưới. Dương Chí gặp Chúc Bưu gặp nạn, cũng không nói chuyện, bởi vì dù sao sự tình là bởi vì kỳ trùng động mà gây nên, Tàn Ngao Thiên như thế cách làm cũng đến xác thực hợp lý. Mà Loạn Đình Ngọc lại là không đành lòng, tiến lên lên tiếng xin xỏ cho "Tướng quân, cái này Chúc Bưu cũng là vô tâm, còn mời tướng quân xem ở bây giờ đang là lúc dùng người, liền nhiều qua Chúc Bưu, đề lập công chuộc tội a" Tàn Ngao Thiên lại là lắc đầu nói "Không thể, tại ta dưới trướng, liền muốn tuân thủ quân quy, như lúc này Chúc Bưu vi phạm quân quy mà không bị trách phạt, kia lại để cho toàn quân tướng sĩ như thế nào tuân thủ quân quy."

Loạn Đình Ngọc gặp câu tình không có kết quả, liền đành phải bắt đầu đi lui ra, nghe Chúc Bưu bị trọng trách thanh âm, tất cả mọi người ở trong lòng nhớ kỹ lúc này tràng cảnh, đồng thời cũng ở trong lòng đối quân quy ấn tượng sâu hơn một chút. Tàn Ngao Thiên kêu lên Thời Thiên đến, lúc này Thời Thiên đã khỏi hẳn, Tàn Ngao Thiên liền đối với phân phó nói "Thời Thiên huynh đệ, lần này lại làm phiền ngươi" Thời Thiên cười nói "Không có việc gì Thiên ca, có chuyện gì ngài liền phân phó a" Tàn Ngao Thiên ừ một tiếng nói ". Còn xin ngài thừa dịp tối nay đi dò xét doanh, tìm hiểu một chút địch nhân hư thực, lại nhìn một chút tam nương bị giam tại nơi nào, như có cơ hội tốt nhất là đem nó giải cứu ra" Thời Thiên cười nói "Tiểu đệ biết, Thiên ca ngài cứ yên tâm chờ a" nói xong quay người liền cho vào trong đêm.

Tại Thời Thiên rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên lại ở trong lòng nhớ tới Dương Chí nói tới hai người kia đến, võ nghệ mạnh hơn so với Loạn Đình Ngọc Dương Chí, vẫn là làm búa, nhìn chung toàn bộ Thủy Hử, giống như cũng cứ như vậy hai người, sẽ là bọn hắn sao? Biện Tường cùng Mi Sảnh, nhưng hai người kia lại tại sao lại ở chỗ này? Ban ngày thấy hai người đã từng báo được họ tên, chỉ là Dương Chí hai người cũng không để ở trong lòng, cho nên mà không có nhớ kỹ mà thôi.

Chương 82 : Chui Vào Trại Dịch

Lúc đêm khuya, Thòi Thiên lên vào đến kia Thanh Lang trong trại, đến trong trại, Thòi Thiên thế mới biết, kia Hồ Tam Nương vậy mà tại hôm nay bị bắt làm tù binh sau liền thành nơi này áp trại phu nhân, Thòi Thiên cuống quýt ở giữa dò thăm kia Võ Tông nơi ở, Thòi Thiên gặp bốn bề vắng lặng, liền nhảy lên mái hiên.

Võ Tông cũng không ngủ thực, hẳn đang nghĩ về sau muốn như thế nào mới có thể đến giúp Tần Ngao Thiên, còn có như thế nào mới có thể để Hồ Tam Nương biểu hiện tự nhiên chút, không bị Biện Tường Mi Sánh hai người nhìn ra đầu mối, đây là nghe được mái hiên động tĩnh, mặc dù rất nhỏ bé, nhưng vẫn không có đào thoát Võ Tông lỗ tai. Võ Tông nhìn thoáng qua ngủ say Hồ Tam Nương, nhẹ nhàng đứng dậy đem phác đao nắm trong tay. Lúc này Thòi Thiên tại trên nóc nhà trước thính phòng động tĩnh, cũng không nghe được mảy may, Thòi Thiên cái này mới chậm rãi xốc lên trên nóc nhà mảnh ngói, ai ngờ vừa cầm xuống vài miếng, có thể xuyên thấu qua khe hở nhìn thấy trong phòng cảnh tượng lúc, lại là từ khe hở kia ở giữa đâm ra một thanh phác đao tới. Dọa Thòi Thiên nhảy một cái, vội vàng rút đi.

Phác đao đâm rách nóc nhà thanh âm đem Hồ Tam Nương bừng tỉnh, Hồ Tam Nương lo lắng hỏi Võ Tông nói ". Thế nào?" Võ Tông vội vàng xông ra phòng ốc lúc chỉ để lại một câu "Tiểu tặc mà thôi, người lại an tâm." Nói xong Võ Tông liền xông ra phòng đuổi theo Thòi Thiên. Hồ Tam Nương cũng ngủ không hạ, cùng áo mà ngủ nằng cũng chạy theo ra.

Thòi Thiên không nghĩ tới mình ở chỗ này vậy mà bị người phát hiện, nhảy xuống phòng ốc sau Võ Tông vừa vặn truy đuổi ra, Thòi Thiên bắt đắc dĩ, đành phải cùng nó giao thủ, khả thi đòi lại như thế nào là Võ Tông đối thủ, Võ Tông chỉ một đao, liền đánh bay Thòi Thiên trong tay phác đao, lại một đao nữa vùng chém đi xuống. Lúc này vừa vặn Hồ Tam Nương từ trong nhà chạy ra, kinh hô "Đại ca dừng tay!" Võ Tông nghe xong, cứng rắn sinh dừng lại đao thế, khi đó đòi có thể lưu đến một mạng.

Hồ Tam Nương vội vàng chạy đến Thòi Thiên bên cạnh, gấp quả nhiên là Thòi Thiên sau liền hướng Võ Tông nói ". Võ Tông đại ca, đây là Tần tướng quân bên người thân vệ, Thòi Thiên." Võ Tông gấp lại là Tần Ngao Thiên thân vệ, liền chấp tay nói "Nguyên lai là người một nhà a, Võ Tông vừa rồi nhiều có đắc tội, mong rằng vị huynh đệ kia xin đừng trách a." Thòi Thiên nghe Võ Tông nói là người một nhà, nghi hoặc nhìn về phía Hồ Tam Nương hỏi "Đây là có chuyện gì?" Hồ Tam Nương cười nói "Vị này là Võ Tông, bản sự muốn tới tìm nơi nương tựa tướng quân, chỉ là nửa đường bị nơi đây tặc nhân bắt lên núi đến làm đầu lĩnh, lấy làm tướng quân nội ứng, ở chỗ này cũng là may mắn mà có Võ Tông đại ca chiếu cố, ta mới có thể hoàn hảo không chút tổn hại." Thòi Thiên nghe Hồ Tam Nương nói hoàn hảo không chút tổn hại, tự nhiên hiểu được là có ý gì, cao hứng ở giữa lại đối Võ Tông cao nhìn mấy lần. Hỏi "Tại hạ Thòi Thiên, hôm nay phụng tướng quân chỉ mệnh đến đây tìm hiểu tin tức, lại có là nhìn xem có thể hay không đem tam nương cứu ra ngoài, bất quá ta nhìn có vẻ trắng sĩnh ở đây chiếu cố, tam nương sẽ không có chuyện gì, huynh đệ người ở chỗ này lưu lại thời gian lâu dài, còn xin làm phiền võ trắng sĩnh đem nơi đây rõ ràng chi tiết nói cùng ta nghe, ta xong trở về cùng tướng quân bẩm báo." Võ Tông cũng nói "Cái này đương nhiên tốt nói, huynh đệ người trước theo ta đi vào nhà nói đi, miễn cho bị ngoại nhân nhìn thấy."

Võ Tông cùng Thòi Thiên Hồ Tam Nương cùng nhau vào phòng, che đậy tốt phía sau cửa Võ Tông liền đem nơi đây cụ thể công việc đều nói cùng Thòi Thiên nghe, Thòi Thiên từng cái ghi lại sau liền nói cảm ơn "Tốt, cảm ơn huynh đệ, vậy ta đây liền trở về, các người ở chỗ này lại kiên trì bên trên một chút thời gian, đợi đến tướng quân công phá lớn trại, nhất định sẽ luận công hành thưởng." Võ Tông cảm ơn Thòi Thiên sau liền cùng Hồ Tam Nương cùng một chỗ đưa tiễn Thòi Thiên.

Khi đó đòi về tới Tần Ngao Thiên chỗ sau đem Võ Tông cùng Hồ Tam Nương sự tình nói cùng Tần Ngao Thiên cùng người khác đem nghe, Tần Ngao Thiên cùng người khác đem nghe được Võ Tông cùng Hồ Tam Nương hoàn hảo không chút tổn hại tin tức đều yên tâm, dù sao Hồ Tam Nương thế nhưng là phía bên mình nữ tướng a, nói thế nào cũng không thể tiện nghi ngoại nhân a. Mà Tần Ngao Thiên nghe Võ Tông vậy mà tại nơi này làm nội ứng sau liền hí hửng nói "Nguyên lai vô đồ đầu đúng là đến nơi này, trách không được gần chút thời gian đều một mực tìm hiểu không đến hẳn cùng Trương Tam Lý Tử tin tức, còn tưởng rằng xảy ra điều gì ngoài ý muốn đâu."

Biết được hết thảy mạnh khỏe về sau, Tần Ngao Thiên liền cùng chúng tướng bắt đầu thương thảo ngày mai đối địch kế sách, dù sao cái này Thanh Lang trong trại cũng là có hơn bốn ngàn người đâu, cùng phía bên mình không kém bao nhiêu, có thể nói được là Tần Ngao Thiên mang binh đến nay trải qua cảnh tượng hoành tráng. Tần Ngao Thiên phần phó hỏa đầu quân tới nay ăn tốt hơn, dù sao ngày mai đại chiến lúc kết thúc, phía bên mình cũng cùng không biết có bao nhiêu người có thể bình an quay trở về.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tần Ngao Thiên liền cùng mọi người tại kia Thanh Lang trại trước khiêu chiến. Kia Biện Tường Mi Sánh bọn người nghe được động tĩnh cũng vội vàng dẫn người chạy ra. Biện Tường thấy hôm nay đến rất nhiều người cũng không sợ hãi, chỉ ha ha cười nói "Làm sao? Bại tướng dưới tay kêu giúp đỡ đến đây? Bất quá cái này các người những người này, đủ huynh đệ chúng ta đánh sao? Ha ha" kia Mi Sánh cũng là cười to "Đừng nha, hôm nay tướng quân của các người kia Tần Ngao Thiên có tới không a? Để hẳn ra cùng lão tử đánh nhau một trận, lão tử nghĩ giao thủ với hẳn rất lâu."

Bên này chúng tướng nghe được kia Biện Tường Mi Sánh càn rỡ lời nói, mười phần phẫn nộ, nhao nhao xin chiến, lúc này đã thấy 'Người tiên phong' Tác Siêu hét lớn xuất chiến nói ". Bên kia thất phu chó có ồn ào, nhìn ta Tác Siêu đến chém xuống các người đầu chó!" Mi Sánh gấp đúng là ra một cái cùng mình làm búa, liền cười to nói "Có ý tứ, nhìn người Mi Sánh gia gia đến sẽ người" nói liền xuất mã đến chiến Tác Siêu.

Hai cái tên lỗ mãng hai kỳ tương giao, hai lưỡi búa đồng thời, người tới ta đi, đánh tui bụi, trải qua đầu năm mươi hiệp, vẫn như cũ bất phân thắng bại. Tần Ngao Thiên tán thán nói "Cái này Mi Sánh quả nhiên vũ dũng hơn người a." Phía sau Sơn Sĩ Kỳ nghe xong không phục nói "Nhìn ta đi lên kết quả cái thắng này" liền thúc ngựa múa bồng tiến lên. Bên kia Biện Tường gấp khẽ nói "Mơ tưởng lấy nhiều khi ít, nhìn ta đến sẽ người "

Bên kia Tác Siêu cùng Mi Sánh đánh cho đang vui, bên này Sơn Sĩ Kỳ lại cùng Biện Tường giao thủ với nhau. Loạn Đình Ngọc vội la lên "Tướng quân, kia Biện Tường rất lợi hại, Sơn Sĩ Kỳ chưa hẳn có thể địch qua, không bằng mặt tướng tiến lên trợ nui tướng quân một chút sức lực a" Tàn Ngạo Thiên lại là lúc đầu nói "Lấy nhiều khi ít, liền xem như thắng truyền đi cũng sẽ rơi chúng ta thanh danh, vẫn là chờ một chút đi, dù cho Sơn Sĩ Kỳ bộ địch Mi Sánh, nhưng tự vệ vẫn là có thể làm được." Loạn Đình Ngọc nghe lệnh liền lui ra ở một bên chờ.

Lúc này Tác Siêu cùng Mi Sánh hai người đã đánh hơn một trăm hiệp, Tác Siêu cũng dần dần không địch lại Mi Sánh, mà Mi Sánh lại như là điên cuồng càng đánh càng hăng. Mà Sơn Sĩ Kỳ cùng Biện Tường ở giữa thì là phân ra được thắng bại, Sơn Sĩ Kỳ không địch lại Biện Tường, ra sức vung côn sau liền triệt thoái phía sau về trận. Kia Biện Tường cũng không đuổi theo đuổi, chỉ ở một bên cười to nói "Ha ha, người Tàn Ngạo Thiên lớn như vậy thanh danh, trong trận lại không người có thể đánh với ta một trận sao, ha ha!" Nói giỡn gặp Tác Siêu cũng là đang đánh hơn một trăm về sau không địch lại Mi Sánh bại lui về trận, quân địch trong trận gặp nhà mình đầu lĩnh hai trận chiến đều thắng, sĩ khí phóng đại. Biện Tường thì là thừa dịp sĩ khí tăng vọt thời điểm hạ lệnh "Toàn quân công kích!" "Rống rống" Thanh Lang trại hơn bốn nghìn lâu la cơ hồ một mạch toàn bộ lao đến.

Tàn Ngạo Thiên bên này Sơn Sĩ Kỳ cùng Tác Siêu thì là cúi đầu nói "Thật xin lỗi, tướng quân, mặt tướng để tướng quân hổ thẹn" Tàn Ngạo Thiên nói "Không sao, quân địch tiến công, hai vị tướng quân mau trở về trong trận, các huynh đệ, theo ta cùng một chỗ, xông lên a!" Theo Tàn Ngạo Thiên ra lệnh một tiếng, bên này năm chi bộ khúc cũng hướng địch nhân phát khởi công kích, hai nhóm nhân mã rất nhanh liền xung kích đến cùng một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83 : Hỗn Chiến Chém Giết

Tàn Ngạo Thiên bên này bộ quân ba ngàn là chủ lực đột nhập đến tặc Binh bên trong, mà Sử Tiến thì là mang theo hai ngàn mã quân du tẩu tại chiến đoàn bên ngoài ám sát. Tại sao là hai ngàn mã quân đâu? Nguyên lai là bởi vì Loạn Đình Ngọc bị Tàn Ngạo Thiên đưa vào chiến đoàn bên trong đi dùng cái chống lại Mi Sánh, mà Chúc Bưu lại thụ trường trách còn không thể xuất chiến, chỉ Chúc Long một người không chịu nổi chức trách lớn, cho nên Tàn Ngạo Thiên liền đem bộ 2 mã quân đưa về đến Sử Tiến dưới trướng, đồng thời mệnh lúc đó khắc chú ý đối diện Vô Tòng động tĩnh, như có hành động liền toàn lực phối hợp.

Mà Sử Tiến bên này thuộc cấp cũng mười phần ra sức, Chu Đồng Từ Ninh hai người dù cho thân là phó tướng cũng có thuộc cấp chi tài, lại thêm Chúc Long chung bốn người dẫn theo hai ngàn mã quân chia hai đội tại chiến đoàn hai cánh bọc đánh, cánh trái từ Chu Đồng Từ Ninh dẫn đội, cánh phải thì là từ Sử Tiến Chúc Long dẫn đội.

Lại nhìn hỗn trong chiến đấu tất cả mọi người là thân nhau, nhất là Lưu Đường, Lôi Hoành, Lỗ Trí Thâm, Bảo Húc bọn người, vậy đơn giản chính là chiến đoàn bên trong đại sát khí, đôi mặt bọn này lâu la liền như là là mãnh hổ tại bầy cừu bên trong, mà Tàn Ngạo Thiên bên này sĩ tốt nhóm cũng là từng cái vũ dũng, năm người một tổ làm tiểu chiến đoàn, phối hợp lẫn nhau có công có thủ, thật to đến đề cao giết địch hiệu suất, mà lại có đồng đội ở giữa phối hợp lại thêm trên thân áo giáp bảo hộ, khiến cho Tàn Ngạo Thiên phương sĩ tốt nhóm tổn thất cực ít.

Đối diện Biện Tường Mi Sánh hai thanh đại phủ trên dưới tung bay, tại Tàn Ngạo Thiên trong quân trái đột phải tiến, giết đến Tàn Ngạo Thiên thật lấy làm đau lòng, đang muốn mang Loạn Đình Ngọc tiến đến đối chiến, bỗng nhiên từ trong đám người giết ra hai cái áo đen người đeo mặt nạ đến ngăn lại kia hai cái hung tướng. Tàn Ngạo Thiên nhận biết, kia là Vương Tiến cùng Lâm Xung, có hai người này tại, hai cái này tên lỗ mãng liền sẽ bị hạn chế ở, phe mình sĩ tốt nhóm sẽ không lại bị trắng trợn tru diệt, Tàn Ngạo Thiên liền yên lòng cùng Loạn Đình Ngọc Sơn Sĩ Kỳ cùng một chỗ tán đến trong quân địch đi.

Biện Tường Mi Sánh hai người chính giết đến hưng khởi, chợt thấy hai cái mặc cổ quái người riêng phần mình cầm súng nhảy ra ngăn cản đường đi của mình, nhị tướng cũng không đáp lời nói, căn cứ trực tiếp một bữa mang đi ý nghĩ bỏ tới, nhưng hai người kia vậy mà linh xảo tránh thoát công kích của mình đồng thời đỉnh thương đâm đi qua, hai người vội vàng trở về thủ, nhưng hai người kia ra thương cực nhanh, đồng thời góc độ xảo trá, Biện Tường hai người dù cho bảo vệ tốt cũng kinh xuất mồ hôi lạnh cả người. Biện Tường trong lòng biết, hai người trước mắt tuyệt không phải hạng người tầm thường, liền cùng Mi Sánh cùng một chỗ cẩn thận ứng đối.

Tặc Binh bên trong thiếu đi Biện Tường Mi Sánh hai cái này đại sát khí, sức chiến đấu lập tức liền yếu một đoạn, mà lại Vô Tòng còn đang cố ý chống nước, chỉ là đem người đánh lui, cũng không muốn tính mệnh. Lần này cũng chỉ thừa Lữ Phương Quách Thịnh hai người biểu hiện anh dũng, mà lại cái này hai viên tiểu tướng một đỏ một trắng cũng rất là chột mắt, trong tay họa kích cũng lấy không ít quân sĩ tính mệnh, rất nhanh hai người này liền bị Dương Chí để mất tới.

Chỉ gặp Dương Chí đột nhiên giết tới hai người trước mặt, Lữ Phương hai người nhận biết Dương Chí, là hôm qua cùng Biện Tường giao chiến kia viên hãn tướng, lập tức cũng không dám chậm trễ chút nào, hai người trực tiếp liền thủ đến chiến. Mà Dương Chí thì là một lòng muốn lấy công tích, liền dùng hết toàn lực cùng hai người đối chiến, trong lúc nhất thời lại ép tới hai người không thở nổi.

Tặc Binh bên trong cường đại chiến lực đều bị áp chế lại, còn lại, chính là đồ sát. Vô luận là từ binh sĩ ở giữa phối hợp thêm, vẫn là người vũ dũng bên trên, lại thêm áo giáp phòng hộ cùng Tác Siêu, Sơn Sĩ Kỳ, Loạn Đình Ngọc, Tàn Ngạo Thiên, Lỗ Trí Thâm bực này mãnh nhân dẫn đầu chém giết dưới, tặc Binh rất nhanh đã bị đánh chạy trời chết.

Biện Tường cũng ý thức được thủ hạ lâu la bại thế, muốn vẫn hồi nhưng lại cùng Mi Sánh một mực bị trước mắt hai cái này mang theo mặt nạ người chỗ kéo. Mà hai người kia cũng là võ nghệ cao cường hạng người, cùng mình đối địch người thương pháp tính xảo không có chút nào sơ hở, như mình lại chán chừ, tuyệt đối sẽ bị người này chỗ bại. Mà cùng Mi Sánh đối chiến cái kia cũng là lợi hại, tại giao thủ ba mươi hiệp sau Mi Sánh liền hiển lộ ra bại thế. Thật không biết cái này Tần Ngạo Thiên là từ đâu thu nạp tới nhiều như vậy võ nghệ cao cường hạng người, mình thật sự là khỉ a.

Cùng Biện Tường giao chiến cái kia áo đen người đeo mặt nạ chính là Sử Tiến sư phó Vương Tiến, vương giáo đầu thương thế sớm đã khỏi, tại trải qua mấy tháng khôi phục, Vương Tiến võ nghệ lại lần nữa về tới đỉnh phong, đủ để cùng Biện Tường phân cao thấp. Mà kia cùng Mi Sánh giao thủ ba mươi hiệp liền đánh ra ưu thế áo đen người đeo mặt nạ thì là Lâm Xung Lâm giáo đầu. Vương Tiến cùng Lâm Xung hai người hai thương đối chiến Biện Tường Mi Sánh hai người hai búa,

Có thể nói là một trận khoảng thế chi chiến, dù cho Mi Sánh lấy không đến ưu thế, thế nhưng vẫn như cũ tự vệ có thừa, Lâm Xung cũng không thể nhanh chóng thủ thắng, mà Vương Tiến cùng Biện Tường bên kia cũng cơ hồ là thế lực ngang nhau, chỉ là hai cái Đông Kinh tám mươi vạn cấm quân giáo đầu ở giữa ăn ý cao hơn tại Biện Tường hai người, cho nên Lâm Xung Vương Tiến tổ hai người ưu thế lớn chút.

Ngay tại quân địch thua trận hiển lộ thời điểm, Dương Chí bên này cũng lấy mình lực lượng một người, bắt được Lữ Phương Quách Thịnh hai người, hậu viện Tào Chính gặp Dương Chí đem hai người đánh bại, vội vàng dẫn người đi lên đem hai viên tiêu tướng trở lại. Biện Tường bên kia gặp Lữ Phương Quách Thịnh bị bắt, phía bên mình lại không thể thủ thắng, vội vàng hô lớn "Rút lui! Rút về đến trong trại!"

Lời này rơi vào chúng lâu la trong tai liền như là là tiếng trời, lập tức liền không chút do dự lui về phía sau, Biện Tường hai người cũng muốn rời đi, nhưng Vương Tiến hai người không chút nào không thả, mà lại kia Loan Đình Ngọc giờ phút này cũng chạy tới bốn người chiến đoàn bên ngoài ngăn cản Biện Tường hai người đường đi, Biện Tường thấy mình hai người lại kéo không được, liền đã bắt đầu sinh từ chí, lập tức cũng không còn lùi bước, ra sức cùng Vương Tiến liều mạng. Mà Mi Sánh cũng giống như bị Biện Tường ý chí có chỗ kéo theo, cũng lại không biết từ nơi nào tới khí lực hướng Lâm Xung chém vào mà đi.

Chúng lâu la chỗ nào quân được Biện Tường hai người, nghe được rút lui sau liền hướng sau lưng lớn trại chen chúc mà đi, nhưng lại tại cửa trại chỗ gặp trở ngại.

Nguyên lai là tại chúng tặc nhân bên ngoài chém giết thời điểm, Hồ Tam Nương cùng Trương Tam Lý Tứ hai người tăng thêm lần nữa ẩn vào tới Thời Thiên cùng bốn trăm tên Lang vệ cùng một chỗ, giết chết trong trại lưu thủ, hiện đều ẩn ở chỗ cửa lớn phong tỏa đường lui đầu. Mà Võ Tông cũng nơi này lúc tiến đến tương trợ, trong lúc nhất thời lại không một người có thể đi vào trong trại.

Một mực lưu ý lấy Võ Tông động tĩnh Sử Tiến thấy tình cảnh này, không nói hai lời liền dẫn lĩnh dưới trướng mã quân giết chạy tới tương trợ, chỉ để lại Chúc Long tiếp tục bên ngoài quấy nhiễu tặc Binh. Chu Đồng Tử Ninh hai người cũng đều giục ngựa gấp rút tiếp viện tới, tại cửa trại chỗ tạo thành ba mặt bọc đánh chi thế. Trại chính giữa cửa ương, Võ Tông Hồ Tam Nương hai người bốn thanh đao vung vẩy tuyết trắng một mảnh, phạm là có cận thân người tất cả đều ngã xuống.

Đám kia tặc nhân gặp đường lui bị lấp, xông vào không nổi, lại bên ngoài còn có một chi mã quân du tẩu, đào thoát là không thể nào. Nản lòng thoái chí phía dưới, không biết là ai dẫn đầu ném ra binh khí trong tay hô lớn "Ta đầu hàng, đừng có giết ta!" Quả nhiên, tại người kia bỏ vũ khí xuống sau cũng không có người động thủ với hắn, cái khác tặc nhân gặp, cũng đều nhao nhao bắt chước để cầu mạng sống, thế là, trên trận liền vang lên ào ào ném binh khí thanh âm. Tần Ngạo Thiên cười to nói "Các người đại thế đã mất, mau mau đầu hàng, ta Tần Ngạo Thiên có thể cam đoan không sẽ giết người nhóm "

Nghe lời này về sau, những cái kia lúc đầu còn đang do dự bọn lâu la lập tức liền làm ra lựa chọn, toàn bộ đầu hàng, đến tận đây, Tần Ngạo Thiên trên mặt lộ ra hiếm ý tiếu dung.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84 : Mừng Đến Lương Tướng

Nhìn xem toàn trường tặc Binh đều đã bỏ đi chống cự, cũng chỉ còn lại có Biện Tường Mi Sánh chỗ vẫn như cũ chưa phân ra thắng bại, Tần Ngạo Thiên chậm rãi đi đến bên này, lớn tiếng nói "Hai vị tráng sĩ, còn muốn tiếp tục dựa vào nơi hiểm yếu chống lại sao?"

Biện Tường Mi Sánh cùng Vương Tiến Lâm Xung kéo dài khoảng cách về sau, Biện Tường nhìn Tần Ngạo Thiên một cái nói "Từ xưa được làm vua thua làm giặc, hôm nay là chúng ta thua, bất quá nếu muốn giết huynh đệ của ta hai người, trong các người chỉ sợ cũng phải chết hơn mấy cái!" Mi Sánh cũng kêu la nói ". Đúng, huynh đệ của ta hai người không sợ các người, đến a, lão tử còn không có giết thống khoái đâu, ha ha "

Tần Ngạo Thiên gặp hai người như vậy kêu gào cũng cũng không tức giận, ngược lại còn có chút khâm phục hai người khí khái. Lúc này Võ Tông từ phía sau đi tới, khuyên hai người nói ". Hai vị ca ca làm gì như thế mình ngoan bắt lính? Ta tin tưởng hai vị ca ca chỉ cần bỏ vũ khí xuống, tướng quân đại nhân

đương nhiên sẽ không muốn người này tính mạng."

Mi Sánh gặp Võ Tông đi lên, cả giận nói "Người tên tiểu nhân này, uống ta cùng ca ca thực tình đố người, còn đem kia bắt được nữ tướng gả cùng người, không nghĩ tới người vậy mà lại phản loạn, thật sự là ta mất bị mù." Võ Tông nói ". Không phải là Võ Tông ăn cây táo rào cây sung, mà là Võ Tông vốn là muốn tới Tế Châu tìm nơi nương tựa Tàn tướng quân, chỉ là tại nửa đường bị người kiếm được tiền nui đi mà thôi, nhưng Võ Tông tâm một mực tại Tế Châu, đến ở hôm nay làm ra việc này đến, Võ Tông không thẹn với lương tâm."

"Tốt một cái không thẹn với lương tâm" lúc này Tàn Ngao Thiên lên tiếng nói. "Vô đồ đầu, lần này người lập công lớn, nói đi, muốn cái gì ban thưởng, là vàng bạc vẫn là châu báu? Chỉ cần ta Tàn Ngao Thiên cầm được ra, liền nhất định sẽ đưa cho người." Mi Sánh nghe xong hô "Đi thôi, Võ Tông, đi muốn người ban thưởng đi thôi."

Võ Tông nhìn cũng không nhìn Mi Sánh liền quỳ gối Tàn Ngao Thiên trước mặt, chấp tay nói "Tướng quân, tiểu nhân chỉ có một chuyện muốn nhờ, chính là còn mời tướng quân đại nhân có thể tha đến hai người này tính mệnh" Tàn Ngao Thiên nói ". Cái kia nhục mạ tới người, người còn muốn xin tha cho hân?" Võ Tông nói ". Mặc dù lên núi không phải Võ Tông mong muốn, nhưng tại trong trại hai vị tráng sĩ đều đối Võ Tông như huynh đệ, Võ Tông hôm nay mặc dù lấy hết trung, nhưng lại mất nghĩa, mặc kệ hai bọn họ mạng ta cũng tốt, giết ta cũng được, Võ Tông đều tuyệt không hai lời."

Võ Tông những lời này nói ra về sau, tất cả mọi người bị Võ Tông rung động đến, liền ngay cả Mi Sánh cũng không còn lên tiếng. Lúc này Tàn Ngao Thiên cười nói "Ha ha, vô đồ đầu quả nhiên là trượng nghĩa hào sảng hạng người, còn xin, ta Tàn Ngao Thiên cho tới bây giờ cũng không có nói qua muốn giết hai vị này tráng sĩ, cho nên vô đồ đầu trước đó sở cầu cũng không làm số."

Biện Tường nghe Tàn Ngao Thiên nói không giết mình, hừ lạnh nói "Cái kia không biết tướng quân đại nhân dự định xử trí như thế nào huynh đệ của ta hai người a?" Tàn Ngao Thiên chấp tay nói "Ta xem hai vị võ nghệ cao cường, nghĩ mời hai vị đến quân ta bên trong làm tướng lĩnh đến, ngày sau theo ta cùng nhau thủ hộ thiên hạ này bách tính." Biện Tường nghe Tàn Ngao Thiên lại muốn chiêu hàng mình hai cái đại ca móc túi, không khỏi cười to nói "Ha ha, Tàn tướng quân, ta nhìn người vẫn là chó có nói đùa, hai chúng ta thể nhưng là cái này 'Đồ Tàn minh' minh chủ a, người thật sẽ bắt kẻ hiềm khích lúc trước dùng chúng ta là? Mà lại người triều đình kia cũng có thể theo người? Bây giờ triều đình gian thần đương đạo, làm hại bách tính, người lại như thế nào đi thủ vệ thiên hạ này bách tính?"

Tàn Ngao Thiên nói ". Cụ thể có thể hay không, còn không thể nơi này chỗ nói, hai vị có thể theo ta tới sở bên trong nói chuyện?" Mi Sánh kêu ầm lên "Còn đi cái gì sở sách bên trong, có lời gì chính là ở đây giảng." Biện Tường lại ngừng lại Mi Sánh lời nói, nói "Đi thì đi, huynh đệ của ta còn có thể sợ người sao?" Nói xong liền dẫn cũng không tính nguyện Mi Sánh theo Tàn Ngao Thiên cùng một chỗ tiến vào lớn sở sách, mà những người khác tại Tàn Ngao Thiên rồi đi về sau, cũng bắt đầu quét dọn chiến trường, trông giữ lên tù binh tới.

Cùng Tàn Ngao Thiên ba người cùng nhau tiến vào đại trường còn có Lâm Xung đằng bốn cái áo đen người đeo mặt nạ. Đi vào trong trường, Biện Tường nói "Có cái gì nhận không ra người hiện tại cứ nói đi." Tàn Ngao Thiên cười nói "Biện tráng sĩ quả nhiên thông minh" tiếp lấy lại đối bốn người sau lưng nói ". Các người đều đem mặt nạ lấy xuống a" gặp cùng mình giao thủ người muốn lộ ra chân diện mục đến, Biện Tường cùng Mi Sánh đều khăn trương chú ý tới tới.

Đằng bốn người kia đem mặt nạ lấy xuống về sau, Biện Tường liền nghe Tàn Ngao Thiên nói "Các người có biết bọn hân đều là người phương nào?" Biện Tường hai người lắc đầu nói "Không biết, không biết, có cái gì người liền mau nói." Tàn Ngao Thiên nở nụ cười, theo thứ tự giới thiệu nói "Bọn hân là Vương Tiến, Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Triều Cái,

Chắc hẳn đối với bọn hân sự tình, cũng không cần ta nói đi."

Nghe được bốn người đại danh, Biện Tường cả kinh nói "Là đêm đó bên trong giết tới Cao Cầu phủ thượng Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm?" "Là kia ác Cao Cầu Vương Tiến?" Tàn Ngao Thiên gật đầu nói "Thật là, cái này Triều Cái thì là năm nay cướp Sinh Thần Cương hào hân." Nhìn Tàn Ngao Thiên nơi này có nhiều như vậy khâm phạm của triều đình cùng đạo tặc, Biện Tường Mi Sánh hai người cả kinh nói không ra lời. Tàn Ngao Thiên tiếp tục nói "Ta ngay cả khâm phạm của triều đình đều có bản lĩnh lưu lại, huống chi hai người các người thô phi mình chứ? Hiện tại hai vị chẳng lẽ còn cho rằng Tàn mỗ là loại kia triều đình ưng khuyến sao? Ta tiêu diệt Tế Châu đạo tặc, là bởi vì bọn hân quá nhiều bách tính, cho nên Tàn mỗ mới đem trừ chi, mà lại chỗ tịch thu được tiền tài cũng đều trả lại tại bách tính, Tàn mỗ làm hết thấy, cũng là vì cái này Tế Châu bách tính, ngày sau cũng chắc chắn là vì thiên hạ này bách tính, mà không phải kia Triệu Tống triều đình. Hiện tại, hai người các người nhưng nguyện trợ Tàn mỗ cùng nhau thủ hộ thiên hạ này bách tính, đi trừ gian diệt ác?"

Biện Tường cùng Mi Sánh hai người ánh mắt trao đổi một chút, cảm thấy Tàn Ngao Thiên cũng không phải là bọn hân suy nghĩ như vậy không chịu nổi, bất quá cũng thế, như Tàn Ngao Thiên thật chỉ là triều đình ưng khuyến, dưới trường lại như thế nào sẽ có nhiều như thế người trung nghĩa hiệu lực đâu, hai người phảng phất đều từ đối phương trong mắt thấy được khẳng định. Thế là liền cùng nhau bái nói ". Chúng ta nguyện vì tướng quân hiệu lực, cộng đồng thủ vệ thiên hạ này bách tính, trước đó đủ loại đều là chúng ta sai, mong rằng tướng quân không muốn so đo, đồng thời thả ngoài trường những người kia đi, bọn hân cũng đều là bách tính nghèo khổ, cùng đường mất lộ mới có thể làm tặc, mong rằng tướng quân có thể cho bọn hân một con đường sống."

Tàn Ngao Thiên gặp hai người bái chủ, trong lòng vui vẻ, cười to nói "Hai vị yên tâm, ta nói qua, chỉ cần bọn hân bỏ vũ khí xuống đầu hàng, ta liền sẽ thả bọn họ một con đường sống, ta Tàn Ngao Thiên hướng đến nói lời giữ lời, chờ sau đó liền do hai người các người ra ngoài thả bọn họ về nhà, nói cho bọn hân không muốn làm ác, đương nhiên, nếu có muốn lưu tại quân ta bên trong đi bộ đội, cũng có thể lưu lại, ngày sau liền từ hai người các người thống lĩnh." Biện Tường hai người cảm kích nói "Đa tạ Tướng quân."

Tàn Ngao Thiên khoát tay áo, hai người liền sẽ ý ra sở sách, đem mình đã đầu nhập vào Tàn Ngao Thiên cùng Tàn Ngao Thiên về sau lời nói nói cùng chúng tù binh nghe, đám người nghe thật có thể không cần sau khi chết đều khen lớn tướng quân nhân nghĩa, đồng thời cũng có rất nhiều người nguyện ý lưu lại đến Tàn Ngao Thiên trong quân, tiếp tục đi theo Biện Tường Mi Sánh. Hai người tự nhiên vui vẻ, liền dẫn người đến một bên đi đăng ký danh tự đi.

Lúc này sổ sách bên trong bốn người cũng đã mang tới mặt nạ, Dương Chí Tào Chính hai người đem Lữ Phương Quách Thịnh hai cái đề lên, Tần Ngao Thiên sai người vì đó mở trời sau hỏi "Hai vị tiểu tướng, kia Biện Tường Mi Sánh hai người đã bỏ gian tà theo chính nghĩa, không biết hai người các người nhưng nguyện đến quân ta bên trong hiệu lực hay không?" Lữ Phương hai cái liếc nhau một cái, sau cộng đồng bái đạo "Đa tạ Tướng quân bất kể hiểm khích lúc trước, chúng ta nguyện vì tướng quân dưới trướng một binh sĩ, chờ đợi điều khiển."

Tần Ngao Thiên cười to nói "Tốt, ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85 : Lân Nửa Thăng Quan

Tần Ngao Thiên dẫn đầu chúng tướng sĩ trở về Tế Châu thành, mà lần này Tần Ngao Thiên thật đúng là thu hoạch đến đầy bồn đầy bát, không chỉ có đạt được Biện Tường Mi Sánh Võ Tòng cái này ba viên mãnh tướng, lại thu hai ngàn binh sĩ sung nhập trong quân, lại có chính là, Biện Tường Mi Sánh trong trại thế nhưng là hội tụ Tế Châu cảnh nội chỗ có tặc nhân tiền tài, tổng cộng có tràn đầy mười ba rương tài bảo.

Tần Ngao Thiên trở lại sân huấn luyện về sau, đầu tiên đối bộ đội chinh biên làm điều chỉnh, đầu tiên bởi vì Chúc Bưu trái với quân quy tự tiện xuất chiến, bị Tần Ngao Thiên trượng trách về sau từ phó tướng xuống làm đội trưởng cấp bậc, từ đó làm Loạn Đình Ngọc bộ hạ thiếu một viên phó tướng, Tần Ngao Thiên liền đem Tác Siêu bộ hạ phó tướng Chúc Hồ điều đến Loạn Đình Ngọc bộ, mà đem Võ Tòng đề vào Tác Siêu bộ hạ đảm nhiệm phó tướng chức. Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại khiến Biện Tường Mi Sánh hai người cộng đồng lĩnh quân tổ kiến một bộ mã quân, trong đó lấy Biện Tường làm chủ, Mi Sánh làm phụ, không còn thiết lập cái khác phó tướng, mà Lữ Phương Quách Thịnh hai người thì làm bộ hạ đội trưởng.

Trận chiến này cộng đồng mang về hai ngàn người, trong đó một ngàn người dùng để tổ kiến Biện Tường bộ hạ mã quân, mà đổi thành một ngàn người thì cần làm dự bị Binh, mà nguyên dự bị Binh thì là sung nhập các bộ bên trong lấy điền vào chỗ trống. Bởi vì Tần Ngao Thiên một phương sĩ tốt dùng mảnh lại áo giáp tinh lương, cho nên trận chiến này cũng không có có tổn thất nhiều người như vậy, chỉ có hơn năm trăm người vết thương nhẹ, hơn một trăm người trọng thương tàn tật, tử trận hơn ba trăm người. Cho nên lúc đầu hơn năm trăm dự bị Binh liền lấp kín chỗ để trống.

Mà kia hai ngàn lính mới thì là từ Lâm Xung bốn người thống nhất huấn luyện, chẳng qua là tại thống nhất thời gian huấn luyện kết thúc về sau, Biện Tường Mi Sánh mới đi huấn luyện bộ hạ của mình sĩ tốt.

Đặng giao phó xong những này về sau, Tần Ngao Thiên cùng Thời Thiên cộng đồng tiến vào thư phòng, ở chỗ này cất giữ, chính là kia tràn đầy mười ba rương tài bảo, Tần Ngao Thiên nói "Đến, Thời Thiên huynh đệ, chúng ta cùng một chỗ đem cái này mười ba rương tài bảo chia đều thành mười lăm rương." Thời Thiên gật đầu nói "Liên hai người chúng ta người, có thể sẽ tương đối vất vả, bất quá Thiên ca, loại sự tình này ta thích, ha ha." Tần Ngao Thiên cười đậm nói "Ha ha, ta cũng là" thế là hai người liền bắt đầu bận bịu sống lại.

Tới buổi chiều, Tần Ngao Thiên hai người mới bận rộn xong, rốt cục làm xong chuyện này, mệt mỏi hai người đều là đau lưng. Bất quá nhìn đến mức quá nhiều ra hai cái rương, Tần Ngao Thiên vẫn là rất hài lòng đến cười, tiếp lấy phân phó nói "Cái này mười lăm rương vàng bạc, từ người dẫn người đưa đi Đông Kinh Thái Kinh phủ thượng tám rương, cụ thể nộp lên nhiều ít từ hần quyết định, dù sao chúng ta đã đủ" Thời Thiên cười đùa nói "Biết rồi, Thiên ca, tiểu đệ ngày mai liền đi."

Tới ngày thứ hai, Thời Thiên trước khi đi Tần Ngao Thiên gọi tới Võ Tòng cùng nó cùng nhau tiến đến, dù sao đây cũng là tám rương tài bảo, chỉ Thời Thiên một người nếu là trên đường tao ngộ tặc nhân, sợ sẽ có mất, lại thêm bộ chiến vô địch Võ Tòng, chắc hẳn liền sẽ không còn có vấn đề.

Mấy ngày về sau, Thời Thiên cùng Võ Tòng cùng nhau đem kia tám rương vàng bạc đưa đến Thái Kinh phủ thượng, lúc này Thái Kinh mới vừa cùng Đồng Quán thương thảo xong việc nghị. Thời Thiên quen thuộc tìm được Thái Kinh thư phòng, cùng Thái Kinh chào về sau liền đem Tần Ngao Thiên lần này tiêu diệt Tế Châu cảnh nội chỗ có tặc nhân tin tức báo cho Thái Kinh. Thái Kinh nghe xong đại hi, cũng nói với Thời Thiên "Người gọi Tần tướng quân yên tâm, lần này hần lấy được to lớn như thế công tích, bản quan nhất định sẽ vì đó hướng lên thỉnh công, còn có số tiền này tài, ta cũng sẽ thay chuyên giao." Thời Thiên gật đầu cảm ơn Thái Kinh, liền cùng Võ Tòng cùng nhau đi.

Cùng lúc đó, tại kia Tế Châu thành sân huấn luyện bên trong, Hồ Tam Nương đến tìm được Tần Ngao Thiên, Tần Ngao Thiên rất là kỳ quái, cái này mười từ tìm mình làm gì. Chỉ gặp Hồ Tam Nương ngai ngừng mà hỏi thăm "Tần tướng quân, cái kia, mấy ngày nay làm sao không thấy Võ Tòng đại ca a?" Tần Ngao Thiên thế mới biết, nguyên lai là mình đa tâm.

Nghe Hồ Tam Nương hỏi Võ Tòng đến, Tần Ngao Thiên vốn là đầy vô tình đáp "Ta phái vô đồ đầu hần đi Đông Kinh xử lý một số chuyện, đoán chừng mấy ngày nay liền nên trở về, tam nương người đây là tìm vô đồ đầu có chuyện gì không?" Hồ Tam Nương nói "Ngạch, chỉ là ta tại vô nghệ bên trên cảm giác gặp bình cảnh, muốn tìm Vũ đại ca đến chỉ giáo ta một phen, nhưng mấy ngày nay đều một mực tìm hần không thấy." Tần Ngao Thiên ồ một tiếng, cười như không cười nhìn chăm chăm Hồ Tam Nương hỏi "Thật là thế này phải không?" Hồ Tam Nương nói một tiếng "Đúng vậy" liền chạy đi.

Nhìn xem Hồ Tam Nương bóng lưng rời đi, Tần Ngao Thiên cười nói "Có ý tứ".

Trên triều đình,

Thái Kinh lần nữa đem Tế Châu chiến sự cùng Tần Ngao Thiên tịch thu được sáu rương tiền tài bên trên giao cho triều đình, Triệu Cát đại hi, hấn phát hiện chỉ cần là Tần Ngao Thiên bên kia có tin tức truyền đến, chính là đại thắng, đồng thời còn sẽ có bó lớn vàng bạc trả lại. Vui mừng, Huy Tông Hoàng đế đem Tần Ngao Thiên chức quan đề thăng làm chư Vệ tướng quân, quan báib tòng tứ phẩm, ban thưởng Tuyên Uy tướng quân, tiếp tục lưu lại SD phụ trách tiểu phi một chuyện.

Mà lúc này đây, Đồng Quán thượng tấu nói ". Bệ hạ, vài ngày trước kia người Liêu tại phương bắc đầm châu một vùng có chỗ dị động, vì thần cho rằng nên thừa này lúc Tây Hạ bất lực quấy nhiễu lúc quy mô công Liêu."

Triệu Cát nghe xong ngẩng nhìn bốn phía nói ". Chúng ái khanh thấy thế nào?" Vẫn là Thái Kinh bên trên báib nói ". Bệ hạ, vì thần cho rằng đồng Xu Mật lời nói rất đúng, nếu không đợi cho ngày sau Tây Hạ lại khôi phục lại cùng người Liêu cùng một chỗ phạm ta biên giới, quân ta liền sẽ đáp ứng không xuể, cho nên thần cho rằng lúc này chính là công Liêu lớn thời cơ tốt."

Tổng Huy Tông suy nghĩ một phen về sau, vỗ tay một cái nói ". Tốt, vậy liền theo thái sư lời nói, chinh quân công Liêu, chỉ là muốn phái người nào làm soái đầu?" Đồng Quán tiến lên phía trước nói "Bệ hạ, vì thần báib tài, nguyện tri hướng cùng Liêu quân làm chiến." Triệu Cát cười to nói "Tốt, vậy liền mệnh đồng Xu Mật tự mình lãnh binh nắm giữ ấn soái, tiến đến công Liêu."

Mấy ngày sau, Thời Thiên Võ Tông cùng triều đình thánh chỉ cùng nhau đến Tế Châu trong thành, Tần Ngao Thiên nghe được thánh chỉ đến, cùng người khác đem thả ra trong tay sự vật liền ra tiếp chỉ. Kia đặc sứ tuyên đọc nói ". Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết. Tế Châu Bình Mã chỉ huy làm Tần Ngao Thiên tại tiểu phi có công, đặc biệt thăng Tần chỉ huy vì chư Vệ tướng quân, quan báib tòng tứ phẩm, hào Tuyên Uy tướng quân. Nhìn Tần tướng quân sau này không ngừng cố gắng, sớm ngày tiêu diệt hết đạo tặc, khâm thủ." Tần Ngao Thiên đứng dậy tiếp nhận thánh chỉ báib nói ". Tạ Thánh thượng."

Đem thánh chỉ nhận lấy về sau, Tần Ngao Thiên lại cùng gia truyền chỉ đặc sứ nói vài câu lời hữu ích đồng thời trước khi đi tặng cho một chút bạc cho kia hoạn quan.

Đợi cho đặc sứ sau khi đi, chúng tướng đều đuổi tới chúc mừng Tần Ngao Thiên, Tần Ngao Thiên đều cười một tiếng mang qua, khi thấy Võ Tông lúc, lập tức cùng Võ Tông nói "Vô đô đầu a, thật tình không biết người đi lần này trong chúng ta nhưng có người rất là quái niệm người a." Lời này vừa nói ra, chúng tướng đều là cười to, chỉ có Hồ Tam Nương đỏ mặt chạy ra.

Võ Tông không rõ ràng cho lắm, hướng Tần Ngao Thiên hỏi thăm là ai, Tần Ngao Thiên cũng không lên tiếng, bên cạnh Mi Sánh sớm đã nhận không được cười to nói "Tự nhiên là đệ muội tam nương đi" đám người nghe xong lại là cười ha ha.

Võ Tông mặt đỏ nói ". Ca ca chó có nói vậy, ta cùng tam nương cũng không như thế nào" Mi Sánh lại nói "Sao chưa như thế nào, tại kia Thanh Lang trong trại, các người thế nhưng là báib đường vào động phòng" Võ Tông lại nói "lúc ấy chỉ là quyền lợi kẻ sách, cũng không tính phải tính, các ca ca không được hòng người ta nữ tử trong sạch."

Tần Ngao Thiên lúc này nói "Vô đô đầu nói rất đúng, lúc ấy tình huống khác biệt, chuyện làm không làm được số." Tiếp theo tại võ lòng thờ dài một hơi lúc Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Bất quá bây giờ khác biệt, ta nhìn hai người các người trai tài gái sắc, không bằng tại cái này Tế Châu thành lại thành một lần thân liền coi như phải tính." Chúng tướng nghe xong cười to nói "Thiên ca nói rất đúng nha!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86 : Võ Tông Nhị Cưới

Võ Tông thấy mọi người ồn ào, lúng túng không thôi. Mà Tần Ngao Thiên thì đi lên phía trước nói "Vô đô đầu, ba chúng ta nương cũng là cô gái tốt, mà lại ta nhìn nàng cũng vừa ý người, mặc dù hai người các người tại kia Thanh Lang trong trại thành thân là sự tình ra có nguyên nhân, huynh đệ chúng ta nhóm đều lý giải, nhưng người cũng không nghĩ một chút, những cái kia dân chúng lại như thế nào sẽ biết? Người một đại nam nhân không quan trọng nhưng chung quy là hồng Tam Nương thanh danh a "

Võ Tông nghe xong vội vàng hỏi "Kia nhưng như thế nào cho phải? Võ Tông vạn không thể làm loại này xấu lớn cô nương tốt thanh danh sự tình." Tần Ngao Thiên cười nói "Bây giờ biện pháp tốt nhất chính là hai người các người lại cử hành một lần hôn lễ, từ chúng ta tới cho người xử lý, đem quan hệ của các người chứng thực mới là tốt nhất."

Võ Tông từ chối "Cái này, cái này như thế nào khiến cho?" "Như thế nào không được? Nam chưa lập gia đình nữ chưa gả, mà lại ta nhìn hai người các người cũng là tình đầu ý hợp, lại vì sao không được, vô đô đầu mặt người đối kia con cộp đều không sợ, nhưng vì sao e ngại chuyện này? Chẳng lẽ

ngươi không thích Tam Nương?"

Võ Tông liền vội vàng khoát tay nói "Không phải." Gặp Võ Tông như thế, trốn ở nơi hẻo lánh cũng không đi xa Hồ Tam Nương che miệng vui vẻ chạy ra. Mà Tần Ngao Thiên cũng mẫn ý phải nói "Nếu như thế, vậy thì tốt rồi làm, Thôi Thiên" "Có, Thiên ca có gì phân phó?" Cùng Võ Tông cùng nhau trở về Thôi Thiên bái nói.

Tần Ngao Thiên cười nói "Võ đô đầu việc vui ngay hôm đó cử hành, ngươi cùng huynh đệ nhóm đem nơi này hảo hảo trang phục một phen." Thôi Thiên nghe muốn làm việc vui, cười nói "Không có vấn đề, bao trên người ta."

Võ Tông còn muốn nói gì nữa lúc, Tần Ngao Thiên ôm Võ Tông bả vai nói "Huynh đệ, ngươi cũng đừng lại từ chối, an tâm làm cái tân lang quan, chờ ngươi Tam Nương đi." Võ Tông ngưng ngừng nói "Làm phiên tướng quân vì ti chức hao tâm tổn trí, ti chức vô cùng cảm kích." Tần Ngao Thiên đập Võ Tông một chút, nói "Đô đầu không muốn như vậy khách khí, gọi ta Thiên ca liền tốt." Võ Tông chấp tay nói "Vâng, Thiên ca."

Võ Tông bên kia không thành vấn đề về sau, Tần Ngao Thiên tự nhiên không thể thiếu hỏi Hồ Tam Nương ý tứ, thế là tìm tới đang lấy luyện võ đến làm dịu lúng túng Hồ Tam Nương. Hồ Tam Nương gặp Tần Ngao Thiên tới, liền buông xuống trong tay nhật nguyệt song đao, tiến lên bái nói ". Tướng quân."

Tần Ngao Thiên ừ một tiếng, hỏi "Tam Nương, ta lần này đến đây là có một việc muốn cùng ngươi trò chuyện với nhau." Hồ Tam Nương mơ hồ đoán được là chuyện gì, bất quá cũng không có nói ra đến, chỉ là hỏi "Không biết tướng quân muốn cùng Tam Nương nói những gì."

Tần Ngao Thiên nói "Ta nhìn ngươi cùng võ đô đầu hai người lưỡng tình tương duyệt, liền dự định vì hai người các ngươi xử lý một trận hôn lễ, ngươi xem coi thế nào?" Mặc dù mơ hồ đoán được là cái gì, nhưng khi Tần Ngao Thiên nói lúc đi ra, Hồ Tam Nương vẫn là cảm giác được trong lòng hươu con xông loạn, cái này còn không phải Võ Tông tự mình đến hỏi đâu, nếu muốn là Võ Tông tự mình đến hỏi Hồ Tam Nương có nguyện ý hay không gả cho hắn, chỉ sợ Hồ Tam Nương sẽ hôn mê a.

Gặp Hồ Tam Nương không nói lời nào, Tần Ngao Thiên nói "Chẳng lẽ Tam Nương ngươi không nguyện ý? Vậy thì tốt, ta cái này nói cho Võ Tông đi hủy bỏ chuyện này, coi như ta không có đề cập qua." Nói xong liền muốn quay người rời đi. Hồ Tam Nương nghe xong gấp ngăn cản nói "Đừng!" Nghe được động tĩnh này, Tần Ngao Thiên mới xoay người lại, cười to nói "Ha ha, nhìn Tam Nương ngươi đáng vẻ khăn trương, ta liền biết chuyện này không sai được, ha ha, Tam Nương ngươi chỉ cần chuẩn bị sau ba ngày xuất giá a."

"Sau ba ngày? Nhanh như vậy?" Hồ Tam Nương kinh ngạc nói. Tần Ngao Thiên nói "Đúng thế, ta cùng Sư Sư điều tra, hậu thiên chính là ngày hoàng đạo, nhất nghỉ thành thân, Tam Nương ngươi liền an tâm thoải mái cái tân nương đi, mặt khác ta cũng sẽ đem lệnh tôn mời đi theo." Hồ Tam Nương ngưng ngưng nói "Làm phiên tướng quân hao tâm tổn trí, tiểu nữ trước tiên ở nơi này cảm ơn qua."

Tần Ngao Thiên ha ha nói ". Không cần phải khách khí, không cần phải khách khí, đều là người trong nhà. Cái kia, ta gấp đi trước a." Tần Ngao Thiên sau khi đi, Hồ Tam Nương tâm tình vui sướng khó mà nói nên lời, hưng phấn phía dưới, lại đùa nghịch lên song đao.

Hồ gia trang, Hồ Thành bị Tần Ngao Thiên phái trở về đem Hồ Tam Nương việc vui cáo tri Hồ thái công, Hồ thái công nghe lại không phải Tần Ngao Thiên tướng quân mình, mà là dưới trướng một viên phó tướng, mặc dù có chút thất vọng, bất quá càng nhiều vẫn là vì nhà mình nữ nhi cao hứng, vội vàng thu thập một phen liền cùng nhi tử Hồ Thành chạy đến Tế Châu.

Hai ngày này toàn bộ sân huấn luyện đều tràn đầy vui mừng không khí, duy chỉ có một người rầu rĩ không vui,

Đó chính là còn tại đường thương Chúc Bưu. Chúc Bưu hiện tại là phiên muộn vô cùng, nhưng lại lại không thể làm gì, hồi tưởng lại ngày xưa đủ loại, lại đều là bởi vì mình mà tạo thành hôm nay loại cục diện này.

Lúc trước nếu không phải là mình tham công, tự tiện xuất chiến, liền sẽ không dẫn đến cuối cùng Hồ Tam Nương bị bắt, lại cùng Võ Tông phát sinh tình cảm, mà mình cũng sẽ không phải chịu trượng trách lại bị giáng cấp vì đội trưởng. Mà tên sơn tặc kia Võ Tông không chỉ có làm tới phó tướng, còn muốn cưới mình thăm mền đã lâu Hồ Tam Nương, vậy làm sao có thể để Chúc Bưu không khó thụ.

Nhưng Chúc Bưu đau lòng trừ hán hai người ca ca biết ra cũng không có người nào khác biết được, liền ngay cả Chúc Bưu đã từng giáo đầu Loan Đình Ngọc hiện tại cũng đang vì Võ Tông hôn sự hỗ trợ. Loan Đình Ngọc hiện tại có thể nói đã hoàn toàn thoát ly Chúc gia trang trở thành Tần Ngao Thiên trong trận một thành viên, mặc dù bộ hạ nguyên vì ngày xưa Chúc gia tam kiệt, nhưng nếu lúc này ba người này phạm tội, Loan Đình Ngọc là quyết sẽ không làm việc thiên tư, chú ý nhớ tình cũ.

"Lộp bộp" thả tiếng pháo nổ vang lên, Võ Tông mặc một thân áo bào đỏ tại Thôi Thiên dẫn đầu hạ đi tới Hồ Tam Nương bên ngoài gian phòng, vì giám sát một việc thích hợp, lại là trong quân đội, Tần Ngao Thiên liền đem từ Hồ gia trang đem Hồ Tam Nương nhận lấy kế hoạch hủy bỏ, chỉ là để Võ Tông đem Hồ Tam Nương từ gian phòng của mình tiếp ra mà thôi.

Tiếp ra Hồ Tam Nương về sau, Võ Tông liền cùng Hồ Tam Nương hai người tại Thôi Thiên dẫn đầu, đám người đi theo đến đại đường. Tại trong hành lang, mỗi cái thuộc cấp phó tướng đều ở nơi này, còn có Tiêu Đình, Lý Trung đẳng mấy tên đội trưởng, liền ngay cả Tế Châu thái thú Trương Thúc Dạ cũng là tự mình đến.

Đương nhiên, dùng võ lòng danh vọng còn chưa đủ lấy mời được đến thái thú đại nhân, bất quá Tần Ngao Thiên lại là có thể a, Tần Ngao Thiên đem thiệp mời nhìn phủ Thái Thú đưa tới, Trương Thúc Dạ chính là không nghĩ đến cũng là muốn tới.

Đại đường chính thủ chỗ ngồi là Hồ thái công cùng Hồ Thành hai người, bởi vì Võ Tông cũng không trường bối, cho nên hai cái này chỗ ngồi liền đều là nhà gái ra người.

Sau đó Ngô Dụng đi tới chủ trì nói ". Hai vị tướng quân mời đứng vững, tiếp xuống thỉnh dụng phân phó thuận tiện. Nhất bái thiên địa!" Hồ Tam Nương Võ Tông hai người cùng nhau xoay người hướng về ngoài cửa xá một cái.

"Nhị bái cao đường!" Hai người lại quay lại, hướng về phía phía trên ngời Hồ thái công Hồ Thành hai người xá một cái. Hồ Thành tất nhiên là vui không thắng thu, Hồ thái công nhìn thấy nữ nhi xuất giá, cũng cười là cười đến không ngậm miệng được, ha ha nói ". Tốt, tốt, ha ha ha "

"Phu thê giao bái!" Võ Tông hai người quay người, mặt đối mặt xá một cái. Kế tiếp còn không đợi Ngô Dụng mở miệng, Mi Sảnh bọn người liền cùng nhau hô "Đưa vào động phòng! Ha ha" Võ Tông hai người đều là ngượng ngùng không nói. Tần Ngạo Thiên đi ra nói ". Trước đem Tam Nương đưa đến động phòng đi chờ đợi đi, bất quá vô đồ đầu nhưng là không thể bỏ qua, a?" Đám người cũng đều nhao nhao ồn ào nói ". Đúng! Ha ha, vô đồ đầu nhưng phải lưu lại cùng các huynh đệ uống mấy cái."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87 : Kiểm Chỉ Thanh Châu

Nhìn xem đám người ồn ào, Võ Tông không từ chối được, đành phải lưu lại cùng các vị các huynh đệ hết lớn dừng lại. Tần Ngạo Thiên nhìn xem dưới trướng đám người như thế sung sướng cũng là hết sức vui vẻ, còn có chính là vì Hồ Tam Nương có thể có một cái tốt kết cục mà cảm thấy vui mừng, bởi vì chính mình đến, ngăn trở Hồ Tam Nương cửa nát nhà tan bị ép gả cho đồ háo sắc vương anh bị kịch phát sinh. Nghĩ đến cái này đồ háo sắc, Tần Ngạo Thiên liền làm quyết định, mục tiêu kế tiếp chính là kia Thanh Châu, mà kia vương anh chỗ Thanh Phong Trại khẳng định là đứng mũi chịu sào.

Tiệc rượu qua đi, Võ Tông bị đám người rót đến say mềm linh đình, lão đảo liền trở về phòng."Kẹt kẹt" một tiếng, Võ Tông đem đại môn đẩy ra, ngồi ở trên giường Hồ Tam Nương khẩn trương vạn phần, sau lại nghe được Võ Tông gấp ghềnh thanh âm, Hồ Tam Nương tâm sợ Võ Tông ngã sấp xuống, vội vàng mình xóc lên khăn cô dâu liền chạy tới nâng Võ Tông. Võ Tông được nâng, tránh khỏi cùng đại địa tiếp xúc thân mật, sau lại thấy được Hồ Tam Nương kia tuấn mỹ khuôn mặt, cười nói "Tam Nương ngươi làm sao không ở giường bên trên trung thực đáng Võ Tông đâu?"

Hồ Tam Nương vốn cũng không phải là tầm thường nhân gia tiểu nữ tử, như thế nào lại để ý tới những này tục lễ, chỉ là nhìn thấy Võ Tông say thành như vậy bộ dáng, nhũ mây oán giận nói "Làm sao uống xong cái dạng này, những người kia cũng thật là, cũng không biết kiểm chế một chút." Võ Tông khoát tay nói "Tam Nương chớ nên trách bọn hắn, chắc là bởi vì Tam Nương ngươi mỹ lệ, bây giờ lại bị Võ Tông cưới đến, các huynh đệ ghen ghét thôi" nghe Võ Tông tán thưởng mình, Hồ Tam Nương lại biến trở về tiểu nữ tử tư thái nói ". Nhị Lang chớ có lấy lòng Hồ lừa người ta."

Võ Tông bắt lấy Hồ Tam Nương tay nói ". Võ Tông lời nói, câu câu là thật, Tam Nương ngươi xinh đẹp như vậy, có thể lấy được ngươi là Võ Tông phúc phận, Võ Tông nguyện một đời một thế, vĩnh viễn đời Tam Nương ngươi tốt, chỉ yêu một mình ngươi người" Hồ Tam Nương động tình, hai mắt tràn đầy ướt át, nói "Nô gia cũng giống như vậy, cả đời này, sẽ không lại yêu những người khác." Hai người tình đến nồng chỗ, không khỏi thâm tình ôm nhau, sau đó Hồ Tam Nương liền bị Võ Tông ôm lấy, hướng trên giường đi đến, tạm thời không đề cập tới.

Tới ngày thứ hai, Võ Tông Hồ Tam Nương hai người đầy mặt hạnh phúc cùng nhau đến đây sân huấn luyện tập hợp. Đám người gặp hai vị mới người đến, cũng đều cười nói chúc mừng, Võ Tông vợ chồng cũng đều nhất nhất đáp lại. Nhìn xem Võ Tông hai vợ chồng như vậy ngọt ngào, thật có thể nói là là tiện sát người bên ngoài a. Tần Ngạo Thiên ho một chút rồi nói ra "Tốt, tất cả mọi người yên lặng một chút đi, tiếp xuống ta đến nói một chút trong quân điều động quân sự." Nghe nói như thế, tất cả mọi người đình chỉ nói chuyện, chăm chú nghe Tần Ngạo Thiên an bài phân phó.

Tần Ngạo Thiên nói "Bởi vì Tác Siêu dưới trướng phó tướng Võ Tông cùng Dương Chí dưới trướng phó tướng Hồ Tam Nương đã kết làm vợ chồng, lại để cho hai người ngăn cách hai quân luôn luôn không tốt, ta ngày xưa quyết định, đem Võ Tông từ Tác Siêu dưới trướng điều đến Dương Chí dưới trướng, cùng Hồ Thành đối chỗ, không biết hai vị thuộc cấp có gì dị nghị không?" Dương Chí chấp tay nói "Toàn nghe tướng quân an bài, Dương Chí cũng không dị nghị." Tác Siêu mặc dù có chút không nỡ Võ Tông, nhưng nghĩ lại, tại Võ Tông trước khi đến, mình phó tướng hai người vẫn vô nghệ không xuất chúng, cái này Hồ Thành làm sao cũng so trước đó cái kia Chúc Hồ mạnh hơn, thế là cũng là chấp tay nói "Mặt tướng cũng không dị nghị."

Tần Ngạo Thiên cười to nói "Ha ha, vậy thì tốt, từ nay về sau, Võ Tông Hồ Tam Nương hai người các người liền đồng thời vì Dương Chí làm dưới trướng phó tướng, tại một cái bộ khúc cộng sự." Võ Tông, Hồ Tam Nương đồng thời bái tạ đạo "Đa tạ Tướng quân!" Tần Ngạo Thiên khoát tay áo nói "Không sao không sao. Tốt, nhân sự điều động nói xong, tiếp xuống chúng ta liền nói ta quân bước kế tiếp hành động." Nghe được có bước kế tiếp hành động, tất cả mọi người là dựng lên lỗ tai đến, sợ bỏ sót tin tức gì.

Tần Ngạo Thiên nhìn quanh đám người về sau, nói "Thánh thượng phong ta làm 'Tuyên Uy tướng quân', chức trách chính là muốn tiêu diệt toàn bộ Đại Tổng cánh nội tất cả đạo tặc, bây giờ Tế Châu đã bình định, tiếp xuống, chúng ta liền muốn động thủ tiến về Thanh Châu, liên hợp Thanh Châu binh mã cùng nhau, chung quét đạo tặc." Nghe được lại phải xuất chinh, tất cả mọi người lòng tràn đầy kích động, bởi vì tại cái này trọng văn khinh võ thời đại bên trong, thân là quân nhân, chỉ có tại cùng địch nhân giao chiến mới có thể thể hiện ra giá trị của mình đến, cho nên bây giờ nghe được lại có chiến sự, đám người làm sao có thể không kích động?

Nhưng cũng không phải là tất cả mọi người có thể theo Tần Ngạo Thiên xuất chinh Thanh Châu, bởi vì mặc dù Tế Châu đã mất đạo tặc, nhưng cũng là

muốn lưu lại chút thành phòng bộ đội, mà lại nếu là Tần Ngạo Thiên mang theo sáu ngàn người trùng trùng điệp điệp lái vào Thanh Châu,

Cũng khó tránh khỏi sẽ để cho Thanh Châu Tri phủ cùng người trong triều đình cảm thấy không ổn, cho nên Tần Ngạo Thiên lần này Thanh Châu chuyển đi, chỉ dẫn theo Lang vệ cùng ba chi bộ khúc, cái này ba chi bộ khúc theo thứ tự là Sử Tiến mã quân cùng Dương Chí Tác Siêu hai người bộ quân, chung ba ngàn người mà thôi.

Sử Tiến ba người tự nhiên là lòng tràn đầy kích động cùng vui sướng, mà còn lại Loạn Đình Ngọc cùng Sơn Sĩ Kỳ bọn người thì là thất vọng không thôi, trong đó càng lấy Biện Tường Mi Sánh hai người thất vọng nhất, Mi Sánh còn lớn hơn âm thanh hỏi Tần Ngạo Thiên nói ". Tướng quân vì sao không mang theo huynh đệ của ta hai người, chẳng lẽ là huynh đệ của ta hai người thân thủ còn không vào được tướng quân mắt sao?" Lời này vừa nói ra, chúng tướng đều là trong lòng dừng lại, nếu là Biện Tường Mi Sánh hai người thân thủ còn không lọt nổi mắt xanh của Tần Ngạo Thiên, kia trong bọn họ chỉ sợ cũng không có mấy cái có thể nhập Tần Ngạo Thiên mắt.

Tần Ngạo Thiên gặp Mi Sánh nói lời này, cũng biết hắn là vô tâm, khí cười nói "Người cái này tên lỗ mắng, nói chuyện cũng là bất quá đầu óc, ta Tần Ngạo Thiên gì từng nói qua hai người các người thân thủ không vào mắt của ta rồi?" "Tướng quân kia vì sao không mang tới ta hai người cùng đi với người kia Thanh Châu?" Mi Sánh liền như là một đứa bé bực bội hỏi. Tần Ngạo Thiên nói "Chỉ vì hai người các người mới đến trong quân, dưới tướng tướng sĩ còn không có huấn luyện tốt, ta muốn cho hai người các người tại trong lúc này hảo hảo thao luyện sĩ tốt, coi là ngày sau đại chiến làm chuẩn bị, đã người nghĩ như vậy đi với ta Thanh Châu, ta cũng có thể mang lên các người, bất quá ngày sau đại chiến chỉ sợ cũng muốn lưu người ở chỗ này vì các huynh đệ phòng giữ hậu phương."

Nghe Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Mi Sánh đầu tiên là vui mừng, nhưng lại nghe đi nói Thanh Châu ngày sau đại chiến liền không mang theo mình, Mi Sánh liền mềm xuống tới nói ". Vậy, vậy huynh đệ của ta không đi Thanh Châu, ở chỗ này hảo hảo thao luyện sĩ tốt, chờ ngày sau đại chiến thời điểm lại triển lộ thân thủ." Gặp Mi Sánh cái dạng này, trừu đến chúng tướng đều là cười ha ha, Tần Ngạo Thiên cũng là cười lắc đầu.

Tuyển định nhân thủ về sau, Tần Ngạo Thiên lại cùng Loạn Đình Ngọc Sơn Sĩ Kỳ hai người nói chút chú ý hạng mục, hơn nữa còn lưu lại Ngô Dụng ở trong thành thay Tần Ngạo Thiên xử lý sự vật, Tần Ngạo Thiên phân phó hai người nếu có sự tình liên nhiều cùng Ngô Dụng thương lượng, không muốn tự mình làm quyết định, hai người đều đáp ứng hạ. Mà Tần Ngạo Thiên chuyến này cũng không mang theo Lâm Xung bốn người, chỉ là mệnh lưu lại huấn luyện các bộ sĩ tốt cùng dự bị Binh, bốn người lĩnh mệnh sau liền riêng phần mình lui ra.

Hết thấy công việc chuẩn bị thỏa đáng, Tần Ngạo Thiên trở về phòng cùng Lý Sư Sư cáo biệt về sau, liền tại giữa trưa qua đi chênh lệch lên chúng sĩ tốt cùng nhau ra khỏi cửa thành, thẳng đến Thanh Châu mà đi. Chỉ là Tần Ngạo Thiên lại là không nghĩ tới, mình chuyến này lại sẽ lần nữa cùng kia Tống Giang giao thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88 : Mới Vào Thanh Châu

Ngay tại Tần Ngạo Thiên mang binh đến đây Thanh Châu thời điểm, kia giết người đào vong Tống Giang cũng là dựa theo quỹ tích bên trên như vậy đến đây Thanh Châu tìm kiếm thân là Thanh Phong Trại biết trại hảo hữu Hoa Vinh, chỉ là tại trên nửa đường bị Thanh Phong Sơn tặc nhân Yên Thuận Vương Anh Trịnh Thiên Thọ ba người cho bắt đến trong sơn trại, sau biết được người này chính là kia trên giang hồ "Cặp Thi Vũ" Tống Giang sau liền bái Tống Giang vì đại ca. Mà kia Thanh Phong Trại chính biết trại Lưu Cao thì từ cũng như nguyên văn bị Vương Anh cái này đồ hảo sắc cho cướp đến trên núi. Mà Tống Giang cũng như nguyên văn bên trên đồng dạng tại Vương Anh trên tay cứu phụ nhân kia đề cạnh nhau trở về. Sau Tống Giang tại bái phòng hảo hữu Hoa Vinh lúc bị phụ nhân kia nhận ra đồng thời hướng phu quân Lưu Cao báo cáo. Liền cao đến biết sau lợi dụng câu kết tặc nhân tội danh cùng Thanh Châu binh mã đồ giám "Trần Tam Sơn" Hoàng Tín cùng nhau, cầm xuống Hoa Vinh cũng tại phủ thượng tróc nã Tống Giang, muốn đem giải vào Thanh Châu đến thẩm vấn.

Tần Ngạo Thiên nghe được Trương Tam Lý Tứ hai người báo cáo, liền biết chỉ sợ cái này Hoàng Tín muốn trên đường tảo ngộ Yên Thuận đám người mai phục, liền khiến Sử Tiến Dương Chí Tác Siêu ba người mang theo mình tay viết sách tin đi kia Thanh Châu thành nội chờ, mà mình thì là trước mang theo bốn trăm Lang vệ đi đầu đường đi bên trên tiếp ứng Hoàng Tín.

Lại nói kia Hoàng Tín ngồi trên lưng ngựa, trong tay dẫn theo một ngum Tàng Môn Kiếm, cùng Lưu Cao cùng nhau, mang theo 140~150 quân hán trại Binh, áp giải xe chở tù rồi Thanh Phong Trại, được không qua ba mươi, bốn mươi dặm đường đâu, đi tới một chỗ lớn rừng. Hoàng Tín đang muốn phái người trước đi điều tra thời điểm, nghe được trong rừng hai ba mươi mặt chiêng lớn đồng loạt vang lên, những cái kia trại Binh nhóm nghe được động tĩnh này chân liền mềm nhũn quay người liền muốn chạy trốn, Hoàng Tín quát to "Đều dừng lại cho ta, triển khai trận đến, ta ngược lại muốn xem xem, là người phương nào lớn mật như thế, còn muốn từ ta Hoàng Tín trong tay cướp người?"

Hoàng Tín hét lớn ngừng lại muốn chạy trốn chúng trại Binh, Lưu Cao thì là cao giọng hô "Hoàng đô giám người lại cùng tặc nhân giao chiến, ta liền đến trông giữ xe chở tù liền thôi" Hoàng Tín cũng không để ý tới Lưu Cao, ánh mắt khóa chặt phía trước rừng cây, lúc này từ rừng tây chỗ bốn năm trăm lâu la kêu la vọt ra, sau lại có ba người đi lại trên cây dây thừng nhảy đến Hoàng Tín trước mặt hô "Núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn từ đây qua,

lưu lại tiền qua đường!"

Ba người này một người có mái tóc hơi vàng, giữ lại râu quai nón, trong tay một thanh đại đao, xem xét cũng không phải là người lương thiện. Mặt khác hai cái thì là khác biệt, một cái vóc người thấp bé, tặc mi thử nhãn, hết lần này tới lần khác hoàn thủ cầm một cây thương, mũi thương kia thì là xa xa đến cao hơn hẳn rất nhiều. Mà nhất dựa vào bên tay phải người kia thì là diện mục thanh tú, như cùng một cái bạch diện thư sinh, liền ngay cả vũ khí trong tay cũng cùng cái khác vẫn nhân, là một thanh kiếm. Ba người này chính là Thanh Phong Sơn cường đạo, "Cầm Mao Hồ" Yến Thuận, "Ái Cước Hồ" Vương Anh, cùng "Bạch Diện Lang Quân" Trịnh Thiên Thọ.

Hoàng Tín gặp đúng là cướp đường tặc nhân, quát to "Lớn mặt tặc nhân, dám cướp chúng ta con đường, thật tình không biết ta chính là Thanh Châu binh mã đồ giám? Còn không mau mau tránh ra, nếu không cẩn thận ta trở lại Thanh Châu chuyển ra binh mã đến diệt tiêu diệt các ngươi đám tặc nhân này."

Vương Anh còn phải lại cùng Hoàng Tín nói tiền qua đường sự tình, Yến Thuận liền nhắc lên đại đao trong tay nói ". Còn cùng hắn phí lời gì, các con, cùng ta lướt tới, cứu ra Tống Giang ca ca cùng Hoa Vinh hiền đệ!" "Rống!" Nói xong liền dẫn chúng lâu la giết tới đây. Hoàng Tín nghe được Yến Thuận lời này, liền càng chắc chắn Hoa Vinh cấu kết tặc nhân tội danh, chỉ cùng Lưu Cao nói "Xem trọng xe chở tù!" Lưu Cao nhìn thấy tặc Binh giết tới đây, nơi nào còn có tâm tình quan chú ý xe chở tù, chỉ chậm rãi thôi lui đến hậu phương dự định đường chạy.

Yến Thuận xông lại cùng Trịnh Thiên Thọ cùng một chỗ đối đầu Hoàng Tín, quan binh bên trong chỉ có người này có chút bản sự, chỉ cần đem nó cuốn lấy, quan binh rất nhanh liền sẽ tan tác. Xe chở tù bên trong Tống Giang Hoa Vinh hai người gặp cứu mình người tới, lập tức đại hỉ, Vương Anh cũng là dẫn đầu dẫn người đi giải cứu Tống Giang, Hoa Vinh gặp trông coi xe chở tù người đều đã tán đi, liền mình tránh thoát trời buộc, xóc lên xe chở tù nhảy sắp xuất hiện tới. Mà Tống Giang cũng bị Vương Anh từ xe chở tù bên trong lấy ra ngoài, lại thấy ánh mặt trời sau Tống Giang vội vàng nói cảm ơn "Đa tạ Vương Anh hiền đệ giải cứu chỉ ân." "Ca ca khách khí, còn xin đến Vương Anh trên lưng đến, Vương Anh mạng ca ca sát tướng ra ngoài" "Tốt" Tống Giang không nói hai lời, liền úp sấp Vương Anh trên lưng. Nguyên lai Tống Giang tại trong trại bị Lưu Cao vu oan giá họa, cho nên hiện tại đi đứng không tiện.

Vương Anh bọn người cứu ra Tống Giang về sau, Yến Thuận liền muốn tiêu diệt toàn bộ đám này bằng quan binh,

Hoàng Tín cảm thấy khản trương, nhưng lại không thể làm gì. Đúng lúc này, từng cái bóng đen phảng phất từ trên trời giáng xuống nhảy tới bên trong chiến trường, chỉ gặp bọn họ từng cái thân thủ lưu loát, tay nắm một thanh ngắn nhỏ dao găm quân đội, phân thành mấy cái tiểu đội trắng trợn đồ sát Yến Thuận thủ hạ lâu la, đối quan binh lại là không đụng đến cây kim sợi chỉ. Hoàng Tín gặp nhóm người này không rõ lai lịch, nhưng lại là cùng mình một đám, lập tức đại hỉ, trên tay phảng phất lại có lực lượng, đem Yến Thuận Trịnh Thiên Thọ hai người đánh cho lui lại liên tục.

Tống Giang gặp thế cục nghịch chuyển đến nhanh như vậy, liền vội vàng cùng Vương Anh nói "Hiền đệ, tình huống không ổn, vẫn là mau mau rút quân a" Vương Anh cũng là gật đầu nói "Mau bỏ đi! Về sơn trại!" Yến Thuận bọn người nghe được Vương Anh gọi, cũng đều nhao nhao thoát thân, mọi người ở đây sắp chạy trốn thời điểm, từ đám kia người thân bí bên trong giết ra một người tới thẳng đến Tống Giang, Tống Giang nhận biết người này, bởi vì người trước mắt liền là lúc trước tại Vân Thành hại được bản thân nhiều năm kinh doanh hủy hoại chỉ trong chốc lát Tần Ngao Thiên, Tống Giang mặc dù đối hận thấu xương, nhưng Tống Giang cũng biết Tần Ngao Thiên lợi hại, lập tức vội vàng nói "Không được! Là Tần Ngao Thiên!"

Vương Anh Yến Thuận bọn người nghe xong đột nhiên giết ra người là Tần Ngao Thiên về sau, dọa cho phát sợ. Thanh Châu cùng Tế Châu liền nhau, Tần Ngao Thiên tại Tế Châu những sự tình kia dấu vết Yến Thuận bọn người tự nhiên cũng là có nghe thấy. Hiện gặp giết tới đây, cuống quít không thôi. Đúng lúc này, Hoa Vinh không biết từ chỗ nào mang tới cung tiễn, ở phía sau hô "Ca ca mau mau tránh ra, nhìn ta tới lấy này tính mạng người!" Tống Giang Vương Anh nghe xong vội vàng tránh ra, cùng lúc đó, một mũi tên "Suru" một tiếng từ Hoa Vinh trong tay bắn ra, thẳng đến Tần Ngao Thiên mà đi.

Nhìn trước mắt mũi tên, Tần Ngao Thiên mặt không đổi sắc, mặc dù Hoa Vinh thân tiễn vừa nhanh vừa chuẩn, nhưng Tần Ngao Thiên ở đời sau ngay cả đạn đều tránh thoát được, lại như thế nào sẽ sợ sự trước mắt cái này cung tiễn. Chỉ gặp Tần Ngao Thiên tại mọi người khản trương nhìn chăm chú dùng trong tay trường côn phía trước vẩy một cái, liền đem Hoa Vinh bắn tới mũi tên đẩy ra, đồng thời dưới chân tốc độ không giảm hướng Tống Giang bọn người lao đến.

Hoa Vinh gặp kinh hãi, vội vàng lần nữa giương cung cài tên, nhắm ngay Tần Ngao Thiên "Suru suru suru" liên xạ ba mũi tên, ba mũi tên hiện lên 'Phầm' chữ hình hướng Tần Ngao Thiên bay đi. Tần Ngao Thiên cười nhạt một chút, không hề sợ hãi, lúc này dưới hông đứng vững, ngửa về đằng sau đi, lại một lần nữa tránh thoát Hoa Vinh mũi tên, sau đó cười ha ha nói "Tốt tiền pháp, các hạ có dám lại cho ta đo sức một phen?" Hoa Vinh trẻ tuổi nóng tính, làm sao có thể trải qua được Tần Ngao Thiên loại này châm ngòi, đồng thời cũng là vì yểm hộ 'Ca ca' nhóm rút đi, liền từ Vương Anh trong tay cầm qua trường thương nói "Các ca ca đi đầu rút lui, từ tiểu đệ ở đây vì các ca ca đoạn hậu!"

Vương Anh vội vàng nói "Vậy liền vát và huynh đệ." Tống Giang cũng là không bỏ, nhưng gặp tình hình này cũng biết sự tình không do người, liền rung rung cáo biệt Hoa Vinh nói ". Hiền đệ bảo trọng!" Hoa Vinh nhẹ gật đầu về sau, liền hướng vọt tới Tần Ngao Thiên chạy tới, mà Yến Thuận Vương Anh thì mang theo Tống Giang rời đi nơi đây rừng cây.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89 : Tiểu Lý Quảng Hoa Vinh

Tần Ngạo Thiên gặp Hoa Vinh lại một mình lưu lại ngăn cản mình, liền bội phục lên Hoa Vinh can đảm cùng trung nghĩa tới. Giống bức này nhân vật, Tần Ngạo Thiên nghĩ thầm nhất định phải tranh thủ lại đây, không thể tiện nghi kia Tống hắc tử. Bất quá dưới mắt cũng không phải nghĩ những chuyện kia thời điểm, Hoa Vinh gặp Tần Ngạo Thiên đến gần, liền đình thương đâm tới. Tần Ngạo Thiên vung vẩy lên trường côn ngăn cản, liền cùng Hoa Vinh giao lên chiến tới. Lúc này kia Hoàng Tín cũng đã thoát thân, gặp Tần Ngạo Thiên cùng Hoa Vinh giao chiến, liền muốn tiến lên trợ chiến, lúc này Thời Thiên chưa từng biết từ chỗ nào nhảy đến Hoàng Tín trước mặt ngăn cản đến, dừng lên đi, tướng quân mình có thể ứng phó được.

Hoàng Tín nghe xong gặp quả nhiên Hoa Vinh chiến không hạ, liền yên lòng, đồng thời hỏi hướng Thời Thiên nói ". Xin hỏi các hạ là người thế nào, nhà người tướng quân danh hào ra sao?" Thời Thiên ngẩng đầu kiêu ngạo nói "Tướng quân nhà ta chính là Hoàng Thượng khâm ban cho Tuyên Uy tướng quân Tần Ngạo Thiên, chúng ta chính là Tần tướng quân thân vệ, hào 'Lang vệ' ". Nghe được Thời Thiên lời này, Hoàng Tín khiếp sợ không thôi, hần vọt lần không ngờ, cái kia uy chấn kinh đông đường Tần Ngạo Thiên cùng Lang vệ lại ngay tại trước mắt của mình. Bây giờ tại cái này kinh đông đường địa giới, lại có người nào không biết Tần Ngạo Thiên đại danh đâu?

Mà cùng lúc đó, Tần Ngạo Thiên bên kia cũng là phân ra được thắng bại đến, mặc dù Hoa Vinh ra sức đối chiến Tần Ngạo Thiên, nhưng kíp trước thân kinh bách chiến Tần Ngạo Thiên đương thời lại phải Vương Tiến dạy bảo võ nghệ, lại mỗi ngày cùng Lâm Xung các cao thủ so chiêu, hôm nay đã sớm xưa đâu bằng nay, mà Hoa Vinh nơi dựa dẫm thân tiền xạ thuật lại đối tia không hề có tác dụng, cho nên Hoa Vinh là vạn vạn không đỡ nổi Tần Ngạo Thiên, cuối cùng bị Tần Ngạo Thiên một côn đánh lui sau bị chứng Lang vệ nhóm đuổi đi lên cắm xuống.

Cắm xuống Hoa Vinh về sau, Hoàng Tín đi lên phía trước chấp tay bái tạ đạo "Đa tạ Tuyên Uy tướng quân xuất thủ tương trợ, Hoàng Tín vô cùng cảm kích." Mà kia Lưu Cao gặp nơi đây chiến sự bình định, cũng xuống ngựa chạy tới bái tạ đạo "Đa tạ Tuyên Uy tướng quân, Tần tướng quân vất vả, còn xin đến ta trong trại nghỉ ngơi một lát." Tần Ngạo Thiên lạnh hừ một tiếng nói ". Lưu biết trại người chó nhấc tới chút thể diện chi hoa, vẫn là tranh thủ thời gian suy nghĩ một chút đường trở về Thanh Châu về sau muốn thế nào hướng Tri phủ đại nhân giải thích biết trại vừa mới lâm trận đào thoát chi tội a" "Cái này, " Lưu Cao mặt nóng dần mông lạnh, trong lòng tất nhiên là khó chịu, chỉ là Tần Ngạo Thiên chức cao, mình không tiện nói gì, đành phải cúi đầu xưng là.

Sau Lưu Cao nhìn thấy bị Lang vệ cầm xuống Hoa Vinh, liền tiến lên năn "Đều là người cái này cấu kết tặc nhân tặc tướng dẫn xuất sự cố." Hoa Vinh xì một tiếng khinh miệt nói ". Người mới là tặc nhân, người cái này ức hiếp bách tính, hãm hại trung lương cầu quan, tất đem chết không yên lành!" "Sắp chết đến nơi còn dám mạnh miệng" Lưu Cao phát lên liền muốn phát tay đánh Hoa Vinh, lại bị một cái đại thủ bắt lấy cánh tay, Lưu Cao bị đau quay đầu nhìn lại, gặp chính là Tần Ngạo Thiên xuất thủ ngăn cản mình, đồng thời lạnh mặt nói "Vẫn là trước quân tốt chính người a" sau đó đem Lưu Cao cánh tay vứt qua một bên, nói với Hoàng Tín "Lên đường đi, tới trước Thanh Châu thành đi" Hoàng Tín đồng ý, đám người cầm lên đại quân liền lên đường.

Chuẩn bị lên đường thời điểm Tần Ngạo Thiên gọi tới Thời Thiên, tại bên tai phân phó vài câu, Thời Thiên nghe xong đối Tần Ngạo Thiên vừa chấp tay, liền dẫn bên trên mười cái Lang vệ rồi đi đội ngũ.

Tần Ngạo Thiên một nhóm đi tới Thanh Châu, lúc này Thanh Châu Tri phủ Mộ Dung ngân đạt cùng Thanh Châu chỉ huy ti tổng quản Tần Minh Tần thống nhất quản lý đã ở cửa thành chờ hồi lâu. Nguyên lai Sử Tiến đợi người tới đem Tần Ngạo Thiên tự mình viết tin giao cho Tri phủ Mộ Dung ngân đạt nhìn về sau, Mộ Dung ngân đạt biết Tần Ngạo Thiên kẻ này trong triều có trung gian hai phe thế lực đều đối xem trọng, lập tức cũng không dám thất lễ, liền tự mình ra khỏi thành nghênh đón, mà Tần Minh một thì là muốn cùng Tri phủ đồng hành, hai là kia binh mã đồ giám Hoàng Tín là hần đồ đệ. Tần Minh nghe được Tần Ngạo Thiên đi cứu viện, cũng là lo lắng đồ đệ của mình gặp nguy hiểm.

Thấy Tần Ngạo Thiên một nhóm cũng không quá mức tổn thất, hoàng tin cũng là mạnh khỏe không tổn hao gì, Mộ Dung ngân đạt cùng Tần Minh đều là yên tâm. Hoàng Tín đầu tiên bái hướng Tri phủ Mộ Dung ngân đạt nói ". Tri phủ đại nhân, chúng ta chuyến này về đến thời điểm từng trên đường gặp tặc nhân tập kích muốn cướp đi tù phạm toàn diệt chúng ta, còn tốt Tần tướng quân kịp thời đuổi tới, lúc này mới cứu hạ quan, đồng thời còn lại tự mình bắt làm tù binh phản nghịch Hoa Vinh, chỉ tiếc chạy kia Tống Giang."

Mộ Dung Tri phủ đối Tần Ngạo Thiên nói ". Bản quan ở đây cảm ơn Tần tướng quân" sau khi nói xong đối xá một cái. Tần Ngạo Thiên cũng liền bận bịu đáp lễ nói ". Tri phủ đại nhân nghiêm trọng, Tần nỗ vốn là Thánh thượng thân phong Tuyên Uy tướng quân, phụ trách tiêu diệt toàn bộ cái này kinh đông đường tặc nhân,

Cứu hoàng đô giám một nhóm cũng là chỗ chức trách, chỉ là Tần nỗ đối cái này Hoa Tướng quân là rất cảm thấy hứng thú, không biết Tri phủ đại nhân có thể hay không đem hoa này vinh phản nghịch một chuyện giao cho ta đến thẩm vấn đâu?" Mặc dù Tần Ngạo Thiên lời này có chút vượt quyền, bất quá người này là Tần Ngạo Thiên tự mình bắt trở lại, án lý thuyết Tần Ngạo Thiên nghĩ muốn thẩm vấn Hoa Vinh cũng là hợp tình lý, lại thêm Mộ Dung Tri phủ hữu tâm cùng Tần Ngạo Thiên kết giao tình, liền đáp ứng việc này.

Tần Ngạo Thiên cảm ơn qua Mộ Dung Tri phủ, liền phái người đem Hoa Vinh áp giải đi. Lúc này Mộ Dung Tri phủ nói "Tần tướng quân đường xa mà đến, lại cùng tặc nhân một trận chiến, chắc là có chút mệt nhọc đi, bản quan chuẩn bị một chút rượu tại đại đường vì Tần tướng quân bày tiệc mời khách, mong rằng Tần tướng quân cùng chư vị tướng lĩnh chó tất trình diện." Tần Ngạo Thiên chấp tay nói câu tạ, liền cùng dưới tướng mọi người tại gã sai vạt dẫn đầu hạ về tới trong phòng.

Tiệc tối bên trên, Mộ Dung ngân đạt hưng hăng khen Tần Ngạo Thiên tuổi trẻ tài cao, tương lai hẳn là quốc gia nhân tài trụ cột, Tần Ngạo Thiên nghe xong mặc dù vui vẻ nhưng còn không có vọng bản mất phân, chỉ là cảm ơn Mộ Dung Tri phủ nhiệt tình khoản đãi. Sau Tần Minh nói nói ". Cái này Thanh Phong Sơn tặc nhân rất là ghê tởm, dám đến cướp xe chở tù, Tri phủ đại nhân, mặt tướng chờ lệnh ngày mai chênh lệch khởi binh trước ngựa đi dẹp yên Thanh Phong Sơn, mong rằng Tri phủ đại nhân cho phép."

Tần Ngạo Thiên nghe Tần Minh muốn đi chinh phạt Tống Giang, lo lắng quỹ tích bên trên sự tình phát sinh, vội vàng đứng lên ngăn cản nói "Tần tướng quân không thể, vẫn là từ ta mang theo thủ hạ tướng sĩ đi chinh phạt Thanh Phong Sơn đi, dù sao đây cũng là chúng ta trước chuyến này tới mục đích" Tần Minh nói ". Nếu là cái gì đều muốn Tuyên Uy tướng quân tự mình thảo phạt, chẳng phải là lộ ra ta Thanh Châu không người? Tần tướng quân đường xa

mà đến, còn xin trước nghỉ ngơi mấy ngày, đợi Tần Minh kia kia Tổng Giang đảm người đầu lâu trở về về sau, lại từ Tuyên Uy tướng quân đi càn quét cái khác các nơi tặc nhân, Tri phủ đại nhân người thấy có được không?"

Mộ Dung Tri phủ cũng không muốn mình cảnh nội đạo tặc cần nhờ ngoại nhân đến tiêu diệt toàn bộ, liền cùng Tần Ngao Thiên nói "Tần tổng quân lời nói rất đúng, Tần tướng quân người đường xa mà đến, xác thực không tốt quá mức mệt nhọc, cái này nhỏ Thanh Phong Sơn liền do Tần tổng quân dẫn người đi tiêu diệt toàn bộ a" Tần Ngao Thiên nghe Mộ Dung ngan đạt cũng nói như thế, sợ lại nói sẽ bị bọn hắn cho rằng coi thường Thanh Châu quân sĩ, không thể làm gì khác hơn nói "Vậy được rồi, Tần tổng quân nhưng ngàn vạn cẩn thận." Tần Minh ha ha cười nói "Tuyên Uy tướng quân người cứ yên tâm đi, liền đảm đạo chích kia hạ người, không đủ gây sợ, hai vị ngày mai liền ở chỗ này chờ Tần mỗ tin chiến thắng đi."

Tiệc tối tán đi, Tần Ngao Thiên đầy cõi lòng tâm sự độc từ trở lại Mộ Dung ngan đạt an bài chỗ ở, ngồi vào trên giường về sau, Tần Ngao Thiên suy nghĩ ngàn vạn. Hắn cảm giác dù cho thế giới này bởi vì chính mình đến trực tiếp hoặc là gián tiếp cái biến một chút vận mệnh con người, nhưng những cái kia nên phát sinh sự tình vẫn là phát sinh, Tần Ngao Thiên không biết mình lựa chọn đường đến cùng đúng hay không, lại không biết mình kết cục sẽ là cái gì, bất quá Tần Ngao Thiên nghĩ đến ở nhà chờ đợi kiều thể Lý Sư Sư, cùng những huynh đệ kia, Tần Ngao Thiên không khỏi siết chặt nắm đấm "Vô luận như thế nào, ta đều sẽ bảo vệ ta chỗ trân quý người."

Ngay tại Tần Ngao Thiên trong lòng hiểu rõ thời điểm, Thời Thiên thanh âm tại bên ngoài vang lên "Thiên ca, người đã dẫn tới."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90 : Thuyết Phục Hoa Vinh

Tần Ngao Thiên nghe được Thời Thiên âm thanh âm vang lên, liền thu hồi ngàn vạn suy nghĩ, đứng dậy mở cửa phòng ra. Nhìn thấy ngoài cửa Thời Thiên, Tần Ngao Thiên liền hỏi "Người đâu?" Thời Thiên trả lời "Tại phía sau không trong phòng." Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Tốt, chúng ta cái này liền đi qua a" Thời Thiên gật đầu dẫn đường. Lúc này Tần Ngao Thiên mới phát hiện Thời Thiên trên thân lại có tổn thương, liền dò hỏi "Thời Thiên huynh đệ, người cái này một thân tổn thương là từ chỗ nào mà đến? Chẳng lẽ gặp cái gì lưu manh?"

Thời Thiên nghe Tần Ngao Thiên hỏi, liền sâu mi khổ kiếm nói "Không phải cái gì lưu manh, chỉ là kia Hoa Tur lại cũng người mang võ nghệ, tiểu đệ nhất thời chủ quan, liền bị đá thương, còn tốt cùng một chút Lang vệ nhóm, bằng không thật đúng là không thể hoàn thành Thiên ca người lời nhắn nhủ sự tình đâu." Nghe được sự tình ngọn nguồn về sau, Tần Ngao Thiên vỗ một cái Thời Thiên bả vai nói "Vất vả người huynh đệ." Thời Thiên khoát tay nói "Không khổ cực, nói cho cùng vẫn là Thời Thiên học nghệ không tinh, lại gọi một nữ tử đá thương, thật sự là không còn mặt mũi nhìn trời ca a." Tần Ngao Thiên cười nói "Kia Hoa Vinh tự thân chính là võ nghệ phi phàm, muội muội của hắn có chút võ nghệ cũng hợp tình lý, là ta tính sai." Đang khi nói chuyện hai người liền đến lúc đó, Tần Ngao Thiên hướng Thời Thiên nhẹ gật đầu, Thời Thiên hiểu ý, quay người chờ đợi tại ngoài cửa phòng, Tần Ngao Thiên liền mở cửa lớn ra đi vào.

Trong phòng bên trong chính là Hoa Vinh lão mẫu, thê tử cùng tiểu muội ba người. Kia Hoa Tur gặp có người đẩy cửa vào, liền cảnh giác bảo hộ ở Hoa mẫu cùng tử tử trước người. Tần Ngao Thiên gặp cái này Hoa tiểu muội như thế cảnh giác, cũng là cười một tiếng, nói ". Nhìn cô nương người điệu bộ này, chẳng lẽ muốn cùng ta động thủ? Ha ha ngay cả người huynh trưởng Hoa Vinh đều không phải là đối thủ của ta, bị ta cảm xuống, chỉ bằng người điểm ấy công phu, chỉ sợ vẫn là có chút không đáng chú ý a."

Hoa Tur nghe Tần Ngao Thiên nói huynh trưởng là hắn tự tay bắt, liền mắng to "Người cái này câu quan, huynh trưởng ta là bị người oan uổng, các người không phân đúng sai liền tự tiện người kia, như thế làm việc, còn có vương pháp sao?" Tần Ngao Thiên cười nói "Bị người oan uổng, tốt, kia ta cho người biết, hôm nay tại bản châu đô giám áp giải người huynh trưởng đến đây Thanh Châu thụ thẩm trên đường lúc, kia Thanh Phong Sơn tặc nhân liền lao ra cướp xe chở tù, hơn nữa còn chỉ mặt gọi tên muốn đem người huynh trưởng Hoa Vinh cứu đi, mà cuối cùng Hoa Vinh càng là vì kia đám tặc nhân đoạn hậu mới có thể bị ta bắt. Người nói một chút, liên tình hình này, còn không đủ để chứng minh kia Hoa Vinh cùng tặc nhân câu kết sao?"

Nghe nói như thế về sau, Hoa mẫu ba người tất cả giật mình. Tại Tần Ngao Thiên nói những này trước đó, các nàng còn có thể lý trực khí trắng nói Hoa Vinh là bị oan uổng, nhưng khi Tần Ngao Thiên đem Hoa Vinh những chuyện này nói sau khi đi ra, tam nữ liền biết, Hoa Vinh cùng tặc nhân câu kết tội danh là đào thoát không xong. Hoa mẫu niệm tử sót ruột, quý xuống khóc ròng nói "Đều là con ta sai, phải làm sao mới ổn đây? Cầu tướng quân người nhất định phải mau cứu con ta tính mệnh a" tiếp lấy Hoa thị cũng khóc cùng Hoa mẫu cùng một chỗ quý xuống. Tần Ngao Thiên vừa muốn đỡ dậy hai người lúc lại nghe Hoa Tur hừ lạnh nói "Mẫu thân người câu hắn có làm được cái gì? Coi như mẫu thân đại nhân người câu hắn, cái này câu quan cũng nhất định sẽ không bỏ qua huynh trưởng."

Tần Ngao Thiên nghe Hoa Tur lời này, hơi ngẫm thâm ý phải xem Hoa Tur một chút, sau ngồi xuống đỡ dậy Hoa mẫu nói ". Hoa mẫu không phải làm này đại lễ, Tần mỗ nếu là muốn giết Hoa Vinh, hôm nay trên chiến trường liền có thể giết hắn, cần gì phải muốn đem bắt giữ hắn lại đem Hoa mẫu ngài nhận lấy đâu?" Hoa mẫu bị đỡ dậy sau nghe Tần Ngao Thiên sau cảm thấy có lý, liền hỏi "Cái kia không biết tướng quân? Là ý gì?"

Tần Ngao Thiên thần khí nhìn Hoa Tur một chút về sau, đối Hoa mẫu nói "Tự nhiên là muốn giải cứu Hoa Tướng quân tính mạng" trong phòng ba người nghe nói như thế sau đều có chút không dám tin tưởng, người trước mắt vậy mà thật muốn cứu nhà mình Hoa Vinh, nguyên bản trước đó quý xuống cầu

tình bản sự hành động bất đắc dĩ, có ai nghĩ được, cái này người trước mắt vậy mà thật muốn cứu Hoa Vinh. Hoa Tư thì là mở to hai mắt nhìn, mặc dù hấn đối Tần Ngao Thiên muốn cứu Hoa Vinh mà cảm thấy kinh ngạc, vui vẻ, nhưng vừa nghĩ tới mình vừa rồi như vậy đối với người ta cùng Tần Ngao Thiên trước đó kia làm giận ánh mắt, khí liền không đánh một chỗ đến, nhưng bây giờ đang đàm luận từ huynh trưởng mình sinh tử, Hoa Tư cũng biết không phải là phát cáu thời điểm, liền quay đầu đi, không tiếp tục để ý Tần Ngao Thiên, chỉ là lỗi tai nhỏ lại là dừng lên.

Tần Ngao Thiên đem Hoa Tư tiểu động tác đều nhìn ở trong mắt, bất quá cũng biết này thỉnh thoảng chơi đùa thời điểm, liền nghiêm túc đối Hoa mẫu nói "Trước đó Hoa Vinh tướng quân chỉ là bị kia Thanh Phong Sơn tặc nhân làm cho mê hoặc,

Ta có thể đi thuyết phục hấn, đồng thời để hấn lập công chuộc tội, nhưng chính là sợ Hoa Tướng quân hấn tính tình quật cường, cận kề cái chết không theo, ta ngày xưa mới phải người mời tới ba vị, nghĩ ba vị thay Tần mô hảo hảo khuyên nhủ Hoa Vinh, để cho hấn có thể lạc đường biết quay lại, vứt bỏ tội theo sáng." Nghe được Tần Ngao Thiên kế hoạch, Hoa mẫu liên tục gật đầu nói ". Tướng quân yên tâm, lão thân nhất định sẽ hảo hảo giáo dục ta đứa con bất hiếu này, để hấn kịp thời quay đầu."

Nghe được Hoa mẫu lời này, Tần Ngao Thiên gật đầu nói, đã tốn mẫu ngài đồng ý, vậy ta đây liền đi cùng Hoa Vinh trò chuyện, mong rằng đến lúc đó Hoa mẫu ngài có thể khuyên đến hấn quay đầu. Hoa mẫu lần nữa bái tạ nói ". Tướng quân đại ân đại đức, lão thân không thể báo đáp a." Vừa nói vừa muốn quỳ xuống, Tần Ngao Thiên vội vàng tiếp được Hoa mẫu nói "Hoa mẫu, lão nhân gia ngài đều như thế lớn số tuổi, ngài đại lễ tiểu tử thật sự là không dám nhận a. Còn xin Hoa mẫu hơi sự tình chờ, Tần mỗ trước đi gặp Hoa Vinh."

Ra ngoài phòng về sau, Tần Ngao Thiên đi tới giam giữ Hoa Vinh chỗ, gặp được Hoa Vinh sau Tần Ngao Thiên lui đám người, tự mình đem Hoa Vinh trên người dây thừng giải xuống dưới. Hoa Vinh khẽ nói "Tướng quân cái này bắt ta lại tự thân vì ta mờ trí, không biết là ý gì?" Tần Ngao Thiên cười nói "Ta biết Hoa Tri trại người chỉ là bị kia Lưu Cao ghen ghét, mới sẽ phát sinh chuyện hôm nay, nhưng Hoa Tri trại người cần thận suy nghĩ lại một chút, kia Lưu Cao lời nói lại là thật hay không?"

Hoa Vinh không biết Tần Ngao Thiên là có ý gì, chỉ là quay đầu nói "Tướng quân người đang nói cái gì, Hoa Vinh không hiểu." "A, còn tại cùng ta giả bộ hồ đồ đúng hay không? Tốt, vậy ta liền muốn nói với người phá, người cùng Lưu Cao sở dĩ phát sinh cho tới bây giờ tình trạng này, ngoại trừ bởi vì quyền vị, ghen ghét bên ngoài, liền là bởi vì kia Tống Giang, người đây có biết? Kia Tống Giang là giết người đào phạm, cùng tặc nhân không khác, mà người lại tự mình tiếp kiến hấn, cái này vẫn là phạm vào cấu kết tặc nhân tội trạng. Sau đó người lại bởi vì cái này tội phạm mà cùng Lưu Cao trở mặt, lại càng về sau bị Thanh Phong Sơn tặc cướp xe chở tù, người lại vì đó đoạn hậu, người làm đủ loại, đều là cùng triều đình phản loạn không khác, chẳng lẽ người bây giờ còn cho là mình là bị người oan uổng?"

Nghe Tần Ngao Thiên phân tích qua đi, Hoa Vinh biết nói đều đúng, đích thật là mình tự mình hội kiến khâm phạm của triều đình mới dẫn xuất hậu viện những sự tình này bùng đến, nhưng kia Tống Giang làm người một mực bị mình chỗ kính nể, nếu là lại có một cơ hội, Hoa Vinh vẫn là sẽ như vậy, cũng không phát hiện đến có gì không ổn.

Tần Ngao Thiên lại nói "Hoa Tri trại người là có hay không đã ý thức được người bây giờ tình trạng đều là kia Tống Giang tạo thành? Nhưng ta nhìn người lại vẫn không có mấy may hồi cái chi ý, phải chăng tại trong lòng người nguyên cho rằng, kia Tống Giang là cái hào kiệt hạng người, người thậm chí có thể vì đánh đổi mạng sống? Nhưng kia Tống Giang đối người lại như thế nào? Hấn thân biết mình là tội phạm chi thân, tìm người sẽ mang đến phiền toái cho người, nhưng hấn vẫn là tới nhờ cậy người, mà những phiền toái này cũng đồng dạng phát sinh. Sau đó thì sao? Bây giờ người vì đó đoạn hậu hăm tại chỗ này, nhưng hấn lại làm cái gì? Hấn tới cứu người sao? Chỉ sợ là không có cũng không dám đi. Hoa Tri trại người đối với hấn như thế trung nghĩa, nhưng hấn lại làm được cái này 'Nghĩa' sao? Nếu như hấn thật suy nghĩ cho người, liền nên trốn miễn cho mang đến phiền toái cho người, mà lại không phải như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91 : Bỏ Tội Theo Sáng

Hoa Vinh nghe Tần Ngao Thiên nói Tống Giang những này, lặn ý từ là chỉ Tống Giang chỉ là đang lợi dụng mình, chỉ là Tần Ngao Thiên vì bận tâm mình mặt mũi, không có nói ra mà thôi. Nhưng Hoa Vinh vẫn là chưa tin, hấn không tin mình một mực chỗ khâm phục Tống Giang ca ca vậy mà lại là Tần Ngao Thiên nói tới cái chủng loại kia người. Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại nói tiếp "Tần mỗ đều đã đem nói tới chỗ này, chẳng lẽ Hoa Tri Trại người còn muốn còn tiếp tục như vậy chấp mê bất ngộ sao? Mà lại coi như người không so đo Tống Giang hấn đối người như thế nào, một lòng vì 'Nghĩa' một chữ này mà đối hấn, hôm nay Hoa Tri Trại người xả thân vì kia đám tặc nhân đoạn hậu cử động lần này đủ để báo đáp hấn tất cả ân tình cùng xứng đáng người nghĩa, Hoa Tri Trại người còn muốn vì kia Tống Giang làm được loại tình trạng nào? Thật chẳng lẽ muốn vì hấn mà chết sao? Đáng giá không?"

Tần Ngao Thiên lời nói mỗi một chữ đều tại công kích lấy Hoa Vinh tâm linh, để Hoa Vinh chậm rãi cải biến mình nhận biết. Tần Ngao Thiên cũng không nói thêm gì nữa, hấn biết hiện tại muốn để chính Hoa Vinh một người hảo hảo yên lặng một chút, dù sao muốn để hấn đem mình sùng bái nhiều năm thần tượng vứt bỏ là cần thời gian nhất định, bất quá Tần Ngao Thiên lại là thật không muốn trước mắt cái này hảo hán luân vì Tống Giang dùng để tranh danh

đoạt lợi công cụ, liền ngay cả Tống Giang sau khi chết, đều có thể khiến cho đi theo mình mà đi, thật không biết kia Tống hắc tử mị lực làm sao lại lớn như vậy. Tần Ngao Thiên đi tới cửa, cùng Thời Thiên đưa mắt liếc ra ý qua một cái liền đi trở lại trong phòng, mà Thời Thiên thì là rời đi nơi đây, đi tìm người tới.

Đề chính Hoa Vinh suy nghĩ một chút thời gian về sau, Tần Ngao Thiên lần nữa đi tới Hoa Vinh bên người, hỏi "Hoa Tri Trại nhưng từng muốn đến rõ ràng?" Hoa Vinh nói ". Thanh không rõ ràng thì có ích lợi gì? Hoa mỗ đã là phản nghịch chi thân, chỉ sợ không cách nào quay đầu lại nữa." Tần Ngao Thiên nghe Hoa Vinh giọng điệu này, ám đạo có môn, tiếp lấy dẫn dắt nói ". Chỉ cần Hoa Tri Trại người hữu tâm lạc đường biết quay lại, ta liền có thể bảo vệ người đến, đề người đến dưới trướng của ta lập công chuộc tội, tin tưởng lấy Hoa Tri Trại vũ dũng, nhất định rất nhanh liền sẽ có ngày nổi danh." Gặp Tần Ngao Thiên nói mình còn có đền đáp triều đình cơ hội, Hoa Vinh cũng là kích động, nhưng lại nghĩ nếu là như vậy liền có lỗi với mình kia Tống Giang ca ca, nghĩ tới đây, Hoa Vinh lại không động tĩnh, không nói đồng ý, cũng không cự tuyệt.

Tần Ngao Thiên gặp không nói lời nào, liền tri kỳ liền nghĩ tới Tống Giang, liền cả giận nói "Chẳng lẽ Hoa Tri Trại người còn đang suy nghĩ kia tặc nhân Tống Giang sao? Hoa Tri Trại người đã bỏ qua một lần, vạn không muốn mắc thêm lỗi lầm nữa." Hoa Vinh nghe xong lại là rơi vào trầm mặc. Tần Ngao Thiên lần này không có nghe nghĩ, mà là tiếp tục nói "Hoa Tri Trại người cũng đừng quên, người cũng không phải là người cô đơn, người cùng kia Tống Giang đẳng tặc nhân cấu kết, nhưng từng nghĩ tới người nhà người các nàng sẽ là gì hạ tràng? Người là một cái nam nhân, làm việc phải có gánh chịu, cũng đừng bởi vì vì một ngoại nhân mà đã mất đi mình quý báu nhất thân nhân a."

Nghe Tần Ngao Thiên nói lên thân nhân của mình, Hoa Vinh liền nhớ tới mẹ của mình, thê tử, cùng mình cái kia khả ái tiểu muội Hoa Tư đến, mình bị áp giải đến Thanh Châu đến, cũng không biết các nàng bây giờ trôi qua tốt và không tốt. Mà liền tại Hoa Vinh tưởng niệm thân nhân thời điểm, Thời Thiên đem Hoa mẩu tam nữ mang đến nơi đây. Hoa mẩu gặp con trai mình hoàn hảo không chút tổn hại, không khỏi chạy tới ôm lấy nhi tử Hoa Vinh khóc lớn nói ". Con ta!" Hoa thị cùng Hoa Tư cùng đều chạy theo quá khứ. Tần Ngao Thiên thấy tình cảnh này, rất thức thời đến cùng Thời Thiên thôi lui ra khỏi gian phòng, lưu lại Hoa Vinh cùng người nhà đoàn tụ.

"Mẫu thân đại nhân, ngài sao lại tới đây? Còn có phu nhân người, tiểu muội ngay cả người cũng tới" Hoa Vinh kinh ngạc hỏi. Hoa thị trả lời "Phu quân, là Tần tướng quân phái người đem chúng ta nhận lấy." Hoa mẩu thừa dịp Hoa Vinh suy tư thời điểm khiển trách "Người cái này con bất hiếu, hảo hảo triều đình quan viên không thích đáng, lại chạy tới cùng tặc nhân cấu kết, người dạng này làm sao có thể xứng đáng ta, nếu như xứng đáng Hoa gia liệt tổ liệt tông? Khó được tướng quân đại nhân nguyện bất kể hiềm khích lúc trước cho người một lần hối cải để làm người mới, cơ hội lập công chuộc tội, người chẳng lẽ còn nếu không biết hối cải sao?" Nghe được Hoa mẩu răn dạy, Hoa Vinh cũng nghĩ thông hết thấy, quỳ xuống bái nói ". Trước đó dù loại là hải nhi bất hiếu, là hải nhi bất hiếu người không rõ, lấy dẫn đến Hoa gia bị này mằm tai vạ, hải nhi đã quyết định muốn thống cái tiền phi, tại Tần tướng quân dưới trướng hiệu lực."

Hoa mẩu thấy mình hải nhi không tái phạm sai, liền vui mừng nói "Tốt tốt tốt, người có thể kịp thời tỉnh ngộ thuận tiện, còn không mau đi bái Tạ tướng quân đại ân?" "Vâng, hải nhi cái này đi bái tạ Tần tướng quân đi,

Tiểu muội, người chiếu cố tốt mẫu thân đại nhân cùng tẩu tử người" "Biết, huynh trưởng người mau đi đi" Hoa Tư đáp.

Hoa Vinh trở ra cửa, gặp Tần Ngao Thiên cùng Thời Thiên ở ngoài cửa chờ, liền tiến lên bái nói ". Tướng quân, Hoa Vinh đã nghĩ thông suốt, nguyện hối cải để làm người mới, tại tướng quân dưới trướng lập công chuộc tội, mong rằng tướng quân thành toàn." Gặp Hoa Vinh lạc đường biết quay lại, Tần Ngao Thiên rất là vui mừng, nhân tiện nói "Biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn, Hoa Tri Trại người có thể có này giác ngộ, thật là không dễ. Kể từ hôm nay, người dễ dàng cho ta dưới trướng mặc cho phó tướng chức, cụ thể dẫn đội công việc đợi ta về Tế Châu sau lại vì người an bài." Hoa Vinh bái tạ đạo "Đa tạ Tướng quân, tướng quân đại ân, Hoa Vinh suốt đời khó quên." Tần Ngao Thiên khoát tay nói "Tốt, Hoa Tri Trại mấy ngày nay vất vả, liền về trước đi cùng người nhà đoàn tụ đi." "Vâng."

Hoa Vinh trở lại trong phòng, cùng Hoa mẩu bốn người đoàn tụ nói xong Tần Ngao Thiên đối sắp xếp của mình về sau, Hoa mẩu kích động nói "Con a, người lần này nhưng phải thật tốt hiệu lực, chớ không tái phạm sai." Hoa Vinh đồng ý. Hoa Tư thấy mình huynh trưởng quả nhiên được cứu, liền nhỏ giọng thầm thì nói ". Không có nghĩ đến cái này cái gì Tần Ngao Thiên thật đúng là không có lẩn gạt chúng ta, xem ra người này cũng không phải cái người xấu."

Về sau, liền thừa dịp Hoa Vinh cùng mẫu thân tẩu tử nói sự tình thời điểm chạy đến, tìm được Tần Ngao Thiên. Tần Ngao Thiên vốn muốn cùng Thời Thiên cùng nhau rời đi, gặp Hoa Tư đột nhiên vụng trộm chạy đến, liền gọi Thời Thiên nên rời đi trước, sau dừng bước, hỏi "Thế nào? Hoa tiểu muội có chuyện gì a? Không phải là bởi vì Tần mỗ cứu người huynh trưởng, tiểu muội người lòng mang cảm kích, muốn lấy thân báo đáp a?"

Hoa Tư lúc đầu mới đối Tần Ngao Thiên sinh ra một chút hảo cảm, nhưng nghe được Tần Ngao Thiên như thế vô lại lời nói về sau, trước đó kia hảo cảm hơn lập tức hoàn toàn không có. Chán ghét nhìn về phía Tần Ngao Thiên nói ". Ai muốn lấy thân báo đáp, người chớ có cóc ghẻ mà đòi ăn thịt thiên nga." Tần Ngao Thiên cười ha ha nói "Ha ha, không phải liền tốt, nếu như đúng vậy, Tần mỗ còn muốn cân nhắc nên như thế nào cự tuyệt người đây, phải biết Tần mỗ thế nhưng là nam nhân có gia đình đâu."

Hoa Tư nghe Tần Ngao Thiên nói mình đã có gia thất, trong lòng chẳng biết tại sao, vậy mà sinh ra chút cảm giác khác thường tới. Chỉ đối nói "Ta đến chỉ là cảm tạ người đã cứu ta huynh trưởng mà thôi, trừ cái đó ra, không còn ý gì khác, tốt, cảm tạ ta đã nói xong, cáo từ." Sau khi nói xong, Hoa Tư liền vội vàng chạy ra. Tần Ngao Thiên nhìn xem Hoa Tư bóng lưng rời đi, ha ha cười nói "Có ý tứ." Về sau liền đọc từ trở lại chỗ ở nghĩ đến mình hôm nay vậy mà lại đem Tống Giang một đáng tin fan hâm mộ đào đi qua liền mừng thầm không thôi, qua hồi lâu phương mới ngủ.

Chương 92 : Xử Trí Lưu Cao

Sáng sớm ngày thứ hai thời điểm, Tần Minh liền đốt lên năm trăm sớ tốt tiến đến thảo phạt Thanh Phong Sơn. Mặc dù Tần Ngao Thiên một nhắc lại Tần Minh phải cẩn thận, nhưng Tần Minh lại phảng phất mây may không có nghe lọt, chỉ nói nói ". Tuyên Uy tướng quân người cứ yên tâm đi, Tần mỗ chắc chắn lấy tên kia thủ cấp trở về." Nói xong liền dẫn sớ tốt nhóm rời đi. Tần Ngao Thiên nhìn xem Tần Minh bóng lưng rời đi, trong lòng cảm khái vạn phần.

Lúc này Mộ Dung Tri phủ đi ra, cùng Tần Ngao Thiên nói "Tuyên Uy tướng quân người cứ yên tâm đi, có Tần tổng quản tự thân xuất mã, định sẽ không có sai sót, lại Tần tổng quản võ nghệ cũng là bản lĩnh cũng là mười phần cao cường a." Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Đối với Tần tổng quản võ nghệ, ta tự nhiên là yên tâm, chỉ là Tần Minh tính cách táo bạo, ta sợ hấn nhất thời trúng địch nhân cạm bẫy a." Mộ Dung Ngạn gật đầu chỉ cho là Tần Ngao Thiên là nói chuyện giật gân, mặc dù nội tâm khinh thường, nhưng trên mặt lại là không có chút nào lười biếng.

Gặp Tần Minh đã đi xa, Mộ Dung Ngạn gật đầu liền mời Tần Ngao Thiên đi vào trong phủ chờ, Tần Ngao Thiên cùng dưới trướng một các tướng lĩnh thuận theo cùng một chỗ tiến vào đại đường. Tại trong hành lang, Tần Ngao Thiên dẫn đầu nhắc lên Hoa Vinh sự tình. "Mộ Dung Tri phủ, đêm qua ta đã trong đêm thăm vấn tội kia đem Hoa Vinh, hiểu rõ Hoa Vinh trước đó chính là bị người mê hoặc, phương mới làm ra chuyện sai, hiện đã hối cải, Tần mỗ liền dự định đem nó muốn đi qua tại dưới trướng của ta lập công chuộc tội, không biết Mộ Dung Tri phủ có thể thuận theo?"

Hoa Vinh một chuyện đối Mộ Dung Ngạn gật đầu nói chỉ là việc rất nhỏ, coi như hấn thật thông đồng với địch làm phản rồi, chỉ cần không nguy hại thành trì, nhiễu loạn bách tính, kia đối Mộ Dung Ngạn gật đầu nói liền đều râu ria, chỉ là thiếu một cái võ tri trại mà thôi. Hiện nay Tần Ngao Thiên muốn hoa này vinh, cho hấn cũng không sao, hướng chỉ Mộ Dung Ngạn gật đầu còn có tâm muốn cùng Tần Ngao Thiên nhờ vả chút quan hệ đâu. Thế là nghe Tần Ngao Thiên nói xong liền nói "Đã kia Hoa Vinh đã có hối cải chi tâm, Tần tướng quân lại yêu quý kỳ tài, bản quan liền đem hoa này vinh tặng cùng tướng quân lại có làm sao. Ha ha" "Kia Tần mỗ ngay tại này cảm ơn Mộ Dung Tri phủ."

Mộ Dung Ngạn gật đầu một tiếng, nói "Cái này Tri phủ Tri phủ kêu rất là khách khí, Tần tướng quân nếu là không chê, liền gọi ta Mộ Dung lão ca đi, ta cũng bảo người Tần lão đệ, người thấy có được không?" Tần Ngao Thiên vừa được Hoa Vinh, tự nhiên là cười nói "Đương nhiên được a, Mộ Dung lão ca, lão đệ cái này toa hữu lễ." Nói xong hướng Mộ Dung Ngạn gật đầu xá một cái. Mộ Dung Ngạn gật đầu cười ha ha nói "Tần lão đệ người thật đúng là khôi hài." Tần Ngao Thiên cười một tiếng mà qua, còn nói thêm "Bất quá Mộ Dung lão ca, cái này Hoa tri trại sự tình, nhưng ta nghe nói kia Thanh Phong Trại chính tri trại Lưu Cao ngày thường cách làm có nhiều phê bình kín đáo, lại ta vừa tới Thanh Châu thời điểm, còn gặp hấn làm trận bỏ chạy, chỉ sợ không đối với hấn nghiêm trị có chút không thể nào nói nổi a?"

Mộ Dung Ngạn gật đầu lông mày dựng lên, nói ". Lại có việc này?" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Lúc ấy Hoàng đô giám cũng nhìn thấy, lão ca người có thể hỏi một chút Hoàng đô giám" Mộ Dung Ngạn gật đầu xoay người lại, vừa vặn Hoàng Tín cũng không có theo Tần Minh tiến đến chinh phạt Thanh Phong Sơn, ngay tại cái này trên đại sảnh, gặp Mộ Dung Ngạn gật đầu hướng mình trông lại, liền bái nói ". Bẩm Tri phủ đại nhân, Tuyên Uy tướng quân lời nói không cần, hôm đó tiểu tướng tại nửa đường tao ngộ tặc nhân, kia Lưu Cao đích thật là muốn cười ngửa đảo tàu, về sau Tuyên Uy tướng quân kịp thời đuổi tới cứu viện, Lưu Cao cái này mới không có chạy thoát."

Mộ Dung Ngạn gật đầu nghe xong cả giận nói "Người tới, đem kia Lưu Cao mang cho ta đi lên" tự có tướng sĩ xuống dưới áp Lưu Cao tới. Kia Lưu Cao bị áp tới về sau, thất kinh. Mộ Dung Ngạn gật đầu ngồi tại cao vị, vỗ kinh đường mộc, nói ". Lưu Cao, bản quan nghe nói người tại Thanh Phong Trại đảm nhiệm tri trại chức thời điểm thường xuyên ức hiếp bách tính binh sĩ, sau lại tại áp giải tù phạm trở về thời điểm nhìn thấy tặc nhân thế chúng, liền sinh lòng thoải ý, muốn vứt bỏ Hoàng đô giám cùng tướng sĩ tại không để ý, mình đảo tàu, nhưng có việc này?" Lưu Cao nghe xong, vội vàng quỳ xuống gào khóc nói ". Tri phủ đại nhân, hạ quan oan uổng a, không biết là người phương nào tâm địa ác độc, lại muốn như thế nói xấu hạ quan, mong rằng đại nhân minh giám a!"

Nghe được Lưu Cao như thế giảo biện, Tần Ngao Thiên liền đứng ra nói "Đến cùng có phải hay không oan uổng, chắc hẳn Lưu đại nhân trong lòng mình rất rõ ràng a?" Lưu Cao gấp đúng là Tần Ngao Thiên hướng Mộ Dung Ngạn gật đầu báo cáo mình, nghĩ thầm mình cùng cũng không có gì xung đột, vì sao muốn đối với mình như thế? Lưu Cao nghĩ mãi mà không rõ, liền hỏi "Nguyên lai là Tuyên Uy tướng quân hướng Tri phủ đại nhân nói bản quan, nhưng bản quan thực sự không biết là như thế nào chọc tới tướng quân,

Tướng quân lại muốn như thế nói xấu bản quan, chẳng lẽ tướng quân bị kia phản nghịch Hoa Vinh làm cho mê hoặc rồi?"

Tần Ngao Thiên cải chính "Hoa tri trại trước đó lại là thụ gian nhân châm ngòi mê hoặc, mới sẽ làm ra chuyện sai, hiện đã lạc đường biết quay lại, tại ta dưới trướng lập công chuộc tội, mời Lưu tri trại chờ có lại lấy phản nghịch xưng hô." Nghe Tần Ngao Thiên một lời nói, Lưu Cao thế mới biết vì sao Tần Ngao Thiên sẽ cẩn thận mình không thả, chắc hẳn nhất định là vì kia Hoa Vinh xuất khí. Nghĩ thông suốt nơi đây Lưu Cao lại hướng Mộ Dung Ngạn gật đầu tỏ khổ nói ". Chắc là Tần Ngao Thiên tin vào kia Hoa Vinh sàm ngôn, lúc này mới sẽ nói xấu bản quan, bản quan làm việc luôn luôn không thẹn với lương tâm, mong rằng Tri phủ đại nhân minh giám!"

Mộ Dung Ngạn gật đầu tự nhiên cũng biết đây là Tần Ngao Thiên đang vì Hoa Vinh nói chuyện, bất quá Mộ Dung Ngạn gật đầu lại là khám phá không nói toạc, hướng hồ cái này Lưu Cao cũng hoàn toàn chính xác hành vi không ngay thẳng, lại trải qua Hoàng Tín xác nhận, Lưu Cao là tuyệt đối chạy không thoát. Thế là Mộ Dung Ngạn gật đầu vỗ xuống kinh đường mộc đạo "Đủ rồi, bản quan đã điều tra rõ việc này, Lưu Cao thân người cục tri trại, lại không chút nào vì rõ ràng cường đạo xuất lực, ngược lại làm mưa làm gió, còn trước trận chạy trốn, tội không thể tha, hiện bản quan quyết định, cắt đứt Lưu Cao chức quan, xuống làm bạch thân, sau này vĩnh không nương người." Nghe được Mộ Dung Ngạn gật đầu ra quyết định về sau, Lưu Cao sắc mặt trắng bệch, xụi lơ đến trên mặt đất.

Gặp Lưu Cao đã bị xử trí, Tần Ngao Thiên hướng Mộ Dung Ngạn gật đầu chấp tay nói "Lão ca thật sự là nhìn rõ mọi việc, lão đệ bội phục" Mộ Dung Ngạn gật đầu cười ha ha một tiếng nói ". Vẫn là may mắn mà có lão đệ người kịp thời báo cáo a, bằng không còn không biết cái này Lưu Cao còn có thể tiếp tục

lâm mưa lâm gió bao lâu đâu." Tàn Ngạo Thiên cười ha ha, nói ". Lão ca ngồi trước mau lên, lão đệ ta liền đi đâu trở về nghỉ tạm." Mộ Dung Ngạn đặt đưa tay dẫn đạo "Mời." Tàn Ngạo Thiên gật đầu, liền rời đi đại đường.

Trở lại trong hậu viện, Tàn Ngạo Thiên tìm được trước Hoa Vinh, lúc này Hoa mẫu tam nữ cũng tại, Tàn Ngạo Thiên cũng không thấy bên ngoài, liền tại bốn người trước mặt đem mình hướng Mộ Dung Ngạn đặt muốn tới Hoa Vinh, tây ngoại trừ Hoa Vinh tội trạng, còn có cuối cùng trừng trị Lưu Cao sự tình nói cùng mọi người nghe. Hoa Vinh nghe xong, bái tạ nói ". Hoa Vinh đa tạ Tướng quân đại nhân lại tổ chi ân" nói liền muốn hạ bái. Tàn Ngạo Thiên vội vàng cản lại nói "Hoa Vinh tướng quân mau mau xin đứng lên, người ta ở giữa không cần khách khí như thế, nếu như Hoa Vinh hiền đệ không chê, có thể gọi ta Thiên ca" Hoa Vinh nghe xong vui vẻ nói "Vâng, Thiên ca "

Lúc này Hoa Tư chen miệng nói "Cái này Lưu Cao ngày thường làm nhiều việc ác, hôm nay rốt cục đạt được trừng trị, thật sự là đại khoái nhân tâm." Tàn Ngạo Thiên cười nhìn về phía Hoa Tư nói ". Xem ra Hoa tiểu muội còn là có một trái tim hệ bách tính tâm đầu." Hoa Tư gặp Tàn Ngạo Thiên khích lệ mình, liền ngừng đầu ưỡn ngực nói "Đúng thế, bản tiểu thư thế nhưng là rất quan tâm bách tính khó khăn." Trong nháy mắt, Tàn Ngạo Thiên ánh mắt liền bị Hoa Tư nhỏ lên sự vật mang đi, đối với Hoa Tư nói cái gì, hoàn toàn không có nghe được.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93 : Tàn Minh Chiến Bại

Hoa Tư cảm nhận được Tàn Ngạo Thiên kia lửa nóng ánh mắt, thuận ánh mắt nhìn, điểm cuối cùng đúng là bộ ngực của mình, lúc này quát to "Người cái sắc lang, nhìn cái gì đấy" bị Hoa Tư thanh âm đánh gãy, Tàn Ngạo Thiên không khỏi mặt mỗ đỏ ửng. Hoa Vinh cùng với người nhà cũng là lúng túng không thôi. Tàn Ngạo Thiên ho một chút, cũng không để ý tới Hoa Tư, chỉ nói là đạo "Cái kia, Thời Thiên còn tìm ta có việc, Hoa Tướng quân người trước ở chỗ này hảo hảo tĩnh dưỡng một phen, ta chậm chút lại tới vấn an người." Hoa Vinh gật đầu nói "Tốt, Thiên ca đi thông thả "

Đội Tàn Ngạo Thiên rời đi về sau, Hoa Vinh trách cứ Hoa Tư nói ". Tiểu muội người mới, quá không cho Thiên ca lưu mặt mũi." Hoa Tư khề nói "Ai bảo hần như vậy trực câu câu đến nhìn chăm chăm người ta nhìn" nhớ tới Tàn Ngạo Thiên ánh mắt, Hoa Tư không khỏi gương mặt xinh đẹp có chút hơi nóng, hoảng nói gấp "Ta ra khỏi thành đi mua vài món đồ cho mẫu thân đại nhân ăn" sau khi nói xong liền như gió chạy ra ngoài. Hoa Vinh gấp không nói được Hoa Tư, liền lắc đầu thở dài "Nha đầu này." Hoa thị lúc này từ bên cạnh đập bả vai nói "Phu quân chớ có hao tổn tinh thần, nô gia gấp tiểu muội cùng Tàn tướng quân tính nét rất là xứng, nói không chừng về sau" nói tới chỗ này Hoa thị liền cười thần bí, Hoa Vinh để ý tới, lộ ra suy nghĩ sâu xa biểu lộ tới.

Tàn Ngạo Thiên trở lại trong phòng, lắc đầu liên tục nói "Mất mặt, mất mặt a, ai, nhìn lên lại vẫn bị người phát hiện, thật sự là" nhớ tới, Tàn Ngạo Thiên liền một mình nở nụ cười. Sáng sớm ngày thứ hai Thời Thiên từ bên ngoài chạy vào, nói "Thiên ca, không xong, kia Tàn Minh tổng quân chiến bại bị bắt." "Cái gì? !" Nghe được tin tức này, Tàn Ngạo Thiên mười phần chấn kinh, không nghĩ tới tại không có Hoa Vinh trợ lực tình huống dưới, Tống Giang vẫn là thắng Tàn Minh. Tàn Ngạo Thiên vội vàng cùng Thời Thiên cộng đồng đi ra cửa hướng đại đường nghị sự.

Trong hành lang, bầu không khí ngưng trọng, Mộ Dung Ngạn đặt ngồi ở phía trên, gặp Tàn Ngạo Thiên tới, liền nói "Nghĩ không ra kia tặc nhân càng như thế cao minh, mà ngay cả Tàn tổng quân cũng không là đối thủ." Nguyên lai Tống Giang bên kia ngoại trừ Thanh Phong Sơn Yên Thuận ba người bên ngoài, lại có Không gia trang Không Minh Không Lượng hai huynh đệ mang lên trong trang hảo thủ đến đây tương trợ sự phụ của mình. Năm người dưới sự chỉ huy của Tống Giang, lấy binh pháp tăng thêm cạm bẫy, lợi dụng Tàn Minh rất thích tàn nhẫn tranh đấu, tính nét nóng nảy khuyết điểm đem nó chiến bại cũng tù binh.

Tàn Ngạo Thiên hướng Mộ Dung Ngạn đặt chấp tay nói "Lão ca không cần kinh hoảng, có lão đệ tại, chắc chắn gọi đám kia tặc người biết lợi hại, ta cái này đi đốc lên binh tướng, tiến đến chinh phạt tặc Binh, cứu trở về Tàn tổng quân." "Tốt, như thế làm phiền Tàn lão đệ" Hoàng Tín cũng chờ lệnh nói ". Tàn tướng quân, xin mang bên trên mặt tướng đi, kia Tàn Minh tổng quân là tiểu nhân ân sư, bây giờ thân hãm tặc nhân thủ, tiểu nhân lại như thế nào có thể ngồi an ổn, mong rằng tướng quân chớ vứt bỏ, mang lên tiểu nhân cùng nhau trước đi giải cứu sự phụ." Gặp Hoàng Tín nặng như thế tình nghĩa, Tàn Ngạo Thiên gật đầu nói "Tốt, kia Hoàng đô giám liền đi trước thu thập chuẩn bị đi" "Phải"

Ngay tại Tàn Ngạo Thiên một nhóm chuẩn bị rời đi đại đường thời điểm, lại có thám tử đến đây báo cáo "Báo, Tri phủ đại nhân, Tàn tổng quân trở về." Nghe được tin tức này về sau, Mộ Dung Ngạn đặt cùng Hoàng Tín đại hỉ, Tàn Ngạo Thiên thì là cảm giác tình huống không ổn, không kịp cùng Mộ Dung Ngạn đặt nói chuyện liền chạy ra đại đường, đi hướng tường thành. Mộ Dung Ngạn đặt cùng Hoàng Tín thì là không hiểu ra sao, chỉ cho là là Tàn Ngạo Thiên quan tâm Tàn Minh mới sẽ như thế nóng vội đi, lập tức cũng ở phía sau theo Tàn Ngạo Thiên cùng một chỗ chạy tới trên tường thành.

Nhưng đến trên tường thành về sau, đám người lại hoảng sợ phát hiện, kia cái gọi là 'Tàn Minh' chỉ là mặc vào Tàn Minh áo giáp, cầm binh khí cười chiến mã mà thôi. Lại vẫn dần theo tặc Binh dưới thành giết cướp bách tính, trong tay rằng sỏi Thiết Bổng những nơi đi qua, bách tính nhao nhao mất mạng. Tàn Ngạo Thiên biết đây là kia Tống Giang vì bức Tàn Minh lên núi mà sử xuất gian kế, nhưng, bách tính tội gì? Tàn Ngạo Thiên tức giận không thôi.

Lúc này chúng tướng sĩ cũng đi tới trên tường thành, nhìn thấy kia 'Tàn Minh' hung ác, cũng đều tức giận không thôi, nhao nhao muốn ra khỏi thành đi cứu bách tính. Tàn Ngạo Thiên quay đầu nhìn thoáng qua Hồ Tam Nương, nói "Tam Nương, đem người in đồ dây thừng kia đến cùng ta" Hồ Tam Nương không biết Tàn Ngạo Thiên muốn làm gì, chỉ đem trong ngực dây đồ cho Tàn Ngạo Thiên. Tàn Ngạo Thiên tiếp nhận đem nó một đầu quấn tại bên hông,

bên kia giao cho Sứ Tiến Võ Tông bọn người bắt lấy, nói xong liền nhảy xuống thành đi. Cả kinh đám người một thân mồ hôi lạnh.

Nguyên lai Tàn Ngao Thiên đúng là muốn trực tiếp từ trên tường thành trừng sát xuống tới, hoàn toàn chính xác dạng này có thể cấp tốc đến chiến trường,

Giải cứu những cái kia còn sống sót bách tính, nhưng thành này tường chi cao, không thể khinh thường, cho nên Tàn Ngao Thiên liền cầm dây trói hệ cùng bên hông, một chỗ khác giao cho Võ Tông Sứ Tiến nắm lại, mượn cái này an toàn bảo hộ, Tàn Ngao Thiên tại trên tường thành sải bước mà xuống, muốn tới đến tình trạng thời điểm Võ Tông Sứ Tiến hai người dùng hết toàn lực bắt lấy kia dây đỏ một mặt, miễn ở để Tàn Ngao Thiên rơi tại dưới thành, mà là tại cách mặt đất cách đó không xa dừng lại, sau Tàn Ngao Thiên liền giải khai bên hông dây thừng, thẳng đến kia 'Tàn Minh' mà đi.

Tàn Ngao Thiên lao xuống tường thành chỉ là trong nháy mắt phát sinh, biết nhảy đi xuống Mộ Dung Ngạn đạt cùng Hoàng Tín mới nhìn đến, thấy tình cảnh này, Mộ Dung Ngạn đạt không khỏi tán dương "Tuyên Uy tướng quân thật là dũng sĩ." Hoàng tín cũng là kính nể Tàn Ngao Thiên quả quyết cùng can đảm. Sau chờ lệnh ra khỏi thành đi trợ Tàn Ngao Thiên một chút sức lực, Mộ Dung Ngạn đạt gật đầu cho phép, Hoàng Tín liền cùng Võ Tông Sứ Tiến bọn người cùng nhau hạ đến tường thành đi.

Tàn Ngao Thiên tới dưới thành, không dư thừa chút nào động tác, trực tiếp lấy tốc độ nhanh nhất hướng kia đám tặc nhân phóng đi. Mà kia 'Tàn Minh' tại trắng trợn đánh giết bách tính thời điểm, gặp trong dân chúng có một nữ tử hình dạng thanh tú, lại thân có võ nghệ, lại cũng hộ đến một đám bách tính an toàn, giết mấy cái huynh đệ mình. 'Tàn Minh' giận dữ lại vui vẻ, giận dữ là bởi vì gây huynh đệ, vui vẻ thì là bởi vì hẳn đã nghĩ đến buổi chiều mình đem nữ tử này ép dưới thân thể rơi đất tình cảnh.

Không sai cái này 'Tàn Minh' chính là kia sắc quý Vương Anh chỗ trốn lẫn, mặc dù đáng người thấp bé, nhưng cười tại lập tức lại là nơi xa, Mộ Dung mảy người cũng là nhìn không ra có gì sơ hở đến, chuyến này cùng nó đồng hành còn có Vương Anh cơ hữu tốt Trịnh Thiên Thọ, hai người này đáng Tổng Giang mệnh lệnh thừa dịp Tàn Minh tại trại bên trong lúc nghỉ ngơi, trộm y giáp ngựa, đến đây cái này Thanh Châu dưới thành giết cướp bách tính lấy đoạn Tàn Minh đường lui.

Lúc đầu sự tình đã hoàn thành, Trịnh Thiên Thọ nhìn thấy trên tường thành có người lao xuống, liền tâm cảm giác bất an, cùng Vương Anh nói "Quan binh tới, mau bỏ đi" Vương Anh chỉ lờm Thanh Châu phương hướng một chút, nhân tiện nói "Chỉ có một người, sợ cái gì, huynh đệ chờ một lát, đợi ta cầm nữ tử kia chúng ta liền rút lui." Vương Anh chỉ nữ tử, lại là Hoa Tư. Nguyên lai Hoa Tư tại hôm qua ra khỏi thành mua đồ, quên thời gian, không có đi vào thành đi, liền tại thành này hạ tìm cái chỗ ở, dự định hôm nay lại vào thành, không nghĩ tới liền đuổi kịp Vương Anh một đám đến đây làm loạn.

Hoa Tư gặp to lớn tử giết cướp bách tính, tất nhiên là không cho phép, liền cầm vũ khí lên cùng tặc nhân tranh đấu, mà Hoa Tư tự thân có chút võ nghệ, giết mấy cái tặc Binh, liền bị Vương Anh chỗ chú ý. Vương Anh gặp dung mạo rất mỹ lệ, liền lên lòng xấu xa, muốn đem bắt về đi giúp đỡ sự tình. Lúc này trong lòng chỉ có Hoa Tư Vương Anh cũng không có chú ý tới, tại Thanh Châu thành phương hướng, đã có một cái sát thần lao đến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 94 : Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Vương Anh dẫn người từ khía cạnh chậm rãi vây lên Hoa Tư, Hoa Tư lại cũng không tự biết, vẫn cùng trước mắt một đám tặc Binh quần nhau. Mặc dù Hoa Tư từ nhỏ cùng nó huynh trưởng Hoa Vinh cùng nhau luyện võ, nhưng lại cũng không từng có cơ hội ra trận cùng người chém giết, huynh trưởng cũng là không cho phép, hôm nay có thể có cơ hội này, Hoa Tư lại mơ hồ có một ít kích động. Nhưng theo thời gian trôi qua, lúc trước kích động sớm đã hoàn toàn không có, dưới mắt tặc Binh càng ngày càng nhiều tụ tập tới, đã đem mình vây quanh trong đó, mà lại bọn hắn trên mặt của mỗi người đều lộ ra tà ác tiều dung.

Nhìn thấy những người này biểu lộ, Hoa Tư chỉ cảm thấy một trận buồn nôn, đột nhiên nàng lại có ý nghĩ Tàn Ngao Thiên hôm qua ánh mắt tới. "Bây giờ nghĩ lại, cũng không có chán ghét như vậy mà" Hoa Tư ở trong lòng nghĩ như vậy đến.

Lúc này Vương Anh đã đuổi ngựa xông tới, ha ha cười dâm nói "Ha ha, tiểu mỹ nhân, dừng lại chống cự, theo ta về son trại đi, ta sẽ hảo hảo thương yêu yêu ngươi, ha ha ha!" Mọi người chung quanh cũng là theo chân cười lên. Hoa Tư nhìn thấy Vương Anh diện mạo, cả kinh nói "Ngươi, ngươi không phải Tàn tổng quản" Vương Anh khê vỗ cái trán, nói ". Lại đem việc này quên đi, bất quá lại bị ngươi phát hiện, kia liền càng là không thể bỏ qua ngươi, các huynh đệ, bên trên, cầm xuống nàng "

Tặc Binh nhóm nghe được Vương Anh phân phó, lại lần nữa xông Hoa Tư đánh tới, Hoa Tư thấy tình cảnh này, trên mặt lại lộ ra tiều dung đến, nguyên lai là Vương Anh đem lực chú ý đều tập tại Hoa Tư trên thân, cho nên để những cái kia dân chúng có thể may mắn thoát khỏi. Hoa Tư thấy mình cũng coi là cứu vẫn bỏ lớn nhân mạng, trong lòng vui vẻ, liền bật cười. Vương Anh bọn người lại không biết Hoa Tư vì sao bật cười, liền hạ mọi người phát động công kích. Chúng tặc Binh nghe được hiệu lệnh, đối nữ tử này phát động tấn công mạnh.

Hoa Tư một người làm sao có thể là cái này trên dưới một trăm hảo nam nhân đối thủ, liệu chết chống cự mấy hiệp liền bị tặc Binh cầm xuống, Vương Anh lúc này ha ha cười dâm tới gần Hoa Tư, gặp như hoa khuôn mặt, hận không thể chính là ở đây đem nó giải quyết. Hoa Tư thì là trừng mắt Vương

Anh giận hờ "Thả ta ra, các người đám này ác tặc." Nghe được Hoa Tư kêu to, Vương Anh cười to nói "Ta liền thích tính cách nóng bỏng nữ tử, ha ha ha, nhìn đằng buổi tối đến trên giường người còn có thể không như vậy mạnh mẽ."

Nghe được Vương Anh lời nói, Hoa Tư sợ hãi, từ nhỏ đến lớn, Hoa Tư cũng không có sợ qua cái gì, liền ngay cả bị Tần Ngạo Thiên 'Mò' đến Thanh Châu, Hoa Tư còn không sợ, nhưng bây giờ nàng sợ. Nàng sợ trong sạch của mình sẽ hủy ở trước mắt tên dân tộc này trên tay. Hoa Tư ở trong lòng yên lặng cầu nguyện, chỉ hi vọng lúc này có thể có người xuất hiện tại bên cạnh mình giải cứu mình. Phảng phất là nàng cầu nguyện của mình đáp lên thương nghe được, bởi vì nàng trông thấy trước một khắc còn lớn hơn cười Vương Anh, sau một khắc liền bị không biết từ chỗ nào xuất hiện một thanh dao găm quân đội đâm vào nơi cổ họng, hiện tại đã tắt thở bỏ mình.

Bên cạnh Trịnh Thiên Thọ cùng chúng tặc Binh kinh hãi "Ca ca!" Trịnh Thiên Thọ vô lực quát âm lên, nhưng Vương Anh lại không động tĩnh. Lúc này cái kia thanh dao găm quân đội chủ nhân Tần Ngạo nhân cũng rốt cục chạy tới hiện trường, chỉ gặp hắn tại tặc Binh nhóm còn chấn kinh tại Vương Anh tin chết bên trong đoạn này đứng không, từ một phần nhỏ tặc Binh phía sau giết tiến trùng vây bên trong, một tay nắm lấy Hoa Tư cổ tay, đem nó thuận mình giết tiến đến con đường kia vắng ra ngoài. Đồng thời trong miệng còn hô lớn "Đi mau, mang theo dân chúng, đi!"

Lúc này Trịnh Thiên Thọ mấy người cũng phản ứng lại, Trịnh Thiên Thọ giận dữ hét "Giết một nam một nữ này, là vua Anh ca ca báo thù!" Kia hơn một trăm cái tặc Binh trong nháy mắt ừng đi qua, Tần Ngạo Thiên dùng thân thể của mình đem cản sau lưng Hoa Tư, giơ lên trong tay dao găm quân đội quát to "Muốn giết ta? Các người còn chưa đủ tư cách." Nói xong nhìn thoáng qua cái này thì thể khắp nơi, vậy cũng là phổ thông không thể lại phổ thông dân chúng tầm thường, chỉ vì bản thân tự dục, lại muốn hi sinh nhiều như thế bách tính tính mệnh, cái này Tống Giang lại như thế nào nên được 'Hào hán' hai chữ.

Tần Ngạo Thiên cũng là bị kích động ra chân hỏa, ánh mắt hoàn toàn không có ôn hòa của thường ngày, mà là chuyển biến thành âm lãnh, lạnh lẽ. Ở sau lưng hắn Hoa Tư cảm thấy Tần Ngạo Thiên khí chất phát sinh biến hóa, liền không dám lên trước đáp lời, chỉ gặp Tần Ngạo Thiên quay đầu đối nói "Mang dân chúng đi trước" Hoa Tư nhìn xem tính tình đại biến Tần Ngạo Thiên, nhẹ gật đầu, liền dẫn may mắn còn sống sót dân chúng hướng Thanh Châu chỗ cửa thành bỏ chạy.

Trịnh Thiên Thọ lúc này cũng không còn đi quản những cái kia bách tính cùng Hoa Tư, hiện trong mắt hắn, chỉ có cái này giết chết mình bạn tốt nhiều năm (cơ hữu Tần Ngạo Thiên).

Hắn hiện tại chỉ muốn giết Tần Ngạo Thiên là vua anh báo thù, mà Tần Ngạo Thiên cũng là ý nghĩ này, hắn muốn giết trước mắt đám này tặc nhân vì những cái kia chết thảm bách tính báo thù. Hai đám người mang theo riêng phần mình báo thù tâm tình giết tới một chỗ, chuẩn xác mà nói là Tần Ngạo Thiên cầm hai thanh dao găm quân đội sát nhập vào tặc Binh bên trong.

Tần Ngạo Thiên mỗi một lần đâm ra dao găm trong tay, đều sẽ mang đi một tặc Binh tính mệnh, sau đó liền thay cái thân vị đến một tên khác tặc Binh bên cạnh tiến hành ám sát. Loại này đánh một thương đôi chỗ khác phương thức rất là hữu hiệu. Khác Trịnh Thiên Thọ đẳng người không thể chính xác nắm giữ Tần Ngạo Thiên vị trí, mà Tần Ngạo Thiên dao găm trong tay cũng đã dính đầy đám này tặc nhân máu tươi. Tần Ngạo Thiên phảng phất lại về tới ở kiếp trước mỗi lần lớn trong chiến đấu, mang theo hoài niệm, lại có chút hứa bị thương, Tần Ngạo Thiên lần nữa lấy đi một tặc Binh tính mệnh.

Hoa Tư mang theo bách tính chạy trốn tới nhanh đến chỗ cửa thành lúc, chỉ gặp thành cửa mở ra, Hoàng Tín cùng Tần Ngạo Thiên dưới trướng Sứ Tiến Dương Chỉ Tác Siêu một đám mang đám người chạy ra. Nhìn thấy viện quân đã tới, Hoa Tư liền là Tần Ngạo Thiên buông xuống một trái tim tới. Đường nàng lần nữa quay đầu nhìn về phía Tần Ngạo Thiên lúc, liền khiếp sợ nhìn thấy, kia trước đó còn có một trăm số lượng phi Binh nhóm, hiện nay chỉ còn lại có không đến một nửa, cái khác đều đã ngã xuống vùng máu bên trong.

Hoa Tư chấn kinh, Trịnh Thiên Thọ càng là kinh hoàng, lúc này các đồng bạn bỏ mình đã để Trịnh Thiên Thọ đầu não thanh tỉnh lại, nhìn thấy Tần Ngạo Thiên như thế khó có thể đối phó, nơi xa còn có trong thành quan binh ra khỏi thành cứu viện, Trịnh Thiên Thọ đã bỏ đi là vua anh báo thù tâm tình, chỉ hô lớn "Rút lui, các huynh đệ mau bỏ đi!" Những cái kia tặc Binh nhóm sớm đã bị Tần Ngạo Thiên giết sợ, hiện nay nghe được rút lui tin tức, đều hận không thể lập tức rời xa cái này sát thần.

Trịnh Thiên Thọ muốn đi, nhưng Tần Ngạo Thiên lại cũng không muốn cho đào tẩu, chỉ gặp Tần Ngạo Thiên mấy cái bước xa vọt tới tặc Binh đường lui chỗ âm lãnh nói "Muốn đi, ta thể nhưng là còn không có đồng ý đâu, hôm nay các người tất cả mọi người, một cái cũng đừng nghĩ đi, lưu tại nơi này vì những cái kia chết đi dân chúng chôn cùng đi!" Nói, liền quơ hai thanh dao găm quân đội lần nữa đâm vào trong đám người, đồng thời lời nói cũng giống như đao, đâm vào chúng tặc Binh trong lòng.

Đương Sứ Tiến Hoàng Tín một đám mang theo binh mã đuổi tới Tần Ngạo Thiên bên người thời điểm, trên mặt của mỗi người có lộ ra khó mà ức chế hoảng sợ cùng chấn kinh. Bởi vì, ở đây bên trên sống sót, chỉ có Tần Ngạo Thiên một người, những cái kia tặc Binh, tất cả đều chết tại Tần Ngạo Thiên dao găm quân đội phía dưới, mà Trịnh Thiên Thọ thì là cái cuối cùng bị Tần Ngạo Thiên đâm chết, bởi vì Tần Ngạo Thiên muốn cho lại nhiều cảm thụ một chút sợ hãi, loại kia chờ đợi cảm giác từ vọng là đáng sợ nhất. Tần Ngạo Thiên muốn để cái này đại ca móc túi, hảo hảo trải nghiệm một phen cảm giác này. Có lẽ, chỉ có dạng này, mới có thể để cho những cái kia chết đi bách tính có thể nghỉ ngơi đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95 : Nhận Rõ Tổng Giang

Sử Tiến bọn người bái tại Tàn Ngao Thiên trước mặt, nói ". Mặt tướng chờ đến trễ, mong rằng tướng quân thứ tội" Tàn Ngao Thiên cũng không có trách cứ hấn nhóm, bởi vì nếu như mình nếu là cũng cùng bọn hấn cùng một chỗ từ cửa thành ra tới, vậy bây giờ hậu quả cũng dễ dàng nghĩ được. Tàn Ngao Thiên ai cũng không trách, nếu quả như thật muốn trách, vậy cũng chỉ có thể quai Tổng Giang tên kia quá mức tàn nhẫn. Tàn Ngao Thiên cúi đầu nhìn thoáng qua thi thể đầy đất, lạnh nhạt nói "Để những cái kia may mắn còn sống sót dân chúng đến đây nhận lãnh thi thể, còn lại, đều chôn a" "Phải"

Lưu lại Sử Tiến bọn người ở tại ngoài thành xử lý hậu sự, Tàn Ngao Thiên kéo lấy hơi mỗi một thân thể về tới trong thành. Lúc này Hoa Tư xuất hiện ở cửa thành chỗ, nguyên lai nàng hộ tống dân chúng về thành về sau cũng không rời đi, mà là một mực tại chỗ cửa thành chờ Tàn Ngao Thiên. Gặp Tàn Ngao Thiên đây người vết máu, đau lòng chạy lên trước mặt, nói ". Làm sao chảy nhiều máu như vậy a? Người không sao chứ?"

Tàn Ngao Thiên gặp Hoa Tư vậy mà tại chỗ này chờ đợi mình, nội tâm lại có nhỏ nhỏ cảm thấy, đồng thời hỏi "Người ở chỗ này làm gì? Tại sao không đi tìm người ca ca Hoa Vinh a?" Hoa Tư lại không để ý tới Tàn Ngao Thiên, chỉ hai mắt hiện nước mắt mà hỏi "Người, không có chuyện gì sao?" Tàn Ngao Thiên chưa từng gặp qua dạng này Hoa Tư, nhất thời liền thu hồi ngay thường trò đùa tâm tính, nói "Không có việc gì, những này máu, không phải ta" nhớ tới những này máu chủ người cũng đã bị mình giết chết, Tàn Ngao Thiên liền có chút tiêu tan.

Hoa Tư nghe Tàn Ngao Thiên nói không có việc gì, liền yên lòng, đồng thời còn nhỏ giọng nói "Tạ ơn" Tàn Ngao Thiên lúc này trong lòng đang nghĩ những cái kia chết đi bách tính cùng kia Tổng Giang sự tình, cho nên cũng không có nghe tiếng Hoa Tư nói thứ gì. Đúng lúc này, Mộ Dung Ngạn đạt mang người từ trên tường thành ngênh xuống dưới."Ài nha, lão đệ người quả nhiên đừng mảnh phi phạm, trách không được Thánh thượng cùng quá sư thái ủy đều đối tượng quân người nhìn với con mắt khác đầu. Liền ngay cả kia phản tặc Tàn Minh đều không phải lão đệ đối thủ của người."

Tàn Ngao Thiên biết người kia là Vương Anh chỗ giả trang, nhưng Mộ Dung Ngạn đạt đứng ở trên tường thành, nhưng lại không biết người kia là người khác chỗ đóng vai, còn tưởng rằng thật là Tàn Minh làm phản sau bị Tàn Ngao Thiên một chiêu giết chết đầu. Tàn Ngao Thiên nghe Mộ Dung Ngạn đạt nhắc lên Tàn Minh đến, nhớ tới nguyên lai quỹ tích bên trong Tàn Minh người nhà bị kịch, liền vội vàng nói "Mộ Dung lão ca, mới kia giết chóc bách tính người cũng không phải là Tàn Minh tổng quản, mà là tặc nhân đầu lĩnh giả trang."

Mộ Dung Ngạn đạt nghe xong nghi ngờ nói "Ồ? Lại có việc này? Kia Tàn tổng quản hiện ở nơi nào? Kia đại ca móc túi lại vì sao muốn giả trang Tàn tổng quản trước tới giết ta Thanh Châu bách tính a?" Tàn Ngao Thiên cười lạnh nói "Đây nhất định là kia Tổng Giang gian kế, chắc là hấn gặp Tàn Minh tổng quản vũ dũng, liền lên lòng yêu tài, muốn chiêu Tàn Minh tổng quản nhập bọn, Tàn tổng quản không đáp ứng, hấn liền phái người đến ra về Tàn tổng quản đến tàn sát bách tính, để cho lão ca người hiểu lầm, dạng này liền đoạn mất Tàn tổng quản đường lui, hấn Tổng Giang liền có thể ngồi thu ngư ông thủ lợi."

Mộ Dung Ngạn đạt sau khi nghe giận dữ "Cái này tặc nhân thật sự là ghê tởm, vậy mà như thế tính toán, còn tốt có lão đệ người tại, nếu không lão ca ta lúc này chỉ sợ cũng đã làm ra chuyện sai, cho nên ta Đại Tổng mất đi một viên hồ tướng a." Tàn Ngao Thiên chỉ là cười cười, đồng thời vì chính mình cứu dưới thành bách tính cùng Tàn Minh người nhà mà cảm thấy vui mừng.

Đương Tàn Ngao Thiên cùng Mộ Dung Ngạn đạt nói rõ việc này tường tình thời điểm vừa vặn Hoa Vinh được tin tức cũng chạy đến chỗ cửa thành, nghe tới hấn Tổng Giang ca ca vậy mà lại ác độc như vậy về sau, Hoa Vinh nội tâm sợ hãi, bất quá lại không thể tin được. Lúc này Hoa Tư thấy được từ huynh trưởng mình, liền bay chạy tới ôm lấy Hoa Vinh khóc thút thút nói "Huynh trưởng, tiểu muội ta suốt nửa liền không gặp được ca ca người." Hoa Vinh trấn an Hoa Tư nói ". Tiểu muội người thế nào? Bị ủy khuất gì cùng huynh trưởng nói, huynh trưởng vì người làm chủ." Hoa Tư từ Hoa Vinh trước ngực, đem mình gặp được tặc Binh đồ sát bách tính cùng về sau đủ loại nói cùng Hoa Vinh nghe, Hoa Vinh nghe xong liền cảm thấy một chút bất an, nhưng lại vẫn là không dám tin tưởng, cẩn thận từng li từng tí hỏi hướng Hoa Tư nói ". Kia giả trang Tàn Minh tổng quản người, hình dạng thế nào?" "Người kia dáng đáp tặc mi thù nhân, cực kì khiến người chán ghét phiền, còn rất là háo sắc, trong lời nói nhiều đối tiểu muội vũ nhục, mà lại, còn cái đầu thấp bé."

Đương nghe xong Hoa Tư miêu tả về sau, Hoa Vinh giống như cảm thấy sấm sét giữa trời quang, đó không phải là Thanh Phong Sơn "Ài Cước Hồ" Vương Anh sao? Chẳng lẽ, đây hết thật là Tổng Giang ca ca an bài? Hoa Vinh vẫn là không dám tin tưởng,

Mình một mực chỗ kính nể Tổng Giang ca ca vậy mà lại là loại người này. Hoa Tư vốn còn muốn cùng Hoa Vinh nói Tàn Ngao Thiên là như thế nào dũng mãnh đầu, nhưng thấy mình huynh trưởng vậy mà như thế thất hồn lạc phách, liền hỏi "Huynh trưởng, người thế nào?"

Hoa Vinh khoát tay nói "Ta không có chuyện". Lúc này Tàn Ngao Thiên từ Mộ Dung Ngạn đạt nơi đó đi tới, Hoa Tư gặp Tàn Ngao Thiên hướng mình đi tới, không biết làm sao, lại vô hình cảm thấy gương mặt phát nhiệt tim đập nhanh hơn, sợ mình quýnh thái bị Tàn Ngao Thiên phát giác, Hoa Tư nhân tiện nói "Tướng quân, huynh trưởng ta có chút không thoải mái, ta nghĩ trước đưa trở về phòng nghỉ ngơi" Tàn Ngao Thiên tự nhiên biết Hoa Vinh tại sao lại dạng này, còn không phải trong lúc nhất thời không tiếp thụ được mình sùng bái nhiều năm Tổng Giang ca ca lại là loại này làm người sao? Bất quá Tàn Ngao Thiên cũng không có biện pháp trợ giúp Hoa Vinh, loại sự tình này, chỉ có thể để chính hấn chậm rãi chạy ra.

Thế là Tàn Ngao Thiên liền gật đầu, cho phép Hoa Vinh hai huynh muội rời đi. Tại Hoa Vinh trải qua bên cạnh mình thời điểm, Tàn Ngao Thiên còn mở miệng nói nhắc nhở một câu "Quá khứ đều đi qua, Hoa Tướng quân chỉ cần nghĩ kỹ sau này muốn thế nào thuận tiện, không cần vì mình chuyện cũ chú ý." Hoa Vinh nhẹ gật đầu, cũng không nói cái gì, liền cùng Hoa Tư rời đi. Kia Hoa Tư tại tặng hoa vinh rời đi về sau, vẫn không quên quay đầu nhìn nhiều Tàn Ngao Thiên vài lần, chỉ là Tàn Ngao Thiên cũng không biết mà thôi.

Lúc này Sử Tiến mấy người cũng đã thanh lý xong ngoài thành thi thể, trở lại trong thành phục Minh, mà Hoàng Tín đang nghe được kia tặc nhân không phải mình sư phụ lúc liền vui vẻ nói "Ta liền nói tổng Quân đại nhân sẽ không làm loại kia sự tình nha, không biết chúng ta bước kế tiếp muốn thế nào làm việc? Có phải hay không muốn lần nữa xuất binh Thanh Phong Sơn, cứu trở về tổng Quân đại nhân." Nghe Hoàng Tín hỏi như vậy, Tàn Ngao Thiên nhìn ra xa xa nói ". Đương nhiên là muốn xuất binh, lần này không chỉ có phải cứu về Tàn Minh tổng quản, còn muốn cho đám kia cường đạo vì những này chết đi bách tính chôn cùng chuộc tội."

Nói xong, Tần Ngạo Thiên lúc này liền đốt lên Sứ Tiến bộ mã quân, mang lên Hoàng Tín cùng một chỗ, xuất binh tiến về Thanh Phong Sơn. Mà Dương Chí cùng Tác Siêu hai chỉ bộ khúc thì bị Tần Ngạo Thiên lưu lại dán thông báo an dân, trợ giúp bách tính trùng kiến gia viên.

Lại nói kia Thanh Phong Sơn bên trong, Tần Minh đã tỉnh ngủ, đến đây cùng Tống Giang cáo từ. Tần Minh trước đó mình bị Tống Giang tù binh, nhưng Tống Giang cũng không có khó xử mình, mà là rượu ngon thịt ngon đãi đãi mình, cách làm này khiến cho Tống Giang tại Tần Minh trong lòng hình tượng khó tránh khỏi cao hơn lớn. Chỉ là không biết khi hẳn biết Tống Giang làm ra những sự tình kia về sau, lại sẽ làm cảm tưởng gì.

Tống Giang vốn định chờ Vương Anh Trịnh Thiên Thọ hai người sau khi trở về lại thả Tần Minh rồi đi, nhưng bây giờ hai người kia đều vẫn chưa về, Tống Giang cũng không biết như thế nào hướng Tần Minh giải thích vũ khí không thấy sự tình. Đang lúc Tống Giang phiền não thời điểm, có lâu la lên núi đến báo, nói Tần Ngạo Thiên đã mang theo hơn một ngàn mã quân đến đây tấn công núi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96 : Đối Chiến Tần Minh

Tống Giang nghe được Tần Ngạo Thiên công tới tin tức, quả thực lấy làm kinh hãi. Lúc này Tống Giang cũng quan không để ý tới Tần Minh y giáp sự tình, trực tiếp truyền lệnh triệu tập đám người, chuẩn bị ứng chiến.

Tần Minh gặp Tống Giang đối với mình muốn rời khỏi sự tình cũng không có cho cái trả lời chắc chắn, nghĩ cứ đi thẳng như thế đi, người ta hôm qua còn đối mình tốt như vậy, huống chi hiện tại Tống Giang gặp nan đề, mình nếu là lúc này đi, khó tránh khỏi sẽ mất chút nghĩa khí, huống chi chuyện này cùng mình cũng có chút quan hệ, thế là Tần Minh liền tạm thời thu hồi muốn rời khỏi tâm tư.

Sau Tần Minh tìm không thấy binh khí của mình áo giáp, muốn đi hỏi thăm Tống Giang, lúc này chỉ gặp Tống Giang đã cười lên chiến mã dẫn theo Yên Thuận, Không Minh, Không Lượng ba người ra trại nghênh địch, Tần Minh gặp bận rộn, cũng liền không đi quấy rầy Tống Giang, mình yên lặng tại trong trại tìm.

Lúc này Tần Ngạo Thiên đã dẫn đầu Sứ Tiến bộ mã quân đi tới Thanh Phong Sơn dưới, Tống Giang vội vàng dẫn đầu sơn trại lâu la hơn một ngàn người xuống núi đối địch. Nhìn thấy Tống Giang đằng tặc nhân sau khi xuất hiện, Tần Ngạo Thiên trực tiếp hạ lệnh toàn quân xuất kích, vì dưới thành những cái kia chết thảm bách tính báo thù. Gặp Tần Ngạo Thiên dưới trướng quân sĩ dũng mãnh công kích, Tống Giang cấp lệnh chúng lâu la nghênh kích. Tại thực lực tuyệt đối áp chế xuống, bất kỳ cái gì âm mưu quỷ kế đều lấy không đến mảy may tác dụng.

Tần Ngạo Thiên quân sĩ vốn là dũng mãnh, lại thêm trong lòng bọn họ mang dân chúng đại thù, càng thêm kích phát ra tiềm lực của bọn hắn, cả đám đều có thể lấy chặn lại mười. Tống Giang gặp phe mình tặc Binh đánh không lại Tần Ngạo Thiên một đợt công kích, liền vội vàng mang theo Không Minh Không Lượng hai người hướng trong trại thoát đi, mà thân ở lâu la bên trong Yên Thuận sau khi thấy, la hét một tiếng liền cũng theo đó hướng trong trại rút về.

Tần Ngạo Thiên ngóng thấy Tống Giang hướng về sau rút lui thân ảnh, liền một mình xuyên thẳng qua cùng đám người bên trong hướng đuổi theo mà đi, lúc này Tống Giang đã trở lại trong trại, chính đụng Tần Minh đuổi tới cửa trại. Tống Giang hô lớn "Tần tổng quân cứu mạng!" Tần Minh vội vàng nghênh đón đón lấy Tống Giang bốn người. Chỉ nghe Tống Giang nói ". Tần tổng quân, lần này quan binh hung mãnh dị thường, chúng ta ngăn cản không nổi, mong rằng Tần tổng quân có thể xem ở hôm qua phương diện tình cảm, thả ta đường sống, Tống Giang ở đây vô cùng cảm kích" nói Tống Giang liền quỳ lạy xuống dưới, sau người Không Minh Không Lượng cũng là theo chân sư phụ hướng Tần Minh quỳ xuống ôm quyền nói "Nhìn Tần tổng quân cứu tính mạng của bọn ta "

Yên Thuận gặp ba người này đều đã quỳ xuống, chỉ còn mình vẫn như cũ đứng thẳng cảm thấy không ổn, liền cũng quỳ theo hạ. Tần Minh gặp Tống Giang bốn người đều hướng mình quỳ xuống, lại nghĩ tới hôm qua Tống Giang bốn người đối với mình ân không giết, liền ở trong lòng làm quyết định. Tiến lên nâng lên Tống Giang nói ". Tống áp ti mau mau xin đứng lên, ta Tần Minh cũng không phải loại kia vong ân phụ nghĩa chi đồ, các vị đối Tần Minh ân tình Tần Minh tự nhiên nhớ kỹ. Dạng này, các người hiện tại mau mau từ sơn trại cửa sau rồi đi nơi đây, ta đến cho các người đoạn hậu, phía trước những huynh đệ kia, Tần Minh cũng sẽ hết sức bảo vệ. Các người mau mau rồi đi đi."

Nghe được Tần Minh lời nói, Tống Giang nói ". Tống quân đại đức, Tống Giang vô cùng cảm kích, suốt đời khó quên, mong rằng tổng quân bảo trọng, chúng ta cái này liền rồi đi, còn ở phía trước phản chiến các huynh đệ liền làm phiền tổng quân phí tâm." Tống Giang một bên đứng dậy một bên mang theo sau lưng ba người rồi đi đồng thời hướng Tần Minh chấp tay nói. Tần Minh trừng điếu hướng Tống Giang nhẹ gật đầu, đợi đưa mắt nhìn Tống Giang rồi đi về sau, liền muốn ra trại đi ngăn cản phản tranh.

Lúc này Tần Ngạo Thiên vọt vào sơn trại, chính gặp Tần Minh, Tần Ngạo Thiên hỏi "Tần tổng quân, người vô sự thuận tiện, kia Tống Giang ở nơi nào? Ta muốn lấy tính mệnh của hắn." Tần Minh gặp Tần Ngạo Thiên muốn giết Tống Giang, mặc dù mình không nghĩ thấu để lộ, nhưng Tần Ngạo Thiên dù sao có chức quan ở nơi đó bày biện, đồng thời người ta cũng là tại thực hiện chức trách, Tần Minh không tốt giấu diếm, liền nói "Bọn hắn đã rồi đi" Tần Ngạo Thiên nghe xong liền hướng sơn trại cửa sau nhìn lại, gặp to lớn mờ, liền muốn xông ra đi.

Lại không nghĩ rằng Tần Minh lại ngăn cản tại Tần Ngao Thiên trước mặt, nói ". Tần tướng quân, thật xin lỗi, kia Tổng Giang đối ta có ân, ta đã đáp ứng hẳn muốn cứu hẳn một cái mạng, mong rằng tướng quân thứ tội." Tần Ngao Thiên nghe xong giận dữ nói "Tránh ra, ngươi bị kia Tổng Giang làm cho mê hoặc, ta không trách ngươi, nhưng ngươi nếu là lại đi ngăn cản, đừng trách ta không khách khí." Tần Minh chấp tay nói "Tần tướng quân, xin lỗi, Tần Minh không thể để cho."

Tần Ngao Thiên giận dữ, hiện tại cũng không có thời gian hướng Tần Minh kể rõ Tổng Giang sớ tác sớ vi, Tần Ngao Thiên liền muốn lấy lấy tốc độ cùng bạo lực xông qua Tần Minh phòng tuyến.

Nhưng Tần Minh cũng là chết tâm ngăn cản, kéo dài ở Tần Ngao Thiên, cuối cùng Tần Ngao Thiên nhịn không được, liền cùng Tần Minh giao thủ với nhau, bởi vì Tần Minh hiện tại cũng không vũ khí, tất cả Tần Ngao Thiên cũng là đem dao găm trong tay đứng tại bên hông, cùng Tần Minh thực sự đối lên quyền tới.

Cùng Tần Minh kia đồng sát lớn nắm đầm chắc hẳn, Tần Ngao Thiên nắm đầm nhỏ hơn một vòng, nhưng cả hai uy lực cũng không phải là từ lớn nhỏ cỡ nắm tay đến quyết định. Có được nhiều năm huấn luyện cùng kinh nghiệm cận chiến Tần Ngao Thiên chỉ một quyền liền đem hồ tướng Tần Minh đánh lui. Đương nhiên đây cũng là bởi vì Tần Minh ngày thường nhiều luyện tập là ra trận giết địch đại khai đại hợp thức chiêu số, tại tay không tác sát vật lộn bên trên tự nhiên là dễ bắt quả Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên một quyền đánh lui Tần Minh về sau, nhìn thấy trước mắt xuất hiện khe hở, lợi dụng sét đánh chỉ thế muốn xông tới, nhưng Tần Minh nhưng cũng chưa buông lỏng cảnh giác, tại Tần Ngao Thiên thân động đồng thời tiến lên một bước đem khe hở kia ngăn trở. "Phanh" một tiếng, hai cái thân thể đụng nhau thanh âm nhớ tới, nhưng hai người nhưng lại chưa lui lại, mà là tại này so với lực lượng đến, lẫn nhau đỉnh lấy đối phương đi thẳng về phía trước.

Lần này giao đấu bên trong, Tần Ngao Thiên lại là không bằng kia dáng người khô ngô lực lớn Tần Minh, so sánh với vì nhỏ yếu thân thể bị Tần Minh đẩy lui về phía sau mấy bước. Lúc này Sử Tiến Hoàng Tín hai người giết vào, nhìn thấy đối chọi gay gắt hai Tần, trầm miệng một lời hô "Hai vị tướng quân, không nên đánh á!" Nghe được Sử Tiến Hoàng Tín thanh âm, Tần Minh cùng Tần Ngao Thiên lúc này mới lẫn nhau tách ra.

Hai người sau khi tách ra, Sử Tiến Hoàng Tín phân biệt chạy đến Tần Ngao Thiên cùng Tần Minh bên cạnh, "Thiên ca, đây là có chuyện gì, ngươi làm sao cùng Tần tổng quân đánh nhau." Bên kia Hoàng Tín thì là kích động nói "Sư phụ, ngươi không có việc gì liên quá tốt rồi, nhưng ngươi làm sao lại cùng Tần tướng quân đánh nhau đâu?" Tần Ngao Thiên tính toán thời gian, đoán chừng lúc này Tổng Giang một nhóm đã chạy xa, áo não nói "Tần tổng quân a, ngươi lần này thế nhưng là bị người lừa gạt khổ a." Nói xong liền tức giận mang theo Sử Tiến rời đi nơi đây, đi đến trại bên ngoài chiến đấu.

Tần Minh không hiểu ra sao, hỏi thăm Hoàng Tín nói ". Cái này là thế nào một chuyện, ngươi nhanh nói với ta nói." Hoàng Tín nghe xong, đem Tần Minh bị bắt sau Vương Anh Trịnh Thiên Thọ đóng vai làm Tần Minh tiến đến Thanh Châu dưới thành trắng trợn đồ sát bách tính sự tình cùng Tần Minh nói. Tần Minh nghe xong giận dữ, nghĩ không ra kia Tổng Giang lại sẽ công mình làm ra chuyện như thế đến, còn ở trước mặt mình giả bộ phong sinh thủy khởi. Nghĩ đến mình lại còn thay Tổng Giang loại kia mặt hàng đoạn hậu, liền lắc đầu áo não nói "Là ta Tần Minh, biết người không rõ a, ta thẹn với dưới thành bách tính."

Hoàng Tín an ủi "Sư phụ trước ngươi cũng không biết, cái gọi là người không biết vô tội, nghĩ đến Tần tướng quân cũng sẽ không thái quá trách phạt sư phụ, bất quá sư phụ ngươi có thể cùng Tần tướng quân đánh cho ngang tay, quả nhiên là không tầm thường." Tần Minh hỏi "Nói thế nào?" Hoàng Tín lại đem Tần Ngao Thiên lấy lực lượng một người, đem những cái kia đồ sát bách tính hơn một trăm tặc Binh giết chết sự tình nói cùng Tần Minh. Tần Minh nghe xong cảm thấy khiếp sợ sâu sắc.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97 : Thu Binh Về Thành

Nghĩ không ra kia Tần Ngao Thiên lại có thể lấy mình lực lượng một người đánh giết hơn một trăm hơn... người người, mình vừa rồi vậy mà tại cùng bức này nhân vật giao thủ, chắc là Tần Ngao Thiên bởi vì đồng liêu là thân phận mà có chỗ cố kỵ đi, Tần Minh như vậy nghĩ đến. Phản ứng một hồi, Tần Minh liền đứng dậy đi trại bên ngoài tìm Tần Ngao Thiên đi.

Lúc này Tần Ngao Thiên đã giải quyết xong phía ngoài chém giết, về phần phương pháp nha, thì là cực kì đơn giản, Tần Ngao Thiên sau khi rời khỏi đây chỉ là rống to một tiếng "Đầu lĩnh của các ngươi Tổng Giang Yên Thuận đã vứt xuống chính các ngươi trốn, các ngươi cũng không cần lại vì bức này nhân vật bán mạng, toàn bộ bỏ vũ khí xuống, ta Tần Ngao Thiên có thể bảo đảm các ngươi một mạng." Chúng lâu la nghe xong ngẩng nhìn bốn phía, gấp quã nhiên không có Tổng Giang Yên Thuận bốn người thân ảnh, liền biết Tần Ngao Thiên lời nói không sai, nhóm người mình đã trở thành thí tốt, đã dạng này, chẳng bằng từ bỏ chống lại, nói không chừng còn thật sự có thể lưu đến một cái mạng đâu, nghĩ thông suốt nơi đây, chúng tặc Binh nhóm đều đem vũ khí trong tay của mình vứt bỏ, toàn bộ đầu hàng.

Lúc này Tần Ngạo Thiên đi tới, đối Tần Ngạo Thiên quỳ xuống nói "Tần Minh hồ đồ, cho nên buông tha kia trùm thổ phi Tống Giang, mong rằng tướng quân đại nhân trị tội!" Tần Ngạo Thiên nhìn thoáng qua Tần Minh, nói ". Người không biết không tội, hôm nay ngươi bị kia Tống Giang mê hoặc, chuyện làm cũng coi là tình có thể hiểu, đứng lên đi, về sau chớ có tái phạm." Tần Minh đạt được đặc xá, lúc này mới đứng dậy, nhìn đến phía dưới tù binh mấy trăm tặc Binh, Tần Minh hỏi "Không biết tướng quân đại nhân dự định xử trí như thế nào những người này?"

Tần Ngạo Thiên lạnh nhạt nói "Tống Giang làm ra ác tính bọn hán chỉ sợ cũng còn không biết, chỗ tham dự đồ sát bách tính người cũng đều đã đền tội, người ở chỗ này nguyên bản cũng đều là bách tính nghèo khổ, ta chẳng lẽ còn có thể xử tử bọn hán sao?" Tần Minh nghe xong lúc này mới yên lòng lại, hẳn thật sợ Tần Ngạo Thiên sẽ đem không có giết tới Tống Giang oán khí vung đến những tù binh này trên thân, hiện tại xem ra, cái này Tần Ngạo Thiên cũng là cái hiểu rõ đại nghĩa người.

Tần Ngạo Thiên nói với Hoàng Tín "Dem bọn hán mang về trợ giúp những cái kia gia viên bị hủy dân chúng trùng kiến gia viên đi." Hoàng Tín cúi đầu chấp tay nói "Vâng, tướng quân." Tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại nói với Tần Minh "Tần tổng quản người từng tại cái này trong trại vàng bạc tài bảo lấy ra, mang về dùng làm trùng kiến dân chúng gia viên tài chính." Tần Minh cũng là chấp tay cúi đầu "Vâng, mặt tướng lĩnh mệnh "

Trải qua Tần Minh dẫn người đối sơn trại dừng lại vợ vết, đám người hết thầy lấy ra hai rương tiền tài, nguyên lai Yến Thuận Vương Anh bọn người cũng không có bao nhiêu tiền tài, ở trong đó còn nhiều là anh em nhà họ Khổng từ Khổng gia trang mang tới đây này. Tần Ngạo Thiên nhìn thoáng qua cái này hai rương tiền tài, nhẹ gật đầu, vung tay lên nói ". Về thành" đám người tuân lệnh, xếp thành hàng hình, cùng nhau hướng Thanh Châu thành bước đi.

Đợi cho Tần Ngạo Thiên một nhóm trở lại Thanh Châu thành về sau, Tri phủ Mộ Dung Ngạn đạt cùng Tần Ngạo Thiên dưới trướng chúng tướng sĩ Dương Chí Tác Siêu cùng Hoa Vinh đều ở cửa thành chỗ chờ, đương nhiên, ở cửa thành nào đó một chỗ, còn có một thân ảnh tại mong mỏi cùng trông mong, người này chính là mặt mày tiểu muội, Hoa Tur. Từ khi Hoa Tur trở về về sau, ban đầu ở Thanh Châu dưới thành, Tần Ngạo Thiên cứu mình thoát ly tặc nhân vây quanh lúc thân ảnh liền một mực tại Hoa Tur trong đầu hiện lên, khả năng Hoa Tur đều không có cảm giác được, hay là không thừa nhận, từ một khắc này, Hoa Tur liền yêu Tần Ngạo Thiên. Dù sao chuyện anh hùng cứu mỹ cũng dễ dàng đã động nữ hài tử phương tâm

Nơi xa, trên đường chân trời xuất hiện một loạt thân ảnh, Hoa Tur mở to hai mắt nhìn nhìn lại, thấy là Tần Ngạo Thiên bọn người khai hoàn mà về, Hoa Tur liền vui vẻ không thôi, đợi Tần Ngạo Thiên bộ đội đến gần cửa thành lúc, Hoa Tur liền tìm nơi hẻo lánh lẩn trốn đi, thỉnh thoảng đến lộ đầu ra nhìn lên Tần Ngạo Thiên. Mà Tần Ngạo Thiên lúc này đang cùng Mộ Dung Ngạn đạt nói chuyện, tự nhiên là không có chú ý tới một mực chú ý hoa của mình tư.

"Ài nha. Lão đệ ngươi quả nhiên là lợi hại a, đơn giản như vậy vừa xuất mã, liền tiêu diệt kia thanh phong tặc nhân, giải lão ca trong lòng của ta chi hoạn, khó lường a." Mộ Dung Ngạn đạt đập xu nịnh nói. Tần Ngạo Thiên từ chối cho ý kiến cười một tiếng, nói ". Vẫn là may mắn mà có các tướng sĩ vũ dũng, Tần mỗ mới có thể đến này thắng lợi, Mộ Dung lão ca, lão đệ ta có một chuyện muốn nhờ, mong rằng lão ca người đáp ứng."

Gặp Tần Ngạo Thiên như vậy, Mộ Dung Ngạn đạt nghi ngờ nói "Chuyện gì, lại để lão đệ ngươi như vậy? Không có việc gì, ngươi lại nói nghe một chút,

Chỉ cần lão ca ta làm được, chắc chắn sẽ tương trợ." Tần Ngạo Thiên nghe xong đứng lên nói "Kỳ thật chuyện này đối với lão ca ngươi tới nói, quả thực là dễ như trở bàn tay. Ta muốn đem lần này từ tặc nhân trong sơn trại có được tiền tài dùng để làm dân chúng trùng kiến gia viên tài chính, mong rằng lão ca ngài thương thư một phong, vì bách tính nhóm chờ lệnh."

Nghe được Tần Ngạo Thiên sở cầu đúng là việc này, Mộ Dung Ngạn đạt cười ha ha một tiếng nói ". Nguyên lai là việc này a, ta còn tưởng là lão đệ ngươi muốn làm gì đâu, không có việc gì, cái này bao tại lão ca trên người của ta, huống hồ những cái kia bách tính cũng là ta tri hạ con dân, chuyện này vốn là xác nhận việc nằm trong phận sự của ta, lão đệ ngươi lại thoải mái tinh thần, lão ca ta trở về liền sáng tác công văn, đem lão đệ chiến công của ngươi cùng người sở cầu sự tình báo cáo Thánh thượng." Tần Ngạo Thiên chấp tay nói "Kia Tần mỗ liền thay dân chúng tạ ơn Mộ Dung lão ca."

Mộ Dung Ngạn đạt cười nói "Còn đứng ở chỗ này làm gì, ta đã vì lão đệ ngươi cùng chúng tướng quân bị hạ yến hội, các vị đều nhanh nhanh tiến đến đại đường dự tiệc khánh công a" nghe được có tiệc ăn mừng, tất cả mọi người là vui vẻ không thôi, Tần Ngạo Thiên cũng cười nói "Nếu là lão ca hảo ý, vậy bọn ta liền từ chối thì bất kính." Đối Mộ Dung Ngạn đạt chấp tay sau khi nói xong, Tần Ngạo Thiên liền quay người đối chúng tướng sĩ cao giọng nói "Các vị các tướng sĩ hôm nay vất vả, Mộ Dung Tri phủ đã vì mọi người chuẩn bị tiệc ăn mừng, còn không đa tạ Mộ Dung đại nhân khoản đãi?"

Sau đó hơn một ngàn tướng sĩ liền cộng đồng phát ra một thanh âm, đạo "Đa tạ Mộ Dung đại nhân khoản đãi" đồng thời hướng Mộ Dung Ngạn đạt xá một cái. Thanh âm động tác đều nhịp, không có bối rối chút nào, như thể quân kỷ, thấy Tần Minh Mộ Dung Ngạn đạt bọn người âm thầm kinh hãi. Nhìn thấy Tần Ngạo Thiên đem dưới trướng các tướng sĩ huấn luyện đến loại tình trạng này, Hoa Tur tránh ở một bên đối Tần Ngạo Thiên kính nể ái mộ chỉ ý lại nồng đậm mấy phần.

Sửa sang lại y giáp ăn mặc, Tần Ngạo Thiên bọn người liền cùng Mộ Dung Ngạn đạt, Tần Minh Hoàng Tín bọn người cùng nhau đi đại đường mở tiệc ăn mừng đi, tại yến hội bên trong, Mộ Dung Ngạn đạt lại đối Tần Ngạo Thiên hảo hảo khích lệ tán thưởng, Tần Ngạo Thiên cũng là ý cười liên tục. Mượn cơ hội này, Tần Minh Hoàng Tín mấy người cũng cùng Tần Ngạo Thiên dưới trướng Sử Tiến đám người quan hệ tới gần một bước. Bởi vì quân nhân ở giữa tình nghĩa tiến triển vì thường thường muốn so văn nhân dễ dàng nhiều, có khi cùng nhau uống mấy chén rượu lớn nước, ở giữa tình nghĩa liền có.

Yến hội kết thúc, Tần Ngạo Thiên trở lại trong phòng trên giường nằm xuống, trong lòng chính choáng liên lui đi mấy phần. Lúc này Tần Ngạo Thiên bắt đầu ở trong ý nghĩ suy tư, Tống Giang bọn người sẽ chạy trốn tới nơi nào đi, mà Tống Giang lúc đầu quỷ tích qua chiến dịch này lại sẽ sẽ không cái biến. Nghĩ đi nghĩ lại, Tần Ngạo Thiên liền dần mất một thân thể cùng có chút chính choáng tiến vào trong mộng.

Chương 98 : Đồng Quán Chiến Bại

Tần Ngạo Thiên ngày thứ hai lên được phía sau giường liền cùng ngày xưa, tại Thanh Châu trong sân huấn luyện thao bắt đầu luyện sĩ tốt. Đương nhiên, chỗ mình mang đến Tế Châu quân bên ngoài, ngay cả Tần Minh dưới trướng Thanh Châu quân cũng là cùng nhau thao luyện, bọc này cách làm để Tần Minh đối Tần Ngạo Thiên càng là kính nể.

Ngày hôm đó, tại trên triều đình, Mộ Dung Ngạn đặt vì Tần Ngạo Thiên báo công tấu chương đã đưa đến Tống Huy Tông Triệu Cát trong tay. Triệu Cát mở ra nhìn về sau, thấy là Tần Ngạo Thiên tại Thanh Châu tiểu phi tin chiến thắng sau đại hi, nói ". Cái này Tần ái khanh quả nhiên không phụ trọng vọng, lại cái này ngăn ngại một tháng bên trong, liền tiến quân Thanh Châu, lần nữa bùng một tổ đạo tặc, ha ha, tốt." Nhìn xem Triệu Cát vui vẻ cười to, phía dưới chúng thần cũng đều đi theo phụ họa nói "Đúng vậy a, cái này Tần tướng quân hảo hảo lợi hại a."

Tiếp lấy Thái Kinh thượng tấu nói ". Thánh thượng, nếu ta Đại Tống tướng sĩ đều như Tần tướng quân như vậy, cái kia thiên hạ lo gì không chừng a?" "Đúng vậy a, đúng vậy a" Thái Kinh phía dưới một đám quan lại đại thần nhênh hợp nói. Triệu Cát cũng nói "Thái thái sư lời nói rất đúng, nếu như thiên hạ tướng sĩ đều như Tuyên Uy tướng quân, vậy ta Đại Tống thì sợ gì người Liêu?" Đồng thời còn có một câu tại Triệu Cát trong lòng cũng không nói ra miệng, đó chính là "Dạng này, ta liền có thể thu phục Yên Vân mười sáu châu, trở thành ta Đại Tống thứ nhất Hoàng đế "

Thế nhưng là hiện thực luôn luôn tàn khốc, coi như Triệu Cát ở trong lòng nghĩ đến mình như thế nào oai hùng anh phát, thu phục đất mất thời điểm, phía trước quân tình truyền đến. "Bảo!" Lính liên lạc đem tám trăm dặm khẩn cấp quân tình truyền lên điện tời. Triệu Cát chính ở trong lòng ước mơ lấy tương lai, nghe được lính liên lạc mang theo quân tình đến đây, liền mở miệng hỏi "Thế nào? Có phải hay không đồng Xu Mật lại thủ thắng?"

Nguyên trước khi đến Đồng Quán đại quân công Liêu, một đường khai hoàn ca, thắng liên tiếp ba trận, trọng thương Liêu quân, cho nên Triệu Cát đang nghe xong phía trước quân tình đến về sau, trước tiên liền nghĩ đến, định lại là Đồng Quán tin chiến thắng. Nhưng lính liên lạc lại chỉ chỉ ngơ ngơ nói "Đồng đồng Xu Mật lâm vào người Liêu chỗ thiết trong cạm bẫy, bị trọng thương, năm vạn đại quân, gần như toàn quân bị diệt" lính liên lạc lời nói như là một đạo sấm sét giữa trời quang, bổ tình Triệu Cát mộng.

Chúng đại thần nghe được tin tức này sau cũng là bối rối không thôi, Thái Kinh quát to "Làm sao lại như vậy? Trước đó Đồng Quán truyền về chiến báo không phải ba trận chiến ba nhanh sao? Như thế nào lại bị này đại bại, Thánh thượng, người này nhất định là người Liêu phái tới nhiễu loạn chúng ta nghe nhìn gian tế, hạ quan đề nghị, đem nó chém đầu, lấy chính quân tâm." Kia lính liên lạc nghe xong kinh hoảng nói "Không, ta không phải người Liêu gian tế, Thánh thượng, mặt tướng lời nói, câu câu là thật a."

Lúc này Túc Nguyên Cảnh đứng ra nói ". Thánh thượng, không như nghe trước hết nghe hẳn đem Đồng Quán tại sao lại bị này đại bại, còn có cùng Liêu quân đối chiến trải qua đều tình tiết nói tới, dạng này, liền nhưng biết người này đến cùng phải hay không người Liêu gian tế, còn có, phía trước quân tình tin tức cận kề." Túc Nguyên Cảnh một bên nói, còn một vừa nhìn bên cạnh tức hồn hồn Thái Kinh, bởi vì dù sao cái này Đồng Quán là quá sư Thái Kinh tiền cử hiền tài nha.

Triệu Cát nghe xong, gật đầu nói "Túc Thái úy nói có lý, liền trước hết nghe người đem Đồng Quán cụ thể là như thế nào bại nói hết ra, nói chi tiết một chút." Kia lính liên lạc vội vàng dập đầu đạo "Vâng, tạ Thánh thượng Thái úy ân không giết." Túc Nguyên Cảnh thúc giục nói "Tốt, mau nói quân tình a" kia lính liên lạc sau khi cảm ơn điểm đều nói âm thanh là, liền đem Đồng Quán từ xuất binh chinh Liêu mãi cho đến cuối cùng đại bại sự tình nói cùng trong triều đám người.

Nguyên lai kia Đồng Quán trước đó ba lần đại thắng tất cả đều là người Liêu cố ý hành động, nó mục đích, chính là muốn tiêu diệt Đồng Quán, khiến cho chủ quan khinh địch, cho nên từng bước một đi vào người Liêu trong cạm bẫy, cuối cùng người Liêu thu lưới, đem Đồng Quán năm vạn đại quân vây quanh trong đó, toàn bộ tiêu diệt. Mà Đồng Quán thì tại tâm phúc bảo vệ dưới, mang theo hơn một ngàn người phá vây ra. Túc Nguyên Cảnh nghe xong hừ lạnh nói "Thật đúng là lợi hại a, năm vạn người đều đã chết, kia Đồng Quán lại còn có thể chạy thoát được đến, nhìn thủ đoạn bảo mệnh thật đúng là cao minh đầu."

Nghe được Túc Nguyên Cảnh châm chọc khiêu khích, Thái Kinh đáp lại nói "Túc Thái úy người đây là ý gì? Chẳng lẽ người là hi vọng đồng Xu Mật cũng theo năm vạn đại quân cùng một chỗ táng thân quân địch chi thủ sao?" Túc Nguyên Cảnh cười lạnh nói "Ta nhưng cũng không có nói như vậy, Thái thái sư người kích động như vậy làm gì? Chẳng lẽ quá thế người cũng cho rằng đồng Xu Mật làm ra có chút không ôn sao? A, nói đến cái này đồng Xu Mật vẫn là Thái thái sư người chỗ tiền cử người đầu.

" "Người có ý tứ gì?"

Nghe được Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh cãi lộn, Triệu Cát nhức đầu không thôi, quát to "Tốt đều không cần àm ỉ!" Nghe được Triệu Cát nổi giận, Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh đều đình chỉ cãi lộn, bất quá cũng đều hết sức ăn ý lẫn nhau trừng đối phương một chút. Triệu Cát thấy không có người lại dám nói chuyện thời điểm mở miệng nói "Hiện tại cũng không phải là trách cứ là trách nhiệm của ai thời điểm, mà là nên hảo hảo thương thảo thương thảo, sau này nên làm như thế nào?"

Lúc này trên triều đình lại khôi phục yên tĩnh, còn có thể thế nào, Đồng Quán mang theo năm vạn đại quân đều toàn quân bị diệt, còn có người nào đảm lượng cùng dũng khí đón lấy cục diện này đâu? Phải biết hiện tại cục diện này thế nhưng là ai tiếp ai xui xẻo a. Nếu là có thể đánh lui Liêu quân còn tốt, nhưng nếu là lại bại, thế tất sẽ đem Đồng Quán lúc trước chiến bại chi tắc nhất cử nhận lãnh tới. Nhưng nếu muốn chiến thắng Liêu quân, lại là bọc nào

khó khăn, nhất là bây giờ Liêu quân đại thắng, quân tâm sĩ khí phóng đại thời điểm.

"Nói chuyện nha? Bình thường không phải đều rất biết ăn nói sao? Làm sao hiện tại cũng thành câm?" Triệu Cát nhìn xem cả triều cúi đầu không nói dám người quát. Lúc này Cao Cầu đứng dậy tiến lên tấu nói ". Bẩm thánh thượng, hạ mưa quan bán tước là có một người tuyền, có thể đảm nhận hạ chống cự Liêu quân trách nhiệm." Triệu Cát nghe được Cao Cầu hữu chiêu, liền kinh hi nói "Ái khanh lời nói, lại là người phương nào?" Chỉ gặp Cao Cầu một mặt vui vẻ chỉ vào Triệu Cát trong tay tấu chương nói ". Chính là vậy bây giờ Thanh Châu Tuyên Uy tướng quân, Tần Ngao Thiên."

"Tần Ngao Thiên? !" "Tần Ngao Thiên? !" Nghe được Cao Cầu chỗ tiến cử người lại là Tần Ngao Thiên về sau Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh tất cả giật mình, "Tần Ngao Thiên" Triệu Cát cũng là cúi đầu suy tư. Cao Cầu lại nói" bệ hạ, kia Tần Ngao Thiên tại kinh chủ nhà tiểu phi một mực rất có thành tích, đủ để chứng minh năng lực bất phạm, hiện tại phương bắc Liêu quân xâm lấn, tình thế nguy cấp, bệ hạ nhưng một lệnh thuyền chuyển, đem Tần Ngao Thiên từ Thanh Châu điều đến phương bắc tiếp nhận Đồng Quán, vì ta Đại Tổng bảo vệ biên giới."

Cao Cầu tự nhiên không phải đang vì Tần Ngao Thiên chờ lệnh, mà là hắn cũng bởi vì Từ Ninh tại dưới trường một chuyện mà sinh ra khúc mắc trong lòng, cho nên mới muốn cho Tần Ngao Thiên đi đón hạ cái củ khoai nóng bỏng tay này. Túc Nguyên Cảnh cũng đã nhận ra Cao Cầu ý đồ, mặc dù khinh thường Cao Cầu lấy quyền mưu tư diễn xuất, nhưng Túc Nguyên Cảnh cũng không tốt đưa ra dị nghị. Mà Thái Kinh cũng giống như vậy, Đồng Quán cùng Tần Ngao Thiên hai người đều là tâm phúc của hắn (mặc dù chỉ là hắn cho rằng như vậy, Thái Kinh bản ý là không muốn trong đó bất kỳ người nào xảy ra chuyện, nhưng bây giờ Đồng Quán đã phạm phải sai lầm lớn, nếu như không có một cái dè thế tội tới thay thế cống nôi, chỉ sợ mình sẽ không gánh nổi Đồng Quán.

Mặc dù Tần Ngao Thiên cũng rất có năng lực, nhưng hắn hiện tại cùng thân cục cao vị Đồng Quán so sánh với, phân lượng vẫn là quá nhẹ, Thái Kinh đem hai cùng so sánh một phen về sau, liền quyết định sử dụng bỏ xe giữ tướng chỉ pháp, đem Tần Ngao Thiên ném đi ra. Ba người tâm tư dị biệt, bất quá kết quả lại là nhất trí, đó chính là từ Tần Ngao Thiên đến cống hạ cái này nôi, để hắn đi phương bắc tiếp nhận Đồng Quán chỉ huy kháng Liêu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99 : Thánh Chỉ Đến

Triệu Cát gặp thái sư cùng hai vị Thái úy đều không dị nghị, lại tưởng tượng Tần Ngao Thiên ngày thường công tích, liền gật đầu nói "Ừm, Trẫm đạo là đem cái này Tần Ngao Thiên quên mất, tốt, kia Trẫm liền phong nguyên Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên vì trung Vũ Tướng quân, vì triều đình chính tứ phẩm quan viên, ngay hôm đó Bắc thượng tiếp nhận đồng Xu Mật, chủ quản kháng Liêu hết thảy lớn nhỏ quân sự." Tự có đại thần đem nó lời nói ghi chép lại, sáng tác thánh chỉ, phái người đưa đi Thanh Châu Tần Ngao Thiên chỗ.

Mà Cao Cầu đang nghe Triệu Cát vậy mà cho Tần Ngao Thiên như thế lớn chức quyền về sau, lại ảm ảm cảm thấy kinh hãi, bất quá lại nghĩ lại, lại lớn, cũng phải có mệnh đi hưởng mới tốt a, hiện tại phái Tần Ngao Thiên đi phương bắc chống cự Liêu quân, có thể bắt từ chính là vạn hạnh, làm sao đảm cái khác. Nghĩ tới đây, Cao Cầu trong lòng cười lạnh liên tục "Tần Ngao Thiên a, người ta vốn không thù hận, muốn trách thì trách người chứa chấp không nên thu lưu người a "

Đương nhiên Cao Cầu chỉ biết là tại Tần Ngao Thiên thủ hạ có một cái Từ Ninh, nếu là Cao Cầu biết Tần Ngao Thiên thủ hạ còn có Lâm Xung Lỗ Trí Thâm Vương Tiến, thậm chí liền ngay cả hắn Thái úy phủ hai lần bị tặc nhân xông vào đều cùng Tần Ngao Thiên có liên quan lời nói, không biết hắn sẽ làm cảm tưởng gì.

Mà đối với Tần Ngao Thiên đột nhiên tăng nhiều quyền lợi, Thái Kinh cũng là cảm thấy giật mình trong lòng, mặc dù bây giờ hắn đã coi Tần Ngao Thiên là làm con roi, chẳng qua nếu như Tần Ngao Thiên thừa dịp này thời cơ quật khởi đâu? Vậy mình chẳng phải là làm mất đi cái này tâm phúc của mình sao? Cho nên tại Tần Ngao Thiên không có có thất bại trước đó, Thái Kinh vẫn là sẽ không đối từ bỏ. Mà Túc Nguyên Cảnh thì là cho rằng đây là đối Tần Ngao Thiên một lần tội luyện, đồng thời cũng viết sách cho Tần Ngao Thiên, để hắn nhận rõ những gian nịnh chi thần sắc mặt.

Rất nhanh, hôm nay trên triều đình phát sinh sự tình đều truyền đến Tần Ngao Thiên trong tai, đương nhiên, tới cùng một chỗ đến, còn có Huy Tông Hoàng đế thánh chỉ. Ngày này Tần Ngao Thiên ngay tại Thanh Châu thao luyện sĩ tốt, truyền chỉ thái giám liền tới."Thánh chỉ đến, Tần Ngao Thiên tiếp chỉ!"

Nhìn thấy truyền chỉ thái giám đến, lại thêm bén nhọn thanh âm phá không mà đến, Tần Ngao Thiên cùng dưới trường đám người còn có Tần Minh Hoàng Tín đẳng quan võ đều chạy ra nghênh đón thánh chỉ. Truyền chỉ thái giám gặp người đầu tới quỳ xuống về sau, thanh một chút cuồng hống, mở ra thánh chỉ tuyên đọc nói ". Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết. Bây giờ phương bắc Liêu quân quy mô tiến công ta Đại Tổng, hiện Trẫm bổ nhiệm chư Vệ tướng quân, Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên vì trung Vũ Tướng quân, vì ta triều đình chính tứ phẩm quan viên. Ngay hôm đó lên lãnh binh Bắc thượng, tiếp nhận đồng Xu Mật Sứ chương quân phía bắc kháng Liêu hết thảy lớn nhỏ quân sự công việc, khâm thờ."

Tần Ngao Thiên đứng dậy tiếp nhận thánh chỉ nói ". Mạt tướng tạ bệ hạ long ân, mời bệ hạ yên tâm, ta Tần Ngao Thiên nhất định sẽ bảo trụ ta Đại Tổng biên giới, không tiếp tục để Liêu quân lại tiến một binh một tốt." Truyền chỉ thái giám gật đầu nói "Trung võ lời của tướng quân, nhà ta sẽ giúp người đưa

đến, còn xin Tàn tướng quân thu thập xong hành trang, sớm ngày lên đường đi." "Vâng, Tàn mỗ biết" Tàn Ngạo Thiên vẫn là không lưu dấu vết cho cái kia thái giám đưa qua một chút bạc vụn. Cái kia thái giám tiếp nhận bạc sau liền lại không một chút nói nhảm, trực tiếp dẫn người rời đi.

Tại cái kia thái giám rời đi về sau, ngay sau đó lại có hai cái đưa tin người vì Tàn Ngạo Thiên đưa tới hai cái đại thần pm, hai cái này đại thần theo thứ tự là thái sư Thái Kinh cùng Thái úy Túc Nguyên Cảnh. Tàn Ngạo Thiên đưa tiễn đưa tin người sau về tới chúng tướng bên trong, Tàn Minh đầu tiên bái nói ". Chúc mừng Tàn tướng quân tấn thăng trung Vũ Tướng quân" cái khác tướng lĩnh như Hoàng Tín Sử Tiến Võ Tông mấy người cũng là chấp tay chúc mừng. Tàn Ngạo Thiên nhìn qua Túc Nguyên Cảnh cùng Thái Kinh đưa tới thư sau tức giận nói "Có cái gì tốt chúc mừng, chỉ là đi cho người ta chùi đít công nôi mà thôi."

Chúng tướng khó hiểu nói "Thiên ca lời ấy ý gì?" Tàn Ngạo Thiên đem hai tay chấp sau lưng, ngửa đầu nhìn hướng lên bầu trời nói "Kia Xu Mật Sử Đồng Quán lúc trước trừng người Liêu cạm bẫy, nắm vạn đại quân toàn quân bị diệt, hiện tại phương bắc chiến sự tràn ngập nguy hiểm, triều đình lúc này phải ta quá khứ, đơn giản liền là muốn cho ta đi thay thế Đồng Quán, đem nỗi oan ức này đem thuộc lòng, chúng ta đi, nếu là thành công chống lại người Liêu ngược lại còn tốt, nhưng nếu là thất thủ, trong triều gian thần thể tất sẽ đem trước đó hết thảy trách nhiệm đẩy lên trên người chúng ta."

Nghe những chuyện này nguyên do về sau, mỗi người đều lộ ra biểu tình khiếp sợ. Nhất là tính nết táo bạo Tàn Minh, chỉ gặp Tàn Minh giận dữ nói "Đám này gian thần, bình thường đối bách tính có chuyện lợi không nghĩ ra được, đối phó người Liêu thúc thủ vô sách,

Có thể tính kế từ bản thân người tới là phản ứng rất nhanh. Tàn tướng quân, chuyển này Bắc thượng hung hiểm vạn phần, liền để ta tới bồi tướng quân người cùng nhau đi phía bắc chống lại người Liêu, là quân người ra một phần lực đi." "Đúng, ta cũng là" Hoàng Tín Tàn Minh hai người thực tình nói ,

Tàn Ngạo Thiên lắc đầu nói "Tàn tổng quân cùng Hoàng đô giám tâm ý ta xin tâm lĩnh, nhưng Tàn mỗ lại là không thể mang hai vị tiến đến" Tàn Minh Hoàng Tín không hiểu, hỏi "Vì sao ta hai người đi không được?" Tàn Ngạo Thiên nói ". Dưới mắt Thanh Châu nạn trọng cướp chưa trừ, kia Tống Giang cũng không biết trốn hướng nơi nào, Tàn tổng quân hai người các người còn cần tọa trấn Thanh Châu a, vạn không thể để cho tặc nhân lần nữa tạo ra tới, còn có, Tàn mỗ Bắc thượng về sau, mong rằng tổng quân có thể thay ta nhiều hơn chiếu khán Tế Châu một hai."

Nghe Tàn Ngạo Thiên nói như vậy, Tàn Minh liền vỗ ngực nói "Đã dạng này, Tàn tướng quân người cứ yên tâm đi, ta cùng Hoàng Tín định sẽ không để cho đạo tặc phách lối." Tàn Ngạo Thiên gật đầu nói "Như thế, vậy liền tạ Tà tổng quân." "Tàn tướng quân khách khí" Tàn Ngạo Thiên cảm thấy hai người kia xưng hô này không xuôi, liền đề nghị "Tổng quân, đã người ta đều là tính Tàn, không ngại hãy gọi nhau là huynh đệ được chứ? Chớ có lại tổng quân tướng quân kêu, nghe cảm giác hạo hạo khách khí."

Tàn Minh nghe xong hào sảng cười nói "Tốt, vậy ta liền khinh thường, kêu lên một câu Tàn lão đệ" Tàn Ngạo Thiên gật đầu nói "Tốt, Tàn lão ca" "Ha ha" cùng Tàn Minh nói xong Tế Châu sự tình về sau, Tàn Ngạo Thiên nhân tiện nói "Tàn lão ca các người tiếp tục ở đây huấn luyện đi, ta muốn cùng dưới tướng đi đầu thu thập hành lý, chuẩn bị trở về Tế Châu chinh binh Bắc thượng" Tàn Minh gật đầu nói "Người đi đi, ta sẽ không quấy rầy" Thiên ừ một tiếng liền dẫn Sử Tiến bọn người rời đi.

Tàn Ngạo Thiên tại trở về thu thập hành lý đi ngang qua đại đường thời điểm, chính đụng Mộ Dung Ngạn đạt chạy tới tiễn biệt nói ". Lão đệ a, nghe nói người muốn rời đi?" Tàn Ngạo Thiên dừng bước nói "Đúng vậy a, lần này đến Thánh thượng coi trọng, điều ta đi phía bắc chống lại Liêu quân" Mộ Dung Ngạn đạt thâm trầm nói "Chuyến này hung hiểm, lão đệ người cần phải ngàn vạn cẩn thận a" Tàn Ngạo Thiên cười nói "Ăn lộc của vua, đương báo quân ân, chuyến này chống lại người Liêu, cũng là Tàn mỗ suy nghĩ trong lòng, ta sẽ hành sự cẩn thận, đa tạ Mộ Dung lão ca lo lắng."

Mộ Dung Ngạn đạt gật đầu nói "Lão đệ người trước thu thập hành lý đi, lão ca ta sẽ ở người chuẩn bị lên đường lúc ra khỏi thành đưa tiễn" "Kia lão đệ ta cái này liền trở về, cảm ơn lão ca." Đi vào trong phòng về sau, Tàn Ngạo Thiên cũng đối Mộ Dung Ngạn đạt cách nhìn có chỗ đổi mới, xem ra cái này Đại Tống quan địa phương cũng không hoàn toàn là như vậy gian trá sắc mặt nha. Liền cái này Mộ Dung Ngạn đạt tới nói, lại không quản hấn đối trị hạ bách tính như thế nào, chỉ ít đối với mình kia cũng là thật tâm tương giao, mặc kệ hấn phải chẳng mang cái gì tâm tư khác, chỉ ít theo Tàn Ngạo Thiên, lần này tiễn biệt, thật là bởi vì quả niệm chính mình mới sẽ đến đây căn dặn, "Tốt với ta người, ta ngạo thiên đều sẽ nhớ."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 100 : Rời Đi Thanh Châu

Tại Tàn Ngạo Thiên thu thập hành lý thời điểm, dưới trướng tại Thanh Châu tướng lĩnh sĩ tốt nhóm cũng đều tại riêng phần mình trong phòng thu thập bọc hành lý. Hoa Vinh thì là về đến trong nhà đồng dạng thu thập hành lý, vợ hán Hoa thị gặp tình này đi, không hiểu hỏi "Phu quân vì sao thu thập hành lý, chẳng lẽ phải có hành động?" Hoa Vinh gặp thế từ đến đây, tiến lên ôm lấy Hoa thị đạo "Đúng vậy a, Thánh thượng mệnh Tàn tướng quân lãnh binh đến phương bắc chống lại người Liêu, chúng ta tự nhiên cũng là muốn tùy hành. Phu nhân, người lên tại cái này Thanh Châu chờ ta sớm ngày khai hoàn đi."

Đúng lúc Hoa Tư cùng Hoa mẫu đi ngang qua Hoa Vinh trước cửa phòng, nhìn thấy ngay tại ôm nhau hai người, Hoa Tư trêu đùa "Huynh trưởng người đang làm gì nha? Cái này giữa ban ngày, thật là mắc cỡ đâu, hi hi" Hoa thị nghe thấy Hoa Tư thanh âm, vội vàng cùng Hoa Vinh tách ra, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ. Hoa Vinh cũng là buông ra trong ngực thê tử, tiến lên hướng lão mẫu cùng Hoa Tư bái nói ". Mẫu thân đại nhân, hải nhi sắp cùng tướng quân

đại nhân cùng nhau Bắc thượng chống lại Liêu quân, không thể tại mầu thân bên cạnh phụng dưỡng, mong rằng tiểu muội người có thể thay huynh chiếu cố tốt mầu thân cùng tẩu tử người "

Hoa Tư nghe được Hoa Vinh muốn theo quân xuất chinh tin tức sau giật mình nói "Các người muốn đi phía bắc? Chuyện gì xảy ra" Hoa Vinh lập tức đem Đồng Quán chiến bại cùng Hoàng Thượng về sau quyết định nói cùng trong phòng tam nữ nghe, tam nữ nghe xong đều kinh hãi không thôi, Hoa Tư càng là cả kinh nói "Ngay cả Đồng Quán năm vạn đại quân đều toàn quân bị diệt, hiện tại triều đình phái các người đi, đây không phải chịu chết sao?" Hoa Vinh giận dữ mắng mỏ Hoa Tư nói ". Không được nói bậy "

Hoa nẫu tiến lên một bước, vì Hoa Vinh sửa sang lại cổ áo, thắm thía nói "Con ta người yên tâm đi thôi, hảo hảo đi theo Tần tướng quân, đi giết người Liêu, để bọn hắn nhìn xem ta Đại Tống nam nhi tốt. Không cần phải lo lắng vì mầu, vì mầu chúng ta sẽ tại đây đợi người khai hoàn mà về." Hoa Vinh trừng mắt gắt đầu nói "Vâng, hài nhi biết, mầu thân đại nhân ngài bảo trọng thân thể" Hoa Tư thì ở một bên không biết nghĩ cái gì, con mắt loạn chuyển, sau đó liền giống là nghĩ đến cái gì, âm thầm làm quyết định.

Chiều hôm ấy, Tần Ngao Thiên liền triệu tập Tế Châu đại quân chung hơn ba ngàn người tại trong thành sân huấn luyện tập hợp, chuẩn bị khởi hành rời đi Thanh Châu. Tần Minh, Hoàng Tín, Mộ Dung Ngạn đặt bọn người trước để đưa tiễn. Một nhóm đi ra khỏi cửa thành về sau, Tần Ngao Thiên một chấp tay nói "Các vị tinh ý Tần mỗ lao đề trong lòng, chỉ là tổng quân thiên lý chung tu nhất biệt, các vị liền dừng bước nơi này đi, đợi ngày khác ngày Tần mỗ đánh lui Liêu quân, chắc chắn đến đây sẽ cùng các vị gặp nhau, các vị, bảo trọng!"

"Bảo trọng a!" "Một đường cẩn thận!" Các loại thanh âm từ phía sau truyền đến, Tần Ngao Thiên chỉ lộ ra bóng lưng, lại vung vung tay lên. Trong đám người, những cái kia ngay tại trùng kiến gia viên dân chúng, Hoa mầu, Hoa thị, cũng đều yên lặng vì đại quân tiễn biệt, chúc phúc. Chỉ là, tại bên cạnh của các nàng, lại là không thấy tiểu muội Hoa Tư thân ảnh. Tần Ngao Thiên trên đường đi đầu phái Thời Thiên đi Vận Thành Lương Sơn đi đem tam Nguyên một ngàn thủy quân triệu hồi Tế Châu, lại lại phái một đi đứng nhẹ nhàng Lang vệ tiến đến Tế Châu truyền lệnh đại quân riêng phần mình thu thập bọc hành lý tại sân huấn luyện tập hợp.

Thời Thiên hai người riêng phần mình lĩnh mệnh rời đi, Tần Ngao Thiên dễ dàng cho trên đường trung bình, cộng đồng tiến đến tiến đánh người Liêu. Lúc này có một nhóm ba người mang theo một chút tráng sĩ đến đây họp nhau. Chỉ gặp kia cầm đầu ba người, vốn là tráng hán, người cầm đầu kia đạo sĩ cách ăn mặc, trong tay một thanh chim nổi, bên hông quấn một thanh Lưu Tinh Chùy, xem ra xác nhận cùng Công Tôn Thắng là một loại người, đều là có thể hô phong hoán vũ đạo sĩ. Hậu viện hai trong tay người cũng có một mặt đoàn bài, bên trái người kia lưng đeo hai mươi bốn thanh phi đao, bên phải người kia lưng đeo hai mươi bốn thanh tiểu thương.

Lúc đầu Tần Ngao Thiên còn không biết mấy người kia là lai lịch ra sao, nhưng gặp hậu viện hai người trang phục vũ khí, liền biết ba vị này là người phương nào. Chỉ nghe phía trước một người chấp tay bái nói ". Tần tướng quân, ta đám huynh đệ làm nghe Tần tướng quân nhân nghĩa, dùng người từ trước đến nay không bảm vào một khuôn mẫu, hiện nghe Tần tướng quân muốn đi phía bắc kháng Liêu, ta đám huynh đệ liền chuyển tới để đầu nhập tướng quân, hi vọng tướng quân có thể mang ta lên huynh đệ cùng nhau đi giết này Liêu chó."

Tần Ngao Thiên cười dẫn tay nói ". Mấy vị tráng sĩ mau mau xin đứng lên, các người có thể có này can đảm, Tần mỗ kính nể không thôi, còn xin tráng sĩ báo lên tính danh, đợi ta về Tế Châu thành sau lại vì các người phân phối sự vật." Ba người đứng dậy, người cầm đầu kia vui vẻ nói "Xem ra giang hồ truyền ngôn quả nhiên không cần a, Hồi tướng quân đại nhân, ta gọi Phiến Thủy, người giang hồ xưng 'Hỗn Thế Ma Vương', hai cái này là huynh đệ của ta, bên trái cái kia là "Bát Tỉ Na Trá" Hạng Sung.

Bên phải kia là "Phi Thiên Đại Thánh" Lý Cồn."

Tần Ngao Thiên cùng hạng Lý hai người gặp lễ về sau, đồng thời thăm nghĩ lấy quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, lập tức phái cùng kia năm trăm tráng sĩ cùng nhau gia nhập vào trong quân. Mà Tần Ngao Thiên lại không biết, trong quân đội một góc nào đó, một đôi mắt một mực tại gấp nhìn mình chăm chăm. Tần Ngao Thiên bỗng nhiên giống như là cảm giác được cái gì, quay người quay đầu nhìn lại, người kia nhanh liền cúi đầu, biến người mệnh mông, Tần Ngao Thiên tự nhiên không phát hiện được cái gì, lập tức lác đầu liền tiếp theo lĩnh quân đi tới.

Hành quân sau một thời gian ngắn, Tần Ngao Thiên đến Tế Châu thành phụ cận, xa xa nhìn lại, liền gặp thái thú Trương Thúc Dạ cùng người khác thuộc cấp ở cửa thành chỗ nghênh đón Tần Ngao Thiên một nhóm. Đi đến trước mặt, Tần ngao thiên hạ ngựa bái nói ". Làm phiền thái thú đại nhân ngài, lại còn tự thân nghênh đón chúng ta" Trương Thúc Dạ cười nói "Không sao, việc nhỏ, chỉ là Tần tướng quân a, người lần này Bắc thượng kháng Liêu áp lực cùng nguy hiểm thể nhưng là không nhỏ a, người nhưng ngàn vạn coi chừng a."

Nhìn xem nhiều người như vậy lo lắng an nguy của mình, Tần Ngao Thiên cười nói "Ha ha, Tần mỗ có thể được nhiều người như vậy lo lắng, đời này không tiếc, thái thú đại nhân người yên tâm, Tần mỗ về vạn phần lưu ý, mà lại, người Liêu cũng dừng hòng tại ta ngay dưới mắt lại quấy nhiễu ta Đại Tống một tơ một hào." Nghe được Tần Ngao Thiên lời nói hùng hồn, Trương Thúc Dạ thật sâu bái, nói ". Tần tướng quân ngài vất vả, xin nhận ta cúi đầu" Tần Ngao Thiên vội vàng đỡ dậy Trương Thúc Dạ nói ". Thái thú đại nhân mau mau xin đứng lên, Tần mỗ chỉ là đi thuộc bốn phận sự tình mà thôi."

Đỡ dậy Trương Thúc Dạ về sau, Tần Ngao Thiên nói "Đội sau khi ta rời đi, cái này Tế Châu an nguy liền nắm cùng thái thú đại nhân, còn có, Tần mỗ gia quyến, cũng muốn phiền toái đại nhân ngài." Trương Thúc Dạ nói "Tần tướng quân người yên tâm đi, lão hủ nhất định sẽ bảo vệ tốt cái này Tế Châu bách tính cùng tướng quân người nhà của ngài." Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Nếu như thế, kia Tần mỗ liền yên tâm."

Lập tức Tần Ngao Thiên mang binh tiến vào sân huấn luyện bắt đầu chỉnh đốn, lúc này Thời Thiên từ lâu mang theo tại Lương Sơn bên nước bên trong huấn luyện tam Nguyên cùng một ngàn thủy quân trở về, lại thêm thành nội một ngàn dự bị Binh, cùng Tần Ngao Thiên một đường bắt được Phiến Thủy hơn năm trăm người cùng mình bốn trăm Lang vệ, hiện tại cái này trong sân huấn luyện, tổng cộng có sĩ tốt chín ngàn người hơn người.

Tần Ngao Thiên đi lên đài cao lớn tiếng nói "Các huynh đệ, nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ, bây giờ phương bắc người Liêu phạm ta biên giới chiến sự khẩn cấp, hiện tại đến chúng ta hồi báo quốc gia cùng bách tính thời điểm, tiếp xuống làm thế nào, liền muốn nhìn chúng ta. Đến, để cho ta nghe nghe quyết tâm của các người!" Hơn chín ngàn người đồng loạt hô lớn "Đuổi đi Liêu chó, thù quê hương của ta! Đuổi đi Liêu chó, thù quê hương của ta!

Đuổi đi Liêu chó, thủ quẻ hương của ta!"

Nghe toàn trường quân sĩ cùng kêu lên hò hét, Tần Ngao Thiên vui mừng gật gật đầu, quát "Tốt, nghe ta hiệu lệnh, đại quân mở phát, đem Liêu chó chạy trở về!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101 : Xuất Binh

Tần Ngao Thiên nhìn xem quân tình xúc động phần nộ chúng bọn, thật sâu gật gật đầu, có này sĩ khí, ngược lại là kiện rất tốt sự tình. Đón lấy, Tần Ngao Thiên liền dẫn lĩnh đại quân xuất phát, chậm rãi cả đội rời đi sân huấn luyện, mục tiêu, phía bắc Trắc châu phương hướng.

Lúc này Lý Sư Sư ngay tại phòng ốc bên trong rửa mặt, chợt nghe nha hoàn xuân lan thu cúc hai người từ ngoài cửa phòng cuống quýt chạy vào. Lý Sư Sư cau mày nói "Đều bao lâu, làm sao còn không biết quy củ như vậy, hoảng hoảng trương trương giống cái bộ dáng gì?" Xuân Lan thở hồng hộc không để ý tới Lý Sư Sư trách cứ, nói ". Phu nhân, Tần tướng quân hẳn đều muốn đi phía bắc chinh Liêu, lập tức liền muốn ra khỏi thành, phu nhân người bây giờ như không nhìn tới Tần tướng quân một chút, chỉ sợ lại gặp nhau thời điểm cũng không biết là bao lâu sau "

Lý Sư Sư nghe xong hoảng sợ rơi hạ thủ bên trong lược, trừng to mắt hỏi "Người nói nhưng là thật? Tần lang hấn hiện tại ở đâu?" Thu Cúc chỉ vào ngoài cửa nói ". Giờ phút này chỉ sợ là mau ra thành" Lý Sư Sư nghe xong liền vội vàng chạy ra ngoài, xuân lan thu cúc phản ứng một chút, liền tại theo sát phía sau bên trên Lý Sư Sư bộ pháp.

Tần Ngao Thiên lúc này đã dẫn đầu chín ngàn sĩ tốt đến cửa thành, từng bước một hướng ngoài cửa thành bước đi, Tần Ngao Thiên, Sử Tiến Hoa Vinh đẳng thì là ở cửa thành chỗ trông giữ quân kỳ, Tần Ngao Thiên đã cùng Trương Thúc Dạ đề cập qua, để tại mình rời đi sau lại tự hành trưng binh thủ hộ Tế Châu, ngày sau như gặp phiền phức có thể đi Thanh Châu tìm Tần Minh tổng quân xin giúp đỡ, địa phương bên trên thì là có thể đi độc Long Cương hướng chúc Hồ Lí Tam trang xin giúp đỡ, mà trong thành chín ngàn nhân mã mình thì là toàn bộ mang đi.

Tại cái này chín ngàn nhân mã bên trong, vẫn là Sử Tiến, Chu Đồng, Từ Ninh lĩnh một ngàn mã quân. Loạn Đình Ngọc, Chúc Long, Chúc Hồ lĩnh một ngàn mã quân. Biện Tường, Mi Sánh hai người lĩnh một ngàn mã quân. Sơn Sĩ Kỳ, Lưu Đường, Lôi Hoành lĩnh một ngàn bộ quân. Dương Chí, Võ Tông, Hồ Tam Nương lĩnh một ngàn bộ quân. Tác Siêu, Bảo Húc, Hồ Thành lĩnh một ngàn bộ quân. Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thất lĩnh một ngàn thủy quân. Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Triều Cái bốn người lĩnh kia một ngàn dự bị Binh cùng trên đường mới được binh sĩ. Cái khác Lang vệ thì là Tần Ngao Thiên thân thuộc bộ đội, chung bốn trăm người, đầu lĩnh Thời Thiên.

Qua một chút thời gian, chín ngàn đại quân mang theo đồ quân nhu lương thảo toàn bộ trở ra thành đến, Tần Ngao Thiên gặp tất cả mọi người thông qua được tương đối nhỏ hẹp cửa thành, nhìn hướng về phía trước vùng đất bằng phẳng, liền ngừng đầu nói "Tất cả mọi người nghe lệnh, tăng tốc đi tới!" Tự có kèn lệnh Binh thổi lên kèn lệnh, hơn chín ngàn người tinh thần chấn động, từ quân tiên phong bắt đầu, bước nhanh hơn. Lúc này Lý Sư Sư tam nữ mới từ trong thành đuổi ra thành đến, gặp đại quân tăng nhanh tiến quân bộ pháp liền muốn rời khỏi, Lý Sư Sư tình thế cấp bách hô to "Phu quân!"

Ngay tại quân đội bên cạnh Tần Ngao Thiên nghe được thanh âm quen thuộc, phía sau nhìn lại, xa xa liền nhìn thấy thê tử của mình Lý Sư Sư, ở phía sau đau khổ đuổi theo. Tần Ngao Thiên vội vàng giục ngựa trở về, cùng Sử Tiến nói câu tiếp tục đi tới liền rời đi bộ đội, hướng Lý Sư Sư chạy đến. Lý Sư Sư gặp Tần Ngao Thiên chạy tới, cái này mới dừng bước lại bắt đầu điều trị khí tức, sau người xuân lan thu cúc hai người thì là từng ngậm từng ngậm thở phì phò.

Tần Ngao Thiên giục ngựa đi vào Lý Sư Sư bên người, hạ đến ngựa đến nhờ lên một môi không được Lý Sư Sư nói ". Sư Sư người làm sao chạy ra ngoài?" Lý Sư Sư mang theo ánh mắt u oán oán giận nói "Tại sao trở lại liền đi, cũng không biết về nhà thăm một chút" Tần Ngao Thiên bắt đắc dĩ nói "Không có cách, phương bắc chiến sự bất lợi, Hoàng Thượng vội gọi ta đi chi viện, lúc này mới không để ý đến nương tử, là ta không đúng, mong rằng nương tử chớ trách."

Lý Sư Sư hờn dỗi Tần Ngao Thiên một câu "Ai trách người" tiếp lấy dùng kia trắng nõn hai tay vỗ tới Tần Ngao Thiên trên bờ vai bụi đất, nói ". Người chú ý an toàn, ta ở đây đợi người trở về" Tần Ngao Thiên cảm thụ được Lý Sư Sư nồng hậu dày đặc quai niệm chi tình sâu là cảm động, hẳn đem Lý Sư Sư tay nắm trong lòng bàn tay hôn khẽ một cái, mỉm cười nói "Yên tâm đi, ta sẽ rất mau trở lại, người cũng muốn khá bảo trọng, chú ý thân thể, chớ có ngã bệnh" Lý Sư Sư hốc mắt ẩm ướt, nằng cịu đầu xuống, không cho Tần Ngao Thiên trông thấy, sau đó nặng nề gật đầu.

Tần Ngao Thiên làm xong đây hết thấy, liền cùng xuân lan thu cúc nói ". Các người chiếu cố tốt nương tử, ta đi trước" hai nữ tiến lên nâng lên Lý Sư Sư nói ". Lão gia yên tâm đi, chúng ta sẽ phụng dưỡng tốt phu nhân" Tần Ngao Thiên ừ một tiếng, liền giục ngựa rời đi, chỉ còn lại tam nữ tại nguyên chỗ sĩ ngốc đứng đấy.

Tần Ngao Thiên về tới trong quân, Sử Tiến bọn người cũng không có nói cái gì, mà là tiếp tục yên lặng đi đường. Nhưng lúc này một đôi mắt trong quân đội một góc nào đó nhìn chăm chăm trở về Tần Ngao Thiên, ánh mắt kia, tựa hồ mang theo một chút tình cảm phức tạp, giống như u oán, lại như sầu não.

Tần Ngao Thiên lúc này mang theo ly biệt thương cảm, tự nhiên cũng là không có chú ý tới kia đến từ một góc nào đó ánh mắt.

Mấy ngày sau, Tần Ngao Thiên đứng hơn một vạn người đi tới phía bắc khoảng cách Trác châu gần nhất Hà Gian phủ. Kia Đồng Quán đứng tướng bên thua lúc này cũng là tại cái này Hà Gian trong phủ chính đồn. Tần Ngao Thiên một đường đi tới lại phải chứng nhiều nghĩa sĩ đến đây họp nhau, cho nên hiện tại bộ đội đã từ hơn chín ngàn người mở rộng cho tới bây giờ hơn vạn người. Kia Đồng Quán cũng đã nhận được triều đình phương diện tới thánh chỉ, muốn mình đem phương bắc hết thầy quân sự giao cho Tần Ngao Thiên, mình thì là hồi kinh báo cáo công tác.

Đương Đồng Quán nhìn thấy cái này ý chỉ thời điểm, đầu tiên là giật mình, sau đó đại hỉ, bởi vì phía trên cũng không có nói muốn xử trí như thế nào mình, mà là vì chính mình tìm tới một cái công nỗi người tới. Mà mình vẹn vẹn chỉ là hồi kinh báo cáo công tác mà thôi, liền bằng các mối quan hệ của mình cùng thủ đoạn thế lực, nhất định sẽ bình an vô sự. Đồng Quán thật sự là thật là vui. Mà dưới tay hần tâm phúc đô giám vương nghĩa thì là nịnh nọt nói "Cái này Tần Ngao Thiên tới nhưng thật là đúng lúc, có hần đến đón lấy, ngày sau triều đình liền sẽ không lại đến tìm chúng ta trước đó binh bại phiền toái "

Đồng Quán ha ha cười nói "Đúng vậy a, cái này Tần Ngao Thiên thật đúng là cái 'Người tốt' đâu, ha ha ha" tiếng cười chói tai tại Đồng Quán trong đại trường vang lên. Lúc này kia vương nghĩa lại nói" đại nhân, dù sao chúng ta cũng muốn đi, cái này nho nhỏ Hà Gian phủ đoán chừng kia Tần Ngao Thiên cũng là thủ không được, chúng ta cũng không thể đem nơi đây màu mỡ tiện nghi người Liêu a." "Ý của ngươi là?" Đồng Quán ra vẻ vô tri mà hỏi thăm "Đại nhân ngài chẳng lẽ không hiểu tiểu nhân đang nói cái gì sao?" Thấy vương nghĩa kia vẻ mặt tà ác, hai người liền lại tại trong đại trường nở nụ cười.

Mà theo đô giám vương nghĩa một cái ý nghĩ, cái này Hà Gian phủ bách tính ngược lại là gặp tai vạ, nguyên lai là vương nghĩa cùng Đồng Quán hạ lệnh, bởi vì trước đó binh bại vật liệu quân nhu đều bị địch nhân bắt đi, cho nên mệnh lệnh các tướng sĩ tại cái này Thương Châu thành nội ngay tại chỗ bổ sung quân nhu. Nay khiến vừa ra, những quân sĩ kia liền đem đối với người Liêu lửa giận toàn bộ phát tiết đến dân chúng trên thân, trong lúc nhất thời tại Thương Châu thành nội, những cái kia Đại Tổng bọn cướp bóc đốt giết, việc ác bất tận. Thậm chí còn có sĩ tốt gặp nhà ai nữ tử đáng đáp tiêu chí, liền cường ép đem nó bắt đến, tùy tiện tìm nơi hèn lẩn liền làm kia cầu thả sự tình.

Mà Đồng Quán thì tại trong đại trường giống như không có nghe được phía ngoài tiếng kêu thảm thiết, chuyên tâm đọc lấy sách. Đáng hận đám này binh sĩ, đối mặt người Liêu lúc nhỏ yếu giống cừ non, nhưng cầm lên đồ đao đối mặt lên bách tính đến, thậm chí là dân chúng của mình, vậy mà từng cái như là sài lang hồ báo hung mãnh. Thật sự là thật đáng buồn, thật đáng giận.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102 : Xung Đột

Tần Ngao Thiên một nhóm vừa tiến vào Hà Gian phủ cảnh nội, liền xa xa nghe được trong thành truyền đến tiếng kêu thảm thiết, thậm chí còn mơ hồ có thể thấy được trong thành nơi nào đó có khói đen dâng lên. Tần Ngao Thiên kinh hãi nói "Chẳng lẽ là Liêu người đã dẹp xong Hà Gian phủ? Nhưng Đồng Quán đâu? Hần vì sao không có phái người đưa tới tin tức." Tần Ngao Thiên không nghĩ tới, đây hết thầy đều là Đồng Quán dưới tướng quân sĩ gây nên, Đồng Quán lại như thế nào sẽ cho Tần Ngao Thiên đưa tới quân báo đâu? Chẳng lẽ muốn nói cho hần biết mình ở trong thành làm ác đó sao?

Tần Ngao Thiên vội vàng hạ lệnh tăng tốc hành quân đồng thời chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, chúng tướng tuân lệnh, đều nắm chặt binh khí trong tay, đồng thời ở trong lòng cảm thán nói "Rốt cục muốn khai chiến" kỳ thật Lỗ Trí Thâm Võ Tòng bọn người ở tại nghe được trong thành tiếng kêu thảm thiết thời điểm, cũng đã giận không thể giải đáp, dự định hạo hạo đại sát một phen. Tại nửa đường lúc Tần Ngao Thiên cũng đã mệnh Lâm Xung bốn người tháo mặt nạ xuống, lấy chân diện mục gặp người, mà cái khác không biết rõ tình hình tướng lĩnh tại nhìn thấy mấy vị này giáo đầu chân diện mục sau đều cảm thấy chấn kinh.

Cùng lúc đó, tại sông kia ở giữa trong phủ, cũng có một người không quen nhìn Đồng Quán đám người cách làm, nhưng lại không thể làm gì, hần có khả năng làm, cũng chỉ là sẽ tại trước mắt mình làm ác quân sĩ ngăn lại, mà những cái kia quân sĩ tự nhiên cũng là không phục hần, trong đó còn có một cái quân du côn một tay nắm lấy một cái quần áo không chỉnh tề nữ tử mắng "Hàn năm, tiểu tử ngươi dựa vào cái gì quản lão tử, đây chính là Đồng đại nhân tự mình hạ lệnh cho phép, ngươi có cái gì bất mãn, đi tìm người ở phía trên đi nói, ít đến xấu lão tử chuyện tốt."

Đón lấy, kia quân du côn liền tiếp theo mặt mũi tràn đầy cười dâm đối nữ tử kia động thủ động cước. "Ngươi!" Kia Hàn năm bị người chống đối về sau, tức giận đến phình lên, lại lại không dám động thủ. Đúng lúc này, đám người chợt nghe được rất nhiều người tiến vào trong thành hô to thanh âm, tiếp lấy liền gặp một nhóm thân mang trang phục quân lữ từng cái tay cầm đao thương xông vào thành đến đem thành nội tất cả làm loạn quân sĩ chế phục cảm xuống. Mà một đội nhân mã cũng đi tới Hàn năm lượng người nơi này muốn đem hai bọn họ mang đi, đội nhân mã này cầm đầu là Tiêu Đình.

Kia trước đó còn mở miệng châm chọc Hàn năm quân du côn gặp quần áo cùng mình đều là Đại Tổng binh sĩ, liền chế cười nói "Ài, mấy ca các loại, chó không phải là các ngươi cũng coi trọng nữ tử này? Vậy ta để cùng các ngươi chơi trước, ta chờ các ngươi về sau lại chơi nha." Nhưng đáp lại kia quân du côn chỉ là Tiêu Đình đối bụng tròng điệp một quyền, kia quân du côn bị đau quỳ rạp xuống đất, ngoan độc nhìn về phía Tiêu Đình nói ". Ngươi dám đánh lão tử, lão tử muốn để ngươi biết đặc tội lão tử hạ trảng. Các huynh đệ, lên cho ta" lúc này từ bên cạnh cái khác phòng ốc bên trong ra hơn mười cái này quân du côn thủ hạ, cũng đều là chút lưu manh nhân vật, những người kia nghe được kia quân du côn mệnh lệnh, liền hướng Tiêu Đình đánh tới.

Tiêu Đình gấp trên tay quần áo không chỉnh tề thiếu nữ lúc cũng đã tràn đầy một bụng phần nộ, lúc này gấp thứ nhất đi hơn mười người nhào tới, liền dự định tốt tốt dọn dẹp một chút những người này, thế là khoát tay ngừng lại sau lưng muốn lên trước hỗ trợ thủ hạ. Kia quân du côn gặp Tiêu Đình vậy mà muốn lấy lực lượng một người đối phó mình hơn mười người, cười to không thôi, hần thậm chí phảng phất đã thấy Tiêu Đình bị nhóm người mình đánh đập trắng cảnh. Nhưng sự thật thường thường sẽ cho người đến một cái cường lực cái tát, giống như trước mắt.

Chỉ gặp Tiêu Đình đâm xuống trung bình tấn, dồn khí đan điền, đem mình nhiều năm đầu vật thủ đoạn cùng Quân Thê Quyền tan làm một thể, trong lúc giờ tay nhắc chân liền đem cái này một đám quân du côn toàn bộ đánh té xuống đất. Hàn năm cùng kia quân du côn đầu lĩnh đều là thấy mắt choáng váng. Tiêu Đình giải quyết những này quân du côn sau phui tay, đối sau lưng Tế Châu quân nói ". Mang đi" phía sau quân sĩ tự tiện tiến lên đem hơn mười cái quân du côn toàn bộ mang đi. Sau Tiêu Đình nhìn về phía Hàn năm, còn không cần nói, Hàn năm liền lựa chọn tự hành cùng thứ nhất cùng đi. Tiêu Đình nhẹ gật đầu, tạm thời không đề cập tới.

Trải qua ngắn ngủi ồn ào, trong thành lần nữa trở về bình tĩnh, những cái kia trước đó nhiễu loạn bách tính bọn đều bị Tế Châu quân bắt giữ lấy trên quảng trường. Mà những cái kia trước đó bị xâm phạm dân chúng thì là đều tránh trong nhà, xuyên thấu qua khe cửa quan sát đến bên ngoài chuyện xảy ra.

Tần Ngạo Thiên cùng người khác đem cười ngửa vào tới thành đến, liền gặp Lỗ Trí Thâm Võ Tòng đẳng người ép Đồng Quán dưới trường một đám quân sĩ tại quảng trường chờ đợi Tần Ngạo Thiên. Tần Ngạo Thiên dò hỏi "Trước đó trong thành đã xảy ra chuyện gì?" Võ Tòng tức giận nói "Thiên ca, nguyên lai cũng không cái gì người Liêu, trước đó hết thấy, đều là bọn này cầm thú gây nên, Thiên ca người xem một chút cái này Hà Gian phu,

Nhìn xem những này bị bọn này bọn cầm thú họa loạn dân chúng."

Nghe lại là mình Đại Tổng binh sĩ đối với mình Đại Tổng bách tính hạ độc thủ về sau, Tần Ngạo Thiên giận dữ giận dữ, quát "Các người là ta Đại Tổng binh sĩ, vậy mà đối dân chúng của mình ra tay, các người nhưng có nhân tính? Các người đơn giản ngay cả người cũng không bằng, truyền ta quân lệnh, đem những này họa loạn bách tính đám binh sĩ, toàn bộ chém đầu, một tên cũng không để lại!" Võ Tòng Lỗ Trí Thâm hai người nghe xong gật đầu nói "Tuân mệnh!" Nói xong liền muốn vung đao đem những này quân sĩ chém đầu, mà cầm đầu chính là kia đô giám vương nghĩa. Ngay tại Võ Tòng đao muốn hạ xuống xong, từ trong đại trường đi ra Đồng Quán quát "Dừng tay!"

Kia vương nghĩa vốn cho là mình hẳn phải chết không nghi ngờ, chợt nghe đến Đồng Quán thanh âm truyền đến, lập tức tựa như đổi thành một người khác, giây dựa lấy đứng lên, vênh vang đắc ý trừng mắt Võ Tòng cùng Tần Ngạo Thiên, ý kia chính là "Chờ lấy xem đi, ta chủ nhân đến rồi, các người không có biện pháp bắt ta" Tần Ngạo Thiên không để ý tới vương nghĩa ánh mắt, mà là đối Đồng Quán chấp tay nói "Nguyên lai là đồng Xu Mật, không biết đồng Xu Mật lúc này tới, là muốn làm thế nào? Chẳng lẽ lại là muốn vì những này nhiễu loạn bách tính đám binh sĩ giải vây sao?"

Đồng Quán nhìn thoáng qua vương nghĩa bọn người, nói ". Tần tướng quân, bọn hần làm như vậy cũng là sự tình ra có nguyên nhân, thật sự là bởi vì ta phương vật liệu quân nhu đều bị kia người Liêu bắt đi, ta bắt đắc dĩ, mới có thể để bọn hần ở chỗ này ngay tại chỗ bỏ sung, nhưng chưa từng nghĩ bọn hần sẽ làm ra chuyện như thế đến, mong rằng Tần tướng quân có thể nể tình ta, đem bọn hần giao để ta tới xử trí, Đồng mỗ ở đây đi đầu cảm ơn" nói xong Đồng Quán đối Tần Ngạo Thiên bái.

Tư thái ngược lại là thả rất thấp, Tần Ngạo Thiên tại nội tâm nghĩ đến, bất quá, ta nhưng không để mình bị đẩy vòng vòng. Tần Ngạo Thiên cười lạnh nói "Hừ, đồng Xu Mật nói thật sự là êm tai, quân nhu không đủ, đây chính là người phóng túng dưới trường tùy ý nhiễu loạn bách tính lý do?" Đồng Quán gặp Tần Ngạo Thiên vậy mà khó chơi, liền đánh cả giận nói "Vậy người nghĩ muốn thế nào?" Tần Ngạo Thiên ngẩng đầu nói "Căn cứ quân kỷ, tự tiện nhiễu loạn bách tính người, chém!"

Nghe được Tần Ngạo Thiên trả lời, vương nghĩa bọn người liền bắt đầu bất an, nhao nhao cầu xin Đồng Quán nói ". Đại nhân, van cầu người, cứu lấy chúng ta a" Đồng Quán cũng là sắc mặt tái xanh nói ". Ở chỗ này có hơn một ngàn người, chẳng lẽ lại Tần tướng quân người muốn đem những này quân sĩ toàn bộ chém đầu sao? Chẳng lẽ Tần tướng quân người không biết pháp không trách chúng đạo lý sao?" Tần Ngạo Thiên cười lạnh nói "Cũng bởi vì người người đều như người ý tưởng như vậy, nghĩ đến pháp không trách chúng, cho nên tại người khác làm ác thời điểm không có kịp thời khuyên can, mà là theo chân cùng nhau làm ác, cho nên mới sẽ tạo thành hôm nay Thương Châu bách tính tai nạn. Ta Tần Ngạo Thiên hôm nay liền muốn lấy cái này hơn một ngàn người đến cảnh cáo ta quân tướng sĩ, cảnh cáo gặp người, tại ta Tần Ngạo Thiên cái này, liền không có pháp không trách chúng cái này nói chuyện. Lỗ Trí Thâm Võ Tòng nghe lệnh, chém!"

"Được rồi" nghe được Tần Ngạo Thiên mệnh lệnh, Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng liền giờ tay chém xuống, đem vương nghĩa cùng một tên khác quan quân chém đầu, thủ hạ tại nhìn thấy hành động về sau, liền cũng từng cái rơi xuống đồ đao trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 103 : Lần Đầu Giao Phong

Tro mắt nhìn Tần Ngạo Thiên đem mình tâm phúc vương nghĩa cùng mình dưới trường hơn một ngàn tướng sĩ toàn bộ chém đầu, Đồng Quán tức giận đến thành màu xanh tím, chỉ vào Tần Ngạo Thiên nửa ngày mới nói một câu "Tốt, người có gan, hi vọng người về sau không muốn rơi trên tay ta, hừ!" Nói

xong Đồng Quán liền dẫn dưới trướng còn lại hai ngàn tướng sĩ rời đi Hà Gian phủ, về phần Liễu quân binh lực như thế nào, trong đó lại người nào cần thiết phải chú ý Đồng Quán thì là không nói tới một chữ.

Mà kia trước đó đã từng bị Tiêu Đình mang đi Hàn Ngũ thì bị tra ra cũng không có nhiều loạn hơn trăm họ mà miễn ở vừa chết, Hàn Ngũ giữ được tính mệnh sau lại đổi Tàn Ngao Thiên Tế Châu quân cao nhìn thoáng qua, đồng thời ở trong lòng nghĩ đến "Đây mới thật sự là Đại Tổng quân nhân, không làm việc thiên tư, nhìn rõ mọi việc, lại hành động cấp tốc, quân kỷ nghiêm minh" tại quay đầu nhìn mình một bên những cái kia lười nhác tan rã bọn, Hàn Ngũ âm thầm lắc đầu, đồng thời ở trong lòng âm thầm lập xuống mục tiêu "Ta Hàn Ngũ về sau nhất định cũng muốn rèn đúc ra dạng này một chi thiết huyết bộ đội đến thủ vệ giang sơn."

Lúc này Tàn Ngao Thiên phái người đi trong thành dán thông báo an dân, lại phái người đem cái này đầy đất thì thể thu liễm đến ngoài thành đi chôn giấu đi, lại từ mình mang theo lương thảo đồ quân nhu bên trong xuất ra một chút đến để cho người ta phân cho dân chúng trong thành, để cầu có thể để cho đền bù trước đó Đồng Quán bọn người phạm vào sai lầm. Dân chúng gặp cái này mới tới một đám quan quân cùng lúc trước nhóm người kia không phải người một đường, càng đem những cái kia nhiều loạn gia viên của mình đem binh sĩ đều giết, trả lại cho mình bọn người tiền tài lương thực vì đó trước đám người kia chuộc tội, liền biết đây là quan tốt tới, thế là nhao nhao đi ra ngoài bái tạ Tàn Ngao Thiên.

Dân chúng chính là như vậy, bọn hắn không có cái gì tâm nhãn, người đối tốt với bọn họ một điểm, bọn hắn liền gấp trăm lần nghìn lần cảm tạ người. Tàn Ngao Thiên nhìn trước mắt những này đáng yêu dân chúng, chân thành cười, đồng thời dưới đáy lòng âm thầm thế, nhất định phải bảo vệ những này đáng yêu dân chúng.

Ngay tại Tàn Ngao Thiên trấn an bách tính thời điểm, bên ngoài tiểu tham đến báo, nói kia Liễu quân không biết từ chỗ nào được đến tin tức, biết được chúng ta tại Hà Gian phủ phát sinh nội đấu. Thế là Liễu quân phó thống quân chúc trọng bảo mang theo hai cái huynh đệ chúc hỷ đi Hạ Vân hai cái, nhận năm ngàn quân mã trước đến tập kích, hiện đã đi tới văn an. Tàn Ngao Thiên nghe được Liễu quân đột kích, vỗ tay quát "Đến hay lắm, vừa vặn trong lòng ta ác khí còn không có hoàn toàn xuất tận đâu."

Phía dưới chúng tướng cũng là từng cái ma quyền sát chương, về rất là háo hức. Lúc này Mi Sánh chạy tới nói "Thiên ca, lần này ngươi nhưng phải mang ta xuất chiến, không thể lại đem ta thả ở phía sau." Tàn Ngao Thiên cười nói "Yên tâm, cái này trận chiến đầu tiên, tất cả chúng ta đem cùng nhau đi nghênh địch" Mi Sánh cùng chúng tướng nghe xong hưng phấn không thôi. Tàn Ngao Thiên lập tức đập bên trên chiến mã, cất cao giọng nói "Các huynh đệ, chúng ta một đường hành quân đến tận đây, chính là vì đem người Liễu đánh đi về nhà, hiện nay liền có một đội Liễu người tới xâm phạm ta biên giới, các ngươi nói, chúng ta nên làm như thế nào a?"

Chúng quân sĩ trăm miệng một lời hô "Đánh lại! Đánh lại! Đánh lại!" Tàn Ngao Thiên cười to "Đúng, nhớ kỹ các ngươi nói lời, chúng ta muốn đem người Liễu đánh lại, toàn quân nghe lệnh, theo ta ra khỏi thành, nghênh kích quân địch!" Hơn một vạn người toàn bộ tinh thần phấn chấn, riêng phần mình nắm chặt binh khí trong tay, đi theo Tàn Ngao Thiên ra khỏi thành triển khai trận thế.

Kia chúc trọng bảo cùng hai cái huynh đệ dẫn người đã tìm đến Hà Gian phủ lúc, chỉ gặp quân Tổng đã ở trước cửa thành bày xong trận thế, chỉ chờ mình vào đến đâu. Chúc trọng bảo gặp tinh thần phấn chấn, hoàn toàn không có ngày xưa đáng vẻ, liền tiện tay bắt đến một người thám tử hỏi "Tại sao có thể như vậy? Không phải nói là người Tổng ở đây nội đấu sao? Như thế nào lại như thế trận địa sẵn sàng đón quân địch?" Kia trinh sát đập nói lấp ba đạo "Tiểu, tiểu nhân cũng không biết, trước đó tiểu nhân lúc đến xác thực trông thấy thành nội người Tổng tại tự giết lẫn nhau, nghe nói tựa như là triều đình lại tân phái tới một người đến đem trước đó Đồng Quán thay thế trở về, chứ không phải là bởi vì cái này hai nhóm quân sĩ mới lên tranh chấp?"

Chúc trọng bảo nghe xong vung ra cái kia trinh sát, cười nói "Nguyên lai là mới tới a, xem ra hẳn là Tổng triều Hoàng đế từ nội địa bên trong điều tới binh mã, a, ta nói làm sao nhìn thấy ta quân như thế không hề sợ hãi đâu, nguyên lai là ghé con mới đẻ không sợ cạp a! Ha ha ha" sau người chúc hỷ đi Hạ Vân hai người nghe xong cũng là theo chân cười to không thôi. Đang khi nói chuyện chúc trọng bảo đại quân cũng đã tới gần Hà Gian phủ, tại trước trận ngừng lại bước chân cao giọng hỏi "Gọi cấp trên của các ngươi,

Bại tướng dưới tay ta Đồng Quán tới gặp ta!" Nghe được bại tướng dưới tay bốn chữ, sau người Liễu quân đều là cười to không thôi.

Tàn Ngao Thiên sau lưng chúng tướng gặp Liễu quân như vậy vô lễ, đều muốn phát tác, Tàn Ngao Thiên khoát tay ngừng lại dưới trướng đám người, giục ngựa tiến lên phía trước nói "Đồng Xu Mật đã dẫn người hồi kinh báo cáo công tác, hiện nay cái này phía bắc quân sự từ ta Tàn Ngao Thiên chương quản, thống quân muốn hỏi chút gì cùng ta trò chuyện thuận tiện" mặc dù là trước trận đối địch, thế nhưng là ta mệnh mông Đại Tổng nên có cấp bậc lễ nghĩa lại là không thể ít. Kia chúc trọng bảo nghe Đồng Quán quả nhiên rời đi, mới đôi cái chưa nghe nói qua người tới thay thế.

Sau đó chúc trọng bảo lại hỏi "Ngươi nói người tên gì? Cái tên này rõ ràng chưa nghe nói qua, chúng ta không nhớ được a" hậu phương Liễu quân lại là một trận cười vang. Tàn Ngao Thiên lộ ra mang theo thâm ý tiểu dung nói "Ta sẽ để các ngươi nhớ ở cửa ta, bởi vì ta sẽ đem toàn bộ các ngươi đưa về nhà đi!" Tàn Ngao Thiên nói tới quê quán tự nhiên không phải cổ hương của bọn hắn tái ngoại, mà là chân chính về nhà. Chúc trọng bảo cười lạnh một tiếng "Hừ, khẩu khí thật lớn, ai cùng ta đi kia cái này vô tri tiểu nhi thủ cấp đến?"

Chúc trọng bảo vừa dứt lời, trong trận liền có một người xông ra nói ". Nhìn ta tới lấy tiểu nhi thủ cấp!" Chúc trọng bảo nhìn lại, nguyên lai là mình tướng hạ đệ nhất dũng sĩ Adidas ngoặt. Adidas ngoặt gào thét lớn hướng Tàn Ngao Thiên giục ngựa chạy đi, Tàn Ngao Thiên cười lạnh một tiếng "Muốn chết" liền cũng ruồi ngựa tiến lên. Kia Adidas ngoặt trường đao trong tay đang muốn hướng Tàn Ngao Thiên đột nhiên đánh xuống, Tàn Ngao Thiên lại là đột nhiên tấn mãnh một đâm, trong tay quý ảnh liền từ Adidas ngoặt nơi cổ họng đâm ra, mặc dù quý ảnh là trường côn không nhọn, nhưng bởi vì Tàn Ngao Thiên mang theo chiến mã chỉ lực lại thêm xuất thủ tấn mãnh, liền trong nháy mắt đem Adidas ngoặt yết hầu đánh nát, mà Adidas ngoặt nâng lên trường đao cũng cũng không còn cách nào đánh xuống.

Gặp Tàn Ngao Thiên một chiêu thắng địch, Tế Châu quân sĩ khí đại chấn. Tương phản, Liễu quân thì là chấn kinh tại Tàn Ngao Thiên võ nghệ. Chúc trọng bảo cả giận nói "Phế vật! Ai lại tiến đến chém tên kia" huynh đệ chúc hỷ đi đình thương xuất mã nói ". Ta đến!" Mà Tàn Ngao Thiên trong trận gặp Liễu quân đội lại ra một người, chỉ thấy người này vai khiêng đại phủ xuất mã nói ". Nhìn ta tới lấy địch tướng thủ cấp!" Người này chính là Mi Sánh, một bên Tác Siêu vốn định xuất chiến, gặp Mi Sánh lời đầu tiên mình một bước, liền cười nắc nẻ "Xem ra ta cái này người tiên phong danh hào muốn cho Mi Sánh

tiểu tử này a."

Mi Sánh xuất mã đến Tàn Ngao Thiên bên cạnh cười nói "Thiên ca người cũng đánh một trận, mau mau đi về nghỉ ngơi đi, còn lại tiểu đệ ta đến thay người tiếp nhận" Tàn Ngao Thiên cười mắng "Ta nhìn tiểu tử ngươi là ngựa tầy đi, đoạt đoạt thủ của ta, chờ trở về nhưng phải bỏ ta một vò rượu ngon." Nói xong nói câu cần thận, Tàn Ngao Thiên liền giục ngựa trở về trong trận. Lúc này kia chúc hủy đi mới đuổi tới trước trận đến, gặp Tàn Ngao Thiên trở về trong trận liền tới chiến Mi Sánh.

Mi Sánh cười đùa nói "Để các người kiến thức một chút người Mi Sánh đại gia lợi hại!" Nói xong liền đem trên vai đại phủ đỡ xuống trên không trung vùng mạnh một tuần, hướng chúc hủy đi bỏ tới. Kia chúc hủy đi vốn định trước đâm Mi Sánh, gặp búa lực lớn, không dám khinh thường, liền thu thương cản ở trước ngực. Chỉ nghe "Keng" một tiếng, Mi Sánh khai sơn đại phủ bỏ vào chúc hủy đi thương thể bên trên kỳ thể không giảm, thẳng đem kia chúc hủy đi từ trên ngựa bỏ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104 : Đại Bại Liêu Quân

Hạ Trọng Bảo gặp Hạ Sách một kích liền bị đặt xuống ngựa, kinh hãi không thôi. bên cạnh Hạ Vân lo lắng huynh đệ an nguy, vội vàng thúc ngựa tiến lên. Mi Sánh gặp Hạ Sách ngay cả mình một búa đều không tiếp nổi, lớn thán phé vật, gặp lại một viên Phiên tướng từ quân địch trong trận xông ra, liền hướng phía dưới vùng lên đại phủ, hiểu rõ Hạ Sách tính mệnh sau mới đến chiến kia Hạ Vân. Hạ Vân gặp Mi Sánh lại một búa kết quả Hạ Sách tính mệnh, gần dữ nói "Còn huynh trưởng ta mệnh đến!"

Hạ Trọng Bảo nhìn ra Tổng đem dừng mãnh, nhà mình huynh đệ không phải là đối thủ, muốn hô về huynh đệ Hạ Vân. Nhưng lúc này Hạ Vân đã bị cừu hận che mờ mắt, hoàn toàn không để ý đến giữa hai người võ nghệ chênh lệch, nó hậu quả tự nhiên là trốn không thoát vừa chết, Mi Sánh cũng là một chiêu Lực Phách Hoa Sơn, đem khí thế hung hung Hạ Vân bỏ đến dưới hồng chiến mã đứng thẳng không được gầy xuống dưới, mà Hạ Vân cũng là lăn xuống ngựa, hoảng sợ nhìn xem kia ngã trên mặt đất chiến mã.

Hạ Trọng Bảo gặp Hạ Vân cũng là chiến bại, sợ có sai lầm, liền vội khiến đại quân xuất kích. Tàn Ngao Thiên gặp Liêu quân xuất chiến, cũng hạ lệnh toàn quân xuất kích. Ở sau lưng hấn sớm đã không nhẫn nại được chúng tướng lúc này từng cái giống như thoát cương ngựa hoang xông lên phía trước nhất. Kia Hạ Vân gặp phe mình binh sĩ quy mô chạy đến, liền vội vàng hướng bản trận chạy tới, Mi Sánh há có thể thả rồi đi, khiêng đại phủ liền tại phía sau đuổi theo, hoàn toàn không để ý trước mặt chạy tới năm ngàn Liêu quân, cuối cùng tại cùng Liêu quân hướng gần thời điểm ngay trước mặt Hạ Trọng Bảo đem Hạ Vân thủ cấp một búa chém xuống.

Hạ Trọng Bảo thấy mình hai cái huynh đệ đồng đều chết tại trong tay người này, phần nộ nói "Ác tặc, còn huynh đệ của ta mệnh đến! Giết cho ta!" Nói xong liền dẫn dưới tướng năm ngàn đại quân đem Mi Sánh vây quanh trong đó. Mi Sánh không hề sợ hãi, ngược lại tăng nhanh đột nhập quân địch tốc độ cũng quơ đại phủ cười to nói "Lúc này mới gét đến đã nghiền nha, ha ha!" Hậu viện Tàn Ngao Thiên Biện Tường bọn người sợ Mi Sánh có sai lầm, đều tăng nhanh dưới hồng tuần mã tốc độ đột nhập quân địch. Mà Tế Châu quân tại Tàn Ngao Thiên Biện Tường Sử Tiến đẳng cường lực tướng lĩnh dẫn đầu hạ cho Liêu quân mạnh mẽ nhất xung kích.

Trong loạn quân, Mi Sánh trong tay đại phủ trên dưới tung bay, lấy đi vô số Liêu quân tính mạng của tướng sĩ. Bộ kia thống quân Hạ Trọng Bảo cùng nó đối đầu, không đến ba hiệp liền bị Mi Sánh đánh bại, phía sau tự có hai viên thiên tướng đem nó tiếp ứng xuống tới. Hạ Trọng Bảo trốn được một mạng sau gặp quân Tổng tướng lĩnh từng cái vũ dũng, liền vội vàng hạ lệnh lui binh. Liêu quân vốn đã bị quân Tổng đánh cho run như cây sậy, giờ phút này nghe được thông quân lui quân tướng lĩnh, bụng mừng rỡ, đều không chút do dự quay người liền chạy.

Tàn Ngao Thiên gặp Liêu quân lui binh, cũng không thu binh, mà là tại phía sau theo quân đánh lên, giết tới văn an sau tại Hạ Trọng Bảo lưu lại phòng giữ binh sĩ không biết rõ tình hình tình huống dưới lại là trực tiếp khởi xướng công kích, thẳng đem phòng giữ Liêu quân đánh cho đại bại, văn an bên trong Liêu quân chưa từng đào thoát một người. Mà kia Hạ Trọng Bảo thì là tại nửa đường đôi đường mà chạy thẳng đến kia Bá Châu đi. Tàn Ngao Thiên tại văn an bên trong tiêu diệt toàn bộ xong còn sót lại Liêu quân sau phái người thanh toán tồn thất, đến trong quân quan văn thống kê, trận chiến này hết thấy bỏ mình hơn hai trăm người, tổn thương hơn năm trăm người, trong đó phần lớn là tân binh.

Tàn Ngao Thiên nghe tồn thất sau nhẹ gạt đầu, phái Ngô Dụng lĩnh Hồ Thành, Hoàng An, Tống Vạn, Đỗ Thiên bốn người mang thứ nhất ngàn quân sĩ lưu lại trấn an bách tính đồng thời chiêu cố thương binh. Kia văn an bách tính gặp Tàn Ngao Thiên lại lấy nhanh như vậy tốc độ tiêu diệt trong huyện Liêu quân, nhao nhao đại hỉ, muốn gia nhập Tàn Ngao Thiên trong quân, cùng nó cùng một chỗ chống lại người Liêu. Tàn Ngao Thiên tự nhiên đáp ứng, mệnh Ngô Dụng bọn người ở tại nơi đây lại phụ trách chiêu mộ binh lính, Tàn Ngao Thiên thì là mang theo còn lại đám người nhất cổ tác khí đi hướng Bá Châu tiến quân.

Lại nói kia Hạ Trọng Bảo một nhóm xuất chinh thời điểm có quân sĩ năm ngàn, hiện nay chỉ còn đến hơn một ngàn người chạy thoát, đi theo Hạ Trọng Bảo tìm tới Bá Châu. Cái này Bá Châu thủ tướng là Liêu quốc quốc cữu, gọi Khang Lý Định An, là Đại Liêu vua phương Bắc hoàng hậu Thân huynh, làm người có quyền thế nhất, càng thêm gan dũng hơn người. Dem lấy hai viên thị lang, đóng giữ Bá Châu, một cái gọi là Kim Phúc thị lang, một cái gọi là

Diệp Thanh thị lang, hai người này cũng đều là rất có vũ dũng hạng người, trong thành lại có một vạn Liêu quân đóng giữ, bên ngoài còn có ích tân quan cùng văn an hai đại môn lẫn nhau thành thế đối chọi, cũng là yên ổn tại một phương, quân Tống không người dám phạm.

Hạ Trọng Bảo bọn người dẫn bại quân đi vào trong thành bái kiến quốc cữu Khang Lý Định An, Khang Lý Định An gặp Hạ Trọng Bảo một nhóm đầy người bụi đất lại có bao nhiêu thương thế, liền hỏi "Chúc thống quân người như thế nào sẽ như vậy chật vật? Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?" Hạ Trọng Bảo cùng Khang Lý Định An gặp lễ rồi nói ra "Quốc cữu a,

Thực không dám giấu giếm, chúng ta là nghe nói kia Tống triều tân phái cái không biết tên người tới thay thế trước đó chiến bại Đồng Quán, chương quân phía bắc hết thấy quân vụ, liền muốn trước đi tìm hiểu một chút kia mới tới thống soái thực lực. Nhưng, "

Nói nơi đây, Hạ Trọng Bảo ghen lời nói ". Ai ngờ kia mới tới thống soái cùng với dưới tướng tướng lĩnh hảo hảo võ nghệ cao minh, đáng thương quân ta dưới tướng dũng sĩ cùng huynh đệ Hạ Sách Hạ Vân ba người đồng đều không phải Tống đem đối thủ, bị chém ở trước trận, mà sĩ tốt thì cũng thừa dịp sĩ khí đại chấn thời điểm trọng thương quân ta, bên ta tan tác, văn an đã trở về không được, bắt đặc dĩ mới đến Bá Châu đầu nhập vào quốc cữu đại nhân a."

Nghe được Hạ Trọng Bảo lời này, Khang Lý Định An cả kinh nói "Kia quân Tống mới tới thống soái càng như thế cao minh? Hẳn tên gọi là gì?" Hạ Trọng Bảo trả lời "Tựa như là gọi, Tần Ngạo Thiên" hiện tại Hạ Trọng Bảo rốt cuộc biết trước đó mình tại Hà Gian phủ thành hạ trào phúng Tần Ngạo Thiên lúc nói sẽ để cho mình nhớ kỹ tên của hắn là có ý gì. Khang Lý Định An trầm tư đạo bước nói ". Tần Ngạo Thiên, trước đó chưa từng nghe nói qua quân Tống bên trong có nhân vật này a" sau đó tốt giống nghĩ tới điều gì, cả kinh nói "Không tốt, chúc thống quân người trực tiếp ném Bá Châu tới, kia văn an chẳng phải là muốn chấp tay để cùng địch nhân rồi?"

Hạ Trọng Bảo cúi đầu nói "Đây cũng là không thể làm gì sự tình, mong rằng quốc cữu đại nhân thứ lỗi." Khang Lý Định An nhìn thoáng qua vết thương chẳng chịt Hạ Trọng Bảo, nói "Thôi, một cái huyện nhỏ mà thôi, tiện tiện nghỉ cùng quân Tống đi, cũng may ta còn có ích tân quan một ngày này hiểm, chỉ cần có thể đem quân Tống chống ở ích tân quan ngoại, Bá Châu liền có thể không lo." Hạ Trọng Bảo chấp tay xu nịnh nói "Quốc cữu đại nhân anh minh, trước đó chỉ là mặt tướng để phòng sơ suất, dưới mắt chúng ta có nơi hiểm yếu nơi tay, lượng kia Tần Ngạo Thiên lại như thế nào đến, cũng là không thể làm gì."

Khang Lý Định An gật đầu cười, lúc này có quân Tư Mã đến báo "Báo, quân ta tại ích tân quan ngoại phát hiện đại lượng quân Tống ẩn hiện" Hạ Trọng Bảo kinh hãi, hỏi "Kia quân Tống đánh cho cái gì cờ hiệu?" Kia báo tin quân Tư Mã trả lời "Hồi thống quân đại nhân, kia đội quân Tống trên cờ lớn chỉ viết 'Trung võ' hai chữ, hẳn là cái này đội quân Tống binh lính thừa hành chuẩn tắc loại hình, cũng không cái gì khác chức quan danh hào "

Nghe được đúng là 'Trung võ' cờ hiệu, Hạ Trọng Bảo cùng Khang Lý Định An đều nghĩ sâu xa. Tiếp lấy Hạ Trọng Bảo lại hỏi "Kia quân Tống bên trong nhưng có một cái vai khiêng đại phủ người, rất là vũ dũng?" Kia quân Tư Mã đáp "Chúng ta nơi xa nhìn lại, gặp đám kia quân Tống bên trong hoàn toàn chính xác có một cái vai khiêng đại phủ chiến tướng, nhưng quân Tống chưa cùng bên ta giao chiến, chúng ta cũng không biết người này có phải là hay không thống quân đại nhân nói tới người." Hạ Trọng Bảo nghe được quân Tư Mã trả lời chắc chắn, liền khoát tay nói "Tốt, chúng ta biết, người lại đi xuống đi." "Phải"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105 : Dạ Tập Ích Tân Quan

Hạ Trọng Bảo đợi kia quân Tư Mã sau khi rời đi, suy tư nói "Chi sợ nhóm này quân Tống chính là kia Tần Ngạo Thiên một đám, cái kia khiêng đại phủ tám thành chính là chém giết ta hai cái huynh đệ kia viên Tống đem" Khang Lý Định An gật đầu nói "Không có việc gì, cho dù là kia Tần Ngạo Thiên một đám lại như thế nào, Ích Tân quan chiếm cứ nơi hiểm yếu, dù cho Tống đem dũng mãnh, nhất thời cũng không làm gì được, chúc thống quân nhưng an tâm nơi này chỗ tạm thời dưỡng thương chinh đồn."

Nghe được Khang Lý Định An lời nói, Hạ Trọng Bảo cũng là yên lòng. Sau còn nói thêm "Quốc cữu đại nhân, kia quân Tống lần này ta xem là kẻ đến không thiện, chúng ta vẫn là nhanh đem nơi này sự tình hồi báo cho vua phương Bắc đi." Khang Lý Định An vuốt cằm nói "Chúc thống quân nói rất có lý, ta cái này thượng thư đến U Châu đi, để cho vua phương Bắc đại nhân sớm làm an bài." Nói, Khang Lý Định An liền cầm lên giấy bút bắt đầu viết xuống tấu chương.

Tần Ngạo Thiên một phương tại Ích Tân quan trước đâm xuống doanh trại, bày ra tuần doanh phòng vệ, liền tiến vào đại tướng cùng người khác đem thương nghị nên như thế nào cầm xuống trước mắt Ích Tân quan. Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sát trước tiên mở miệng nói ". Còn thương nghị cái gì, trực tiếp đánh a, dựa vào chúng ta vũ dũng, chẳng lẽ cái này một cái nho nhỏ quan ải còn đánh nửa thôi xuống tới sao?" Chu Đồng lắc đầu nói "Không thể, cái này Ích Tân quan hai bên đều là núi non trùng điệp, chỉ có quan trước một chỗ đại môn, nếu bọn họ cảm đoán không ra, chúng ta cũng không có cách nào, nếu là cường công còn không biết phải chết bao nhiêu huynh đệ, cho nên vẫn là muốn ra một cái sách lược vẹn toàn mới là."

Lúc này Tần Ngạo Thiên mở miệng nói "Nếu là ta thừa dịp bóng đêm, dẫn người ẩn vào quan nội đâu?" Tần Ngạo Thiên ý nghĩ này vừa vừa ló đầu, liền

lập tức liền bị chúng tướng sĩ xem trọng, trong đó Mĩ Sánh, Lỗ Trí Thâm càng là nói ". Thiên ca cái chủ ý này rất ta, tiểu đệ nguyện theo Thiên ca cùng đi." Ngô Dụng lắc đầu nói "Tốt thì tốt, nhưng chính là quá mức mạo hiểm, nếu là tại chui vào thời điểm bị người Liêu phát hiện, tướng quân kia tình cảnh liền nguy hiểm." Bên cạnh Chu Vũ cũng là nhẹ gật đầu.

Tần Ngao Thiên cười nói "Kia ngược lại không cần lo lắng, quân sư ngươi chỉ cần giúp ta xem nhìn một chút hôm nay bóng đêm, ta tại khi nào chui vào, thời cơ nhất là thích hợp liền có thể." Ngô Dụng gặp Tần Ngao Thiên khẳng khẳng muốn đi lúc này, bắt đắc dĩ cùng Chu Vũ liếc nhau một cái, sau chậm rãi nói "Tối nay Nguyệt Quan âm đạm, nhưng cũng không phải là thời cơ tốt nhất, tướng quân nếu là thật sự phải thừa dịp đêm đánh chiếm Ích Tân quan, nhưng tại minh đêm làm việc, minh đêm cơ hồ hoàn toàn không có Nguyệt Quan, ngược lại là làm việc thời cơ tốt nhất."

Tần Ngao Thiên lắc đầu nói "Chờ đến ngày mai, Liêu quân viện quân liền muốn chạy tới, khi đó liền càng không tốt đánh hạ cái này liên quan. Tối nay Ích Tân quan nhất định phải cầm xuống, nếu không quân ta liền sẽ ở vào bất lợi chi thế." Sau đó Tần Ngao Thiên nhìn về phía Ngô Dụng sau lưng Công Tôn Thắng, cái này một mực bị mình coi nhẹ, nhưng hô phong hoán vũ đạo sĩ tới. Tần Ngao Thiên đi đến Công Tôn Thắng trước mặt, xá một cái nói ". Không biết Công Tôn đạo trưởng nhưng có phương pháp giúp ta?"

Công Tôn Thắng nguyên bản một mực bị Tần Ngao Thiên dùng làm khai đàn tế tự đạo sĩ, trong lòng rất có oán khí, nhưng cũng không dám phát tác, chỉ là yên lặng ở phía sau lặng lẽ nhìn nhau, cũng không đưa ra bất luận cái gì đề nghị. Lúc này gặp Tần Ngao Thiên vậy mà nghĩ từ bản thân đến trả như thế lấy lễ để tiếp đón, Công Tôn Thắng cảm giác mình đạt được vốn có coi trọng, liền khôi phục ngày xưa phong quang, mở miệng nói "Cái này dễ xử lý, bản đạo có thể tại trong trại cách làm, đem cái này thiên bên trên mây đen triệu tới, đem kia âm đạm ánh trăng che khuất, tướng quân liền có thể nơi này lúc ẩn vào Ích Tân quan."

Nghe Công Tôn Thắng về sau Tần Ngao Thiên đại hi, lại đối Công Tôn Thắng cúi đầu, nói ". Như thế vậy liền làm phiền một thanh tiên sinh" Công Tôn Thắng cũng là đuổi vội hoàn lễ, nói ". Không sao, cũng là vì ta Đại Tể tướng bách tính, bản đạo chỉ là làm chút pháp thuật, thì thế nào, chân chính xuất lực còn không phải tướng quân ngài, mong rằng tướng quân chuyến này nhất định cẩn thận." Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Tần mỗ biết được."

Tần Ngao Thiên cùng Công Tôn Thắng ước định cẩn thận thời gian, liền dẫn mình bốn trăm Lang vệ thân mang y phục dạ hành ra doanh trại, trước lúc rời đi mệnh chúng tướng thời khắc chú ý Ích Tân quan tình huống, đợi được bản thân mở ra sau đại môn, liền muốn xua quân trùng sát tiến đến, chúng tướng ôm quyền lĩnh mệnh. Mà tại chúng tướng bên trong, Lỗ Trí Thâm Mĩ Sánh hai người thì là một mặt uể oải, nguyên lai Tần Ngao Thiên chuyến này cũng không mang theo hai người bọn họ, mà là chỉ dẫn theo Thời Thiên cùng bốn trăm Lang vệ tiến đến lấy quan, nguyên nhân rất đơn giản, kia chính là mình bốn trăm Lang vệ từ mình tự mình huấn luyện, Tần Ngao Thiên đầy đủ tin tưởng bọn họ sẽ thuận lợi đạp lên thành tường đồng thời không bị người phát hiện.

Lỗ Trí Thâm Mĩ Sánh hai người tuy là dũng mãnh, nhưng toàn chưa từng có phương diện này huấn luyện, không phải nhân tuyển tốt nhất, cho nên Tần Ngao Thiên đem hai người bọn họ lưu tại lớn trại.

Đêm, đã sâu, Tần Ngao Thiên mang theo kia bốn trăm Lang vệ một đường đi nhanh, đến Ích Tân quan trước. Mà lúc này bầu trời mây đen dày đặc, hoàn toàn không nhìn thấy mây may ánh trăng, Tần Ngao Thiên biết, là Công Tôn Thắng pháp thuật tạo thành thời cơ, thế là liền tiểu thuyết nói một câu "Hành động". Chúng Lang vệ nghe được Tần Ngao Thiên mệnh lệnh, liền từ từng cái phương hướng hướng Ích Tân quan chạy tới. Bởi vì dưới thành đen kịt một màu, lại thêm Lang vệ nhóm một bộ đồ đen, tất cả đóng lại thủ vệ Liêu quân nhóm cũng không có cảm nhận được có người tới gần.

Chúng Lang vệ tới quan dưới, đem bên hông quần lấy móc sắt dây thừng lấy xuống, tại trong tay rung mấy lần liền ném lên quan đi. Tần Ngao Thiên sau đó liền bắt được dây thừng sai bước đạp tường mà lên, sau đó là Thời Thiên cùng người khác Lang vệ. Trên Ích Tân quan, một Liêu binh mơ hồ nghe được "Đỉnh đỉnh đỉnh" thanh âm, liền đi ra phía trước xem xét. Bởi vì bóng đêm đen nhánh, kia viên Liêu binh thẳng đi tới bên tường thành bên trên là mới nhìn rõ kia là vật gì.

Nhìn thấy đúng là một cái móc sắt về sau, kia viên Liêu binh liền nghĩ đến có thể là địch tập, đang chờ hô to thời điểm, Tần Ngao Thiên bỗng nhiên nhảy lên tường thành, móc ra dao găm quân đội tại nơi cổ họng vạch một cái, kia viên Liêu binh liền đã mất đi sinh cơ, nghĩ phát ra cảnh báo cũng rốt cuộc không ra được thanh âm. Tần Ngao Thiên rơi xuống trên tường thành sau đem cái này Liêu binh thi thể tiếp được, không để cho phát ra bất kỳ thanh âm. Tại đem cổ thi thể này cẩn thận sắp đặt tốt về sau, Thời Thiên cũng tại cái thứ hai móc sắt chỗ đạp lên tường thành.

Tần Ngao Thiên dựng thẳng lên một ngón tay đứng ở trước miệng, ra hiệu Thời Thiên không cần nói, Thời Thiên hiểu ý gật gật đầu, hai người liền ở chỗ này tiếp ứng lấy phía dưới Lang vệ. Lang vệ nhóm một cái tiếp một cái an toàn đạp lên tường thành về sau, Tần Ngao Thiên liền dẫn những người này xuống dưới mở ra đại môn, đồng thời mệnh Thời Thiên đi phát tín hiệu. Thời Thiên lập tức từ trong lồng ngực lấy ra một chi đạn tín hiệu đèn, đem nó bắn vào chân trời.

Tại Ích Tân quan bên ngoài cách đó không xa Sử Tiến Lâm Xung bọn người nhìn thấy tín hiệu sau đại hi, nói ". Thiên ca đắc thủ, các huynh đệ, xông lên a!" Sau lưng gần vạn sĩ tốt theo sát lấy dẫn đầu các tướng lĩnh cùng nhau hướng Ích Tân quan phát khởi công kích. Mà lúc này tại Ích Tân quan bên trong đám binh sĩ nhìn thấy một đạo tinh quang đột nhập chân trời, còn còn không rõ nội tình lúc, Tần Ngao Thiên liền đã mang theo chúng Lang vệ nhóm giết hạ tường thành, hướng Liêu quân nhóm tàn sát đi qua.

Lúc này Liêu quân mới phản ứng được, cảm lấy binh khí đến cùng Tần Ngao Thiên một đám chém giết, đồng thời còn có người tiến đến đánh trống, gọi quan nội Liêu quân chi viện. Tần Ngao Thiên không hề sợ hãi, mình ngăn trở đồng đạo Liêu quân chính diện tiến công, đồng thời mệnh Lang vệ bên trong bốn cái tiểu đầu lĩnh đi mở ra đại môn, bốn Ngươi có danh, riêng phần mình giết ra một đường máu đi tới trước cổng chính, cao giọng hô hào "Một, hai, ba" đem đại môn bên trên chốt cửa khiêng xuống, đem Ích Tân quan đại môn rộng mở.

Chương 106 : Cầm Xuống Bá Châu

Lý Chê, vương hồ, tử trọng, tôn tài bốn cái Lang vệ tiểu đầu lĩnh đem Ích Tân quan đại môn rộng mở về sau, chính đuổi Sứ Tiến đẳng chúng tướng sĩ giết tới quan trước, bốn người vội vàng nghiêng người nhường ra một con đường đến cung cấp lúc đầu mã quân lao nhanh. Sứ Tiến, Mĩ Sánh bọn người lập tức tốc độ không giảm, vọt vào Ích Tân quan bên trong. Lúc này quan nội Liêu quân cũng đều bị tiếng trống tỉnh lại, đuổi ra sổ sách tới. Nhưng lại cũng đều là còn buồn ngủ, tinh thần hoảng hốt trạng thái.

Dạng này Liêu binh như thế nào lại là sĩ khí chính vượng Tế Châu quân đối thủ, thế là nửa canh giờ qua đi, Tàn Ngao Thiên liền cầm xuống toà này quan ải, đồng thời bắt làm tù binh Liêu binh ba ngàn người. Tại Tàn Ngao Thiên mệnh lệnh dưới, quan nội không từng có một người chạy thoát, Tàn Ngao Thiên đem mình đánh hạ Ích Tân quan tin tức phong tỏa ngăn cản, đồng thời đem ba ngàn Liêu binh y giáp cởi xuống xuyên tại mình quân sĩ trên thân, đồng thời chế định kế tiếp tiến công kế hoạch.

Tàn Ngao Thiên mệnh Ngô Dụng cùng Chu Vũ mang theo Tác Siêu bộ một ngàn bộ quân, tam Nguyễn một ngàn thủy quân cùng Tàn Ngao Thiên tại trên đường mới được hai ngàn binh sĩ chung bốn ngàn người lưu thủ tại đây. Lại mệnh Sứ Tiến dẫn đầu bán bộ nhân mã cùng Loạn Đình Ngọc bộ, Bệch Tường bộ chung ba ngàn nhân mã mặc Liêu quân phục giáp đi công cách này không xa hùng châu. Mà mình thì là mang theo Lang vệ cùng Sơn Sĩ Kỳ, Dương Chí hai bộ cùng Lâm Xung bốn người một ngàn dự bị Binh giả bộ như hội binh chạy đến Bá Châu.

Bá Châu dưới thành, Tàn Ngao Thiên một đoàn người mặc nhuộm máu Liêu quân chiến giáp, trên mặt lại lau một chút vết máu, vội vàng chạy tới. Trên thành binh sĩ gặp sau là lớn "Dừng lại, các ngươi là chi bộ đội kia? Sao sẽ chập vậ như thế" Tàn Ngao Thiên dẫn đầu kêu khóc nói ". Chúng ta là phía trước Ích Tân quan binh sĩ, kia quân Tổng lại thừa dịp đêm yên hộ, lên vào đến quan nội kiếm mở cửa thành, tiếp ứng bên ngoài đội ngũ đi vào quan tới. Quân ta không đỡ nổi, đành phải vứt bỏ quan tìm tới, mới có thể giữ được một cái mạng, mong rằng đại nhân mở cửa thành ra thu lưu hạ chúng ta a."

Nghe được Tàn Ngao Thiên lời nói, kia cửa thành thủ tướng liền tin tưởng một chút, mở cửa thành ra thả đám người vào thành, đồng thời đi bẩm báo quốc cữu Ích Tân quan thất thủ một chuyện. Khang Lý Định An chính đang nghỉ ngơi, liền bị kia thủ tướng kêu lên, cũng được cho biết Ích Tân quan thất thủ tin tức. Nghe được tin tức này về sau, Khang Lý Định An lập tức tỉnh cả ngủ, thất kinh hỏi "Tại sao có thể như vậy? Ích Tân quan chiếm cứ nơi hiểm yếu, như thế nào sẽ thất thủ? , lại là như thế nào thất thủ?"

Kia thủ tướng nói "Cái này, Ích Tân quan hội quân đã chạy trốn tới Bá Châu thành nội, liên quan tới Ích Tân quan cụ thể là như thế nào thất thủ, đại nhân có thể hỏi thăm những cái kia hội quân." Khang Lý Định An nói ". Tốt, người mau đem kia hội quân đầu lĩnh mang lên trước điện, ta sau đó liền đến." "Phải" thủ tướng sau khi đi ra ngoài cáo tri Tàn Ngao Thiên muốn lúc nào đi đại diện chờ, nói xong liền rời đi. Tàn Ngao Thiên biết tiến vào đại diện không nên mang quá nhiều người, người đi nhiều hơn ngược lại sẽ dễ cho người ta sinh nghi, thế là chỉ chọn Vương Tiến, Lâm Xung, Võ Tông, Lỗ Trí Thâm bốn người theo mình cùng nhau đi tới đại diện, những người khác thì là nơi này chờ, hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Đi đến trước đại diện, Tàn Ngao Thiên lưu lại bốn người tại cửa điện chờ, mình thì là cất bước bước vào đại diện. Tiến vào đại diện bên trong, Tàn Ngao Thiên chính là nhìn thấy Hạ Trọng Bảo ngồi tại vị trí đầu dưới, tại ngồi phía dưới thì là Kim Phúc thị lang, Diệp Thanh thị lang hai người. Tàn Ngao Thiên đợi nửa nén hương về sau, một thân hoa lệ trang phục Khang Lý Định An mới đi đến đại diện bên trong, đi thẳng tới bên trên thủ chỗ ngồi xuống. Tàn Ngao Thiên nhìn thoáng qua kia Khang Lý Định An vị trí, lập tức cúi đầu yên lặng tính toán từ bản thân về khoảng cách thủ tọa vị ở giữa khoảng cách tới.

Khang Lý Định An sau khi ngồi xuống, cùng phía dưới Hạ Trọng Bảo cùng Kim Phúc, Diệp Thanh hai vị thị lang điểm quá mức về sau, mở miệng dò hỏi "Người là Ích Tân quan thủ tướng?" Tàn Ngao Thiên gật đầu nói "Phải" Khang Lý Định An hỏi tiếp "Người tên là gì? Còn có kia Ích Tân quan lại là như thế nào bị quân Tổng đánh hạ?" Nghe được Khang Lý Định An tra hỏi, Hạ Trọng Bảo ba người đều đem ánh mắt khóa ổn định ở Tàn Ngao Thiên trên thân. Cũng không phải là bọn hắn đã nhận ra cái gì, mà là ba người bọn họ cũng rất muốn biết Ích Tân quan là như thế nào thất thủ.

"Ta gọi." Tàn Ngao Thiên cúi đầu, vung trộm đưa tay tìm được trong ống gậy cầm dao găm quân đội. Sau đó đột nhiên nhanh chân hướng Khang Lý Định An phóng đi, đồng thời trong miệng hô "Ta chính là Tàn Ngao Thiên Tàn Ngao Thiên!" Sự tình biến hóa nhanh chóng để trên điện tất cả mọi người chưa kịp phản ứng. Hạ Trọng Bảo bản là có thể kịp phản ứng đồng thời xuất thủ ngăn trở, nhưng khi hắn nghe được Tàn Ngao Thiên ba chữ cùng âm thanh quen thuộc kia về sau,

Đột nhiên không hiểu cảm thấy một trận kinh hãi, là lấy chậm nửa bước, khiến cho Tàn Ngao Thiên xông tới bắt được Khang Lý Định An.

Khang Lý Định An càng là chưa kịp phản ứng, làm sao đột nhiên, sự tình liền sẽ phát triển đến trình độ này. Mà ngoài cửa chờ Lâm Xung bốn người gặp Tàn Ngao Thiên bạo khởi, cũng cùng nhau phát tác, trong nháy mắt xuất ra đao thương đem trước cửa điện bọn thị vệ đều đánh giết. Tàn Ngao Thiên vọt tới Khang bên trong định cư bên cạnh, dùng dao găm trong tay đè vào Khang bên trong định cư trên cổ. Khang bên trong định cư dọa đến nói không ra lời.

Ngay tại Tàn Ngao Thiên chuẩn bị ra lệnh lúc, phía dưới Kim Phúc thị lang tự kiếm chế võ nghệ, vung đao tiến lên liền muốn cứu Khang Lý Định An. Tàn Ngao Thiên chỉ chán ghét hướng về phía trước máy động, dao găm trong tay liền tại kia Kim Phúc thị lang nơi cổ họng đâm ra một cái lỗ máu tới. Tàn Ngao Thiên sau đó lại lần nữa đem dao găm đè vào Khang Lý Định An trên cổ, tốc độ nhanh chóng gọi Khang Lý Định An cùng Kim Phúc thị lang đều chưa kịp phản ứng.

Hạ Trọng Bảo sau đó đứng lên cao giọng quát to "Tần Ngao Thiên, ngươi rút cuộc muốn làm cái gì, đuổi mau thả quốc cữu đại nhân, ta sẽ cân nhắc thả ngươi một con đường sống." Tần Ngao Thiên nghe xong nở nụ cười, cũng không nhìn tới Hạ Trọng Bảo, mà là bắt đầu đánh giá đến Khang Lý Định An tới. Đồng thời cười khẩy nói "Nguyên tới vẫn là cái quốc cữu a, vậy xem ra Tần mỗ lần này là áp đối bảo đâu, ha ha ha!"

Nghe được Tần Ngao Thiên lời nói, Hạ Trọng Bảo liền thầm mắng mình ngu xuẩn, lại để lộ quốc cữu thân phận. Lúc này chỉ nghe Tần Ngao Thiên quát "Các ngươi mang lên thành nội Liêu binh, toàn bộ lùi cho ta đến ngoài thành đi, ta có thể cam đoan không giết cái này quốc cữu. Các ngươi nếu không làm theo, thì đừng trách Tần mỗ không giữ chữ tín." Hạ Trọng Bảo khi đến ngón tay phát run, nhưng lại không thể làm gì, hỏi "Quốc cữu trên tay ngươi, ngươi bảo ta làm sao yên tâm, dạng này, không bằng ngươi trước đem quốc cữu đại nhân thả, chúng ta lại cùng nhau lui binh, rút lui Bá Châu thành."

Tần Ngao Thiên nghe xong cười to nói "Ha ha ha! Hạ Trọng Bảo, ngươi đương Tần mỗ là ba tuổi ngoan đồng sao? Bớt nói nhảm, tranh thủ thời gian làm theo, hiện tại các ngươi không có thời gian cân nhắc, cũng tương tự không có tư cách hướng ta ra điều kiện, tranh thủ thời gian mang theo lính của các ngươi, rút cho ta!" "Ngươi!" Hạ Trọng Bảo nghe được Tần Ngao Thiên nhục mạ, giận dữ không thôi. Lúc này bên cạnh Diệp Thanh thị lang tiến lên khuyên "Thống quân đại nhân, vẫn là trước nhìn xuống cái này nhất thời chi khí, nghe theo kia Tần Ngao Thiên đi, nếu không quốc cữu đại nhân có chỗ tổn thương, hai người chúng ta nhưng đảm đương không nổi a."

Hạ Trọng Bảo nghĩ đến hoàng hậu Tiêu thị, liền như khí thế, phần nộ nói "Toàn thành tướng sĩ nghe ta hiệu lệnh, rút khỏi Bá Châu thành!" Gặp Hạ Trọng Bảo như thế nghe lời, mình chưa phí một binh một tốt liền cảm xuống Bá Châu thành, Tần Ngao Thiên cao hứng không thôi. Đồng dạng, tại cửa điện Lâm Xung bốn người cũng là càng thêm kính nể Tần Ngao Thiên vũ dũng mưu trí.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107 : Lại Được Hùng Châu

Có Tần Ngao Thiên ở phía sau áp lấy quốc cữu Khang Lý Định An, Hạ Trọng Bảo cùng Diệp Thanh thị lang hai người đành phải tuân thủ mệnh lệnh, thống lĩnh trong thành một vạn Liêu quân thối lui đến ngoài thành. Mặc dù khoản giao dịch này làm được thua thiệt rất nhiều, nhưng tại Hạ Trọng Bảo bốn người xem ra, mình một vạn Liêu quân mặc dù chỉ là tạm thời thối lui ra khỏi Bá Châu thành, nhưng bọn hắn có thể tùy thời đem cái này Bá Châu thành lại đoạt lại, dù sao Tần Ngao Thiên một phương chỉ có kia ba ngàn người mà thôi, mà quốc cữu Khang Lý Định An tính mệnh là nhất định phải bảo vệ.

Tần Ngao Thiên áp lấy Khang Lý Định An, đi đến tường thành. Sau lưng Lâm Xung, Vương Tiến, Lỗ Trí Thâm, Võ Tòng bốn người đi sát đằng sau, lại hậu viện thì là Sơn Sĩ Kỳ, Dương Chí, Tác Siêu ba người. Gặp nhanh như vậy liền cảm xuống Bá Châu thành, Sơn Sĩ Kỳ thở dài "Ai, vốn đang coi là sẽ có một trận đại chiến, không nghĩ tới nhanh như vậy liền kết thúc, thật sự là không thoải mái a." Dương Chí Tác Siêu hai người mặc dù không nói chuyện, nhưng gặp nó biểu tình, nên là cùng Sơn Sĩ Kỳ suy nghĩ.

Tần Ngao Thiên quay đầu an ủi "Đừng nóng vội, lúc này mới mới vừa cùng người Liêu giao phong, chờ chúng ta thả cái này Khang Lý Định An về sau, Liêu quân tất nhiên sẽ quy mô đến công. Đến lúc đó, tự nhiên sẽ dễ các ngươi thống khoái." Nghe được Tần Ngao Thiên lời này, Sơn Sĩ Kỳ cũng lúc này mới đình chỉ bức tức. Lúc này Hạ Trọng Bảo cùng Diệp Thanh thị lang đã thối lui đến Bá Châu ngoài thành, Bảo Húc cùng Hồ Thành hai người đem cửa thành nặng nề mà đóng lại, đồng thời lên chốt cửa.

Lúc này Hạ Trọng Bảo dưới thành hô to "Tần Ngao Thiên, chúng ta đã tuân theo ước định thối lui ra khỏi ngoài thành, mong rằng ngươi không muốn làm kia bội bạc người!" Tần Ngao Thiên cười nói "Hạ thống quân ngươi dẫn theo nhiều như vậy Liêu quân tại ta Bá Châu dưới thành, chẳng lẽ muốn tiến đánh ta Bá Châu? Mong rằng ngươi cùng bộ hạ của ngươi lùi cho ta đến hai mươi dặm bên ngoài, rồi xa ta Bá Châu thành, đến lúc đó ta tự nhiên sẽ tự mình đem các ngươi quốc cữu đại nhân thả trả lại các ngươi."

Hạ Trọng Bảo nghe Tần Ngao Thiên sau giận dữ, chỉ vào trên tường thành Tần Ngao Thiên nói ". Tần Ngao Thiên, các ngươi người Tống không phải coi trọng nhất cái gì tín nghĩa sao? Ngươi sao dám không tuân thủ hứa hẹn? Ngươi liền không sợ bị người nhạo báng sao?" Tần Ngao Thiên cười to nói "Hạ thống quân ngươi mang theo vạn người chỉ chúng, bị ta chỉ là mấy người liền bức cho ra khỏi thành, ngươi cảm giác được thiên hạ người chế nhạo đối tượng sẽ là hai người chúng ta bên trong ai? Mà lại ta chỉ là đáp ứng các ngươi không giết cái này Khang Lý Định An, nhưng ta làm sao từng nói qua, sẽ thả hẳn cùng các ngươi cùng nhau rồi đi a?"

Hạ Trọng Bảo bị Tần Ngao Thiên khí đến sắc mặt lớn từ, nhưng lại một nhớ ngày đó Tần Ngao Thiên lời nói, hoàn toàn chính xác nói chỉ là có thể cam đoan không giết quốc cữu, cũng không có đáp ứng muốn thả còn. Nghĩ tới đây, Hạ Trọng Bảo quát to "Tốt, Tần Ngao Thiên, lần này xem như ta chờ, ta sẽ dẫn lấy đại quân lui ra hai mươi dặm, bất quá ngươi ngày mai buổi trưa nhất định phải tự mình đem quốc cữu Khang Lý Định An trả lại quân ta, đây cũng là trước ngươi chính miệng tuy nói, chỉ hi vọng ngươi lần này đừng lại thất ước."

Tần Ngao Thiên ngẩng đầu nói "Yên tâm, ta Tần Ngao Thiên từ không nuốt lời, trước đó không có, lần này càng sẽ không." Hạ Trọng Bảo gặp Tần Ngao Thiên đáp ứng, nặng nề mà vung lên roi ngựa, nói ". Chúng ta đi!" Liền dẫn nguyên Bá Châu thành Liêu quân rời đi nơi đây. Đợi đến Hạ Trọng Bảo rời đi, Tần Ngao Thiên liền đề cho người đem Khang Lý Định An đi đầu dẫn đi xem trọng. Sau đó chúng tướng xông tới, Lâm Xung lo lắng nói "Thiên ca, người

ngày mai thật muốn đích thân đi đem cái này Liêu quốc cứu trả lại Liêu quân sao? Kia Hạ Trọng Bảo nhất định sẽ chuẩn bị vô số nhân mã mai phục, chỉ chờ Thiên ca người hiện thân."

Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Ta biết, kia Hạ Trọng Bảo nhất định là nghĩ đến tại ngày mai buổi trưa đem ta nhất cử cầm xuống, dạng này liền có thể tại Liêu quốc Hoàng đế trước mặt thỉnh công, còn có thể lại đoạt lại Bá Châu, cho nên hần hôm nay mới có thể mang theo Liêu quốc đại quân cứ như vậy rời đi." Lâm Xung lập tức nói "Thiên ca người đều biết như thế, lại vì sao muốn đáp ứng kia Hạ Trọng Bảo đâu?" Tần Ngao Thiên cười nhìn thoáng qua Lâm Xung cùng sau lưng chúng tướng, nói "Nếu như ta không đáp ứng hần, kia Hạ Trọng Bảo chắc chắn sẽ suất lĩnh đại quân công thành, ta trong thành chỉ có ba ngàn sĩ tốt, đến lúc đó tất bị tổn thương, ta không muốn nhìn thấy loại tình huống kia phát sinh."

Nghe được Tần Ngao Thiên như vậy thương lính như con mình, thậm chí càng vì dân chúng trong thành cùng binh sĩ mà tự mình mạo hiểm, Lâm Xung chúng tướng liền cảm động vô cùng. Lúc này Tần Ngao Thiên gặp bầu không khí không tầm thường, gặp lại chúng tướng kia lo lắng ánh mắt, sau cười nói "Các người, sẽ không phải thật cho là ta muốn đem kia Khang Lý Định An đưa đến hần trong trường a?" Nghe được Tần Ngao Thiên lời này, tất cả mọi người là dưới đáy lòng đánh cái dấu hỏi,

Đây không phải ca vừa mới đáp ứng Hạ Trọng Bảo sao?

Gặp chúng tướng kia ánh mắt khó hiểu, Tần Ngao Thiên cười lạnh nói "Ta làm mai từ trả về Khang Lý Định An, cho nên ta sẽ đích thân tiễn hần ra khỏi thành, về sau quân hần như thế nào?" Nghe được Tần Ngao Thiên đúng là như vậy, tất cả mọi người là mặt mũi tràn đầy xấu hổ. Lỗ Trí Thâm càng là hỏi "Không biết Thiên ca người nói đưa ra thành, là cái gì thành a? Sẽ không phải?" Tần Ngao Thiên bái xuống đầu nói ". Đương nhiên là Bá Châu thành rồi" sau đó liền gác tay đi xuống tường thành.

Đợi đến Tần Ngao Thiên rời đi, Lỗ Trí Thâm cùng Sơn Sĩ Kỳ cười nói "Chúng ta Thiên ca thật đúng là thông minh a, lần này đoán chừng kia Hạ Trọng Bảo đều muốn làm tức chết a." Dương Chí, Võ Tòng đẳng cũng đều nở nụ cười, không còn lo lắng Tần Ngao Thiên. Mà cùng lúc đó, tại kia cách đó không xa hùng châu, thì là bộc phát đại chiến.

Sử Tiến, Loạn Đình Ngọc, Biện Tường một nhóm mã quân tại Ích Tân quan cùng Tần Ngao Thiên phân biệt về sau, liền một đường đi nhanh, rất nhanh liền chạy tới khoảng cách Ích Tân quan cùng Bá Châu thành không xa hùng châu thành. Bởi vì Sử Tiến một nhóm đều mặc người Liêu quần áo áo giáp, cho nên tại đi vào hùng châu thành hạ lúc cũng không nhận được công kích. Kia thủ thành tướng lĩnh dò hỏi "Các người là chi bộ đội kia, vì sao đến ta hùng châu?"

Sử Tiến ngẩng đầu hỏi đáp "Chúng ta là Hạ thống quân dưới trướng, Hạ thống quân gặp quân Tống lại phái tới đại quân trước chỗ này, lo lắng hùng châu phòng giữ lực lượng không đủ, liền đặc phái chúng ta đốt lên ba ngàn binh mã đến đây tương trợ, mong rằng tướng quân mở cửa thành ra thả ta đẳng đi vào, cái này đuổi đến một đêm con đường, ta cùng dưới trướng các tướng sĩ cũng đều rất là mệt mỏi, cần nghỉ ngơi a." Nghe được Sử Tiến kia hữu mô hữu dạng trả lời, Liêu quân thủ tướng quả nhiên mắc lừa, hạ lệnh đem thành cửa mở ra thả Sử Tiến một nhóm tiến vào.

Gặp kiếm mở cửa thành, Sử Tiến mừng thầm, cùng sau lưng Loạn Đình Ngọc Biện Tường bọn người nhìn thoáng qua nhau, đồng thời đều làm xong trùng sát chuẩn bị. "Kẹt kẹt" một tiếng, hùng châu thành đại môn bị chậm chậm mở ra. Sử Tiến một mặt mỉm cười nhìn xem đang đánh mở cửa thành, đợi đến toàn bộ triển khai lúc, chợt đến biến sắc, thu liễm lại trước đó tiểu dung, quát to "Hùng châu thành môn đã mở, các huynh đệ, theo ta đánh giết Liêu chó!" "Xông lên a!" Lấy Sử Tiến, Loạn Đình Ngọc, Biện Tường, Mi Sánh bọn người cầm đầu, ba ngàn mã quân cùng nhau phát tác, bay thẳng đến hùng châu thành bên trong đi.

Kia canh cổng nghênh đón Sử Tiến đám người Liêu quân thủ tướng còn chưa kịp phản ứng, liền gặp trước mắt một đầu Thanh Long còn cấp tốc phóng đại, thẳng đến cuối cùng thuận hốc mắt của mình lọt vào đầu lâu bên trong, mới đã mất đi tri giác. Loạn Đình Ngọc thì cũng là một đầu Thiết Bồng tại Liêu quân bên trong loạn vũ, lại thêm Biện Tường Mi Sánh hai người hai thanh đại phù, phóng ngựa tại Liêu quân bên trong trên dưới tung bay, một lấy không ít người tính mệnh.

Hùng châu thành bên trong Liêu binh đều là chưa có chuẩn bị bộ binh, làm sao có thể trải qua được Sử Tiến ba ngàn buru hần mã quân như vậy trùng sát, Sử Tiến tại trong loạn quân tìm được cái này hùng châu thành thủ thành Đại tướng, chính đang mặc giáp trụ nghỉ ngơi trận, Sử Tiến cũng không nói nhảm, một cơn xuống dưới đánh cho vậy sẽ đầu lâu vỡ vụn, chết oan chết uổng. Sau đó Sử Tiến đứng cao nhất hô "Các người thủ tướng đã bỏ mình, còn không mau mau đầu hàng!"

Chúng Liêu binh nghe xong gặp kia thủ tướng quả nhiên đã bỏ mình, suy tư ở giữa liền đều buông xuống trong tay vũ khí, đầu hàng tại Sử Tiến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108 : Chỉnh Đốn Quân Đội

Tần Ngao Thiên trong vòng một đêm dẹp xong Liêu quân hai tòa thành trì tăng thêm một chỗ quan ải, dạng này công tích cùng lúc trước Đồng Quán binh

bại tạo thành chênh lệch rõ ràng. Tần Ngao Thiên tại sáng ngày thứ hai thời gian đem Liêu quốc quốc cữu Khang Lý Định An tự mình mở trời đưa ra Bá Châu thành. Tới Bá Châu ngoài thành, Tần Ngao Thiên nói với Khang Lý Định An "Ta đã dựa theo ước định, tự mình đưa người thả ra, mau mau trở về các người Liêu quân doanh trưởng đi, miễn cho lại có người nói ta không tuân thủ hứa hẹn."

Khang Lý Định An gặp Tần Ngao Thiên đem mình đưa ra Bá Châu thành liền muốn xong việc, kia Hạ thống quân đủ loại mai phục chẳng phải bạch hổ trí sao? Khang Lý Định An dò hỏi "Tướng quân người không phải đáp ứng Hạ thống quân muốn đích thân trả lại ta sao? Đây không phải là hấn là tự mình đem ta đưa đến Hạ thống quân trong đại tướng mới đúng không?" Tần Ngao Thiên cười khẩy nói "Tự mình đưa người đưa đến hấn trong đại tướng. Sau đó lại để hấn bắt lại thật sao? Hừ, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, ta Tần Ngao Thiên là quả quyết sẽ không làm loại kia chuyện ngu xuẩn, người vẫn là mau đi trở về đi, cẩn thận ta đôi ý lại có đưa người bắt trở lại." Nói xong hướng Khang Lý Định An trừng hai mắt.

Khang Lý Định An gặp Tần Ngao Thiên ánh mắt, dọa đến run lên, sau đó liền vội vàng rời đi. Lúc này Sử Tiến dẹp xong hùng châu tin tức cũng đã phải dưới tướng binh sĩ đem tin tức truyền đạt trở về. Tần Ngao Thiên biết được sau đại hỉ, phái người tiễn đến Ích Tân quan đem Ngô Dụng cùng Chu Vũ triệu hồi, mệnh lưu lại hai ngàn nhân mã tại quan nội, mang lên thương binh lương thảo đuổi tới Bá Châu tới. Đồng thời còn sai người bỏ nhụy đục châu đem Loan Đình Ngọc bộ cùng Biện Tường Mi Sảnh hai người triệu hồi Bá Châu, Tần Ngao Thiên muốn luận công hành thưởng.

Đồng thời sai người trấn an Sử Tiến đẳng thuộc cấp, bọn hấn thân kiêm thủ thành chức trách lớn, tạm thời không thoát thân nổi, nhưng luận công hành thưởng thời điểm là quên không được Sử Tiến dám người công lao. Lĩnh liên lạc lui ra, đem Tần Ngao Thiên mệnh lệnh mang đến các nơi. Về sau Tần Ngao Thiên lại gọi tới Thôi Thiên. Thôi Thiên đi lên trước bái nói ". Thiên ca, có gì phân phó" Tần Ngao Thiên nói ". Dưới mắt quân ta cùng người Liêu đối chiến, tình báo một chuyện liền rất là trọng yếu, ta ngày xưa muốn đem huynh đệ người từ Lang vệ bên trong điều ra, tiếp tục vì quân ta sưu tập hết thấy tình báo "

Thôi Thiên nghe xong ôm quyền nói "Vâng, Thiên ca, Thôi Thiên tuân mệnh" Tần Ngao Thiên lại là hỏi "Người đi lần này, Lang vệ bên trong liền thiếu một cái lãnh tụ, không biết người nhưng có nhân tuyển để thay thế người quản lý Lang vệ?" Thôi Thiên suy nghĩ một chút, nói "Kia Lý Ché, Vương Hồ, Từ Trọng, Tôn Tài bốn người thân thủ nhanh nhẹn, đồng thời đầu não linh hoạt, Thiên ca nhưng từ trong bọn họ tuyển ra một cái đầu lĩnh tới." Tần Ngao Thiên cúi đầu trầm tư một lát, nói ". Vậy liền để hấn bốn người phân lĩnh một trăm Lang vệ đi." Thôi Thiên bái nói ". Dạng này cũng tốt."

Buổi trưa, tại Bá Châu thành hai mươi dặm bên ngoài, Hạ Trọng Bảo cùng Diệp Thanh thị lang hai người tại một chỗ dốc núi gió cao đại kỳ, lập xuống lớn trại, tại bốn phía chôn xuống trọng binh, chỉ chờ Tần Ngao Thiên đến. "Hạ thống quân, cái này Tần Ngao Thiên có thể tới sao?" "Yên tâm, bọn hấn những người Hán này coi trọng nhất tín nghĩa, hấn Tần Ngao Thiên đáp ứng sẽ đích thân trả lại quốc cữu đại nhân, liền chắc chắn sẽ đến đây. Người nhanh đi chuẩn bị đi." Diệp Thanh thị lang ở một tiếng, liền rời đi nơi đây, đồng thời ở trong lòng không ngừng đến suy nghĩ Tần Ngao Thiên đến cùng có thể hay không đến đây vấn đề này.

Một lát sau, Hạ Trọng Bảo liền xa xa nhìn thấy một người một ngựa xuất hiện ở cuối chân trời bên trên, Hạ Trọng Bảo nhận ra, kia là quốc cữu Khang Lý Định An. Thế là dẫn người tiến lên đem nó đón về, đồng thời hỏi "Quốc cữu đại nhân ngài trở về, kia Tần Ngao Thiên người đâu? Có phải là hấn hay không đã đi rồi đi xa rồi?" Khang Lý Định An dùng khác ánh mắt nhìn Hạ Trọng Bảo một chút, nói "Người thật sự cho rằng kia Tần Ngao Thiên sẽ cứu ngoan như vậy ngoan đưa tới cửa?"

Nghe ra Khang Lý Định An trong giọng nói bất mãn, Hạ Trọng Bảo không hiểu hỏi "Hạ quan không biết quốc cữu đại nhân là ý gì" Khang Lý Định An lại tức hấn hấn nói "Kia Tần Ngao Thiên căn bản cũng không có đi ra Bá Châu thành, hấn chỉ đem ta đưa ra thành liền trở về, còn nói cái gì quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ, mình là vạn vạn sẽ không cứ như vậy trúng mai phục. Nhìn nhìn lại thống quân người." Sau đó thở dài một hơi nói "Người còn không phải kia Tần Ngao Thiên đối thủ a, nhanh chóng cùng ta trở về U Châu cầu viện đi."

Nghe được Khang Lý Định An răn dạy, Hạ Trọng Bảo cúi đầu, không dám nói lời nào, chỉ dưới đáy lòng đối Tần Ngao Thiên hận ý lại tăng cường một phần, sau đó không cam lòng mang theo kia một vạn Bá Châu quân coi giữ về U Châu đi. Mà lúc này Tần Ngao Thiên tại Bá Châu thành dán thông báo an dân,

Chiều mộ trắng đĩnh, đồng thời còn dành thời gian tiếp đãi từ Ích Tân quan cùng hùng châu thành trở về thủ tướng. Thấy dưới tướng chúng tướng ngoại trừ tại hùng châu lưu thủ Sử Tiến bọn người bên ngoài toàn bộ đến đông đủ, Tần Ngao Thiên liền cử hành tiệc ăn mừng.

Tại tiệc ăn mừng bên trên, Tần Ngao Thiên ngoại trừ trắng trơn biểu dương hai ngày này lập xuống chiến công hiển hách chúng tướng bên ngoài, càng là định một cái tại thuộc cấp phía trên quan giai, tên thượng tướng, nhưng dẫn đầu hai ngàn đến ba ngàn người bộ đội. Bởi vì Tần Ngao Thiên chức quan quyền lợi biến lớn, cho nên dưới tay hấn chúng tướng nhóm đương nhiên sẽ không là lại đã hình thành thì không thay đổi đến dẫn đầu kia chỉ là một ngàn người mà thôi. Tần Ngao Thiên công bố thượng tướng danh sách, theo thứ tự là Lâm Xung, Lỗ Trí Thâm, Vương Tiến, Triều Cái, Sử Tiến, Chu Đồng, Từ Ninh, Loan Đình Ngọc, Sơn Sĩ Kỳ, Lưu Đường, Lôi Hoành, Dương Chí, Tác Siêu, Võ Tông, Biện Tường, Mi Sảnh, Hoa Vinh chung mười bảy người.

Đồng thời tăng lên các phó tướng Nguyễn Tiểu Nhị, Nguyễn Tiểu Ngũ, Nguyễn Tiểu Thất, Chúc Long, Chúc Hồ, Chúc Bưu, Hồ Thành, Hồ Tam Nương, Bảo Húc chín người vì thuộc cấp, riêng phần mình chương quản một ngàn người đội ngũ. Tăng lên đội suất Tiêu Đình, Phiên Thụy, Lữ Phương, Quách Thịnh, Tào Chính, Hoàng An, Lý Trung, Trần Đạt, hạng mao xung, Lý Côn mười người làm phó tướng, riêng phần mình chương quản năm trăm người đội ngũ. Mà Tổng Vạn, Đỗ Thiên, Hần Bá Long, Chu Thông, Dương Xuân năm người vẫn như cũ chức quan không thay đổi, tiếp tục vì đội suất, chương quản một trăm người đội ngũ.

Sau Tần Ngao Thiên cảm thấy những này đội suất nhóm một đường đi theo mình không dễ dàng, có thể bọn hấn vô nghệ, thực sự không thích hợp dẫn đầu càng nhiều người đội ngũ, liền an bài Tổng Vạn Đỗ Thiên hai người cho Ngô Dụng, mệnh quản lý cái này Bá Châu bách tính cùng tiền tài mọi chuyện. Đồng thời điều thượng tướng Vương Tiến, Triều Cái hai người cùng hai ngàn bộ binh tiến đến hùng châu đóng giữ, đối về Sử Tiến, Từ Ninh bọn người, lưu lại đem Chu Đồng cùng Vương Tiến Triều Cái cùng một chỗ tiếp tục lưu thủ hùng châu.

Vương Tiến hai người lĩnh mệnh, tại yến hội sau mang theo dưới tướng tướng sĩ cùng nhau chạy tới hùng châu. Trước khi đi Tần Ngao Thiên dặn dò

"Không cầu lại đoạt thành trì, chỉ cần thủ vững ở hùng châu là đủ." Vương Tiễn Triều Cái đem Tàn Ngao Thiên căn dặn nhớ cho kỹ, đồng thời Tàn Ngao Thiên còn đưa Vương Tiễn hai người tự hành chiêu mộ binh lính quyền lợi, Vương Tiễn Triều Cái hai người trùng điệp gặt gặt đầu, để Tàn Ngao Thiên yên tâm, sau đó liền rời đi Bá Châu.

Đội Vương Tiễn hai người rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên lại mệnh thượng tướng Lôi Hoành một mình tiến về Ích Tân quan trấn thủ. Tàn Ngao Thiên tin tưởng, lấy Lôi Hoành năng lực, là vạn vạn có thể đảm nhiệm. Mà lại Ích Tân quan bên trong lại không có bách tính, tất cả Tàn Ngao Thiên cũng không sợ Lôi Hoành sẽ tái phạm trước đó tại Vạn Thành lúc mao bệnh. Đồng thời phân phó Lôi Hoành cũng đồng dạng là dùng phòng thủ làm chủ. Lôi Hoành nghe lệnh sau đứng lên bái nói ". Thiên ca yên tâm, chỉ cần Lôi Hoành ta có một hơi tại, liền sẽ không gọi Ích Tân quan rơi vào tay địch." Tàn Ngao Thiên nhẹ gặt đầu, liền gặp Lôi Hoành khởi hành, tiến về Ích Tân quan.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109 : Đặc Thủ Binh Chung

Yến hội kết thúc, chúng tướng đều là ai đi đường nấy, đến trong thành tìm cái địa phương ở lại, Tàn Ngao Thiên cũng đem nguyên Khang Lý Định An nơi ở quét sạch một phen sau đó ở lại. Trong thành lần nữa trở về bình tĩnh, một đêm qua đi, Tàn Ngao Thiên liền cùng chúng tướng lại là bắt đầu một ngày bận rộn. Trong đó bận rộn nhất thuộc về quân sự Ngô Dụng, hiện tại đã bị Tàn Ngao Thiên dùng làm tiên sinh kế toán. Bởi vì vì những người khác là sẽ chỉ vũ đạo lộng thương hán tử, đối với hậu cần quản lý phương diện này có thể nói là nhất khiếu bất thông.

Mà Ngô Dụng sau khi tiếp nhận mệnh lệnh liền dẫn Tống Vạn Đổ Thiên hai người bắt đầu thanh toán lên trong thành thuê ruộng đến, sau đó mang từng nhà thống kê nhân khẩu, trong đó có muốn nhập ngũ tham quân, Ngô Dụng cũng là đăng ký tại Bồ. Sau đó chiều hôm ấy, hùng châu thủ tướng Sử Tiến liền cùng Từ Ninh Biện Tường Mi Sánh hai người cùng nhau liền dẫn Chúc Long, Chúc Hồ, Chúc Bư chung bảy người quay trở về Bá Châu. Hướng Tàn Ngao Thiên thấy qua lễ sau liền đi thành nội sân huấn luyện đi thao luyện sĩ tốt.

Mà Tàn Ngao Thiên khi nhìn đến Từ Ninh cùng trong tay câu liêm thương về sau, trong lòng liền có một cái giống pháp. Thế là cũng đi theo tại sáu người sau lưng cùng nhau tiến vào sân huấn luyện. Tới sân huấn luyện về sau, Tàn Ngao Thiên gặp tất cả tướng lĩnh đều tại riêng phần mình huấn luyện tự thân võ nghệ, chỉ có Lâm Xung Lỗ Trí Thâm hai người đang thao luyện lấy những cái kia mới được binh sĩ. Đây cũng là trước đó tại Tế Châu lúc Tàn Ngao Thiên vì mọi người quyết định quy củ, tất cả tân binh hết thầy từ ngay lúc đó bốn tên áo đen mặt nạ huấn luyện viên thao luyện, hiện tại, Tàn Ngao Thiên cảm thấy đôi có một ít cải biến.

Nghĩ tới đây, Tàn Ngao Thiên liền gọi tới tất cả tướng lĩnh tập hợp. Hiện tại Bá Châu trong thành chúng tướng ngoại trừ thượng tướng Lôi Hoành tại Ích Tân quan, thượng tướng Vương Tiễn, Triều Cái, Chu Đồng cùng phó tướng Lữ Phương Quách Thịnh Trần Đạt, đội suất Dương Xuân tại hùng châu thành, cùng đội suất Tống Vạn Đổ Thiên theo Ngô Dụng ra ngoài thống kê nhân khẩu bên ngoài. Còn lại toàn bộ buông xuống trong tay sự vật đi tới Tàn Ngao Thiên trước mặt tập hợp. Tàn Ngao Thiên nhìn quanh chúng tướng, điểm hạ nhân số, tổng cộng có thượng tướng mười ba người, thuộc cấp chín người, phó tướng bảy người, đội suất hai người, chung ba mươi một người toàn bộ đến đông đủ.

Tàn Ngao Thiên gặt đầu nói "Các vị các huynh đệ, lúc này không giống ngày xưa, hiện nay chúng ta không còn là tại nội địa Tế Châu trong thành, mà là thay Đại Tống bách tính thủ vệ biên cương, cho nên ta suy tính một phen, chúng ta kế hoạch huấn luyện cũng hẳn là có thay đổi. Bây giờ mới nhập ngũ binh sĩ càng ngày càng nhiều, chúng ta không thể đem toàn bộ giao cho Lâm Xung mấy người bọn hán huấn luyện. Cho nên ta quyết định các vị tướng lĩnh ngày sau đem riêng phần mình thao luyện mình dưới trướng binh lính, mà mỗi ngày giờ Mão, chúng tướng sĩ đem cùng nhau tập hợp tại sân huấn luyện, trừ đặc thủ binh chung bên ngoài toàn bộ từ huấn luyện giáo đầu thao luyện các bộ binh sĩ một canh giờ, một canh giờ sau lại giao cho từng cái tướng lĩnh trên tay. Đối với cái này, mọi người có gì dị nghị không?"

Nghe được Tàn Ngao Thiên hỏi thăm, tất cả mọi người cùng nhau trả lời không có có dị nghị. Tàn Ngao Thiên gặt đầu nói, "rất tốt, tiếp xuống ta liền muốn công bố mấy cái này huấn luyện giáo đầu là người thế nào" chúng tướng nghe Tàn ngao ý của trời, cái này huấn luyện giáo đầu còn không chỉ một người a, lại còn có đặc thủ binh chung. Sau đó Tàn Ngao Thiên ho một tiếng, chúng tướng liền đình chỉ giao lưu. Thấy không có thanh âm, Tàn Ngao Thiên lúc này mới tuyên bố "Phía dưới ta bổ nhiệm Lâm Xung vì chúng thương bổng giáo đầu, phụ trách thao luyện sĩ tốt nhóm thương bổng chi thuật" Lâm Xung lên trước một bước, hai tay ôm quyền bái nói ". Lâm Xung lĩnh mệnh!"

Tàn Ngao Thiên cũng không có đình chỉ, mà là tiếp tục tuyên bố "Hoa Vinh, vì bọn binh lính tiền thuật giáo đầu, phụ trách huấn luyện cung tiễn thủ, nhưng bắt tất tham gia cùng cái khác huấn luyện, chỉ cần dốc lòng dạy bảo sĩ tốt. Nhìn người có thể sớm ngày vì quân ta huấn luyện được một chi thần xạ thủ tới." Hoa Vinh tiến lên một bước, cũng là hai tay ôm quyền bái nói ". Hoa Vinh lĩnh mệnh!" Tàn Ngao Thiên bắt chước làm theo, bổ nhiệm Từ Ninh vì một giáo đầu, phụ trách vì quân đội huấn luyện được một chi Kim Thương Thủ tới. Lại bổ nhiệm hạng mạo xưng Lý Côn hai người vì giáo đầu, cùng nhau huấn luyện được một chi có thể dùng phi đao đoàn bài tiêu thương đoàn bài tay tới.

Từ Ninh cùng hạng Lý hai người đều lên trước một bước ôm quyền lĩnh mệnh, trong đó Từ Ninh đạo còn tốt, trước đó tại Tế Châu lúc Tàn Ngao Thiên liền để huấn luyện Kim Thương Thủ, chỉ là nhân số quá ít, mà lại thời gian huấn luyện cũng ngắn, mới không có ra cái gì thành tích mà thôi, hiện tại chỉ bộ đội kia đã giao cho Lữ Phương Quách Thịnh hai người. Mà hạng mạo xưng Lý Côn hai người thì là thụ sủng nhược kinh, dù sao hai người là đang ngồi

chúng tướng bên trong cuối cùng gia nhập, mà lại chức vị cũng chỉ là một viên phó tướng mà thôi, Tàn Ngao Thiên vậy mà đối với mình hai người như thể ôm kỳ vọng cao,

Lại gọi mình đơn độc huấn luyện đặc thù binh chủng, phần này tín nhiệm để hai người nhớ cho kỹ, đồng thời ở trong lòng ưng thuận hứa hẹn, chắc chắn vì Tàn Ngao Thiên huấn luyện được một chi vương bài bộ đội tới. Đương nhiên, lúc này ở cái khác chúng tướng trong lòng cũng là ôm lấy ý nghĩ như vậy, mặc dù bọn hắn trong đó có cũng không trở thành đặc thù binh chủng giáo đầu.

Mệnh lệnh đã hạ, Tàn Ngao Thiên sau đó liền rời đi sân huấn luyện, để các vị các tướng lĩnh riêng phần mình đi tìm đội ngũ đi. Vừa mới bắt đầu các tướng lĩnh còn chưa kịp phản ứng, thẳng đến Tàn Ngao Thiên sau khi đi, Từ Ninh cái thứ nhất chạy tới chúng tân binh chỗ chỗ lúc các tướng lĩnh lúc này mới như ở trong mộng mới tỉnh. Sau đó liền người tranh ta giành được chạy tới chọn lựa binh sĩ đi, trắng diện kia, đơn giản không đành lòng nhìn thẳng. Thậm chí còn có mấy người bởi vì nhìn trúng cùng một tên thể trạng to con binh sĩ sau vì tranh đoạt mà ra tay đánh nhau đầu.

Tàn Ngao Thiên về tới trong phòng, phòng ngừa mình vì trên sân huấn luyện các tướng lĩnh đoạt Binh một chuyện cảm thấy xấu hổ. Đồng thời Tàn Ngao Thiên lại gọi tới Lang vệ đầu lĩnh Lý Chế Vương Hồ hai người, xuất ra một phong tui đêm qua viết xong quân tình hai phần giao cho hai người, mệnh phân biệt giao cho thái sư Thái Kinh cùng Thái úy Túc Nguyên Cảnh trong tay. Đồng thời phân phó nói "Cái này là hai người các người lần thứ nhất đơn độc hành động, hi nhìn các người đừng để ta thất vọng." Lý Chế Vương Hồ hai người ôm quyền quỳ xuống đất nói ". Tướng quân yên tâm, chúng ta đương nhiên sẽ không hồng tướng quân đại sự."

Nghe được Lý vương hai người ngôn ngữ, Tàn Ngao Thiên lúc này mới đem cái này hai phần quân tình giao cho hai người trên tay, nói câu cẩn thận về sau, liền thấy hai người cấp tốc đứng dậy rời đi nhà này. Cùng lúc đó, trả lại kinh trên đường Xu Mật Sứ Đồng Quán vẫn tại đáy lòng mắng lấy Tàn Ngao Thiên, đồng thời còn nghĩ đến, đội mình trở về Biện Kinh về sau định phải thật tốt vạch tội hắn Tàn Ngao Thiên một bản. Lúc này chợt thấy một cái che mặt sát thủ gần đến thân đến, để Đồng Quán quả thực kinh xuất mồ hôi lạnh cả người.

Nguyên lai tên sát thủ kia là Thái úy Cao Cầu phủ thượng người, Cao Cầu tại trải qua hai lần phủ thượng bị người xâm nhập về sau, liền càng thêm lo lắng tự thân an nguy, thế là liền bỏ ra nhiều tiền trên giang hồ mua đến một sát thủ tổ chức từ một nơi bí mật gần đó thời thời khắc khắc bảo vệ mình, trước mặt người bịt mặt này liền là một cái trong số đó. Người kia tại gặp qua Đồng Quán về sau chỉ từ trong ngực lấy ra một phong thư giao cho Đồng Quán trên tay, sau đó liền rời đi, qua trong giây lát biến mất không thấy gì nữa.

Đồng Quán nhìn về phía người bịt mặt kia rồi đi buông xuống, không biết suy nghĩ cái gì, sau đó hủy đi mở tay ra trung tín phong, nguyên lai là thái sư Thái Kinh viết. Phía trên chỉ viết lấy đề Đồng Quán lần này trả lời thành Biện Kinh sau lời gì cũng không cần nói, không muốn làm bất luận cái gì dư thừa cử động, để tránh để Huy Tông Hoàng đế phản cảm. tự do của hắn Thái Kinh Cao Cầu hai người vì đó cầu tình nói chuyện. Đồng Quán đọc xong đem thư tiêu hủy sau liền ở trong lòng thầm nghĩ "Hừ, Tàn Ngao Thiên, tính người vận khí tốt, bản quan trước hết tạm tạm giữ lại người." Sau đó lại vung tay lên, dẫn theo tân binh bại tướng nhóm, tiếp tục hướng Biện Kinh phương hướng đi đường.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110 : Liêu Quân Suất Binh

Lại nói kia Liêu quốc phó thống quân Hạ Trọng Bảo cùng quốc cữu Khang Lý Định An, Diệp Thanh thị lang cùng một chỗ mang theo gia Bá Châu các binh sĩ quay trở về U Châu thành, tức là Liêu quốc định đô thành Yên Kinh. Ở nửa đường lúc lại biết được hùng châu thành cũng bị Tàn Ngao Thiên đánh hạ tin tức sau càng là khiếp sợ không thôi. Khang Lý Định An không thể không lại nhìn Hạ Trọng Bảo một chút, mà Hạ Trọng Bảo phảng phất cũng là từ Khang Lý Định An ánh mắt bên trong đọc lên "Người không bằng hắn" ý tứ, mặc dù mình không muốn thừa nhận, nhưng, phảng phất đây cũng là một sự thật.

Đi vào trong thành, Hạ Trọng Bảo liền cùng Khang Lý Định An cùng nhau hướng thiên tộc đế Gia Luật Diên Hi (tức Thủy Hử bên trong Liêu quốc Lang Chủ Gia Luật Huy báo cáo phía trước chiến sự. Đem mình cùng quân Tổng đối chiến cùng Tàn Ngao Thiên trong vòng một đêm liền phá hai thành một quan, sau lại bắt làm tù binh quốc cữu Khang Lý Định An mọi chuyện toàn bộ cáo tri Thiên Tộc đế cùng các vị đại thần. Nghe được kia quân Tổng nguyên soái vậy mà như thể lợi hại lại giao hoạt, Thiên Tộc đế đế giận dữ.

Phải biết, kia quốc cữu Khang Lý Định An thế nhưng là Thiên Tộc đế hoàng hậu Tiêu đoạt bên trong lười phụ thân. Nghe nói mình quốc cữu lại bị người Hán tù binh, Thiên Tộc đế tự nhiên không thể bỏ qua Tàn Ngao Thiên, thế là liền cao giọng nói "Quân Tổng lại dám như thế chọn khởi sự đoán, nhìn trước khi đến kia Đồng Quán thất bại cũng không có cho bọn hắn dài trí nhớ a, đã dạng này, vậy ta cũng không để ý xuôi nam đi đoạt hãn giang sơn. Bất quá cái này trước mặt quân Tổng mới Nhâm Nguyên soái Tàn Ngao Thiên ngược lại là phiền phức, không biết chúng ái khanh ai có thể thay Trẫm tiến đến rõ ràng cái phiền toái này, đem hùng châu Bá Châu cùng Ích Tân quan một lần nữa đoạt lại?"

Nghe được Thiên Tộc đế tra hỏi, Liêu quốc thống quân đại nguyên soái Ngột Nhan Quang trước một bước ôm quyền nói "Khởi bẩm Lang Chủ, thần nguyện tiến đến chinh phạt quân Tổng, chắc chắn kia hai thành một quan đoạt lại." Lúc này Hạ Trọng Bảo lại tiến lên nói bổ sung "Đúng rồi, kia Tàn Ngao Thiên cũng là viên hãn tướng, mà lại trong quân có cái vai khiêu đại phủ tên lỗ mãng, rất là lợi hại, thần hai cái huynh đệ đều chỉ hợp lại liền bị kia viên

Tổng đem cho chém giết."

Nghe Hạ Trọng Bảo về sau, Ngột Nhan chỉ riêng khẽ nói "Vậy thì thế nào? Dưới trướng của ta có mười một diệu Đại tướng, lại có hai mươi tám viên tinh tú tướng quân. Sao lại e ngại hèn nhát một cái Tần Ngao Thiên?" Thiên Tộ để đối Ngột Nhan Quang lời nói rất là tán thành, mà còn nói thêm "Ngột Nhan thống quân nói cực phải, chỉ là giết gà chỗ này dùng mổ trâu đao, liền cái này khu khu một cái Tần Ngao Thiên, còn không cần ta Liêu quốc tinh nhuệ ra hết, đây chẳng phải là yếu ta Đại Liêu uy phong."

Hạ Trọng Bảo gật đầu nói phải, còn nói thêm "Lang Chủ lời nói rất đúng, kỳ thật kia Tần Ngao Thiên cũng liền chỉ ý có cái võ nghệ cao cường tướng lĩnh mới có thể như thế, mong rằng Lang Chủ có thể ban thưởng ta mấy viên mãnh tướng khắc chế kia Tần Ngao Thiên, như thế ta tất có thể đem nó tàn sát càn quét, đoạt lại Bá Châu hùng châu cùng Ích Tân quan!" Nghe Hạ Trọng Bảo lời nói hùng hồn về sau, Khang Lý Định An lo lắng tiến lên bái nói ". Lang Chủ, theo ta thấy, vẫn là lại tuyển một người nắm giữ ấn soái đi chinh phạt Tần Ngao Thiên đi."

Thiên Tộ để nghe xong không hiểu hỏi "Quốc cữu vì sao như thế nói a?" Khang Lý Định An lờm Hạ Trọng Bảo một chút sau chấp tay nói "Thần cho rằng lấy Hạ thống quân chi tử, không đủ để nhậm này trách nhiệm." Nghe Khang Lý Định An như thế đánh mình mặt, Hạ Trọng Bảo không khỏi da mặt rút co lại, bất quá cũng không có chút nào động tác, chỉ là tại trong đáy lòng ghi hận cái này Khang Lý Định An. Mà Thiên Tộ để đang nghe xong Khang Lý Định An về sau, cũng là cúi đầu suy nghĩ sâu xa, sau đó hỏi "Cái kia không biết ai có thể đảm nhận này chức trách lớn?"

Ngột Nhan Quang nghĩ từ Ngột Nhan Diên Thọ nghe được Thiên Tộ để tra hỏi, liền tiến lên một bước bái nói ". Tiểu tử bất tài, nguyện tự mình tiến đến chinh phạt quân Tổng." Nguyên lai Ngột Nhan Diên Thọ một mực thích hoàng nữ Da Luật Oát Lý Diễn, hi vọng có thể dựa vào đánh bại Tần Ngao Thiên thu hoạch quân công, sau đó tốt hướng thiên tộ để cầu hôn, cưới hoàng nữ Da Luật Oát Lý Diễn. Kia Da Luật Oát Lý Diễn là Nguyên Phi Tiêu Quý ca sinh trưởng nữ, nhưng cũng không được phong làm công chúa. còn có hai cái muội muội Da Luật Đại Áo Dã, Da Luật Thứ Áo Dã cùng một đệ đệ Tần Vương Da Luật Định.

Ngột Nhan chỉ riêng biết nghĩ từ suy nghĩ trong lòng, đồng thời cũng cảm thấy dưới mắt đích thật là cái thời cơ, liền cũng đứng ra vì đó chờ lệnh nói ". Lang Chủ, ta này nghĩ từ từ tiểu tiện trong quân đội lớn lên, mỗi ngày nghiên cứu hành quân trận pháp, tin tưởng nhất định sẽ vì Lang Chủ đoạt lại kia hai thành một quan." Gia Luật Diên Hi gặp Ngột Nhan tiểu tướng hào khí uy vũ, trong lòng liền yêu thích không thôi, gật đầu nói "Tốt, đều nói hổ phụ không khuyển tử, Trẫm tin tưởng, Ngột Nhan thống quân chi tử cũng chắc chắn sẽ là một viên mãnh tướng,

Kia Trẫm liền mệnh tiểu tướng Ngột Nhan Diên Thọ vì nguyên soái, điểm binh tiến đến tiến đánh Bá Châu, phải tất yếu đem nó đánh hạ, lại thay Trẫm gỡ xuống kia Tần Ngao Thiên thủ cấp tới."

Ngột Nhan Diên Thọ vui vẻ lĩnh mệnh bái đạo "Vâng, mặt tướng lĩnh mệnh." Thiên Tộ để ừ một tiếng, sau lại hạ lệnh, mệnh phó thống quân Hạ Trọng Bảo vì phó nguyên soái, nhiều hơn hiệp trợ Ngột Nhan Diên Thọ. Hạ Trọng Bảo tự nhiên lĩnh mệnh. Lúc này Tiêu hoàng hậu nghe đến cha mình đại nhân lại bị quân Tổng tù binh, giận từ phía sau đi đến điện đến, hướng thiên tộ để cầu tình, muốn để cho mình người nhà mẹ đẻ cũng xuất chinh quân Tổng, vì cha mình ra cái này một ngụm ác khí.

Gia Luật Diên Hi đáp ứng, liền phái Tiêu hoàng hậu trưởng nữ Gia Luật xương muốn phu quân, tức Liêu quốc phò mã quả thật tư khánh mang trái kim ngô Lý tập lại mang một quân cùng Ngột Nhan Diên Thọ cộng đồng xuất binh Bá Châu. Kia Lý tập chính thụ hoàng môn thị lang, trái chấp kim ngô Thượng tướng quân, hồ vị Lý Kim ta. Chính là Lý lăng về sau, âm tập kim ngô chi tước. Đại quân chuẩn bị lên đường lúc, Ngột Nhan chỉ riêng lo lắng cho mình hài nhi an nguy, lại đem mình trước tướng tiên phong làm quỳnh yêu nạp diên cùng khẩu trần xa điều cùng Ngột Nhan Diên Thọ, đồng thời dặn dò "Hết thầy cần thận".

Ngột Nhan Diên Thọ nghe được phụ thân căn dặn, lộ ra nụ cười xán lạn nói ". Phụ thân yên tâm đi, hài nhi định sẽ không phụ phụ thân cùng Lang Chủ chờ đợi, chắc chắn sẽ đánh hạ Bá Châu thành, đuổi bắt Tần Ngao Thiên." Ngột Nhan chỉ riêng gặp Ngột Nhan Diên Thọ như thế chí khí hào ngông, liền gật đầu nói "Tốt, vì phụ ở chỗ này chờ đợi ngươi khai hoàn, đợi cho ngươi khai hoàn ngày, vì phụ tất sẽ vì ngươi hướng Lang Chủ cầu hôn, cưới kia Da Luật Oát Lý Diễn."

Nghe được phụ thân lời này, Ngột Nhan Diên Thọ con mắt phảng phất sáng một cái chớp mắt, sau đó đối phụ thân khom người bái thật sâu, bái nói ". Kia hài nhi trước hết cảm ơn phụ thân đại nhân." Ngột Nhan chỉ riêng cười vỗ vỗ Ngột Nhan Diên Thọ bả vai, sau đó rời đi. Ngột Nhan Diên Thọ đợi phụ thân đi xa sau vung tay lên, nói ". Đại quân xuất phát!". Sau lưng Hạ Trọng Bảo, quả thật tư khánh, còn có Lý Kim ta, quỳnh yêu nạp diên, khẩu trần xa năm người cũng đều là tinh thần chấn động, ngẩng đầu giá ngựa theo quân xuất phát.

Ngột Nhan Diên Thọ đi xa sau nhìn không được quay đầu nhìn lại, gặp phụ thân dưới trướng mười một diệu đem Thái Âm tinh thiên thọ công chúa đáp bên trong bột bên người giống như đứng hai nữ tử, Ngột Nhan Diên Thọ nhìn kỹ lại, gặp bên trong một cái là Đại Liêu công chúa Gia Luật đậm hơn diễn, mà một cái khác không chính là mình yêu thích hoàng nữ Da Luật Oát Lý Diễn sao? Gặp vậy mà tự mình ra vì chính mình tiễn đưa, Ngột Nhan Diên Thọ không khỏi lòng tin tràn đầy, phảng phất đoán được tương lai của mình, một mảnh quang minh.

Đợi đến đại quân đi xa, đáp bên trong bột cùng Gia Luật đậm hơn diễn trên chóc Da Luật Oát Lý Diễn nói ". Người đều đi xa, không thấy được, muội muội ngươi cũng đừng si ngốc chăm chú nhìn." Nghe được hai nữ trên chóc, Da Luật Oát Lý Diễn chỉ mỉm cười, lo lắng nói "Hi vọng duyên thọ hần trận chiến này có thể bình an trở về." Đáp bên trong bột cười nói "Tự nhiên sẽ bình an trở về, sau đó còn muốn hướng Lang Chủ nhắc lên, cưới muội muội ngươi đây, ha ha" nghe được hai nữ lần nữa trên chóc, Da Luật Oát Lý Diễn không khỏi xấu hổ đỏ mặt.

Chương 111 : Trước Trận Đối Dịch

Lại nói Liêu quốc tiểu tướng Ngột Nhan Diên Thọ lãnh binh ba vạn, hướng Bá Châu thành công tới. Tần Ngao Thiên lúc này cũng đã được đến tin tức, nhưng bởi vì thành nội phần lớn là tân binh, có thể chiến chỉ sĩ chỉ có mình từ Tế Châu mang tới bốn ngàn binh sĩ mà thôi, cho nên đôi mặt với Liêu quân quy mô tiến công. Tần Ngao Thiên hạ đạt thủ vững thành trì mệnh lệnh, đồng thời mệnh lệnh quân giới bộ chuẩn bị tốt mũi tên gỗ lãn, còn có đốt tốt mỡ thủy cùng hóa dầu những vật này, đồng thời phái người hướng Bá Châu báo tin đi, mệnh đề phòng kỹ hơn, nếu có Liêu quân đột kích, không có thể tùy ý ra khỏi thành đối chiến.

Tần Ngao Thiên lại nghe gấp thời dòi đưa tin kia Ngột Nhan Diên Thọ đã tới gần Bá Châu, hơn nữa nhìn bộ dáng, tựa hồ là nghĩ trực tiếp công thành, cũng không có xây dựng cơ sở tạm thời ý tứ. Nghe được kia Ngột Nhan Diên Thọ vậy mà khinh thị mình như vậy, Tần Ngao Thiên liền cười nói "Xem ra người Liêu còn không có từ đánh tan Đồng Quán thắng lợi trong vui sướng tỉnh ngộ lại a, còn cho là chúng ta là loại kia phế vật, ha ha, đã dạng này, kia ta muốn phải đem các ngươi triệt để đánh thức."

Sau đó Tần Ngao Thiên truyền lệnh, mệnh Hoa Vinh mang lên trong thành tất cả cung tiễn thủ đến trên tường thành chuẩn bị, lại khiến tất cả tân binh ra khỏi thành bày xuống trận thế, mà mình thì cùng bốn trăm Lang vệ phía trước, sau lưng mang theo nguyên Tế Châu quân bốn ngàn dũng sĩ tại tân binh trước đó bày xuống trận thế đứng vững, chậm đợi kia Ngột Nhan Diên Thọ đại quân. Thế phải đem nó một kích đánh tan, đánh về U Châu đi. Lâm Xung Sứ Tiến Lỗ Trí Thâm đang nghe được Tần Ngao Thiên lời nói hùng hồn, đều hưng phấn không thôi, chỉ cảm thấy chỗ ngực có một cỗ nhiệt huyết, liền muốn bạo phát đi ra.

Mà kia tiểu tướng Ngột Nhan Diên Thọ cũng đích thật là khinh thị Tần Ngao Thiên, hẳn đối Tổng triều quân đội nhận biết vẫn còn Đồng Quán giai đoạn kia, kẻ làm tướng nhất gan sợ chết, dưới trướng binh sĩ cũng đều chỉ là yếu như bông dề. Mà lại nghe được kia Tần Ngao Thiên dưới trướng sĩ tốt cũng không nhiều, còn muốn chia binh ba khu, mình suất ba vạn đại quân tấn công mạnh một thành, tất có thể đem Bá Châu cầm xuống. Đến lúc đó liền có thể trở về U Châu để phụ thân đại nhân đi hướng thiên tộc để cầu hôn, nghĩ tới đây Ngột Nhan Diên Thọ một khắc cũng không muốn chậm trễ, tự nhiên cũng không có muốn đàm xuống doanh trại vững vàng mưu toan dự định.

Mà tùy hành phó thống quân Hạ Trọng Bảo thì là đối cái này tuổi quá trẻ thống soái chỉ từ cảm thấy bất mãn, cũng liền che giấu Tần Ngao Thiên dưới trướng sĩ tốt lợi hại, về phần phò mã Thái Chân Tư Khánh thì cũng là chưa từng gặp qua cảnh tượng hoành tráng người, cũng bình thường tại vợ mình trước mặt biểu hiện ra biểu hiện ra võ nghệ mà thôi, muốn thật bản về võ nghệ đến, ngay cả trước đó chiến từ Hạ Sách Hạ Vân cũng không bằng. Còn Quỳnh Yêu Nạp Diên, Khấu Trấn Viễn, Lý Kim chúng ta người thì là do ở chức vị thấp, chỉ có thể làm cái xông pha chiến đấu tiên phong mà thôi.

Ngột Nhan Diên Thọ lĩnh quân vừa tới Bá Châu dưới thành, liền gặp Tần Ngao Thiên đã ở nơi đó trận địa sẵn sàng đón quân địch. Ngột Nhan Diên Thọ gặp phe mình lặn lội đường xa, đã có chỗ mỏi mệt, sĩ khí thấp, mà trái lại Tần Ngao Thiên một phương thì là dĩ dật đãi lao, sĩ khí tăng vọt, như hiện đang đối chiến, tất nhiên sẽ lớn bị tổn thương. Ngột Nhan Diên Thọ cũng chỉ là cân nhắc đến tổn thất lại so với mong muốn phải lớn mà thôi, mà không phải mình một phương sẽ bị đánh bại vấn đề này.

Lúc này Tần Ngao Thiên gặp Ngột Nhan Diên Thọ đại quân đã đến, liền phái Sứ Tiến tiến lên khiêu chiến. Sứ Tiến ứng thanh thúc ngựa tiến lên phía trước nói "Lớn mặt Liêu tặc, dám đến đây phạm quân ta biên giới, có biết hay không chữ "chết" viết như thế nào?" Ngột Nhan Diên Thọ vốn đang đang suy nghĩ phải chăng muốn vào lúc này cùng quân Tổng giao chiến, nghe Sứ Tiến chửi rủa sau liền tức giận lên đầu, quát to "Lớn mặt Tổng tướng, dám khẩu xuất cuồng ngôn, ai cùng ta đi chém tên kia?"

Vừa dứt lời, liền gặp tiên phong Đại tướng Quỳnh Yêu Nạp Diên đỉnh thương xuất chiến. Sứ Tiến gặp Liêu quân chủ soái bên cạnh người vọt ra, liền biết được người này tất nhiên võ nghệ bất phàm, là lấy đỉnh chỉ chửi rủa, chăm chú đối địch, nâng còn đón lấy. Hai người thương bổng tương giao, chiến đến bốn mươi hiệp lúc, Sứ Tiến không địch lại, bại lui về trận. Mà Quỳnh Yêu Nạp Diên gặp Sứ Tiến rút đi về sau, sợ có mai phục, liền cũng không đuổi theo đuổi, tiếp lấy Sứ Tiến ở trong sân la mắng "Ha ha, đến a, các ngươi quân Tổng không phải rất có thể đánh sao? Làm sao nhìn thấy ta Quỳnh Yêu Nạp Diên sau liền đều ỉu xiu a? Ha ha ha!"

Tần Ngao Thiên gặp Sứ Tiến vậy mà thua trận, không khỏi cảm thấy ngạc nhiên, lấy Sứ Tiến thực lực, ẩn lý thuyết cảm kể tiếp nho nhỏ Liêu quân tiên phong hẳn không phải là việc khó a, nhưng nghe xong đối phương tự báo danh hào về sau, liền mình ngộ nói ". Nguyên lai là hắn, Liêu quân bên trong vì số không nhiều mãnh tướng, tại nguyên lai quý tích bên trong liền đã từng ba mươi hiệp lực bại Sứ Tiến, bây giờ Sứ Tiến giữ vững được bốn mươi hiệp mới bại,

Xem ra Sứ Tiến một thế này từ với mình đến mà đối thành phát sinh cái biến, võ nghệ tinh tiến a."

Liêu quân gặp Quỳnh Yêu Nạp Diên thắng một ván, liền đều cao giọng hò hét, trước đó tương đối tinh thần đề mê một chút liền tăng vọt. Lúc này Lâm Xung gặp người Liêu khí diễm tăng vọt, liền phi mã ra trận, miệng quát "Liêu tặc chó có càn rỡ, Lâm Xung đến vậy!" Quỳnh Yêu Nạp Diên gặp quân Tổng trong trận Lâm Xung phi mã đỉnh thương đâm tới, liền biết người này võ nghệ tinh xảo, không kém chính mình, lập tức cũng thu hồi tâm tư khác, an tâm cùng Lâm Xung đối chiến.

Chỉ gặp giữa sân hai người, hai con ngựa, hai đầu thương, người tới ta đi, đánh túi bụi. Lúc này Khấu Trấn Viễn sợ Quỳnh Yêu Nạp Diên có sai lầm, liền thúc ngựa xuất chiến trợ, quân Tổng bên kia Từ Ninh gặp Khấu Trấn Viễn đến đây chỉ viện, liền cũng giục ngựa tiến lên, tiếp được Khấu Trấn Viễn cùng khác một bên chém giết. Chỉ gặp Lâm Xung Từ Ninh hai cái này đông trong kinh giáo đầu cùng giáo đầu đối ở Liêu quân hai viên tiên phong, đánh cho là túi bụi. Lâm Xung bên kia liên tục bức lui Quỳnh Yêu Nạp Diên, mà Từ Ninh bên này một tay câu liêm thương pháp khiến cho là xuất quỷ nhập

thần, Khấu Trấn Viễn chưa từng thấy qua bức này chiều thức, bị Từ Ninh đánh cho không ngừng lùi lại.

Quân Tổng gặp phe mình hai cái thượng tướng đều chiếm thượng phong, sĩ khí đại chấn, cao giọng lớn tiếng khen hay. Mà trái lại Ngột Nhan Diên Thọ bên kia thì là mặt đen lên, phía sau phò mã Thái Chân Tư Khánh gặp hai viên tiên phong không thể thủ thắng, liền giục ngựa xuất chiến muốn đi tương trợ. Ngột Nhan Diên Thọ thấy mình nhất thời không có trông giữ ở, càng đem Thái Chân Tư Khánh liền xông ra ngoài, cảm thấy khăn trương, đối với kia phò mã thực lực Ngột Nhan Diên Thọ nên cũng biết, hẳn tuyệt không phải đối phương bất cứ người nào đối thủ, gặp cứ như vậy vọt tới, Ngột Nhan Diên Thọ bất đắc dĩ, đành phải hạ lệnh toàn quân công kích, chỉ mong có thể đuổi kịp Thái Chân Tư Khánh đồng thời tại bên cạnh bảo hộ một hai.

Tần Ngao Thiên gặp Liễu quân đại quân xuất phát, liền cười nói "Tối tốt lắm, các huynh đệ, lên cho ta!" Sau đó liền xung phong đi đầu, xông vào phía trước nhất. Quân Tổng thấy mình tướng quân như vậy dũng mãnh, liền cũng đều kích phát ra máu của mình tính đến, cùng người Liễu triển khai từ chiến. Mà giữa sân bốn người riêng phần mình thấy đối phương đại quân xuất phát, liền cũng đều đình chỉ động tác trên tay, về tới riêng phần mình trong trận doanh đi.

Quỳnh Yêu Nạp Diên tại lui về trong trận thời điểm gặp được xông tới Thái Chân Tư Khánh, liền tiến lên muốn đem mang về, Thái Chân Tư Khánh làm sao có thể nghe theo một cái nhỏ nhỏ tiên phong làm lời nói, tự nhiên không lui, Quỳnh Yêu Nạp Diên bất đắc dĩ, đành phải đi theo sau lưng Thái Chân Tư Khánh cùng nó cùng nhau xông vào đến quân Tổng trong trận. Mà hẳn cùng Thái Chân Tư Khánh gặp, tự nhiên là kia xông vào trước nhất thả, Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên gặp được trước mặt hai người, không sợ chút nào, quơ kia nặng đến bốn mươi tám cân côn sắt bóng đen liền hướng Thái Chân Tư Khánh đập xuống. Thái Chân Tư Khánh cách thật xa liền cảm nhận được côn sắt thể nào hạ kinh phong, bị dọa đến quên đi tránh né.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112 : Lại Bại Liễu Quân

Quỳnh Yêu Nạp Diên là người trong nghề, hẳn thấy Tần Ngao Thiên trong tay côn sắt uốn lượn trình độ liền biết này côn uy lực tất nhiên bất phàm, nếu là nện vào Thái Chân Tư Khánh trên thân Thái Chân Tư Khánh thì hẳn phải chết không nghi ngờ, thế là liền một cái bước xa xông lên phía trước, hai tay nắm lại trường thương trong tay hai đầu, nằm ngang ở Thái Chân Tư Khánh trước mặt. Thái Chân Tư Khánh chỉ gặp một thân ảnh cản ở trước mặt mình, cái này mới phản ứng được, mà cùng lúc đó, hẳn liền nhìn thấy Tần Ngao Thiên côn sắt nện xuống, đem Quỳnh Yêu Nạp Diên trường thương nện đứt, sau đó tiếp tục hướng rơi xuống.

Quỳnh Yêu Nạp Diên cảm thụ được kia côn sắt nện xuống lực đạo, âm thầm kinh hãi. Gặp nện đứt mình trường thương sau còn tiếp tục hướng đầu lâu của mình đập tới, liền đầu hướng bên cạnh lệch ra, tránh thoát trọng kích, cuối cùng Tần Ngao Thiên bóng đen nặng nề mà đập vào Quỳnh Yêu Nạp Diên trên vai trái. Quỳnh Yêu Nạp Diên cũng là ngạnh hán, vai trái bị thương về sau cũng không có la to, mà là cấp tốc đứng lên liền muốn mang theo Thái Chân Tư Khánh rời đi nơi đây.

Tần Ngao Thiên bị Quỳnh Yêu Nạp Diên huyết tính rung động một lát, nghĩ không ra Liễu quân bên trong cũng có bức này buru hăn người. Đợi Tần Ngao Thiên lấy lại tinh thần lại muốn đi tìm lúc, Quỳnh Yêu Nạp Diên đã mang theo Thái Chân Tư Khánh đi xa. Tần Ngao Thiên nhìn qua bóng lưng của hai người, nhếch miệng lên, nói ". Có tính khiêu chiến, ta thích" sau đó liền lại qua lại trong đám người, hướng Quỳnh Yêu Nạp Diên truy chạy tới.

Lại nói Liễu quân sĩ tốt cùng sớm đã chờ đợi đã lâu Tổng quân tướng sĩ nhóm đưa trước tay lúc, quân Tổng là đại chiếm thượng phong. Có mãnh nhân Biện Tường Mi Sánh Lô Trí Thâm như vậy cang đại sát khí, lại thêm Lâm Xung, Từ Ninh, Dương Chí thân thủ bức này nhanh nhẹn cao siêu các vị các Thượng tướng dẫn đầu dưới, trong lúc nhất thời càng đem kia ba vạn Liễu quân đánh cho không hề có lực hoàn thủ. Cái này cũng làm cho này mới vừa vạn nhập ngũ tân binh dần từ nhóm lớn dừng khí, đồng thời cũng tại làm bọn hăn chậm rãi trưởng thành. Thực chiến, mãi mãi cũng là tốt nhất huấn luyện.

Mà theo đại quân không ngừng trùng sát, quân Tổng bên này càng ngày càng nhiều các tướng lĩnh cùng Liễu quân giết tới cùng một chỗ, những tướng lĩnh này mỗi cái đều là có thể lấy chặn lại mười cân trăm hạo hán, những cái kia đường xa mà đến Liễu quân nhóm lại làm sao có thể ngăn cản được đâu? Rất nhanh liền có tan tác chi thế, mà khi Liễu trong quân có một đường tan tác, toàn bộ chiến cuộc liền bị Tần Ngao Thiên một phương nắm giữ. Lúc này một mực không ngừng rút đi Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng Thái Chân Tư Khánh hai người bị Tần Ngao Thiên dưới trường thuộc cấp Chúc Long ngăn cản hạ.

Chúc Long ngay tại trong loạn quân đánh giết Liễu quân, sau liền nhìn thấy kia Liễu quân tiên phong cùng một người khác hướng chính mình cái này phương hướng trốn đến, mà lại gặp tình huống, tựa hồ vẫn là một cái cánh tay bị thương. Chúc Long âm đạo quân công của mình tới, thế là liền giết tiến lên ngăn cản lại hai người đường đi. Quỳnh Yêu Nạp Diên gặp Chúc Long đến đây đẩy đưa, liền cùng Thái Chân Tư Khánh nói ". Phò mã người nhanh đi trước, ta đợi giải quyết người này về sau liền giết ra ngoài cùng người hiệp."

Thái Chân Tư Khánh nghe xong không có nửa điểm dừng lại liền lại hướng ra bên ngoài chạy tới. Chúc Long cũng không có đi quân chạy thoát Thái Chân Tư Khánh, mà là đem hết tay lực chú ý bỏ vào Quỳnh Yêu Nạp Diên trên thân. "Xem ra đồng bạn của người vứt bỏ người, a, thật sự là đáng thương." Chúc Long mưu toan lấy ngôn ngữ đến nhiễu loạn Quỳnh Yêu Nạp Diên tâm thần. Lại nghe Quỳnh Yêu Nạp Diên quát "Kia không cần người quản, chịu

chết đi, quân Tổng!" Sau đó liền không để ý chút nào mình thương thế, hướng Chúc Long đánh tới.

Kia Thái Chân Tư Khánh chạy ra Chúc Long chỗ chiến khu, coi là thoát ly nguy hiểm, lúc này liền gặp một cái tên lỗ mãng đột nhiên từ bên cạnh thân đánh tới đem mình ngã nhào xuống đất, Thái Chân Tư Khánh còn muốn gọi hô cái gì lúc, liền bị kia tên lỗ mãng hành hung một trận, cuối cùng bắt lực gào thét bị tù binh. Cái này viên tên lỗ mãng liền Bảo Húc phó tướng Tiêu Đình. Nguyên lai Tiêu Đình gặp chạy tới Thái Chân Tư Khánh mặc bắt phạm, thăm nghĩ đây cũng là cái Liêu quân tướng lĩnh, liền quanh co đến bên cạnh thân đem nó bỏ nhào tù binh.

Bên cạnh có Liêu quân nhìn thấy Thái Chân Tư Khánh bị Tổng đem tù binh, lo lắng phía dưới liền nghẹn ngào hô lên. Nguyên soái Ngột Nhan Diên Thọ gặp phe mình chiến sĩ không địch lại quân Tổng, ba vạn đại quân lại bị chỉ là mấy ngàn người giết lui, đối với cái này cảm thấy không thể tin được. Vốn định dùng chiến thuật biến người lấy nhân mạng đi đến lấp, đợi tiêu hao hết quân Tổng sinh lực về sau, mình liền có thể vào đến thành nội. Nhưng lúc này lại nghe được phò mã Thái Chân Tư Khánh bị Tổng đem tù binh tin tức truyền đến.

Nghe được lời này, vốn là sĩ khí không phấn chấn Liêu quân sức chiến đấu lại yếu mấy phần, đồng thời sĩ khí uest oai suy sụp. Ngột Nhan Diên Thọ phải tay nắm chặt nắm đấm nặng nề mà đập một cái hung hăng mắng "Thật là một cái phế vật!" Sau đó liền hạ lệnh lui binh.

Tự có sĩ tốt đi gõ vang đồng la, Liêu đại quân người nghe được tiếng chiêng, liền biết đây là triệt binh hiệu lệnh, thế là nhao nhao rút lui. Kia Quỳnh Yêu Nạp Diên kéo lấy thụ thương thân thể cùng Chúc Long đánh cho tương xứng, đầu tiên là nghe nói phò mã bị Tổng đem bắt, liền kích phát ra thế nội tiềm lực, trong nháy mắt đánh bại Chúc Long, nhưng cũng không có thời gian lấy tính mệnh, liền hướng Thái Chân Tư Khánh chạy trốn thả hướng đuổi tới.

Sau đó Quỳnh Yêu Nạp Diên còn không đợi cảm thấy Thái Chân Tư Khánh bị bắt địa phương, liền nghe được bây giờ thu binh hiệu lệnh, phần hận quay đầu nhìn một cái quân Tổng cùng Thái Chân Tư Khánh thả hướng, sau đó liền gào một tiếng, cùng Liêu quân cùng một chỗ lui binh mà đi. Tàn Ngao Thiên đương nhiên sẽ không buông tha Liêu quân lui binh cơ hội này, mang theo chúng tướng tại Liêu quân sau lưng cản chặt không thả, xua quân đánh lên, thẳng đem Liêu quân đuổi theo ra vài dặm mới bỏ qua.

Đem Liêu quân giết lui về sau, Tàn Ngao Thiên suất lĩnh chúng tướng sĩ khai hoàn về thành, nghênh đón trong thành chúng bách tính một mảnh reo hò. Bởi vì Tàn Ngao Thiên lại một lần nữa bảo hộ bọn hắn, Tàn Ngao Thiên hai tay hướng phía dưới theo, đình chỉ chúng bách tính reo hò sau ngẩng đầu nói "Các hương thân, các người yên tâm, chỉ cần có ta Tàn Ngao Thiên tại, người Liêu quân đội cũng dừng lại hướng tiến Bá Châu thành đến! Mọi người có thể an tâm ở lại nơi này đi, không cần lo lắng."

Chúng bách tính nghe được Tàn Ngao Thiên hứa hẹn, tự nhiên là vui không thắng thu, nhất là lâu dài cư trú ở nơi đây các lão già kia, bọn hắn tương hỗ trò chuyện với nhau, rốt cục lần nữa về tới Đại Tổng ôm ấp, đều đối Tàn Ngao Thiên tán thưởng không thôi, đồng thời gọi trong nhà mình hậu nhân muốn hướng Tàn Ngao Thiên học tập, còn để con cháu nhóm đều đi nhập ngũ đến Tàn Ngao Thiên dưới trướng, cùng nó cùng một chỗ thủ vệ thành trì, thủ vệ bách tính.

Tàn Ngao Thiên một nhóm cáo biệt dân chúng reo hò, tiến quân đến sân huấn luyện về sau, các bộ đội bắt đầu thống kê nhân số, tính toán tổn thất. Lúc này chỉ gặp Tiêu Đình áp lấy một cái Liêu quân tướng lĩnh bộ dáng người tiến lên phía trước nói "Thiên ca, ta tại trong loạn quân bắt lấy người này, nhìn hắn cách ăn mặc hắn là một cái Liêu quốc tướng lĩnh." Tàn Ngao Thiên lên tiếng liền đưa tay đem người kia hai gò má nhìn lên, thấy người này lại liền là trước kia bị Quỳnh Yêu Nạp Diên cứu người.

Có thể được Quỳnh Yêu Nạp Diên liều chết cứu giúp, kia thân phận của người này nhất định sẽ không nhỏ. Thế là Tàn Ngao Thiên liền cười hỏi "Không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền lại gặp mặt, làm xuống tự giới thiệu đi, để ta biết biết, ngươi là người phương nào, tại Liêu quốc bên trong lại là thân phận như thế nào?" Thái Chân Tư Khánh nghe xong phần nộ quát "Ta chính là Đại Liêu phò mã Thái Chân Tư Khánh, các người đám này Nam Man, mau mau đem ta giải khai trả về, ta có thể tại phụ hoàng trước mặt vì người dâng cầu tình, nói không chừng có thể lưu đến một cái mạng, bằng không đợi ta Đại Liêu dũng sĩ công phá Bá Châu ngày, chính là các người mệnh tang thời điểm!"

Thấy người này lại còn là cái phò mã, Tàn Ngao Thiên cười to nói "Tốt, Tiêu Đình, người làm rất khá, nhớ người một công." "Hắc hắc, tạ thiên ca."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113 : Liêu Quân Tiếp Viện

Tàn Ngao Thiên gặp kia Liêu quốc phò mã còn ở bên cạnh kêu gào, liền một cước hướng Thái Chân Tư Khánh đạp tới đem nó đạp choáng, sau đó thờ dài một hơi nói ". Rốt cục an tĩnh." Lô Trí Thâm mấy người cũng đi theo cười nói "Đúng vậy a, cái này cái gì phò mã thật đúng là đông dài, làm cho đầu ta đau, vẫn là Thiên ca người có biện pháp a, ha ha" chúng tướng còn lại cũng là cười theo. Sau đó Tàn Ngao Thiên nói ". Tốt, đem cái này phò mã trước dẫn đi nhốt lại. Sau đó mọi người liền đều đi nghỉ ngơi đi, nay Thiên huynh đệ nhóm đều vất vả, ban đêm ta cùng các thân binh thủ thành, các vị các huynh đệ đều trở về hảo hảo ngủ một giấc đi."

Nghe được Tàn Ngao Thiên, chúng các tướng sĩ đều không có ý tứ triệt hạ tường thành, trở lại chỗ ở đi nghỉ ngơi, hôm nay trận này đại chiến đích thật là

đặc biệt mệt nhọc, cần nghỉ ngơi một phen mới có thể khôi phục tới. Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng hiểu rõ, cho nên hẳn mới sẽ an bài đám người đi nghỉ ngơi, mà mình lưu lại vì mọi người trông coi. Cùng lúc đó, kia Ngột Nhan Diên Thọ bọn người thì là có chút chật vật trốn vào Trác châu thành.

Vào tới thành nội, Ngột Nhan Diên Thọ liền bắt đầu tính toán lên trận chiến này tổn thất đến, trải qua thống kê, ba vạn Liêu quân tử thương hơn phân nửa, hiện nay chỉ còn lại có hơn vạn người, mà lại phò mã Thái Chân Tư Khánh còn bị quân Tống bắt, trận chiến này có thể nói là đại bại. Mà lại trong đó tử thương binh sĩ phần lớn là tại rút quân thời điểm bị Tần Ngao Thiên theo ở phía sau chỗ đồ sát. Ngột Nhan Diên Thọ sắc mặt xanh xám, nhưng lại không thể không kiên trì đem cái này chiến báo hướng U Châu báo đi.

Thiên Tộ để nơi này lúc đã sai người bắt đầu vì Ngột Nhan Diên Thọ đăng chứng tướng chuẩn bị tiệc rượu đón tiếp, nhưng lại gặp một trinh sát mang theo Ngột Nhan Diên Thọ chiến bại quân tình chạy trở về. Đợi Gia Luật Diên Hi nhìn qua phía trước quân tình sau giận dữ, sau đem Ngột Nhan Diên Thọ chiến bại, cùng phò mã bị bắt làm tù binh một chuyện nói cùng các vị đại thần. Chúng thần phải sợ hãi, thống quân Ngột Nhan Quang càng là tiến lên một bước bái nói ". Bệ hạ, nghĩ không ra kia Tần Ngao Thiên một đoàn người lại lợi hại như vậy, ngay cả khuyên tử cũng không thể đem nó đánh bại. Vì thần cả gan, nguyện hướng bệ hạ lại mời một chi quân đội, tiến đến chinh phạt kia Tần Ngao Thiên."

Nghe được Ngột Nhan Quang lại còn phải lại hướng mình yêu cầu nhân mã tiến đến chinh chiến, Gia Luật Diên Hi không khỏi do dự một cái chớp mắt, hỏi "Ái khanh nhưng có nắm chắc tất thắng?" Ngột Nhan Quang nghe Thiên Tộ để càng như thế hỏi thăm, liền vỗ bộ ngực kích động nói "Bệ hạ cứ yên tâm đi, vì thần thù hạ còn có kia mười một diệu Đại tướng cùng nhị thập bát tú đem chưa xuất chiến, quân ta còn có lực đánh một trận. Mong rằng bệ hạ đáp ứng, vì thần sẽ vì bệ hạ bắt giữ Tần Ngao Thiên cái thắng này."

Gia Luật Diên Hi gặp Ngột Nhan Quang lại kích động như thế, liền muốn đồng ý Ngột Nhan Quang lời nói, mệnh mang lên tướng lĩnh tiến đến chinh phạt Tần Ngao Thiên, lúc này lại nghe một cái không giống thanh âm tại đại điện vang lên."Ngột Nhan tướng quân không cần kích động như thế, kia Tần Ngao Thiên chỉ là khu khu tiểu tặc, không cần vận dụng ngài dạng này trấn quốc chi tướng tiến đến, đây chẳng phải là quá đề cao hắn rồi?" Đám người theo tiếng kêu nhìn lại, gặp đúng là bị Gia Luật Diên Hi phong làm Thực quốc công chúa Da Luật Dư Lý Diên đứng ra nói.

Gia Luật Diên Hi cùng Ngột Nhan Quang cũng là hướng công chúa nhìn lại, gặp Da Luật Dư Lý Diên hướng Thiên Tộ để bái nói ". Phụ hoàng, kia quân Tống Tần Ngao Thiên khinh người quá đáng, đầu tiên là chiếm ta thành trì, sau lại liên tiếp tù binh ta Đại Liêu hoàng thân quốc thích, tiểu nữ ta nuốt không trôi con giận này, chuyên tới để hướng phụ hoàng chờ lệnh, nguyện phụ hoàng có thể cho phép ta đốt lên một điều đại quân tiến đến Trác châu tiếp viện Ngột Nhan tướng quân, cùng hắn cùng một chỗ, cộng đồng đánh hạ Bá Châu, đuổi bắt Tần Ngao Thiên, cứu trở về tỷ phụ Thái Chân Tư Khánh."

Gia Luật Diên Hi gặp nữ nhi càng như thế vì chính mình phân ưu, đồng thời nghĩ đến cái này Thực quốc công chúa bản thân cũng là viên kiều tướng, liền cười nói "Ha ha, khó được hoàng nhi người có như vậy tâm ý, vậy thì tốt, Trẫm liền mệnh người nắm giữ ấn soái, ta Đại Liêu cảnh nội tất cả tướng sĩ mặc cho người điều khiển, đợi tuyển định xuất chinh nhân tuyển sau liền xuất phát, tiến đến Trác châu tiếp viện Ngột Nhan tiểu tướng quân đi, chỉ mong hoàng nhi có thể thay Trẫm thu hồi Bá Châu, bắt giữ kia Tần Ngao Thiên."

"Mặt tướng tuân mệnh!" Da Luật Dư Lý Diên nghe được Thiên Tộ để sau khi đồng ý vội vàng bái tạ nói. Lúc này Ngột Nhan Quang nói "Công chúa điện hạ, chuyện này việc quan hệ trọng yếu, trách nhiệm trọng đại, mặt tướng đem dưới trướng hai mươi tám viên tinh tú tướng quân quyền chỉ huy giao cho công chúa, công chúa có thể tùy ý phân công." Da Luật Dư Lý Diên cười nói "Làm phiền Ngột Nhan thống quân phí tâm, bất quá cái này nhị thập bát tú đem bản công chúa liền không yêu cầu, chỉ là không biết bản công chúa có thể hay không hướng thống quân đại nhân yêu cầu thiên thọ công chúa Đáp Lý Bột đến tương trợ tại ta?"

Ngột Nhan Quang nghe Da Luật Dư Lý Diên không muốn nhị thập bát tú đem mà là chỉ yêu cầu Đáp Lý Bột một người,

liền đáp ứng nói "Cái này hiển nhiên không có vấn đề, phàm là công chúa điện hạ chỗ điểm, vì thần đồng đều có thể cho phép tương trợ công chúa." Sau đó hướng đứng phía sau mười một diệu tinh Đại tướng bên trong Thái Âm tinh thiên thọ công chúa Đáp Lý Bột nói "Thiên thọ công chúa?" Đáp Lý Bột ứng thanh mà ra "Có mặt tướng" "Lần này công chúa điện hạ tự mình điểm danh yêu cầu người, người cũng không nên ném đi ta Đại Liêu mặt mũi, muốn thể sống chết bảo đảm vệ công chúa điện hạ an toàn."

Đáp Lý Bột ôm quyền nói "Mặt tướng lĩnh mệnh" sau đó vụng trộm cùng Da Luật Dư Lý Diên nhìn thoáng qua nhau sau liền cúi đầu xuống bình tĩnh lại. Hiển nhiên đây là hai nữ trước đó liền thương lượng xong. Thực quốc công chúa muốn đi ra ngoài điều quân cả đội lấy cớ liền cùng Đáp Lý Bột cùng nhau rời đi đại điện. Tới ngoài điện, Đáp Lý Bột cùng Da Luật Dư Lý Diên nhìn thấy còn có một nữ cũng ở chỗ này chờ, nàng này chính là Da Luật Oát Lý Diên. Oát Lý Diên gặp hai nữ ra liền vội vàng tiến ra đón hỏi "Tỷ tỷ, thế nào? Phụ hoàng hẳn đồng ý sao?"

Dư Lý Diên cười nói "Yên tâm đi, Lang Chủ đã đồng ý ta xuất chinh, đồng thời bổ nhiệm ta làm chủ soái, tiến đến Trác châu chi viện Ngột Nhan tiểu tướng quân, dạng này người liền có thể cùng ta cùng nhau theo quân xuất hành, đi gặp gặp người trong lòng của người nha." Nghe được hai nữ trêu chọc, Da Luật Oát Lý Diên then thùng nói "Cái gì người trong lòng, ta chỉ là đi xem hắn một chút có bị thương hay không, nghe nói lần này chúng ta đại bại đâu."

Da Luật Dư Lý Diên nghe được lời này, cau mày nói "Không muốn nói mò, ta Đại Liêu dũng sĩ sao lại bị nhỏ nhỏ quân Tống chỗ đánh bại, ở trong đó nhất định có ân tình khác. Nhất định là kia Tần Ngao Thiên dùng cái gì yêu pháp, xem chúng ta đi đem hắn đánh về nguyên hình." Bên cạnh Đáp Lý Bột cũng là gật đầu nói "Đúng, chúng ta muốn để quân Tống kiến thức một chút chúng ta Đại Liêu nữ binh lợi hại." Lúc này Da Luật Dư Lý Diên nói ". Chúng ta vẫn là nhanh điểm binh tiến về Trác châu chi viện a" sau đó tam nữ liền cùng một chỗ xuống đến trong quân doanh điều Binh cả đội.

Sau Đáp Lý Bột nói "Ta nghe nói Ngột Nhan tiểu tướng quân còn có một người huynh đệ kết nghĩa, gọi A Lý Kỳ, hiện vì đàn châu thủ tướng, công chúa không ngại đem nó từ đàn châu điều đến, cùng đại quân ta cùng nhau tiến quân, đi Trác châu chi viện Ngột Nhan tiểu tướng quân." Da Luật Dư Lý Diên nghe Đáp Lý Bột sau gật đầu nói "Cái này A Lý Kỳ ta đạo đã từng nghe người ta nói đến qua, nói hắn rất có võ nghệ, tại ta Đại Liêu bên trong gần thứ Ngột Nhan thống quân, chỉ là không biết truyền ngôn đến cùng là thật hay không, bây giờ liền chính dễ dàng nhìn xem võ nghệ đến cùng cao bao nhiêu."

Sau đó tam nữ liền gật đầu đồng ý, một lệnh truyền chuyển liền từ U Châu phát đi đàn châu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114 : Da Luật Điệp Hương

Mấy ngày sau, kia đàn châu thủ tướng A Lý Kỳ liền một mình đi tới U Châu bá kiến công chúa điện hạ. Da Luật Dư Lý Diễn gặp A Lý Kỳ mặt trắng môi đỏ, cần hoàng nhân bích, chiều cao chín thước, đối đầu vạn người. Liền vui vẻ nói "A Lý Kỳ quả vì dũng tướng vậy" A Lý Kỳ bái đạo "Đa tạ công chúa điện hạ tán thưởng" Da Luật Dư Lý Diễn lại nói" nghe nói người cùng Ngột Nhan thống quân chi tử quan hệ cá nhân rất tốt, không biết nhưng có việc này?"

A Lý Kỳ trả lời "Bẩm công chúa điện hạ, ta cùng Diên Thọ tiểu tướng quân tính nét gần, lại ý hợp tâm đầu, là sinh tử chi giao." Da Luật Dư Lý Diễn nói ". Tốt, bây giờ Ngột Nhan tiểu tướng quân bị quân Tống đánh bại, lui giữ Trác châu, người liền cùng ta cùng nhau đốt lên đại quân tri hướng chi viện Trác châu." A Lý Kỳ bái nói ". A Lý Kỳ mặc cho nghe công chúa điện hạ điều khiển." Da Luật Dư Lý Diễn cười nói "Ha ha, tốt, truyền lệnh, đại quân xuất phát!" Lập tức liền đốt lên đại quân hướng Trác châu thành xuất phát.

Mà Liêu quân tiến quân tin tức cũng tại cái này cùng một thời gian bị Thời Thiên chỗ dò thăm, đồng thời đã hồi báo cho Tàn Ngao Thiên. Tàn Ngao Thiên mở ra Thời Thiên gửi thư, biết được Liêu quân lần này lại phái công chúa của bọn hắn Da Luật Dư Lý Diễn nắm giữ ấn soái xuất chinh, đồng thời còn mang tới Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bột cùng đàn châu thủ tướng A Lý Kỳ. Liêu quốc vị công chúa này Da Luật Dư Lý Diễn ngày thường cũng là yêu thích Trung Nguyên văn hóa người, hướng tới Trung Nguyên mỹ lệ, đồng thời còn vì chính mình lên một cái mỹ lệ danh tự, gọi Da Luật Điệp Hương.

Tàn Ngao Thiên nhìn qua tình báo sau đem nó buông xuống, nở nụ cười nói ". Liêu quốc công chúa, Da Luật Điệp Hương? Có ý tứ" lập tức liền đi ra đến trong sân huấn luyện đến, triệu tập đám người gần đây phải tăng cường huấn luyện, bởi vì Liêu quốc lại phái đại quân xuất chinh, mấy ngày nữa liền lại sẽ có trận đánh ác liệt muốn đánh. Chúng tướng nghe xong không có chút nào lùi bước chi ý, tất cả đều lại dấy lên chiến ý, bắt đầu thêm huấn luyện sĩ tốt cùng rèn luyện tự thân võ nghệ.

Tàn Ngao Thiên thỏa mãn nhìn xem trên trận đám người, nghĩ thầm "Đây mới là ta Tàn Ngao Thiên Binh, sớm muộn cũng có một ngày, ta sẽ để cho ta Tàn Ngao Thiên Binh dương danh thiên hạ!" Mang theo dạng này tín niệm, Tàn Ngao Thiên cũng đem mình bốn trăm Lang vệ triệu tập làm đặc chủng huấn luyện.

Trác châu thành dưới, Ngột Nhan Diên Thọ cùng Hạ Trọng Bảo còn có Quỳnh Yêu Nạp Diên, Khấu Trấn Viễn hai vị tiên phong đều liệt tại cửa thành phía dưới nghênh đón Đại Liêu công chúa Da Luật Điệp Hương. Da Luật Điệp Hương cùng Đáp Lý Bột cùng A Lý Kỳ xa xa liền gặp được cảm đầu Ngột Nhan Diên Thọ. Đương nhiên, còn có kia trốn ở trong đại quân Da Luật Oát Lý Diễn. Đại quân tới trước cửa thành, Ngột Nhan Diên Thọ đám người cùng nhau quỳ lạy nói ". Cung nghênh công chúa điện hạ giá lâm" Da Luật Điệp Hương gật đầu nói "Miễn lễ bình thân" "Tạ điện hạ" chúng tướng sau khi đứng dậy, Da Luật Điệp Hương nói ". Tiên tiến thành lại nói" sau đó đại quân liền lái vào Trác châu thành.

Đại quân tại thành nội tìm địa phương trú đóng lại, Da Luật Điệp Hương cũng cùng A Lý Kỳ đám người đi tới trên đại điện, tại đến đại điện trên đường lúc A Lý Kỳ liền đi tới Ngột Nhan Diên Thọ bên người quan tâm một phen tạm thời không đề cập tới. Tới đại điện, Da Luật Điệp Hương ngồi tại thượng thủ vị trí, mở miệng hỏi thăm phía trước quân tình, cùng trước đó bại quân nguyên nhân cùng quân Tống thực lực. Ngột Nhan Diên Thọ chi tiết đáp "Hồi công chúa điện hạ, trước đó là mặt tướng chủ quan, đánh giá thấp quân Tống thực lực, lại ta Đại Liêu sĩ tốt đường xa mà đến cũng không có đạt được nghỉ ngơi liền cùng quân Tống khai chiến, cho nên thất bại."

Da Luật Điệp Hương nhẹ gật đầu, nói ". Tốt, tình huống ta đã hiểu, chỉ là còn có một chút Ngột Nhan tướng quân người có chỗ giấu diếm" nghe đến lời này, Ngột Nhan Diên Thọ trong lòng cả kinh, không biết công chúa lời nói chuyện gì, chỉ quỳ xuống đất bái nói ". Tha thứ mặt tướng ngu dốt, mong rằng công chúa điện hạ chỉ rõ" Da Luật Điệp Hương gặp Ngột Nhan Diên Thọ dáng vẻ khẩn trương, không khỏi cười nói "Ngột Nhan tướng quân không cần khẩn trương như vậy, ta chỉ là ta kia tỷ phu Thái Chân Tư Khánh, chính rõ ràng thực lực có hạn, còn hết lần này tới lần khác muốn xông ra trận đi, nghĩ đến Ngột Nhan tướng quân cũng là bởi vì này bị làm rối loạn kế hoạch, mới có thể dẫn đến thất bại a?"

Da Luật Điệp Hương đối với mình cái kia tỷ phu có bao nhiêu cân lượng đương nhiên biết, tất cả hơi suy nghĩ một hồi liền biết Ngột Nhan Diên Thọ tại sao lại đại bại tại quân Tống, mà hắn lại bởi vì thân phận địa vị vấn đề không dám đem sai lầm nguyên do nói ra, liền đành phải thêm trên người mình. Da Luật Điệp Hương cũng không muốn mình chuẩn muội phu trên đầu mang một cái chiến bại chi tướng danh hiệu, cho nên mới có thể tại trước mặt mọi người vì đó giải vây. Ngột Nhan Diên Thọ tự nhiên là đối Da Luật Điệp Hương ăn ngay nói thật cảm thấy kích động, bái nói ". Công chúa điện hạ mình giám."

Da Luật Điệp Hương khoát tay áo nói "Chỉ nói là ra lời nói thật mà thôi, cho nên mong rằng tướng quân không được đối lại trước chiến bại một chuyện chú ý, chỉ cần thu lấy giáo huấn thuận tiện, lần tiếp theo, chúng ta nhất định lấy nhất cử đánh tan quân Tống" nghe Da Luật Điệp Hương lời này về sau, trên đại điện chúng tướng đều lại dấy lên nhiệt huyết. Da Luật Điệp Hương gặp sĩ khí đã khôi phục, liền đứng lên nói ". Truyền lệnh xuống, đại quân xuất phát, tiến quân Bá Châu, tại Bá Châu ngoài thành mười dặm chỗ cắm trại" chúng tướng cũng đều đứng dậy ôm quyền bái nói ". Tuân mệnh!"

Liêu quốc đại quân bắt đầu điều động, tại trong lúc này, Da Luật Điệp Hương gọi lại Ngột Nhan Diên Thọ. Ngột Nhan Diên Thọ bái nói ". Không biết công chúa điện hạ còn có gì phân phó" Da Luật Điệp Hương cười nói "Phân phó ngược lại là không có, chỉ là có người nghĩ muốn cùng người gặp mặt một lần" sau đó cùng Đáp Lý Bột nhìn nhau cười một tiếng, liền rời đi đại điện. Đồng thời, một thân ảnh liền tại Ngột Nhan Diên Thọ đầy ngỡ ngàng hoặc bên trong xuất hiện ở trên đại điện.

Ngột Nhan Diên Thọ giương mắt nhìn lên, gặp đúng là mình ngày nhớ đêm mong hoàng nữ Da Luật Oát Lý Diễn. Oát Lý Diễn lúc này gặp bốn bề vắng lặng, liền hướng Ngột Nhan Diên Thọ chạy tới hỏi "Duyên thọ, nghe nói ngươi chiến bại, thế nào, ngươi không có bị thương chứ?" Ngột Nhan Diên Thọ nói ". Không có, ta rất tốt. Chỉ là, Oát Lý Diễn, sao ngươi lại tới đây?" Da Luật Oát Lý Diễn nói ". Ta nghe nói ngươi chiến bại tin tức, liền một mực tại lo lắng ngươi, về sau là Điệp Hương cùng Đáp Lý Bột hai vị tỷ tỷ nghĩ tới biện pháp, mang ta trà trộn vào trong quân, ta mới có thể cùng ngươi gặp nhau."

Nghe được lời này, Ngột Nhan Diên Thọ giờ mới hiểu được trước đó công chúa điện hạ lúc gần đi cùng Đáp Lý Bột hai người cười là cái gì, liền nói "Công chúa điện hạ ân đức, Ngột Nhan Diên Thọ nhớ kỹ." Sau đó liền ôm lấy Da Luật Oát Lý Diễn nói ". Oát Lý Diễn, ta có lỗi với ngươi, lần này xuất binh không thể thủ thắng, cũng không thể trở về để phụ thân cầu hôn cưới ngươi." Da Luật Oát Lý Diễn cười nói "Không sao, mặc kệ ngươi là thắng hay bại, trong lòng ta, ngươi mãi mãi cũng là ta đại anh hùng. Mặc kệ ngươi khi nào cầu hôn, ta đều sẽ chờ ngươi."

Ngột Nhan Diên Thọ rất là cảm động, ôm chặt trong ngực Da Luật Oát Lý Diễn nói ". Yên tâm, ta nhất định sẽ thủ thắng trở về kinh, sau đó cưới ngươi" "Ừm, ta chờ ngươi" Ngột Nhan Diên Thọ cùng Da Luật Oát Lý Diễn tại trên đại điện mọi cử động bị đứng ở ngoài điện nhìn lên Da Luật Điệp Hương cùng Đáp Lý Bột hai người để ở trong mắt. Hai nữ cười duyên nói "Oát Lý Diễn cô gái nhỏ này thật là hạnh phúc, thật hâm mộ nàng, nhưng ta lúc nào mới có thể tìm được mình người thương đâu?" Đáp Lý Bột ngửa đầu thở dài.

Da Luật Điệp Hương nghe được Đáp Lý Bột sau mình cũng rơi vào trầm tư, theo rồi nói ra "Sớm muộn cũng sẽ gặp phải" cũng không biết là đang trả lời Đáp Lý Bột vẫn là tại cùng chính nàng trò chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115 : Lần Đầu Gặp Điệp Hương

Liêu quốc đại quân chinh đồn hoàn tất, sau đó Da Luật Điệp Hương liền đứng tại đài cao hô "Ta Đại Liêu các dũng sĩ, xuất ra các ngươi đã tính, đi đoạt lại thuộc tại chính chúng ta châu thành đến, để quân Tổng lần nữa cảm nhận được chúng ta hung hãn!" "Rống! Rống! Rống!" Dưới đáy mấy vạn Liêu quân cao giọng kêu gào. Da Luật Điệp Hương vui mừng gật gật đầu, sau đó cao giọng nói "Xuất binh, đoạt lại Bá Châu!" "Đoạt lại Bá Châu! Đoạt lại Bá Châu! Đoạt lại Bá Châu!" Hô hào dạng này khẩu hiệu, mấy vạn Liêu binh rời đi Trác châu thành, hướng Bá Châu tiến quân mà tới.

Tần Ngao Thiên đang huấn luyện giữa sân cùng Từ Ninh cùng hạng mao xưng Lý Cỗn hai người trò chuyện kia Kim Thương Thủ cùng đoàn bài tay huấn luyện tiến độ như thế nào, liền nghe được trình sát đến báo, nói Liêu quân đã đến đến Bá Châu cảnh nội, hiện đang ở ngoài thành mười dặm chỗ đầm xuống doanh trại. Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Ta đã biết, đi xuống đi" kia trình sát lĩnh mệnh cáo lui. Tần Ngao Thiên sau đó thấp giọng nói "Xem ra Liêu quân lần này là muốn đánh đánh lâu dài, lại vẫn tại ta dưới thành xây dựng cơ sở tạm thời, xem ra cái này Liêu quốc công chúa ngược lại cũng không phải bình thường hạng người a."

Hiện tại Liêu quân chính đang thất bại, là công đánh thời cơ tốt nhất, nhưng Tần Ngao Thiên tưởng tượng mình dưới trướng kia hơn một vạn binh lực, lại vừa nghĩ tới Liêu quân tất nhiên cũng sẽ thiết hạ phòng bị, mạo hiểm hành quân chưa chắc sẽ lấy được cái gì chiến quả, nghĩ tới đây Tần Ngao Thiên liền đem quyết định này hủy bỏ, sau đó cười nói "Nhìn tới vẫn là trước làm gì chắc đó, nhìn xem cái này Liêu quốc công chúa thực lực như thế nào a" lúc này lại nghe được ngoài thành chiêng trống chấn thiên, Tần Ngao Thiên liền biết, là Liêu quân đến đây dưới thành khiêu chiến, lập tức liền điểm binh mà ra khỏi thành bày trận.

Liêu quốc công chúa Da Luật Điệp Hương thấy quân Tổng nhân mã ra khỏi thành bày trận, đúng lúc này hỏi thăm Ngột Nhan Diên Thọ nói ". Không biết cái nào là quân Tổng chủ tướng" Ngột Nhan Diên Thọ chỉ vào Tần Ngao Thiên nói ". Công chúa điện hạ, quân Tổng bên trong cái kia thân mặc hắc y lấp ló cụ cầm trong tay màu đen còn sắt chính là quân Tổng chủ tướng, Tần Ngao Thiên" Da Luật Điệp Hương thuận Ngột Nhan Diên Thọ ngón tay nhìn lại, liền xa xa hướng Tần Ngao Thiên nhìn lại. Tần Ngao Thiên lúc này cũng giống như có cảm ứng giống như ngẩng đầu cùng Da Luật Điệp Hương ánh mắt giao hội, sau đó nhếch miệng cười một tiếng.

Da Luật Điệp Hương gặp được Tần Ngao Thiên tiểu dung sau cũng lễ phép trở về một cái ánh mắt sắc bén, sau đó cười lạnh nói "Thường ngày quân Tổng chủ tướng đều là dùng áo giáp đem mình bao khóa đến nghiêm nghiêm thật thật, cái này Tần Ngao Thiên cũng không cùng với những người kia a." Ngột Nhan Diên Thọ còn không cần nói, cùng Tần Ngao Thiên giao thủ đã lâu phó thống quân Hạ Trọng Bảo nói "Công chúa điện hạ, cái này Tần Ngao Thiên hoàn toàn chính xác cùng rất nhiều Tổng đem khác biệt, mà lại bản thân hắn cũng là một viên hãn tướng, mong rằng công chúa điện hạ cẩn thận đối đãi."

Nghe Hạ Trọng Bảo nhắc nhở về sau, Da Luật Điệp Hương gật đầu nói "Ta đã biết, đa tạ Hạ thống quân nhắc nhở." Cùng lúc đó Tần Ngao Thiên cũng tại nhỏ giọng thầm thì lấy "Vừa rồi cái kia chính là Liêu quốc công chúa, Da Luật Điệp Hương đi, đáng đáp cũng không lại, bất quá xem ra cũng là tính tình

nóng nảy a."

Da Luật Diệp Hương gặp Tần Ngao Thiên quân đội đã tại dưới thành liệt tốt trận thế, liền tiến lên phía trước nói "Ta là Liêu quốc công chúa Da Luật Diệp Hương, xin các người quân Tổng chủ tướng ra gặp một lần." Tần Ngao Thiên nghe được Da Luật Diệp Hương đích thân chọn mình ra ngoài, liền cười thúc ngựa xuất trận, cất cao giọng nói "Ta chính là quân Tổng chủ tướng, Tần Ngao Thiên, không biết công chúa điện hạ người gọi chỗ ra có gì muốn làm?" Da Luật Diệp Hương quát "Ta là đến đem cho các người hạ tội hậu thư, nhìn Tần chủ tướng người mang theo bộ hạ của người tại trong vòng ba ngày rút khỏi Bá Châu, lại trả về phò mã, ta tự sẽ hướng phụ hoàng cầu tình, để kỳ nhiều người một mạng. Nếu người không nghe khuyên cáo, thành phá đi ngày, chính là mạng người tang thời điểm."

Tần Ngao Thiên nghe xong ha ha cười nói "Công chúa điện hạ, người chẳng lẽ tại đồ tiểu hải? Còn thả ta một con đường sống, thật sự là buồn cười. Không cần ba ngày, ta hiện tại liền minh xác nói cho người, người tại thành tại, người không tại, thành còn tại!" Tần Ngao Thiên trả lời nghe được sau lưng Tổng quân tướng sĩ nhảy cẫng hoan hô, phấn chấn không thôi. Da Luật Diệp Hương thở dài "Minh ngoan bất lĩnh, vậy người liền nạp mạng đi đi!" Lập tức liền giục ngựa vung đao hướng Tần Ngao Thiên chém tới.

Tần Ngao Thiên gặp Da Luật Diệp Hương đánh tới tất nhiên là không hề sợ hãi, mỉm cười liền quơ gây lên đỡ, chỉ nghe "Keng keng keng" vài tiếng, Tần Ngao Thiên đem Da Luật Diệp Hương công kích từng cái ngăn lại, sau đó mượn cơ hội gần sát Da Luật Diệp Hương thân thể, ngửi một trận hương thơm sau tại bên tai nói "Tình tình như thế táo bạo, cẩn thận tương lai không gả ra được."

"Da Luật Diệp Hương khi nào bị nam nhân gần như vậy thân qua, lúc này xấu hổ đỏ mặt, quát to "Ai cần người lo? Chết đi cho ta!"

Lập tức lại lại vung đao đi chặt Tần Ngao Thiên, lại bị Tần Ngao Thiên duỗi tay nắm chặt sống đao, mặc cho Da Luật Diệp Hương dùng lực như thế nào đều chặt không đi xuống mấy may. Mà Tần Ngao Thiên lại lại mượn đao lưng làm trợ lực, dưới chân đạp một cái chân đạp, liền nhảy đến không trung, ngồi ở Da Luật Diệp Hương sau lưng, cùng nó cùng cười một con ngựa. Tay trái lại thuận thế ôm Da Luật Diệp Hương bờ eo thon, cười nói "Công chúa điện hạ người liền cùng ta sẽ đi a" sau đó liền lái dưới hông ngựa hướng bản trận tiến đến.

Da Luật Diệp Hương vừa sợ vừa giận, nghĩ mình cao cao tại thượng, chưa từng bị nam nhân khác như vậy ôm ấp qua, lại nghĩ thân phận của mình, Liêu quốc công chúa, lại là đại quân chủ soái, nếu là cứ như vậy bị cái này đáng chết Tần Ngao Thiên cho bắt về Tổng doanh đi, mặt mũi của mình để nơi nào, Đại Liêu mặt mũi lại để nơi nào. Nghĩ tới đây Da Luật Diệp Hương liều mạng giãy dụa, nhưng lại vô luận như thế nào đều tránh thoát không ở Tần Ngao Thiên ôm ấp. Cuối cùng Da Luật Diệp Hương tâm niệm vừa động, há miệng liền cắn lấy Tần Ngao Thiên trên mu bàn tay.

Tần Ngao Thiên vội vàng không kịp chuẩn bị, không nghĩ tới kia cao cao tại thượng Liêu quốc công chúa lại sẽ đem chiều này ra, nhất thời bị đau, khí lực trên tay liền giảm bớt mấy phần, Da Luật Diệp Hương cũng thừa dịp này thời cơ nhảy xuống chiến mã hướng bản trận chạy tới. Liêu quân bên trong Ngột Nhan Diên Thọ, A Lý Kỳ, Quỳnh Yêu Nạp Diên, Khấu Trần Viễn tứ tướng gặp công chúa bị Tần Ngao Thiên bắt, vội vàng giục ngựa trước đi cứu viện. Chính gặp Da Luật Diệp Hương nhảy xuống chiến mã chạy về bản trận, tứ tướng liền tiếp ứng trở về Da Luật Diệp Hương.

Da Luật Diệp Hương gặp Tần Ngao Thiên chiến mã đứng ở hai trong quân, liền đạp đi lên, quay đầu hung tợn trừng Tần Ngao Thiên một chút liền quay trở về Liêu quân bản trận. Mà quân Tổng bên trong gặp bốn viên Liêu đem xông về phía trước, Lâm Xung, Sử Tiến, Từ Ninh, Tác Siêu bốn người liền giục ngựa tiến lên đối chiến. Mà kia luôn luôn trước hết nhất xuất chiến Mi Sánh thì là gặp Tần Ngao Thiên bị kia Liêu quốc công chúa cắn tay sau vui cười không thôi, là đã chậm nửa bước, bị người khác vượt lên trước xuất chiến. Mà người tiên phong Tác Siêu cũng rút cục cướp được một cái xuất chiến danh ngạch.

Tần Ngao Thiên gặp phe mình bốn viên thượng tướng trước tới tiếp ứng, nói câu cẩn thận liền giục ngựa trở về trong trận. Mà Lâm Xung bốn người thì phân biệt cùng kia bốn viên Liêu đem chiến thành bốn cặp tại trước trận. Theo thứ tự là Lâm Xung chiến Ngột Nhan Diên Thọ, Sử Tiến chiến Quỳnh Yêu Nạp Diên, Từ Ninh chiến A Lý Kỳ, Tác Siêu chiến Khấu Trần Viễn.

Da Luật Diệp Hương trở lại về bản trận sau tức giận không thôi, Đáp Lý Bột mau tới trước ân cần thăm hỏi nói ". Không có sao chứ, Diệp Hương?" Da Luật Diệp Hương tức giận trả lời một câu không sau đó, liền xoay người đi chú ý giữa sân kia bốn cặp chiến tướng chiến cuộc. Đồng thời nhớ tới trước đó Tần Ngao Thiên cùng mình những cái kia cử chỉ thân mật, trong lòng tựa như hươu con xông loạn phanh phanh trực nhảy, Da Luật Diệp Hương chỉ coi kia là bị cái kia đáng chết Tần Ngao Thiên tức giận, liền không có đi để ý tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116 : Trong Trướng Lập Kế Hoạch

Lại nhìn kia trong sân bốn cặp chiến tướng, đánh cho là tụi bụi. Đầu tiên là Quỳnh Yêu Nạp Diên đối chiến Sử Tiến, Quỳnh Yêu Nạp Diên quát "Người cái này bại tướng dưới tay lại vẫn can đảm trước đi tìm cái chết, bên trên một đám tính người chạy nhanh, hôm nay người nhưng liền không có như vậy vận khí tốt!" Sử Tiến nghe xong cũng không cam chịu yếu thế là mắng "Người cái này tướng bên thua còn có mặt mũi ở chỗ này khẩu xuất cuồng ngôn, nhìn người ta hôm nay là ai sinh, ai chết!" Nói xong, Sử Tiến liền lại một lần phát lực, cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên lực chiến không ngớt.

Quỳnh Yêu Nạp Diên trước đó bị Tần Ngạo Thiên gây thương tích vai trái mặc dù còn chưa có khôi hân, bất quá cũng không trở ngại hân cùng Sừ Tiến giao chiến, chỉ là không thể giống trước đó như thế nhanh bại Sừ Tiến, chỉ là vừa tại Sừ Tiến ngang hàng. Mà lại nhìn cái khác ba khu chiến cuộc, Từ Ninh cùng A Lý Kỳ cướp được ở giữa giao chiến, cũng không đáp lời, hai ngựa gấp lại, binh khí trong tay đồng thời. Hai thương tương giao, bốn phía phát lực, Từ Ninh mặc dù một tay câu liêm thương pháp tinh xảo, thế nhưng địch không ở kia A Lý Kỳ, ba mươi hiệp liền bị đánh bại.

Mà lại nhìn quân Tổng thượng tướng Lâm Xung bên này đối chiến Ngột Nhan Diên Thọ, cũng đồng dạng là ba mươi hiệp đem nó nhanh bại. Sau Lâm Xung gặp Từ Ninh không địch lại A Lý Kỳ, liền tiến lên cùng Từ Ninh trao đổi đối thủ, mình đi chiến A Lý Kỳ, Từ Ninh đối chiến Ngột Nhan Diên Thọ. Mà Tác Siêu bên kia đối chiến Khấu Trần Viễn thì là chiếm cứ lấy thượng phong, nhưng Khấu Trần Viễn võ nghệ cũng không chút nào thấp Tác Siêu rất nhiều, mặc dù không thể thắng, nhưng cũng không trở thành bị tốc độ bại, liền một mực nâng Tác Siêu không để cho đi chi viện chỗ hân chiến cuộc.

Da Luật Diệp Hương gặp phe mình bốn viên Liêu đem không địch lại quân Tổng thượng tướng, liền vội khiến rút quân. "Keng keng keng" Liêu quân gõ đồng la truyền lại rút quân tin tức, Ngột Nhan Diên Thọ đằng đem đều là trùng mắt liếc trước mắt mình Tổng tướng, sau đó liền quay người trở về trong trận. Mà A Lý Kỳ cùng Lâm Xung đánh thắng đến khó phân thắng bại, bất phân cao thấp, lúc này chợt nghe bây giờ thu binh tự nhiên không có cam lòng, ác hung hăng nhìn một chút Lâm Xung nói ". Hôm nay không có phân ra thắng bại, trước hết đánh đến nơi đây, chờ sau đó lần ta lại đến đem ngươi đánh bại." Lâm Xung thu thương ngừng đầu nói "Tùy thời phụng bồi." Sau đó liền đưa mắt nhìn A Lý Kỳ mà đi.

Tần Ngạo Thiên gặp Liêu quân chỉ là đầu tướng không chiếm thượng phong liền như thế qua loa thu binh, sợ giấu giếm mai phục, liền hạ lệnh không cho phép truy kích, thu binh về thành. Mà kia Da Luật Diệp Hương mang đám người rút lui vài dặm về sau liền âm thầm chờ, một lát sau sau nghe được hậu viện thám tử đến báo, nói kia Tần Ngạo Thiên cũng không có đuổi tới, mà là thu binh trở về thành. Da Luật Diệp Hương tán thán nói "Nghĩ không ra cái này Tần Ngạo Thiên vậy mà như thế cẩn thận, thôi, vậy chúng ta cũng trở về đi, phải người khác thông tri Lý Kim ta không cần lại mai phục."

Sau đó Tần Ngạo Thiên mang binh về thành về sau, nói "Nghĩ không ra kia Liêu quân bên trong cũng là rất có người tài ba, thậm chí ngay cả Lâm giáo đầu các người bốn người liên thủ cũng chỉ là mới chiếm thượng phong mà thôi." Lâm Xung nói ". Hoàn toàn chính xác, nhất là kia về sau cùng ta đối chiến tiểu tướng A Lý Kỳ, võ nghệ dũng mãnh không dưới ta. Nếu là tiếp qua mấy năm đợi trưởng thành, sợ rằng sẽ là phiền phức a." Sừ Tiến cũng là nói nói ". Còn có kia Quỳnh Yêu Nạp Diên, tên kia vai trái bị Thiên ca kích thương sau còn có thể cùng ta đánh cho ngang tay, quả thật hân tướng."

Nghe hai vị thượng tướng về sau, Tần Ngạo Thiên trầm tư nói "Xem ra hiện nay cũng chỉ có thể làm gì chắc đó a." Ý tưởng giống nhau tại Liêu quân trong đại trưởng cũng là từ kia Da Luật Diệp Hương trong miệng nói ra. "Tổng đem dũng mãnh lại kia Tần Ngạo Thiên hành quân lại cẩn thận như vậy, xem ra chúng ta đánh phải làm gì chắc đó a." Tiếp lấy còn nói thêm "Đáng tiếc ta coi là trận chiến này sẽ không tốn thời gian quá lâu, cũng không mang theo đầy đủ lương thảo."

Lúc này Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bột đứng ra chờ lệnh nói ". Công chúa điện hạ, ta nguyện mang theo dưới trướng nữ binh về U Châu đi vận chuyển lương thảo lại đến chi viện." Da Luật Diệp Hương biết kỳ thật Đáp Lý Bột là muốn mượn này thời cơ đem Da Luật Oát Lý Diên lại cho về U Châu đi, chính tốt chính mình cũng hoàn toàn chính xác cần đại lượng lương thảo đến cùng Tần Ngạo Thiên đối hao tổn, liền gật đầu cho phép Đáp Lý Bột mang theo dưới trướng nữ binh rời đi.

Ngay tại Đáp Lý Bột mang binh rời đi về sau, Da Luật Diệp Hương lại hỏi hướng phó thống quân Hạ Trọng Bảo nói ". Hạ thống quân, người cùng kia Tần Ngạo Thiên lúc đối địch ở giữa dài nhất, mong rằng người có thể đem hân mọi chuyện đều lại nói cùng ta nghe, bao quát hân cụ thể là thế nào đoạt lấy kia hai thành một quan, ta muốn tinh tế nghiên cứu hân một phen." Nghe được Da Luật Diệp Hương hỏi thăm, Hạ Trọng Bảo tự nhiên không dám có chút giấu diếm, dù cho những tin tức kia nói ra sẽ để cho mình cảm thấy khó xử,

Bất quá tại thấy được Ngột Nhan Diên Thọ cùng Da Luật Diệp Hương đều đồng dạng thua ở Tần Ngạo Thiên trên tay về sau, Hạ Trọng Bảo trong lòng liền ít đi rất nhiều tự ti.

Đội Hạ Trọng Bảo đem mình mang Liêu quân lần thứ nhất cùng Tần Ngạo Thiên chỗ lĩnh quân Tổng đối chiến một mực nói đến hiện nay thời điểm, Da Luật Diệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ đẳng tướng sĩ đều tại trong đại trưởng cùng bái Tần Ngạo Thiên chiến tích. Mà nghe xong Tần Ngạo Thiên sự tích về sau Da Luật Diệp Hương lại mơ hồ đối Tần Ngạo Thiên sinh ra một chút khác tình cảm, kỳ thật sớm tại hôm nay từ Tần Ngạo Thiên lập tức đào thoát về sau, loại tình cảm này liền đã tồn tại, chỉ là Da Luật Diệp Hương không có chú ý tới mà thôi.

Cảm nhận được trong lòng mình kia đối Tần Ngạo Thiên khác tình cảm, Da Luật Diệp Hương lại nghĩ tới thân phận của hân, liền không khỏi trách tự trách mình. Nhưng ban ngày thời điểm tình cảnh lại hiện lên ở trong đầu, nghĩ đến mình bị Tần Ngạo Thiên ôm hình tượng, Da Luật Diệp Hương không khỏi xấu hổ đỏ mặt. Da Luật Diệp Hương lúc này bộ dáng bị A Lý Kỳ ngừng đầu chú ý tới, A Lý Kỳ gặp Da Luật Diệp Hương hai gò má ửng đỏ, cho là nàng bị cái gì tổn thương đầu, liền mở miệng dò hỏi "Công chúa điện hạ người thế nào? Chẳng lẽ bị cái gì tổn thương?"

Bị A Lý Kỳ đánh gãy mạch suy nghĩ, Da Luật Diệp Hương vội vàng ngửa đầu nhìn về phía ngoài trướng che giấu nói "Không có gì, ta chỉ là đang tự hỏi bước kế tiếp nên như thế nào làm việc mà thôi." Nghe Da Luật Diệp Hương nói như vậy, A Lý Kỳ cũng không có cái gì hân tâm tư, ở một tiếng liền lần nữa cúi đầu xuống trầm tư lần tiếp theo cùng Lâm Xung giao chiến thời điểm mình nên như thế nào đánh bại hân. Đồng dạng, hiện tại kia Quỳnh Yêu Nạp Diên trong ý nghĩ nghĩ cũng là hạ này nên như thế nào đánh giết Sừ Tiến, chính rõ ràng võ nghệ cao hơn hân mạnh rất nhiều, lại một mực chậm chạp giết hân không được, Quỳnh Yêu Nạp Diên rất là buồn rầu.

Mà Da Luật Diệp Hương lúc này ngửa đầu nhìn về phía ngoài trướng thời điểm, gặp sắc trời đã tối, vốn muốn gọi chúng tướng đi về nghỉ trước, đợi ngày mai lại đến suy tư phá địch kế sách, nhưng bỗng nhiên ở giữa linh quang lóe lên, nhớ tới trước đó Hạ Trọng Bảo nói Tần Ngạo Thiên công phá Ích Tân quan phương pháp đến, trong lòng liền có quyết định. Mở miệng hỏi hướng Hạ Trọng Bảo nói ". Hạ thống quân, tiểu nữ nhớ kỹ người đã từng sẽ khiến cho đạo thuật, không biết cái này là thật hay không?"

Hạ Trọng Bảo không biết Da Luật Diệp Hương muốn làm gì, tựa như thực đáp "Lại có lúc này không giả, năm đó ta từng tại kế châu Nhị Tiên Sơn bên trên đi theo một lão đạo học qua mấy năm pháp thuật, về sau liền xuống núi đi vào Đại Liêu, không biết công chúa điện hạ hỏi thăm việc này làm gì?" Da

Luật Diệp Hương lại hỏi tiếp "Cho nên nói, Hạ thống quân người cũng sẽ cách làm cải biến thời tiết, hô phong hoán vũ rồi?" Hạ Trọng Bảo gật đầu nói "Mặt tướng học nghệ không tinh, nhưng chỉ là đơn giản hô phong hoán vũ, cũng là có thể làm được "

Ngột Nhan Diên Thọ nghe được Da Luật Diệp Hương cùng Hạ Trọng Bảo đối thoại, liền biết ý đồ kia, liền mở miệng hỏi "Công chúa chẳng lẽ nghĩ?" Da Luật Diệp Hương cười đánh gãy Ngột Nhan Diên Thọ nói ". Không sai, cái này gọi lấy đạo của người trả lại cho người."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117 : Đêm Tội Tập Thành

Đêm, sâu, bầu trời một đám mây đen đánh tới, che lại ánh trăng, khiến cho bọn thủ vệ tầm nhìn lại thấp mấy phần. Cái này không khỏi để Tần Ngao Thiên nhớ tới mình dẫn người đánh hạ Ích Tân quan đêm ấy. Càng là thời điểm như vậy, càng là phải chú ý phòng thủ, bởi vì đây đối với khôi xướng đánh lên tới nói là một cái rất thời cơ tốt. Tần Ngao Thiên cũng không xác định Liêu quân tới nay có thể hay không đến đây đoạt thành, bất quá Tần Ngao Thiên vẫn là phải tăng cường thủ vệ.

Lúc này Công Tôn Thắng bên trên đền tường thành đến tìm kiếm Tần Ngao Thiên, Tần Ngao Thiên gặp Công Tôn Thắng đến đây, liền buông xuống trong tay sự vật dò hỏi "Tiên sinh sao lại tới đây, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?" Công Tôn Thắng gật đầu nói "Đúng vậy tướng quân, bản đạo ta đêm xem sao trời, tới nay vốn là không mây, nhưng bây giờ lại trống rỗng xuất hiện nhiều như vậy mây đen che đầy bầu trời, nghĩ đến hẳn là Liêu quân bên trong có người cách làm dẫn đến. Cho nên bản đạo kết luận Liêu quân tới nay tất có hành động, vì vậy chuyên tới đề cáo tri tướng quân."

Nghe được Công Tôn Thắng lời nói, Tần Ngao Thiên đảo mắt nhìn xem ngoài thành cười nói "Xem ra Liêu quân là nhìn không được a." Công Tôn Thắng lại là bái nói ". Bản đạo có thể cách làm đem cái này mây đen đầy trời xua tan, không biết tướng quân phải chăng cần?" Tần Ngao Thiên cười nói "Không cần, người ta đều dốc lòng chuẩn bị một phen, nếu là đem mây đen xua tán đi, chẳng phải là để chúng ta công chúa điện hạ chuẩn bị không thu hoạch được gì sao?" Công Tôn Thắng lúc đầu còn không biết Tần Ngao Thiên lời này là có ý gì, nhưng nhìn thấy trên khóe miệng treo tiểu dung, liền biết Liêu quân tới nay phải gặp tai ương.

Hoàn toàn chính xác, cái này mây đen đầy trời đều là kia Liêu quân phó thống quân Hạ Trọng Bảo cách làm gọi. Da Luật Diệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ đứng ở một bên cười nói "Kia Tần Ngao Thiên chỉ sợ nằm mộng cũng nghĩ không ra, chúng ta sẽ dùng loại phương pháp này đoạt lấy Bá Châu" Da Luật Diệp Hương cũng là mỉm cười gật đầu hỏi "Hạ thống quân bên này đã chuẩn bị thỏa đáng, không biết những người khác bên kia đều thế nào?" Ngột Nhan Diên Thọ lòng tin tràn đầy nói "Yên tâm đi, công chúa điện hạ, chúng tướng sĩ đều đã chuẩn bị sẵn sàng."

Da Luật Diệp Hương gật đầu nói "Hết thảy liền nhìn Lý Kim Ngô cùng Khấu Trấn Viễn hai vị tướng quân, chỉ cần bọn hắn có thể thành công mở ra Bá Châu cửa thành, ba chúng ta vạn Liêu quân liền có thể tiến quân thần tốc, nhất cử đánh hạ Bá Châu thành." Chúng tướng sĩ xu nịnh nói "Điện hạ anh minh" . Da Luật Diệp Hương nghĩ đến tới nay mình liền sẽ đánh bại cái kia tên đáng chết, liền kiêu ngạo mà giương lên cái đầu nhỏ, nhưng cùng lúc cũng có một cỗ khác cảm giác xông lên đầu."Như thật đem hắn tù binh, lại nên xử trí như thế nào đây?"

Lúc này Lý Kim Ngô cùng Khấu Trấn Viễn hai người mang tới buổi chiều từ trong quân đội chọn lựa ra thân thủ nhanh nhẹn hảo thủ chung tám trăm người, thừa dịp lúc ban đêm hắc không ánh sáng tiềm hành đến Bá Châu dưới thành. Thấy hai bên không người về sau, liền cũng là học Tần Ngao Thiên thân vệ dáng vẻ cầm móc sắt ném lên tường thành. Lý Kim Ngô cùng Khấu Trấn Viễn hai người túm một chút dựng xuống tới dây thừng, xác định đỉnh cổ định trụ về sau, nhìn nhau sau nhẹ gật đầu liền bắt đầu thuận dây thừng leo lên phía trên.

Mà lúc này đây, Tần Ngao Thiên mang theo hắn đám thân vệ lên từ kia mười mấy nơi móc sắt dựng vào trên tường thành địa phương mai phục chuẩn bị. Sau đó không lâu, Khấu Trấn Viễn cái thứ nhất đạp lên thành tường, Khấu Trấn Viễn nhanh chóng lăn lộn sau khi hạ xuống thấy hai bên không người, liền cho phía dưới Liêu quân nhóm một cái khẳng định thủ thế, sau đó dưới đây tám trăm Liêu quân liền bắt đầu leo về phía trước. Mà cũng nhưng vào lúc này, mặc toàn thân áo đen mai phục tại chỗ tối Tần Ngao Thiên cùng bốn trăm Lang vệ đột nhiên im lặng vọt ra.

Tần Ngao Thiên ở phía sau nhắm ngay Khấu Trấn Viễn chính là vào đầu một cơn, đem Khấu Trấn Viễn đánh xỉu. Đương nhiên Tần Ngao Thiên là thủ hạ lưu lại mấy phần lực đạo, nếu là toàn lực nện xuống, Khấu Trấn Viễn đầu chắc chắn vỡ vụn. Tần Ngao Thiên đem Khấu Trấn Viễn đánh xỉu sau phái người đem kéo đi, sau đó chờ đợi kẻ tiếp đạp lên thành tường "Tráng sĩ" . Rất nhanh, Lý Kim Ngô liền trở thành cái thứ hai đạp lên thành tường người, Tần Ngao Thiên lại là một cơn xuống dưới. Lý Kim Ngô hai mắt lật một cái, liền trở thành cái thứ hai bị Tần Ngao Thiên tù binh Liêu quân tướng lĩnh.

Đem hai cái Liêu quân tướng lĩnh bắt làm tù binh về sau, Tần Ngao Thiên đối dưới tướng Lang vệ nhóm làm một cái cắt cổ động tác, chúng Lang vệ nhóm hiểu ý, liền tại Từ Trọng cùng Tôn Tài hai cái đầu lĩnh dẫn đầu hạ mai phục , chờ đợi, lại che miệng ám sát. Thế là một trận im ắng chiến đấu liền bắt đầu, chuẩn xác mà nói hẳn là im ắng đồ sát. Leo lên tường thành Liêu binh nhóm trước tiên liền bị một Lang vệ bị lại miệng mũi,

Ngay sau đó chính là tiếp theo tên Lang vệ dao găm quân đội đánh tới, kết thúc ngắn ngủi sinh mệnh.

Mà phía dưới may mắn còn sống sót Liêu binh nhóm còn tưởng rằng phía trên chui vào người đều ẩn nấp rất thành công đâu, bởi vì bọn hắn một điểm

thanh âm đều không có phát ra. Tất cả phía dưới Liễu binh nhóm liền một cái tiếp một cái đến đập lên thành tường, sau đó lại một cái tiếp một cái bị Lang vệ nhóm chỗ âm sát. Im ắng đồ sáo một mực kéo dài hồi lâu, thẳng đến tất cả đến đây dọ tập Liễu binh nhóm ngoại trừ Lý Kim Ngô cùng Khấu Trấn Viễn hai người bên ngoài đều chết đi mới thôi.

Tần Ngao Thiên hài lòng gật gật đầu, tiếp xuống liền thực hành bước thứ hai. Tần Ngao Thiên gọi tới Hoa Vinh chỗ huấn luyện cung tiễn thủ đội mai phục tại trên tường thành không muốn thò đầu ra, sau đó mình thì chạy đến dưới tường thành trốn, lại để Lang vệ nhóm mở rộng Bá Châu thành đại môn. Thành cửa bị mở ra thanh âm tại cái này yên tĩnh trong đêm truyền khắp phương viên vài dặm, kia Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng A Lý Kỳ mang Liễu quân bộ đội tự nhiên cũng là nghe được.

Nghe được thành cửa mở ra về sau, Quỳnh Yêu Nạp Diên nhân tiện nói "Thanh âm làm sao như thế lớn, nhất định phải tại quân Tổng kịp phản ứng trước đó chạy xộc thành đi. Các dũng sĩ, theo ta công kích! Đoạt lại Bá Châu thành!" Sau đó Quỳnh Yêu Nạp Diên liền dẫn Liễu quốc đại quân hướng Bá Châu cửa thành vọt tới. A Lý Kỳ cũng ở phía sau hô "Xông lên a, đoạt lại Bá Châu!" Lập tức liền chậm Quỳnh Yêu Nạp Diên một bước hướng Bá Châu thành vọt tới.

Nhìn xem mãnh liệt xung kích tới Liễu quốc đại quân, Tần Ngao Thiên tránh ở cửa thành về sau cười lạnh không thôi. Rất nhanh, Quỳnh Yêu Nạp Diên liền dẫn mấy ngàn Liễu quân vọt vào thành tới. Mà Tần Ngao Thiên cũng là vào lúc này bạo âm thanh hô "Đóng cửa thành!" Sau đó mai phục tại bên cạnh hạng mạo xưng Lý Côn huấn luyện đoàn bài tay lợi dụng trong tay đoàn bài ngăn cản Liễu quân tiến công, đồng thời tiến lên đem thành cửa đóng lại. Quỳnh Yêu Nạp Diên tự nhiên không cho, mang theo mấy ngàn Liễu quân đối đoàn bài tay phát khởi tấn công mạnh. Mà Tần Ngao Thiên thì là dẫn theo Lang vệ nhóm nhảy thoát ra để ngăn cản Liễu quân tiến công.

Cuối cùng liền chỉ nghe "Phanh" một tiếng, Bá Châu thành đại môn cuối cùng bị nhốt, thành vừa đóng cửa, mấy vạn Liễu quân liền bị chia cắt thành hai đoạn. Lấy Quỳnh Yêu Nạp Diên cầm đầu mấy ngàn Liễu quân bị giam tại Bá Châu thành nội, lấy A Lý Kỳ cầm đầu hơn hai vạn Liễu quân thì là bị nhốt ở ngoài thành. Lúc này A Lý Kỳ ở ngoài thành điên cuồng hô "Tại sao có thể như vậy? Khấu Trấn Viễn đâu? ! Lý Kim Ngô đâu? ! Quỳnh tướng quân!"

Đáng tiếc bây giờ bị khóa trong thành Quỳnh Yêu Nạp Diên nghe không được A Lý Kỳ gọi, mà hôn mê Khấu Trấn Viễn cùng Lý Kim Ngô hai người cũng là may may nghe không được A Lý Kỳ gầm thét. Mà Hoa Vinh thì là ở cửa thành đóng lại trước tiên từ trên tường thành đứng lên, đối gầm rú lấy A Lý Kỳ chính là một tiễn vọt tới, ở giữa đem A Lý Kỳ tam xoa tử kim quan cho bắn rơi. A Lý Kỳ không có tử kim quan buộc tóc, bỗng bẽnh tóc dài liền tán rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118 : Đóng Cửa Đánh Chó

Chỉ gặp A Lý Kỳ tóc tai bù xù đứng ở Bá Châu ngoài thành, hẩn nhìn xem trên tường thành Hoa Vinh bốn người bắn xuống mưa tên cùng nhao nhao trúng tên ngã xuống đất bỏ mình Liễu quân sĩ tốt nhóm, lòng như đao cắt. Bởi vì hẩn biết, bọn hẩn đã trúng mai phục, hiện tại không thể không rút lui. Khi nào hẩn hạ lệnh rút lui, bị vây ở thành nội Quỳnh Yêu Nạp Diên kia mấy ngàn người liền đem hẩn phải chết không nghi ngờ. Nhưng nếu là không rút lui, hẩn cũng không thể cam đoan có thể cứu ra Quỳnh Yêu Nạp Diên đến, ngược lại sẽ còn lại bồi lên ngoài thành hơn hai vạn sĩ tốt tính mệnh, A Lý Kỳ tiến thoái lưỡng nan.

Sau đó Hoa Vinh tại trên tường thành lại suất quân hướng phía dưới bắn một vòng mũi tên, A Lý Kỳ nghe được chung quanh Liễu quân sĩ tốt tiếng kêu thảm thiết, chịu đựng đau lòng hạ lệnh "Rút quân!" Lập tức liền dẫn hơn hai vạn còn sót lại sĩ tốt chiều đường cũ trả về bỏ chạy. Mà Tần Ngao Thiên tại A Lý Kỳ trốn sau khi đi cũng không có đi phái người đuổi theo, mà là mệnh Hoa Vinh quay người đem mũi tên nhắm ngay khôn trong thành Quỳnh Yêu Nạp Diên bọn người.

Tần Ngao Thiên đầu tiên là hô "Quỳnh tướng quân, đồng bọn của các ngươi đã trốn, ta khuyên ngươi vẫn là dừng lại liễu chết, bỏ vũ khí xuống, đầu hàng đi" Quỳnh Yêu Nạp Diên nghe Tần Ngao Thiên sau cười to nói "Ha ha ha, Tần Ngao Thiên, ta Đại Liễu lớn nam nhi tốt là không có đầu hàng kiểu nói này, chúng ta còn vẫn có lực đánh một trận, ngươi nghĩ giết sạch chúng ta cũng là cần muốn đánh đổi khá nhiều, mà bây giờ Bá Châu thành nội quân Tổng số lượng, chỉ sợ đã không chịu đựng nổi cái kia đại giới đi? Ha ha ha "

Gặp Quỳnh Yêu Nạp Diên sắp đến lúc này còn có thể có như thế đầu não, Tần Ngao Thiên đối rất là tán thưởng, đồng thời nói "Quỳnh Yêu Nạp Diên, không thể không nói, ngươi vũ dũng cùng đầu não đều là khó được, bất quá, ta tự nhiên có phương pháp có thể không uống phí một binh một tốt đem các ngươi tàn sát không còn, ngươi tin hay không?" Quỳnh Yêu Nạp Diên hừ lạnh nói "Tần Ngao Thiên, ta biết ngươi rất mạnh, mang ra Binh cũng rất mạnh, nhưng ngươi lại vọng tưởng không uống phí một binh một tốt liền đem chúng ta mấy ngàn người tàn sát không còn, cái này lớn lời nói được khó tránh khỏi có chút thu lại không được đi?"

Tần Ngao Thiên cười nói "Đội chút nữa ngươi liền biết ta nói tới đến cùng phải hay không khoát lác" sau đó Tần Ngao Thiên liền nhìn Hoa Vinh cùng Từ Ninh cùng hạng mạo xưng Lý Côn bốn người, gật đầu nói "Đến khảo nghiệm các ngươi huấn luyện thành quả thời điểm, chỉ mong đừng để ta thất vọng" bốn người gật đầu nói "Tướng quân, ngài cứ yên tâm đi" sau đó Tần Ngao Thiên liền cùng bốn trăm Lang vệ rút lui mở , mặc cho kia một ngàn đoàn bài

tay đem Quỳnh Yêu Nạp Diên mấy ngàn chỉ chúng vây quanh ở bên trong. Sau đó ở sau lưng hắn thì là đứng đầy hai ngàn Kim Thương Thủ, mà Hoa Vinh ba ngàn cung tiễn thủ thì là tại sớm đã ở trên tường thành chuẩn bị xong.

Tần Ngao Thiên đầy cõi lòng mong đợi nhìn xem cái này ba chi đội ngũ, ngoại trừ cung tiễn thủ trên thân không có áo giáp bên ngoài, còn lại đoàn bài tay cùng Kim Thương Thủ trên thân đều là Tần Ngao Thiên sai người tỉ mỉ chế tạo áo giáp, có thể nói là võ trang đầy đủ, lớn hoa tâm máu. Quỳnh Yêu Nạp Diên gặp được trước mắt ba chi bộ đội sau cũng đã tối cảm giác không ổn, bằng vào hắn nhiều năm chinh chiến khừu giác, hắn có thể cảm giác bén nhọn đến, trước mắt ba chi bộ đội tuyệt không phải bình thường, thậm chí muốn so trước đó mình gặp được quân Tống mạnh hơn quá nhiều.

Tần Ngao Thiên cao giọng hô "Các chiến sĩ, tối nay chính là các ngươi cuối cùng một trận huấn luyện, thực chiến giết người huấn luyện, hiện tại, đồ sát bắt đầu!" Nghe được Tần Ngao Thiên ra lệnh một tiếng, Từ Ninh bọn người liền bắt đầu hạ lệnh, từ đoàn bài tay đứng ở phía trước bảo vệ hậu phương bộ đội, mà Kim Thương Thủ nhóm thì là đứng tại đoàn bài tay hậu viện tìm kiếm khe hở hướng phía trước đâm ra trường thương trong tay, mà cung tiễn thủ nhóm thì chính là chia làm ba đội, một đội lại một đội tiến hành ném bắn.

Tại ba đội phối hợp xuống, Liêu quân sĩ tốt nhóm một cái tiếp một cái ngược lại trước mặt Quỳnh Yêu Nạp Diên, thấy Quỳnh Yêu Nạp Diên đau lòng nhức óc, lại lại không thể làm gì. Hiện tại hắn rút cuộc biết, Tần Ngao Thiên cũng không có nói khoác lác, cứ theo đà này, cuối cùng Tần Ngao Thiên hoàn toàn chính xác có thể không uống phí một binh một tốt đem bên mình tàn sát trống không. Tần Ngao Thiên nhìn trước mắt một vừa ngã xuống Liêu quân sĩ tốt, lúc này nội tâm của hắn cũng là phức tạp, hắn không biết đem trước mặt Liêu quân toàn bộ tàn sát cách làm có chính xác không.

Cuối cùng Tần Ngao Thiên hay là bị nội tâm thâm tàng nhân từ chỗ đánh bại, hắn hạ lệnh ba đội đình chỉ đồ sát. Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng nó thủ hạ cũng phải lấy lại sống sót một chút thời gian. Tần Ngao Thiên lần nữa đi lên phía trước, hỏi hướng Quỳnh Yêu Nạp Diên nói ". Quỳnh tướng quân, ta có hay không nói mạnh miệng vừa rồi ngươi cũng đã thấy, ta hoàn toàn có năng lực đưa ngươi cùng người dưới trướng sĩ tốt toàn bộ giết chết,

Nhưng ta cũng không muốn như thế, chỉ cần Quỳnh tướng quân ngươi bỏ vũ khí xuống, đầu hàng tại ta, ta liền có thể bảo trụ tính mạng của ngươi, đồng thời còn có thể bảo trụ người dưới trướng chúng sĩ tốt tính mệnh. Quỳnh tướng quân a, cái này sáu ngàn sĩ tốt sinh tử, nhưng lại tại ngươi một ý niệm."

Đặt Quỳnh Yêu Nạp Diên tính tình, khẳng định là sẽ sống chết không hàng, nhưng khi hắn trên thân hơn nửa hơn sáu ngàn sĩ tốt tính mệnh lúc, hắn do dự, suy tư hồi lâu, hắn, thỏa hiệp. Dù sao đầu hàng cũng không có nghĩa là làm phản, mà lại hiện tại mình cũng liền chỉ là đơn thuần đất là bảo trụ cái này sáu ngàn sĩ tốt tính mệnh mà thôi. Quỳnh Yêu Nạp Diên cuối cùng đem trường thương trong tay ném tới trên mặt đất, nói ra Tần Ngao Thiên chờ mong thật lâu ba chữ kia. "Ta đầu hàng....."

Nghe được Quỳnh Yêu Nạp Diên không lại kiên trì, Tần Ngao Thiên dưới đáy lòng cũng là thở dài một hơi, hắn không biết, như là Quỳnh Yêu Nạp Diên hay là như vậy mình ngoan bắt linh, mình lại đổi lựa chọn ra sao? Thật chẳng lẽ sẽ hạ lệnh đem tám ngàn Liêu quân toàn bộ giết chết sao? Tần Ngao Thiên không biết, cũng không suy nghĩ thêm nữa. Lúc này Tần Ngao Thiên chỉ là để phân phó đám người quét dọn thanh lý chiến trường, thu về mũi tên, giam giữ tù binh, mà Quỳnh Yêu Nạp Diên tự nhiên là bị đơn độc nhìn quản.

Lúc này Da Luật Điệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ còn tại trong đại trướng chờ đợi Liêu quân tin tức tốt đầu, nhưng lại gặp A Lý Kỳ tóc tai bù xù, cực kì chật vật mang theo tàn binh bại tướng chạy về. Da Luật Điệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ gặp sau kinh hãi, hốt hoảng chạy tới nâng lên A Lý Kỳ dò hỏi "Phát sinh cái gì rồi? Tiểu tướng quân ngươi làm sao chật vật như thế, những người khác đâu? Quỳnh tướng quân đâu?"

Nghe được Ngột Nhan Diên Thọ hỏi thăm Quỳnh Yêu Nạp Diên, A Lý Kỳ cao chín thước hán tử không khỏi gào khóc nói ". Chết rồi, đều đã chết, Quỳnh đem trong quân quân Tống cạm bẫy, cùng tám ngàn dũng sĩ bị quân Tống nhốt vào Bá Châu thành nội, hiện tại chỉ sợ đã từ trần. Mạt tướng có lỗi với điện hạ, có lỗi với Quỳnh tướng quân a! Ô ô" Ngột Nhan Diên Thọ giống trấn an hài đồng vuốt ve A Lý Kỳ đầu, nói "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, Quỳnh tướng quân hắn người hiền tự có thiên tướng, tin tưởng hắn sẽ không xảy ra chuyện, Lý tướng quân cùng khẩu tướng quân đâu?"

Nghe Ngột Nhan Diên Thọ hỏi thăm Lý, khẩu hai người, A Lý Kỳ liền bức tức nói "Ta cùng Quỳnh tướng quân từ đầu đến cuối liền chưa từng thấy qua Lý, khẩu hai vị tướng quân. Chúng ta chỉ nghe Bá Châu thành cửa bị mở ra thanh âm, sau đó gặp trong thành không người liền suất quân công vào trong thành, lại về sau, cửa thành liền bị quân Tống đóng lại, đem ta cùng Quỳnh tướng quân chia cắt ra tới. Ta ngược lại muốn tìm đến Lý, khẩu hai người hỏi một chút, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Sau đó A Lý Kỳ liền hướng Da Luật Điệp Hương nhìn lại, hỏi "Lý, khẩu hai người người trở về rồi sao?" Da Luật Điệp Hương lắc đầu nói "Không có, một cái đều chưa có trở về, từ khi rời đi, liền không còn có tin tức" A Lý Kỳ mắt đỏ hỏi "Chẳng lẽ hai bọn họ đầu quân Tống? Đem chúng ta tối nay kế hoạch cáo tri tại kia Tần Ngao Thiên, chúng ta mới có thể trúng cái này mai phục?" A Lý Kỳ chỉ là bị mất đi Quỳnh Yêu Nạp Diên phần nợ làm choáng váng đầu óc, mới hỏi ra lời này tới. Nhưng lời này hiện đang nghe vào Da Luật Điệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ hai người trong tai, lại bị hai người chỗ coi trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119 : Chiêu Hàng Dịch Tướng

Da Luật Diệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ nghe A Lý Kỳ sau khiếp sợ liếc nhau một cái, sau đó Da Luật Diệp Hương nói "Tốt, A Lý Kỳ tướng quân hôm nay quá mệt mỏi, trước đem đưa tiễn đi nghỉ ngơi đi." Sau lưng thị nữ gật đầu nói "Vâng, điện hạ." Sau đó liền đem A Lý Kỳ từ Ngột Nhan Diên Thọ trên bờ vai diu dắt tới cũng đem nó đưa về đại tướng đi. Đưa tiễn A Lý Kỳ sau Da Luật Diệp Hương sai người đi đem Hạ Trọng Bảo gọi vào trong đại tướng nghị sự.

Sau một lúc lâu, Hạ Trọng Bảo liền đi tới trong đại tướng, gặp Da Luật Diệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ đều ở nơi này, Hạ Trọng Bảo liền cúi đầu bái nói ". Mặt tướng gặp qua công chúa điện hạ, không biết điện hạ gọi mặt tướng đến đây là có chuyện gì?" Da Luật Diệp Hương đề mề nói "Tối nay dạ tập kế hoạch thất bại." Hạ Trọng Bảo nghe xong kinh hãi nói "Cái gì? !" Ngột Nhan Diên Thọ lại là nói bổ sung "Đi trước tướng lĩnh chỉ có A Lý Kỳ tướng quân một người trở về, còn có gần hai vạn Đại Liêu dũng sĩ. Những người còn lại, toàn bộ hãm tại Bá Châu thành nội."

Hạ Trọng Bảo nghe được tin tức này sau cũng là giật nảy cả mình, dò hỏi "Không biết điện hạ sau này còn có tính toán gì không?" Da Luật Diệp Hương nói ". Hiện tại ta suy nghĩ, là vì sao chúng ta tối nay hành động sẽ thất bại, là không phải là bởi vì chúng ta trong quân giấu giếm gian tế?" Hạ Trọng Bảo gặp Da Luật Diệp Hương nhìn mình chăm chăm, liền hỏi "Công chúa điện hạ chẳng lẽ đang hoài nghi mặt tướng a?" Da Luật Diệp Hương quay đầu nói ". Đây cũng không phải, chỉ là ta cảm thấy lúc này kỳ quặc mà thôi."

Lúc này Hạ Trọng Bảo lạnh cười hỏi "Cái kia không biết tiến đến đoạt cửa thành Lý, khẩu hai vị tướng quân hiện ở nơi nào đâu?" Da Luật Diệp Hương lắc đầu nói "Mất đi liên hệ, còn có cùng hai bọn họ cùng nhau tùy hành tám trăm tử sĩ cũng đều tin tức hoàn toàn không có." Hạ Trọng Bảo nghe xong cười lạnh nói "Cái này không đã tìm được sao, nhất định là kia Lý Tập Khẩu Trần Viễn hai người gặp quân Tổng thế lớn, liền tự mình đầu hàng cùng quân Tổng, dù sao hai bọn họ vốn là vì người Hán, lại ném người Hán có gì không thể? Mà chúng ta tối nay kế hoạch lại vừa vặn là hai người bọn họ ném Tần Ngao Thiên mang theo đi công lao."

Da Luật Diệp Hương cả kinh nói "Hạ thống quân cũng nghĩ như vậy?" Hạ Trọng Bảo gật đầu nói "Ngoại trừ cái này, ta nghĩ không ra nữa điểm cái khác tối nay hành động lý do thất bại" Da Luật Diệp Hương nói ". Thực không dám giấu giếm, tại Hạ thống quân người trước khi đến, ta cùng ngột Nhan tướng quân chính là ý tưởng như vậy, bây giờ được người phỏng đoán, vậy ta liền có thể kết luận dẫn đến tối nay hành động thất bại kẻ cầm đầu." Hạ Trọng Bảo lại nói "đã như vậy, công chúa điện hạ người vẫn là nhanh thương thư cho bệ hạ, để đối Lý, khẩu hai người gia quyến chặt chẽ trông giữ a." Da Luật Diệp Hương gật đầu nói "Tốt, ta cái này liền thương thư cho phụ hoàng, đem bên này tình huống cùng Lý khẩu nhị tướng phản loạn tin tức cáo tri bệ hạ."

Cùng lúc đó, tại kia Bá Châu trong thành, Tần Ngao Thiên đem đã tỉnh táo lại Lý Kim Ngô cùng Khẩu Trần Viễn hai người tới trong phòng tiến hành tra hỏi. Khẩu Trần Viễn cùng Lý Tập hai người tỉnh táo lại lúc, đều là mặt mũi tràn đầy dấu chấm hỏi. Bọn hắn đều chỉ nhớ rõ mình tại đêm tối leo lên Bá Châu tường thành, sau đó liền giống như là bị thứ gì đánh trúng đầu, sau đó liền hôn mê bất tỉnh, chờ tỉnh nữa đến, liền chính là tình cảnh trước mắt. Đương nhiên, còn có người trước mắt, Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên thấy hai người thức tỉnh, liền cười hỏi "Hai vị tướng quân tỉnh?" Khẩu Trần Viễn nhìn thấy Tần Ngao Thiên, liền quát to "Tần Ngao Thiên, ngươi đem chúng ta buộc đến, muốn làm gì?" Tần Ngao Thiên cười nói "Là như vậy, hai vị tướng quân vừa mới thức tỉnh, khả năng đối tình huống bên ngoài còn không hiểu rõ lắm, ta liền đơn giản nói với các ngươi một chút đêm hôm đó hai vị tướng quân té xỉu về sau phát sinh sự tình a....."

Sau đó Tần Ngao Thiên đem sau phát sinh hết thảy đều nói cùng Lý Tập cùng Khẩu Trần Viễn hai người nghe. Lý, khẩu hai người nghe xong tự nhiên là khiếp sợ không thôi, nghĩ không ra Liêu quân lại sẽ đại bại, hơn nữa còn sẽ phát triển đến loại cục diện này. Tần Ngao Thiên còn nói thêm "Hai vị tướng quân vốn là người Hán, lại vì sao nhất định phải thay Liêu chó bán mạng chứ? Mà lại lúc này qua đi Liêu quân chắc chắn đem lần này thất bại trách nhiệm tất cả đều đẩy lên hai vị tướng quân trên đầu, các ngươi lúc này không bỏ gian tà theo chính nghĩa, chẳng lẽ còn lại muốn trở về đi tìm kia lần ta Đại Tổng người Liêu sao?"

Tần Ngao Thiên lời nói liền như là xô cửa gỗ, câu câu đụng vào Lý Tập cùng Khẩu Trần Viễn nỗi lòng. Hoàn toàn chính xác, Khẩu Trần Viễn là một người Hán, thể nội chảy xuôi người Hán huyết dịch, trước đó chỉ là cơ duyên xảo hợp,

Mới tiến vào Liêu quân, sau bằng vào mình vũ dũng, mới từng bước một đi cho tới hôm nay cái địa vị này. Thế nhưng là, cũng chỉ có thể như thế, dù sao mình người Hán kia thân phận là từ đầu đến cuối so ra kém người Liêu.

Mà Lý Tập liền càng không cần phải nói, hắn vốn là Lý lăng về sau, tổ tiên liền một mực là người Hán, chỉ là về sau đầu hàng ngoại tộc mà thôi, về sau liền một mực tại ngoại tộc cảm rề. Mặc dù trường bối trong nhà cũng không có nói qua cái gì, nhưng tại Lý Tập trong lòng, còn từ đầu đến cuối nhớ được bản thân là người Hán cái này một thân phận. Mà lại Lý Tập ngày thường cũng nhiều yêu thích đọc qua người Hán thư tịch văn hiến, yêu thích người Hán thi từ văn hóa. Bây giờ thời cơ này, có thể nói là Lý, khẩu hai người thoát ly Đại Liêu, trở lại người Hán ôm ấp thời cơ tốt nhất.

Tần Ngao Thiên thấy hai người bị mình thuyết phục có chút tâm động, liền lại bảo đảm nói "Hai vị tướng quân, dưới mắt thời cơ này không phải là hai người các ngươi thoát ly Đại Liêu cơ hội sao? Mà lại ta Tần Ngao Thiên có thể ở đây vì hai người các ngươi cam đoan, tại các ngươi đầu nhập ta Tần Ngao Thiên dưới trướng về sau, trước đó đủ loại, xóa bỏ. Mà lại trong triều cũng sẽ không có người dám tới tìm hai người các ngươi phiền phức, liền xem như có, ta Tần Ngao Thiên cũng đều vì hai vị tướng quân một mình gánh chịu xuống tới."

Gặp Tần Ngao Thiên như thế thành tâm đối đãi, Lý Tập cùng Khẩu Trần Viễn hai người nhìn nhau, sau đó liền đứng dậy hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Nhận được Tần tướng quân không bỏ, Lý Tập Khẩu Trần Viễn nguyện gia nhập tướng quân dưới trướng vì đại nhân hiệu lực, nếu có hai lòng, chết không yên lành." Tần Ngao Thiên gặp thu nhị tướng sau vui vẻ ra mặt nói "Ha ha, tốt, biết sai có thể thay đổi, không gì tốt hơn, hai vị tướng quân có thể kịp thời tỉnh ngộ, là quân ta may mắn, Đại Tổng may mắn, rất tốt, rất tốt a."

Tần Ngao Thiên nhận Lý Tập cùng Khẩu Trần Viễn hai người về sau, liền phái người đem hai người đưa tiễn đi đồng thời vì đó chuẩn bị ra khỏi phòng đến nghỉ ngơi. An trí xong Lý Tập cùng Khẩu Trần Viễn về sau, Tần Ngao Thiên lại sai người đem Quỳnh Yêu Nạp Diên mang tới. Sau một lúc lâu về sau, Quỳnh Yêu Nạp Diên được đưa tới trong phòng, Tần Ngao Thiên lui ngoại nhân về sau, liền tiến lên đem Quỳnh Yêu Nạp Diên trên người dây thừng giải khai. Đồng thời ân cần thăm hỏi nói ". Quỳnh tướng quân chịu khổ "

Quỳnh Yêu Nạp Diên khinh thường nói "Đừng, Tàn tướng quân vẫn là cùng nào đó cách khá xa chút tốt, nếu không ta nhưng không dám hứa chắc có thể hay không đột nhiên ra tay với ngươi, vì những cái kia chết đi Đại Liêu các dũng sĩ báo thù." Tàn Ngạo Thiên cười nói "Ta tin tưởng Quỳnh Yêu Nạp Diên sẽ không" sau đó tiến lên một bước tại Quỳnh Yêu Nạp Diên bên tai nhỏ giọng nói "Đồng dạng, cũng không có bản sự kia" "Ngươi!" Gặp Quỳnh Yêu Nạp Diên muốn bạo khởi, Tàn Ngạo Thiên vội vàng ngăn lại Quỳnh Yêu Nạp Diên nói ". Quỳnh tướng quân tạm thời bớt giận, lại nghe ta một lời."

Quỳnh Yêu Nạp Diên nghĩ đến Tàn Ngạo Thiên lời nói xác thực là thật, liền tạm thời yên tâm bên trong cừu hận, an tĩnh tọa hạ nói ". Muốn nói với ta cái gì Tàn tướng quân ngươi cứ nói đi, đừng chậm trễ ta về đi ngủ nghỉ ngơi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 120 : Cướp Lương Thảo

Tàn Ngạo Thiên nhìn Quỳnh Yêu Nạp Diên một bộ lộn xộn chết không sợ bóng nước sôi dằng dặc, cũng liền dự báo đến mình tối nay chiều hàng nhất định là không có cái gì thành quả, bất quá Tàn Ngạo Thiên vẫn là ôm thử một lần tâm thái đến cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên trò chuyện."Quỳnh tướng quân, ngài kính trọng ngươi vũ dũng, ngươi thật sự là một hiếm có chiến tướng. Nhưng ta không muốn giết ngươi, hi vọng tướng quân ngươi có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, đi vào ta Tàn Ngạo Thiên dưới trướng hiệu lực, ta có thể cam đoan, sẽ miễn đi trước ngươi đủ loại, mà lại triều đình cũng sẽ không có người tìm đến tướng quân phiền phức, mong rằng tướng quân chăm chú suy tính một chút."

Quỳnh Yêu Nạp Diên nghe xong cười to nói "Ha ha, Tàn tướng quân ngươi chẳng lẽ tại người si nói mộng a? Ta Quỳnh Yêu Nạp Diên sinh là Đại Liêu người, chết cũng chính là Đại Liêu quỷ, ngươi muốn ta đến ngươi dưới trướng hiệu lực? Tốt, có thể a, chỉ cần ngươi ruộng bỏ Tổng đình, đến ta Đại Liêu, ta đạo là cũng không để ý đến ngươi dưới trướng hiệu lực. Nhưng ngươi nếu là muốn gọi ta quay người cùng ta Đại Liêu khai chiến đối địch, hừ, căn bản không có khả năng!"

Mặc dù đã sớm biết kết quả, nhưng Tàn Ngạo Thiên vẫn là ở trong lòng ôm lấy như vậy một chút hi vọng, bất quá bây giờ hắn cũng biết, muốn Quỳnh Yêu Nạp Diên phản bội Đại Liêu, là không thể nào, bất quá Tàn Ngạo Thiên cũng là không bỏ được giết chết Quỳnh Yêu Nạp Diên, thế là đành phải lại nghĩ những biện pháp khác, sai người đem Quỳnh Yêu Nạp Diên trước mang xuống dưới. Lúc này Tàn Ngạo Thiên lại vì cái kia vừa mới tù binh sáu ngàn Liêu quân mà thật sự phiền não, mình đã đáp ứng Quỳnh Yêu Nạp Diên không giết bọn hắn, nhưng bây giờ lại không biết nên xử lý như thế nào những người này, đành phải trước tịch thu áo giáp vũ khí giam giữ tại nhà tù bên trong, bất quá cái này sáu ngàn người lương thực chi tiêu cũng là một bút con số không nhỏ a.

Vừa nghĩ tới lương thực, Tàn Ngạo Thiên bỗng nhiên hai mắt tỏa sáng, đối bên cạnh thân Từ Trọng nói "Đi đem Lý, khẩu hai vị tướng quân gọi tới nghị sự" Từ Trọng nói một tiếng là liền lui xuống, Tàn Ngạo Thiên thì là kia lấy ra một phần địa đồ đến, bắt đầu tính toán nghiên cứu. Sau một lúc lâu, Lý Tập Khẩu Trần Viễn hai người bị Từ Trọng đưa đến, Khẩu Trần Viễn ôm quyền nói "Không biết tướng quân gọi ta hai người tới là có chuyện gì?"

Tàn Ngạo Thiên thấy hai người đến, cũng không nói nhảm, thẳng vào chính đề nói ". Là như vậy, quân ta bây giờ còn có lấy sáu ngàn tù binh muốn cung cấp cơm ăn, thế là ta liền do này nghĩ đến muốn tập kích Liêu quân lương kho kế hoạch tới. Hai vị tướng quân trước đó thân ở Liêu doanh lớn trại, chắc hẳn đối lương thảo cất giữ chỗ cùng Liêu quân tuần tra thủ vệ binh lực đều rất là hiểu rõ đi. Các ngươi nhìn cái này đánh lên Liêu quân lương kho phương pháp có thể thực hiện hay không?"

Lý Tập cùng Khẩu Trần Viễn hai người suy tư một phen về sau, nói "Cái này mặc dù là có thể thực hiện, bất quá Liêu quân còn vẫn có ba vạn chi chúng, chỉ bằng ta thành nội binh lực, chỉ sợ vẫn là có chút khó khăn, đi đến người thiếu đi sợ bị hãm chi vào trong, đi đến nhiều người, lại sợ bị Liêu quân phát hiện." Lúc này Khẩu Trần Viễn đột nhiên nghĩ đến kia Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bột đã khởi hành về U Châu đi vận chuyển lương thảo, liền mở miệng đem tin tức này cáo tri cùng Tàn Ngạo Thiên.

Tàn Ngạo Thiên nghe tin tức này sau vỗ bàn một cái nói "Tốt, chúng ta liền đi bố trí mai phục lấy ra cái này Thiên Thọ công chúa chỗ áp chờ về lương thảo!" Đồng thời nhìn thoáng qua Khẩu Trần Viễn, vỗ vỗ bả vai nói "Khẩu tướng quân, tin tức của ngươi rất kịp thời, đợi đến Liêu quân lui binh, ta chắc chắn là quân ghi lại một công." Khẩu Trần Viễn nghe xong bái tạ đạo "Đa tạ Tướng quân, đây chỉ là mạt tướng thuộc bốn phận sự tình mà thôi" nói đến đây Tàn Ngạo Thiên vung tay lên, ngừng lại Khẩu Trần Viễn thế, nói "Có công chính là có công, không phân cái khác, ta Tàn Ngạo Thiên luôn luôn thường phạt phân minh, khẩu tướng quân ngươi liền không cần lại từ chối" Khẩu Trần Viễn nghe sau đó, mới gật đầu nói "Kia mạt tướng liền cảm ơn tướng quân đại nhân."

Sau đó ngày thứ hai, Tàn Ngạo Thiên liền đem Khẩu Trần Viễn cùng Lý Tập hai người đã bỏ gian tà theo chính nghĩa sự tình nói cùng chúng tướng sĩ, đồng thời phong thưởng hai người vì thuộc cấp, riêng phần mình thưởng quân một ngàn người. Khẩu, Lý hai người cảm tạ Tàn Ngạo Thiên về sau, Tàn Ngạo Thiên lại đột đem Hoa Vinh mang lên hơn ngàn cung tiễn thủ, Lý hai người cùng nhau đi dã ngoại phục kích Đáp Lý Bột, đồng thời đem nó chỗ áp vận lương thảo cướp trở về, Hoa Vinh lĩnh mệnh, sau đó liền điểm binh cùng Khẩu, Lý hai người cùng nhau xuất phát.

Lại nói kia Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bột lúc này vừa đem Da Luật Oát Lý Diên đưa về U Châu, đồng thời mang theo lương thảo từ U Châu hướng Da Luật Diệp Hương lớn trại xuất phát. Đi tới Trắc châu cảnh nội một chỗ hiểm yếu địa thế thời điểm, chợt thấy phía trước Lý Tập, Khẩu Trần Viễn hai

người mang theo binh mã chờ đợi ở đây.

Hai người gặp Đáp Lý Bột sau cùng nhau bái nói ". Thiên Thọ công chúa, chúng ta Phong điện hạ chi mệnh trước tới tiếp ứng, công chúa người dưới trướng các nữ binh có thể nghỉ ngơi một chút, còn lại giao cho ta hai người thuận tiện."

Đáp Lý Bột nhìn thấy Khấu Trấn Viễn sau nghi ngờ nói "Kỳ quái, điện hạ nàng làm sao lại phái Khấu tiên phong người cùng Kim Ngô tướng quân cùng đi tiếp ứng lương thảo đâu?" Trước đó Đáp Lý Bột một mực tại đi đường, chỉ biết là Da Luật Điệp Hương lại mới lấy được đại bại, đối Lý Tập cùng Khấu Trấn Viễn bị bắt làm tù binh sự tình hoàn toàn không biết. Mang theo nghi hoặc, Đáp Lý Bột hạ lệnh dưới trướng chúng các nữ binh đem lương thảo giao cho Khấu Trấn Viễn hai người mang theo sĩ tốt đến áp vận, dù sao mình dưới trướng đều là nữ binh, hiện tại có nam nhân, cái này xe đẩy xuất lực sự tình tự nhiên là muốn nam nhân đến làm.

Nhưng ngay lúc này, Đáp Lý Bột phát hiện mảnh khỏe. Đó chính là Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập mang binh sĩ quân kỳ vậy mà như thể chuyện tốt, lại không có một tia ồn ào, mình nhớ rõ, Đại Liêu các dũng sĩ mỗi lần nhìn thấy mình dưới trướng các nữ binh nhưng đều sẽ hưng phấn không thôi, thậm chí còn có thể có tiếng huýt sáo vang lên, mà mình mỗi lần tự nhiên cũng đều không thể thiếu một phen quân giáo, mà bây giờ chỉ bộ đội này? Đột nhiên, Đáp Lý Bột giống là nghĩ đến cái gì, hoảng sợ mà nhìn trước mắt Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người.

Đáp Lý Bột nhìn thấy hai người nụ cười trên mặt, bỗng nhiên cao giọng hô lớn "Không tốt, có trá, mọi người cẩn thận đề phòng, không nên bị quân Tống đả thương! Bảo hộ lương thảo!" Nghe được Đáp Lý Bột cao giọng hô hết, Lý Tập cùng Khấu Trấn Viễn hai người đều là toát ra ánh mắt tán thưởng, cười nói "Đáp Lý Bột điện hạ quả nhiên không giống thường nhân, lại nhanh như vậy liền phát hiện ra tình huống không đúng, bắt quá cũng đã chậm!" Nói đến đây Khấu Trấn Viễn bỗng nhiên cất cao giọng.

Nghe được Khấu Trấn Viễn tín hiệu, sớm liền tại phụ cận mai phục tốt Hoa Vinh cùng tiễn thủ bọn người từ hai bên núi bên cạnh cùng trong rừng cây lộ đầu ra đến đồng thời cầm trong tay mũi tên nhắm ngay phía dưới Đáp Lý Bột cùng các nữ binh. Đáp Lý Bột thấy mình vậy mà trúng cạm bẫy, lại nhìn hai bên lít nha lít nhít cùng tiễn thủ nhóm, mặc dù phần nộ, nhưng cũng không dám có hành động lớn gì. Chỉ là dùng ngoạn độc ánh mắt trừng mắt Lý Khấu hai người đồng thời chất vấn nói ". Lý Tập, Khấu Trấn Viễn, bệ hạ đội người đẳng không tệ, bây giờ các người vì sao muốn phản loạn bệ hạ, phản bội ta Đại Liêu?"

Nghe được Đáp Lý Bột tra hỏi, Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập mở miệng nói "Ta hai người vốn là người Hán, bây giờ vì ta người Hán hiệu lực có gì không thể, ngược lại là các người những này dị tộc, từng cái lòng lang dạ thú, ngấp nghé ta người Hán tốt đẹp son hà, chúng ta tự nhiên muốn vì bách tính bảo vệ lấy biên quan, không cho các người trước đi quấy rối." Sau đó Khấu Trấn Viễn lại cùng Lý Tập nói "Nhìn lúc trước từng cùng một chỗ cộng sự phân thượng, chúng ta sẽ cùng tướng quân cầu tình, buông tha các người những nữ nhân này tính mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121 : Liêu Quân Lui Binh

Đáp Lý Bột nghe được Khấu Trấn Viễn sau ngâm miệng không nói, bởi vì nàng biết tại thời kỳ chiến tranh, mình đẳng nữ binh một khi bị địch nhân tù binh sau sẽ là kết cục gì. Thân phận của mình khác biệt có khả năng sẽ trốn qua một kiếp, nhưng mình dưới trướng các nữ binh hạ trảng khả năng liền sẽ cùng bị thảm, bây giờ Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập nói có thể buông tha mình dưới trướng nữ binh, cũng coi là trả Đại Liêu một cái tình nghĩa. Nhưng đây là muốn nhìn quân Tống tướng lĩnh ý tứ.

Dưới sự chỉ huy của Đáp Lý Bột, chúng nữ Binh đều đi đến một chỗ, cách xa lương xe, lúc này trên núi Hoa Vinh cũng là hạ đến núi đến, đi đến Đáp Lý Bột trước mặt. Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập bái nói ". Hoa Tướng quân, chúng ta đã thành công chặn được Liêu quân lương thảo, đồng thời cầm xuống Liêu quốc Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bột." Hoa Vinh gật đầu một cái, nói ". Tốt, lần này các người làm rất tốt, chờ ta trở về sẽ hướng Thiên ca nói rõ hai người các người công lao."

Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người liếc nhau, sau cùng nhau triều hoa vinh quỳ lạy xuống dưới. Hoa Vinh giật nảy mình, nói "Hai vị tướng quân làm cái gì vậy, mau dậy." Khấu Trấn Viễn hai người nói "Hoa Tướng quân, chúng ta trước đó nói thể nào cũng là Liêu quân tướng sĩ, bây giờ mặc dù hiệu trung tại tướng quân dưới trướng, có thể đối Liêu quốc vẫn như cũ là có một tia áy náy, cho nên ta hai người giống thỉnh cầu Hoa Tướng quân buông tha trước mắt những này Liêu quốc nữ binh, cũng coi là ta hai người vì Liêu quốc làm một chuyện cuối cùng, mong rằng Hoa Tướng quân thành toàn."

Đáp Lý Bột gặp Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người lại vì nhóm người mình hướng kia Tống đem quỳ xuống cầu tình, trong lòng đối phản bội Đại Liêu hận ý liền giảm bớt mấy phần, thế nhưng còn rất là phần nộ. Đáp Lý Bột nghe Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập xưng kia Tống là Hoa Tướng quân, chỉ cho là là hoa hoa công tử tướng quân, lập tức trong lòng lại là đối với mình cùng bọn tỷ muội vận mệnh không đáp lại hi vọng. Lúc này đã thấy kia Tống đem hướng phía bên mình nhìn tới.

Đáp Lý Bột gặp Hoa Vinh khuôn mặt anh tuấn mỹ lệ, cùng mình ngày thường thấy Đại Liêu hán tử rất là khác biệt, trong lúc nhất thời trong lòng lại có chút kỳ quái ý nghĩ. Sau đó Đáp Lý Bột lắc đầu, để cho mình khôi phục thanh tỉnh, đối Hoa Vinh kêu to nói ". Người hoa này Hoa Tướng quân nhìn cái gì

vậy, là thả là lưu người cho cái lời chắc chắn." Hoa Vinh gặp Đáp Lý Bật lại vô lễ như thế, còn gọi mình là hoa Hoa Tướng quân, cảm thấy không khỏi cảm thấy có chút buồn cười. Sau đó cũng không để ý tới Đáp Lý Bật, lại nhìn một chút sau người các nữ binh, cảm thấy liền có quyết định.

Chỉ nghe Hoa Vinh đối Khấu Trần Viễn cùng Lý Tập hai người nói "Thiên ca chỉ nói, muốn đem Liêu quân áp vận lương thảo cướp trở về, bây giờ chúng ta đã thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, tự nhiên nhanh chóng trở về, không muốn trì hoãn, tất cả mọi người nghe lệnh, đem nơi đây tất cả lương thảo hết thảy mang đi, không muốn lưu lại một viên một hạt, xuất phát!" Hạ xong hiệu lệnh về sau, Hoa Vinh nhìn thoáng qua mê mang Đáp Lý Bật sau liền suất quân mang lên lương thảo rồi đi nơi đây sơn cốc.

Khấu Trần Viễn cùng Lý Tập biết được Hoa Vinh ý tứ, lập tức vui vẻ đứng dậy mang lên đội ngũ rồi đi sơn cốc, chuẩn bị lên đường thời điểm Khấu Trần Viễn đi đến Đáp Lý Bật trước mặt nói "Ta hai người chỉ có thể làm tới đây, nhìn công chúa người tự giải quyết cho tốt, còn có, kia viên tướng quân tên là Hoa Vinh, không phải cái gì hoa hoa tướng quân." Nói xong những này, Khấu Trần Viễn liền cùng Lý Tập cùng nhau rời đi. Mà Đáp Lý Bật còn vẫn không có từ mình đẳng nữ binh bị quân Tổng thả ra trong hiện thực tỉnh táo lại.

"Công chúa, chúng ta bây giờ nên làm gì?" Lúc này một nữ binh tại Đáp Lý Bật bên tai hỏi. Đáp Lý Bật cái này mới tỉnh ngộ, nhìn thoáng qua Hoa Vinh rồi đi thả hướng, nói "Tranh thủ thời gian trở về công chúa điện hạ lớn trại đi, đem chuyện hôm nay cáo tri công chúa điện hạ." "Phải" sau đó Đáp Lý Bật một đám liền cũng rời đi nơi đây sơn cốc.

Hoa Vinh một đám mang theo chặn được lương thảo thuận lợi quay trở về Bá Châu thành nội, Tàn Ngao Thiên gặp Hoa Vinh đẳng quả nhiên thành công, đại hi không thôi, cười nói "Như thế, quân ta liền không cần lo lắng vấn đề lương thảo, mà lại đoán chừng Liêu quân cũng lại bởi vì lương thảo không đủ mà qua loa lui binh, lại có mấy cái cũng chính là trời đồng giá rét, chỉ cần chúng ta đem cuối cùng này mấy tháng rất xuống dưới, thuận tiện, các huynh đệ cố lên a." "Vâng! Tướng quân" nhìn thấy bên mình lại thắng một bậc, chúng trong lòng của binh lính cũng là vui vẻ không thôi, sau đó liền lại nghe Tàn ngao thiên hạ khiến nói ". Truyền lệnh xuống, tối nay cải thiện cơm nước, ăn tốt hơn" chúng binh tướng nhóm nghe xong lại là nhảy cẫng hoan hô một phen.

Tàn Ngao Thiên cười nhìn thoáng qua hưng phấn chúng binh tướng,

Liền muốn trở về phòng, đột nhiên lại hỏi hướng Hoa Vinh đạo "Đúng rồi Hoa Vinh, những cái kia áp vận lương cỏ Liêu quân sĩ tốt nhóm xử lý như thế nào, từng nghe Khấu, Lý hai vị tướng quân nói qua, cảm đầu là Liêu quốc Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bật" Hoa Vinh nghe xong đối Tàn Ngao Thiên quỳ lạy nói ". Mặt tướng gặp đều là nữ tử, liền tự tác chủ trương đem nó trả về, mong rằng tướng quân giáng tội." Khấu Trần Viễn cùng Lý Tập cũng là đối Tàn Ngao Thiên quỳ lạy nói ". Tướng quân, lúc này không liên quan Hoa Tướng quân sự tình, toàn bởi vì ta hai người nhớ tới tình cũ, mới thuyết phục Hoa Tướng quân thả kia Đáp Lý Bật. Còn cầu tướng quân bỏ qua cho Hoa Tướng quân, giáng tội tại ta hai người đi."

Tàn Ngao Thiên nhìn lướt qua quỳ ở trước mặt mình ba người về sau, nói "Các người đều đứng lên đi, hôm nay chuyện này các người không có làm sai, hai chúng ta quân giao chiến, nữ nhân cùng hài tử đều là vô tội, mặc dù kia Đáp Lý Bật dưới trướng nữ binh không phải cô gái tầm thường, nhưng các nàng đã bỏ đi chống cự, liền cùng cái khác phụ nữ là giống nhau, cho nên Hoa Tướng quân người làm rất đúng. Ta không cần trách tội." Nghe được Tàn Ngao Thiên lời nói, Hoa Vinh cùng Khấu Trần Viễn Lý Tập ba người lúc này mới đứng dậy, bốn người nhìn nhau cười một tiếng, liền ai đi đường nấy.

Mà cùng lúc đó, tại Liêu quân lớn trại bên trong, Đáp Lý Bật cũng là quỳ gối Da Luật Diệp Hương trước mặt bái nói ". Mặt tướng vô năng, bị mất lương thảo, mong rằng điện hạ giáng tội" Da Luật Diệp Hương hỏi rõ Đáp Lý Bật cụ thể mất đi lương thảo nguyên do về sau, phần nộ nói "Lại còn thật sự là Lý Tập cùng Khấu Trần Viễn hai cái này phản đồ." A Lý Kỳ nghe xong cũng là đứng lên bực tức nói "Cũng là bởi vì bọn hắn, mới hại chết Quỳnh Yêu Nạp Diên tướng quân, ta tất yếu vì Quỳnh tướng quân báo thù, chính tay đâm hai cái này phản đồ!"

Hạ Trọng Bảo cũng là đứng lên nói ". Điện hạ, bây giờ đại quân ta đầu tiên là bị phản đồ bán, tại đêm trước thua một trận, sau lại bị quân Tổng lấy ra lương thảo, ta nhìn vẫn là trước tạm thời lui binh về Trác châu đi, trề sợ rằng sẽ bởi vì lương thảo không đủ mà sinh ra bất ngờ làm phản a, nhất là bộ hạ phía bắc chiến sự cũng là không thuận." "Hạ thống quân chớ muốn nói thêm gì đi nữa, bản công chúa biết, người tới! Truyền lệnh xuống, đại quân thu thập bọc hành lý, lui binh về Trác châu." Da Luật Diệp Hương đánh gãy Hạ Trọng Bảo lời nói nói.

Sau đó Da Luật Diệp Hương lại đối phía dưới quỳ Đáp Lý Bật nói "Đáp Lý Bật người đứng lên trước đi, ai cũng không nghĩ đến Lý khấu hai người lại sẽ làm phản, người cũng thế, ta cũng vậy, đều là bị người mưu hại, cho nên việc này cũng không trách người, tướng quân chớ có để vào trong lòng, vẫn là về trước trong trướng đi thu thập bọc hành lý, cùng nhau lui binh đi." Đáp Lý Bật đứng lên gật đầu nói "Vâng, đa tạ điện hạ." "Ừm, đi thôi "

Da Luật Diệp Hương cùng Đáp Lý Bật lập tức đều là riêng phần mình rời đi, nhưng cũng đều là trong ánh mắt lại xuất hiện một chút nhu tình, không có ai biết, các nàng hiện tại trong lòng suy nghĩ, ra sao sự tình, người nào.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122 : Lang Chủ Toan Tính

Da Luật Diệp Hương thu binh lui về Trác châu tin tức đã truyền về U Châu thành. Trong thư phòng, Thiên Tộ để nghe được công chúa cũng gặp khó tin

tức sau rất là tức giận, thở dài "Đầu tiên là Kim nhân tại phương bắc công hãm ta Đại Liêu thành trì, lại lại là cái này Tàn Ngao Thiên mang theo quân Tổng đem Đại Tổng phòng tuyến thủ vững ở, xuôi nam sự tình không có chút nào tiến triển, chẳng lẽ trời muốn diệt ta Đại Liêu?" Nghe được Gia Luật Diên Hi cảm thán, Tiêu Phụng Tiên cùng Tiêu Đức Lý ngọn nguồn hai người đứng ra tấu nói ". Bệ hạ bớt giận, thần có một kế, có thể trợ bệ hạ cầm xuống Tàn Ngao Thiên cùng Bá Châu."

Nghe được Tiêu thị hai người lời nói, Gia Luật Diên Hi tinh thần tỉnh táo, hỏi "Không biết ái khanh nói, ra sao kế sách?" Tiêu Phụng Tiên cùng Tiêu Đức Lý ngọn nguồn hai người liếc nhau về sau, từ Tiêu Phụng Tiên mở miệng tấu nói ". Bệ hạ, kia Tàn Ngao Thiên có thể đại bại ta Liêu quân, đủ để gặp vũ dũng cùng mưu trí, bệ hạ sao không tiến đến đem nó biến thành của mình đâu? Nếu như bệ hạ có thể thu được Tàn Ngao Thiên, kia trước đó bị đánh hạ hai thành một quan không liên có thể thoải mái mà trở lại chúng ta Đại Liêu trên tay sao?"

Nghe được hai Tiêu lời nói, Gia Luật Diên Hi cảm thấy thứ hai người nói có lý, lại lo lắng nói ". Nhưng kia Tàn Ngao Thiên có thể làm việc cho ta sao?" Tiêu Phụng Tiên cười nói "Người này sống một thế, không phải liền là đồ cái danh lợi hai chữ nha, chỉ cần bệ hạ cho đầy đủ danh lợi, chắc hẳn nhất định có thể đem người này cắt vào dưới trướng, đến lúc đó bệ hạ ngài lại phái hắn đi phía bắc đi chống lại Kim nhân, nói không chừng có thể nghịch chuyển ta Đại Liêu nguy cấp cục diện "

"Cho Trẫm cân nhắc một phen." Gia Luật Diên Hi cũng cảm thấy Tiêu Phụng Tiên lời nói rất được mình tâm, nếu như có thể chiêu hàng Tàn Ngao Thiên, kia Tổng triều thì tương đương với là đem mặt phía bắc đại môn hướng tự mình khai phát, mình có thể tùy ý xuôi nam xâm chiếm Tổng đình tốt đẹp non sông, hơn nữa còn có thể phái Tàn Ngao Thiên cái này viên mãnh tướng đi mặt phía bắc mang binh chống lại Kim nhân thế công, nhất cử lưỡng tiện. Lúc này Tiêu Phụng Tiên còn nói thêm "Mà lại dù cho bệ hạ chưa chiêu hàng thành công cũng không sao."

"Tiêu ái khanh chỉ giáo cho?" Gia Luật Diên Hi nghi ngờ nói. Chỉ gặp Tiêu Phụng Tiên cười lạnh bái nói ". Đến lúc đó chúng ta có thể đem tin tức này phát tán ra, thử nghĩ như kia Tổng triều Hoàng đế biết sau chuyện này sẽ như thế nào làm việc?" Giống như là tự hỏi tự trả lời, bên cạnh Tiêu Đức Lý ngọn nguồn nói tiếp "Kia Triệu gia tiểu nhi tất nhiên sẽ đối Tàn Ngao Thiên còn có lòng nghi ngờ, chúng ta lại mua thông trong triều gian thần, liền có thể mượn Tổng nhân thủ đem Tàn Ngao Thiên diệt trừ."

Quả nhiên, Gia Luật Diên Hi nghe kết quả này sau đại hi, cười nói "Ha ha, có hai vị đại nhân tại, lo gì trẫm giang sơn bất ổn a?" Tiêu Phụng Tiên cùng Tiêu Đức Lý ngọn nguồn cùng nhau bái nói ". Vẫn là bệ hạ anh minh, ta Đại Liêu khí số chưa tuyệt." "Ha ha ha, tốt, truyền lệnh xuống, Trẫm muốn đích thân tiến về Trắc châu, trước đi gặp một lần cái này Tàn Ngao Thiên, sau đó lại đàm chiêu hàng sự tình."

Sau đó ngày thứ hai, Gia Luật Diên Hi liền tại trên đại điện tuyên bố mình muốn tự mình tiến về Trắc châu trợ chiến, thuận tiện gặp được thấy một lần cái này đem mình biên cương quấy đến long trời lở đất Tàn Ngao Thiên là hình dạng thế nào, sau đó lại đem nó chiêu hàng tới để bản thân sử dụng. Phía sau Tiêu Phụng Tiên đứng ra đem hôm qua ba người tại trong thư phòng chỗ thương thảo sự tình toàn bộ nói ra, chúng đại thần nghe xong cũng đều rất là tán thành.

Lúc này Gia Luật Diên Hi hoàng tử Tấn vương Da Luật Ngao Lỗ Oát đứng ra nói ". Phụ hoàng, nếu là chỉ vì chiêu hàng Tàn Ngao Thiên một chuyện ngược lại không cần phụ hoàng tự mình ra mặt, từ hải nhi thay thuận tiện, thử nghĩ hẳn một cái nhỏ nhỏ quân Tổng tướng lĩnh, lại có tài đức gì có thể để phụ hoàng ngài tự mình tiến đến hội kiến đâu?" Cái này Tấn vương Da Luật Ngao Lỗ Oát là Da Luật Diệp Hương thân ca ca, hai người đều là từ văn phiidou hui sắt sở sinh, từ nhỏ huynh muội tình cảm liền tốt vô cùng, lần này chớ lệnh tiến về Trắc châu, tự nhiên cũng là đối muội muội không yên lòng, muốn đi thăm viếng một phen.

Nghe Da Luật Ngao Lỗ Oát về sau, Gia Luật Diên Hi cũng thâm biểu đồng cảm, mình là cao quý Liêu quốc Lang Chủ, há có thể tự mình tiến đến hội kiến một cái quân Tổng tướng lĩnh đâu, nghĩ tới đây liền vung tay lên nói ". Hoàng nhi nói cực phải, ngược lại là vì phụ không nghĩ tới những này, vậy liền từ ngươi thay ta tiến đến Trắc châu đi chiêu hàng Tàn Ngao Thiên a" lúc này Ngột Nhan Quang lại đứng ra nói "Bệ hạ, theo mặt tướng nhìn, Tấn vương không ngại có thể lại đốt lên một điều quân đội tiến về Trắc châu. Như kia Tàn Ngao Thiên không theo, chúng ta liền cường công xuống Bá Châu, như hẳn mở thành đầu hàng, chúng ta liền có thể thuận thế xuôi nam nhóm, thừa dịp Tổng đình chưa phản ứng thời khắc, lại bắt lấy hắn mấy tòa thành trì."

Nghe Ngột Nhan Quang gián ngôn về sau, trong triều chúng thần đều khen lớn kế này rất hay,

Gia Luật Diên Hi cũng vuốt cằm nói "Ngột Nhan thống quân lời nói rất đúng, vậy thì do ngươi mang theo Tấn vương tiến đến chọn lựa lần xuất chinh này tướng lĩnh nhân mã đi." Ngột Nhan Quang nghe xong ôm quyền bái nói ". Mặt tướng tuân mệnh". Tan triều về sau liền dẫn Tấn vương tiến đến chọn lựa binh mã, trải qua Ngột Nhan Quang điểm tướng, Tấn vương lần xuất chinh này mang tới Ngột Nhan Quang dưới trướng mười một điều lớn đem bên trong bốn người, đều là mình hoàng thất huynh đệ.

Kia bốn viên thượng tướng theo thứ tự là: La Hầu Tinh hoàng chất Da Luật Đắc Vinh, Kế Đô Tinh hoàng chất Da Luật Đắc Hoa, Từ Khí Tinh hoàng chất Da Luật Đắc Trung, Nguyệt Bột Tinh hoàng chất Da Luật Đắc Tín. Lại mang tới hai mươi tám tinh tú đem bên trong Thanh Long phương vị tướng lĩnh: 'Giác Mộc Giao' Tôn Trung, 'Kháng Kim Long' Trương Khởi, 'Đề Thổ Hạc' Lưu Nhân, 'Phòng Nhật Thỏ' Tạ Vũ, 'Tâm Nguyệt Hồ' Bùi Trực, 'Vi Hỏa Hồ Cốt' Vinh Hưng, 'Cơ Thủy Báo' Giả Mậu đốt lên năm vạn đại quân cùng nhau xuất chinh.

Trắc châu thành bên trong, Da Luật Diệp Hương nghe được bản thân huynh trưởng Ngao Lỗ Oát đốt lên đại quân đến đây chi viện, vốn là không thích. Mặc dù nàng biết huynh trưởng là quan tâm chính mình mới sẽ chờ lệnh đến đây, bất quá nàng cho rằng đây là phụ hoàng đối với mình không tín nhiệm, bởi vì chính mình thua một trận, cho nên liền cho là mình đánh không lại Tàn Ngao Thiên, mới phái huynh trưởng Ngao Lỗ Oát đến đây chi viện. Đối Da Luật Diệp Hương ý nghĩ này, Đáp Lý Bột vội vàng khuyên can nói ". Không phải Diệp Hương, bệ hạ phái Tấn vương đến đây nhất định không phải là không tin công chúa điện hạ, nhất định là còn có những nhiệm vụ khác."

"A, nhiệm vụ, nhiệm vụ gì? Chẳng lẽ lại còn muốn ngưng chiến nghị hòa sao? Thật sự là buồn cười!" Da Luật Diệp Hương châm chọc nói. Lúc này Ngột Nhan Diên Thọ đi vào trong trướng đưa tin "Công chúa điện hạ, tấn Vương điện hạ đã đến đến Trắc châu thành dưới, điện hạ mau mau trước đi nghênh đón a" Da Luật Diệp Hương tuy là không thích, nhưng cũng là biết phân tặc, đành phải tại Đáp Lý Bột cùng Ngột Nhan Diên Thọ đồng hành, giữ vững tinh thần bỏ ra thành nghênh đón huynh trưởng Tấn vương Ngao Lỗ Oát.

"Tiểu muội bái qua huynh trưởng" trở ra ngoài thành, Da Luật Điệp Hương đối Tấn vương Ngao Lỗ Oát cúi người chào nói. Da Luật Ngao Lỗ Oát cười cười nói "Đứng lên đi, nhìn thấy muội muội người vẫn là như vậy tư thế hiên ngang, huynh trưởng ta liền yên tâm." "Đa tạ huynh trưởng quan tâm" Da Luật Điệp Hương qua loa nói. Ngao Lỗ Oát tự nhiên cũng đánh hơi được Da Luật Điệp Hương trong lời nói tâm tình bất mãn, cười xấu hổ cười, liền nói "Trước hết để cho đại quân vào thành đi, có lời gì, đãi chi sau người ta hai huynh muội lại nói." "Tốt" Da Luật Điệp Hương gật đầu đáp.

Sau lưng Ngột Nhan Diên Thọ nghe xong đại thủ giờ lên, quát "Mở cửa thành ra, cung nghênh tấn Vương điện hạ vào thành!" "Kẹt kẹt" một tiếng, Trắc châu thành lớn cửa bị mở ra, ngay sau đó liền truyền đến Liễu quân chúng sĩ tốt thanh âm "Cung nghênh tấn Vương điện hạ vào thành! Cung nghênh tấn Vương điện hạ vào thành! Cung nghênh tấn Vương điện hạ vào thành!" Ngao Lỗ Oát cười ha ha một tiếng, cùng bên cạnh bốn vị hoàng thất tương hồ gặp lễ, sau đó com hộp trước tiến vào Trắc châu thành. Phía sau đại quân liền theo thứ tự tiến vào Trắc châu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123 : Trước Trận Chiêu Hàng

Tấn vương Da Luật Ngao Lỗ Oát sau khi vào thành liền cùng Da Luật Điệp Hương cùng nhau đi đại điện nghị sự, tới trên đại điện, Ngao Lỗ Oát liền đi tới Da Luật Điệp Hương bên cạnh ân cần thăm hỏi nói ". Điệp Hương, trước đó nghe nói người chiến bại, vì huynh rất là lo lắng, thế nào, không có bị thương chứ?" Da Luật Điệp Hương lắc đầu nói "Không có việc gì, ta cũng không có bị thương, ngược lại là huynh trưởng người tại sao cũng tới, lần này là muốn tới thay thế ta sao? Ta cũng không nên trở về "

Ngao Lỗ Oát cũng là lắc đầu, nói "Ta lần này đến, là dâng phụ hoàng mệnh lệnh, muốn tới chiêu hàng kia quân Tổng tướng lĩnh Tàn Ngao Thiên." "Cái gì? Người muốn chiêu hàng Tàn Ngao Thiên? !" Da Luật Điệp Hương nghe xong cả kinh nói. Ngao Lỗ Oát gật đầu nói "Đúng a, tiểu muội người cùng gia Tàn Ngao Thiên có nhiều tiếp xúc, việc này theo ý người, có mấy phần chắc chắn có thể thành công?" Da Luật Điệp Hương nghe Ngao Lỗ Oát nói mình cùng Tàn Ngao Thiên có nhiều tiếp xúc, liền không tự giác nghĩ đến hôm đó mình trên ngựa bị Tàn Ngao Thiên ôm vào trong ngực lúc trăng cảnh tới.

Nghĩ tới đây Da Luật Điệp Hương liền đỏ mặt cả giận nói "Ai cùng tên kia có nhiều tiếp xúc!" Ngao Lỗ Oát gặp tiểu muội đột nhiên nổi giận, không rõ nội tình mà hỏi thăm "Tiểu muội người không sao chứ? Có phải hay không kia Tàn Ngao Thiên khi dễ muội muội ta?" Da Luật Điệp Hương nói ". Không có, ai có thể khi dễ được muội muội của người ta?" "Ha ha, cũng đúng, muội muội ta so những nam nhân kia đều mạnh, nghĩ nhất định là không người có thể lấn. Đúng, trước đó vấn đề tiểu muội người vẫn không trả lời ta đây, theo ý người cái này Tàn Ngao Thiên quy thuận ta Đại Liêu ti lệ có cao hay không a?"

Da Luật Điệp Hương suy nghĩ một chút, đầu liền lắc như trống lúc lắc phủ định nói ". Ta nghĩ kia Tàn Ngao Thiên nhất định sẽ không dễ dàng quy hàng ta Đại Liêu." "Tiểu muội người làm sao có thể như vậy khẳng định?" "Không biết, chính là cảm giác đi, cảm giác hần sẽ không." Nghe Da Luật Điệp Hương sau Ngao Lỗ Oát cúi đầu chìm suy tư một chút về sau, ngẩng đầu lên ánh mắt kiên định nói "Có thể cùng không thể liền muốn nhìn kia Tàn Ngao Thiên ranh giới cuối cùng là cái gì, ta cũng không tin hần thật có thể không vì danh lợi mà thay đổi!" Nhìn xem huynh trưởng kia ánh mắt kiên định, Da Luật Điệp Hương muốn nói điều gì, lại muốn nói lại thôi, đem những cái kia mặt trái lời nói nuốt trở về trong bụng.

Ban đêm hôm ấy, tại Bá Châu thành Tàn Ngao Thiên trong thư phòng, Thời Thiên sai người đưa tới tình báo đã hiện lên hiện tại Tàn Ngao Thiên trên bàn sách. Tàn Ngao Thiên mở ra phong thư, phía trên chỉ có tám chữ to "Liễu quân tiếp viện, đã nhập Trắc châu" Tàn Ngao Thiên buông xuống tình báo sau liền đứng dậy, hai tay phía sau tại trong phòng dạo bước suy nghĩ tiếp xuống cảm phải đánh thế nào.

Ngày thứ hai thật sớm, Da Luật Điệp Hương liền cùng Ngao Lỗ Oát cùng nhau suất quân đi tới Bá Châu dưới thành. Tàn Ngao Thiên gặp khí thế của nó to lớn, vội vàng lĩnh quân ra khỏi thành bày xuống trận thế. Đợi đến Tàn Ngao Thiên liệt tốt trận thế chờ đợi Liễu quân tiến công lúc, chợt nghe Đại Liêu Tấn vương tiến lên nói "Tần tướng quân ở đâu? Ta là Đại Liêu hoàng tử Da Luật Ngao Lỗ Oát, hiện vì Tấn vương, có chuyện quan trọng muốn cùng Tần tướng quân thương lượng."

Tàn Ngao Thiên ứng thanh giục ngựa tiến lên hỏi "Ta chính là Tàn Ngao Thiên, người có chuyện gì liền ở đây nói đi." Da Luật Ngao Lỗ Oát suy nghĩ một chút, liền cất cao giọng nói "Cũng tốt, không dối gạt Tần tướng quân, ta trước chuyển này tới là thay thế ta Đại Liêu Lang Chủ đến đây cùng Tần tướng quân thương thảo tướng quân người ngày sau phú quý." Tàn Ngao Thiên hỏi ngược lại "Tấn vương lời này của người nghe được Tần mỗ hảo hảo hồ đồ, cái gì phú quý, mong rằng Tần vương chỉ rõ."

Ngao Lỗ Oát ngẩng đầu nói "Tần tướng quân người như thế vũ dũng, cần gì tại tiếp tục tại kia Đại Tổng vì Tổng đình hiệu lực? Kia Tổng triều Hoàng đế hiện tại dựa vào người, ngày sau nhất định sẽ đổi người có nhiều đề phòng thậm chí còn có thể đem lòng sinh nghi, người suy nghĩ một chút bây giờ Đại Tổng, giống tướng quân như vậy võ tướng nhưng có ngày nổi danh? Huống chi người kia Đại Tổng triều đình còn bị mấy cái gian thần cầm giữ, cho nên dân gian tiếng oán than dậy đất, tướng quân không cần lại vì kia vô dụng Tổng đình hiệu lực? Đến ta Đại Liêu, bệ hạ chắc chắn ban thưởng tướng quân người mong muốn, vương hầu tước vị, vàng bạc tài bảo, đến lúc đó cũng sẽ có, mong rằng tướng quân cân nhắc một phen."

Tàn Ngao Thiên nghe Ngao Lỗ Oát sau biểu thị không còn gì để nói, bên trong trong lòng thầm nhủ nói ". Người sáng sớm bên trên mang theo như thế lớn

chiến trận đến, lại chính là vì nói cái này. Muốn chiêu hàng ta? Ha ha, tốt, nhìn ta đùa chơi chết người." Sau đó giống là nghĩ thông, hơi nhếch khóe môi lên, hỏi hướng Ngao Lỗ Oát nói ". Ta là Đại Tổng Tuyên Uy tướng quân, quan bá chính tứ phẩm, không biết người phụ hoàng hẳn muốn lấy cái gì tước vị mà đổi đất ta à?"

Ngao Lỗ Oát nghe xong lời này,

Thăm nghĩ có môn, sau đó liền vui vẻ nói "Chỉ cần Tần tướng quân người đồng ý nhập ta Đại Liêu, ta chủ nguyện phía Nam viện đại vương chi vị phụng chi." "Nam Viện đại vương? Tốt cảm giác quen thuộc" Tần Ngao Thiên trong lòng âm thầm nghĩ tới. Lập tức lại là nhếch miệng lên, giễu giễu nói "Ngoại trừ cái này đâu? Ta muốn biết người phụ hoàng sẽ còn lấy điều kiện gì đến mua ta quá khứ." Ngao Lỗ Oát một mặt chân thành nói "Chỉ cần Tần tướng quân người nói ra miệng, ta đồng đều có thể hướng ta chủ báo cáo thương nghị."

Tần Ngao Thiên xa xa mà nhìn xem sau lưng Da Luật Ngao Lỗ Oát Da Luật Điệp Hương cười nói "Ta nếu là muốn các người Điệp Hương công chúa lấy thân báo đáp đâu?" "Người! Ai muốn gả cho người cái này ác tặc?" Da Luật Điệp Hương nghe được Tần Ngao Thiên trêu chọc cả giận nói."Cái này, " Ngao Lỗ Oát cũng là sắc mặt xấu hổ, trước đây hẳn đã làm tốt bị Tần Ngao Thiên lường gạt chuẩn bị, thật không nghĩ đến Tần Ngao Thiên đúng là sẽ đưa ra loại điều kiện này đến, nhất thời gặp không biết nên trả lời thế nào mới tốt.

Sau đó Tần Ngao Thiên cười to nói "Ha ha, xem ra các người cũng không có cái gì thành ý nha, về sau việc này tu lại muốn xách, ta Tần Ngao Thiên là sẽ không hướng các người Hồ bắt khuất phục, có bản lĩnh liền đến chiến đi, ta chờ!" Đặt xuống câu tiếp theo ngoan thoại sau Tần Ngao Thiên liền cũng không quay đầu lại đến giục ngựa quay trở về bản trận, chỉ còn lại một mặt xấu hổ cùng tiếc hận Ngao Lỗ Oát cùng mặt mũi tràn đầy phẫn nộ Da Luật Điệp Hương ở trong đó tướng mạo dò xét.

"Huynh trưởng, người nhìn, ta cứ nói đi, kia Tần Ngao Thiên là sẽ không hàng phục tại chúng ta, chúng ta vẫn là rút lui trước Bình trở về đi." Da Luật Điệp Hương cố gắng để cho mình bình tĩnh trở lại, cùng Ngao Lỗ Oát nói. Ngao Lỗ Oát tiếc nuối nhìn thoáng qua Tần Ngao Thiên rồi đi phương hướng, sau đó thờ dãi một hồi, nói "Rút quân, tại ngoài năm dặm cắm doanh trại" sau lưng các tướng lĩnh mệnh mang binh bắt đầu rút quân, mà Tần Ngao Thiên tại gặp Liêu quân tạm thời rút quân về sau, liền cũng hạ lệnh rút quân về thành.

Trở về tới thành về sau, Tần Ngao Thiên chính gặp trước đó phái đi thành Biện Kinh Lý Chế cùng Vương Hồ hai người đã trở về, trong thư phòng chờ. Tần Ngao Thiên liền hỏi thăm hai người nói ". Thế nào? Các người nhưng từng đem thư đưa cho Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh hai người phủ thượng?" "Lý Chế hai người gật đầu nói "Đúng vậy, huynh đệ của ta hai người trước khi chia tay quá khứ phủ thái sư cùng Thái úy phủ, Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh đều đối tượng quân người rất là tán thưởng. Mà lại bọn hắn còn có thư lệnh chúng ta giao cho tướng quân đại nhân." Nói liền từ trong ngực lấy ra hai lá thư đến giao cho Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên tiếp nhận thư sau lật đầu nói "Tốt, ta đã biết, hai người các người lần này vất vả, đi đầu đi về nghỉ ngơi đi" Lý Chế cùng Vương Hồ hai người hướng Tần Ngao Thiên ôm hạ quyền, liền qua trong giây lát rời đi. Tần Ngao Thiên đem thư mở ra, gặp Túc Nguyên Cảnh viết là một phen cổ vũ, đơn giản chính là cái gì trung dũng sự tình cái gì một phen nói nhảm, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa thực tế. Lại nhìn Thái Kinh thư, phía trên thì là viết đến để cho mình tại phía bắc nhiều lập quân công, sau đó lại vì chính mình hưởng Hoàng thượng thịnh công, tranh thủ sớm ngày để cho mình lại quan thăng nhất đẳng. Còn có chính là giải thích trước đó phái mình đến đây phía bắc cũng không phải là muốn vứt bỏ mình, mà là muốn mượn cơ hội này đến ma luyện mình, hi vọng mình không nên suy nghĩ nhiều.

Tần Ngao Thiên nhìn sau cười lạnh liên tục, sau đó liền đem hai lá thư thiêu hủy, không lưu lại vết tích.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124 : Ngao Lỗ Oát Tâm Tư

Kia Liêu quân Da Luật Ngao Lỗ Oát cùng Da Luật Điệp Hương mang theo đại quân quay trở về ngoài thành doanh trong trại, vừa trở lại trong đại tướng, Da Luật Điệp Hương liền thờ phỉ phò nói ". Cái này ghê tởm Tần Ngao Thiên, lại còn muốn ta gả đi, quả thực là nằm mơ! Mặt dày vô sỉ! Tiểu nhân hèn hạ!" Ngao Lỗ Oát lúc này tiến vào Da Luật Điệp Hương trong đại tướng nói "Tiểu muội cũng không đáng như vậy tức giận đi, ta cái này đặt mười dặm tám dặm đều có thể nghe được tiểu muội tiếng mắng chửi của người."

Gặp Ngao Lỗ Oát tiến đến, Da Luật Điệp Hương thì là chất vấn "Huynh trưởng người nhìn, ta đã nói nha, cái kia Tần Ngao Thiên là sẽ không hàng tại chúng ta" Ngao Lỗ Oát thì là cười lắc đầu nói "Vậy cũng không nhất định, hẳn không phải nói điều kiện sao?" "Điều kiện gì?" Da Luật Điệp Hương nghi ngờ nói, sau đó đột nhiên nghĩ tới điều gì, kinh dị nhìn xem Ngao Lỗ Oát nói ". Huynh trưởng người không phải là đem cái kia Tần Ngao Thiên tướng thật a? Người nhìn không ra người nói chuyện lúc sắc mặt sao? Hẳn là đang có ý trêu đùa chúng ta đây."

Ngao Lỗ Oát nghĩ một lát, lại ánh mắt kiên quyết nói "Phàm là còn có một chút hi vọng, chúng ta đều phải cố gắng đi làm. Tiểu muội, phải biết, bây giờ ta Đại Liêu tình cảnh gian nan, phương bắc Kim nhân quật khởi, đã đánh hạ ta Liêu quốc mấy cái châu quận, nếu như lúc này xuôi nam sự tình lại bị ngăn trở ngại, vậy ta Liêu quốc diệt vong chỉ là vấn đề thời gian. Mà cái này Tần Ngao Thiên mặc dù nhìn không ra hẳn là thật tâm hay là giả dối, chúng ta đều cần

đến thử một lần, nếu như hắn không đồng ý thì lại nói, nhưng nếu như lúc trước hắn lời nói là thật đâu?"

"Cái gì thật?" Da Luật Điệp Hương không hiểu hỏi. Ngao Lỗ Oát cười nhìn nói với Da Luật Điệp Hương "Ta nói là, vạn nhất hắn là thật coi trọng tiểu muội ngươi đây? Muội muội ta như vậy mỹ mạo, còn võ nghệ cao cường, rất khó tin tưởng hắn sẽ không động tâm." "Cái này, " Da Luật Điệp Hương ngượng ngập nói "Huynh trưởng ngươi làm sao cũng học được người Trung Nguyên bộ kia đến hống người." Ngao Lỗ Oát cười nói "Chẳng lẽ tiểu muội ngươi đối kia Tần Ngao Thiên thật một điểm tâm tư đều không có sao? Nếu như là dạng này, vì huynh ta cái này phái người đi nói cho kia Tần Ngao Thiên, muốn cưới muội muội ta, không có cửa đâu, ngày mai liền khai chiến." Nói Ngao Lỗ Oát liền muốn ra cửa rồi đi.

Da Luật Điệp Hương gặp Ngao Lỗ Oát thật muốn đi, vội vàng cản trở nói ". Huynh trưởng không muốn" Ngao Lỗ Oát mang theo ánh mắt đùa cợt nhìn về phía lúc này do dự cúi đầu Da Luật Điệp Hương hỏi "Làm sao vậy, tiểu muội?" Da Luật Điệp Hương tại nội tâm vùng vẫy hồi lâu, về sau mới nhỏ giọng nói "Nếu như là vì ta Đại Liêu, tiểu muội nguyện ý ủy thân cùng kia Tần Ngao Thiên." "Ha ha, đây mới là hảo muội muội của ta, muội muội ngươi yên tâm đi, vì huynh này liền gọi người đi cùng Tần Ngao Thiên trò chuyện." Lập tức Ngao Lỗ Oát liền cười lớn rồi đi đại trưởng.

Gặp Ngao Lỗ Oát rồi đi, Da Luật Điệp Hương cắn môi rầu rĩ, mình rõ ràng là vì Liêu quốc đại kế mới chịu đáp ứng huynh trưởng ủy thân cùng kia Tần Ngao Thiên, nhưng vì sao mình còn ần ần có chút vui vẻ đâu? Chẳng lẽ mình trong lòng thật muốn gả cho kia Tần Ngao Thiên? Không, ý nghĩ này vừa toát ra liền bị Da Luật Điệp Hương cho phủ nhận. Mà lúc này đây, Tần vương Ngao Lư oát thì là lòng tràn đầy vui vẻ mang theo trọng kim lần nữa đi Bá Châu.

Ngao Lỗ Oát vừa tới Bá Châu dưới thành, liền nghe được trên thành thủ vệ hỏi "Người đến người nào? Nhanh chóng dừng lại, nếu không dừng trách cung tiền vô tình." Hôm nay tường thành thủ vệ là từ Hàn Bá Long phụ trách, không nghĩ tới vừa mới tiếp ban liền phát hiện một cái nhìn như Liêu quốc thám tử nhân vật muốn vượt quan, Hàn Bá Long còn ở trong lòng nghĩ đến, mình có thể hay không vì vậy mà đạt được tăng lên đầu. Liền nghe được dưới thành người kia hô "Ta là Liêu quốc Tần vương Da Luật Ngao Lỗ Oát, có việc muốn cùng người gia tướng quân thương lượng, còn xin thông báo một tiếng."

Nghe người kia đúng là Liêu quốc Tần vương, gia hỏa này buổi sáng không phải vừa mới rút đi sao? Tại sao lại tới, Hàn Bá Long bụng xuống nghi ngờ trong lòng, ra mặt nói ". Ngươi cứ chờ một chút, ta cái này đi thông báo cho tướng quân nhà ta" nói xong liền hạ tường thành hướng Tần Ngao Thiên nghị sự đại diện đi đến. Tới đại diện, Hàn Bá Long nhìn thấy Tần Ngao Thiên quỳ lạy nói ". Tướng quân, ngoài thành tới một cái người Liêu, nói là Tần vương, có việc muốn cùng tướng quân người thương lượng, không biết muốn xử trí như thế nào?"

Tần Ngao Thiên nghe được Tần vương lại tới tin tức, cũng là không hiểu ra sao, không biết gia hỏa này lại tới làm gì. Phân phó Hàn Bá Long nói ". Đi đem hắn dẫn tới" "Phải" Hàn Bá Long lĩnh mệnh cáo lui, Tần Ngao Thiên cũng từ trên chỗ ngồi đứng lên, tại trong phòng dạo bước suy tư, cái này Liêu quốc Tần vương lần này đến đây là cần làm chuyện gì.

Sau một lúc lâu, Hàn Bá Long liền đem Ngao Lỗ Oát đưa đến trong phòng. Tần Ngao Thiên ra hiệu Hàn Bá Long lui ra về sau, liền cười dò hỏi "Tần Vương điện hạ, chúng ta buổi sáng không phải vừa mới đã gặp mặt sao? Không biết người vì sao nhanh như vậy lại trở về, xin hỏi là không biết có chuyện gì a?"

Ngao Lỗ Oát cười bái nói ". Là như vậy Tần tướng quân, đối với buổi sáng như lời người nói điều kiện ta sau khi trở về cùng tiểu muội thương lượng một chút, cảm thấy có thể tiếp nhận, vì vậy đến đây cáo tri cùng tướng quân." Nghe lên trước mặt Ngao Lỗ Oát, Tần Ngao Thiên càng thêm hồ đồ rồi, chính mình nói điều kiện? Ta lúc nào nói qua muốn ném Liêu, ở đâu ra điều kiện gì? Tiếp lấy Ngao Lỗ Oát lại là cười nói "Trong khoảng thời gian này còn mời tướng quân an tâm chờ đợi, chờ ta trở về vừa quân cùng tiểu muội hôn sự hướng phụ hoàng báo cáo về sau, tướng quân liền có thể ôm mỹ nhân về, trở thành ta Đại Liêu phò mã, chúng ta chính là người một nhà, đến lúc đó tướng quân người lại mở ra cái này Đại Tổng bác đại môn, chúng ta cùng nhau tiến quân thần tốc, cướp đoạt Đại Tổng giang sơn, lập xuống bất thể chi công."

Nhìn lên trước mặt lời nói hùng hồn Ngao Lỗ Oát, Tần Ngao Thiên không khỏi xạm mặt lại, không nghĩ tới mình buổi sáng tại trước trận một câu đùa chọc lời nói lại bị gia hỏa này trở thành mình đầu hàng điều kiện, hơn nữa nhìn bộ dáng, tựa hồ vẫn là đã thuyết phục Da Luật Điệp Hương. Tần Ngao Thiên không khỏi thầm cười nhạo đạo, cái này Liêu quốc Tần vương ngốc đến có thể, cũng không biết lấy hắn trí thông minh này là thế nào tại Liêu quốc trong hoàng thất tồn sống tiếp, bất quá, dạng này cũng tốt, vậy ta liền tới cái tương kế tựu kế, đáp ứng trước Liêu quân nhóm, lại đem bọn hắn đưa vào đến diệt trừ!

Ở trong lòng làm xong dự định Tần Ngao Thiên cũng là đổi lại tiểu dung đối Ngao Lỗ Oát chấp tay nói "Kia Tần mỗ ta liền trước tiên ở nơi này cảm ơn tần Vương điện hạ, người yên tâm, chỉ cần Điệp Hương công chúa gả tới, ta liền lập tức phản loạn Tổng đình, cái này hai thành một quan Tổng đem đều là Tần mỗ huynh đệ, đến lúc đó tự nhiên đều sẽ cùng Tần mỗ cùng một chỗ đầu nhập Liêu quốc Lang Chủ, chúng ta lại cùng nhau xua quân xuôi nam, lấy kia Tổng triều lão nhi giang sơn."

Gặp Tần Ngao Thiên nhanh như vậy biến lộ ra 'Chân thực' sắc mặt, Ngao Lỗ Oát cười vỗ Tần Ngao Thiên bả vai bảo đảm nói "Ha ha, Tần lão đệ ngươi cứ yên tâm đi, ta cái này về U Châu đi báo cáo phụ hoàng, để làm tiểu muội chuẩn bị một phen, sau đó tuyển cái lương thần cát nhật đến thành nội, tướng quân cùng tiểu muội đại hi thời điểm, chính là chúng ta xua quân xuôi nam đánh chiếm Trung Nguyên ngày."

Tần Ngao Thiên thì là giả trang ra một bộ đã không kịp chờ đợi muốn lấy được Da Luật Điệp Hương dáng vẻ, một mặt Trư ca dạng thúc giục nói "Kia tần Vương điện hạ người liền nhanh đi về cáo tri Lang Chủ đi, ta cũng thật sớm ngày cưới được Điệp Hương công chúa." Nhìn Tần Ngao Thiên này tâm sắc mặt, Ngao Lỗ Oát thì là yên lòng cười nói "Yên tâm đi, Tần tướng quân, ta cái này liền trở về đem cái tin tức tốt này nói cho tiểu muội cùng Lang Chủ bề hạ, Tần tướng quân người liền đợi đến đương phò mã đi, ha ha" "Tốt, Tần mỗ trước hết cảm ơn tần Vương điện hạ, người tới, đưa tần Vương điện hạ ra khỏi thành!" Ngoài cửa Hàn Bá Long ứng thanh mà tiến, đem Ngao Lỗ Oát đưa ra thành đi.

Chương 125 : Dị Biến Phát Lên

Tần Ngao Thiên mang theo thâm ý phải xem lấy rồi đi Ngao Lỗ Oát, đồng thời trong nội tâm toát ra một cái kế hoạch to gan đến, lập tức hấn liền sai người đi đem Lâm Xung đẳng sĩ quan cấp cao kêu tới mình thư phòng đến nghị sự. Sau một lúc lâu, tại Bá Châu thành nội hai mươi chín viên sĩ quan cấp cao đều đi tới Tần Ngao Thiên trong thư phòng, mà lại trong lúc đó Tần Ngao Thiên còn tìm tới Ngô Dụng, Chu Vũ, Công Tôn Thắng. Đám người gặp trận thế này cường đại, đều trong lòng biết là muốn phát sinh đại sự gì, tại Tần Ngao Thiên mở miệng trước đó đều là ngậm miệng không nói, chậm đợi Tần Ngao Thiên lên tiếng.

Liền nói tới đến lỗ măng Lỗ Trí Thâm Mi Sánh Nguyễn Tiểu Thất mấy người cũng đều là ngoan ngoãn mà đẳng Tần Ngao Thiên mở miệng. Tần Ngao Thiên hướng về phía ngoài Lang vệ bốn đầu lĩnh gật đầu một cái, Lý Chế, Vương Hồ, Từ Trọng, Tôn Tài bốn người liền sẽ ý mang theo Lang vệ nhóm đi ra ngoài bảo vệ lấy thư phòng bốn phía, không bỏ mặc người nào đến gần. Tần Ngao Thiên cử động này càng là khiến chúng tướng chỗ không hiểu, Nguyễn Tiểu Thất đầu tiên không chịu nổi tính tình mở miệng hỏi "Thiên ca, ngươi hôm nay cử động này là muốn làm gì a?"

Nghe được có người mở miệng, Mi Sánh cũng là kêu to ứng hòa nói ". Đúng thế, cái này khiến cho thần thần bí bí, đến cùng là muốn làm gì a?" Tần Ngao Thiên nhìn quanh một chút bốn phía, thấy chung quanh cũng không ngoại nhân, liền nhỏ giọng dò hỏi "Vừa mới Liêu quốc Tần vương tới tìm ta, nói muốn ta hiến quan đầu hàng với hắn, hắn sẽ đem kia Liêu quốc công chúa ban cho ta, phong ta làm lớn Liêu phò mã." Tần Ngao Thiên vừa nói đến đây, Lỗ Trí Thâm liền nhin không được quát to "Thiên ca ngươi chẳng lẽ là gặp sắc khởi ý, muốn vì một nữ tử mà bán ta Đại Tống?"

"Đúng vậy a, loại chuyện này vạn vạn không làm được a, Thiên ca" Nguyễn Tiểu Thất cùng Mi Sánh đều là lớn tiếng trách móc kêu lên. Võ Tòng cùng Hồ Tam Nương nhìn nhau, liền cũng là cùng nhau đứng ra bái nói ". Thiên ca, việc này tuyệt đối không thể a, chúng ta sao có thể đầu hàng tại kia người Liêu? Mong rằng Thiên ca ngươi sớm ngày tỉnh ngộ lại, vạn không muốn làm kia đề cho người ta thóa mạ sự tình a" Lâm Xung cùng Từ Ninh hai người nhìn nhau, sau đó cũng là cùng nhau đối Tần Ngao Thiên quỳ lạy nói ". Thiên ca, việc này tuyệt đối không thể, quân ta còn có thể một trận chiến, không cần e ngại Liêu quân."

Những người khác cũng đều là tâm tư dị biệt, chỉ là không có nói chuyện mà thôi. Tần Ngao Thiên đem vẻ mặt của mọi người nhìn ở trong mắt, cả giận nói "Chẳng lẽ ta liền không thể vì kia Liêu quốc công chúa mà làm việc sao? Kia tiểu nương bị các ngươi cũng đều thấy được, bao nhiêu xinh đẹp a, còn có thể vẫn có thể vô. Ta Tần Ngao Thiên có cơ hội có thể ôm mỹ nhân về, còn có thể nhảy lên trở thành Liêu quốc phò mã, danh lợi vô số, các huynh đệ chẳng lẽ liền không thể vì ta vui vẻ sao?"

Nghe Tần Ngao Thiên nói ra như thế lời vô vị đến, Lỗ Trí Thâm bọn người tức giận đến không rõ, Dương Chí thì là đứng ra phần nộ quát "Tần tướng quân! Dương mỗ tổ tiên Dương gia tướng vốn là vì Liêu tặc làm hại, mà ngươi bây giờ lại muốn dẫn lấy Dương mỗ đi ném người Liêu, ngươi gọi Dương Chí ngày sau xuống đất có mặt mũi nào đi gặp ta Dương gia liệt sĩ? !" "Đúng vậy a, chúng ta thân là Đại Tống sĩ quan, lại há có thể đi làm loại kia sự tình?" Tác Siêu nghe được Dương Chí lời nói, liền cũng đứng ra nói.

Sử Tiến Sơn Sĩ Kỳ cũng là tiến lên một bước ngăn cản khuyên "Thiên ca, ngươi tỉnh đi, vạn không muốn vì kia một nữ nhân, mà phạm phải không cách nào bù đắp được sai lầm ấy tới." Chúng tướng còn lại cũng đều là cùng nhau quỳ xuống khuyên "Mong rằng Thiên ca (tướng quân nghĩ lại!" Tần Ngao Thiên gặp tất cả mọi người lại đều ra mặt ngăn cản, cả giận "Các ngươi! Ta bảo các ngươi đến, bản là muốn có được các ngươi chúc phúc, nào biết được các ngươi vậy mà đều là dạng này!"

Dương Chí gặp Tần Ngao Thiên vẫn là không biết hối cải, liền đứng lên nói ". Tần tướng quân ngươi nếu vẫn không biết hối cải, liền đừng trách Dương Chí không niệm tình huynh đệ, vứt bỏ ngươi mà đi. Liền xem như vì ta Dương gia liệt tổ liệt tông, ta cũng không thể làm ra đầu hàng tại người Liêu sự tình đến!" Nói xong, Dương Chí liền muốn rời khỏi. Chúng tướng gặp Dương Chí như thế cương nghị, lại nhìn Tần Ngao Thiên không có chút nào hối cải đáng về, cũng đều sâu thở dài một hơi đứng lên hướng Tần Ngao Thiên chấp tay cúi đầu, muốn cùng Dương Chí cùng nhau rời đi.

Tần Ngao Thiên nhìn xem đám người như vậy, liền ha ha cười nói "Ha ha, các ngươi hôm nay ai cũng đừng nghĩ rời đi!" Nghe được Tần Ngao Thiên hét lớn, ở ngoài cửa chuẩn bị xong Lý Chế bốn người liền dẫn chúng Lang vệ cùng nhau cầm tơ thép xông vào phòng đến, sắp nổi thân muốn rời khỏi Dương Chí cùng Lỗ Trí Thâm Sử Tiến bọn người cho trôi lại. Chúng tướng gặp Tần Ngao Thiên vậy mà đã sớm chuẩn bị, đều nhao nhao kinh hãi, nghĩ không ra Tần Ngao Thiên đã đã sớm chuẩn bị.

Tại Dương Chí bọn người bị cầm xuống về sau,

Tần Ngao Thiên cũng là động thủ chụp về phía Mi Sánh Sơn Sĩ Kỳ bọn người, đem nó đập ngã xuống đất, sau bị Lang vệ bắt. "Thiên ca, ngươi vậy mà vì nữ nhân kia cam nguyện đi làm chó săn, còn không niệm tình huynh đệ, muốn giết chúng ta, coi như ta Lâm Xung nhìn lầm ngươi." Lâm Xung thì là bạo phần nộ quát "Hôm nay ta Lâm Xung chính là liều đến vừa chết, cũng phải vì ta Đại Tống ngoại trừ ngươi cái này chẳng biết xấu hổ phản đồ!"

Nói, Lâm Xung liền hướng Tần Ngao Thiên lao đến. Tần Ngao Thiên thì là cười lạnh liên tục, tại ứng chiến Lâm Xung đồng thời đối Lang vệ nhóm hạ lệnh "Đem tất cả phản loạn đem làm bắt hết cho ta!" "Rõ!" Lang vệ bốn tên thủ lĩnh đáp, tiếp lấy đám người liền tại cái này nhỏ tiểu thư phòng bên trong bạo phát đại chiến. Ngô Dụng, Chu Vũ, Công Tôn Thắng ba người thì là ngay đầu tiên bị Tôn Tài bắt cầm mang đi.

Trong thư phòng, Lâm Xung cũng không có mang binh khí đến đây, đành phải tay không tác sát cùng Tần Ngao Thiên giao chiến, mà Tần Ngao Thiên thân là vua đặc công, cận thân bác đầu như thế nào lại thua cùng Lâm Xung, hai người quyền cước ở giữa, Tần Ngao Thiên liền vững vàng đến đè ép Lâm Xung đánh. Hậu viện Võ Tông gặp Lâm Xung không địch lại Tần Ngao Thiên, hô một câu thất lễ liền muốn đi giúp trợ Lâm Xung. Mà lúc này từ phía sau đánh tới một người đem Võ Tông ngã nhào xuống đất gắt gao ngăn chặn. Sau đó Từ Trọng, Vương Hồ hai người tại chạy tới đầu tiên lấy dây cáp tác đem Võ Tông cầm nã.

Muốn hỏi kia xuất thủ đánh lên bổ nhào Võ Tông người là ai, kia đương nhiên không cần phải nói, nhất định là cùng Võ Tông có thâm cừu đại hận người, mà phóng nhân Tần Ngao Thiên trong quân, ghi hận Võ Tông chỉ có một người, đó chính là Chúc Bưu. Chúc Bưu một mực tức giận Võ Tông cướp đi mình nhìn trúng thể tử Hồ Tam Nương, nhưng lại một mực không phát tác được, bây giờ đến có cơ hội, Chúc Bưu liền liều lĩnh đến đem Võ Tông bổ nhào, hẳn biết, ngày này qua đi, Bá Châu tướng lĩnh cách cục sẽ phát sinh biến hóa, mà đây cũng chính là mình cơ hội biểu hiện.

Bên cạnh Hồ Tam Nương gặp Võ Tông bị bắt, như là phát điên hướng Chúc Bưu vọt tới muốn báo thù, mà lúc này Chúc Bưu hai vị huynh trưởng thì là mang cùng Chúc Bưu ý tưởng giống nhau, xuất thủ đem Hồ Tam Nương ngăn lại, sau đó Chúc thị tam kiệt liền thủ đem Hồ Tam Nương cũng cầm xuống. Chúc Bưu nơi này dị biến đương nhiên bị trong phòng đám người chỗ chú ý tới, Nguyễn thị tam hùng gặp Chúc gia ba người vậy mà động thủ tổn thương người một nhà, liền phát tác hướng ba người vọt tới. Chúc Bưu ba người cũng không cam chịu yếu thế, lập tức tam Nguyễn cùng ba chúc liền cùng nhau giao thủ với nhau.

Tần Ngao Thiên đem trong phòng biến hóa để ở trong mắt, trong lòng nở nụ cười gần, sau đó thủ hạ lực đạo lại tăng lên mấy phần, đem Lâm Xung đánh lui. Lâm Xung thu thập bị Lý Chế dẫn người bắt giữ, lúc này trong phòng chiến đấu đã kết thúc hơn phân nửa, dù sao Tần Ngao Thiên lấy hữu tâm tính vô tâm, chúng Lang vệ nhóm cũng đều hung mãnh dị thường. Dương Chí Lỗ Trí Thâm Mi Sánh bọn người lại ngay đầu tiên bị tóm đả thương, cho nên lúc này trong phòng chúng tướng đều đã bị Lang vệ nhóm bắt giữ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126 : Đánh Vào Đại Lao

Tần Ngao Thiên gặp nơi khác chiến đấu đều đã tiến vào cuối, chỉ còn lại tam Nguyễn cùng tam Chúc ở giữa đánh túi bụi. Nếu là lên ngựa giao chiến, có lẽ tam Nguyễn không phải tam Chúc đối thủ, thế nhưng là trên đất bằng cùng trong nước, tam Chúc là tuyệt đối không phải là đối thủ của tam Nguyễn, dù sao tam Nguyễn bản thân năng lực liền không yếu, huống chi còn đã từng bị Tần Ngao Thiên đặc huấn qua hồi lâu đâu, ba người hợp kích phía dưới, tam Chúc rất khó chiếm được nửa chút lợi lộc.

Song phương lại đánh hồi lâu sau, Tần Ngao Thiên liền nhúng tay vào tới trong đó, cùng khía cạnh đầu tiên là đem trong ba người tương đối dũng mãnh Nguyễn Tiểu Thất một cước đạp bay ra ngoài, tiếp xuống Chúc Bưu ba người liền cùng nhau phản kích, đem còn lại Nguyễn Tiểu Nhị cùng Nguyễn Tiểu Ngũ hai người cầm xuống. Theo tam Nguyễn bị tóm, trong phòng đánh nhau liền kết thúc. Tần Ngao Thiên hạ khiến đem tất cả mọi người dẫn đi đánh vào trong đại lao nhốt lại.

Lý Chế Vương Hồ bốn người tuân lệnh, liền dẫn bị bắt tất cả sĩ quan cấp cao toàn bộ giải vào đại lao. Lỗ Trí Thâm Dương Chí bọn người thì là đối Tần Ngao Thiên cao giọng quát mắng "Tần Ngao Thiên! Tính lão tử mất của ta mù, đã nhìn lầm người, người cái này chó săn chết không yên lành!" Tại nhà tù bên trong Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên hai người bản chỗ nhàn chán bên trong, chợt nghe nơi rất xa truyền đến tiếng quát mắng, hai người đều tới hào hứng, muốn nhìn một chút đến tột cùng là người phương nào muốn tới cái này trong phòng giam làm bạn mình.

Nhưng khi Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên hai người thấy rõ mới bị giải vào trong lao người bộ dáng vẻ sau, đều là giật nảy cả mình, đây không phải Tần Ngao Thiên thủ hạ tướng lĩnh sao? Làm sao lại bị hạ ngục? Mà còn không có đợi Thái Chân Tư Khánh hai người lại làm suy nghĩ lúc, cái khác chúng tướng tá đều lần lượt đến bị Lang vệ nhóm cho giải vào trong đại lao. Mà lại cơ hồ mỗi người đều là mắng đến sắc mặt đỏ bừng, nghe vào phảng phất là đang nói kia Tần Ngao Thiên muốn cùng Điệp Hương công chúa hiến thành đầu hàng tại Liêu quốc.

Thái Chân Tư Khánh nghe rõ các tướng lĩnh tiếng mắng chửi về sau đại hỉ, nói ". Không nghĩ tới a, cái này Tần Ngao Thiên lại muốn làm muội phu ta, ha ha, Quỳnh tướng quân, xem ra chúng ta chẳng mấy chốc sẽ đi ra." Quỳnh Yêu Nạp Diên thì là vẫn như cũ đối với chuyện này còn có lòng nghi ngờ, nhỏ giọng dặn dò "Phò mã cẩn thận, khả năng này là kia Tần Ngao Thiên cái gì kế sách, chúng ta vạn không nên trúng kế mắc lừa." Thái Chân Tư Khánh thì là xem thường, chỉ vào Dương Chí đám người nói "Người xem bộ dáng của bọn hắn, nhưng có nửa điểm giả ý?"

Quỳnh Yêu Nạp Diên thuận Thái Chân Tư Khánh ngón tay nhìn lại, gặp Dương Chí Lỗ Trí Thâm bọn người mỗi một cái đều là tức giận đến đấm ngực dậm chân, mà lại Dương Chí còn tựa như là tại quý lạy lấy cái gì, nhìn như không giống làm bộ, liền lắc đầu nói "Bọn hắn nhìn cũng thực sự là không giống làm bộ, nhưng, phụ Mã đại nhân, cái này Tần Ngao Thiên giáo hoạt đến cực điểm, chúng ta vẫn là không muốn phớt lờ." Thái Chân Tư Khánh thì là xem thường gật đầu nói "Ta biết."

Lúc này lại có Lang vệ tiến đến, là Từ Trọng cùng Tôn Tài hai người, bọn hắn mang theo bảy tám cái Lang vệ đi vào đại lao, đi đến Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên trước cửa phòng giam, móc ra chìa khóa đem lao cửa mở ra, nói "Hai vị xin mời đi theo ta, tướng quân nhà ta cho mời."

"Không biết Tàn Ngao Thiên hẳn lại là tại nghĩ âm mưu quỷ kế gì" Quỳnh Yêu Nạp Diên hừ lạnh nói. Thái Chân Tư Khánh thì là vỗ một cái Quỳnh Yêu Nạp Diên, đối Từ Trọng Tôn Tài nói "Vậy chúng ta liền đi nhanh lên đi, sớm một chút rồi đi nơi rách nát này "

Vẫn luôn là sống an nhàn sung sướng Đại Liêu phò mã Thái Chân Tư Khánh, khi nào từng chịu từng tội loại đãi ngộ này, một mực ở tại nơi này âm u ẩm ướt, không khí vẫn đục trong đại lao, Thái Chân Tư Khánh vừa bị bắt làm tù binh lúc ngao khí sớm liền bị mài hết, hiện tại hẳn chỉ muốn sớm ngày chạy khỏi nơi này, trở về Đại Liêu, tìm tới thế tử của mình Gia Luật cốc nổi lên hảo hảo thư giãn một tí thân thể. Hẳn nhưng không muốn bởi vì Quỳnh Yêu Nạp Diên mấy câu mà trêu đến Tàn Ngao Thiên không cao hứng, lại đem mình quan trở về.

Gặp bị Thái Chân Tư Khánh đánh gãy lời nói, Quỳnh Yêu Nạp Diên cũng không nói gì thêm, chỉ là hừ lạnh một chút, liền cùng Thái Chân Tư Khánh cùng nhau ra nhà tù, đi theo Từ Trọng Tôn Tài hai người đi Tàn Ngao Thiên nghĩ sự đại diện. Mà Quỳnh Yêu Nạp Diên thì là tại dọc theo đường lúc chú ý quan sát bỗng chốc bị giam giữ tiến đến chúng quân Tổng các tướng lĩnh trạng thái tinh thần, gặp đều đối với mình tròn mắt nhìn, thậm chí còn có người nắm lên trên mặt đất cổ đại hướng mình hai người đập tới đồng thời chửi rủa. Gặp đáng về phần họ không giống làm bộ, Quỳnh Yêu Nạp Diên thì ở trong lòng thầm nghĩ "Thật chẳng lẽ chính là ta nghĩ nhiều rồi sao?"

Lúc này Từ Trọng Tôn Tài hai người đã xem Thái Chân Tư Khánh hai người tới trên đại diện,

Đối tại trên đại diện chờ Tàn Ngao Thiên ôm quyền bái một chút liền quay người rời đi. Tàn Ngao Thiên đợi Từ Trọng hai người lui ra về sau, liền tiến lên tiếp dẫn Thái Chân Tư Khánh nói ". Phụ Mã diện hạ a? Ha ha, trước đó Tàn mỗ chiều đãi không chu đáo, mong rằng phò mã người xin đừng trách a." Nhìn xem chē cười Tàn Ngao Thiên, Thái Chân Tư Khánh vừa mới bắt đầu vẫn là không hiểu ra sao, nhưng lại tưởng tượng trước đó bị giam nhập đại lao các vị quân Tổng tướng lĩnh tiếng mắng, trong lòng liền hiểu rõ tới.

Mặc dù Thái Chân Tư Khánh hiểu rõ cái này Tàn Ngao Thiên lúc này là muốn nịnh bợ mình, chứng giám tại trước đó mình bị Tàn Ngao Thiên bá khí chán nhiep, Thái Chân Tư Khánh vẫn là bụng không dậy nổi trước kia giá đỡ đến, chỉ nói là lấy không sao không sao. Mà Quỳnh Yêu Nạp Diên biết nơi đây không có mình xen vào phần, cũng liền bản phận sau lưng Thái Chân Tư Khánh thủ hộ lấy, một khi Tàn Ngao Thiên có chút dị động, Quỳnh Yêu Nạp Diên đều sẽ ngay đầu tiên làm ra phản ứng, bảo hộ Thái Chân Tư Khánh.

Lúc này Tàn Ngao Thiên đem trước Tấn vương Ngao Lỗ Oát cùng mình chỗ trò chuyện nội dung cáo tri Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên. Thái Chân Tư Khánh nghe xong nghĩ đến "Quả nhiên a" nhưng trên mặt vẫn là không có mấy may dị động, chỉ là vui vẻ nói "Ài nha, tướng quân kia ngày sau cùng chúng ta chính là người một nhà a, mà lại nói, ta vẫn là tỷ phu người đâu, ha ha." Tàn Ngao Thiên gật đầu bái đạo "Đúng vậy a, Tàn Ngao Thiên ở chỗ này vì ta trước đó đủ loại xin lỗi, mong rằng tỷ phu người không muốn so đo a "

Thái Chân Tư Khánh nghe xong cười khoát tay nói sẽ không, lập tức lại là hỏi "Cái kia không biết tướng quân người dự định khi nào thả ta hai người trở về U Châu đâu? Ta đây rồi nhà quá lâu, sợ phụ hoàng bề hạ lo lắng nhớ nhưng" Tàn Ngao Thiên cười dẫn tay nói ". Tỷ phu người bây giờ có thể tùy thời rời đi, Tàn mỗ cùng dưới trướng tướng sĩ đều quyết định sẽ không tiến hành ngăn cản." Nghe lời này sau Thái Chân Tư Khánh vui vẻ từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên kích động nói "Tàn tướng quân lời nói nhưng là thật?"

Tàn Ngao Thiên cười gật đầu nói "Tuyệt không một chút lời nói dối, thậm chí ta còn có thể tự mình đưa tỷ phu đại nhân ra khỏi thành" Thái Chân Tư Khánh nghe xong vui vẻ vô cùng, dắt lấy Quỳnh Yêu Nạp Diên liền muốn rời khỏi, lúc này Quỳnh Yêu Nạp Diên thì là mở miệng hỏi "Kia cùng ta cùng nhau bị bắt kia sáu ngàn Đại Liêu dũng sĩ đâu?" Tàn Ngao Thiên nở nụ cười, nói ". Quỳnh tướng quân còn xin yên tâm, bọn hắn đều hoàn hảo không chút tổn hại, hiện đã ở ngoài điện chờ đâu, Quỳnh tướng quân có thể đem làm hai vị hộ vệ, cùng nhau mang về U Châu."

Quỳnh Yêu Nạp Diên vừa mới bắt đầu vẫn là không tin, thẳng đến hẳn trở ra điện đến, thấy mình dưới trướng sáu ngàn sĩ tốt nhóm tại Chúc thị tam kiệt dẫn đầu hạ quả nhiên một cái không kém đi tới đại điện bên ngoài, lúc này mới đem trong lòng tồn lưu cuối cùng một tia nghi hoặc đánh tan. Mà Tàn Ngao Thiên nhìn xem Quỳnh Yêu Nạp Diên biểu hiện trên mặt biến hóa, cùng trong điện vui vẻ không thời Thái Chân Tư Khánh, trong lòng cũng là thờ dài thở ra một hơi, lộ ra một chút tiểu dung.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127 : Tiểu Binh Hoa Tư

Tàn Ngao Thiên tại trải qua hai người đồng ý dưới, tự mình đem Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên liên quan kia sáu ngàn Đại Liêu sĩ tốt nhóm đưa ra Bá Châu thành. Mà lại ở trên đường, Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng Thái Chân Tư Khánh còn mơ hồ trông thấy có một chút quân Tổng đội Tàn Ngao Thiên chỉ trò, nhưng lại không dám lộ ra, chỉ là tại trong âm thầm nghị luận mà thôi. Đối với loại tình cảnh này, Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng Thái Chân Tư Khánh hai người liếc nhau, phảng phất đều đã xác nhận Tàn Ngao Thiên muốn ném Đại Liêu, hơn nữa còn làm cho thành nội quân tâm bất ổn.

Trở ra thành đến, Tàn Ngao Thiên đối Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên hai người cười thay cho cung cấp tay, đưa mắt nhìn lãnh binh rời đi. Đối với Tàn Ngao Thiên cử động như vậy, thành nội chúng bọn đều là rõ như ban ngày, cho nên đối Tàn Ngao Thiên oán khí càng lúc càng lớn, toàn thành đều đang đồn lấy Tàn Ngao Thiên muốn cưới Đại Liêu công chúa tin tức, mà lại thành nội các tướng lĩnh nhóm tại trong vòng một ngày toàn đều

không thấy bóng dáng, chỉ còn lại có Chúc Bưu ba người mang vì quản lý. Đối với cái này, chúng sĩ tốt nhóm đều đang nói các tướng lĩnh nhóm là bị Tần Ngao Thiên cho tự mình cảm xuống nhốt lại.

Sĩ tốt bên trong một đạo thân ảnh kiêu tiêu tại thời gian ăn cơm nghe những lời này sau đứng dậy phẫn nộ đến vỗ bàn một cái, nói "Các ngươi đều không nên nói vậy, Tần tướng quân không phải người như vậy." Gặp lại tới một cái Chúc Bưu như thế chó săn, chung quanh bọn đều cảm lên trong tay màn thầu chạy đến nơi khác đi ăn, lần mất xa xa, sợ mình sẽ bị cái này chó săn mất báo. Đạo thân ảnh kiêu tiêu kia nhìn xem mọi người chung quanh nhìn về phía mình ánh mắt, cảm giác đã phẫn nộ lại ủy khuất, thế là liền chạy đi thoát đi nơi này.

"Sẽ không, Tần đại ca hẳn nhất định sẽ không giống bọn hần nói như vậy" nguyên lai đạo này thân ảnh kiêu tiêu người lại là mặt mày muội muội Hoa Tư. Ban đầu ở đại quân rồi đi Thanh Châu thời điểm, Hoa Tư liền len lén vào đến trong quân, cũng không có khiến người khác phát hiện. Nếu không phải bây giờ Tần Ngao Thiên muốn cưới Liễu quốc công chúa sự tình truyền đi dư luận xôn xao, đoán chừng Hoa Tư cũng vẫn là không sẽ ra tới.

"Tần đại ca sẽ không, nhưng ca ca ta Hoa Vinh chạy đi nơi nào? Vì cái gì ta hai ngày này vẫn luôn không nhìn thấy hần? Chẳng lẽ hần thật như là những người kia nói như vậy, bị Tần đại ca giam lại rồi?" Hoa Tư nhất thời lo lắng cho huynh trưởng của mình Hoa Vinh đến, liền hạ quyết tâm muốn đi tìm Tần Ngao Thiên đi hỏi một chút, ở trong đó đến cùng là chuyện gì xảy ra. Thế là, Hoa Tư liền hướng về đại điện chạy tới.

Hoa Tư vừa tới gần nghị sự đại điện, liền bị Lang vệ nhóm phát hiện. "Người nào? Lại dám xông vào điện soái phủ." Hoa Tư gặp hai cái Lang vệ đi tới, liền sinh lòng một cái đạo "Cái kia, có người ở ngoài thành phát hiện Hoa Tướng quân thân ảnh, ta là chuyên tới để bẩm báo tướng quân." "Cái gì?" Kia hai cái Lang vệ liếc nhau, bật thốt lên "Làm sao lại như vậy? Hoa Tướng quân không phải tại trong lao sao?" Hoa Tư nghe được hai người đối thoại, trong lòng run lên, bất quá trên mặt cũng không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là đem đầu thật sâu thấp.

Kia hai cái Lang vệ sau đó không để ý đến Hoa Tư, liền cùng nhau rời đi, hướng ngoài thành tiến đến. Mà Hoa Tư nội tâm thì là cũng không bình tĩnh, "Nghĩ không ra huynh trưởng hần thật bị giam lại, thế nhưng là, làm sao lại thế? Không được, ta nhất định phải tìm tới Tần đại ca hỏi một chút" Hoa Tư càng thêm kiên định tín niệm, thẳng vào bên trong chỗ sâu đại điện chạy tới. Lại tại trên nửa đường, bị người bắt lại cánh tay, hướng phía dưới đè ép đem mình bắt giữ.

"Người là ai? Làm sao lại xuất hiện ở đây?" Xuất thủ bắt giữ Hoa Tư chính là Tần Ngao Thiên, nguyên lai Tần Ngao Thiên chính tâm phiền, ra khỏi phòng tản bộ lúc, liền gặp Hoa Tư hất ra trông coi Lang vệ hướng bên trong chạy tới. Tần Ngao Thiên cảm giác đầu tiên liền biết người này tất nhiên không phải bình thường binh sĩ, cho nên mai phục tại một bên thừa dịp Hoa Tư không có chú ý tới lúc đem nó cảm nã. Mà Hoa Tư lại là nhận ra Tần Ngao Thiên thanh âm, nằng nằng phần quay đầu hết to "Tần đại ca, là ta à, Hoa Tư."

"Hoa Tư?" Tần Ngao Thiên nghi hoặc nhìn về phía tên lính này ăn mặc người, gặp quả nhiên là mặt mày muội muội Hoa Tư, thế là liền để tay xuống đem nó đưa vào trong phòng đóng cửa lại dò hỏi "Người tại sao lại ở chỗ này? Làm sao người tới?" Hoa Tư vò cổ tay quyết mệnh nói ". Còn không phải tại Thanh Châu người rồi đi lúc lẫn vào trong quân cùng nhau theo tới." Nghe Hoa Tư vậy mà tại khi đó cũng đã trong quân đội, nghĩ đến trước đó mình cùng Liễu quân giao chiến hung hiểm, Tần Ngao Thiên không khỏi vì Hoa Tư hành vi cảm thấy sinh khí.

Tần Ngao Thiên mang theo trách cứ ngữ khí trách cứ "Người một cái nữ hài tử sao có thể lẫn vào trong quân đến đây phương bắc đâu, cái này nhiều nguy hiểm a, hồ nháo cũng nên có cái độ, vạn nhất người thu thập, nên làm thế nào cho phải, ta lại nên như thế nào hướng người huynh trưởng bàn giao?" Gặp Tần Ngao Thiên trách cứ, Hoa Tư cũng là không cam lòng yếu thế nói "Ta đến chiến trường làm sao vậy, ta đến chiến trường đương nhiên là muốn cùng Liễu binh giao chiến a, ai nói nữ tử không thể tòng quân a, ta thế nhưng là Hoa Mộc Lan hậu nhân, ta tổ tiên làm được, vì cái gì ta không làm được?"

Nghe Hoa Tư mù nói linh tinh về sau, Tần Ngao Thiên không khỏi cảm thấy không còn gì để nói, cô nàng này, thật đúng là có thể biện giải cho mình, lại còn đem Hoa Mộc Lan mang ra, mặc dù các người đều họ Hoa, nhưng cũng không thể loạn nhân tổ tông a. Không còn so đo những này, Tần Ngao Thiên hỏi "Tốt tốt tốt, ta nói không lại người, người nói đi, trước nói người hôm nay đến ta điện soái phủ làm cái gì? Chẳng lẽ là nhớ ta?" Tần Ngao Thiên nhìn thấy Hoa Tư liền nhẹn không được trêu đùa nói.

Hoa Tư bạch nhãn trực phiên phải nói "Cái rắm, ai nghĩ người a, ta làm gì có." Lập tức nghĩ đến từ huynh trưởng mình cùng phía ngoài truyền ngôn, Hoa Tư thu hồi trò đùa sắc mặt, nói "Tần đại ca, bên ngoài bọn hần đều truyền cho người, nói người muốn cưới Liễu quốc công chúa, làm bọn hần phò mã, đây là sự thực sao?" Tần Ngao Thiên cười như không cười nói "Phải, cũng không phải." Hoa Tư nghe không hiểu Tần Ngao Thiên rốt cuộc là ý gì, liền hỏi "Tần đại ca người đây là ý gì a, lại là là, lại có phải hay không"

Tần Ngao Thiên cười lắc đầu nói "Không có chuyện gì, đến lúc đó người sẽ biết, hiện tại hết thấy cũng đều quá sớm, không tiện nhiều lời." Hoa Tư cũng không biết là đã hiểu vẫn là không có hiểu, chu môi ồ một tiếng sau lại hỏi "Kia huynh trưởng ta bọn hần đâu? Ta nghe nói người đem bọn hần giam lại rồi? Đây là vì cái gì a?" Tần Ngao Thiên ngửa đầu nhìn ngoài phòng bầu trời một cái nói "Hiện tại cái gì đều không tốt lộ ra, người đừng hỏi nữa."

Hoa Tư gặp Tần Ngao Thiên vậy mà là như vậy trả lời chắc chắn, không cam lòng nói "Tần đại ca, Hoa Tư không hi vọng người cưới Liễu quốc công chúa, không muốn người làm bọn hần nói tới phản đồ, Hoa Tư không nghĩ, không muốn mất đi người, Tần đại ca. Ồ ồ" nói nói, Hoa Tư vậy mà ôm Tần Ngao Thiên khóc lên. Cái này khiến Tần Ngao Thiên hảo hảo xấu hổ lại khó xử. Mặc dù Hoa Tư cô gái nhỏ này cũng rất xinh đẹp, da mịn thịt mềm, nếu có cơ hội Tần Ngao Thiên cũng là không ngại đem nó nhận lấy.

Nhưng bây giờ không phải nghĩ những chuyện này thời điểm, huống chi Hoa Tư vẫn là mặt mày muội muội, mình nếu là thật làm cái gì, đối Hoa Vinh cũng không tiện bàn giao. Thế là, Tần Ngao Thiên liền lảng lạng mà nhìn xem Hoa Tư ôm mình thút thít mà không có bên trên tay vuốt ve an ủi. Mà Hoa Tư thì là khóc khóc, liền quên đi trước đó đủ loại, ngủ thiếp đi, nhỏ xíu tiếng ngáy tại Tần Ngao Thiên bên tai vang lên, Tần Ngao Thiên cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười, ai có thể nghĩ tới cô nàng này vậy mà lại khóc khóc liền ngủ mất nửa nhà. Rơi vào đường cùng đem nó ôm lấy bỏ vào trên giường, vì đó đắp kín đệm chăn, sau khi làm xong mọi thứ, Tần Ngao Thiên liền rời khỏi phòng.

Chương 128 : Điệp Hương Tâm Ý

Tần Ngao Thiên trở ra gian phòng sau gọi tới hai tên Lang vệ, mệnh bảo vệ lấy căn phòng này, đừng cho người ở bên trong đi ra ngoài. Hai tên Lang vệ ôm quyền lĩnh mệnh về sau, Tần Ngao Thiên liền gật đầu rời đi nơi đây đi thư phòng. Trước thư phòng tại cuộc chiến đầu kia bên trong bị làm loạn, Tần Ngao Thiên không muốn lại thu thập, liền đổi một gian phòng ốc dùng làm thư phòng. Trở lại thư phòng về sau, Tần Ngao Thiên đại bút gấp vung, tiêu tiêu sái sái viết xuống mấy phong thư, lập tức gọi tới Lý Chề, Vương Hồ, Từ Trọng, Tôn Tài bốn người.

Bốn người ứng thanh mà tiến, ôm quyền bái nói ". Thiên ca, có gì phân phó?" Tần Ngao Thiên đem thư tín trong tay phân biệt giao cho bốn tay của người bên trong, đồng thời phân phó nói "Ta có một hạng trọng đại quyết sách, các ngươi nhất thiết phải đem thư an toàn đưa đạt, đồng thời đem sự tình làm cho ta tốt, tuyệt đối không cho phép xuất hiện nửa một chút lầm lỗi, biết sao?" Bốn người gật đầu đáp "Yên tâm đi, Thiên ca, chúng ta chắc chắn sẽ sống chết hoàn thành sứ mệnh "

Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Tốt, vậy các ngươi liền đi xuống đi, trên thư đều có các ngươi riêng phần mình nhiệm vụ, nhanh đi mau trở về." "Phải" bốn người lại liền ôm quyền, lập tức "Bá" một tiếng rời đi thư phòng. Tần Ngao Thiên sau đó đứng lên hai tay chấp sau lưng trầm tư nói "Hi vọng hết thảy thuận lợi." Mà lúc này, trong phòng Hoa Tư cũng đã tỉnh lại, Hoa Tư thấy mình nằm ở trên giường còn che kín bị, trước tiên liền ngồi xuống kiểm tra thân thể, thấy mình quần áo hoàn hảo sau lúc này mới yên lòng lại, đồng thời còn trách tự trách mình dĩ nhiên cũng liền như vậy ôm Tần đại ca ngủ thiếp đi. Nghĩ từ bản thân đã từng ôm Tần đại ca, Hoa Tư trong lòng lại còn có chút không hiểu nhỏ kích động.

Lúc này kia Liêu quốc Thiên Tộ đế nghe Ngao Lỗ Oát nói kia Tần Ngao Thiên lại muốn mình đem nữ nhi gả đi, rất là tức giận, lập tức liền muốn hưng binh tiến đến đánh Tần Ngao Thiên. Ngao Lỗ Oát liền tranh thủ Gia Luật Diên Hi cản lại, đồng thời khuyên "Phụ hoàng, theo nhi thần nhìn, Tần Ngao Thiên yêu cầu này cũng không quá phận, mà lại đem tiểu muội gả đi, kia Tần Ngao Thiên liền thành chúng ta người trong nhà, có cái gì lợi ích lại so với cái này còn muốn vững chắc đâu?"

Gia Luật Diên Hi nghe xong cũng cảm thấy Ngao Lỗ Oát có đạo lý, thế nhưng là hắn vừa nghĩ tới kia Tần Ngao Thiên yêu cầu chính là nữ nhi bảo bối của mình, trong lòng liền không được tự nhiên, cảm thấy mình là bị Tần Ngao Thiên khi dễ đồng dạng. Ngao Lỗ Oát làm sao không hiểu lúc này Gia Luật Diên Hi suy nghĩ trong lòng, phải biết, lúc trước Ngao Lỗ Oát cũng là cùng lúc này Gia Luật Diên Hi không khác nhau chút nào. Lập tức Ngao Lỗ Oát liền đối với Gia Luật Diên Hi bái nói ". Phụ hoàng, mà lại việc này ta đã trưng cầu tiểu muội ý kiến, tiểu muội đối với cái này quyết định, tựa hồ còn rất là vui vẻ đâu."

"Ồ? Lại có việc này?" Gia Luật Diên Hi nghe xong cảm thấy ngạc nhiên, mình bảo bối này nữ nhi luôn luôn chỉ yêu yêu hành quân đánh trận, yêu thích đao thương cón bóng, đổi chuyện nam nữ luôn luôn đều là đầy không quan tâm, bây giờ vậy mà vì gả cho cái kia quân Tổng tướng lĩnh mà vui vẻ. Chẳng lẽ năng tại cùng kia Tần Ngao Thiên giao chiến thời điểm đổi sinh ra tình cảm? Nếu muốn là như thế, thế thì cũng tốt, chỉ ít nữ nhi bảo bối của mình cũng không có thụ ỷ khuất, mà lại mình cũng có có thể được Tần Ngao Thiên cái này viên hổ tướng cùng Đại Tổng giang sơn mặt phía bắc đại môn, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện a.

Lúc này, thống quân thượng tướng Ngột Nhan Quang đứng ra nói "Nghe nói kia Tần Ngao Thiên luôn luôn làm việc quý dị giáo hoạt, việc này có phải hay không là hắn giả ý đầu hàng, nghĩ muốn gạt ta chờ nhập thành lại đi tiêu diệt a?" "Ừm?" Nghe Ngột Nhan Quang lời nói về sau, Gia Luật Diên Hi cũng không phủ định sẽ có loại tình huống này xuất hiện khả năng, tại là để phân phó nói ". Vậy liền tại đoạn này thời gian bên trong phái người chui vào Bá Châu thành nội nhiều hơn tìm hiểu quân Tổng tình báo, phạm là có chỗ không đúng, đều mau tới bẩm báo." "Phải" tự có một quân sĩ hạ đi truyền đạt ý chỉ.

Lúc này Da Luật Điệp Hương đi tới trên đại điện, đối Gia Luật Diên Hi hành lễ nói "Điệp Hương gặp qua phụ hoàng." Gia Luật Diên Hi gặp Da Luật Điệp Hương đi lên, nhân tiện nói "Ừm, Điệp Hương a, ngươi đây đối gả cho kia Tần Ngao Thiên một chuyện, là cái nhìn thế nào, nói cùng Trẫm nghe một chút." Da Luật Điệp Hương bái nói ". Có thể vì phụ hoàng cùng ta Đại Liêu phân ưu giải nạn, là Điệp Hương vinh hạnh, Điệp Hương đối chuyện này không có câu oán hận nào "

Da Luật Điệp Hương lời nói này đến rất xinh đẹp, cho dù ai cũng nghe không ra ý tứ gì khác đến, mà Gia Luật Diên Hi lại không phải muốn nghe lời này, lại là hỏi "Điệp Hương a, vì phụ có ý tứ là, ngươi nếu là không muốn gả cho cái kia Tần Ngao Thiên, việc này coi như hết hiệu lực, ta Đại Liêu bây giờ mặc dù thế như, nhưng cũng không tới phiên bị hắn một cái nhỏ nhỏ quân Tổng chủ tướng chỗ uy hiếp tình trạng.

" nói lên lời này đến, Gia Luật Diên Hi để vương khí thế không tự chủ được phát ra, thực cũng đã người tinh thần chấn động.

Da Luật Điệp Hương nghe Thiên Tộ đế về sau, biết phụ hoàng là vì chính mình cân nhắc, cảm thấy cảm thấy, còn nói thêm "Phụ hoàng, nữ nhi gả cho cái kia Tần Ngao Thiên không có bất kỳ cái gì ỷ khuất, đồng dạng, cũng không có có nhận đến bất cứ uy hiếp gì, hết thảy đều là Điệp Hương quyết định." Nghe Da Luật Điệp Hương nói xong lời nói này, Gia Luật Diên Hi cười ha ha nói "Ha ha, xem ra ta hoàng nhi là thật coi trọng kia viên Tổng đem a, lời này nếu là phóng tới trước kia, ngươi thế nhưng là quyết định sẽ không nói ra được, ha ha."

Da Luật Điệp Hương nghe được Gia Luật Diên Hi kia trêu chọc ngữ, không khỏi đỏ mặt nói "Phụ hoàng ngươi nói cái gì đó? Có phải hay không huynh trưởng hấn cùng ngươi Hồ nói cái gì?" Bên cạnh Ngao Lỗ Oát nghe Điệp Hương vậy mà nói mình, liền cáo oan nói ". Không có a, tiểu muội ngươi cũng

không nên nói mò a, ta thế nhưng là không có cái gì cùng phụ hoàng nói. Tâm ý của người đầu là chính người biểu đạt ra đến, để phụ hoàng cho đoán được."

"Người" Da Luật Diệp Hương đã sắp qua đi cùng Ngao Lễ Oát lại làm cái lộn, lúc này lại bị Gia Luật Diên Hi ngắt lời nói "Tốt tốt, ha ha, Diệp Hương a, bất kể nói thế nào, đối với hôn sự của người, vì phụ thế nhưng là mười phần xem trọng, vạn không thể để cho người nhận được nửa điểm ủy khuất. Chẳng qua hiện nay ngược lại là tốt, nhìn người tựa hồ đối với này an bài rất là hài lòng, kia vì phụ an tâm."

"Ừ" nghe được Gia Luật Diên Hi lời nói, Da Luật Diệp Hương cũng không biết nên đáp lại như thế nào, chỉ là cúi đầu nhỏ giọng đáp lại. Gia Luật Diên Hi gặp nữ nhi của mình bây giờ đã không có tâm tư trên người mình, liền cười nói "Tốt, việc này ta đã đồng ý, truyền lệnh xuống, những ngày này vì công chúa chuẩn bị hôn sự, tại ngày hoàng đạo gả cho Tổng đem Tần Ngao Thiên." Gia Luật Diên Hi vừa tuyên bố xong, công chúa muốn thành hôn tin tức liền rất nhanh quét sạch toàn bộ Đại Liều, mà khi nghe nói phò mã lại là một viên Tổng đem về sau, triều chính trên dưới nghị luận âm ỉ.

Da Luật Diệp Hương cũng vào lúc này trở về gian phòng của mình, lúc này hảo hữu Đáp Lý Bột cùng Da Luật Oát Lý Diễn cũng đều đi tới Diệp Hương bên người, đôi trêu đùa "Không nghĩ tới a, tỷ muội chúng ta bên trong trước hết nhất thành hôn vậy mà lại là Diệp Hương người, đến thật là khiến người ta hâm mộ đâu" nhìn xem hai nữ kia lửa nóng ánh mắt, Da Luật Diệp Hương cười nói "Có cái gì tốt hâm mộ, các người là không biết tên hôn đản kia có bao nhiêu ghê tởm, chờ ta gả trôi qua về sau, không chừng đến nhận nhiều ít tra tấn đâu "

Vậy cũng phải là có người tra tấn a, cái nào giống tỷ muội chúng ta hai, nghĩ tìm người tra tấn cũng không có chứ. Da Luật Diệp Hương nghe lời này sau trêu đùa "Gấp cái gì nha, đoán chừng tại ta về sau rất nhanh liền muốn cử hành người cùng Ngột Nhan tiểu tướng quân hôn lễ đâu." "Hi hi" nghe Da Luật Diệp Hương sau Da Luật Oát Lý Diễn cười duyên. Mà Đáp Lý Bột nghe hai nữ, trong lòng gặp lại là nhớ tới hôm đó phóng thích mình Tổng đem Hoa Vinh tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129 : Hồi Triều Điều Binh

Lúc này Tần Ngao Thiên giao cho Lý Chế bốn người thư đã lần lượt bị đưa đạt mục đích. Trong đó giao cho Lý Chế Vương Hồ hai người thư theo thứ tự là muốn đưa đến thành Biện Kinh Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh. Dù sao cũng là như thế lớn hành động quân sự kế hoạch, Tần Ngao Thiên là khẳng định phải hướng lên báo cáo điều binh khiển tướng. Mà đối thành ngoại giao cho Từ Trọng cùng Tôn Tài sách trên thư nhiệm vụ là để hai người phân biệt đi Tế Châu cùng xây Khang phủ đi tìm chút người tài ba trở về.

Thái Kinh phủ thượng, Lý Chế đem Tần Ngao Thiên thư giao cho Thái Kinh, Thái Kinh mở ra thư, nhìn nội dung bên trong sau không khỏi rất là chán kinh, cảm giác Tần Ngao Thiên cử động lần này mạo hiểm sau khi lại cảm thấy đây là một thời cơ, như Tần Ngao Thiên cử động lần này thành công, tất nhiên sẽ thu hoạch được tương đối lớn công lao, đến lúc đó mình thân là hần tiến cử hiền tài người, kia trong triều địa vị chẳng phải là liền một bước lên mây rồi? Trái lại, dù cho Tần Ngao Thiên cử động lần này cũng không thành công, mình cũng hoàn toàn có thể đẩy đến không còn một mảnh, chỉ cần ngày mai hướng lên báo cáo lúc đối một cái thuyết pháp liền có thể. Thái Kinh ở trong lòng nghĩ kỹ kế hoạch, liền gọi Lý Chế trở về phục mệnh.

Mà Vương Hồ bên kia, tại Túc Nguyên Cảnh phủ thượng đem Tần Ngao Thiên tự viết giao cho Túc Nguyên Cảnh. Tần Ngao Thiên cũng không có tại phong thư này bên trên viết xuống cụ thể phương án hành động, chỉ nói Liều quân lại quy mô lớn tiến công, mà mình có một kế có thể trọng thương Liều quân, do đó hi vọng túc Thái úy có thể trợ Thái Kinh cùng một chỗ, vì chính mình mời đến binh tướng đến đây tương trợ. Túc Nguyên Cảnh để sách xuống tin sau khẽ nói "Nghĩ không ra, ta lại muốn cùng kia Thái Kinh cùng nhau góp lời cùng một sự kiện. Thôi, nếu là Tần Ngao Thiên thật có thể trọng thương Liều quân, lão phu ta chính là cùng kia Thái Kinh trận doanh giống nhau một hồi thì thế nào." Lập tức cùng Vương Hồ nói "Tần tướng quân thỉnh cầu lão phu biết được, người trở về nói cho Tần tướng quân lại thoải mái tinh thần đi đối phó người Liều liền có thể, lão phu chắc chắn trợ Tần tướng quân một chút sức lực." Vương Hồ bái câu "Tạ Thái úy đại nhân" về sau liền quay người rời đi Thái úy phủ.

Mà Từ Trọng lúc này thì là mang theo Tần Ngao Thiên thư đi tới Tế Châu, nhìn thấy thái thú Trương Thúc Dạ sau đem Tần Ngao Thiên thư đem ra. Trương Thúc Dạ mở ra nhìn về sau, gặp Tần Ngao Thiên chuyển này đúng là đến yêu cầu Tiêu Nhượng cùng Kim Đại Kiên hai cái này văn chức, nguyên lai hiện tại Tần Ngao Thiên võ tướng không thiếu, sĩ tốt cũng chưa nói tới ít, duy nhất thiếu chính là giống Tiêu Nhượng như thế văn chức, hai thành một quan tất cả ăn mặc chi phí đều từ Ngô Dụng một người tới quản lý, đối với cái này Ngô Dụng sớm đã không chỉ một lần đến tìm Tần Ngao Thiên oán trách.

Mà Công Tôn Thắng cùng Chu Vũ hai người đối với cái này cũng không tinh thông, cho nên Tần Ngao Thiên liền thừa dịp này thời cơ phái Từ Trọng đến Tế Châu đem mình trước đó đưa cho Trương Thúc Dạ Tiêu Nhượng hai người cho mang về quản lý thành trì. Đối yêu cầu này Trương Thúc Dạ tự nhiên là không có chút nào ngăn cản, rất thống khổ liền gọi tới Tiêu Nhượng cùng Kim Đại Kiên. Hai người tới trong hành lang, liền nghe Trương Thúc Dạ nói ". Tiêu Nhượng, Kim Đại Kiên, hai người các người từ đến ta Tế Châu đến về sau, mỗi ngày làm việc cần trọng, hiện tại cũng là thời điểm ra ngoài một mình đảm đương một phía. Bây giờ Tuyên Uy tướng quân phía bắc thiếu khuyết văn chức, đặc mệnh người đến đây mời hai người các người quá khứ hiệp trợ quản lý thành trì, hai người các người ngay hôm đó liền lên đường đi thôi "

Tiêu Nhượng hai người liếc nhau, liền cùng nhau đối Trương Thúc Dạ bái biệt, trở về thu thập xong hành lý sau liền cùng Từ Trọng cùng nhau trả về Bá Châu đi. Mà Tôn Tài thì là mang theo thư đi tới xây Khang phủ, bởi vì Tần Ngao Thiên tại sách trên thư viết, muốn hấn đến xây Khang phủ đem thần y An Đạo Toàn mang về Bá Châu đi làm tùy hành y quan. Bởi vì An Đạo Toàn thanh danh ở chỗ này rất lớn, cho nên Tôn Tài rất nhanh liền tìm được An Đạo Toàn nơi ở.

Tôn Tài tìm được An Đạo Toàn về sau, hướng nói rõ ý đồ đến. An Đạo Toàn nghe xong đúng là Bắc thượng trấn thủ biên cương Tần Ngao Thiên muốn mời mình tiến đến trong quân hỗ trợ, vui vẻ ghé góm. Lập tức thu thập hành lý trên lưng bọc hành lý, tiến đến cùng mình nhân tình Lý Xảo Nô bái biệt về sau liền cùng Tôn Tài cùng nhau đi. Mặc dù An Đạo Toàn cũng là rất không nỡ Lý Xảo Nô như vậy mỹ nhân nhi, nhưng tại đại nghĩa cùng tư tình phía trên, An Đạo Toàn lại là thấy rất rõ ràng, cho nên hấn mới sẽ như vậy quả quyết liền đáp ứng Tôn Tài Bắc thượng.

Ngày thứ hai tảo triều thời gian, Thái Kinh liền trước tiên đem Tần Ngao Thiên Bắc thượng trấn thủ biên cương chống lại người Liêu sự tình nói ra. Trước đó Tần Ngao Thiên phái Lý Chế hai người đưa tin đến liền đã nói rõ mình đã thành công đoạt lấy xuống bị người Liêu chương khống Bá Châu thành cùng hùng châu thành còn có Ích Tân quan. Cả triều văn vật cùng Huy Tông Hoàng đế nghe được tin tức này sau tự nhiên là vui vẻ ghé góm,

Lúc này lại nghe Thái Kinh nói là Tần Ngao Thiên sự tình, Huy Tông Hoàng đế coi trọng nói ". Tuyên Uy tướng quân thế nào?"

Thái Kinh giương mắt nhìn một chút Triệu Cát kia ánh mắt ân cần, trong lòng không khỏi sinh ra chút dị dạng cảm giác đến , ấn xuống trong lòng tạp niệm, Thái Kinh nói "Tân tướng quân hôm qua phái người gửi thư, nói Liêu quân phái binh quy mô tiến công Bá Châu, tình huống bây giờ khẩn cấp, đặc mệnh người trở về thỉnh cầu triều đình viện quân." "Ồ? Lại có lúc này?" Triệu Cát nghe được tin tức như vậy không khỏi nhủ mày.

Lúc này tại khác một bên Túc Nguyên Cảnh tiến lên một bước bái nói ". Thánh thượng, Tân tướng quân lấy sức một mình chống cự Liêu quân thời gian dài như vậy, đã là vô cùng ghé góm, hiện tại chỉ là bởi vì Liêu quân binh công chúng nhiều, mà ta Đại Tổng bên này lại chưa từng lại phái một binh một tốt tiến đến chi viện Tân tướng quân, cho nên tình hình dưới mắt đến như vậy cũng chẳng suy nghĩ gì nữa . Bất quá, theo lão thần nhìn, Tuyên Uy tướng quân hấn trị Binh có phương pháp, nếu là Thánh thượng có thể phái đi một chi quân đội đi chi viện Tuyên Uy tướng quân, Bá Châu thành nhất định có thể bảo trụ."

Túc Nguyên Cảnh cũng là biết, hiện tại muốn nói chỉ là hướng Hoàng thượng vì Tần Ngao Thiên mời Binh, về phần Tần Ngao Thiên nói tới kia trọng thương Liêu quân kẻ sách, vẫn là không đề cập tới tốt. Dạng này mặc kệ đến lúc đó Tần Ngao Thiên là thắng hay bại, chính mình cũng không có một tơ một hào trách nhiệm, mà lại mình còn trợ giúp Tần Ngao Thiên. Dù sao không phải cái gì quá mệnh giao tình, Túc Nguyên Cảnh có thể làm được cái này chia lên đã rất tốt.

Triệu Cát nghe qua Túc Nguyên Cảnh sau thật sâu gật đầu nói "Ái khanh nói cực phải, vậy theo ái khanh nhìn, Trẫm hấn là phái người nào vì Đại tướng, tiến đến chi viện Tuyên Uy tướng quân đâu?" Thái Kinh lúc này bái nói ". Thánh thượng, Tuyên Uy tướng quân tại trong thư đã nâng lên điểm ấy, đồng thời còn chọn tốt tướng lĩnh." "Ồ? Không biết Tuyên Uy tướng quân chọn lựa là người phương nào a?" "Người này là Hán mạt ba phần nghĩa dũng Vũ An vương dòng chính tử tôn, hiện làm Phủ Đông tuần kiểm Quan Thắng." Thái Kinh dựa theo Tần Ngao Thiên trong tin thư đề cử như vậy nói.

"Quan Thắng? Ân, tốt, vậy liền truyền lệnh xuống, mệnh Quan Thắng vì Đại tướng, đốc lên một điều quân đội tiến đến phương bắc chi viện Tuyên Uy tướng quân." Triệu Cát suy tư một hồi phân phó nói. Lúc này Thái Kinh lại mở miệng nói "Thánh thượng, Tân tướng quân ở trong thư còn nói tới mấy người, hi vọng Thánh thượng có thể mệnh thứ nhất cùng theo quân xuất chinh." Triệu Cát nghe lời này, trong lòng có chút không thích, thầm nghĩ cái này Tần Ngao Thiên thậm chí ngay cả việc này đều tự tác dự định, cái kia còn phải tự làm cái gì? Đương nhiên lời này Triệu Cát cũng không có nói ra đến, chỉ là lạnh giọng hỏi "Không biết Tân tướng quân lại muốn ai vậy?"

Nghe được Triệu Cát thanh âm bên trong ngữ khí cải biến, Thái Kinh không khỏi tâm mắng Tần Ngao Thiên lòng tham, nhưng đã mình lên đầu, vậy liền đành phải nói kiên trì nói tiếp "Người này họ Dương tên Ôn, là Thiên Ba phủ Dương gia tướng hậu nhân, hiện vì sông hạ Linh Lăng Tiết Độ Sứ." Triệu Cát nghe đúng là Dương gia hậu nhân, cúi đầu trầm tư một chút sau cười nói "Cái này Tân tướng quân đạo cũng là hảo nhân lực, đầu tiên là muốn một cái Tam quốc nghĩa dũng Vũ An vương hậu nhân, bây giờ lại là muốn cái này Thiên Ba phủ Dương gia hậu nhân, ha ha, tốt, Trẫm đồng ý, Trẫm đạo muốn nhìn, Tuyên Uy tướng quân có thể hay không mang theo những này danh tướng về sau, lại giương ta Đại Tổng quân uy!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130 : Viện Quân

Nghe được Triệu Cát, Thái Kinh cùng Túc Nguyên Cảnh đều là yên lòng. Tần Ngao Thiên sở cầu mình đã tác thành cho hấn, tiếp xuống nên như thế nào làm việc, có thể hay không nhất cử trọng thương Liêu quân, liền muốn nhìn Tần Ngao Thiên. Lúc này Cao Cầu lại là tiến lên tấu bái nói ". Khởi bẩm Thánh thượng, theo thần cho rằng, chuyện này hấn là lại phái một giám quân theo quân Bắc thượng, nhưng vì Thánh thượng chứng kiến Tuyên Uy tướng quân công tích."

Triệu Cát trước đó đang vì chính Tần Ngao Thiên tự tiện chọn lựa tướng lĩnh một chuyện mà có chút nổi nóng, bây giờ nghe Cao Cầu sau liền cảm giác lời

này rất đúng. Thế là mở miệng dò hỏi "Cao thái úy lời ấy rất đúng, vậy theo Thái úy ý kiến, ứng từ người nào đến đảm nhiệm người giám quân này chức vụ a?" Cao Cầu giả ý suy tư một phen, sau đó bái nói ". Thần coi là, đồng Xu Mật nhưng này trách nhiệm." Đồng Xu Mật, dĩ nhiên chính là Đồng Quán, trước đó Đồng Quán hỏi kinh về sau nghe theo Cao Cầu Thái Kinh, thành thành thật thật thừa nhận sai lầm, đối sự tình khác không nói tới một chữ.

Triệu Cát gặp Đồng Quán nhận làm thái độ rất tốt, lại thêm Thái Kinh Cao Cầu cùng nhau vì đó cầu tình gọi là "Chiến chi tội, không phải đem tội", lại thêm Tần Ngao Thiên đánh hạ hai thành một quan tin chiến thắng truyền đến, Triệu Cát liền đầu não nóng lên, quỷ thần xui khiến bỏ qua cho Đồng Quán. Mà lần này Cao Cầu gặp có cơ hội, liền lại đem Đồng Quán danh tự xách cho Triệu Cát, nó mục đích tự nhiên là muốn cho Tần Ngao Thiên tìm một chút không thoải mái. Từ khi Đồng Quán trở về cùng Cao Cầu nói tại Tần Ngao Thiên thủ hạ bên trong phảng phất gặp được Lâm Xung thân ảnh về sau, Cao Cầu liền đem Tần Ngao Thiên nhớ hận. Bây giờ có thể cho tìm một chút không thoải mái, mình đương nhiên là rất vui vẻ, hơn nữa còn có thể thuận tiện để Đồng Quán điều tra một chút, kia Lâm Xung đến cùng có hay không tại Tần Ngao Thiên trong quân.

Triệu Cát nghe được Đồng Quán danh tự sau cúi đầu suy tư một phen, sau đó liền gật đầu cho phép nói ". Tốt, vậy liền theo ái khanh lời nói , bổ nhiệm đồng Xu Mật vì giám quân, đến lúc đó theo đại quân cùng nhau Bắc thượng tiến về Bá Châu gấp rút tiếp viện. Tan triều" tan triều về sau, số cái tin đều từ thành Biện Kinh bên trong tán phát ra. Mấy ngày sau, biện trong kinh thành liền tụ họp nổi một chi ba vạn người đại quân làm viện quân chuẩn bị tiến về Bá Châu.

Chi viện quân này dẫn đầu Đại tướng là Tam quốc danh tướng Quan Vũ về sau, sinh quy mô cùng tổ tiên Văn Trường tương tự, làm một ngum Thanh Long Yên Nguyệt Dao, người xưng 'Đại đao' Quan Thắng, tại bên tay trái, chính là người giang hồ xưng 'Chưởng ngại vật' Thiên Ba phủ Dương gia hậu nhân Dương Ôn, mà ở bên tay phải của Quan Thắng, thì là giám quân Đồng Quán, đồng Xu Mật. Sau lưng Quan Thắng còn có ba viên phó tướng, nhìn qua uy phong凛凛 liệt.

Ba người này bên trong có hai người là Quan Thắng hảo hữu, thứ nhất là Thái Kinh thủ hạ quan võ, tên là tuyên tán, bởi vì này nhân sinh mặt như đáy nồi, mũi vênh lên trời, tóc quần râu đỏ, cường tráng tám thước, làm miệng cương đao, võ công xuất chúng. Bởi vì đối liên châu tiền thắng Phiến tướng, quận vương yêu hấn võ nghệ, mời làm quận mã bởi vì xấu xí, người hô làm 'Xấu quận mã' . Ai nghĩ quận chúa chê hấn xấu xí, ôm hận mà chết, bởi vậy tuyên tán thường không được trọng dụng.

Mà một người khác thì là cùng Quan Thắng nổi danh 'Phổ Đông tam kiệt' một trong, tên là Hách nghị văn. Hách nghị văn cùng đại đao Quan Thắng là bạn, lúc trước mẫu thân hấn mộng giếng mộc ngạn đầu thai, cho nên có thai, hậu sinh hấn. Bởi vậy, mọi người gọi hấn 'Giếng mộc ngạn', thập bát ban võ nghệ không có không thể, cùng Quan Thắng cùng nhau khuất chìm ở Phổ Đông, lần này Quan Thắng lĩnh mệnh là cái này mới đem đưa đến binh nghiệp bên trong tới.

Mà người cuối cùng thì cũng không cùng Quan Thắng hoặc là Dương Ôn thâm giao, người này tên là Lăng Chấn, tên hiệu 'Oanh Thiên Lôi', tổ xấu yển lãng, danh xưng "Đại Tổng triều thiên hạ đệ nhất cái pháo thủ", giỏi về chế tạo hỏa pháo, có thể đánh mười cách xa bốn, năm dặm. Càng thêm tinh thông võ nghệ, cung ngựa thành thạo, nguyên lai trong quân đội nhậm chức, là Đông Kinh gấp cầm kho phó sứ pháo thủ. Mà cái này Lăng Chấn thì là bị Tần Ngao Thiên tại trong tín thư điểm danh nâng lên nhân vật, Thái Kinh gặp thân phận thấp, cũng không có hướng Huy Tông bẩm báo, ở giữa đem nó an bài trong quân đội theo đại quân cùng nhau Bắc thượng.

Mà quân Tổng quy mô xuất phát tin tức tự nhiên là đã truyền đến Tần Ngao Thiên trong tai, chỉ bất quá tại cố ý giấu diếm hạ tướng tin tức này cho áp xuống dưới, hiện tại hấn không thể có chút dị thường biểu hiện, bởi vì lúc này tại Bá Châu thành nội, không biết có bao nhiêu Liêu quân thám tử đang chú ý mình, dù sao bọn hấn đối chính mình cái này người Tổng cũng không phải rất yên tâm a. Vì tiếp tục mê hoặc Liêu quân, Tần Ngao Thiên thậm chí đến bây giờ còn đều giam giữ lấy Lâm hướng bọn hấn những tướng lĩnh này tại trong lao đầu.

Tần Ngao Thiên đi vào thư phòng, đem Tổng đình phái tới viện quân tin tức đọc một phen về sau, đối với mình điểm danh người đều ở trong đó biểu thị rất hài lòng, có thể thấy được Đồng Quán cái thẳng này vậy mà cũng ở trong đó, liền trong lòng cảm thấy một trận chán ghét. Mặc dù Đồng Quán lần này đến đây là lấy giám quân thân phận, trên lý luận tới nói là có thể chế hèn mình, nhưng, đây chẳng qua là trên lý luận. Như cái này Đồng Quán chọc tới mình, mình ngược lại cũng không để ý lại đem đánh hấn một trận, thậm chí, làm tuyệt hơn.

Buông xuống cái này để cho mình không vui chủ đề, đương Tần Ngao Thiên nhìn thấy Quan Thắng mấy người này danh tự lúc, mình cũng là nói không ra có chút ít kích động. Dù sao Quan Thắng mã quân ngũ hồ đứng đầu địa vị ở nơi đó bày biện đâu, thế nhưng là Lương Sơn bên trên Lô Tuấn Nghĩa phía dưới đệ nhất hấn a, bây giờ đi vào dưới tay mình làm việc, mình làm sao có thể không kích động. Mà cùng nó cùng nhau đến đây Dương Ôn thì là Dương gia tướng hậu nhân, là Dương Chí bà con xa huynh đệ. Dựa theo lúc đầu quỹ tích, không lâu sau đó là muốn thuận theo hấn chín đại Tiết Độ Sứ cùng nhau chinh phạt Lương Sơn, bây giờ đến mình dưới trướng, mình tất nhiên sẽ không làm rồi đi, huống chi còn có Dương Chí cái này quan hệ ở chỗ này.

Mà lại tại lúc đầu quỹ tích bên trong, Dương Ôn chinh phạt Lương Sơn về sau liền nhân rồi ở nhà, tại Tĩnh Khang chỉ rằng lúc nặng phó biên quan, cùng Dương Chí vút bỏ hiềm khích lúc trước chung viện binh Thái Nguyên. Đáng tiếc quân Tổng không đáng trọng dụng, tan tác lúc Dương Ôn cùng Dương Chí bên nhìn nhau cười, xúc động nói ". Chỉ có chiến từ Dương gia tướng, há có chạy trốn Dương gia tướng!" Cộng đồng xông trận địa địch, song song chiến tử. Bởi vậy có thể thấy được, Dương Ôn cũng là một cái trung nghĩa huyết tính hán tử, mà lại cùng Dương Chí ở giữa tựa hồ còn có thể cạo sát ra chút hòa hòa tới.

Bỏ xuống trong lòng suy nghĩ, Tần Ngao Thiên bắt đầu đem ánh mắt khóa chặt tại mấy ngày sau đại hôn phía trên. Trải qua những ngày qua chuẩn bị, Liêu quân một phương đã định tốt ngày, đó chính là tại sau năm ngày. Sau năm ngày, Liêu quân liền muốn đưa công chúa Da Luật Diệp Hương vào thành đến gả cho Tần Ngao Thiên, mà Tần Ngao Thiên cũng là muốn tại hôm đó hiến thành đầu hàng, thời gian nhanh như vậy đương nhiên là Thiên Tộ để sợ Tần Ngao Thiên sinh lòng hối hận, sợ chậm thì sinh biến, cho nên đem công chúa đại hôn ổn định ở sau năm ngày.

Hiện tại Tần Ngao Thiên tại sau năm ngày muốn mở thành hiến quan, cưới Đại Liêu công chúa tin tức đã dần dần tại dân gian truyền tã ra đến, Tần Ngao Thiên biết, tin tức này tự nhiên là Liêu quân cố ý phát ra, để tránh mình đột nhiên đổi ý, liền trước lợi dụng bách tính miệng, đem mình cái này 'Phản tặc' tội

danh cho ngồi vững. Đối với người Liêu kẻ sách này, Tần Ngao Thiên chỉ là biểu thị, người Liêu đầu óc có bệnh, nếu là mình thật sự có ý đầu hàng, lớn như vậy nâng trương dương, chẳng phải là để quân Tống đối với cái này có chỗ đề phòng? Đến lúc đó lại nên như thế nào đại quân xuôi nam, thừa dịp Tống đình không sẵn sàng cướp đoạt Đại Tống giang sơn. Xem ra Liêu đầu người nào vẫn là đơn giản a, không có văn hóa bọn hắn, cũng chỉ có thể tại thân thể cường tráng trình độ bên trên chiếm chút ưu thế.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mạnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131 : Bồ Cục

Tần Ngao Thiên nghĩ một lát liền từ trong thư phòng đi ra. Lúc này Lý Chế bốn người chính tại bên ngoài thư phòng mặt đối mặt, mà Tiêu Nhượng, Kim Đại Kiên, An Đạo Toàn ba người tự nhiên cũng đều đã đi tới Bá Châu, cũng đúng lúc có thể tại Ngõ Dụng không có ở đây trong khoảng thời gian này đối trong thành sự vật quản lý một hai. Bốn người gặp Tần Ngao Thiên ra, liền cùng nhau bái nói ". Thiên ca". Tần Ngao Thiên từ một tiếng về sau liền dẫn bốn người hướng chỗ ở của mình đi đến, dù sao mình trong phòng nhưng còn có lấy một cái Hoa cô nương đầu a.

Từ khi Hoa Tư sau khi đến, mình liền không còn có trở về phòng ngủ, một mực tại thư phòng này trung tượng liền, mà Hoa Tư tự nhiên cũng không tiếp tục ra qua, bởi vì chính mình đã phái người đem trông giữ. Đến đã lâu trước cửa phòng, Tần Ngao Thiên đuổi ra hai tay đem cửa phòng đẩy ra. Theo "Kẹt kẹt" một tiếng gian phòng lớn cửa bị mở ra, Tần Ngao Thiên ngay sau đó liền trông thấy một con tú quỳ từ bên trong vọt ra, Tần Ngao Thiên nở nụ cười, đại thủ triển khai tại trước mặt chặn lại, nhẹ nhàng liền chế phục Hoa Tư.

Hoa Tư bị Tần Ngao Thiên sau khi bắt được không thể động đậy, bất quá ngoài miệng lại là không có chút nào ngừng, một mực kêu to Tần đại ca Tần đại ca, cũng làm cho Tần Ngao Thiên tốt không còn gì để nói, nơi nào có người chửi rửa còn làm người khác đại ca a. Bất quá Tần Ngao Thiên biết bây giờ không phải là chơi đùa thời điểm, liền đem Hoa Tư ôm vào trong ngực, cúi đầu tới gần tại lỗ tai bên cạnh nói một câu "Ta dẫn người đi gặp người ca". Hoa Tư nghe xong lập tức liền đình chỉ giãy dụa cùng chửi rửa, cũng không biết là bởi vì nghe được có thể thấy mình huynh trưởng mà giật mình vẫn là bởi vì bị Tần Ngao Thiên ôm ôm vào trong ngực mà cảm thấy thẹn thùng. Tần Ngao Thiên cũng không để ý tới những cái kia, gặp Hoa Tư yên tĩnh trở lại liền đem nó buông ra, sau đó liền dẫn Hoa Tư cùng Lý Chế bốn người cùng nhau đi đại lao.

Đi vào đại lao bên ngoài lúc, xa xa, Tần Ngao Thiên liền nghe được trong phòng giam Lỗ Trí Thâm Mi Sảnh đám người tiếng mắng chửi, Tần Ngao Thiên nở nụ cười liền dẫn người đi vào, mà Hoa Tư thì là mặt mũi tràn đầy nhưng tâm theo sát Tần Ngao Thiên đi vào, Lý Chế bốn người thì là rất thức thời thủ vệ tại nhà tù trước cổng chính, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần một bước. Hoa Tư đi vào nhà tù đến về sau, phát hiện nơi đây cùng mình trước đó tưởng tượng tựa hồ cũng không giống nhau, nơi đây nhà tù chỉ là cảm giác râm mát chút, cũng không có hẳn chính mình tưởng tượng bên trong những cái kia huyết tính trạng diện.

"Như vậy, người huynh trưởng kia hẳn sẽ không có cái gì trở ngại a" Hoa Tư trong tim nghĩ như vậy nói. Lúc này, Tần Ngao Thiên đã đi tới giam giữ lấy các vị tướng lĩnh của nhà lao bên ngoài, Tần Ngao Thiên từ bên hông lấy ra chìa khóa, đem lao cửa mở ra. Tần Ngao Thiên mở cửa nhà lao lúc truyền ra "Ào ào" thanh âm đưa tới trong phòng giam chúng tướng cảnh giác, Lỗ Trí Thâm bốn người lúc này cũng đều đình chỉ chửi rửa, cùng mọi người cùng nhau nhìn chăm chú lên cửa nhà lao.

"Răng rắc" một tiếng, lao cửa bị mở ra, đám người khần trương nhìn chằm chằm cửa nhà lao phương hướng, ngay sau đó liền trông thấy Tần Ngao Thiên một mặt mỉm cười đi đến. "Tiểu tử ngươi còn dám đi vào, ngươi cái này gặp sắc quên ý phản tặc!" Lỗ Trí Thâm thấy là Tần Ngao Thiên sau phản ứng đầu tiên huy quyền hướng Tần Ngao Thiên đánh tới. Tần Ngao Thiên thì là cười nhạt một tiếng, nghiêng người trượt đi, tránh đi Lỗ Trí Thâm đám thẳng, tiếp lấy lại là cấp tốc từ trong ống giày lấy ra dao găm quân đội đến đâm vào Lỗ Trí Thâm nơi ngực.

Động tác này phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, chúng tướng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Lỗ Trí Thâm liền bị Tần Ngao Thiên chế phục, gặp Tần Ngao Thiên tựa hồ lại có tiến bộ chúng tướng đều là rất là chấn kinh. Lúc này Hoa Tư từ cửa nhà lao bên ngoài chạy vào, vọt thẳng lấy trong phòng giam Hoa Vinh ôm, đồng thời mừng rỡ kêu "Huynh trưởng!" Chúng tướng thấy Hoa Tư tiến đến, đều bao quát Hoa Vinh ở bên trong đều là không hiểu ra sao.

"Tiểu muội, sao ngươi lại tới đây? Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?" Hoa Vinh mười phần không hiểu hỏi. Lúc này chỉ nghe Tần Ngao Thiên thu hồi dao găm trong tay bái nói ". Vẫn là từ Tần mỗ đến vì mọi người giải thích a" nói Tần Ngao Thiên đối trong lao chúng tướng ôm quyền bái nói ". Cái này kỳ thật đều là Tần mỗ bày ra một cái bẫy, bởi vì đặc thù nguyên nhân, không sở trường trước cáo tri các vị huynh đệ, để các huynh đệ tại cái này trong phòng giam vượt qua mấy ngày, Tần mỗ rất cảm giác thật có lỗi, chúng huynh đệ còn xin thụ Tần mỗ cúi đầu."

Nguyễn Tiểu Thất mắt thấy Tần Ngao Thiên muốn bái, một cái bước xa nhảy lên tiến lên đem nó nâng lên, hỏi "Thiên ca ngươi trước đem sự tình ngọn nguồn đạo cho mọi người nghe đi, bằng không các huynh đệ chỉ sợ rất khó sẽ rộng lượng Thiên ca ngươi." Nghe Nguyễn Tiểu Thất về sau,

Tần Ngao Thiên cũng là gật đầu nói "Tốt, vậy ta liền đem kế hoạch của ta nói hết ra cáo tri các vị huynh đệ." Nghe Tần Ngao Thiên nói như vậy, trong lao đám người mặc kệ đối Tần Ngao Thiên là thái độ gì, hiện tại cũng là dựng lên lỗ tai đến lắng nghe.

Lúc này liền nghe Tần Ngao Thiên nói "Kỳ thật ta đáp ứng cưới Liêu quốc công chúa chỉ là một cái quyền lợi kẻ sách, ta muốn mượn tướng này Liêu quân

cho dẫn vào trong thành đến, đến lúc đó lại đóng chặt bốn môn, đem nó đến cái một mẻ hốt gọn. Mà người Liêu khẳng định là sẽ không tin tưởng ta đối bọn hán chân thành, cho nên cái này mới có ta trước đó cử động, ta đầu tiên là công chúng vị tướng quân nhốt lại, mà các người cũng tự nhiên sẽ đối ta vì cười Liêu quốc công chúa mà bán Đại Tổng, bán huynh đệ sự tình mà chửi ầm lên. "

"Cái này tiếng mắng tự nhiên sẽ bị lý ấy đồng dạng giam giữ tại trong phòng giam Thái Chân Tư Khánh cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên nghe được, mà ta lại đem thả trả về, bọn hán liền sẽ đem nó tại Bá Châu thành chứng kiến hết thấy hồi báo cho Liêu quốc Hoàng đế, từ đó đạt tới mê hoặc quân địch hiệu quả. Chỉ là việc này nếu là sớm cáo tri cho các vị huynh đệ, liền sợ hết thấy đều không chân thật, để các vị huynh đệ chịu khổ, Tần mỗ xấu hổ không thôi. Mong rằng các huynh đệ thụ Tần mỗ cúi đầu" biết được nguyên do chuyện về sau, chúng tướng chỗ nào sẽ còn thật làm cho Tần Ngạo Thiên bái mình a, vội vàng đi lên đem nó đỡ dậy.

Lỗ Trí Thâm ha ha cười nói "Ài nha, Thiên ca người thật đúng là, cái này có cái gì khổ dễ chịu, chân chính chịu khổ vẫn là Thiên ca người, những ngày qua các huynh đệ cũng không thiếu từ phía sau lưng nói nói xấu người, mong rằng Thiên ca thứ lỗi a, ha ha" Tần Ngạo Thiên tự nhiên cũng là cười một tiếng đem việc này mang qua. Chúng tướng xem xét cũng chỉ là cái hiểu lầm, liền đều tiêu tan ra, lúc này chỉ gặp Võ Tông bên trên tới hỏi "Thiên ca, vậy chúc buu bọn hán trước đó là đạt được tin tức sao?"

Nghe được Võ Tông vấn đề này, chúng tướng cũng đều là nhìn về phía Tần Ngạo Thiên. Tần Ngạo Thiên thì là lắc đầu nói "Việc này trọng yếu như vậy, ta há sẽ nói cho hán biết người đâu? Vậy chúc buu ba người chỉ sợ chỉ là gặp tình hình không đúng, liền làm thời làm ra quyết định đi" nghe nói như thế, chúng tướng đều là cười lạnh liên tục. Trong đó Võ Tông càng là mắng "Ta liền nhìn hán không phải vật gì tốt, lại còn từ phía sau lưng đánh lén" Võ Tông tự nhiên vẫn là đối Chúc Buu trước đó trong thư phòng đánh lén mình một chuyện mà tức giận.

Lúc này Tần Ngạo Thiên đứng ra nói ". Võ đô đầu còn xin trước bớt giận, trải qua việc này ta cũng là đều nhìn thấu các vị các huynh đệ, đối ba người kia, ta ngày sau tất nhiên sẽ làm trừng phạt, chỉ là dưới mắt những này đều còn không phải máu chó, còn xin võ đô trước tiên buông xuống những này ân oán. Nghe Tần Ngạo Thiên tự mình đến đây thuyết phục, Võ Tông nhẹ gật đầu liền xoay người sang chỗ khác, không còn xách việc này. Tần Ngạo Thiên gặp Võ Tông như thế cho mình mặt mũi, cảm thấy cũng là đối tán thưởng một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 132 : Đồng Quán Cản Trở

Tần Ngạo Thiên lập tức đối trong lao chúng tướng nói "Các vị tướng quân trước đó chịu khổ, bất quá tin tức này dưới mắt còn chưa thích hợp khuếch tán ra, dù sao hiện tại ở vào thời kì phi thường, năm ngày sau đó Liêu quốc công chúa liền muốn gả tới, mà Liêu quốc đại quân cũng sẽ ngày hôm đó tiến vào thành đến, cho nên hiện trong thành Liêu quân thám tử đặc biệt nhiều, vẫn là làm phiền các vị tướng quân tạm thời trước tiên ở không muốn lộ diện, cẩn thận là hơn."

Lỗ Trí Thâm bọn người là gật đầu nói "Yên tâm đi, Thiên ca" tiếp xuống Tần Ngạo Thiên lại nói" các huynh đệ tiếp xuống mấy ngày nay vẫn là phải giống trước đó, cẩn thận để cho người ta nhìn ra sơ hở đến, còn có, anh em nhà họ Chúc chỉ sợ cũng là không thể tín nhiệm." Đám người gật đầu, Dương Chí thì là hỏi "Thế nhưng là Thiên ca, chỉ bằng chúng ta trong thành cái này hơn một vạn người, có thể đem Liêu quân nhất cử tiêu diệt sao?" Nghe được Dương Chí tra hỏi, những người khác cũng là quan tâm nhìn về phía Tần Ngạo Thiên.

Chỉ gặp Tần Ngạo Thiên cười nói "Yên tâm, ta sớm đã hướng triều đình mời viện binh, dự tính sẽ tại ngày mai đến, mà lại theo quân đến đây các tướng lĩnh thế nhưng là còn có Dương Chí làm huynh đệ của người a?" Nghe là huynh đệ của mình, Dương Chí đầu tiên là về mặt vô cùng nghi hoặc, sau đó chính là giật mình nói "Chẳng lẽ là, Dương Ôn?" Tần Ngạo Thiên gật đầu cười, lại đi đến Dương Chí bên người vỗ vỗ bả vai nói "Yên tâm đi, Dương Chí làm, Dương gia tướng cát vàng bãi thù, ta sau năm ngày sẽ giúp người huynh đệ hai người báo."

Dương Chí nghe Tần Ngạo Thiên sau không khỏi cảm động ảm ướt hai mắt, quỳ lạy tại Tần Ngạo Thiên trước mặt nói ". Thiên ca đại ân đại đức của người, Dương Chí vĩnh thế khó quên." Tần Ngạo Thiên cười nâng lên Dương Chí nói ". Dương Chí làm mau mau xin đứng lên, Dương gia tướng thù không phải một mình người thù, mà là chúng ta toàn bộ Đại Tổng thù, người yên tâm đi, sau năm ngày, ta sẽ để bọn hán nhớ tới đến lúc trước cát vàng bãi lúc cảm giác."

Tần Ngạo Thiên cùng người khác đem lại ôn chuyện sau khi liền dẫn Hoa Tư rồi đi nhà tù, dù sao hiện tại nhưng là thời kì phi thường. Mà Lỗ Trí Thâm bọn hán cũng là rất thức thời bắt đầu lên tiếng mắng to, mà lại thỉnh kỳ thanh âm, tựa hồ còn mắng đặc biệt thoải mái. Nghe sau lưng tiếng mắng chửi, Tần Ngạo Thiên không khỏi xạm mặt lại, tăng nhanh rồi đi bộ pháp, cái này cũng thấy sau lưng Hoa Tư yêu kiều cười không thôi.

Mà lúc này đến đây Bá Châu chi viện quân Tổng, tại Đồng Quán dẫn đầu dưới, như là ốc sên đồng dạng hướng Bá Châu thành xuất phát. Đương nhiên, quân Tổng có này tốc độ, là Đồng Quán có ý hành động, hán nghe được Tần Ngạo Thiên tình huống gian khổ, liền nghĩ thầm Tần Ngạo Thiên bị Liêu quân giết chết mới tốt, mà mình thì mang theo đại quân lại đem thành trì cho đoạt lại, nặng hơn nữa sáng tạo Liêu quân. Đến lúc đó báo cáo, Thánh thượng nếu là biết được mình đã dẫn người đoạt lại Bá Châu thành, tự nhiên cũng sẽ không đối Tần Ngạo Thiên chết mà trách tự trách mình.

Quan ThẮng thân là chủ tướng, đối với Đồng Quán cách làm như vậy, tự nhiên là nhìn không được. Thế là Quan ThẮng tiến lên bái nói ". Giám quân đại nhân, cái này Tuyên Uy tướng quân hấn tại phương bắc tình huống khẩn cấp, rất có thể sẽ có phá thành bỏ mình nguy hiểm, chúng ta như tiếp tục theo theo tốc độ này tiến lên, chỉ sợ sẽ có làm quân tình, bỏ lỡ chiến cơ." Đồng Quán nghe quan nếu thắng sau xem thường nói "Quan Tướng quân lời ấy sai rồi, quân ta lặn lội đường xa, vốn cũng không lợi cho cùng Liêu quân giao chiến, bản giám quân như vậy cũng là vì dưới trướng chúng tướng sĩ tốt."

"Thế nhưng là" nghe được Đồng Quán dạng này cường từ đoạt lý, Quan ThẮng rất là phần nộ, nhưng vẫn là bởi vì chức quan thân phận nguyên nhân, đem phần nộ trong lòng ẩn nhẫn xuống. Nhưng lúc này lại nghe Đồng Quán ngẩng đầu nói "Sắc trời đã tối, truyền lệnh tam quân, đình chỉ tiến lên, chôn nôi nấu cơm, ngay tại chỗ nghỉ ngơi" bản muốn rời khỏi Quan ThẮng nghe được mệnh lệnh này sau vội vàng lại bái nói ". Giám quân đại nhân, theo mặt tướng nhìn, bây giờ sắc trời còn sớm, như vậy dừng lại sợ có không ổn "

Đồng Quán lại là không có chút nào thêm quan tâm nói "Bản quan nói trời tối, Thiên chính là đen, quân ta nhân số đông đảo, không dễ dàng cho hắc hành quân đêm, như vậy nghỉ ngơi a" sau khi nói xong lời này, Đồng Quán liền không còn đi để ý tới Quan ThẮng, xuống ngựa trở về mình đại tướng. "Cầu quan, nếu như triều đình đều như ngươi, cái này Đại Tổng thiên hạ sớm muộn cũng sẽ bị người Liêu đoạt đi, phi!" Quan ThẮng ở phía sau khắc một bãi đầm sau liền giận dữ rời đi.

Quay người trở lại doanh trướng của mình bên trong, chuyển biến tốt bạn Tuyên Tán, Hách Tư Văn đều ở chỗ này. Nhị tướng gặp Quan ThẮng tiến đến, liền đều đứng dậy dò hỏi "Tướng quân, kia Đồng Quán còn không chịu tăng tốc hành quân tốc độ sao?" Quan ThẮng thờ dãi một hơi sau nhẹ gật đầu,

Gặp Quan ThẮng như vậy bộ dáng, Tuyên Tán cùng Hách Tư Văn đều là tức giận không thôi, Tuyên Tán càng là mở miệng mắng "Cái này cầu quan thắng hoạn, đã sớm nghe nói hấn cùng Tuyên Uy tướng quân có chút thù hận, không có nghĩ đến cái này cầu quan lại sẽ ở cái này trong lúc mấu chốt lấy quyền mưu tư, công báo tư thù."

Nghe Tuyên Tán về sau, Quan ThẮng cũng là thâm biểu đồng cảm, vì Tàn Ngạo Thiên lo lắng đồng thời còn thật sâu bị triều đình gian tặc tâm kế cùng đám lượng rung động đến, vào trong tâm thế đảng trận chiến này kết thúc sau liền tùy tiện tìm một chỗ ẩn cư, để tránh ngày sau giống như Tàn Ngạo Thiên vì gian tặc bức bách hại. Tại Quan ThẮng bọn hấn chinh quân lúc nghỉ ngơi, Tàn Ngạo Thiên thì là tức giận siết chặt nắm đấm, bởi vì hôn kỳ đã từng bước một tới gần, nhưng triều đình viện quân bộ đội vẫn là không nhìn thấy bóng dáng.

Tàn Ngạo Thiên biết cái này nhất định là Đồng Quán giờ trò quỷ, Tàn Ngạo Thiên nhìn qua phương xa lạnh lùng nói "Đồng Quán, ngươi chờ đó cho ta, đừng để ta đụng phải, nếu không đừng trách ta Tàn Ngạo Thiên vô tình." Đã triều đình viện quân đã đợi không tới, Tàn Ngạo Thiên liền đành phải truyền lệnh xuống, phái người đến hùng châu cùng Ích Tân quan bí mật điều Binh tiến về Bá Châu. Dù cho hành động này rất mạo hiểm, sợ ý một chút liền sẽ bị Liêu quân phát hiện, tiếp theo biết được ý đồ của mình, nhưng Tàn Ngạo Thiên cũng không thể không làm như vậy, dù sao liền dựa vào bản thân thành nội cái này hơn mười bốn ngàn người, muốn tiêu diệt toàn bộ Liêu quân là tuyệt đối không thể nào.

Ngay tại Tàn Ngạo Thiên lập tức gọi tới Lý Chế bốn người tiến đến hùng châu cùng Ích Tân quan điều Binh thời điểm, Thời Thiên bỗng nhiên từ bên ngoài nhảy vào trong phòng tới. Tàn Ngạo Thiên gặp Thời Thiên tiến đến, liền dò hỏi "Thời Thiên huynh đệ thế nhưng là phát hiện cái gì?" Thời Thiên chấp tay nói "Hồi Thiên ca, tiểu đệ ta đã phát hiện Tổng triều viện quân tung tích" "Cái gì?" Tàn Ngạo Thiên nghe được tin tức này sau đại hỉ, hỏi "Viện quân ở nơi nào?"

Thời Thiên lại chấp tay "Hiện tại đã tiếp cận Ích Tân quan, nhưng dựa theo tốc độ của bọn hấn, muốn tới Bá Châu đến khả năng còn phải cần ba ngày lâu" Tàn Ngạo Thiên làm sao không biết Thời Thiên lời này là ý gì, từ Ích Tân quan đến Bá Châu, hành quân gấp một đêm liền có thể đến. Coi như điểm ấy lộ trình, Đồng Quán bọn hấn lại muốn đi Thượng Tam Thiên, "Hấn là rửa đen sao?" Tàn Ngạo Thiên tức giận mắng.

Nhưng Tàn Ngạo Thiên hiện tại đã không thể đợi thêm nữa, bởi vì ngày mai chính là ngày đại hôn, như quân Tổng không thể trước đó đạt tới lời nói, kế hoạch của mình liền sẽ xuất sai lầm, dân chúng cả thành đều sẽ gặp nguy hiểm, nghĩ đến đây, Tàn Ngạo Thiên liền hiện lên một cái ý nghĩ. Mà lúc này Tàn Ngạo Thiên cũng đã không để ý tới làm như thế hậu quả, trực tiếp đi ra ngoài nói với Thời Thiên "Ngươi đi trước trong phòng giam đem Lâm Xung Dương Chí Hoa Vinh kêu đi ra mang lên, sau đó phía trước dẫn đường, chúng ta cùng đi tìm kia Đồng Quán cùng viện quân đi!"

Thời Thiên hát âm thanh ấy sau liền phá cửa sổ mà ra, không thấy bóng dáng. Tàn Ngạo Thiên thì là ở phía sau cười lạnh một tiếng "Đồng Quán!" Sau đó liền đi ra ngoài mang tới Lý Chế bốn người trở ra thành đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133 : Giáo Huấn Đồng Quán

Tàn Ngạo Thiên tại đêm trăng mang theo Thời Thiên, Lâm Xung, Dương Chí, Hoa Vinh còn có Lý Chế bốn người cùng nhau xông ra Bá Châu thành, hướng Đồng Quán viện binh phương hướng giục ngựa chạy hết tốc lực tới.

Lúc này Quan ThẮng đám người đã tới gần Ích Tân quan, nếu là một đường dạ hành, nhưng tại trước buổi trưa đến Ích Tân quan, đúng lúc này, Đồng

Quán lại là đột nhiên nói "Ài nha, sắc trời này lầy hắc, bản quan cùng người khác tướng sĩ đều đã thiếu ngủ, Quan Tướng quân, như vậy dừng lại nghỉ ngơi a" "Cái gì?" Quan Thắng thực sự là nghĩ không ra, cái này Đồng Quán lại muốn tại lập tức đến thời điểm lại muốn dừng lại.

Bên cạnh Dương Ôn cùng Tuyên Tán Hách Tư Văn mấy người cũng đều là giận mà không dám nói gì, vẫn là Quan Thắng lên tiếng nói "Giám quân đại nhân, cái này dưới mắt liền muốn đến Ích Tân quan, quân ta không ngại chờ đến quan nội lại đi nghỉ ngơi được chứ?" Đồng Quán lại là không thuận theo, nói ". Ta là giám quân người là giám quân? Ta nói lúc này ngừng quân, liền muốn lúc này nghe quân!" "Người!" Quan Thắng gặp Đồng Quán lại tam quân trước đó như thế không nể mặt chính mình, nguyên bản liền đồ gương mặt không khỏi lại bị tức đỏ lên một chút.

Đúng lúc này, đám người chột nghe nơi xa có tiếng vó ngựa truyền đến, phi thường gấp rút, mà lại càng ngày càng gần. Quan Thắng lúc này cũng là không để ý tới sẽ cùng Đồng Quán trò chuyện, lập tức liền nhắc lên cảnh giác đến , liền đối lấy đối Đồng Quán bắt mắt cùng một chỗ quát lớn "Người nào!" Ngay âm thanh vừa ra, toàn quân đều bị chấn một phen, liền đứng tại Quan Thắng bên cạnh Đồng Quán tự nhiên là bị chấn cái không nhẹ, còn không mang theo Đồng Quán trách cứ Quan Thắng thời điểm, liền nghe được bên kia tự báo tính danh.

"Tuyên Uy tướng quân Tàn Ngao Thiên đến vậy!" Quan Thắng bọn người nghe xong đứng là chống lại Liêu quân, cướp đoạt hai thành một quan Tàn Ngao Thiên tới, đều là hưng phấn không thôi. Chỉ có Đồng Quán một người sắc mặt âm tình bất định, không có ai biết hắn suy nghĩ cái gì. Lúc này Tàn Ngao Thiên một nhóm chín người đã tới quân Tổng trước mặt, hạ đến ngựa đến, lớn tiếng trách cứ "Các người thật to gan, nhìn thấy bản tướng vì sao không bái?"

Quan Thắng đang người biết đây là Tàn Ngao Thiên đối với mình một nhóm tới chậm oán khí, thế là nhao nhao bái nói ". Mặt tướng gặp qua Tuyên Uy tướng quân!" Tàn Ngao Thiên nhẹ gật đầu, gặp mọi người chung quanh nhao nhao cúi đầu làm lễ chào mình, chỉ có Đồng Quán một người y nguyên ngạo nghễ đứng ở đám người ở giữa, ngược lại là lộ ra càng làm người khác chú ý. Tàn Ngao Thiên gặp Đồng Quán không bái, nở nụ cười gần liền hướng đi đến trách cứ "Đồng Xu Mật, không biết người lần này đến đây là sung làm cái gì nhân vật?"

Đồng Quán lờm Tàn Ngao Thiên một chút sau hừ một tiếng, nói "Ta là dâng Thánh thượng chi mệnh, làm giám quân đến đây giám sát người tác chiến, Tàn Ngao Thiên, ta khuyên người một câu, cũng không nên phạm đến trong tay của ta, bằng không, ta chắc chắn lúc Thánh thượng trước mặt hảo hảo khoa khoa người!" Nhìn xem Đồng Quán kia làm cho người buồn nôn về đắc ý, Tàn Ngao Thiên khí thế vẫn như cũ không giảm. Chỉ nghe Tàn Ngao Thiên hỏi "Giám quân đại nhân a, không tầm thường a, ta thật là sợ a, kia người chính là chi viện quân này người phụ trách đi?"

Đồng Quán không biết Tàn Ngao Thiên là ý gì, ngẩng đầu nói "Phải thì như thế nào?" Tàn Ngao Thiên nghe được Đồng Quán lời nói, liền ở trong lòng cười lạnh nói "Liền chờ người câu nói này đâu" thế là liền đột nhiên cất cao giọng nói ". Đồng Quán người cố ý kéo chậm hành quân tốc độ, mình có biết tội?" "Cái gì?" Đồng Quán hiển nhiên còn chưa kịp phản ứng, Tàn Ngao Thiên lại còn Cầm hỏi chính mình cái này giám quân đại nhân tội.

Mà lúc này lại nghe được Tàn Ngao Thiên lại nói một câu "Đồng Quán thân là giám quân, cố tình vi phạm, cố ý kéo chậm hành quân tốc độ, muốn hãm Bá Châu thành toàn thành quân dân vào hiểm địa, người tội! Cho ta có thể bắt được, ở đây người như có người dám can đảm ngăn trở, liền coi là cùng tội!" Nghe lời này về sau, Lý Chế bốn người liền đi ra phía trước muốn đem Đồng Quán đuổi bắt. Đồng Quán bên cạnh mấy tên Cao Cầu tặng cho sát thủ áo đen lập tức đứng ra ngăn cản, nhưng những cái kia nghiệp dư sát thủ há lại sẽ là trải qua huấn luyện đặc thù Lý Chế Vương Hồ bốn người đối thủ, không cần một lát, liền đều bị bốn người đánh ngã xuống đất.

Mà đánh bại sát thủ áo đen về sau, Lý Chế Vương Hồ bốn người bước chân vẫn không có nửa điểm dừng lại, tiếp tục hướng Đồng Quán đi đến. Đồng Quán lúc này mới biết được Tàn Ngao Thiên cũng không có đang nói giỡn, hắn là thật muốn bắt lấy chính mình, giờ khắc này, Đồng Quán sợ. Hắn nhìn về phía một bên Quan Thắng Dương Ôn bọn người, vội vàng quát "Tàn Ngao Thiên người phạm thượng, so như tạo phản, Quan Thắng, Dương Ôn ta ra lệnh người tiến đến có thể bắt được!"

Quan Thắng hai người tự nhiên là không nguyện ý,

Nhưng không chịu nổi Đồng Quán cầm quân mệnh đề ép, hai người lắc đầu bất đắc dĩ, nói với Tàn Ngao Thiên câu thật có lỗi sau liền xông lên phía trước, Tàn Ngao Thiên không hề sợ hãi, sau lưng Lâm Xung Dương Chí nhị tướng song song tề xuất tiếp được hai người chém giết. Mà lúc này Lý Chế bốn người thì là đi tới Đồng Quán trước mặt, đưa tay liền muốn đem nó cầm nã, Đồng Quán xuống ngựa phản kháng, nhưng không chút nào không phải bốn người đối thủ, trong nháy mắt liền bị bốn người chế phục bắt giữ.

Mà Quan Thắng Dương Ôn hai người vốn là vô tâm giao chiến, huống chi cùng Dương Ôn giao chiến đối thủ thế nhưng là mình xa Phương huynh đệ Dương Chí, thế là hai người gặp Đồng Quán bị tóm ở về sau liền sẽ không tiếp tục cùng Lâm Xung hai người giao thủ, mà Lâm Xung hai người cũng tự nhiên nhao nhao thu hồi binh khí của mình. Tàn Ngao Thiên gặp bắt được Đồng Quán, liền quát lớn "Đồng Quán vi phạm quân kỷ, cố ý kéo chậm hành quân tốc độ, vốn nên xử tử, nhưng bởi vì tình huống khẩn cấp, bản tướng liền tha Đồng Quán tử hình, chỉ đánh hai trăm đại bản liền có thể, lập tức hành hình."

Lý Chế bốn người nghe được Tàn Ngao Thiên mệnh lệnh về sau, không có nửa câu nói nhảm, trực tiếp vào tay, từ Lý Chế cùng Vương Hồ đề lại Đồng Quán, Từ Trọng Tôn Tài bốn người thì là vung lên đánh gãy hung hăng hướng Đồng Quán cái mông đánh tới. Cái này nghiêm từ xuống dưới, chấn kinh tam quân, ai cũng không nghĩ tới Tàn Ngao Thiên vậy mà thật dám động thủ đánh Đồng Quán người giám quân này, trong đó càng là lấy Quan Thắng đang nằm người thấy càng hà giận.

Đánh gãy một lần tiếp một lần đập tại cái mông của mình bên trên, Đồng Quán đau đớn không thôi, thấy được đứng ở một bên Quan Thắng bọn người, vội vàng cầu đạo "Quan Tướng quân, Dương tướng quân, các người nhanh, các người nhanh đi đem phản tặc Tàn Ngao Thiên bắt lại cho ta! Bản quan ngày sau nhất định có thâm tạ" gặp Đồng Quán đến lúc này lại còn tại ra lệnh, Quan Thắng bọn người là cực kì khinh thường quay đầu đi, không tiếp tục để ý Đồng Quán.

Mà Đồng Quán gặp Quan Thắng hai người vậy mà không để ý tới mình, liền trong lòng đem hai người ghi lại, đồng thời không ngừng mà hét to. Lúc này Đồng Quán rốt cục nhìn không được, cầu Tàn Ngao Thiên nói ". Tàn tướng quân, là ta, là ta sai rồi, cầu người, cầu người tha, tha cho ta đi" Tàn Ngao

Thiên một mặt mỉm cười nhìn xem Đồng Quán nói ". Giám quân đại nhân người nói cái gì? Ta không có nghe tiếng a." Đồng Quán nhìn xem Tần Ngao Thiên ác ma kia tiểu dung, trong lòng lại đối mắng không biết bao nhiêu lần.

Nhưng cái mộng trừ truyền đến đau đớn cảm giác nói cho Đồng Quán, hiện tại tuyệt đối không thể đắc tội Tần Ngao Thiên, thế là Đồng Quán lại nhắc lên tinh thần đến, đối Tần Ngao Thiên cầu xin tha thứ "Ta, ta nói ta sai rồi, Tần, Tần tướng quân, người, tha cho ta đi" Tần Ngao Thiên lúc này ha ha cười nói "Ha ha, xem ra không có chim nam nhân quả nhiên là cái nhuyển đần, mới đánh như thế mấy lần lại không được!"

Tần Ngao Thiên nói là sự thật, Đồng Quán thân là hoạn quan tự nhiên là không có chim, nhưng Đồng Quán địa vị cao quý, ai cũng không dám nói, mà bây giờ Tần Ngao Thiên lại Đồng Quán trước mặt chế giễu, có thể nói là đã bị Đồng Quán chỗ khắc ở trong tim. Đương nhiên, chỉ bằng Tần Ngao Thiên tội nay cử động như vậy, dù cho chưa hề nói lời này, Đồng Quán cũng là sẽ không bỏ qua cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134 : Hôn Lễ Đêm Trước

Tần Ngao Thiên cười lạnh nhìn về phía Đồng Quán, mà kia Đồng Quán mặc dù bởi vì Tần Ngao Thiên cười nhạo mình là hoạn quan mà cảm thấy phần nộ, nhưng trên mộng trừ truyền đến đau đớn cảm giác thời thời khắc khắc nhắc nhở lấy Đồng Quán, lúc này không thể gây Tần Ngao Thiên. Đồng Quán tại nội tâm hận không thể đem Tần Ngao Thiên tháo thành tám khối, nhưng trên mặt vẫn là gạt ra một chút tiểu dung hướng Tần Ngao Thiên xin khoan dung. Tần Ngao Thiên gặp Đồng Quán cái bộ dáng này, trong lòng ác khí cũng coi là xuất tẩn, thế là liền hạ lệnh dừng tay.

Lý Chế bốn người nhận được mệnh lệnh sau liền buông ra Đồng Quán, đồng thời nhìn cũng không nhìn Đồng Quán một chút liền trở về tới Tần Ngao Thiên bên cạnh. Tần Ngao Thiên cười lạnh nhìn thoáng qua Đồng Quán, sau đó cao giọng hô "Trước đó Đồng Quán cố ý kéo chậm hành quân tốc độ, bây giờ đã được đến trừng phạt, hi vọng mọi người lấy đó mà làm gương. Phía trước chiến sự tình huống khẩn cấp, từ giờ trở đi, tất cả mọi người, hành quân gấp, phải tất yếu tại ngày mai trước buổi trưa đuổi tới Bá Châu thành. Lâm Xung, Dương Chí, Hoa Vinh!"

Ba vị thượng tướng nhao nhao ôm quyền ứng thanh mà ra, Tần Ngao Thiên nhìn Quan Thắng một chút rồi nói ra "Tiếp xuống đại quân liền giao cho ta bộ hạ ba vị thượng tướng đi, bọn hắn biết rõ nơi đây địa hình, sẽ tăng nhanh hành quân tốc độ" Quan Thắng trong lòng minh bạch, đây chỉ là Tần Ngao Thiên muốn đoạt binh quyền thuyết pháp bộ từ mà thôi, không quá quan thắng mặc dù thân là đại quân chủ tướng, cũng không còn y nguyên đến nghe Đồng Quán sao, cho nên Quan Thắng đối với mình trong tay cái này binh quyền cũng không có coi trọng, thế là tại Tần Ngao Thiên sau khi nói xong liền vui sướng nhưng đáp ứng.

Gặp Quan Thắng đáp ứng sáng khoái như vậy, Tần Ngao Thiên cũng là hào sảng cười một tiếng, dù sao hắn cũng không muốn sinh thêm sự cố, tại là để phân phó vài câu sau liền dẫn Thời Thiên cùng bốn tên Lang vệ đầu lĩnh nên rời đi trước. Mà Đồng Quán tại nhìn thấy Tần Ngao Thiên rời đi về sau, liền lại cứng rắn. Tại mấy tên tâm phúc nâng đỡ đứng dậy chức trách Tần Ngao Thiên phạm thượng, còn muốn Quan Thắng bọn người đem Tần Ngao Thiên đồng đảng Lâm Xung ba người bắt, cái này có thể dùng Quan Thắng phạm vào khó.

Bắt đi, mình vừa đem binh quyền giao cho người ta, hiện tại lại muốn bắt người nhà khó tránh khỏi sẽ rơi nhân khẩu lưỡi. Nhưng nếu là không bắt, Đồng Quán lại ở sau lưng mình mắt lom lom nhìn xem đâu, như mình không theo, thế tất sẽ bị Đồng Quán tấu lên một bản vạch tội. Lúc này Quan Thắng vô ý thức nhìn thoáng qua hào hữu của mình Tuyên Tán cùng Hách Tư Văn, gặp thứ hai người đều đối với mình tức giận lắc đầu, dựa vào nét mặt của bọn họ bên trong, Quan Thắng đọc hiểu bọn hắn ý tứ, đó chính là không tiếp tục để ý Đồng Quán, mặc kệ hắn là thân phận như thế nào, nhưng tại cái này phía bắc, vẫn là Tần Ngao Thiên định đoạt.

Nghĩ thông suốt nơi đây, Quan Thắng liền cùng một bên khác Dương Ôn liếc nhau, Dương Ôn tự nhiên cũng là gì Quan Thắng nghĩ một chút. Thế là hai người tại nhìn nhau sau liền đều yên lặng cúi đầu, cũng không có đối Đồng Quán mệnh lệnh làm ra cử động gì tới. Mà Lâm Xung ba người gặp Quan Thắng Dương Ôn không có hành động cũng là yên tâm, tuy nói bọn hắn không sợ Quan Thắng, nhưng bọn hắn vẫn là hi vọng tốt nhất đừng có chuyện ngoài ý muốn xảy ra mới tốt, sinh tử của mình việc nhỏ, nhưng nếu là làm trễ nải Thiên ca kế hoạch, khiến Bá Châu luân hãm, tội kia qua nhưng lớn lắm.

Đồng Quán gặp Quan Thắng Dương Ôn không có hành động, giận dữ, vừa muốn mở miệng chỉ trích, liền gặp lấy Lâm Xung cầm đầu ba người hướng mình từng bước một đi tới. Vừa trải qua Tần Ngao Thiên chán ghét Đồng Quán gặp Lâm Xung ba người đi tới, trong lòng cũng là giật mình, đồng thời còn không quên hô to "Các người, các người đây là muốn làm gì? Tốt, đều không nghe theo mệnh lệnh đúng không, hừ, được, vậy ta đi, các người đều tránh ra cho ta!"

Đồng Quán lúc này nói muốn đi, là lấy lui làm tiến, hắn trước hết từ trong quân đội, từ Tần Ngao Thiên trong không chế đi ra ngoài, dạng này hắn mới tốt hướng lên bẩm báo, nói xấu Tần Ngao Thiên. Mà Lâm Xung ba người gặp Đồng Quán muốn đi, mặc dù tâm cảm giác không ổn, nhưng bởi vì vấn đề thân phận, cũng không tốt làm nhiều ngăn cản, đành phải thả Đồng Quán rời đi. Mà Đồng Quán thì là rời đi thời điểm dùng ánh mắt róc xương lóc thịt Lâm Xung ba người một chút, đồng thời còn có kia giữ im lặng Quan Thắng cùng Dương Ôn bọn người, sau đó hừ một tiếng, liền dẫn tâm phúc biến mất ở trong màn đêm.

Quan Thắng nhìn thấy Đồng Quán chuẩn bị lên đường lúc kia ánh mắt hung tợn lúc, liền biết mình đã bị tên gian tặc này cho ghi hận, không có cách, vậy mình liền đành phải đi theo Tần Ngao Thiên thành thành thật thật lắm. Thế là liền khuất tại Lâm Xung phía dưới, dẫn đầu đại quân gia tốc lái hướng Bá Châu phương hướng. Mà Dương Ôn thì là Dương Chí biểu huynh đệ, mà Dương Chí lại là Tần Ngao Thiên dưới trưởng thượng tướng, lúc này còn cùng nhau tùy hành,

Dương Ôn tự nhiên liền cùng quen biết, ngày sau cũng tự nhiên sẽ gia nhập vào Tần Ngao Thiên trận trong doanh trại.

Đêm đó, Tần Ngao Thiên rất nhanh liền cùng Thời Thiên bọn người cùng nhau quay trở về Bá Châu thành, làm lấy sau cùng an bài chuẩn bị. Cùng lúc đó, tại kia Đại Liêu U Châu trong thành, thì là một bộ hoàn toàn khác biệt cảnh sắc. Thiên Tô đế Gia Luật Diên Hi tại đại điện bên trong mở tiệc chiêu đãi quần thần, vì công chúa Da Luật Điệp Hương chúc mừng hôn sự. Trong bữa tiệc Liêu quốc chúng thần cũng đều là trò chuyện vui vẻ, đây chính là từ khi Kim nhân xuôi nam xâm lấn đến nay duy nhất một lần có thể để đám người tạm thời quên mất phiền não, thoải mái nâng ly thời khắc, tất cả mọi người là uống đến linh đình say mềm.

Mà tại Da Luật Điệp Hương trong phòng, cũng là hiện ra lấy một mảnh vẻ vui mừng. Đáp Lý Bột cùng Da Luật Oát Lý Diễn đều tại mặt mũi tràn đầy hạnh phúc mà nhìn xem đặc ý Da Luật Điệp Hương, đồng thời tới trò chuyện với nhau, nghiên cứu thảo luận lấy sau khi kết hôn thời gian, ước mơ lấy kia mỹ mãn sinh hoạt. Còn có chính là Oát Lý Diễn nghĩ đến mình lúc nào sẽ cùng Ngột Nhan Diên Thọ tiểu tướng quân thành thân, mà Đáp Lý Bột gần nhất thì là luôn có một trương anh tuấn khuôn mặt phù hiện ở trong óc, để Đáp Lý Bột vui đi không được, nhưng lại một mực chưa hề nói cùng hai người nghe.

Kỳ thật tại mấy ngày trước đó, Da Luật Điệp Hương đều là đối với chuyện này ôm lấy hoài nghi tâm tính, thẳng đến tỷ phụ của mình Thái Chân Tư Khánh cùng Đại tướng Quỳnh Yêu Nạp Diên bị thả sau khi trở về, Da Luật Điệp Hương mới yên lòng, bắt đầu thật tin tưởng. Tần Ngao Thiên đối với mình thực tình. Nhất là trong khi nghe được Tần Ngao Thiên vậy mà vì muốn cưới mình, còn đem cùng đi mình cùng một chỗ chinh chiến sa trường các huynh đệ đều cho đóng lại, Da Luật Điệp Hương liền lòng tràn đầy cảm động.

Đêm tối, rất nhanh liền đi qua, nghênh đón mỹ lệ mặt trời mới mọc, Da Luật Điệp Hương sớm liền hưng phấn kích động rời khỏi giường, tại thị nữ phục thị hạ bắt đầu rửa mặt trang điểm. Nguyên bản Đại Liêu nữ tử tại thành thân ngày này là không cần phiền toái như vậy, ít nhất là muốn so Trung Nguyên phải đơn giản rất nhiều. Nhưng Da Luật Điệp Hương vẫn luôn yêu thích Trung Nguyên văn hóa, hơn nữa đối với Tần Ngao Thiên tình cảm, Da Luật Điệp Hương liền muốn án lấy Trung Nguyên văn hóa đến, nàng muốn cho phụ quân của mình Tần Ngao Thiên lưu hạ một cái ấn tượng tốt.

Lâm Xung Quan Thắng bọn người nhìn thấy bình minh, liền lo lắng thúc giục đại quân tiến lên. Đồng thời Lâm Xung ba người còn ở trong lòng lâm bầm, nhất định phải gặp phải a. Mà liền tại cách đó không xa trốn đi Đồng Quán thì là an bài mật thám sát thủ tại đêm qua lặn vào trong thành tìm hiểu Tần Ngao Thiên nội tình cùng những ngày qua tại Bá Châu sở tác sở vi. Mà Tần Ngao Thiên cũng là một đêm không ngủ, hần ra thư phòng đến, đón mặt trời mới mọc tự nhủ "Một ngày này, rốt cục tới, hi vọng hết thảy thuận lợi."

Lúc này Hoa Tư cũng là từ một gian khác trong phòng đi ra, đối Tần Ngao Thiên an ủi "Người yên tâm đi, Tần đại ca, nhất định sẽ rất thuận lợi" Tần Ngao Thiên nhìn Hoa Tư một chút, sau đó gật đầu nói "Chỉ mong đi. Hoa Tư, chờ sau đó người không nên rời đi gian phòng một bước, bất luận bên ngoài phát sinh cái gì." Nói xong câu nói này về sau, Tần Ngao Thiên liền ngao ngễ rời đi nơi đây. Chỉ để lại Hoa Tư tại nguyên chỗ cười khúc khích "Xem ra Tần đại ca hần rất quan tâm ta an nguy đâu, hi hi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135 : Đại Hôn Ngày

Lúc này, Da Luật Điệp Hương đã tại đến Bá Châu thành trên đường. Tới tùy hành còn có huynh trưởng Tần vương Da Luật Ngao Lỗ Oát, cùng Đại tướng Ngột Nhan Diên Thọ, Đáp Lý Bột, Quỳnh Yêu Nạp Diên, A Lý Kỳ cùng Da Luật Đắc Vinh, Da Luật Đắc Hoa, Da Luật Đắc Trung, Da Luật Đắc Tín bốn vị hoàng chất còn có hai mươi tám tinh tú bên trong Thanh Long phương vị bảy viên tướng lĩnh Tôn Trung, Trương Khởi, Lưu Nhân, Tạ Vũ, Bùi Trực, chú ý Vinh Hưng, Giả Mậu bảy người cùng năm vạn Liêu quân cùng nhau hướng Bá Châu đi tới.

Xa xa, Liêu quân liền thấy được hàng tướng Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người phía trước, Chúc thị tam kiệt ở phía sau, cùng Bá Châu ngoài thành nghênh đón Liêu quân đưa thân đại đội. Tần vương Ngao Lỗ Oát một ngựa đi đầu, nhìn thoáng qua ánh mắt phức tạp Khấu Trấn Viễn hai người, liền mở miệng nói ". Chuyện đã qua liền bỏ đi qua, về sau hai người các người cũng còn vẫn như cũ là ta Đại Liêu nam nhi tốt, muốn tại phò mã bộ hạ hảo hảo cố gắng, vì ta Đại Liêu hiệu lực."

Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người cúi đầu ôm quyền đáp lời ầy sau Ngao Lỗ Oát liền không nói gì nữa. Lúc này Chúc Bưu thì là mở miệng nói "Tần Vương điện hạ các người đường xa mà đến, chắc hẳn đã mệt mỏi, tướng quân nhà ta đặc mệnh chúng ta ở đây tiếp ứng tán Vương điện hạ đại quân vào thành, tán Vương điện hạ, mời" tiếp lấy Chúc Bưu liền đưa tay hướng về sau hứ dẫn một chút. Ngao Lỗ Oát ý cười đầy mặt gật đầu nói "Ừm, vẫn là phò mã nghĩ chu đáo a, ha ha" tiếp lấy liền dẫn theo đại quân mở vào trong thành.

Nhưng vào lúc này, chỉ gặp ở phía xa nhanh chóng đi tới mấy người, khi nhìn đến nơi đây chúng Liêu quân sau liền ngay tại chỗ lẫn trốn đi. Bất quá lại là đem hai phe trò chuyện nội dung tất cả đều nghe cái rõ ràng. Khi bọn hắn nghe được kia Tần Ngao Thiên lại muốn cưới Liêu quốc công chúa đồng thời song phương còn vào hôm nay cướp đoạt Bá Châu thành trực tiếp xuôi nam đánh chiếm Trung Nguyên lúc, đều là mặt mũi tràn đầy chán kinh. Tại Ngao Lỗ Oát suất đại quân sau khi vào thành, mấy người kia liền nhanh chóng đường cũ trả về mà đi, chuẩn bị lên đường thời điểm còn nói thêm câu "Nhanh đi đem tin tức này báo cho Xu Mật đại nhân!"

Lập tức, Da Luật Diệp Hương một nhóm liền tại Khấu Trấn Viễn đám người dẫn đầu hạ tiến vào Bá Châu thành. Mà tại đương Liêu quân năm vạn người đều tiến vào trong thành về sau, phó tướng Lý Trung cùng Tào Chính liền từ trên tường thành đi xuống thủ vệ ở cửa thành chỗ, tùy thời chờ đợi mệnh lệnh chuẩn bị đóng cửa thành. Mà vào hôm nay cái này ngày đại hi, Liêu quân Tần vương cùng Da Luật Diệp Hương đều là cũng không có cảm nhận được quá nhiều vui vẻ không khí, tương phản, bọn hắn thậm chí còn tại trên đường cái bách tính trong ánh mắt cảm nhận được mãnh liệt căm hận.

Đối tình cảnh này, Da Luật Diệp Hương không khỏi cúi đầu, tâm tình không mỹ lệ đến đâu. Bởi vì nàng cũng giống bình thường nữ tử đồng dạng, hi vọng đạt được tất cả mọi người chúc phúc cùng tán thành, nhưng tại cái này Bá Châu trong thành, Da Luật Diệp Hương cũng không có cảm nhận được nữ tử xuất giá lúc vốn có vui sướng. Tốt ở một bên Đáp Lý Bột cảm thấy Da Luật Diệp Hương thất lạc, là xong đến trước mặt an ủi một phen.

Mà đối với thành nội không khí, Ngao Lỗ Oát mặc dù cũng cảm thấy không phải rất tự tại, nhưng đây cũng là tại Ngao Lỗ Oát trong dự liệu, nếu là thân là người Tổng Tần Ngao Thiên cưới Liêu quốc công chúa lúc toàn thành vui vẻ, vậy liền quá không hợp tình lý. Cho nên tại Ngao Lỗ Oát cảm nhận được loại này không khí về sau chỉ hơi hơi nhíu mày, sau đó liền đem nó ném sau óc. Bởi vì hắn nhìn thấy, hôm nay nhân vật chính Tần Ngao Thiên đã ra nghênh tiếp.

Ngao Lỗ Oát gặp Tần Ngao Thiên mặc ngày xưa kia thân quần áo bó màu đen, tại bề ngoài mặt còn có một kiện nhuyễn giáp, mà lại xem sau người diện soái phủ cũng là không có chút nào ý mừng. Thấy tình cảnh này, Ngao Lỗ Oát liền không vui chất vấn nói ". Tần tướng quân, ngươi mặc đồ này là muốn làm gì? Thật tình không biết hôm nay là ngươi cùng ta tiểu muội ngày đại hi?" Đương Ngao Lỗ Oát nói câu nói này thời điểm Da Luật Diệp Hương cũng tại Đáp Lý Bột làm bạn phía dưới từ phía sau chậm rãi đi tới.

Chỉ gặp Da Luật Diệp Hương thân mang một bộ áo đỏ, đem nguyên bản liền có lỗi có lỗm lại thon dài dáng người che chắn tại đại hồng y phía dưới, bất quá cho dù là dạng này cũng không che giấu được Da Luật Diệp Hương mỹ lệ, mặc vào cái này truyền thống Trung Nguyên đại hồng y sau Da Luật Diệp Hương cũng có một tia khác phong phạm. Chỉ gặp Da Luật Diệp Hương từ phía sau chậm rãi đi tới Tần Ngao Thiên trước mặt, dùng cặp mắt trong suốt kia nhìn qua Tần Ngao Thiên, hỏi "Tần lang, hôm nay, không phải chúng ta ngày đại hi sao?"

Dù sao thảo nguyên nữ tử vẫn là phải so Trung Nguyên nữ tử mở ra rất nhiều, giống câu nói này, nếu đổi lại là tùy ý một cái Trung Nguyên nữ tử đều là sẽ không nói ra miệng.

Nhưng cái này tại thảo nguyên công chúa Da Luật Diệp Hương trong mắt, đây chỉ là rất bình thường một câu. Bởi vì bằng Da Luật Diệp Hương sức quan sát, nàng phảng phất thấy được giấu ở cuộc hôn lễ này phía sau âm mưu, nhưng nàng không thể tin được lại không muốn tin tưởng, cho nên nàng vẫn là phải hỏi một câu nàng chỗ ngày đêm nhớ trông mong Tần lang.

Không thể không nói, Da Luật Diệp Hương rất đẹp, cũng rất mê người, hơn nữa còn đối Tần Ngao Thiên sinh ra tình cảm, Tần Ngao Thiên tự hỏi đối với chuyện này, mình là có lỗi với Da Luật Diệp Hương, nhưng Tần Ngao Thiên không có lựa chọn nào khác, thân là một Đại Tổng quân nhân, vẫn là phương bắc chiến sự nhất Cao chỉ huy, hắn chỉ có thể làm như vậy. Tần Ngao Thiên tránh né Da Luật Diệp Hương kia nhu tình ánh mắt, mà là cười lớn hỏi hướng Ngao Lỗ Oát "Tần Vương điện hạ, không biết ngươi nhưng từng nhớ được năm đó các ngươi Liêu quân tại cát vàng bãi chỗ bày cạm bẫy?"

Ngao Lỗ Oát tự nhiên nhớ kỹ, lúc trước liền tự mình Liêu quốc chính là tại cát vàng bãi thiết kế diệt trừ Đại Tổng Dương gia tướng, giải quyết trong lòng của mình họa lớn. Ngao Lỗ Oát mặc dù không biết Tần Ngao Thiên nói làm cái gì, nhưng hắn cảm giác bén nhọn nói cho hắn biết, hôm nay sự tình không đơn giản, thế là hắn yên lặng vươn tay đem Da Luật Diệp Hương tóm trở về quân trong trận. Mà Tần Ngao Thiên cũng không có cho Ngao Lỗ Oát trả lời thời gian, mà là nói tiếp.

"Lúc trước các ngươi tại cát vàng bãi lấy nghị hòa làm mồi nhử, dẫn dụ Dương lão khiến công một nhóm tiến vào các ngươi phục kích trong cạm bẫy. Hôm nay, ta Tần Ngao Thiên liền muốn lấy đạo của ngươi trả lại cho ngươi, lấy thành thân làm mồi nhử, dẫn dụ các ngươi bọn này Liêu chó vào tới thành đến, làm tốt Dương gia tướng sĩ cùng ta Đại Tổng quân sĩ báo thù!" Tần Ngao Thiên một câu cuối cùng như là bình mà sấm sét, dọa Ngao Lỗ Oát nhảy một cái. Mà cùng lúc đó, Lỗ Tri Thâm cùng Sơn Sĩ Kỳ, Biện Tường, Mi Sánh bốn người cùng một chỗ vung lên đại chùy đánh trúng Tần Ngao Thiên trước đó đặc chế bốn mặt trống lớn phía trên.

Nghe được thành nội trống tiếng vang lên, thủ vệ tại tứ phía cửa thành chúng các tướng sĩ đều trong nhảy mắt đem thành cửa đóng kín, trước đó tại Liêu quân vào thành chỗ bắc môn chỗ, Tào Chính Lý Trung hai người nghe được trống tiếng vang lên sau liền vội vàng hạ lệnh "Tín hiệu tới, nhanh, đóng cửa thành!" Bốn phía cửa thành toàn bộ tại trong lúc nhất thời quan bế. Ngao Lỗ Oát đầu tiên là vừa căng thẳng, sau đó nhìn quanh bốn phía, lại là lên tiếng phá lên cười.

"Ha ha, xem ra ngươi quả nhiên là tại giờ trò gian, hừ, bất quá Tần Ngao Thiên, chỉ bằng ngươi cái này khu khu hơn một vạn người, chẳng lẽ còn muốn ăn roi chúng ta cái này năm vạn đại quân? Ngươi chẳng lẽ tại người si nói mộng đi, đã ngươi vô tình, liền đừng trách ta không nghĩa, dù sao lúc đầu ta cũng không nghĩ tới thật muốn ngươi làm ta Đại Liêu phò mã, hôm nay cũng chỉ là mượn này thời cơ đem đại quân mở vào trong thành mà thôi, người Hán, quả nhiên vẫn là không thể tin!"

Nguyên lai Ngao Lỗ Oát cũng là không tin Tần Ngao Thiên sẽ ngoan ngoãn nghe theo mình cùng mình buông ra đại môn cùng nhau xuôi nam đánh chiếm Đại Tổng giang sơn, cho nên ngay từ đầu cái này chỉ là một cái nguy trang, là một cái đề Ngao Lỗ Oát nhưng đề tránh cho công thành chiến tiêu hao, mà đem đại quân lái vào Bá Châu thành kế hoạch. Ngao Lỗ Oát tin tưởng vững chắc, không có tường thành yểm hộ, Tần Ngao Thiên cái này hơn một vạn người là tuyệt đối sẽ không là mình năm vạn Liêu quân đối thủ, Bá Châu, chắc chắn bị mình nhẹ mà dễ lấy cầm xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136 : Chém Giết Triển Khai

Tần Ngao Thiên nhìn Ngao Lỗ Oát vậy mà như vậy dự định, không khỏi cười lạnh nói "Nghĩ không ra a, đường đường tấn Vương điện hạ vậy mà như thế sẽ tính toán, vì chiến công của mình, lại vẫn đem tiểu muội của mình cho tính kế đi vào, nhìn tới vẫn là ta không đủ nhân tâm a." Tần Ngao Thiên lời nói một điểm không có sai, mặc dù hấn lừa gạt Da Luật Diệp Hương, mà dù sao song phương là đối địch quan hệ, mà lại Tần Ngao Thiên cũng không có ở trước mặt cùng Da Luật Diệp Hương hứa hẹn qua cái gì, hết thảy đều là tại tự mình thao tác cùng lẫn lộn.

Nhưng Ngao Lỗ Oát lại là không giống, hấn là thật lừa gạt tiểu muội của mình Da Luật Diệp Hương, thậm chí còn lấy vì vật hi sinh, đến thiết kế thành liên chiến công của mình. Hấn nhưng là Da Luật Diệp Hương thân ca ca a, lại đem tiểu muội của mình đều cho tính kế đi vào, đối với loại hành vi này, liền ngay cả đồng dạng là lừa gạt Da Luật Diệp Hương Tần Ngao Thiên đều là nhìn không được, mặc dù giữa hai người là chó chê mèo lắm lông quan hệ.

Ngao Lỗ Oát nghe Tần Ngao Thiên châm chọc, tức giận nói "Chớ có nói bậy, nấp mạng đi đi, Tần Ngao Thiên!" Nói Ngao Lỗ Oát liền đình thương hướng Tần Ngao Thiên đâm tới, chỉ lưu cho lần thụ đả kích Da Luật Diệp Hương một cái bóng lưng. Da Luật Diệp Hương đang nghe Tần Ngao Thiên nói tới về sau, liền cảm giác được vô cùng xấu hổ, không nghĩ tới mình một cái cao cao tại thượng công chúa vậy mà đánh không động được cái này cái nam nhân, thậm chí còn lấy mình làm mồi nhử dẫn dụ Đại Liêu dũng sĩ đi vào thành đến đồ sát.

Còn không đợi Da Luật Diệp Hương từ mình bị vứt bỏ trong hiện thực đi lúc đi ra, ngay sau đó liền lại tới một cái sấm sét giữa trời quang, nguyên lai đây hết thảy đều là giả, đều là từ huynh trưởng mình Ngao Lư Oát thiết kế, hết thảy đều chỉ là vì chiến công của hấn, xuất kỳ chế thắng, đoạt lấy Bá Châu thành dạng này đại công tích sẽ làm Ngao Lỗ Oát ở trong mắt Gia Luật Diên Hi phá lệ được coi trọng, thậm chí có lẽ ngày sau còn lại bởi vậy mà thu được Gia Luật Diên Hi truyền vị dẫu, cho nên hấn mới sẽ như vậy, còn đem chính mình cái này tiểu muội cho thiết kế đi vào.

Nhưng vào lúc này, Tần Ngao Thiên đối mặt với lòng tự tin bạo rap đồng thời hướng mình đâm tới Ngao Lỗ Oát cười lạnh, ngay sau đó chính là cấp tốc từ bên cạnh Lý Chế trong tay cầm qua vũ khí của mình 'Bóng đèn', hướng Ngao Lỗ Oát quét tới. Chỉ nghe 'Đinh' một tiếng, Ngao Lỗ Oát trường thương trong tay bị Tần Ngao Thiên một kích quét bay, tiếp lấy Tần Ngao Thiên trong tay trường côn dư thế không giảm quét trúng Ngao Lỗ Oát. Nhận trọng kích Ngao Lỗ Oát phun ra một ngụm máu tươi đến, ngã xuống đất không dậy nổi.

Ở phía sau Ngột Nhan Diên Thọ bọn người thì là phát hô hào hướng Tần Ngao Thiên lao đến, mà tại Tần Ngao Thiên về sau chỗ đứng lập Lỗ Trí Thâm mấy người cũng là cùng nhau giơ lên vũ khí hướng Liêu quân vọt tới. Chỉ còn sót lại kia một bộ áo đỏ Da Luật Diệp Hương ngo ngắc đứng thẳng trong đám người, nhìn xem ngược lại ở trước mặt mình hôn mê bất tỉnh Ngao Lỗ Oát, thật sự là thế sự vô thường, nghĩ không ra trước một giây còn oai hùng anh phát Ngao Lỗ Oát sau một giây liền bị Tần Ngao Thiên một côn quét trở về quê quán.

Da Luật Diệp Hương cùng trong thời gian ngắn nhận đả kích lớn quá to lớn, đến nay cũng còn thân thể run lấy bấy đứng thẳng ở trong đám người không có chút nào động tác. Tần Ngao Thiên tự nhiên là thấy được thờ ơ Da Luật Diệp Hương, Tần Ngao Thiên biết đồng thời lý giải năng, nhưng Tần Ngao Thiên lại không thể tiến lên an ủi năng, đành phải yên lặng nói câu thật xin lỗi, liền quơ gậy hướng mấy vạn Liêu quân giết tới.

Ngay tại chiến sự phát động thời điểm, Lâm Xung mấy người cũng đã thấy Bá Châu thành, xa xa liền nghe được thành nội phát ra chém giết tiếng hò hét, Lâm Xung nghe được thanh âm sau liền lo lắng nói "Không tốt, đã bắt đầu, chúng ta lại thêm mau mau tốc độ, đi nghĩ cách cứu viện Thiên ca!" "Tốt!" Bấy giờ đến Bá Châu bên cạnh thành, nghe được thành nội tiếng hò hét, Quan Thắng không cần Lâm Xung lên tiếng, cũng đã có thể tưởng tượng đến trong thành tình huống, thế là liền lại cùng các tướng sĩ cùng một chỗ hung hăng giật một cái roi ngựa.

Bá Châu thành nội, Ngột Nhan Diên Thọ đầu tiên là cướp đường tới ngã trên mặt đất Ngao Lỗ Oát bên người, "Tấn Vương điện hạ! Tấn Vương điện hạ!" Nhưng vô luận Ngột Nhan Diên Thọ thế nào kêu gọi lay động, Ngao Lỗ Oát đều không có bất kỳ cái gì phản ứng, Ngột Nhan Diên Thọ chậm rãi duỗi ra ngón tay đến đặt ở Ngao Lỗ Oát miệng mũi chỗ, thăm dò đã không có hô hấp. Ngột Nhan Diên Thọ khiếp sợ không thôi, nghĩ không ra trước đó còn như vậy phách lối Ngao Lỗ Oát mà ngay cả Tần Ngao Thiên một chiêu đều không phòng được, thậm chí còn bị thứ nhất côn quét chết rồi.

Ngột Nhan Diên Thọ thu hồi trong lòng chấn kinh, liền quát to "Tấn Vương điện hạ còn có thể cứu,

Người tới, mau đem tấn Vương điện hạ hộ tống về trong trận!" Kỳ thật nơi nào còn có cứu, rõ ràng cũng sớm đã chết hấn, nhưng Ngột Nhan Diên Thọ lại là biết, chủ tướng trước trận bị đánh giết, sẽ mang lại cho quân sĩ lớn cỡ nào đả kích, cho nên Ngột Nhan Diên Thọ liền quyết định trước đem tin tức này cho giấu diếm xuống tới, chờ đặt xuống Bá Châu thành lại nói.

Nghe được Ngột Nhan Diên Thọ gọi hàng, tự có Đại Liêu dũng sĩ tiến lên đây đem Ngao Lỗ Oát thi thể cho lấy trở về. Lúc này chạy tới ngoại trừ Đại Liêu sĩ tốt bên ngoài, còn có Chúc Long Chúc Hồ Chúc Bưu ba người cũng đi theo giết tới đây. Ngột Nhan Diên Thọ gấp có Tổng đem đánh tới, liền nhỏ lên trường thương tới giao chiến. Mà Ngột Nhan Diên Thọ nghĩa huynh đệ tiểu tướng A Lý Kỳ nhìn thấy ba viên Tổng tướng lại chiến Ngột Nhan Diên Thọ, liền gầm rú một tiếng, đẩy ra trước mắt vũ khí, đuổi tới Ngột Nhan Diên Thọ bên cạnh đi hỗ trợ.

Chỉ gặp Chúc Long cùng Chúc Bưu hai người nhao nhao giờ lên trường thương đuổi giết Ngột Nhan Diên Thọ, Chúc Hồ thì là quơ đại đao tại hai người trước đó cùng Ngột Nhan Diên Thọ giao thủ. Đối mặt ba người tiến công, Ngột Nhan Diên Thọ dần dần có chút chống đỡ không được, đúng lúc này, chợt nghe quát to một tiếng, A Lý Kỳ từ trong đám người đuổi giết tiến đến quát "Duyên thọ chớ hoảng, A Lý Kỳ đến vậy!" Ngột Nhan Diên Thọ gặp A Lý Kỳ đến, trên tay liền phảng phất lại có khí lực, ra sức vung lên trường thương, đánh lui Chúc Hồ, cùng A Lý Kỳ tụ hợp một chỗ.

Hai người ánh mắt hơi làm giao lưu, liền có quyết sách, ngay sau đó A Lý Kỳ liền một mình đem trong ba người tương đối lợi hại Chúc Long Chúc Bưu hai người cho ngăn ngăn lại, mà Ngột Nhan Diên Thọ thì là một người độc chiến trong ba người tương đối hơi yếu Chúc Hồ. Mà ngoại trừ nơi đây chiến sự bên ngoài, tại địa phương khác cũng là đều đánh cho mười phần kịch liệt, trong đó lấy Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng Sử Tiến hai người gặp chiến đấu kịch liệt nhất. Dù sao cũng là đối thủ cũ, Sử Tiến một mực đối với không thắng nổi Quỳnh Yêu Nạp Diên một chuyện canh cánh trong lòng, cho nên liền tại hỗn chiến triển khai thời điểm liền tìm tới mình đối thủ cũ Quỳnh Yêu Nạp Diên, đồng thời quyết tâm, nhất định phải đem nó chiến thắng.

Mà nữ tướng Đáp Lý Bột thì là liễu mạng hướng Da Luật Diệp Hương vị trí giết đi qua, hai người dù sao cũng là nhiều năm tốt khuê mật, Đáp Lý Bột như thế nào lại ở thời điểm này thả mặc kệ đâu, bất quá lại bởi vì Đáp Lý Bột là nữ tử quan hệ, bị cùng là nữ tướng Hồ Tam Nương cho nhìn chăm chăm bên trên, ngay tại Đáp Lý Bột cách Da Luật Diệp Hương lại tiến một bước thời điểm, Hồ Tam Nương quơ nhật nguyệt song đao tại nửa đường giết ra, cản lại Đáp Lý Bột con đường đi tới.

Con đường phía trước bị ngăn cản, Đáp Lý Bột giận dữ, nhìn thoáng qua cùng là nữ tướng Hồ Tam Nương về sau, Đáp Lý Bột liền tức giận cùng nó đánh lên. Cái này chính giữa Hồ Tam Nương ý muốn, thế là hai nữ liền cùng trong hỗn loạn chém giết. Mà Hồ Tam Nương phu quân Võ Tông thì tự nhiên là làm bạn tại bên người, vì hai nữ quét sạch lấy chiến trường, khiến hai nữ chung quanh không có bất kỳ cái gì Liễu quân dám can đảm cận thân. Mà Tổng quân tướng sĩ tại nhìn thấy có Võ Tông thủ hộ về sau, liền thức thời đuổi giết chỗ hấn đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 137 : Hỗn Chiến

Mà liền tại trong loạn quân, Liễu quốc bốn vị hoàng chất Da Luật Đắc Vinh, Đắc Hoa, Đắc Trung, Đắc Tín bốn người rất là dũng mãnh, có thụ chú ý. Lập tức Tần Ngao Thiên bộ hạ các tướng lĩnh liền nhao nhao tìm tới cửa đi. Chỉ gặp Nguyễn thị tam hùng cùng nhau thẳng đến dũng mãnh nhất Da Luật Đắc Vinh mà đi, Loan Đình Ngọc cùng Sơn Sĩ Kỳ một người mang theo một đầu côn sắt, tìm tới Da Luật Đắc Hoa cùng Da Luật Đắc Trung. Mà Da Luật Đắc Tín thì là tại vừa mới triển lộ một chút tay chân thời điểm liền bị bên cạnh cách đó không xa Biện Tường cho chú ý tới.

Chỉ gặp Biện Tường không chút hoang mang giết tới Da Luật Đắc Tín bên người, thuận tay vung lên đại phủ đến hạ xuống, liền lấy được kia Nguyệt Bột Tinh hoàng chất Da Luật Đắc Tín tính mệnh. Mà Da Luật Đắc Tín hết lần này tới lần khác lại không kịp làm ra mấy may chống cự, cũng đã mệnh tang hoàng tuyền. Mà thuận tay chém giết Da Luật Đắc Tín Biện Tường biểu hiện trên mặt không có biến hóa chút nào, tiếp tục hướng trong đám người đánh tới. Ngay cả đầu cũng không quay qua một lần.

Về phần kia cái gọi là nhị thập bát tú tướng quân thì là càng kém, chỉ riêng chính Tần Ngao Thiên một người liền có thể độc chiến bốn người, bốn người kia theo thứ tự là Tôn Trung, Trương Khởi, Lưu Nhân, Tạ Vũ. Mà Hồ Thành cùng Bảo Húc hai người thì là phân biệt đối mặt Bùi Trực cùng Giả Mậu. Còn đuôi lửa hồ chú ý Vinh Hưng thì là bị chúng tướng cho không để ý đến, chỉ gặp lẻ loi một mình tại trong loạn quân xuyên thẳng qua giết chóc, nhưng lại vẫn cứ gặp được hạng mạo xưng Lý Côn hai người dẫn đầu đoàn bài tay đội ngũ, bị hãm trong đó.

Mà Tần Ngao Thiên bên này, Lỗ Trí Thâm thì là cùng Lưu Đường, Tác Siêu, Mi Sánh bốn người cùng một chỗ làm việc, chuyên hướng nhiều người địa phương đánh tới, chỉ gặp bốn người đao búa chỗ đến, Liễu quân đều bị chém thành hai đoạn hoặc là ngã xuống đất không dậy nổi. Đối mặt với loại này đại trận trướng, bốn người hiển nhiên là đặc biệt vui vẻ, bởi vì bọn hắn rốt cục có thể giết đến tận hừng. Mà Liễu quân máu tươi thì là kích thích lên bốn người giết chóc dục vọng đến, chậm rãi tại Liễu quân trận trong doanh trại càng giết càng xa.

Tần Ngao Thiên gặp Lỗ Trí Thâm bốn người đã đi xa rồi lo lắng an nguy, liền vội vàng mệnh lệnh hạng mạo xưng Lý Côn hai người dẫn đầu đoàn bài tay tiến đến bảo hộ bốn người. Nhưng hạng mạo xưng Lý Côn hai người đoàn bài tay khoảng cách Lỗ Trí Thâm bốn người quá mức xa xôi, tại cái này trong hỗn loạn không đuổi kịp đi, ngay tại Tần Ngao Thiên nóng vội thời điểm. Tại hạng mạo xưng Lý Côn bên cạnh thân Phiền Thụy thì là kéo tới mấy tên đoàn bài tay bảo vệ mình chu toàn, sau đó liền xếp bằng ở nguyên bắt đầu làm lên pháp tới.

Chỉ nghe Phiền Thụy trong miệng không tuyệt vọng lầm bầm lấy cái gì, sau đó một câu "Tật!", liền gặp từ không trung hàng xuống một đoàn mây đen đến đem Lỗ Trí Thâm bốn người bao khóa trong đó. Cứ như vậy, Liễu quân từ bên ngoài liền không thể biết Lỗ Trí Thâm bốn người vị trí chính xác, mà một khi thân ở mây đen bên trong, liền sẽ gặp phải Lỗ Trí Thâm bốn người vô tình đồ sát. Đạo này đích thật là cái biện pháp tốt, chỉ là duy nhất thiếu hụt chính là thân ở mây đen bên trong bốn người cũng lại bởi vậy mà mất phương hướng, cũng may mắn đây là đang thành nội, ngược lại cũng không sợ bọn hắn đi rời ra.

Lúc này thành nội cục diện tạm thời xem như bị khống chế lại, tuy nói song phương tại binh sĩ nhân số bên trên kém có chút nhiều, vừa vặn rất tốt tại Tần

Ngạo Thiên dưới trướng Tổng quân tướng sĩ nhóm tại trại qua Tàn Ngạo Thiên cường lực huấn luyện sau tất cả mọi người như là sói hoang, so sánh với mà nói, Liêu quân tựa như cùng chó đất. Huống chi quân Tổng bên trong còn có Từ Ninh dẫn đầu Kim Thương Thủ, hạng mạo xưng Lý Cồn hai người dẫn đầu đoàn bài tay, còn có tại từng cái dân cư mái hiên trên nóc nhà cung tiền thủ nhóm, đều tại vô tình thu gặt lấy Liêu quân tính mạng của tướng sĩ. Đương nhiên sắc bén nhất vẫn là Tàn Ngạo Thiên dưới trướng Lang vệ nhóm, dù sao thứ nhất vệ đội danh hào cũng không phải gọi không a.

Ngột Nhan Diên Thọ gặp bên mình dù cho nhân số chiếm ưu, đối phương còn không có tường thành chi lợi, nhưng như cũ không phải Tàn Ngạo Thiên mang theo sĩ tốt đối thủ, thế mới biết, ván này vẫn là Tàn Ngạo Thiên thắng, bởi vì hẳn thật có thể bằng kia hơn một vạn người đem mình năm vạn đại quân cho lưu lại. Nghĩ đến đây, Ngột Nhan Diên Thọ liền sinh lòng thoái ý, muốn mang binh rút lui, nhưng đối diện Chúc Hồ nhưng như cũ không buông tha hướng Ngột Nhan Diên Thọ tiến công.

Mà Ngột Nhan Diên Thọ trái lại cái khác tướng lĩnh ở giữa chiến đấu, ngoại trừ Quỳnh Yêu Nạp Diên đối chiến Sử Tiến hơi chiếm thượng phong bên ngoài, cái khác các nơi chiến sự đồng đều hiện lên thiên về một bên xu thế, đương nhiên còn ngoại trừ bên cạnh mình A Lý Kỳ. A Lý Kỳ một mình đối chiến Chúc Long Chúc Bư hai người còn y nguyên không rơi vào thế hạ phong, Chúc Long Chúc Bư hai người liên thủ mới đưa đem cùng A Lý Kỳ chiến binh. Chúc Bư chợt dạ nhìn Chúc Long một chút, nó ý nghĩ Chúc Long tự nhiên đọc ra, đó chính là "Gặp được kẻ khó chơi".

Đối với cái này Chúc Long cũng là lòng tràn đầy bất đắc dĩ a.

Mà chính Tàn Ngạo Thiên một người độc chiến Tôn Trung bốn người cũng là không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, chỉ gặp Tàn Ngạo Thiên đem đầu kia côn sắt 'Bóng đen' múa đến hồ hồ sinh phong, đánh cho Tôn Trung bốn người kinh hãi không thôi, mà lại bốn người mặc dù cùng là nhị thập bát tú đem Thanh Long phương vị thuộc cấp, nhưng lẫn nhau ở giữa ăn ý thật đúng là chênh lệch vô cùng, bốn người liên thủ thời điểm thể công đều không có conect được, thậm chí có khi sẽ còn lẫn nhau treo ở binh khí, loại này xu hướng suy tàn thẳng đến Tàn Ngạo Thiên đem một trong số đó Tạ Vũ một côn gỗ chết sau mới kết thúc, bởi vì vì ba người khác gặp Tàn Ngạo Thiên lấy một địch bốn còn có thể phản giết một người, đều là e ngại không thôi, nhao nhao cách xa Tàn Ngạo Thiên.

Mà nói tới ăn ý đến, Nguyễn thị tam hùng liền mạnh hơn bọn họ nhiều, bởi vì này ba người tại Tàn Ngạo Thiên tỉ mỉ huấn luyện dưới, đem ba người một thể công thủ thuật luyện được không có chút nào sơ hở, đương nhiên cũng là đánh cho Da Luật Đắc Vinh nổi nóng không thôi, cuối cùng đầu tiên là bị Nguyễn Tiểu Thất vây quanh sau lưng một đao chém trúng phần lưng, sau đó Nguyễn Tiểu Nhị cũng là theo chân tại trước ngực về một đao. Da Luật Đắc Vinh cuối cùng không địch lại ba người liên thủ, bị tam Nguyễn một đao tiếp một đao sinh sinh chém chết.

Mà so sánh với mà nói, Da Luật Đắc Hoa cùng Da Luật Đắc Trung liền chết được tương đối thể diện, bọn hắn không giống Da Luật Đắc Tín như thế bị Biện Tường thuận tay một búa lấy đi tính mệnh, cũng không giống như Da Luật Đắc Vinh chết được như vậy thảm liệt, chỉ là đối mặt với cường đại đối thủ Loạn Đình Ngọc cùng Sơn Sĩ Kỳ, tại giao chiến ba mươi năm mươi hiệp sau mệnh tang tại đối phương côn sắt phía dưới. Mà Hồ Thành cùng Bảo Húc thì là một giết một bắt được, Bảo Húc dùng trong tay kiếm bản rộng chém chết đối thủ của mình Giả Mậu, mà Hồ Thành thì là đem đối thủ của mình Bùi Trục tù binh.

Mà nữ tướng như vậy, Đáp Lý Bột cuối cùng bởi vì đánh không lại Hồ Tam Nương chiêu thức tinh luyện, không địch lại muốn chạy trốn, lại bị Hồ Tam Nương dùng đỏ sáo thẳng tác cuốn lấy tù binh. Mà nhìn xem chúng tướng thảm trạng, Ngột Nhan Diên Thọ nội tâm bị phần không thôi, không khỏi lực đạo trên tay lại tăng lên mấy phần, chính đuổi Chúc Hồ lực e sợ, bị Ngột Nhan Diên Thọ đập bay binh khí. Thấy tình cảnh này Chúc Hồ cùng Ngột Nhan Diên Thọ tất cả giạt mình, Chúc Hồ ngay cả vội khom lưng muốn đi nhặt lên đại đao, nhưng Ngột Nhan Diên Thọ như thế nào lại buông tha cơ hội như vậy, trực tiếp vung lên trường thương trong tay, đem Chúc Hồ đâm xuyên trên mặt đất.

Mà Ngột Nhan Diên Thọ tại đánh chết Chúc Hồ về sau, liền ngay cả bận bịu chạy tới A Lý Kỳ bên cạnh, Chúc Long hai người gặp Chúc Hồ bị giết, đều là tức giận không thôi, nhưng đối mặt võ nghệ cao cường A Lý Kỳ nhưng lại không làm nên chuyện gì, ngược lại là bị A Lý Kỳ thừa cơ đâm trúng một thương Chúc Bư ngực trái. Chúc Long gặp Chúc Bư lại bị ở ngay trước mặt chính mình bị đánh giết, lại là đỏ tròng mắt liền muốn A Lý Kỳ lấy mạng, mà A Lý Kỳ thì là tiến lên một cước, đem Chúc Long đạp lui, sau đó liền cùng Ngột Nhan Diên Thọ cùng một chỗ thoát đi nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138 : Kinh Hiên Liêu Quân

Tại Ngột Nhan Diên Thọ cùng A Lý Kỳ thoát khỏi Chúc Long về sau, Quỳnh Yêu Nạp Diên cũng là đem Sử Tiến đánh lui đồng thời cùng Ngột Nhan Diên Thọ hai người tụ họp đến cùng một chỗ. Ba người tụ họp sau Ngột Nhan Diên Thọ gặp phe mình quân đội đã thành bại thế, liền hạ lệnh rút lui. Nhưng vào lúc này, tại ngoài thành lại xuất hiện một cỗ Liêu quân, mà lại đánh cờ hiệu vẫn là Ngột Nhan, chắc hẳn chính là kia Ngột Nhan Diên Thọ phụ thân Liêu quốc thứ nhất thượng tướng Ngột Nhan Quang đi.

Nguyên lai Ngột Nhan Quang lại tại về sau hướng Gia Luật Diên Hi góp lời nói tiếp qua mấy tháng liền muốn bắt đầu mùa đông, đến lúc đó cung khảm sẽ không thể không, nếu không thể tại nhập lạnh trước đó đánh vào Trung Nguyên, kia mùa đông này liền không dễ chịu lắm, nhất là tại phương bắc còn có ngày càng cường đại Kim nhân đang chăm chú nhìn chằm chằm Đại Liêu. Thế là Gia Luật Diên Hi cân nhắc lại tác hạ liền đồng ý Ngột Nhan

Quang đề nghị, đồng thời do nó tự mình chỉ huy trận này công Tống chi chiến.

Nếu là Tần Ngao Thiên như thường lệ đầu hàng, vậy liền thuận thế mượn này thời cơ nhất cử xuôi nam đánh chiếm Đại Tống giang sơn, nếu là Tần Ngao Thiên làm hoa văn, kia liền trực tiếp cưỡng ép đánh hạ Bá Châu thành, sau đó lại giành Trung Nguyên. Ngột Nhan Quang rốt cục đạt được Gia Luật Diên Hi cho phép, thế là liền vui vẻ lĩnh mệnh đốt lên mười vạn đại quân đến đây chi viện Bá Châu. Mà lại còn đem ở xa kẻ châu ngự đệ đại vương Gia Luật đến nặng triệu hồi đến mười một diệu Đại tướng danh sách bên trong cùng nhau xuất chinh.

Đương thủ thành tướng sĩ phát hiện ngoài thành xuất hiện đại cổ Liêu quân thời điểm, Ngột Nhan Diên Thọ dễ dàng cho trong lòng cười lạnh không thôi, xem ra, hiện tại đến lúc phản công, chỉ cần mình dẫn theo thành nội các tướng sĩ mở ra Bá Châu cửa thành, thả ngoài thành phụ thân đại nhân đại quân vào tới thành đến, vậy cái này Bá Châu thành chẳng phải dễ như trở bàn tay nha. Nghĩ đến đây, Ngột Nhan Diên Thọ liền từ bỏ trước đó muốn triệt binh dự định, mà là cao giọng hô hét nói ". Đại Liêu các dũng sĩ, chịu đựng, Ngột Nhan thống quân đã ở ngoài thành công thành, chỉ cần chúng ta mở cửa thành ra, nghênh đón Ngột Nhan thống quân đi vào thành nội, vậy cái này quân Tống liền sẽ bị đánh tan, các dũng sĩ, xuất ra dũng khí của các người đến, cho chúng ta chiến từ các huynh đệ, báo thù!"

"Báo thù! Báo thù! Báo thù!" Hơn bốn vạn Liêu quân nghe được Ngột Nhan Diên Thọ gọi hàng sau nguyên bản mỗi một thân thể lập tức liền khôi phục khí lực, mang báo thù tín niệm, tại Ngột Nhan Diên Thọ ba viên hồ tướng dẫn đầu dưới, hướng về mặt phía bắc cửa thành điên cuồng tấn công mà đi, cửa thành bắc áp lực trong nháy mắt liền liên hồi rất nhiều. Mà thủ tướng Tào Chính cùng Lý Trung hai người đã ẩn ẩn có chút không chịu nổi, tại dưới trường còn có Chu Thông cùng Hàn Bá Long còn đang khổ cực chống đỡ lấy.

Mà Tần Ngao Thiên đẳng chúng tướng khi nhìn đến Liêu quân đều hướng cửa thành bắc dũng mãnh lao tới sau liền vội vàng hạ lệnh tiến đến cửa thành bắc chỗ chi viện. Phiên Thụy cũng là vào lúc này vì Lỗ Trí Thâm bốn người trốn thoát mây đen, để cho bốn người có thể thấy rõ con đường, tiến đến cửa thành chi viện. Mà tại đông đảo quân Tống bên trong, vẫn thật là Lỗ Trí Thâm bốn người cách chỗ cửa thành gần nhất, bốn người vừa thương lượng cũng liền không đi chi viện, trực tiếp ở đây ngay tại chỗ chặn đường đánh giết Liêu quân tới thống khoái, thế là tại bốn người liên dưới tay, liền trống rỗng hiện lên một tòa hình người quan ải, phàm là có tới gần người, tất cả đều chết oan chết uổng.

Mà Biện Tường thì là mình một người dẫn theo mình chỗ tí mĩ huấn luyện một trăm tên đại phù tay cũng là học Lỗ Trí Thâm bốn người dáng vẻ tại đường bố trí mai phục, không đi chỗ cửa thành tham gia náo nhiệt, mà là ngay tại chỗ chặn đường lên Liêu binh đến, không để cho thông qua. Chỉ có tam Nguyễn cùng Loan Đình Ngọc Vô Tòng bốn người phụng mệnh tiến đến chi viện, nhưng bốn hãn chi viện tốc độ xa xa không đuổi kịp Liêu quân tốc độ đi động, dù sao công phá cửa thành chính là mang ý nghĩa sinh tồn a, tại sinh khát vọng dưới, cho dù ai đều sẽ bị kích phát ra tiềm lực.

Mà mặc dù Lỗ Trí Thâm bốn người cùng Biện Tường đại phù tay tại đường thiết hạ chặn đường, nhưng Liêu quân dù sao cũng là có bốn vạn chi chúng, dù cho bị Biện Tường Lỗ Trí Thâm chỗ chặn đường đánh chết không ít, thế nhưng vẫn như cũ có không ít Liêu quân từ hãn ra trải qua, đối cửa thành khôi xướng tấn công mạnh. Quỳnh Yêu Nạp Diên mang theo trước đó bị Sử Tiến chỗ dây dưa oán khí, dẫn đầu đối cửa thành thủ vệ khôi xướng tiến công. Mà bị kỳ trùng phong địa phương chính là Hàn Bá Long dẫn đầu tiểu đội, một trăm người.

Mà thân là đội suất Hàn Bá Long đối mặt đánh tới Đại Liêu tướng lĩnh, tự nhiên là phải làm dẫn đầu tác dụng, thế là liền ngay đầu tiên đối Quỳnh Yêu Nạp Diên nghênh đón tiếp lấy, kết quả tự nhiên có biết, bị Quỳnh Yêu Nạp Diên lấy Biện Tường giết Da Luật Đặc Tín phương thức, thuận tay một kích, xuyên thủng lồng ngực, ngược lại tại vũng máu bên trong. Mà Hàn Bá Long dẫn đầu binh lính nhóm,

Khi nhìn đến mình đội suất bị đánh giết về sau, cũng không có lùi bước, nhao nhao giơ lên vũ khí hướng Quỳnh Yêu Nạp Diên đánh tới.

Nhưng Ngột Nhan Diên Thọ gặp Quỳnh Yêu Nạp Diên đã giết ra lỗ hổng, liền tập hợp đại quân từ đây khe hở phá vây, tại Quỳnh Yêu Nạp Diên, Ngột Nhan Diên Thọ, A Lý Kỳ ba viên mãnh tướng giết chóc, Hàn Bá Long dẫn đầu trăm người tiểu đội rất nhanh liền bị tàn sát trống không. Mà nơi đây chiến sự tự nhiên cũng là trấn giữ cửa thành Tào Chính Lý Trung hai người chỗ chú ý tới, đúng lúc lúc này phó tướng Hoàng An cũng đã tìm đến cửa thành, Tào Chính liền cùng Chu Thông cùng một chỗ mang lên nhân mã tiến đến chi viện, lưu Hoàng An trấn giữ cửa thành.

Nhưng vào lúc này khác, cửa thành thủ tướng lại há có thể tùy ý rời đi đâu, ngay tại Tào Chính Lý Trung hai người mang binh sau khi rời đi không lâu, Liêu quân liền tại Liêu quân lão tướng chú ý Vĩnh Hưng dẫn đầu hạ đánh tới chỗ cửa thành, lúc này Tôn Trung Trương Khởi, Lưu Nhân cái này ba cái bại tướng dưới tay Tần Ngao Thiên cũng cùng nhau chạy tới chỗ cửa thành, chính gặp Hoàng An từ thủ cửa thành không thả, kết quả ba người liên thủ, tại trong nháy mắt đem Hoàng An chém giết tại trong loạn quân, sau đó cùng chú ý Vĩnh Hưng cùng nhau, đem chỗ cửa thành thủ vệ tàn sát không còn, đồng thời đem thành cửa mở ra ra một cái khe hở.

Mà lúc này Tào Chính cùng Lý Trung thì là tại nửa đường gặp Ngột Nhan Diên Thọ ba người, A Lý Kỳ đi lên chính là một thương đâm đi qua. Lý Trung tránh không tránh nổi, mất thấy liền muốn bị đâm trúng lồng ngực thời điểm, liền cảm thấy sau lưng có một cổ đại lực đánh tới, đem mình đẩy đi. Lý Trung lập tức bị đẩy ngã xuống đất, tuy có trầy da nhưng lại cũng không lo ngại, nhưng khi Lý Trung trái lại mình trước đó vị trí thời điểm, lại là khóe mắt mắt muốn nứt, nguyên lai cái kia từ phía sau đem mình đẩy ra người đúng là mình bạn tốt nhiều năm, Chu Thông!

Chu Thông cùng chính mình lúc trước tại Đào Hoa sơn lúc vẫn cùng mình làm bạn, sau đi tới Tần Ngao Thiên dưới trường tây trắng làm vũ khí, hai người cũng cơ hồ là như hình với bóng, về sau Lý Trung thăng quan làm phó đem về sau, chính là chuyên môn điểm Chu Thông tại mình dưới trường, chỉ vì bình thường có thể đối chiếu cổ một hai, thật không nghĩ đến, bây giờ lại là Chu Thông đến đem mình từ Quý Môn quan chỗ cứu trở về, hơn nữa còn là thay thế mình, chết tại A Lý Kỳ trường thương phía dưới.

Lý Trung bị phần đan xen, liền muốn tiến lên đi vì huynh đệ hảo hữu Chu Thông báo thù, A Lý Kỳ thấy không có giết chết Lý Trung, cũng là muốn lại đến bổ sung một thương. Nhưng Ngột Nhan Diên Thọ thấy cửa thành đã mở ra, liền mệnh A Lý Kỳ trước đã tìm đến chỗ cửa thành đi đứng vững trận cước, A Lý Kỳ lúc này mới không tiếp tục đề ý tại một bên gầm rú lấy Lý Trung, cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng một chỗ dẫn người đuổi giết cửa thành mà đi.

Mà cũng liền tại Ngột Nhan Diên Thọ tam tướng tới chỗ cửa thành lúc, liền gặp ngoài thành phụ thân đại quân đã đi tới Bá Châu trước cửa thành, Ngột Nhan Diên Thọ hưng phấn hạ lệnh nói ". Mau mau đem cửa thành rộng mở, nghênh đón phụ thân đại quân vào thành." Liêu quân các dũng sĩ tuân lệnh, tự

đi đem cửa thành mở tối đa, nghênh đón Liêu quốc thứ nhất thượng tướng Ngột Nhan Quang thống quân đến. Mà Tàn Ngao Thiên thì là tại trong mọi người ngóng nhìn đã bị mở ra cửa thành một chút, sau đó nắm chặt trong tay trường côn phần nộ quát "Thành tại người tại! Tổng quân tướng sĩ nhóm, theo ta cùng nhau, đánh giết Liêu tặc!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 139 : Cho Thấy Cối Lòng

Tại Tàn Ngao Thiên tiếng gầm gừ bên trong, chúng các tướng sĩ cũng đều phát khởi gào rít giận dữ, trong đó càng là có không ít người đều đem cái này trở thành trận chiến cuối cùng, đồng thời đã hạ quyết tâm muốn cùng Bá Châu thành cùng tồn vong. Mà cái này toàn thành chém giết hò hét tiếng gầm gừ, lại bị một người không để ý, người này chính là Đại Liêu công chúa, bị thám Da Luật Diệp Hương. Mà còn vẫn như cũ mặc nàng món kia lớn lễ phục màu đỏ, ánh mắt đờ đẫn ngốc đứng ở nơi đó, trong miệng phảng phất vẫn là tại ní non cái gì, mặc kệ chung quanh xảy ra chuyện gì, từ đầu đến cuối liền không có động đậy mấy may.

Mà lúc này đương Ngột Nhan Quang đại quân mở vào trong thành thời điểm, Ngột Nhan Diên Thọ thì cùng A Lý Kỳ, Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng nhau bái kiến Ngột Nhan Quang. Ngột Nhan Quang đầu tiên là xông Ngột Nhan Diên Thọ ba người nhẹ gạt đầu, sau đó liền cau mày nói "Làm sao chỉ có ba người các ngươi, tấn Vương điện hạ cùng công chúa điện hạ đâu?" Nghe được Ngột Nhan Quang hỏi thăm, A Lý Kỳ cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên không dám trả lời, đành phải nhìn về phía Ngột Nhan Diên Thọ. Ngột Nhan Diên Thọ thì là kiên trì trả lời "Tấn Vương điện hạ đã thân chết rồi, công chúa điện hạ nàng, nàng, "

Nói đến đây, Ngột Nhan Diên Thọ cũng không tiện nói tiếp, Ngột Nhan Quang thì là nhú mày thúc giục nói "Công chúa điện hạ nàng làm sao vậy, người ngược lại là nói chuyện a" Ngột Nhan Diên Thọ không tiện nói gì, chỉ đổi thành nội chi đi, đồng thời nói "Tại nơi đó đứng thẳng nữ tử áo đỏ chính là, liền là công chúa điện hạ" Ngột Nhan Quang thuận Ngột Nhan Diên Thọ ngón tay phương hướng nhìn lại, quả nhiên trông thấy một vị thân mang lớn lễ phục màu đỏ nữ tử đứng thẳng ở đây, gấp bộ dáng thần sắc ngược lại thật sự là là ta thấy mà yêu a.

Đương nhiên Ngột Nhan Quang đối công chúa là không có bất kỳ cái gì ý khác, hấn gặp Da Luật Diệp Hương dáng vẻ sau chính là nhú mày hỏi "Tại sao có thể như vậy, còn có, tấn Vương điện hạ lại là thế nào bỏ mình?" Tiếp xuống Ngột Nhan Diên Thọ liền đem trước chuyện xảy ra giản yếu hướng Ngột Nhan Quang giao phó một phen, khi biết được nơi này sự tình về sau, Ngột Nhan Quang cũng là xông Da Luật Diệp Hương ném một cái ánh mắt thương hại, sau đó chính là cả giận nói "Cái này Tổng đem thật sự là ghê tởm, nhìn ta cái này liền suất quân công phá Bá Châu, vì công chúa điện hạ, tấn Vương điện hạ cùng chết đi các dũng sĩ báo thù!"

"Báo thù! Báo thù! Báo thù!" Nghe được Ngột Nhan Quang lời nói về sau, tất cả Liêu quân tướng sĩ đều lại hoán phát khởi kích tình đến, sau đó Liêu quân liền lại tại Ngột Nhan Quang dẫn đầu dưới, một lần nữa đánh vào Bá Châu thành. Mà lúc này, Tàn Ngao Thiên cũng đã thu nạp lên các binh sĩ tại trong thành triển khai trận thế, chận đợi Liêu quân lần nữa tiến công, đồng thời cũng đang lặng lẽ đợi lấy Lâm Xung Quan Thẳng đám người đến.

Đương Ngột Nhan Quang quân đội lần nữa tiến vào Bá Châu thành đồng thời, Tàn Ngao Thiên liền mệnh tất cả cung tiễn thủ tiến hành ném bắn, dù sao đối phương nhiều người mà lại dày đặc nha, cho nên đối với loại tình huống này, ném bắn tuyệt đối là mạnh nhất hữu lực công kích. Quả nhiên, một vòng ném bắn qua đi, Liêu quân tổn thất nặng nề, nhưng cũng là lần nữa vào tới thành nội. Mà Ngột Nhan Quang tại kiến thức đến Tàn Ngao Thiên dưới trướng cung tiễn thủ lợi hại về sau, liền hạ lệnh Liêu quân phân tán ra đến lại vào thành đi.

Mà đối với Ngột Nhan Quang cái này quyết sách tới nói, cũng là dân lại hữu hiệu phương pháp, mà Tàn Ngao Thiên cũng thật chính là không có biện pháp, đành phải chịu đựng dư thừa mũi tên lẫm lẫm, đến không ngừng tiến hành ném bắn, gắng đặt tới trọng tòa Liêu quân. Nhưng Liêu quân cũng là bốc lên thương vong, lần nữa đánh vào trong thành, đối với cái này Tàn Ngao Thiên cảm thấy bất đắc dĩ, kia cũng chỉ phải dùng vũ lực đến đem đến xâm phạm Liêu tặc đánh lui đi, thế là Tàn Ngao Thiên liền dẫn đầu giờ lên trong tay vũ khí hướng Liêu quân xung phong liều chết tới, đồng thời quát to một tiếng "Giết!"

Chúng tướng sĩ nhận được mệnh lệnh về sau, cũng đều khơi dậy trong thân thể tiềm lực, hướng Liêu quân phát khởi lại một lần công kích. Mà lúc này ở vào chỗ cửa thành tương đối gần Tào Chính cùng Lý Trung hai người cũng là phát khởi công kích, mà vừa vừa đuổi tới cửa thành phụ cận chúng tướng cũng tại bên cạnh cùng nó cùng một chỗ hướng người Liêu xông tới giết. Lưỡi mác và chạ thanh âm cùng tiếng hò hét lần nữa tại thành nội vang lên. Mà Lỗ Trí Thâm thì là từ Lý Trung miệng bên trong biết được Chu Thông tin chết, Lưu Đường cũng là thấy được chết đi Hàn Bá Long, vốn là giận không thể giải đáp, mang theo riêng phần mình bị phần, lần nữa muốn xông vào Liêu quân trận bên trong.

Nhưng hôm nay Liêu quân thế lớn, dù cho Lỗ Trí Thâm mấy người võ nghệ cao cường hơn nữa cũng không có khả năng từ mười vạn đại quân bên trong ra vào tự nhiên, nổi giận trạng thái dưới Lỗ Trí Thâm Lưu Đường hai người lại là nghĩ không ra nơi đây, chỉ một lòng hướng Liêu quân chỗ sâu đánh tới, đồng thời đem con đường bên trên gặp được Liêu binh đều đánh giết.

Tàn Ngao Thiên xa xa liền thấy được thế như mành hồ Lỗ Trí Thâm Lưu Đường hai người, còn có lấy làm tiền đầu, đi theo phía sau xâm nhập quân địch Tác Siêu, Mi Sánh hai người cùng Biện Tường mang sĩ tới.

"Thật sự là hồ nháo!" Trước đó trong thành Lỗ Trí Thâm bọn người như vậy làm việc Tần Ngao Thiên ngược lại là có thể lý giải, nhưng hôm nay địch ta chênh lệch cách xa, gần là mười so một khái niệm, Lỗ Trí Thâm bọn người nhưng vẫn là như vậy làm việc, Tần Ngao Thiên làm sao có thể không giận, chính giết mất một người đứng đầu Liêu quân về sau chuẩn bị tiến lên gọi về Lỗ Trí Thâm bọn người lúc, đã thấy một đạo thân ảnh kiêu tiêu từ hai quân trong trận chém giết mà đến, Tần Ngao Thiên nhìn kỹ, đây không phải Hoa Tur tiểu muội sao? Nàng làm sao cũng chạy ra ngoài?

Hoa Tur rất nhanh liền tại Lang vệ nhóm bảo vệ dưới giết tới Tần Ngao Thiên bên người đến, Tần Ngao Thiên nhìn thấy Hoa Tur đến, chẳng những không có mảy may vui sướng, ngược lại còn là tức giận quát to "Người làm sao chạy ra ngoài, không biết nơi này nguy hiểm cỡ nào sao? Ta không là bảo người đi sao!" Hoa Tur đối mặt với Tần Ngao Thiên nằng to, lại không có chút nào hồi cái chi ý, ngược lại nhìn chăm chăm Tần Ngao Thiên hô lớn "Ta biết nơi này rất nguy hiểm, đặc biệt nguy hiểm, ta lo lắng người, Tần đại ca, liền để Hoa Tur đến bồi người cùng một chỗ, giết lui Liêu tặc, bảo vệ ta Đại Tổng sơn hà, để cho ta tới, thủ vệ người. Tần đại ca, ta thích người, hôm nay liền để Hoa Tur đến bồi người cùng nhau chiến đấu đi, nếu như, không thể cùng sinh, chỉ mong chung chết!"

Hoa Tur cũng không biết mình hôm nay ở đâu ra dũng khí lớn như vậy, vậy mà đem đáy lòng của mình lời nói nói ra, nhưng Hoa Tur cảm thấy, nếu như hôm nay nàng không có làm như vậy, thế tất sẽ hối hận cả một đời. Dù cho hôm nay rất có thể sẽ mệnh tang ở đây, nhưng Hoa Tur vẫn là không oán không hối, nàng nguyện ý vào giờ phút này làm bạn tại Tần Ngao Thiên bên cạnh, cùng nó cùng một chỗ chiến đấu, tựa như là lúc trước tại Thanh Châu dưới thành Tần Ngao Thiên cứu mình khi đó đồng dạng.

Tần Ngao Thiên lòng tràn đầy cảm động nhìn về mặt chân thành chăm chú Hoa Tur, cuối cùng không nói lời gì, chỉ là nặng nề mà gật xuống đầu, Hoa Tur minh bạch, kia là Tần Ngao Thiên cho phép mình cùng hắn cùng một chỗ chiến đấu, đối với cái này Hoa Tur lại là vui vẻ hồi lâu. Mà Tần Ngao Thiên lại là ở trong nội tâm nghĩ đến, một cái chịu đang lúc nguy nan ươn ra thân đến cùng mình sống vai chiến đấu, còn đối với mình cho thấy tâm ý nữ tử, tình như vậy nghĩa, mình nhất định không thể cô phụ nàng. Huống chi, Tần Ngao Thiên bản thân đối Hoa Tur liền có một chút như vậy tình cảm, chỉ là bởi vì chiến sự mà chậm trễ mà thôi, bây giờ cũng coi là giải quyết xong một cục tâm sự đi, Tần Ngao Thiên cũng là bật cười.

Mà lúc này tại chiến trường vẫn như cũ chuyện trò vui vẻ một nam một nữ lại bị một bộ áo đỏ Da Luật Điệp Hương nhìn ở trong mắt, "Nguyên lai trong lòng của người đã có người, vẫn còn như vậy đối ta, thậm chí còn lợi dụng ta đến bố trí cạm bẫy, Tần Ngao Thiên, ta hận người! Ta muốn để người vì hôm nay sờ sờ vì mà trả giá đắt, Tần Ngao Thiên, ta hận người! Ta hận người!" Rốt cục, Da Luật Điệp Hương thanh tỉnh lại, đồng thời còn kèm theo tê tâm liệt phế tiếng gầm gừ "Tần Ngao Thiên! Ta hận người!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140 : Đảo Ngược

Tần Ngao Thiên đột nhiên nghe được Da Luật Điệp Hương tiếng gầm gừ, sau đó liền nhìn thấy một thân áo đỏ Da Luật Điệp Hương từ bên người rút ra một thanh trường kiếm đến điên cuồng hướng Tần Ngao Thiên cùng Hoa Tur vị trí giết tới đây. Đối mặt dạng này Da Luật Điệp Hương, nói thật, Tần Ngao Thiên vẫn là cảm giác rất xấu hổ, nhưng bất đắc dĩ, bởi vì bạo tẩu Da Luật Điệp Hương đối với phổ thông sĩ tốt tới nói là có rất lớn lực sát thương, cho nên Tần Ngao Thiên nhất định phải tiến đến ngăn lại nàng, thế là liền hướng Da Luật Điệp Hương chạy tới.

Lúc này ở cửa thành chỗ Liêu quân cũng tại Ngột Nhan Quang phụ tử trọng chấn cờ trống hạ lại một lần tấn công vào Bá Châu thành nội, lúc này Liêu quân hàng tướng Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người chính đuổi tới chỗ cửa thành gặp Ngột Nhan Quang. Ngột Nhan Quang vừa thấy được hai cái này phản đồ trong đó còn có một cái là mình đã từng tiên phong lúc, khí liền không đánh một chỗ đến, trực tiếp thúc ngựa tiến lên thẳng đến hai người. Khấu Trấn Viễn Lý Tập hai người liếc nhau, biết Ngột Nhan Quang võ nghệ cao cường, nhưng hiện nay đào thoát bất quá, liền đành phải liều chết một trận chiến, thế là hai người đối mặt Ngột Nhan Quang cũng là không hề sợ hãi.

Nhưng Liêu quốc thứ nhất thượng tướng chính là không tầm thường, dù cho Khấu Trấn Viễn cùng Lý Tập hai người liên thủ chống cự, nhưng cuối cùng cũng vẫn là song song chết tại Ngột Nhan Quang đục sắt điểm thương thép phía dưới. Bên kia Biện Tường một nhóm gặp gỡ hai viên thuộc cấp, đều là vừa kinh vừa sợ. Nhao nhao kêu la hướng Ngột Nhan Quang lao đến. Lúc này chỉ gặp Ngột Nhan Quang dưới trướng Kim Mộc Thủy Hỏa bốn viên đại tướng Uly nhưng an, chỉ là phật lang, khúc lợi ra thanh, động tiên văn vinh từ sau người đoạt ra tiếp nhận Lỗ Trí Thâm bốn người chém giết, mà Biện Tường thì là mình một người độc chiến Ngột Nhan Quang.

Chỉ gặp Biện Tường một người vung lên trong tay đại phù mang theo phần nộ hướng Ngột Nhan Quang đập tới, mà Ngột Nhan Quang thì là cảm trong tay điểm thương thép hoành giờ lên cán ở trên đỉnh đầu. Chỉ nghe "Bang" một tiếng, Ngột Nhan Quang đem Biện Tường đập xuống đại phù vững vàng đỡ tại hướng trên đỉnh đầu. Gặp Ngột Nhan Quang lực cánh tay lại kinh người như thế, dù là Biện Tường loại này mãnh tướng cũng là kinh thần không thối, bất quá Biện Tường biết, tình hình bây giờ không dung mình lùi bước, cho nên Biện Tường đành phải lại lại vung lên đại phù đến liền liền không ngừng mà phát động tiên công, nhưng lại đều đều không ngoại lệ bị Ngột Nhan Quang cho cản lại. Bất quá Ngột Nhan Quang cũng không giống mặt ngoài như vậy nhẹ nhõm, mỗi cản lần tiếp theo Biện Tường thế công, Ngột Nhan Quang đều là sợ hãi thần phục Biện Tường đại lực.

May mắn Lỗ Trí Thâm Lưu Đường Tác Siêu Mi Sảnh bốn người đối chiến Ngột Nhan Quang thủ hạ Kim Mộc Thủy Hỏa tứ tướng đều là đại chiếm

thượng phong, nếu không phải Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng A Lý Kỳ hai người kịp thời giết ra đến gấp rút tiếp viện, chỉ sợ cái này tứ tướng hôm nay liền muốn mệnh tang nơi này. Bất quá dù sao Liêu quân nhân số quá mức đông đảo, Tần Ngạo Thiên binh lính liền xem như lại cường hãn cũng là làm không được tại loại này đại nghịch thể tình huống dưới lấy được tiến triển, vô số Tổng quân tướng sĩ bị nhiều tên Liêu quân cho giết chết, nhao nhao ngược lại tại vũng máu bên trong.

Ngay tại quân Tổng thể yếu thời điểm, đột nhiên một chi ba vạn người đội ngũ từ ngoài thành chạy đến, cầm đầu hai người chính là Lâm Xung cùng Quan Thắng. Xa xa nhìn thấy viện quân sau khi đến, tất cả Tổng quân tướng sĩ đều là nhiệt tình reo hò lên, bởi vì bọn hắn biết, hiện tại là đến lúc phản công. Nhưng, cho dù là lại tới ba vạn chi chúng, cũng vẫn như cũ so ra kém Liêu quân nhân đếm được một nửa. Bất quá có đôi khi sự tình chính là như vậy kỳ diệu, đương tình thần no bụng trải qua tàn phá Liêu quân khi nhìn đến ngoài thành có đại lượng quân Tổng đội ngũ vọt tới về sau, liền không tự chủ được sinh ra e ngại chi ý.

Mà lúc này Lâm Xung một nhóm cũng là hào nghiêm túc, tại còn chưa tới nơi chiến trường thời điểm Hoa Vinh thần tiễn liền đã bắt đầu không ngừng bắn, mà lại tùy hành Tuyên Tán cũng là trên ngựa không ngừng mà bắn ra liên châu tiễn, trong thời gian ngắn liền có đếm không hết Liêu quân chết tại hai người dưới tên. Trước đó tại hạng mạo xưng Lý Cồn hai người đoàn bài trong tay thật vất vả còn sống sót chú ý Vinh Hưng lúc này ngay tại Quan Thắng hai người con đường đi tới bên trên, tại vừa mới đánh chết ba tên quân Tổng binh sĩ về sau liền nhìn thấy một đạo hàn quang hiện lên, sau đó liền đã mất đi tri giác.

Mà Quan Thắng cũng là ngựa không dừng vó tiếp tục một đường hướng về phía trước vung chém cái kia thanh Thanh Long Yển Nguyệt Dao. Tầm mắt bất phạm hấn vừa mới giết vào trong loạn quân liền tìm được Liêu quân chủ tướng Ngột Nhan Quang, mà lại gặp tới giao thủ Biện Tường đã thua trận hiển lộ, thế là liền lập tức tiến đến chi viện Biện Tường. Tại bên cạnh người Lâm Xung cũng giống như vậy, hướng Ngột Nhan Quang xông tới giết.

Mà lúc này Ngột Nhan Quang mặc dù là đánh bại Biện Tường, nhưng nhất thời cũng lấy không được tính mệnh, đúng lúc này bỗng nhiên cảm thấy hai cổ sát khí tới gần, quay đầu nhìn một cái liền gặp hai viên kiêu tướng hướng mình chém giết tới. Ngột Nhan Quang tung hoành sa trường nhiều năm, tự nhiên cảm giác được ra hai người bất phạm, chỉ sợ cũng không phải loại lương thiện, thế là liền thu hồi đánh lui Biện Tường vui sướng đến, chuyên tâm ứng đối. Qua trong giây lát, Quan Thắng Lâm Xung hai người liền cùng Biện Tường tụ họp đến một chỗ, ba người liên thủ cộng đồng giao chiến cái này viên Liêu quốc thứ nhất thượng tướng.

Lúc này Tần Ngạo Thiên cũng là chạy tới Da Luật Diệp Hương trước mặt, có lẽ là Da Luật Diệp Hương giết tới Tần Ngạo Thiên trước mặt, tóm lại là hai người rốt cục tại trong loạn quân sẽ lên mặt. Da Luật Diệp Hương mặt mũi tràn đầy điên cuồng hỏi hướng Tần Ngạo Thiên nói ". Ngươi rốt cục không chịu tới gặp ta sao, ngươi cái này vô sỉ đàn ông phụ lòng, không yêu ta vẫn còn lợi dụng ta, ngươi uống xung nam nhân, nhìn ta hôm nay liền lấy tính mạng ngươi!" Nói liền một kiếm hướng Tần Ngạo Thiên đâm đi qua.

Mà Tần Ngạo Thiên thì là dùng trong tay trường côn đẩy ra Da Luật Diệp Hương đâm tới trường kiếm, đồng thời mặt mũi tràn đầy áy náy nói "Thật xin lỗi, Diệp Hương, là ta Tần Ngạo Thiên có lỗi với ngươi, nhưng ta lại chỉ có thể làm như thế, nếu như lại để cho ta quyết định lời nói, ta y nguyên còn sẽ làm như vậy, bởi vì ta là người Tổng, là quân Tổng chủ tướng." Da Luật Diệp Hương nhìn xem Tần Ngạo Thiên như vậy nghiêm túc nói chuyện, trong lòng sớm đã tổn thương thấu tâm lại bị hoạch xuất ra một vết sẹo.

"Tần Ngạo Thiên, ngươi, ta muốn giết ngươi!" Da Luật Diệp Hương lại là tức giận đâm về Tần Ngạo Thiên lồng ngực. Nhưng nhưng chưa từng nghĩ, Tần Ngạo Thiên vậy mà đột nhiên từ bỏ chống cự, mặc cho Da Luật Diệp Hương trường kiếm đâm vào bộ ngực của mình, máu tươi thuận Da Luật Diệp Hương trường kiếm không ngừng chảy ra. Da Luật Diệp Hương cũng là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ, có chút lắc đầu hô "Ngươi vì cái gì không tránh? !"

Tần Ngạo Thiên lại là nở nụ cười, nói ". Dù sao cũng là ta thua thiệt ngươi, một kiếm này, liền xem như ta trả lại ngươi a" nói xong câu đó Tần Ngạo Thiên thân thể liền không bị khống chế ngã về phía sau. Lúc này thụ thương Tần Ngạo Thiên xa rời hấn không xa Hoa Tư thấy được, Hoa Tư khóc hô lớn "Tần đại ca!" Sau đó liền bay chạy tới tiếp nhận Tần Ngạo Thiên thân thể. Chung quanh Lang vệ nhóm nghe được Hoa Tư tiếng kêu to sau đều là cấp tốc tụ tới, kêu lên "Thiên ca!"

Tần Ngạo Thiên rất nhanh liền bị Lý Chế Vương Hồ bốn người cùng Hoa Tư cho hộ đưa đến hậu phương đi, mà ở trong đó liền chỉ còn lại có Da Luật Diệp Hương một người đứng ở chỗ này ngơ ngác nhìn trong tay mình dính đầy Tần Ngạo Thiên máu tươi trường kiếm, đồng thời phảng phất còn nghe được Da Luật Diệp Hương nhỏ giọng ní non nói "Ta, vì chính mình ra ác khí, nhưng cái này, thật là ta muốn sao?" Sau đó lại ngẩng đầu lên nhìn về phía Tần Ngạo Thiên rồi đi phương hướng ní non nói "Ngươi, sẽ không, có việc a" đồng thời lại giống là lo lắng giống như siết chặt nắm đấm.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141 : Liêu Quân Lui Binh

Tần Ngạo Thiên thụ thương bị Hoa Tư bốn người cho nhắc trở về điện soái phủ sau vội vàng tìm tới 'Thần y' An Đạo Toàn đến vì Tần Ngạo Thiên trị liệu. An Đạo Toàn nghe được hô hô sau khi đi ra nhìn thấy máu tươi ứa ra Tần Ngạo Thiên về sau kinh hãi không thôi, nghĩ không ra hấn tới Bá Châu về sau chữa trị người đầu tiên lại là chủ tướng Tần Ngạo Thiên, nhưng An Đạo Toàn cũng biết hiện tại không phải lúc kinh ngạc than thở, thế là liền ngay cả bận

bị động thủ bắt đầu cứu chữa.

Mà lúc này phía ngoài tình hình chiến đấu cũng là càng thêm kịch liệt lên, bởi vì Lâm Xung Quan Thắng mang ba vạn viện quân đem kia hơn tám vạn Liêu quân cho vây ở trong thành, Liêu quân tại thấy được quân Tống cường đại và viện quân đến về sau một bộ phận người cũng đã sinh lòng thoái ý. Nhưng bởi vì chủ tướng Ngột Nhan Quang còn không nói gì, cho nên bọn hắn cũng không tốt tự tiện đào thoát, bất quá cũng vẫn là có một bộ phận người đang len lén hướng ngoài thành di động tới.

Quân tâm bất ổn Liêu quân lại như thế nào là sĩ khí chính vượng quân Tống đối thủ đâu? Gặp Liêu quân xuất hiện một chút hỗn loạn, Từ Ninh thì lại không chút nào buông tha thời cơ này, mang theo mình tí mĩ huấn luyện Kim Thương Thủ cùng hạng mạo xưng Lý Cồn đoàn bài tay tới làm tằm chấn, mà Kim Thương Thủ tại hậu phương dành thời gian không ngừng hướng về phía trước ám sát, cái này hai đôi nguyên một hợp lại trong nháy mắt liền đề cao thật lớn giết địch hiệu suất, mà phạm là có chạy trốn Liêu quân, đều sẽ chết bởi hạng mạo xưng Lý Cồn hai người phi đao cùng tiêu thương phía dưới.

Mà Liêu quân quân tâm tan rã thời điểm theo lẽ thường tới nói Ngột Nhan Quang là muốn đứng ra chủ trì đại cục, nhưng bây giờ Ngột Nhan Quang cũng là bị Biện Tường, Quan Thắng, Lâm Xung ba người liên thủ bức cho hiểm tượng hoàn sinh, nơi nào có thời gian trở ra chủ trì đại cục đâu. Mà lúc này Ngột Nhan Diên Thọ gặp cha mình tình huống nguy cấp, liền chạy tới chi viện, vì phụ thân của mình đến chia sẻ áp lực. Nhưng Ngột Nhan Diên Thọ như thế nào lại là ba người này bất kỳ người nào đối thủ đâu, Ngột Nhan Diên Thọ chỉ đi lên vì đó cha cản vòng tiếp theo tiến công sau liền bị ba người chặn động đến khí huyết sôi trào.

Dương Chí cùng Dương Ôn cái này hai huynh đệ bởi vì tổ tiên nguyên nhân, đối người Liêu tự nhiên là hận thấu xương, cho nên tại vừa mới vào thành về sau liền làm ra bản thân bản lĩnh giữ nhà tới. Chỉ gặp hai người lộ ra trường thương đùa nghịch cùng Liêu quân từ đó, đồng thời lại hô to nói ". Liêu tặc! Để các ngươi lại mở mang kiến thức một chút ta Dương gia thương pháp!" Liêu quân bản thân liền đã có chút sợ sợ quân Tống, lúc này gặp Dương Chí hai người sử xuất Dương gia thương pháp, liền không khỏi nghĩ tới năm đó chỉ kia làm chính mình nghe tin đã sợ mất mật Dương gia quân đến, sĩ khí nhất thời lại thấp tới cực điểm.

Mà Ngột Nhan Quang cũng là thực sự đánh không lại Biện Tường ba viên mãnh tướng liên thủ, tại lại một lần miễn cưỡng chặn ba người thế công về sau, gặp phe mình sĩ khí thấp, liền không cam lòng hạ lệnh lui quân. Mà Liêu quân mọi người tại nghe được tin tức này về sau thì là như được đại xá, đều mười phần mừng rỡ hướng thành chạy ra ngoài. Ngột Nhan Quang cũng nghĩ đi, nhưng Biện Tường ba người lại là không chút nào thả rời đi, Ngột Nhan Quang bắt đắc dĩ, đành phải vừa đánh vừa lui, vì Liêu quân đoạn hậu yểm hộ.

Lúc này Lỗ Trí Thâm bốn người cũng là đuổi theo A Lý Kỳ sáu người giết ra, nhìn thấy bị Biện Tường ba người dây dưa kéo lại Ngột Nhan Quang sau đại hỉ, Lỗ Trí Thâm càng là cười to nói "Ha ha, cái này bắt lấy bọn hắn chủ tướng thế nhưng là một cái công lớn a, đến lúc đó Liêu quân liền có thể tự sụp đổ, các huynh đệ, theo ta lên a!" Sau đó liền thả đối thủ, hướng Ngột Nhan Quang giết tới đây, Lưu Đường, Tác Siêu, Mi Sánh ba người nghe xong cảm thấy có lý, lập tức cũng là nhao nhao bỏ đối thủ, hướng Ngột Nhan Quang đánh tới.

A Lý Kỳ sáu người há lại sẽ tùy ý bọn hắn đi bắt mình chủ tướng, thế là liền cũng đều trở lại quay đầu lại truy sát Lỗ Trí Thâm bốn người. Lúc này lại chợt thấy Lỗ Trí Thâm hào sảng cười nói "Ha ha, bị lừa rồi!" Sau đó liền lập tức quay người hướng về sau một thiên trượng đâm tới, kia Đông Phương Thanh Đế Mộc tinh Đại tướng chỉ mà phát lang xông lên phía trước nhất, trở tay không kịp gặp liền lấy Lỗ Trí Thâm đạo, bị thứ nhất thiên trượng cứng rắn sinh cho xuyên thấu trước ngực áo giáp, lại từ chỗ sau lưng đâm ra, bị lúc nào tới một cái xuyên thấu, chết oan chết uổng.

Năm người khác gặp Lỗ Trí Thâm vậy mà như thế giáo hoạt lại dừng mãnh, trong lúc nhất thời càng không dám tiến lên nữa đi. Lúc này Ngột Nhan Quang cũng là thoát khỏi Biện Tường ba người hướng cái này ngũ tướng vọt tới quá to "Mau bỏ đi!" Năm người tuân lệnh, không kịp chú ý chỉ mà phát lang thì thế, liền cùng nhau theo Ngột Nhan Quang rút lui Bá Châu. Ngột Nhan Quang chuẩn bị lên đường thời điểm nhưng lại là không bỏ được quay đầu nhìn lại, sau đó liền lại mạnh hạ quyết tâm, không quay đầu lại.

Nguyên lai Ngột Nhan Quang có thể thoát khỏi Biện Tường Quan Thắng Lâm Xung ba người liên thủ tiến công hoàn toàn là bởi vì từ Ngột Nhan Diên Thọ.

Ngột Nhan Diên Thọ gặp cha mình bị ba người này chỗ dây dưa kéo lại không được giải thoát, liền quyết tâm liều mạng, ôm quyết tâm quyết tử tiến lên đem phụ thân cho thay thế xuống tới, đồng thời đối Ngột Nhan Quang hô to "Phụ thân đại nhân người mau chóng rời đi, đại quân có thể không duyên thọ lại không thể không phụ thân đại nhân người tọa trấn, không cần quan ta, đi mau!" Bởi vì dạng này, Ngột Nhan Quang mới lấy thoát hiểm đồng thời mang đi A Lý Kỳ năm người.

Mà tại Liêu quân lui binh thời điểm, Da Luật Diệp Hương cũng là theo đại quân dòng người cùng rời đi Bá Châu, đương nhiên rời đi thời điểm ánh mắt còn y nguyên tập trung vào kia Tàn Ngao Thiên bị đưa đi phương hướng, lòng tràn đầy vì đó lo âu. Mà quân Tống đối với đánh chó mù đường sự tình tự nhiên là không chút nào nương tay, đuổi theo Liêu quân thẳng giết ra cách xa hai dặm đi, cuối cùng vẫn là tại Lâm Xung mệnh lệnh dưới mới thu binh về thành. Hoa Vinh cũng là đang đuổi giết Liêu quân thời điểm dùng tên bắn chết Liêu quân lão tướng Đồng Lý Hợp, Lý Ích hai người.

Thành công đánh lui Liêu quân về sau toàn thành quân sĩ tự nhiên là nhảy cẫng hoan hô, lẫn nhau ôm, cho là bọn họ thành công, còn sống sót, đây là so cái gì cũng phải làm cho người chuyện vui. Mà đúng lúc này Lâm Xung bọn người lại là nghe được Tàn Ngao Thiên thu thập hôn mê sự tình, nghe được tin tức này sau các tướng lĩnh nhóm cũng không đoái hoài tới chúc mừng, tại sắp xếp xong xuôi thủ vệ về sau liền đều tràn vào điện soái phủ.

Mà trước mặt mọi người người sau khi đi vào, liền gặp Tàn Ngao Thiên đã tỉnh lại, chính thân trên băng bó vết thương đau, ở một bên Hoa Tư thì là mặt mũi tràn đầy quan tâm nhìn xem Tàn Ngao Thiên. Lúc này Lâm hướng mọi người tiến lên một bước quý lạy nói ". Thiên ca, Liêu quân đã lui binh, chúng ta thành công bảo vệ Bá Châu." "Ồ? Có đúng không, tốt, quân ta thương vong như thế nào a? Các ngươi đều không có bị thương chứ?"

Gặp Tàn Ngao Thiên đều đã thụ thương băng bó vẫn không quên quan tâm nhóm người mình, Lâm hướng mọi người đều là mặt mũi tràn đầy cảm động, nói "Thiên ca, chúng ta đều vô sự, chỉ là, có huynh đệ, về sau lại là sẽ không còn được gặp lại." Tàn Ngao Thiên nghe được tin tức này hậu tâm tình chìm một chút, bất quá hắn cũng biết, chiến tranh chính là tàn khốc như vậy, chiến hữu bên cạnh nhóm bao quát chính mình cũng tùy thời có khả năng mất

mạng, đối với cái này Tần Ngạo Thiên cũng vô pháp cải biến, chỉ có thể yên lặng tiếp nhận.

"Đều có ai, hi sinh rồi?" Tần Ngạo Thiên hít sâu một hơi, trầm trọng hỏi. Lâm Xung không dám giấu diếm, đành phải nặng nề hồi đáp "Thuộc cấp Chúc Hồ, Chúc Bru, Khẩu Trấn Viễn, Lý Tập bốn người. Phó tướng Hoàng An, đội suất Hàn Bá Long, Chu Thông chung bảy người bỏ mình." Nghe nói như thế về sau Tần Ngạo Thiên thương tâm nhắm hai mắt lại, qua hồi lâu mới mở miệng nói ra "Tìm cái bia đá đến, đem tên của bọn hán khắc vào trên tấm bia đá, còn có tại thông kê một chút trận chiến này bỏ mình sĩ tốt nhóm nhân số cùng tính danh, đem bọn hán hết thầy khắc ở phía trên bia đá, bọn hán là anh hùng của chúng ta, ta muốn làm cho tất cả mọi người đều nhớ kỹ bọn hán."

"Vâng! Ta cái này phải" đám người ôm quyền lĩnh mệnh mà đi, Tần Ngạo Thiên khoát tay áo sau liền lại một lần rơi vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142 : Hùng Châu Ngụy Cơ

Ngay tại Tần Ngạo Thiên tại viện quân trợ giúp hạ đánh lui đến đây tiến công Bá Châu Liêu quân thời điểm, tại cách Bá Châu không xa hùng châu thành phụ cận, cũng là xuất hiện một chi Liêu quân.

Nguyên lai lúc trước Ngột Nhan Quang đạt được Gia Luật Diên Hi cho phép sau hết thấy đốt lên mười vạn đại quân, nhưng tại Bá Châu ngoài cửa thành lại chỉ xuất hiện năm vạn người, mà đối thành bên ngoài năm vạn người, Ngột Nhan Quang thì là giao cho ngự đệ đại vương Da Luật Đắc Trọng dẫn đầu, đồng thời đem mình dưới trướng nhị thập bát tú đem bên trong Bạch Hồ phương vị Khuê mộc sói Quách Vinh xương, lâu kim chó a đầy nghĩa, dạ dày thổ trĩ cao buru, mao ngày gà thuận thụ cao, tất nguyệt ô nước Vinh Thái, tuy hòa hầu Phan dị, tham gia Thủy Viên tuần báo bảy vị tướng quân điều đến Da Luật Đắc Trọng trong quân, giúp đỡ cùng nhau đánh hạ hùng châu thành.

Da Luật Đắc Trọng biết rõ Ngột Nhan Quang chia binh hai đường dụng ý, dạng này có thể khiến cho quân Tổng thủ vị không thể nhìn nhau, có thể tới đại hóa đánh tan quân Tổng, đánh hạ thành trì. Cho nên Da Luật Đắc Trọng còn đem mình bốn cái hài nhi Da Luật Tông Văn, Gia Luật tông điện, Gia Luật tông lôi, Gia Luật tông lâm cho từ kế châu cho mang ra ngoài, chính là vì nhất cử cầm xuống hùng châu thành. Mà kế châu thủ tướng tề xuất cũng không phải biện pháp, cho nên Da Luật Đắc Trọng liền đem phó thống quân Hạ Trọng Bảo cho phái đến kế châu đi trấn thủ thành trì đi.

Mà tại hùng châu thành bên trong, mặc dù trải qua thời gian dài vẫn không có có nhận đến Liêu quân tiến công, nhưng thành nội thủ tướng Vương Tiến ba người một mực đem thủ vệ công việc làm rất đúng chỗ, tại Da Luật Đắc Trọng năm vạn đại quân mới vừa xuất hiện thời điểm liền bị ngoài thành trạm gác ngầm cho tìm được. Vương Tiến nhận tin tức sau vội vàng hạ lệnh đóng cửa thành, chuẩn bị tốt gỗ lán lõi thạch cùng dầu hỏa, đập lên thành tường chậm đội Liêu quân công thành. Đồng thời còn phái ra tiểu tham tiền về Bá Châu báo tin.

Đương hết thấy chuẩn bị sẵn sàng thời điểm, Da Luật Đắc Trọng cười ngửa cao to đi tới hùng châu thành dưới, cao giọng hô "Thành nội quân Tổng nghe, bây giờ ta Đại Liêu Lang Chủ điều động đại quân đến đây tiến đánh hùng châu cùng Bá Châu, các ngươi đừng vọng tưởng sẽ có viện quân trước tới cứu các ngươi, bởi vì lúc này Bá Châu thành khả năng đã bị Ngột Nhan thống quân cho công phá, cho nên ta khuyên nhủ các ngươi vẫn là dừng lại làm vô vị chống cự, ngoan ngoãn mở cửa thành ra đầu hàng đi!"

"Liêu tặc bót ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, muốn chúng ta đầu hàng, là tuyệt không có khả năng, các ngươi có bản lĩnh liền đến đây công thành a" nghe Da Luật Đắc Trọng sau Vương Tiến lớn tiếng ứng hòa nói. Nghe trên tường thành gọi hàng, Da Luật Đắc Trọng liền biết, chỉ có thể nganh công, thế là liền quát to "Đã các ngươi tự tìm đường chết, vậy ta liền gọi các ngươi kiến thức một chút ta Đại Liêu nam nhi đừng mãnh!"

Nói xong câu đó về sau, Da Luật Đắc Trọng liền nhìn trưởng tử Da Luật Tông Văn một chút, Da Luật Tông Văn hiểu ý, lập tức thúc ngựa tiến lên chỉ vào trên tường thành Vương Tiến quát "Đại Tổng thất phu, ai dám ra khỏi thành đánh với ta một trận!" Nghe được Da Luật Tông Văn dưới thành khiêu khích, ở trên tường thành Triều Cái nghe không nổi nữa, muốn đi xuống ra khỏi thành nghênh chiến, lại bị Vương Tiến cho ngăn cản lại."Triều Cái tướng quân không thể, ngươi đừng quên Thiên ca dặn dò qua chúng ta cái gì, là thủ vững thành trì! Liêu quân thế lớn, Triều Cái tướng quân ngươi một khi ra khỏi thành, kia Liêu quân chắc chắn sẽ cuốn tới, đến lúc đó ta hùng châu thành nguy rồi a."

Vốn là muốn xuất chiến Triều Cái nghe Vương Tiến sau mới chợt hiểu ra nói ". Ài nha, nhờ có vương giáo đầu nhắc nhở, bằng không Triều mỗ liền muốn làm chuyện sai lầm, nhưng, liền mặc cho kia Liêu quân tiểu tướng tại chúng ta dưới thành gọi như vậy mắng sao?" Vương Tiến nhìn thoáng qua dưới thành Da Luật Tông Văn sau nở nụ cười, nói ". Triều Tướng quân chớ cần lo lắng, lại nhìn ta bản hán một tiễn" nói Vương Tiến liền lấy ra cung tiễn đến, đem mũi tên nhắm ngay kia dưới thành Da Luật Tông Văn.

Lại nói kia Da Luật Tông Văn tại dưới thành bất kể thế nào chửi rủa đều không nhìn thấy thành nội có bất kỳ động tĩnh gì, liền lớn tiếng quát mắng "Ra nha! Chẳng lẽ các ngươi Tổng quân đều là không có gan hèn nhát sao?" Ngay tại Da Luật Tông Văn phách lối thời điểm, chợt thấy một mũi tên từ trên tường thành hướng mình bắn đi qua. Bối rối ở giữa Da Luật Tông Văn quăng lên cương ngựa lùi về phía sau mấy bước, liền mấy bước này khoảng cách, khiến cho Vương Tiến cung tiễn rơi vào Da Luật Tông Văn trước người, cũng không có đã thương được mấy may, nhưng cho dù là dạng này. Da Luật Tông Văn cũng vẫn là kinh xuất mồ hôi lạnh cả người, lập tức liền giục ngựa trở về trong trận không gọi nữa mắng.

Triều Cái nhìn thấy Vương Tiến mũi tên thất bại, khó tránh khỏi sẽ có chút thất vọng, bất quá cái này nếu là đổi lại mình, chỉ sợ là ngay cả kinh sợ thối lui Da Luật Tông Văn đều làm không được, cho nên Triều Cái cũng không có nói chuyện,

Mà một bên đỏ mặt Chu Đồng thì là ôm lấy trường đao trong tay mát lạnh nhìn dưới thành Liêu quân, không có phát ra cái gì ngôn luận.

Mà kia Da Luật Tông Văn quay trở về Liêu quân trận bên trong về sau cha cũng không có trách cứ với hắn. Chỉ gặp Da Luật Đắc Trọng giương mắt nhìn thoáng qua hùng châu thành tường thành, thờ dài "Xem ra chỉ còn lại cường công cái này một loại biện pháp a, toàn quân nghe lệnh, công thành!" "Rống!" Nghe được Da Luật Đắc Trọng mệnh lệnh, mấy vạn Liêu quân lập tức a hô lên, lập tức liền cùng nhau hướng hùng châu thành công tới, tại số trong vạn người thì là nhiều chỗ có Liêu quân khiêng thang mây hướng hùng châu thành phóng đi.

Mà liền tại Liêu quân bắt đầu công thành một khắc này bắt đầu, Vương Tiến cùng Triều Cái liền thu hồi trò chuyện, khẩn trương nhìn xem mãnh liệt mà đến Liêu quân, nắm chặt vũ khí trong tay. Mà một bên Chu Đồng cũng không còn là thờ ơ lạnh nhạt tư thái, chỉ gặp Chu Đồng tiến lên một bước nhìn thoáng qua Liêu quân trận hình, trong khi nhìn thấy Liêu quân trận bên trong thang mây thời điểm liền cao giọng chỉ huy nói ". Cùng tiến thủ, tập trung xạ kích Liêu trong quân khiêng thang mây binh lính, nhanh!"

Trên tường thành cung tiễn thủ nhóm đang nghe được Chu Đồng chỉ huy sau liền đổi loạn xạ vì tập trung xạ kích, mũi tên nhao nhao chỉ hướng Liêu quân khiêng thang mây binh lính. Mà tại quân Tổng cung tiễn thủ tập kích xạ kích dưới, khiêng thang mây tiến lên Liêu quân bộ đội tử thương thảm trọng, chế làm công thành thang mây không có tiến lên trước một bước. Mà dạng này những cái kia vọt tới hùng châu thành hạ Liêu quân nhóm bởi vì không có khí giới công thành, đập không lên tường thành, liền đành phải dưới thành chờ đợi.

Mà lúc này, đã sớm ở trên tường thành chờ đợi thật lâu các tướng sĩ đều đã bách không kịp đem trong tay mình khối lớn bàn đá hướng phía dưới ném đi, dẫn đến Liêu quân tử thương thảm trọng. Da Luật Đắc Trọng nhìn quân Tổng chỉ huy thoả đáng, liền thu hồi lòng khinh thị, hô "Mời công thành xe!" Ra lệnh một tiếng, liền gặp một cỗ to lớn công thành gỗ chế công thành xe bị hơn năm mươi tên Liêu quân lực sĩ tổng quân trong trận cho đẩy ra.

Da Luật Đắc Trọng gặp công thành xe đẩy ra sau khi đến liền vung tay lên, vung hướng hùng châu hướng cửa thành nói ". Đụng mở cửa thành!" "Tuân mệnh!" Hơn năm mươi tên Liêu quân lực sĩ nghe được hiệu lệnh sau liền đẩy lên công thành xe, hướng hùng châu thành môn xuất phát mà đi. Tại trên tường thành Vương Tiến ba người nhìn thấy công thành xe sau khi xuất hiện đều tại tâm đầu lau một vệt mồ hôi, cái này nếu để cho Liêu quân đem phá ra cửa thành, kia không liền xong rồi sao, chỉ bằng trong thành này hơn một vạn tướng sĩ làm sao có thể ngăn cản được ngoài thành kia năm vạn Liêu quân tàn phá.

Nghĩ tới đây, ba người liền cùng nhau phát lệnh nói ". Cùng tiến thủ, bắn công thành xe, đừng cho hắn tới gần cửa thành" cung tiễn thủ nhóm nghe được hiệu lệnh, liền thay đổi mũi tên, hướng kia công thành xe vọt tới. Mà dạng này liền cho Liêu quân thang mây thả ra một con đường, tại thang mây phụ cận Liêu quân nhóm trong nháy mắt liền tiến lên một bước, nâng lên thang mây, hướng tường thành tiến đến. Mà cung tiễn thủ nhóm tập kích đối với công thành dưới xe Liêu quân lực sĩ lực sát thương cũng không lớn, bởi vì ngay tại chúng lực sĩ nhóm hướng trên đỉnh đầu, còn có một cái đại mộc tấm che dùng để ngăn cản Tổng quân tướng sĩ cung tiễn. Trong nháy mắt, công thành xe liền rời môn càng ngày càng gần.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143 : Chu Đồng Tiến Lui Liêu Tặc

Vương Tiến ba người nhìn xem chậm rãi tới gần cửa thành công thành xe lo lắng không thôi, Chu Đồng chú ý tới kia công thành trên xe phương dùng để tiến hành phòng hộ tác dụng làm bằng gỗ tấm che, đột nhiên một kẻ xông lên đầu. Chỉ gặp Chu Đồng từ bên cạnh một cung tiễn thủ trong tay cầm qua cung tiễn đến, đem mình áo bào xé đi một đầu, đem nó quấn quanh ở mũi tên bằng sắt mũi tên bên ngoài đánh tốt kết sau tại đầu hỏa bên trong chiếm một chút, sau đó lại ở trên tường thành trong chậu than mang tới hỏa chủng, về sau tại mũi tên thiêu đốt lên hùng hực liệt hỏa thời điểm hướng kia chất gỗ tấm che bắn ra ngoài.

Chỉ gặp Chu Đồng mũi tên tại đó chơi lúc lắc vạch ra một đạo mỹ lệ đường vòng cung, sau đó liền vũng vàng rơi vào kia to lớn tấm che phía trên. Lúc này, không khí phảng phất dừng lại, chỉ gặp Vương Tiến, Triều Cái hai người cùng kia Da Luật Đắc Trọng đều đem ánh mắt chăm chú khóa ổn định ở Chu Đồng bắn ra chi này lửa trên tên. Nháy mắt sau đó, toàn bộ làm bằng gỗ tấm che liền từ chi kia hỏa tiễn chỗ cổ lên hỏa điểm bắt đầu cháy rừng rực.

Lúc này cũng không cần Chu Đồng nói thêm nữa, tất cả cung tiễn thủ đều nhao nhao bắt chước Chu Đồng, cầm trong tay mũi tên chế tác thành hỏa tiễn, hùng hăng hướng kia to lớn tấm che vọt tới. Không bao lâu, Liêu quân công thành trên xe tấm che liền dấy lên hùng hực liệt hỏa. Tại phía dưới các vị Liêu quân lực sĩ nhóm cảm nhận được đang thiêu đốt công thành sau xe, tất cả đều bỏ xe mà chạy, đương nhiên lúc này bọn hắn y nguyên trở thành mục tiêu công kích, chạy đến Liêu quân lực sĩ nhóm đều nhao nhao trúng hỏa tiễn, tiếp theo bị thiêu chết. Mà chiếc kia công thành xe, cũng liền bắt đầu cháy rừng rực.

Giải quyết hết đề người đầu đầu công thành xe về sau, Vương Tiến cùng Triều Cái mừng rỡ không thôi."Chu Đồng tướng quân thật sự là cơ trí a, còn

muốn ra biện pháp này đến, nhất cử phá Liêu tắc công thành xe, lão phu bội phục a" Vương Tiến phát ra từ nội tâm đối Chu Đồng tán dương. Chu Đồng đối mặt Vương Tiến khích lệ mỉm cười, nói ". Kỳ thật cũng không có cái gì, vương giáo đầu, Liêu quân thang mây đã dựng vào tường thành, chúng ta nhanh đi chi viện a" "Tốt, đi!" Sau một khắc, Vương Tiến ba người liền nhấc lên vũ khí đến phân biệt chạy tới thang mây dựng vào tường thành chỗ.

"Phụ thân, kia viên râu dài Tổng đem vậy mà phá chúng ta công thành xe" Da Luật Tông Văn xa xa chỉ vào trên tường thành Chu Đồng nói. Da Luật Đắc Trọng nhìn thấy "Mỹ Nhiệm Công" Chu Đồng sau cũng kìm lòng không đành cầm búa lên mình cái cầm chỗ sợi râu đến, nói "Không sao, chúng ta thang mây đã dựng vào hùng châu thành tường, chỉ cần chúng ta tướng sĩ leo lên tường thành, liền có thể đem nó đánh hạ." Nói lên lời này đến, Da Luật Đắc Trọng cũng là không biết từ nơi nào tới như thế lớn tự tin, lại dám nói này khoác lác.

Bất quá rất nhanh, Da Luật Đắc Trọng liền biết kia hết thảy đều chỉ là mình huyền tưởng mà thôi, bởi vì Vương Tiến, Chu Đồng, Triều Cái ba người là thật rất dũng mãnh, những cái kia trước đó thừa dịp loạn đập lên thành tường Liêu quân tướng sĩ đều không ngoại lệ toàn bộ bị ba người này cho đánh chết, mà quân Tổng tại không chế được trên tường thành thể cục về sau liền bắt đầu đem đầu mâu chỉ hướng dưới thành, cùng không trung ngay tại leo lên thang mây Liêu quân nhóm.

Rất nhanh, những cái kia Liêu quân nhóm liền cảm nhận được, cái gì gọi là ác mộng. Chỉ vì Tổng quân tướng sĩ nhóm đem những cái kia sớm đã chuẩn bị xong gỗ lăn lôi thạch bắt đầu không cần tiền hướng phía dưới đập tới. Ngay tại leo lên tường thành Liêu quân nhóm có bị tảng đá lớn đập trúng, từ thang mây phía trên rớt xuống, mà tại hấn rơi xuống thời điểm còn đem phía dưới ngay tại trên mạng leo lên Liêu binh cũng cho mang xuống dưới.

Còn có Liêu binh bị từ trên tường thành giội xuống nấu xong nước sôi cho nóng cái trong ngoài đồ bùng, rớt xuống thang mây. Về sau Chu Đồng gặp Liêu quân leo lên người đông đảo, liền bắt đầu phân phó sĩ tốt nhóm cùng một chỗ đem Liêu quân chỗ đỡ thang mây cho đẩy ra. Đám người rất nhanh liền hữu mô hữu dạng đi theo chuyển lên, trong lúc nhất thời vô số thang mây bị quân Tổng đẩy rời tường thành. Có đứng thẳng ở không trung, tại thang mây phía trên Liêu binh nhóm đều sợ hãi ôm chặt thang mây. Mà đa số thang mây thì là trực tiếp lật lại, đem nó bên trên Liêu binh nhóm ngã cái ngựa mặt chỉ lên trời.

Kia Da Luật Đắc Trọng gặp tình hình không tốt, tình hình chiến đấu bất lợi, liền vội vàng hạ lệnh "Truyền ta quân lệnh, bây giờ thu binh, rút lui!" Phía trước Liêu quân nhóm nghe được phe mình trận trong doanh trại cái chiêng tiếng vang lên, liền nhao nhao rút lui, đang rút lui sau khi vẫn không quên đem thang mây các loại vật phẩm cùng nhau mang đi. Mà Vương Tiến bọn người gặp Liêu quân lui binh về sau đều là thật sâu thở ra một hơi, tán thán nói "Hôm nay may mắn mà có Chu Đồng tướng quân a, nếu không phải người nghĩ ra lấy hỏa tiễn phá địch quân công thành xe,

Hiện tại còn không biết sẽ phát triển đến loại nào cục diện đâu "

Chu Đồng chấp tay nói "Lần này lui binh toàn theo trọng tướng sĩ lấy tính mệnh thủ vệ thành trì, Chu Đồng không dám một mình ôm công" gặp Chu Đồng được đại công còn một điểm không có ngạo mạn chỉ khí, Vương Tiến rất là vui mừng. Hấn nặng nề mà vỗ vỗ Chu Đồng bả vai nói "Người yên tâm, Chu Đồng tướng quân, biểu hiện của người lão phu ta đều nhìn ở trong mắt , chờ Liêu quân lui binh về sau, ta chắc chắn hướng Thiên ca chi tiết bẩm báo, hiện tại chúng ta vẫn là đến thương thảo một chút đối địch sự tình đi. Hôm nay Liêu binh lui binh, chỉ là bởi vì chuẩn bị còn không đầy đủ, lại thêm bọn hấn công thành xe bị thiêu hủy, lúc này mới sẽ lui binh. Theo ta thấy, mấy ngày sau, Liêu quân nhất định sẽ còn ngóc đầu trở lại, mà đến lúc đó, chỉ sợ sẽ là chân chính quyết định hùng châu thành tồn vong thời điểm."

Nghe được Vương Tiến phân tích, Chu Đồng cùng Triều Cái đều là rất là tán thành. Triều Cái hỏi "Hiện tại cũng chỉ có thể chậm đợi Thiên ca viện binh" mặc dù trước đó Da Luật Đắc Trọng nói Tàn Ngao Thiên hiện tại đã tự thân khó bảo toàn, nhưng tại Vương Tiến ba người tâm bên trong, Tàn Ngao Thiên là nhất định sẽ phái binh trước tới cứu viện, hấn là khẳng định sẽ đánh bại Liêu quân. Đây là đối Tàn Ngao Thiên tín nhiệm, cho nên nhiệm vụ của bọn hấn, chỉ là ở chỗ này nghiêm phòng tử thủ, đem cái này năm vạn Liêu quân lôi ở, đừng cho bọn hấn lại đi gây sự với Tàn Ngao Thiên.

Mà tại kia Liêu quân doanh trong trại, Da Luật Đắc Trọng cùng thứ tư cái hài nhi mặt sắc mặt ngưng trọng tại đại tướng bên trong suy tư phá địch kế sách. Hiện nhiên bọn hấn đối với Chu Đồng dùng hỏa tiễn thiêu hủy công thành xe một chuyện cảm thấy như là sấm sét giữa trời quang, bởi vì một khi công thành xe không phát huy được tác dụng, vậy nếu là toàn bằng chiến thuật biến người ngành công, thương vong thể nhưng là khó mà đoán chừng. Mà lại coi như như thế, Da Luật Đắc Trọng cũng không có hoàn toàn chắc chắn đánh hạ hùng châu thành tới.

Mọi người ở đây suy tư phá địch kế sách thời điểm, bỗng nhiên Da Luật Đắc Trọng nhĩ tử Gia Luật tông điện nói "Phụ thân đại nhân, nếu là chúng ta tại công thành xe làm bằng gỗ tấm che phía trên lại thêm một khối lớn tấm sắt đầu? Cứ như vậy quân Tổng liền không cách nào đem nó thiêu hủy, mà lại tấm sắt đối với cung tiễn phòng hộ tác dụng càng tốt, có thể đem chúng ta tổn thất xuống đến thấp nhất." Da Luật Đắc Trọng nghe Gia Luật tông điện sau lại một suy tư liền nặng nề mà vùng quỳ nện ở trên mặt bàn nói ". Đúng a, tăng thêm tấm sắt không phải tốt sao, tông điện, lần này nhớ người một công."

Gia Luật tông điện nghe xong vui vẻ nói "Đa tạ phụ thân đại nhân" Da Luật Đắc Trọng cười gật đầu một cái nói "Tông điện, cái này đánh chế thiết tấm một chuyện liền giao cho người, người mau mau tìm công tượng đến gấp rút chế tạo gấp gáp. Chúng ta nhất định phải tại trong thời gian nhanh nhất tạo ra đến , chờ đến lúc đó, ta nhất định phải nhất cử đánh hạ cái này hùng châu thành đến!" "Vâng, hài nhi lĩnh mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144 : Giả Chết

Tại hùng châu thành phát sinh chiến hỏa thời điểm, Bá Châu thành chiến hỏa đã tạm thời dập tắt, bất quá Ngột Nhan Quang đại quân cũng không có lui về U Châu, mà là tại Bá Châu ngoài thành hai mươi dặm chỗ đầm xuống doanh trại tĩnh dưỡng, tùy thời chuẩn bị lại đối Bá Châu thành khởi xướng tiến công. Mà Tần Ngao Thiên trước đó bởi vì thụ thương được đưa đến điện trong soái phủ tiến hành trị liệu, hiện tại mặc dù thân thể đã không việc gì, nhưng Tần Ngao Thiên vẫn là quyết định tạm thời đem tin tức này giấu điếm xuống tới, mà lại cũng không ở bên ngoài lộ diện, để cho Liêu quân tại không có thăm dò mình phải chăng bỏ mình tình huống trước đó không dám tùy tiện tiến công.

Vừa mới trải qua chiến hỏa tàn phá Bá Châu thành nội một mảnh hỗn loạn, may mắn tại đại chiến bắt đầu thời điểm Tần Ngao Thiên liền an bài Ngô Dụng tới Chu Vũ Tiêu Nhượng Kim Đại Kiên đẳng quan văn đem dân chúng cho chuyển dời đến cửa Nam rồi xa chiến hỏa chỗ, dạng này cũng tránh khỏi thương tới vô tội. Mà tại biết Tần Ngao Thiên trước đó dụng ý về sau, dân chúng trong thành nhóm cũng đối Tần Ngao Thiên cách nhìn thay đổi rất nhiều, không còn giống như trước đó như vậy nhục mạ. Hiện tại tất cả đều tại quan tâm bọn hắn Tần tướng quân an nguy, đồng thời vì đó cầu nguyện, thậm chí còn có không ít tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng chi sĩ nhao nhao tham quân, trợ giúp dân chúng trong thành nhóm tu bổ tổn hại phòng ốc.

Ngay tại cách Bá Châu thành nam môn cách đó không xa một chỗ vút bỏ trong phòng, mấy tên người áo đen quý quý túy túy chạy vào gian phòng bên trong đồng thời đóng kỹ cửa. Bên trong ngồi một người trung niên nam tử, còn thỉnh thoảng đến xoa bị thương bờ mông. Không tệ, nam tử trung niên này chính là kia bị Tần Ngao Thiên trọng trách Đồng Quán. Đồng Quán tại Tần Ngao Thiên đại quân rời đi về sau liền phái đi mấy tên sát thủ áo đen trước đi tìm hiểu tin tức. Kết quả những người kia liền ở ngoài thành gặp được Khẩu Trần Viễn bọn người mở mở cửa thành nghênh đón Liêu quân vào thành một màn.

Đồng Quán nghe tin tức này sau không khỏi giật nảy cả mình, mà lại tới gần Bá Châu mấy ngày nay Đồng Quán cũng là nghe được Tần Ngao Thiên muốn cưới Liêu quốc công chúa truyền ngôn, hiện tại lại thêm mấy tên thủ hạ tận mắt chứng kiến, Đồng Quán đầu tiên là cúi đầu cười trộm, cười cười liền chuyển thành ngửa đầu cười ha ha. Đồng thời nói "Ha ha ha, đây thật là trời cũng giúp ta, Tần Ngao Thiên, có cái này thông đồng với địch phản quốc tội danh, ta nhìn ngươi kết thúc như thế nào. Ta muốn để ngươi vì trước ngươi đủ loại hành vi trả giá đắt! Hừ, đi, hồi kinh!"

Lập tức Đồng Quán liền dẫn tâm phúc cùng sát thủ áo đen nhóm hướng về Biện Kinh trở lại đi, lại cũng không biết về sau Bá Châu thành nội phát sinh hết thảy. Mà Tần Ngao Thiên tại điện trong soái phủ dưỡng thương thời điểm, từ hùng châu thành tới trình sát chạy tới Bá Châu, đồng thời tại Lâm Xung hội kiến hạ nói ra hùng châu thành nguy cơ tình thế. Lâm Xung sau khi nghe được cảm giác việc này quá lớn, liền đi cáo tri cho Tần Ngao Thiên.

Tần Ngao Thiên nghe được hùng châu nguy cấp tin tức bước nhỏ là kinh hãi, sau đó lại là âm lãnh nói "Tốt, cùng ta toàn diện khai chiến có phải hay không, tốt, vậy ta liền đánh cho ngươi có đến mà không có về, truyền lệnh tất cả tướng lĩnh đến ta điện trong soái phủ tập hợp, thương thảo lui địch kế sách." "Phải" Lý Chế Vương Hồ Tôn Tài ba người người lĩnh mệnh tiến đến tìm trong thành tướng lĩnh đến, mà Ngô Dụng đẳng quan văn cũng bị Từ Trọng cho tìm tới.

Đương tất cả mọi người tụ tập đến Tần Ngao Thiên thư phòng thời điểm, Tần Ngao Thiên lúc này mới đem hùng châu bị Liêu quân vây quanh tiến công sự tình nói ra. Đám người nghe xong đều là kinh hãi, bởi vì hùng châu thành bên trong về phần Vương Tiến Chu Đồng Triều Cái ba người trấn thủ, thành nội binh lính cũng mới chỉ một vạn tân binh, bốn ngàn lão binh mà thôi, làm sao có thể ngăn cản được người Liêu năm vạn đại quân tiến công. Mà lại từ cái này phía sau tất cả mọi người là bên nhảy cảm giác được hiện tại chiến cuộc cái biến, hiển nhiên Liêu người đã phát động toàn diện tiến công.

Tần Ngao Thiên để cho người trước an tĩnh lại, sau đó liền hướng Ngô Dụng dò hỏi "Sáng thêm tiên sinh, không biết chúng ta trong thành hiện tại có thể chiến chi sĩ còn có bao nhiêu?" Ngô Dụng nghe xong liền lập tức nói lại "Bá Châu thành nội vốn có binh lính nhóm còn có bảy ngàn người chi là bị chút vết thương nhẹ, còn có thể tái chiến, mà Quan Thắng tướng quân mang tới ba vạn viện quân thì là chỉ hao tổn hai ngàn nhân mã mà thôi, cho nên bây giờ trong thành có thể chiến chi sĩ tổng cộng có ba mươi lăm ngàn người "

Nghe Ngô Dụng sau khi trả lời Tần Ngao Thiên an một chút, sau đó liền hạ lệnh "Tốt, Quan Thắng tướng quân, vậy liền làm phiền ngươi mang Tuyên Tán Hách Tư Văn hai người lĩnh một vạn nhân mã trước đi cứu viện hùng châu đi, đồng thời đối ngoại công bố ta bị Liêu quốc công chúa đâm trúng trái tim, đã bắt trị bỏ mình, hiện ở trong thành hết thảy sự vật lấy Lâm Xung Quan Thắng hai người cầm đầu. Quan Thắng tướng quân lĩnh binh tiến đến chi viện hùng châu,

Lâm Xung tướng quân thì là dẫn đầu còn lại hai mươi lăm ngàn nhân mã cô thủ Bá Châu."

"Cái này, đem tin tức lan rộng ra ngoài ngược lại là có thể, bất quá không biết Thiên ca ngươi vì sao muốn làm như vậy a?" Đối Tần Ngao Thiên an bài Lâm Xung rất là không hiểu, cái khác chúng tướng cũng là như thế. Lúc này đã thấy Tần Ngao Thiên nở nụ cười gần nói ". Liêu quân đã cùng ta toàn diện khai chiến, vậy ta tự nhiên không thể bị động như vậy a. Da Luật Đắc Trọng dẫn đầu đại quân tiến công hùng châu, kia lúc trước hẳn chỗ trấn thủ kẻ châu chẳng phải trông không sao?"

Nghe được Tần Ngao Thiên lại thêm nhìn thấy Tần Ngao Thiên biểu lộ, đám người phảng phất đều biết Tần Ngao Thiên muốn làm cái gì. Ngô Dụng thì là mở miệng hỏi "Tướng quân ngươi là nghĩ tập kích bất ngờ kẻ châu để giải hùng châu nguy hiểm?" Tần Ngao Thiên gật đầu cười nói "Tiên sinh quả nhiên là một điểm liền rõ ràng a" Công Tôn Thắng thì là mở miệng nói "Nhưng kia kẻ châu cách này rất xa, hơn nữa còn xâm nhập Liêu quốc nội địa, thậm chí còn có thể uy hiếp được Liêu quốc đô thành U Châu, chi sợ chuyển này sẽ không đơn giản a."

Tần Ngao Thiên nghe được chuyển này tồn tại đủ loại khó khăn sau trên mặt thần sắc không có biến hóa chút nào, mà là cười nói "Cho nên ta mới hạ lệnh trong quân đội phát ra ta đã bỏ mình tin tức, chính là vì tệ Liêu quân, tốt để bọn hắn đối ta buông lỏng cảnh giác. Tại tình hình này hạ ta tin tưởng, bằng ta cùng ta Lang vệ nhóm hội công gỡ xuống kia kẻ châu. Công Tôn tiên sinh, kẻ châu là quê hương của ngươi, chắc hẳn ngươi đối nơi đó con đường nhất định rất là quen thuộc, chuyển này ta muốn cho ngươi vì ta dẫn đường, không biết có thể?"

Công Tôn Thắng nghe xong chấp tay thờ dài nói ". Tướng quân có lệnh, thắng không chối từ, vừa vận thắng cũng có thể về cố hương xem xét, còn có thể

đi Nhị Tiên Sơn bên trên bái phỏng một chút tôn sư." Nghe được Công Tôn Thắng nói như vậy về sau, chúng tướng bên trong lại là có hai người đi ra bái nói ". Thiên ca, chuyến này liền mang ta lên đi, ta cũng nghĩ đi Nhị Tiên Sơn bái phỏng một chút tôn sư." Tàn Ngạo Thiên quay đầu nhìn lại, đứng là Phiền Thụy cùng Chu Vũ hai người. Nguyên lai hai người này thời gian trước cũng qua kia Nhị Tiên Sơn, còn từ La chân nhân chỗ học được một chút đồ vật đến, chỉ là do ở thời gian ngắn ngủi, cho nên cũng không có Công Tôn Thắng như vậy nổi danh thôi.

Tàn Ngạo Thiên vốn không muốn mang nhiều người như vậy tiến đến, nhưng người ta Phiền Thụy cùng Chu Vũ đều là muốn đi Nhị Tiên Sơn bái phỏng lão sư, mình lại nào có thể cự tuyệt đâu, thế là liền nói "Khó được hai người các ngươi có này tâm ý, muốn đi cũng được, bất quá chuyến này hẳn là mười phần hung hiểm, nhìn các ngươi chuẩn bị sẵn sàng." Phiền Thụy cùng Chu Vũ nghe xong trên mặt toàn không đổi sắc nói ". Ngươi yên tâm đi Thiên ca, chúng ta không sợ." Tàn Ngạo Thiên nhìn hai người một chút sau gật đầu nói "Tốt, vậy chúng ta liền thu dọn đồ đạc, tối nay liền thừa dịp lúc ban đêm lên đường."

Lúc này Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sát thì là kêu ầm lên "Thiên ca, chuyến này hung hiểm vạn phần, ngươi đem ta hai người cũng cho mang lên đi, trên đường cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau" nghe được hai người lời này còn không đợi Tàn Ngạo Thiên nói cái gì đó, chúng tướng còn lại cũng nhao nhao kêu la để Tàn Ngạo Thiên mang lên chính mình. Tàn Ngạo Thiên nhíu mày nói "Không thể, ngoại trừ Lang vệ cùng Công Tôn tiên sinh ba người bên ngoài ta ai cũng không mang theo, các ngươi đều cho ta ở chỗ này đằng hoàng thủ thành, nếu là ta trở về phát hiện Bá Châu bị Liêu quân đánh hạ, xem ta như thế nào thu thập các ngươi!"

Tại Tàn Ngạo Thiên dưới đảm uy, Lỗ Trí Thâm bọn người liền không có tính tình, ai đi đường nấy, Tàn Ngạo Thiên cũng cùng Quan Thắng bọn người cùng nhau thu thập bao khóa đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145 : Quan Thắng Trảm Tướng

Qua sau nửa canh giờ, Tàn Ngạo Thiên đám người cũng đã thu thập xong bọc hành lý, tại chỗ cửa thành tập hợp lại cùng nhau. Lúc này Tàn Ngạo Thiên nói "Quan Thắng thượng tướng, hùng châu liền giao cho ngươi, nhất định phải giữ vững a thành trì, đánh lui Liêu quân" Quan Thắng trịnh trọng nói "Yên tâm đi, Tàn tướng quân, chỉ cần nào đó còn có một hơi tại, liền sẽ không để cho Liêu quân bước vào ta Đại Tống thành trì một bước." "Tốt, vậy chúng ta liền cùng lúc xuất phát đi, mở cửa thành!"

Trước đó Quan Thắng một nhóm tại đến Bá Châu trước đó cũng đã bị Đồng Quán cho ghi hận, cho nên tại Quan Thắng bọn người tiến vào Bá Châu về sau liền nhận lấy Tàn Ngạo Thiên cải biến, phụng Quan Thắng vì thượng tướng, Dương Ôn, Tuyên Tán, Hách Tư Văn ba người vì thuộc cấp, Lăng Chấn làm phó tướng. Mà bởi vì tình huống khẩn cấp, Tàn Ngạo Thiên còn cũng không có cùng Lăng Chấn trò chuyện bên trên, chỉ là để Ngô Dụng nhấn cho hắn để hắn có thể không cần theo quân xuất chinh, chỉ cần một lòng trong thành nghiên cứu Phong Hòa pháo liền có thể. Đối với mệnh lệnh này Lăng Chấn tự nhiên mừng rỡ không thôi, rất nhanh liền đem thể xác tinh thần đầu nhập vào nghiên cứu bên trong. Mà trước đó tại chiến sự bên trong bị bắt làm tù binh Đáp Lý Bật cùng Ngột Nhan Diên Thọ bọn người Tàn Ngạo Thiên cũng là căn bản không có thời gian để ý tới, trực tiếp đem bọn hắn nhốt vào trong lao xong việc.

"Kẹt kẹt" ở cửa thành mở ra một nháy mắt, Quan Thắng liền hạ lệnh đại quân xuất phát, mang theo Tuyên Tán Hách Tư Văn hai viên thuộc cấp tiến đến hùng châu chi viện, mà Tàn Ngạo Thiên thì là mang theo Công Tôn Thắng Phiền Thụy Chu Vũ ba người cùng kia bốn trăm Lang vệ thừa dịp bóng đêm đi theo đại quân cùng rời đi Bá Châu, chạy về phía kia kế châu mà đi. Quân Tống động tĩnh bên này tự nhiên là không thể gạt được Ngột Nhan Quang nhãn tuyến, khi biết Bá Châu có binh mã ra khỏi thành thời điểm, Ngột Nhan Quang liền biết nhất định là Da Luật Đắc Trọng tại hùng châu đã triển khai tiến công, chỉ này quân Tống chính là tiến đến chi viện. Thế là Ngột Nhan Quang liền phái dưới tướng Bắc Phương Huyền Vũ thủy tinh Đại tướng khước lại ra thanh mang theo Vương Cảnh, lời xuân, biện quân bảo đảm, Lý phục bốn người đốt lên một vạn Liêu quân tiến đến chặn đường.

Rất nhanh, khước lại ra xong đại quân liền cùng Quan Thắng mang viện quân giao hội đến một chỗ, Quan Thắng thấy phía trước có Liêu quân chặn đường, liền hạ lệnh đại quân đình chỉ tiến lên, ngay tại chỗ dọn xong quân trận đối địch. Khước lại ra thanh thì là chiến ra quát to "Ta chính là Ngột Nhan thống quân dưới tướng thủy tinh Đại tướng khước lại ra thanh, các ngươi là người phương nào, xưng tên ra" Quan Thắng chưa từng nghe qua cái này khước lại ra xong danh tự, tự nhiên không đem đề ở trong lòng, thế là liền múa lên trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Dao thúc ngựa tiến lên quát to "Ta chính là Tuyên Uy tướng quân dưới tướng thượng tướng Quan Thắng, tặc tướng chặt đầu!"

Khước lại ra thanh gặp Quan Thắng tới như thế xong, liền vội vàng đình thương giao chiến, nhưng hai người hai ngựa tương giao ở giữa chỉ một hiệp, Quan Thắng đại dao trong tay liền lách qua khước lại ra xong trường thương, từ cái cổ ở giữa xẹt qua. Khước lại ra thanh trước khi chết chỉ nói một câu "Thật nhanh, đao" lập tức liền cầm xuống ngựa đi. Tuyên Tán Hách Tư Văn hai người gặp Quan Thắng thủ thắng, liền suất lĩnh sĩ khí tăng cao quân Tống che dấy giết đi qua.

Quan Thắng cũng tiếp tục giục ngựa tiến lên tiến đi chém giết, lại tại trong loạn quân chém giết địch tướng Lý phục, Hách Tư Văn cũng là tại trong trận chém giết quân địch lời xuân, Vương Cảnh không địch lại Tuyên Tán, nghĩ muốn chạy trốn lúc lại bị Tuyên Tán liên châu tiễn bắn xuống ngựa đến, chết bởi loạn quân chà đạp bên trong. Sau biện quân bảo đảm gặp không địch lại quân Tống, liền vội vàng suất lĩnh đại quân rút lui. Gặp Liêu quân rút đi, Quan

Thắng cũng không có hạ lệnh đuổi theo, mà là tại nguyên địa nghỉ dưỡng sức một phen đội ngũ về sau liền tiếp theo hướng hùng châu thành tiến đến.

Kia biện quân bảo đảm mang theo tàn quân bại tướng quay trở về tới Liêu quân lớn trại, hướng Ngột Nhan Quang bẩm báo tình hình chiến tranh, nghe nói lại hao tổn bốn viên chiến tướng về sau Ngột Nhan Quang tức giận không thôi. Về sau biện quân bảo đảm lại bổ sung "Chi này quân Tổng chủ tướng cũng không phải là kia trước đó Tần Ngạo Thiên, mà là một đồ mặt râu dài tay nắm một thanh Thanh Long Yên Nguyệt Dao áo xanh chiến tướng." Nghe được biện quân bảo đảm miêu tả, Ngột Nhan Quang liền biết người kia là ai, kia là ban ngày cùng mình giao thủ ba viên địch tướng một trong, vũ lực đao pháp rất là cao siêu, liền ngay cả mình đều là kém chút ăn phải cái lỗ vốn.

Khúc lợi ra thanh chết tại dưới đao của hắn cũng không hiếm lạ, có thể để Ngột Nhan Quang chỗ không hiểu là, quân Tổng chủ tướng vì sao không phải Tần Ngạo Thiên mà là cái này đại đao râu dài đem đầu. Ngay lúc này bên ngoài liền có thành nội thám tử đến báo, nói quân Tổng chủ tướng Tần Ngạo Thiên đã bỏ mình, hiện ở trong thành bình mã từ Lâm Xung cùng Quan Thắng hai người thống lĩnh, Lâm Xung phụ trách lưu lại thủ thành, mà Quan Thắng thì là xuất binh trước đi cứu viện hùng châu.

Nghe được thám tử tin tức truyền đến,

Ngột Nhan Quang lúc này mới nghĩ rõ ràng, nhưng hấn sợ đây là Tần Ngạo Thiên nghi binh kế sách, không dám tùy tiện làm quyết định, liền ra lệnh đại quân tạm thời bất động, đồng thời hướng Bá Châu thành nội thêm phái nhân thủ trước đi tìm hiểu quân Tổng tin tức, chủ yếu là tìm hiểu Tần Ngạo Thiên đến cùng chết hay không. Mà tại thám tử rời đi về sau, Ngột Nhan Quang lại sai người mời tới công chúa Da Luật Điệp Hương hướng hỏi thăm Tần Ngạo Thiên thương thế.

Da Luật Điệp Hương đang nghe tin tức đến đây Ngột Nhan Quang đại tướng trên đường thời điểm, liền mơ hồ nghe được liên quan tới Tần Ngạo Thiên trọng thương bỏ mình sự tình. Tiến vào đại tướng về sau, Ngột Nhan Quang liền bái nói ". Công chúa điện hạ, ngài đã tới" Da Luật Điệp Hương ừ một tiếng liền lo lắng hỏi "Ta đang trên đường tới nghe nói quân Tổng chủ tướng Tần Ngạo Thiên trọng thương bỏ mình tin tức, tin tức này là thật hay giả?" Ngột Nhan Quang trả lời "Là thành nội thám tử truyền về tin tức mới nhất, nói kia Tần Ngạo Thiên bị công chúa ngài đâm xuyên qua trái tim, cuối cùng bất trị bỏ mình "

Nghe được tin tức này sau Da Luật Điệp Hương chỉ cảm thấy ngực chẳng biết tại sao đột nhiên đau đớn một chút, mà Ngột Nhan Quang thì là tiếp tục nói "Ta lo lắng này lại là Tần Ngạo Thiên bày mưu kế, cho nên cũng không có có mệnh lệnh các tướng sĩ công thành, đồng thời còn muốn hỏi một chút công chúa điện hạ ngài tình huống lúc đó, không biết điện hạ ngài là có hay không đâm thủng kia Tần Ngạo Thiên trái tim" Nghe được Ngột Nhan Quang tra hỏi, Da Luật Điệp Hương thì là chi tiết đáp "Ta đích xác là đâm thủng Tần Ngạo Thiên lồng ngực, nhưng cụ thể phải chăng đâm xuyên qua trái tim cũng không biết."

Ngột Nhan Quang nghe xong trầm tư nói "Là như thế này a, kia Tần Ngạo Thiên bỏ mình tỉ lệ liền lại lớn mấy phần, bất quá còn cần tiếp tục quan sát một phen, đa tạ điện hạ cáo tri, điện hạ ta nhìn ngài hơi mệt chút, không bằng đi về nghỉ ngơi trước đi" Da Luật Điệp Hương lập tức hồn hồn ngạc ngạc nhẹ gật đầu, liền tại thị nữ dẫn đầu hạ quay trở về mình đại tướng. Tới trong đại tướng về sau, Da Luật Điệp Hương thì là mình một mình thương tâm khóc thút thút nói "Sẽ không, hấn sẽ không cứ thế mà chết đi, sẽ không "

Mà liền tại Da Luật Điệp Hương thương tâm, Ngột Nhan Quang trầm tư thời điểm, Tần Ngạo Thiên thì là dẫn theo Lang vệ nhóm tại trong đêm tối đi nhanh, trước đó Tần Ngạo Thiên đối tiến hành đặc huấn vào lúc này lộ ra cực kì hữu hiệu. Đám người đi đường tốc độ thậm chí đều là không kém gì cưỡi ngựa, mà Công Tôn Thắng ba người cũng là cẩn thận kiên trì xuống tới, dù sao ai cũng không muốn liên lụy mọi người chân sau. Mà một bên khác Quan Thắng đại quân tại đánh tan chặn đường kia một chi Liêu quân về sau trên đường đi thông suốt, cuối cùng tại ngày thứ hai lúc sáng sớm đã tới hùng châu thành.

Trong thành Vương Tiến Chu Đồng Triều Cái ba người nhìn thấy viện quân chạy đến sau đều là rất là vui vẻ, bản muốn mở cửa thành ra nghênh Quan Thắng đại quân vào thành, Quan Thắng lại là lắc đầu nói "Nếu là đại quân vào thành, chỉ sợ vẫn là bị quân chế tại người Liêu, ta muốn đem đại quân ở đây đâm xuống doanh trại, cùng hùng châu thành hình thành thế đối chọi. Như Liêu quân công ta doanh trại thì các người ra khỏi thành cứu viện, như Liêu quân tiến đánh hùng châu thành, thì quân ta xuất binh viện quân, người thấy có được không?"

Nghe được Quan Thắng lời này, Vương Tiến ba người rất là đồng ý, thế là liền hiệp trợ Quan Thắng một nhóm tại ngoài thành cách đó không xa đâm xuống doanh trại.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146 : Huỳnh đệ Liên Thủ

Quan Thắng viện quân đuổi tới hùng châu đồng thời tại ngoài thành đâm xuống doanh trại sự tình tự nhiên chạy không khỏi đối hùng châu thành nhìn chăm chăm Liêu quân. Da Luật Đặc Trọng nhìn xem chạy tới Quan Thắng đại quân, mình một mình tại trong đại tướng mắng "Ghe tởm, quân Tổng lại còn phái viện quân tới, mà lại tới vẫn là cái khó đối phó mặt hàng, vậy mà không có mang vào thành, mà là từ ngoài thành đâm xuống doanh trại đến cùng hùng

châu hình thành sừng thú, lần này nhưng càng không tốt đánh a."

Đúng lúc này, thứ tư cái hải nhi đi tới trong đại tướng. "Phụ thân, kia quân Tổng viện quân đến, chúng ta nên làm thế nào cho phải?" Da Luật Đắc Trọng tam từ Gia Luật tông lời hỏi, Da Luật Đắc Trọng lại là hỏi trước nhị từ Gia Luật tông điện nói ". Tông điện, kia công thành xe chế tạo gấp gấp thế nào?" "Hồi phụ thân đại nhân, hải nhi đã tìm được thợ thủ công, hiện tại chính đang gia tăng chế tạo, dự tính hai ngày sau đó liền có thể hoàn thành."

"Hai ngày" Da Luật Đắc Trọng nghe xong trầm tư nói "Nếu là chúng ta chờ thêm hai ngày, quân Tổng chỉ sợ sẽ còn cho là chúng ta sợ bọn hắn, tông mây, đốt lên đại quân, chúng ta bây giờ trước hết xuất binh, không đi công thành, trước đem cái này quân Tổng doanh trại cho trừ bỏ" "Vâng, hải nhi lĩnh mệnh" Da Luật Tông Văn lập tức liền trở ra trước đi triệu tập đại quân chuẩn bị đối Quan Thắng doanh trại khởi xướng tiến công. Mà Da Luật Đắc Trọng cùng còn lại tam từ cũng đều khoác ra trận đi ra đại tướng tới.

"Đồng đông đồng" ba đạo trống tiếng vang lên, Da Luật Đắc Trọng suất lĩnh lấy đại quân đã đi tới Quan Thắng doanh trại bên ngoài kêu lên trận tới. Quan Thắng nghe được tiếng trống, liền từ doanh trại bên trong mang theo binh mã ra trại đến chiến. Kia Da Luật Đắc Trọng gặp Quan Thắng khí thế uy vũ bất phàm, liền biết người này nhất định là một viên hãn tướng, thế là kêu lên "Ai đến thay ta chém giết người này?" Vừa dứt lời, liền gặp nhị thập bát tú đem a đây Nghĩa Hòa thuận thụ lớp mười một người ứng thanh mà ra, cùng nhau đến đây chiến kia Quan Thắng.

Tuyên Tán cùng Hách Tư Văn hai người gặp quân địch lại phải hai người đến đây chiến Quan Thắng, không khỏi mắng to người Liêu vô sỉ, không quá quan thắng lại là không có chút nào lo lắng, chỉ gặp Quan Thắng hai chân thúc vào bụng ngựa, liền hướng về phía trước liền xông ra ngoài chiến kia nhị tướng. "A...!" "Hắc!" A đây nghĩa cùng thuận thụ lớp mười một người một trái một phải liền hợp mà đến, Quan Thắng lại là mắt phượng nhú lại, trên tay tốc độ không giảm chút nào có thể lực phá đi, đại đao "Bang" một tiếng chém vào tại hai người vũ khí phía trên, kỳ lực chỉ lớn càng đem a đây nghĩa cùng thuận thụ cao cho kích lui lại mấy bước.

A đây nghĩa cùng thuận thụ cao bị giam thắng đánh lui sau chấn kinh tại Quan Thắng lực cánh tay, tương hổ nhìn thoáng qua nhau, liền muốn cải biến phương thức đến công quan thắng, Quan Thắng lại là không chút nào cho hai người phản công chỗ trống. Trực tiếp giục ngựa gia tốc tiến lên ra sức một bổ, a đây nghĩa vội vàng không kịp chuẩn bị, bị giam thắng bổ ở dưới ngựa. Bên cạnh thuận thụ cao kiến đồng bạn chiến tử, lại sinh không nổi báo thù chí tâm, ngược lại hướng bản trận thoát đi mà đi, Quan Thắng lại thúc vào bụng ngựa, đuổi về phía trước vòng lên đại đao đến lại quét qua, liền đem kia thuận thụ cao cho trảm ở dưới ngựa.

Da Luật Đắc Trọng gặp gãy hai tướng, sợ sĩ khí sa sút, liền không còn đầu tướng, trực tiếp hạ lệnh đại quân tiến công, tại Quan Thắng hậu phương Tuyên Tán Hách Tư Văn hai người gặp Liêu quân quy mô tiến công, liền cũng hạ lệnh tiến công. Trong nháy mắt, hai quân liền giao chiến đến một chỗ. Mà đúng lúc này hùng châu thành đại môn đánh mở, chỉ gặp Vương Tiễn, Chu Đồng, Triều Cái ba người cộng đồng nhận một vạn quân mã từ thành nội giết ra, ngăn ở Liêu quân sau bổ vào đi chém giết.

"Giết! Cho ta hung hăng giết!" Chỉ gặp Triều Cái tại Liêu quân trận bên trong phóng ngựa lao nhanh chém giết, trước đó chỉ có thể trú đóng ở tường thành nhưng làm Triều Cái cùng đồng đạo Tổng quân tướng sĩ cho nhìn gần chết, dưới mắt cái này ra khỏi thành đánh giết Liêu quân cơ hội thật tốt bày ở chỗ này, đám người há lại sẽ buông tha, thế là từng cái đều kêu la giết ra, đem trước chịu khí cho hết phát ra. Trong thành phó tướng Lữ Phương Quách Thịnh hai người cũng là suất lĩnh lấy trong tay mình lúc đầu Kim Thương Thủ nhóm tạo thành một chi mạnh hữu lực đội ngũ tại Liêu quân trận bên trong chém giết. Hai người một đỏ một trắng từ xa nhìn lại rất là chói mắt.

Mà tại hai quân vừa mới giao chiến thời điểm, Da Luật Đắc Trọng bốn con trai liền cùng nhau tìm tới quân Tổng trong trận người mạnh nhất Quan Thắng, lấy bốn địch một, đi chiến Quan Thắng. Một thân một mình chiến Gia Luật tứ tướng, đây chính là ngày sau Lô Tuấn Nghĩa làm a, đồng thời kia Lô Tuấn Nghĩa còn có thể đánh chết Gia Luật tông lâm. Nhưng Quan Thắng dù sao không có Lô Tuấn Nghĩa như vậy lợi hại, lấy mình một người một đao độc chiến Gia Luật tứ tướng vẹn vẹn chỉ có thể cam đoan vững chắc phòng thủ mà thôi, cũng không thể giống Lô Tuấn Nghĩa làm như vậy đến đánh chết một người.

Bất quá rất nhanh, Quan Thắng giúp đỡ liền đến, Quan Thắng nhắc mắt nhìn đi, gặp người kia lại cùng mình tương mạo cách ăn mặc đều giống nhau y hệt, đều là đỏ mặt râu dài, tay cầm đại đao. Khác biệt duy nhất chính là Quan Thắng chiều người đến cao một tấc, mà lại trong tay hai người đao khác biệt. Quan Thắng trên tay thế nhưng là tổ tiên truyền thừa Thanh Long Yên Nguyệt Đao, mà kia đến đem trong tay lại chỉ là một cây phổ thông đại đao mà thôi, bất quá dù cho dạng này cũng không ảnh hưởng vậy sẽ vũ dũng, chỉ nghe hán hét lớn một tiếng nói ". Chu Đồng đến vậy!" Sau đó liền đột nhập đến phía bên mình vòng chiến tới.

Đối diện Gia Luật tứ tướng gặp tới Chu Đồng lại cùng kia Quan Thắng bộ dáng cách ăn mặc đều cũng không khác biệt, cảm thấy kinh hãi nói "Hai người này chẳng lẽ huynh đệ?" Bất quá lập tức Da Luật Tông Văn liền Ngang âm thanh uống đến "Các huynh đệ đừng sợ hãi, chúng ta bốn huynh đệ liền thủ nhất định sẽ thắng qua hai người bọn họ huynh đệ" "Vâng, đại ca nói đúng, giết a" Gia Luật tông lời tại phía sau ứng thanh quát. Ngay sau đó bốn người liền lại một lần phát lực, hướng Quan Thắng Chu Đồng hai người giết tới đây.

Nhưng Da Luật Tông Văn những lời này lại là đem Quan Thắng cùng Chu Đồng hai người nói có chút xấu hổ, bởi vì hai người hôm nay mới lần thứ nhất gặp nhau, căn bản không phải cái gì huynh đệ. Cũng may hai người đều là trời sinh mặt đỏ, ngược lại cũng nhìn không ra sắc mặt biến hóa tới. Gặp kia Gia Luật tứ tướng lại công đi qua, Quan Thắng liền nói với Chu Đồng "Ngũ hồ tứ hải đều huynh đệ, Chu Đồng huynh đệ, xem chúng ta đến hợp lực phá Liêu tặc" "Nói hay lắm!" Nghe quan nêu thắng về sau, Chu Đồng hai người liền không còn đi chú ý sự tình khác, chỉ bình tĩnh ứng chiến, đối mặt xâm phạm Gia Luật tứ tướng.

Chỉ gặp trên chiến trường, hai viên áo xanh đỏ mặt râu dài múa đại đao hãn tướng phóng ngựa tại bốn viên Gia Luật tiểu tướng bên trong. Đánh cho rất là kịch liệt, thậm chí ở xung quanh cũng không dám có bất kỳ Liêu quân hoặc là quân Tổng ngừng chân, chỉ sợ không cẩn thận liền sẽ bị tai bay vạ gió. Mà sáu người ở giữa giao chiến cũng là rất nhanh liền phân ra được thắng bại, cuối cùng là kia Gia Luật tông lâm bởi vì đánh lâu lực e sợ, không địch lại Quan Thắng, bị của hắn một đao trảm ở dưới ngựa. Mà hán ba người ca ca gặp tông lâm đã bỏ mình, liền cảm thấy kinh hãi, cuống quýt giục ngựa hướng bản trận trở lại đi đồng thời hạ lệnh rút quân.

Nghe được Gia Luật tam tướng hiệu lệnh, Liêu quân rất nhanh liền tán đi. "Thống khoái" Đại Tổng các tướng sĩ tại Quan Thắng doanh trại trước đó từng cái vui vẻ nói. Mà Quan Thắng cùng Chu Đồng giữa hai người bởi vì cộng đồng kinh lịch một trận chiến sự, lại thêm ăn mặc tính nết gần, liền cùng chung chí hướng. Lúc này Vương Tiền giục ngựa đến Quan Thắng tới trước mặt, nói "Quan Thắng tướng quân, lần này Liêu quân mặc dù thua chạy, nhưng quân ta cũng là tổn thất khá lớn, không bằng tướng quân liền bỏ qua cái này doanh trại, cùng ta cùng nhau vào thành đi thôi "

Quan Thắng quay đầu nhìn thoáng qua cái này thì thể khắp nơi, gật đầu nói "Địch nhiều ta ít, bây giờ có thể lấy được một thắng liền đủ rồi, tiếp xuống chúng ta liền cùng nhau vào thành đi, cố thủ hùng châu, tuyệt không để Liêu quân bước vào nửa bước!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147 : Dạ Tập Kế Châu

Tại Quan Thắng bọn người đánh lui Liêu quân tiến vào hùng châu thành thời điểm, đóng quân tại Bá Châu ngoài thành Ngột Nhan Quang cũng đối Bá Châu phát khởi cờ nhỏ tiến công. Sở dĩ phát động cờ nhỏ tiến công, chủ yếu là vì thăm dò một chút, Tần Ngao Thiên đến cùng phải chăng đã bỏ mình. Chỉ gặp Ngột Nhan Quang lần này phái ra Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng A Lý Kỳ hai viên đại tướng, mang lên Tiêu Đại Quan, Tiết Hùng, Dư Đắc Thành, Từ Uy bốn người mang lên hơn hai vạn Liêu quân, hướng Bá Châu tường thành công tới.

Mà tại Bá Châu trên tường thành, Lâm Xung thì là dẫn theo các vị tướng lĩnh tại làm liều chết chống cự, đem đến xâm phạm Liêu quân một lần lại một lần cho kích lui xuống đi, nhưng Liêu quân lại là từ đầu đến cuối không có nhìn thấy Tần Ngao Thiên thân ảnh. Tại Liêu quân lại một lần bị Lâm Xung bọn người đánh lui về sau, Ngột Nhan Quang đi tới trong đại tướng. "Lần này công thành thế nào? Quân Tổng thực lực như thế nào, có hay không nhìn thấy kia Tần Ngao Thiên?"

Đang nghe được Ngột Nhan Quang tra hỏi về sau, Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng A Lý Kỳ đứng lên trả lời "Hồi bẩm tướng quân, quân Tổng thực lực cường đại như trước, nhưng chúng ta cái này mấy lần công thành thời điểm đều là chưa từng nhìn thấy kia Tần Ngao Thiên, khả năng hẳn thật như là truyền ngôn ở trong như thế, đã bỏ mình diện soái phủ" Ngột Nhan Quang lắc đầu nói "Tần Ngao Thiên cực kì giao hoạt, không thể vọng làm phán định, mới mấy ngày nay còn nhìn cũng không được gì, chúng ta vẫn là phải hành sự cẩn thận, không thể phớt lờ." "Vâng, thống quân đại nhân." Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng A Lý Kỳ nghe xong đều là cùng nhau bái nói.

Ngột Nhan Quang ân một chút, liền quay người rời đi đại tướng. Ra đến ngoài tường, Ngột Nhan Quang giương mắt xa nhìn một cái Bá Châu tường thành, nhỏ giọng lầm bầm "Con ta duyên thọ, không biết người bây giờ phải chăng còn còn tại nhân thế, người yên tâm, bất luận như thế nào, vì phụ nhất định sẽ báo thù cho người!" Mà liền tại Ngột Nhan Quang đại quân tại Bá Châu ngoài thành thăm dò Tần Ngao Thiên là có hay không chết đi thời điểm, làm chuyện nhân vật chính Tần Ngao Thiên đã mang theo bốn trăm Lang vệ cùng Công Tôn Thắng Phiền Thụy Chu Vũ ba người đi cả ngày lẫn đêm chạy tới kia Kế Châu cảnh nội.

Tới nơi đây, Công Tôn Thắng chính là nói "Thiên ca, càng đi về phía trước chính là Kế Châu cảnh nội" Tần ngao thiên hạ khiến đình chỉ tiến lên, nhìn một chút chung quanh sơn cốc về sau, nói "Nguyên địa tìm kiếm chỗ bí mật nghỉ ngơi, mang đến sau khi trời tối, chúng ta liền thừa dịp lúc ban đêm tập thành, thế tất yếu nhất cử đoạt lấy Kế Châu, đưa cho Liêu quân một món lễ lớn." "Vâng, Thiên ca" chúng Lang vệ nhỏ giọng ứng hòa đạo, sau đó liền ngay tại chỗ tìm chỗ bí mật nghỉ ngơi.

Lúc này Công Tôn Thắng đi đến Tần Ngao Thiên bên cạnh chấp tay nói "Thiên ca, cái này phía trước chính là Nhị Tiên Sơn, ta nghĩ tiến đến trên núi bãi phóng một chút sự phụ lão nhân gia ông ta, không biết có được không?" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Tự nhiên có thể" sau đó đứng dậy hướng Công Tôn Thắng thờ dài bái nói ". Công Tôn tiên sinh trên đường đi vất vả, người liền dẫn Phiền Thụy Chu Vũ hai người cùng nhau đi Nhị Tiên Sơn đi, ban đêm tập thành, có ta cùng chúng Lang vệ là đủ rồi, đợi đến sau khi chuyện thành công, ta sẽ phái người đi trên núi tìm người."

"Tốt, như thế, kia bản đạo liền đi trước" Công Tôn Thắng hướng Tần Ngao Thiên lại là cúi đầu, sau đó liền gọi lên Phiền Thụy cùng Chu Vũ hai người cộng đồng bái biệt Tần Ngao Thiên, hướng kia Nhị Tiên Sơn bước đi. Mà Tần Ngao Thiên đang nhìn đưa Công Tôn Thắng ba người rời đi về sau, liền lần nữa nguyên địa tọa hạ nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, chỉ vì đêm tối một trận chiến.

Mấy canh giờ về sau, sắc trời dần dần biến thành đen, Tần Ngao Thiên liền đứng dậy gọi lên chúng Lang vệ "Các huynh đệ, tất cả đứng lên, chuẩn bị kỹ càng đi đoạt lấy Kế Châu sao?" "Chuẩn bị xong" nhìn xem sĩ khí tăng cao Lang vệ nhóm, Tần Ngao Thiên rất hài lòng gật gật đầu. "Tốt, hành động!" Sau đó ra lệnh một tiếng, đám người liền dung nhập vào trong bóng đêm, hướng Kế Châu chỗ cửa thành đi tới.

Tại Kế Châu thành cửa thành thủ vệ chỗ, ba năm cái binh sĩ tương hồ dựa vào thiếp đi, trên tường thành cũng là cũng không có bao nhiêu người thủ vệ. Tần Ngao Thiên bọn người nhỏ giọng đi tới dưới tường thành, đem quần quanh ở bên hông dây sắt giải xuống dưới, hướng trên tường thành vút ra đi lên. "Đình" một tiếng, dây sắt phía trên móc sắt vững vàng bắt lấy tường thành, mà tại trên tường thành thủ vệ Liêu quân nhóm lại là không có chút nào phát giác được có dị thường phát sinh.

Tần Ngao Thiên tại dưới tường thành dùng sức kéo dây sắt, gặp tương đối kiên cố về sau, liền dẫn đầu nắm lấy dây sắt đạp lên tường thành. Tại đạp lên

thành tường thời điểm, Lý Chế, Vương Hồ, Từ Trọng, Tôn Tài bốn người cũng từ chỗ hấn hướng trên tường thành ném ra móc sắt. Mấy nén hương thời gian, bốn trăm Lang vệ liền toàn bộ đập lên tường thành,

Đồng thời không có phát ra cái gì tiếng vang, cũng không có một cái nào Liêu quân phát hiện bọn hấn, bởi vì tại trên thành tường này căn bản cũng không có Liêu quân.

Khi nhìn thấy trên tường thành thủ vệ trống rỗng về sau, Tần Ngao Thiên cũng là cảm thấy kinh ngạc, sau đó liền quay đầu hướng Lý Chế bốn người dặn dò "Theo kế hoạch, hành sự cẩn thận" "Vâng, Thiên ca" sau đó đám người liền chia ba đội hướng tường thành chỗ hấn nhỏ giọng bước đi, đem nhìn thấy Liêu quân thủ vệ tất cả đều giết chết. Mà Tần Ngao Thiên thì là mang theo mấy chục Lang vệ từ trên tường thành xuống tới, đem chỗ cửa thành tất cả Liêu quân thủ vệ tất cả đều giết chết từ binh, không hề được Kế Châu thành đại môn.

Thuận lợi như vậy liền đem Kế Châu thành đại môn đoạt lấy, Tần Ngao Thiên cũng là cảm thấy kinh ngạc không thôi, đồng thời lại là đối cái này Hạ Trọng Bảo sở thiết thủ vệ nhân số rất ít cảm thấy kinh ngạc. "Cái này Hạ Trọng Bảo làm sao lại chỉ bố trí ít như vậy Liêu binh đến thủ thành?" Lập tức từ bị bắt làm tù binh Liêu quân bên trong nắm qua người, dò hỏi "Người nói, đây là có chuyện gì, vì sao cửa thành thủ vệ nhân viên sẽ như vậy ít, quân kỷ còn như thế tan rã? Ở trong đó có phải hay không có cái gì cạm bẫy?"

Kia viên Liêu binh bị Tần Ngao Thiên điểm ra đến, rất vì sợ hãi, run rẩy nói "Hồi, về tướng quân, từ khi Kế Châu thành thủ thành chủ đem Da Luật Đắc Trọng mang theo hấn bốn cái hải nhi rồi Kế Châu thành về sau, thành nội quân kỷ chính là một mực như thế tan rã." "Không phải còn có một cái gọi là Hạ Trọng Bảo tới thay thế Da Luật Đắc Trọng tới quản lý Kế Châu sao? Các người như thế nào còn sẽ như thế? Nhanh nói thật, đây có phải hay không là kia Hạ Trọng Bảo chỗ bày cạm bẫy, người nếu là không thành thật trả lời, nhưng đừng trách Tần mỗ vô tình!"

Kia Liêu quân như thế nào trải qua được Tần Ngao Thiên đe dọa, trải qua Tần Ngao Thiên hỏi như vậy, thân thể của hấn run càng thêm lợi hại, nói "Tướng, tướng quân tha mạng a, tiểu nhân lời nói, câu, câu này là thật, còn xin, tướng quân đại nhân tha, tha mạng a" "Vậy người mau nói, Hạ Trọng Bảo hiện ở nơi nào" Tần Ngao Thiên lại là thúc giục hỏi, đồng thời hai mắt càng không ngừng đang tra dò xét chung quanh tình huống, không dám có chút chủ quan.

Lại nghe kia Liêu binh lại là nói "Kia, Hạ thống quân gặp Kế Châu rồi xa chiến trường, liền buông xuống cảnh giác, một mực tại thành nội vui đùa, không hỏi quân sự. Sau nghe nói phụ cận có một cái Nhị Tiên Sơn, trên núi có cái gọi là La chân nhân đạo pháp cao cường, liền hướng lên trước núi đi học tập pháp thuật. Nhưng La chân nhân lại bởi vì Hạ thống quân vì Đại Liêu làm việc, liền cự tuyệt Hạ thống quân bái sư chỉ mời. Hạ thống quân trở về về sau giận dữ, liền đốt lên đại quân xuất chinh, muốn công bên trên Nhị Tiên Sơn đi, giết kia La chân nhân xuất khí. Mà lúc này, thành nội đại quân tất cả đều bị Hạ thống quân cho lộ ra thành, hướng kia Nhị Tiên Sơn công tới, cho nên lúc này trong thành phòng giữ mới sẽ như vậy thưa thớt."

Nghe được sự tình ngọn nguồn về sau, Tần Ngao Thiên không khỏi cười lạnh nói "Cái này Hạ Trọng Bảo thế nhưng đạo là ngốc đến có thể, kia La chân nhân chính là thế ngoại cao nhân, như thế nào hấn có thể làm bản? Bất quá dạng này cũng tốt, đạo là cho ta sáng tạo ra cơ hội" sau đó liền mệnh Tôn Tài dẫn người trông giữ tốt những thủ vệ này, mình mang theo Lý Chế bốn người hướng thành nội điện soái phủ đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148 : Đạo Pháp Lui Địch

Bởi vì trong thành thủ vệ không nhiều, cho nên Tần Ngao Thiên một nhóm rất nhanh liền dẹp xong điện soái phủ, không hề được Kế Châu thành. Tần Ngao Thiên cảm xuống Kế Châu thành sau chính là triệu tập ra toàn thành bách tính đến tuyên bố, từ nay về sau, Kế Châu thành đổi chủ, trở về Đại Tống. Dân chúng trong thành nhóm nghe tin tức này đều là nhảy cẫng hoan hô, sau này rất cực không cần lại nhận người Liêu quấy nhiễu. Mà Tần Ngao Thiên cũng là đem thân là Yên Văn mười sáu châu một trong Kế Châu cho từ Liêu trong tay người cho đoạt lại, kể từ đó, chẳng những đương Đại Tống quân uy, thậm chí còn có thể trực tiếp uy hiếp được người Liêu đô thành U Châu an nguy, tiếp theo có thể giải Bá Châu cùng hùng châu nguy cơ.

Mà tại Tần Ngao Thiên đoạt lấy Kế Châu về sau, liền đem nguyên lai trong thành người Liêu thủ vệ cho giam giữ đến trong đại lao, sau đó còn ngay tại chỗ trung binh, cộng đồng bảo vệ Kế Châu. Tần Ngao Thiên trước đó mấy lần đánh bại Liêu quân tin tức sớm đã truyền đến Kế Châu bách tính trong tai, bây giờ Tần Ngao Thiên đánh hạ Kế Châu ở đây trung binh, dân chúng tự nhiên từng cái nô nức tập nập báo danh tham quân, muốn trở thành Tần Ngao Thiên dưới trướng một viên.

Mà lại nói kia Hạ Trọng Bảo mang theo trong thành Liêu quân quy mô tiến công Nhị Tiên Sơn đi đánh La chân nhân, lại dưới chân núi chính là gặp hiểm. Hạ Trọng Bảo bốn người là giờ Mùi xuất phát, đi tới Nhị Tiên Sơn hạ lúc là giờ Thân, Hạ Trọng Bảo liền hạ lệnh nguyên địa chính đồn, đợi đến ngày thứ hai bình minh lại đến núi đi bắt yêu nói. Nhưng cái này khi trời tối xuống dưới, chính là không còn có sáng qua, vừa mới bắt đầu Hạ Trọng Bảo còn không có phát giác, chỉ cho là là mình còn chưa có tỉnh ngủ mà thôi.

Nhưng theo thời gian từ từ trôi qua, Thiên vẫn là không có mây may chuyển sáng dấu hiệu, Hạ Trọng Bảo chính là phát giác được, mình một nhóm chỉ sợ là đã trúng La chân nhân chỗ thi hạ pháp, liền vội vàng kêu lên đại quân, hướng Nhị Tiên Sơn khởi xướng tiến công. Nhưng một đoàn người lên núi con

đường bên trên, một bóng người cũng là không nhìn thấy, ngược lại hay là bị khi thì từ trong khe núi nhảy ra Bạch Hổ cho cắn giết không ít Liêu binh.

Mặc dù tại Hạ Trọng Bảo dẫn đầu dưới, chúng Liêu quân cuối cùng đem con kia Bạch Hổ giết chết, coi như đương kia Bạch Hổ bị đánh giết về sau, thì thể lại là đột nhiên tiêu tán, sau đó bắt đầu từ kia trong khe núi nhảy ra hai con cùng lúc trước Bạch Hổ tới. Hạ Trọng Bảo lại là gấp ra lệnh đại quân đối Bạch Hổ tiến hành giao sát, nhưng liền như là vừa mới bắt đầu như thế, hai con Bạch Hổ sau khi chết, cũng không có thi thể lưu lại, mà tại kia trong khe núi lại là lại xông ra bốn cái cùng trước đó giống nhau như đúc Bạch Hổ tới.

Chúng Liêu quân đều là kinh hoảng không thôi, Hạ Trọng Bảo quát to "Chúng tướng sĩ không nên kinh hoảng, cái này nhất định là kia yêu đạo chỗ thi hạ yêu pháp, đối đãi chúng ta công lên núi đi, giết yêu đạo, những này yêu pháp liền sẽ tự sụp đổ, trước mắt những này Bạch Hổ cũng sẽ biến mất, mọi người nhanh nắm chặt thời gian cùng ta lên núi." Trải qua Hạ Trọng Bảo chinh đồn về sau, Liêu quân đích thật là không còn giống như trước đó như vậy khủng hoảng, mà Hạ Trọng Bảo thì là lưu lại chút ít người đến cùng những này Bạch Hổ quần nhau, nhưng không muốn đem nó đánh giết, chỉ cần trong đó Bạch Hổ chết một chỉ, liền lập tức sẽ từ kia trong khe núi ra hai chỉ Bạch Hổ.

Bị lưu lại Liêu quân nhóm đều trùng điệp gật gật đầu, đem Hạ Trọng Bảo ghi ở trong lòng, chỉ cùng Bạch Hổ quần nhau, bảo vệ tốt tự thân tính mệnh liền có thể, mà không đi đánh giết Bạch Hổ. Hạ Trọng Bảo thì là mang theo còn lại Liêu quân hướng sơn phong công tới. Dọc theo đường bên trong sải lang hổ báo cùng rắn độc cái gì tự nhiên là không ít chiều cổ Hạ Trọng Bảo, bất quá những này đều ngăn cản không được Hạ Trọng Bảo bước chân, tại trải qua ngàn khó hiểm trở về sau, Hạ Trọng Bảo rốt cục đi tới sơn phong, thấy được La chân nhân cùng một nam tử đứng sau người.

Hạ Trọng Bảo rốt cục đi tới sơn phong, gặp được La chân nhân, liền cười ha ha lấy gọi thẳng La chân nhân bản danh nói ". Ha ha ha, la trong vất, hiện tại ngươi không có chiều số đi, nhìn ta hôm nay lấy ngươi mạng chỗ, chúng tướng sĩ nghe lệnh, tiến lên giết cái này yêu đạo, vì chết đi Liêu quân tướng sĩ nhóm bảo thù!" "Rồi!" Nghe được Hạ Trọng Bảo hiệu lệnh Liêu quân dù cho từng cái quần áo không chỉnh tề, có còn trên thân mang thương, nhưng cái này căn bản liền không ngăn cản được bọn họ trong lòng giết cái này yêu đạo vì chết đi đồng bào nhóm bảo thù quyết tâm, lại thật tình không biết nếu không phải Hạ Trọng Bảo khẳng khái lên núi tìm chuyện, bọn hắn những cái kia đồng bào nhóm cũng căn bản sẽ không chết đi.

Mà tại gặp chúng Liêu quân nhóm tiến lên đây thời điểm, La chân nhân cũng không có bối rối chút nào, chỉ là cười nhạt một tiếng, quay đầu lại hỏi hướng người sau lưng nói ". Mã Linh, ngươi cũng mặc dù ta học được một thời gian đạo pháp,

Lại thêm ngươi tự thân sớm ngày liền sẽ, hôm nay liền cùng nhau xuất ra đi, đồng thời cũng làm ngươi xuất sư kiểm trắc" kia được xưng là Mã Linh người nghe xong đối La chân nhân bái đạo "Vâng, đồ nhi cần tuân sư mệnh."

Không tệ, cái này Mã Linh chính là ngày sau tại Điền Hồ trong quân kiều đạo thanh phía dưới pháp sư, riêng có yêu thuật, chân đạp phong hỏa hai vòng, ngày đi nghìn dặm, bởi vậy người gọi hắn là "Thần Cầu Từ" . Lại có gạch vàng pháp, đánh người lợi hại nhất, phạm ra trận lúc, trên trán lại xuất hiện một con Yêu Nhân, bởi vậy người lại gọi hắn là "Tiểu Hoa Quang" . Mà Mã Linh bản thân chính là Trắc châu người, khoảng cách Kế Châu Nhị Tiên Sơn tương đối gần, lại bởi vì mình ngày thường đối đạo pháp có chút sùng bái, liền đến đây cái này Nhị Tiên Sơn bái La chân nhân làm thầy, bây giờ học có sở thành, La chân nhân lợi dụng Hạ Trọng Bảo cái này Liêu quân làm Mã Linh kết nghiệp khảo thí.

Chỉ gặp Mã Linh tiến lên một bước, nhìn thoáng qua cái này khắp nơi trên đất kêu gào đánh tới Liêu quân, tay phải cầm kiếm chỉ, lăng không chầm lấy một điểm linh quang, ngay cả sách ba phù, miệng quát "Mê hoặc nhất tinh, khu bay hòa luân. Vạn dặm hăng hách, gạch vàng phát ra tiếng. Cấp cấp như luật lệnh!" Sau đó liền gặp từ không trung hạ xuống vô số gạch vàng rơi đập mà xuống, đem dưới ngọn núi những cái kia Liêu quân nhóm tất cả đều đánh cho mặt mũi bầm dập, có chút vận khí không tốt, thì là trực tiếp bị Mã Linh hạ xuống gạch vàng cho nện chết rồi. Kia Hạ Trọng Bảo cũng bị gạch vàng cho vỡ trứng cánh tay trái, bị thương Hạ Trọng Bảo kinh hãi, không nghĩ tới tại La chân nhân sau lưng chỗ đứng nhân đạo pháp lại lợi hại như thế.

Bị Mã Linh như thế đánh, Hạ Trọng Bảo cùng Liêu quân đều đối trên ngọn núi hai người này e ngại không thôi, trước đó những cái kia sải lang hổ báo, Liêu quân nhóm còn có thể tiếp nhận, dù sao tại trong núi lớn này dù cho gặp cũng sẽ không thái quá kinh hoảng, nhưng Mã Linh chiêu này từ trên trời giáng xuống gạch vàng pháp, thế nhưng là khiến cái này Liêu quân e ngại không thôi. Một vòng gạch vàng vỡ xuống, liền đem bọn này Liêu quân dừng khí đều cho đập không có, từ dưới đất bò dậy về sau liền đều là không còn dám hướng về phía trước, ngược lại đều là hướng thân dưới hậu sơn phương hướng chạy tới, mặc cho Hạ Trọng Bảo như thế nào la lên cũng sẽ không tiếp tục nghe theo hiệu lệnh.

Cuối cùng Hạ Trọng Bảo gặp tất cả Liêu quân đều chạy, mình cũng là lại không có dám lượng tìm trên ngọn núi hai người này chuyện, cũng quay đầu hướng về sau chạy tới. Gặp tất cả Liêu quân đều rút lui, La chân nhân chính là vung lên đạo bào, trong miệng thi thảm "Đông Phương Ngọc bảo, vân lôi đại thân, hóa thân hắc long, nhiếp ma trục quý, cần quét chư hung. Cấp cấp như luật lệnh!" Sau đó lại vung về phía trước một cái phát trần, hét lớn một tiếng "Tật" . Sau đó liền gặp từ La chân nhân sau lưng dâng lên một đầu hắc long đến, trong miệng phun ra lôi điện, hướng kia Liêu quân đuổi theo.

Chỉ gặp hắc long những nơi đi qua, phun ra thiểm điện, đem chạy đi Liêu quân tất cả đều đánh chết, mà ven đường bên trên cây cối lại là không có chút nào lọt vào sét đánh, có thể thấy được La chân nhân đạo pháp chi cao. Mà lúc này Hạ Trọng Bảo cùng Liêu quân nhìn thấy đầu kia hắc long đuổi theo, không đợi bất luận kẻ nào phát lệnh, trên đuôi tốc độ đều là đột nhiên tăng vọt, hướng về dưới núi chạy như điên.

Chương 149 : Hạ Trọng Bảo Đền Tội

Lúc này Công Tôn Thắng ba người vừa vặn đi tới Nhị Tiên Sơn chân núi chỗ, còn không mang vào đền trong núi, liền xa xa nghe được trên núi có rất nhiều người quý khóc sấm trêu lên, mà lại mơ hồ trong đó còn chứng kiến có không ít người đều là từ trên núi trốn xuống dưới. Công Tôn Thắng gặp mặc đều là Liêu quân cách ăn mặc, biết kẻ đến không thiện, thế là liền cùng Chu Vũ Phiến Thụy ba người thương lượng, ngay tại chỗ bày ra chiến trận đến ngồi đợi Liêu binh tiến vào.

Chu Vũ danh xưng "Thần Cơ Quân Sư", mưu lược tự nhiên không đáng kể, bất quá hẳn cũng không phải sẽ chỉ tránh tại nơi xa bày mưu tính kế, mà là tinh thông trận pháp, hơn nữa còn có thể lên trận giết địch. Lại thêm có Phiến Thụy cái này viên trung đẳng thân thủ võ tướng, có hai người này vì Công Tôn Thắng ngăn cản Liêu quân, Công Tôn Thắng lại ở hậu phương cách làm giết tặc, chắc chắn đem cỗ này Liêu quân nhất cử tiêu diệt. Ba người làm xong quyết định, liền ngay tại chỗ tìm chút hòn đá đến nhiều giấu tại phía sau cây chậm đợi Liêu quân.

Quả nhiên, không lâu sau đó, thảm bại Liêu quân chính là đánh tới bởi chạy tới Công Tôn Thắng ba người chỗ mai phục hạ địa phương tới. Nhìn thấy Liêu quân đã đến, Công Tôn Thắng chính là làm đến pháp đến, đem trên mặt đất hòn đá toàn bộ dâng lên, hướng về Liêu quân hung hăng đập tới. Nhóm này Liêu quân đầu tiên là bị Mã Linh gạch vàng đập một đợt, lại là bị La chân nhân hắc long cho chém loạn một trận, hiện tại thật vất vả chạy thoát đến, nhưng lại bị Công Tôn Thắng hòn đá đập cái người ngã ngựa đổ. Ngay sau đó Phiến Thụy liền cùng Chu Vũ hai người từ phía sau cây giết ra, đối Liêu quân tiến hành đồ sát.

Trải qua cái này một loạt 'Quý dĩ' sự kiện về sau, đại đa số Liêu quân tất cả đều dọa đến run lấy lấy, có thậm chí trực tiếp hai tay bảo vệ đầu lâu ngồi xổm trên mặt đất cầu nguyện. Mấy ngàn Liêu quân bây giờ lại chỉ còn lại có mấy trăm số lượng, mà liền cái này mấy trăm Liêu quân sĩ khí càng là ngã xuống thung lũng, đối mặt Công Tôn Thắng cùng giết ra tới Phiến Thụy Chu Vũ hai người lại sinh không nổi mấy may lòng phản kháng.

Mà lúc này Hạ Trọng Bảo cũng tại Liêu quân bên trong, vừa mới bắt đầu Hạ Trọng Bảo chợt thấy hòn đá từ trên trời giáng xuống cũng là bối rối không thôi, tưởng rằng kia La chân nhân cùng Mã Linh đuổi tới, về sau phát hiện người trước mắt cũng không phải là trên núi người, mà lại thứ nhất đi tổng cộng liền ba người, liền nhắc lên dũng khí đến, là hết lấy vì Liêu quân sĩ khí bình đề khí. Phiến Thụy cùng Chu Vũ hai người nhìn xem chứng Liêu quân áo giáp tự nhiên đã tìm được người đầu lĩnh vị trí.

Sau nhìn thấy Hạ Trọng Bảo khuôn mặt, Phiến Thụy cùng Chu Vũ đều là vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, nghĩ không ra tại cái này hoang sơn dã lĩnh lại còn có thể đụng tới Liêu quân phó thống quân Hạ Trọng Bảo, đây thật là trên trời rơi xuống tới công tích a. Nghĩ tới đây Phiến Thụy cùng Chu Vũ hai người nhìn nhau cười một tiếng, chính là liền thủ mà hướng Hạ Trọng Bảo đánh tới. Mặc dù bây giờ Liêu quân còn có mấy trăm chỉ chúng, nhưng bây giờ phần lớn đều là bị dọa đến có chút thần chí không rõ, lại không một người đứng ra ngăn cản hai người bước chân.

Tại không có ngăn trở tình huống dưới, rất nhanh, Phiến Thụy cùng Chu Vũ hai người chính là giết tới Hạ Trọng Bảo bên cạnh. Hạ Trọng Bảo tự nhiên cũng là phát hiện giết tới hai người, nhưng Hạ Trọng Bảo lại là cảm thấy, mấy người kia đều là am hiểu làm yêu pháp, mặt đối mặt năng lực thực chiến nhất định là không mạnh. Lấy năng lực của mình nhất định có thể đem hai người này đánh giết, kể từ đó, có lẽ còn có thể tướng sĩ khí cho tăng lên đi lên.

Mang theo ý nghĩ như vậy, Hạ Trọng Bảo rút ra bên hông trường kiếm cùng Phiến Thụy hai người giao thủ với nhau. Mà về phần lúc trước hẳn trường thương đầu, sớm cũng không biết bị tại chạy trốn thời điểm tiện tay ném vào nơi nào. Nhưng khi Hạ Trọng Bảo chân chính cùng hai người trước mắt đưa trước tay một nháy mắt thời điểm, hẳn liền hối hận. Bởi vì vì cánh tay của mình thụ thương, có thể phát huy ra vũ lực chỉ có ngày xưa một nửa mà thôi, mà thực lực thế này, bằng vào đối diện cái kia làm Lưu Tinh Chùy tráng hán hẳn có thể đem mình đánh bại, huống chi tại bên cạnh còn có một cái làm song đao người đầu.

Thế nhưng là có đôi khi, một khi làm quyết định, muốn cải biến là không thể nào. Rất nhanh, Phiến Thụy lợi dụng Lưu Tinh Chùy cuốn lấy Hạ Trọng Bảo trường kiếm trong tay. Mà Chu Vũ thì là thừa dịp này thời cơ, đi lên đem song đao hung hăng chém vào Hạ Trọng Bảo trên lồng ngực. Hạ Trọng Bảo được coi trọng, trên tay lực lượng liền yếu rất nhiều, trường kiếm cũng cầm không được, thoát ly khống chế. Mà Phiến Thụy thì là thuận thế đem kia Lưu Tinh Chùy hướng phía dưới vừa rơi xuống, đúng lúc nện trúng ở Hạ Trọng Bảo trên đỉnh đầu, đem nó đập chết.

Chu Vũ gặp Hạ Trọng Bảo đã bỏ mình, liền tiến lên một đao đem đầu lâu cắt lấy sau đó quát to "Các người chủ tướng đã chết, còn không mau mau đầu hàng!" Kỳ thật kia mấy trăm Liêu quân cũng sớm đã đầu hàng.

Chỉ có số ít người còn đang tránh né không ngừng nên xuống loạn thạch mà thôi. Mà khi nhìn đến Phiến Thụy hai người đánh chết Hạ Trọng Bảo về sau, Công Tôn Thắng cũng là ngừng cách làm, đứng lại trên không trung loạn thạch trong nháy mắt liền nhao nhao rơi về tại mặt đất không còn dâng lên.

Nhìn thấy loạn thạch không còn nên xuống, chứng Liêu quân lúc này mới yên lòng lại, nhưng đối mặt với mắt ba người trước, lại là vẫn như cũ sinh không nổi mấy may lòng phản loạn, mặc cho ba người bọn họ đem mình cho trôi lại áp giải lên núi, mặc dù trong bọn họ tâm là cự tuyệt. Xuôi theo trên đường, tất cả đều là Liêu quân đám người thi thể, thấy chứng Liêu quân tù binh kinh hãi không thôi. Mà Công Tôn Thắng ba người cũng là tán thưởng liên tục.

Đến hai trên tiên sơn, La chân nhân nơi ở thời điểm, liền gặp La chân nhân cùng Mã Linh trò chuyện với nhau cái gì. Công Tôn Thắng nhìn thấy ân sư, vui vẻ không thôi, liền trực tiếp tiến lên một bước bái nói ". Sư tôn, Công Tôn Thắng về tới thăm ngài" ở sau lưng hán Phiến Thụy cùng Chu Vũ hai người cũng là cùng nhau đi theo đi lên bái nói ". Chúng ta bái kiến chân nhân" nguyên trước khi đến hai người này lên núi hỏi, chỉ là được La chân nhân một chút chỉ điểm, cũng không từng bị thụ vì đệ tử, cho nên hai người chỉ là gọi là chân nhân, cùng Công Tôn Thắng khác biệt.

Mà tại nhìn thấy Công Tôn Thắng ba người đến đây về sau, lại cũng không gặp La chân nhân có chút bối rối, chỉ gặp mỉm cười gật đầu nói "Ừm, trở về tốt." Thần thái tự nhiên, giống như là hẳn trước đó đã sớm biết Công Tôn Thắng ba người sẽ ở hôm nay đến đây thăm viếng mình. Mà ở sau lưng hán, Mã Linh thì là không hiểu hỏi "Sư tôn, ba người này là?" Nghe được Mã Linh tra hỏi, Công Tôn Thắng cùng Phiến Thụy Chu Vũ cùng nhau ngẩng đầu lên đến

đại lượng lên cái này Mã Linh tới.

Chỉ gặp dáng người khôi ngô cường tráng, mà tại chỗ trán thì là có một đạo dựng thẳng vắn, trong lúc mơ hồ lộ ra mấy phần yêu dị. Mà tại Công Tôn Thắng ba người quan sát Mã Linh thời điểm, La chân nhân thì là hướng Mã Linh mở miệng nói "Đây là sư huynh của ngươi, Công Tôn Thắng, ngươi mau tới đây chào." Nghe được lại là sư huynh của mình, Mã Linh liền hướng Công Tôn Thắng xá một cái nói ". Sư đệ Mã Linh, bái kiến sư huynh". Công Tôn Thắng cũng là cười đáp lễ lại.

Mà sau đó, La chân nhân thì là lại đối Phiên Thụy Chu Vũ hai người nói "Hai người các ngươi cùng ta cũng là hữu duyên, liền đứng lên đi." "Cám ơn chân nhân" Phiên Thụy cùng Chu Vũ hai người lập tức liền đứng dậy. Lúc này Công Tôn Thắng dò hỏi "Sư tôn, bên ta mới lên núi thời điểm trông thấy nơi đây có không ít Liêu quân, không biết cái này là duyên cớ nào?" La chân nhân nghe xong không nói gì, mà ở sau lưng hắn Mã Linh thì là từ Hạ Trọng Bảo lên núi bái sư ngày lên, đem sự tình ngọn nguồn đều hướng ba người nói ra.

Nghe xong sự tình từ đầu đến cuối về sau, Công Tôn Thắng mắng "Cái này Hạ Trọng Bảo, thật không phải là một món đồ, may mắn bây giờ đã bị chúng ta đánh giết, bằng không đợi trở về, có lẽ sẽ còn lại phái đại quân đến đây Nhị Tiên Sơn quấy rầy sư tôn thanh tu." Mà La chân nhân thì là cười nói "Thế gian vạn vật, đều có định số. Như nếu không phải Hạ Trọng Bảo bởi vì bản thân tư dục, phát đại quân đến đây công ta Nhị Tiên Sơn, ngươi Tần tướng quân lại như thế nào sẽ như vậy dễ dàng liền cầm xuống Kế Châu thành đâu?"

"Cái này, sư tôn ngươi đều biết à nha?" Nghe La chân nhân về sau, Công Tôn Thắng cùng Phiên Thụy Chu Vũ đều là ngạc nhiên không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150 : La Chân Nhân Đại Lễ

Công Tôn Thắng nghe được La chân nhân sau kinh ngạc hỏi "Chẳng lẽ đây hết thảy đều là sư tôn ngài trước đó coi là tốt? Ngài có ý chọc giận Hạ Trọng Bảo, dẫn phát đại quân đến đây Nhị Tiên Sơn, tạo thành Kế Châu phòng giữ trống rỗng, để Tần tướng quân đoạt thành?", tại nhìn thấy Công Tôn Thắng bọn người kia kinh ngạc khuôn mặt về sau, La chân nhân lơ đãng nói "Tần tướng quân là cái vì dân vì nước tốt tướng lĩnh, mà lại đối với mệnh cách, bản đạo cũng là thấy có chút mơ hồ, bất quá, liền nhìn nó trước đủ loại hành vi, bản đạo liền nguyện giúp hắn một lần, mà cái này Kế Châu thành, chính là bản đạo đưa cho Tần tướng quân quà ra mắt."

"Sư tôn ngài hiểu rõ đại nghĩa như thế, Công Tôn Thắng thay mặt Tần tướng quân cảm ơn sư phụ lão nhân gia ngài" Công Tôn Thắng cúi đầu bái đạo, ở sau lưng hắn Phiên Thụy cùng Chu Vũ hai người cũng là theo chân hướng La chân nhân xá một cái. Bái qua về sau Công Tôn Thắng lại là hỏi "Không biết sư phụ ngài nhưng nguyện theo đồ nhi cùng nhau xuống núi, đi tương trợ Tần tướng quân" La chân nhân nghe Công Tôn Thắng sau khoát tay nói "Bản đạo ta đều như thế lớn số tuổi, liền không đi theo các ngươi giày vò." Công Tôn Thắng nghe xong thất vọng không thôi.

Mà La chân nhân lại là tiếng nói nhất chuyển, tiếp tục nói "Bất quá, lão phu ta đạo là có thể dạy dỗ mấy người các ngươi đồ đệ đến, thay mặt lão phu tiến đến tương trợ Tần tướng quân đoạt lại Yên Vân mười sáu châu, đưa ta Đại Tổng bách tính một cái thanh bình thiên hạ." Nghe lời này về sau, Công Tôn Thắng đạo là không có gì, nhưng ở sau lưng hắn Phiên Thụy cùng Chu Vũ thì là hưng phấn không thôi, Chu Vũ kích động hỏi "La chân nhân, ý của ngài là, ngài nguyện ý, thu ta hai người làm đồ đệ, truyền ta hai người đạo pháp rồi?"

La chân nhân nhìn xem kích động Phiên Thụy cùng Chu Vũ, gật đầu cười. Nhìn thấy La chân nhân gật đầu, Phiên Thụy cùng Chu Vũ hai người vội vàng xuống bái nói ". Đệ tử Phiên Thụy Chu Vũ, bái kiến sư phụ." Sau đó chính là "Đồng đồng đồng" đập ba cái khấu đầu tới. Nhìn bộ dáng, thật giống như sợ La chân nhân sẽ đổi ý đồng dạng. La chân nhân nhìn thấy hai người sốt ruột bái sư dáng vẻ cũng là hiểu ý cười một tiếng, nói ". Tốt, từ nay về sau hai người các ngươi liền đều là đệ tử của ta, ở vào Công Tôn Thắng cùng Mã Linh về sau, còn không mau đi bái gặp sư huynh của các ngươi?"

Phiên Thụy hai người nghe xong vội vàng hướng Công Tôn Thắng cùng Mã Linh bái nói ". Gặp qua Công Tôn sư huynh, gặp qua Mã sư huynh" Công Tôn Thắng cùng Mã Linh hai người đều là cười trở về lễ. Sau đó La chân nhân chính là nói "Công Tôn Thắng, lần này ngươi dẫn ba người muốn lưu ở trên núi dốc lòng trên việc tu luyện một chút thời gian, vì sư tốt đem Ngũ Lô Thiên Tâm chính pháp truyền thụ cho ngươi. Mà ngươi hai cái sư đệ cũng là cần lưu ở trên núi trên việc tu luyện một chút thời gian mới có thể xuống núi."

Nghe lời này sau Công Tôn Thắng ba người đều là dừng lại, lập tức nói "Sư phụ, như thế rất tốt, nhưng chỉ là chúng ta lần này đến đây là vì trợ Tần tướng quân đoạt Kế Châu, cứ như vậy lưu ở trên núi chỉ sợ không ổn đâu" La chân nhân thì là lắc đầu cười nói "Bây giờ Kế Châu không phải đã cầm xuống sao? Hạ Trọng Bảo cũng đã bị các ngươi đánh chết, cho nên nhất thời nửa khắc, Kế Châu là không có việc gì, các ngươi liền lại thoải mái tinh thần, lưu tại nơi đây an tâm tu luyện đi."

Công Tôn Thắng còn muốn nói nữa cái gì thời điểm, La chân nhân lại là nói "Mà lại ta lại phái Mã Linh xuống núi tiến đến Kế Châu tương trợ Tần tướng quân, như thế, các ngươi nhưng an tâm lưu ở trên núi tu tập đạo pháp rồi?" Gặp La chân nhân đã an bài Mã Linh tiến đến tương trợ Thiên ca, Công

Tôn Thắng ba người cái này mới an tâm lại, đối La chân nhân cùng Mã Linh bái nói ". Làm phiền sư tôn vì bọn ta phí tâm, làm phiền Mã Linh sư đệ "

Sau đó Mã Linh thì là mỉm cười, đáp lại nói "Sư huynh khách khí, thân là người Tống, Mã Linh cũng một mực rất khâm phục Tàn tướng quân đâu, nói đến đến vẫn là Mã Linh chiêm sư huynh người chỉ riêng đâu." "Đâu có đâu có, Mã Linh sư đệ nói đùa" Công Tôn Thắng mỉm cười nói. Lập tức Mã Linh lại là nói "Đúng rồi, Công Tôn sư huynh, còn xin làm phiền người viết lên một phong thư giao cho ta mang đến cho Tàn tướng quân, tốt dùng cái này để chứng minh thân phận của ta, đồng thời ta cũng tốt hướng Tàn tướng quân bàn giao người ba người hướng đi."

Nghe Mã Linh nói như vậy, Công Tôn Thắng gật đầu nói liên tục "Vẫn là Mã Linh sư đệ nghĩ đến chu toàn, vậy liền phiền phức sư đệ người" lập tức Công Tôn Thắng chính là tự tay chấp bút, đem mình ba người lưu tại Nhị Tiên Sơn đi theo sư phụ tiếp tục tu tập đạo pháp cùng sư phụ phái Mã Linh tiến đến tương trợ sự tình đều viết tại trên thư. Xong việc về sau Phiên Thụy cùng Chu Vũ lại ở phía sau riêng phần mình viết lên tên của mình. Kiểm tra không sai về sau,

Công Tôn Thắng liền đem thư đến lập tức lĩnh trong tay, Mã Linh lập tức liền đem nó cẩn thận từng li từng tí nhận lấy trong ngực.

"Tốt, người cái này liền dọn dẹp một chút đồ vật, xuống núi tìm Tàn tướng quân đi thôi" La chân nhân gặp Mã Linh hào hào thu về Công Tôn Thắng thư chỉ rồi nói ra. Mã Linh hướng đám người xá một cái, sau liền trở lại trong phòng mình đi thu thập hành lý xuống núi. Lúc này Công Tôn Thắng lại là hỏi "Đúng rồi, sư phụ, đồ nhi mới còn bắt làm tù binh mấy trăm Liêu quân, không biết sư phụ muốn xử trí như thế nào bọn hắn?"

Nghe được Công Tôn Thắng tra hỏi, La chân nhân thì là nói "Vừa vặn, lần này người Liêu công lên núi đến, cũng là lưu lại không ít thi thể, xấu ta tính xảo. Người liền để những tù binh kia đến trong núi đi đem những thi thể này đều cho thu lại cùng nhau hỏa táng, đợi làm xong những này, liền thả bọn họ xuống núi đi. Đoán chừng trải qua chuyện này về sau, bọn hắn cũng sẽ không lại trở lại Liêu quân bên trong đi làm xằng làm bậy." "Vâng, kia đồ nhi bên này đi mệnh bọn hắn ra ngoài thu nạp thi thể đi."

Công Tôn Thắng bái biệt La chân nhân, đi vào kia mấy trăm Liêu quân tù binh trước mặt, nói "Sư tôn ta nhân từ, nguyện thả các người một con đường sống, bất quá các người muốn trước đến trên núi đi đem các người đồng bạn thi thể cho thu được một chỗ hỏa táng, đợi làm xong sau chuyện này, các người liền có thể xuống núi. Hi nhìn các người đem chuyện ngày hôm nay nhớ cho kỹ, sau khi xuống núi đừng lại về Liêu quân trận bên trong làm xằng làm bậy, nếu không, nằm tại trong sơn dã những cái kia người Liêu chính là các người hạ trảng!"

Công Tôn Thắng một phen phát biểu về sau, Liêu quân tất cả mọi người là cúi đầu bái tạ La chân nhân ân đức, đồng thời thề sau khi xuống núi sẽ không còn cùng Đại Tống bách tính đối đầu. Công Tôn Thắng gặp sau nhẹ gật đầu, liền mệnh xuống đến sơn dã ở giữa đi thu đồng bạn thi thể đi. Nửa ngày, mấy trăm Liêu quân liền sắp tán rơi vào trong sơn dã Liêu quân thi thể toàn bộ cho thu hồi lại, đồng thời đốt đi một thanh đại hỏa, đem nó hỏa táng. Làm xong những việc này, mấy trăm Liêu quân liền hạ Nhị Tiên Sơn, mà Công Tôn Thắng cũng quả nhiên nói được thì làm được, cũng không có lấy đám người tính mệnh, cũng không có lại mệnh làm sự tình khác.

Mà tại Liêu quân chúng người sau khi xuống núi, Công Tôn Thắng ba người liền lưu ở trên núi, đi theo La chân nhân bắt đầu đạo pháp tu luyện. Mà cùng lúc đó, kia Mã Linh cũng là chạy tới Kế Châu thành, lúc này Kế Châu tại Tàn Ngạo Thiên kinh doanh dưới, đã nhận được gần vạn người Tống binh sĩ đến, hiện tại chính tại trong thành thao luyện, mà thành nội dân chúng cũng đều là mặt mũi tràn đầy tràn đầy vui sướng. Mã Linh thấy tình cảnh này, không khỏi lại đối Tàn Ngạo Thiên hảo cảm tăng nhiều, sau đó chính là trực tiếp đi đến điện soái phủ đi lên tìm Tàn Ngạo Thiên.

Mà lúc này Tàn Ngạo Thiên thì là ngay tại đối Công Tôn Thắng ba người mong mỏi cùng trông mong, ngay tại điện trong soái phủ chờ đợi ở giữa, chính là nghe được Lang vệ đến báo, nói bên ngoài phủ có một người, tự xưng là Nhị Tiên Sơn đi lên người, muốn gặp Tàn tướng quân. Tàn Ngạo Thiên nghe là từ Nhị Tiên Sơn bên trên xuống tới, liền đứng dậy nói "Mau mau cho mời."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 151 : Thần Câu Tử Mã Linh

Tàn Ngạo Thiên ngồi tại điện soái phủ trên đại điện chờ đợi Công Tôn Thắng bọn người, nhưng Công Tôn Thắng không có nhìn thấy, đã thấy chữ tên nam tử xa lạ bị Lang vệ cho dẫn vào. Tàn Ngạo Thiên gặp người đến không phải Công Tôn Thắng, liền nghi hoặc mà nhìn xem người đến. Mà người tiến vào tự nhiên chính là Công Tôn Thắng sư đệ Mã Linh, Mã Linh tiến đến đại điện bên trong nhìn thấy Tàn Ngạo Thiên sau bái nói ". Mã Linh gặp qua Tàn tướng quân" Tàn Ngạo Thiên nghe cái tên vì Mã Linh, liền đột nhiên nghĩ đến cái kia tại Điền Hồ thủ hạ 'Thần Câu Tử' đến, cũng không biết kia có phải là người này.

Suy nghĩ một chút, Tàn Ngạo Thiên chính là hỏi "Mới vừa nghe đến người nói là từ Nhị Tiên Sơn bên trên mà đến, không biết người cùng Công Tôn Thắng cùng La chân nhân là quan hệ như thế nào?" Nghe được Tàn Ngạo Thiên tra hỏi, Mã Linh liền chấp tay trả lời "Hồi tướng quân, Nhị Tiên Sơn bên trên La chân nhân chính là tiểu nhân sư tôn, mà Công Tôn Thắng thì là tiểu nhân sư huynh." "Ồ? Người là Công Tôn tiên sinh sư đệ?" Tàn Ngạo Thiên kinh ngạc hỏi. Bởi vì hắn còn thật không biết, Công Tôn Thắng lại còn có như thế một sư đệ.

Mã Linh gật đầu nói "Đúng vậy, lần này sư phó lưu lại Công Tôn sư huynh cùng hai vị sư đệ ở trên núi tiếp tục tu luyện, liền phái ta xuống núi đến trợ tướng quân. Đúng, nơi này còn có Công Tôn sư huynh viết thân bút thư, còn mời tướng quân xem qua." Nói, Mã Linh liền đem Công Tôn Thắng viết thư từ trong ngực đem ra. Tần Ngao Thiên tiếp nhận thư cẩn thận đọc về sau, còn chứng kiến Phiền Thụy cùng Chu Vũ hai người lưu danh, lúc này mới yên lòng lại, đối mã linh bái nói ". La chân nhân đại ân, Tần mỗ thay Đại Tổng bách tính cảm ơn qua." Mã Linh vội vàng nâng lên Tần Ngao Thiên nói ". Tướng quân người nhanh đừng nói như vậy, người nào không biết tướng quân ngài vì ta Đại Tổng bách tính làm nhiều ít sự tình, bị bao nhiêu khổ, chúng ta trợ giúp tướng quân, tự nhiên là hẳn là."

Hai người khách sáo một phen về sau, Mã Linh chính là mở miệng hỏi "Không biết tướng quân người bước kế tiếp có tính toán gì không?" Nghe được Mã Linh tra hỏi, Tần Ngao Thiên thì là đáp "Như là đã đoạt lấy Kế Châu, liền không thể lại đem trả lại cho người Liêu, tiếp xuống tự nhiên chính là muốn ở chỗ này vững chắc đảm xuống căn cơ, cũng tốt giải hùng châu Bá Châu chi vậy." Mã Linh nghe xong lại là lắc đầu nói "Tướng quân, theo Mã Linh nhìn, cử động lần này mặc dù có thể thực hiện, nhưng lại không phải thượng sách."

"Ồ? Chẳng lẽ tiên sinh còn có những biện pháp khác?" Tần Ngao Thiên nghe cái này Mã Linh sau là đối càng phát cảm thấy hứng thú, mà Mã Linh cũng không để cho Tần Ngao Thiên thất vọng, chỉ gấp hần chấp tay nói "Theo tiểu nhân nhìn, Kế Châu tuy tốt, nhưng lại cách hùng châu Bá Châu quá mức xa xôi, nếu như người Liêu từ đó đem quân ta ngăn cách, thì đầu đuôi không thể gặp nhau, quân ta nguy rồi. Mà lại Kế Châu lại cách người Liêu đô thành U Châu khá gần, rất dễ gây nên Liêu quân quy mô tiến công, mà so sánh với mà nói, khoảng cách hùng châu Bá Châu hơi gần Trác châu thì là tốt nhất chi tuyển. Nếu tướng quân có thể đánh hạ Trác châu, đến lúc đó hùng châu, Bá Châu, Trác châu ba châu thành tam phương chi thế, chiếu ứng lẫn nhau, quân ta nhất định đứng ở thế bất bại."

Nghe Mã Linh phân tích về sau, Tần Ngao Thiên vỗ tay gọi thẳng mưu kế hay, nhưng sau đó lại là cau mày nói "Nhưng kia Trác châu thủ vệ sâm nghiêm, lại không giống Kế Châu như vậy không có Đại tướng đóng giữ, chỉ sợ không hạ được đến a." Vừa dứt lời, Mã Linh liền nhận lấy lời nói đến đối Tần Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân, Mã Linh chính là Trác châu người, từ nhỏ ngay tại Trác châu trưởng lớn, đối Trác châu sự tình rõ như lòng bàn tay, còn mời tướng quân đem việc này giao cho tiểu nhân đi, tiểu nhân nhưng ở trong thành làm nội ứng, là quân mở cửa thành ra, đến lúc đó tướng quân người lại mang theo từ Kế Châu chiêu mộ binh mã sát tướng đi vào, Trác châu tất phá."

"Tốt, kia vậy làm phiền tiên sinh, chỉ là chuyện này hung hiểm dị thường, tiên sinh người chỉ một người, có thể thực hiện sao?" Tần Ngao Thiên lo lắng mà hỏi thăm. Mã Linh lại là cười ngao nghê, nói ". Tướng quân, người đây liền có chỗ không biết, ta Mã Linh tuy là thuật sĩ, có thể lên trận giết địch võ nghệ cũng là không yếu, huống chi Mã Linh cũng không phải là loi một mình, nhất định đem nhiệm vụ này vụ hoàn thành." Tần Ngao Thiên nghe xong vỗ tay quát to "Tốt, vậy ta liền đem việc này giao cho người toàn quyền phụ trách, đồng thời phong người làm quân ta sổ sách tiếp theo viên thuộc cấp, đi kiểm mở Trác châu tới." Mã Linh nghe xong cao hứng bái đạo "Đa tạ Tướng quân, mặt tướng nhất định không có nhục sứ mệnh, chắc chắn kiểm mở cửa thành."

Sau đó, Mã Linh liền từ biệt Tần Ngao Thiên, lẻ loi một mình hướng Trác châu bước đi, đồng thời cùng Tần Ngao Thiên ước định cẩn thận, ba ngày sau buổi trưa, Tần Ngao Thiên dẫn binh đến công, đến lúc đó Mã Linh thì sẽ giấu tại chỗ cửa thành vì đó hộ tống.

Mà tại Mã Linh rời đi về sau, Tần Ngao Thiên liền gọi tới Lý Chế bốn người, phân phó nói "Truyền lệnh xuống, chúng ta đem muốn rời khỏi Kế Châu, tiến đến hần thành, dân chúng trong thành có nguyện theo ta cùng nhau rời đi, ta Tần Ngao Thiên đều sẽ đem nó mang lên." "Phải" sau đó Từ Trọng cùng Tôn Tài hai người liền cùng nhau rời đi đại điện, tiến đến thông tri thành nội đám người đi.

Sau đó Lý Chế thì là hỏi "Thiên ca, chúng ta khổ cực như vậy đánh xuống Kế Châu, chẳng lẽ liền muốn như thế chấp tay nhường cho người sao?" Tần Ngao Thiên nghe xong nở nụ cười, nhìn về phía Lý Chế, hỏi "Chúng ta đoạt rất vất vả sao?" "Ngạch" Lý Chế hỏi tướng lại đoạt thành đêm ấy đến, liền không nói thêm gì nữa. Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại là nói "Bất quá, ta đương nhiên sẽ không đem Kế Châu liền dễ dàng như vậy trả lại cho người Liêu." Nói xong câu đó về sau, Tần Ngao Thiên liền dẫn đầu đi ra đại điện, mà Lý Chế cùng Vương Hồ hai người thì là liếc nhau, sau đó liền theo sát lấy Tần Ngao Thiên mà đi.

Mà cùng lúc đó, Kế Châu bị Tần Ngao Thiên công phá còn có Hạ Trọng Bảo bỏ mình tin tức đã truyền đến U Châu Gia Luật Diên Hi trong tai. Lần đầu nghe thấy tin tức này thời điểm, Gia Luật Diên Hi kinh hãi, cả giận nói "Cái này Tần Ngao Thiên không phải hẳn là tại Bá Châu sao? Lại là như thế nào xâm nhập ta Đại Liêu nội địa, còn đẹp xong Kế Châu? !" Mà Gia Luật Diên Hi sợ dĩ nổi giận lớn như vậy, là bởi vì Tần Ngao Thiên tại công chúa thành thân một chuyện bên trên lừa gạt mình cùng mình nữ nhi, còn có chính là, Tần Ngao Thiên giết chết con của mình Da Luật Áo Lỗ Oát. Cho nên đương Gia Luật Diên Hi nghe được Tần Ngao Thiên cái tên này thời điểm, liền sẽ tính khí nóng nảy. Nhất là hiện tại kia Tần Ngao Thiên còn đã đẹp xong Kế Châu, cách mình gần như vậy, Gia Luật Diên Hi làm sao có thể không giận.

Nhìn thấy Gia Luật Diên Hi nổi giận về sau, đại thần Tiêu Phụng Tiên liền mở miệng gián nói ". Bẩm bệ hạ, nhất định là kia Ngột Nhan Quang mang binh quy mô tiến công Tần Ngao Thiên, mới có thể dẫn đến ta Đại Liêu nội bộ phòng giữ trống rỗng, cho nên để kia Tần Ngao Thiên chui chỗ trống. Còn xin bệ hạ hàng chỉ, mệnh Ngột Nhan Quang cùng ngự đệ đại vương tranh thủ thời gian mang binh hồi viên U Châu, để tránh lại để cho kia Tần Ngao Thiên thừa cơ công tới." "Ừm, ái khanh nói có lý, người tới, truyền ta ý chỉ, mệnh thống quân Đại tướng Ngột Nhan Quang cùng ngự đệ đại vương Da Luật Đắc Trọng hai người nhanh chóng mang binh trở về, thủ vệ U Châu." "Phải" lập tức hai đạo triệt binh ý chỉ bắt đầu từ U Châu phát ra, phân biệt mang đến hùng châu cùng Bá Châu hai nơi chiến trường.

Mà cùng lúc đó, Mã Linh cũng đã tiến vào Trác châu, tìm được Vũ Đắc Từ Cẩn hai người. Hai người này từ tiểu tiện là cùng theo Mã Linh sau lưng, cũng đều từng trên người Mã Linh học được một chút điểm pháp thuật, cho nên ba người tại cái này Trác châu thành bên trong cũng là có một ít thế lực. Đương Mã Linh đem mình đã là quân Tổng chủ tướng Tần Ngao Thiên dưới trướng một viên thuộc cấp thời điểm, Vũ Đắc Từ Cẩn hai người đều là bội phục không thôi. Ngay sau đó Mã Linh chính là nói "Hai người các người cũng không cần lo lắng, nói thật, ta lần này trở về, nhưng thật ra là dâng Tần tướng quân tướng lệnh, đến đây giấu ở Trác châu làm nội ứng. Chỉ muốn hai người các người đi theo ta, cùng ta cùng nhau hành động, đến lúc đó tự nhiên cũng sẽ bị Tần tướng quân thu nhập trong quân." Vũ Đắc Từ Cẩn hai người nghe xong hưng phấn không thôi, đồng loạt hướng Mã Linh bái nói ". Hết thấy đồng đều nghe ca ca phân phó."

Chương 152 : Hùng Châu Chiến Sự

Tại Hùng châu dưới thành, Da Luật Đắc Trọng lại một lần nữa suất lĩnh đại quân đến đây công thành. Bởi vì, chỉ là tại Gia Luật tông điện ngày đêm đốc xúc chế tạo gấp gáp dưới, người mặc sắt lá công thành xe rốt cục bị chế tạo ra. Mà khi biết tăng thêm tấm sắt công thành xe đã tạo tốt về sau, Da Luật Đắc Trọng liền không kịp chờ đợi hạ lệnh hướng Hùng châu thành khởi xướng tiến công, đem dưới trướng năm vạn Liêu quân toàn bộ đề lên trận đến, thế tất yếu nhất cử đánh hạ Hùng châu tới.

Mà lúc này, tại Hùng châu trên tường thành, Quan Thắng, Vương Tiến, Chu Đồng, Triều Cái, Tuyên Tấn, Hách Tư Văn, Lữ Phụng, Quách Thịnh mấy người đứng lặng lấy nhìn xuống dưới, ánh mắt bên trong không nhìn thấy có chút sợ hãi, ngược lại là tràn đầy chiến ý. Bọn hắn biết, có lẽ hôm nay qua đi, Hùng châu thành liền đem không còn tồn tại, hoặc là lần nữa rơi vào Liêu nhân thủ. Nhưng, cho dù là dạng này, bọn hắn vẫn là không có rút lui, bọn hắn đã quyết định, muốn cùng Hùng châu thành cùng tồn vong, dù cho chiến tử, cũng muốn chết có ý nghĩa, không oán không hối.

Chỉ gặp Da Luật Đắc Trọng mặt mũi tràn đầy đắc ý nhìn xem Hùng châu tường thành cùng Gia Luật tông lời cải tạo tốt công thành xe, sau đó vung tay lên nói ". Công thành!" Mấy vạn Liêu binh nghe được hiệu lệnh, liền cùng nhau a quát lên, hướng Hùng châu thành công tới. Bọn hắn có người khoác trọng giáp cầm trong tay tấm chắn chạy ở phía trước nhất, bằng vào áo giáp chi lợi vì sau lưng Liêu quân thừa nhận quân Tổng mũi tên. Mà đôi thành bên ngoài một chi đội ngũ thì là một đoàn người khiêng thang mây, hướng tường thành cực nhanh chạy mà tới.

Đương nhiên, nhất là cho Quan Thắng bọn người lo lắng chính là cái kia công thành xe, trải qua một phen cải tạo về sau, công thành xe không còn có thể bị hỏa tiễn nhóm lửa, mà lại ngăn đỡ mũi tên mũi tên năng lực đề cao thật lớn, mà duy nhất không đủ thì cũng là bởi vì tăng thêm tấm sắt nguyên nhân, làm công thành xe trọng lượng cũng là tăng lớn thêm không ít, Liêu quân từ trong trận đem nó đẩy lên chỗ cửa thành cần phải hao phí rất nhiều lực, mà cái này cũng làm Quan Thắng bọn người làm sơ an tâm.

Nhìn xem đầy đất vọt tới Liêu quân, Quan Thắng trong tay Thanh Long Yển Nguyệt Dao vung lên, quát "Đánh lui Liêu quân, thề sống chết bảo vệ Hùng châu!" "Thề sống chết bảo vệ Hùng châu! Thề sống chết bảo vệ Hùng châu! Thề sống chết bảo vệ Hùng châu!" Nghe được Quan Thắng hiệu lệnh, Hùng châu thành nội đông đảo tướng sĩ cộng đồng giơ lên trong tay vũ khí lớn tiếng phát hô. Sau đó Quan Thắng Vương Tiến Chu Đồng Tuyên Tấn bọn người liền xuất ra cung tiễn hướng dưới thành Liêu quân hung hăng vọt tới, mà Triều Cái bọn người thì là nhao nhao giơ lên dự bị ở trên tường thành hòn đá hướng phía dưới đập tới.

Dưới thành Liêu quân nhận xạ kích về sau tốc độ đi tới chính là có chỗ giảm bớt, lúc này lão tướng Quách Vĩnh xưng tổ chức nói ". Tấm chắn Binh phía trước ngăn đỡ mũi tên mũi tên, cung tiễn thủ nghênh kích" sau đó những cái kia tấm chắn Binh liền lập tức tụ tập đến Liêu quân phía trước nhất, hợp thành một loạt, dùng để cản quân Tổng mũi tên. Mà tại trận về sau, Liêu quân cung tiễn thủ nhóm thì là hướng tường thành tiến hành xạ kích, thì hành cung tiễn áp chế, đề cầu đề thang mây đội thuận lợi đến đến dưới thành.

Mà Liêu quân biện pháp này cũng hoàn toàn chính xác hữu hiệu, bởi vì Liêu quân nhân số đông đảo, lại là dân tộc du mục, cho nên từng cái thiện bắn, tại Quách Vĩnh xưng tổ chức dưới, đại lượng mũi tên hướng trên thành bay đi, bắn giết không ít quân Tổng, dẫn đến quân Tổng công kích giảm bớt mấy may. Mà thang mây bộ đội thì là vào lúc này lại nhanh chóng hướng dưới thành chạy đi. Ở trên tường thành, chúng quân Tổng nhận lấy cường đại mũi tên xung kích, không ít người đều phụ tổn thương, còn có không ít người trực tiếp bị Liêu quân bắn chết, những người còn lại đành phải ngồi xổm ở lỗ châu mai phía dưới tránh né Liêu quân mũi tên.

Mà Quan Thắng mấy người cũng là bị áp chế núp ở lỗ châu mai phía dưới, nhìn xem dưới thành Liêu quân từng chút từng chút chậm rãi tới gần, Quan Thắng cảm thấy khẩn trương. Sau lại là thông vọi vàng đứng dậy hướng phía dưới vọt tới một tiễn, xong lại lần nữa ngồi xổm tại lỗ châu mai phía dưới, mà một tiễn này lại là thẳng đến kia Quách Vĩnh xưng mà đi. Kia Quách Vĩnh xưng nhìn thấy Liêu quân tại tổ chức của mình hạ lấy được ưu thế, chính âm thầm tâm hi đầu, liền chợt thấy đến ngực mát lạnh, cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp một mũi tên chính cắm vào nơi đó, máu tươi không ngừng toát ra, Quách Vĩnh xưng sau đó liền cảm giác mất tối sầm lại, cảm xuống ngựa đi.

Mặc dù Quan Thắng bắn giết Quách Vĩnh xưng, nhưng Liêu quân tại ném đến ngon ngọt về sau chính là bắt chước làm theo, tại không có Quách Vĩnh xưng tổ chức hạ vẫn là hướng trên thành phát động cung tiễn áp chế, khiến cho trên thành quân Tổng không dám lơ đãu. Còn có đông đảo quân Tổng bị bay đầy trời tới mũi tên bắn trúng chết đi, mà đội suất Dương Xuân cũng là vọi vàng không kịp chuẩn bị, bị một mũi tên bắn trúng vai trái, đau đớn phía dưới dưới chân không có đứng vững, quăng xuống tường thành.

"Dương Xuân!" Làm Dương Xuân nhiều năm huynh đệ,

Trần được chứng kiến Dương Xuân quăng xuống tường thành về sau khóe mắt mắt muốn nứt, thống khổ tru lên "Liêu chó, ta muốn giết sạch các ngươi, vì ta Dương Xuân huynh đệ báo thù!" Lúc này Liêu quân thang mây cũng là đã dựng vào tường thành, chúng Liêu quân chính tại leo lên phía trên, trần được chứng kiến leo lên Liêu quân, liền ném trường thương trong tay, tiện tay nhặt lên một thanh bồ đao liền hướng những cái kia leo lên thành tường Liêu quân đánh tới.

Khi nhìn đến đã có Liêu quân đạp lên tường thành về sau, Quan Thảng mấy người cũng đều nắm chặt vũ khí, hướng đầu tường đánh tới. Tại cùng Liêu quân giết tới một chỗ thời điểm, bởi vì trên tường thành địa phương chật hẹp, cho nên người vũ dũng liền đạp được thật to phát huy. Quân Tổng bên này có quan hệ thặng, Vương Tiến, Triều Cái bốn người trấn giữ, rất nhanh liền đem trên tường thành Liêu quân toàn bộ đánh giết. Mà lúc này Liêu quân công thành xe đã tới chỗ cửa thành, ngay tại đối cửa thành phát động mãnh liệt va chạm.

Nghe được "Thùng thùng" xô cửa thanh âm, Quan Thảng sắc mặt đột biến, đối Triều Cái đám người nói "Các người lưu tại nơi này giữ vững tường thành, ta đi chỗ cửa thành chi viện" sau đó liền kéo lấy đại đao hướng dưới thành chạy đi. Mà nhìn thấy Quan Thảng rồi đi về sau, Tuyên Tán, Hách Tư Văn hai người cũng là theo sát Quan Thảng mà đi. Chu Đồng lúc trước một trận chiến đã cùng Quan Thảng sinh ra nông hậu dây đặc tình huynh đệ, lần này lại có thể nào để Quan Thảng một người một mình mạo hiểm, cho nên cũng là đi theo Tuyên Tán hai người về sau chạy xuống thành đi.

Mà tại Quan Thảng bốn người hạ tường thành về sau, Vương Tiến, Lữ Phương, Quách Thịnh cũng là cấp tốc tiến lên, đem mấy người vị trí bổ sung, không cho Liêu quân tại trên tường thành đứng vững gót chân. Dưới thành Da Luật Tông Văn nhìn thấy trên thành Tổng đem dũng mãnh, bên mình dù cho nhân số chiếm ưu vẫn còn y nguyên lấy không đến ưu thế, liền lấy cung cái tên, muốn trợ trên thành chúng Liêu quân một chút sức lực. Chỉ gặp hần nhắm ngay xông lên phía trước nhất kia viên cầm đao Tổng đem bắn tới.

Kia Trần Đạt đại đao múa đến đang vui, liền chợt thấy một mũi tên hướng mình bay tới, Trần Đạt không tránh kịp, bị bắn trúng cánh tay phải. Đau đớn ở giữa động tác trên tay chính là giảm bớt mấy phần, bị trước mặt ba tên Liêu binh nắm lấy cơ hội, một người một thương cho đâm chết tại trên đầu thành. Triều Cái nhìn thấy Trần Đạt bị Liêu quân đánh giết, trong lòng giận dữ, trên tay lực đạo lại gia tăng mấy phần, đem trước mặt Liêu binh mấy lần đâm chết, về sau chính là chạy tới Trần Đạt bên cạnh, đem giết chết hần ba tên Liêu binh từng cái chém giết.

Lúc này tại kia chỗ cửa thành, trải qua công thành xe mãnh liệt va chạm, no bụng trải qua tàn phá cửa thành cuối cùng vẫn không chịu nổi gánh nặng, bị kia công thành xe cho phá vỡ, những cái kia ép ở cửa thành về sau quân Tổng các binh sĩ tất cả đều bị bắn ra, ngã trên mặt đất. Tại phá tan cửa thành về sau, đông đảo Liêu quân chính là mãnh liệt mà đến, phải sát nhập trong thành. Mà lúc này Quan Thảng bốn người vừa vọt từ trên tường thành đuổi xuống dưới, kịp thời đem kia sóng Liêu quân chặn đường tại chỗ cửa thành.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153 : Lui Dịch

Chỉ gặp Quan Thảng từ trên bậc thang nhảy đem xuống tới, hướng kia Liêu quân chém vào mà đi. Liêu quân chúng tướng sĩ không biết sâu cạn, còn mưu toan nghiêng kích Quan Thảng, cuối cùng lại đều bị giam thẳng mạng theo Thái Sơn chỉ thế cho đánh chết. Tại thấy được Quan Thảng chỉ uy về sau, những cái kia Liêu quân đều đối Quan Thảng e ngại không thôi, nhất thời càng không dám tiến lên tới đối địch. Nhưng ở ngoài thành Liêu quân lại là không biết a, từng cái kêu la liền sát tướng tiến đến.

Lúc này Chu Đồng cùng Tuyên Tán Hách Tư Văn cũng là chạy tới, cùng Quan Thảng cùng một chỗ, hợp bốn người chi lực đem trước mặt Liêu binh cự chi tại bên ngoài, bởi vì cửa thành động cứ như vậy lớn địa phương, cho nên mặc kệ Liêu quân tới nhiều ít người, chân chính cùng Quan Thảng bốn người đưa trước tay cũng vẹn vẹn chỉ là hai tay số lượng mà thôi. Cho nên Quan Thảng bốn người liền ở cửa thành chỗ cửa hang giết chết một lứa lại một lứa Liêu quân, tạm thời bảo vệ cửa thành.

Mà dù sao Liêu quân nhân số đông đảo, Quan Thảng bốn người chiến lâu cũng sẽ cảm thấy mỏi mệt, mà Liêu quân từng cái lại đều là sinh long hoạt hổ cùng Quan Thảng bốn người đối địch, bởi vì lúc trước những cái kia đều sớm đã bỏ mạng. Mà lại từ khi cửa thành bị công phá về sau, liền là có đếm không hết Liêu quân tràn vào thành đến, Quan Thảng bốn người áp lực tăng gấp bội, cuối cùng rốt cục không chịu nổi gánh nặng, lui về phía sau, để ra khỏi cửa thành động. Mà tại Liêu quân giết lúc tiến vào, thành nội quân Tổng cũng là đạt được cơ hội cùng người Liêu chém giết, song phương tập kích cùng đây, tình hình chiến đấu rất là thảm liệt.

Liền ở cửa thành chỗ tình hình chiến đấu cực kì thảm liệt thời điểm, ở vào Liêu quân hậu phương Da Luật Đắc Trọng thì là nhận được một đạo ý chỉ, chỉ gặp trên đó viết, quân Tổng đã dẹp xong Kế Châu thành, binh phong trực chỉ U Châu, U Châu nguy cấp, mệnh Da Luật Đắc Trọng sau khi tiếp nhận mệnh lệnh lập tức suất lĩnh đại quân gấp rút tiếp viện u kế hai châu, không được sai sót. Nghe được mệnh lệnh về sau Da Luật Đắc Trọng cực kì khó xử, bởi vì mất thấy là phải công phá Hùng Châu thành, có thể đem khiến lại ở thời điểm này đưa đạt.

Mình nếu là cứ thế từ bỏ, kia trước đó những cái kia Đại Liêu dũng sĩ chẳng phải hy sinh một cách vô ích sao? Phải biết, liền ngay cả mình từ từ Gia Luật tông làm đều là trong trận chiến này mất đi a. Nhưng nếu là không lui binh, U Châu chỉ sợ có sai lầm, cho dù là U Châu vô sự, mình không nghe hiệu lệnh, đến lúc đó bị trong triều gian nhân cho phi báng một phen, mình sợ rằng sẽ địa vị khó giữ được a. Da Luật Đắc Trọng đem lợi ích hai tướng quyền hành một phen, sau đó liền làm quyết định.

Chỉ gặp Da Luật Đắc Trọng trọng địa thờ dài một hơi nói ". Truyền ta tướng lệnh, toàn quân lui binh, gấp rút tiếp viện U Châu!" Sau đó "Keng keng" kim cái chiêng thanh âm chính là vang lên. Vừa giết vào trong thành Da Luật Tông Văn đang muốn đại triển thân thủ thời điểm, liền nghe được thu binh hiệu lệnh, không khỏi nhũn mảy nghi ngờ nói "Phụ thân làm sao lại ở thời điểm này lui binh, dưới mắt chính là nhất cử cầm xuống Hùng Châu lớn thời cơ tốt a"

nhưng nghi hoặc thì nghi hoặc, thân là trưởng tử Da Luật Tông Văn tự nhiên sẽ hiểu nghe kim không lui sẽ có cái gì đại giới, cho nên dù cho Da Luật Tông Văn nội tâm không nguyện ý, nhưng hắn vẫn là cao giọng hô một câu "Lui binh!" Lập tức liền dẫn giết vào thành Liêu quân tướng sĩ nhóm lại lui ra ngoài.

Quan Thắng bọn người nhìn thấy Liêu quân vậy mà lui quân về sau đều là thối lui, trong lòng nghi hoặc không thôi, sợ Liêu quân có gì cạm bẫy, thế là liền hạ lệnh không thể truy kích, muốn ở chỗ này trông coi ở thành trì, nhìn xem Liêu quân đến cùng là có tính toán gì không. Mà Quan Thắng bọn người chờ giây lát về sau, lại phát hiện Liêu quân quả nhiên toàn bộ thối lui, thậm chí đều đem bọn hắn trước đó đâm xuống doanh trại cho rút lên, hướng về phương xa mà đi.

Gặp Liêu quân quả nhiên lui quân về sau, Hùng Châu thành nội tất cả mọi người đều có một loại kiếp sau trùng sinh cảm giác, từng cái nhảy cẫng hoan hô, hưng phấn không thôi. Chúc mừng một phen về sau, Quan Thắng cũng là phái người tiến đến thanh lý chiến trường, đem trận chiến này chiến tử các tướng sĩ thi thể cho thu thập trở về an táng tốt, lại thống kê xong tên của bọn hắn, ngày sau muốn đem bọn hắn khắc ở phía trên bia đá. Mà về phần những cái kia Liêu quân thi thể thì liền chôn cất đến cùng một chỗ đốt đi xong việc.

Đương Hùng Châu chiến sự hiểu rõ thời điểm, tại kia Bá Châu cũng chính phát sinh chuyện giống vậy, tới khác biệt chính là, Ngột Nhan Quang đám người cũng không có đánh vỡ Bá Châu cửa thành. Bởi vì tại Bá Châu vẫn như cũ còn có không ít tướng sĩ, cho nên tại Ngột Nhan Quang phái ra công thành trước xe đi công thành thời điểm, Lâm Xung chính là mang theo Sử Tiến, Loan Đình Ngọc, Sơn Sĩ Kỳ, Dương Chí, Biện Tường, Mi Sảnh, Tác Siêu, Ho Vinh đẳng đem mang lên kỵ binh ra khỏi thành nghênh chiến, tại thuận lợi kích hủy Liêu quân công thành xe về sau liền lại vội vàng dẫn đầu kỵ binh quay trở về thành nội, cũng không cùng Liêu quân đại bộ đội giao chiến.

Đối với Lâm Xung cái này giáo hoạt mà lại cực kỳ hữu hiệu phương pháp, Ngột Nhan Quang cũng là đổi cảm thấy bất đắc dĩ, ngay tại hạ lệnh muốn liền phát động tấn công mạnh tướng thành thời điểm, phía trên mệnh lệnh liền đưa đến Ngột Nhan Quang trước mắt. Ngột Nhan Quang nhìn qua tướng lệnh về sau tức miệng mắng to "Tốt người cái Tàn Ngao Thiên, vậy mà tại dưới mí mắt ta chạy mất, còn tiến vào ta Đại Liêu nội địa đẹp xong Kế Châu, thật đúng là giỏi tính toán a."

Lập tức Ngột Nhan Quang chính là hạ lệnh "Toàn quân tướng sĩ nghe lệnh, quân Tổng hiện tại đã đánh vào quân ta nội địa, cướp đoạt Kế Châu, hiện tại triều đình nguy cấp, Lang Chủ nguy cấp, tất cả mọi người theo ta cùng nhau quay trở lại, tất yếu đem Kế Châu đoạt lại!" "Đoạt lại! Đoạt lại! Đoạt lại!" Nghe được Ngột Nhan Quang hiệu lệnh về sau, chúng Liêu binh cao giọng la lên. Lập tức liền do Ngột Nhan Quang dẫn theo, rồi bỏ Bá Châu mà đi.

Nhìn thấy Liêu quân rút đi, thành bên trong tướng sĩ nhóm từng cái cao hứng không thôi, Lâm Xung thì là cười to nói "Ha ha, nhìn Liêu quân lui đến như thế cuồng quít, nhất định là Thiên ca tập kích bất ngờ thành công, đoạt lấy Kế Châu, uy hiếp đến Liêu quốc Hoàng đế an nguy, cho nên bọn hắn mới lại nhanh như vậy liền lui quân." Lô Trí Thâm tiếp lời "Nhất định là như vậy, Thiên ca thật sự là quá lợi hại, cái này nếu là đổi thành ta, thế nhưng là vạn vạn làm không được bức này tính toán, Thiên ca uy vũ!" "Thiên ca uy vũ! Thiên ca uy vũ! Thiên ca uy vũ!"

"Tốt, đã bây giờ Liêu quân đã rút đi, vậy chúng ta liền đem Bá Châu hảo hảo chinh đồn một phen đi, trải qua mấy ngày nay Liêu quân mấy ngày liền công thành xuống tới, trong thành các nơi đã sớm tàn tạ không chịu nổi, chúng ta liền thừa dịp thời cơ này đem Bá Châu thành toàn bộ xây dựng một phen, cũng cũng may Thiên ca trở về thời điểm để hắn hai mắt tỏa sáng" Lâm Xung đề nghị. Lời vừa nói ra, lập tức liền đạt được chúng tướng ủng hộ, thế là ngày thứ hai, chúng tướng chính là tự thân lên trận xây dựng lên tường thành đến, còn có chính là vì dân chúng trong thành nhóm một lần nữa cải tên phòng ốc, thành nội một mảnh vui vẻ hòa thuận bầu không khí.

Ngột Nhan Quang cùng Da Luật Đắc Trọng hai quân đều là dẫn binh trả về U Châu Kế Châu mà đi, Tàn Ngao Thiên tự nhiên là không thể nào cứ như vậy lưu tại Kế Châu chờ bọn hắn đến đây bực đánh. Trải qua ba ngày bận rộn về sau, Tàn Ngao Thiên đem Kế Châu thành trong kho các loại vàng bạc tài bảo cùng trong phủ tồn lương đều là cho vợ vét không còn gì, về phần mang không đi lương thực thì là ngay tại chỗ phát cho dân chúng trong thành nhóm.

Bất quá lúc này Kế Châu thành nội cũng không có bao nhiêu bách tính, bởi vì bọn hắn đang nghe Tàn Ngao Thiên muốn từ bỏ Kế Châu tiến về hán châu về sau đều thu thập bọc hành lý, muốn theo Tàn Ngao Thiên cùng nhau rời đi Kế Châu. Mặc dù Kế Châu là bọn hắn cho tới nay trụ sở, nhưng tại người Liêu thống nhất quản lý dưới, người Tổng sinh hoạt là phi thường gian nan, hiện đến Đại Tổng tướng lĩnh Tàn Ngao Thiên đến đây dựng cứu bọn họ rời đi, hơn nữa còn theo quân bảo hộ, dân chúng tự nhiên mừng rỡ rời đi.

Mà tại vợ vét xong thành nội tiền tài, mang đi dân chúng trong thành bên ngoài, Tàn Ngao Thiên còn phái Binh trong thành một chỗ người ta hậu viện đào một đầu địa đạo thông hướng ngoài thành chuẩn bị ngày sau công thành chỉ dụ. Nhưng bởi vì thời gian cấp bách, địa đạo cũng không có thuận lợi hoàn thành, bất quá cũng đã đào ra khỏi thành tường, ngày sau như có cần, thì lại tiếp tục đào liền có thể, mà lại đã đào được tường thành bên ngoài, cũng không cần lo lắng sẽ bị người Liêu phát giác.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154 : Mưu Lược Trác Châu

Tần Ngao Thiên suất Kế Châu thành nội tất cả quân dân cùng nhau rời Kế Châu, hướng Trác châu ra, nguyên lai hôm nay chính là Tần Ngao Thiên cùng Mã Linh chỗ ước định cẩn thận thời gian, Tần Ngao Thiên từ chính diện tiến công Trác châu, mà Mã Linh thì là từ trong tiếp ứng, kiểm mở cửa thành. Chỉ gặp lúc này Mã Linh cùng Vũ Đắc, Từ Cẩn hai người lấy Mã Linh trước đó mấy năm tại Trác châu uy vọng, gọi đến ba mươi năm mươi cái trẻ tuổi hán tử, hội tụ ở cửa thành phụ cận một chỗ trong đại viện chậm đợi thời cơ.

Vũ Đắc điểm một cái nhân số, liền nói với Mã Linh "Ca ca, chỉ riêng bằng chúng ta những người này tay, chỉ sợ không đủ để thành sự a" một bên Từ Cẩn nghe được Vũ Đắc sau cũng rất là tán thành, nói "Đúng vậy a ca ca, chỉ chúng ta cái này ba năm mươi người, có thể đem cửa thành không chế lại sao? Đứng đến lúc đó công tích còn không có mở được, mình trước hết góp đi vào" Mã Linh nghe hai người sau cả giận nói "Hai người các ngươi làm sao như vậy không có dũng khí, uống phí ta ngày thường đối hai người các ngươi rất nhiều dạy bảo, bây giờ đến thời khắc mấu chốt, ngược lại là kéo lên chân sau "

Vũ Đắc Từ Cẩn hai người nghe được Mã Linh răn dạy, trên mặt đều là có chút không nhịn được, cũng sẽ không nhắc lại nữa cùng chuyện này. Nhưng Vũ Đắc Từ Cẩn hai người không nói, Mã Linh lại là lưu tâm. Chỉ gặp Mã Linh kiểm lại một chút nhân số, thầm nói "Nhân thủ đúng là hơi ít, nghĩ không ra bằng vào ta Mã Linh uy vọng, vậy mà liền chỉ gọi đến nhiều như vậy người." Vũ Đắc nói ". Những người kia nghe xong là muốn làm nguy hiểm như vậy sự tình, liền đều nói có việc từ chối không đến, nói đến thật đúng là ghê tởm."

Vũ Đắc Từ Cẩn hai người ở một bên oán trách, mà Mã Linh lại là thầm nghĩ muốn tìm những thứ gì đến ở cửa thành chỗ tạo thành bối rối, như thế mới tốt làm việc, nhưng, nên làm như thế nào đây? Ngay tại Mã Linh suy tư thời điểm, chợt thấy trên đường đi tới một chi đội ngũ, người cầm đầu mang theo một đầu khô vàng tóc quăn, còn có đồng dạng tiêu màu vàng râu quai nón. Tại Trác châu, như vậy tướng mạo nhân mã lĩnh tự nhiên nhận biết, cái này người đến chính là lui tới tại Tổng Liêu ở giữa ngựa con buôn, Đoạn Cảnh Trụ, người giang hồ xưng "Kim Mao Khuyển" .

Cái này Đoạn Cảnh Trụ cũng là Trác châu nhân sĩ, bởi vì sẽ biết ngựa, Trác châu lại thuộc về Liêu quân quản hạt, cho nên ngựa khá nhiều, Đoạn Cảnh Trụ liền đem Trác châu ngựa buôn bán đến Trung Nguyên đi, dùng cái này đến mưu cầu lợi ích. Hôm nay Đoạn Cảnh Trụ chính là lại trở về Trác châu đến tìm một nhóm tốt nhất tuần mã, đang muốn đem nó vận chuyển đến Trung Nguyên, đi đến chỗ cửa thành liền bị Mã Linh cho chú ý tới. Nhìn xem kia đồng đảo tuần mã, Mã Linh bỗng nhiên sinh lòng một kế, vỗ tay nói "Có."

Nói Mã Linh liền từ trong đại viện xông ra, thẳng đến Đoạn Cảnh Trụ mà đi. Đoạn Cảnh Trụ bản thân ngay tại đi đường, chợt thấy bên cạnh có người đánh tới, liền giương mắt đi xem, gặp đúng là Trác châu thành bên trong lớn có danh thanh Mã Linh hướng mình chạy tới, trong lòng nghi hoặc không thôi. Mã Linh lại là cấp tốc đi vào Đoạn Cảnh Trụ bên người, dừng vào bả vai, nói "Huynh đệ, ta có chuyện quan trọng thương lượng, không ngại đến ta trong viện tụ lại."

Đoạn Cảnh Trụ tin ngưỡng là trong bốn biển đều huynh đệ, nhìn thấy Mã Linh đi lên liền cùng mình kẻ vai sát cánh, trong lòng liền đem Mã Linh coi là người một nhà, liền dẫn ngựa cùng Mã Linh cùng một chỗ tiến vào trong viện. Đi vào trong viện về sau, gặp lại có ba mươi năm mươi đại hán hội tụ ở đây, Đoạn Cảnh Trụ liền cảm giác nhất định là phải có lớn chuyện phát sinh. Lúc này Mã Linh từ sau đóng kỹ cửa sân, liền đi lên trước cùng Đoạn Cảnh Trụ ôm hạ quyền đem sự tình ngọn nguồn cùng Đoạn Cảnh Trụ nói ra.

"Huynh đệ, thực không dám giấu giếm, ta chính là Đại Tổng Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên dưới trướng một viên thuộc cấp, tên là Mã Linh, bây giờ đang Tần tướng quân trướng lĩnh, đến đây Trác châu thành bên trong làm nội ứng, tại Tần tướng quân công thành thời điểm tiến đến phối hợp tác chiến." Đoạn Cảnh Trụ nghe Mã Linh về sau, liền kích động nói "Ngươi là Tần tướng quân người? Tần tướng quân đại danh như sấm bên tai, tiểu nhân ngưỡng mộ đã, chỉ là một mực không được gặp nhau, lần này biết được Tần tướng quân đến đây Trác châu tin tức thật sự là cảm thấy kích động, không biết tiểu nhân có thể vì Tần tướng quân làm những gì?"

Mã Linh gặp Đoạn Cảnh Trụ như vậy kích động đáng vẻ, liền yên tâm bên trong lo nghĩ, nói "Chúng ta muốn chinh dùng một chút Đoàn huynh người những này ngựa, tại Tần tướng quân công thành thời điểm ở cửa thành chỗ gây ra hỗn loạn" nói đến đây, Đoạn Cảnh Trụ liền tiếp lời đến nói ". Sau đó tại Liêu quân hỗn loạn rồi loạn, Mã huynh lại dẫn người từ trong nội viện giết ra, không chế lại cửa thành, tiếp ứng Tần tướng quân đại quân vào thành, không biết ta nói có đúng không?" Sau đó một mặt tự hào hỏi hướng Mã Linh.

Mã Linh nghe xong ngựa đầu cười to, nói ". Đoàn huynh quả nhiên là người thông minh a, một điểm liền rõ ràng" Đoạn Cảnh Trụ cũng là cười nói "Ha ha, Mã huynh người cứ yên tâm đi, chút chuyện nhỏ này bao trên người ta, có thể vì Tần tướng quân làm việc, là tiểu nhân vinh hạnh" Mã Linh vỗ vỗ Đoạn Cảnh Trụ bả vai, nói ". Hảo huynh đệ, trước tiên ở trong nội viện này nghỉ ngơi chờ đi, đợi đến đến thời cơ thích hợp, chúng ta là xông động" "Tốt!"

Lúc này Tần Ngao Thiên thì là suất lĩnh đại quân đi tới Trác châu thành dưới, nhìn thấy Trác châu thành thời điểm, Tần Ngao Thiên liền tại thầm nghĩ trong lòng "Hi vọng Mã Linh đã chuẩn bị kỹ càng" sau đó chính là ngừng chân quay người, đối sau lưng chúng tướng sĩ nói "Các huynh đệ, phía trước chính là Trác châu, cầm lấy vũ khí của các ngươi đến, hướng kia Trác châu, tiến công!" Theo Tần Ngao Thiên ra lệnh một tiếng, chúng tướng sĩ cùng Lang vệ nhóm tất cả đều kêu gào hướng Trác châu thành vọt tới. Đương nhiên Tần Ngao Thiên còn để lại một bộ phận quân lực đến bảo hộ những này tùy hành mà đến Kế Châu dân chúng.

Đương kia đồng đảo tướng sĩ hướng Trác châu thành vọt tới thời điểm, tại Trác châu thành Liêu quân nhóm đều là cảm thấy khủng hoảng, bởi vì cũng không có tin tức gì truyền đến, sẽ có một đạo nhân mã đến đây công thành, trong lúc nhất thời đều đều không biết làm sao. Còn tốt có một tương đối lớn tuổi Liêu binh, nhớ tới dưới thành đại môn vẫn chưa đóng cửa bế, liền la hét nói ". Nhanh đi đóng cửa thành!" Nghe được lão binh la lên, Liêu binh nhóm lúc này mới đi đóng cửa thành.

Mà liền tại Liêu quân muốn đóng cửa thành thời điểm, chợt thấy Đoạn Cảnh Trụ vội vàng bầy ngựa kinh hoảng la lên "Không xong, ngựa bị sợ hãi, mau tránh ra, đừng đụng vào người!" Nghe được Đoạn Cảnh Trụ la lên cùng bầy ngựa tê mình thanh, vốn là ồn ào cửa thành liền lần nữa vỡ tổ, tất cả bách tính cùng Liêu quân các binh sĩ lẫn nhau đẩy cướp, tràng diện hỗn loạn không thôi. Mà dạng này vừa loạn, cũng ngăn trở Liêu quân đóng cửa thành.

Liêu quân tướng sĩ cũng là bị nỗi con diên đánh tới đàn ngựa dọa cái không nhẹ, cái này một chậm trễ, cửa thành liền không có kịp thời đóng lại. Mà khi bọn hán kịp phản ứng muốn đem cửa thành đóng thời điểm, Mã Linh thì là mang theo Vũ Đắc Từ Cẩn bọn người từ kia trong đại viện sát tướng ra. Sớm

liền chuẩn bị xong Mã Linh bọn người vừa mới đuổi tới chỗ cửa thành, liền là hướng về phía Liêu binh nhóm tiến hành hữu hiệu đồ sát, rất nhanh liền đem chỗ cửa thành Liêu quân cho toàn bộ đánh giết, không chế được cửa thành.

Tại Mã Linh bọn người không chế được cửa thành thời điểm, Tàn Ngao Thiên đại quân cũng là giết tới chỗ cửa thành, cách cửa thành thấy được Mã Linh về sau, Tàn Ngao Thiên nhẹ gật đầu cười to nói "Cửa thành đã cầm xuống, các huynh đệ, xông lên a!" Sau đó đông đảo Kế Châu Binh chính là giết tiến vào thành. Một mực sinh hoạt tại người Liêu áp bách dưới Kế Châu các binh sĩ đối những cái kia người Liêu đều là hận thấu xương, bây giờ tại Tàn Ngao Thiên dẫn đầu hạ trắng lên gan, đem góp nhặt nhiều năm oán khí toàn vào hôm nay hướng người Liêu nhóm phát tiết ra.

Rất nhanh, Liêu binh liền không địch lại Kế Châu binh sĩ cùng Lang vệ nhóm tấn công mạnh, bị toàn bộ bắt được, đến tận đây, Tàn Ngao Thiên một nhóm thành công đoạt lấy Trác châu thành.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155 : Trác Châu Sự Tình Định

Tàn Ngao Thiên bọn người thuận lợi cầm xuống Trác Châu về sau rất nhanh liền phái người đi đem ngoài thành Kế Châu dân chúng cho tiếp vào trong thành, còn đem thành nội Liêu quân các binh sĩ toàn bộ giam giữ đến trong đại lao, đồng thời còn đối không chế lại cửa thành Mã Linh bọn người rất là khích lệ. Mã Linh thì là chấp tay nói "Bẩm tướng quân, có thể thuận lợi không chế lại cửa thành cũng không phải là Mã Linh một người chỉ công, trong đó tránh không được các vị huynh đệ tương trợ, cho nên Mã Linh đặc biệt ở đây cả gan vì bọn họ lấy cầu phong thưởng." Nói liền hướng Tàn Ngao Thiên dẫn tiến Vũ Đắc Từ Cẩn còn có Đoạn Cảnh Trụ ba người.

Tàn Ngao Thiên nghe xong gật đầu nói "Được đại công còn không kiêu không gấp, không quên vì các huynh đệ lấy thưởng, Mã Linh người rất không tệ, bất luận là mưu lược can đảm vẫn là làm người, cho nên ta quyết định, tăng lên người vì ta dưới trướng thưởng tướng." Mã Linh nghe xong đại hỉ, cúi đầu bái nói ". Mạt tướng cảm ơn tướng quân." Tàn Ngao Thiên nhẹ gật đầu, lại tiếp tục nói "Vũ Đắc, Từ Cẩn hai người, trợ Mã Linh đoạt thành có công, đặc biệt phong làm Mã Linh dưới trướng phó tướng." Vũ Đắc, Từ Cẩn hai người nghe Tàn Ngao Thiên vậy mà phong mình làm phó tướng, đều là đại hỉ, bái đạo "Đa tạ Tướng quân "

Về sau Tàn Ngao Thiên lại nhìn về phía Đoạn Cảnh Trụ, nói "Đoạn Cảnh Trụ người trợ Mã Linh mưu đoạt cửa thành lại công, ta bản có thể đem người đề thăng làm phó tướng, nhưng ta cảm thấy có một chuyện giao cho người xử lý muốn càng cho thỏa đáng hơn đương, chỉ là không biết ý nguyện của người." Đoạn Cảnh Trụ vỗ bộ ngực nói "Có thể làm tướng quân làm việc Đoạn Cảnh Trụ liền đã rất vinh hạnh, tướng quân có dặn dò gì cứ nói đi, tiểu nhân nhất định là quân làm thỏa đáng." "Tốt, kỳ thật ta vẫn muốn thành lập nên một chi mã quân đến, chỉ là khổ vì không có tài nguyên, ta nhìn người đối tướng ngựa sự tình hiểu đều phải rất nhiều, lại có con đường, ta liền mệnh người ra ngoài, chuyên môn phụ trách vì quân ta mua sắm ngựa, người xem coi thế nào?"

Đoạn Cảnh Trụ nghe xong vui vẻ nói "Tướng quân, người đây chính là tìm đúng người, tiểu nhân bản sự khác không có, nhưng muốn nói lên tướng ngựa cái này nghề cũ đến, đây chính là nhất tuyệt, tướng quân người yên tâm, việc này giao cho tiểu nhân, tuyệt đối vạn vô nhất thất, tiểu nhân nhất định có thể là quân tìm tới một thớt xứng với tướng quân thân phận ngựa tốt đến, lại vì ta quân tướng sĩ tìm được rất nhiều tuấn mã tới." Tàn Ngao Thiên nghe xong cũng là vui vẻ nhẹ gật đầu.

Định ra có công chỉ thần khen thưởng về sau, Tàn Ngao Thiên chính là mang theo Lang vệ nhóm tiến đến Trác Châu điện soái phủ, cũng chính là trước đó Trác Châu thủ thành tướng sĩ ở lại chỗ, tên kia Liêu đem cũng ở cửa thành chỉ trong chiến đấu bị Mã Linh một thương đâm chết. Mà còn lại tướng sĩ thì là bị mang đi trong thành sân huấn luyện đi huấn luyện, mà những cái kia đi theo Tàn Ngao Thiên mà đến Kế Châu dân chúng, thì là bị Tàn Ngao Thiên an bài tại thành nội không trong phòng.

Trác Châu thành bách tính cũng đối Tàn Ngao Thiên một nhóm đến cảm giác sâu sắc hoan nghênh, cũng mà còn có bách tính chủ động kéo từ Kế Châu chạy tới bách tính đi trong nhà mình ở lại, toàn thành bầu không khí một mảnh hòa hợp. Tàn Ngao Thiên thì là hớn hờ nhìn xem toàn thành quân dân, đồng thời tại thầm nghĩ nói "Cơ nào trung hậu đảng hoàng ta Đại Tổng bách tính a, ta nhất định phải đem nó thủ vệ ở, không cho người Liêu cùng Kim nhân nhiều loạn bọn hắn, nhất định."

Mà tại Tàn Ngao Thiên cầm xuống Trác Châu đồng thời, từ Bá Châu lui binh Ngột Nhan Quang cũng là suất lĩnh Liêu quân chạy tới kia Kế Châu dưới thành. Nhìn lấy đóng chặt Kế Châu cửa thành cùng không có một ai tường thành, Ngột Nhan Quang nói "Có thể là kia Tàn Ngao Thiên nghị binh kế sách, tất cả mọi người hành sự cẩn thận, đừng trúng mai phục" "Phải" sau đó A Lý Kỳ cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên nhìn nhau, nhẹ gật đầu, liền đốt lên một điều bộ đội trước đi dò xét.

Đội đến hai người đập ra cửa thành về sau, phát hiện lại không có có nhận đến một tia trở ngại, dù cho thành cửa mở ra về sau, đám người cũng là không nhìn thấy một bóng người. Ngột Nhan Quang đối tình cảnh này cảm thấy nghi hoặc, liền là đề phân phó nói ". Tình huống còn không rõ, không thể hành

động thiếu suy nghĩ, A Lý Kỳ, Quỳnh Yêu Nạp Diên, hai người các người dẫn người đi đến thành nội chuyển lên nhất chuyển, nhìn xem có hay không phục binh giấu tại thành nội" "Rõ!" Lập tức A Lý Kỳ dễ dàng cho Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng một chỗ dẫn người tiến vào thành nội.

A Lý Kỳ cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên hai người mang theo mọi người đi tới thành nội, qua lại phố lớn ngõ nhỏ bên trong, tìm hiểu thành nội tình huống. Trải qua hai người một phen dò xét về sau, gấp trong thành quả nhiên không có quân Tổng, liền ra khỏi thành tiến đến bẩm báo cho Ngột Nhan Quang. Ngột Nhan Quang khi biết thành nội không có một ai về sau, chính là quát mắng "Cái này Tần Ngao Thiên, hảo hảo giáo hoạt, vậy mà đem ta Kế Châu mấy vạn bách tính cho hết bắt cóc, chỉ lưu một tòa thành không tại ta, thật sự là ghê tởm."

Mà cùng đại quân tùy hành công chúa Da Luật Diệp Hương tại biết được Tần Ngao Thiên cũng không có bỏ mình tin tức bước nhỏ là cảm thấy mừng rỡ. Nhưng tại lại phải biết kia Tần Ngao Thiên vậy mà lấy già chết phương pháp lừa gạt mình bọn người, đồng thời còn thừa cơ đoạt lấy Kế Châu về sau, trong lòng đối Tần Ngao Thiên cảm giác chính là bắt đầu phức tạp. Mà cùng lúc đó từ Hùng Châu rút về Da Luật Đắc Trọng đại quân cũng đã quay trở về U Châu.

Da Luật Đắc Trọng bọn người về tới U Châu về sau, chính là truyền đến Trác Châu bị quân Tổng đánh hạ tin tức, Gia Luật Diên Hi nghe được việc này sau lại là rất là tức giận. Nhất là lúc này Ngột Nhan Quang lại đem kia Kế Châu thành nội không có một ai tin tức truyền về U Châu, Gia Luật Diên Hi trực giác đến trước mắt liền thành màu đen, đầu đầu không thôi. Đại thần Tiêu Phụng Tiên liền vội vàng tiến lên đến đỡ lấy Gia Luật Diên Hi nói ". Bệ hạ bốt giận, bốt giận a bệ hạ "

Gia Luật Diên Hi gầm thét lên "Cái này Tần Ngao Thiên khinh người quá đáng, ta nhất định phải hấn chết, đoạt lại ta thành trì!" Tiêu Phụng Tiên thì là khuyên nhủ "Bệ hạ, dưới mắt đã tiến vào mùa đông, quân ta không tiện tái phát động tiến công a. Mà lại trước đó phát đại quân tiến về Bá Châu thời điểm Ngột Nhan thống quân cũng từng nói qua, bằng vào ta quân lần này binh lực, nhất định có thể đem kia hai thành một quan cầm xuống, ai lại từng muốn, sự tình lại sẽ phát triển đến trình độ này."

"Ngột Nhan Quang! Đi bắt hấn cho ta tìm đến, ta ngược lại muốn hỏi một chút, hấn cái này thống quân là làm kiểu gì, ta mười vạn đại quân a, như thế nào ngay cả kia nho nhỏ hai tòa thành trì đều không hạ được đến, còn phản đề kia Tần Ngao Thiên xâm nhập ta Đại Liêu nội địa, chiếm Kế Châu cùng Trác Châu đâu?" Trải qua Tiêu Phụng Tiên một phen dẫn dụ về sau, Gia Luật Diên Hi liền đem tất cả lửa giận cho hết vung đến Ngột Nhan Quang trên thân. Chiều tình huống như vậy phát triển tiếp, chỉ sợ tại Ngột Nhan Quang trở về U Châu về sau liền sẽ lập tức cách đi chức quan, bị xuống đến trong đại lao, lấy phụ trận chiến này toàn bộ trách nhiệm đi.

Mà lúc này Tần Ngao Thiên tại Trác Châu lại là trên diện rộng chiêu binh mãi mã, tổ kiến bộ đội thao bắt đầu luyện, dù sao cái này Trác Châu không giống Hùng Châu cùng Bá Châu như vậy thành nhỏ. Trác Châu thế nhưng là Yên Vân mười sáu châu một trong, cho nên mặc kệ Trác Châu thành trì phòng vịnh trình độ như thế nào, đánh hạ Trác Châu đối Tần Ngao Thiên đại quân cùng toàn bộ Đại Tổng tới nói, đều là cực có ý nghĩa một việc, huống chi cái này Trác Châu phòng vịnh cũng không phải Hùng Châu Bá Châu hai thành có thể so sánh, lại thêm Tần Ngao Thiên từ Kế Châu mang tới bách tính, khiến cho Trác Châu nhân khẩu số lượng đạt đến cao độ trước đó chưa từng có.

Cho nên Tần Ngao Thiên đối với Trác Châu thành phòng cực kì coi trọng, không những ở trong thành trên diện rộng chiêu binh mãi mã, còn đem đóng giữ Bá Châu tất cả tướng lĩnh toàn bộ cho điều tới, chỉ để lại Sử Tiến một thượng tướng lưu thủ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156 : Cầu Kết Với Nhau Làm Việc Xấu

Ngay tại Tần Ngao Thiên tại Trác Châu chinh đồn quân mã bách tính thời điểm, kia Đồng Quán thì là cuống quýt chạy về thành Biện Kinh. Đương nhiên, Đồng Quán cũng không có trực tiếp liền lên báo cho Huy Tông Hoàng đế, mà là trước tự mình tiến về Cao Cầu phủ thượng cùng nó hội kiến, lại bí mật thương nghị nên như thế nào diệt trừ kia Tần Ngao Thiên. Mà vì cái gì Đồng Quán trực tiếp đi tìm Cao Cầu mà không phải Thái Kinh đâu, chủ nếu là bởi vì kia Tần Ngao Thiên dù sao vẫn là Thái Kinh người, cho nên Đồng Quán cái này mới không có thông báo Thái thái sư.

Đương Đồng Quán đến Cao Cầu phủ thượng về sau, liền cảm giác tra đến nơi đây thủ vệ cực kỳ sâm nghiêm, không những ở bên ngoài có đông đảo thị vệ tuần tra, vung trộm càng là có không ít sát thủ giấu ở trong phủ các ngõ ngách. Xem ra Cao Cầu đích thật là sợ, trải qua Lâm Xung cùng Thời Thiên hai lần sự kiện về sau, Cao Cầu liền càng phát giác không an toàn, liền liền tại trên giường của mình đều là có một người mang võ nghệ nữ thị vệ bồi tiếp mình chìm vào giấc ngủ, có thể nói là lại có thể hành phòng sự lại có thể bảo hộ được tự thân chu toàn.

Đồng Quán tại tùy tùng dẫn dắt hạ đi tới thư phòng, chờ thời gian uống cạn nửa chén trà về sau, Cao Cầu liền từ bên ngoài đi vào, cười chấp tay nói "Ài nha, đồng Xu Mật bây giờ hỏi kinh, tại sao không có đi trước gặp mặt Thánh thượng, ngược lại là còn tới trước lão phu phủ thượng đây?" Đồng Quán nghe được Cao Cầu âm thanh âm vang lên, liền từ trên chỗ ngồi đứng lên, đối Cao Cầu chấp tay nói "Cao thái úy a, thực không dám giấu giếm, hạ quan lần này tiến đến phương bắc, nhưng là có phát hiện trọng đại a, chỉ là sự tình này quá là quan trọng, cho nên hạ quan mới chuyên tới đề trước cùng Thái úy thương lượng a."

"Ồ? Không biết đồng Xu Mật lần này có gì phát hiện?" Cao Cầu gặp Đồng Quán mặt sắc mặt ngưng trọng, liền lo lắng mà hỏi thăm. Đồng Quán trước chưa hề nói thủ hạ dò thăm Tần Ngao Thiên cùng Liêu tộc tương thông một chuyện, ngược lại là trước nói với Cao Cầu một cái khác phát hiện, một cái có thể để Cao Cầu cấp tốc cùng mình hình thành đồng minh sự tình, thế là liền hỏi trước "Không biết Thái úy ngài có thể còn nhớ rõ kia Lâm Xung?"

"Lâm Xung!" Cao Cầu vừa nghe đến cái tên này, liền không tự giác khản trương lên, dù sao Lâm Xung đến phủ hành thích sự tình trạng cảnh đến nay còn lúc thường xuất hiện tại Cao Cầu trong óc, có việc thậm chí còn có thể xuất hiện tại Cao Cầu trong mộng. Cho nên khi lần nữa nghe được Lâm Xung cái tên này thời điểm, Cao Cầu liền cảm thấy không hiểu hoảng sợ, nhưng lập tức đến, chính là kia tràn đầy hận ý, dù sao cũng là bởi vì kia Lâm Xung, mới đưa đến mình đau mắt ái tử.

Thế là liền gặp Cao Cầu từ trên chỗ ngồi đứng lên, cao giọng quát "Ta đương nhiên sẽ không quên người này, chỉ là không biết đồng Xu Mật xách người này làm gì? Lão phu ta phái người tuần tra nhiều năm, đều một mực không có tìm được người này hạ lạc, chẳng lẽ lại đồng Xu Mật chuyển này dò thăm Lâm Xung hạ lạc?" Nghe được Cao Cầu tra hỏi, Đồng Quán cười lạnh nói "Nào chỉ là dò thăm Lâm Xung hạ lạc, ta thậm chí còn chính mắt thấy Lâm Xung đâu."

"Cái gì? Kia Lâm Xung hiện ở nơi nào? Vì sao ta một mực tìm không được hắn?" Cao Cầu nghe Đồng Quán sau liền đã mất đi ngày thường tinh táo, đối Đồng Quán tròn mắt nhìn nói. Đồng Quán chú ý tới Cao Cầu ánh mắt, liền không còn thừa nước đục thả câu, nói thẳng "Thái úy đại nhân, thực không dám giấu giếm, kia Lâm Xung bây giờ đang ở Tần Ngao Thiên trong quân, hơn nữa còn là Tần Ngao Thiên dưới trướng một viên thượng tướng, thời gian trôi qua tự tại đây."

"Cái gì? Tại Tần Ngao Thiên trong quân, cái này Tần Ngao Thiên sao sẽ lớn mật như thế, dám tự mình chứa chấp khâm phạm của triều đình, chẳng lẽ hắn liền không sợ bị trị tội sao?" Nghe được tin tức này sau Cao Cầu quả thực là hết sức giật mình, hắn cũng từng nghĩ tới Lâm Xung sau này sẽ như thế nào sinh hoạt, có thể là như vậy mai danh ẩn tích, hay là rời xa Trung Nguyên, ly biệt quê hương. Nhưng hắn vạn lần không ngờ, Lâm Xung lại sẽ ở mình dưới mí mắt trời qua như thế tiêu dao, đây là Cao Cầu không thể tiếp nhận.

Đồng Quán lúc này gặp mục đích đã đạt đến, mình thông qua Lâm Xung sự tình thuận lợi để Cao Cầu đối Tần Ngao Thiên sinh ra chán ghét cảm giác, cao như vậy cầu chính là mình người, đến lúc đó tự nhiên sẽ trợ giúp mình cùng một chỗ vận ngã kia không ai bị nói Tần Ngao Thiên. Thế là liền lại là ủy khuất nói "Kia Tần Ngao Thiên còn có cái gì không dám làm, hắn còn tại tam quân trước mặt không nghe theo quân giáo, phỉ báng nói xấu hạ quan, thậm chí còn đối hạ quan vận dụng tư hình, ba quân tướng sĩ đồng đều nhưng vì chứng."

"Hắn Tần Ngao Thiên còn dám đối đồng Xu Mật ngạo động thủ? Thật tình không biết hai người các người ai lớn ai nhỏ sao, hắn đây là phạm thượng. Kia tam quân chủ tướng Quan Thắng liền không có ngăn cản sao?" "Hừ, cái kia Quan Thắng Dương Ôn chỉ lưu cùng Tần Ngao Thiên vì cá mè một lứa, đồng dạng không nghe theo bản quan hiệu lệnh, bằng không, hạ quan cũng không đến mức này a." Nói, Đồng Quán còn đưa tay vuốt vuốt thụ thương bờ mông, trên mặt vẻ thống khổ.

"Nghĩ không ra kia Tần Ngao Thiên vậy mà như vậy càn rỡ, đồng Xu Mật, người yên tâm, ngày mai tảo triều thời điểm người liền đưa người lần này Bắc thượng bản thân nhìn thấy cảm nhận được sự tình toàn bộ nói cùng Thánh thượng nghe, lão phu đến lúc đó từ sẽ vì người nói chuyện." Đồng Quán các loại chính là Cao Cầu lời này, nghe Cao Cầu rốt cục nói ra được về sau, chính là cúi đầu bái đạo "Vay hạ quan trước hết cảm ơn Thái úy đại nhân, chỉ là còn có một chuyện đại nhân không biết, ta Tần Ngao Thiên còn cùng người Liêu có chỗ cầu kết, tựa hồ còn muốn cưới kia Liêu quốc công chúa, đối ta Đại Tống phản chiến tương hướng đâu "

"Cái gì! Việc này thật chứ? Đồng Xu Mật, chuyện thế này cũng không thể nói lung tung a." Cao Cầu nhủ mảy nói. Đồng Quán thì là chấp tay nói "Thái úy a, bực này đại sự ta sao dám bịa chuyện? Đây chính là hạ quan chính tai nghe được, kia Tần Ngao Thiên còn phái dưới trướng thuộc cấp ra khỏi thành trước đi nghênh đón Liêu quân vào thành, cưới kia Liêu quốc công chúa, chuyện này tại Bá Châu mọi người đều biết, hạ quan sợ oan uổng hắn Tần Ngao Thiên, còn tự thân hỏi thăm mấy tên dân chúng địa phương đâu, nhưng bọn hắn tất cả đều nói Tần Ngao Thiên ham Liêu quốc công chúa sắc đẹp, muốn đầu hàng tại người Liêu, còn muốn đem trước chỗ đánh hạ hai thành một quan trả lại cùng người Liêu đâu."

"Lại có việc này! Tần Ngao Thiên cái thẳng này vậy mà như thế gan to bằng trời, còn đầu hàng cùng người Liêu. Đồng Xu Mật, đại sự như thế người vì sao không lên báo triều đình?" Nghe được tin tức này về sau mặc cho Cao Cầu như thế nào tinh táo đều là không thể không cảm thấy chấn kinh, đồng thời lớn tiếng chất vấn lấy Đồng Quán. Đồng Quán thì là ủy khuất địa đạo "Thái úy đại nhân, kia Tần Ngao Thiên trong triều thế lớn, có Thái thái sư cùng tể tướng hai người vì đó chỗ dựa, hạ quan thật sự là động đến hắn không được a "

Lúc này Cao Cầu chính là cười lạnh nói "Yên tâm, ngày mai người liền đem Tần Ngao Thiên chứa chấp khâm phạm của triều đình, không nghe theo hiệu lệnh phạm thượng, còn có tư thông người Liêu tội danh cho báo lên. Ta cũng không tin hai người bọn họ còn có thể giữ được Tần Ngao Thiên, huống chi đến lúc đó ta cũng sẽ sau lưng người đứng ra nói chuyện, mà lại chúng ta đến lúc đó cũng sẽ có một cái cường đại đồng bạn" lập tức Cao Cầu chính là cười lạnh nói "Nói không chừng thông qua cái này Tần Ngao Thiên, ta còn có thể đem Thái Kinh lão già này cho vận xuống đi đâu, ha ha ha!"

Đồng Quán thì là không có nghĩ nhiều như vậy, với hắn mà nói, chỉ cần có thể trừng trị Tần Ngao Thiên, vì chính mình báo thù, kia cũng đã đủ hài lòng. Thế là cùng Cao Cầu ước định cẩn thận về sau, Đồng Quán liền an tâm rời đi, chỉ đợi ngày thứ hai vào triều thời điểm tiến đến vạch tội hắn Tần Ngao Thiên một bản.

Chương 157 : Đồng Quán Cáo Trạng

Tào triều thời gian, Tống Huy Tông cao ngai ở vị trí đầu, đương triều đại thái giám cao giọng hô "Có việc khởi bẩm, vô sự bãi triều". Một tiếng thanh âm khàn khàn quanh quần tại trên đại điện, dưới đài các vị đại thần nhao nhao cúi đầu không nói, chỉ có một người chiến ra bái nói ". Bệ hạ, phương bác chiến sự có tin tức mới nhất." Đám người nhìn lại, nguyên lai mở miệng người là Thái úy Cao Cầu. Nhưng Cao Cầu lại là như thế nào biết được kia phương bác chiến sự đâu?

Bất quá dưới mắt Huy Tông Hoàng đế lại là không có có tâm tư đi chú ý Cao Cầu tại sao lại biết được những thứ này, trong lòng hắn cho rằng, chỉ cần là phương bác truyền đến chiến báo, vậy liền nhất định là tin chiến thắng, bởi vì từ khi có Tần Ngao Thiên về sau, mình quốc khổ vẫn sung doanh, đến mức phô trương lãng phí Triệu Cát hiện tại rất mong muốn lần nữa nghe được Tần Ngao Thiên tin tức, bởi vì vậy nhất định sẽ là tin chiến thắng. Chỉ gặp Triệu Cát nghe xong vội vàng hỏi "Tần tướng quân lại có tin tức sao? Mau nói "

Triệu Cát thậm chí đã đến ý lại Tần Ngao Thiên trình độ, cái này khiến lúc trước đề cử Tần Ngao Thiên thượng vị Thái Kinh cũng là cảm thấy một phần ghen tuông. Mà đối mặt mặt mũi tràn đầy vẻ chờ mong Triệu Cát, Cao Cầu chỉ cúi đầu khom người nói "Bệ hạ, Đồng giám quân đã quay trở về Biện Kinh, bệ hạ muốn nghe có quan hệ phương bác tin tức cụ thể tin tức, có thể hỏi thăm Đồng giám quân, hiện tại hắn ngay tại đại điện bên ngoài chờ đâu "

"A, vậy liền nhanh tuyên Đồng giám quân tiến đến." Đại thái giám tuân lệnh, cất giọng nói "Tuyên Đồng giám quân yết kiến" "Tuyên Đồng giám quân yết kiến" theo thanh âm không ngừng khuếch trương truyền, tại đại điện bên ngoài chờ Đồng Quán đạt được truyền lệnh về sau, liền ngay cả bận bịu đuổi tiến vào đại điện bên trong. Bái kiến Huy Tông Hoàng đế về sau, Triệu Cát liền thúc giục nói "Đồng giám quân vất vả, không biết người lần này theo quân Bắc thượng, có gì phát hiện a?"

Triệu Cát tự nhiên là muốn nghe đến Đồng Quán hướng mình báo cáo Tần Ngao Thiên là như thế nào uy vũ bất phàm, vì chính mình công thành đoạt đất. Nhưng kia Đồng Quán đang nghe được Triệu Cát tra hỏi về sau, liền gào khóc nói ". Bệ hạ, người cần phải vì hạ quan làm chủ a" gặp Đồng Quán lại là như vậy, Triệu Cát cùng các vị đại thần đều rất là ngoài ý muốn, không biết đã xảy ra chuyện gì. Triệu Cát cũng là vội vàng an ủi "Đồng giám quân, người cái này là vì sao, có chuyện gì nói ngay, Trẫm từ sẽ vì người làm chủ."

Nghe được Triệu Cát về sau, Đồng Quán lúc này mới định chỉ thút thít, vụng trộm hướng Cao Cầu phương hướng nhìn lại, hai người liếc nhau ánh mắt liền nhanh dời đi, về sau khẽ miệng có chút giọng lên một chút. Cái này tự nhiên là hai người hôm qua tại Cao Cầu phủ thượng quyết định kế sách, đánh trước tình cảm bài, để Hoàng đế biết mình chuyện này thụ bao lớn nhất, về sau lại nói Tần Ngao Thiên ác tính, dạng này chuyện ngược lại Tần Ngao Thiên thì lợi lớn hơn rất nhiều.

Mà sự thật chứng minh, hai người biện pháp vẫn là rất có hiệu quả, Triệu Cát khi nhìn đến Đồng Quán như vậy thảm trạng về sau, trong lòng đối Tần Ngao Thiên trước đó đủ loại ấn tượng liền tiêu tan ra. Lúc này liền gặp Đồng Quán bái nói ". Bệ hạ, vì thần phụng mệnh lấy giám quân thân phận tiến đến phương bác đốc chiến, nhưng kia Tần Ngao Thiên chẳng những không đem ta người giám quân này để vào mắt, thậm chí còn mệnh lệnh thủ hạ tướng sĩ trước mặt mọi người nhục nhã hạ quan, đồng thời đối hạ quan vận dụng tư hình! Bệ hạ, người giám quân này chính là đại biểu cho bệ hạ ngài, Tần Ngao Thiên đánh ta người giám quân này, trên thực tế là đối với ngài đại bất kính a! Bệ hạ "

"Lại có việc này!" Huy Tông Hoàng đế nghe xong tức giận nói. Ngay sau đó Đồng Quán lại tiếp tục lửa cháy đổ thêm dầu nói ". Bệ hạ, còn không chỉ chừng này, thần còn tại Tần Ngao Thiên trong quân thấy được không ít triều đình trọng phạm, đoạn thời gian trước đến ám sát Cao thái úy Lâm Xung chính là tại trong quân, vẫn là một viên thượng tướng. Còn có, tại kia Tần Ngao Thiên mới tới phương bác thời điểm, tại sông kia ở giữa phủ liền từng trắng trợn đồ sát dưới trướng của ta Tổng quân tướng sĩ, đáng thương những cái kia thật vất vả mới từ Liêu quân trên tay còn sống sót các binh sĩ, cuối cùng vậy mà thảm chết tại kia Tần Ngao Thiên trong tay."

"Lại còn có chuyện như thế, vì sao Đồng giám quân trước người hỏi kinh không nói?" Triệu Cát nghe Đồng Quán cáo trạng về sau vừa kinh vừa sợ, không nghĩ tới Tần Ngao Thiên lại còn tự tiện giết quân Tống binh sĩ, đây là Triệu Cát làm sao cũng không nghĩ ra. Đồng Quán thì là bái nói ". Bẩm bệ hạ, trước đó thần là tội đem thân, không tốt đối triều đình phải đi tiếp nhận Đại tướng làm quá nhiều đánh giá, tại là vì ta Đại Tổng giữ quan viên an ổn suy nghĩ, liền đem việc này cho nhin xuống, chỉ là như vậy, lại là khổ dưới trướng của ta chết thảm đám kia các tướng sĩ."

Đồng Quán thuyết mình than thở khóc lóc, nghe vào thật giống như hắn là một cái mười phần nhân ái sĩ binh tướng quân đồng dạng, để không ít đại thần đều vì thế mà choáng váng. Thấy mọi người đều bị mình lời nói kéo theo, Đồng Quán cảm giác hóa hầu đủ rồi, liền lại ném ra ngoài một đạo mãnh liệt nói ". Bệ hạ ngài đối kia Tần Ngao Thiên cơ nào coi trọng, để từ một cái không có tiếng tăm gì huyện nhỏ úy một mực đề bạt đến hôm nay Tuyên Uy tướng quân, cái này là bực nào vinh hạnh, nhưng kia Tần Ngao Thiên chẳng những không lĩnh bệ hạ tình, cuồng vọng tự đại, thậm chí còn cấu kết người Liêu, làm người Liêu chó săn, muốn giành ta Đại Tống giang sơn, đây là ta như thế nào đều nhẫn nhịn không được!"

"Cái gì!" Nghe tới Tần Ngao Thiên vậy mà cấu kết người Liêu về sau, Triệu Cát là triệt để ngồi không yên, chỉ gặp từ trên chỗ ngồi đứng thẳng lên, giận dữ nói "Đồng ái khanh người vừa mới nói cái gì? Hắn Tần Ngao Thiên lại còn cùng người Liêu có chỗ cấu kết, việc này thật chứ? !" "Bệ hạ, bực này đại sự hạ quan như thế nào Cam nổi bừa nói xấu. Hạ quan lời nói câu câu là thật a, thần còn từ trong thành hỏi thăm nơi đó bách tính, bọn hắn toàn cũng biết việc này, có thể làm chứng."

"Kia Tần Ngao Thiên ham Liêu quốc công chúa mỹ mạo, liền muốn làm Liêu quốc phò mã, cùng Liêu tặc cùng một chỗ mưu đoạt ta Đại Tống giang sơn. Mà lại hạ quan còn từng tận mắt nhìn đến, Liêu quân đưa thân bộ đội đem Liêu quốc công chúa cho đưa đến Bá Châu dưới thành, mà Tần Ngao Thiên còn phái ra nhân mã ra khỏi thành đón lấy. Nếu không phải hạ quan ẩn tàng tốt, chỉ sợ hiện tại đã không có thể đứng ở chỗ này, hướng bệ hạ ngài kể ra kia Tần Ngao Thiên tội a."

Không thể không nói, Đồng Quán cách làm như vậy hoàn toàn chính xác cùng chỗ kể ra sự tình đều quá mức rung động, làm cho cả triều đình đều sôi trào, nhất là biết được Tần Ngao Thiên vậy mà phản quốc về sau. Huy Tông Hoàng đế cũng là giận dữ nói "Cái này Tần Ngao Thiên thực sự ghê tởm, người tới, nhanh chóng tiến đến Bá Châu, đem này phản tặc bắt về cho ta!" Lúc này Túc Nguyên Cảnh thì là tiến lên bái nói ". Bệ hạ, dưới mắt lúc này còn không có tra ra, như vậy bắt người sợ rằng sẽ gây nên bối rối a."

"Gây nên bối rối? Hiện tại Trẫm liền đã cảm thấy rất hoảng loạn rồi! Vô luận việc này là thật là giả, cái này Tần Ngao Thiên nhất định phải cho trẫm bắt trở lại, Trẫm muốn đích thân thẩm vấn." Đám người có thể cảm nhận được lúc này Huy Tông Hoàng đế lửa giận, mà một tay đem Tần Ngao Thiên cất nhắc lên Thái Kinh lúc này cũng là từ bỏ đối Tần Ngao Thiên cứu vãn, tại Huy Tông giận dữ thời điểm cũng không có tiến lên vì Tần Ngao Thiên nói lên bất luận cái gì giải thích lời nói.

Mà lúc này đã thấy Cao Cầu tiến lên bái nói ". Còn xin bệ hạ trước bớt giận, lại nghe lão thần một lời" Huy Tông nghe xong, không kiên nhẫn khoát tay nói "Giảm" Cao Cầu đạt được cho phép về sau, bái một chút nói ". Bệ hạ, kia Tần Ngao Thiên tại phương bắc thế lớn, mà lại hiện tại chỉ sợ đã đầu hàng người Liêu, bệ hạ ngài cứ như vậy phái người tiến đến truy nã, chỉ sợ chẳng những bắt không được kia Tần Ngao Thiên, bệ hạ sẽ còn dùng cái này mà để thiên hạ bách tính thất vọng đau khổ a."

Huy Tông nghe Cao Cầu sau cúi đầu chìm suy tư một chút, cảm thấy nói có đạo lý, liền hỏi "Kia theo ý kiến của ngươi, lại nên làm như thế nào?" Cao Cầu lại cúi đầu bái nói ". Bệ hạ có thể sai người truyền lệnh Tần Ngao Thiên hồi kinh báo cáo công tác, nói muốn đổi nó trước biểu hiện tiến hành ngợi khen, trước bắt hãm cho dụ dỗ đến thành Biện Kinh đến, hãm như từ chối không đến, chúng ta liền có lý do phản Tần Ngao Thiên vì mưu phản, đến lúc đó bệ hạ ngài lại phái người tiến đến truy nã, liền danh chính ngôn thuận, không đến mức roi tiếng người chuôi. Mà nếu như Tần Ngao Thiên thật một mình tới Biện Kinh, kia đến lúc đó chúng ta liền có thể có thể bắt được, lại đi thẩm vấn."

Huy Tông nghe xong rất là hài lòng, gật đầu nói "Tốt, vậy liền theo ái khanh lời nói, điều Tần Ngao Thiên tướng quân hồi kinh báo cáo công tác."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158 : Nghỉ Ngơi Lấy Lại Sức

Lúc này ở xa Trác Châu Tần Ngao Thiên đối vào hôm nay tại trên triều đình chuyện xảy ra hoàn toàn không biết, mà vừa mới đánh hạ Trác Châu cái này nhất trọng trấn hãm, lúc này chính mang theo thành nội quân dân các tướng lĩnh tại tu bổ thành trì. Mà lúc này Liêu quân thì cũng rất ăn ý không tiếp tục đối Tần Ngao Thiên phát động tiến công, bởi vì hiện tại đã tiến vào mùa đông, không tiện xuất binh đánh trận, cho nên Tần Ngao Thiên cùng toàn thành quân dân bách tính đối với cái này đều là cảm thấy vui vẻ, bởi vì rốt cục có thể vượt qua mấy tháng ngày tháng bình an.

Mà lúc này tại U Châu thành nội, Thiên Tộ đế Gia Luật Diên Hi thì là tại Tiêu Phụng Tiên châm ngòi phía dưới, đối thống quân Đại tướng Ngột Nhan Quang tiến hành trách phạt."Ngột Nhan Quang, bởi vì ngươi chỉ huy sai lầm, dẫn đến ta Đại Liêu đã mất đi Trác Châu trọng thành, hơn nữa còn bị Tống đem Tần Ngao Thiên đem Kế Châu thành cướp sạch không còn, mang theo ngạo bách tính đến Trác Châu thành bên trong, để cho ta Đại Liêu đã mất đi hai thành bách tính, đối với cái này tổn thất, ngươi phải nhận lãnh chỗ có trách nhiệm, ngươi nhưng có nghĩ nghĩ?"

"Hồi bẩm bệ hạ, hết thảy đều là mặt tướng sai, mặt tướng không dám có bất kỳ dị nghị gì, mặc cho xử lý." Ngột Nhan Quang không hổ là một cái Đại tướng, đối với mình sai lầm có can đảm thừa nhận, tự nhiên cũng dũng cảm gánh chịu chiến bại trách nhiệm, so với Đại Tống chiến bại tướng quân Đồng Quán đến, không biết cao hơn lên mấy cấp bậc. Gia Luật Diên Hi gặp Ngột Nhan Quang như thế lỗi lạc, nhân tiện nói "" tốt, đã ngươi đều nói như vậy, vậy ta liền đưa ngươi đi đến ngục bên trong nghĩ lại một phen đi thôi. Người tới, đem Ngột Nhan thống quân đưa tiến đi nhốt lại."

Gia Luật Diên Hi vừa dứt lời, liền có hai tên lính đi lên phía trước, đem Ngột Nhan Quang cho áp giải đi, mà Ngột Nhan Quang từ đầu đến cuối thì là chưa hề nói thêm câu nào, phản chính tự mình hài nhi cũng đã không tại, mình bất luận là tại trong lao ngục vẫn là trong nhà, cũng sẽ không lại cảm giác được áy náy. Mà khi nhìn đến Ngột Nhan Quang bị giam giữ xuống dưới về sau, ngự đệ đại vương Da Luật Đắc Trọng cũng là không dám phát ra cái gì âm thanh động đến, sợ mình cũng nghĩ Ngột Nhan Quang như vậy đồng dạng, bị xuống đến trong đại lao.

Lúc này Gia Luật Diên Hi lại là thấy được đứng ở một bên thân mặc một thân giáp đỏ Da Luật Điệp Hương, mặt mũi tràn đầy tiếc rẻ sâu thẳm dài một hồi. Da Luật Điệp Hương mặc giáp đỏ tự nhiên là mặc cùng Tần Ngao Thiên nhìn, đồng thời cũng là vì để cho mình thời thời khắc khắc nhớ kỹ, mình tại ngày đại hôn bên trên bị đá kích, dùng cái này đến khích lệ nhắc nhở lấy mình, không muốn mềm lòng. Bình thường đối Da Luật Điệp Hương cực kì sủng ái Gia Luật Diên Hi lúc này cũng là cảm thấy bất đắc dĩ, đối với mình nữ nhi gặp được loại sự tình này, hãm mặc dù đồng dạng đau lòng, nhưng cũng là đồng dạng không thể làm gì, chỉ có thể chậm đợi thời gian xóa đi hết thảy.

Lúc này Tần Ngao Thiên cũng đã mang theo chúng tướng đem Trác Châu thành nội bên ngoài đều tốt chỉnh đốn gia cố một phen, Tần Ngao Thiên tin tưởng, đợi cho đầu xuân về sau người Liêu tái phạm thời điểm, mình tuyệt đối có nắm chắc, đem Liêu quân cự tại ngoài thành. Ngay sau đó Tần Ngao Thiên lại phái người đi đem Lăng Chấn cho gọi đi qua, những ngày này chính mình cũng tại bốn phía bên ba, đối với cái này mình cường điệu điểm danh muốn tới nhân tài còn một mực chưa từng gặp mặt đâu.

Sau một lúc lâu, Lăng Chấn liền bị Lý Chế cho dẫn tới Tàn Ngao Thiên trong thư phòng thấy qua Tàn Ngao Thiên. Tàn Ngao Thiên thì là đứng dậy hào hảo đánh giá một phen Lăng Chấn, phải biết cái này Lăng Chấn thế nhưng là tại Đại Tổng liền chế tạo ra hoả pháo như thế một cái cường đại quân sự vũ khí nhân tài a, là Đại Tổng thứ nhất hoả pháo tay, nhưng lại tại Đông Kinh gấp cầm kho làm việc, cho dù là tại Lương Sơn bên trong cũng là bị coi như hiệu lệnh Truyền Đệ Giả, đây là đối người mới thật to không tôn trọng a, từ sau thế tới Tàn Ngao Thiên tự nhiên biết Lăng Chấn phát minh mạnh đến mức nào công dụng, cho nên đương nhiên sẽ không lại để cho Lăng Chấn đại tài tiểu dụng.

Chỉ gặp Lăng Chấn dáng người hơi mập, làn da hơi hắc, hai tay cũng là đã có chút biến hình, có thể là bởi vì lúc cần phải thường làm thí nghiệm dẫn đến, bất quá cái này đều không trọng yếu, Tàn Ngao Thiên xem trọng chính là Lăng Chấn mới. Lăng Chấn hôm nay cũng là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy cùng Tàn Ngao Thiên ở chung, gặp uy vũ bất phàm, liền run như cây sậy chấp tay hỏi "Không biết tướng quân ngài gọi tiểu nhân đến đây, có gì phân phó?"

Nghe được Lăng Chấn hỏi thăm, Tàn Ngao Thiên thì là cười nói "Lăng Chấn tướng quân không cần khẩn trương, chỉ là bản tướng nghe nói Lăng tướng quân người tạo đến một tay tốt pháo, liền muốn hướng người ngay mặt lĩnh giáo một phen, người lại trước tiên nói một chút, người cũng có thể đánh tạo thứ gì hoả pháo?" Nghe được Tàn Ngao Thiên tuân hỏi mình sở trường sự tình đến, Lăng Chấn liền tới hào hứng, ngừng đầu nói "Bẩm tướng quân,

Không là tiểu nhân nói khoác, ta chế tạo hoả pháo, nhưng đánh ra mười bốn mười lăm dặm xa, mà lại trước sau cũng không kém bên trên bao nhiêu."

"Lại lợi hại như vậy?" Mặc dù Tàn Ngao Thiên là từ sau thế tới, đối với mười bốn mười lăm bên trong không cảm thấy có bao xa, cần phải biết rằng, đây chính là tại Bắc Tống thời kì a, tại Bắc Tống thời kì có thể đánh ra mười bốn mười lăm dặm xa, cái này cùng hậu thế đạn đạo uy lực không sai biệt lắm, gọi Tàn Ngao Thiên làm sao có thể không kích động. Chỉ gặp Tàn Ngao Thiên lại là nói "Loại này hoả pháo tên gọi là gì, có thể hay không đại lượng chế tạo gấp?"

Lăng Chấn thì là nói "Hồi bẩm tướng quân, loại này có thể đánh mười bốn mười lăm bên trong hoả pháo tên là vì từ mẫu pháo, mà lại tiểu nhân còn có thể chế tạo Kim Luân pháo, phong hỏa pháo, xe rương pháo, oanh thiên pháo, trong đó lại lấy oanh thiên pháo uy lực lớn nhất, chỉ là trước mắt tiểu nhân còn chưa nghiên cứu chế tạo thành công." Nghe được Lăng Chấn lại còn có thể chế tạo ra nhiều như vậy chủng loại bất phàm hoả pháo, Tàn Ngao Thiên nhận không được tán thán nói "Lăng tướng quân người quả nhiên là cái hiếm có nhân tài a, không biết người có thể nguyện ý lưu tại ta Trác Châu tiếp tục tiến hành hoả pháo nghiên cứu, mà lại lại vì quân ta chế tạo ra một nhóm hoả pháo đến, cộng đồng đối phó người Liêu?"

Đến Tàn Ngao Thiên coi trọng như vậy, Lăng Chấn cũng là cao hứng không thôi, chỉ gặp kích động hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Tàn tướng quân ngài có thể tán thành ta hoả pháo, liền là tiểu nhân vinh hạnh, kẻ sĩ chết vì tri kỷ, như tướng quân không chê, Lăng Chấn liền nguyện cả đời đi theo tướng quân tả hữu, là quân chế tạo hoả pháo." Nói liền hướng Tàn ngao thiên hạ quý xá một cái. Tàn Ngao Thiên không nghĩ tới mình vậy mà liền như thế để Lăng Chấn cam tâm tình nguyện theo đuổi mình, bất quá dạng này cũng là Tàn Ngao Thiên vui lòng nhìn thấy.

Thế là tại Lăng Chấn bái qua cúi đầu về sau liền đem nó nâng lên, nói "Tốt, đã đều là nhà mình huynh đệ, cũng không cần lại đem quân tướng quân kêu, thấy nhiều bên ngoài, về sau người tựa như Lâm hướng bọn hần như thế, gọi ta Thiên ca thuận tiện." Lăng Chấn tự nhiên biết câu này Thiên ca hàm nghĩa, thế là liền mừng rỡ kêu lên "Vâng, đa tạ Thiên ca." "Ừm, tốt, kia Lăng Chấn huynh đệ người liền đi xuống trước đi, qua đi ta sẽ an bài cho người một cái đất trống đến làm nghiên cứu của người chỗ." Nghe được sẽ phải có nghiên cứu nơi chốn về sau, Lăng Chấn lại là kích động cảm tạ Tàn Ngao Thiên.

Mà tại Lăng Chấn rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên cũng là lại lần nữa ngồi xuống, tưởng tượng lên mình ngày sau dùng hoả pháo công thành lúc đáng vẻ, chắc hẳn nhất định sẽ giảm mạnh thương vong, có thể để cho mình dưới trướng càng nhiều các huynh đệ còn sống sót, dù sao mỗi một cái đều là mình tỉ mỉ huấn luyện ra, phạm là có tổn thất Tàn Ngao Thiên đều sẽ cảm thấy mười phần đau lòng.

Lúc này, Lý Chế thì là đi vào trong thư phòng bái nói ". Thiên ca, Từ Ninh tướng quân mang theo một cái không có thấy qua nam tử đến đây bái kiến tướng quân, hiện chính tại bên ngoài chờ đợi" nghe xong Tàn Ngao Thiên vung tay lên nói ". Để bọn hần vào" "Phải" lập tức Lý Chế liền quay người ra ngoài mang theo Từ Ninh hai người tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mạnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159 : Ban Thưởng Cùng Ai Điều

Tàn Ngao Thiên ngồi trong thư phòng, nhìn xem Lý Chế dẫn Từ Ninh hai người đi vào cửa, sau đó liền mệnh Lý Chế đến ngoài cửa thủ hộ. Mà tại Lý Chế ra thư phòng về sau, Từ Ninh thì là mang theo hần chỗ lĩnh đến người hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Mặt tướng Từ Ninh, gặp qua tướng quân." Tàn Ngao Thiên ừ một tiếng, sau đó hỏi "Không biết Từ Ninh tướng quân tới đây là có chuyện gì? Mà lại vị này lại là?" Nói, Tàn Ngao Thiên chính là nhìn về phía cái kia cùng Từ Ninh cùng nhau đến đây hần tử.

Lúc này Từ Ninh thì là hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Bẩm tướng quân, đây là mặt tướng anh chị em cô cậu đệ đệ, tên là Thang Long, nghe nói có mặt tướng quân dưới trướng, liền chuyên tới để tìm nơi nương tựa tại ta. Ta gặp thứ nhất tay đánh chế binh khí kỹ nghệ rất là bất phàm, liền tới đem nó dẫn tiến cho tướng quân." Nguyên lai cái này liền là lúc trước bán Từ Ninh, đem nó kiếm được Lương Sơn phía trên Thang Long, bởi vì cả ngày rèn đúc

quân khí, súng đạn vẩy ra, cho nên toàn thân vết sẹo, cho nên người xưng "Kim Tiền Báo Tử" .

Nghĩ không ra tại chính mình tới trong thế giới này, cái biến Từ Ninh vận mệnh về sau, cái này Thang Long vẫn là tìm tới, may mà bây giờ Từ Ninh đã là bộ hạ của mình, cũng không trở thành lại để cho Thang Long đến một tay 'Bán huynh kiếm công' hành vi. Bất quá tạm dừng không nói Thang Long nhân phẩm như thế nào, liền chế tạo vũ khí năng lực này tới nói, Tần Ngao Thiên vẫn là tương đối thương thức, mà lại đoán chừng về sau Thang Long cũng không có cái gì cơ hội có thể gài bẫy Từ Ninh, cho nên suy tư một phen, Tần Ngao Thiên liền quyết định đem Thang Long lưu lại, đồng thời mệnh làm chúng tướng sĩ chế tạo binh khí.

Thang Long được chức vụ về sau mừng rỡ không thôi, vội vàng cảm tạ Tần Ngao Thiên nói ". Tiểu nhân đa tạ Tướng quân", đồng thời ở trong lòng nghĩ đến còn là theo chân biểu ca của mình hỗn có tiền đồ, xem ra chuyện này không có ngàn dặm nung nhờ họ hàng quả nhiên không có làm sai. Mà Từ Ninh tại gặp Tần Ngao Thiên cho Thang Long chức vụ về sau, cũng là thay Thang Long cảm thấy vui vẻ, đồng thời đối Tần Ngao Thiên bái nói ". Mặt tướng đa tạ Tướng quân." Tần Ngao Thiên thì là mỉm cười gật đầu, Từ Ninh hai người sau đó liền cùng nhau rời đi.

Tần Ngao Thiên tại Từ Ninh hai người rời đi về sau, lại là gọi tới chờ ở ngoài cửa Lý Chế. Lý Chế nghe được Tần Ngao Thiên kêu gọi, thì là vào cửa bái nói ". Thiên ca, có gì phân phó?" Tần Ngao Thiên thì là nói "Người đi hỏi một chút Kim Đại Kiên, bia đá phải chăng đã khắc xong." "Phải" lập tức Lý Chế liền lại quay người rời đi thư phòng. Qua một đoạn thời gian, Lý Chế lại lần nữa trở về bái nói ". Bẩm Thiên ca, Kim tiên sinh nói, bia đá đã khắc xong."

Tần Ngao Thiên nghe được bia đá đã khắc xong, liền vỗ tay nói "Tốt, người đi thông tri tất cả mọi người, buổi chiều tại sân huấn luyện tập hợp, tường niệm trận chiến này hi sinh các tướng sĩ" "Phải" Lý Chế lại liền ôm quyền, lại quay người rời đi thư phòng mà đi. Lúc này Tần Ngao Thiên thì là tọa hạ buồn bã nói "Các huynh đệ, các người yên tâm đi, ta sẽ đem các người tang lễ tổ chức oanh oanh liệt liệt, hơn nữa còn sẽ vì các người bảo vệ ta Đại Tổng bách tính, dùng cái này đến cảm thấy an ủi các người trên trời có linh thiêng "

Giờ Mùi, Tần Ngao Thiên cùng trong thành chúng tướng sĩ toàn bộ tập hợp tại sân huấn luyện phía trên, mà ở trước mặt bọn họ, thì là đứng thẳng lấy ba cái cự đại bia đá, mỗi cái trên tấm bia đá đều có lít nha lít nhít danh tự, kia là lúc trước trải qua lớn trong chiến đấu chỗ hi sinh chiến tử quân Tổng các binh sĩ. Lúc này Tần Ngao Thiên thì là đứng ở trước mặt mọi người, cao giọng hô "Các huynh đệ, các người biết tại cái này trên tấm bia đá chỗ khắc xuống danh tự, đều là người phương nào sao?"

Tần Ngao Thiên không có cho đám người há miệng cơ hội, lại nói tiếp "Bọn hấn, đều là ta Tần Ngao Thiên trong quân nhất khả kính người, bọn hấn, đều là ta Tần Ngao Thiên trong quân nhất làm cho người tôn kính người, bọn hấn, đều là lúc trước lớn trong chiến đấu hi sinh bọn chiến hữu. Ta sở dĩ đem tên của bọn hấn khắc vào cái này trên tấm bia đá, chính là vì để hôm nay chúng ta có thể lúc nào cũng ghi khắc, chúng ta sẽ có hôm nay mỹ hảo, đều là bởi vì bọn hấn, bọn hấn là quân ta anh hùng, là ta Đại Tổng anh hùng! Tất cả mọi người, cùng ta cùng một chỗ, hướng các vị liệt sĩ gửi lời chào, mặc niệm!"

Sau đó, Tần Ngao Thiên liền dẫn đầu cúi thấp đầu, mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía mặt đất. Cùng lúc đó, tại trên sân huấn luyện các vị các tướng sĩ cũng là cùng nhau cúi đầu, hướng trên tấm bia đá danh tự mặc niệm. Chỉ gặp tại bia đá kia trên cùng, khắc lấy "Hùng bá châu hồn bia", tại phía dưới một loạt, thì là khắc lấy bỏ mình thuộc cấp: Chúc Hồ, Chúc Bru, Khẩu Trần Viễn, Lý Tập; bỏ mình phó tướng: Trần Đạt, Hoàng An; bỏ mình đội suất: Dương Xuân,

Hàn Bá Long, Chu Thông; tại cái tên phía dưới, thì là khắc lấy còn lại ở đây chiến tử trận các châu các binh sĩ, chung hơn mười tám ngàn người.

Tại ai điều xong các vị hi sinh tướng sĩ về sau, Tần Ngao Thiên thì là có lại nói nói ". Các vị các tướng sĩ lúc trước chiến tranh bên trong đều biểu hiện cực giai, cho nên ta đặc biệt ở đây hướng các vị tướng sĩ các huynh đệ cúi đầu cảm tạ." Nói xong lời này, Tần Ngao Thiên liền hướng dưới đài đồng đảo tướng sĩ thật sâu cúi lên khom người, đưa tới mọi người dưới đài một mảnh tiếng vỗ tay, cúi xuống Tần Ngao Thiên lại là nói "Đương nhiên, ở chỗ này, ta còn nặng hơn điểm khen ngợi mấy vị biểu hiện đột xuất các tướng lĩnh "

"Đầu tiên chính là Mi Sánh, bản thân quân đến phương bắc về sau, chính là dẫn đầu chém giết địch tướng, lớn giương quân ta quân uy, mà lại tại về sau các trận chiến sự bên trong đều là xông lên phía trước nhất, xông vào chỗ nguy hiểm nhất, cho nên ta do đó ở chỗ này mang mọi người vì đó vỗ tay, dâng lên ban thưởng, đồng thời ban thưởng vàng bạc một rương" Tần Ngao Thiên vui vẻ nói, chúng tướng sĩ cùng Mi Sánh cũng đều là cảm thấy vui vẻ, mà ban thưởng cho Mi Sánh kia một rương vàng bạc tự nhiên không có lớn như vậy, bất quá cũng không nhỏ, để Mi Sánh cùng chúng các tướng sĩ đều mở to hai mắt.

Tiếp lấy Tần Ngao Thiên lại là nói "Lại có chính là muốn ngợi khen Lâm Xung cùng Quan Thắng hai vị tướng quân, tại ta rời đi chiến trường tập kích bắt ngờ Kế Châu thời điểm, bốc lên chức trách lớn, thay ta thủ thành, không để cho Liêu quân đánh vào tiến đến làm xằng làm bậy, Tần mỗ ở đây cảm ơn hai vị tướng quân. Đồng thời cũng vì hai vị tướng quân dâng lên ban thưởng, vàng bạc một rương." Lâm Xung Quan Thắng hai người nhận ngợi khen, tất nhiên là mừng rỡ không thôi, cùng các vị các tướng sĩ chen chúc một chỗ hoan hô. Đương nhiên lúc này Tần Ngao Thiên đã đem lưu thủ tại từng cái thành trong ao tướng lĩnh đều cho điều tới.

Về sau Tần Ngao Thiên lại là cất giọng nói "Còn có chính là Chu Đồng tướng quân, tại Liêu quân đối Hùng Châu phát động tiến công thời điểm lấy một chi hòa tiền lui địch, bảo vệ Hùng Châu, cực kì không dễ, đến đám người theo ta cùng nhau vì Chu Đồng tướng quân vỗ tay." "Còn có Mã Linh tướng quân, dũng cảm bốc lên trách nhiệm, ẩn nấp tại Trác Châu thành nội, vì quân ta có thể thuận lợi đánh hạ Trác Châu có công hiến rất lớn, đám người theo ta cùng một chỗ, tiếng vỗ tay cổ vũ" về sau Tần Ngao Thiên lại vô số đề rất nhiều tướng lĩnh danh tự, trong sân huấn luyện tung bừng vui sướng chí sắc.

Cuối cùng, Tần Ngao Thiên lại là nói "Tại cuối cùng, ta còn muốn khen ngợi một người, nàng chính là Hoa Vinh tướng quân muội muội, Hoa Tur." Dưới đài Hoa Tur không nghĩ tới Tần Ngao Thiên vậy mà lại ở chỗ này nâng lên tên của mình, vui sướng ở giữa liền đỏ mặt, rất là đáng yêu. Tần Ngao Thiên nhìn xem Hoa Tur, mỉm cười nói "Ai nói nữ tử không bằng nam, Hoa Tur tiểu muội thể nhưng là bạc cán quắc không thua đáng này râu, thậm chí tại Bá Châu thành nguy cấp thời điểm còn cùng Tần mỗ kẻ vai chiến đấu, tại Tần mỗ nguy cấp thời điểm còn kịp thời đem Tần mỗ cứu, phần ân tình này, là Tần mỗ chỗ báo đáp không được, còn xin Hoa tiểu muội thụ Tần mỗ cúi đầu "

Nói, Tần Ngao Thiên chính là hướng phía dưới đài Hoa Tur xá một cái. Lúc này một bên Mi Sánh thì là ha ha cười nói "Cái này có cái gì báo đáp không

được a, theo ta thấy Thiên ca người liền đem Hoa tiểu muội thu vào trong phòng không phải tốt sao, ta nhìn Hoa tiểu muội nhìn trời ca người cũng rất là cố ý đầu, đại gia hóa nói một chút, có được hay không a" "Tốt!" Tần Ngao Thiên cùng Hoa Tư cũng không nghĩ tới, sự tình vậy mà lại phát triển đến nước này, đều là không biết làm sao, mà Hoa Tư mặt thì là vào lúc này càng thêm hồng nhuận.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160 : Thánh Chỉ Đến

Hoàn toàn chính xác Tần Ngao Thiên cũng không nghĩ tới, một cái thật đơn giản khen ngợi Hoa Tư, vậy mà lại diễn biến đến đám người bức hôn, trong lúc nhất thời cùng đình lấy cái đồ chót mặt Hoa Tư cũng không biết nên làm thế nào cho phải. Mà mọi người ở đây làm ồn thời điểm, triều đình đặc sứ lại đi tới Trác Châu, cao giọng hô "Thánh chỉ đến, Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên tiếp chỉ!". Chúng tướng nghe được thánh chỉ đến, liền đều đình chỉ vui cười chỉ sắc, thần tình nghiêm túc quý trên mặt đất, chậm đợi đặc sứ tuyên đọc thánh chỉ.

Tần Ngao Thiên cũng tại lúc này đi lên phía trước, mặt hướng đặc sứ quỳ xuống lắng nghe thánh chỉ. Đặc sứ gặp Tần Ngao Thiên bọn người đã chuẩn bị kỹ càng, liền hắng giọng một cái, cao giọng nói "Phụng thiên thừa vận, Hoàng đế chiếu viết, Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên chống lại Liêu tặc có công, hiện mệnh tại xuân trước tết vào kinh báo cáo công tác, hướng Thánh thượng ở trước mặt giương thuật những ngày qua đến nay cụ thể công việc, không được sai sót, khâm thủ." Tần Ngao Thiên nghe xong thì là đứng dậy tiếp nhận thánh chỉ nói ". Mặt tướng chắc chắn như ngày đến Biện Kinh, hướng Thánh thượng mặt thuật chúng tướng sĩ chi công."

Cái kia đặc sứ nhấp hạ miệng, xong Tần Ngao Thiên khẽ gật đầu nói "Tốt, chỉ mong Tần tướng quân không muốn duyên ngộ thời gian, vẫn là sớm ngày lên đường tốt" Tần Ngao Thiên nói cảm ơn "Kia là tự nhiên, đa tạ đặc sứ nhắc nhở" sau đó kia đặc sứ lại là nói "Bất quá Tần tướng quân người ngược lại là lợi hại a, nhanh như vậy mà liền đặt xuống Trác Châu, còn hại nhà ta không chạy Bá Châu một chuyến" Tần Ngao Thiên nghe xong mỉm cười, từ trong ngực lấy ra một chút ngân lượng đến vụng trộm đưa cho đặc sứ nói ". Làm phiền đặc sứ đại nhân đi không một chuyến, mặt tướng rất cảm giác thật có lỗi, như hôm nay trời lạnh lạnh, những tiền bạc này liền cầm đi vì đặc sứ đại nhân mua chút rượu đến ủ ấm thân thể a "

Kia đặc sứ tiếp nhận tiền bạc về sau chính là lại không còn nói nhảm, đối Tần Ngao Thiên cười nói "Ừm, kia nhà ta liền đi trước, Tần tướng quân người cũng không nên làm trễ nải thời gian a" sau đó liền dẫn một đám tùy tùng rời đi Trác Châu. Mà liền tại triều đình đặc sứ rời đi sau không bao lâu, liền đã tới một người nam tử, tự xưng là túc Thái úy gia đình, dâng túc Thái úy mệnh lệnh, đến đây cho Tần Ngao Thiên truyền đến một phong mật tín, về sau liền cáo lui rời đi.

Mà Tần Ngao Thiên tại gia đình kia rời đi về sau chính là mở ra mật tín, gấp trên đó viết ngày đó tại trên triều đình chuyện xảy ra, đồng thời hỏi thăm Tần Ngao Thiên, là có hay không đã phản bội Đại Tổng, nếu là như vậy, vậy coi như Túc Nguyên Cảnh phong mật thư này chưa từng xuất hiện qua, nhưng nếu như không có, vậy liền cần dặn Tần Ngao Thiên chuyện này hết thấy cẩn thận, cẩn thận ứng đối chung quanh hết thấy sự vật.

Tần Ngao Thiên nhìn qua mật tín về sau liền lập tức đem nó xé nát tiêu hủy, mà lại đồng thời cũng là minh bạch, vì sao kia đặc sứ trước khi chuẩn bị đi còn cố ý lập đi lập lại cần dặn mình không muốn làm trễ nải thời gian, nguyên lai đây là thúc giục mình đi chịu chết a. Cái này cái rầm chó đặc sứ thật là không phải là một món đồ, uống phí mình còn đưa tiền cho hắn, vậy mà không có cái gì tiết lộ cho mình, thật sự là ghê tởm.

Lúc này Mi Sánh bọn người thì là xông tới, đối Tần Ngao Thiên cười đùa nói "Hắc hắc, Thiên ca, lần này Hoàng đế tuyên người vào kinh báo cáo công tác, nhưng là muốn phát đạt a." Tần Ngao Thiên thì là tức giận nói "Phát đạt cái gì phát đạt, đây là kia Đồng Quán cầu tặc liên hợp Cao Cầu bày ra cục, lần này hỏi kinh mặt ngoài xem ra gió êm sóng lặng, nhưng trên thực tế thì là giấu giếm sát cơ a, sơ ý một chút, ta chỉ sợ cũng sẽ mệnh tang nơi này "

Lỗ Trí Thâm nghe xong cả kinh nói "Vậy mà hung hiểm như thế, so ta xông pha chiến đấu còn nguy hiểm hơn?" Tần Ngao Thiên thì là cười lạnh nói "Kia người cho rằng, chân chính nguy cơ thường thường không phải đến từ đối thủ trước mắt, mà là núp ở phía sau người một nhà" Lâm Xung cũng là hỏi "Thiên ca, vậy người định làm như thế nào? Vẫn sẽ hay không kinh báo cáo công tác rồi?" Tần Ngao Thiên thì là nói "Tự nhiên là phải đi về, nếu như ta có chỗ từ chối, còn không biết kia hai chó tặc tại Hoàng đế trước mặt làm sao nói xấu chúng ta đây, mà lại ta quân tướng sĩ vì Đại Tổng tôn thương nhiều ít, ta nhất định phải làm cho người trong thiên hạ biết được chúng ta, để các huynh đệ máu không muốn chảy vô ích."

"Nói rất hay, Thiên ca, lần này hỏi kinh, liền để ta bồi cùng người đi." Lỗ Trí Thâm, Mi Sánh đám người nói. Tần Ngao Thiên thì là lắc đầu nói "Chuyến này cụ thể cát hung như thế nào còn còn không cũng biết, không thể có quá nhiều người theo ta cùng đi, như thế ngược lại sẽ để gian nhân cảm thấy ta đến có chuẩn bị, đến lúc đó lại hướng Hoàng đế tiến sàm ngôn nói ta có ý đồ không tốt liền không xong, cho nên lần này hỏi kinh, ta một người cũng sẽ không mang."

"Thiên ca" đám người còn phải lại khuyên,

Lại nghe Tần Ngao Thiên nói "Các vị huynh đệ đừng nói nữa, ý ta đã quyết, chuyến này vẹn vẹn một mình ta là đủ." Sau đó lại là nói với Lâm Xung "Lâm giáo đầu, người cùng thời gian của ta dài nhất, ta chỉ có một chuyện không yên lòng, nghĩ phò thác cùng người đi làm" Lâm Xung lập tức gật đầu nói "Thiên ca, người nói đi, Lâm Xung tuyệt đối sẽ thay người làm thỏa đáng."

Tần Ngao Thiên cũng là từ một tiếng nói "Còn làm phiền phiền Lâm giáo đầu tiên về Tế Châu, đi đem ta kết tóc thê từ Sư Sư cho tiếp vào Trác Châu đến, hiện tại triều đình đã đổi ta có lòng nghi ngờ, dù cho ta lần này có thể biến nguy thành an, ngày sau cũng khó tránh khỏi sẽ không còn có người hướng lên vu cáo ta. Mà đem Sư Sư một người lưu tại Tế Châu vẫn là quá mức nguy hiểm, cho nên liền làm phiền Lâm giáo đầu người."

Lâm Xung nghe đúng là việc này, liền vỗ bộ ngực nói "Thiên ca đừng bảo là những cái kia làm phiền không làm phiền cái gì, Lâm Xung từ đầu đến cuối nhớ kỹ lúc trước Thiên ca người là như thế nào giải cứu ta Lâm Xung một nhà, bây giờ đến dùng ta Lâm Xung thời điểm, Thiên ca người liền chỉ cần phân phó liền tốt, Lâm Xung nhất định sẽ đem nó làm tốt. Lâm Xung nguyện lấy cái này cái tính mạng hướng Thiên ca người đảm bảo, nhất định sẽ đem tâu phụ nhân an toàn trả lại."

Tần Ngao Thiên nghe Lâm Xung nói như vậy, mặc dù cảm thấy ngôn từ quá mức kịch liệt, bất quá cũng biết, đây chỉ là đối ý nghĩ của mình một loại biểu đạt mà thôi, cũng không có tiếp qua nói gì nhiều. Về sau Tần Ngao Thiên thì lại tại trước khi chuẩn bị đi an bài tất cả mọi người chức trách cùng chủ ý hạng mục. Chỉ nghe phân phó nói "Ta sau khi đi, cái này ba thành một quan phòng thủ trách nhiệm liền phải rơi vào các vị tướng quân trên vai, ta tin tưởng các người nhất định sẽ không khiến ta thất vọng. Ta sau khi đi, ba thành một quan liền giao cho Quan Thắng tướng quân người, còn mời tướng quân không muốn từ chối."

Quan Thắng thật sự là không nghĩ tới, Tần Ngao Thiên vậy mà lại đem này trách nhiệm giao cùng mình, dù sao mình gia nhập Tần Ngao Thiên trận doanh thời gian ngắn ngủi, tại tư lịch phương diện vẫn là không sánh bằng ở đây một ít lão nhân. Liền từ chối "Tướng quân, cái này tuyệt đối không thể a, Quan mỗ tư lịch còn lặn. Sợ không cách nào nhưng này trách nhiệm." Tần Ngao Thiên lại là nhún mày quát "Chẳng lẽ tại Quan Thắng tướng quân trong lòng, Tần mỗ chính là một cái chỉ nhìn tư lịch người sao?"

Cái này, " Tần Ngao Thiên cái này một nỗi giận lên, Quan Thắng liền không tốt lại nói cái khác, lại nghe Tần Ngao Thiên nói "Mà lại Quan Thắng tướng quân người là danh tướng về sau, mưu lược vũ dũng đồng đều cao cho người khác, mà lại lại là triều đình phái tới viện quân chủ tướng, cho nên để người đến chưởng quân nơi đây thế cục là không thể tốt hơn, còn mời tướng quân đừng lại làm từ chối." "Kia, Quan mỗ liền đòi trước tướng quân quản lý bên trên một chút thời gian, đợi cho ngày Hậu tướng quân về đến thời điểm, Quan mỗ chắc chắn đem quyền trả lại tại tướng quân "

Tiếp lấy Tần Ngao Thiên thì là cười nói "Còn gọi Tần mỗ tướng quân?" Quan Thắng giương mắt nhìn thoáng qua mặt mỉm cười Tần Ngao Thiên về sau, liền biết được nó ý nghĩ, bái nói ". Thiên ca, Quan mỗ biết được" Tần Ngao Thiên lúc này mới hài lòng, ha ha cười nói "Tốt, như thế Tần mỗ liền yên tâm, tốt, các vị huynh đệ đều tán đi đi, Tần mỗ cũng muốn thu thập bọc hành lý, lên đường."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161 : Tần Ngao Thiên Trở Về Kinh

Tần Ngao Thiên trở về trong phòng, thu thập xong bọc hành lý, dễ dàng cho ngày thứ hai bước lên trở về kinh hành trình. Mà Lâm Xung thì là cũng tại một ngày này dẫn người rời đi Trác Châu, khởi hành tiến về Tế Châu đi đón Tần Ngao Thiên thê từ Lý Sư Sư đi.

Mà liền tại Tần Ngao Thiên mới vừa tiến vào thành Biện Kinh về sau, chính là tìm được trước đương triều Thái úy Túc Nguyên Cảnh phủ thượng đến, tại người giữ cửa thông truyền phía dưới bị đưa vào trong phủ tại thư phòng bái kiến Túc Nguyên Cảnh. Túc Nguyên Cảnh thấy qua Tần Ngao Thiên về sau, đầu tiên là mệnh lệnh người giữ cửa lui ra, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần thư phòng, về sau chính là lo lắng hỏi hướng Tần Ngao Thiên nói ". Tần tướng quân, lão phu liền khai môn kiến sơn nói, người đến cùng có hay không đầu hàng tại người Liêu? Câu trả lời của người cùng đem quyết định lão phu về sau đối người đối đãi phương thức."

Túc Nguyên Cảnh chính là như vậy, có thể nói là lời thật thì khó nghe đi, bất quá thông qua khẩu trương hành vi, Tần Ngao Thiên cũng là có thể cảm giác được, trước mắt lão giả này là rõ ràng quan tâm chính mình. Mà mình cũng không có hướng hỏi lộ qua bất kỳ vật gì, đây hết thấy hoàn toàn là ra ngoài thấy được năng lực của mình, đơn thuần muốn vì Đại Tổng bảo trụ chính mình cái này nhân tài trụ cột mà thôi, đối Túc Nguyên Cảnh phân tình nghĩa này, Tần Ngao Thiên thật sự là cảm động hết sức.

Chỉ gặp Tần Ngao Thiên sắc mặt lạnh nhạt nói "Ta đích xác nói qua muốn đầu hàng tại người Liêu, làm người Liêu phò mã, cưới Liêu quốc công chúa Da Luật Diệp Hương. Thậm chí còn tuyên bố muốn hiến liên quan tới người Liêu, cùng nó cùng một chỗ hướng nam giành Đại Tổng giang sơn." Túc Nguyên Cảnh nghe được Tần Ngao Thiên nói như vậy sau như bị sét đánh, tức giận từ trên chỗ ngồi đứng lên chỉ vào Tần Ngao Thiên nói giận mắng "Người thân là ta Đại Tổng con dân, sao có thể làm như vậy? Người như thế nào xứng đáng ta Đại Tổng đối người vun trồng, lại như thế nào xứng đáng thiên hạ bách tính!"

Tần Ngao Thiên gặp Túc Nguyên Cảnh lại kích động như thế, liền cũng đứng dậy muốn đi nâng đỡ lão nhân gia ông ta, nhưng Túc Nguyên Cảnh lại là phát một cái ống tay áo nói ". Không được đụng ta, người cái này phản quốc chi tặc!" Tần Ngao Thiên gặp Túc Nguyên Cảnh vậy mà như vậy, liền sắc

mặt lúng túng nói "Túc lão, Tàn mỡ lời nói vẫn chưa nói xong, kỳ thật Tàn mỡ muốn nói, những cái kia đều chỉ là Tàn mỡ bố trí xuống cạm bẫy, chính là vì dẫn người Liêu mắc câu, tốt đẹp khác nhất cứ đánh tan."

Nghe được Tàn Ngao Thiên kể ra xong sự tình ngọn nguồn về sau, giờ mới hiểu được, mình trước đó là hiểu lầm Tàn Ngao Thiên, lại nhớ tới trước đó mình đối Tàn Ngao Thiên kia phiên quờ trách đến, mặt mo liền là có chút không nhịn được. Ho một chút sau nói với Tàn Ngao Thiên "Như thế nói đến, là lão hủ hiểu lầm Tàn tướng quân, còn xin Tàn tướng quân làm muốn gặp quái, cũng đừng đem lão hủ trước đó ngôn từ để ở trong lòng."

Tàn Ngao Thiên thì là cười nói "Túc lão ngài kia là tâm hệ Đại Tổng, quan tâm bách tính, mới có kia phiên ngôn từ, Tàn mỡ như thế nào lại trách móc đâu?" Nghe được Tàn Ngao Thiên hơi có vuốt mông ngựa hiềm nghi lời nói, Túc Nguyên Cảnh cũng là không có vạch trần hấn, hai người nhìn nhau cười một tiếng, liền đem này trang cho bóc tới. Về sau Túc Nguyên Cảnh lại là quan tâm hỏi "Cái kia không biết Tàn tướng quân trước người cạm bẫy thành công không có, kia Liêu tộc có hay không trúng kế?"

Nói lên cái này, Tàn Ngao Thiên trong óc liền là nhớ tới ngày đó trận đại chiến kia đến, còn có cái kia đứng ở bên trong chiến trường nữ tử áo đỏ. Lắc đầu đem mạch suy nghĩ kéo trở về về sau, Tàn Ngao Thiên chính là hướng Túc Nguyên Cảnh chấp tay nói "Hồi bẩm Túc lão, trải qua Tàn mỡ ti mi bày ra, Liêu quân quả nhiên mắc câu, trúng mai phục, đồng thời Tàn mỡ còn tại Quan Thắng tướng quân viện quân hiệp trợ phía dưới đã thương nặng Liêu quân. Mà lại về sau Tàn mỡ lại là xâm nhập Liêu quốc nội địa, còn dẹp xong Trác Châu thành, hiện vì Tàn mỡ trị chỗ."

Túc Nguyên Cảnh nghe Tàn Ngao Thiên công tích về sau vì đó sợ hãi than nói "Nghĩ không ra Tàn tướng quân người lại có này công tích, chúng ta lại cũng không biết, thậm chí còn tin vào Đồng Quán kia gian nịnh tiểu nhân chỉ ngôn mà đối người đủ kiểu nghi kỵ, lão hủ ở đây vì đó trước đủ loại nghi kỵ cũng không tin nhiệm xin lỗi." Nói xong lời này về sau, Túc Nguyên Cảnh chính là đứng dậy muốn hướng Tàn Ngao Thiên bái đi. Tàn Ngao Thiên liền vội vàng đứng lên ngăn cản Túc Nguyên Cảnh nói ". Túc lão ngài làm cái gì vậy, vạn vạn không được a." Làm sao cũng không cho Túc Nguyên Cảnh cong xuống thân đi.

Lúc này Túc Nguyên Cảnh còn muốn nói gì, lại bị Tàn Ngao Thiên đoạt trước nói "Túc lão ngài vì bách tính nhóm làm cũng không thể so với Tàn mỡ chênh lệch, cho nên Tàn mỡ là vạn vạn đảm đương không nổi Túc lão ngài cúi đầu a. Mà lại, Tàn mỡ còn muốn Túc lão ngài trong triều vì ta nói chuyện đâu, để tránh để những cái kia gian nịnh tiểu nhân ở phía sau giờ trò xấu." Túc Nguyên Cảnh vốn còn muốn tiếp tục kiên trì,

Nhưng khi nghe Tàn Ngao Thiên về sau, chính là cảm thấy, Tàn Ngao Thiên nói cũng có chút đạo lý, mặc dù Tàn Ngao Thiên không nhận mình cúi đầu, nhưng mình còn có thể tại phương diện khác trợ giúp Tàn Ngao Thiên a, cũng tỷ như ngày mai tảo triều.

Nghĩ tới đây, Túc Nguyên Cảnh chính là nói "Vậy được rồi, Tàn tướng quân người đêm nay trước hết tại ta trong phủ nghỉ ngơi trước một đêm, đợi đến ngày mai cùng ta cùng nhau đi vào triều, ta tự sẽ tại trước mặt bệ hạ vì người nói chuyện, làm sáng tỏ trước đó hiểu lầm, đồng thời sẽ còn mời bệ hạ tuyên người tiến điện hướng ở trước mặt giải thích trước đó đủ loại, trong đó còn bao gồm Đồng Quán bọn người vì nhằm vào người mà chỗ chuyển chuyển xảy ra, những này cũng còn cần người đi đối mặt, tới nay liền ở đây nghỉ ngơi thật tốt đi." Tàn Ngao Thiên cũng là nhẹ gật đầu, lập tức liền hướng Túc Nguyên Cảnh bái biệt, tại phủ thượng gia đình dẫn đầu hạ đi đến khách toa nằm ngủ.

Mà cùng lúc đó, tại kia Cao Cầu phủ thượng, Đồng Quán cũng là thừa dịp lúc ban đêm chạy tới tiến hành thương nghị. "Thái úy đại nhân, nghe nhân tuyên tìm hiểu, Tàn Ngao Thiên đã đến thành Biện Kinh bên trong, hơn nữa còn trước đi tìm Túc Nguyên Cảnh, hiện đang ở Túc Nguyên Cảnh phủ thượng, không biết tại thượng nghị thứ gì. Chúng ta có phải hay không cũng muốn làm chút chuẩn bị a?" Cao Cầu thì là nói "Nghĩ không ra a, cái này Tàn Ngao Thiên cuối cùng vẫn là cùng lão gia hòa kia tiến tới cùng nhau đi, bất quá dạng này cũng tốt, nếu là hấn còn đi tìm thái sư, ta ngược lại còn sẽ có chút lo lắng, đã hấn đi tìm lão gia hòa kia, chúng ta ngược lại là có thể không cần lưu thủ, nói không chừng còn có thể thuận thể đem nó chuyển ngược lại đâu."

Ngay sau đó Cao Cầu lại là nói "Dạng này, vậy chúng ta đêm nay liền đem hấn Tàn Ngao Thiên tất cả tội ác đều cho thống kê xuống tới, ngày mai chung vào một chỗ nói, cũng tốt cho bọn hấn đến bên trên một cái mãnh liệu, để xoay người không được." "Tốt, vậy ta đây liền lý một chút mạch suy nghĩ, trước đem tội của hấn viết xuống đến" Đồng Quán nghe xong cảm thấy đồng ý, liền lấy tìm giấy bút tới bắt đầu sách viết.

Mà lúc này thái sư tại phủ thượng cũng là biết Tàn Ngao Thiên đi tìm Túc Nguyên Cảnh sự tình, còn có Đồng Quán lại đi tìm Cao Cầu sự tình, nhìn xem nguyên bản tại mình dưới trướng hai tên võ chức quan viên đều từng cái bị mình mà đi, Thái Kinh cảm thấy vô cùng tức giận. Mà Đồng Quán còn tốt, bởi vì lợi ích vấn đề, hấn sớm muộn sẽ còn trở về tới mình nơi này đến, nhưng Tàn Ngao Thiên chuyển đi này tìm tới Túc Nguyên Cảnh, liền mang ý nghĩa cùng mình triệt để đoạn tuyệt quan hệ, mà đồng thời cũng mang ý nghĩa, sau này mình rốt cuộc không thu được Tàn Ngao Thiên mang đến lợi ích, bao quát kia mở tại biện trong kinh thành quán rượu, Thiên Hương lâu.

Lúc này Thái Kinh tâm phúc đi tới hỏi "Thái sư, chúng ta muốn hay không cũng đi đến kia Cao Cầu phủ thượng, cùng một chỗ thương thảo một chút ngày mai tại trên triều đình như thế nào đối phó kia phản đồ Tàn Ngao Thiên?" Thái Kinh thì là khẽ lắc đầu nói ". Trước không vội, bằng vào ta đối Tàn Ngao Thiên tiểu tử này hiểu rõ, luôn cảm thấy sự tình sẽ không đơn giản như vậy, chúng ta trước tiên có thể quan sát một phen, cuối cùng mới quyết định cũng không muộn." "Thái sư cao minh a" "Ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162 : Trên Điện Đối Chất

Ngày thứ hai tảo triều thời gian, các vị đại thần đều là đi tới trên đại điện, mà Tần Ngao Thiên cũng là theo Túc Nguyên Cảnh đi tới trong hoàng cung, lưu tại đại điện bên ngoài chờ. Tại mọi người hành tẩu quá trình bên trong, Cao Cầu cùng Đồng Quán hai người cùng đi tới xì xào bàn tán, còn nhìn phía Thái úy Túc Nguyên Cảnh phương hướng nở nụ cười. Sau đó Huy Tông Hoàng đế liền đi tới, ngồi ở trên long ý, mọi người dưới đài đều là trong nháy mắt yên tĩnh trở lại. Tiếp xuống Đại công công chính là hô "Có việc khởi bẩm, vô sự bãi triều."

Lúc này liền gặp Túc Nguyên Cảnh khom người tiến lên bái nói ". Bệ hạ, thần có một chuyện muốn tâu" "Nói" được Huy Tông ân chuẩn về sau, Túc Nguyên Cảnh chính là cất giọng nói "Trước đó đồng Xu Mật đã từng cáo trạng Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên, nói cầu kết người Liêu. Nhưng trải qua lão thần điều tra, phát hiện việc này có ẩn tình khác, đây chẳng qua là Tuyên Uy tướng quân vì mê hoặc người Liêu bố trí xuống cạm bẫy, mà lại hiện tại đã dùng cái này cạm bẫy đã thương nặng Liêu quân, mà lại hiện tại còn đẹp xong trọng trấn Trác Châu thành."

"Ủm? Lại là dạng này?" Huy Tông Hoàng đế nguyên bản biết được Tần Ngao Thiên làm phản về sau là phi thường tức giận, sau tại Cao Cầu đám người dẫn dụ dưới, chính là chỉ muốn muốn xử trí như thế nào Tần Ngao Thiên, mà cũng không có nghĩ qua việc này chân thực tính. Lúc này nghe được Túc Nguyên Cảnh điều tra sự tình ngọn nguồn, liền âm thầm thở dài nhẹ nhõm, may mắn Tần Ngao Thiên không có làm phản, đồng thời cũng là may mắn mình còn không có hạ lệnh xử trí Tần Ngao Thiên. Sau đó kích động hỏi "Còn làm phiên phiên ái khanh đem việc này tình tiết nói tới."

Túc Nguyên Cảnh thì là chấp tay nói "Bệ hạ, Tuyên Uy tướng quân lúc này ngay tại đại điện bên ngoài chờ, bệ hạ không bằng tuyên tiến đến, để hướng bệ hạ hảo hảo tự thuật một phen việc này trải qua." Huy Tông nghe được Tần Ngao Thiên lúc này liền ở ngoài điện thời điểm, cũng nhớ không nổi trước đó mình còn suy nghĩ muốn xử trí như thế nào hắn đâu, đây trong đầu chỉ muốn phương bác chiến sự tin chiến thắng, hưng phấn nói "Tốt, nhanh tuyên Tần Ngao Thiên yết kiến."

"Tuyên Tần Ngao Thiên yết kiến" "Tuyên Tần Ngao Thiên yết kiến" trải qua trải qua thông truyền về sau, Tần Ngao Thiên chính là bước vào đại điện bên trong, đi tới trước mặt mọi người. Mà lúc này Huy Tông thì là mặt mũi tràn đầy vẻ kích động, nói ". Tần tướng quân một đường bôn ba vất vả" Tần Ngao Thiên chấp tay khom người bái nói ". Không dám không dám, đây là vì thần chức trách bản phận, sao dám nói mò một nhọc" một phen hàn huyên về sau Huy Tông chính là nói "Trẫm nghe nói trước đó đồng tham quân nói người đầu Liêu quân, làm Liêu quốc phò mã, mà vừa mới túc Thái úy thì là nói đây chẳng qua là người bày một cái bẫy, để Trẫm có chút nghi hoặc, còn xin Tần tướng quân đem việc này cho chúng ta kỹ càng kể rõ một phen."

"Thần tuân mệnh" Tần Ngao Thiên lần nữa hướng Huy Tông chấp tay, chính là nói "Kỳ thật trước đó mặt tướng đứng là từng hướng Liêu quốc đưa ra yêu cầu, nói muốn cưới công chúa của bọn hắn, làm bọn hắn phò mã, sau đó lại liên hợp bọn hắn cùng một chỗ quay lại đầu mâu, đối phó ta Đại Tống. Chỉ bất quá đây đều là mặt tướng sở thiết cạm bẫy, mục đích đúng là vì để cho người Liêu đối mặt tướng buông xuống để phòng, từ đó để cho mặt tướng trọng thương người Liêu."

"Vì có thể có nắm chắc trọng thương Liêu quân, mặt tướng còn từng dâng thư thỉnh cầu bệ hạ phát binh tiếp viện, bệ hạ cũng hoàn toàn chính xác điều động Quan Thắng tướng quân bọn người tiến đến chi viện. Nhưng viện quân bộ đội cũng là bị theo quân Bắc thượng Đồng giám quân cho cố ý kéo chậm tốc độ, đối với việc này tất cả viện binh quân tướng sĩ đều có thể làm chứng. Thế nhưng là bệ hạ a, mặt tướng vì kế hoạch này áp lên thế nhưng là toàn bộ Bá Châu thậm chí là ta Đại Tống phương bắc phòng giữ lực lượng a, nếu là viện quân không thể kịp thời đến, kia Bá Châu nhất định sẽ bị Liêu quân công phá, đến lúc đó ta Đại Tống toàn bộ phía bắc phòng giữ lực lượng đều sẽ bị người Liêu chỗ nuốt."

"Mặt tướng như thế nào trở mặt nhìn loại chuyện này phát sinh, thế là liền tại đại chiến đêm trước, mang theo một chút nhân mã trước đi tiếp ứng viện quân, để cầu để có thể kịp thời đến Bá Châu chiến trường, cứu vớt chiến cuộc. Nhưng nhưng vào lúc này cũng là bị Đồng giám quân đại nhân ngăn lại, mặt tướng bất đắc dĩ, đành phải đối Đồng giám quân thi hành quân pháp, đồng thời trách phạt Đồng giám quân. Mà sau đó lại phải người dẫn đầu viện quân một đường đi nhanh, cuối cùng cuối cùng là tại khâu yếu quan đầu đuổi tới chiến trường, đồng thời đánh lui Liêu quân."

Biết được sự tình ngọn nguồn về sau, Cao Cầu mặt mũi tràn đầy kinh dị, đồng thời nội tâm hô lớn "Cái này cùng ta biết hoàn toàn không giống a, cái này Đồng Quán, thật sự là hại chết ta rồi" Đồng Quán lúc này cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, như Tần Ngao Thiên lời nói vốn là sự thật lời nói, vậy mình trước đó chỗ cáo Tần Ngao Thiên phản quốc đầu hàng địch chính là một chuyện cười,

Mà lại mình còn đem Cao Cầu lời hạ nước, hiện tại Đồng Quán không cần quay đầu lại đều có thể cảm nhận được kia đến từ sau lưng Cao Cầu kia ánh mắt phản nộ thiêu đốt lấy chính mình.

Huy Tông Hoàng đế lúc này thì là cau mày nói "Đồng giám quân, nhưng có việc này? Người là có hay không thật cố ý kéo dài đại quân hành quân tốc độ, dẫn đến kém chút duyên ngộ chiến cơ?" Đồng Quán nghe được Huy Tông tra hỏi, liền vội vàng chạy đến bái nói ". Bệ hạ, thần oan uổng a, vì thần nào dám cố ý kéo dài đại quân hành quân tốc độ, đây chính là mất đầu đại tội a, vì thần nào dám đi này đại nghịch bất đạo sự tình a."

Tần Ngao Thiên thì là cười lạnh nói "Cụ thể phải chăng kéo dài đại quân hành quân tốc độ, chúng tướng sĩ trong lòng tự có kết luận, Đồng đại nhân không cần ở đây làm bộ làm tịch. Ta biết Đồng đại nhân người là bởi vì lúc trước có mặt tướng Hà Gian phủ va chạm đại nhân sự tình mà ghi hận trong lòng, nghĩ muốn trả thù mặt tướng. Thế nhưng là, Đồng đại nhân a, cho dù người cùng ta có oán, cũng không nên dùng cái này cách làm mà đối đãi ta Đại Tống bách tính, ta Đại Tống tướng sĩ a."

"Tần Ngao Thiên. Người chớ nên ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ." Đồng Quán nghe Tần Ngao Thiên hậu viện sắc đỏ lên cao giọng nói. Huy Tông thì là vội vàng ngăn cản nói "Tốt, hai người các người cũng không cần nói, trên đại điện cãi nhau còn thể thống gì" nghe được Huy Tông phát biểu, Tần Ngao Thiên cùng Đồng Quán đều là đình chỉ cãi lộn, cộng đồng hướng Huy Tông khom người bái đi. Lúc này Huy Tông thì là nói "Tần tướng quân, người đây thông đồng với địch phản quốc một chuyện hiện đã giải quyết, đối Đồng giám quân vận dụng tư hình một chuyện Trẫm cũng xem ở là ra ngoài tình huống khẩn cấp, người cũng là bất đắc dĩ phản thượng có thể không đi truy cứu lỗi lầm của người, nhưng còn có mấy chuyện còn cần Tần tướng quân người đến vì Trẫm cùng các vị đại thần giải thích một phen."

"Bệ hạ mời nói, mặt tướng chắc chắn thành thật trả lời" Tần Ngao Thiên tự tin chấp tay ôm quyền nói. Huy Tông nhẹ gật đầu, nói "Nghe nói người tại mới tới phương bắc thời điểm, đã từng trắng trợn đồ sát ta quân tướng sĩ, không biết nhưng có việc này?" "Lại có việc này" Tần Ngao Thiên nghĩa chính ngôn từ nói. Nghe được Tần Ngao Thiên thừa nhận, Đồng Quán cùng Cao Cầu trên mặt đều là lộ ra nụ cười âm hiểm đến, mà Túc Nguyên Cảnh thì là mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng.

Mà Huy Tông nghe xong thì là cao giọng quát "Tần Ngao Thiên, người thật to gan, nói, người vì sao muốn trắng trợn đồ sát ta Đại Tổng tướng sĩ, thật tình không biết bọn hán vừa mới từ người Liêu ma quỷ bên trong trốn được tính mệnh sao? Không nghĩ tới bọn hán không có chiến tử sa trường, cũng là bị người một nhà chém giết, Tần tướng quân, còn xin người cho trẫm một cái thuyết pháp, không phải Trẫm chắc chắn trọng phạt cùng người."

Tần Ngao Thiên nghe xong nguyên không có chút nào về bối rối, đối Huy Tông chấp tay bái nói ". Bệ hạ, mặt tướng sở dĩ làm như thế, đó cũng là những binh lính kia trừng phạt đúng tội." Tần Ngao Thiên lời này vừa nói ra, cả triều phải sợ hãi. Huy Tông cũng là lộ ra vẻ kinh ngạc, kỳ thật trước đó hán cũng đã ám hiệu Tần Ngao Thiên, chỉ cần cho mình một cái thuyết pháp, việc này liền có thể bỏ qua, nhưng lại không nghĩ tới, Tần Ngao Thiên vậy mà sẽ nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163 : Quay Giáo Một Kích

Tần Ngao Thiên cũng không để ý tới cả triều đám người, mà là tự mình tiếp tục nói "Bệ hạ, có mặt tướng đến Hà Gian phủ thời điểm, chính là nghe được toàn thành bách tính kêu rên, còn gặp trong thành nơi nào đó còn mơ hồ có lấy khói đặc dâng lên, gặp tình hình này, mặt tướng lúc ấy chính là tưởng rằng Liêu quân xâm phạm, liền dẫn dưới trướng chúng tướng sĩ giết vào thành đi. Thế nhưng là làm chúng ta xông vào trong thành, chính là bị cảnh tượng trước mắt rung động đến, bởi vì chúng ta nhìn thấy những cái kia làm hại bách tính vậy mà không phải cái gì người Liêu, mà là chúng ta Đại Tổng binh sĩ a bệ hạ!"

"Cái gì?" Nghe được Tần Ngao Thiên nói như vậy về sau, Huy Tông Hoàng đế cùng cả triều văn võ đều là rất là chấn kinh, mà đối diện Đồng Quán thì là lo sợ bất an. Tần Ngao Thiên hướng Huy Tông quỳ lạy nói ". Bệ hạ, thân là ta Đại Tổng tướng sĩ, chức trách liền hán là thủ vệ thành trì, thủ hộ ta Đại Tổng bách tính, nhưng những cái kia quân sĩ lại là đối hán là bị bọn hán bảo vệ đối tượng trắng trợn quấy nhiễu, trong đó không khỏi cướp đoạt bách tính vật phẩm, chiếm trước phụ nữ đối tiến hành vũ nhục sự tình phát sinh."

"Cho nên mặt tướng liền lập tức hạ lệnh bắt bù đắp thành làm loạn loạn quân đồng thời đem nó trước mặt mọi người chém đầu lấy an ủi dân tâm, mặt tướng tin tưởng, cho dù là bệ hạ ngài chính mắt thấy kia phiến tràng cảnh, cũng là sẽ làm như vậy, cho nên mặt tướng không thẹn với lương tâm! Mà liền tại mặt tướng hạ lệnh đem những loạn quân này chém đầu răn chúng thời điểm, Đồng đại nhân nhưng từ trong trướng đi ra, nói những này là dưới trướng hán tướng sĩ, mà lại những loạn quân kia nhìn thấy Đồng đại nhân sau khi xuất hiện liền là yên tâm có chỗ dựa chắc, nói bọn hán đều là đạt được phía trên mệnh lệnh mới như thế làm việc. Chỉ là không biết, cái này cái gọi là phía trên, có phải là Đồng đại nhân?"

"Ừm? Đồng Quán, nhưng có việc này?" Huy Tông nghe được Tần Ngao Thiên chỗ kể ra hợp lý lúc Hà Gian phủ thảm trạng thời điểm trong lòng rất là tức giận, liền đối lấy đối Đồng Quán án tượng cũng là rất là giảm xuống, trực tiếp hô quát Đồng Quán đại danh. Đồng Quán cảm nhận được Huy Tông lửa giận, trong lòng kinh hãi, vội vàng quỳ xuống nói ". Bệ hạ, vì thần làm sao hạ mệnh lệnh như vậy, cái này nhất định là những loạn quân kia không lựa lời nói, hồ ngôn loạn ngữ."

Tần Ngao Thiên thì là vào lúc này tiếp lời nói "Kia chiếu Đồng đại nhân thuyết pháp, bọn hán là không có đạt được mệnh lệnh, tự tiện ức hiếp bách tính thôi?" Đồng Quán nghe xong vội vàng đứng ra trách nhiệm nói ". Đương là những loạn quân kia mình làm, cùng vì thần không quan hệ." Sau đó Tần Ngao Thiên thì là cười nói "Kia chỉ sợ Đồng đại nhân người liền muốn có một cái trị quân không nghiêm trách tội, bất quá còn tốt, mặt tướng đã thay Đồng đại nhân người đem đại quân chinh đồn một phen, đem những loạn quân kia cho hết chém đầu răn chúng, tin tưởng trải qua chuyện này về sau, Đồng đại nhân người dưới trướng tướng sĩ cũng không dám lại phạm này việc ác."

Nghe Tần Ngao Thiên giảng xong sau, Đồng Quán khoe miệng không tự giác hướng sau giật giật. Mà Huy Tông thì cũng là nói nói ". Đồng Xu Mật, xem ra người là bởi vì người trị quân không nghiêm tạo thành, may mắn Tần tướng quân kịp thời đuổi tới, bằng không người lại nên như thế nào hướng Hà Gian phủ bách tính bàn giao, Trẫm lại nên như thế nào hướng ta Đại Tổng bách tính bàn giao. Còn không mau tạ ơn Tần tướng quân?" Huy Tông sau khi nói xong, liền gặp Đồng Quán cẩn thận nhìn về phía Tần Ngao Thiên, đối chấp tay bái một chút đạo "Vay hạ quan ngay tại này cảm ơn Tần tướng quân "

Tần Ngao Thiên mặt mũi tràn đầy mỉm cười nhìn xem đối với mình thì lễ Đồng Quán nói ". Không sao không sao, còn xin Đồng đại nhân về sau nhiều nhớ lâu một chút liên tốt, đừng lại để loại này sự tình phát sinh." Đồng Quán mặc dù khí muốn đem Tần Ngao Thiên xé thành mảnh nhỏ, nhưng vẫn là cố giả bộ mỉm cười nói "Kia là tự nhiên, hạ quan thụ giáo" Huy Tông gặp hai người ăn oán đã giải quyết, trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm.

Ngay tại những này sự tình đều bị Tần Ngao Thiên hóa giải về sau, đã thấy Cao Cầu đi lên phía trước bái nói ". Bệ hạ, thần còn nghe nói tại Tần tướng quân trong quân, còn có rất nhiều khâm phạm của triều đình giấu trong đó, thậm chí liền ngay cả lúc trước ám sát lão thần Lâm Xung cũng là ẩn thân trong đó, hiện tại chính làm lấy tướng quân. Không biết đối với cái này, có thể hay không mời Tần tướng quân cho lão thần cùng bệ hạ một lời giải thích? Vì sao

tại Tàn tướng quân trong quân sẽ có nhiều như thế khâm phạm của triều đình, chẳng lẽ lại trước đó Tàn tướng quân nguoi liền bao che bọn hắn?"

Nhìn xem Cao Cầu đứng ra nhắm vào mình, Tàn Ngao Thiên liền ở trong lòng cười lạnh nói "Lão già, liền biết nguoi sẽ không như thế trung thực, nhìn ta sớm muộn chà xát nguoi, vì Lâm giáo đầu cùng Từ giáo đầu còn có Bạch Thắng huynh đệ báo thù." Bất quá dù cho trong lòng là như vậy ý nghĩ, Tàn Ngao Thiên vẫn là không thể biểu lộ ra, chỉ gấp nhìn thoáng qua Cao Cầu, liền quay đầu nhìn về phía Huy Tông,

Chấp tay bái nói.

"Bệ hạ, mặt tướng sao dám chứa chấp khâm phạm của triều đình, những người này nhưng thật ra là tại mặt tướng vừa tới phương bắc chống lại người Liêu thời điểm chỗ tìm nơi nương tựa mà đến một chi nghĩa quân. Mặt tướng nhìn từng cái người mang võ nghệ, năng lực phi phạm, lại thêm lúc ấy mặt tướng chính là lúc dùng nguoi, liền đem nó dung nhập trong đại quân cùng nhau kháng Liêu. Mà những người này cũng xác thực không phụ sự mong đợi của mọi người, tại sở trảng chiến dịch chi mà biểu hiện anh dũng, mặt tướng có thể thuận lợi đánh lui người Liêu đồng thời đánh hạ kia ba thành một quan đều bài trừ không được trợ giúp của bọn hắn, cho nên mặt tướng cả gan, thỉnh cầu bệ hạ miễn đi bọn hắn trước đó sai lầm, mặt tướng nguyện lấy tự thân ban thưởng vì dó chờ lệnh."

Huy Tông lúc đầu kỳ thật cũng không có để ý những này cái gọi là khâm phạm của triều đình, hiện đang nghe được Tàn Ngao Thiên giải thích, đồng thời còn nghe đẹp xong Trác Châu về sau, lòng tràn đầy vui vẻ, bản liền có thể đặc xá chỗ phạm tội đi, lại thêm Tàn Ngao Thiên nguyện không cầu ban thưởng, vì bọn họ chờ lệnh, lại giảm bớt một hạng chi tiêu, Huy Tông Hoàng đế cơ sao mà không làm, liền cười nói "Tốt, đã bọn hắn có công với xã tắc, lại có Tàn tướng quân chờ lệnh, Trẫm cũng không phải kia cứng nhắc nguoi, vậy liền miễn xá tội của bọn hắn, từ nay về sau, bọn hắn không còn là người chờ xử tội, hi vọng Tàn tướng quân sau khi trở về đem tâm ý chỉ đưa đến, để bọn hắn ngày sau hảo hảo thủ hộ ta Đại Tống bách tính."

Tàn Ngao Thiên nghe xong mừng rỡ bái nói ". Mặt tướng lĩnh mệnh, chắc chắn đem Thánh thượng ý chỉ đưa đến, đồng thời suất lĩnh bọn hắn trấn thủ biên cương, thủ hộ ta Đại Tống bách tính." Nói xong lời này, Tàn Ngao Thiên đứng dậy về sau chính là hướng Cao Cầu ném một cái đắc ý ánh mắt. Cao Cầu cũng là khí quyển, vốn định tại chuyện ấy bên trên cho Tàn Ngao Thiên kéo xuống, thế nhưng là lại không nghĩ rằng cứ như vậy bị Tàn Ngao Thiên tùy tiện hóa giải, hơn nữa còn miễn trừ Lâm Xung đám người tội ác, như thế nói đến, mình hài nhi đại thù lại khi nào mới có thể báo a.

Một phen sự tình rốt cục viên mãn giải quyết, Tàn Ngao Thiên cùng Túc Nguyên Cảnh đều là thờ dài nhẹ nhõm, mà Huy Tông Hoàng đế thì là bởi vì Tàn Ngao Thiên đánh chiếm Trác Châu mà y nguyên hưng phấn, bởi vì Trác Châu là Yên Vân mười sáu châu một trong, bây giờ Tàn Ngao Thiên đoạt lại Trác Châu thành, liền để Huy Tông lại hùng tâm đại phát lên, hắn đã bắt đầu nghĩ đến, mình một ngày kia, có thể thuận lợi đoạt lại Yên Vân mười sáu châu, hoàn thành tiền bối chỗ không có hoàn thành tâm nguyện.

Nghĩ đến đây, Huy Tông lại là càng ngày càng xem trọng Tàn Ngao Thiên, bởi vì từ khi Tàn Ngao Thiên xuất hiện về sau, mình chính là một mực thu được tin chiến thắng, thậm chí còn đoạt lại Yên Vân mười sáu châu một trong số đó. Huy Tông tin tưởng, Tàn Ngao Thiên lại có thể lực trợ giúp mình đoạt lại Yên Vân mười sáu châu, để cho mình trở thành thiên cổ nhất đế, hoàn thành bá nghiệp. Thế nhưng là, lại nên như thế nào mới có thể bảo chứng đem cái này Tàn Ngao Thiên buộc lại đâu? Đột nhiên, một cái ý nghĩ liền xuất hiện ở Huy Tông trong óc, tứ hôn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164 : Huy Tông Tứ Hôn

Tàn Ngao Thiên hôm nay tại trên triều đình đem gây bất lợi cho chính mình tất cả mọi chuyện toàn đều nhất nhất hóa giải, thật to tiêu trừ tại Huy Tông trong lòng không tín nhiệm, đồng thời cũng làm cho Huy Tông càng thêm thích Tàn Ngao Thiên, như muốn lôi kéo tới, đem nó một mực cái chốt tại mình nơi này. Thế là liền mở miệng hỏi "Không biết Tàn tướng quân bây giờ nhưng có gia thất? Như nếu không có, Trẫm có một nữ phúc kim cùng Tàn tướng quân rất là xứng, Trẫm nhưng vì hai người các nguoi tự mình chủ hôn, Tàn tướng quân nguoi thấy có được không?"

Huy Tông Hoàng đế lời này vừa nói ra, trên đại điện tất cả mọi người là kinh hãi, bởi vì cái này ý tứ liền rất rõ ràng, Huy Tông muốn chiêu Tàn Ngao Thiên vì tể, một khi Tàn Ngao Thiên thành phò mã, kia trong triều, liền không nguoi dám động đến hắn. Mà mọi người ở đây nghĩ đến Tàn Ngao Thiên tương lai sẽ như thế nào phát triển thời điểm, Tàn Ngao Thiên lại là hướng Huy Tông chấp tay nói "Bẩm bệ hạ, mặt tướng đã có thể tử, chỉ sợ vô phúc tiêu thụ bệ hạ ý tốt."

Tàn Ngao Thiên lời này vừa nói ra, chúng thần càng là một mảnh xôn xao, đây coi như là cự tuyệt hoàng thượng tứ hôn sao? Thế nhưng không tính, người ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi. Nhưng đã Tàn Ngao Thiên đã có thể tử, tự nhiên không thể để cho để cơ làm thiệp, kia việc hôn sự này tự nhiên là sẽ không giải quyết được gì. Túc Nguyên Cảnh cùng Huy Tông nghe được Tàn Ngao Thiên sau đều là vô cùng thất vọng. Túc Nguyên Cảnh là bởi vì cảm thấy Tàn Ngao Thiên đã mất đi như thế một cái cơ hội tốt mà vì cảm thấy tiếc hận, mà Huy Tông thì là bởi vì không có thu nạp đến Tàn Ngao Thiên mà cảm thấy thất vọng.

Bất quá Tàn Ngao Thiên cũng không có cảm thấy cái gì, dù sao mình cũng không phải loại kia muốn dựa vào quan hệ thượng vị người nha. Chuyện chỗ này về sau, Huy Tông liền tuyên bố bãi triều, mà mất thấy cửa ải cuối năm sắp tới, Huy Tông liền lưu Tàn Ngao Thiên tại thành Biện Kinh trú qua tết

xuân lại trở về, mà Tần Ngạo Thiên mặc dù muốn trở về cùng người nhà các huynh đệ chung ăn tết quan, nhưng cũng không thể không nghe theo Huy Tông mệnh lệnh, dù sao mình mới vừa vận xem như cự tuyệt Huy Tông, hẳn hiện tại nếu là lại cự tuyệt Huy Tông tốt ý đây chẳng phải là quá không biết điều sao?

Thế là Tần Ngạo Thiên liền lưu tại thành Biện Kinh bên trong, bất quá cũng không tiếp tục đi Túc Nguyên Cảnh phủ thượng ở lại, trước khi chuẩn bị đi, Túc Nguyên Cảnh mở miệng giữ lại nói ". Tần tướng quân người liền lại theo lão phu đến phủ ở đi, chúng ta có thể nghiên cứu thảo luận một phen có lợi cho thiên hạ bách tính sự tình." Tần Ngạo Thiên uyển chuyển cự tuyệt Túc Nguyên Cảnh mời, bất quá vẫn là liên tục cảm tạ một phen Túc Nguyên Cảnh nói ". Hôm nay đa tạ Túc lão tại trên triều đình vì Tần mỗ nói chuyện, nếu không phải Túc lão, Tần mỗ hiện tại chỉ sợ đã đến kia trong đại lao."

Túc Nguyên Cảnh thì là khoát tay nói "Cũng đều là Tần tướng quân người đi đến đang ngồi đến bụng, nếu không phải như thế, lão phu cũng không sẽ giúp người, mà lại người hôm nay cũng không sẽ như thế nhẹ nhõm đi tới." Tần Ngạo Thiên thì là cười xiong Túc Nguyên Cảnh chấp tay, sau đó liền rời đi tiến đến kia Thiên Hương lâu. Chỉ là Tần Ngạo Thiên không biết là, Huy Tông cũng không có đem tư hôn một chuyện như vậy coi như thôi, mà là tại tan triều về sau trở lại trong hoàng cung đi hỏi thăm nữ nhi ý tứ đi.

Chỉ gặp Huy Tông về tới tẩm cung, nghĩ từ bản thân mấy đứa con gái đến, đại nữ nhi Gia Đức để cơ Triệu Ngọc bàn đã gả cho tả Vệ tướng quân từng đi, nhị nữ nhi Vinh Đức để cơ Triệu Kim Nô cũng đã gả cho tả Vệ tướng quân Tào Thịnh, nữ nhi của hắn đều là còn tuổi nhỏ, cũng chỉ có An Đức để cơ Triệu Kim La cùng Mậu Đức để cơ Triệu Phúc Kim bây giờ tuổi tác còn thích hợp, lại đồng đều chưa từng gả cùng người, không biết có ai nguyện ý đi gả cho Tần Ngạo Thiên đâu, nhưng gả đi lại nên lấy địa vị gì tự cho mình là đâu? Mang theo đủ loại vấn đề, Triệu Cát liền đi hướng hậu cung.

Huy Tông đi tới trong hậu cung, tìm tới cùng là mười hai tuổi Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim, hai vị để cơ đều là xinh đẹp như hoa, trong đó Triệu Phúc Kim càng mỹ lệ hơn, tuổi còn nhỏ cũng có thể thấy được đây là một cái mỹ nhân bại hoại, tương lai chắc chắn là cái hồng nhan họa thủy cấp bậc nhân vật. Mà tại mấy năm về sau 'Tĩnh Khang sĩ nhục' lúc cũng đích thật là dạng này, Kim nhân bởi vì biết Triệu Phúc Kim xinh đẹp nhất mà điểm danh yêu cầu, làm nó trở thành nhóm đầu tiên đưa vào kim doanh người, vừa mới bắt đầu trước bị Hoàn Nhan Tông Vọng chiếm đoạt, Tông Vọng sau khi chết thì là bị Hoàn Nhan Hi Doãn chiếm đoạt, tại năm thứ hai bị hành hạ chết tại Hoàn Nhan Hi Doãn trại, sử thượng ghi chép vì cớ đạo vỡ tan mà chết, cực kì thâm.

Huy Tông thấy qua hai vị nữ nhi, tại hàn huyền một phen về sau liền đem trong lòng mình suy nghĩ nói ra, đồng thời hỏi thăm hai vị nữ nhi có ai nguyện ý gả cho Tần Ngạo Thiên làm vợ. Hai vị để cơ còn tuổi nhỏ,

Liền bị người hỏi từ bản thân chung thân đại sự đến, nhất thời đều là xấu hổ đỏ mặt, cúi đầu không nói. Lúc này Vương hoàng hậu đi tới, nói "Bệ hạ, hai vị để cơ còn tuổi nhỏ, người liền nhân tâm đưa các nàng gả đi? Mà lại bản cung còn nghe nói kia Tần Ngạo Thiên đã có thể thất, chẳng lẽ người muốn để nữ nhi đi chỗ của hắn làm thiếp sao?"

Huy Tông thì là ngược lại nói ". Ta Triệu Cát nữ nhi đương nhiên sẽ không cho người làm thiếp, nhưng là muốn để Tần Ngạo Thiên đem hắn kết tóc thê từ xuống làm thiếp chỉ sợ cũng là không hợp ân tình, vậy chúng ta liền có thể thiết một cái bình thê, đem nó địa vị định tại cùng chính thê một bình, cao hơn thiếp, cứ như vậy không phải tốt sao? Ài nha, vì sao mới tại trên triều đình Trẫm không nghĩ tới đâu, thật sự là ngu dốt."

Vương hoàng hậu thì là mở miệng trấn an nói "Bệ hạ không cần như vậy, kia Tần Ngạo Thiên không phải còn tại thành Biện Kinh bên trong sao, lại không hề rời đi, bệ hạ từ còn có cơ hội hướng nói. Chỉ là ta nhìn hai vị để cơ hãy còn tuổi nhỏ, không bằng chờ thêm mấy năm lại trao đổi việc này cũng tốt." Huy Tông thì là lắc đầu nói "Hoàng hậu người có chỗ không biết, cái này Tần Ngạo Thiên đích thật là một nhân tài, rất được Trẫm tâm, nếu như không thể kịp thời đem nó khép lại, chỉ sợ cũng muốn bị người khác cướp đi a, nghe nói trước đó Đại Liêu còn coi trọng hắn muốn cho làm Liêu quốc phò mã đâu."

"Nguyên lai là dạng này, ngược lại là thần thiếp cách nhìn của đàn bà" Vương hoàng hậu nghe được Huy Tông đối Tần Ngạo Thiên khẳng định sau ủy thân nói. Huy Tông thì là nói "Bất quá hoàng hậu người nói cũng có đạo lý, hai vị để cơ còn tuổi nhỏ, chúng ta không ngại trước tiên có thể đem để cơ gả cho Tần Ngạo Thiên, đem hôn sự đứng yên hạ, chờ đến một hai năm để cơ lớn lên chút lại gả đi. Dạng này liền giải quyết để cơ tuổi nhỏ một chuyện còn có thể đem Tần Ngạo Thiên nắm trên tay" Vương hoàng hậu nghe xong cười nói "Bệ hạ ngài thật đúng là lợi hại đâu, thần thiếp bội phục không thôi."

Nghe được Vương hoàng hậu khích lệ về sau, Huy Tông chính là cười nói "Trẫm chỗ lợi hại còn nhiều nữa, tối nay liền để người hảo hảo trải nghiệm một phen, ha ha" "Ài nha, bệ hạ ngài thật đáng ghét, hi hi" Vương hoàng hậu thì là cười duyên nói. Nói, hai người liền cùng nhau rời đi, vào phòng, chỉ để lại hai vị để cơ ở chỗ này không biết làm sao. Một lát sau, Triệu Kim La thì là cười nói với Triệu Phúc Kim

"Phúc kim, không bằng chúng ta cái này ra đi mở mang kiến thức một chút vị này Tần tướng quân đi, thừa dịp hắn hiện tại thành Biện Kinh bên trong, phải biết, hẳn nhưng là hai người chúng ta bên trong một cái người tương lai phu quân đâu." Triệu Phúc Kim thì là lo lắng nói "Như vậy được không?" Triệu Kim La thì là nói "Yên tâm đi, người không thấy phụ hoàng đều đi rồi sao? Không có chuyện gì. Chúng ta lại mang lên mấy cái cận vệ, sẽ rất an toàn rồi, đi rồi" nói, liền lôi kéo không có chút nào phòng bị Triệu Phúc Kim rời đi nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Minh Tướng Cường Bình* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165 : Kim Nhân Xuất Hiện

Thiên Hương lâu, là nằm ở đông trong kinh phồn hoa khu vực người một nhà khí phi thường nóng này quán rượu, trong đó rượu ngon cùng cá ướp muối làm nhất là nhất tuyệt, mặc cho từ lâu khác như thế nào bất chúc đều không làm được Thiên Hương lâu hương vị. Mà cái này thiên hương lâu bối cảnh càng là đáng sợ, bởi vì nhà này quán rượu nguyên lai vốn là đương triều thái sư Thái Kinh tư trạch, về sau liền để cho cùng người khác, mở nhà này Thiên Hương lâu. Mà tại trải qua người hữu tâm nhiều ngày thăm tra dò, nhà này Thiên Hương lâu phía sau chủ nhân chân chính, chính là kia Tuyên Uy tướng quân, Tần Ngao Thiên.

Lúc này, một nhóm mặc kì lạ dị tộc người đi tới cái này thiên hương lâu trước cửa. Cầm đầu tổng cộng có bốn người, ba nam một nữ, thông qua bọn hắn tương hồ trò chuyện mọi người có thể nghe ra, bọn hắn là trước đây không lâu tại phương bắc quét khỏi Kim nhân, hiện tại đang cùng với người Liêu tác chiến, lần này xuôi nam cũng là tìm kiếm Đại Tổng triều đình trợ giúp, hi vọng có thể cùng Đại Tổng triều đình kết làm đồng minh, nam bắc giáp công cộng đồng tiến công người Liêu. Trước đến Đại Tổng bốn người này thì theo thứ tự là kim Thái tổ Hoàn Nhan A Cốt Đả huynh đệ Hoàn Nhan Thịnh cùng Hoàn Nhan Cảo, còn có Hoàn Nhan A Cốt Đả tiểu muội Hoàn Nhan Sương cùng Hoàn Nhan A Cốt Đả khí trọng nhất nhị tử, Hoàn Nhan Tông Vọng.

"Từ ca, nghe nói cái này Thiên Hương lâu là cái này Đại Tổng tốt nhất từ lâu, đi, chúng ta đi vào nếm thử cái này Đại Tổng rượu ngon như thế nào, có hay không thảo nguyên ta ngựa uống rượu ngon." Ba nam từ bên trong thê trạng bao la nhất hán tử nói. Mà bị hắn gọi từ ca người thì là gật đầu nói "Cũng tốt, vậy chúng ta liền đi vào nhìn một cái". Sau đó hai người com hộp trước bước vào Thiên Hương lâu bên trong, mà ở sau lưng hắn niên kỷ nhỏ bé nữ tử cùng khác một thiếu niên thì là yên lặng đi theo hai người thân sau tiến nhập cái này thiên hương trong lầu.

Tại bốn người cùng còn lại tùy hành dị tộc nhân đi vào cái này thiên hương lâu bên trong, liền cảm nhận được nơi này nóng này, có thể nói là bàn bàn bạc bạc, không có một tịch bàn trống. Hoàn Nhan Cảo gấp bên tay trái trên mặt bàn ngồi hai người tại uống rượu, chính là trực tiếp hướng bàn kia đi đến, duỗi tay nắm lấy một người trong đó cổ áo liền đem nó từ trên chỗ ngồi nắm lên, tiện tay hướng về sau quăng ra, liền đem người kia ném tới một bên. Về sau Hoàn Nhan Thịnh cũng là chiếu bàn đối diện người kia đi đến, người kia nhìn thấy Hoàn Nhan Cảo hành vi e ngại không thôi, liền tại Hoàn Nhan Thịnh đến trước khi đến vội vàng từ trên chỗ ngồi đứng lên, đỡ dậy lúc trước bị Hoàn Nhan Cảo ném xuống đất hảo hữu liền một tiếng cũng không dám kít thoát đi nơi này.

Mà Hoàn Nhan Cảo tại nhìn thấy kia hai cái người Tổng chạy đi về sau, chính là ha ha cười nói "Người Tổng thật đúng là mềm yếu không chịu nổi a, ha ha ha! Người tới, đem các người nơi này rượu ngon nhất cho ta mang lên!" Hoàn Nhan Cảo cái này hô to một tiếng về sau, nguyên bản ồn ào quán rượu trong nháy mắt chính là yên tĩnh trở lại, ánh mắt mọi người đều hướng một chuyến này dị tộc nhân trông lại. Mà cảm nhận được những người kia ánh mắt, Hoàn Nhan Cảo thì là trợn mắt tròn xoe, quát "Đều nhìn cái gì!" Nghe được Hoàn Nhan Cảo phát hô, tất cả mọi người là nhận lấy kinh hãi, vội vàng hãy ngo qua chỗ khác, không còn dám nhìn về phía Hoàn Nhan Cảo một bàn.

Quán rượu người phụ trách Chu Phú gặp bọn này dị tộc không dễ ứng phó, chính là mình tiếp nhận hạ chạy đường, tự mình bùng lên chum cất rượu đến đưa qua. Đến Hoàn Nhan Cảo trước bàn, Chu Phú thì là vừa cười vừa nói "Khách quan, nhìn các người đường xa mà đến, nhất định rất là vất vả, đến nếm thử chúng ta Thiên Hương lâu rượu ngon đi." Nói, liền đem hũ kia chum cất rượu bỏ vào Hoàn Nhan Cảo trên mặt bàn nói một câu "Khách quan ngài chậm rãi hưởng dụng, có việc tùy thời gọi ta" về sau liền đi.

Hoàn Nhan Cảo tại Chu Phú đi chỉ rồi nói ra "Cái tiệm này gia đạo cũng khá", sau đó chính là mở ra hũ kia chum cất rượu đến, ngửi một chút, cảm giác được quả nhiên là rượu ngon, liền vội vàng ngửa đầu ừng ực ừng ực địa ngưu uống một phen, sau đó tru lớn một tiếng nói "Ha ha, quả nhiên là rượu ngon, thoải mái!" Sau đó Hoàn Nhan Thịnh cũng là đưa qua một vỏ rượu, nốc ừng ực lên, về sau cũng là kêu to thoải mái. Thấy hai người đáng vẻ, Hoàn Nhan Sương cùng Hoàn Nhan Tông Vọng cũng là riêng phần mình cầm lấy một vỏ rượu uống.

Tần Ngao Thiên trước đó từ tan triều về sau chính là về tới cái này thiên hương lâu đặt chân, Chu Phú cũng là rất tận chức tận trách vì đó tìm một gian tốt nhất sương phòng nghỉ ngơi. Lúc này chính trên lầu ngũ Tần Ngao Thiên liền bị dưới lầu truyền đến vang động đánh thức tới, Tần Ngao Thiên sau khi tỉnh lại cũng liền vô ý ngũ tiếp, liền đứng dậy trở ra phòng đến hỏi thăm đã xảy ra chuyện gì. Canh giữ ở sương phòng bên ngoài gã sai vặt thì là đem dưới lầu tới mấy cái dị tộc nhân chính dưới lầu chuyện uống rượu hưởng Tần Ngao Thiên nói tới.

"Dị tộc nhân? Sẽ là nơi nào dị tộc nhân? Là người Liêu, vẫn là, Kim nhân?" Tần Ngao Thiên nghe được dị tộc nhân ba chữ sau liền ở trong lòng nghi ngờ nói. Nghĩ chỉ chốc lát, Tần Ngao Thiên chính là đi đi xuống lầu, mở mang kiến thức một chút mấy cái này dị tộc nhân. Mà cùng lúc đó, lại có người lấy hoa phục tuổi trẻ từ từ chỉ dẫn theo bốn năm cái hộ vệ chính là đi tới cái này thiên hương trước lầu."Cái này chính là Thiên Hương lâu, cái kia Tần Ngao Thiên chắc hẳn ngay ở chỗ này đi, phúc kim, chúng ta đi thôi" sau đó liền lôi kéo nàng chỗ la lên phúc kim cùng bọn thị vệ cùng một chỗ tiến vào Thiên Hương lâu. Nguyên lai xuất hiện ở đây đương nhiên đó là An Đức đế cơ Triệu Kim La cùng Mậu Đức đế cơ Triệu Phúc Kim.

Đương Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim một nhóm tiến vào cái này thiên hương lâu về sau, ánh mắt mọi người chính là bị hai nữ tử này hấp dẫn qua, mà đám người càng nhiều ánh mắt, thì là rơi vào chỗ đứng sau đó Triệu Phúc Kim. Đang cùng mấy vị thúc phụ uống rượu Hoàn Nhan Tông Vọng cũng là chú ý tới tiến đến hai nữ tử, lập tức kinh động như gặp thiên nhân, nhất là kia Triệu Phúc Kim, Hoàn Nhan Tông Vọng từ trước tới nay chưa từng gặp qua như vậy mỹ lệ nữ tử, lời nói cử chỉ, mọi cử động thật sâu khắc ở Hoàn Nhan Tông Vọng trong óc.

Hoàn Nhan Tông Vọng suy tư một phen, chính là hướng tính cách lỗ mãng Ngũ thúc Hoàn Nhan Cảo nói "Ngũ thúc, chúng ta cứ làm như vậy uống rượu chi sợ thiếu đi mấy phần ý tứ, không bằng ta đi bắt chút nữ nhân tới vì thúc cha nhóm bồi từ trợ hứng, ngươi thấy có được không?" Hoàn Nhan Cảo chính uống đến hưng khởi, chợt nghe cho hết nhan Tông Vọng đề nghị, liền không chút nghĩ ngợi liền gật đầu nói "Hảo hảo, vẫn là cháu của ta hiểu được tình thú, đã ngươi hữu tâm, vậy liền nhanh đi thôi."

Đạt được Hoàn Nhan Cảo cho phép về sau, Hoàn Nhan Tông Vọng mừng rỡ không thôi, liền hướng bên người một cái tùy tùng nhỏ giọng phân phó vài câu, về sau tên kia tùy tùng chính là mang tới mấy người hướng Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim đi đến. Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim hai cái nha đầu hiển nhiên là lần đầu tiên xuất cung, với bên ngoài hết thảy đều cảm thấy mới mẻ lạ, trong lúc nhất thời bị từ lâu này bên trong phồn hoa cho mê loạn hai mắt, lại không có chú ý tới hướng mình đi tới nguy hiểm.

Bất quá thân là hộ vệ, là muốn tấn chức tấn trách, mặc dù hai vị đề cơ không có chú ý tới tới gần Kim nhân, nhưng tại hộ vệ bên cạnh nhóm lại là chú ý tới kẻ đến không thiện dị tộc nhân."Các ngươi là ai? Còn xin xa cách nơi này." Cầm đầu đội trưởng đội thị vệ hướng kia mấy tên đi tới dị tộc nhân nói. Nhưng kia mấy tên dị tộc tùy tùng lại là trực tiếp đại thủ một hô, liền đem mấy cái này bọn thị vệ cho hết đánh ngã xuống đất, sau đó lại hướng hai vị đề cơ chộp tới.

Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim hai người lúc này cũng là bị đột nhiên xuất hiện sự tình cho làm rối loạn nỗi lòng, nhìn thấy những cái kia ngang ngược dị tộc nhân đem mình tùy hành hộ vệ đánh bại về sau, hai cái tiểu nha đầu chính là nhận lấy kinh hãi, tương hỗ ủng cùng một chỗ, không biết nên làm thế nào cho phải, chỉ đợi những dị tộc kia người chậm rãi tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166 : Gặp Mặt Lần Đầu Kim Nhân

Cuối cùng, mấy cái kia dị tộc tùy tùng vẫn là đi tới hai nữ trước mặt, một người cầm đầu mang theo tà ác tiểu dung cười gian nói "Hai vị, mời theo ta đi thôi, chúng ta ngũ đại vương cho mời." Sau đó, chính là không để ý hai nữ giãy dụa, lôi kéo hai vị đề cơ đi tới Hoàn Nhan Cảo trước bàn. Vừa đến nơi đây lúc, Hoàn Nhan Tông Vọng chính là đứng lên khiển trách "Các ngươi có thể nào như thế thô lỗ đối đãi hai vị cô nương đâu, còn không mau cho hai vị cô nương chịu nhận lỗi."

Hoàn Nhan Tông Vọng sau khi nói xong, kia mấy tên dị tộc tùy tùng chính là hướng hai vị đề cơ bái dưng cái này để diễn tả áy náy, sau đó chính là đứng thẳng ở đám người bên ngoài đem nó ở bên trong, không cho Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim hai nữ ra ngoài, cũng không cho phía ngoài những thị vệ kia nhóm tiến đến. Nhìn xem những này Kim nhân xin lỗi về sau, Triệu Kim La nhỏ giọng thăm thì đạo "Thôi đi, làm bộ làm tịch, thật là khiến người ta chán ghét." Triệu Phúc Kim cũng là gật đầu liên tục.

Hoàn Nhan Tông Vọng nghe được hai nữ về sau, thì là hơi biến sắc mặt, bất quá rất nhanh liền bị che giấu. Chỉ gặp nói với Triệu Phúc Kim "Ta là Đại Kim Quốc thủ lĩnh nhị vương tử, Hoàn Nhan Tông Vọng, xin hỏi cô nương phương danh." Hoàn Nhan Tông Vọng vì có thể tại Triệu Phúc Kim trước mặt lưu lại cái ấn tượng tốt, đem mình những năm gần đây sở học Hán ngữ đều là dùng ra. Nhưng đối diện Triệu Phúc Kim lại là không phản ứng chút nào, chỉ gặp nhũn mày, lôi kéo Triệu Kim La tay nói ". Mời thả chúng ta rồi đi."

Triệu Phúc Kim lời nói cũng không sắc bén, nhưng ở thời điểm này cũng là hiển lộ ra kiên quyết nội tâm. Hoàn Nhan Tông Vọng đương nhiên sẽ không thả rồi đi, dù sao hẳn nhưng là có rất ít cơ hội có thể nhìn thấy xinh đẹp như vậy mỹ nhân nhi. Thế là Hoàn Nhan Tông Vọng thì là tiếp tục nói "Hai vị đã tới, liền đừng nghĩ đến trở về nhà, đi trước đem ta Ngũ thúc cho bồi tốt, hoặc là, đem ta bồi tốt, nói không chừng ta một cao hứng, sẽ tha cho các ngươi đây? Ha ha ha" sau đó Hoàn Nhan Tông Vọng thì là cùng người khác tùy tùng phát ra tà ác tiếng cười.

Cùng là nữ nhân Hoàn Nhan Sương rất không quen nhìn chính mình cái này chất nhi cách làm, dù sao bọn hắn lần này đến đây là có nếu là trong người, mà không phải là vì tâm hoan tác nhạc. Bất quá dù cho lại nhìn không quá khứ, hiện tại tại cái này trước mặt mọi người, Hoàn Nhan Sương cũng không tốt mòng người trong nhà mặt mũi, cho nên cũng chỉ phải một thân một mình uống vào rượu buồn. Mà Hoàn Nhan Thịnh cũng là ngẩng đầu lên nhìn xem hai cái này như nước trong veo tiểu cô nương, chỉ có Hoàn Nhan Cảo một người chính ở chỗ này nốc ừng ực lấy rượu ngon.

Mà liền tại đông đảo dị tộc cười lớn thời điểm, lại chợt thấy một người từ trên lầu nhảy xuống tới, thân thể trên không trung xẹt qua một đầu duyên dáng đường vòng cung, sau đó rơi vào hai nữ trước mặt đem nó hộ tại sau lưng, đối Hoàn Nhan Tông Vọng nói ". Ta Trung Nguyên nữ tử, há lại các ngươi có thể tùy ý chỉ điểm, mau mau rút về người thảo nguyên đi thôi!" Người đến chính là Đại Tổng Tuyên Uy tướng quân Tần Ngạo Thiên, nơi đây quán rượu chủ nhân. Trong khi thân ảnh từ không trung hạ xuống, bảo hộ ở hai nữ trước người thời điểm, Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim hai người con mắt đều là phóng xạ ra quang mang.

Mà tại Tần Ngạo Thiên lời này vừa nói ra về sau, toàn bộ quán rượu cũng vì đó sôi trào."Người này là ai a, cũng dám như thế cùng những dị tộc kia nói chuyện, bất quá, tốt hơn nhiều." "Đúng vậy a, thật cho chúng ta người Trung Nguyên xuất khí, tốt!" Cảm thụ được chung quanh kia bị nhen lửa bầu không khí cùng hai nữ trong mắt phát ra quang mang, Hoàn Nhan Tông Vọng rất là tức giận, đối Tần Ngạo Thiên quát "Ngươi là người phương nào, dám đến xấu chuyện tốt của ta, người tới, giết cho ta."

Nghe được Hoàn Nhan Tông Vọng phân phó, chờ đợi ở chung quanh những dị tộc kia các tùy tùng chính là nhao nhao rút ra loan đao hướng Tần Ngạo Thiên bổ tới. Lúc này tại trong lầu Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ thì là chạy ra, muốn trợ giúp Tần Ngạo Thiên, Tần Ngạo Thiên thì là đối với hai người hô "Hai người các ngươi bảo hộ hai vị cô nương nên rồi đi trước" hai người biết được Tần Ngạo Thiên lợi hại, chỉ bằng trước mắt mấy người này là không làm gì được Thiên ca, thế là liền gạt đầu, bảo hộ lấy Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim trốn ra vòng chiến.

Tại anh em nhà họ Lý đem hai nữ mang đi về sau, Tần Ngạo Thiên chính là buông tay ra đến, chỉ gặp hẩn tránh thoát dị tộc vùng bổ tới loan đao, đồng thời tại về sau tấn mãnh ra quyền, đem những dị tộc kia nhóm tất cả đều đánh ngã xuống đất. Hoàn Nhan Tông Vọng nhìn thấy đám tùy tùng kia cứ như vậy bị đánh bại về sau, chính là cả giận nói "Một đám rác rưởi!" Sau đó liền tự thân lên trận, rút ra loan đao gầm rú lấy bổ về phía Tần Ngạo Thiên.

Mà Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim trốn sau khi đi ra thì là hỏi "Các người còn không mau đi giúp chủ nhân nhà người?" Lý Hồ thì là kiêu ngạo mà nói "Chúng ta Thiên ca thân thủ bất phạm, há lại mấy cái này các dị tộc có thể cùng so sánh" nghĩ là tại ứng hòa lấy Lý Hồ lời nói, tại vừa nói xong lời nói này về sau, những dị tộc kia các tùy tùng liền đều bị Tần Ngạo Thiên một người cho đánh ngã xuống đất. Triệu kim cái chiêng thì là hỏi "Chủ nhân nhà người là người phương nào a, làm sao lại lợi hại như vậy?"

Nghe được nữ tử hỏi thăm, Lý Hồ thì là ngạo nghễ nói "Chủ nhân nhà ta, chính là mới vừa ở phía bắc đại bại người Liêu Tuyên Uy tướng quân, Tần Ngạo Thiên" "Tần Ngạo Thiên? Lại là hắn?" Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim đồng thời ở trong lòng kinh hãi nói. Mặc dù hai nữ chuyển này chính là đến xem Tần Ngạo Thiên, nhưng lại không nghĩ tới, vậy mà lại là dưới loại tình huống này cùng nó gặp mặt, còn có chính là, hắn thật suất khí, tốt có quyết đoán.

Nhưng vào lúc này, Tần Ngạo Thiên cũng là tại bảy tám cái hiệp liền đánh bại Hoàn Nhan Tông Vọng. Hoàn Nhan Tông Vọng bị Tần Ngạo Thiên đánh té xuống đất, đồng thời đi lên một cước đạp ở Hoàn Nhan Tông Vọng trên lồng ngực, hung tợn trừng mắt Hoàn Nhan Tông Vọng nói "Nhớ kỹ, ta mệnh mong Đại Tổng không phải dễ trừ, vĩnh viễn nhớ kỹ ta câu nói này." Hoàn Nhan Tông Vọng lúc này thì là nghĩ một con thụ thương lão hổ không cam lòng gầm rú, nhưng lại không làm nên chuyện gì, mặc kệ làm sao giãy dụa, cũng vẫn là không thể động đậy, bị Tần Ngạo Thiên gắt gao giẫm tại dưới chân.

Lúc này trên bàn uống rượu Hoàn Nhan Tông Vọng ba vị trưởng bối cũng là từ trên chỗ ngồi đứng lên, Hoàn Nhan Thịnh hướng Tần Ngạo Thiên hô hét mệnh thả cháu của mình, Hoàn Nhan Sương cũng lo lắng mà nhìn chăm chăm vào Tần Ngạo Thiên cùng tại dưới chân Hoàn Nhan Tông Vọng. Mà Hoàn Nhan Cảo thì là trực tiếp thuận tay cầm lên một cái uống một nửa vò rượu hương Tần Ngạo Thiên đập tới, Tần Ngạo Thiên lạnh nhạt đưa tay phải ra đến đem đập tới vò rượu tiếp được, sau đó lại ngửa đầu đem rượu đàn bên trong rượu ngon uống cạn, tùy theo đem nó ném tới sau lưng mặc kệ bị nện nát, hai mắt thì là đầy chứa ý cười mà nhìn xem kia Hoàn Nhan Cảo, bởi vì từ lúc trước hắn tiếp được vò rượu lúc chỗ cảm nhận được lực lượng đến xem, cái này dị tộc nhân, không đơn giản.

Hoàn Nhan Cảo gặp Tần Ngạo Thiên tiếp nhận mình ném ra vò rượu, liền cũng nhận thức đến, nam nhân trước mắt này là cái hảo thủ, tại chính là lớn tiếng hô quát nói ". Người là người phương nào, nhưng dám lưu lại tính danh?" Tần Ngạo Thiên nghe được tra hỏi thì là cất giọng hồi đáp "Tại hạ đi không đổi tên ngồi không đổi họ, Đại Tổng Tuyên Uy tướng quân Tần Ngạo Thiên là được." Lời này vừa nói ra, lại thắng được toàn trường lớn tiếng khen hay, những cái kia chính đang suy đoán Tần Ngạo Thiên thân phận đám người đang nghe Tần Ngạo Thiên tự báo tính mệnh về sau, chính là đều nhớ tới cái kia đầu tiên là uy chấn kinh chủ nhà sau đó lại là tại phương bắc đại bại người Liêu Tần Ngạo Thiên đến, tựa hồ chỉ muốn cái này nam nhân xuất hiện, liền không có gì có thể chẳng lẽ hắn.

Nghe được Tần Ngạo Thiên danh tự, đối diện Hoàn Nhan Sương cũng là hai mắt tỏa sáng, mặc dù nàng không biết Tần Ngạo Thiên chuyện lúc trước dấu vết, bất quá nàng tin tưởng, ngày sau cái này Tần Ngạo Thiên nhất định sẽ là từ huynh trưởng mình xuôi nam một trời ngai lớn. Mà lúc này Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim hai vị đề cơ cũng là thật sâu yêu cái này Tần Ngạo Thiên. Tuyên Uy tướng quân, quả nhiên tuyên dương ta Đại Tổng chỉ uy!

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 167 : Giao Thủ Hoàn Nhan Cảo

Hoàn Nhan Cảo mới tới Trung Nguyên, cũng chưa từng nghe qua Tần Ngạo Thiên danh hào, cho nên tại Tần Ngạo Thiên nói ra tên của mình về sau chính là cười to nói "Tốt, Tần Ngạo Thiên đúng không, ăn ta một quyền!" Dứt lời, chính là hướng Tần Ngạo Thiên vọt mạnh mà tới. Tần Ngạo Thiên gặp kỳ thế đứng, cũng không dám xem thường, liền giơ chân lên buông tha kia Hoàn Nhan Tông Vọng, đồng thời hai tay nắm tay, thân thể khom người xuống, vận sức chờ phát động. Mà đạt được giải phóng Hoàn Nhan Tông Vọng vội vàng lộn nhào chạy trốn tới Hoàn Nhan Thịnh cùng Hoàn Nhan Sương sau lưng, ác độc trừng mắt Tần Ngạo Thiên.

Lúc này Hoàn Nhan Cảo đã vọt tới Tần Ngạo Thiên trước mặt, vung lên hữu quyền chính là hướng Tần Ngạo Thiên đánh tới. Tần Ngạo Thiên cũng là đưa tay trái ra đón lấy Hoàn Nhan Cảo trọng quyền, đồng thời mình cũng là giơ lên hữu quyền hướng Hoàn Nhan Cảo vung đi, Hoàn Nhan Cảo cũng là đưa tay trái ra tiếp nhận Tần Ngạo Thiên trọng quyền. Hai người đều là thế lớn lực mãnh, thế lực ngang nhau, liền ở chỗ này cảm cự được, ai cũng không thể đem ai đánh lui nửa phần.

Tần Ngạo Thiên nhìn Hoàn Nhan Cảo cùng mình về mặt sức mạnh không kém bao nhiêu, song quyền phía trên không thể đem thất bại, liền lại giơ chân lên đến phải dùng đầu gối tới chống đỡ Hoàn Nhan Cảo. Hoàn Nhan Cảo tại phương bắc cũng là thân kinh bách chiến, như thế nào nhìn không ra Tần Ngạo Thiên ý đồ, ngay tại Tần Ngạo Thiên dưới chân vừa có động tác thời điểm liền phát hiện, thế là cũng là nhanh nâng lên một cái chân đến, đỡ được Tần Ngạo Thiên tiến công, hai người lại lần nữa lâm vào giằng co.

Ngay lúc này, chỉ gặp phía sau Hoàn Nhan Sương cùng Hoàn Nhan Thịnh cùng nhau mở miệng chặn lại nói "Ngũ đệ (ngũ ca, mau dừng tay, dừng lại đánh." Nghe đến huynh đệ mình thanh âm, Hoàn Nhan Cảo trừng mắt liếc Tần Ngạo Thiên, sau đó liền buông tay hướng về sau dậm chân, rồi đi chiến chỗ. Tần Ngạo Thiên gặp Hoàn Nhan Cảo rời đi, cũng là không tiếp tục hướng về phía trước đuổi theo, ngay tại chỗ đứng thẳng mặt không đổi sắc mà

nhìn xem ba cái kia Kim nhân.

Nhìn thấy Hoàn Nhan Cao trở về, Hoàn Nhan Thịnh hai người cái này mới an tâm, lại là tiến lên một bước hướng Tần Ngạo Thiên ôm quyền nói "Ta chính là Đại Kim tứ đại vương Hoàn Nhan Thịnh, chuyên lúc trước là cháu của ta không đúng, Hoàn Nhan Thịnh ở chỗ này thay hẳn xin lỗi người, đồng thời cũng hướng hai vị kia nữ tử nói xin lỗi, còn xin huynh đài thứ lỗi." Nói xong lời này, Hoàn Nhan Thịnh liền hướng Tần Ngạo Thiên cùng Triệu gia hai nữ có chút thiếu hạ thân tử để bày tỏ áy náy.

Tần Ngạo Thiên nhìn cái này Hoàn Nhan Thịnh phục nhuễn, cũng liền không lại so đo, khoát tay nói "Đã người cái này tứ đại không đều nói như vậy, ta cũng không phải người hẹp hòi, đương nhiên sẽ không sẽ cùng các người so đo. Bất quá ta chỉ hi vọng các người có thể nhớ kỹ, ta mệnh mong Đại Tổng không phải dễ bắt nạt như vậy, hi nhìn các người đem ta hôm nay lời nói già nhớ tại tâm." Hoàn Nhan Thịnh như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, sau đó liền mang theo Hoàn Nhan Cao Hoàn Nhan Sương cùng Hoàn Nhan Tông Vọng bốn người cùng nhau rời đi cái này thiên hương lâu.

Tại Kim nhân rời đi Thiên Hương lâu về sau, trong tửu lâu thì là bạo phát ra một mảnh reo hò tiếng khen, Tuyên Uy tướng quân Tần Ngạo Thiên thanh danh lại một lần nữa đạt được đề cao. Tần Ngạo Thiên không có đề ý chung quanh kia sôi trào đám người, mà là hướng kia hai tiểu cô nương đi tới. Lúc này trước đó bị Kim nhân đánh ngã xuống đất bốn thị vệ cũng là đều đứng lên, bảo hộ ở Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim chung quanh, tại nhìn thấy Tần Ngạo Thiên đi tới thời điểm, thị vệ đầu lĩnh thì là đối Tần Ngạo Thiên xá một cái nói ". Hôm nay đa tạ Tuyên Uy tướng quân xuất thủ cứu giúp, nếu là hai vị để cơ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, lũ tiểu nhân đều là đảm đương không nổi."

Tần Ngạo Thiên nghe thị vệ kia đầu lĩnh sau thì là rất là kinh ngạc nói "Người nói hai vị cô nương kia là để cơ?" Nhìn thấy Tần Ngạo Thiên kia vẻ mặt kinh ngạc, Triệu Kim La thì là từ phía sau nhảy ra ngoài, cười đùa nói "Đừng a, ta là An Đức để cơ, đây là thì là Mậu Đức để cơ." Nói liền đem Triệu Phúc Kim từ phía sau kéo ra ngoài. Triệu Phúc Kim bị Triệu Kim La kéo sau khi ra ngoài, cùng Tần Ngạo Thiên khoảng cách lại tới gần mấy phần, cảm nhận được Tần Ngạo Thiên đập vào mặt anh hùng khí hơi thở, Triệu Phúc Kim không khỏi xấu hổ đỏ mặt.

Tần Ngạo Thiên đang nghe Triệu Kim La thừa nhận mình là để cơ về sau, thì là vội vàng bái nói ". Mặt tướng Tần Ngạo Thiên, tham kiến để cơ" "Ài nha, Tần tướng quân người nhanh không muốn như vậy, nói đến người vẫn là chúng ta hai tỷ muội ân nhân đâu, nào có để ân nhân bái đạo lý của mình." Tần Ngạo Thiên nghe xong cũng là đứng lên, Triệu Kim La cười lo nghĩ, về sau lại là nói "Như vậy đi, từ nay về sau Tần tướng quân người lại nhìn thấy chúng ta về sau liền không cần hành lễ, chỉ có tại phụ hoàng trước mặt mới hành lễ, ân, vậy cứ thế quyết định, bằng không bị ân nhân người bái, ta luôn cảm giác không được tự nhiên." Triệu Kim La giống như là ăn đường đồng dạng vui vẻ nói.

Tần Ngạo Thiên nghe tiểu nha đầu này, chỉ cảm thấy tiểu nha đầu này hoạt bát đáng yêu, mình rất là ưa thích. Mà lúc này Triệu Phúc Kim thì là đối Tần Ngạo Thiên ủy thân thì lễ nói "Vừa rồi đa tạ Tần tướng quân xuất thủ cứu giúp, bằng không tỷ muội chúng ta nói không chừng sẽ tạo ngộ đến cái gì, mà đến lúc đó, lại sẽ khiến cho ta Đại Tổng hổ thẹn, dạng này, tỷ muội chúng ta hai cái liền thành tội nhân. Cho nên, phúc kim ở chỗ này cảm ơn Tần tướng quân ân cứu mạng."

Tần Ngạo Thiên nhìn xem Triệu Phúc Kim đứng ra hướng mình thi lễ, mình cũng vội vàng đáp lễ lại, đồng thời cũng là trên dưới đánh giá một phen cái này tuổi tác tuy nhỏ nhưng lại không kém chút nào cái khác nữ tử tiểu cô nương tới. Đây là một cái mỹ nhân bại hoại, hiện tại liền đã sinh như vậy mỹ lệ, chờ đến ngày sau mở ra thì còn đến đâu? Tần Ngạo Thiên mạch suy nghĩ không khỏi bị trước mắt hai tiểu mỹ nữ cho mang đến đi chệch, bất quá rất nhanh lại là bị Tần Ngạo Thiên cho tóm trở về, đồng thời hướng Triệu Phúc Kim thì lễ nói "Để cơ nói quá lời, gặp chuyện bất bình, vốn nên rút đao tương trợ, đây là mặt tướng bản phận chỗ chức trách."

Hai vị để cơ cùng Tần Ngạo Thiên lại là hàn huyên một phen, về sau chính là mang theo bốn thị vệ trở về hoàng cung, trước khi rời đi, Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim cũng đều là yên lặng không thôi quay đầu nhìn lên Tần Ngạo Thiên vài lần. Tần Ngạo Thiên thì là mỉm cười đưa mắt nhìn rồi đi, nhìn thấy hai vị để cơ quay đầu nhìn ánh mắt của mình thời điểm, cũng là cười phát tay hướng đáp lại. Thẳng đến hai vị để cơ tan biến tại trong đám người, Tần Ngạo Thiên lúc này mới quay đầu, phân phó Lý thị huynh đệ dẫn người thu thập nơi đây tàn cuộc, mình thì là chấp tay sau lưng đi lên trên lầu đi nghỉ ngơi.

Mà lúc này đây, kia một nhóm Kim nhân cũng là tại phụ cận tìm cái địa phương ở lại, nghỉ ngơi thời điểm, Hoàn Nhan Tông Vọng thì là phần hận nói "Cái này kêu cái gì Tần Ngạo Thiên, thật sự là khinh người quá đáng, chờ tương lai chúng ta phát binh Đại Tổng thời điểm, ta cái thứ nhất liền đi róc xương lóc thịt hẳn." Nghe được Hoàn Nhan Tông Vọng thất ngôn, Hoàn Nhan Sương vội vàng mở miệng ngăn cản nói "Tông Vọng, không thể nói vậy" đồng thời Hoàn Nhan Thịnh cũng là đứng dậy đẩy cửa phòng ra dò xét một chút bên ngoài có người hay không tại phụ cận, thấy chung quanh không người, lúc này mới yên lòng lại.

Hoàn Nhan Tông Vọng thấy đám người đáng về khấn trương, cũng là đã nhận ra mình thất ngôn, tại chính là cúi đầu nhỏ giọng nói "Mới là Tông Vọng lỡ lời, còn xin cô cô thứ thứ lỗi." Nhìn xem Hoàn Nhan Tông Vọng kịp thời hối cải, Hoàn Nhan Thịnh thì là gật đầu nói "Ừm, biết sai liền tốt, phải nhớ đến, huynh trưởng lần này phái chúng ta đến đây Đại Tổng là muốn cùng tìm kiếm liên hợp, đồng thời cũng là quan sát một chút Đại Tổng dân tình, các người không thể lại lung tung hành sự."

Nghe được Hoàn Nhan Thịnh răn dạy, Hoàn Nhan Tông Vọng trừng điệp gật gật đầu, nói ". Tông Vọng nhớ kỹ."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168 : Kết Minh

Sau đó Hoàn Nhan Thịnh lại là cau mày nói "Bất quá vừa rồi cái kia Tần Ngao Thiên cũng thực sự là cái nhân vật, ta đã phái người ra đi tìm hiểu lai lịch của hắn, chắc hẳn qua không được bao lâu liền sẽ có hồi phục." Nghe Hoàn Nhan Thịnh nhắc lên Tần Ngao Thiên đến, Hoàn Nhan Tông Vọng liền lộ ra mặt mũi tràn đầy âm độc chỉ sắc, mà Hoàn Nhan Cảo thì là mặt mũi tràn đầy vẻ hưng phấn.

Chỉ gặp Hoàn Nhan Cảo kích động nói "Cái kia Tần Ngao Thiên nhưng đúng là cái nhân vật, hơn nữa còn rất mạnh, hắn đã khiến cho của ta , chờ có cơ hội, ta nhất định phải lại cùng hắn đánh nhau một trận, đồng thời, chiến thắng hắn." Đang khi nói chuyện, Hoàn Nhan Cảo con mắt vậy mà phóng xạ ra tinh quang. Cùng lúc đó, Hoàn Nhan Surong cùng Hoàn Nhan Thịnh cũng là buồn vô cớ nhược tư đang suy nghĩ cái gì.

Một lát sau, phái đi ra tùy tùng mang theo Tần Ngao Thiên đủ loại sự tích quay trở về Kim nhân đóng quân chỗ. Kia viên tùy tùng hướng trong phòng bốn người đi hạ lễ, về sau chính là nói "Tứ đại vương, tiểu nhân đã đánh tra rõ ràng." "A, tốt, mau mau nói tới, cái này Tần Ngao Thiên đến cùng là nhân vật như thế nào?"

Chỉ gặp kia viên tùy tùng nói "Cái này Tần Ngao Thiên vốn chỉ là một giới huyện úy, về sau nương tựa theo tiêu diệt toàn bộ đạo tặc, liền từng bước một từ huyện úy chức vụ đi tới, thăng đến làm hiện tại Tuyên Uy tướng quân. Trong đó Tần Ngao Thiên càng là có một lần chỉ dẫn theo ba trăm người, liền bình định kinh đông đường một chỗ đạo tặc, nói là có năm trăm nhân chi chúng, cái cuối cùng không dư thừa, đều bị Tần Ngao Thiên một nhóm đều giết chết. Tần Ngao Thiên cũng bởi vậy uy danh đại chấn, trước đó còn bị phái đi phía bắc đi chống cự người Liêu, giống như cũng là đã thương nặng Liêu quân."

Hoàn Nhan Thịnh một đoàn người nghe tùy tùng báo cáo Tần Ngao Thiên sự tích, tất cả đều nghe được mặt mũi tràn đầy chấn kinh. Trong đó Hoàn Nhan Surong càng là nghe được như si như say, gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, không biết suy nghĩ cái gì. Hoàn Nhan Cảo nghe nghe, hai tay chính là không tự giác siết chặt, mà lại trong nội tâm muốn cùng Tần Ngao Thiên một trận chiến càng thêm nồng đậm.

Hoàn Nhan Thịnh trầm tư một lát, chính là hướng tên kia tùy tùng nói "Tốt, người làm rất không tệ, những này là thưởng cho ngươi, đi xuống đi." Cái kia tùy tùng tiếp nhận tiền thưởng sau vui vẻ không thôi, toét miệng hướng Hoàn Nhan Thịnh cáo tạ một chút, liền quay người lui ra ngoài phòng.

Đội đến kia viên tùy tùng sau khi đi, Hoàn Nhan Thịnh chính là nói "Xem ra cái này Tần Ngao Thiên quả nhiên không đơn giản, về sau chúng ta phải nhiều hơn lưu ý người này, cắt không thể để trở ngại ta Đại Kim dừng sĩ bước chân." Nghe được Hoàn Nhan Thịnh về sau, trong phòng ba người đều là trùng điệp gật gật đầu.

Sau đó Hoàn Nhan Thịnh lại là nói "Tốt, canh giờ cũng không sớm, đều nghỉ ngơi đi, ngày mai còn muốn đi bái kiến Đại Tổng Hoàng đế đâu." "Tốt" về sau, bốn người chính là các tự trở lại trong phòng thiếp đi, bất quá ngay tại chìm vào giấc ngủ thoi điểm, bốn người vẫn là đôi kia Tần Ngao Thiên đều mang tâm tư, nhớ mãi không quên.

Đêm nay, trong lòng đối Tần Ngao Thiên nhớ mãi không quên không chỉ Hoàn Nhan Thịnh bốn người, tại kia trong thâm cung, cũng có hai vị hoa quý thiếu nữ nghĩ đến Tần Ngao Thiên, hai nữ tử này chính là Triệu Kim La cùng Triệu Phúc Kim hai vị đế cơ. Có thể là còn tuổi nhỏ, lại thêm mỗi ngày tiếp xúc đều là chút bất nam bất nữ thái giám nguyên nhân, đương kim ngày hai thiếu nữ nhìn thấy Tần Ngao Thiên cứu mình mà lại tại trong tửu lâu đại chiến dị tộc nhân thời điểm, đều là cảm xúc bành trướng, nhìn như si như say. Cho nên đến đêm khuya thời điểm còn chưa ngủ, đây trong đầu đều là đang nghĩ lấy kia Tần Ngao Thiên.

Đến ngày thứ hai tảo triều thời gian, Hoàn Nhan Thịnh bốn người chính là cùng nhau đi tới trong hoàng cung đi bái kiến Huy Tông Hoàng đế. Mà tại cái này trên triều đình, cũng không có xuất hiện Tần Ngao Thiên thân ảnh. Nguyên lai Tần Ngao Thiên lần này hồi kinh chỉ là báo cáo công tác, mà lại thân là biên quan Đại tướng, lẽ ra là muốn tại báo cáo công tác kết thúc về sau chính là trở về, chỉ là Huy Tông nhìn cửa ải cuối năm sắp tới mới đem cưỡng ép lưu lại, đợi qua cung đình yến hội về sau mới có thể trở về phương bắc. Mà tại yến hội trước đó trong mấy ngày này, cũng không cần Tần Ngao Thiên vào triều, cho nên Hoàn Nhan Thịnh đám người cũng không nhìn thấy Tần Ngao Thiên.

Không có nhìn thấy Tần Ngao Thiên, Hoàn Nhan Cảo về thất vọng lộ rõ trên mặt, bất quá cái này cũng không ảnh hưởng bốn người muốn xách kết minh công việc. Chỉ gặp Hoàn Nhan Thịnh đối Huy Tông ôm quyền đi lễ rồi nói ra "Bệ hạ, chúng ta lần này đến đây, là dâng huynh trưởng ta chỉ mệnh, muốn tới cùng Đại Tổng giao hảo kết minh, cùng nhau đối phó kia người Liêu." Phương bắc người Liêu vẫn luôn là Đại Tổng trăm ngàn năm qua đại họa trong đầu, cho nên khi Huy Tông nghe được Kim nhân lại là đến cùng mình kết minh, muốn cùng một chỗ đối phó mình túc địch thời điểm, phi thường vui vẻ.

Thế là Huy Tông không chút nghĩ ngợi chính là đáp ứng nói "Tốt, liền theo các ngươi ý tứ, Đại Tổng cùng Đại Kim như vậy kết minh, cộng đồng đối phó người Liêu." Huy Tông lúc này chỉ là nghĩ đến học tập lão tổ tông như thế, thực hành xa thân gần đánh kẻ sách. Mà lại mình cũng chỉ là tại trên miệng đáp ứng Kim nhân kết minh, song phương cũng không có thương nghị tại khi nào khởi binh chung đánh người Liêu, cho nên hiện tại cái gọi là kết minh, cũng chỉ là tại trên danh nghĩa kết minh mà thôi, song phương cũng không có cái gì thực tế tính ước định.

Bất quá Huy Tông làm như vậy cũng là có nhất định chỗ tốt, đồng thời kết minh một chuyện cũng là thu được cả triều văn võ một mực tán đồng. Không có cách, dù sao tại Tổng trong lòng người, người Liêu mới là nhiều năm tại họa ngầm, mà cũng không có chú ý tới ngay tại phương bắc dần dần quật khởi đồng thời sẽ ở mấy năm về sau làm cho cả Đại Tổng lâm vào một cái biến lừa Kim nhân.

Tại cùng Kim nhân xác định kết minh về sau, Huy Tông Hoàng đế vì hướng mình hữu biểu thị hữu hảo, lại thêm cửa ải cuối năm sắp tới, liền lưu Kim nhân một nhóm tại thành Biện Kinh trú qua năm, cùng Tần Ngao Thiên đồng dạng, đợi qua cuối năm yến hội lại rời đi. Thế là Kim nhân một nhóm liền lưu lại, đồng thời còn bị an bài vào một chỗ biệt quán ở lại.

Đại Kim nhân rời đi về sau, Huy Tông hướng cả triều văn võ hỏi "Các vị ái khanh, đối với cùng kim kết minh một chuyện, các ngươi thấy thế nào a?" Lúc

này liền gặp Cao Cầu tiến lên một bước, bái nói ". Thần cho rằng, Kim nhân chỗ, chính là man hoang chi địa, trỉ hạ người cũng tận là cái dừng của thất phu, không xứng với ta Đại Tổng mệnh mong đại quốc thân phận địa vị, cùng nó kết minh ngược lại là có chút tự hạ thân phận."

Thái Kinh nghe xong lại là mở miệng bái nói ". Thần cho rằng không phải, mặc dù Kim nhân chỉ là một giới man di, bất quá chúng ta có thể để trước cùng người Liêu đi đánh tranh phong, ta Đại Tổng cũng tốt ở phía sau tọa sơn quan hổ đấu, thậm chí còn có thể lợi dụng Kim nhân đến cho chúng ta đoạt lại mất đi Yên Vân mười sáu châu." Nghe được Thái Kinh nâng lên Yên Vân mười sáu châu, Huy Tông liền là nhớ tới Tần Ngao Thiên tới.

Chính là nói "Ừm, thái sư lời nói lại là có lý, Trẫm cũng là như vậy nghĩ" nghe được Huy Tông tổng kết tính ngữ, cả triều văn võ chính là cùng nhau bái nói ". Bệ hạ anh minh." Huy Tông cười ha ha một tiếng, về sau chính là nói "Bất quá nói lên cái này thu phục Yên Vân mười sáu châu đến, Trẫm ngược lại là cảm thấy cho dù là không có Kim nhân tương trợ, ta Đại Tổng có Tuyên Uy tướng quân tại, cũng cuối cùng rồi sẽ có một ngày có thể đem thu phục." Nói lên lời này đến, Huy Tông trên mặt còn lộ ra hiểu ý tiểu dung.

Nghe được Huy Tông vậy mà như vậy coi trọng Tần Ngao Thiên, Cao Cầu cùng Thái Kinh hai người đều là trong lòng cảm thấy không được tự nhiên, mà Túc Nguyên Cảnh thì là thay Tần Ngao Thiên cảm thấy vui vẻ, rốt cục, nhân tài trụ cột bị Hoàng Thượng chú ý tới. Đây thật là thiên hạ chi phúc, bách tính chi phúc a.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mạnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 169 : Mở Tiệc Chiêu Đãi Quân Thần

Tan triều về sau, hôm nay tại trên triều đình chuyện xảy ra, đều bị Túc Nguyên Cảnh đến nhà đến Thiên Hương lâu cáo tri cùng Tần Ngao Thiên, đồng thời hướng Tần Ngao Thiên đặt được Huy Tông coi trọng biểu thị chúc mừng. Nhưng Tần Ngao Thiên lại là không để ý chút nào chính mình sự tình, mà là ở trong nội tâm nghĩ đến Kim nhân, cùng mấy năm về sau kim đại quân người xuôi nam sự tình, bách tính thảm trạng.

Tính toán thời gian, lưu cho Tần ngao ngày vẫn còn tương đối dư dả, dù sao khoảng cách trong lịch sử Kim nhân xuôi nam còn có thời gian bảy năm, Tần Ngao Thiên âm thầm hạ quyết tâm, nhất định phải tại cái này trong vòng bảy năm cố gắng mở rộng thực lực mình, đồng thời, bình định Đại Tổng cảnh nội nạn trộm cướp, miễn cho đến lúc đó lại hai mặt thụ địch, kết quả là, chỉ có thể là khổ bách tính.

Trong nháy mắt, chính là đến cửa ải cuối năm thời điểm, các nhà các hộ đều tại giếng đèn kết hoa, toàn bộ thành Biện Kinh đều là tràn đầy một loại vui vẻ không khí. Ngày này, Huy Tông Hoàng đế mở tiệc chiêu đãi quân thần đến trong hoàng cung ngự hoa viên làm khách, đám người tập hợp một chỗ tổng kết một chút một năm trước công việc, lại tâm tình một chút sau này công việc. Còn có chính là, thuận tiện dẫn văn võ bá quan đến tốt thật buông lỏng một phen.

Tần Ngao Thiên sở dĩ một mực lưu tại thành Biện Kinh, cũng là bởi vì Huy Tông nói muốn mở tiệc chiêu đãi hân tham gia hôm nay niên kỉ cuối cùng yến hội, rốt cục chờ đến hôm nay, Tần Ngao Thiên cũng là rất kích động. Nhưng hân kích động cũng không phải là hôm nay yến hội sẽ có bao nhiêu vui vẻ, mà là trận này yến hội qua đi, mình liền rốt cục có thể trở về nhà, có thể trở về biên quan đi gặp các huynh đệ của mình, còn có, nữ nhân của mình.

Cùng Tần Ngao Thiên đồng dạng, Hoàn Nhan Thịnh một nhóm bốn người cũng là đi tới cái này trong ngự hoa viên tham gia yến hội, đương mọi người thấy Tần Ngao Thiên về sau, đều là dừng lại một lát. Sau đó Hoàn Nhan Thịnh mỉm cười hướng Tần Ngao Thiên nhẹ gật đầu, liền dẫn sau lưng ba người cùng nhau ngồi vào vị trí đi ngồi, mà tại mấy người nhập tọa trước đó, Hoàn Nhan Tông Vọng còn cần ánh mắt hung hăng róc xương lóc thịt một chút Tần Ngao Thiên phương mới rời đi.

Sau đó, yến hội chính là bắt đầu, Huy Tông Hoàng đế cùng Vương hoàng hậu còn có một các hoàng tử đều là đi theo ra. Các vị đại thần đều là nhao nhao tán dương, vị kia hoàng tử ngày thường anh tuấn, vị kia đế cơ ngày thường mỹ lệ. Bất quá tại các vị đế cơ bên trong, trong đó xinh đẹp nhất chính là Mậu Đức đế cơ Triệu Phúc Kim, trước đó Tần Ngao Thiên đơn độc nhìn Triệu Phúc Kim lúc, chỉ cảm thấy nha đầu này rất xinh đẹp, chỉ thế thôi.

Nhưng hôm nay tại trải qua một phen tỉ mỉ cách ăn mặc về sau, lại ở bên người cái khác đế cơ cùng cung nữ phụ trợ phía dưới, càng đem tiểu mỹ nữ này mỹ lệ cho hiển lộ ra, thấy Tần Ngao Thiên trong lòng rung động. Mà ngồi ở chỗ đó Hoàn Nhan Tông Vọng nhìn thấy cái này xinh đẹp nhất đế cơ lại chính là mình ngày đó tại trong tửu lâu muốn chiếm lấy nữ tử về sau, chẳng những không cảm thấy mình phạm sai lầm sự tình, lại còn mặt dày vô sỉ cho rằng đây là mình cùng kia Mậu Đức đế cơ duyên phận.

Hoàn Nhan Tông Vọng tại gặp được kinh động như gặp thiên nhân Triệu Phúc Kim về sau, chính là cùng Tứ thúc Hoàn Nhan Thịnh thương lượng, muốn có được cái này xinh đẹp nhất đế cơ. Đang nghe Hoàn Nhan Tông Vọng thỉnh cầu về sau, Hoàn Nhan Thịnh liền đối với Hoàn Nhan Tông Vọng nói "Chất nhi ngươi yên tâm, đại thúc phụ tiền đến vì ngươi cầu hôn." "Đưa cháu kia trước hết cảm ơn thúc phụ, thúc phụ ngươi yên tâm, ngày sau Tông Vọng nhất định sẽ đối Tứ thúc nói gì nghe này, tuyệt không hai lòng."

Gặp Hoàn Nhan Tông Vọng vậy mà liền như thế liền đối với mình hiệu trung, Hoàn Nhan Thịnh mừng rỡ trong lòng, bất quá vẫn là nói "Chất nhi ngươi quá khách khí, chúng ta đều là vì phụ thân ngươi, ta nhị ca làm việc, tự nhiên là muốn đối phụ thân ngươi nói gì nghe này, tuyệt không hai lòng." "Đừng

đúng, thúc phụ nói rất đúng, Tông Vọng nhớ kỹ." Hoàn Nhan Tông Vọng mặc dù mặt ngoài nói như vậy, bắt quá trong nội tâm, lại là đối Hoàn Nhan Thịnh ý nghĩ nhất thanh nhị sở.

Tại Mậu Đức đế cơ cùng cái khác các vị hoàng tử đế cơ hướng mọi người tại đây thấy qua lễ về sau, chính là về tới chỗ ngồi của mình. Cũng không biết là hữu tâm hay là vô tình, Mậu Đức đế cơ chỗ ngồi vậy mà liền tại Tàn Ngao Thiên đối diện, ngồi xuống về sau hai người bốn mắt tương đối, Tàn Ngao Thiên tự nhiên là không có tránh né Triệu Phúc Kim ánh mắt, mà là tại cùng nó tương đối thời điểm vừa cẩn thận nhìn một phen tiểu mỹ nữ này. Mà Triệu Phúc Kim lại là không có Tàn Ngao Thiên như vậy da mặt dày, tại cùng Tàn Ngao Thiên bốn mắt nhìn nhau về sau, chính là ngượng ngùng cúi đầu.

Lúc này, đám người chính là nhìn thấy Kim nhân Hoàn Nhan Thịnh đứng dậy nói với Huy Tông "Đại Tông quả nhiên là chỗ tốt, liền ngay cả sinh hoàng tử đế cơ nhóm đều là như thế anh tuấn mỹ lệ, tốt hơn ta phương bắc mấy lần a." Đang nghe Hoàn Nhan Thịnh như vậy cố ý lời khen tặng về sau, Huy Tông tự nhiên là cười tách ra được tâm, cười to nói "Ha ha, tứ đại vương nói quá lời, ta nhìn lệnh muội cũng là ngày thường duyên dáng, không thua gì ta Trung Nguyên nữ tử a."

Nghe được Huy Tông về sau, Hoàn Nhan Thịnh cùng Hoàn Nhan Sương đều là cười cười, về sau Hoàn Nhan Thịnh lại là nói "Gặp qua xinh đẹp như vậy đế cơ về sau, bản vương đột nhiên có một cái ý nghĩ, có thể để chúng ta Đại Kim cùng Đại Tống Vĩnh Bảo hữu nghị." Nghe Hoàn Nhan Thịnh về sau, Huy Tông Hoàng đế cũng ở đây chứng thân đều là hết sức tò mò, sẽ là ý tưởng gì. Nhưng Tàn Ngao Thiên khi nhìn đến trên chỗ ngồi Hoàn Nhan Tông Vọng kia không ức chế được kích động cùng tiểu dung lúc, chính là cảm thấy một tia không ổn.

Quả nhiên, về sau chính là nghe được Hoàn Nhan Thịnh nói "Ta Đại Kim Nhị hoàng tử Hoàn Nhan Tông Vọng, coi trọng quý quốc Mậu Đức đế cơ, nghĩ mời bệ hạ đem Mậu Đức đế cơ hứa gả cho ta chất nhi Hoàn Nhan Tông Vọng, thực hành thông gia, từ đó khiến cho ta Đại Kim Quốc cùng Đại Tống qua có thể hữu nghị trường tồn." Lời này vừa nói ra về sau, Hoàn Nhan Tông Vọng chính là một mặt khát vọng phải xem lấy Mậu Đức đế cơ. Mà Mậu Đức đế cơ thì là như bị sét đánh, tâm tình lập tức rơi vào thung lũng, nghĩ đến ngày đó tại trong tửu lâu lúc trăng cảnh, chính là bắt đầu sợ sợ lên, đồng thời còn ngẩng đầu dùng xin giúp đỡ ánh mắt đi nhìn thoáng qua đối diện Tàn Ngao Thiên, hi vọng Tàn Ngao Thiên có thể giống ngày đó tại quán rượu lúc như thế, có thể đem mình tòng ma quỷ bên trong giải cứu ra.

Nhưng là lúc trước tại trong tửu lâu Tàn Ngao Thiên có thể gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, nhưng bây giờ người ta là lấy Đại Kim Quốc Nhị hoàng tử thân phận dùng thông gia biện pháp hướng Hoàng thượng cầu thân, Tàn Ngao Thiên lại có lý do gì có thể ra giải cứu mình đâu, huống chi, hẳn lại có nguyện ý hay không, vì mình mà đứng ra đâu. Suy nghĩ nhiều như vậy về sau, Triệu Phúc Kim chính là thất vọng lắc đầu, nhìn như đã nhận mệnh.

Triệu Phúc Kim những cử động này đều bị Tàn Ngao Thiên nhìn ở trong mắt, Tàn Ngao Thiên biết, nếu để cho tiểu nha đầu này cứ như vậy đến kim doanh đi, loại kia đãi nằng, nhất định sẽ là bóng tối vô tận, không nhìn thấy một tia ánh sáng, hơn nữa còn nhất định sẽ lọt vào tàn nhẫn đối đãi, rất có thể sẽ giống trong lịch sử như thế, bị dần vật đến chết. Tàn Ngao Thiên làm sao nhìn tâm để vị này nghiêng nước nghiêng thành tiểu mỹ nữ cứ như vậy đưa vào địch thủ đâu, thế là liền tại Huy Tông Hoàng đế gật đầu đáp ứng trước đó, đứng dậy nói.

"Bệ hạ, thực không dám giấu giếm, mặt tướng cũng là coi trọng Mậu Đức đế cơ, muốn cưới làm vợ, còn xin bệ hạ tha thứ thần lớn mật, có thể đem Mậu Đức đế cơ gả cùng mặt tướng." Tàn Ngao Thiên âm vang hữu lực, trích địa hữu thanh. Lời này vừa nói ra, mọi người tại đây đều vì thế mà choáng váng. Triệu Phúc Kim sau khi nghe được nguyên bản sa sút cảm xúc liền lập tức tăng vọt lên, đây rồi mong phải xem lấy đạo thân ảnh kia, ánh mắt bên trong tràn đầy nhu tình.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170 : Thương Thảo Hôn Sự

Đương Tàn Ngao Thiên nói ra bản thân cũng muốn cưới Mậu Đức đế cơ về sau, không chỉ có là Mậu Đức đế cơ cùng Hoàn Nhan Tông Vọng bọn người rất là giật mình, liền ngay cả trên yến tiệc văn võ bá quan cùng Huy Tông Hoàng đế cũng là kinh ngạc không thôi. Tuy nói nguyên bản Huy Tông liền có lòng muốn muốn đem Mậu Đức đế cơ hoặc là An Đức đế cơ gả cho Tàn Ngao Thiên, ngay tại lựa chọn cụ thể muốn đem vị kia đế cơ gả cho Tàn Ngao Thiên thời điểm, Hoàn Nhan Thịnh liền chen vào đề cái này thông gia một chuyện.

Mà bây giờ Tàn Ngao Thiên tự chọn tốt mình thích vị kia đế cơ, Huy Tông vốn là hẳn là cao hứng, nhưng hết lần này tới lần khác Tàn Ngao Thiên chọn trúng, vậy mà cùng Kim nhân nhìn trúng chính là một người, cái này để Huy Tông rất khó làm. Dù sao Tông cùng kim ở giữa mới vừa vận kết minh, mình nếu là hiện tại liền không đáp ứng Kim nhân thỉnh cầu, sợ rằng sẽ chọc giận Kim nhân a. Nhưng nếu là đem Mậu Đức đế cơ gả cho Kim nhân, lại thế tất sẽ để cho Tàn Ngao Thiên cái này rường cột nước nhà trái tim băng giá.

Bởi vì chỉ là Hồ bất mà lạnh nhạt biên quan Đại tướng, đây là cực kì không lựa chọn sáng suốt. Thế là, Huy Tông chính là tại Tàn Ngao Thiên cùng Kim nhân giữa hai cái này khó mà lựa chọn. Mà đúng lúc này, liền gặp Vương hoàng hậu tại dưới mặt bàn dùng tay vỗ nhẹ nhẹ đánh một cái Huy Tông, sau đó dùng ánh mắt ra hiệu hẳn một chút. Về sau Huy Tông chính là ung dung cười một tiếng, nói "Ha ha, nghĩ không ra hai vị vậy mà coi trọng ta cùng một vị nữ nhi, xem ra đây thật là anh hùng sở kiến lược đồng a, bất quá việc này trọng đại, còn xin hai vị chờ một lát một lát, đợi ta về phía sau cùng tiểu nữ thương lượng một phen trở lại so đo, các vị đại thần, các người tiếp tục yến ẩm đi."

Sau đó, Huy Tông chính là mang theo Vương hoàng hậu cùng Mậu Đức đế cơ cùng một chỗ đứng dậy rời tiệc rượu, đi đến hậu viện tiến hành thương nghị. Mà tại Huy Tông sau khi đi, Hoàn Nhan Thịnh xoay đầu lại nhìn thoáng qua Tần Ngao Thiên, sau đó khẳng định gật gật đầu, liền ngồi xuống. Mà kia Hoàn Nhan Tông Vọng thì là mặt mũi tràn đầy vẻ oán độc, đối với cái này Tần Ngao Thiên, hẳn hiện tại có thể nói là hận thấu xương, mỗi lần đều đi ra xấu chuyện tốt của mình, chỉ mong lần này mình có thể đã được như nguyện, không bị phá hư đi.

Kia Huy Tông cùng Vương hoàng hậu còn có Mậu Đức đế cơ đi tới ngự hoa viên về sau, liền gặp Huy Tông hỏi Mậu Đức đế cơ nói ". Kim nhi a, dưới mắt Đại Kim Quốc Nhị hoàng tử cùng ta Đại Tổng Tuyên Uy tướng quân đều nhìn trúng ngươi, muốn cưới ngươi làm vợ, không biết ngươi vừa ý bọn hắn giữa hai bên người nào a?" Mậu Đức đế cơ nghe phụ thân vậy mà hỏi như thế đề cho người ta thẹn thùng vấn đề, khó tránh khỏi có chút ngượng ngùng, khó mà mở miệng.

Nhưng Triệu Phúc Kim biết, nếu là mình không có nói, rất có thể liền sẽ bị phụ hoàng gả cho cái kia Kim nhân, cho nên lúc này cũng không thể không buông xuống mình thân trọng, nói "Phụ hoàng, thực không dám giấu giếm, nữ nhi cũng sớm đã tâm hệ Tuyên Uy tướng quân, nguyện làm Tuyên Uy tướng quân nữ nhân, còn xin phụ hoàng thành toàn." Nói, chính là hướng Huy Tông quỳ xuống, thấy Huy Tông cùng Vương hoàng hậu giật mình.

Nhìn thấy Mậu Đức đế cơ vậy mà như thế, Huy Tông Hoàng đế cùng Vương hoàng hậu vội vàng đem Mậu Đức đế cơ từ dưới đất đỡ dậy, nói ". Đuổi mau dậy đi, thân là thân nữ nhi liền dễ dàng như vậy quỳ xuống còn thể thống gì, tốt, ngươi ý nghĩ ta biết được, chuyện kế tiếp ta sẽ cùng với hoàng hậu thương nghị, ngươi liền đi về trước đi." Nghe Huy Tông nói như vậy, Mậu Đức đế cơ đành phải ủy thân bái đạo "Vâng, kia hoàng nhi liền cáo lui trước." Về sau chính là về tới trên bữa tiệc.

Mà tại Mậu Đức đế cơ rời đi về sau, Vương hoàng hậu chính là hỏi Huy Tông nói ". Bệ hạ, ngài định làm như thế nào, không nghĩ tới Kim nhi đưa bé này bình thường bất hiển sơn bất lộ thủy, nâng lên hôn sự của mình, vậy mà lại có lần này cử động. Quả nhiên là làm ta giật cả mình." Huy Tông cũng là gật đầu nói "Đúng vậy a, đều nói anh hùng yêu nữ nhân, bất quá ta nhìn, nữ nhân này lại làm sao không thích anh hùng đâu, giống Tuyên Uy tướng quân như vậy nhân vật, chắc hẳn đang ngồi mấy vị đế cơ bên trong, không chỉ Kim nhi một người thích."

Nói một hồi bên ngoài cơ thể lời nói về sau, Vương hoàng hậu lại là hỏi "Bệ hạ, ngài định làm như thế nào, đem Kim nhi gả cho ai? Là Kim quốc Nhị hoàng tử vẫn là nâng chỗ ngưỡng mộ trong lòng Tuyên Uy tướng quân đâu." Nghe được Vương hoàng hậu tra hỏi, Huy Tông chính là nói "Cái này nếu là đặt ở dĩ vãng, đương nhiên là Tuyên Uy tướng quân không ai có thể hơn, nhưng bây giờ ta Đại Tổng vừa mới cùng Kim nhân kết minh, hiện tại liền cự tuyệt Kim nhân thỉnh cầu, chỉ sợ sẽ làm cho cùng Kim nhân trở mặt a."

Vương hoàng hậu thì là nói "Cái này ngược lại là không sao, dù sao chúng ta đã có Tuyên Uy tướng quân, dù cho không cùng Kim nhân kết minh, đánh bại người Liêu, đoạt lại Yên Vân mười sáu châu cũng là chuyện sớm hay muộn, bệ hạ cần gì phải vì kia chỉ là ngoại nhân mà lạnh nhạt chúng ta Đại Tổng nhà mình tướng quân đâu. Mà lại, dù cho bệ hạ ngài không có đáp ứng Kim nhân thỉnh cầu, bọn hắn cũng không sẽ cùng bệ hạ bất hoà, dù sao bọn hắn ngàn dặm đường xa mà đến, chính là vì cùng ta Đại Tổng giao hảo, há lại sẽ bởi vì nhỏ mất lớn đâu."

Không thể không nói, Vương hoàng hậu lần này phân tích rất là đúng chỗ, bởi vì cái này thông gia vốn chính là Hoàn Nhan Tông Vọng làm thời khởi ý mà thôi, cũng không phải là A Cốt Đà ý tứ, cho dù Huy Tông không có đáp ứng, bọn hắn cũng là không dám cùng Đại Tổng trở mặt, cải biến dự tính ban đầu. Đang nghe xong Vương hoàng hậu phân tích về sau, Huy Tông chính là vui vẻ nói "Ừm, tốt, ha ha, vẫn là ái phi ngươi tâm tư cẩn thận, ngay cả những này đều bị ngươi nghĩ ra, ha ha, tốt, vậy ta liền biết nên làm như thế nào, chúng ta cái này liền trở về cho đám người một đáp án đi." Sau đó, Vương hoàng hậu chính là nhân nhợt cười một tiếng, cùng Huy Tông Hoàng đế cùng một chỗ, trở về ngự hoa viên.

Mà lúc trước Mậu Đức đế cơ trở lại chỗ ngồi của mình thời điểm, tự nhiên là đưa tới đám người chú ý, bất quá bởi vì Huy Tông Hoàng đế vẫn chưa về, cho nên đám người cũng là không dám nói gì, chỉ là phối hợp ăn mình đồ vật. Mà kia Hoàn Nhan Tông Vọng tự nhiên là tại Mậu Đức đế cơ trở về trước tiên chú ý tới nàng, đồng thời từ nàng sau khi trở về, ánh mắt chính là một mực không hề rời đi qua nàng, mà lại trong nội tâm muốn đem nàng đề lên giường hung hăng quất roi cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Bất quá mặc cho kia Hoàn Nhan Tông Vọng nhìn xuyên chân trời, Mậu Đức đế cơ vẫn là một chút không có hướng bên kia nhìn lại. Tại nàng trở lại chỗ ngồi xuống về sau, nhớ tới trước đó mình kia phiến cử động, chính là cảm thấy ngượng ngùng, tối tự trách mình quá không căng thẳng. Mà khi nàng lần nữa lúc ngẩng đầu lên, vừa vặn cùng hướng mình trông lại Tần Ngao Thiên ánh mắt tương giao đến cùng một chỗ. Cảm nhận được Tần Ngao Thiên kia mãnh liệt ánh mắt, Mậu Đức đế cơ không miễn cho vừa ngượng ngùng cúi đầu.

Mà Tần Ngao Thiên thì là âm thầm cười nói "Tiểu nha đầu này, đạo chân là rất đáng yêu a, ta nhất định sẽ không để cho nàng rơi xuống kim nhân thủ, nhất định."

Tại Mậu Đức đế cơ thẹn thùng cúi thấp đầu thời điểm, tại bên cạnh An Đức đế cơ Triệu Kim La cũng là chú ý tới nàng cùng Tần Ngao Thiên đối mặt ánh mắt. Nhớ tới trước đó tại trong tửu lầu Tần Ngao Thiên cứu mình hai tỷ muội lúc trăng cảnh, lại thêm lúc này hai người thâm tình nhìn nhau, Triệu Kim La chỉ cảm thấy, tâm tình thật không tốt, thậm chí có một loại cảm giác mất mát.

Mà còn không đợi Triệu Kim La nghĩ nhiều nữa, Huy Tông Hoàng đế liền cùng Vương hoàng hậu cùng một chỗ quay trở về trong ngự hoa viên, ở đây lực chú ý của mọi người đều là tập trung đến Huy Tông trên thân, bởi vì bọn hắn thực sự muốn biết, đến cùng hai người ai cuối cùng có thể ôm mỹ nhân về. Mà trong đó, sốt sắng nhất, không ai qua được người trong cuộc Mậu Đức đế cơ Triệu Phúc Kim.

Chương 172 : Lại Giương Quốc Uy

Đám người nhìn thấy Tuyên Uy tướng quân Tần Ngạo Thiên đi vào giữa sân hướng Hoàn Nhan Cảo tiến hành lĩnh giáo về sau, đều là hoan hô lên, thậm chí bọn hắn cũng không biết, bắt đầu từ khi nào, liên đới với Tần Ngạo Thiên sinh ra một loại sùng bái mù quáng tâm lý. Cho rằng chỉ cần Tần Ngạo Thiên xuất mã, liền nhất định sẽ đánh bại hết thảy. Ngay cả Huy Tông Hoàng đế cũng là còn có loại tâm lý này, mặc dù thân là lễ nghi chi bang nhất quốc chi quân, ở ngoài mặt không thể mở miệng đại lực vì Tần Ngạo Thiên cổ lên, nhưng Huy Tông vẫn là tại tự mình vì Tần Ngạo Thiên cổ lên, hi vọng hắn có thể vì người Tông lạt về một thành.

Mà khi nhìn đến Tần Ngạo Thiên ra sân về sau, Hoàn Nhan Cảo thì là cười hắc hắc nói "Người rốt cục ra, cũng chỉ có người, có thể đánh với ta một trận, tới đi! Ta đã chờ mong rất lâu, để chúng ta hôm nay đến so cái cao thấp đi!" Nói xong lời này, Hoàn Nhan Cảo chính là mở ra miệng rộng đã tính gào thét một tiếng. Lúc này, Tần Ngạo Thiên thì là nắm thật chặt cổ tay buộc vải, lại đem áo khoác cởi nhét vào chỗ ngồi của mình, lộ ra bên trong quần áo bó màu đen đến, đem thân hình của mình giương lộ ra.

Mặc dù không có Hoàn Nhan Cảo như vậy nóng nảy cơ bắp, bất quá Tần Ngạo Thiên thân thể vẫn là rất hoàn mỹ tráng kiện, cũng là dẫn tới ở đây đồng đẳng nữ tính ưu ái. Mà nhìn thấy Tần Ngạo Thiên muốn lên sân cùng Hoàn Nhan Cảo đánh, dưới trận chính là thuộc về Triệu Phúc Kim cùng Hoàn Nhan Tông Vọng cảm xúc kích động nhất. Trong đó Triệu Phúc Kim là lo lắng Tần Ngạo Thiên an nguy, mà Hoàn Nhan Tông Vọng thì là mặt mũi tràn đầy âm độc thầm nói "Ngũ thúc, đánh chết hắn, một quyền đâm chết hắn."

Không để ý tới phía ngoài hết thảy thanh âm, lúc này Tần Ngạo Thiên chỉ một lòng nhìn lấy địch nhân trước mắt, Hoàn Nhan Cảo. Chỉ gặp Tần Ngạo Thiên hít sâu một hơi, sau đó liền đem khẩu khí này xách tại ngực tể, sau đó liền nâng lên nắm đấm hướng Hoàn Nhan Cảo quát tới. Hoàn Nhan Cảo nhìn thấy Tần Ngạo Thiên vùng tới nắm đấm, chính là quát to một tiếng "Đến hay lắm!" Sau đó liền cũng là nhấc lên một hơi, giờ quả đấm lên liền hướng Tần Ngạo Thiên nghênh đón.

"Phanh" một tiếng, tình huống giống nhau lần nữa phát sinh, Tần Ngạo Thiên cùng Hoàn Nhan Cảo nắm đấm hung hăng đánh vào nhau, liền cùng lúc trước phong đẹp đồng dạng. Đám người nhìn thấy Tần Ngạo Thiên vậy mà cùng Hoàn Nhan Cảo cứng đối cứng đối quyền thời điểm, đều là thất vọng cho rằng Tần Ngạo Thiên cũng sẽ giống phong đẹp bị Hoàn Nhan Cảo đánh lui mà đi. Thế nhưng là, thời gian từng chút từng chút đi qua, trong sân hai cái nắm đấm lại như cũ là chậm chạp gần bó, không có tách rời.

Đương mọi người thấy Tần Ngạo Thiên vậy mà không có bị Hoàn Nhan Cảo một quyền đánh lui về sau, đều là cực kì kích động, bởi vì bởi vậy có thể thấy được, bọn hắn Tuyên Uy tướng quân cũng không có yếu tại kia Hoàn Nhan Cảo, cái này đề cao thật lớn ở đây văn võ bá quan lòng tin. Đồng thời tất cả mọi người là càng thêm khẩn trương nhìn chăm chăm giữa sân hai người chiến đấu.

Lúc này Hoàn Nhan Cảo cũng là vùng ra một cái trọng quyền, thẳng chiếu Tần Ngạo Thiên bụng đập tới, Tần Ngạo Thiên nhìn ra Hoàn Nhan Cảo ý đồ, chính là vội vàng dùng trống không cái tay kia hóa thành chướng ngăn tại bụng trước, đem Hoàn Nhan Cảo nắm đấm vững vàng đón lấy. Lúc này Tần Ngạo Thiên thì là giờ lên đùi phải hướng Hoàn Nhan Cảo đá vào, liền cùng ngày đó tại trong tửu lâu thời điểm mình sở dụng chiêu số đồng dạng.

Hoàn Nhan Cảo cũng như ngày đó, cũng là giờ chân lên để ngăn cản. Nhưng lại tại Hoàn Nhan Cảo chân nâng lên thời điểm, Tần Ngạo Thiên lại là bỗng nhiên biến chiêu, đem nâng lên cái chân kia rơi ầm ầm trên mặt đất đồng thời dùng sức nắm chặt mặt đất, tay phải hướng về phía trước duỗi đi tóm lấy Hoàn Nhan Cảo cổ, thân thể chính là ngã về đằng sau đi, muốn đem Hoàn Nhan Cảo cho ném tới sau lưng.

Nhưng Hoàn Nhan Cảo là ai, hắn tại Đại Kim cũng là thân kinh bách chiến dũng sĩ, tại Đại Kim đồng đẳng trong bộ lạc cũng là nhiều cùng người khác đấu vật. Lại thêm tự thân thể trạng bao la hùng vĩ, như thế nào lại bị Tần Ngạo Thiên dễ dàng như vậy liền ném đi đâu. Chỉ gặp hắn tại cảm nhận được Tần Ngạo Thiên bắt lực về sau chính là thân thể hướng phía dưới ngúi xuống, ổn định thân hình, mặc cho Tần Ngạo Thiên làm sao hướng về sau dùng lực đều không làm gì được mảy may.

Tần Ngạo Thiên gặp ngã về đằng sau không làm gì được Hoàn Nhan Cảo, chính là đứng thẳng lưng lên, hai tay lại nắm chặt kia Hoàn Nhan Cảo một cái cánh tay, thân thể chính là đột ngột từ mặt đất mọc lên, quần quanh ở Hoàn Nhan Cảo trên thân thể, đồng thời còn thỉnh thoảng lấy cùi chỏ cùng đầu gối đối Hoàn Nhan Cảo tiến hành đập nện.

Hoàn Nhan Cảo chưa từng gặp qua cái này các loại chiêu số, nhất thời cũng không biết nên như thế nào ngăn cản, đành phải nhấc lên khí đến, ổn định thân hình, không để cho mình bị đánh bại. Mà tại Hoàn Nhan Cảo trên thân tiến hành quấy rối cũng không phải Tần Ngạo Thiên cuối cùng ý đồ, hắn chỉ là nương tựa theo loại này đứng không đến vì chính mình trợ lực, cuối cùng lại là nắm lấy Hoàn Nhan Cảo cánh tay hung hăng hướng phía dưới kéo một cái, thân thể thì là mượn lực lại hướng bên trên nhảy lên, chính là cười tại Hoàn Nhan Cảo trên cổ.

Đương Tần Ngạo Thiên cười đến Hoàn Nhan Cảo trên cổ một sát na kia, tất cả mọi người ở đây đều là vì hoan hô lên. Mà Hoàn Nhan Thịnh ba người thì là mặt sắc mặt ngưng trọng mà nhìn xem Tần Ngạo Thiên cùng Hoàn Nhan Cảo, đồng thời ở trong lòng vì Hoàn Nhan Cảo lau một vệt mồ hôi. Huy Tông cùng Vương hoàng hậu cũng là lộ ra tiểu dung đến, mà Mậu Đức đế cơ cùng An Đức đế cơ hai nhà đầu này cũng là ghen ghét kêu lên.

Bất quá những này ở trong mắt Hoàn Nhan Cảo đều là nhìn không thấy, bởi vì hắn hiện tại đã bị Tần Ngạo Thiên dùng hai tay che khuất hai mắt, cái gì cũng nhìn không thấy. Hắn tức giận hướng lên bắt đánh lấy Tần Ngạo Thiên, đồng thời lớn tiếng gầm rú nói ". Xuống tới! Người cho ta xuống tới!" Nhưng Tần Ngạo Thiên mặc cho kia Hoàn Nhan Cảo như thế nào đập nện, đều là không có buông ra hai tay, chỉ là dùng thân thể đang yên lặng thừa nhận Hoàn Nhan Cảo mãnh liệt đập nện.

Bất quá tại Hoàn Nhan Cảo bị Tần Ngạo Thiên tước đoạt thị giác về sau, hắn tại trong con giận dữ lại là bị Tần Ngạo Thiên dẫn dụ đi về phía trước mấy bước. Người tại đã mất đi thị giác về sau, đi đường đều là sẽ không quá ổn, huống chi hiện tại Hoàn Nhan Cảo còn tại cùng Tần Ngạo Thiên tiến hành mãnh liệt chiến đấu, cho nên tại hắn đi về phía trước ra mấy bước về sau, thân thể chính là đã mất đi cân bằng, liền muốn hướng phía dưới ngã xuống.

Cảm nhận được thân thể bất ổn Hoàn Nhan Cảo rất nhanh liền lại muốn làm điều chỉnh, thế nhưng là thì đã trễ. Tần Ngạo Thiên tại trên cổ đợi lâu như vậy chính là vì giờ khắc này, há lại sẽ để Hoàn Nhan Cảo cứ như vậy điều chỉnh xong. Chỉ gặp hắn dưới hông hai chân chăm chú kẹp lấy, kẹp lấy Hoàn Nhan Cảo đầu lâu chính là trên không trung nhất chuyển, phương hướng chính là hướng phía Hoàn Nhan Cảo ngã xuống phương hướng.

Thân thể ban đầu liền không công bằng Hoàn Nhan Cảo trải qua Tần Ngạo Thiên như thế kẹp lấy, thân thể chính là rốt cuộc không bị khống chế, chính là ngửa mặt ngã xuống. Về sau liền chỉ nghe được "Phanh" một tiếng, Hoàn Nhan Cảo kia bao la hùng vĩ thân thể nặng nề mà ngã trên mặt đất, giương lên một mảnh bụi đất. Mà lúc này trên trận đám người cũng đều là nhao nhao đứng lên, khẩn trương nhìn qua trong bụi đất, chờ đợi nhìn thấy kết quả.

Trong đó, liền ngay cả Huy Tông cùng hoàng hậu cũng là khẩn trương từ trên chỗ ngồi đứng lên, con mắt nhìn chăm chăm kia phiến bụi đất. Còn có Triệu Phúc Kim cùng Triệu Kim La hai nha đầu này, đều là song tay nắm chặt, ôm tại trước ngực, kích động biểu lộ khó mà che giấu các nàng lúc này đối với cục diện chiến đấu quan tâm, nói chính xác, là đối Tần Ngạo Thiên an nguy quan tâm. Mà tại một bên khác, Hoàn Nhan Thịnh, Hoàn Nhan Surong cùng Hoàn Nhan Tông Vọng ba người cũng là nhao nhao đứng lên, không chớp mắt nhìn chăm chăm kia phiến bụi đất.

Cuối cùng, bụi đất tan hết, đám người chính là khiếp sợ nhìn thấy, Hoàn Nhan Cảo ngã trên mặt đất, cổ bị Tần Ngạo Thiên chăm chú khóa lại, không dám có chút dị động. Trận chiến này, Tần Ngạo Thiên, thắng. Tuyên Uy tướng quân lần nữa tuyên dương ta Đại Tổng quốc uy!

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173 : Thăng Quan Tam Phẩm

Khi mọi người nhìn thấy Tần Ngạo Thiên vững vàng khống chế được kia Hoàn Nhan Cảo lúc, trên trận chính là vang lên nhất là tiếng vỗ tay nhiệt liệt cùng tiếng khen. Lúc này Tần Ngạo Thiên cũng là buông tay buông ra Hoàn Nhan Cảo, ôm quyền nói "Đa tạ." Hoàn Nhan Cảo thì là đứng dậy, vỗ vỗ bụi đất trên người, thoải mái cười nói "Ha ha, hôm nay trận này đỡ đánh cho, đã nghiền, Tần Ngạo Thiên, người quả nhiên không có khiến ta thất vọng, bất quá người phải nhớ kỹ, lần sau, ta nhất định sẽ chiến thắng người."

Tần Ngạo Thiên nghe được Hoàn Nhan Cảo lời nói, chỉ là khẽ gật đầu nói "Ta chờ mong ngày đó đến." Sau đó, Hoàn Nhan Cảo chính là đi trở về Kim nhân ngôi vào bên trong lại nhặt lên y phục mặc tốt, sau đó chính là nắm lên một khối xương găm, mà lại bên cạnh găm còn liền kêu ầm lên "Đánh lâu như vậy, đánh cho lão tử đều lại đối bụng." Thấy Hoàn Nhan Cảo lúc này bộ dáng, ai có thể nhớ tới đây chính là trước đó kia ba quyền đánh bại hai viên Tổng đem mãnh nhân đầu.

Thấy Tần Ngạo Thiên đại thắng, Huy Tông cười to không thôi, cao giọng nói "Ha ha, tốt, Tuyên Uy tướng quân quả nhiên lợi hại, lại lần nữa vì ta Đại Tổng lập xuống một công a, Trẫm phải thật tốt gia thưởng cùng người." Sau đó Huy Tông cúi đầu chìm suy tư một chút, chính là mở miệng nói "Xem ở người lãnh binh Bắc thượng hộ quốc có công, lại thêm đoạt lại Yên Vân mười sáu châu một trong Trắc Châu, lại lại vào hôm nay lớn giương ta Đại Tổng quốc uy, liền đưa người quan thăng nhất đẳng, từ tòng tứ phẩm Vệ tướng quân tăng lên tới tòng tam phẩm hữu vệ Thượng tướng quân, phong Văn Huy tướng quân, Tuyên Uy phò mã."

Nghe được Huy Tông cho mình cái này một hệ liệt phong quan về sau, Tần Ngạo Thiên chính là khom người bái nói ". Mặt tướng đa tạ bệ hạ long ân." Mà khi nhìn đến Tần Ngạo Thiên lại quan thăng nhất đẳng thời điểm, mọi người tại đây không ai cảm nói cái gì, bởi vì Tần Ngạo Thiên công tích dù sao còn tại đó đâu, mà lại vừa mới còn đánh bại Đại Kim dũng sĩ Hoàn Nhan Cảo, đây đều là sự thật không thể chối cãi, huống chi Tần Ngạo Thiên hiện tại còn đã là Triệu gia con rể, Đại Tổng phò mã, lại sẽ có ai dám nói lời phản đối tìm không thoải mái đâu.

Về sau lại qua không lâu, Hoàn Nhan Thịnh chính là dẫn theo mấy tên Kim nhân xin được cáo lui trước. Mà Huy Tông cũng là không có ép ở lại bọn hắn, thế là rất nhanh ở đây liền chân chính thành người trong nhà yến hội, văn võ bá quan ở giữa cũng là cảm giác thư thái. Đám người lại ăn nhiều một phen về sau, Cao Cầu chính là uyển chuyển đưa ra Tần Ngạo Thiên đã có gia thất, sợ để cơ gả đi thụ ỷ khuất.

Mà đối với cái này, Huy Tông hiển nhiên đã sớm chuẩn bị, chính là nói "Không sao, Tần phò mã người có thể thiết một bình thê, nó địa vị cùng người chính thê tương đương, hai người thân phận địa vị trong nhà giống nhau, kể từ đó Trẫm liền không cần lo lắng trẫm nữ nhi chịu ủy khuất." Tần Ngạo Thiên nghe xong vội vàng bái nói ". Bệ hạ anh minh, mặt tướng trở về liền trong nhà thiết cái này bình thê chỉ vị."

Sau đó, chính là nghe được Huy Tông nói "Không vội, Tần tướng quân, là như vậy, dù sao Mậu Đức đế cơ còn tuổi nhỏ, vừa mới đôi bảy, không tiện sớm như vậy liền gả cho người. Bất quá người có thể yên tâm, đã ta nói đem Kim nhi gả cùng người, vậy liền tự nhiên là sẽ không đổi ý. Chỉ là tại lúc này ở giữa bên trên, còn cần chờ thêm hai năm, đợi đến hai năm về sau, Kim nhi đến tuổi đôi tám, khi đó Trẫm tất nhiên sẽ tự thân vì hai người các người tổ chức một trận thịnh đại hôn lễ."

Đối với Huy Tông biện pháp này, Tần Ngao Thiên cũng là rất là tán thành. Bởi vì dù sao Tần Ngao Thiên là từ sau thế mà đến, đối với cái này mới vừa vặn mười bốn tuổi tiểu là lý thật sự là không hạ thủ được, thậm chí còn có thể cảm thấy có tội ác cảm giác. Bất quá nếu là leo lên cái hai năm nha, mặc dù là lý vẫn là không lớn, nhưng nói thế nào cũng là phù hợp xã hội này nữ tử xuất giá tuổi tác, đến lúc đó cùng lắm thì mình ở rể về sau không động vào nàng, trước hết để cho tái phát dục phát dục nha.

Trong lòng nghĩ như vậy, Tần Ngao Thiên chính là hướng Huy Tông cúi đầu nói ". Nếu như thế, kia mặt tướng hết thấy đều nghe theo bệ hạ an bài." "Còn gọi bệ hạ sao? Mặc dù Kim nhi còn chưa quá môn, bất quá cửa hôn sự này đã định ra, người về sau muốn gọi Trẫm cái gì a?" Huy Tông một mặt vui vẻ nhìn xem Tần Ngao Thiên hỏi. Tần Ngao Thiên suy nghĩ một chút, chính là bái đạo "Vâng, phụ hoàng."

Kêu xong phụ hoàng về sau, Tần Ngao Thiên chính là xoay đầu lại nhìn thoáng qua ngòi tại đối diện Mậu Đức để cơ. Triệu Phúc Kim đang nghe được Tần Ngao Thiên cùng mình đồng dạng, cũng gọi phụ hoàng vì phụ hoàng lúc, chính là xấu hổ đỏ mặt, lúc này lại gặp Tần Ngao Thiên hướng mình xem ra, mặt liền cảm giác càng thêm đỏ, hơn nữa còn có chút nóng lên, khiến cho không thể không dùng hai tay đi đem nó che giấu, đồng thời cũng tốt hút đi chút nhiệt lượng.

Lại qua hồi lâu, yến hội mới kết thúc, văn võ bá quan đều là tán đi. Ngày hôm nay tại trên bữa tiệc chuyện xảy ra, cũng là bị đám người cho truyền phát ra ngoài. Về sau, tại thành Biện Kinh bên trong, lên tới quan to hiển quý, cho tới bình dân bách tính, đều là biết được Tần Ngao Thiên anh dũng sự tích. Đầu tiên là dừng cảm cùng Kim quốc Nhị hoàng tử tranh đoạt để cơ, sau lại là đánh bại Kim quốc dũng sĩ Hoàn Nhan Cảo, làm Tần Ngao Thiên uy danh lại đề cao một cái độ cao.

Mà vào lúc này, lại là có một đoàn người lẻ loi trợ trợ rời đi thành Biện Kinh, hướng phương bắc bước đi. Bọn hắn chính là bị Tần Ngao Thiên chỗ đánh bại nhục nhã Kim quốc một đoàn người, không nghĩ tới, lúc đầu chỉ là đến đây cùng Tống kết minh, cuối cùng lại là thành tuyên dương Tần Ngao Thiên uy danh đá đặt chân.

Bất quá, lần này Biện Kinh chuyển đi, đối cái này bốn người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút cải biến, trong đó cải biến lớn nhất, chính là Hoàn Nhan Tông Vọng, hắn đem chuyện này bị vũ nhục tất cả đều ghi tạc Tần Ngao Thiên trên đầu, đồng thời thề, một ngày nào đó, hắn sẽ lần nữa trở về, đem hắn bị vũ nhục toàn bộ còn cho Tần Ngao Thiên, đồng thời, hắn còn muốn lấy được hắn nhìn trúng nữ nhân, Mậu Đức để cơ Triệu Phúc Kim.

Mà Hoàn Nhan Cảo thì là đầu chí cao, bởi vì hắn đã từng nói với Tần Ngao Thiên qua , chờ sau đó về lại lần gặp gỡ thời điểm, mình nhất định sẽ đem Tần Ngao Thiên đánh bại. Mà cái này cũng mang ý nghĩa, Hoàn Nhan Cảo sau khi trở về, sẽ càng thêm điên cuồng đi chiến đấu, dùng cái này đến tìm kiếm đột phá, tăng lên chính mình. Mà Hoàn Nhan Thịnh cùng Hoàn Nhan Sương cũng là đối cái kia Tần Ngao Thiên nhớ mãi không quên, chỉ bất quá hai người bọn hắn một cái là đang vì sau này Đại Kim xuôi nam lúc trở ngại mà cân nhắc, mà một cái khác, thì chính là lấy một cái bình thường lòng của phụ nữ đến đối đãi cái này mị lực bắn ra bốn phía nam nhân.

Mà liền tại yến hội kết thúc về sau, Tần Ngao Thiên vốn là muốn cứ thế mà đi, tiến về phương bắc đi cùng huynh đệ nhóm còn có thể từ Lý Sư Sư tự hợp, thế nhưng là, bởi vì Tần Ngao Thiên lần này đại xuất danh tiếng lại thăng quan, chính là khiến cho có vô số người đến đây đến nhà bái phỏng tặng lễ cái gì rút ngắn quan hệ. Mà bởi vì Tần Ngao Thiên không có phủ đệ của mình, chỉ là một mực ở tại Thiên Hương lâu bên trong, những người này chính là đều đến Thiên Hương lâu đến tìm Tần Ngao Thiên.

Mà khi biết cái này Tần Ngao Thiên chính là Thiên Hương lâu lưng sau chủ nhân đồng thời bản thân liền ở tại Thiên Hương lâu về sau, Biện Kinh dân chúng liền đều là tràn vào cái này thiên hương lâu đến, nhưng cầu có cơ hội có thể gặp đến vị này danh khắp thiên hạ Tuyên Uy phò mã Tần Ngao Thiên. Mà Thiên Hương lâu sinh ý cũng là bốc lửa, đầy tràn tình huống thường có phát sinh, mà mỗi khi bạo mãn thời điểm, những cái kia mộ danh mà đến người chính là sẽ ở Thiên Hương lâu bên ngoài chờ.

Cuối cùng Tần Ngao Thiên thật sự là nhẫn nhịn không được loại cục diện này, liền đành phải dời ra ngoài, tại thành Biện Kinh bên trong phân hoa khu vực mua một chỗ phủ đệ để mà ở lại, không tại Thiên Hương lâu lộ diện, mà dạng này, những cái kia mộ danh mà đến nhân tài giảm bớt chút.

Bạn đang đọc truyện *Thụy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174 : Hô Diên Chúc Xuất Binh

Tần Ngao Thiên lúc này rốt cục hết thấy chuẩn bị thỏa đáng, chuẩn bị hôm nay tại tảo triều phía trên cùng Huy Tông từ biệt về sau liền lên đường về Trác Châu đi.

Ngày hôm nay ngay tại Tần Ngao Thiên hướng Huy Tông Hoàng đế nói rõ ý đồ đến, Thánh thượng đáp ứng về sau, kia Cao Cầu liền chột mà tiến lên khỏi bầm nói ". Bệ hạ, bây giờ kinh đông đường có Tế Châu Lương Sơn cường đạo Tống Giang một đám, cực kì thế lớn, một mối tạo đại ác, ăn cướp

thành trì, đoạt bắt kho thóc, tụ tập hung đồ ác đảng. Đầu tiên là tại Tế Châu sát hại quan quân, náo loạn Giang Châu, vô vi quân, bây giờ lại đem cao Đường châu quan dân giết chóc không còn, kho thóc kho tàng, đều bị bắt đi, hơn nữa còn Tướng Thần anh trai huynh đệ cao liêm tàn nhẫn sát hại, nếu như chưa trừ diệt này bằng cường đạo, thần tâm khó có thể bình an a."

Tần Ngao Thiên nghe xong Cao Cầu lời này, trong lòng chính là âm thầm suy nghĩ "Xem ra cái này Tống Giang một đám cũng là tại ngày càng lớn mạnh lấy a, vậy mà nhanh như vậy liền phá vỡ cao Đường châu, xem ra này người vẫn là không thể khinh thường a."

Mà Huy Tông nghe xong Cao Cầu về sau, cũng là vừa sợ vừa giận, nói "Đám này tặc nhân lại lớn mật như thế, ta tất yếu đem bọn hắn trăm thảo trừ căn, vĩnh viễn trừ hậu họa." Sau đó ngẩng nhìn bốn phía, chính là thấy được dưới đài vừa mới cùng mình từ giả Tần Ngao Thiên đến, chính là mở miệng hỏi "Không biết Tuyên Uy phò mã nhưng nguyện nhưng này trách nhiệm, điểm binh mã, tiến về Lương Sơn Bạc lấy tặc a?"

Tần Ngao Thiên không nghĩ tới Huy Tông vậy mà lại nghĩ để cho mình tiến đến lấy tặc, cũng không nghĩ tới mình vậy mà nhanh như vậy liền muốn lần nữa cùng kia Tống Giang đối mặt, chính đang suy tư ở giữa, chính là nghe được kia Cao Cầu khom người nói "Thần coi là việc nhỏ cỡ này không cần làm phiền Tuyên Uy phò mã, dù sao Tuyên Uy phò mã còn muốn đi trước phía bắc đi phòng thủ biên quan, ngăn cản người Liêu. Thần bảo đảm một người, có thể đi thu phục." Về sau Huy Tông chính là hỏi "Cái kia không biết Cao ái khanh người lời nói người nào a?"

Nghe được Huy Tông Hoàng đế tra hỏi, Cao Cầu chính là khom người bái một chút nói "Người này là khai quốc mới bắt đầu, Hà Đông danh tướng Hô Diên Tán dòng chính tử tôn, tên một chữ một cái Chúc chữ. Khiến cho hai đầu đồng roi, có vạn phu bắt đương chỉ dưng. Lúc này thụ nhữ thà quận đều thống nhất quản lý, thủ hạ có nhiều tinh binh dũng tướng, chỉ cần phái hấn xuất mã, tất có thể đem kia Lương Sơn cường đạo tàn sát trống không, vì Giang Châu cùng cao Đường châu những cái kia chết thảm bách tính các quan quân báo thù."

Huy Tông nghe Cao Cầu về sau, chính là gật đầu nói "Tốt, kia Trẫm nhậm chức mệnh Hô Diên Chúc vì chinh phạt Đại tướng, lãnh binh tiến đến tiến đánh Lương Sơn cường đạo, ngay hôm đó lên đường." Sau đó, Huy Tông mệnh lệnh chính là bị truyền lệnh nhân viên cho truyền đến nhữ thà quận Hô Diên Chúc chỗ. Mà tại cái này về sau, Huy Tông chính là tuyên bố bãi triều, Cao Cầu cùng Tần Ngao Thiên một đám cũng đều là lui ra hướng đi. Mà Tần Ngao Thiên tại bãi triều về sau, cùng Túc Nguyên Cảnh gặp lễ sau chính là khởi hành rời đi thành Biện Kinh.

Mà Cao Cầu trở lại trong phủ về sau, liền gặp Đồng Quán đến nhà bên trên phủ, cùng Cao Cầu thương nghị nói ". Thái úy hôm nay tại trên triều đình cách làm hạ quan thực sự bội phục, dưới mắt kia Tần Ngao Thiên thế lớn, lại làm phò mã, chúng ta không được để lại trưởng thành." Cao Cầu cũng là thật sâu gật gật đầu nói ". Đồng Xu Mật người nói có lý, cho nên ta mới kịp thời ngăn trở bệ hạ, không để cho hắn đạt được cái này tiểu phi cơ hội. Dưới mắt chúng ta cần lại nâng đỡ bên trên một vị tướng quân đến, cùng Tần Ngao Thiên chống lại, mà ta nhìn kia Hô Diên Chúc chính là nhân tuyển tốt nhất, chỉ mong hắn sẽ không khiến ta thất vọng."

Đồng Quán thì là không lưu dấu vết dâng lên một cái nói nhỉnh "Thái úy anh minh." Về sau, trong phủ chính là truyền đến hai người tiếng cười gian.

Sau đó, thân ở nhữ thà quận Hô Diên Chúc chính là nhận được thánh chỉ, biết được mình vậy mà thành chinh phạt Đại tướng về sau, Hô Diên Chúc vui không thắng thu, đồng thời hô lớn "Rốt cục có mình vũ dũng chi địa." Từ khi Dương Chí, Dương Ôn, Quan Thắng những người này ở đây phương bắc chống lại người Liêu đại triển quyền cước về sau, đồng dạng thân là danh tướng về sau Hô Diên Chúc chính là cảm giác được nóng bỏng bất an, bởi vì hắn cũng rất muốn muốn xuất chiến, để người trong thiên hạ nhìn nhìn lại hắn hô gia tướng lợi hại, Huy Tông chi này điều lệnh có thể nói tới rất là thời điểm.

Mà coi như Hô Diên Chúc cảm thấy vui về thời điểm, kia viên triều đình đặc sứ chính là nói "Đây chính là Cao thái úy phí hết tâm tư là quân cầu tới cơ hội, Hô Diên tướng quân nhưng cần phải nắm chắc a." Rất rõ ràng, cái này triều đình đặc sứ chính là Cao Cầu thủ hạ, hắn tự nhiên cũng là dâng Cao Cầu mệnh lệnh, đem hình tượng của mình làm cao lớn một chút, để cho Hô Diên Chúc nhớ rõ mình ân, tương lai thuận tiện đem nó thu nhập dưới trướng.

Quả nhiên, Hô Diên Chúc nghe đến lời này về sau, chính là kích động ôm quyền bái nói ". Thái úy đại nhân đại ân, mặt tướng không dám quên, còn xin đặc sứ đại nhân thay mặt tướng nhân giùm, liền nói ta Hô Diên Chúc nhất định sẽ không để cho Thái úy đại nhân thất vọng, chắc chắn đắc thắng còn hướng." Kia đặc sứ gặp Hô Diên Chúc lớn như thế phát hùng tâm, chính là cười gật đầu nói "Vậy thì tốt, vậy ta liền xin được cáo lui trước, chúc Hô Diên tướng quân thắng ngay từ trận đầu."

Tiến biệt triều đình kia đặc sứ về sau, Hô Diên Chúc chính là bắt đầu điều Binh điểm tướng, đồng thời còn thượng thư điều đến trần Châu Đoàn Luyện sứ, từng ứng qua vũ cừ xuất thân, người hô vì 'Bách thắng tướng quân' Hàn Thao. Cùng đình Châu Đoàn Luyện sứ, người hô vì 'Thiên Mục tướng quân' Bành Cơ làm tiên phong Đại tướng. Về sau chính là đốt lên tinh nhuệ mã quân ba ngàn, bộ quân năm ngàn, lại từ kinh sư giáp cầm kho lấy thiết giáp ba ngàn phó, quen da áo lót năm ngàn phó, đồng sắt mũ giáp ba ngàn đỉnh, trường thương hai ngàn cây, côn đao một ngàn đem, cung tiễn vô số kẻ. Cùng nhau hướng Lương Sơn công tới.

Lại nói kia Tần Ngao Thiên rời thành Biện Kinh, một thân một mình trở về Trác Châu, mà tại đầu này phải qua trên đường, Tần Ngao Thiên lại là bị một chi hơn trăm người đội ngũ vây quanh. Tần Ngao Thiên ngừng lại dưới hồng chiến mã, không hề sợ hãi đứng đứng ở đó. Con mắt nhìn xem những này y giáp không hoàn toàn hơn trăm người lúc, đại não thì là đang bay nhanh vận hành "Những này là ai? Sẽ là Cao Cầu phái tới sao? Bất quá nhìn cường điệu, giống như là cái dân gian tổ chức, chỉ là không biết bọn hắn vì sao muốn cản ta đường đi, là muốn mưu tài vẫn là sát hại tính mệnh?"

Mà coi như Tần Ngao Thiên trong lòng ngàn vạn suy nghĩ phun trào thời điểm, nhóm người kia đầu lĩnh từ phía sau cười ngựa đi tới phía trước nhất. Tần Ngao Thiên nhìn lại, chỉ gặp kia đến người trên đầu mang theo một cái sắt chế mặt nạ, ngược lại là thấy Tần Ngao Thiên trong lòng giật mình, thầm nghĩ "Ủm? Lại là mặt nạ, cái này chứ không phải là Lâm giáo đầu bọn hắn cố ý chờ đợi ở đây ta đi." Nghĩ đến đây, chính là buông lỏng tâm tính.

Mà coi như lúc này, đầu kia mang mặt nạ người chính là cao giọng hỏi "Người đến thế nhưng là Tuyên Uy phò mã, Tần Ngao Thiên Tần tướng quân?" Trước đó Tần Ngao Thiên thiết hạ bẫy rập đại bại Liêu quân cùng tại thành Biện Kinh bên trong trên bữa tiệc đại bại Kim nhân sự tình đều là lưu truyền đến dân gian, trong đó tự nhiên cũng là bao gồm hấn Tuyên Uy phò mã chi danh. Nghe người kia hỏi như vậy, Tần Ngao Thiên chính là ngẩng đầu nói "Không sai, ta chính là Tần Ngao Thiên, không biết các người là người phương nào, nếu biết Tần mỗ thanh danh, lại còn dám ở này chặn đường, quả nhiên là thật to gan."

Tần Ngạo Thiên vốn muốn nói ra tên của mình đến, dùng thanh danh đến dọa phá trước mặt bọn này lưu manh, nhưng ai biết đầu kia mang mặt nạ người nghe xong đúng là ngửa đầu cười to nói "Ha ha, ta chờ chính là ngươi, Tần Ngạo Thiên, để cho ta tới lĩnh giáo một phen thực lực của ngươi đi, nhìn xem truyền ngôn là thật hay không." Nói, người kia chính là đỉnh thương đâm đi qua

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mạnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175 : Thiết Diện Tướng Quân Cao Sủng

Tần Ngạo Thiên gặp người kia vậy mà nhanh như vậy liền xuất thủ, thế là cũng là thu hồi tâm tư khác, đánh phải bình tĩnh ứng chiến. Chỉ gặp hán lấy ra đầu kia đục hắc thiết bóng 'Bóng đen' đến, hướng kia thiết diện đại hán quét tới. Vốn định trước đem người đến đánh lui, đến vì chính mình thắng được tiền cơ, nhưng Tần Ngạo Thiên đã thấy người kia không hề sợ hãi còn sát chí uy, thủ hạ lực đạo hào không yếu bớt tiếp tục hướng phía trước đâm tới.

Qua một giây về sau, Tần Ngạo Thiên liền biết vì sao người này cũng không để ý tới mình trường côn quét ngang, nguyên lai người kia thân súng vậy mà cũng là tinh thiết chế tạo, mà lại người này bắp thịt cực lớn, tại trường thương trước trong lúc đâm, thân súng tại bị Tần Ngạo Thiên còn sát quét trúng về sau lại cũng không có bao nhiêu ảnh hưởng. Chỉ gặp kỳ lực đạo cùng tốc độ đều chưa từng yếu bớt tiếp tục hướng Tần Ngạo Thiên cái cổ đâm tới.

Tần Ngạo Thiên gặp kỳ thế mãnh lực lớn cực kì chấn kinh, nghĩ không ra trên đời lại còn có như thế người có thể có như vậy năng lực, tại trải qua mình còn sát quét ngang về sau còn không có chịu ảnh hưởng. Mắt thấy mũi thương cách cách cổ của mình càng ngày càng gần, Tần Ngạo Thiên đánh phải ngửa về sau một cái, tung người xuống ngựa, vứt bỏ ngựa để cầu bảo mệnh. Mà người kia khi nhìn đến Tần Ngạo Thiên tại trong điện quang hóa thạch làm hết thấy về sau, trong lòng cũng là âm thầm gật đầu tán thưởng.

Sau đó chính là thành lĩnh đứng ở lập tức nói "Đã ngươi xuống ngựa, vậy ta cũng không giấu đồ bìm leo, liền cùng ngươi cùng nhau xuống ngựa bộ chiến." Lời còn chưa dứt, liền gặp người kia vỗ lưng ngựa, thân thể bay lên không tại phía trên, sau đó lại là lần nữa hạ xuống mặt đất, hảo hảo uy vũ suất khí.

Tần Ngạo Thiên gặp cái dạng này, biết hôm nay tự mình tính là gặp gỡ cường địch, lại không quân hán đến cùng là người phương nào, có ý đồ gì, hiện tại Tần Ngạo Thiên trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ, đó chính là chiến thắng hán. Trước mắt người này đem Tần Ngạo Thiên hiểu chiến cảm xúc cho điều động ra. Về sau chính là gặp Tần Ngạo Thiên hán nắm thật chặt trong tay trường côn, ăn nói có ý tứ chậm chậm lên trước mắt cái này không rõ lai lịch người.

Nhớ tới trước đó người này tiến công đến, Tần Ngạo Thiên chỉ có thể dùng ba chữ đến khái quát, ổn chuẩn hung ác. Đã dạng này, vậy lần này, liền lại ta đến tiến công đi. Tâm bên trong tuyên ra chiến lược, Tần Ngạo Thiên chính là nâng tay lên bên trong trường côn, dưới chân đạp trên nhanh chân hướng kia người mặt sắt quát tới. Tần Ngạo Thiên vốn định lấy lực phá địch, nhưng ai biết, kia người mặt sắt cũng chỉ là phong khinh vân đậm chờ đợi lấy Tần Ngạo Thiên nện xuống trường côn, cũng không có khai thác bất luận cái gì biện pháp, thấy Tần Ngạo Thiên nghi hoặc không thôi.

Nhưng khi Tần Ngạo Thiên còn sát rơi đập mà xuống thời điểm, hán liền biết vì sao người này vậy mà không có bất kỳ cái gì động tác. Bởi vì đương Tần Ngạo Thiên dùng hết lực lượng toàn thân cầm trong tay còn sát rơi đập thời điểm, chỉ gặp kia người mặt sắt song tay cầm thật chặt trường thương trong tay, về sau chính là ra sức hướng lên vẩy một cái. Trường thương cùng còn sát trên không trung sinh ra mãnh liệt va chạm, về sau Tần Ngạo Thiên nện xuống còn sát chính là bị kia người mặt sắt phong khinh vân đậm đâm vào ra.

Tần Ngạo Thiên chỉ cảm thấy một cổ đại lực đánh tới, về sau, hai tay liền rớt cuộc ép không hạ còn sát, bị kia người mặt sắt cho đẩy ra mà đi. Mà người kia đang chọn mở Tần Ngạo Thiên trường côn về sau, chính là lại hướng Tần Ngạo Thiên đâm đi qua. Tần Ngạo Thiên chỉ là thuận thế lui về phía sau hai bước, nhìn người kia khí thế hung hung, Tần Ngạo Thiên đột nhiên liền là nghĩ đến một cái chiến lược. Thế là liền gặp Tần Ngạo Thiên đem lực lượng toàn thân rót vào trong cánh tay phải bên trên, về sau chính là ra sức hướng về phía trước ném một cái.

Chỉ gặp chỉ kia còn sát 'Bóng đen' mang theo chói tai tiếng xé gió chính là hướng kia người mặt sắt bay đi. Mà cùng lúc đó, Tần Ngạo Thiên cũng là động, chỉ gặp hán hướng về sau bỗng nhiên đạp xuống đất, thân thể chính là theo sát còn sát xông về phía trước. Kia người mặt sắt chỉ chú ý tới bay tới trường côn, cũng không có chú ý tới nó yểm hộ hạ theo sát mà đến Tần Ngạo Thiên. Chỉ gặp hán cười lạnh một tiếng nói "Tiểu thủ đoạn." Về sau chính là lại trường thương lại hướng bên trên vẩy một cái, liền đem còn sát cho chọn bay đến trên không.

Mà cũng liền tại người kia đem còn sát đánh bay trong nháy mắt, Tần Ngạo Thiên cũng là như ảnh tùy đến, chỉ gặp hán cực nhanh mọc ra cây kia nương theo hán thật lâu dao găm quân đội đến, bỗng nhiên hướng về phía trước một đâm. Sắc bén dao găm quân đội mang theo dương phản xạ ánh sáng quang trạch ánh vào kia người mặt sắt tầm mắt, nhưng hán lại không kịp lại làm ra phản ứng chút nào, chỉ có thể trơ mắt nhìn kia cùng dao găm quân đội đâm vào cổ họng của mình.

Người mặt sắt đem con mắt nhắm lại, lẳng lặng chờ đợi lấy tử vong đến, thế nhưng là, hán lại chậm chạp không có cảm giác được có bất kỳ tình huống gì phát sinh. Đãi hán mở to mắt, liền gặp Tần Ngạo Thiên đem dao găm tại cổ họng của mình chỗ ngừng lại. Tần Ngạo Thiên dùng bên nhọn ánh mắt nhìn mình chậm chậm, gần từng chữ hỏi "Ngươi, là ai?" Kia người mặt sắt lúc này không còn dám có bất kỳ động tác gì, nhưng cũng không có mềm xuống tới.

Chỉ gặp hán đem đầu hướng lên ngựa mặt lên, chính là nói "Ta thua, muốn chém giết muốn róc thịt, mặc ngươi xử trí, nhưng ngươi không muốn bởi vậy liền đắc chí, muốn ta Cao Sùng cúi đầu, đó là không có khả năng" Tần Ngao Thiên mơ hồ nghe được người kia tự báo tính danh về sau, trong lòng chính là gạt đầu một cái "Ta nói nha, nguyên lai đúng là lực chọn hoạt xa Cao Sùng. Nam Tống đệ nhất nhân, đáng tiếc cuối cùng lại là bởi vì dưới hông chiến mã chống đỡ không nổi ngã xuống, mà bị thứ mười hai chiếc hoạt xa đập chết, quả nhiên là chết đáng tiếc."

Lúc này liền gặp Tần Ngao Thiên đem dao găm thu hồi, lui lại mấy bước nhắt lên rút xuống đất côn sắt, mở miệng nói ra "Ngươi là hào hán, hơn nữa còn rất mạnh, hướng hồ ngươi lại không có phạm vào cái gì đại tội, ta là sẽ không giết ngươi, ngươi đi đi, hi vọng ngươi về sau có thể rực rỡ hào quang." Nói xong những lời này về sau, Tần Ngao Thiên cười lên ngựa chính là muốn ly khai, lúc này lại nghe kia Cao Sùng cười lớn tháo mặt nạ xuống, lộ ra bên trong gương mặt tuấn mỹ tới nói.

"Nghe đồn Tuyên Uy tướng quân Tần Ngao Thiên võ nghệ cao cường, làm người chính trực, rất được dân tâm, hôm nay xem xét, truyền ngôn quả nhiên không cần." Về sau kia Cao Sùng chính là hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Tại hạ Cao Sùng, chính là năm đại danh tướng Cao Tư Kế, khai quốc tướng quân Cao Hoài Đức Cao Hoài Lượng hậu đại, Bắc Tề Lan Lăng vương Cao Trường Cung về sau. Hôm nay dò Tần tướng quân sẽ từ đây trên đường đi qua qua, chuyên tới để tìm nơi nương tựa, mong rằng tướng quân không nhớ trước đó Cao Sùng lỗ mãng, nhận lấy chúng ta, vì Đại Tống chinh chiến."

Đến bây giờ Tần Ngao Thiên giờ mới hiểu được, nguyên lai cái này Cao Sùng từ vừa mới bắt đầu chính là báo tìm nơi nương tựa chi tâm mới có thể tại bậc này mình, thế nhưng là hán lại không muốn cứ như vậy không có tiếng tăm gì gia nhập Tần Ngao Thiên dưới trướng, tại chính là có trước đó kia cản đường đối chiến vừa ra. Cao Sùng hướng là hướng Tần Ngao Thiên triển lộ mình thực lực cường đại, về sau lại nói muốn đầu nhập cùng hán, kể từ đó, lấy mới có thể tất sẽ có được trọng dụng.

Kỳ thật ngày sau Cao Sùng cũng đích thật là làm như vậy, hán đầu tiên là tại Ngưu Đầu Sơn tập kích Nhạc Phi dưới trướng Ngưu Cao bọn người, đánh cho Ngưu Cao đại bại, triển lộ thực lực, đưa tới Nhạc Phi coi trọng, về sau chính là dẫn tới Nhạc Phi đến đây chiêu mộ. Chỉ tiếc Cao Sùng cuối cùng lại là cũng không có cùng Nhạc Phi gặp mặt một lần, chính là độc thân giết vào kim trong doanh trại, chỉ một lần liền đánh cho Kim Ngột Thuật phát đoạn quan roi, quay người chạy tán loạn. Về sau Kim nhân chính là thả ra sắt hoạt xa đến va chạm Cao Sùng, Cao Sùng cũng là không có chút nào ý sợ hãi, liền tiếp chọn lấy mười một chiếc hoạt xa, cuối cùng lại là bởi vì dưới hông chiến mã thể lực chống đỡ hết nổi, tại Cao Sùng chọn cuối cùng một cỗ hoạt xa thời điểm, thổ huyết mà nằm, đem Cao Sùng lật tung, bị kia thứ mười hai chiếc hoạt xa nghiền ép mà chết, thật khiến cho người ta tiếc hận.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176 : Trở Về Trác Châu

Tần Ngao Thiên tại nghe xong Cao Sùng nói rõ ý đồ đến về sau, chính là gạt đầu nói "Tốt, có Cao Sùng tướng quân người dạng này người tài ba tương trợ về sau, quân ta nhất định có thể lần nữa đánh tan Liêu quân, bảo vệ bách tính." Về sau, Tần Ngao Thiên chính là họp nhất Cao Sùng kia hơn một trăm người đội ngũ, phong Cao Sùng vì dưới trướng thượng tướng, đám người cùng nhau khởi hành quay trở về Trác Châu.

Tại Tần Ngao Thiên trở lại Trác Châu về sau, phát hiện phát hiện nơi này cực kỳ phồn hoa, có thể là bởi vì lúc trước đánh hạ Trác Châu thời điểm cũng không có phát sinh bao lớn chiến loạn, cho nên trong thành kiến trúc cũng đều không có lọt vào phá hư. Mà tại mình đánh hạ Trác Châu về sau liền lập tức nghỉ ngơi lấy lại sức lên, mà Quan Thắng mấy người cũng là làm rất tốt, cũng không có nhiều loạn dân chúng sinh hoạt, mà bây giờ lại đến cửa ải cuối năm, cho nên trong thành tràn đầy một mảnh hân vinh cảnh tượng.

Cao Sùng một đoàn người đang cùng theo Tần Ngao Thiên đi vào Trác Châu, nhìn đến khu này vui vẻ phồn vinh cảnh tượng về sau, chính là đối Tần Ngao Thiên càng thêm bội phục, chỉ gặp Cao Sùng nói "Nghĩ không ra Trác Châu chỗ biến cường, lại vừa trải qua chiến loạn, lại còn có thể như thế phồn vinh, xem ra Vân Huy tướng quân quả nhiên năng lực phi phàm, yêu dân như con a." Tần Ngao Thiên thì là cười khoát tay nói "Ha ha, Cao Sùng tướng quân nói quá lời." Về sau chính là hướng về phía trước một dẫn tay nói ". Chúng ta đi thôi." Thế là, một đoàn người chính là đi trước trong thành sân huấn luyện.

Đương Tần Ngao Thiên cùng Cao Sùng một nhóm người đi tới trong thành sân huấn luyện về sau, đang huấn luyện bên trong chúng tướng phát hiện bọn hán Thiên ca trở về, chính là cùng nhau tụ tập tới."Ai nha, Thiên ca, người lần này thế nhưng là thật cho chúng ta Đại Tống tướng sĩ tướng uy phong a." Mi Sánh nhất trước khi nói ra. Sau đó cái khác các tướng lĩnh cũng là theo chân phụ họa nói "Đúng nha, đúng nha. Thiên ca chính là mạnh." Sau đó Lỗ Trí Thâm lại là nói "Còn lên làm phò mã, chính là khổ Hoa Tư tiểu muội cùng đại tẩu."

Đương Lỗ Trí Thâm nói lên lời này đến, chúng tướng rõ ràng cảm thấy bầu không khí không đúng, mà Lâm Xung lúc này cũng là tranh thủ thời gian đưa tay bưng kín Lỗ Trí Thâm miệng, để tránh hán lại nói bậy. Tần Ngao Thiên cũng là cảm thấy không khí này dị thường, chính là mở miệng hỏi "Đây là thế nào, chuyện gì xảy ra sao?" Nghe được Tần Ngao Thiên tra hỏi, chúng tướng đều là ngậm miệng không đáp. Mà Tần Ngao Thiên cũng chỉ đành chỉ rõ hỏi "Lâm Xung, ngươi nói, thế nào?"

Bị Tần Ngao Thiên điểm danh hỏi thăm, Lâm Xung cũng không tốt lại từ chối giấu diếm, chính là tốt chấp tay nói "Là như vậy Thiên ca, Hoa Tư tiểu muội

đang nghe Thiên ca ngợi thành phố mà về sau, liền một thân một mình rời Trác Châu, về nhà Thanh Châu đi." Tàn Ngạo Thiên sau đó lại là nhìn thoáng qua Hoa Vinh, Hoa Vinh chính là bá nói ". Là mặt tướng quân giáo không nghiêm, còn xin Thiên ca trách phạt." Tàn Ngạo Thiên nhìn xem đồng dạng tâm tình không tốt Hoa Vinh, liền lắc đầu nói "Thôi, việc này ta cũng có trách nhiệm, trách không được người hai huynh muội."

Về sau Tàn Ngạo Thiên ngẩng đầu lên đến nhìn một chút trên không, chính là tự nhủ "Nếu như một ngày kia nàng suy nghĩ minh bạch, hẳn là sẽ lý giải ta."

Điều chỉnh một hạ tâm tình, Tàn Ngạo Thiên chính là hướng đám người dẫn tiền đạo "Đúng rồi, ta tới cấp cho mọi người giới thiệu một chút, vị này Thiết Diện tướng quân gọi Cao Sùng, mới ở nửa đường bên trên đầu nhập tại ta. Mọi người nhưng không nên xem thường Cao Sùng, hẳn nhưng là một hiểm có mãnh tướng, liền ngay cả ta cũng không có hoàn toàn chắc chắn có thể chiến thắng hắn." Tàn Ngạo Thiên thực lực chứng tướng là biết đến, hiện nghe Tàn Ngạo Thiên nói như vậy, chứng tướng đều là lên hào hứng tới.

Lỗ Trí Thâm nhất hỏi trước "Còn có Thiên ca người bắt không được người sao? Vậy nhưng đến có bao nhiêu lợi hại? Ta không tin, Cao Sùng tướng quân, xin cho ta đến lĩnh giáo một phen." Gặp Lỗ Trí Thâm giao chiến, Cao Sùng cũng không có đáp lại, mà là trước hướng Tàn Ngạo Thiên nhìn lại, tại nhìn thấy Tàn Ngạo Thiên khẽ vuốt cằm về sau, lúc này mới cất giọng nói "Kia Cao mỗ liền đắc tội, mời" nói nắm tay một dẫn, sau đó hai người liền đi tới sân huấn luyện ở giữa đến, dẫn tới trên sân huấn luyện bọn binh lính môn quan chú, đều là buông xuống trong tay sự vật đến đây quan chiến.

Kỳ thật Lỗ Trí Thâm trước hết nhất gọi chiến nguyên nhân rất đơn giản, thứ nhất là hẳn nghĩ thăm dò một chút cái này Thiết Diện tướng quân thực lực, thứ hai chính là hẳn muốn mượn lúc nào tới nhìn một chút mình cùng Thiên ca khoảng cách, dù sao trong khi cùng Tàn Ngạo Thiên sơ lần lúc gặp mặt đã từng thua ở Tàn Ngạo Thiên thủ hạ. Tuy nói lúc ấy Tàn Ngạo Thiên có đánh lên nguyên nhân, nhưng ở trong mắt Lỗ Trí Thâm, thua chính là thua, đối với cái này hẳn một mực lòng mang khúc mắc, mà dưới mắt ra một cái Thiên ca bắt không được người đến, hẳn liền cảm giác, mình cơ hội tới, chỉ cần hắn có thể đem cái này Cao Sùng đánh bại, vậy hẳn liền so Thiên ca mạnh.

Tại hai người tương hỗ nhìn chăm chú sau một lát, Lỗ Trí Thâm chính là dẫn đầu phát khởi tiến công. Chỉ gặp hắn vung lên trong tay thiên trượng đến, ra sức hướng kia Cao Sùng vỗ tới. Mà đối diện Cao Sùng lại là không hề sợ hãi, chỉ gặp ánh mắt của hắn khóa chặt xông về phía trước Lỗ Trí Thâm, đồng thời tại thiên trượng vỗ xuống thời điểm, dùng trong tay đầu hồ thương ra sức hướng lên vẩy một cái. Một giây sau, Lỗ Trí Thâm chỉ cảm thấy một cổ đại lực đánh tới, mình lại có chút bất không được thiên trượng tới. Sau đó liền gặp hắn cắn chặt răng, gắt gao nắm lại thiên trượng, cái này mới không có để hắn thoát ly hai tay.

Phải biết, Lỗ Trí Thâm cái này thiên trượng thế nhưng là có sáu mươi hai cân chỉ trọng, vậy mà liền như thế bị Cao Sùng chỉ một thương, liền cho đẩy ra đến, chứng tướng cùng Lỗ Trí Thâm đều là thâm thụ rung động. Chỉ là bọn hắn không biết, mặc dù sáu mươi hai cân thiên trượng tăng thêm Lỗ Trí Thâm cự lực rất nặng, nhưng cùng kia Kim nhân sắt hoạt xa so sánh, thế nhưng là kém quá nhiều phần lượng, cho nên Cao Sùng có thể dễ dàng như vậy đẩy ra Lỗ Trí Thâm thiên trượng cũng chẳng có gì lạ.

Tại Cao Sùng hiển lộ thực lực của mình về sau, chứng tướng đều là không còn dám đối khinh thường. Sau đó Tàn Ngạo Thiên chính là cười giới thiệu nói "Ha ha, ta liền nói Cao Sùng tướng quân là viên mãnh tướng đi." Lỗ Trí Thâm lúc này cũng là đi tới bá đạo "Đúng vậy a, nghĩ không ra Cao Sùng tiểu huynh đệ tuổi còn trẻ, lực cánh tay lại to lớn như thế, ta nghĩ, chính là bá vương tài thế, cũng chính là trình độ này."

Nghe chứng tướng trêu chọc, Cao Sùng cũng là cười cúi đầu nói ". Lỗ đại sư người cũng không yếu a." Sau đó Lỗ Trí Thâm cùng Cao Sùng đều là hào sảng cười một tiếng. Tiếp lấy Tàn Ngạo Thiên lại là nói "Kỳ thật vị này Cao Sùng cũng là đem cửa về sau, là khai quốc danh tướng Cao Hoài Đức Cao Hoài Lượng về sau, nói đến cùng người Dương gia vẫn là thế gia đâu." Tàn Ngạo Thiên nói đến đây lúc, chính là hướng Dương Chí Dương Ôn hai huynh đệ nhìn lại.

Dương Chí cùng Dương Ôn nghe xong cũng là cả kinh, tiến lên một bước, đứng tại Cao Sùng bên người nói "Đúng vậy a, tướng tượng năm đó người ta tổ phụ một đời, cũng là vì ta Đại Tổng son hà mà chinh chiến, thắng đến hi sinh, về sau hai nhà chúng ta chính là đã mất đi liên hệ, hiện tại có thể ở chỗ này gặp nhau, coi là thật vui về." Tàn Ngạo Thiên cũng là nói đạo "Đúng vậy a, nhớ ngày đó cũng là bởi vì có Dương Kế Nghiệp, Cao Hoài Đức, Cao Hoài Lượng, Hô Diên Tấn mấy vị tướng quân tại, mới có ta hôm nay Đại Tổng. Chúng ta ôn thỏa đem nó xem là chúng ta mẫu mực, truyền thừa xuống ý chí của bọn hắn, bảo vệ cẩn thận ta Đại Tổng con dân."

Nghe Tàn Ngạo Thiên nói lên chuyện cũ đến, chứng tướng tâm tình đều là không hiểu nặng nề một lát. Về sau Mi Sánh chính là nói "Hiện tại chúng ta trong quân có Dương gia hậu nhân, Cao gia hậu nhân, kia lại có cái Hô Diên gia hậu nhân đến, chẳng phải góp thành năm đó trận thế sao?"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177 : Nghĩa Thả Liêu Tướng

Tàn Ngạo Thiên nghe được Mi Sánh về sau, cũng là cười nói "Không sao, hiện tại Hô Diên gia hậu nhân Hô Diên Chúc ngay tại phụng mệnh thảo phạt Lương Sơn Tổng Giang, mặc dù không tại cùng một trong quân, bất quá chúng ta cũng còn đều là vì Đại Tổng chinh chiến, đã coi như là hợp thành năm đó trận thế." Nghe được Tàn Ngạo Thiên nói như vậy về sau, cùng Tổng Giang có cũ Chu Đồng cùng Lôi Hoàn hai người đều là mặt lộ vẻ khó xử. Tàn

Ngạo Thiên biết thân là Tống Giang hảo hữu, Chu Đồng cùng Lôi Hoành hai người tâm tình bây giờ khẳng định sẽ có ba động, bắt quả cái này cũng không có cách, chỉ có thể để chính bọn hắn đi điều chỉnh.

Mà những người khác đang nghe được tin tức này về sau, cũng không có cái gì quá nhiều phản ứng. Lúc này liền nghe Lâm Xung mở miệng dò hỏi "Đúng rồi Thiên ca, chúng ta lúc trước chiến dịch bên trong chỗ tù binh những cái kia Liêu tướng một mực giam giữ tại trong phòng giam, không biết nên xử lý như thế nào a?" Nghe Lâm Xung nói như vậy, Tần Ngạo Thiên lúc này mới nhớ tới, mình tại trận đại chiến kia về sau vẫn bận rộn. Chiến sự vừa vừa kết thúc, mình lại chạy tới thành Biện Kinh đi, còn thật sự là không để ý đến những cái kia bị bắt làm tù binh Liêu tướng.

Nghĩ đến những này về sau, Tần Ngạo Thiên chính là nói "Vậy ta liền đi xem một chút những cái kia Liêu tướng đi." Về sau chính là tại Lâm Xung dẫn đầu hạ đi tới nhà tù. Lúc này ở trong phòng giam, hết thảy giam giữ lấy ba viên Liêu tướng, đều là tại trận đại chiến kia bên trong chỗ bị bắt làm tù binh, theo thứ tự là, Thiên Thọ công chúa Đáp Lý Bột, thống quân chi tử Ngột Nhan Diên Thọ cùng lão tướng Bùi Trục.

Tần Ngạo Thiên tiến vào nhà tù về sau, ngay tại chuyện phiếm ba vị Liêu tướng liền đều dừng ngừng miệng, đối Tần Ngạo Thiên tròn mắt nhìn. Tần Ngạo Thiên thì là tìm cái ghế ngồi xuống, mở miệng nói "Ba vị, nhiều ngày không thấy, gần đây vừa vặn rất tốt a?" Nghe được Tần Ngạo Thiên mang theo chế giễu ân cần thăm hỏi âm thanh, Ngột Nhan Diên Thọ chính là mắng to "Vô sỉ Tống tướng, ngươi đem chúng ta bắt tới nơi này, giết cũng không giết, thả lại không thả, đến cùng là ý muốn như thế nào?" Tần Ngạo Thiên nở nụ cười, nói "Ta nói ta không bỏ được giết các ngươi, muốn để các ngươi làm việc cho ta, không biết các ngươi ý như thế nào a?"

Nghe được Tần Ngạo Thiên lại muốn chiêu hàng mình, Ngột Nhan Diên Thọ cùng Đáp Lý Bột cười to nói "Ha ha, vô sỉ Tống tướng, đừng lại nằm mơ, chúng ta liền là chết, cũng sẽ không làm ngươi chó săn, sớm muộn cũng có một ngày, phụ thân ta sẽ lại hưng đại binh xâm phạm, công phá thành trì, giết ngươi!" Tần Ngạo Thiên nghe được Ngột Nhan Diên Thọ kêu gào lại là không giận, mà là cười lạnh nói "Hừ, phụ thân ngươi, chỉ sợ ngươi còn không biết đi, phụ thân ngươi bởi vì chỉ huy chiến tranh bất lợi, hiện tại đã bị tống giam."

"Cái gì!" Nghe được cha mình bị hạ ngục về sau, Ngột Nhan Diên Thọ cùng Đáp Lý Bột mười phần chấn kinh. Tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại tiếp tục nói "Ta nghĩ ngươi không phải không biết, gian thần vật này, bất luận là tại Đại Tống vẫn là tại Đại Liêu, là đều sẽ tồn tại. Nhất là phụ thân ngươi vẫn là thống quân Đại tướng, tự nhiên càng lại nhận các ngươi chính là Liêu quốc người xa lánh chèn ép. Mà nếu như các ngươi có thể đi vào ta dưới trướng hiệu lực. Thì không cần lo lắng năng lực của các ngươi không chiếm được phát huy, hi nhìn các ngươi có thể chăm chú suy tính một chút."

Lúc này nghe Tần Ngạo Thiên về sau, Ngột Nhan Diên Thọ mặc dù vẫn là không có đáp ứng, nhưng thái độ lại là không còn giống như vừa rồi như vậy cường ngạnh. Chỉ gặp hắn cau mày, không biết là đang suy nghĩ mình lời nói, vẫn là tại vì phụ thân của mình lo lắng. Nhưng Tần Ngạo Thiên nhưng không có quan nhiều như vậy, mà là rèn sắt khi còn nóng tiếp tục nói "Kỳ thật dưới mắt các ngươi Đại Liêu cùng ta Đại Tống ở giữa cũng không cần tái khởi chinh chiến, ta biết sau lưng các ngươi có một cái cường đại Kim nhân tại đối với các ngươi tiến hành xâm lược."

Nghe được Tần Ngạo Thiên nói lên tại bọn hắn phía sau Kim nhân đến, Ngột Nhan Diên Thọ ba người đều là trong lòng chấn động, tiếp lấy Tần Ngạo Thiên lại tiếp tục nói "Dưới mắt Kim nhân mới là các ngươi địch nhân lớn nhất, mà không phải ta Đại Tống. Ta có thể thả các ngươi trở về thay ta truyền lời, tại các ngươi chống cự Kim nhân trong khoảng thời gian này, ta Tần Ngạo Thiên là sẽ không lại đối với các ngươi phát động tiến công, để các ngươi Lang Chủ đều có thể an tâm."

Tần Ngạo Thiên lời này vừa nói ra, kia ba viên Liêu tướng liền đều ngạc nhiên ánh mắt nhìn về phía Tần Ngạo Thiên nói ". Cái gì? Ngươi muốn thả chúng ta trở về? Chuyện này là thật?" Tần Ngạo Thiên thì là mặt mỉm cười nói ". Tự nhiên coi là thật, mà lại các ngươi có thể yên tâm, ta chẳng những muốn thả các ngươi trở về, liền ngay cả trước đó ta lời nói cũng hết thảy giữ lời. Đi tổ chức quân đội của các ngươi, hảo hảo chống cự Kim nhân đi."

Nói xong những lời này, Tần Ngạo Thiên chính là tự thân lên trước, đi vì ba người mở ra nhà tù đại môn, đem ba người tung ra ngoài, đồng thời vì ba người chuẩn bị một bộ quần áo sạch sẽ làm thay giặt. Sau khi làm xong những việc này, Tần Ngạo Thiên liền lại là tại Ngột Nhan Diên Thọ bên tai nhỏ giọng nhắc nhở "Nhớ lấy, nếu như có một ngày, ngươi hai cha con tại Đại Liêu lăn lộn ngoài đời không nổi, có thể tới ném ta Tần Ngạo Thiên." Sau khi nói xong, chính là hữu hảo vỗ vỗ Ngột Nhan Diên Thọ bả vai.

Qua một trận, Tần Ngạo Thiên tại ba người riêng phần mình đổi lại sạch sẽ quần áo về sau, chính là tự mình đem bọn hắn đưa ra Trác Châu thành. Tại Tần Ngạo Thiên đưa tiễn ba viên Liêu tướng về sau, Lâm Xung bọn người không hiểu hỏi "Thiên ca, ngươi vì sao muốn đem bọn hắn thả đi a?" Tần Ngạo Thiên thì là thâm thía nói "Các ngươi phải nhớ kỹ, người Liêu, không phải là chúng ta cuối cùng địch nhân, chúng ta cuối cùng địch nhân, chính là kia tại người Liêu phía sau Kim nhân. Ta thả bọn họ trở về, chính là muốn để người Liêu lực lượng lại mạnh lên một chút, để cho chúng ta nhiều chống cự Kim nhân một chút thời gian."

"A, vẫn là Thiên ca ánh mắt sâu xa a." Lâm Xung bọn người nhao nhao bội phục nói. Tần Ngạo Thiên âm thầm cười một tiếng, ở trong lòng còn có một cái khác dụng ý không có nói ra. Đó chính là, hiện tại Liêu quốc cũng không yên ổn, gian thần Tiêu thị nhất tộc chính tận sức tại đối phó Ngột Nhan Quang, mà bây giờ mình đem Ngột Nhan Diên Thọ trả về, chính là muốn bốc lên giữa bọn hắn đấu tranh. Cứ như vậy, chẳng những trong thời gian ngắn biên cảnh không lo, thậm chí càng có khả năng, Ngột Nhan phụ tử sẽ mang binh phản ra Liêu quốc, mà khi đó, chính là mình thu được cường tướng thời điểm.

Không tiếp tục để ý cái khác, Tần Ngạo Thiên chính là mang theo chúng tướng lần nữa trở về trong thành, mà tại Tần Ngạo Thiên đi vào trong sân huấn luyện về sau, thì là tự mình lại đi kiểm tra một hồi chúng binh chủng huấn luyện trình độ. Trước mắt Tần Ngạo Thiên trong quân đã có đặc thù binh chủng chỉ có Từ Ninh Kim Thương Thủ, hạng mạo xưng Lý Cồn hai người chỗ huấn luyện đoàn bài tay, lại có chính là Hoa Vinh chỗ huấn luyện cung tiễn thủ cùng tam Nguyễn chỗ huấn luyện thủy binh.

Tần Ngạo Thiên cảm thấy mình thủ hạ nhân tài đông đúc, mà lại ngày sau phải đối mặt địch nhân đều là thực lực cường đại người, cứ như vậy mấy cái binh chủng thật sự là không đủ dùng, cho nên Tần Ngạo Thiên liền dự định lại huấn luyện lên mấy cái đặc thù binh chủng tới. Nghĩ tới những thứ này đến, Tần Ngạo Thiên chính là dự định bắt đầu thao tác. Trước đó là để phân phó Biện Tường, Mi Sánh, Tác Siêu ba người tìm chút thân thể khỏe mạnh người đến, tạo thành một chi đại phủ Binh, mà chi bộ đội này sở dụng vũ khí, Tần Ngạo Thiên thì mệnh lệnh Thang Long ưu tiên chế tạo ra tới.

Đó là một loại song trên mặt lưỡi đao cự phủ, Tần Ngao Thiên đem chi bộ đội này mệnh danh là cắt chém người, giao cho ba vị này làm búa đại hán đến huấn luyện. Tần Ngao Thiên tin tưởng, cắt chém người nhất định sẽ thành vì trong tay mình một cái khác chi vương bài bộ đội.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178 : Khởi Hành Thanh Châu

Đang quyết định muốn tổ kiến sử dụng cự phủ cắt chém người bộ đội về sau, Tần Ngao Thiên lại mệnh thượng tướng Lâm Xung, Dương Chí, Cao Sùng đem tự thân thương thuật dung hội đến cùng một chỗ, tập Dương gia thương cùng Cao gia thương tinh túy tại một chỗ, cộng đồng thành lập nên một chi trường thương võ giả đến, Tần Ngao Thiên đem chi này đặc thù binh chủng đặt tên là, phá giáp quân. Tin tưởng tại ngày sau, phá giáp quân sẽ cùng cắt chém người cùng nhau thành vì chính mình chinh chiến sa trường cường lực vũ khí.

Mà Lâm Xung ba người cùng Biện Tường ba người cũng đều là vui vẻ lĩnh mệnh, đồng thời đối với Tần Ngao Thiên đem nặng như thế mặc cho giao cho mình, nội tâm đều là hết sức kích động, nhao nhao kêu to sẽ làm không phụ nhờ vả. Tần Ngao Thiên tại đem sáu người này đưa sau khi đi, lại là gọi tới Thang Long, bổ nhiệm vì mình vương bài bộ đội đến chế tạo ra hàng ngàn hàng vạn chất lượng tốt thiết giáp tời. Đồng thời phân phó không cho phép ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, nhất định phải có thể trình độ lớn nhất bảo hộ binh sĩ sinh mệnh an toàn.

Mà đối với Tần Ngao Thiên yêu cầu như vậy, Thang Long thì là biểu thị có chút khó khăn, chỉ nghe Thang Long nói "Cái này, tướng quân a, ý của ngài ta hiểu, nhưng là muốn muốn tạo ra rất nhiều như vậy chất lượng tốt thiết giáp đến, cần có quặng sắt thể nhưng là vô cùng to lớn, mà bằng vào chúng ta trong thành phủ khó hàng tồn đến xem, chỉ sợ là khó mà hoàn thành a. Mà lại tướng quân người muốn cái chủng loại kia cự phủ cũng là cần thiết to lớn a."

Nghe Thang Long về sau, Tần Ngao Thiên chính là hỏi "Không biết, liền hiện ở trong thành tất cả quặng sắt đến xem, có thể đánh chế nhiều ít vũ khí đâu?" Thang Long suy tư một phen về sau hồi đáp "Hỏi bẩm tướng quân, nếu là đem nó toàn bộ dùng để chế tạo cự phủ, có thể chế tạo ra hơn ba ngàn tời. Nhưng nếu là đem nó dùng để đánh chế thiết giáp, cũng liền vền vẹn đủ đánh ra hơn trăm đến phó mà thôi."

"Vậy mà chênh lệch nhiều như vậy, vậy người trước hết mang theo thủ hạ đi chế tạo binh khí đi, về phần quặng sắt sự tình, ta tự sẽ xử lý." "Vâng, tướng quân, kia tiểu nhân liền cáo lui trước." Thang Long hướng Tần Ngao Thiên ôm hạ quyền, liền như vậy lui ra. Mà tại Thang Long sau khi đi, Tần Ngao Thiên thì là thầm nghĩ "Ta nhớ được, tại kinh đông đường một vùng, Thanh Châu phụ cận, tựa như là có quặng sắt tồn tại. Xem ra ta lần này nhưng là muốn khởi hành lại về một chuyến Thanh Châu, cũng thuận tiện điều tra một chút, kia Tống Giang đến cùng phát triển như thế nào."

Quyết định chú ý về sau, Tần Ngao Thiên chính là hướng đám người nói mình muốn đi Thanh Châu một chuyến, mệnh đang ngồi mọi người tại mình không có ở đây trong khoảng thời gian này đều không nên quên tăng cường huấn luyện, đồng thời còn phải mật thiết chú ý Liêu quân động tĩnh. Mà nghe được Tần Ngao Thiên muốn sau khi ra ngoài, trong đối tốt động Nguyễn Tiểu Thất thì là kêu âm lên "Thiên ca, lần này người cũng không thể không mang tới ta à, tổng trong thành này nhảm chán chết rồi." Nghe được Nguyễn Tiểu Thất về sau, Mi Sánh cũng là theo chân kêu lên "Đừng đứng, còn có ta, ta cũng muốn cùng đi."

Tần Ngao Thiên cười nhìn về phía Mi Sánh hỏi "Làm sao? Người cũng muốn cùng nhau đi theo, không huấn luyện cắt chém người rồi?" Nghe xong Tần Ngao Thiên nhắc lên cái này gốc rễ đến, Mi Sánh chính là yếu xuống dưới, chi ngô đạo "Vậy, vậy ta lần này thì không đi được, dù sao cắt chém người chính đang gây dựng bên trong, thân vì tướng quân của bọn hán, ta cũng không tốt ở thời điểm này rời đi." Nhìn xem Mi Sánh cái dạng này, tất cả mọi người là cười lên ha ha.

Sau đó, Chúc Long thì là đứng dậy bái nói ". Tướng quân, lần này còn xin ngài mang ta lên đi, ta muốn về nhà bên trong đi thăm viếng một chút lão phụ, đồng thời, lại đem hai ta vị huynh đệ tro cốt mang về đến cố thổ đi." Tần Ngao Thiên gật đầu đồng ý Chúc Long thỉnh cầu, dù sao đây cũng là nhân chi thường tình nha. Mà lại mình đã từng đã đáp ứng chúc nhà giàu, không cho con của hán có chỗ tôn thương, nhưng bây giờ một chút liền không có hai cái, mình cũng là không còn mặt mũi đối Chúc lão a.

Mà tại Chúc Long về sau, Hồ thành huynh muội cũng là cùng nhau đứng dậy, thỉnh cầu về nhà thăm viếng lão phụ, mà xem như Hồ Tam Nương trọng phụ, Võ Tông cũng tự nhiên là muốn cùng nhau đi tới. Tần Ngao Thiên đối ba người này thỉnh cầu cũng đều nhất nhất cho phép, mà lại Tần Ngao Thiên còn mang tới Thiết Bồng Loan Đình Ngọc cùng nhau đi tới Thanh Châu, cũng để cho Chúc Long có người bạn. Về sau Tần Ngao Thiên lại là mang tới hạng mạo xưng Lý Côn hai người cùng bọn hán đoàn bài tay cùng Lang vệ cùng nhau làm tùy hành bộ đội, đối với cái này đám người cũng đều không có bất kỳ cái gì dị nghị, dù sao đoàn bài thủ môn cùng Lang vệ thực lực mọi người đều là rõ như ban ngày.

Đang quyết định tốt tùy hành nhân tuyển về sau, Tần Ngao Thiên chính là đi đầu trở về phòng đi nghỉ ngơi một chút, chỉ đợi ngày mai lại đi rồi đi. Mà Tần Ngao Thiên trở lại trong phòng, gặp được mình nhiều ngày không thấy thê tử Lý Sư Sư lúc, hán tâm một chút liền hòa tan, tất cũng không kềm hán ở bên ngoài đến cỡ nào cường hãn, nhưng tại đối mặt mình âu yếm thê tử thời điểm, hán luôn luôn như vậy nhu tình.

Mà Lý Sư Sư cũng là tiến lên ôm chặt lấy Tần Ngao Thiên, nói "Phu quân, chúng ta từ biệt mấy ngày, nô gia hảo hảo nghĩ người a." Tần Ngao Thiên cũng

là thần sắc ôm Lý Sư Sư, nói "Phu quân ta cũng nhớ ngươi a, hôm nay liền để vì phu đến hảo hảo yêu ngươi một phen đi." Nói, chính là đưa tay đem Lý Sư Sư ôm vào giường đi. Lý Sư Sư hồi lâu chưa từng cảm nhận được mạnh như vậy hữu lực cánh tay, liền cười trộm lấy đem đầu chôn sâu đến Tần Ngạo Thiên trong lòng ngực.

Hai người một phen qua đi, Lý Sư Sư vô lực tê liệt ngã xuống tại Tần Ngạo Thiên trên vai, dùng ngón tay trên ngực Tần Ngạo Thiên loạn vạch lên cái gì, đồng thời nói "Phu quân, ngươi hảo hảo dưỡng dưỡng thân thể, nò gia thể nhưng là đều muốn ăn không tiêu đâu." Sau đó giống là nghĩ đến cái gì, chính là than ra một hơi tới. Tần Ngạo Thiên quay đầu hỏi "Nương tử vì sao thở dài?" Lý Sư Sư thì là nói "Còn không phải phu quân ngươi, mới vừa trở lại, còn không có ngốc thêm mấy ngày liền lại muốn rời khỏi, gọi nò gia làm sao có thể không nghĩ ngươi."

Nghe Lý Sư Sư lại là nói cái này, Tần Ngạo Thiên chính là cười nói "Ta cái này không vẫn là vì để chúng ta có thể có một cái tốt hơn hoàn cảnh sinh hoạt sao, nương tử, ngươi nhìn ta ngày mai liền lại muốn đi, không bằng tại trước khi rời đi, cùng ngươi nhiều yêu một phen, ngươi xem coi thể nào a?" Lý Sư Sư nhìn xem Tần Ngạo Thiên mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, liền cùng là cười một tiếng, đầu tiên đến Tần Ngạo Thiên gương mặt, nói "Nò gia toàn đều tùy ngươi." Sau đó Tần Ngạo Thiên cười lớn một tiếng, xoay người đem Lý Sư Sư ép dưới thân thể liền lại bắt đầu một phen ân ái.

Tối sáng sớm ngày thứ hai, Tần Ngạo Thiên sớm liền lên được giường đến, nhìn xem vẫn tại ngủ say Lý Sư Sư, liền nở nụ cười, nghiêng người qua nhẹ nhàng hôn lấy một chút Lý Sư Sư cái trán, nhẹ nhàng đặt là nàng đắp chăn xong, sau đó liền lại nhẹ nhàng đi ra ngoài phòng.

Tối sân huấn luyện về sau, Tần Ngạo Thiên nhìn chúng tướng sĩ đã chờ xuất phát, thế là quay đầu phân phó Quan Thắng cùng Lâm Xung hai người quản lý tốt thành trì, sau đó, chính là mang theo thượng tướng Loan Đình Ngọc, Võ Tông, Thuộc cấp Chúc Long, Hồ Thành, Hồ Tam Nương, Nguyễn Tiểu Thất. Phó tướng hạng mạo xưng, Lý Côn tổng cộng tám viên sĩ quan cấp cao cùng Lang vệ cùng đoàn bài thủ môn cùng nhau khởi hành rời đi Trắc Châu, hướng Thanh Châu mà đi.

Mà sau đó, Quan Thắng lại là đối lưu thủ ba thành một quan tướng lĩnh làm an bài. Bởi vì Lâm Xung ba người cùng Biện Tường ba người muốn huấn luyện mới bộ đội đặc chủng, cho nên lần này điều đem cũng không có cho ba người này an bài chỗ, mà là đem bọn hắn lưu tại người này miệng nhiều nhất Trắc Châu trong thành huấn luyện binh sĩ, để cầu có thể thu hoạch càng có ưu thế chất lính. Mà còn sót lại đám người, thì phân biệt bị giam thẳng phái đến Bá Châu, Hùng Châu cùng Ích Tân quan đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179 : Gặp Lại Tống Giang

Lại nói kia Hồ Diên Chúc suất lĩnh đại quân tiến công Lương Sơn Bạc, mặc dù tại vừa ngay từ đầu thời điểm nương tựa theo liên hoàn mã đại tài giặc cỏ. Nhưng về sau bị Tống Giang phái người xuống núi cho những cái kia quân mã ăn thuốc xổ, sau đó đương Hồ Diên Chúc lần nữa xuất chiến thời điểm, thì là bởi vì chiến mã tiêu chảy mà bị Tống Giang đại phá liên hoàn ngựa trận, đồng thời bắt làm tù binh phó tướng Hàn Thao cùng bành tợn thương Hồ Diên Chúc dẫn tàn binh bại tướng một đường hướng Thanh Châu chạy trốn, mà Tống Giang thì cũng là mang đám người truy sát ra Lương Sơn.

Tần Ngạo Thiên một đoàn người vừa đi vào Tế Châu cảnh nội, chính là nhìn thấy phía trước bụi đất tung bay, hình như có đại đội nhân mã đi tới. Tần Ngạo Thiên lập tức hạ lệnh toàn viên ngay tại chỗ đề phòng, mặc kệ người đến người nào, cẩn thận mới có thể khiến đến vạn năm thuyền. Mà khi Tần Ngạo Thiên hơn ngàn người bày xong trận thế trận địa sẵn sàng đón quân địch thời điểm, phía trước chạy tán loạn mà đến Hồ Diên Chúc bộ đội thì là xuất hiện ở Tần Ngạo Thiên trước mắt. Đương Hồ Diên Chúc nhìn thấy trận địa sẵn sàng đón quân địch Tần Ngạo Thiên một nhóm về sau, thì là ghen ngào hô lớn "Chẳng lẽ là lão thiên muốn vong ngã sao!"

Tần Ngạo Thiên mặc dù không có gặp qua Hồ Diên Chúc, cũng không biết hắn, nhưng hắn lại là nhận biết Hồ Diên Chúc vũ khí, kia hai đầu roi sắt. Kết hợp với một chút nơi đây khoảng cách Lương Sơn Bạc không xa, như vậy trước mắt chỉ này chạy tán loạn bộ đội rất có thể chính là chinh phạt Lương Sơn Bạc Hồ Diên Chúc đại quân.

Nghĩ đến đây, Tần Ngạo Thiên vội vàng cao giọng hỏi "Là Hồ Diên tướng quân sao? Mỗ là Đại Tống Văn Huy tướng quân Tần Ngạo Thiên, vô ý đi ngang qua nơi đây, cũng vô ác ý, còn xin Hồ Diên tướng quân lại thoải mái tinh thần."

Nghe Tần Ngạo Thiên tự giới thiệu về sau, Hồ Diên Chúc chính là yên lòng, cao giọng hô "Văn Huy tướng quân, hạ quan chính là Hồ Diên Chúc, trước đó từ ở chiến sự bất lợi, bại vào đám kia giặc cỏ chỉ thủ, trong lúc bối rối, trốn đến nơi đây, va chạm tướng quân, còn mời tướng quân chớ trách."

Tần Ngạo Thiên khoát tay cười nói "Không sao không sao, Hồ Diên tướng quân nhưng dẫn đầu dưới trướng nhân mã tới trước quân ta sau lưng tạm thời tránh né, để ta tới gặp một lần đám kia giặc cỏ." Hồ Diên Chúc nghe được lời này, cũng là tinh thần tỉnh táo, nói "Tướng quân, ta Hồ Diên Chúc cũng không phải thứ hèn nhát, liền để cho ta tới cùng tướng quân cùng nhau nghênh kích đám kia giặc cỏ đi." Tần Ngạo Thiên nhìn xem Hồ Diên Chúc kia quyết tuyệt ánh mắt, cũng là không tiện cự tuyệt, liền gật đầu đồng ý để đi theo mình nghênh chiến Tống Giang.

Ngay tại Tần Ngạo Thiên cùng Hồ Diên Chúc lại sửa sang lại đội ngũ về sau, ở phía sau theo sát Tống Giang một đám liền chạy tới nơi này. Đương

Tổng Giang thấy được dẫn đầu Tàn Ngao Thiên về sau, cảm thấy kinh hãi "Tàn Ngao Thiên? Hắn tại sao lại ở chỗ này?" Bởi vì trước đó Tổng Giang tại Tàn Ngao Thiên thủ hạ ném qua không chỉ một lần thua thiệt, cho nên dẫn đến hắn bây giờ thấy Tàn Ngao Thiên thời điểm liền sẽ không tự giác khẩn trương lên.

Nhưng sau đó lại nghĩ lại, khi đó thực lực của mình còn chưa đủ lớn mạnh, dưới mắt cũng không đồng dạng, mình bây giờ thế nhưng là Lương Sơn chủ, mà trên núi cũng là còn có ba mươi hai vị đầu lĩnh, đã đưa thân tại Trung Nguyên bốn khẩu một trong. Mặc dù lần này mình xuống núi truy kích Hồ Diên Chúc mang binh tướng cũng không nhiều, nhưng cũng sẽ không là Tàn Ngao Thiên cái này hơn một ngàn người có thể ngăn trở, nói không chừng mình lần này còn có thể rửa sạch nhục nhã cũng khó nói.

Tổng Giang nghĩ thông suốt sự tình lợi và hại, liền không còn hoảng loạn lên, mà là xông Tàn Ngao Thiên cất giọng nói "Tàn tướng quân, nhiều ngày không thấy, không biết tướng quân gần đây vừa vận rất tốt a?" Nhìn xem Tổng Giang kia làm ra vẻ biểu lộ, Tàn Ngao Thiên chán ghét trả lời "Hừ, ta tại phương bắc một lần cùng người Liêu tác chiến, thời gian này lại há có thể có người Tổng đầu lĩnh qua tốt đâu? Không biết Tổng đầu lĩnh người qua được chứ? Có hay không nửa đêm thời điểm bị những cái kia chết oan oan hồn chỗ tìm tới a?"

Tổng Giang nghe được Tàn Ngao Thiên kia mang theo châm chọc ngữ khí, liền nghĩ tới trước đó tại Thanh Châu lúc bị Tàn Ngao Thiên chỗ làm hỏng chuyện tốt, chính là cả giận hờn một tiếng, sau đó chính là hạ lệnh "Người tới, đi đem cái này Đại Tổng Vân Huy tướng quân bắt lại cho ta, áp về sơn trại bên trong đi, để cho quân hùng thiên hạ biết ta Lương Sơn uy danh!" Nghe được Tổng Giang mê hoặc, dưới trướng chúng lâu la đều là theo chân lộn xộn mà rống lên kêu lên.

Mà đúng lúc này, một mực theo sát Tổng Giang Yên Thuận từ trong đám người nhảy ra ngoài, quát lớn "Tàn Ngao Thiên, hôm nay ta sẽ vì ta kia Vương Anh hiền đệ cùng Trịnh Thiên Thọ hiền đệ báo thù, nạp mạng đi đi! Các huynh đệ, giết a!" Mặc dù Yên Thuận kêu là muốn vì huynh đệ của mình báo thù, nhưng hắn cũng không phải là mình một cái đi lên, mà là mang theo dưới trướng đám người cùng nhau giết tiến lên, thấy Tàn Ngao Thiên cười lạnh liên tục.

Nhìn Yên Thuận mình lên trước vọt tới trước trận, Tổng Giang sợ có sai lầm, chính là cấp lệnh tại uống ngựa xuyên thu lại 'Hỏa nhãn Toan Nghê' đằng bay cùng tại hoàng môn núi thu lại 'Ma mây Kim Sĩ' Âu bằng tiến lên áp trận. Cái này đằng bay cùng Âu bằng đều là đem hảo thủ, lại đều từng xuất thân trong quân, đằng bay khiến cho một tay Lưu Tinh Chùy đến đánh đầu thắng đó, trên núi chưa có người là đối thủ của hắn. Mà Âu bằng càng từng là triều đình trấn giữ đại giang sĩ quan, võ nghệ cũng là cực kỳ xuất chúng, hai người trước đó đều một mực thâm thụ Tổng liếc, cho nên Tổng Giang lần xuống núi này cũng là đem hai người này cho mang ra ngoài, Tổng Giang tin tưởng, có hai bọn họ lại thêm võ nghệ không kém Yên Thuận, nhất định sẽ đem bọn này tàn binh bại tướng đều cảm xuống.

Nhưng Tổng Giang vẫn là quá coi thường Tàn Ngao Thiên, chỉ gặp Tàn Ngao Thiên cũng không có xuất chiến, mà là tránh trong đám người hét lớn một tiếng "Động thủ!" Sau đó kia một ngàn đoàn bài tay chính là tại hạng mạo xưng Lý Cồn hai người dẫn đầu hạ nhanh chóng vận chuyển lại, lấy kia to lớn đoàn bài phòng hộ bên ngoài, để Yên Thuận đám người không có chỗ xuống tay. Mà tại nhân rồi bên trong, ở phía sau một loạt đoàn bài thủ môn liền sẽ ném đến phi đao cùng tiêu thương, khiến Lương Sơn chúng lâu la từ thương vô số.

Nhìn xem Yên Thuận bọn hắn thân hăm hiềm cảnh, một mực sau lưng Tổng Giang hắc đại hán không chờ được, liền muốn tiến lên đánh tới, trợ Yên Thuận bọn người phá trận. Chỉ nghe hắn nói "Ca ca, để Thiết Ngưu ra trận đi." Người này chính là Tổng Giang tại Giang Châu thu đáng tin tiểu đệ, 'Hắc Toàn Phong' Lý Quý. Tay hắn nắm hai thanh ngắn chuỗi đại phủ, không biết lấy được nhiều ít quan dân tính mệnh, có thể nói là cái chính công ác ma giết người.

Tổng Giang tự nhiên biết Lý Quý thực lực, đồng thời tin tưởng, chỉ cần phái hắn ra trận, Tàn Ngao Thiên kia thuận trận nhất định sẽ rất nhanh bị phá. Thế nhưng là Tổng Giang không dám thả Lý Quý rồi đi mình nữa bước, bởi vì hắn vẫn là đối Tàn Ngao Thiên có chỗ cảnh giới, cho nên hắn là nhất định phải đem Lý Quý lưu lại bên cạnh mình đến bảo vệ mình an toàn. Tại chính là nói "Thiết Ngưu, không nóng nảy, vẫn chưa tới người ra trận thời điểm, chờ một chút, ta nhất định sẽ tìm cái thời gian đến để người giết thống khoái."

Lúc đầu nghe được trước đó, Lý Quý là không cam lòng, thế nhưng là nghe tới Tổng Giang nói sẽ tìm một cơ hội đến để cho mình giết thống khoái, liền lại ha ha cười vui vẻ.

Mà lúc này tại phía trước xông trận Yên Thuận bọn người thế nhưng là lâm vào khổ chiến, sau đó, Yên Thuận, Âu bằng, đằng bay ba người gom lại một chỗ, liền nghe đằng bay nói "Ba người chúng ta hợp lực một chỗ, đem hắn cái này mai rùa đánh ra một lỗ hồng tới." Yên Thuận Âu bằng hai người đều là gạt đầu ứng hòa, sau đó ba người nhìn kỹ một chỗ, chính là cùng nhau vọt tới. Chỉ gặp Âu bằng đầu tiên là dùng trong tay thiết thương tìm tới hai cái đoàn bài bên trong không khe hở đâm đi vào, sau đó chính là lại tại hướng nghiêng phía trên ra sức vẩy một cái, chỗ kia thuận trận chính là xuất hiện bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 180: Lui Dịch

Mà liền tại Âu Bằng đem đoàn bài thuận trận lấy ra buông lỏng về sau, Đặng Phi chính là chuyển trong tay Lưu Tinh Chùy, mãnh liệt hướng kia buông lỏng chỗ nên xuống. Cùng lúc đó, kia Yên Thuận lại là trợ lực chạy đến chỗ kia, sau đó ra sức nhảy lên, tại không trung hoa lệ xoay người, sau đó liền là lúc sau lưng làm vũ khí, đối chỗ kia thuận trận tạo thành mãnh liệt va chạm. Cuối cùng, tại ba người ra sức hợp kích phía dưới, đoàn kia bài thuận trận rốt cục bị phá vỡ một lỗ hổng tới.

Tần Ngạo Thiên nhìn xem ba người biểu hiện, vui vẻ gật đầu nói "Ừm, cái này Đặng Phi cùng Âu Bằng cũng là một nhân tài, lưu tại Tống Giang tên kia trên tay lại là đáng tiếc." Yên Thuận ba người gặp rốt cục mở ra lỗ hổng về sau mừng rỡ không thôi, liền vội vàng mang theo chỗ gần thủ hạ giết tới nội bộ đi. Tống Giang gặp Yên Thuận ba người phá Tần Ngạo Thiên thuận trận cũng là vui vẻ không thôi, liền phát tay khiến nói ". Toàn quân tiến công!" Sau đó, cùng nó cùng nhau xuống núi Mã Lâm, Mục Hoảng, Lý Tuấn, Trương Thuận. Dương Lâm nắm cái đầu lĩnh liền cùng nhau hô, dẫn người liền xông ra ngoài.

Thế nhưng là Tống Giang lại không nghĩ rằng, ngay tại Yên Thuận bọn người giết tiến đoàn kia bài trong trận, bọn hán chính là gặp Tần Ngạo Thiên trên tay cường lực nhất bộ đội, Lang vệ mãnh liệt tiến công. Dương Mã Lâm một đoàn người giết tới trước trận thời điểm, lúc trước chỗ kia lỗ hổng cũng là bị đoàn bài thủ môn khép lại, đem Yên Thuận ba người vững vàng giam ở bên trong tiếp nhận Lang vệ nhóm đồ sát. Mà cùng lúc đó, lúc trước bị Tần Ngạo Thiên lưu lại Hồ Diên Chúc một nhóm cũng là tại đoàn bài thuận trận về sau thoát ra, mang theo vô tận hận ý, hướng những cái kia lâu la Bình nhóm hung hăng đánh tới.

Coi như chiến trường một mảnh giằng co thời điểm, Tần Ngạo Thiên cũng là từ đoàn bài thuận trận bên trong giết ra, ở sau lưng hán cùng theo, chính là thượng tướng Loạn Đình Ngọc, Võ Tông hai người. Chỉ gặp ba người bọn họ lấy thế sét đánh lôi đình qua lại trong đám người, trực chỉ Tống Giang mà đi. Tống Giang kinh hãi, vội vàng hô "Thiết Ngu cứu ta!" Nghe được Tống Giang tiếng kêu cứu, giết đến đang vui Lý Quỷ chính là xông lại, đồng thời hô lớn "Ca ca chớ hoảng sợ, Lý Quỷ đến."

Nói, chính là xông ra, ngăn tại Tần Ngạo Thiên trước người, nhưng Tần Ngạo Thiên lại là nhìn cũng chưa từng nhìn hán một chút, trực tiếp quay đầu nói với Võ Tông "Võ Tông hiền đệ, cái này tên lỗ mãng liền giao cho ngươi." Võ Tông gật đầu nói "Yên tâm đi, Thiên ca." Sau đó, chính là quơ song đao hướng Lý Quỷ chém tới, mà Lý Quỷ cũng là vội vàng giơ lên hai lưỡi búa đến cùng nó đối chiến. Chỉ thấy hai người tại trong loạn quân, song đao đối hai lưỡi búa, đánh cho là túi bụi.

Ngăn lại Lý Quỷ Tần Ngạo Thiên lại là tiếp tục hướng phía trước đánh tới, Tống Giang cuống quýt chạy trốn tại trong đám người, la hét cứu mạng. Mà nghe được Tống Giang kêu cứu, mới ném lên núi tới 'Bệnh quan tặc' Dương Hùng cùng 'Liều mạng Tam Lang' Thạch Tú hai người thì là từ trong đám người nhảy ra, đem Tần Ngạo Thiên cùng Loạn Đình Ngọc hai người ngăn lại, đồng thời nói "Đây, các ngươi đừng tổn thương ca ca ta, lại nhìn huynh đệ chúng ta lấy ngươi mạng chó." Nói, chính là hướng về phía trước giết tới đây.

Tống Giang gặp Tần Ngạo Thiên rốt cục bị ngăn lại, lúc này mới yên lòng lại, hai tay xoa ngực, vì chính mình thuận hạ khí. Mà lúc này, tại kia trên chiến trường, Hồ Diên Chúc một thân một mình nghênh chiến Mã Lâm, Mục Hoảng cùng Lý Tuấn ba người đồng thời không rơi vào thế hạ phong, có thể thấy được nó trước thế nhưng là bởi vì chiến mã tiêu chảy dẫn đến chiến bại một chuyện toàn một bụng lửa, dưới mắt rốt cục có thể tiết, trong tay song roi vung hồ hồ sinh phong, ngược lại là khó cùng nó đối chiến ba người.

Mà tại đoàn kia bài thuận trận bên trong, hạng mạo xưng Lý Cồn hai người phân biệt đối mặt Âu Bằng cùng Đặng Phi, chia làm hai đôi chém giết tại một chỗ. Mặc dù thứ hai nhân thủ bên trên công phu không địch lại Âu Bằng Đặng Phi, nhưng hai bọn họ đoàn bài phòng hộ cực kỳ đúng chỗ, lại thêm phi đao cùng tiêu thương không ngừng ném, thực cũng đã kia Âu Bằng Đặng Phi hai người không chiếm được chỗ tốt. Mà Yên Thuận thì liền không có tốt số như vậy, bởi vì cùng nó đối chiến, là Lang vệ bên trong Từ Trọng cùng Tôn Tài hai người, hai người này liền thủ, đem Yên Thuận đánh cho là liên tục bại lui, vết thương trên người cũng là càng ngày càng nhiều, không ngừng chảy máu.

Tại kia thuận trận bên ngoài, phải kể là Võ Tông cùng Lý Quỷ giữa hai người chiến đấu chói mắt nhất, có thể là bởi vì hai người đều là lực lớn người, cho nên hai người lúc giao thủ tiếng đánh nhau cực kỳ lớn, đồng thời khiến cho tại hai người chung quanh không dám có bất kỳ bên nào người cảm tới gần. Lý Quỷ loạn xạ kêu la, mang theo hai lưỡi búa không có chút nào quy tắc đối Võ Tông dừng lại chém lung tung, mà Võ Tông mặc dù nhìn bề ngoài là một mối ứng chiến, nhưng hai mắt lại là một mực tại tìm kiếm Lý Quỷ sơ hở chỗ.

Rốt cục, Võ Tông hiện Lý Quỷ dưới chân không vững cái này sơ hở, tại chính là chuyên công Lý Quỷ dưới chân. Vương bài tuyệt chiêu Ngọc Hoàn bước uyên ương chân xuất ra, để kia Lý Quỷ chống đỡ không được, cuối cùng vẫn là bị Võ Tông chỗ đánh ngã, về sau chính là bị Võ Tông để lên thân đi, giơ cao thiết quyền chính là đập xuống. Phải biết, Võ Tông nắm nắm thể nhưng là đánh chết quá mạnh hổ, liền cái này mấy quyền xuống dưới, chính là đánh cho Lý Quỷ choáng đầu hoa mắt, không ngừng chảy máu.

Một mối Tống Giang thấu qua đám người thấy được tại kia không trong đất bị Võ Tông chỗ đánh ngã Lý Quỷ đến, kinh hãi không thôi, quay đầu lại nhìn kia Dương Hùng Thạch Tú hai người cũng không phải Tần Ngạo Thiên Loạn Đình Ngọc đối thủ, chính là vội vàng cao giọng hô "Truyền ta quân lệnh, bây giờ thu binh, lui về sơn trại!" Nghe được Tống Giang hiệu lệnh, lính liền lạc điên cuồng đập đồng la. Keng keng tiếng chiêng vang vọng chân trời, sau đó Lương Sơn đám người chính là nhao nhao lui tán mà đi.

Vừa bị Tần Ngạo Thiên cùng Loạn Đình Ngọc chỗ đánh bại Dương Hùng cùng Thạch Tú hai người hướng Tần Ngạo Thiên hai người lạnh nhìn lại, liền nghe được Tần Ngạo Thiên nói "Hai người các ngươi là cái hảo hán, ta sẽ không làm khó các ngươi, đi thôi, hi vọng lại lần gặp gỡ lúc, chúng ta không phải lấy địch nhân thân phận. Nhớ kỹ, ta Tần Ngạo Thiên đại doanh, tùy thời vì các ngươi rộng mở." Nghe Tần Ngạo Thiên về sau, Dương Hùng cùng Thạch Tú hai người liếc nhau, sau đó chính là nói một tiếng sơn thủy có gặp lại, chính là cùng nhau thôi lui.

Mà tại Dương Hùng Thạch Tú lui sau khi đi, Tần Ngạo Thiên thì là thấy được ngay tại hành hung Lý Quỷ Võ Tông, liền vội vàng chặn lại nói "Võ Tông huynh đệ trước dừng tay!" Nghe được Tần Ngạo Thiên ngăn lại âm thanh, Võ Tông cái này mới dừng lại đập nện. Mà lúc này, Lý Quỷ thì là đầu óc choáng váng từ dưới đất bò dậy, nhìn thoáng qua rút đi người một nhà, liền nói với Võ Tông một câu "Ngươi cho đại gia ta chờ lấy!" Sau đó chính là chạy ra đi.

Võ Tòng còn muốn đuổi theo, lại bị Tần Ngạo Thiên chỗ ngăn lại, nói ". Không nên đuổi, địch nhân dù sao nhân số đông đảo, không phải chúng ta một ngum có thể ăn, vẫn là chờ cơ hội a." Sau đó lại hướng về sau cười nhìn thoáng qua, chính là nói "Huống chi, chúng ta cũng không phải là không thu hoạch được gì." Võ Tòng theo Tần Ngạo Thiên ánh mắt nhìn lại, đã thấy tại đoàn bài thuận trong trận, Yến Thuận, Âu Bằng, Đặng Phi ba người đều bị Lang vệ nhóm chối trật lại cho dất đi qua.

Tần Ngạo Thiên cười nhìn nói với Yến Thuận "'Cầm Mao Hồ", đã lâu không gặp a." Yến Thuận nhìn trước mắt cừu nhân này, trợn mắt tròn xoe quát "Hừ, Tần Ngạo Thiên, có bản lĩnh ngươi liền giết lão tử, bót ở chỗ này gây lão tử tâm phiền." Tần Ngạo Thiên thì là cười lạnh nói "Ngươi yên tâm, ta là nhất định sẽ đưa ngươi đi gặp ngươi hai vị kia huynh đệ, bắt quá lại không phải hiện tại."

Sau đó, liền là gọi tới Hồ Diên Chúc nói ". Hồ Diên tướng quân, trước đó nghe ngươi nói ngươi dưới trướng phó tướng bị Lương Sơn tặc nhân cầm đi, dưới mắt cái này ba cái đầu lĩnh, liền chính dễ dàng đem kia bị bắt tướng quân đổi về, Hồ Diên tướng quân liền thu cắt đi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181 : Tiến Vào Tế Châu

Hồ Diên Chúc gặp Tần Ngạo Thiên vậy mà nhớ rõ mình trước đó lời nói, đồng thời còn đem đề ở trong lòng, còn vì chính mình bắt được địch nhân đầu lĩnh đến vì chính mình đi đổi về bộ hạ. Trong lòng cảm động không thôi, liền lòng tràn đầy kích động bái nói ". Mặt tướng đa tạ Tần tướng quân đại ân." Tần Ngạo Thiên thì là vội vàng đỡ dậy Hồ Diên Chúc nói ". Hồ Diên tướng quân mau mau xin đứng lên, ngươi ta đều là vì triều đình làm việc, chút chuyện nhỏ này không cần chú ý."

Hồ Diên Chúc đứng dậy về sau, chính là nói "Tần tướng quân thật sự là khách khí, không biết Tần tướng quân về sau có tính toán gì không?" Tần Ngạo Thiên chính là nói "Thực không dám giấu giếm, kỳ thật ta lần này đến đây, là có sự tình khác phải xử lý, nếu như Hồ Diên tướng quân muốn nào đó lưu lại cùng ngươi cùng nhau đi chinh phạt Lương Sơn cường đạo, khả năng Tần mỗ sẽ để cho tướng quân ngươi thất vọng." Quả nhiên, nghe Tần Ngạo Thiên uyên chuyển lí do thoái thác về sau, Hồ Diên Chúc hoàn toàn chính xác toát ra vẻ thất vọng.

Sau đó Hồ Diên Chúc lại là nói "Vì sao Tần tướng quân không muốn cùng ta cùng nhau đi chinh phạt Lương Sơn tặc nhân đâu? Đến lúc đó đạt được công tích, ta cũng sẽ hướng lên báo cáo tướng quân chi công. Còn mời tướng quân suy tính một chút." Tần Ngạo Thiên thì là nói "Nhưng ta vốn là hần là tại phương bắc trấn thủ biên cương, nếu như lúc này tùy ngươi đi chinh phạt Lương Sơn tặc nhân, chẳng phải là làm trái thánh chỉ?" "Cái này" nghe được Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Hồ Diên Chúc cũng không biết nên đáp lại ra sao là tốt.

Sau đó Tần Ngạo Thiên chính là nói "Bất quá, Hồ Diên tướng quân, từ bản tướng đến vì ngươi chỉ con đường sáng đi, ngươi đổi về bộ hạ tướng quân về sau trước dẫn người đi Thanh Châu đi chinh đồn một phen. Đợi Tần mỗ sự tình làm thỏa đáng về sau, có lẽ sẽ tiến về Thanh Châu tụ lại, đến lúc đó Hồ Diên tướng quân lại nơi lấy tặc sự tình đi." Hồ Diên nghe xong chấp tay bái đạo "Đa tạ Tướng quân chi điểm, vậy lão phu liền xin được cáo lui trước." Tần Ngạo Thiên mỉm cười hướng gật đầu, sau đó, Hồ Diên Chúc chính là mang theo dưới trướng đám người cùng Tần Ngạo Thiên giao cho mình ba cái lương sơn đầu lĩnh hướng Thanh Châu bước đi.

Tại Hồ Diên Chúc sau khi đi, Võ Tòng chính là không hiểu hỏi "Thiên ca, vừa rồi ngươi vì cái gì không có đáp ứng kia Hồ Diên Chúc thỉnh cầu đâu?" Tần Ngạo Thiên thì là nói "Không muốn quên chúng ta lần này đến đây là vì cái gì, không phải là vì đám kia giặc cỏ." Võ Tòng sau đó suy nghĩ một chút, liền không nói nữa. Mà còn có một nguyên nhân Tần Ngạo Thiên chưa hề nói, kia chính là mình nếu là đáp ứng Hồ Diên Chúc, vậy mình không phải liền là muốn tự hạ thân phận, muốn tại Hồ Diên Chúc thủ hạ làm việc sao, như vậy sao được.

Sau đó, Tần Ngạo Thiên chính là mang đám người rời đi nơi đây, hướng Tế Châu phương hướng bước đi. Mà lúc này kia Tống Giang bọn người trốn ra không biết bao xa, sau đó kiểm lại một chút nhân số, chính là phát hiện trận chiến này chẳng những hao tổn Yến Thuận, Âu Bằng, Đặng bay ba vị này đầu lĩnh, càng là gây mấy trăm quân tốt, mà lại Lý Quý cũng là đầu bị đánh phải trọng thương không thôi, nguyên vốn là có chút không hiệu nghiệm Lý Quý hiện làm việc càng như thằng bé con.

Mục hoàng đi lên phía trước hỏi thăm Tống Giang nói ". Ca ca, dưới mắt quân ta tổn thất ba vị đầu lĩnh, mà lại lương thảo lại tại chạy trốn thời điểm không biết bị ném tới nơi nào, hiện tại các tướng sĩ vừa mệt vừa đói, không biết nên làm thế nào cho phải, phải chăng về núi a?" Tống Giang như thế nào sẽ cứ như vậy đẩy bụi đất trở về, đây không phải là làm trái hần anh ninh thần võ hình tượng sao, mặt mũi kia của hần để nơi nào a.

Thế là, Tống Giang chính là ra về trấn định nói ". Trước không nên kinh hoảng, chúng ta trên tay còn có từ Hồ Diên Chúc xử sở tù binh Hàn Thao cùng Bành Cơ hai người, tin tưởng Tần Ngạo Thiên hần là sẽ không làm khó ba vị đầu lĩnh. Ngươi trước phái người về núi thượng truyền lời nói, đi đem kia hai cái quân Tống tù binh cho tiến xuống núi đến, đặt ở quân ta trong đại trướng. Về sau, chúng ta liền yên lặng chờ lấy Tần Ngạo Thiên cùng chúng ta trao đổi tù binh đi."

"Phải" mục hoàng nghe xong liền muốn ly khai, sau đó Tống Giang lại là nói "Chậm rãi." Mục hoàng quay đầu hỏi "Không biết ca ca còn có gì phân phó?" Liền nghe Tống Giang nói "Ngươi lại phái người đi tìm hiểu một chút, nơi này là địa phương nào, có cái gì đại hộ nhân gia. Chúng ta cũng phải trước giải

quyết một cái lương thực vấn đề." Nghe Tống Giang nói như vậy, mục hoàng chính là mừng rỡ chấp tay nói "Vâng, ca ca, ta cái này tự mình dẫn người đi điều tra bốn phía."

Mà lúc này, Tần Ngao Thiên cũng là tiến vào Tế Châu thành nội. Tri phủ đại nhân Trương Thúc Dạ nghe nói Tần Ngao Thiên trở về về sau, chính là vui vẻ xuất phủ trước tới đón tiếp Tần Ngao Thiên đồng thời đem nó cho đón về trong phủ. Tần Ngao Thiên đem dưới trướng chúng binh tướng an trí đến trong thành sân huấn luyện sau chính là theo Trương Thúc Dạ cùng nhau đi đến trong phủ làm khách.

Tới phủ Thái Thú về sau, Tần Ngao Thiên chính là đứng dậy đối Trương Thúc Dạ bái nói ". Tần mỗ không tại thời điểm, đa tạ đại nhân đối Sur Sur chiếu cố, Tần mỗ cảm kích khôn cùng, còn xin Tri phủ đại nhân thụ Tần mỗ cúi đầu." Nói chính là hướng Trương Thúc Dạ bái xuống dưới, Trương Thúc Dạ cũng là liền vội vàng đứng lên muốn đem Tần Ngao Thiên đỡ dậy, coi như bằng Trương Thúc Dạ khí lực, lại làm sao có thể ngăn cản lại được Tần Ngao Thiên đâu, thế là Tần Ngao Thiên liền thuận lợi bái một chút Trương Thúc Dạ.

Đội Tần Ngao Thiên ngồi dậy về sau, Trương Thúc Dạ chính là nói "Tần tướng quân nói quá lời, dưới mắt Tần tướng quân người thế nhưng là ta Đại Tống anh hùng, càng vẫn là Thánh thượng Tuyên Uy phò mã, hạ quan có tài đức gì, làm sao có thể nhận được lên tướng quân cái này cúi đầu đâu, Tần tướng quân người đây không phải gây sát lão phu nha." Tần Ngao Thiên lại là lắc đầu nói "Không, chỉ bằng Tri phủ đại nhân ngài đối Sur Sur chiếu cố, cũng đủ để gánh chịu nỗi Tần mỗ cái này cúi đầu."

Trương Thúc Dạ nghe xong liền cũng không còn việc này bên trên lại nói nhiều, chính là hỏi "Không biết Tần tướng quân lần này trở về, không biết có chuyện gì a?" Mặc dù Tần Ngao Thiên muốn tìm quặng sắt đây là bí mật, bất quá Trương Thúc Dạ làm người, hẳn vẫn còn tin được, huống chi Trương Thúc Dạ từ lâu bị mình kéo lên xe đến, cho nên Tần Ngao Thiên liền đem mình lần này đến đây mục đích đều nói cùng Trương Thúc Dạ nghe, đồng thời hi vọng Trương Thúc Dạ có thể vì chính mình cung cấp chút manh mối.

Mà Trương Thúc Dạ cũng đích thật là không để cho Tần Ngao Thiên thất vọng, đang nghe xong Tần Ngao Thiên ý đồ đến về sau, liền lập tức nói "Tốt, Tần tướng quân người lại ở đây hơi dừng mấy ngày, lão phu cái này thêm phái nhân thủ đi là quân điều tra quặng sắt sự tình, đợi đến có chỗ mặt mày, định sẽ đích thân cáo tri tướng quân." Tần Ngao Thiên thì là đứng dậy bái nói ". Tần mỗ ở đây cảm ơn Tri phủ đại nhân, như thế, vậy liền làm phiền Tri phủ đại nhân phí tâm."

Trương Thúc Dạ thì là vừa cười vừa nói "Không sao, Tần tướng quân người một mực an tâm ở chỗ này thuận tiện." Về sau, chính là tìm người đến vì Tần Ngao Thiên an bài phòng ốc ở lại, về sau liền ra ngoài an bài nhân thủ đi vì Tần Ngao Thiên tìm hiểu tin tức đi.

Mà sáng sớm ngày thứ hai thời điểm, Loan Đình Ngọc, Chúc Long, Hồ Thành, Hồ Tam Nương còn có Võ Tông hết thấy năm người cùng nhau hướng Tần Ngao Thiên chờ lệnh, muốn về đọc Long Cương văn an một phen trong nhà, Tần Ngao Thiên cũng là gật đầu đáp ứng, dù sao đây là Tần Ngao Thiên trước khi tới liền đã đáp ứng hạ, sau đó Võ Tông năm người chính là cùng nhau ra Tế Châu thành, hướng đọc Long Cương bước đi.

Mà nhưng vào lúc này, kia mục hoàng cũng là dẫn người tìm hiểu tốt nơi đây là vì sao chỗ, liền hướng Tống Giang báo cáo "Khởi bẩm ca ca, tiểu đệ đã đánh tra rõ ràng, nơi này tên là độc Long Cương, cương vị bên trên có tam đại trang, theo thứ tự là Chúc gia trang, Lý gia trang cùng Hồ gia trang. Trên làng đều là gia đình giàu có, lương thực vàng bạc đông đảo, còn xin ca ca hạ lệnh."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182 : Lý Gia Trang Lý Ứng

Tống Giang nghe được tin tức này sau cực kì cao hứng, chính là nói "Nhanh đi đem các huynh đệ triệu tập lại, chúng ta cái này đi đánh trang mọn lương." Nghe được Tống Giang hiệu lệnh, mục hoàng cũng là mừng rỡ đáp lại nói "Vâng, ca ca, ta cái này đi." Tại mục hoàng rời đi về sau, Tống Giang thì là cười tự nhủ "Hừ, xem ra thật sự là trời cũng giúp ta, lần này mặc dù không có đem kia Hồ Diên Chúc cầm xuống thu nhập trong trướng, bất quá cũng may có cái này ba cái trang tử, chờ mọn đến lương thực về sau cũng tốt hướng các huynh đệ bàn giao."

Lúc này kia Hồ Diên Chúc cũng là đã đến kia Thanh Châu, đợi thấy qua Thanh Châu Tri phủ Mộ Dung Ngạn đạt nói rõ ý đồ đến về sau, Mộ Dung Ngạn đạt biểu thị mười phần hoan nghênh Hồ Diên Chúc, đồng thời lưu Hồ Diên Chúc tại Thanh Châu đi đầu tình đường một đoạn thời gian, mình lại phái người ra ngoài vì Hồ Diên Chúc hướng Lương Sơn đưa tin nói trao đổi tù binh một chuyện.

Nguyên lai tại Tần Ngao Thiên rời đi Thanh Châu về sau, Thanh Châu chỉ huy ti thống nhất quản lý Tần Minh thế lực chính là bành trướng lên, có thể là trong thành đám người nhìn ra cùng Tần tướng quân đi gần, mà lại cũng đều là họ Tần, mà lại võ nghệ cao cường, liền tự mình tối tự cho là Tần Minh là Tần Ngao Thiên thân thích huynh đệ đâu, tại là bất kể văn thần võ tướng, đều nhao nhao hướng Tần Minh vậy liền ném đi, mà chính mình cái này Thanh Châu Tri phủ ngược lại là có vẻ hơi xấu hổ.

Mà bây giờ lại tới một cái võ nghệ cùng Tần Minh xê xích không bao nhiêu, mà lại lại là danh môn chi hậu Hồ Diên Chúc, Mộ Dung Ngạn đạt tự nhiên là muốn lôi kéo được. Đồng thời hi vọng đem Hồ Diên Chúc cho lưu tại Thanh Châu nâng đỡ, lấy cùng Tần Minh chống lại. Chỉ là kỳ thật Mộ Dung Ngạn

đạt cũng không biết, Hồ Diên Chúc đến Thanh Châu chỉ là Tàn ngao ý của trời mà thôi, mà lại Tàn Minh cũng là nghe lệnh của Tàn Ngao Thiên.

Lúc này Tống Giang mấy người cũng đã chậm rãi đi đến độc Long Cương phía trên, trông về phía xa liền có thể nhìn thấy chúc, Lý, Hồ ba trang chỗ. Tại chính là trước chỉ hướng bên tay trái Lý gia trang nói ". Các con, theo ta tiến đến kia Lý gia trang mượn lương." "A a a" theo chúng lâu la rống lên một tiếng, Tống Giang một nhóm chính là hướng kia Lý gia trang đánh tới.

Lúc này ở Lý gia trang bên trong, Lý Ứng ngồi tại trên đại sảnh chính đang đi học, liền gặp quân gia Đỗ Hưng tiến lên bái nói ". Trang chủ, không xong" Lý Ứng nghe xong đem sách khép lại bên trên, đứng lên nhũn mảy trách mắng "Hoảng hoảng trương trương còn thể thống gì, làm sao không xong a?" Đỗ Hưng chấp tay bái nói ". Trang chủ, nghe được thám tử hồi báo, tại trang ngoài có một đám nhân mã ngay tại hướng chúng ta Lý gia trang vọt tới, nghe nói chính là kia Lương Sơn cường đạo a."

"Lương Sơn cường đạo làm sao lại đến ta Lý gia trang đến?" Lý Ứng nghi ngờ nói. Thế nhưng lại không người trả lời, thế là Lý Ứng liền không suy nghĩ thêm nữa những cái kia, liền cùng Đỗ Hưng nói "Lấy ta vũ khí đến, ta muốn để bọn hán biết ta Lý Ứng lợi hại!" "Phải" Đỗ Hưng sau đó chính là đi đem Lý Ứng đầu kia đục sắt điểm thương thép lấy ra ngoài, đồng thời Lý Ứng còn đem mình năm khẩu phi đao giấu ở sau lưng, đợi đến chuẩn bị sẵn sàng, chính là đột lên binh tướng trở ra trang đi.

Lúc này đúng lúc gặp Tống Giang bọn người vừa vặn đi đến trước trang, được Tống Giang ánh mắt ra hiệu, mục hoảng chính là mở miệng la lớn "Lý gia trang người nghe, chúng ta là Lương Sơn hảo hán, trên đường gặp nơi này đến đây hướng trang chủ mượn lương lấy cần dùng gấp, mong rằng trang chủ có thể đáp ứng, ngày sau chúng ta chắc chắn sẽ cảm kích người Lý gia trang đại ân. Nếu như các người mình ngoan bất lĩnh, đợi đến ta công phá cửa trang ngày, chính là các người mệnh tang thời điểm."

Mục hoảng hung ác lời vừa nói dứt, liền gặp Lý gia trang đại môn chậm rãi mở ra, sau đó lấy Lý Ứng cầm đầu một đoàn nhân mã chính là trở ra trang bên ngoài triển khai trận thế tới. Lý Ứng cất giọng nói "Ta chính là Lý gia trang trang chủ, Lý Ứng, người xưng "Phước Thiên Điều", không biết các hạ lần này hưng binh đến đây, là có chuyện gì?"

Tống Giang xem xét Lý Ứng mặc đồ này, chính là biết đây cũng là cái không kém nhân vật, liền lên lòng yêu tài, chấp tay bái nói ". Tiểu khả Tống Giang, chính là Lương Sơn chi chủ, hôm nay lương thảo không tốt, đi đến đây, liền muốn hướng trang chủ mượn tới một chút lương thực đến tốt cung cấp chúng ta dùng ăn, Tống Giang vô cùng cảm kích."

Quân gia Đỗ Hưng nghe xong thì là trước khi nói ra "Nhưng các người là tặc, chúng ta trang chủ nếu là giúp đỡ các người, đó không phải là cùng triều đình làm đúng sao?" Nghe được Đỗ Hưng, Tống Giang còn không cần nói cái gì, ở sau lưng hán Lý Quỳnh chính là cá giận nói "Chúng ta đều là trên xà nhà phía trên hảo hán, cái gì tặc không tặc, người cái này tướng mạo xấu xí quái nhân chó nên ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ, cẩn thận gia gia đem người kia xấu xí đầu vụn xuống tới làm cái bô."

Mà Lý Quỳnh vừa dứt lời, tại bên cạnh mục hoảng liền là cười nhạo nói ". Ha ha, Lý Quỳnh huynh đệ, cái thằng này đáng đáp xấu như vậy, người nếu là dùng đầu của hán làm cái bô, liền không sợ trẻ quá đi tiểu đêm thời điểm hú đến sao?" Lý Quỳnh nghe xong, cảm thấy có lý, chính là khoát tay nói "Đúng, người đáng đáp xấu như vậy, ngay cả cho gia gia làm cái bô cơ hội đều không có." Nghe được Lý Quỳnh cùng mục hoảng trên chộc, Lương Sơn tất cả mọi người là cười to không thôi, mà kia Đỗ Hưng thì là tức đỏ mặt.

Lúc này Tống Giang vội vàng quay đầu lại răn dạy hai người nói ". Không được vô lễ" về sau lại là chấp tay hướng Lý Ứng bái nói ". Mới thù hạ của ta nhiều có đắc tội, Tống Giang ở chỗ này vì bọn họ hướng trang chủ bồi lễ." Lý Ứng thì là cười khoát tay nói "Hừ, Tống Giang lĩnh không cần như thế, ta liền đem chuyện xấu nói trước đi, cần lương ăn, không có, các người nếu là muốn động võ, Lý mỗ phụng bồi là được!" Lý Ứng vừa mới nói xong, ở sau lưng hán bị trên chộc Đỗ Hưng chính là thần khí hướng Tống Giang bọn người ưỡn ngực một cái hừ một tiếng.

Tống Giang gặp Lý Ứng dạng này, chính là đau lòng nói ". Ta quan Lý trang chủ đại tài, không đành lòng cùng người khởi hành, chẳng lẽ việc này liền thật nhất định phải binh nhưng tương hướng không thể sao?" Lý Ứng lại là cười lạnh nói "Tống Giang, người bót ở chỗ này làm bộ làm tịch, người tới nơi này không phải liền là đánh cho Lý mỗ trong trang lương thực chủ ý à. Ta cho người biết, kia lương thực là ta Lý gia trang chúng dân chúng tận tâm khổ khổ trồng ra tới, là một viên một hạt cũng sẽ không cho các người, người liền dẹp ý niệm này đi."

Gặp Lý Ứng vậy mà như thế không biết điều, Tống Giang cũng là trong lòng đại hận, chính là hạ lệnh "Tốt, đã người rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng đừng trách ta không khách khí, các huynh đệ, lương thực ngay tại Lý gia trang bên trong, đánh vỡ trang tử, lương thực rượu ngon nầy nữ, người người có phần, xông lên a!" Theo Tống Giang ra lệnh một tiếng, chúng lương sơn đầu lĩnh cùng bọn lâu la chính là xông về trước phong mã đi.

Bất quá ngay tại đám người về sau, Dương Hùng cùng Thạch Tú hai người lại là không cùng tiến lên, bọn hán nhìn xem phóng tới Lý gia trang Lương Sơn đám người, nói ". Ca ca, chẳng lẽ đây chính là chúng ta muốn sinh hoạt sao? Đây chính là cái gọi là hảo hán sao?" Tương đối chấp tính Thạch Tú nhìn xem những cái kia Lương Sơn đám người ghê tởm sắc mặt sau cùng Dương Hùng nói. Dương Hùng lại là thở dài một hơi, nói "Bây giờ không phải là trong quân không có lương thực sao, khả năng đây chính là dưới mắt biện pháp tốt nhất đi." Mặc dù trong lòng cũng là cùng Thạch Tú suy nghĩ, nhưng Dương Hùng vẫn là lừa mình dối người an ủi Thạch Tú nói.

Mà ở thời điểm này, hai người lại là nghe được hừ lạnh một tiếng ở sau lưng mình vang lên, quay đầu nhìn lại, đúng là 'Hỗn Giang Long' Lý Tuấn. Dương Hùng hai người không biết Lý Tuấn vì sao ở đây, có nghe hay không đến vừa rồi Thạch Tú lời nói, tại chính là khản trương lên hỏi "Lý Tuấn huynh đệ, người vì sao lại ở chỗ này, không có theo các ca ca đi công kích." Lý Tuấn thì là nói "Ta cùng các người đồng dạng, không đành lòng đối bách tính thông hạ sát thủ."

Chương 183 : Tạm Thời Lui Binh

Dương Hùng cùng Thạch Tú nghe xong Lý Tuấn câu chuyện, liền biết, đây cũng là cái cùng mình hảo hán. Lập tức liền cùng Lý Tuấn cùng nhau thờ dài một hơi, nói ". Cũng không biết bên trên Lương Sơn đến đến cùng phải hay không tốt nhất đường ra." Lý Tuấn thì là nhìn thoáng qua phía trước đang giao chiến Tống Giang bọn người, sau đó nói "Nơi đây không phải là nơi nói chuyện, không bằng chúng ta về phía sau nói đi." Về sau Dương Hùng cùng Thạch Tú cũng là nhẹ gật đầu, theo Lý Tuấn đi đến hậu viện đi thăm nháp hơn nữa trò chuyện.

Mà lúc này kia Lý Ứng đối mặt Tống Giang đám người công kích trên mặt cũng là không hề sợ hãi, chỉ gặp Mục Hoảng một ngựa đi đầu, vượt lên trước cùng Lý Ứng giao thủ với nhau. Hai người song súng đồng thời, đánh cho không phân cao thấp, đợi cho năm mươi hiệp về sau, Lý Ứng chậm rãi có chút chống đỡ không nổi, liền bán cái sơ hở, quay đầu ngựa lại hướng về sau bước đi. Mục Hoảng không biết là mà tính, vội vàng đuổi kịp đi, nhưng không ngờ Lý Ứng bỗng nhiên chuyển tay vừa bay đao bay tới, Mục Hoảng mắt thấy không tránh thoát, liền ngựa qua thân đi, rơi xuống ngựa.

Lý Ứng nhìn thấy Mục Hoảng rơi, lại không dám xác định có phải là hay không mà tính, thế là liền chỉ là gọi về Đỗ Hưng liền thu binh về tới trong trang. Mà kia ngã trên mặt đất Mục Hoảng bò lên về sau trên thân ngoại trừ những cái kia bụi đất bên ngoài lại là cũng không cái gì vết thương, cũng may mắn Lý Ứng cũng không có đuổi lên trước tới. Tống Giang gặp Lý Ứng bọn người thu binh về trang về sau, chính là sai người tạm thời đình chỉ tiến công Lý gia trang, đồng thời ngay tại chỗ đâm xuống doanh trại.

Kia Lý Ứng trở lại trong trang về sau thì là nói "Đám này Lương Sơn giặc cỏ còn thật sự là khó giải quyết, cùng ta giao chiến người kia võ nghệ cũng là không kém a." Đỗ Hưng cũng là gật đầu phụ họa nói "Còn có cái kia mở miệng chế giễu tiểu nhân cái kia hắc đại hán cũng là hết sức lợi hại, chúng ta có không ít tá điền chính là chết dưới tay hắn." Lý Ứng nghe xong chính là cúi đầu trầm tư, "Phải làm sao mới ổn đây".

Mà rút quân xuống tới Tống Giang bọn người đóng tốt doanh trại về sau, thì là tập hợp một chỗ thương nghị nói ". Làm sao bây giờ, ca ca, cái này Lý gia trang xem ra cũng không tốt đánh a, không nói đến cái kia thiện làm phi đao Lý gia trang chủ, chính là ngay cả những cái này phổ thông tá điền cũng đều không phải yếu ớt a, lại thêm chúng ta các huynh đệ lại là không có ăn cái gì, khó tránh khỏi có chút chống đỡ không nổi a, ca ca, làm sao bây giờ a?" Mã Lân nói.

Tống Giang sau đó suy tư một phen, chính là nói "Nhìn đến vẫn là chúng ta chuẩn bị không đầy đủ, dạng này, người lại đi đến phụ cận tìm hiểu một chút cái này độc Long Cương bên trên tình huống, nhìn xem cái khác hai trang thực lực như thế nào, thực sự công không được Lý gia trang, chúng ta cùng lắm thì liền thay cái trang từ đi mượn lương." "Tuân mệnh, ca ca" Mã Lân nghe xong chấp tay hướng Tống Giang xá một cái, sau đó chính là ra ngoài đến chung quanh tìm hiểu tình huống đi.

Mà lúc này kia Lý Quỷ trong lúc rảnh rỗi, thấy được Mã Lân, chính là tranh cãi muốn cùng Mã Lân cùng đi ra. Mã Lân vốn không muốn đeo cái này vào tên lỗ mũi, nhưng tưởng tượng sự lợi hại của hắn, sợ hắn một cái không cao hứng, lại đem mình chém, thế là liền đành phải mang theo Lý Quỷ cùng nhau rời đi. Lúc này Tống Giang liền đi dò xét nhìn một cái ban ngày rơi Mục Hoảng, tất lại bất kể nói thế nào, Mục Hoảng hiện tại cũng là từ ra Lý Quỷ bên ngoài một viên mãnh tướng, không được có sai lầm a.

Đợi đến Tống Giang đi vào Mục Hoảng doanh trường về sau, chính là quan tâm dò hỏi "Mục Hoảng hiện đệ, thương thế như thế nào?" Mục Hoảng nhìn thấy Tống Giang vậy mà tự mình trước đến thăm mình, lòng tràn đầy cảm động, chính là đứng dậy bái nói ". Ca ca" Tống Giang vội vàng đỡ Mục Hoảng nằm xong nghỉ ngơi. Mục Hoảng cảm kích nói "Còn làm phiền phiền ca ca tự mình trước đến thăm tiểu đệ, tiểu đệ thật sự là hết sức vinh hạnh a." Tống Giang thì là cười nói "Nhìn người cái này nói gì vậy, đều là nhà mình huynh đệ, còn gặp cái gì bên ngoài đâu."

Lại nói kia Lý Tuấn cùng Dương Hùng Thạch Tú ba người tại ban ngày ra nói chuyện trời đất, một mực nói đến đang lúc hoàng hôn lúc này mới bỏ qua. Mà lại ba người trải qua này một phen sau khi trao đổi, càng là tương hổ xem là tri kỷ, Thạch Tú chính là ngẩng đầu lên nói "Không bằng Lý Tuấn ca ca người cùng cùng huynh đệ của ta hai người cùng nhau kết bái đi, về sau có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu, uống chén rượu lớn, ăn miếng thịt bự, há không vui?"

Lý Tuấn cũng đang có ý này, liền nói "Ý kiến hay, bất quá ta ở trên núi còn có Đồng Uy Đồng Mãnh hai huynh đệ cùng ta quan hệ cá nhân rất thân, không bằng chờ chúng ta trở lại trên núi về sau, lại mang lên hai người bọn họ, đến lúc đó chúng ta năm cái cùng nhau kết bái như thế nào?" Nghe Lý Tuấn nói như vậy, Dương Hùng Thạch Tú hai người liền cũng đều là mừng rỡ gật đầu đồng ý, sau đó Lý Tuấn chính là nói "Thời điểm không còn sớm, chúng ta về doanh trại đi thôi, miễn đến đi về trễ lại rơi nhân khẩu lưỡi." Dương Hùng Thạch Tú hai người cũng là gật đầu một cái, chính là cùng Lý Tuấn cùng nhau quay người về doanh trại mà đi.

Mà liền tại Lý Tuấn bọn người quay người về doanh trại trên đường, thì thấy được Mã Lân cùng Lý Quỷ bọn người vừa mới bắt được xong một tổ người đi đường, xem ra giống như là độc Long Cương ba trang người, ba người nhìn nhau, chính là cùng nhau hướng Mã Lân chỗ đi đến. Lúc này Mã Lân đã dò thăm, nguyên lai cái này độc Long Cương bên trên chúc, Hồ, Lí Tam trang đều là thượng võ chi hương, trong đó càng là lấy Chúc gia trang thế lực lớn nhất, còn lại hai trang đều chỉ là tiếp theo.

Bất quá Mã Lân vẫn là nghe thôn dân kia nói qua, Chúc gia trang tam tử cùng Hồ gia trang hai huynh muội đều là theo Vân Huy tướng quân Tàn Ngao Thiên đến phương bắc xuất chinh, hiện tại lưu tại trên làng chỉ có hai vị lão thái công mà thôi. Mã Lân nghe xong lời này, ngược lại là lên hứng thú, nói ". Xem ra như thế cái có lợi tin tức, chúc Hồ hai trang phía trên không cường nhân, trở về có thể đem tin tức này cáo tri ca ca, để cho ca ca thay đổi đầu

mẫu đi đánh kia hai trang."

Tìm hiểu ra tin tức hữu dụng về sau, mấy thôn dân kia chính là nói "Đại vương, tiểu nhân đã trải qua đem tiểu nhân biết hết thầy nói hết ra, còn xin đại vương nhóm gió cao đánh khẽ, thả tiểu nhân đi." Mã Lâm nghe xong thì là cười một tiếng, nói "Có thể, chỉ muốn các ngươi đem tiền tài trên người đều giao ra, ta tự nhiên sẽ thả ngươi đi." Đám kia thôn dân nghe xong lại còn muốn đem tiền tài giao ra, mặc dù trong lòng không muốn, bất quá dù sao cũng tốt hơn mất mạng, tại chính là đều đem trên thân mang theo tiền tài cho giao ra.

Mà liền tại mấy cái này thôn dân đem trên thân tiền tài giao sau khi đi ra, Mã Lâm đang muốn thả thông hành thời điểm, Lý Quỷ lại là hét lớn một tiếng nói ". Một cái cũng không cho phép đi, ta muốn giết thống khoái." Sau đó, liền gặp Lý Quỷ cầm hai lưỡi búa, vọt tới trong đám người chính là bắt đầu chém giết. Nguyên lai chỉ là bởi vì Lý Quỷ cái này ác ma giết người tại ban ngày tại cùng Võ Tông giao thủ thời điểm ăn phải cái lỗ vốn, trong lòng chính là nhân nhin một cổ oán khí, luôn muốn giết một số người đến trừ giận. Trước đó nếu không phải nhìn Mã Lâm còn có chính sự muốn hỏi, hẳn chỉ sợ sớm đã xông đi lên đại sát vừa thông suốt.

Mà khi cái này Lý Quỷ đột nhiên xông ra về sau, Mã Lâm liền cảm thấy không lành, mặc dù hữu tâm tiến lên ngăn cản, nhưng lại lo lắng giết đến đang vui Lý Quỷ lại dưới cơn nóng giận, đem mình cũng cho một bữa kết quả, thế là liền đành phải đứng ở một bên yên lặng nhìn xem Lý Quỷ đại khai sát giới, đồng thời trong lòng không ngừng mà vì những cái kia chết oan các thôn dân tạ lỗi.

Nhưng mà đúng vào lúc này, từ một bên trong rừng cây lại là đột nhiên xông ra ba người đến, chính là kia Lý Tuấn cùng Dương Hùng Thạch Tú. Đồng thời càng là quát to "Dừng tay!" Sau đó chính là ba người cùng nhau xông ra, đem kia trong đám người bạo tẩu Lý Quỷ cho ngăn cản lại, sau đó quay đầu hướng những thôn dân kia hô một tiếng "Đi mau." Những thôn dân kia như được đại xá, liền nhao nhao tứ tán né ra.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185 : Lương Thảo Đến

Sau đó tất cả mọi người ai đi đường này thời điểm, Tống Giang liền đem Mã Lâm cho mang về trong trướng, dò hỏi "Hiện đệ nhưng dò thăm có thể dùng tin tức hay không?" Mã Lâm sau đó chính là chấp tay nói "Hồi ca ca, tiểu đệ ta còn thực sự dò thăm cái này độc Long Cương sự tình." Tống Giang nghe xong vui mừng, đạo "Ồ? Nhanh nói nghe một chút." Sau đó Mã Lâm liền đem thôn dân nói tới chi tiết hướng Tống Giang nói ra.

Tống Giang nghe xong, chính là trầm tư nói "Như thế nói đến, ngược lại là chúng ta tìm nhầm đối tượng, hẳn là đi trong trang không người trấn thủ Chúc gia trang cùng Hồ gia trang mới đúng?" Mục Hoảng lúc này cũng là gật đầu nói "Là cái này lý." Tống Giang sau đó chính là nói "Tốt, truyền lệnh xuống, để các huynh đệ nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai chúng ta liền đi tiến đánh kia Chúc gia trang."

"Vâng, ca ca" Mã Lâm xong Tống Giang ôm hạ quyền liền quay người rời đi đại trướng. Mà lúc này Mục Hoảng thì là cau mày nói "Ca ca, chúng ta thật chẳng lẽ muốn đánh kia Chúc gia trang sao? Thế nhưng là ta Lương Sơn đại quân lương thảo không đủ, hôm nay tại trận bên trên liền đã ăn phải cái lỗ vốn a, lại đi tiến đánh kia Chúc gia trang, chỉ sợ sẽ chỉ tăng thêm thương vong a." Tống Giang thì là cười nói "Hiện đệ không cần lo lắng, ta trước đó đã sai người về sơn trại lấy lương, ngày mai buổi sáng lương thảo liền sẽ cùng bị chúng ta chỗ tù binh kia Hàn Thao Bành Cơ hai người cùng nhau đến nơi này."

Mục Hoảng nghe xong đại hỉ, hướng Tống Giang bái nói ". Vẫn là ca ca rất rõ lo xa, thấy rõ hết thầy, tiểu đệ ta thật sự là bội phục không thôi." Mục Hoảng cũng là không có cái gì văn hóa người, tự nhiên là nghĩ đến cái gì từ liền nói cái gì từ, cũng mặc kệ đối với không đúng. Bất quá Tống Giang cũng không đi so đo, mặc dù so sánh Lý Tuấn mà nói Mục Hoảng nhưng có thể so sánh yêu vượt mong ngựa, nhưng Tống Giang liền dính chiêu này, nghe được Mục Hoảng nịnh nọt về sau rất là hưởng thụ.

Về sau Tống Giang cười lớn liền để Mục Hoảng lui xuống trước đi, mà tại Mục Hoảng lui ra về sau, Tống Giang chính là mình một mình tính kế."Lý Tuấn, Dương Hùng, Thạch Tú, đừng nghĩ đến đám các ngươi ba cái võ nghệ tốt hơn liền không đem ta để vào mắt, chờ ngày mai ta kia Không Minh Không Lượng hai cái đồ đệ tới, nhìn các ngươi còn thể nào phách lối, hừ."

Thạch Tú cùng Dương Hùng về tới trong doanh trướng lúc, liền trò chuyện nói ". Nghĩ không ra kia hắc tử Lý Quỷ cũng là hoàn toàn chính xác hào hào dũng mãnh, người ta lại thêm Lý Tuấn huynh đệ ba người liên thủ cũng mới đem hắn khó khăn lắm đánh bại." Dương Hùng cũng là gật đầu nói "Ừm, kia Lý Quỷ quả nhiên dũng mãnh, nếu là đơn đã độc đấu, người ta ba người bất kỳ một cái nào đều không phải là đối thủ của hắn." Thạch Tú lập tức tiếp tra nói ". Đáng tiếc a, như thế một cái hảo thủ, lại bị Tống Giang cho tươi sống bồi dưỡng thành cái giết người không chớp mắt ác ma, thật sự là đáng tiếc."

Dương Hùng hỏi "Thạch Tú huynh đệ chẳng lẽ còn tại đối kia Tống Giang cảm thấy thất vọng?" Thạch Tú gật đầu nói "Nếu là so với ban ngày người ta thấy Tàn tướng quân đến, hẳn Tống Giang kém đến đâu chỉ một điểm nửa điểm?" Dương Hùng cũng là thở dài "Đúng vậy a, Tống Giang thủ hạ Lý Quỷ như vậy dũng mãnh, đều còn không phải Tàn tướng quân dưới trướng Võ Tông đối thủ, bởi vậy có thể thấy được, Tàn tướng quân sở sách hạ nhất định là có thể vô số người a." Thạch Tú còn nói thêm "Khả năng cũng cũng là bởi vì dạng này, Tàn tướng quân hẳn mới có thể đem thành công đem kia người Liêu đánh lui, vì ta Đại Tống giữ vững biên cương cứ điểm."

Dương Hùng nghe Thạch Tú lời nói, liền hỏi dò "Thạch Tú huynh đệ, chẳng lẽ lại, ngươi muốn đi tìm nơi nương tựa Tàn tướng quân?" Thạch Tú gật đầu nói "Không dối gạt huynh trưởng, tiểu đệ chính có ý đó, nhưng Tống ca ca cũng không từng bạc đãi tại ngươi ta huynh đệ hai người, ta như cứ như vậy vứt bỏ hẳn mà đi, khó tránh khỏi sẽ chọc cho người nói nhàn." Sau đó thờ dài một hơi nói ". Ai, thôi, vẫn là trước tiếp tục đi theo Tống Giang ca ca đi, lại nhìn hẳn sau này như thế nào làm lại định đoạt sau đi hướng đi." Dương Hùng cũng nhẹ gật đầu, đồng ý Thạch Tú thuyết pháp.

Tối sáng sớm ngày thứ hai, Tống Giang một nhóm vừa cùng đi, liền có tin tức tốt truyền đến. Nguyên lai là Tống Giang từ trong sơn trại mời ra viện binh đến, cầm đầu hai người chính là Tống Giang thân tín Không Minh Không Lượng huynh đệ, còn có Hàn Thao Bành Cơ hai cái tù binh. Tống Giang nhìn thấy hai người sau rất là kích động, tiến lên một thanh chính là ôm chặt hai tên đồ đệ của mình nói "Các người rốt cục tới a, lương thảo đâu? Lương thảo mang hay chưa?" Không Minh gật đầu nói "Yên tâm đi sư phó, ngài phân phó chúng ta làm sao lại quên đâu, ày, lương thảo là ở chỗ này." Nói chuyện, Không Minh hướng về sau một búi môi nói.

Tống Giang thuận ánh mắt nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy không ít lương thảo, thế là liền mừng lớn nói "Ha ha, tốt, nhanh, nhanh để các huynh đệ trước tiên đem bụng lấp đầy." Sau đó chúng binh tướng đại hi, đều nhao nhao chạy tới.

Đám người nhét đầy cái bao tử về sau, Tống Giang liền nói "Tốt, đã các vị huynh đệ đều đã ăn xong, vậy chúng ta liền đi đánh hạ cái này độc Long Cương, vì sơn trại lấp lương." "Đánh hạ độc Long Cương! Đánh hạ độc Long Cương! Đánh hạ độc Long Cương!" Lương Sơn đám người nghe xong cùng nhau phát hô. Mà lúc này Thạch Tú lại là tiến lên bái nói ". Ca ca, dưới mắt chúng ta đã có lương thảo bổ sung, vì sao còn muốn quấy nhiễu bách tính, còn muốn tiến đánh độc Long Cương?" Gặp Thạch Tú đứng ra chất vấn Tống Giang, Dương Hùng cùng Lý Tuấn cũng là cùng nhau ra đứng ở Thạch Tú sau lưng nhìn về phía Tống Giang.

Tống Giang tựa hồ đã sớm nghĩ tới Thạch Tú bọn người sẽ có vấn đề này, trong lòng đã sớm nghĩ kỹ cách đối phó. Chỉ gặp hẳn ngồi ở vị trí đầu cũng không nhìn Thạch Tú ba người một chút, mắt nhìn mũi mũi nhìn tâm nói "Chúng ta lần xuống núi này hao tổn thực sự quá lớn, nếu không bổ sung lương thảo, chỉ sợ qua không được bao lâu, trên núi các huynh đệ liền nếu không có ăn, cho nên, cái này độc Long Cương ba trang, nhất định phải đánh, không chỉ có là vì tuyệt hôm qua sĩ nhục, càng là muốn đánh vỡ trang viên, lấy đi lương thực lấy làm quân ta chi dụng a." Nghe Tống Giang tâm ý đã quyết đáng về, Mục Hoảng cùng Không Minh Không Lượng đứng ở một bên nhìn xem Thạch Tú ba người cười lạnh không thôi.

Mà coi như Thạch Tú còn muốn lúc nói chuyện, Tống Giang thì là nói "Như vậy đi, nếu là Thạch Tú huynh đệ ngươi không muốn đi tiến đánh cái này độc Long Cương ba trang, vậy ngươi liền cùng Dương Hùng Lý Tuấn hai vị đầu lĩnh cùng một chỗ, đi dùng cái này Hàn Thao Bành Cơ hai người, đem Yên Thuận, Âu băng, đặt bay ba vị đầu lĩnh cho đổi lại đi." Sau đó Tống Giang hướng đứng ở một bên Không Lượng nhìn thoáng qua, Không Lượng vội vàng hiểu ý, tiến lên nói với Thạch Tú "Đây là ngày hôm trước chúng ta nhận được tin tức, kia Hồ Diên Chúc hiện tại đã đi Thanh Châu, muốn chúng ta mang theo Hàn Thao Bành Cơ hai vị tướng quân tiến đến Thanh Châu trao đổi con tin, vậy liền làm phiền Thạch Tú huynh đệ." Sau đó chính là hướng Thạch Tú cúi đầu.

Thạch Tú lập tức cùng Dương Hùng Lý Tuấn ba người đứng dậy, xong Tống Giang chấp tay bái nói ". Nếu như thế, kia Thạch Tú liền xin được cáo lui trước." Sau đó, chính là cùng Dương Hùng Lý Tuấn hai người mang theo tù binh Hàn Thao Bành Cơ cùng nhau đi kia Thanh Châu. Tống Giang nhìn xem ba người rồi đi bóng lưng, như có điều suy nghĩ nói "Đi Thanh Châu nội địa đi trao đổi con tin, chuyện nguy hiểm như vậy vẫn là giao cho các người cái này ba cái có người có bản lĩnh đi, nếu là không cẩn thận bị bắt, cũng đừng nói ta Tống Giang không đem nhân nghĩa, không dám cứu thủ hạ của mình. Đến lúc đó cũng để cho ta Tống Giang nhân nghĩa chỉ danh lại lần nữa khuếch tán ra."

Mà tại ba người rồi đi về sau, Tống Giang thì là trở mình lên ngựa, vung tay lên, hướng về phía trước chỉ đạo "Đại quân xuất phát, vòng qua Lý gia trang, đi trước tiến đánh Chúc gia trang!" "Rõ!" Sau đó, mấy ngàn Lương Sơn binh sĩ liền cùng nhau hướng Chúc gia trang bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186 : Chúc Gia Trang Nguy Cơ

Tống Giang một đoàn người trùng trùng điệp điệp liền vòng qua Lý gia trang, thẳng đến Chúc gia trang mà đi. Tại Lý gia trang bên trong, Đỗ Hưng nghi hoặc mà hỏi thăm "Hử? Trang chủ, bọn hắn làm cái gì vậy? Cùng hôm qua so ra giống như nhân số còn tăng lên không ít, thế nhưng là tại sao muốn đi vòng qua đâu?" Lý Ứng vừa mới bắt đầu cũng là không hiểu, nhưng sau đó giống là nghĩ đến cái gì, liền quát to "Không tốt, xem bọn hắn phương hướng sắp đi, hẳn là xông Chúc gia trang mà đi."

"A?" Đỗ Hưng nghe cũng là cả kinh, mặc dù ba trong trang lấy Chúc gia trang thế lớn nhất, nhưng ai cũng biết, từ khi Chúc gia tam tử cùng giáo đầu Loan Đình Ngọc rồi đi về sau, Chúc gia trang thực lực liền giảm mạnh. Mà kia Hồ gia trang cũng là cùng Chúc gia trang đồng dạng, nếu là không có Lý Ứng chiếu cố, chỉ sợ cái này hai trang sớm đã bị cái khác cường đạo đánh xuống. Nếu là đặt ở thường ngày, Lý Ứng là nhất định không nói hai lời liền muốn dẫn người tiến đến chi viện, thế nhưng là lần này lại là khác biệt, dù sao lần này tới phạm, là kia Lương Sơn nhân mã a. Lý Ứng chính là cố thủ Lý gia trang đều chưa hẳn sẽ có phần thắng, lại làm sao có thể thoát đến mở thân, đi trợ giúp chúc Hồ hai trang đâu.

Lý Ứng cân nhắc lại tác một phen, liền đối với Đỗ Hưng phân phó nói "Đi đem ta thiết thương cùng phi đao mang tới." Đỗ Hưng nghe xong giật mình, hỏi

"Trang chủ, chẳng lẽ ngươi muốn?" Lý Ứng gật đầu nói "Ta đã từng đã đáp ứng Tần tướng quân, phải bảo vệ tốt ba trang bách tính, bây giờ lại há có thể nuốt lời? Nhanh đi lấy ta vũ khí đến, ta muốn dẫn người đi tương trợ Chúc gia trang." Đỗ Hưng tràn đầy cảm động, cực nhanh mang tới Lý Ứng vũ khí, đồng thời bái nói ". Trang chủ, liền để tiểu nhân cùng ngươi đi ra chiến đi."

Lý Ứng lại là lắc đầu nói "Không, chuyện này có ta là đủ, nếu như ta không thể cứu vãn hạ Chúc gia trang, Lý gia trang an nguy, liền giao cho ngươi." Nói đến chỗ này lúc, Lý Ứng nặng nề mà vỗ vỗ Đỗ Hưng bả vai. Đỗ Hưng trong mắt mang theo nước mắt gật đầu nói "Trang chủ, ngươi cứ yên tâm đi, chỉ cần tiểu nhân còn có một hơi tại, liền sẽ không để những cái kia cường đạo nhúng chàm Lý gia trang." Lý Ứng ngưng trọng nhìn thoáng qua Đỗ Hưng, sau đó chính là quát to "Mở ra cửa trang!" Về sau chính là mang theo mấy chục cái tá điền, cùng nhau hướng Chúc gia trang tiến đến.

Trong nháy mắt, Tổng Giang một nhóm chính là đi tới Chúc gia trang trang bên ngoài. Chúc gia trang bên trong, chúc nhà giàu ngay tại trên đại sảnh tính lấy ngày gần đây thu nhập, thế nhưng là liền có tá điền vội vàng chạy vào, một bên chạy còn một bên lớn tiếng la lên "Thái công, không xong thái công, Lương Sơn tặc nhân đánh tới!" Chúc thái công vốn đang đang muốn giáo huấn cái này không hiểu chuyện tá điền đầu, nhưng nghe tới Lương Sơn tặc nhân công đánh tới tin tức sau cũng là kinh hoàng nói "Cái gì! Lương Sơn tặc nhân đánh tới? Nhanh mang ta đi nhìn xem!" Về sau, chính là cùng phủ thượng tá điền nhóm cùng đi ra.

Đội đến chúc thái công đến trang bên ngoài chỗ cửa lớn lúc, gặp quả nhiên Tổng Giang một nhóm hiện tại ngay tại trang bên ngoài vận sức chờ phát động, chuẩn bị tiến đánh thôn trang. Lúc này chúc thái công cao giọng la lên "Các ngươi là người phương nào, vì sao muốn tiến đánh ta trang viên?" Tổng Giang gặp Chúc gia trang ra mặt lại là cái lão nhân, trong lòng vui mừng, chính là thúc ngựa đi lên phía trước nói ". Lão nhân gia, chúng ta là Lương Sơn Bạc hào hán, hôm nay là đặc địa đến đây quý trang mượn lương."

Nghe Tổng Giang nói muốn mượn lương, đứng tại chúc thái công sau lưng tâm phúc tá điền lãnh sự khẽ nói "Cái gì mượn lương, nói dễ nghe, ta nhìn ngươi chính là lần ta Chúc gia tam kiệt đều không tại trên làng, cho nên mới đến thừa cơ ăn cướp a." Tổng Giang chính muốn lại nói lời nói giải thích, liền nghe được Lý Quý tại sau lưng kêu ầm lên "Gia gia ta chính là đến ăn cướp, ngươi thì phải làm thế nào đây, thức thời liền tranh thủ thời gian mở ra đại môn, lại đem trên làng thuế ruộng đều cho ta bày ra đến một chỗ hiếu kính đi lên, nếu không, đừng trách gia gia ta chặt đầu chó của các ngươi!"

Chúc thái công vốn đang thật sự cho rằng Tổng Giang chỉ là đến đây mượn lương, nhưng lại nhìn thấy kia hung thần ác sát Lý Quý về sau, chính là biết nhóm người này lòng lang dạ thú, chỉ vào Tổng Giang nổi giận mắng "Các ngươi, đặt vào tham quan ô lại không đi bắt, ngược lại đến ta cái này nho nhỏ Chúc gia trang giương oai, được cho cái gì hảo hán. Nếu là lão phu tam tử tại nơi này, lại há có thể cho các ngươi ở đây giương oai!"

Tổng Giang chỉ là cười lạnh nhìn xem vậy chúc thái công, cũng không đáp lời, mà ở sau lưng hán Mục Hoảng thì là nhìn ra Tổng Giang đã mất kiên trì, liền thay Tổng Giang hô "Các huynh đệ, cùng ta xông lên a, đánh vỡ Chúc gia trang!" "Đánh vỡ Chúc gia trang! Đánh vỡ Chúc gia trang! Đánh vỡ Chúc gia trang!" Sau lưng Mục Hoảng, hơn ngàn người cùng nhau phát hô hào, trừ ra Khổng Minh Khổng Lượng bên ngoài Lý Quý, Mã Lân, trương thuận, Dương Lâm bốn người cũng là cùng nhau xông tới.

Mà khi nhìn đến Lương Sơn nhân mã quy mô tiến công về sau, lúc trước tên kia nói chuyện Chúc gia trang khách lãnh sự chính là dẫn đầu phát hô "Các huynh đệ, theo ta cùng nhau, thế sống chết bảo vệ gia viên!" "Thế sống chết bảo vệ gia viên! Thế sống chết bảo vệ gia viên! Thế sống chết bảo vệ gia viên!" Hô qua ba tiếng khẩu hiệu về sau, tên kia gọi chúc năm lãnh sự chính là giờ lên đại đao, đi đầu liền xông ra ngoài, ở sau lưng hán, ba trăm chúc quá công và tư tự đường tá điền chính là tùy theo cùng nhau xông ra, lại tá điền về sau, thì là Chúc gia trang bên trên dân binh đội, tổng cộng có hơn một ngàn người, tại nhân số bên trên cũng là cùng Lương Sơn một đám bằng nhau.

Mặc dù Tổng Giang dưới trướng Lương Sơn tất cả mọi người mỗi cái đều là trải qua lếm máu trên lưỡi đao thời gian, sức chiến đấu tất nhiên sẽ so với cái kia bách tính tá điền nhóm cao hơn. Bất quá những này Chúc gia trang người cũng đều từ nhỏ đã muốn huấn luyện võ nghệ để cầu tự vệ, cho nên thân thể cường tráng trình độ, là so Lương Sơn những cái kia xanh xao vàng vọt tiểu lâu la nhóm mạnh hơn, lại thêm lúc này bọn hán là tại vì gia viên của mình mà chiến, thường thường ngay tại lúc này, là sẽ bộc phát ra kinh người sức chiến đấu, mà dưới mắt Chúc gia trang chính là loại tình huống này.

Mục Hoảng một ngựa đi đầu, Chúc gia trang đám người kia nồng đậm chiến ý bị đi đầu tiên cảm nhận được, đang chọn mấy cái tá điền về sau, Mục Hoảng chính là âm thầm cau mày nói "Không nghĩ tới cái này Chúc gia trang gia đình nhóm vậy mà cũng đều lợi hại như thế, xem ra chúng ta thật đúng là xem thường Chúc gia trang." Bất quá Lương Sơn bên này thế nhưng là còn có Lý Quý cái này một cái đại sát khí đầu, cho nên Mục Hoảng cũng chỉ là cảm giác có chút khó giải quyết mà thôi, mà cũng không có lo lắng cho mình một phương sẽ thất bại.

Mà sự tình cũng quả nhiên như là Mục Hoảng phỏng đoán như vậy, nguyên bản hai bên đều là đánh cho bất phân cao thấp, nhưng lúc này kia tên lỗ mãng Lý Quý chạy tới chiến trường. Mục Hoảng cười nhạt một chút, chính là giục ngựa đi vào Lý Quý bên cạnh, nói "Lý Quý huynh đệ, để cho ta tới đưa ngươi đi đến kia Chúc gia trang trong đội ngũ đi, ngươi tốt đại phát thần uy, vì ta Lương Sơn đại quân đánh vỡ địch nhân trận hình." Lý Quý nghe xong liền gật đầu một cái nói ". Tốt, vậy làm phiền huynh đệ ngươi."

Mục Hoảng nở nụ cười, nói "Cái này tính là gì, lên ngựa." Sau đó liền kéo lên Lý Quý, đồng thời mang theo hán cùng một chỗ đột đến vậy chúc năm mang tá điền trong đội ngũ bên trong, Mục Hoảng biết, đây mới là Chúc gia trang bên trong sức chiến đấu mạnh nhất, chỉ cần đem nó tan rã, như vậy Chúc gia trang cũng sẽ không lại có cái uy hiếp gì. Thế là, hán tại đột tiến tá điền trong đội về sau, liền đem Lý Quý buông xuống ngựa đến, đồng thời hô "Lý Quý huynh đệ, giao cho ngươi "

Lý Quý cười lớn dùng hai cái rìu to bôn vỡ một cái, nói "Ha ha, đám nhóc con, gia gia tới lấy mạng chó của các ngươi!" Nói xong câu này, Lý Quý chính là đại khai sát giới, hai thanh rìu to bôn trong đám người trên dưới tung bay, lấy đi tính mạng của vô số người, trong đó liền bao quát tên kia tá điền lãnh sự, chúc năm. Chúc gia trang tá điền đội tại trong nháy mắt liền bị Lý Quý một người tan rã.

Chương 187 : Lý Ứng Giải Vây

Lại nói Loạn Đình Ngọc, Chúc Long, Hồ Thành, Hồ Tam Nương, Võ Tông năm người trên đường đi một bên chuyện phiếm lấy gia sự, vừa quan sát quê quán biến hóa, ngược lại là khó được cảm giác được mười phần an nhàn. Ngay tại lúc bọn hắn đến gần độc Long Cương lúc, lại phát hiện có mấy phần không đúng, bởi vì bọn hắn nhìn thấy có thật nhiều thôn dân từ độc Long Cương bên trên chạy nạn mà xuống, cùng lúc trước chỗ đi ngang qua mấy cái làng rất là khác biệt.

Võ Tông đuổi bước lên phía trước kéo qua một nam tử dò hỏi "Vị huynh đài này, xin hỏi nơi đây đã xảy ra chuyện gì? Các ngươi vì sao như vậy bối rối?" Người kia nhìn Võ Tông một chút, chính là nói "Các ngươi là từ nơi khác tới a? Ta nói cho ngươi, cái này độc Long Cương hiện tại chính loạn đây, Lương Sơn nhân mã chẳng biết tại sao, đột nhiên quy mô tiến công độc Long Cương ba trang, hiện tại đang cùng Chúc gia trang giao chiến đầu, ta khuyên các ngươi a, vẫn là mau chóng rời đi đào mệnh đi thôi." Nói xong lời này về sau, người kia liền tránh ra khỏi Võ Tông bàn tay, tiếp tục đào mệnh mà đi.

Gặp người kia rồi đi về sau, Võ Tông chính là khẩn trương nói "Làm sao bây giờ? Nhìn trước khi đến đám kia Lương Sơn nhân mã cũng không có trở về son trại, mà là đi đánh Chúc gia trang." Chúc Long lo lắng nói "Không tốt, phụ thân đại nhân gặp nguy hiểm, phụ thân!" Nói chuyện, Chúc Long chính là bỗng nhiên vỗ ngựa xông, kia con ngựa bị đau, hí một tiếng liền dẫn Chúc Long nhanh chóng chạy đi. Mà gặp Chúc Long lẻ loi một mình độc hành, Loạn Đình Ngọc cũng là tại theo sát hắn mà đi, đồng thời trách móc kêu lên "Chờ ta và ngươi cùng nhau đi cứu lão thái công!"

Gặp Chúc gia trang hai người đều đã rời đi, Võ Tông liền hỏi hướng Hồ Tam Nương nói ". Tam Nương, chúng ta làm sao bây giờ? Là về Hồ gia trang vẫn là đi cứu viện Chúc gia trang?" Hồ Thành cũng là nhìn về phía Hồ Tam Nương, không nói gì. Hồ Tam Nương cúi đầu suy nghĩ một chút, chính là nói "Hiện tại Lương Sơn nhân mã đều đang tấn công Chúc gia trang, vậy ta Hồ gia trang liền không có quá lớn phiền phức. Không bằng như vậy đi, phu quân ngươi cùng ta cùng nhau đi Chúc gia trang cứu viện, đại ca ngươi tranh thủ thời gian trở về Hồ gia trang, thông tri trong trang lão phụ cùng đám người, làm tốt phòng bị, để tránh đề Lương Sơn tặc hại ta Hồ gia trang bách tính."

Hồ Thành nghe xong gật đầu nói "Tốt, liền theo tiểu muội lời nói, kia vị huynh đài đi trước một bước." Sau đó, Hồ Thành liền ngồi ngựa rời đi. Tại Hồ Thành rời đi về sau, Hồ Tam Nương cùng Võ Tông thăm tình nhìn nhau, sau đó chính là cùng nhau hướng kia Chúc gia trang tiến đến.

Cùng lúc đó, tại kia Chúc gia trang bên ngoài, tại tá điền lãnh sự bị Lý Quỷ giết sau khi chết, Chúc gia trang tá điền nhóm không có tổ chức, đều bị Lý Quỷ một người hai búa giết chết bại. Sau đó Mục Hoàng bọn người chính là mang theo Lương Sơn nhân mã cùng nhau tiến lên, Chúc gia trang tá điền bọn gia đình rất nhanh liền bị Lương Sơn đại quân chỗ đánh bại, từng bước một hướng trong trang thối lui, mà lúc này Mục Hoàng mấy người cũng đều là theo đuổi không bỏ theo sát Chúc gia trang tá điền nhóm, mắt thấy liền muốn đánh vào trang đi.

Đúng lúc này, Lý Ứng mang mấy chục nhân mã chạy tới chiến trường hậu phương trong rừng cây, thấy được tại đại quân hậu phương trấn định tự nhiên Tổng Giang. Lúc này, Lý Ứng trong lòng bỗng nhiên phun lên một kẻ, nếu là hắn có thể bắt giặc trước bắt vua, bắt sống Tổng Giang, kia Lương Sơn đại quân chẳng phải tự sụp đổ sao. Trong lòng định ra chủ ý về sau, Lý Ứng liền xoay người lại, hướng sau lưng hơn mười người làm cái cái ra dấu im lặng, sau đó chính là mang lấy bọn hắn xông về phía trước.

Mang đến giết ra rừng cây về sau, Lý Ứng mới biết được, muốn bắt sống Tổng Giang cũng không phải chuyện dễ dàng. Mặc dù Tổng Giang bên người chỉ có Không Minh Không Lượng hai cái này phế vật, nhưng ở xung quanh chỗ dự lưu binh sĩ thế nhưng là không ít. Lý Ứng thấy tình cảnh này sau lúc này liền là cải biến chủ ý, không có đi bắt Tổng Giang, mà là hướng Lương Sơn quân kỳ chỗ phóng đi. Tổng Giang nhìn thấy Lý Ứng vậy mà đuổi theo ra đến giúp cứu Chúc gia trang, đồng thời còn mò tới phía sau mình, trong lòng cũng là giật mình. Nhưng tại nhìn thấy Lý Ứng mang những người kia số về sau, liền lại yên lòng, đồng thời trong lòng cười lạnh nói "May mà ta lần này dự giữ ở bên người người đủ nhiều, càng còn có ta hai cái đồ đệ tại, lần này nhìn ngươi làm sao bây giờ."

Bất quá Tổng Giang rất nhanh liền phát hiện, Lý Ứng đám người mục tiêu cũng không phải mình, nhìn phương hướng kia, tựa như là quân kỳ. Tổng Giang nhìn ra Lý Ứng đám người ý đồ, vội vàng phát lệnh nói ". Nhanh đi ngăn cản bọn hắn, đừng cho bọn hắn phá hư quân kỳ!" Theo Tổng Giang ra lệnh một tiếng, ở xung quanh chỗ dự lưu Lương Sơn các binh sĩ thì hướng Lý Ứng bọn người ứng tới. Bất quá thì đã trễ, giờ phút này Lý Ứng đã giết ra một con đường máu, đi tới Lương Sơn quân kỳ chỗ đến, một thương sóc chết lính phòng giữ về sau, liền lại lại ra sức đâm một cái, đem kia quân kỳ phía dưới cây gỗ tới cái xuyên thấu, sau đó liền gặp Lương Sơn kia 'Thay trời hành đạo' đại kỳ phiêu rơi xuống.

Chính tại phía trước chinh chiến Mục Hoàng bọn người mắt thấy liền muốn bắt lại Chúc gia trang, chợt thấy hậu phương đại kỳ ngã xuống, mà lại quân trận hỗn loạn, liền vội nói ". Không tốt, có người đánh lên quân ta hậu phương!" Kia giết đến đang vui Lý Quỷ nghe được Mục Hoàng sau bỗng nhiên vừa quay đầu lại, gặp quả nhiên hậu quân bên trong hỗn loạn không thôi, hơn nữa còn nghe được có người cao giọng la lên "Tổng Giang ca ca gặp chuyện!" Lý Quỷ nóng vội Tổng Giang an nguy, liền vội vàng hướng về sau phóng đi, đồng thời khóc lớn tiếng hô "Ca ca!" Mục Hoàng gặp Lý Quỷ cái này đại sát khí đã rút đi, liền trong lòng biết chuyện không thể làm, thế là liền dẫn dưới trướng các binh sĩ cùng nhau hướng về sau trận tiền đến, Chúc gia trang tạm thời thoát ly nguy hiểm.

Mà hết thảy này, đều phải quy công cho Lý Ứng, là hắn công lúc bất ngờ, nhất cử hạ xuống Lương Sơn đại kỳ, mà câu kia Tổng Giang ca ca gặp chuyện cũng tự nhiên là hắn gây nên. Tại trong loạn quân, phía trước công kích Lý Quỷ bọn người tự nhiên là không nhìn thấy Tổng Giang, mà khi bọn hắn nhìn thấy quân kỳ rơi xuống, lại nghe nói như thế, liền tất nhiên sẽ tin là thật, từ đó đuổi về bản trận tới. Lý Ứng cười nhìn kia Lý Quỷ Mục Hoàng bọn người vội vàng lui binh, liền biết Chúc gia trang nguy cơ tạm thời đã giải, thế là liền hạ lệnh rút lui. Mấy chục tá điền hảo thủ, trong nháy mắt này toàn bộ quay

đầu ngựa lại, từ trước đến nay chỗ bỏ chạy, mà Tống Giang bọn người thì là ở sau lưng hấn theo đuổi không bỏ.

Thân là Chúc gia trang láng giềng, Lý Ứng tự nhiên là biết Chúc gia trang chung quanh cạm bẫy chỗ, thế là dễ dàng cho đám người cùng một chỗ, mang theo Lương Sơn đại quân hướng phía những cạm bẫy kia mà đi. Truy kích trên đường, chỉ nghe Lương Sơn nhân mã bên trong tiếng kêu rên liên hồi, Lý Ứng cùng dưới trướng tất cả mọi người là cười ha ha.

Đang chạy trốn sau một khoảng thời gian, Lý Ứng cùng nó chỗ dẫn nhân mã rốt cục hất ra Tống Giang một nhóm, đốt lên nhân số đến, chỉ gặp gãy một nửa phía trên, chỉ còn lại có hơn hai mươi cưỡi, Lý Ứng nhìn tâm đầu không thôi, bất quá cũng may, thành công giải Chúc gia trang chỉ vậy, hơn nữa còn thuận lợi trốn thoát.

Ngay tại Lý Ứng một đoàn người dừng lại nghỉ ngơi thời điểm, liền gặp nơi xa có hai người hai kỵ bằng bằng mà tới, đợi đến Lý Ứng tập trung nhìn vào, lại là đã lâu không gặp Chúc gia trưởng tử Chúc Long, cùng Chúc gia trang giáo đầu Loan Đình Ngọc. Lý Ứng nhìn thấy hai người hậu tâm bên trong nghi hoặc không thôi, còn không đợi hấn mở miệng hỏi thăm, liền nghe Chúc Long đoạt hỏi trước "Lý trang chủ, người là đến giúp cứu ta Chúc gia trang sao? Chúc gia trang thế nào, phụ thân ta hấn thế nào?"

Gặp Chúc Long cái này kích động đáng vẽ, Lý Ứng mở miệng trấn an nói "Đại Lang yên tâm, Chúc gia trang tạm thời không lo, lệnh tôn cũng bình an vô sự." Nghe được tin tức này về sau, Chúc Long lúc này mới yên lòng lại, đồng thời không ngừng mà lẩm bẩm "May mắn, may mắn."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 188 : Tin Dữ

Lúc này Vô Tòng cùng Hồ Tam Nương hai người cũng từ phía sau chạy tới, cùng Loan Đình Ngọc Chúc Long Lý Ứng mấy người chuyển đến một chỗ. Lý Ứng gặp mấy người về sau chính là hỏi "Chúc Long, Tam Nương, các người không phải theo Tàn tướng quân cùng nhau Bắc thượng sao? Làm sao lại xuất hiện ở đây?" Nghe được Lý Ứng hỏi thăm, Chúc Long chính là trả lời "Lần này tướng quân có chút việc tư muốn trở về một chuyến, chúng ta liền cũng đi theo mà đến, thuận tiện lại về đến nhà nhìn xem cổ nhân."

Lý Ứng nghe xong khẽ gật đầu, sau đó lại là hỏi "Hử? Vì sao chỉ gặp loan giáo đầu cùng Chúc Long người a, người hai vị đệ đệ đâu, tại sao không có đồng thời trở về a?" Nghe được Lý Ứng nhắc lên chuyện thương tâm, Chúc Long liền chán nản nói "Bọn hấn, đều đã vì nước hi sinh." Nghe tin tức này, Lý Ứng cũng là cảm thấy cực kì rung động, thật lâu nói không ra lời, qua rất lâu mới vỗ vỗ Chúc Long bả vai an ủi "Tư nhân đã qua đời, bớt đau buồn đi."

Chúc Long thu hồi thương cảm, đối Lý Ứng bái nói ". Còn không có cảm tạ Lý trang chủ đại ân, nếu không phải Lý trang chủ kịp thời cứu viện, chỉ sợ Chúc gia trang hiện tại đã bị tặc nhân công phá, còn xin Lý trang chủ thụ Chúc Long cúi đầu." Nói, Chúc Long chính là hướng Lý Ứng bái xuống dưới. Lý Ứng vội vàng đỡ dậy Chúc Long nói ". Hiền chất người làm cái gì vậy, lúc trước Tàn tướng quân thế nhưng là cố ý dẫn dò ta, để cho ta thay các người cố gắng chăm sóc chúc Hồ hai trang, Lý Ứng đáp ứng Tàn tướng quân, liền tất nhiên sẽ làm được. Tốt, đã các người đều đã chạy về, vậy ta trước hết về Lý gia trang, để tránh Lương Sơn tặc nhân lại quay đầu đi đánh." Sau đó Lý Ứng liền cùng bốn người bái biệt, mang theo thừa tồn hơn hai mươi cưỡi trở về Lý gia trang.

Lý Ứng đi về sau, Loan Đình Ngọc bốn người nghe được nơi xa truyền đến tạp nhạp tiếng hô hoán, kia là đi ra Chúc gia trang Lương Sơn nhân mã. Loan Đình Ngọc sau khi nghe được chính là nói "Lương Sơn tặc nhân chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ tìm tới nơi này, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta cái này vào trang đi thôi." Sau đó bốn người bắt đầu từ bên cạnh một con đường khác rời đi, mà liền tại bốn người rời đi sau đó không lâu, Tống Giang một đoàn người rốt cục từ trong rừng cây đi ra.

"Gia gia, cái gì địa phương rách nát, còn có nhiều như vậy đình sắt, cho ta chân đều đâm hư." Mới vừa ra tới, Lý Quỳnh liền lên tiếng mắng to lên. Mục Hoảng cũng là nói theo "Đúng vậy a, ca ca, địa thế nơi này lộn xộn, còn nhiều có cạm bẫy, các huynh đệ đều ăn phải cái lỗ vốn a." Tống Giang cũng là nhẹ gật đầu, sau đó chính là nói "Ừm, xem ra cần phải tìm huynh đệ tiến đi tìm hiểu một chút cái này Chúc gia trang bên ngoài cánh rừng cây này làm như thế nào đi."

Nghe được lời này, bên kia Trương Thuận, Mã Lân, Dương Lâm chính là cùng nhau chấp tay nói "Ta đi!" Tống Giang gặp có ba cái huynh đệ đứng ra, cực kì hài lòng, chính là gật đầu nói "Tốt, vậy thì do ba người các người phân biệt vào trang tìm hiểu, ba vị huynh đệ nhớ lấy phải chú ý an toàn a." "Yên tâm đi ca ca." Trương Thuận ba người hướng Tống Giang ôm hạ quyền, liền cùng nhau rời đi đội ngũ, mà ba người sau khi đi, Tống Giang chính là tại phụ cận tìm cái hiểm yếu chỗ đâm xuống doanh trại.

Lúc này Chúc Long bốn người đã đạt tới vừa mới trải qua chiến sự Chúc gia trang bên ngoài. Chúc gia trang người vừa thấy có người tới gần thời điểm đều lại là đề phòng, về sau phát hiện tới lại là Đại công tử Chúc Long về sau, chính là mừng rỡ hô "Đại công tử về đến rồi! Loan giáo đầu về đến rồi! Nhanh mở đại môn!" Theo "Kẹt kẹt" một tiếng đại môn mở ra, Chúc lão thái công chính là dẫn đầu ra trang nghênh đón nói ". Con ta về đến rồi!" Nói liền là một thanh đem Chúc Long kéo, Chúc Long cũng là chăm chú ôm chặt lão phụ.

Qua hồi lâu, chúc thái công buông ra Chúc Long, bốn phía quan sát cũng không có thấy mình mặt khác hai từ, chính là dò hỏi "Long nhi, làm sao chỉ có ngươi một cái? Hồ mà cùng Bưu nhi đâu?" Nghe được chúc thái công hỏi thăm, Loạn Đình Ngọc cùng Võ Tông Hồ Tam Nương đều là cúi đầu không nói. Chúc Long thì là nói "Phụ thân, chúng ta vào trang lại nói." Chúc thái công vỗ đầu óc nói ". Ài nha ngươi nhìn ta cái này đầu óc, làm sao có thể để các ngươi đứng bên ngoài đây, tiến nhanh trang, chúng ta vào trang nói chuyện." Sau đó liền đem bốn người cho ngênh tiến vào trang đi.

Đội đến vào trang về sau, tại Chúc gia trên đại sảnh, Chúc Long bùng lấy hai cái hộp, nức nở nói "Phụ thân, hai vị đệ đệ, ở chỗ này." "Cái gì?" Chúc thái công nghe tin tức này về sau, buông mình ngã xuống trên ghế. Chúc Long cúi bước lên phía trước nâng hô "Phụ thân!" Loạn Đình Ngọc cùng Võ Tông mấy người cũng là ân cần nói "Lão thái công!"

Đội Chúc Long đem chúc thái công đỡ lên thân lúc đến, chúc thái công liền dò hỏi "Bọn hần, là chết như thế nào?" Chúc Long nghe được phụ thân tra hỏi, cũng không dám không trả lời, liền chịu đựng đau lòng hồi đáp "Bọn hần, là tại Bá Châu chỉ thời gian chiến tranh chiến tử." Ai ngờ chúc thái công sau khi nghe vậy mà lớn tiếng khen hay nói ". Tốt, không hổ là hài nhi của ta, nếu là vì nước hi sinh, thế thì cũng không uổng công sống một lần, không có ném ta Chúc gia nam nhi mặt." Chúc Long cũng là gật đầu nói "Vâng, bọn đệ đệ đều chết được rất anh liệt, không có cho chúng ta Chúc gia mất mặt." Chúc thái công lão đảo từ trên chỗ ngồi đứng dậy, Chúc Long cùng Loạn Đình Ngọc vốn định tiến lên nâng, chúc thái công lại khoát tay chặn lại nói "Không cần" mình quả thực là kiên trì đứng lên.

Lúc này Loạn Đình Ngọc bái nói ". Lão thái công, là ta không tốt, không thể hoàn thành thái công nhắc nhở, không thể chiếu cố tốt hai vị công tử, Loạn nỗ thẹn với thái công!" Chúc thái công thì là khoát tay nói "Loan giáo đầu không nên nói như vậy, tin tưởng loan giáo đầu ngươi cũng đã tận lực, trên chiến trường, tử thương không thể tránh được, lão phu không trách ngươi. A đúng, làm phiền các ngươi lại thay ta chuyển cáo một chút Tần tướng quân, lão phu cũng không trách hần, lão phu vì ta hai đứa con trai mà cảm thấy tự hào, để hần không muốn áy náy." "Phải" Chúc Long bốn người cùng nhau chấp tay nói. Sau đó chúc thái công liền lão đảo đi ra đại đường nói ". Ta mệt mỏi, nghỉ muốn nghỉ ngơi, các ngươi ai đều không cần theo tới." Chúc Long bốn người không biết làm sao, đành phải nhìn xem chúc thái công kia cô độc nhưng lại vĩ ngạn bóng lưng chậm rãi rời đi.

Mà ở thời điểm này, đã đổi xong thôn dân trang phục Mã Lân cùng Trương Thuận hai người cùng một thân đạo sĩ ăn mặc Dương Lâm cũng tương hồ tách ra, chậm rãi hướng Chúc gia trang đi tới. Đến ba người phân biệt tiến vào trong trang về sau, liền riêng phần mình đi tìm hiểu cái này Chúc gia trang phía ngoài con đường tới. Mà liền tại mấy người chia ra làm việc thời điểm, chợt nghe một cái thôn dân chỉ vào đạo sĩ ăn mặc Dương Lâm hô "Cái đạo sĩ kia ăn mặc người ta nhận ra hần, hần là Dương Lâm, người xưng 'Gấm báo', hôm qua đến công trang Lương Sơn tặc nhân bên trong liền có hần, mọi người mau đưa hần bắt lại?" Một tiếng hô quát, trăm người đến trợ, mặc cho Dương Lâm tới đâu bỏ chạy cuối cùng đều là khó thoát bị bắt.

Đồng đảo thôn dân tá điền bắt lấy Dương Lâm về sau đối một trận quyền chân tương hướng, lấy ra hôm qua chi khí. Đến đánh cho không sai biệt lắm, liền có người hô "Chúng ta đem hần trói lại đưa đến chúc quá công phủ lên đi." "Tốt" đám người liền cùng nhau thao tác, rất nhanh liền áp lấy bị trói gô Dương Lâm đạo phổ đến chúc quá công phủ trước.

Chúc Long nghe được bên ngoài tiếng vang liền từ trong phủ đi ra, đem kia Dương Lâm cho áp đi vào, đồng thời cao giọng hô "Mọi người cẩn thận, trà trộn vào khả năng tới không chỉ một người, phạm là nhìn thấy nhân vật khả nghi lập tức hướng ta báo cáo!" "Tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189 : Đánh Bại Tổng Giang

Rất nhanh, trong trang có Lương Sơn tặc nhân lần vào đồng thời còn bị bắt một người tin tức liền bị khuếch tán ra ngoài. Dương Lâm đồng bạn Mã Lân cùng Trương Thuận đều càng cẩn thận e dè hơn. Bất quá khi tin tức kia khuếch tán ra đến thời điểm, Trương Thuận đã từ một cái lão nhân gia nơi đó lừa gạt tới Chúc gia trang bên ngoài cạm bẫy chỗ, đồng thời biết chỉ muốn gặp được Bạch Dương cây xoay trái liền có thể lông tóc không tổn hao gì ra ngoài.

Mà lúc này đây liền từ bên ngoài truyền đến có Lương Sơn tặc nhân lần vào trong trang tin tức, lão nhân kia nhà nghe được tin tức sau mặt mũi tràn đầy kinh dị mà nhìn trước mắt Trương Thuận. Trương Thuận xông lão nhân kia nhà nở nụ cười, sau đó liền một cái tay đao hạ xuống, đem lão nhân kia nhà đánh bất tỉnh trên mặt đất. Trương Thuận đem lão nhân kia chuyển đến trên giường cất kỹ về sau liền nhỏ giọng nói "Lão nhân gia, xin lỗi rồi, vì các ca ca an nguy, ta chỉ có thể làm như vậy, hi vọng ngươi chớ có trách ta." An trí xong lão nhân kia về sau, Trương Thuận liền quay người cách thuê phòng phòng.

Võ Tông lúc này ngay tại Chúc gia trang bên trong đi dạo, bỗng nhiên trông thấy có một người quý quý túy túy tả hữu quan sát. Võ Tông cảm thấy người này khác thường, liền đi ra phía trước tìm hiểu ngọn ngành. Ai ngờ đương Võ Tông tới gần người kia đồng thời đưa tay khoác lên người kia trên bờ vai về sau, người kia vậy mà lập tức liền quay người hướng Võ Tông công đi qua. Nhưng Võ Tông như thế nào dễ dàng như vậy lâu sẽ bị đánh bại, chỉ gặp Võ Tông cùng người kia đối mấy quyền về sau liền một quyền bỗng nhiên đập nện tại người kia trên lồng ngực, sau đó người kia liền như bị quả chùy đánh bị đánh bay ra ngoài.

Võ Tông ngay sau đó liền lại tiến lên một bước đạp ở người kia trên lồng ngực chất vấn "Nói, ngươi là người phương nào, quý quý túy túy, tới đây làm gì?" Người kia ho mấy ngụm về sau liền thành thật trả lời "Ta là Lương Sơn Mã Lân, tới đây là vì, vì tìm hiểu Chúc gia trang tình huống." Võ Tông lạnh lùng một tiếng "Nguyên lai là cái mật thám, đi, ta dẫn ngươi đi gặp đồng bạn của ngươi." Sau đó chính là cầm lên Mã Lân đến, đem nó mang về trong phủ

giám giữ đến trong đại lao.

Đội đến Mã Lâm bị Võ Tông cho nhốt vào trong phòng giam về sau, Võ Tông liền quay người rời đi nơi đây. Tại trong phòng giam Dương Lâm nhìn thấy Mã Lâm sau liền thờ dài nói "Ài nha, huynh đệ, người làm sao cũng bị bắt vào tới?" Mã Lâm thì cũng thờ dài nói "Ai, bất quá còn tốt, còn không nhìn thấy Trương Thuận huynh đệ, nghĩ đến hần hần là tìm hiểu tốt tình báo chạy đi đi." Dương Lâm thì là gật đầu nói "Chỉ hi vọng như thế a."

Chính như Mã Lâm lời nói đồng dạng, Trương Thuận hiện tại đã thành công thoát đi Chúc gia trang, đồng thời tự mình dựa theo lão nhân kia lời nói, tiến đến trang bên ngoài trong rừng cây thí nghiệm một phen, gặt quả nhiên dùng tốt, lúc này mới mừng rỡ đi tìm hần Tống Giang ca ca đi.

Thấy qua Tống Giang về sau, Trương Thuận chính là bá nói ". Ca ca, ta dò thăm trang bên ngoài sơ hồ" Tống Giang nghe xong đại hi, nhân tiện nói "Tốt, ài, Trương Thuận hiền đệ, làm sao chỉ có người một người trở về rồi? Dương Lâm Mã Lâm hai vị huynh đệ đâu?" Nghe được Tống Giang hỏi thăm, Trương Thuận chính là một mặt áy náy nói "Ta ra lúc dương Lâm ca ca đã bị Chúc gia trang người nhận ra bắt lấy, mà ngựa Lâm ca ca vẫn còn chưa từng thấy, nhưng đến hiện tại vẫn chưa về, chỉ sợ chừng là dữ nhiều lành ít a."

Tống Giang nghe xong trong lòng mát lạnh nói ". Tại sao có thể như vậy? Chúng ta lần này xuống núi đến, còn chưa từng lập đến công tích, liền đầu tiên là thất thủ Yên Thuận Âu Bằng Đặng Phi ba cái huynh đệ, dưới mắt cái này lại mất Dương Lâm Mã Lâm hai vị huynh đệ, phải làm sao mới ổn đây a" Mục Hoảng vội vàng khuyên giải nói "Ca ca Mạc Ưu, Trương Thuận hiền đệ không phải mang về tin tức tốt mà, chờ chúng ta nắm giữ Chúc gia trang bên ngoài cạm bẫy chỗ về sau, tránh đi những cạm bẫy này, đến lúc đó chắc chắn đem kia Chúc gia trang nhất cử cầm xuống, cứu ra hai vị hiền đệ tới."

Tống Giang nghe xong gật đầu nói "Đúng, Trương Thuận hiền đệ, mau đưa người chỗ dò tin tức cáo tri chúng ta, chúng ta tốt tranh thủ thời gian giết đi vào cứu ra hai vị huynh đệ tới." Trương Thuận lập tức liền bá nói ". Ca ca, tại trong rừng cây kia muốn tránh đi cạm bẫy rất đơn giản, chỉ cần tại nhìn thấy Bạch Dương cây thời điểm xoay trái liền có thể. Mà lại tiểu đệ bên ta mới lúc đi ra cũng đã tự mình thí nghiệm qua, hoàn toàn chính xác dùng tốt, cũng không làm bộ" Tống Giang nghe xong vỗ bàn một cái mừng lớn nói "Tốt, ha ha, vậy chúng ta cái này liền chính đón binh mã, lần nữa giết đi qua, thế muốn đánh vỡ Chúc gia trang, cứu ra hai vị hiền đệ tới."

Nghe được Tống Giang hiệu lệnh, đám người rất nhanh liền tụ tập lại, Tống Giang điểm một cái Bình, cầm đầu đầu lĩnh trừ ra mình bên ngoài liền chỉ còn Lý Quỷ, Mục Hoảng, Trương Thuận, Không Minh, Không Lượng năm người tới. Tống Giang âm thầm thờ dài, liền tự mình đánh trống nói ". Các huynh đệ, lần này chúng ta nhất định phải đánh vỡ Chúc gia trang, cứu ra Dương Lâm Mã Lâm hai vị đầu lĩnh đến!" "Đánh vỡ Chúc gia trang, cứu ra đầu lĩnh! Đánh vỡ Chúc gia trang, cứu ra đầu lĩnh!" Tống Giang đợi đến sĩ khí tăng vọt lúc liền đại thủ vung về phía trước một cái, nói ". Xuất phát!"

Rất nhanh, Tống Giang đại quân liền lần nữa đi tới Chúc gia trang trang bên ngoài khiêu chiến. Mà trong trang thái công bởi vì còn không có từ mất con thống khổ bên trong đi ra, liền đem trong trang sự vật toàn bộ giao cho Chúc Long quản lý. Lúc này Chúc Long nghe được trang bên ngoài Lương Sơn nhân mã khiêu chiến về sau, liền lập tức phân phó nói "Mở ra đại môn, chúng ta đi gặp một lần cái này Tống Giang!" Sau đó Loạn Đình Ngọc cùng Võ Tông Hồ Tam Nương liền sau lưng Chúc Long cùng nó cùng nhau xuất chiến.

Đội đến bốn người tại trang bên ngoài triển khai trận thế về sau, Tống Giang bốn người tất cả giật mình, bởi vì cái kia làm bồng cùng một cái khác đại hán không phải liền là ngày đó theo Tần Ngao Thiên cùng một chỗ truy sát mình hai người sao, làm sao lại xuất hiện ở đây, kia Tần Ngao Thiên đâu? Hần có hay không tại phụ cận? Vừa nhắc tới Tần Ngao Thiên, Tống Giang liền vô ý thức đánh lên lui trống.

Mà đứng sau lưng Tống Giang Lý Quỷ nhìn thấy Võ Tông lúc ánh mắt lại là sáng lên, chỉ vào Võ Tông hô "Người cái thằng này lại để cho gia gia ta nhìn thấy, người chờ, gia gia chẳng mấy chốc sẽ đưa người chặt thành hai nửa, lấy báo ngày đó mối thù!" Võ Tông nghe xong lại là từ chối cho ý kiến cười một tiếng, nói "Ha ha, vậy người thì tới đi, nhìn ta hôm nay không đem người đánh thành đầu heo."

"A...! Tức chết ta rồi, các huynh đệ, lên!" Chịu không được Võ Tông khiêu khích Lý Quỷ rất nhanh liền hạ lệnh công kích, mà Mục Hoảng bốn người nhìn thấy Lý Quỷ xung phong về sau, liền cũng cùng nhau đi theo xông về phía trước. Mà bên kia Chúc Long cũng là lúc này hạ lệnh công kích, Chúc gia trang người tại Loạn Đình Ngọc Võ Tông Hồ Tam Nương Chúc Long bốn người dẫn đầu hạ điền cuồng hướng Lương Sơn nhân mã phóng đi, rất nhanh, hai nhánh đại quân chính là đánh vào nhau.

Trong đám người, Lý Quỷ dẫn đầu tìm tới Võ Tông, thế muốn báo ngày đó mối thù, như là giống như điên đánh mất lý trí, quơ hai thanh rìu to bản liền hướng Võ Tông cuồng chặt mà đi. Mà Mục Hoảng thì là cùng Chúc Long giao chiến đến một chỗ, hai người võ nghệ không kém bao nhiêu, mặc dù Chúc Long ăn ăn chiếm thượng phong, nhưng Mục Hoảng còn có thể chèo chống ở, không đến mức nhanh chóng lạc bại.

Không Minh Không Lượng hai huynh đệ gặp Hồ Tam Nương chỉ là một giới nữ lưu, cho là năng dễ khi dễ, liền cùng nhau hướng đánh tới. Nhưng tại hai người cùng Hồ Tam Nương giao thủ với nhau thời điểm mới phát hiện, nguyên lai cái này đáng đáp mỹ mạo nữ tử võ nghệ vậy mà cũng cao cường như vậy, huynh đệ mình hai cái liền thủ lại vẫn đánh không lại một mình nàng.

Không xuống tới Trương Thuận cũng không có ra trận, mà là bị Tống Giang lưu tại bên người bảo vệ mình chu toàn, sợ Tần Ngao Thiên sẽ lại từ chỗ nào lao ra đánh lên mình. Nhưng bên kia Loạn Đình Ngọc không người ngăn cản, liền tại Lương Sơn nhân mã bên trong trái đột phải tiến, như vào chỗ không người, giết đến Lương Sơn nhân mã đại bại.

Tống Giang thấy tình thế không ổn, liền vội vàng hạ lệnh lui binh, sau đó chính là đương trước một bước hướng về sau bỏ chạy. Mà tại Tống Giang về sau, Lương Sơn đám người cũng đều nhao nhao rút đi.

Chương 190 : Trao Đổi Tù Binh

Lúc này đang mệnh tiền về Thanh Châu đi cùng Hồ Diên Chúc trao đổi tù binh Thạch Tú ba người mang theo Hàn Thao Bành Cơ cùng một chút người đã tiến vào Thanh Châu cảnh nội. Đợi đến mấy người đánh lấy Lương Sơn cờ hiệu đến đây thời điểm, Hồ Diên Chúc liền đã được đến tình báo. Nghe có được chỉ có chút ít mấy người, Hồ Diên Chúc chính là cười lạnh nói "Hừ, hắc Tổng Giang vậy mà chỉ phái như thế chọn người tới, liền không sợ ta một ngụm đem nó ăn, để bọn hắc không thể quay về sao?"

Lúc này cùng ở tại trên đại sảnh Tàn Minh thì là nói "Ta nhìn hắc cũng không phải gan lớn, mà là nhát gan, sợ đại quân tự mình đến đây sẽ bị tướng quân ngài cho đều cầm xuống, cho nên mới chỉ phái mấy cái này kẻ chết thay đến thay người." Hồ Diên Chúc nghe xong gật đầu nói "Ừm, ta nghĩ cũng xác nhận như thế. Đi, đi đem ba cái kia Lương Sơn tặc nhân mang ra, theo ta cùng nhau đi đổi về Hàn Bành hai vị tướng quân." "Phải" nghe được Hồ Diên Chúc hiệu lệnh, Tàn Minh Hoàng Tín đám người liền thuận theo cùng nhau đến bên ngoài phủ.

Lúc này Thạch Tú ba người đã áp lấy Hàn Thao Bành Cơ đi tới Thanh Châu dưới thành, đang muốn la lên thời điểm, liền gặp Thanh Châu cửa thành mở rộng, từ bên trong đi ra Hồ Diên Chúc một đoàn người. Gặp số người đối diện đông đảo, Lý Tuấn Dương Hùng Thạch Tú ba người liền âm thầm đề phòng, để tránh phát sinh biến dị. Hồ Diên Chúc đi ra nhìn xem ba người cười to nói "Ha ha, ba người các ngươi rất có胆 lượng, chỉ đem nhiều như vậy người liền dám đến xông ta Thanh Châu, đừng khí không phải bàn cãi a."

Lý Tuấn nghe Hồ Diên Chúc sau chấp tay nói "Chúng ta chuyến này là vì đổi về chúng ta huynh đệ của mình, dù cho lại nguy hiểm chúng ta cũng vẫn là muốn tới đi tới một lần, huống chi trên tay chúng ta cũng còn có tướng quân người đâu, không biết phải chăng là hiện tại liền tiến hành trao đổi a?" Lý Tuấn lời này vừa nói ra, thẳng được mọi người tại đây vô số hào cảm, nhất là kia bị áp lấy Yên Thuận ba người, đều là lòng tràn đầy cảm động.

Hồ Diên Chúc nghe xong cũng là vỗ tay cười to nói "Ha ha, tốt, quả nhiên có mấy phần hào khí, đáng kính nể, tốt, vậy lão phu liền hết lòng tuân thủ hứa hẹn, lấy cái này ba cái người đến của các ngươi đổi về ta hai cái phó tướng." "Ha ha, tốt, Hồ Diên tướng quân quả nhiên nói lời giữ lời, ta đếm ba tiếng, chúng ta cùng nhau thả người được chứ?" Hồ Diên Chúc gật đầu nói "Chính hợp ý ta" sau đó liền hạ lệnh đem Yên Thuận ba người bắt giữ lấy phía trước đến, Lý Tuấn cũng là đem Hàn Thao Bành Cơ cho bắt giữ lấy trước trận tới.

"Một! Hai! Ba!" Hai người ba chữ vừa ra miệng, Yên Thuận đẳng năm người liền lập tức nhanh chân hướng bản trận chạy như điên. Không cần một lát, liền đều quay trở về bản trận, đồng thời bị lỏng ra trời buộc. Lý Tuấn một nhóm tại cùng Yên Thuận ba người vừa mới gặp mặt về sau liền luống cuống tay chân đem trời tại ba trên thân người dây thừng giải khai, sau đó mấy người nhìn thoáng qua nhau, Lý Tuấn khẽ quát một tiếng đi, sau đó đám người liền lập tức rút đi.

Hồ Diên Chúc gặp mấy người cái này liền muốn rời khỏi, liền mở miệng giữ lại nói ". Ài, mấy vị chó vôi đi a, không bằng đến ta trong phủ uống trà một lần được chứ?" Nghe được Hồ Diên Chúc giữ lại, Lý Tuấn liền quay đầu cười to nói "Ha ha, Hồ Diên tướng quân, người cũng không cần trêu đùa ta chờ, nếu chúng ta tùy người vào thành, chỉ sợ cũng không ra được, Hồ Diên tướng quân, sau này còn gặp lại!" Sau đó liền cùng Dương Hùng Thạch Tú bọn người cùng nhau rời đi.

Nhìn thấy Lý Tuấn bọn người đào tẩu, Tàn Minh liền chờ lệnh trước đuổi bắt tặc nhân, Hồ Diên Chúc thì là lắc đầu nói "Liền mấy cái này tiểu tặc không cần làm phiền Tàn tổng quân, ta nhìn không bằng liền để Hoàng đô giám đi đến cái này một lần đi." Nghe được Hồ Diên Chúc điểm danh, Hoàng Tín hướng về phía trước cúi đầu đạo "Vâng, mời hai vị tướng quân yên tâm, mặt tướng định không phụ nhờ vả, đem hắc chút tặc nhân đều bắt cầm về" sau đó liền đốt lên một điều nhân mã đến, hướng Lý Tuấn bọn người truy kích mà đi.

Âu Bằng Đặng Phi hai người tại chạy trốn trên đường đối Lý Tuấn ba người bái tạ đạo "Đa tạ huynh đệ vì bọn ta mạo hiểm, Âu Bằng Đặng Phi vô cùng cảm kích." Lý Tuấn mỉm cười đáp lại hai người nói ". Không sao, đều là nhà mình huynh đệ, bức này việc nhỏ không cần chú ý, chúng ta vẫn là trước giải quyết trước mắt nan quan rồi nói sau" sau đó mấy người trở về đầu nhìn lại, gặp hậu phương bụi đất tung bay, quả nhiên Hồ Diên Chúc lại phái người theo đuổi, đây mới là chuyến này địa phương nguy hiểm.

Ngay tại mấy người ý thức được nguy hiểm tới gần thời điểm, liền nghe được Yên Thuận hỏi "Làm sao chỉ có mấy người các ngươi đến đây, Tổng Giang ca ca đâu? Tổng Giang ca ca có phải hay không ở nơi nào chờ đón ứng chúng ta đây?" Nghe được Yên Thuận tra hỏi, Thạch Tú liền nhìn không được giấu cợt nói "Người Tổng Giang ca ca hắc không có tới, chỉ sợ hiện tại hắc đang cùng các huynh đệ khác nhóm đã phá vỡ Chúc gia trang ngay tại lớn cái cân phân vàng bạc đâu, há lại sẽ lo lắng sống chết của chúng ta "

Nghe Thạch Tú thất ngôn, Lý Tuấn liền vội vàng mở miệng khiển trách quát mắng "Thạch Tú huynh đệ, không được vô lễ" Thạch Tú hừ một tiếng, liền nghiêng đầu đi, không nói thêm gì nữa. Mà gặp Thạch Tú dạng này lại nhớ tới lúc trước hắc đến, Yên Thuận trong lòng ba người tất cả gạt mình, chẳng lẽ Tổng Giang ca ca đã bỏ đi mình rồi? Ở trong đó càng là lấy Yên Thuận nhất là nổi nóng, dù sao hắc nhưng là tại Tổng Giang vừa khởi sự thời điểm liền một mực đi theo, dưới mắt thù hắc huynh đệ nhiều, vậy mà liền muốn như thế từ bỏ mình rồi?

Yên Thuận không thể tin được nhưng lại không cam tâm, lúc này gặp hậu viện Hoàng Tín bọn người cách mình càng ngày càng gần, liền kéo về suy nghĩ đến ứng đối trước mắt sự tình. Lúc này chỉ nghe Yên Thuận hô "Mọi người đi theo ta, phía trước có tòa Thanh Phong Sơn, ta từng ở nơi đó, biết được trên núi con đường, có thể hắt ra truy binh" "Tốt, các huynh đệ mau theo Yên Thuận huynh đệ hướng Thanh Phong Sơn tiến đến!" Thế là, đám người liền đi theo Yên Thuận thay đổi phương hướng, hướng kia Thanh Phong Sơn mà đi.

Lúc này Thanh Phong Sơn bên trên đã không có quan binh đóng giữ, biến thành trống rỗng một tòa núi hoang, bắt quả toà này núi hoang rất nhanh liền bị tiếng vỗ ngựa cùng tiếng hô hoán cho phá vỡ yên tĩnh. Theo nơi xa bay lên tới bụi đất, liền có hai nhóm nhân mã một trước một sau truy kích mà tới. Đi tới hiểm yếu chỗ, Lý Tuấn chính là phát hô "Các huynh đệ dừng lại, chúng ta tới ở chỗ này mai phục hấn một đợt" lời này vừa nói ra, Dương Hùng Thạch Tú hai người lập tức biểu thị đồng ý.

Nhưng Yên Thuận lại cảm tương phản ý kiến nói ". Lý Tuấn huynh đệ, người điên rồi sao? Người biết đuổi theo quan binh có bao nhiêu người à. Liền dựa vào chúng ta chút người này, lại như thế nào có thể đánh lui quan binh đâu?" Lý Tuấn lại là giải thích nói "Ta cũng không phải nói muốn nhất cử quan tướng Binh đánh tan, mà chỉ là mai phục âm hấn một đợt, lấy hữu tâm tính vô tâm, đánh hấn một trở tay không kịp, về sau lại thoát đi mà đi, dạng này bọn quan binh liền về cẩn thận đề phòng, dạng này liền có thể giảm mạnh tốc độ của bọn hấn, mà chúng ta cũng tốt thoát hiểm a "

Nghe Lý Tuấn phân tích về sau, vốn đang do dự Âu Bằng Đặng Phi hai người chính là nói "Tốt, chúng ta ủng hộ Lý Tuấn huynh đệ" "Các người!" Yên Thuận gặp còn lại bốn người đều duy trì Lý Tuấn, liền đành phải gật đầu nói "Thôi thôi, vậy ta liền tùy các người điên cuồng cái này một thanh, chỉ mong sự tình như người mong muốn, đi theo ta, ta hiểu rõ cái địa phương so nơi này còn muốn hiểm yếu, ở nơi đó mai phục hiệu quả lại so với nơi này còn tốt hơn "

"Tốt, vậy chúng ta liền đi nơi đó, các huynh đệ, đi!" Lý Tuấn gặp Yên Thuận cũng không phản đối nữa, trong lòng cũng là vui mừng, sau đó liền dẫn đám người hướng Yên Thuận nói tới địa phương tiến đến. Mà lúc này tại núi một bên khác, lại có một bóng người ẩn hiện, chỉ gặp hấn thân ảnh mấy cái lấp lóe, liền lại biến mất tại trong rừng cây, phảng phất cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191 : Thoát Hiểm

Lúc này Hoàng Tín dẫn người một đường truy đến Thanh Phong Sơn, tới nơi đây, Hoàng Tín chính là nhắc nhở "Mọi người cẩn thận, nơi này nguyên là kia tặc nhân Yên Thuận hang ổ, cẩn thận hấn sẽ trốn ở nơi nào đó mai phục chúng ta" lúc này lại có một người mở miệng cười nhạo nói "Bọn hấn đều đã tự thân khó bảo toàn, lại sao dám mai phục chúng ta, không phải là Hoàng đô giám người sợ rồi sao, nếu là người sợ hãi, liền đem cái này đô giám chi vị để cùng để ta làm tốt, ha ha "

Nói chuyện chính là Mộ Dung Ngạn đặt tâm phúc, tên là Vương Tam, ý là Tri phủ tâm phúc liền một mực không đem Hoàng Tín để vào mắt, luôn muốn có một ngày có thể thay thế hấn. Hoàng Tín chán ghét hướng kia Vương Tam nhìn thoáng qua, sau đó cũng không để ý tới Vương Tam khiêu khích, trầm giọng nói "Mọi người hành sự cẩn thận, tiếp tục truy kích" sau đó liền lại dẫn chúng quan binh đuổi tới đằng trước. Vương Tam thì là ở phía sau hừ lạnh một tiếng, sau đó liền cùng đi theo đám người cùng nhau hướng về phía trước truy kích.

Lúc này Lý Tuấn một nhóm đã đi tới Yên Thuận nói một chút chỗ kia địa điểm, đồng thời riêng phần mình tìm được địa phương mai phục. Lúc này Hoàng Tín đám người đi tới kia trước đó Lý Tuấn lời nói chỗ kia địa điểm, Hoàng Tín thấy địa thế nơi này hiểm yếu, chính là lên tiếng nói "Mọi người cẩn thận, nơi này chỉ sợ sẽ có tặc nhân mai phục" nghe được Hoàng Tín lời này, kia Vương Tam lại là nghe không vô, lại ra mặt gây sự nói ". Hoàng đô giám người đừng tổng dạng này chậm trễ quân ta tốc độ tiến lên, chẳng lẽ người cùng kia tặc nhân có cũ, mới có ý như thế?"

Hoàng Tín nghe được Vương Tam nói xấu mình, liền khạc một bãi đàm quát "Ta Hoàng Tín một tiếng lòng son dạ sắt, người không muốn ăn nói bữa bãi, tùy ý nói xấu!" Vương Tam lại là lạnh hừ một tiếng nói ". Tốt, kia đã người nói cái này có mai phục, vậy ta liền đi thử một lần, nhìn xem người lời nói đến cùng là thật hay không" nói, liền lẻ loi một mình tiến vào phiến rừng cây trái đột phải chặt, sau đó đắc ý từ đó đi ra, nói với Hoàng Tín.

"Hừ, Hoàng đô giám, người nhưng thấy được, căn bản cũng không có như lời người nói mai phục, ta nhìn người chính là nhát gan sợ phiền phức, nếu không có cái tốt sự phụ bảo kê người, người căn bản là làm không được cái này binh mã đô giám chi vị, nó hấn là thuộc về vua ta ba, chúng huynh đệ nghe lệnh, theo ta cùng nhau đuổi bắt Lương Sơn tặc nhân, hết tốc độ tiến về phía trước!" Chúng quan binh mặc dù không biết lúc này mình hấn là đứng tại bên nào, nhưng truy kích mệnh lệnh lại là Hồ Diên tướng quân chỗ ra lệnh, cho nên đám người nhìn Hoàng Tín một chút, sau đó liền theo sát Vương Tam trước đuổi bắt, Hoàng Tín trong lòng giận dữ, nhưng cũng chỉ đành cùng ở sau lưng mọi người đuổi tới đằng trước.

Không cần một lát, Vương Tam mang quan binh liền đi tới Lý Tuấn một nhóm chỗ mai phục địa phương, có lần trước Vương Tam tự mình thí nghiệm về sau, chúng bọn quan binh cũng đều đối chung quanh buông xuống đề phòng, chỉ một lòng hướng về phía trước truy kích. Mà vừa lúc này, đột nhiên từ trong rừng cây có vài thanh phác đao bay tới, mặc dù Lý Tuấn đám người cũng không hướng Lý Ứng hạm mạo xưng Lý Côn như vậy thiện phụng bay đao, nhưng bọn hấn lực lớn, chỗ ném lại là lớn phác đao, lại thêm những quan binh kia đều là không có chút nào đề phòng lại là tốc độ cực nhanh, cho nên trong lúc nhất thời đều là không có né tránh, nhao nhao bị lớn phác đao cho đánh trúng, rơi ở dưới ngựa.

Cái khác không có có thụ thương bọn quan binh thấy tình cảnh này cũng đều là giật nảy mình, liền đối lấy dưới hông con ngựa đều là bị kinh nâng lên móng trước tê mình, kia Vương Tam càng là không có ngồi vững vàng, bị dưới hông con ngựa cho lật tung đến trên mặt đất. Lúc này Dương Hùng Thạch Tú bọn người liền đều từ trong rừng cây giết ra, tại bọn quan binh chưa tỉnh hồn thời điểm đánh chết không ít người. Mà kia Vương Tam cũng là bị Đặng Phi một chùy đập chết.

Lúc này hoàng tin cũng là đuổi tới chiến trường, nhìn thấy Vương Tam bị nện sau khi chết mừng thầm trong lòng, sau đó chính là la lên tổ chức lên quan binh tới làm ra phân kích. Mà liền tại Hoàng Tin tổ chức quan binh phân kích thời điểm, Lý Tuấn lại là kịp thời hạ lệnh rút lui tiến rừng cây, đợi đến đám người tiến vào trong rừng cây sau chính là cười lên gói kỹ lưỡng lập tức vó con ngựa nhóm thoát đi nơi đây. Mà Hoàng Tin bọn người thì là cẩn thận chậm rãi đẩy về phía trước tiến, từ từ liền bị Lý Tuấn bọn người kéo dài khoảng cách.

Mà tại trong rừng cây mắt thấy hết thấy người áo đen kia cũng lại là mấy cái lấp lóe gấp liền rời đi Thanh Phong Sơn, hướng Tế Châu phương hướng tiến đến, khi tiến vào Tế Châu thành điện soái phủ sau liền đi bái kiến Tần Ngạo Thiên. Nguyên lai người này chính là Tần Ngạo Thiên thủ hạ chương quân tình báo Thời Thiên đầu lĩnh. Chỉ gặp Thời Thiên đối Tần Ngạo Thiên bái kiến nói ". Thiên ca đoán quả nhiên chuẩn xác, kia Yến Thuận một đoàn người quả nhiên đi Thanh Phong Sơn tránh né đồng thời hất ra truy kích quan binh."

Lúc này Tần Ngạo Thiên cười gật đầu nói "Quả nhiên, hết thấy đều như ta sở liệu, hiện tại kinh đông đường loạn như vậy, xem ra ta là thời điểm hướng Thánh thượng chờ lệnh đến đây tiêu phi, hướng chi đây vốn chính là ta ban sơ nhiệm vụ." Thế là, Tần Ngạo Thiên chính là viết thư một phong, cùng thái thú Trương Thúc Dạ cùng một chỗ hướng lên báo cùng Huy Tông.

Lúc này chạy thoát Lý Tuấn một đoàn người rốt cục đi tới lưng chân núi, lúc này dưới trướng tất cả mọi người đối Lý Tuấn cơ trí cùng dũng khí chỗ phục sát đất, liền ngay cả một mực đi theo Tổng Giang Yến Thuận giờ phút này cũng là ném đến Lý Tuấn dưới trướng. Lý Tuấn nhìn quanh một chút may mắn còn sống sót chúng huynh đệ, chính là cười to nói "Ha ha, xem ra thật sự là lão thiên chiều cố, để cho ta cùng các huynh đệ có thể chạy trốn, chờ chúng ta trở lại trên núi đi, nhất định phải thoải mái nâng ly một phen!"

Thạch Tú cũng là cười gật đầu nói "Đúng vậy a, chúng ta đây cũng là sinh tử chi giao, nói thế nào cũng phải uống hân cái ba ngày ba đêm mới là" Dương Hùng mấy người cũng đều là cười gật đầu ứng hòa. Ngay tại lúc đám người vừa muốn lên núi thời điểm, đã thấy lại có một đạo nhân mã từ một phương hướng khác chạy tới. Mấy người phóng tầm mắt nhìn tới, gặp đúng là Tổng Giang một nhóm, nhưng xem bọn hân như vậy nghèo túng bộ dáng, ngược lại tựa như là đánh đánh bại đồng dạng.

Gặp Tổng Giang bọn người kia đầy bụi đất bộ dáng, Thạch Tú chính là hỏi "Ài nha, Tổng Giang ca ca, các người đây là thế nào? Chẳng lẽ các người không có đánh vỡ Chúc gia trang?" Nghe được Thạch Tú lời nói, Lý Quỷ Mục Hoàng đều là đối trợn mắt nhìn, không nói gì. Tổng Giang nhìn thoáng qua tinh thần phấn chấn Lý Tuấn bọn người, chính là cười chấp tay nói "Xem ra Lý Tuấn hiền đệ đã thay huynh cứu trở về Yến Thuận ba vị huynh đệ a, cái này nhưng thật sự là quá tốt a."

Lý Tuấn cũng là cười đối Tổng Giang chấp tay, nói "Đúng vậy a, tục ngữ nói 'Họa này phúc chỗ dựa, phúc hệ họa chỗ nằm' hôm nay trải qua này sự tình lại trải lại Tổng Giang ca ca cái dạng này, Lý Tuấn quả thực cảm giác được, cổ nhân thật không lừa ta à" đối mặt Lý Tuấn chế giễu, Tổng Giang sắc mặt tái xanh, lại không nói một lời. Mà tại sau lưng Lý Quỷ lại là nghe không hiểu Lý Tuấn đang nói cái gì, chỉ là nghĩ ngờ nói "Cái gì này nha họa phúc, ta nghe không hiểu, đại gia hòa mau tới núi đi thôi, ta thật đói a "

Nghe được Lý Quỷ kêu la, Tổng Giang cùng Lý Tuấn nhìn nhau cười một tiếng, chính là nói "Các vị huynh đệ, chúng ta đi thôi, về sơn trại trước bàn lại cái khác" Lý Tuấn cũng là mỉm cười gật đầu, sau đó mấy người chính là cùng nhau thả ra tín hiệu, từ dưới chân núi trong tiệm cơm quán sự lại tìm hiểu tin tức trương thanh Tôn nhị nương vợ chồng đem nó một nhóm đưa về sơn trại. Mà tại một nhóm tiếp cận sơn trại thời điểm, liền gặp Tổng Giang đệ đệ Tổng Thanh mang theo trong trại tất cả đầu lĩnh đồng loạt đến bãi cát trước tới đón tiếp Tổng Giang bọn người, tràng diện to lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 192 : Tổng Giang Thoái Vị

Đợi đến Tổng Giang đám người hạ thuyền lên bờ về sau, liền nghe được trên bờ chúng đầu lĩnh tại Tổng Thanh dẫn đầu tiếp theo cùng chấp tay bái nói ". Cung nghênh ca ca trở về sơn trại!" Tổng Giang cười nhìn Tổng Thanh một chút, sau đó chính là mỉm cười đối đám người nhẹ gật đầu, nói "Hào hảo, đi thôi, chúng ta tới trước Trung Nghĩa đường đi nghị sự" sau đó đám người chính là cùng nhau hướng Trung Nghĩa đường bước đi, mà trên đường, Âu Bằng lại là một mực đang tìm mình ngày xưa huynh đệ Mã Lâm, nhưng lại vẫn luôn không có phát hiện tung tích ảnh, không khỏi lòng tràn đầy nghi hoặc.

Đợi đến đám người đi tới Trung Nghĩa đường bên trong, Tổng Giang ngồi ở vị trí đầu vị trí thờ dài nói "Ài, ta Tổng Giang hồ thẹn, lần này mang theo chúng các huynh đệ xuống núi, vốn nghĩ nhờ áp chế Hồ Diên Chúc đại quân lại sứ ta Lương Sơn uy danh đại chấn, có ai nghĩ được, chúng ta vậy mà nhiều lần lạc bại, cuối cùng càng là ngay cả kia nho nhỏ một cái Chúc gia trang đều là không hạ được đến, Tổng Giang quả thực vô năng a" nghe được chính Tổng Giang kể rõ chuyện này thua trận, công đường đám người cô đều là mở miệng khuyên giải Tổng Giang đừng quá mức thương tâm.

Lúc này Âu Bằng rốt cục nhìn không được đặt câu hỏi "Tổng Giang ca ca, vì sao chưa từng trông thấy ta kia Mã Lâm huynh đệ, không biết hân hiện ở nơi nào?" Nghe Âu Bằng hỏi Mã Lâm đến, Tổng Giang lại là thở dài một hơi nói ". Âu Bằng đầu lĩnh, thực không dám giấu giếm, Mã Lâm cùng Dương Lâm hai vị đầu lĩnh đều bởi vì xâm nhập Chúc gia trang đi tìm hiểu tình báo mà bị bắt ở, chúng ta vốn định chờ công phá Chúc gia trang sau liền đem nó hai người cứu trở về, nhưng nhưng chưa từng nghĩ chúng ta vậy mà đại bại, đành phải lui về sơn trại đến, nghĩ đến hiện tại Mã Lâm Dương Lâm hai vị đầu lĩnh

chỉ sợ là dữ nhiều lành ít a "

"Cái gì! Mã Lâm hiền đệ!" Âu Bằng nghe được tin tức này sau cực kỳ bi thương, cùng lúc đó cùng Âu Bằng Mã Lâm cùng ở tại hoàng môn núi vào rừng làm cướp Tường Kính cùng Đào Tông Vượng hai người cũng là thương tâm không thôi. Đồng dạng, cùng Dương Lâm có cũ Đặng Phi cùng mang Dương Lâm lên núi mang tông cũng là thất vọng mất mát. Lúc này Tông Giang dẫn đầu đánh vỡ yên lặng nói ". Bất quá cũng may có Lý Tuấn hiền đệ thay ta tiến đến Thanh Châu đem Yên Thuận Âu Bằng Đặng Phi ba vị huynh đệ cho đôi trở về, nếu không, chỉ sợ ta Lương Sơn tổn thất càng lớn hơn."

Nghe được Tông Giang lời này, đường bên trong tất cả mọi người là đối Lý Tuấn chấp tay cúi đầu, nhao nhao tán thưởng Lý Tuấn dũng khí. Nhưng mà đúng vào lúc này, lại không nghĩ rằng Tông Giang vậy mà nói "Lần này Tông Giang tổn binh hao tướng, đã mất có thể lại làm cái này đại đầu lĩnh, như được Lý Tuấn hiền đệ không chê, Tông Giang cam nguyện tôn Lý Tuấn hiền đệ vì đại đầu lĩnh, suất lĩnh ta Lương Sơn nhân mã lại giương oai tên." Nói chính là hướng Lý Tuấn khom người cúi đầu.

Tông Giang một cử động kia thế nhưng là quả thực để Lý Tuấn cùng mọi người tại đây đều là lấy làm kinh hãi, nhất là Lý Tuấn, tuyệt đối không ngờ rằng Tông Giang vậy mà lại làm ra chuyện như thế đến, trong nháy mắt này, hẳn thậm chí đều có chút vì đó trước mình kia phiên ngôn luận cùng ý nghĩ mà cảm thấy tự trách. Cùng Lý Tuấn đồng dạng ý nghĩ còn có Dương Hùng Thạch Tú hai người, bọn hắn cũng đồng dạng bị Tông Giang diễn kỹ cho rung động thật sâu cảm động đến.

Ngay tại Lý Tuấn không biết làm sao thời điểm, đã thấy Lý Quỷ từ sau hô to một tiếng nói ". Ca ca, không thể a, ta Thiết Ngưu cứu phục ngươi một cái, đối lại ai tới làm cái này đại đầu lĩnh ta đều không phục, tại Thiết Ngưu trong lòng, đại đầu lĩnh cũng chỉ có ca ca ngươi một người nên được!" Lúc này Mục Hoảng cũng là mở miệng phụ họa nói "Đúng, Lương Sơn đại đầu lĩnh chỉ có ca ca ngươi một người nên được, điểm ấy ai cũng không thể cãi, đừng tưởng rằng được một chút công tích liền có thể rung chuyển ca ca vị trí, ta Mục Hoảng liền muốn ở chỗ này nói lên một câu, không có khả năng!"

Đương nhiên Mục Hoảng câu nói sau cùng chính là nhắm vào Lý Tuấn ba người nói tới, bởi vì từ tình huống dưới mắt đến xem, đích thật là Lý Tuấn ba người công tích lỗi nặng Tông Giang, dù cho Tông Giang thoái vị cũng không gì đáng trách, nhưng lời này trải qua Mục Hoảng kiểu nói này, ngược lại là thay đổi hương vị. Giống như là Lý Tuấn ba người ham Tông Giang thanh thứ nhất ghé xếp, đem Lý Tuấn ba người cho đẩy lên đám người mặt đối lập, để Lý Tuấn trong lòng mọi người vừa mới tạo dựng lên hảo cảm lập tức tiêu tán vô tung.

Thấy tình cảnh này, Tông Giang thì là hiểu ý cười một tiếng, sau đó mở miệng quát tháo Mục Hoảng Lý Quỷ hai người nói ". Ý ta đã quyết, việc này không thể sửa đổi, hai ngươi còn không mau lui xuống cho ta!" Sau đó lại tiến lên một bước, đối Lý Tuấn bái nói ". Lý Tuấn hiền đệ, Tông Giang tâm ý đã quyết, mong rằng Lý Tuấn hiền đệ có thể tiếp được cái này đại đầu lĩnh chi vị." Mắt thấy Tông Giang lại muốn cho vị, em trai Tông Thanh thì trong đám người mê hoặc nói ". Không thể a, ca ca, ngươi mới là trong lòng chúng ta đại đầu lĩnh, không có thể tùy ý sửa đổi a!"

Tông Thanh lời này vừa nói ra, Trương Thuận, Thạch Dũng, Khổng Minh, Khổng Lượng bốn người liền cũng đều mở miệng ngăn cản. Mà trải qua Tông Thanh mấy người như thế vừa loạn, đường bên trong đám người cũng đều là đi theo mở miệng khuyên giải. Mà Lý Tuấn lúc này cũng đem công đường biểu hiện của mọi người nhìn ở trong mắt, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy có một tia dị dạng, tại chính là đối Tông Giang bái nói ". Ca ca, Lý Tuấn không tài, không thể tiếp này trách nhiệm, còn cầu ca ca thu hồi mệnh lệnh đã ban ra!"

Gặp Lý Tuấn quả nhiên từ chối không tiếp, Tông Giang thì tại mừng thầm trong lòng nói ". Liền biết ngươi không thể tiếp, bất quá cho dù là ngươi tiếp nhận cái này đại đầu lĩnh chi vị, ta cũng có biện pháp đưa ngươi giá không, hừ." Nhưng là bất kể trong lòng nghĩ như thế nào, trên mặt lại là một mảnh thành ý nói ". Lý Tuấn hiền đệ, ngươi liền đón lấy a" Lý Tuấn vẫn là liên tục từ chối, cuối cùng càng là quỳ xuống bái nói ". Lý Tuấn tuyệt không thể tiếp này trách nhiệm, còn cầu ca ca thu hồi mệnh lệnh đã ban ra "

Đồng thời, Lý Quỷ Mục Hoảng Khổng Minh Khổng Lượng mấy người cũng đều là quỳ xuống khuyên Tông Giang thu hồi mệnh lệnh đã ban ra, về sau càng là toàn bộ Trung Nghĩa đường bên trên đầu lĩnh đều là quỳ xuống, Tông Giang lúc này mới hậm hực nói "Đã các ngươi kiên trì như vậy, vậy được rồi, vậy cái này đại đầu lĩnh chi vị ta trước hết tiếp tục ngồi xuống đi, bất quá ta muốn bỏ nhiệm Lý Tuấn hiền đệ vì son trại đứng thứ hai, bất kỳ người nào không thể lại nói không thể "

Gặp Tông Giang nói như vậy, mà lại bằng Lý Tuấn công tích cũng đích thật là có uy vọng có thể ngồi được vững cái này đứng thứ hai, cho nên tất cả mọi người không có phản đối Tông Giang quyết định này. Kế tiếp cái ghế thứ ba thì là Lý Quỷ, vị thứ tư là Dương Hùng, vị thứ năm Mục Hoảng, vị thứ sáu Thạch Tú, về sau thì là Trương Thuận đám người cứ thế mà suy ra. Đợi đến đám người sắp xếp đi chỗ ngồi về sau, Tông Giang chính là hạ lệnh hôm nay muốn trắng trộn yến ẩm một phen, sau đó chính là an bài Trương Thanh Tôn nhị nương vợ chồng đi chuẩn bị cơm nước, đám người đêm đó liền tại cái này Trung Nghĩa đường bên trong ăn uống thả cửa.

Đợi đến đám người tán đi, Lý Tuấn thì là mang theo Dương Hùng Thạch Tú cùng Đồng Uy Đồng Mạnh hoàn thành ngày đó lời nói kết bái sự tình, năm người cùng nhau tìm cái này nơi yên tĩnh lấy thiên địa làm chứng, đốt hương cầu nguyện, tương hồ kết làm đệ Lý huynh đệ, trong đó Lý Tuấn là đại ca, về sau theo thứ tự là Dương Hùng, Thạch Tú, Đồng Uy, Đồng Mạnh. Kết bái về sau, năm người chính là lại tụ đến cùng một chỗ lại uống một trận, thẳng đến bình minh cái này mới ngủ.

Mà liền tại Lương Sơn đám người trắng trộn yến ẩm thời điểm, tại Chúc gia trang bên trong bị bắt làm tù binh Mã Lâm Dương Lâm hai người thì là bị Chúc Long cho trời gở, muốn đưa đến Tề Châu giao cho Tần Ngao Thiên xử trí, sau đó liền bị áp lên con đường. Mà Chúc gia trang chuyện về sau Hồ Tam Nương cũng là mang Võ Tông đi bái kiến cha mình, cũng tại phủ thượng nguyên người mấy ngày sau lúc này mới tự mình áp giải Mã Lâm Dương Lâm hai người hướng Tề Châu đi tới.

Chương 193 : Chiêu Hàng

Mấy ngày sau, Hồ Tam Nương cùng Võ Tông hai người đã đem kia Mã Lân cùng Dương Lâm cho áp giải đến Tế Châu đến, đồng thời còn hướng Tần Ngạo Thiên báo cáo trước đó độc Long Cương một trận chiến sự tình, còn nói nói ". Chúc Long cùng Hồ Thành hai vị thuộc cấp trải qua chuyện này đều cho rằng trong nhà không thể không người trông giữ, thế là liền nhao nhao thỉnh cầu lưu tại riêng phần mình trong trang viên thủ hộ bách tính, Loạn Đình Ngọc thượng tướng thì tạm lưu Chúc gia trang chủ trì đại cục, để tránh Lương Sơn nhân mã đi mà quay lại."

Tần Ngạo Thiên nghe xong gật đầu nói "Ừm, tốt, người tới, truyền ta tướng lệnh, mệnh Chúc Long Hồ Thành hai vị thuộc cấp tạm lưu độc Long Cương vì quân ta huấn luyện dự bị Binh, như không chỉ lệnh, không cần tham chiến bất luận cái gì quân sự hoạt động, đồng thời bổ nhiệm Lý gia trang Lý Ứng tại trong trận này biểu hiện đột xuất, đặc biệt phong làm ta dưới trướng thuộc cấp, cùng Chúc Long Hồ Thành cùng một chỗ, trấn thủ độc Long Cương." "Phải" tên kia Lang vệ thu được Tần Ngạo Thiên tướng lệnh sau liền quay người mà đi truyền đạt đi.

Võ Tông Hồ Tam Nương hai người cũng là đối Tần Ngạo Thiên chấp tay bái đạo "Đa tạ Thiên ca ý đẹp" Tần Ngạo Thiên thì là cười cười nói "Không sao, chỉ là nói ra thật xấu hổ, nghĩ ta lúc đầu tiến đến độc Long Cương trung bình thu tướng, nhưng không có cân nhắc đến cái này về sau hậu quả, suýt nữa ừ thành đại họa, mà Chúc Hồ Chúc Bưu hai người cũng đều là không về được, ta thẹn với Chúc lão thái công a" nghe được Tần Ngạo Thiên trách, Võ Tông thì là mở lời an ủi nói ". Thiên ca, đừng lại thương tâm, mà lại Chúc thái công đã từng để cho chúng ta chuyển cáo người, nói hẳn rất kiêu ngạo, bởi vì Chúc Hồ Chúc Bưu đều là anh dũng chiến tử, vì nước hi sinh, mà lại bảo người không cần tự trách áy náy."

"Thật sao? Lão nhân gia ông ta nghĩ rất thoáng thuận tiện" Tần Ngạo Thiên nghe được lời này chính là thoải mái nói. Mà lúc này Hồ Tam Nương thì là nói "Thiên ca, chúng ta lần này còn mang về hai cái Lương Sơn cường đạo, hiện giam giữ tại trong đại lao, không biết Thiên ca dự định xử trí như thế nào hai bọn họ?" Tần Ngạo Thiên nghe xong lại còn có thu hoạch, liền cười nói "Không vội, lại đợi ta tự mình tiến đến thăm viếng hai người kia một phen, xem hẳn hai người có thể hay không bỏ gian tà theo chính nghĩa làm việc cho ta."

Đảo mắt, Tần Ngạo Thiên chính là độc thân đi tới trong đại lao, nói đến, đây là Tần Ngạo Thiên lần thứ ba đi vào nhà tù đâu, mà mỗi một lần đều là đến đây chiều hàng địch tướng, ngược lại là thủ vị. Tần Ngạo Thiên đi tới Mã Lân cùng Dương Lâm giam giữ chỗ, để cho người mở ra cửa nhà lao sau liền đi đến. Trong phòng giam Mã Lân cùng Dương Lâm nhìn thấy Tần Ngạo Thiên về sau đều là khấn trương lên, bọn hắn không biết Tần Ngạo Thiên đem sẽ xử trí như thế nào mình, thế là đều là vì mình lo lắng.

Lúc này Tần Ngạo Thiên trước tiên mở miệng nói "Hai vị, không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền lại gặp mặt đâu" gặp Tần Ngạo Thiên trên mặt ý cười, Mã Lân cùng Dương Lâm hai người đều lại là khấn trương lên, bọn hắn không biết tại Tần Ngạo Thiên mỉm cười phía sau phải chăng ẩn giấu đi cái gì sát cơ. Tần Ngạo Thiên tự nhiên cũng là nhìn ra hai người khấn trương cùng sợ hãi, thế là vừa cười nói "Hai vị không cần như vậy khấn trương, Tần mỗ nếu là muốn giết các người, trực tiếp ra lệnh một tiếng, liền có thể đưa hai người các người bên trên Tây Thiên, lại như thế nào sẽ đích thân trước tới thăm hai vị đâu?"

Mã Lân cùng Dương Lâm hai người liếc nhau, đều cảm thấy Tần Ngạo Thiên nói có lý, thế là cũng đều buông xuống canh gác, nói "Cái kia không biết Tần tướng quân người lần này đến đây, không biết có chuyện gì?" Tần Ngạo Thiên nở nụ cười, nói "Rất đơn giản, ta hi vọng các người có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, hiệu trung với ta, ta đương nhiên sẽ không lại so đo hai người các người trước đó đủ loại, đồng thời sẽ còn cho hai người các người lấy phần quân chức, để các người có thể không còn dính lấy cái cường đạo mũ, người thấy có được không?"

Mã Lân nghe xong thì là cảnh giác nói "Người muốn cho chúng ta trợ giúp người đi tiêu diệt Lương Sơn, công đánh Tống Giang ca ca? Tha thứ tại hạ vô lễ, Mã Lân là tuyệt đối sẽ không làm ra loại kia bán huynh đệ chuyện" Dương Lâm cũng là tức giận nói ". Hừ, Dương Lâm cũng giống như vậy, muốn chém giết muốn róc thịt, mặc người xử trí, nhưng nếu là muốn cho ta làm phản đồ, kia là tuyệt đối không thể nào, người liền dẹp ý niệm này đi!"

Lúc đầu hai người chỉ là kiên cường muốn cho Tần Ngạo Thiên đến cái chán nản, nhưng ai biết Tần Ngạo Thiên nghe xong đúng là lớn tiếng nở nụ cười, về sau liền chỉ nghe Tần Ngạo Thiên nói "Ha ha, trò cười, ta chính là đường đường Đại Tống Văn Huy tướng quân, Tuyên Uy phò mã, muốn đánh bại Tống Giang chỉ là tiện tay mà thôi, sao lại cần muốn hai người các người tương trợ. Ta chỉ là nhìn hai người các người cũng coi như rất có một phen bản lĩnh, cứ như vậy giết khá là đáng tiếc, muốn lưu hai người các người một mạng đến dưới trướng của ta làm việc, ta có thể an bài hai người các người đến phương bắc đi cùng người Liêu đối địch, phải biết, ta Tần Ngạo Thiên địch nhân cũng không phải hèn nhát một Tống Giang."

Mã Lân Dương Lâm nghe Tần Ngạo Thiên sau lại một suy tư cũng cảm thấy có lý, dù sao Tần Ngạo Thiên thực lực mình cũng là gặp qua nghe qua, nếu là hắn nghĩ tiến đánh Lương Sơn, dù cho không có mình hai người tương trợ cũng sẽ không quá thất bại. Mà lại mình hai người bây giờ bị tù binh, có thể bị tha đến tính mệnh cũng đã là đại ân, huống chi Tần Ngạo Thiên càng là đáp ứng để cho mình hai người tiến đến phương bắc chi viện, cùng Liêu tặc đối địch, so với tiếp tục bên trên Lương Sơn, không thể nghĩ ngờ tiến đến phương bắc đi đánh diệt tộc mới là lựa chọn tốt nhất.

Mã Lân Dương Lâm hai người suy tư một lúc sau chính là cùng nhau bái nói ". Nếu như không phải cùng Tống Giang ca ca đối đầu, chúng ta thì nguyện bái nhập tướng quân dưới trướng" Tần Ngạo Thiên nghe xong rất là vui vẻ, cười to nói "Ha ha, tốt, nghĩ không ra hai người các người ngược lại cũng coi là người trọng tình trọng nghĩa, ta Tần Ngạo Thiên không có nhìn lầm a. Mã Lân Dương Lâm nghe lệnh, kể từ hôm nay hai người các người chính là ta Tần Ngạo Thiên trong quân hai viên phó tướng, chờ sau đó ta sẽ viết lên hai lá nghị định bổ nhiệm giao cho các người, hai người các người nhận được nghị định bổ nhiệm về sau liền lập tức tiến đến Trác Châu đưa tin, không thể lại đi Lương Sơn vào rừng làm cướp, các người nhưng minh bạch?"

Mã Lân Dương Lâm hai người nhìn nhau, sau đó chính là ôm quyền nói "Vâng, tướng quân, ta hai người minh bạch." "Ha ha, tốt, đến cùng ta ra, ta mang

hai người các người tiến đến rửa mặt trang điểm một phen, sạch sẽ đi Trác Châu đưa tin, ngày sau bên này quan phòng vệ sẽ phải giao cho các người" Mã Lân cùng Dương Lâm hai người đổi mặt Tàn Ngao Thiên lời nói thấm thía cảm thấy không hiểu ám áp, là hán, để mình có thể không lại tiếp tục ngơ ngác ngác sinh hoạt, mà là để cho mình nhảy lên trở thành Đại Tổng tướng quân, có thể tiến đến phương bắc cùng người Liêu tác chiến, thù hờ ta Trung Nguyên bách tính, đây là Đại Tổng người tập võ cộng đồng tâm nguyện.

Qua nửa canh giờ, Mã Lân Dương Lâm hai người rửa mặt hoàn tất, cũng đều là ăn no dùng lại, sau đó hai người chính là thân mặc một thân trang phục đi vào trong sân huấn luyện hướng Tàn Ngao Thiên chào từ biệt. Tàn Ngao Thiên nhìn hai người chỉ sau thì là cười nói "Ha ha, hai vị cái này rửa mặt trang điểm một phen hậu quả nhưng càng tư thế hiên ngang a, đến, đây là giấy bổ nhiệm, hai người các người cất kỹ" Mã Lân Dương Lâm hai người tiến lên tiếp nhận giấy bổ nhiệm sau liền vội vàng thu vào trong lòng, sợ làm mất rồi.

Lúc này Tàn Ngao Thiên lại là dặn dò "Tốt, hai người các người cái này liền tiến đến Trác Châu đi, nhớ lấy đừng lại đi nhầm, ngộ nhập kỳ đồ. Phương bắc chiến trường mới là nơi trở về của các người, tại trong tay các người liềm dưới đao hán là địch nhân, mà không phải tay không tác sát bách tính." Mã Lân Dương Lâm nghe xong lời này sau cảm xúc rất sâu, hoàn toàn chính xác, thân là nam tử hán, nên xách Tam Xích Kiếm, lập bất thể chi công, bọn hán vì chính mình trước đó hành vi mà cảm thấy xấu hổ, trong lòng thề, định dừng lại lại đi đường xưa, muốn nắm lấy cho thật chắc cơ hội lần này. Tại chính là hướng Tàn Ngao Thiên trùng điệp cúi đầu, sau đó liền hướng phương bắc Trác Châu mà đi

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194 : Đăng Châu Sự Tình Lên

Lúc này tại trên triều đình, Tàn Ngao Thiên liền hợp Trương Thúc Dạ cùng nhau lên tấu tấu chương đã đưa đến Huy Tông trong tay. Huy Tông đầu tiên là mở ra Trương Thúc Dạ tấu chương, biết được trước đó chinh phạt Đại tướng Hồ Diên Chước đã chiến bại, hiện tại ngay tại Thanh Châu chinh đồn bộ đội, liên quan tới cái này trước đó Thanh Châu Tri phủ Mộ Dung Ngạn đạt đã từng thượng tấu qua, Huy Tông tự nhiên cũng là có nghe thấy, nhưng chuyện sau đó nhưng cũng không biết.

Trương Thúc Dạ tại trong tấu chương viết đến, kia Lương Sơn Tổng Giang một đám tại đánh lui Hồ Diên Chước đại quân về sau liền xua binh xuống núi truy kích, về sau còn quân loạn bách tính, may mắn có từ phương bắc Tàn Ngao Thiên bộ hạ hồi hương thăm người thân, lúc này mới kịp thời đánh lui Tổng Giang bọn người. Mắt thấy Lương Sơn Tổng Giang càng ngày càng thêm lớn mạnh, Trương Thúc Dạ cầu xin Huy Tông có thể điều đến một chỉ cường lực binh mã, có thể giải quyết triệt để Lương Sơn nạn trộm cướp.

Mà Tàn Ngao Thiên trong tấu chương thì là viết đến, tại bộ hạ tướng lĩnh hồi hương thăm người thân thời điểm chính gặp Lương Sơn tặc nhân làm loạn, mặc dù tặc nhân kịp thời bị đánh lui, nhưng Tàn Ngao Thiên vẫn cảm thấy kinh đông cướp đường hoạn nghiêm trọng. Mà lại dưới mắt người Liêu cũng tạm thời không dám đến đây xâm phạm biên giới, thế là liền chờ lệnh có thể tự mình lĩnh một đạo nhân mã hồi kinh đông đường đi tiếp tục tiêu phi, dù sao lúc trước cũng chỉ là bởi vì phương bắc chiến sự nguy cấp hán mới có thể bị điều Binh Bắc thượng, đã hiện tại phương bắc chiến sự đã bình định, liền muốn lại muốn chờ lệnh trở về kinh đông đường tiêu phi.

Huy Tông Hoàng đế sau khi xem xong đem hai quyển tấu chương khép lại, từ trong thư phòng đứng dậy, chậm rãi đi tới trầm tư nói "Ai, nghĩ không ra cái này Lương Sơn tặc nhân vậy mà như thế hung hăng ngang ngược, liền ngay cả Hồ Diên tướng quân đều là không thể hoàn toàn đem nó tiêu diệt. Nhìn đến còn là của ta phò mã tâm hệ quốc gia a, kia liền thành toàn hán đi, thế là liền tại trong lòng có quyết định."

Tới ngày thứ hai vào triều thời điểm, chính là tuyên bố "Kinh đông cướp đường khấu hung hăng ngang ngược, Trẫm lần trước phái đi Hồ Diên tướng quân đã bại vào địch thủ, dưới mắt phương bắc chiến sự đã bình định, Văn Huy tướng quân có ý thượng tấu chờ lệnh muốn đi kinh đông đường tiêu phi, hoàn thành nó trước chưa xong sự tình. Việc này Trẫm đã phê chuẩn, hiện đặc biệt phong Văn Huy tướng quân Tàn Ngao Thiên vì chinh phạt Đại tướng, có thể từ phương bắc đốt lên một điều nhân mã tiến đến kinh đông đường, vĩnh trừ nạn trộm cướp."

Nghe được Thánh thượng hiệu lệnh, Cao Cầu chính là tiến lên bái nói ". Thánh thượng, Văn Huy tướng quân năng lực chúng ta đều là rõ như ban ngày, nhưng lão thần cảm thấy cử động lần này khó tránh khỏi có chút tránh nặng tìm nhẹ, dù sao cái này phương bắc người Liêu mới là ta Đại Tổng đại họa trong đầu, mặc dù Văn Huy tướng quân lần trước lấy được tiến triển, nhưng cũng không thể cứ như thế mà buông tha người Liêu a, theo lão thần thấy, hán là mệnh tiếp tục hướng người Liêu phát động tiến công mới là, mà không phải trở về Trung Nguyên đi kia kinh đông đường."

Cao Cầu lời này vừa dứt lời, bên kia Túc Nguyên Cảnh Thái úy liền cảm tương phản ý kiến tấu nói ". Cao thái úy lời ấy sai rồi, thật tình không biết diệt bên ngoài thì trước hết phải yên bên trong đạo lý. Bệ hạ, lão thần cho rằng, dưới mắt đã chẳng lẽ người Liêu không dám có hành động, chúng ta nên trước đưa ánh mắt phóng tới Trung Nguyên bên trong, để Văn Huy tướng quân tiến đến tiêu phi là lựa chọn tốt nhất, dù sao trước đó Văn Huy tướng quân liền là phụ trách kinh đông đường tiêu phi một chuyện, chắc hẳn cũng có cơ sở nhất định, phái tiến đến, định sẽ làm ít công to a Thánh thượng."

Cao Cầu còn phải lại làm phản đối, nhưng Huy Tông lại là vung tay lên nói ". Tốt, các vị ái khanh không cần nhiều lời. Trẫm trong lòng đã có quyết định, liền mệnh Văn Huy tướng quân liền có thể điểm binh mã tiến về kinh đông đường tiêu phi, còn lại châu phủ đồng đều muốn đối tiến hành viện thủ, như có cần, cần đương toàn lực ủng hộ." Cao Cầu gặp Huy Tông đã hạ quyết định, liền không còn nhiều hơn ngăn cản. Mà là bái nói.

"Đã Thánh thượng ngài đã quyết định bổ nhiệm Vân Huy tướng quân vì chinh phạt Đại tướng, kia lão thần cũng liền không nói gì nữa, chỉ là lão thần cảm thấy, mặc dù Vân Huy tướng quân muốn đi kinh đông đường tiểu phi, nhưng kia phương bắc người Liêu vẫn như cũ không thể khinh thường, Vân Huy tướng quân vẫn là không nên đi quá nhiều nhân mã a. Bằng không người Liêu phản công, sợ rằng sẽ đối ta Đại Tống tạo thành không ít bối rối a."

Nghe Cao Cầu về sau, Huy Tông cũng là thật sâu gật đầu khẳng định, đang suy tư một phen về sau, chính là nói "Tốt, vậy liền dạng này, để Vân Huy tướng quân không thể mang ra quá nhiều binh mã, nhưng cũng cho phép tại kinh đông đường từng cái châu phủ bên trong ngay tại chỗ chiêu mộ binh mã, mà lại như có cần, có thể để các châu bộ phận nhân mã nghe điều khiển." Mặc dù Huy Tông không có minh xác đồng ý Cao Cầu chỗ tấu, nhưng cũng coi là cho Tần Ngao Thiên một cái hạn chế, về phần Tần Ngao Thiên cụ thể muốn dẫn nhiều ít người tiến đến tiểu phi, liền muốn nhìn hấn ý tứ.

Rất nhanh, Huy Tông mệnh lệnh liền bị truyền đạt xuống dưới, mà lúc này Tần Ngao Thiên tại biết được triều đình mệnh lệnh về sau cũng là cười nói "Cao Cầu a, đã người chơi như vậy, vậy ta liền không lại điều một Binh một tướng, dù sao tại cái này kinh đông trên đường từng cái châu phủ bên trong còn có nhiều như vậy người tài ba chưa bị ta khám phá ra đâu nha. Không biết làm người ngày sau phát hiện được ta đội ngũ lại càng thêm tráng sau khi lớn lên sẽ có cảm tưởng thế nào đâu, hừ."

Mà liền tại Tần Ngao Thiên nhận được triều đình chính thức tiểu phi ý chỉ thời điểm, tại kia Thanh Châu phương đông duyên hải chỗ Đăng Châu, lại là phát sinh một kiện đại sự. Nguyên lai là tại kia Đăng Châu bên trong, có nhà giàu lòng quá định đề kế đem hai cái thợ săn Giải Trăn Giải Báo cho bắt được trong đại lao. Mà cái này Giải Trăn Giải Báo bác gái nhà nữ nhi Cổ đại tẩu ngày thường đối cái này hai huynh đệ cái là chiếu cố đến cực điểm, lần này biết được huynh đệ mình bị đánh nhập đại lao, liền muốn tiến đến nghĩ cách cứu viện.

Về sau Cổ đại tẩu mời tới tại Đăng Châu phụ cận trèo lên Vân Sơn bên trên Trâu Uyên Trâu Nhuận hai thúc cháu đến tương trợ, lại liên hệ phu quân biểu huynh đệ, thân là Đăng Châu binh mã đề hạt 'Bệnh Uất Trì' Tôn Lập liền hợp, cùng nhau cướp Đăng Châu đại lao, cứu ra hiểu rõ trăn Giải Báo hai huynh đệ, về sau liền lại mang tới vì đó thông phong báo tin ngục tốt vui sướng cùng nhau bỏ mạng giang hồ.

Việc này vừa ra, lập tức liền đạt được tứ phương chú ý, nhất là kia Lương Sơn bên trên chính đang làm người tay không đủ mà phiền não Tống Giang chú ý, khi biết kia Tôn Lập lại là Tần Ngao Thiên thủ hạ Chúc gia trang nguyên giáo đầu 'Thiệt Bông' Loan Đình Ngọc sư đệ về sau, càng là vỗ tay hô "Nður thể nhân vật anh hùng, nhất định phải đón hấn đến ta trong sơn trại đến" sau đó chính là phái tâm phúc có thể ngày đi nghìn dặm 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông tiến đến trèo lên Vân Sơn đi kéo Tôn Lập bọn người nhập bọn.

Lúc này kia Tôn Lập mấy người cũng chính là đang thương thảo tiếp xuống nên đi nơi nào, lúc này Cổ đại tẩu chính là đề nghị "Nghe qua kia Tế Châu cảnh nội có cái Lương Sơn Bạc, giờ cao một mặt 'Thay trời hành đạo' đại kỳ, tạo đến cực kỳ lớn tiếng thế, không bằng chúng ta liền tiến đến ném kia Lương Sơn được chứ?" Tôn Lập nghe xong cũng là gật đầu nói "Tốt a, vậy liền nghe em dâu lời nói, liền đi ném Lương Sơn Tống Giang đi."

Ngay tại lúc đám người làm ra quyết định thời điểm, kia 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông chính là vội vàng đuổi kịp núi tới mời trước mọi người đi nhập bọn. Tôn Lập một nhóm khi biết Đái Tông chính là Lương Sơn bên trên đầu lĩnh về sau, đều là cực kì mừng rỡ, nói đang muốn đi ném Lương Sơn, Đái Tông chính là chạy tới nơi đây. Đái Tông nghe xong cũng là cực kì vui vẻ, vội vàng nói "Kia nếu như thế, chúng ta cái này liền lên đường đi, để tránh đêm dài lắm mộng."

Cổ đại tẩu hào sảng cười nói "Tốt, kia đám huynh đệ chúng ta cái này theo mang viện trưởng tiến đến Lương Sơn." Sau đó đám người chính là cùng nhau hạ đến núi đi, hướng kia Lương Sơn bước đi. Mà tại Tôn Lập một đám rời đi không lâu thời điểm, lại một thân ảnh chạy tới nơi đây, nguyên lai là Tần Ngao Thiên thủ hạ "Cổ Thượng Tảo" Thời Thiên. Thời Thiên nhìn thấy cái này trèo lên Vân Sơn sơn trại đã người đi trà lạnh về sau, liền lắc đầu thở dài "Ài, xem ra ta vẫn là đến chậm một bước a" sau đó liền lắc đầu xuống núi rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195 : Lương Sơn Lớn Mạnh

Lại nói Đái Tông đem Tôn Lập một nhóm gần trăm người cho mang về đến Lương Sơn thời điểm, Tống Giang mang theo sơn trại chúng đầu lĩnh đều là đến đây đón lấy. Tôn Lập một nhóm gặp Tống Giang bọn người vậy mà như thế nhiệt tình, trong lòng đối Lương Sơn càng là nhiều hơn một phần lòng cảm mến. Tôn Lập bọn người một chút thuyền tới, Tống Giang liền lập tức dẫn người tiến lên chúc mừng nói ". Tôn đề hạt có thể đến ta Lương Sơn, quả thật ta Lương Sơn may mắn a, tôn đề hạt, Tống Giang đã phái người tại trong trại chuẩn bị tốt rượu ngon món ngon, còn xin tôn đề hạt nhanh theo ta đăng tiến đến tụ lại."

Tôn Lập nghe xong vội vàng chấp tay bái nói ". Tôn mỗ có tài đức gì, để Tống đầu dẫn các người như vậy hậu đãi tại ta, Tôn mỗ thật sự là hổ thẹn a." Tống Giang nghe xong lập tức lên tiếng nói "Tôn đề hạt nói gì vậy, tôn đề hạt võ nghệ Tống Giang sớm có nghe thấy, mà các hạ tại Đăng Châu làm lại để cho chúng ta đối người lau mắt mà nhìn, vì tình nghĩa huynh đệ, dứt khoát quyết nhiên bỏ qua kia thân quan phục, quả thật chúng ta mẫu mực a "

Tôn Lập thì là cười khoát tay áo, nói "Tống đầu lĩnh người cũng không cần lại lấy lòng ta, nói Tôn mỗ hảo hảo xấu hổ a." Tống Giang nghe xong cũng là

cười ha ha, về sau đưa tay hướng về sau một dẫn đạo "Tôn đề hạt, mời" sau đó chính là mang theo Tôn Lập tám người cộng đồng đi đến trong hành lang đi yên ả. Lúc hành tẩu, Tống Giang còn thỉnh thoảng quay đầu quan sát Tôn Lập tám người, gặp Tôn Lập đi đường long hành hổ bộ, rất có đại gia chi phong. Mà lại coi sau Giải Trăn Giải Bảo hai người cùng đều là lực cánh tay hơn người đứng mảnh hạng người, mà tên kia gọi Cổ đại tẩu nữ tử càng là không thua tại người bên ngoài, liền ngay cả dưới tay mình 'Mẫu Dạ Xoa' Tôn nhị nương chỉ sợ đều không phải đối thủ.

Gặp Lương Sơn lại diện nhiều như vậy có tài hạng người, Tống Giang trong lòng vui vẻ không thôi, mà tại vui vẻ đồng thời, lại không khỏi đối Tôn Lập một nhóm lòng mang đề phòng, chỉ vì Tôn Lập tám người thực lực tương đối cường đại mà thôi. Nếu là có thể đem nó thu làm tâm phúc, thì có thể không lại tiếp tục lo lắng Lý Tuấn những người kia. Còn nếu là không có thể thuận lợi đem nó thu là tâm phúc, kia cũng không sao, chỉ cần nhiều hơn lợi dụng, khiến cho đi cùng Lý Tuấn tranh công, thì mình liền có thể đặt mình vào bề ngoài, ngồi thu ngư ông thụ lợi. Vô luận như thế nào tính, đều đối Tống Giang trăm lợi mà không có một hại, gọi Tống Giang có thể nào không hoan hỉ đâu.

Tại mọi người yên ả thời điểm, Tống Giang hướng Tôn Lập tám người giới thiệu trong trại cái khác đầu lĩnh, những này nguyên bản đều là tàn sát trong giang hồ các cái thế lực, chỉ vì một chút nguyên do, mới khiến cho đám người chung bên trên Lương Sơn. Trong đó Tống Giang đầu tiên là giới thiệu tại mình nghèo túng thời điểm vẫn đi theo mình Yên Thuận cùng Khổng Minh Khổng Lượng hai huynh đệ, trong đó Khổng Minh Khổng Lượng là đồ đệ của mình. Về sau chính là huynh đệ của mình Tống Thanh, cùng từ trong nhà đưa tin mà đến Thạch Dũng.

Về sau Tống Giang liền lại là hướng Tôn Lập giới thiệu nói "Đái Tông Lý Quỳnh hai vị huynh đệ đều là Tống Giang tại Giang Châu thời điểm gặp được ngọc tốt, tại Tống Giang bị tù thời kì đều là đối Tống Giang chiếu cố cực kì. Còn có vị này Trương Thuận huynh đệ, cũng là Giang Châu một đầu hảo hán, còn thường xuyên đánh cho cá chép đến đưa cho Tống mỗ đến ăn. Tống mỗ tại Giang Châu gặp nạn thời điểm cũng may mà Trương Thuận huynh đệ không chối từ gian khô, tiến đến bóc dương lĩnh mời tới huynh Trương Hoàn cùng Lý Tuấn mấy vị huynh đệ đến đây tương trợ, nếu không, Tống Giang đầu chỉ sợ sớm đã bị chặt xuống."

Tôn Lập nghe được nơi đây hiểm yếu, cũng đều là nhìn thấy mà giật mình, đứng dậy hướng Trương Thuận chấp tay nói "Trương Thuận huynh đệ trung can nghĩa đảm, Tôn Lập kính ngưỡng một chén" sau đó chính là gắp ly rượu lên đến uống một hơi cạn sạch. Trương Thuận cũng là cười ha hả đứng lên cười đón một chén, nói "Ai nha, Tống Giang ca ca Tôn Lập ca ca khách khí, vậy cũng là Trương Thuận nghĩa bất dung từ, các ca ca không cần chú ý."

Tống Giang nghe xong thì là dương cả giận nói "Trương Thuận huynh đệ nói nói gì vậy, phàm là đối Tống Giang có ân người, Tống Giang đều sẽ ghi nhớ trong lòng." Sau đó liền mượn Tôn Lập bọn người lực chú ý vẫn như cũ trên người Trương Thuận thời điểm giới thiệu nói "Còn có bóc dương lĩnh chúng vị huynh đệ, Tống Giang cũng một cái đều không có quên, có Lý Tuấn, Đồng Uy, Đồng Mãnh, Mục Hoảng, mục xuân, Trương Hoàn, Tiết vinh, Lý Lập mấy vị huynh đệ." Về sau lại tiếp tục giới thiệu nói "Còn có chúng ta tại Giang Châu trốn sau khi đi ra trí lấy vô vị quân lúc làm viện thủ hầu kiện huynh đệ, cùng tại hoàng môn núi gia nhập vào Âu Bằng, Mã Lâm, Trương Kính, Đào Tông Vượng bốn vị huynh đệ, từ uống ngựa xuyên quảng tới Bùi tuyên, Đặng Phi, Mạnh Khang ba vị huynh đệ cùng Đặng Phi huynh đệ hảo hữu dương Lâm huynh đệ."

Mỗi khi Tống Giang điểm đến một người tính danh thời điểm bọn hán đều sẽ đứng dậy cười hướng Tôn Lập tám người chấp tay lấy tỏ tâm ý, Tôn Lập tám người cũng đều là cười từng cái hướng bái lại đáp lễ. Mà khi Tống Giang nói Mã Lâm cùng Dương Lâm thời điểm, lại cũng không gặp có người từ trên chỗ ngồi đứng dậy thi lễ. Mà đang lúc Tôn Lập nghi hoặc thời điểm, liền nghe được Tống Giang thờ dài nói "Đáng tiếc Mã Lâm Dương Lâm hai vị hiền đệ hãm tại kia Chúc gia trang bên trong, đến nay sinh tử chưa biết, chỉ sợ chỉ là dữ nhiều lành ít, đều do Tống Giang vô năng a." Gặp Tống Giang dạng này, Tôn Lập cùng với Mã Lâm Dương Lâm có cũ Âu Bằng Đặng Phi đều là cùng nhau khuyên giải nói "Ca ca người đã tận lực, không cần thiết lại thương tâm, khả năng đây đều là thiên ý a"

Thu hồi cảm khái, Tống Giang cười nói "Không có ý tứ a, tôn đề hạt, ở trước mặt người thất thố." Tôn Lập thì lắc đầu nói "Không sao, xem ra Tống Giang ca ca cũng là tính tình bên trong người a, đến, ta kính ca ca một bát" hai người lại uống qua một chén rượu nước sau, Tống Giang lại tiếp tục hướng Tôn Lập giới thiệu về sau lần lượt ném lên núi tới huynh đệ, có tại mảnh châu đạo mở từ điểm Trương Thanh, Tôn nhị nương hai vợ chồng, cùng Khoái Hoạt Lâm bị đoạt thi ân, còn có từ khỏe mạnh phủ mộ danh mà đến vương định sáu, tại cầu nước huyện từng nắm qua Lý Quỳnh đầu đầu Lý Văn, cùng gần nhất mới ném lên núi tới Dương Hùng Thạch Tú hai người.

Tống Giang nhất rồi nói ra "Nguyên bản ta Lương Sơn tăng thêm Tống mỗ cùng tiến đến Thương Châu chuyển di tiền tài củi đại quan nhân tổng cộng có ba mươi bốn cái đầu lĩnh, mà thiếu đi Mã Lâm Dương Lâm hai cái huynh đệ về sau thì cũng chỉ có ba mươi hai người, hiện tại có tôn đề hạt người tám người, ta Lương Sơn liền có bốn mươi vị đầu lĩnh, vừa lúc là cái chỉnh tề số lượng, xem ra đây đều là ý trời à, tôn đề hạt các người đến đây Lương Sơn định có thể khiến cho ta Lương Sơn thanh danh lan truyền lớn." Trên ghế đám người nghe Tống Giang lời nói hùng hồn về sau cũng đều là lớn tiếng gọi tốt, Tôn Lập tám người cũng đều là ý cười đầy mặt.

Tống Giang giới thiệu xong Lương Sơn chúng đầu lĩnh về sau, Tôn Lập liền đem phía sau mình tám người đều nói cùng Lương Sơn đám người nghe, chỉ nghe hán giới thiệu nói "Vị này là biểu đệ của ta Tôn Tân, mà quy tắc này là vợ em ta Cổ đại tẩu, mọi người cũng chớ xem thường ta em dâu, phải biết chúng ta Đẳng Châu sự tình đều là ta cái này em dâu kế hoạch, mà lại nàng võ nghệ thể nhưng không thể so với bình thường hán tử chênh lệch đâu. Người đưa ngoại hiệu 'Con cộp cái' " Lý Quỳnh sau khi nghe cười nói "Đây chính là thật cùng chúng ta Tôn nhị nương có so sánh đâu, một cái Mẫu Dạ Xoa, một cái con cộp cái, ha ha "

Trên ghế đám người nghe Lý Quỳnh sau đều là cười ha ha, Tôn Lập cũng cười theo hai tiếng, sau đó liền tiếp theo giới thiệu nói "Hai vị này chính là ta kia em dâu huynh đệ, Giải Trăn, Giải Bảo. Còn có vị này, cũng là ta họ hàng, thôi đến một tay tốt Tiêu, người xưng 'Thiết Khiếu Tử' Nhạc Hòa." Đang mở trần ba người theo thứ tự cùng mọi người gặp lễ về sau, Tôn Lập lại là giới thiệu nói "Hai vị này là Trâu Uyên Trâu Nhuận, Đẳng Châu sự tình cũng không thiếu được hai người bọn họ thúc cháu trợ giúp." Nghe được Tôn Lập giới thiệu, Trâu Uyên Trâu Nhuận cũng là đứng dậy cùng mọi người gặp lễ, đến tận đây, hai phe nhân mã đều là biết nhau.

Chương 196 : Tôn Lập Hiến Kế

Tại hai phe nhân mã đều tương hổ giới thiệu xong thời điểm, Tôn Lập thì lại là gây nên đề tài nói "Đúng rồi, Tống Giang ca ca, trước người chỗ xách Mã Lâm Dương Lâm hai vị huynh đệ là hãm tại Chúc gia trang bên trong, không biết là cái nào Chúc gia trang, có thể hay không là tại kia độc Long Cương phía trên Chúc gia trang?"

Nghe được Tôn Lập hỏi việc này, Mục Hoảng thì tức hốt hốt nói "Nhưng không phải liền là kia độc Long Cương bên trên Chúc gia trang nha, còn có ở xung quanh Hồ gia trang cùng Lý gia trang, nghĩ không ra chỉ là ba cái nhỏ nhỏ trang viên, lại có cao như thế sức chiến đấu, khiến cho chúng ta trải qua gặp khó, nói đến thật sự là thật đáng giận."

Tôn Lập nghe xong như có điều suy nghĩ, sau đó chính là đề nghị "Ca ca, Tôn Lập có một kế mưu, có thể trợ ca ca cầm xuống kia Chúc gia trang, có lẽ còn có thể cứu ra hai vị huynh đệ tới." "Ồ? Tôn đề hạt có gì diệu kế, mau mau nói tới" Tống Giang nghe Tôn Lập nói có thể cầm xuống Chúc gia trang sau con mắt tỏa sáng nói. Tôn Lập mỉm cười, chấp tay nói "Ca ca, thực không dám giấu giếm, tại hạ có cùng nhau môn sư huynh, tên là Loạn Đình Ngọc, hiện nay tại kia Chúc gia trang bên trong đảm nhiệm giáo đầu. Tiểu đệ ta nhưng trước giả ý đi đầu quân hãm, từ đó chui vào trong trang, đợi đến ca ca tái khởi Bình tiến đánh thời điểm, cùng ca ca làm nội ứng ngoại hợp, nhất cử cầm xuống kia Chúc gia trang, về sau nói không chừng còn có thể đem Mã Lâm Dương Lâm hai vị huynh đệ cho giải cứu ra đâu."

Tống Giang nghe xong đầu tiên là đại hỉ, sau đó suy tư một phen, trầm nghĩ, nếu để cho Tôn Lập thật thành công kia không thể nghi ngờ hẳn là muốn thanh danh lan truyền lớn, lại thêm thứ nhất đi tám người từng cái bản lĩnh cao cường, uy vọng khó tránh khỏi sẽ không vượt qua mình, không thể làm như vậy được. Thế là, Tống Giang chính là nói "Tôn đề hạt kế này mặc dù diệu, nhưng trong đó phong hiểm cực lớn, phải biết, nếu là kia Chúc gia trang người đối đề hạt có chỗ ngăn cản hoặc không tín nhiệm lời nói, kia đề hạt tình cảnh sẽ cực kì nguy hiểm a."

Tôn Lập nghe xong thì là một mặt thâm ý nói ". Ca ca không cần lo lắng cho ta, phải biết kia Chúc gia trang giáo đầu Loạn Đình Ngọc chính là sư huynh của ta, ta có thể hãm làm dẫn, cam đoan có thể thuận lợi lẫn vào Chúc gia trang bên trong sẽ không khiến cho người khác hoài nghi." Tống Giang lại nghĩ nghĩ lại là nói "Vậy cũng không thể, nếu là kia Loạn Đình Ngọc một mực tại Chúc gia trang bên trong chưa từng đi ra ngoài, nói không chừng đề hạt có thể thành công. Nhưng bây giờ Loạn Đình Ngọc thế nhưng là kia Tàn Ngao Thiên thuộc cấp, kia Tàn Ngao Thiên thế nhưng là một cái cực kì không ổn định nhân tố, ta nhìn đề hạt vẫn là không muốn mạo hiểm như vậy." Tôn Lập gặp Tống Giang quyết tuyệt như vậy, cũng liền không lại kiên trì.

Mà lần này cũng thật là làm cho Tống Giang nói trúng, Thời Thiên tại không có tìm được Tôn Lập một nhóm về sau, trở về liền đem việc này báo cho Tàn Ngao Thiên. Mà Tàn Ngao Thiên cũng là trước tiên liền đề lúc nào đi Chúc gia trang nói cho Loạn Đình Ngọc cùng Chúc Long bọn người, Tôn Lập đã đầu Lương Sơn, nhất định phải cẩn thận đề phòng người này, nếu là hãm Cầm đến đây Chúc gia trang, không cần nhiều lời, trực tiếp cầm xuống. Sau đó Thời Thiên liền phái Lý Chế tiến đến Chúc gia trang cáo tri việc này.

Sau đó Tàn Ngao Thiên chính là hỏi hướng Thời Thiên nói ". Tìm kiếm quặng sắt một chuyện vẫn là không có tin tức sao?" Thời Thiên ôm quyền trả lời "Hồi ca ca, tại Thanh Châu cảnh nội chúng ta đúng là phát hiện mấy chỗ quặng sắt, đều là nắm giữ tại triều đình trong tay, chúng ta không tiện nhúng tay. Mà không có bị phát hiện khai thác quặng sắt chúng ta còn tại đại lực tìm kiếm bên trong, trước đó nghe nói có người tại nguyệt nha núi phụ cận đã từng phát hiện qua quặng sắt, chỉ là không biết tin tức phải chăng nhưng dựa vào, ta đã phái Từ Trọng Tôn Tài hai người trước đi tìm hiểu, nghĩ đến rất nhanh liền sẽ có tin tức truyền về."

Tàn Ngao Thiên nghe xong gật đầu nói "Úm, người làm rất tốt, dù sao chuyện này vẫn là muốn cẩn thận một chút thì tốt hơn, cắt không thể tiết lộ phong thanh." "Phải" ngay tại Thời Thiên ôm quyền đáp lại thời điểm, bên ngoài Từ Trọng cùng Tôn Tài hai người thì là chạy về, báo kiến Tàn Ngao Thiên cùng Thời Thiên hai người. "Thuộc hạ Từ Trọng Tôn Tài, gặp qua Thiên ca, Thời Thiên đầu lĩnh."

Tàn Ngao Thiên vội vàng phát tay ra hiệu hai người không cần đa lễ, cũng tại hai người sau khi đứng dậy dò hỏi "Thế nào? Hai người các người chuyến này nhưng có kết quả?" Từ Trọng Tôn Tài hai người nhìn nhau, sau đó chính là ôm quyền nói "Thiên ca, ta hai người đã trước đi tìm hiểu qua, kia nguyệt nha núi phụ cận quả nhiên có chút quặng sắt, lại là một tòa núi quặng không giả, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng còn không có bị triều đình phát hiện, thuộc về vật vô chủ. Ta hai người đã an bài chút Hứa huynh đệ đem nơi đó cho bắt đầu phong tỏa, chỉ đợi Thiên ca mệnh lệnh."

Tàn Ngao Thiên nghe xong kích động vỗ xuống tay quát to "Tốt! Đợi nhiều ngày như vậy xem như có tin tức, các người làm rất tốt, hiện tại lập tức đi tập kết tất cả Lang vệ cùng đoàn bài tay, lại đi đem Võ Tòng Hồ Tam Nương Nguyễn Tiêu Thất cùng hạng mạo xưng Lý Cồn tìm cho ta đến, chúng ta cái này tiến đến nguyệt nha phiến." "Phải" Từ Trọng cùng Tôn Tài hướng Tàn Ngao Thiên ôm hạ quyền, sau đó liền quay người rời đi thư phòng. Tàn Ngao Thiên cùng Thời Thiên nhìn nhau cười một tiếng, sau đó liền cùng nhau ra ngoài, tiến về sân huấn luyện, chuẩn bị xuất phát.

Tàn Ngao Thiên đến sân huấn luyện về sau, gặp Võ Tòng năm người còn có ba trăm Lang vệ cùng kia một ngàn đoàn bài tay đều là chờ xuất phát đứng tại sân huấn luyện bên trên, Tàn Ngao Thiên nhìn lấy bọn hãn sung mần trạng thái rất là hài lòng, thế là liền mở miệng nói ra "Các huynh đệ, chúng ta sẽ phải cùng cái này kinh đông đường tất cả đạo tặc giao chiến, trong đó lớn nhất một nhóm người chính là Lương Sơn, bất quá chúng ta chuyến này lại không phải muốn tiến đánh Lương Sơn, mà là muốn trước đi gạt bỏ xung quanh thế lực nhỏ. Mà nguyệt nha núi, chính là chúng ta mục tiêu của chuyến này, mọi người theo ta, xuất phát!"

Theo Tàn Ngao Thiên ra lệnh một tiếng, trên sân huấn luyện một ngàn ba trăm cái bị Tàn Ngao Thiên từ Trác Châu mang tới đám binh sĩ đều nhíp mở ra

bước chân, hướng Tàn Ngao Thiên nói tới nguyệt nha núi bước đi. Mà tại Tàn Ngao Thiên chuẩn bị lên đường thời điểm, thì đối Tể Châu thái thú Trương Thúc Dạ nói "Trương đại nhân, chúng ta đi trước kia nguyệt nha núi tìm tòi, nơi đây nếu là có người trong triều đình tới tìm ta lời nói, người liền nói ta đi thăm dò địa hình đi." Trương Thúc Dạ biết Tàn Ngao Thiên chuyến này đến cùng là cần làm chuyện gì, cũng không nói phá, đối Tàn Ngao Thiên chấp tay gật đầu nói "Hạ quan biết được, Chúc Tướng quân chuyến này thuận lợi." Sau đó hai người đều là ngấm hiểu lẫn nhau lớn tiếng bật cười.

Ngay lúc này, Lý Chế cũng là đem Tàn Ngao Thiên lời nói cho truyền tới Chúc gia trang Loạn Đình Ngọc chỗ. Loạn Đình Ngọc sau khi nghe thì là thở dài nói "Nghĩ không ra ta người sư đệ này cuối cùng cũng là đi lên đầu này không đường về. Nhớ ngày đó hần đi làm triều đình quan, ta thì lưu lạc giang hồ, chỉ ở Chúc gia trang bên trong tìm cái việc phải làm, nhưng ai biết hiện tại ta hai người thân phận lại là như vậy đối chỗ, hiện nay ta là Thiên ca dưới trướng thượng tướng, mà sư đệ ta thành Lương Sơn cường đạo, chúng ta tiếp xuống muốn thảo phạt đối tượng, đây thật là tạo hóa trêu người a."

Chúc Long nghe xong thì là khuyên lơn "Giáo đầu người cũng không cần lại thương cảm, tiếp xuống chỉ là hi vọng người cái kia sư đệ sẽ không hướng Thiên ca nói như vậy đến đây Chúc gia trang làm nội ứng đi, cũng tiết kiệm đến lúc đó các người sư huynh đệ hai người gặp mặt xấu hổ." Loạn Đình Ngọc nghe xong chỉ là nhẹ gật đầu sau đó ngừng đầu lên ngưỡng vọng mái hiên nói ". Chi mong đi, hi vọng sư đệ hần không muốn làm loại kia sự tình." Mà về sau Lý Chế thì là hướng hai người chấp tay nói "Đã lời nói ta đã truyền tới, kia Lý Chế liền cáo lui trước" "Lý đầu lĩnh, đi tốt" sau đó Chúc Long cùng Loạn Đình Ngọc hai người liền cùng nhau đem Lý Chế đưa ra ngoài phòng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197 : Tôn Lập Xuất Chiến

Tại Tàn Ngao Thiên một đoàn người tiến về nguyệt nha núi thời điểm, Tôn Lập tại Lương Sơn phía trên bởi vì chui vào Chúc gia trang một chuyện không được Tống Giang đồng ý, mà hần lại muốn làm ra một ít chuyện đến khoe khoang một chút bản lãnh của mình, thế là liền để Nhạc Hòa xuống núi tìm hiểu tin tức. Mà Nhạc Hòa cũng quả nhiên ra sức, vừa mới xuống núi liền dò thăm Tàn Ngao Thiên áp vận thuế ruộng Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ gần đây muốn từ thành Biện Kinh bên trong áp vận một khoản tiền ngân về Tể Châu. Tôn Lập nghe xong vui vẻ không thôi, lập tức liền tiến đến tìm Tống Giang, đề nghị phải xuống núi đi cướp Tàn Ngao Thiên tiền ngân.

Tống Giang nghe xong bắt đầu là do dự không thôi, bởi vì từ nội tâm đi lên giảng, Tống Giang là không muốn chủ động đi trêu chọc Tàn Ngao Thiên, bởi vì phạm là gặp được Tàn Ngao Thiên, liền nhất định không có tốt chuyện phát sinh. Nhưng Tống Giang lại muốn hung hăng đánh bại Tàn Ngao Thiên một lần, hai cái ý nghĩ tại Tống Giang trong ý nghĩ làm lấy kịch liệt vật lộn.

Mà coi như lúc này, Tôn Lập lại là gián ngôn nói ". Ca ca, dưới mắt kia Tàn Ngao Thiên đã là muốn tiến đánh ta Lương Sơn lớn trại, cho dù là chúng ta không đi trêu chọc hần, hần cũng nhất định sẽ tới phạm. Còn không bằng chúng ta trực tiếp đi đoạt tiền lương của hần, trọng thương hần một lần, kể từ đó, đã khiến cho ta Lương Sơn điền rất nhiều thuế ruộng, lại có thể để cho ta Lương Sơn hưởng về thiên hạ người hiện ra thực lực của chúng ta cùng đám lượng, không sợ hần Tàn Ngao Thiên. Như thế nhất cử lưỡng tiện sự tình, vì sao không làm a?"

Nghe Tôn Lập gián ngôn về sau, Lý Quỳnh thì là la hét nói ". Đúng thế ca ca, ta quản hần là ai thuế ruộng, nhưng phạm là chúng ta coi trọng, đều chỉ quản cướp tới. Ca ca người như vậy từ chối, chẳng lẽ người sợ kia Tàn Ngao Thiên hay sao?" Nghe được Lý Quỳnh nói mình sợ Tàn Ngao Thiên, Tống Giang không khỏi giận dữ nói "Người cái này hắc tử đang nói cái gì mê sảng, ta Tống Giang sao lại e ngại hần một cái Tàn Ngao Thiên? Tốt, liền theo đề hạt chi ngôn, nhóm này hàng, chúng ta cướp định."

Nghe được Tống Giang đồng ý, Tôn Lập cùng Lý Quỳnh đều là đại hi, về sau Tống Giang mở miệng hỏi "Không biết vị huynh đệ kia nhưng nguyên xuống núi đi đến cái này một lần?" Lúc này Tôn Lập thì là đáp "Ca ca, đã tin tức này là huynh đệ của ta Nhạc Hòa chỗ dò thăm, vậy không bằng lần này, liền để huynh đệ ta xuống núi cướp nhóm này hàng đi, cũng làm tốt ta Lương Sơn làm vài việc." Tống Giang mặc dù không muốn nhìn thấy Tôn Lập làm lớn, vừa ý nghĩ cái này dù sao cũng là Tàn Ngao Thiên đồ vật, nếu để cho Tôn Lập đi cướp ngày sau như Tàn Ngao Thiên thật đánh tới cửa, mình cũng có thể có một con đường lùi, sau đó liền gật đầu đồng ý nói ". Tốt, vậy liền phiền phức đề hạt, không biết đề hạt muốn dẫn nhiều ít người xuống núi?"

Tôn Lập thì là cười nói "Nào đó cũng chỉ đợi theo ta cùng nhau lên núi mấy vị huynh đệ đi, cũng tốt để chúng ta cùng một chỗ vì Lương Sơn ra một phần lực." Tống Giang gật đầu nói "Tốt, liền theo đề hạt lời nói, phái các người một đám xuống núi cướp Tàn Ngao Thiên hàng." "Phải" Tôn Lập Cổ đại tấu bọn người cộng đồng ôm quyền trả lời. Mà tại cái này về sau Lý Quỳnh cũng là kêu la muốn cùng nhau xuống núi, Tống Giang thì là nhú mày mắng "Người cái này hắc tử, đều nói là để tôn đề hạt một đoàn người xây cái đầu công, người không đi xem nào nhiệt gì." Nghe được Tống Giang phát biểu, Lý Quỳnh đành phải trách móc kêu đi ra đại đường đi trút giận, thấy Tống Giang thẳng lắc đầu. Về sau Tôn Lập bọn người liền cùng nhau rời đi, tiến đến chinh đồn binh mã, về sau liền cùng nhau hạ đến núi đi.

Lúc này kia Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ cũng là cùng gần trăm mười cái huynh đệ cùng một chỗ áp lấy mấy xe thuế ruộng từ thành Biện Kinh đi ra ngoài. Lúc này Tôn Lập thì cũng là mang theo cùng mình cùng nhau lên núi gần trăm mười người chạy tới Thanh Châu Nhị Long sơn chỗ, gặp núi này địa thế hiểm yếu lại là Lý Long Lý Hồ chuyến này phải qua đường, liền cùng nhau lên núi đi mai phục, chậm đợi con mồi xuất hiện.

Lý Long Lý Hồ đám người đi tới cái này lúc trước Tàn Ngao Thiên vừa lập uy Nhị Long sơn lúc, cảm khái rất sâu, chính là ở chỗ này, Tàn Ngao Thiên

mang theo mấy trăm Lang vệ, đem núi này Đặng Long hơn bốn trăm người đều đánh giết, Tàn Ngao Thiên đánh với Lang vệ một trận thành danh, đây là để mỗi cái Tàn Ngao Thiên thù hạ đều đáng giá kiêu ngạo một sự kiện. Mà khi Lý Long Lý Hồ hôm nay lại đi đến Nhị Long sơn lúc, Lý Hồ lại là phát hiện một tia dị thường.

Chỉ gặp Lý Hồ nhỏ giọng đối Lý Long nói "Đại ca, người nhìn bên kia rừng cây trên không chim chóc đều chưa từng rơi xuống, có thể phán định rừng cây bên trong nhất định có người, khó mà nói liền là hướng về phía chúng ta cùng cái này mấy xe hàng hóa tới." Lý Long nghe xong cũng là hướng mảnh rừng cây kia nhìn lại, thấy tình huống quả nhiên cùng Lý Hồ nói tới đồng dạng, thế là liền hạ lệnh đình chỉ tiến lên, sau đó cất giọng quát to "Không biết phía trước là cái nào đường bằng hữu, còn xin hiện thân gặp mặt."

Nghe được Lý Long lời nói, Tôn Lập cũng là cười lớn từ trong rừng cây đi ra, mà sau người Giải Trần Giải Bảo mấy người cũng đều là theo thứ tự đi ra, đem con đường phong chỗ, sau đó nói "Không hổ là Tàn Ngao Thiên người, sức quan sát quả nhiên linh mãnh." Lý Hồ nghe xong thì là hỏi "Đã các hạ biết nói chúng ta chỗ vận hàng hóa là ai, còn dám đến đây ăn cướp, nhìn đám lượng cũng là không nhỏ đâu." Tôn Lập lúc này cũng không còn nói nhảm, nói thẳng "Hừ, ta chính là xông chủ nhân của các ngươi tới, thức thời, đem hàng hóa ném liền rút nhanh lên, ta ngược lại thật ra có thể không lấy mạng chó của các ngươi "

Lý Long nghe xong giận dữ nói "Hừ, muốn hàng, liền muốn trước qua ta một cửa này!" Tôn Lập nhìn Lý Long một chút, sau đó khề nói "Cái đồ không biết sống chết, vậy người liền nạp mạng đi đi!" Sau đó chính là xông về phía trước. Lý Long gặp Tôn Lập vọt tới, cũng không cam chịu yếu thế, giơ lên trường đao liền tiến lên nghênh chiến, Lý Hồ ở phía sau sợ Lý Long có chỗ sơ xuất, liền cũng giục ngựa tại phía sau đi sát đằng sau, thẳng đến Tôn Lập.

Mà khi Lý Long Lý Hồ hai người cùng Tôn Lập giao thủ với nhau thời điểm, liền cảm nhận được Tôn Lập lợi hại, chỉ gặp Tôn Lập vung vẩy lên trong tay hai đầu roi sắt, mãnh liệt hướng hai người nện xuống. Lý Long Lý Hồ hai người chỉ cảm thấy lọt vào một cổ đại lực đánh tới, giống như ngàn cân. Lập tức liền ngồi không yên, nhao nhao thông lập tức rơi xuống, mà Tôn Lập một kích chính là hai đôi mắt hai người cho đánh rơi xuống ngựa, liền cười to không thôi. Phía sau hộ vệ đội gặp hai cái đầu lĩnh đều không địch lại người kia, liền cũng đều cùng nhau xông về phía trước bảo hộ hai người. Sau lưng Tôn Lập, Giải Trần Giải Bảo bảy người gặp đối diện bọn hộ vệ tuôn ra tiến lên đây, liền cũng đều là hô to một tiếng, xông về trước phong, hai đám người ngựa rất nhanh liền mãnh liệt đánh vào nhau.

Tại hai đôi nhân mã giao chiến bên trong, Giải Trần Giải Bảo còn có tôn Tôn Tân Cổ đại tẩu, Trâu Uyên Trâu Nhuận bọn người là dũng mãnh dị thường, chỉ có Nhạc Hòa một người tương đối thế yếu, bất quá cũng là tự vệ có thừa. Mà trong đám người nhất là chói mắt chói quá Tôn Lập, chỉ gặp trong tay hắn hai đầu roi sắt trên dưới tung bay, phóng ngựa tại hộ trong vệ đội vừa đi vừa về lao nhanh như vào chỗ không người, lấy được không ít hộ vệ tính mệnh, ai đều không phải hắn địch. Rất nhanh, kia hơn trăm người hộ vệ đội liền chỉ còn lại có hơn hai mươi người.

Chỉ gặp cái này hơn hai mươi người chăm chú làm thành một vòng tròn, đem Lý Long Lý Hồ hai người cho hộ ở giữa. Mà trái lại Tôn Lập bên kia, cũng là tổn thương khá lớn, Tôn Lập nhũm mày hỏi "Chuyện gì xảy ra? Vì sao chúng ta tổn thất cũng là như thế lớn?" Nghe được Tôn Lập tra hỏi, Trâu Nhuận thì là chỉ hướng hộ vệ kia trong đội một cái đại hán vạm vỡ nói ". Đây là người kia, hắn bản lĩnh phi phàm, chúng ta không ít huynh đệ đều là gãy tại trong tay hắn. Mà lại ta đã từng cùng hắn giao thủ qua, thế nhưng là ta lại không phải là đối thủ của hắn, nếu không phải thúc thúc giải cứu kịp thời, chỉ sợ hiện tại ta cũng mất mạng trong tay hắn "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 198 : Thuế Ruộng Bị Cướp

Tôn Lập thuận Trâu Nhuận chỉ phương hướng nhìn lại, gặp một cái chín thước đại hán tại rất đứng ở đó, ngay tại thờ hồng học đề phòng, nhìn trước khi đến kia một phen ác chiến cũng khiến cho mỗi một không thôi. Lúc này Lý Long Lý Hồ cũng là nhìn về phía tên kia hán tử, ân cần nói "Tướng Trung huynh đệ, lần này người nhiều chịu khổ, người vũ lực mạnh hơn hai huynh đệ chúng ta , chờ sau đó lại đánh nhau thời điểm, người tìm một cơ hội đào tẩu, đem chuyện này cáo tri Thiên ca."

Nguyên lai cái này chín thước đại hán chính là kia đoạt thi ân Khoái Hoạt Lâm Tướng Trung Táng môn thần, mà thi ân tại cùng đường mặt lộ phía dưới liền ném đến Lương Sơn đi vào rừng làm cướp, về sau mượn đến người ngựa tại Mục Hoàng mục xuân hai huynh đệ dẫn đầu hạ lại giết trở về cùng mình cướp đoạt Khoái Hoạt Lâm, tiệm của mình vợ con hai tất cả đều bị Lương Sơn tặc nhân giết chết, đáng thương mình kia xinh đẹp như hoa tiểu thiếp cũng bị kia mục xuân coi trọng, bị cùng thủ hạ tặc nhân cưỡng hiếp đến chết. Chỉ có Tướng Trung một người trốn được tính mệnh ra, đồng thời tại thành Biện Kinh bên trong đối khổ lạnh lẽo thời điểm bị Lý Long nhìn trúng, thu làm hộ vệ.

Tướng Trung nghe được Lý Long sau lúc đầu nói "Không thể, tiểu nhân tính mệnh là đầu lĩnh người cứu, ta làm sao lại bỏ lại ta lần nữa cầu thả đâu, hôm nay ta nhất định phải hộ đến hai vị đầu lĩnh chu toàn." "Người! Ai" Lý Long gặp Tướng Trung vậy mà như thế trung tâm, liền cũng không tốt lại đuổi hắn rồi đi, chỉ nhắc tới tiếng nói "Tốt, vậy hôm nay ta Lý Long liền cùng các vị huynh đệ cùng nhau, phản chiến đến chết!" Nghe được Lý Long quyết tuyệt như vậy, may mắn còn sống sót hơn hai mươi người đều là lần nữa dấy lên chiến ý.

Kia Tôn Lập gặp Lý Long đẳng người cũng đã dạng này cũng còn không đầu hàng hoặc là chạy trốn, liền đối với dũng khí bội phục không thôi, bất quá

kia mấy tiền xe tài cũng vẫn là muốn cướp đi, không thể bởi vì chính mình kính nể dũng khí của bọn họ mà kéo dài để lỡ chính sự, dù sao vì thế, dưới tay mình huynh đệ cũng là có chỗ tổn thương. Nghĩ tới đây, Tôn Lập liền một ngựa đi đầu đi ra phía trước, ngăn lại Lý Long Lý Hồ bọn người tiến đến xe ngựa con đường, sau đó liền mệnh Giải Trần Giải Bảo bọn người tiến lên đem xe ngựa lấy đi.

Lý Long Lý Hồ đương nhiên không thể lấy mắt nhìn xe ngựa bị người cướp đi, lập tức mang người tiến lên cướp đoạt, nhưng bọn hắn đối mặt, lại là Tôn Lập. Chỉ gặp Tôn Lập một người cản ở chỗ này, mặc cho Lý Long Lý Hồ hai người làm sao xông cũng không vượt qua nổi, mà sau người bọn họ vệ xông lên lúc, kia Giải Trần Giải Bảo hai người cũng chạy tới chi viện Tôn Lập. Ba người liền đem con đường này phong kín, không để cho Lý Long Lý Hồ đăng một tên hộ vệ đột phá lái đi, liền ngay cả kia Trương Trung cũng theo Lý Long Lý Hồ cùng một chỗ bị chặn đường ở chỗ này.

Đội đến Tôn Tân Cô đại tẩu bọn người đem xe ngựa lấy sau khi đi, Tôn Lập ba người lúc này mới đình chỉ cùng Lý Long Lý Hồ huynh đệ đám người chém giết, cất giọng nói "Hôm nay ta liền lưu các người một cái mạng, muốn các người trở về nói cho kia Tần Ngạo Thiên, liền nói cướp đi đồ vật, là Lương Sơn Tôn Lập!" Nói xong lời này về sau, Tôn Lập bọn người chính là mang theo chứa đầy thuốc rượu xe ngựa rời đi. Lý Long nhìn qua Tôn Lập bọn người đi xa bóng lưng, đối với mình vạn phần trách cứ, mà Lý Hồ thì là nói "Đừng tại đây tự trách, chúng ta nhanh đi đem chuyện này cáo tri Thiên ca đi." Lý Long thì là nói "Vậy chúng ta cái này đi nguyệt nha núi đi tìm Thiên ca đi, ai, cũng không biết Thiên ca tìm mò sự tình có thuận lợi hay không" "Đừng nói nữa, đi nhanh đi" sau đó Lý Long Lý Hồ hai người chính là mang theo may mắn còn sống sót hơn hai mươi tên hộ vệ hướng nguyệt nha núi mà đi.

Mà liền tại một đoàn người rời đi về sau, bị Tôn Lập lưu lại thám thính tin tức Nhạc Hòa mặt mũi tràn đầy nghi hoặc chạy về. Trở lại Tôn Lập phía sau người liền nghe Tôn Lập hỏi "Thế nào? Có hay không dò thăm cái gì có thể lợi dụng tin tức?" Nhạc Hòa nói ". Ta nghe bọn hắn nói, giống như Tần Ngạo Thiên bây giờ tại nguyệt nha núi tìm mò, cũng không biết là có ý gì cái gì mò." "Mò?" Tôn Lập cũng là nghi hoặc mà hỏi thăm, sau đó chính là nói "Mặc kệ hắn làm cái gì quái, chúng ta đi trước đem nhóm này hàng cho đưa về son trại đi, lại đem tin tức này báo cho Tống Giang ca ca, còn lại liền nghe ca ca an bài" "Tốt" sau đó Tôn Lập một đoàn người liền quay trở về Lương Sơn.

Đội đến Tôn Lập một nhóm trở lại Lương Sơn về sau, đám người gặp thuận lợi cướp trở về kia mấy xe hàng hóa, đều là vui vẻ không thôi, mà đội đến bọn hắn đem xe ngựa kia bên trên mấy cái rương lớn mở ra, nhìn thấy bên trong tài vật thời điểm, cũng đều là rất là giật mình. Tống Giang cười ha ha lấy tán thưởng Tôn Lập nói ". Vẫn là đề hạt lợi hại, lại nhất cử liền cướp trở về nhiều như vậy tiền tài, quả nhiên là không tầm thường a." Tôn Lập thì là cười đáp lại nói "Ha ha, không dám nhận không dám nhận, chủ yếu vẫn là kia Tần Ngạo Thiên quá mức giàu có, ta chỉ là như thế thật đơn giản cướp hắn một lần, liền cướp trở về nhiều như vậy tiền tài đến, xem ra hắn cũng không phải cỡ nào thanh liêm người mà "

Tống Giang nghe Tôn Lập quở trách Tần Ngạo Thiên, trong lòng càng là vui vẻ không thôi, liền tục gật đầu đạo "Đúng đấy, còn cái gì Văn Huy tướng quân, nói không chừng đều là cầm binh dân bách tính nhóm đầu người cho đủ số, thật sự là ném trong chúng ta nguyên nam nhi mặt." Tại Tống Giang mắng xong Tần Ngạo Thiên về sau, Tôn Lập thì là bái nói ". Ca ca, tiểu đệ ta tại kiếp xong bọn hắn hàng hóa về sau lại an bài Nhạc Hòa trộm nghe bọn hắn nói chuyện, nghe được kia Tần Ngạo Thiên hiện tại ngay tại nguyệt nha núi tìm mò, nghĩ đến hắn là sẽ không mang quá nhiều người, bằng không, chúng ta lại phái đại quân tiến đến vòng vây Tần Ngạo Thiên, đem nó diệt trừ, lấy gương ta Lương Sơn uy danh?"

Tống Giang nghe xong thì là nghi ngờ nói "Nguyệt nha núi? Tìm mò? Cái này là chuyện gì xảy ra" sau đó liền nói với Tôn Lập "Việc này can hệ trọng đại, còn phải chờ ta lại phái mang viện trưởng đi tìm hiểu một phen trở về mới có thể hạ quyết định, trước đó, tôn đề hạt các người về trước đi chinh đồn một phen đi, dù sao chuyện này cũng cũng không dễ dàng, chắc hẳn các vị huynh đệ cũng đều mệt mỏi, đem mang viện trưởng dò tin tức sau khi trở về, chúng ta lại cùng nhau quyết định nên làm như thế nào." Tôn Lập gật đầu nói "Đúng, vẫn là ôn hòa điểm tốt, vậy ta liền cáo lui trước" sau đó Tôn Lập chính là mang theo Giải Trần Giải Bảo bọn người về nghỉ ngơi.

Về sau Tống Giang thì là đem Đái Tông gọi tới, phân phó nói "Mang viện trưởng, việc này còn phải làm phiền người đi chạy lên một chuyến, đi kia nguyệt nha cây son tra dò xét một chút, kia Tần Ngạo Thiên đến tột cùng đang giờ trò quý gì, lại có bao nhiêu nhân mã, quân ta có cơ hội hay không có thể đem toàn diệt." "Vâng, ca ca yên tâm, tiểu đệ ta nhất định sớm ngày trở về" Đái Tông ôm hạ quyền, sau đó liền quay người rời đi, tới dưới núi liền làm lên thần hành pháp, đem hai tấm phù chú dán tại song trên đồi, sau đó liền như một làn khói không thấy bóng dáng.

Mà lúc này Tần Ngạo Thiên cũng đã đạt tới nguyệt nha núi đồng thời có thể xác định, đây chính là một chỗ không bị khai thác quặng sắt. Tần Ngạo Thiên cùng mọi người vui vẻ không thôi, mệnh lệnh chúng nhân ngay tại chỗ đâm xuống doanh trại, dự định trước đào ra một bộ phận sắt cho chở về Trắc Châu đi, đồng thời còn phái Thời Thiên trở về thông tri Quan Thắng, mệnh bí mật phái người trước chỗ này mở quặng sắt.

Đái Tông không hổ bị người gọi là 'Thần Hành Thái Bảo', thi triển lên thần hành pháp đến trong nháy mắt chính là đi tới tháng này rừng núi, gặp nơi đây người người nhón nhào, liền cẩn thận tìm cái chỗ bí mật trốn quan sát. Sau đó không lâu, đương một nhóm vừa đào ra quặng sắt bị vụn ra về sau, Đái Tông không khỏi hai mắt tỏa sáng, sau đó chính là sợ hãi than nói "Nghĩ không ra nơi này lại có sắt, ta phải mau đem tin tức này báo cho Tống Giang ca ca" sau đó liền lại là thi triển lên thần hành pháp quay trở về Lương Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199 : Ý Mưu Tần Ngạo Thiên

Đái Tông trở về Lương Sơn về sau, liền đem mình thấy sự tình toàn bộ nói cùng Tống Giang nghe. Tống Giang nghe được vậy mà nơi đó lại còn có quặng sắt về sau mừng rỡ không thôi, cười nói "Ha ha, Tàn Ngao Thiên a, chờ ngươi phí hết tâm tư đem quặng sắt đào sau khi đi ra, ta liền cho ngươi toàn cướp đi, để ngươi ném thử tâm huyết phó mặc cảm giác, hừ" sau đó lại là hỏi hướng Đái Tông nói ". Ngươi có thể nhìn ra bọn hắn có bao nhiêu người hay chưa?"

Đái Tông chấp tay trả lời "Hỏi bầm ca ca, theo ta quan sát, bọn hắn hết thảy chỉ có hơn ngàn người mà thôi." Tống Giang nghe xong gật đầu trầm tư nói "Ừm, khả năng hắn là cảm thấy việc này không nên lộ ra, xem ra hắn cũng không phải vật gì tốt a, những này quặng sắt tám thành là hắn muốn mình nuốt riêng, nếu không cần gì phải mình tự mình tiến đến, còn chỉ dẫn theo nhiều như vậy người đâu. Bất quá cũng tốt, như thế thành toàn ta, ha ha" sau đó Tống Giang chính là truyền lệnh tất cả đầu lĩnh đến đây Trung Nghĩa đường nghị sự.

Đương Tống Giang tại Trung Nghĩa đường bên trên thủ vị trí ngồi sau một lát, chính là lần lượt có đầu lĩnh đuổi đến ngồi xuống, sau đó không lâu, trong sơn trại bao quát gần đây vừa trở về lên núi cúi đại quan nhân ở bên trong bốn mươi đầu lĩnh toàn bộ tề tựu. Gặp người đều đến đầy đủ hết, Tống Giang chính là nói "Các huynh đệ, chúng ta rửa sạch nhục nhã thời điểm đến. Trải qua mạng viện trưởng dò thăm, Tàn Ngao Thiên hiện tại ngay tại kia nguyệt nha trong núi, mà lại tùy hành cũng chỉ dẫn theo hơn một ngàn người." Nói đến đây, Tống Giang chính là lộ ra một mặt nụ cười âm hiểm tới.

Lúc này mình bạch Tống Giang ý tứ Mục Hoảng dẫn đầu đứng lên kích động nói "Ca ca, đây thật là cơ hội trời cho a. Chỉ cần chúng ta xuất kỳ bất ý, suất lĩnh bên dưới đại quân núi tiến công, tất nhiên sẽ đem kia Tàn Ngao Thiên đánh giết tại nguyệt nha núi, tới lúc, ta Lương Sơn uy danh đem lại sẽ danh chấn thiên hạ a" Tống Giang thì là cười to nói "Ha ha, không tệ, các huynh đệ, lần này chúng ta nhất định phải nhất cử lưỡng đắc Tàn Ngao Thiên, tráng ta Lương Sơn uy danh!"

"A a, đánh giết Tàn Ngao Thiên, tráng ta Lương Sơn quân uy, đánh giết Tàn Ngao Thiên, tráng ta Lương Sơn quân uy!" Đường bên trong các vị đầu lĩnh đều cùng nhau hò hét nói. Lý Quý cũng là hưng phấn nói "Hắc hắc, lần này ta nhất định phải rửa sạch nhục nhã, đem kia Vô Tòng đầu lâu cho chặt đi xuống làm cái bô, ha ha" về sau Tôn Lập cũng là chờ lệnh nói ". Tống Giang ca ca, có thể dò thăm việc này, chúng ta cũng là có chỗ cống hiến, lần này xuống núi, thế nhưng nhất định phải mang ta lên a."

Tống Giang gật đầu nói "Các vị huynh đệ lại thoải mái tinh thần, lần này Tống Giang chắc chắn để tất cả mọi người đi" nhưng lúc này, Lý Tuấn lại là nói "Thế nhưng là ca ca, sơn trại không thể không người trông coi, ta nhìn cũng không bằng để tiểu đệ lưu lại vì mọi người trông coi sơn trại đi." Tống Giang nghe xong trong lòng vui mừng, ám đạo "Ta còn đang lo tìm không thấy phương pháp gì đến không cho ngươi đi cùng kiến công đâu, đã ngươi chủ động yêu cầu, vậy ta liền thành toàn ngươi."

Sau đó Tống Giang chính là cười nói "Ài nha, vẫn là Lý Tuấn huynh đệ suy tính được chu toàn a, vậy dạng này đi, liền từ Lý Tuấn huynh đệ ngươi lưu lại trông coi sơn trại đi." Lý Tuấn chấp tay tướng bái, vui vẻ lĩnh mệnh. Về sau Tống Giang chính là nói "Tốt, vậy ta liền tuyên bố lần này theo ta cùng nhau xuống núi xuất chinh đầu lĩnh, phân biệt có Tôn Lập, Tôn Tần, Cổ đại tẩu, Giải Trăn, Giải Bảo, Trâu Uyên, Trâu Nhuận, Dương Hùng, Thạch Tú, Yên Thuận, Âu Bằng, Đặng Phi, Đái Tông, Lý Quý, Mục Hoảng, mục xuân, Trương Hoàn, Trương Thuận, Tiết vinh, Lý Văn, Không Minh, Không Lượng tổng cộng hai mươi hai vị đầu lĩnh theo ta cùng nhau, tiến về nguyệt nha núi!" "Rõ!"

Sau đó, Tống Giang chính là mang theo cái này hai mươi hai đầu lĩnh, suất lĩnh ba ngàn đại quân cùng nhau hạ đến núi đi, thẳng đến nguyệt nha núi. Mà lúc này kia Lý Long Lý Hồ cùng Trương Trung cũng đều là về tới Tế Châu thành, chính gặp mới từ độc Long Cương trở về Lý Chế, liền hướng đem trước thuốc rượu bị cướp sự tình nói ra. Lý Chế nghe xong cả giận nói "Hắn Lương Sơn tặc nhân thật to gan, liền tướng quân đồ vật cũng dám nhúng chàm"

Lý Long ứng hòa nói ". Đầu chỉ a, mà lại kia người đầu lĩnh cũng đã nói, bọn hắn liền là hướng về phía Thiên ca tới." Lý Chế nghe xong thở dài nói "Ngày này ca cũng không tại, nhưng nên làm thế nào mới tốt a" Lý Hồ hỏi "Không bằng chúng ta mấy cái tiến đến nguyệt nha núi tìm kiếm Thiên ca, đi đem việc này cáo tri cùng hắn?" Lý Chế nghe xong suy tư một chút, sau đó chính là gật đầu nói "Chỉ có thể làm như vậy, chúng ta cái này liền lên đường" sau đó bốn người chính là cùng nhau cười lên ngựa chạy về phía nguyệt nha núi.

Đương Lý Chế bốn người vừa mới đến gần nguyệt nha núi thời điểm, bỗng nhiên phát giác được đối diện có số lớn nhân mã đánh tới, liền trốn đến bên cạnh trong rừng cây tránh né tra nhìn một chút. Đợi đến bốn người vừa mới tránh né tốt thân hình, chính là thấy được hơn ba ngàn người Lương Sơn đại quân tại trước mắt của mình trải qua, mà bước đi phương hướng, hách lại chính là nguyệt nha núi.

Lý Chế bốn người hoảng sợ lẫn nhau nhìn đối phương, đều dùng tay bưng kín miệng của mình, không dám phát ra mây may vang động. Nếu là ở thời điểm này bị Lương Sơn nhân mã phát hiện, vậy coi như xong đời, dù sao người ta nhưng là có nhiều người như vậy đâu. Đợi ước chừng một chén trà thời điểm về sau, Lương Sơn đại quân rút cục toàn bộ đi tới, lúc này Lý Chế bốn người mới dám đem tay lấy ra, miệng lớn thở hổn hển.

Thở hổn hển một lúc sau, Lý Long chính là hỏi "Này làm sao xử lý, có nhiều như vậy Lương Sơn nhân mã, xem bộ dáng là Thiên Ca đi, tình huống nguy cấp a" Lý Hồ suy nghĩ một chút, chính là nói "Dưới mắt chúng ta chỉ có thể chia binh hai đường, một đường đi viện binh, một đường tiến đến chi viện, Thiên ca cùng một chỗ nhiều ngàn căn một hồi." Lý Chế thì gật đầu nói "Liền từ huynh đệ ngươi hai người tiến đến Tế Châu cầu Trương thái thú phát binh cứu viện đi, ta cùng vị huynh đệ kia tiến đến chi viện thông tri Thiên ca "

Lý Hồ thì là lắc đầu nói "Không, không thể đi Tế Châu thành, phải biết chuyện này Thiên ca nói qua, là đừng rêu rao." Trương Trung thì là sốt ruột nói "Vậy làm sao bây giờ?" Lý Hồ mặt sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía Lý Chế nói ". Lý đầu lĩnh, dưới mắt có thể cứu chúng ta cùng Thiên ca, cũng chỉ có ngươi" Lý Chế nghi ngờ nói "Ta?" Lý Hồ gật đầu nói "Không sai, dưới mắt chúng ta chỉ có thể đi độc Long Cương hướng loan tướng quân mời Bình cứu viện, mà mới từ độc Long Cương trở về Lý Chế đầu lĩnh ngươi là trở về viện binh nhân tuyển tốt nhất "

Lý Chế nguyên bản còn muốn từ chối, nhưng Lý Hồ lại là nói "Đầu tiên Lý đầu dẫn ngươi mới từ độc Long Cương trở về, quen thuộc con đường, có thể tiết kiệm đi rất nhiều thời gian. Còn có chính là Lý đầu dẫn ngươi chính là Lang vệ đầu lĩnh, đi đường việc này là tiếp thụ qua huấn luyện, muốn so với chúng ta mỗi người đều nhanh. Việc này cấp tốc, cho nên liền không phải Lý đầu dẫn ngươi không thể, còn xin đầu lĩnh dừng lại từ chối." Nói đến đây Lý Hồ mặt sắc mặt ngưng trọng đối Lý Chế cúi đầu, Lý Long cùng Trương Trung gặp sau cũng là bái xuống dưới.

Lý Chế vốn định lại từ chối một phen, bất quá hắn cũng cho rằng Lý Hồ nói rất đúng, thế là liền đành phải gật đầu nói "Ta đã biết, các ngươi phải bảo trọng a" sau đó chính là giục ngựa mau chóng đuổi theo. Mà tại Lý Chế rời đi về sau, Lý Long ba người thì liếc nhau một cái, phảng phất đều từ riêng phần mình ánh mắt bên trong nhìn ra một tia quyết tuyệt. Sau đó Lý Long chính là ngẩng đầu cất cao giọng nói "Đi thôi, chúng ta cái này đi viện trợ Thiên ca" "Tốt" sau đó ba người liền cùng nhau lên ngựa hướng nguyệt nha núi tiến đến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 200 : Kịch Chiến Triển Khai

Tần Ngao Thiên lúc này đang cùng Võ Tòng bọn người đang thương thảo muốn thế nào vận chuyển nhóm này quặng sắt sự tình, chợt nghe Vương Hồ đến đưa tin "Thiên ca, không xong, chúng ta trạm gác phát hiện phía trước có số lớn nhân mã hướng chúng ta đánh tới, nhân số chỉ ít ba ngàn." "Cái gì? Nhiều người như vậy, đây là có chuyện gì?" Đang lúc Tần Ngao Thiên nghi ngờ thời điểm, Lý Long ba người dò xét đầu đường nhỏ chạy tới nơi này, hướng Tần Ngao Thiên báo nói.

"Thiên ca, không xong, Tống Giang tên kia mang theo hơn ba ngàn Lương Sơn nhân mã chính hướng nơi này đánh tới" "Cái gì? Tống Giang, lại là hắn" Tần Ngao Thiên nghe được Tống Giang danh tự sau không khỏi chau mày, sau đó liền là đề phân phó Vương Hồ đi đem mở bên trong tất cả mọi người cho kêu đi ra chuẩn bị nghênh chiến. Tại Vương Hồ rời đi về sau, Tần Ngao Thiên thì là hỏi "Lý Long Lý Hồ, các ngươi sao lại tới đây? Còn có vị huynh đệ kia lại là người phương nào?"

Lý Long trong lòng hồ thẹn, hướng Tần Ngao Thiên một gối xuống bái nói ". Thiên ca, Lý Long vô năng, không thể bảo vệ cẩn thận hàng hóa, để Lương Sơn nhân mã cho cướp đi, còn xin Thiên ca trách phạt." Đồng thời Lý Hồ cũng là cùng Trương Trung cùng nhau hướng Tần Ngao Thiên quỳ xuống, đồng thời trả lời "Vị huynh đệ kia tên là Trương Trung, là cái có thể đánh người, lúc trước cùng Lương Sơn giặc cướp chiến đấu thời điểm biểu hiện phi phàm, là lấy huynh đệ của ta hai người chính là mang theo hắn cùng nhau đến đây chỉ viện Thiên ca."

Tần Ngao Thiên nhìn xem cái này chín thước đại hán, trong lòng không khỏi nghi ngờ nói "Không nghĩ tới người này lại chính là kia Trương Trung Táng môn thân" sau đó không tự chủ quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh Võ Tòng, gặp cũng không có cái gì dị thường, lúc này mới thầm nghĩ "Cũng đúng, Võ Tòng vận mệnh bị ta cải biến, hắn không có bị đẩy đi đi, tự nhiên cũng không có đi Khoái Hoạt Lâm say đánh Táng môn thân, bất quá đây cũng là có ý tứ, không nghĩ tới hai cái này kiếp trước cừu nhân bây giờ lại có thể cộng đồng đối địch, ha ha."

Lúc này tất cả mọi người đã từ kia quặng sắt bên trong chạy ra, Tần Ngao Thiên gặp chúng người cũng đã ra, chính là cất giọng nói "Các huynh đệ, điều chỉnh tốt trạng thái, có địch nhân đánh tới cửa rồi, chúng ta muốn đề bọn hắn biết, chúng ta cũng không phải dễ trêu!" "Nha!" Về sau hạng mạo xưng Lý Côn hai người chính là vội vàng đi ra đem kia một ngàn đoàn bài tay chỉnh đốn một phen, mà lúc này kia bốn trăm Lang vệ cũng đều là tập hợp lại cùng nhau, đứng sau lưng Tần Ngao Thiên.

Lúc này kia Tống Giang một đám cũng là đã đến nơi này, gặp Tần Ngao Thiên một đám đều đã bày xuống trận thế, liền là cười nhạo nói ". U a, Tần Ngao Thiên, nghĩ không ra người động tác này thế nhưng là khá nhanh a, vậy mà nhanh như vậy liền chuẩn bị xong, ta còn muốn đánh ngươi một trở tay không kịp đâu, xem ra ngược lại là muốn tính sai a" Tần Ngao Thiên thì là cười lạnh nói "Hừ, ít già vờ già vịt, muốn thuyết phục làm nhanh, vẫn là người rất nhanh, vậy mà nhanh như vậy liền phát đại quân đến đây tiến công "

Nói đến đây, Tống Giang trên mặt chính là lộ ra tiếu dung đến, nhưng lúc này Tần Ngao Thiên lại là thoải phong nhất chuyển nói "Tống Giang a, lúc đầu bản tướng còn muốn lưu ngươi sống lâu một thời gian, đã ngươi nhanh như vậy liền muốn trước đi tìm cái chết, vậy ta cũng không để ý hiện tại liền lấy mạng chó của ngươi!" Nghe được Tần Ngao Thiên lời này, Tống Giang giận dữ, chính là quát "Tần Ngao Thiên, sắp chết đến nơi ngươi còn mạnh miệng, ta hôm nay ngược lại muốn xem xem, ngươi còn có thể mạnh miệng tới khi nào. Các huynh đệ, lên cho ta, một tên cũng không để lại!"

Nghe được Tống Giang hiệu lệnh, phía sau hai mươi hai đầu lĩnh cùng kia ba ngàn binh sĩ đều là hô to hướng Tần Ngao Thiên một đám giết tới đây. Lúc này Tần Ngao Thiên thì là nhỏ giọng nói "Ổn định điểm, nặng nề ứng chiến" đám người hiểu ý, liền cũng đều là tương hồ vẫn duy trì một khoảng cách, hướng kia ba ngàn người đánh tới. Mà Võ Tòng, Hồ Tam Nương, Nguyễn Tiểu Nhị ba người còn có Lý Long Lý Hồ Trương Trung ba người thì là dẫn đầu công kích, Vương Hồ Từ Trọng Tôn Tài ba người cũng là chỉ huy riêng phần mình Lang vệ đối với địch nhân tiến hành công kích.

Còn không đợi hai quân giao chiến đến một chỗ thời điểm, hạng mạo xưng Lý Côn hai người chính là dẫn đầu ném ra phi đao cùng tiêu thương thẳng đến Lương Sơn tặc nhân. Mà sau đó ở sau lưng hắn kia một ngàn đoàn bài tay cũng đều là nhao nhao hướng về phía trước ném lấy phi đao cùng tiêu thương, mặc dù những người khác kỹ thuật không có hạng mạo xưng Lý Côn hai người tinh xảo, nhưng số người đối diện nhiều như vậy, chính là lung tung ném đi qua một khối đá lớn đều có thể nện vào một cái hai cái, cho nên khi bọn hắn cùng nhau cầm trong tay phi đao tiêu thương ném đi ra thời điểm, đối diện Lương Sơn đám người có không ít đều là nhao nhao ngã xuống, có thì là khàn giọng kêu gào.

Không để ý tới địch nhân kêu thảm, Tần Ngao Thiên sáng ra vũ khí của mình 'Bóng đen' đến, liền trực tiếp sát nhập vào địch nhân ở giữa, còn sát chỗ đến, Lương Sơn tặc nhân tất cả đều đầu rơi máu chảy, có thậm chí óc bốn phía, chết thảm mà đi. Tần Ngao Thiên liền như là một con chùy thủ đồng dạng, thật sâu đâm vào Lương Sơn đại quân trên thân, mà tại hắn về sau, Vương Hồ ba người liền dẫn kia bốn trăm Lang vệ chăm chú đi theo Tần Ngao

Thiên bộ pháp, đẩy về phía trước tiến.

Tổng Giang ngóng nhìn huyết chiến tứ phương Tần Ngao Thiên, chính là nói "Cái này Tần Ngao Thiên là phiền phức, nếu là lại để cho hắn như thế không chút kiêng kỵ giết tiếp, bên ta tướng sĩ đem sẽ chết thảm trọng, tôn đề hạt, còn cần làm phiền người tiến đến đem nó giải quyết" Tôn Lập nghe xong chính là cười một tiếng, đối Tổng Giang ôm quyền nói "Ha ha, ca ca người cứ yên tâm đi, nhìn ta cái này đi kết quả kia Tần Ngao Thiên" sau đó chính là giục ngựa giết tiến vào trong đám người.

Mà nhìn thấy Tôn Lập vậy mà rời đi về sau, Lý Quý thì là nói "Ca ca, người nhìn kia Tôn Lập đều đi vào tham chiến, ta Thiết Ngưu cũng muốn đi, ta muốn tìm tới ngày đó cái kia Võ Tông, đem đầu của hắn chặt đi xuống" Tổng Giang nhìn thoáng qua trong đám người đại triển hùng uy Tần Ngao Thiên, lại nhìn một chút trước mắt cái này Lý Quý, rất là xoắn xýt. Kỳ thật hắn cũng không muốn đem Lý Quý cái này đại sát khí thả ra, mặc dù có sợ hắn giết đồ cả mất địch ta không phân thành phần tại, nhưng càng nhiều vẫn là lo lắng Lý Quý đi, sẽ không có người có thể hộ được bản thân chu toàn.

Mà tại ngay tại Tổng Giang do dự thời điểm, tại bên cạnh Mục Hoảng thì là nói "Ca ca, người liền để Thiết Ngưu đi thôi, nơi này có ta cùng anh em nhà họ Không trông coi, cam đoan sẽ hộ đến ca ca chu toàn" Tổng Giang nghe Mục Hoảng sau nghĩ nghĩ cũng đứng, hiện tại là mình chiếm ưu thế, Tần Ngao Thiên cũng đều tự thân khó đảm bảo, lại như thế nào có thể giết tới uy hiếp đến mình an nguy đâu, tại chính là gạt đầu thả Lý Quý gia nhập chiến đoàn.

Lý Quý đạt được cho phép về sau vui vẻ không thôi, cười lớn nói với Mục Hoảng "Ha ha, vẫn là tiểu tử người đủ ý tứ a, chờ trở về son trại ta Thiết Ngưu mời người ăn rượu a, ha ha" sau đó chính là mang theo hai cái riu to bản sát nhập vào trong đám người. Mà tại hắn sau khi đi, Tổng Giang cùng Mục Hoảng liếc nhau, liền đều cười lắc đầu, sau đó chính là lại cùng nhau chú ý tới chiến cuộc tới.

Lúc này Tần Ngao Thiên lại vừa mới đem trước mặt mình một cái Lương Sơn tặc đầu người sợ cho đập bể, liền gấp một cái thân mặc hắc giáp cầm trong tay song roi người giục ngựa hướng mình vọt tới, người này chính là tại Tổng Giang trước mặt khoe khoang khoáng lạc nói muốn bắt lại Tần Ngao Thiên Tôn Lập. Tần Ngao Thiên khoe miệng có chút giương lên, sau đó chính là hai chân có chút chìm xuống tự lực, đợi đến người kia tiếp cận mình thời điểm lại ra sức hướng lên nhảy lên, bay thẳng đến người kia trên chiến mã. Tôn Lập cùng nó dưới hông chiến mã cổ đều là lấy làm kinh hãi, sau đó mình chính là bị Tần Ngao Thiên cho nhào tới trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mạnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201 : Chiến Đấu Kịch Liệt

Tần Ngao Thiên đem người kia cho nhào tới trên mặt đất về sau chính là muốn vung côn đem nó đánh giết, nhưng không ngờ người này vậy mà xoay người đem Tần Ngao Thiên một kích trí mạng này cho tránh khỏi, sau đó chính là cấp tốc đứng lên quơ song roi hướng Tần Ngao Thiên đánh tới. Tần Ngao Thiên cũng là cầm trong tay côn sắt múa đến như là xoáy như gió, không để cho Tôn Lập roi sắt cho đánh vào tới. Một kích qua đi hai người lại lần nữa tách ra đến, lẫn nhau nhìn chằm chằm đối phương, không dám xem thường.

Lúc này Tần Ngao Thiên nhìn thân thủ lại thêm nhìn cầm trong tay vũ khí, chính là nói "A, người chính là kia cướp ta tiền tài Tôn Lập a" Tôn Lập nghe xong ngẩng đầu nói "Đúng thì sao, bất quá tin tức của người cũng là đủ bèn nhạy, vậy mà nhanh như vậy liền biết chuyện này." Tần Ngao Thiên thì là cười cười, cũng không tiếp lời, mà là nói "Nghe nói người cùng ta dưới trưởng Loan Đình Ngọc sư xuất đồng môn?"

Tôn Lập không biết Tần Ngao Thiên là có ý gì, chính là nói "Phải thì như thế nào?" Tần Ngao Thiên thì là hỏi "Đã như vậy, người lại vì sao nhất định phải làm phi đầu? Nếu không dạng này, người ném đến dưới trưởng của ta, ta có thể xem ở người cái này một thân thích võ nghệ lại là Loan Đình Ngọc sư đệ trên mặt mũi, không so đo trước người chỗ phạm, bỏ nhiệm người vì ta dưới trưởng thuộc cấp, theo ta cùng nhau tiêu diệt Lương Sơn, người xem coi thế nào?"

Tôn Lập lại là bất vi sở động, mà là quát "Tần Ngao Thiên, người không nên ở chỗ này mê hoặc nhân tâm, người cái đám kia hàng ta đã mở ra nhìn qua, bên trong có không ít vàng bạc tài bảo. Những này nhất định là người từ bách tính chỗ vơ vét tới, cháu ta lập đường đường nam tử hán, chính là làm cường đạo, cũng sẽ không vì người bức này thịt cá bách tính cầu quan làm việc, người vẫn là nạp mạng đi đi!" Sau đó liền lại là vung vẩy lên song roi hướng Tần Ngao Thiên đập tới.

Tần Ngao Thiên gấp cùng Tôn Lập nói không thông, liền đánh phải vừa trầm lấy ứng đối lên, một đầu côn sắt đem Tôn Lập hoàn mỹ ngăn chặn, mặc dù không có đem nó nhanh bại, nhưng lại để Tôn Lập áp lực tăng gấp bội. Ở một bên Giải Trần Giải Bảo hai người nhìn thấy mình họ hàng Tôn Lập lâm vào hiểm cảnh, liền cùng nhau chạy tới chi viện. Đuổi ở đây lúc ba người, bốn kiện binh khí liên thủ, lúc này mới đem Tần Ngao Thiên vững vàng chế trụ. Mà Tần Ngao Thiên lúc này cũng là cảm thấy khó giải quyết, bất quá nhưng cũng còn có thể miễn cưỡng chèo chống một lát.

Hồ Tam Nương cầm trong tay nhật nguyệt song đao, tại trải qua Võ Tông ngày đêm điều giáo về sau, đao pháp càng thêm tinh xảo, đao mất gấp liền có không ít nhân mạng tang tay. Mà Hồ Tam Nương như vậy loá mắt lại lắng lệ tồn tại, tự nhiên là bị Lương Sơn bên trong hào sắc 'Nhỏ ngăn cản' Mục Xuân cho nhìn chằm chằm bên trên. Mục Xuân nhìn Hồ Tam Nương như vậy mỹ diệu đáng người, liền không khỏi thèm nhỏ dãi lên kỳ mỹ sắc, không có chú ý tới mình bên người nguy hiểm.

Mà liền tại một đoàn bài tay sắp đem Mục Xuân chém giết thời điểm, một thanh phác đao liền ở bên cạnh giết ra đem đoàn kia bài tay đại đao đẩy ra, sau đó lại là hướng về phía trước một đao chém tới, lấy đi tên này đoàn bài tay tính mệnh. Mà cái này kịp thời cứu được Mục Xuân người, chính là cùng nó đồng hương 'Thuyền hòa nhi' Trương Hoành. Chỉ gặp Trương Hoành giết cái kia đoàn bài tay về sau chính là xông Mục Xuân quát "Người cái này ngu xuẩn, phát cái gì ngốc đầu!"

Mục Xuân cái này mới hồi phục tinh thần lại, xông Trương Hoành gian nộ nụ cười, sau đó chính là chỉ vào xa xa Hồ Tam Nương nói "Hoành ca người nhìn, kia tiểu nương tử thế nào?" Trương Hoành thuận Mục Xuân chỉ nhìn lại, chính gặp Hồ Tam Nương lại là chém giết hai tên Lương Sơn binh sĩ. Trương Hoành nhân tiện nói "Tiểu nương tử này đến lúc đó đủ mạnh mẽ" Mục Xuân thì là cười nói "Mạnh mẽ mới đủ vị a, hoành ca người nói có đúng hay không" sau đó Trương Hoành chính là quay đầu lại, cùng Mục Xuân cùng nhau xẩu nở nụ cười, mà về sau chính là cùng nhau hướng Hồ Tam Nương đánh tới.

Lúc này Hồ Tam Nương lại vừa đánh chết hai tên Lương Sơn sĩ tốt, liền gặp hai cái khuôn mặt hèn mọn người hướng mình đi tới. Hồ Tam Nương gặp là địch nhân, thế là liền không nói hai lời, vung lên nhật nguyệt song đao hướng hai người kia bổ tới. Đao thế mãnh lại lực lớn, quả thực dọa Trương Hoành cùng Mục Xuân nhảy một cái, mạo hiểm mà đem tránh né trôi qua về sau, Mục Xuân thì là nói "Nghĩ không ra người tiểu nương tử này lại còn lợi hại như vậy, bất quá ta liền thích mạnh mẽ, ha ha!" Sau đó chính là cùng Trương Hoành cùng nhau cười ha ha.

Hồ Tam Nương nghe được hai người tiếng cười, chính là mắng "Dâm tặc vô sỉ, ăn ta một đao" sau đó liền lại hướng hai người kia chém tới. Lúc này tại cách đó không xa Võ Tòng nghe được vang động, liền chạy tới hỗ trợ, mà tại Võ Tòng vừa đuổi tới Hồ Tam Nương bên người thời điểm, chính là nhìn thấy kia cùng anh em nhà họ Lý cùng nhau đến đây Trương Trung mặt mũi tràn đầy nộ khí giết tới đây, đồng thời trong miệng vẫn là kêu to nói ". Mục Xuân ác tặc, còn thể từ của ta mệnh đến!"

Mà kia Mục Xuân lúc đầu tại cảm giác được mình cùng Trương Hoành hai người liên thủ cũng không phải Hồ Tam Nương đối thủ về sau chính là hiện lên lùi bước chi tâm, mà lúc này lại gặp được kia ngày đó tại Khoái Hoạt Lâm chạy trốn chết Trương Trung đến, trong lòng liền trước là nhớ tới ngày đó tiểu thiếp vị nói tới. Nhưng sau đó nghĩ lại, bây giờ không phải là nghĩ những sự tình kia thời điểm, liền cùng Trương Hoành cùng một chỗ chạy trốn chết.

Bất quá hấn muốn chạy trốn, Võ Tòng lại là không muốn thả, ai bảo tên sắc phôi này cũng dám đem chủ ý đánh tới nhà mình nương tử trên thân đầu. Mà lại hậu viện còn có huynh đệ chỉ mặt gọi tên muốn lấy cái này Mục Xuân mệnh, Võ Tòng tự nhiên là không ngại giúp thứ nhất đem, tại chính là sử xuất Ngọc Hoàn bước uyển ương chân, nhảy tiến lên chính là hai cước, đem Trương Hoành Mục Xuân hai người đá ngã xuống đất. Lúc này Trương Trung cũng là chạy tới, nhìn thấy Võ Tòng trợ mình cầm xuống cừu nhân Mục Xuân, liền không nói hai lời, tiến lên đối chính là một đao hạ xuống, chặt xuống Mục Xuân đầu lâu.

Giúp mình báo xong thù về sau, Trương Trung liền đối với Võ Tòng bái nói ". Trương Trung, đa tạ huynh đệ đại ân" Võ Tòng thì là cười nói "Huynh đệ không nên khách khí, nói đến Võ Tòng bình sinh cũng hận nhất loại này lang thang người" nghĩ không ra kiếp trước là cừu nhân Võ Tòng Trương Trung hai người bây giờ quan hệ vậy mà như vậy muốn khá hơn. Về sau Võ Tòng lại đem ánh mắt chuyển dời đến kia vừa từ dưới đất bò dậy Trương Hoành nói ". Còn có một cái." Về sau chính là nâng đao hướng chém tới.

Mà tám kia nằm ngang ở nhìn thấy Võ Tòng chặt hướng mình về sau trong lòng hết can đảm, chỉ chờ một thống khoái, mà lúc này đây lại nghe được "Đinh" một tiếng, Võ Tòng phác đao không có chặt trên người mình. Trương Hoành kích động mở mắt nhìn lại, gặp nguyên lai là 'Hắc Toàn Phong' Lý Quỷ giết tới trước mặt mình. Lý Quỷ một bữa chặt ra Võ Tòng phác đao về sau chính là cười to nói "Ha ha, ta cuối cùng là tìm tới người, Võ Tòng, hôm nay ta muốn giết người, nạp mạng đi đi!"

Trương Hoành gặp Lý Quỷ cứ như vậy thẳng hướng Võ Tòng đánh tới, liền thừa dịp ở đây lực chú ý của chúng nhân bị hấp dẫn tới về sau chính là trốn thoát. Mà còn không đợi nhiều thờ một ngủm thời điểm, liền có một người giết tới trước mặt mình đến, người này chính là 'Sống Diêm La' Nguyễn Tiểu Thất. Chỉ nghe Nguyễn Tiểu Thất quát "Ha ha, Diêm Vương nói người hôm nay muốn chết, đặc phái ta đến lấy tính mạng người!" Sau đó chính là nâng đao hướng Trương Hoành bổ tới. Mà Trương Hoành cũng là cười lạnh nói "Hừ, ai lấy ai tính mệnh còn không biết đâu, lại ăn ta một đao!" Sau đó hai cái này trong nước hạo hán chính là tại trên bờ kịch liệt chém giết.

Mà cùng lúc đó kia cùng là nữ tử Cổ đại tẩu thông qua nhảy cảm giác quan thứ sáu, cùng Tôn Tân hai người tìm được Hồ Tam Nương nơi ở. Mà Hồ Tam Nương cũng đồng dạng khi nhìn đến Cổ đại tẩu, bên miệng giờ lên về mỉm cười chính là vung song đao hướng chém tới, Cổ đại tẩu cũng là hét lớn một tiếng, nâng đao đến chiến. Mà tại hai nữ bên cạnh Tôn Tân cùng Trương Trung hai người liền cùng chiến đến một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202 : Tình Hình Chiến Đấu Giăng Co

Ngay tại Tàn Ngao Thiên một nhóm tại nguyệt nha núi cùng Lương Sơn nhân mã kịch liệt thời điểm chiến đấu, Lý Chế cũng là ngựa không ngừng vó liễu chết chạy tới kia độc Long Cương, vừa tiếp cận độc Long Cương thời điểm, liền xa xa thấy được một cái thân ảnh quen thuộc, kia là Loạn Đình Ngọc.

Lúc này Loan Đình Ngọc là bởi vì lúc trước Tàn Ngao Thiên phái Lý Chế truyền lại tới, nói sự đệ của mình Tôn Lập đã đầu Lương Sơn một chuyện mà cảm thấy tâm phiền, liền một thân một mình ra đi một chút giải sầu một chút, liền vừa vận gặp được phi nước đại chạy tới Lý Chế.

Lý Chế nhìn thấy Loan Đình Ngọc về sau cực kì kích động, xa xa liền cao giọng la lên "Loan tướng quân! Loan tướng quân!" Loan Đình Ngọc cũng là nghe được Lý Chế tiếng hô hoán, liền nghi hoặc dò hỏi "Hử? Lý đầu lĩnh, ngươi không phải vừa mới đi sao, tại sao lại trở về rồi? Chẳng lẽ Thiên ca hẳn lại có lời gì muốn ngươi truyền đạt?" Lý Chế một bên miệng lớn thờ hớn hớn một bên khoát tay nói "Không phải, hô, Thiên ca, Thiên ca hẳn, hô hô."

Loan Đình Ngọc gặp Lý Chế dạng này mình cũng là vội vàng xao động lên, một bên vì Lý Chế vỗ ngực thuận khí vừa nói "Lý đầu lĩnh ngươi chậm một chút nói, ngươi mới vừa nói Thiên ca, Thiên ca hẳn thế nào?" Lý Chế lại thờ hớn hớn một thờ về sau liền là một phát bắt được Loan Đình Ngọc cổ áo nói ". Thiên ca hẳn tại nguyệt nha núi bị Lương Sơn người cho bao vây, tình huống bây giờ rất nguy cấp, ta chính là có ý tới đây viện binh!"

Loan Đình Ngọc nghe xong kinh hãi nói "Cái gì? !" Sau đó liền lập tức trở mình lên ngựa nói ". Ta đi trước nguyệt nha núi cứu viện Thiên ca, ngươi nhanh đi Chúc gia trang hướng Chúc Long điều Binh" Lý Chế nói ". Không bằng loan tướng quân ngươi trở về điều Binh đi, ta liền ở chỗ này chờ ngươi thế nào" nhưng không ngờ Loan Đình Ngọc quát to "Còn chờ cái gì các loại, Thiên ca tình huống nhất định rất nguy cấp, ta trước chạy tới cứu viện Thiên ca, ngươi nhanh chóng tiến về Chúc gia trang điều Binh gấp rút tiếp viện, không được sai sót!" Sau đó liền thanh gấp lại cũng chưa kịp nói liền một ngựa nhanh chóng đi.

Lý Chế nhìn xem Loan Đình Ngọc đi xa bóng lưng hít vào một hơi thật dài, sau đó liền tiếp tục giục ngựa hướng Chúc gia trang tiến đến. Mà Loan Đình Ngọc một bên đi đường một bên ở trong lòng mặc niệm lấy "Nếu không phải Thiên ca, ta Loan Đình Ngọc sẽ một mực như vậy không có tiếng tăm gì tại Chúc gia trang đảm nhiệm lấy giáo đầu chức, cũng sẽ không đi cho tới hôm nay một bước này, có thể nói, Thiên ca cải biến vận mệnh của ta, Thiên ca, ngươi nhưng tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì a "

Lúc này tại kia nguyệt nha trên núi chiến đấu đã lâm vào gay cấn giai đoạn, Tàn Ngao Thiên lẻ loi một mình một mình ứng chiến Lương Sơn Tôn Lập Giải Trân Giải Bảo ba người, mặc dù xem như miễn cưỡng bảo trì ngang tay nhưng cũng không có thể lấy được ưu thế, chỉ là khó khăn lắm đem mình hộ đến chu toàn mà thôi. Bên kia Lý Quý trải qua lần trước giáo huấn, đã biết mình hạ bàn bất ổn khuyết điểm, mà lần này đối chiến Võ Tòng thời điểm cũng là một mực tại phòng bị Võ Tòng Ngọc Hoàn bước uyên ương chân, không để cho đạt được.

Mà tại cách Võ Tòng cách đó không xa Hồ Tam Nương cũng là tại cùng Cổ đại tẩu giao chiến, Tôn Tần thì là cùng Trương Trung đối chiến, Trương Hoành cùng Nguyễn Tiểu Thất cũng là đánh cho bất phân cao thấp khó phân thắng bại. Ở phía xa, Lý Long Lý Hồ cái này hai huynh đệ cùng Trâu Uyên Trâu Nhuận kia thúc cháu hai người giao chiến đến một chỗ, hạng mạo xưng Lý Côn hai người đang chỉ huy lấy đoàn bài thủ môn phát động hệ thống tiến công thời điểm chính là bị Đặng Phi cùng Âu Bằng hai người cho nhìn trúng đồng thời giết tới đây.

Nếu là đơn thuần trên tay công phu, hạng mạo xưng Lý Côn hai cái tự nhiên không phải Đặng Phi Âu Bằng hai người đối thủ, bất quá hạng mạo xưng Lý Côn hai người mượn trong tay đoàn bài phòng ngự, cũng có thể cùng Âu Bằng Đặng Phi hai người giằng co một đoạn thời gian. Chỉ là như vậy vừa đến, đoàn bài thủ môn liền đã mất đi chỉ huy, hết thấy cũng chỉ có thể dựa vào đội viên ở giữa phối hợp lẫn nhau, mà đây cũng là đến khảo nghiệm giữa bọn họ với nhau ăn ý thời điểm.

Mà thân là Lang vệ đầu lĩnh Vương Hồ Từ Trọng Tôn Tài ba người thì là phân biệt đối mặt lương trong núi Yến Thuận Tiết vĩnh Lý Văn ba người. Trong đó Lý Văn đã từng là đô đầu, vũ lực tự nhiên cũng là có thể, mà Tiết vĩnh lại chỉ là trên giang hồ múa thương làm côn hạng người, chỉ vì tại bóc dương lĩnh ngẫu nhiên gặp Tống Giang, lúc này mới đi theo cùng nhau lên núi làm cái đầu lĩnh, thực lực tại ba người ở giữa có thể nói là thấp nhất một cái, mà cái này cũng chính là Vương Hồ ba người điểm đột phá.

Lúc này Tống Giang ở phía trên nhìn mình lần này đại quân xuất động, trên núi tỉnh nhue ra hết, lại còn không thể đem Tàn Ngao Thiên nhóm người này toàn diệt, trong lòng không khỏi có chút hoài nghi nhân sinh. Vì cái gì Tàn Ngao Thiên cùng thủ hạ của hắn tướng sĩ đều như thế dũng mãnh, mình mang theo hai mươi hai đầu lĩnh, ba ngàn đại quân tỉnh nhue, lại còn là không làm gì được Tàn Ngao Thiên trên tay cái này hơn một ngàn người, đây là vì cái gì!

Mà đứng sau lưng Tống Giang còn có mấy cái như vậy đầu lĩnh, theo thứ tự là tâm phúc Mục Hoảng, Trương Thuận, Khổng Minh, Khổng Lương, Đái Tông còn có Dương Hùng Thạch Tú. Mặc dù Dương Hùng Thạch Tú hai người cũng không phải là Tống Giang tâm phúc, nhưng hai người bọn họ năng lực Tống Giang nên cũng biết, đều là mình hai người đồ đệ này chỗ không thể so được, mà sơ dĩ đem hai người này lưu tại sau lưng, đều chỉ là vì có thể trình độ lớn nhất bảo hộ an toàn của mình mà thôi.

Lúc này Mục Hoảng xa xa thấy được mình kia chết thảm đệ đệ Mục Xuân, liền giận dữ lấy hướng Tống Giang chờ lệnh xuất chiến. Tống Giang mặc dù cũng không muốn thả rời đi, có thể thấy được là bởi vì đệ đệ bỏ mình mà muốn tiến đến báo thù, mình nếu là ngăn trở khó tránh khỏi có chút không hợp tình lý. Huống chi ở sau lưng mình còn có sáu cái đầu lĩnh đầu, thế là Tống Giang liền gật đầu đồng ý để Mục Hoảng tiến đến tham chiến.

Lúc này Mục Hoảng được cho phép liền kêu to muốn đi vì đệ đệ mình báo thù, đợi đến vừa giết vào chiến đoàn thời điểm, vậy liền Từ Trọng liền dẫn đầu giải quyết chiến đấu, đem nó đối thủ 'Bệnh Đại Trùng' Tiết vĩnh cho đánh bại đào tẩu. Lúc này Từ Trọng vốn là nghĩ đi trợ giúp Vương Hồ cùng Tôn Tài đi giải quyết kia "Cầm Mao Hồ" Yến Thuận cùng 'Mắt xanh hồ' Lý Văn, nhưng lại chợt thấy lại một viên chiến tướng sát nhập vào chiến đoàn, liền tiến lên nghênh chiến kia 'Không có ngăn cản' Mục Hoảng.

Mục Hoảng vốn là nghĩ trước đi tìm cái kia giết mình huynh đệ đại hán kia, nhưng lúc này gặp cái này Từ Trọng vậy mà hướng mình đánh tới, liền muốn lấy trước đem người này giải quyết lại đi tìm đại hán kia. Về sau chính là cùng Từ Trọng giao thủ với nhau, mà lần giao thủ này, chính là lại không phía sau kế hoạch, bởi vì thân là Lang vệ đầu lĩnh Từ Trọng võ nghệ cũng rất không bình thường, lại ẩn ẩn có thể cùng Mục Hoảng bất phân thắng bại, hoàn toàn làm rối loạn phía sau kế hoạch.

Mục Hoảng càng đánh càng là kinh hãi, nhìn cái này Từ Trọng mặc, hẳn là cái này ở đây đông đảo người áo đen một trong, nhưng chính là như thế một cái nhìn như phổ thông áo đen Lang vệ, tại sao có thể có thực lực thế này. Mặc dù mình đối phó vẫn là không có vấn đề, nhưng nếu là cái này toàn trường Lang vệ đều là thực lực như vậy, vậy mình Lương Sơn nhân mã khẳng định là tất thua không thể nghi ngờ a. Mà Mục Hoảng lúc này cũng là thỉnh thoảng

hướng bên cạnh nhìn lại, gặp cái khác Lang vệ mặc dù cũng tất cả mọi người dừng mãnh dị thường, nhưng lại cũng so ra kém trước mắt người này, như thế, ngược lại để Mục Hoảng buông xuống nhắc lên trái tim.

Mà lúc này đây, kia trước đó bị Từ Trọng chỗ đánh bại 'Bệnh Đại Trùng' Tiết vĩnh vốn muốn đi giết nhiều điểm sĩ tốt đến kiếm chút công tích, nhưng nhưng chưa từng nghĩ những cái kia sĩ tốt nhóm vậy mà cũng tất cả mọi người dừng mãnh, mà lại đáng sợ nhất là, bọn hắn lại còn có thể tạo thành tiêu chiến đoàn đến tiến hành hợp kích, như thế ưu tú kỹ xảo chiến đấu cùng lực chiến đấu mạnh mẽ, để Tiết vĩnh hiện lên một tia không dám cùng những người này đối địch tâm thái tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 203 : Uy Mãnh Tàn Ngạo Thiên

Tàn Ngạo Thiên lúc này cũng là thấy được tình hình chiến đấu căng co, dưới tình thế cấp bách không khỏi loạn tâm thần. Mà lúc này cũng bị Tôn Lập tìm tới cơ hội vung lên roi sắt đến chính là hướng Tàn Ngạo Thiên hung hăng đập xuống. Tàn Ngạo Thiên lại quay đầu thời điểm gặp roi sắt đã tới gần, giờ phút này lại trốn tránh đã chậm, vậy liền lấy công làm thủ, tiến về phía trước phát đi. Nghĩ đến đây, Tàn Ngạo Thiên chính là không có hướng về sau trốn tránh, mà là bước về phía trước một bước đến, dùng khoảng cách Tôn Lập gần nhất bả vai hung hăng đụng Tôn Lập ngực một chút.

Tôn Lập không nghĩ tới Tàn Ngạo Thiên vậy mà lại lấy loại phương thức này để ngăn cản mình một kích, bất ngờ không đề phòng, bị Tàn Ngạo Thiên kích lui lại mấy bước, mà tại hắn bị bức lui đồng thời, trong tay roi sắt cũng là như cũ rơi xuống. Mặc dù lực đạo có chỗ yếu bớt, nhưng đánh tại Tàn Ngạo Thiên trên thân thời điểm như trước vẫn là nặng như vậy, đem Tàn Ngạo Thiên cũng cho đánh lui mấy bước.

Giải Trần Giải Bảo hai người gặp Tàn Ngạo Thiên bị Tôn Lập đánh lui, liền cùng nhau thừa cơ tiến lên nghĩ muốn lần nữa trọng kích Tàn Ngạo Thiên. Nhưng Tàn Ngạo Thiên cũng là nhìn ra hai người này ý đồ, liền tại khi lui về phía sau dùng trong tay côn sắt hướng về sau một trụ, ổn định thân hình. Về sau khóe miệng có chút giương lên, đợi nhìn đúng vọt tới Giải Trần Giải Bảo giữa hai người khoảng cách về sau, chính là mãnh đập xuống đất, thân thể liền hướng về phía trước mãnh liệt bắn mà ra. Tàn Ngạo Thiên tại vọt tới Giải Trần Giải Bảo giữa hai người thời điểm hoa lệ chuyển cả người, né tránh hai người này trong tay xiên thép, về sau lại là không biết từ chỗ nào móc ra kia hai thanh lam bành nhiều năm dao găm quân đội tới.

Tàn Ngạo Thiên trên không trung cùng Giải Trần Giải Bảo hai người thân hình tương giao, Giải Trần Giải Bảo đối với Tàn Ngạo Thiên có thể lấy khéo như thể diệu dáng người tránh thoát huynh đệ mình hai người công kích mà cảm thấy kinh diễm. Mà liền tại Giải Trần Giải Bảo hai người vừa hạ xuống địa chỉ lúc, Tàn Ngạo Thiên cũng đã xuất hiện ở hai người sau lưng, dùng trong tay hai thanh dao găm quân đội phân biệt chống đỡ tại hai người cái cổ trước đó. Giải Trần Giải Bảo hai người lúc này không dám có bất kỳ dị động, bọn hắn đã thật sâu bị Tàn Ngạo Thiên cho rung động đến. Không nghĩ tới hắn vậy mà có thể tại lấy một địch ba tình huống dưới còn có thể đánh lui Tôn Lập, chế phục huynh đệ mình hai người, đương thật là khiến người ta cảm thấy đáng sợ.

Lúc này Tôn Lập nhìn thấy Tàn Ngạo Thiên không chế được Giải Trần Giải Bảo về sau trong lòng cũng là giật mình, sợ Tàn Ngạo Thiên sẽ lấy đi của mình kia hai cái tính mạng của huynh đệ. Tôn Lập vốn định hét lớn đao hạ lưu người, nhưng lại gặp Tàn Ngạo Thiên chủ động thu hồi dao găm quân đội, nhìn ba người một chút rồi nói ra "Các ngươi đều coi là hảo hán, chỉ là ngộ nhập lạc lối mà thôi, ta tin tưởng cuối cùng sẽ có một ngày, các ngươi sẽ cải tà quy chính, hôm nay ta không giết các ngươi, các ngươi đi thôi." Nói xong, Tàn Ngạo Thiên liền xoay người đi lấy mình cầm trên mặt đất côn sắt đi. Lúc này tại Tàn Ngạo Thiên phía sau Giải Trần Giải Bảo hai người bản nhưng có cơ hội thật tốt có thể đánh lên lấy được Tàn Ngạo Thiên tính mạng, thế nhưng là hai người cũng không có làm như vậy, bởi vì vừa rồi Tàn Ngạo Thiên vô luận là theo võ lực bên trên vẫn là từ khí độ bên trên, đều đã thật sâu khuất phục cái này huynh đệ hai người.

Tàn Ngạo Thiên từ xoay người sang chỗ khác thẳng đến lấy ra côn sắt lúc, trong lòng vẫn luôn tại cảnh giác sau lưng Tôn Lập ba người. Dù sao hành tẩu giang hồ, luôn luôn phải có chút phòng bị, bất quá Tôn Lập ba người cũng hoàn toàn chính xác không đề cho mình thất vọng, bọn hắn cũng không có xuất thủ đánh lên mình. Chỉ ít từ điểm đó đó có thể thấy được, mình không có giết bọn hắn là chính xác, bọn họ đích xác là đầu hảo hán.

Tàn Ngạo Thiên trước đó lấy lực lượng một người đánh bại Tôn Lập ba người biểu hiện đều bị xa như vậy chỗ một mực chú ý hắc hắc nhìn ở trong mắt. Tống Giang nhìn thấy Tàn Ngạo Thiên vậy mà như thế lợi hại về sau không khỏi cảm thán nói "Cái này Tàn Ngạo Thiên hảo hảo lợi hại, thậm chí ngay cả Tôn đề hạt ba người liên thủ đều không phải là đối thủ của hắn." Sau đó liền quay đầu nhìn về phía sau lưng Dương Hùng Thạch Tú hai người, nói "Còn phải làm phiền hai vị huynh đệ cùng nhau xuất thủ tiến đến chế phục kia Tàn Ngạo Thiên" Dương Hùng Thạch Tú nhìn nhau, sau đó liền cùng nhau hướng Tàn Ngạo Thiên đánh tới. Kỳ thật lúc trước, Tàn Ngạo Thiên vũ dũng liền bị hai người nhìn ở trong mắt, mà gặp được mạnh như vậy đối thủ, Thạch Tú hai người tự nhiên là có chút ngửa tay, nhưng một mực không chiếm được mệnh lệnh xuất chiến, liền đành phải đem cô này kinh cho giấu ở trong lòng, bây giờ được mệnh lệnh, tự nhiên là vui không thắng thu, nhanh chóng hướng Tàn Ngạo Thiên chạy đi.

Tàn Ngạo Thiên lúc này cũng cảm thấy mình bị người cho khóa chặt lại, giương mắt nhìn lên, gặp đúng là Dương Hùng Thạch Tú hai người liên thủ mà đến, nếu là đặt ở bình thường, Tàn Ngạo Thiên tự nhiên là không sợ. Nhưng bây giờ mình vừa thụ Tôn Lập một kích, cần an tâm nghỉ ngơi mới tốt, huống chi bên cạnh còn có không biết lập trường gì Tôn Lập ba người. Mặc dù mình buông tha Giải Trần Giải Bảo, nhưng cũng chưa chắc hai người bọn họ liền sẽ vì thế mà ngã qua. Trong nháy mắt, Dương Hùng Thạch Tú hai người chính là đã tìm đến, tới Tàn Ngạo Thiên trước mặt lúc, Thạch Tú liền chấp tay

nói "Làm nghe Tần tướng quân là như thế nào anh đừng, hôm nay Thạch Tú liền nếu đắc tội." Dương Hùng cũng là cười lạnh nhìn xem Tần Ngao Thiên không nói một lời. Lúc này Tôn Lập liền hướng Tần Ngao Thiên chấp tay nói "Đa tạ Tần tướng quân vừa rồi buông tha ta kia hai cái tính mạng của huynh đệ, thế nhưng là xin thứ cho tại hạ vô lễ, mới chiến sự thắng bại chưa phân, Tôn mỗ còn phải lại lần tới trận thỉnh giáo một ít."

Tần Ngao Thiên nghe xong ngửa đầu ha ha cười nói "Ha ha, tốt, Dương Hùng, Thạch Tú, Tôn Lập, còn gì nữa không? Giải gia huynh đệ, các người phải chăng cũng muốn cùng nhau lên trận?" Giải Trần xuất thủ ngăn cản nếu ứng nghiệm chiến Giải Bảo, đối Tần Ngao Thiên chấp tay nói "Giải Trần đa tạ Tần tướng quân trước đó thủ hạ lưu tình, huynh đệ của ta hai người đã thua, đương nhiên sẽ không lại chẳng biết xấu hổ vậy công tướng quân, huynh đệ của ta hai người cái này liền rời đi." Tần Ngao Thiên mỉm cười xong Giải Trần nhẹ gật đầu, đợi đến hai người rời đi về sau liền đối với Tôn Lập ba người cười to nói "Ha ha, xem ra hôm nay Tần mỗ ta có thể thống thống khoái khoái đánh nhau một trận, ba người các người cùng lên đi, để cho ta Tần Ngao Thiên đến mở mang kiến thức một chút ba người các người lợi hại!"

Tôn Lập ba người nhìn lẫn nhau một cái, sau đó khẽ gật đầu, liền hướng Tần Ngao Thiên đánh giết tới. Tần Ngao Thiên tinh thần căng cứng, nắm chặt trong tay côn sắt 'Bóng đen', gặp Tôn Lập thân hình trước hết nhất đánh đập, liền hét lớn một tiếng, lấy lực xoáy vung ra một cơn. Tần Ngao Thiên vốn là lực lớn, lại tăng thêm thân thể lực xoáy, một kích này có thể nói là lực như vạn quân. Tôn Lập tự nhiên cũng là nhìn ra một cơn này lợi hại, thế là liền đối công làm thủ, lấy song roi che ở trước ngực. Chỉ nghe "Keng" đến một tiếng vang thật lớn, Tần Ngao Thiên côn sắt hung hăng đánh vào Tôn Lập trước ngực hai đầu roi sắt phía trên, trực tiếp đem Tôn Lập cho đường cù trả lại trở về.

Chỉ là Tần Ngao Thiên mặc dù một cơn đánh bay Tôn Lập, nhưng tại bên cạnh người còn có so Giải Trần Giải Bảo mạnh hơn Dương Hùng Thạch Tú tới. Nhất là Thạch Tú, người xưng 'Liều mạng Tam Lang', chơi liều tự nhiên có thể từ biệt hiệu trông được ra một hai. Ngay tại Tôn Lập rút xuống đất đồng thời, kia Dương Hùng Thạch Tú hai người cũng là giết tới bên cạnh. Tần Ngao Thiên nghĩ đến lập lại chiêu cũ, lại chuyển một chút lấy tránh thoát hai người tiến công, nhưng nhưng chưa từng nghĩ đến hai người này cũng là nhìn trước đó Giải Trần Giải Bảo chiến đấu. Lần này liền thủ nâng đao chặt đến thời điểm giữa lẫn nhau khoảng cách gần rất nhiều, mặc dù Tần Ngao Thiên tránh thoát khỏi hai người sát chiêu, nhưng nhưng như cũ bị hai người phác đao chém trúng trái chân và hông ở giữa.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 204 : Loạn Đình Ngọc Cứ Chủ

Tần Ngao Thiên bị Dương Hùng Thạch Tú hai người cho chặt tới về sau chính là dùng trong tay côn sắt trụ một chút địa, cái này mới không có để thân hình của mình cúi xuống. Mà Dương Hùng Thạch Tú hai người gặp Tần Ngao Thiên như vậy cứng cỏi, trong lòng cũng là đối kính nề không thôi. Làm sao tương hồ ở giữa lập trường khác biệt, đành phải đem trong lòng ý kính nề cho thu trong lòng. Mà lúc này Tần Ngao Thiên cúi đầu mắt nhìn trên người mình hai vết đao chém, liền cười nhìn thoáng qua ba người trước mặt, đồng thời chiến ý trong lòng cũng là càng phát ra tăng vọt.

Tổng Giang xa xa nhìn thấy Tần Ngao Thiên bị thương, kích động không thôi, nghĩ thầm "Hừ, Tần Ngao Thiên, cho dù người lại có năng lực, cũng sẽ không là cái này Tôn Lập Dương Hùng Thạch Tú đối thủ của ba người. Hôm nay, liền đem là ta Tổng Giang đương danh lập vạn thời điểm!"

Lúc này lại nhìn kia trên chiến trường, Tần Ngao Thiên một phương cũng là có không ít binh sĩ ngã xuống vũng máu bên trong. Mặc dù Lương Sơn nhân mã cũng cái này tổn hại không ít, nhưng tại lúc này, Lương Sơn binh sĩ nhiều người ưu thế càng thêm rõ ràng. Mà lúc này cùng Âu Bằng Đặng Phi giao chiến hạng mạo xưng Lý Côn hai người cuối cùng cũng là không thể ngăn cản được thứ hai người tiến công, nhao nhao bị trọng thương bại lui. Cùng lúc đó kia cùng Mục Hoảng giao thủ Từ Trọng cũng là thua trận, cũng may bên cạnh có mấy tên đoàn bài tay yểm hộ, tại Từ Trọng vừa bị đánh bại ngã xuống đất thời điểm liền tiến lên dùng trong tay đoàn bài đem Từ Trọng thân hình ngăn trở, không để cho Mục Hoảng thừa cơ đem nó chém giết.

Bất quá tại một chỗ khác chiến đoàn bên trong, Võ Tòng bọn người nhưng đều là chiến thắng đối thủ. Lý Quý lại một lần bị Võ Tòng chỗ đánh bại, kia lực đại thể đột nhiên hai lưỡi búa cuối cùng vẫn là đánh không lại tinh xảo lăng lệ song đao. Chỉ bất quá lần này Lý Quý tại bại lui thời điểm cũng không có bị Võ Tòng đánh ngã, không tiếp tục xuất hiện ngày đó tràng cảnh. Tại bên cạnh hai nữ chiến đấu cuối cùng cũng là lấy Hồ Tam Nương thắng lợi chấm dứt, Cổ đại tẩu lớn phác đao bại bởi mỗi ngày cùng Võ Tòng luận bàn võ nghệ Hồ Tam Nương. Tại bên cạnh người, Cổ đại tẩu phu quân Tôn Tân cũng là không địch lại kia Trương Trung, liền theo Lý Quý Cổ đại tẩu cùng nhau rút đi. Mà tại Lý Quý ba người rút đi thời điểm, còn tiện thể lấy đem cùng Nguyễn Tiểu Thất thế lực ngang nhau Trương Hoành mang đi.

Lúc này Lý Long Lý Hồ cùng Trâu Nhuận Trâu Nhuận lớn đầu cũng là dùng binh thủ chấm dứt, mà Vương Hồ lại là không địch lại Yên Thuận, bị của hán một đao chém bị thương đùi phải. Cũng may Tôn Tài ngay tại cách đó không xa đang cùng kia Lý Vân đánh cho bất phân cao thấp, thấy đồng bạn mình bị thương, liền quên mình đến đây cứu giúp. "Yên Thuận cẩn thận!" Vốn là muốn tiến lên một đao đem Vương Hồ kết quả Yên Thuận nghe được Lý Vân nhắc nhở, liền chú ý tới vội tới cứu Tôn Tài, thế là trong tay phác đao đao chuyển hướng liền hướng Tôn Tài vẩy đi. Tôn Tài cứu người sốt ruột, nhất thời không có chú ý tới Yên Thuận biến chiêu, dưới sự khinh thường liền bị của hán một đao chém bị thương cánh tay trái. Mà cũng chính là bởi vì Yên Thuận làm thời liền chiêu, khiến cho Vương Hồ giữ được một mạng.

Mất thấy dưới trường các vị tướng lĩnh ở giữa đánh nhau đều đã phân ra được thắng bại, mà chính Tần Ngao Thiên bên này như trước vẫn là tại trong khó chiến, Tần Ngao Thiên trái tim khó tránh khỏi sẽ sinh ra một tia vội vàng xao động cảm giác. Cùng nó giao thủ Tôn Lập ba người đều là sức quan sát hơn

người hạng người, tự nhiên cũng là chú ý tới Tàn Ngao Thiên sơ hở, thế là liền thừa dịp Tàn Ngao Thiên tâm tính bất ổn thời điểm lại liên thủ phát khởi một trận tấn công mạnh. Quả nhiên, vốn là có thương tích trong người Tàn Ngao Thiên trong lòng thái bất ổn tình huống chỉ hạ sơ ý một chút, liền lại bị Thạch Tú chém một đao. Thạch Tú một đao kia trực tiếp chém vào Tàn Ngao Thiên trên cánh tay trái, khiến cho lại giảm mạnh sức chiến đấu. Thấy tình cảnh này Dương Hùng cùng Tôn Lập hai người lại là đối Thạch Tú một trận gọi tốt.

Tàn Ngao Thiên lúc này trên thân lại trúng một đao, máu tươi đã đang không ngừng chảy ra ngoài chảy xuống, mà lại tình huống càng hồng hét chính là giờ phút này cánh tay trái của hắn đã không làm được gì, không thể giống như trước đó như vậy ứng đối tự nhiên. Ngay tại Tàn Ngao Thiên tình huống quần bách thời điểm, đối diện kia Dương Hùng lại là đột nhiên xông về phía trước, nghĩ muốn thừa cơ lần nữa trọng thương Tàn Ngao Thiên. Nhưng Tàn Ngao Thiên đối mặt với vọt tới Dương Hùng, trong lòng không có một tia sợ hãi, chỉ gấp hán khí định thần nhân quan sát đến kia Dương Hùng nhất cử nhất động.

Cuối cùng, tại Dương Hùng vọt tới tiếp cận mình phạm vi công kích thời điểm, Tàn Ngao Thiên đột nhiên động. Chỉ gấp hán bỗng nhiên bay lên không nhảy lên, hướng về phía trước lần lộn, lấy phải tay nắm chặt trường côn, lại mượn lực xoáy hướng phía dưới đập mạnh, đồng thời trong miệng quát to "Để ngươi ném thử ta 'Mười vạn cân côn' !" Dương Hùng bản muốn nhân cơ hội trọng thương Tàn Ngao Thiên, có thể thấy được Tàn Ngao Thiên lúc này kia tăng vọt khí tức, Dương Hùng bèn nhảy đã nhận ra một cổ cảm giác nguy cơ, thế là liền linh mẫn đối công làm thủ, đem phác đao dựng thẳng cản ở trước ngực.

Lúc này chỉ nghe "Bang" một tiếng, Tàn Ngao Thiên côn sắt đem Dương Hùng trong tay phác đao cho đập thay đổi hình lõm xuống dưới. Mà cùng lúc đó, Dương Hùng lồng ngực cũng là bị trọng kích, chỉ gấp Dương Hùng hán bị Tàn Ngao Thiên từ không trung đánh rơi, ngã trên mặt đất cuồn cuộn máu tươi. Tôn Lập cùng Thạch Tú hai người nhìn sau đều là giật mình không thôi, không nghĩ tới đã nhìn như nó mạnh hết đã Tàn Ngao Thiên lại còn có như thế phản công chỉ lực, xem ra muốn đem hắn đánh giết cũng không phải một chuyện dễ dàng a.

Mà một cơn trọng thương Dương Hùng Tàn Ngao Thiên lúc này cũng thật là lại không còn cái gì lực phản kích, vừa rồi một kích kia đã cơ hồ là đã dùng hết toàn lực của hắn, lúc này tay phải của hắn cũng là có chút ần ần phát run, chỉ bắt quá Tàn Ngao Thiên đem nó thu tại sau lưng, không để cho Tôn Lập Thạch Tú hai người nhìn thấy mà thôi. Mà vừa rồi Tàn Ngao Thiên một kích kia cũng là bị kia Tống Giang nhìn ở trong mắt, nhìn thấy uy lực to lớn như vậy Tàn Ngao Thiên sau một kích, Tống Giang trên đầu mồ hôi lạnh ứa ra. Nghĩ thầm đây là người đáng sợ cỡ nào a.

Tôn Lập Thạch Tú hai người mặc dù có chút e ngại Tàn Ngao Thiên, nhưng bây giờ đã là nó mạnh hết đã, chỉ cần mình hai cái chú ý cẩn thận, liền sẽ không lại lấy Tàn Ngao Thiên đường. Nghĩ tới đây về sau, hai người liền lại là từng bước một hướng Tàn Ngao Thiên tới gần. Tàn Ngao Thiên lúc này cũng là không có động, tựa như trước đó phát đại chiêu trọng thương Dương Hùng thời điểm đồng dạng. Kỳ thật Tàn Ngao Thiên giờ phút này đã là không làm được phản ứng gì động tác, bất quá hắn biểu hiện như vậy ngược lại để Tôn Lập Thạch Tú hai người càng thêm cảnh giác, sợ Tàn Ngao Thiên lại sẽ dùng cái gì sát chiêu tới.

Theo Tôn Lập Thạch Tú hai người từng bước một tới gần Tàn Ngao Thiên, hai người cũng là nhìn ra Tàn Ngao Thiên mỗi một thái độ, hai người liếc nhau, sau đó chính là cùng nhau phát hô hào hướng Tàn Ngao Thiên bổ tới. Mà đúng lúc này, Tàn Ngao Thiên liền nghe được sau lưng truyền đến một câu hét to "Đừng tổn thương ta chủ!" Sau đó hắn chính là nhìn thấy một thanh đục Hắc Thiết Chùy từ bên người mình bay ra, chỉ kích Tôn Lập Thạch Tú.

Tôn Lập Thạch Tú hai người gặp sự tình có đột biến, liền đành phải trước bảo trụ tự thân, sẽ xuất hiện tại trước mắt mình thiết chùy này cho đẩy ra. Mà tại hai người đem thiết chùy này đẩy ra về sau, chính là thấy được một cái vĩ ngạc đáng người đứng tại Tàn Ngao Thiên bên cạnh, trong tay cũng đồng dạng là cầm một thanh côn sắt. Tôn Lập nhìn thấy người này hậu tâm bên trong bụi ngủ mới thôi, bởi vì cái này người chính là đồng môn của hắn sư huynh, 'Thiết Bồng' Loạn Đình Ngọc.

Tàn Ngao Thiên thấy được xuất hiện ở bên cạnh Loạn Đình Ngọc sau hiểu ý cười nói "Loan tướng quân, ngươi đã đến." Loạn Đình Ngọc nhìn xem cả người là tổn thương Tàn Ngao Thiên hậu tâm bên trong hối hận không thôi, chỉ hận mình không thể sớm đi đến, để Thiên ca thụ nhiều như vậy tổn thương. Về sau Loạn Đình Ngọc chính là đối Tàn Ngao Thiên bái nói ". Mặt tướng đến chậm, còn xin tướng quân trách phạt!" Tàn Ngao Thiên cười khoát tay áo nói "Không sao" về sau Loạn Đình Ngọc liền đứng lên quay người nhìn về phía kia Tôn Lập Thạch Tú hai người, nói "Thiên ca ngươi yên tâm đi, tiếp xuống nơi này liền giao cho mặt tướng đi."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205 : Viện Quân Đến

Tàn Ngao Thiên gặp Loạn Đình Ngọc muốn lên tiền đề mình nghênh chiến, liền dặn dò một câu "Kia loan tướng quân ngươi cẩn thận một chút a" Loạn Đình Ngọc nhẹ gật đầu, sau đó liền đem trong tay Thiết Bồng chỉ về phía trước, cao giọng nói "Sư đệ, nghĩ không ra a, đã cách nhiều năm ngươi ta gặp lại lúc, vậy mà lại là lấy loại phương thức này loại này lập trường, xem ra thật sự là thiên ý trêu ngươi a. Bất quá ta thế nhưng là sẽ không sợ ngươi, hai người các ngươi liền cùng lên đi, ta Loạn Đình Ngọc tất cả đều tiếp lấy!"

Tôn Lập nghe xong trên mặt cũng hồ thẹn ý, liền nói "Sư huynh, bắt đầu dĩ đều là tạo hóa trêu ngươi, bây giờ ta đã đầu Lương Sơn, cũng đúng là hành

động bất đắc dĩ, chỉ vì đương kim triều đình gian thần đương đạo, chúng ta người trung nghĩa toàn không có đất dụng võ a." Tàn Ngao Thiên ở phía sau tiếp tra nói ". Tôn đề hạt, kỳ thật ngươi sự tình ta cũng biết, trước ngươi cử động toàn là bởi vì kia long thái công một người mà vậy, đề hạt cần gì bởi vì một người kia cần bả liền đem mình làm cho có quốc nạn ném đầu, chỉ cần ngươi bỏ gian tà theo chính nghĩa, ta Tàn Ngao Thiên không ngại đề hạt trước ngươi đủ loại, đồng thời nguyện phụng ngươi vì dưới trướng của ta thuộc cấp một, không biết Tôn đề hạt nhưng có ý nguyện?"

Tôn Lập lúc này nghe được Tàn Ngao Thiên mời chào, trong lòng cũng là có chút dao động, vừa ý nghĩ chính mình mới mới vừa lên Lương Sơn, lại lập xuống đại công, nếu là cứ như vậy đầu Tàn Ngao Thiên, kia trước đó cố gắng của mình chẳng phải uổng phí nha. Thế là Tôn Lập lo nghĩ sau liền quát to "Các ngươi đừng lại ở đây yêu ngôn hoặc chúng, Tàn Ngao Thiên ngươi cũng không phải người tốt lành gì, trước đó những số tiền kia tài không biết ngươi là vơ vét nhiều ít bách tính mới tụ tập lại, như thế thịt cá bách tính hạng người, Tôn Lập sao lại đầu hàng người!"

Loan Đình Ngọc lại là không nghe được Tôn Lập nhục mạ Tàn Ngao Thiên, liền quát to một tiếng "Ngươi hảo hảo không biết điều, đã như vậy, vậy liền bớt nói nhiều lời, so tài xem hư thực đi!" Sau đó chính là rất ngựa múa bồng xông về phía trước. Thạch Tú cùng Tôn Lập hai người gặp Loan Đình Ngọc trên ngựa, mình bộ chiến bất lợi, liền liền hợp lại muốn trước đem Loan Đình Ngọc chiến mã cho kết quả. Sau đó hai người chính là hợp tác, từ Tôn Lập hấp dẫn Loan Đình Ngọc chú ý, mà Thạch Tú thì thừa cơ tiến đến trăm đùi ngựa.

Không thể không nói, hai người như vậy phân phối cũng thực là có hiệu, bởi vì dưới con thịnh nộ Loan Đình Ngọc hoàn toàn chính xác không có chú ý tới cúi người nằm xuống tránh né Thạch Tú, trong mắt tất cả đều là mình kia bất thành khi sư đệ Tôn Lập. Tới Tôn Lập trước người thời điểm liền đại hồng hướng phía dưới vung lên Thiết Bồng, Tôn Lập không dám cùng ngành binh, liền hai tay gắt gao quán chặt trong tay roi sắt, giao nhau cản ở trên đỉnh đầu thừa nhận Loan Đình Ngọc trọng kích.

Mà lúc này kia đã vung trộm lặn xuống Loan Đình Ngọc dưới ngựa Thạch Tú cũng là kêu to một đao bổ về phía kia đùi ngựa, Loan Đình Ngọc con ngựa bị đau, rên rỉ một tiếng liền đem Loan Đình Ngọc cho lật tung xuống ngựa tới. Thạch Tú lúc này chính ở phía dưới nâng đao chờ lấy roi xuống Loan Đình Ngọc, dự định thừa dịp xuống ngựa thời điểm cho một kích trí mạng. Nhưng Loan Đình Ngọc mặc dù xuống ngựa, thế nhưng duy trì thân thể cân bằng, đồng thời ngay đầu tiên liền đã nhận ra kia đánh lên mình con ngựa Thạch Tú tới.

Chỉ gặp Loan Đình Ngọc tại roi xuống thời điểm dùng trong tay Thiết Bồng hướng phía dưới vừa gõ, đang cùng mai phục chờ đợi Thạch Tú trong tay phác đao đụng vào nhau, đem Thạch Tú sát chiêu cho xảo diệu hóa giải, về sau chính là an ổn hàng roi đến trên mặt đất. Lúc này Tôn Lập cùng Thạch Tú gặp Loan Đình Ngọc không có chiến mã ưu thế, nhìn nhau cười một tiếng, sau đó liền cùng nhau giơ lên binh khí hướng Loan Đình Ngọc bổ tới. Loan Đình Ngọc cũng không sợ chút nào, cầm trong tay đầu kia Thiết Bồng múa đến nghê bông hoa, đề Tôn Lập Thạch Tú hai người nhất thời khó mà cận thân.

Chỉ bất quá mặc cho Loan Đình Ngọc như thế nào dũng mãnh cũng vẫn là không địch lại Tôn Lập Thạch Tú hai người liên thủ tiến công, ở chỗ thứ hai người đối chiến năm mươi hiệp về sau liền hiển lộ ra thể yếu, chậm rãi lăm vào trong khổ chiến. Tàn Ngao Thiên thì là thừa dịp này thời cơ hảo hảo ở tại Loan Đình Ngọc hậu viện điều chỉnh khí tức của mình cùng thân thể, lúc này Lang vệ đầu lĩnh Vương Hồ Từ Trọng Tôn Tài ba người cũng là kịp thời đuổi gom lại Tàn Ngao Thiên bên cạnh vì đó hộ vệ.

Sau một lúc lâu, Tàn Ngao Thiên rốt cục điều chỉnh tốt trạng thái của mình, mặc dù vẫn là có thương tích trong người, bất quá cũng không giống trước đó như vậy nghiêm trọng. Lúc này Tàn Ngao Thiên mở mắt, đập vào mi mắt là lăm vào khổ chiến Loan Đình Ngọc còn có những cái kia công kích tại Lương Sơn trong đại quân đại sát tứ phương Võ Tòng Hồ Tam Nương Tường Trung, còn có đồng dạng dục huyết phản chiến Nguyễn Tiểu Thất hạng mạo xưng Lý Côn bọn người, lại nhìn mình cái này liền Lang vệ cùng đoàn bài thủ môn đều đã ngã xuống hơn phân nửa, không thể dậy được nữa.

Gặp đến như thế tình cảnh, Tàn Ngao Thiên lòng đang rỉ máu, những này Lang vệ cùng đoàn bài thủ môn đều là hãn vương bài a, vốn hãn nên tại ngày sau trên chiến trường rực rỡ hào quang, thật không nghĩ đến lại muốn tại cái này nho nhỏ nguyệt nha núi liền bị Lương Sơn nhóm này giặc cỏ cho đều giáo sát. Mà liền tại Tàn Ngao Thiên cảm khái thời điểm, liền đã nhận ra đại địa run rẩy, Tàn Ngao Thiên ổn định lại tâm thần lắng nghe, phát hiện cái này lại là số lớn thiết kỵ bồn tập thanh âm.

Ngay tại Tàn Ngao Thiên nghi hoặc thời điểm chính là nghe nơi rất xa có người hô lớn "Thiên ca, Lý Chế đến vậy!" Tàn Ngao Thiên cùng người khác tướng sĩ theo tiếng kêu nhìn lại, liền thấy được Lý Chế cười ngựa bay sắp tiếp cận chiến trường, tại bên người còn có Chúc Long, Hồ Thành, cùng Lý Ứng, còn có tổng cộng hơn một ngàn ba trang tướng sĩ, trong đó có hơn trăm con chiến mã, trước đó vang động chính là bọn chúng phát ra.

Lý Chế tại độc Long Cương gặp được Loan Đình Ngọc về sau liền lại ngựa không dừng vó chạy tới Chúc gia trang bên trong tìm kiếm Chúc Long xin giúp đỡ. Chúc Long sau khi nghe được nhận thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, liền không nói hai lời, lập tức điểm binh mã đến đây gấp rút tiếp viện, đồng thời còn hướng Lý Hồ hai trang phát ra tín hiệu. Lý Ứng cùng Hồ Thành hai người khi nhìn đến tín hiệu về sau liền riêng phần mình mang theo trong trang kỵ binh đuổi ra trang đến cùng Chúc Long sát nhập một chỗ cùng nhau từ độc Long Cương bồn tập gấp rút tiếp viện mà tới.

Tàn Ngao Thiên cùng nó dưới trướng chúng tướng sĩ thấy được viện quân đến về sau đều là điên cuồng hô to, đồng thời còn càng thêm dũng mãnh không ngừng chém giết lấy ngăn cản ở trước mặt mình Lương Sơn binh sĩ, bởi vì bọn hãn thấy được hi vọng sống sót, thế nội tiềm lực bị một lần nữa kích phát ra. Mà trái lại Tổng Giang thì là một bộ mặt như ăn mướp đắng, trong lòng của hãn phần hận không thôi, không nghĩ tới mình lần này phát đại quân đến đây đều không thể đánh chết Tàn Ngao Thiên, mắt thấy đối diện viện quân đã đến, Tổng Giang mặc dù không có cam lòng, thế nhưng là cũng biết chuyện không thể làm, thế là liền đại mang hận ý quát to "Lui binh! Nhanh!"

Nghe được Tổng Giang hạ lệnh lui binh, Lương Sơn tất cả mọi người là vội vàng lấy tùy theo rút đi, mà trong đám người còn không có giết đủ Lý Quỳnh thì là nhủu mấy phần nản nói "Ta còn không có giết đủ đầu, làm sao cứ đi như thế a" mà tại một bên khác Mục Hoàng thì đầy mắt huyết hồng, bởi vì ở đây trong chiến đấu, đệ đệ của hãn Mục Xuân bị người giết chết, mà hãn còn không năng lực báo thù liền muốn lui binh rồi đi. Mặc dù Mục Hoàng cũng giống như Tổng Giang, lòng tràn đầy không tình nguyện, nhưng cũng vẫn là không thể không theo đại quân cùng một chỗ lui binh rồi đi, đành phải tại lui quân thời điểm liều chết tiến đến đem ngã vào trong vũng máu đệ đệ mình Mục Xuân thì thế cho nhặt lên mang đi.

Mà phát hiện Mục Hoàng ý đồ Võ Tòng liền đứng tại bên cạnh, nhưng là bởi vì Mục Hoàng chỉ là tại thu về thi thể, cũng không có làm sự tình khác, thế là Võ Tòng liền tại đồng tình phía dưới không có đối Mục Hoàng tiến hành khó xử. Mục Hoàng lúc ngẩng đầu lên cũng nhìn thấy Võ Tòng, gặp cũng không

có ý xuất thủ, liền biết được là tha mình một lần, thế là liền dẫn thần tình phức tạp rời đi nơi đây.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 206 : Thu Binh Về Núi

Vội vàng chạy tới Lý Chế cùng Chúc Long bọn người nhìn thấy Lương Sơn nhân mã lui thời điểm ra đi, vốn là muốn lên trước truy kích, nhưng Tần Ngao Thiên lại là gọi bọn hấn lại, thế là Lý Chế Chúc Long mấy người cũng đành phải dừng tay. Lý Chế Chúc Long Hồ Thành Lý Ứng bốn người cùng nhau đi vào Tần Ngao Thiên trước mặt quỳ xuống ôm quyền bái nói ". Mặt tướng cứu viện tôi chậm, còn xin tướng quân trách phạt" Tần Ngao Thiên cười khoát tay nói "Cái gì trách phạt, nếu không phải là các người kịp thời đến, khả năng chúng ta liền đều muốn bị nhóm này Lương Sơn cường đạo cho tiêu diệt, các người là có thật to công lao."

Lý Chế bốn người nghe xong cũng liền đều lên được thân đến, lúc này Tần Ngao Thiên lại cảm thấy từ miệng vết thương truyền đến đau đớn, thế là liền dùng tay che bị chém vào sâu nhất bên hông chỗ khe nói "Cái này Tống Giang, thật đúng là thật to gan, vậy mà trước cướp ta đồ vật, lần này lại suất đại quân đến đây phục kích ta, hừ, Tống Giang, chúng ta đi nhìn" sau khi nói xong lời này có thể là cảm xúc lại kéo theo vết thương, đau đớn khiến cho Tần Ngao Thiên "Tê" một tiếng.

Đứng tại Tần Ngao Thiên bên cạnh Loan Đình Ngọc chú ý tới Tần Ngao Thiên trạng thái không tốt, tại chính là nói "Thiên ca, ngươi vừa kinh lịch một phen đại chiến, lại bản thân bị trọng thương, không bằng chúng ta trước hết về Tế Châu thành đi tĩnh dưỡng một đoạn thời gian, đợi đến Thiên ca ngươi thương thể chuyển tốt, chúng ta lại đi tìm kia Lương Sơn Tống Giang tính sổ sách, ngươi thấy thế nào?" Nghe được Loan Đình Ngọc, Võ Tòng Chúc Long đẳng một các tướng lĩnh đều là gật đầu nói phải.

Tần Ngao Thiên nghĩ nghĩ mình cũng đích thật là cần tĩnh tâm tĩnh dưỡng một thời gian, thế là liền nói "Ai, tốt a, vậy chúng ta cái này về Tế Châu đi thôi, tốt tại lần này ra muốn làm sự tình cũng đã xong xuôi, bằng không sẽ phải chậm trễ chuyện. Từ Trọng Tôn Tài, hai người các người đi điểm một chút trận chiến này hi sinh binh sĩ nhân số, đợi đến kiểm kê xong sau liền đem bọn hấn thi thể đều mai táng đứng lên đi" "Vâng, Thiên ca "

Tại Tần Ngao Thiên dẫn đầu đám người trở về Tế Châu thời điểm, kia đào tẩu Lương Sơn Tống Giang một đám cũng là đang đuổi hướng Lương Sơn trên đường. Tống Giang đơn giản kiểm lại một chút binh sĩ nhân số về sau phát hiện, chuyện này vậy mà hao tổn gần một ngàn tinh nhuệ sĩ tốt, hơn nữa còn hao tổn Mộc Xuân cái này một viên đầu lĩnh, tổn thất không thể bảo là không lớn. Phải biết, kia Tần Ngao Thiên một phương thế nhưng là cũng chỉ có hơn một ngàn người a, mình tại nhân số là đối mặt gấp đôi còn nhiều tình huống dưới bị đánh thành dạng này, cái này gọi Tống Giang cảm thấy xấu hổ.

Mục Hoảng dường như nhìn ra Tống Giang sắc mặt chuyển biến khó coi, tự nhiên cũng là có thể nghĩ đến là nguyên nhân nào, thế là liền hướng Tống Giang khuyên giải nói "Ca ca, lần này chúng ta sở dĩ sẽ như vậy tổn binh hao tướng, thật sự là bởi vì kia Tần Ngao Thiên một phương các tướng lĩnh đều quá mức lợi hại, chúng ta có rất nhiều sĩ tốt đều là bị đối diện tướng lĩnh chém giết, mà cũng không phải là quân ta năng lực chiến đấu yếu."

Nghe được Mục Hoảng nói như vậy, tại phía sau cùng hành tẩu Tiết vinh thế nhưng là cảm ý kiến phản đối, bởi vì hấn cùng cái khác đầu lĩnh khác biệt, hấn nhưng là đã từng hãm sâu quân địch tiêu chiến trận bên trong, suýt nữa liền thuyền lật trong mương. Bất quá hấn mặc dù cũng là đầu lĩnh, nhưng nó địa vị lại là không cao, bởi vì hấn chỉ là tại lưu lạc đến bóc dương lĩnh nãi nghệ thời điểm gặp Tống Giang, về sau mới cùng nhau lên núi, cho nên nếu là hấn ở thời điểm này nói lời phản đối Tống Giang Mục Hoảng, vậy hấn nhất định không có quả ngon để ăn, thế là Tiết vinh rất sáng suốt không có ngậm miệng lại , mặc cho Tống Giang Mục Hoảng hai người lừa mình dối người.

Mà Tống Giang đang nghe xong Mục Hoảng sau lại sâu cảm giác có lý, nhất là hấn nghĩ tới kia Tần Ngao Thiên đầu tiên là lấy lực lượng một người đánh bại Tôn Lập Giải Trần Giải Bảo ba người liền thủ hợp công, về sau còn tại Tôn Lập Dương Hùng Thạch Tú ba người liền thủ vây kín phía dưới làm Dương Hùng bị thương nặng, như vậy vũ dũng là Lương Sơn bên trên tất cả mọi người không thể so sánh mô phỏng. Lại thêm kia về sau chạy tới Loan Đình Ngọc, còn có kia nhiều lần đánh bại phía bên mình mạnh nhất Lý Quỳ Võ Tòng, cái nào đều là thực lực trác tuyệt hạng người.

Tống Giang nghĩ đến đây chính là thờ dài nói "Ai, kia Tần Ngao Thiên thực sự dũng mãnh, làm sao tại ta Lương Sơn phía trên lại không một người là đối thủ của hấn, nếu là một mực như vậy, vậy ta Lương Sơn diệt vong, cũng là chuyện sớm hay muộn a." Ở phía sau Đái Tông nghe Tống Giang sau cảm xúc rất sâu, một mực trên giang hồ chạy hấn tin tức tự nhiên cũng so người khác linh mẫn, tại chính là mở miệng nói "Ca ca, tiểu đệ ta biết trên giang hồ có một người, có thể toàn thắng kia Tần Ngao Thiên, ca ca nếu là có thể đem người kia thu nạp đến, vậy ta Lương Sơn liền định sẽ không lại e ngại hấn Tần Ngao Thiên."

Tống Giang cùng Mục Hoảng hai người nghe xong trước mắt đều là sáng lên, so có thể toàn thắng Tần Ngao Thiên, như người này thật sự có thực lực này, vậy mình khẳng định là sẽ không lại bởi vì Tần Ngao Thiên mà lo lắng, thế là hai người trăm miệng một lời mà hỏi thăm "Không biết mang viện trưởng lời nói người nào a?" Đái Tông nói lên người này đến thần sắc không tự giác liền hướng lên ngược nhìn nói "Người này chính là danh xưng côn bổng thiên hạ vô song 'Ngọc Kỳ Lân' Lô Tuấn Nghĩa."

Tống Giang bọn người nghe được lời này sau trong lòng giật mình, chính là cảm khái nói "Lư viên ngoại đại danh chúng ta tự nhiên cũng là có nghe thấy,

hoàn toàn chính xác, nếu là ta Lương Sơn có thể được đến hấn tương trợ, vậy liền không cần lại e ngại kia Tần Ngạo Thiên, mà lại Lư viên ngoại mình liền có thể nhẹ nhõm đuổi bắt hạ Tần Ngạo Thiên. Thế nhưng là Lư viên ngoại bây giờ tại Đại Danh phủ qua phải hảo hảo, như thế nào lại bên trên Lương Sơn cùng bọn ta giặc cò hội tụ đến một chỗ a "

Nghe được Tống Giang có này nghi vấn, Đái Tông cũng là ghen lời lên, bởi vì hấn cũng chỉ là nghe được Lô Tuấn Nghĩa đại danh mà thôi, đối với như thế nào đem nó thu được Lương Sơn cũng không có kế hoạch. Bất quá mặc dù Đái Tông không nói gì, nhưng lúc này tại Tống Giang nhưng trong lòng thì không ngừng mà nghĩ đến muốn thế nào đem Lô Tuấn Nghĩa cho thu được núi đến sự tình, chỉ là dưới mắt còn không nghĩ tới hợp lý biện pháp, lúc này mới một mực ngậm miệng không nói.

Đi mấy dặm đường về sau, Tống Giang một nhóm rút cục chạy tới lương chân núi, tới Trương Thanh Tôn nhị nương đưa ra khách sạn thời điểm tất cả mọi người là buông lỏng xuống. Tống Giang cũng là nói nói ". Mãi cho tới người trong nhà địa phương mới có thể yên tâm a" các huynh đệ khác nhóm cũng đều đi theo phụ họa. Lúc này Tôn nhị nương chính là hỏi "Đây là đã xảy ra chuyện gì, làm sao các vị các huynh đệ đều là như vậy chật vật, chẳng lẽ trên nửa đường gặp quan binh?"

Nghe được Tôn nhị nương vấn đề này, Tống Giang bọn người cảm thấy có chút khó mà mở miệng, bởi vì lần này nhóm người mình cũng chỉ là bị Tần Ngạo Thiên kia hơn một ngàn người cho đánh thành như vậy chật vật, hơn nữa còn hao tổn một tên thủ lĩnh, nhưng lời này lại để cho Tống Giang sao có thể nói ra được đâu. Thế là Tống Giang liền đỏ mặt nói "Đừng vậy a, nghĩ không ra kia Tần Ngạo Thiên vậy mà như thế giảo hoạt, trước đó biết được tin tức, đồng thời từ độc Long Cương điều tới số lớn viện quân, đạo đưa chúng ta lần này kế hoạch thất bại."

Cùng nó đồng hành các vị huynh đệ cái nào không biết Tống Giang lời này trình độ, mặc dù Tần Ngạo Thiên hoàn toàn chính xác có viện binh đến, nhưng đoàn người mình cái này chật vật dạng lại đều chỉ là bị Tần Ngạo Thiên kia một chỉ hơn ngàn người tạo thành. Bất quá lão đại đều nói như vậy, làm thủ hạ sao lại dám phá đầu, thế là tất cả mọi người chỉ là cầm đầu ăn rượu, không dám ngôn ngữ. Mà Tôn nhị nương nghe lời này sau cũng mở lời an ủi nói ". Đã dạng này các ca ca liền ở ta nơi này nghỉ ngơi tốt lại về núi đi, lão nương đi cho chúng huynh đệ làm đồ ăn đi" sau đó liền cùng Trương Thanh hai người đi phòng bếp.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207 : Tần Minh Tới Thăm

Lúc này Tần Ngạo Thiên một đám đã về tới Tế Châu thành nội chinh đồn, trước đó trận chiến kia chỗ hi sinh binh sĩ tính mệnh đều đã thống kê ra, trong đó chiến tử Lang vệ 189 người, chiến tử đoàn bài tay 603 người. Tần Ngạo Thiên nghe xong yên lặng cúi đầu, về sau liền là để phân phó Lý Chế bốn người đi đem chết đi chiến sĩ gia thuộc cho thu xếp tốt, cũng vì đưa đi một bút không ít tiền trợ cấp làm ai điều, hi nhìn người nhà của bọn hấn có thể kiên cường sinh hoạt.

Mà lần này Tần Ngạo Thiên tại nguyệt nha núi bị Lương Sơn đại quân chỗ tập kích sự tình cũng bị truyền phát ra ngoài, hiện tại kinh đông đường từng cái châu thành đều biết việc này, sau đó tất cả mọi người là cảm thấy Lương Sơn nhân mã là gan quá lớn, thậm chí ngay cả kia uy chấn phương bắc người Liêu Vân Huy tướng quân cũng dám tập kích, kia còn có chuyện gì là bọn hấn không làm được. Thế là tất cả mọi người tăng cường mình bản châu phòng ngự, mà Lương Sơn Tống Giang cái tên này cũng đích thật là lại vang dội một lần.

Lúc này tại Thanh Châu cùng Tần Ngạo Thiên có cũ Tần Minh nghe xong Tần Ngạo Thiên bị Lương Sơn cường đạo tập kích, liền kim nén không được viên kia xao động tâm, gọi thẳng muốn đánh lên Lương Sơn đi là trời ca báo thù. Vẫn là Hồ Diên Chúc đem nó ngăn lại, đồng thời tận tình khuyên bảo khuyên nhủ "Tần tổng quản người trước đừng kích động, kia Lương Sơn thế lớn chính là ta mang theo triều đình số lớn nhân mã đi cùng là không công mà lui, Tần tổng quản người liền lỗ mắng như vậy tiến lên không là chịu chết sao?"

Tần Minh nghe xong thở hổn hển cả giận nói "Vậy người nói làm sao bây giờ, cũng không thể đem khẩu khí này nhịn xuống đi." Hồ Diên Chúc lại tiếp tục nói "Dưới mắt chúng ta đầu tiên phải chú ý, hấn là Tần tướng quân thân thể là có phải có dị, mà không phải nóng lòng báo thù. Coi như thật muốn đi tiến đánh Lương Sơn, kia cũng hấn là là để Tần tướng quân dẫn đội, chúng ta đi theo thứ nhất đồng xuất Binh mới là" Tần Minh nghe xong cũng cảm thấy có lý, chính là nói "Vậy thì tốt, vậy ta đây liền tiến đến Tế Châu thăm viếng hạ Tần tướng quân." Sau đó liền nhanh chân đi ra đại đường.

Hồ Diên Chúc nhìn xem lỗ mắng Tần Minh lắc đầu cười nói "Ai, cái này Tần tổng quản a" sau đó liền là gọi tới mình âu yếm phó tướng Hàn Thao Bành Cơ nói ". Hai người các người chuẩn bị một chút , chờ sau đó theo lão phu ta cùng nhau tiến đến Tế Châu thành thăm viếng Tần tướng quân. Nếu không phải có Tần tướng quân tương trợ, lão phu khả năng cũng không thể như vậy bình an vô sự ở chỗ này, mà hai người các người cũng sẽ không thành công thoát hiểm. Dưới mắt Tần tướng quân thụ thương, chúng ta tự nhiên là muốn tiến đến thăm viếng một phen." "Vâng, cần tuân tướng quân tướng lệnh" Hàn Thao Bành Cơ hai người cùng nhau chấp tay bái nói.

Tới sáng sớm ngày thứ hai, Tần Minh mới vừa ở Thanh Châu thành chỗ cửa thành cùng đồ đệ của mình Hoàng Tín hiệp, đang định cùng nhau tiến đến Tế Châu thăm viếng Tần Ngạo Thiên thời điểm, liền nghe được một đạo thanh âm quen thuộc tại sau lưng vang lên."Tần tổng quản , chờ một chút lão phu nha, ha ha" Tần Minh cùng Hoàng Tín quay đầu nhìn lại, gặp tới này lại là Hồ Diên Chúc cùng phó tướng Hàn Thao Bành Cơ. Tần Minh nhìn thấy Hồ

Diên Chúc sau nghi ngờ nói "Hô Diên tướng quân người làm sao cũng ra rồi?"

Hô Diên Chúc nói "Tần tướng quân cùng ta có ân, lần này hấn bị thương, chúng ta tự nhiên muốn tiến đến thăm viếng một phen." Tần Minh nghe xong phàn nàn nói "Kia vì sao hôm qua tướng quân chưa từng đề cập qua?" Hô Diên Chúc nghe xong ừ ừ cười nói "Hôm qua Tần tổng quản người cũng không có cho lão phu nói việc này cơ hội a, vẫn luôn là Tần tổng quản chính người tại mang mang lục lục kể rõ, về sau liền quay người rồi đi, lão phu thật sự là chen miệng vào không lọt a."

Tần Minh nhớ tới hôm qua mình đủ loại hành vi đến cũng là ha ha phá lên cười, về sau nhân tiện nói "Ha ha, là Tần mỗ chủ quan, kia đã như vậy, chúng ta liền cùng nhau lên đường đi, mời" sau đó liền đưa tay phải ra hướng về phía trước một dẫn đạo. Hô Diên Chúc cũng là cười trả lời một câu mời, liền dẫn Hàn Thao Bành Cơ cùng nhau lên trước. Ngay tại năm người vừa muốn xuất phát thời điểm, liền nghe Thanh Châu Tri phủ Mộ Dung Ngạn ở phía sau hô lớn "Mấy vị tướng quân, chờ một chút lão phu a"

Tần Minh cùng Hô Diên Chúc nghe xong lại dừng bước, Tần Minh nghi hoặc hỏi hướng vội vàng chạy tới Mộ Dung Ngạn nói ". Mộ Dung Tri phủ người làm sao cũng chạy ra ngoài? Chẳng lẽ lại Tri phủ người cũng muốn theo chúng ta cùng nhau tiến về Tế Châu?" Mộ Dung Ngạn thật vất vả đuổi tới, đôi mắt Tần Minh nghi vấn Mộ Dung Ngạn tức giận hỏi đáp "Các người cái này đều đi, lão phu nếu là lại đi, cái này Thanh Châu lại nên do ai tới quản lý!"

Tần Minh nghĩ cũng phải cái này lý, liền không nói gì thêm. Về sau Mộ Dung Ngạn còn nói thêm "Kia Vân Huy tướng quân cũng coi như cùng ta Thanh Châu bách tính có ân, lần này biết được hấn bị tập kích thu thập tin tức lão phu cũng là cảm thấy kinh ngạc, nhưng bởi vì thực sự thoát thân không ra, liền làm phiền Hô Diên tướng quân thay mặt bản quan hướng Vân Huy tướng quân mang cái tốt." Hô Diên Chúc gật đầu nói "Àn, Tri phủ đại nhân yên tâm, Hô Diên Chúc nhất định sẽ đem Tri phủ đại nhân tâm ý đưa đến"

Mộ Dung Ngạn gật đầu cười, về sau lại là từ từ từ chỗ lấy ra một cái hộp quà, nói "Trong này đều là chút tốt nhất thuốc bổ, cũng làm phiền tướng quân thay ta đưa cho Vân Huy tướng quân, nguyện hấn sớm ngày khôi phục" Hô Diên Chúc cũng là cười nhận lấy cái kia hộp quà, sau đó chính là nói "Tốt, mỗ gia biết, Mộ Dung Tri phủ lễ vật cùng tâm ý mỗ gia đều sẽ đưa đến, còn xin Mộ Dung Tri phủ mời trở về đi" về sau liền cùng Tần Minh bọn người cùng một chỗ cùng Mộ Dung Ngạn cáo biệt mà đi.

Mà liền tại Tần Minh cùng Hô Diên Chúc rồi đi Thanh Châu về sau, ở cửa thành chỗ lại xuất hiện một cái cô đơn nữ tử thân ảnh. Nữ tử này chính là Hoa Vinh tiểu muội Hoa Tư, trước đó biết được Tần Ngạo Thiên lại muốn cưới Mậu Đức để cơ thời điểm trong lòng khó chịu đến cực điểm, không biết thế nào liền từ Trắc Châu chạy trở về Thanh Châu tới. Vốn chỉ muốn về đến cố hương đến giải sầu một chút, nhưng ai biết cái tên xấu xa kia vậy mà hao chết không chết còn cũng tới bên này, mà lại nghe nói lại bị thương, cái này khiến Hoa Tư trong lòng cực kì vì đó lo lắng.

Hoa Tư vốn nghĩ đời này đều không cần gặp lại cái này hoa tâm Tần Ngạo Thiên, nhưng khi nàng nghe nói Tần Ngạo Thiên bị tập kích bản thân bị trọng thương về sau, trong lòng lại là không bỏ xuống được. Cuối cùng vẫn quyết định muốn đi trước Tế Châu thăm viếng thứ nhất phiền, chờ nhìn thấy hấn bình an vô sự về sau lại rồi đi. Trong lòng nghĩ như vậy, Hoa Tư liền lẻ loi một mình khởi hành đi đến Tế Châu.

Không bao lâu, Tần Minh một nhóm chính là chạy tới Tế Châu đến, cùng Tần Minh năm người cùng nhau đuổi tới Tế Châu, còn có kia trước đó bị Tần Ngạo Thiên phái về Trắc Châu báo tin Thôi Thiên. Tần Minh dẫn đầu thấy được Thôi Thiên, bởi vì lúc trước cùng Tần Ngạo Thiên tiếp xúc thời điểm Thôi Thiên vẫn là Tần Ngạo Thiên bên người theo Hành thị vệ, cho nên Tần Minh đối cái này đáng người thấp bé còn có chút tặc mi thử nhãn Thôi Thiên ấn tượng rất sâu.

Tần Minh xa xa liền đem Thôi Thiên gọi lại nói ". Thôi Thiên đầu lĩnh!" Thôi Thiên nghe được có người hô gọi mình, liền quay đầu nhìn lại, gặp đúng là kia Thanh Châu 'Phích Lịch Hỏa', liền hướng về phía trước bái nói ". Tần tổng quản người làm sao lại đi vào cái này Tế Châu đâu?" Tần Minh cau mày nói "Còn không phải là bởi vì nghe nói Tần tướng quân bị tập kích thụ thương, trong lòng quái niệm không thôi, lúc này mới trước tới thăm nha. Mà lại cùng ta cùng một chỗ đến đây còn có Hô Diên tướng quân cùng Hoàng Tín Hàn Thao Bành Cơ bốn vị đâu"

Thôi Thiên nghe được Tần Minh giới thiệu, liền từng cái hướng chấp tay thi cái lễ. Về sau Tần Minh nhỏ giọng dò hỏi "Thôi Thiên huynh đệ, Thiên ca hấn thế nào?" Nghe được Tần Minh quan tâm, Thôi Thiên khổ sở nói "Tần tổng quản, thực không dám giấu giếm, tiểu nhân trước đó có nhiệm vụ không ở chỗ này, dưới mắt cũng là vừa mới trở lại Tế Châu, cho nên đối với Thiên ca hiện tại cụ thể thế nào, tiểu nhân cũng không biết" Tần Minh tiếc hận nói "A, dạng này a. Không sao, vậy chúng ta liền cùng nhau tiến đến thăm viếng Thiên ca a" sau đó Tần Minh sáu người chính là cùng nhau hướng phủ Thái Thú đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 208 : Gặp Lại Hoa Tư

Lúc này tại Tần Minh Thôi Thiên một nhóm sáu người đi vào Tế Châu về sau, Hoa Tư cũng là lập tức chạy tới Tế Châu đến, thấy Tế Châu kia cao lớn cửa thành, nhưng lại là trù trừ. Đến cùng muốn hay không đi vào đâu? Hoa Tư trong lòng nghĩ như vậy. Bản đến chính mình chạy đến Thanh Châu đến chính là vì muốn tránh né Tần Ngạo Thiên, mà bây giờ mình vậy mà lại là chủ động chạy tới, trong lòng luôn luôn cảm giác có chút là lạ.

Nhưng sau đó lại nghĩ lại, Tần Ngạo Thiên đều thụ thương, cũng không biết hiện tại thương thế như thế nào, mà lại mình lại đều đã đến cái này Tế Châu ngoài thành, nếu là cứ đi như thế càng là cảm giác không tốt. Thế là Hoa Tư suy nghĩ thật lâu, cuối cùng vẫn là mở ra chân, hướng Tế Châu thành đi đến, đồng thời trong lòng tự nhủ "Ta liền xa xa nhìn một chút, đợi đến nhìn thấy hấn hoàn hảo không chút tổn hại, ta liền rời đi, tuyệt không ở thêm một lát."

Tần Minh một nhóm sáu người tới điện soái phủ về sau, Loạn Đình Ngọc Vô Tông hai vị thượng tướng liền cùng nhau ra nghênh tiếp nói ". Tần tổng quản, Hồ Diên tướng quân, các người làm sao tới à nha?" Tần Minh cười chấp tay đáp lại nói "Đây không phải nghe nói Tần tướng quân thụ thương sao nha, chúng ta liền tới thăm một phen, không biết bây giờ Tần tướng quân thương thế như thế nào a?" Vô Tông cười trả lời "Làm phiền các vị tướng quân quan tâm, Thiên ca hấn hiện tại thân thể đã không còn đáng ngại, hiện tại chính trong phòng nghỉ ngơi, ta cái này đi vào bẩm báo Thiên ca."

"Ta cùng vô đồ đầu đi vào chung a" Thời Thiên ở phía sau nói. Vô Tông nhẹ gật đầu, liền cùng Thời Thiên cùng nhau đi vào Tần Ngạo Thiên gian phòng đi tìm hấn đi. Mà lúc này Hoa Tư cũng là hộ tống Tần Minh bốn người cùng một chỗ đi vào điện trong soái phủ đến, nghe được Vô Tông nói Tần Ngạo Thiên thân thể không ngại, cái này mới an tâm. Bất quá nhìn Vô Tông hai người trước đi tìm Tần Ngạo Thiên, lo nghĩ liền tùy bọn hấn cùng nhau đi vào trong phủ.

Vô Tông tự nhiên là chú ý tới ở phía sau xa xa đi theo mà đến Hoa Tư, chính muốn phát tác thời điểm tại bên cạnh Thời Thiên lại là nói "Vô đồ đầu trước tiên đừng kích động, kia là Hoa Vinh tướng quân muội tử Hoa Tư, tại Thanh Châu sau khi ra ngoài không lâu chúng ta liền phát hiện nàng theo đuôi tại chúng ta hậu viện." Vô Tông nghe xong liền buông xuống đề phòng, tiếp tục giả vờ làm vô sự cùng Thời Thiên trò chuyện nói ". Chắc hẳn nàng cũng nhất định là bởi vì nghe được Thiên ca thụ thương tin tức lo lắng mà đến a "

Thời Thiên gật đầu thờ dài "Nhất định là, ai, ta cảm thấy nàng cùng chúng ta Thiên ca nhưng thật đúng là một đôi đầu, nhưng vì cái gì liền không thể tiến tới cùng nhau đầu" Vô Tông đàm tiếu nói ". Nghĩ không ra lúc đầu lĩnh cũng nghĩ như vậy a, ha ha, bất quá cũng không chừng, Hoa Tư muội tử không phải còn lo lắng lấy chúng ta Thiên ca đầu nha, chuyện sau đó, ai có thể nói chuẩn đầu." Thời Thiên lo nghĩ về sau liền gật đầu thoải mái nói ". Đúng a" sau đó hai người liền đi tới Tần Ngạo Thiên trước cửa phòng, định chỉ trò chuyện.

Đi vào trong phòng gặp được nằm ở trên giường quần lấy vải trắng Tần Ngạo Thiên sau Thời Thiên kích động nói "Thiên ca" sau đó chính là nhanh chân vọt tới Tần Ngạo Thiên bên cạnh nói "Thiên ca, đều là tiểu đệ không tốt, phát sinh chuyện thế này vậy mà không tại Thiên ca bên người, mà lại lại không sờ trường trước dò thăm Lương Sơn tặc nhân động tĩnh, cho nên để bọn hấn vậy mà như thế làm ta bị thương nặng quân, còn xin Thiên ca trách phạt."

Tần Ngạo Thiên lắc đầu nói "Không sao, kỳ thật đây cũng là đều tại ta, đem lực chú ý đều đặt ở kia một sự kiện bên trên, này mới khiến bọn hấn có cơ hội để lợi dụng được. Bất quá cái này cũng cho chúng ta gõ một cái cảnh báo, về sau bất luận như thế nào chúng ta cũng không thể đoạn mất bất luận cái gì phương diện tin tức" Thời Thiên gật đầu nói phải, về sau Tần Ngạo Thiên lại là nói "Nói đến ta còn có một cái nhiệm vụ muốn giao cho Thời Thiên đầu lĩnh người đây."

Thời Thiên nghe xong ôm quyền bái nói ". Thiên ca người có gì phân phó, cứ nói đừng ngại, tiểu đệ vô luận lên núi đao xuống biển lửa đều nhất định thay người đi hoàn thành." Tần Ngạo Thiên nở nụ cười nói ". Không có nghiêm trọng như vậy, ta chỉ là muốn cho Thời Thiên huynh đệ người đi mật thiết quan sát Lương Sơn động tĩnh, có bất kỳ gió thổi cỏ lay đều muốn hướng ta báo cáo" Thời Thiên nghe xong cúi đầu bái nói ". Tốt, Thiên ca yên tâm, tiểu đệ cái này đi" sau đó liền xoay người một cái, rời khỏi phòng.

Tần Ngạo Thiên gặp Thời Thiên vậy mà nhanh như vậy liền rời đi, chính là cười nói "Lúc này dòi huynh đệ, động tác thật đúng là nhanh a" Vô Tông chấp tay nói "Có thể là bởi vì chuyện lúc trước dẫn đến đề trong lòng của hấn áy náy đi, cho nên lúc này mới nghĩ đến muốn càng thêm hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ." Tần Ngạo Thiên gật đầu nói "Ừm, có lẽ là a" về sau Vô Tông lại là ôm quyền nói "Thiên ca, Thanh Châu Tần Minh tổng quản cùng Hồ Diên tướng quân dẫn người trước tới thăm tướng quân, hiện tại ngay tại trên đại điện chờ "

Tần Ngạo Thiên gật đầu nói "Ta đã biết, nghĩ không ra còn có người ghi nhớ lấy Tần mỗ a" sau đó liền được sự giúp đỡ của Vô Tông mặc vào thường phục. Mà Vô Tông cũng là nhỏ giọng nhắc nhở "Ghi nhớ lấy Thiên ca nhưng còn không chỉ chừng này người đâu" Tần Ngạo Thiên nhìn xem Vô Tông vẻ mặt tươi cười, trong lòng nghi hoặc không thôi, bất quá cũng không có hỏi nhiều, liền tại mặc quần áo xong về sau cùng nó cùng nhau trở ra cửa phòng, hướng đại điện bước đi.

Tại Tần Ngạo Thiên vừa trở ra cửa phòng thời điểm, núp ở phía xa ngắm nhìn Hoa Tư chính là toại nguyện chỗ nếm thấy được Tần Ngạo Thiên, khi nhìn đến Tần Ngạo Thiên hấn bởi vì đau xót dẫn đến có chút hành động bất tiện về sau, lại đau lòng lưu lại nước mắt. Bất quá đúng lúc này, đề Hoa Tư phòng bị hơi có thư giãn, bị tuần tra Lang vệ nhóm phát hiện ra bắt được. Vô Tông nhìn thấy bên kia biến hóa, liền mở miệng phân phó nói "Đưa nàng mời đi theo, không nên làm khó nàng "

Sau đó kia mấy tên Lang vệ liền dựa theo Vô Tông chỗ phân phó như vậy đem Hoa Tư cho mang đi qua. Về sau Vô Tông chính là mang theo mấy tên Lang vệ lùi về phía sau mấy bước, lưu cho Tần Ngạo Thiên cùng Hoa Tư nhất điểm không gian. Hoa Tư thấy tình cảnh này không phải nói cái gì làm những gì, liền chỉ là cúi đầu không nói. Tần Ngạo Thiên nhìn thấy Hoa Tư thì là vui vẻ không thôi, nện bước tập tễnh bước chân đi đến Hoa Tư bên người nói "Người tới rồi "

Hoa Tư lại nghe thấy Tần Ngạo Thiên thanh âm về sau cũng là rất kích động, nhưng lại bởi vì lúc trước mình đối với mình chỗ định ra quyết định, liền vẫn là không để ý tới Tần Ngạo Thiên. Tần Ngạo Thiên gặp Hoa Tư cái này nhỏ bộ dáng trong lòng cũng là cảm thấy có chút bất đắc dĩ, về sau nghĩ đến một cái biện pháp đến, nở nụ cười liền làm bộ ngã sấp xuống "Ai nha" kêu một chút. Hoa Tư coi là Tần Ngạo Thiên thật phải ngã đầu, liền đuổi bước lên phía trước đỡ Tần Ngạo Thiên.

Chờ ở bên ngoài đợi Lang vệ nhóm nghe được Tần Ngạo Thiên gọi, cũng coi là Tần Ngạo Thiên muốn ngã sấp xuống đâu, đều muốn chạy tới đem nó ở. Mà Vô Tông lại là ở một bên chặn lại nói "Tất cả trở lại cho ta, nơi đó có hoa tư muội tử đâu, các người đám này đại lão gia đi lên làm gì." Quả nhiên, mấy tên Lang vệ nhìn thấy Hoa Tư quả nhiên đỡ Tần Ngạo Thiên sau chính là không tiếp tục tiến lên quấy rối.

Hoa Tư tại kịp thời đỡ Tần Ngạo Thiên về sau chính là lo lắng mà hỏi thăm "Người không sao chứ" Tần Ngạo Thiên mượn cơ hội đưa tay khoác lên Hoa

Từ trên mu bàn tay cười nói "Có hoa tư muội từ quan tâm, ta làm sao có thể có việc đâu" Hoa Tư gặp Tàn Ngạo Thiên dạng này, liền thẹn thùng nói "Người tên sắc phôi này, hừ, không để ý tới người" sau đó liền đưa tay từ trên thân Tàn Ngạo Thiên lấy ra, không có tiếp tục để hắn chiếm tiện nghi.

Tàn Ngạo Thiên bị Hoa Tư như thế một làm, suýt nữa lại quăng đồ xuống, thật vất vả thân hình vừa đứng vững. Về sau đối Hoa Tư cau mày nói "Người nha đầu này, làm sao vẫn là như thế lỗ mãng" Hoa Tư cũng không cam chịu yếu thế nói "Người không cũng vẫn là như thế sắc à. Có Lý Sư Sư tỷ tỷ không nói, còn muốn đi cưới cái kia Mậu Đức để cơ, hừ, làm phò mã rất phong quang đi."

Bạn đang đọc truyện *Thụy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209 : Hoa Tư Lại Trốn

Tàn Ngạo Thiên nghe được Hoa Tư nói lên việc này, trong lòng cũng là biết nàng là ăn dấm mới sẽ như vậy, tại chính là hờn dỗi nói "Ta không riêng muốn cưới Mậu Đức để cơ, ta còn muốn cưới người đây" nói liền lại tiến lên một bước ôm Hoa Tư tới. Nguyên bản lấy Tàn Ngạo Thiên hiện tại thân thủ như vậy, là không thể được như ý, nhưng Hoa Tư nghe Tàn Ngạo Thiên nói muốn cưới mình, trong lòng giật mình, lúc này mới sơ sót đề phòng, bị Tàn Ngạo Thiên đắc thủ ôm đến trong ngực.

Mà khi Hoa Tư kịp phản ứng thời điểm, phát hiện mình đã tại Tàn Ngạo Thiên trong ngực, trên mặt chính là đỏ lên nói "Người mau buông ta ra, nhiều người nhìn như vậy đâu" nói liền muốn đem Tàn Ngạo Thiên đẩy ra. Nhưng lúc này lại có ai dám nhìn đâu, Võ Tông cùng kia mấy tên Lang vệ đều đã sớm đem đầu chuyển tới. Mà Tàn Ngạo Thiên thì là cười nói "Ài nha, ta còn có thương tích trong người, người như thế đẩy ta, đem ta đẩy hỏng nhưng làm sao bây giờ a."

Hoa Tư nghe xong cái này mới dừng tay lại, mà Tàn Ngạo Thiên thì là nhân cơ hội đem Hoa Tư ôm càng chặt hơn."Người!" Hoa Tư cả giận nói, vừa định lại cùng Tàn Ngạo Thiên cãi nhau, liền nhìn thấy Tàn Ngạo Thiên mang theo chăm chú ánh mắt thâm tình ôn nhu nói "Hoa Tư, ta không có đang nói giỡn, ta là thật tâm muốn cưới người qua cửa. Bản trước khi đến tại Trác Châu sự tình ta liền muốn nói việc này, nhưng lại bị triều đình thánh chỉ cho gọi đi, lúc này mới đem việc này làm trễ nải xuống tới, hiện tại có thể hữu duyên gặp lại người, ta nhất định phải đem những này lời trong lòng nói ra, bởi vì ta không muốn lại mất đi người. Gả cho ta đi, Hoa Tư."

Nghe được Tàn Ngạo Thiên thâm tình tỏ tình về sau Hoa Tư toàn bộ đại não đều lâm vào trong hỗn loạn, đồng thời còn có vui sướng cảm giác "Hắn nói muốn cưới ta, hắn nói muốn cưới ta" hiện tại Hoa Tư trong đầu vẫn luôn đang vang vọng lấy câu nói này. Nhưng về sau lại là nghĩ đến Tàn Ngạo Thiên còn có thể thất, chính là nói "Nhưng người còn có Sư Sư tỷ, còn có vậy không có qua cửa Mậu Đức để cơ, người lại làm như thế nào đối với các nàng?"

Tàn Ngạo Thiên ngửa đầu nói ". Ta Tàn Ngạo Thiên tự nhiên cũng sẽ không phụ bọn hắn, các người đều là ta Tàn Ngạo Thiên chỗ yêu nữ nhân, ta sẽ đối với các người đều bình thường tốt." Hoa Tư nghe mình vậy mà không phải Tàn Ngạo Thiên duy nhất về sau lại là tức giận đến, khẽ nói "Hừ, liền biết người cái này sắc phôi không có nghĩ ngờ hảo tâm, người có phải hay không còn muốn nói nam nhân tam thể tứ thiếp rất bình thường, dù cho người tái giá ta cũng bắt quạ mới ba cái mà thôi a?"

Tàn Ngạo Thiên mở trừng hai mắt nói "Đừng a, không sai a, bất quá Hoa Tư, người yên tâm, ta Tàn Ngạo Thiên thề với trời, ta là thật tâm đối người." Hoa Tư lại là không nghe Đạo "Ta không nghe, ta không nghe, người vẫn là giữ lại người thực tình hảo hảo đối Sư Sư tỷ tỷ và vị kia để cơ đi, ta mới không có thêm đâu, hừ" sau đó tránh ra khỏi Tàn Ngạo Thiên ôm ấp, quay người chạy ra ngoài, chỉ còn lại một mặt vô tội Tàn Ngạo Thiên tại nguyên vẫn duy trì ban sơ tư thái đứng đấy.

Nhìn thấy Hoa Tư chạy đi về sau, Võ Tông cùng còn lại mấy tên Lang vệ cũng là có chút không có kịp phản ứng, làm sao hảo hảo, Hoa Tư muội tử liền chạy đâu. Võ Tông mấy người nhìn không hiểu, Tàn Ngạo Thiên càng là không có xem hiểu, bất quá đã tốn tư đều đã chạy, vậy cũng không thể lại nói cái gì, đành phải chờ sau này lần nữa gặp phải về sau nói đi. Sau đó Tàn Ngạo Thiên chính là cùng Võ Tông cùng một chỗ tiến đến đại điện đi gặp Tàn Minh Hồ Diên Chúc.

Mà Hoa Tư đang thoát đi Tàn Ngạo Thiên về sau tâm còn tại thẳng thẩn nhảy nhanh vô cùng, có thể là bởi vì bị Tàn Ngạo Thiên thổ lộ bố trí đi. Mặc dù Hoa Tư cũng rất thích Tàn Ngạo Thiên, nhưng nàng nhất thời vẫn là không tiếp thụ được Tàn Ngạo Thiên còn có những nữ nhân khác, hơn nữa còn là hai cái. Hoa Tư chỉ muốn mình một mình có được Tàn Ngạo Thiên, không muốn cùng bất luận kẻ nào chia sẻ, nhưng ở thời đại này, nam nhân, nhất là giống Tàn Ngạo Thiên như vậy nam nhân thành công, bình thường cũng sẽ không chỉ có một nữ nhân, có lẽ đây cũng là Hoa Tư thương tâm nguyên nhân đi.

Hoa Tư ở trong tối tự thương hại thân sau một lát chính là tự an ủi mình nói ". Tốt, đã gặp được hắn cũng không lo ngại, vậy ta liền đủ hài lòng." Sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua điện soái phủ, liền lại lên đường rồi đi Tế Châu.

Lúc này Tàn Ngạo Thiên cũng là cùng Võ Tông cùng đi đến trên đại điện hội kiến Tàn Minh cùng Hồ Diên Chúc. Tàn Minh mấy người nhìn thấy Tàn Ngạo Thiên về sau chính là mừng rỡ chấp tay bái nói ". Ai nha, Tàn tướng quân, hồi lâu không thấy, lần này nghe nói người tào ngộ Lương Sơn tặc nhân về sau chúng ta đều rất là lo lắng, cái này liền ngựa không dừng vó chạy tới thăm viếng tướng quân" Tàn Ngạo Thiên cũng là cười lại đáp lễ nói ". Thật sự là đa tạ mấy vị tướng quân quai niệm, lần này Lương Sơn tặc nhân đích thật là binh cường thế lớn, nếu không có độc Long Cương ba trang xuất binh cứu

viện, Tần mỗ lúc này nói không chừng đều đã mệnh tang tặc nhân thủ nữa nha "

Hô Diên Chúc nghe Tần Ngao Thiên nói lên Lương Sơn tặc nhân đến chính là bức tức nói "Nhóm này giặc cỏ quả thực ghê tởm, lần trước thiết kế phá lão phu liên hoàn ngựa trận, còn chộp tới lão phu phó tướng Hàn Thao Bành Cơ hai người, nếu không phải có Tần tướng quân xuất thủ cứu giúp hai bọn họ cũng không thể nhanh như vậy đã chạy ra ô trộm cướp tới. Mà bây giờ bọn hần vậy mà lại Cầm xuất binh trước đến tập kích Tần tướng quân người, thật sự là vô pháp vô thiên!"

Nói Hô Diên Chúc lại hướng phó tướng Hàn Thao Bành Cơ nói ". Hai người các người còn không nhanh cảm ơn Tần tướng quân ân cứu mạng?" Hàn Thao Bành Cơ nghe được Hô Diên Chúc về sau chính là vội vàng ra bái nói ". Mặt tướng Hàn Thao Bành Cơ, tạ Tần tướng quân cứu chi ân" Tần Ngao Thiên cười khoát tay áo nói "Đều là chuyện nhỏ, tiện tay mà thôi mà thôi, hai vị tướng quân chớ có lo lắng "

Về sau Hô Diên Chúc lại là nói "Tần tướng quân, lão phu nghe nói lần này triều đình bổ nhiệm Tần tướng quân người vì chinh phạt Đại tướng, lão phu lần này tới cũng là muốn hướng tướng quân lấy cái tiên phong chức vụ, lấy Tuyệt lão phu trước đó binh bại chi rã" còn không đợi Tần Ngao Thiên hỏi phục Hô Diên Chúc, cùng nó cùng nhau đến đây Tần Minh chính là quát "Hô Diên tướng quân người sao có thể dạng này" về sau lại là cười đối Tần Ngao Thiên chấp tay nói "Thiên ca, cái này tiên phong chi vị vẫn là cho ta lão Tần đi, ha ha "

Hô Diên Chúc nghe Tần Minh muốn tới cùng mình vượt lên trước phong, chính là cả giận nói "Tần tổng quân, người không phải hần là tại Thanh Châu lưu thủ nha, cái này chinh phạt Lương Sơn một chuyện cũng không cần tham dự a" Tần Minh lại không không phục nói "Cái này chinh phạt Lương Sơn chi trách không đều là giao cho Tần tướng quân làm chủ sao, hần nói ai là tiên phong người đó là tiên phong, hần nói mang ai tiến đến chinh phạt ai liền có thể theo đại quân xuất chinh, như thế nào Hô Diên tướng quân người có khả năng ngăn cản?"

Tần Ngao Thiên nhìn xem tranh nhau vượt lên trước phong chi vị Tần Minh Hô Diên Chúc hai người, cũng là cười một tiếng, mở miệng khuyên giải nói "Hai vị tướng quân chậm đã cãi lộn, lần này chinh phạt Lương Sơn hai vị tướng quân đều có thể theo quân xuất chinh, tiên phong chi vị cũng sẽ có" Tần Minh Hô Diên Chúc hai người nghe được Tần Ngao Thiên lời này, lúc này mới đình chỉ cãi lộn, ổn định lại tâm thần an tĩnh nghe Tần Ngao Thiên nói chuyện.

Mà Hô Diên Chúc thì là nói "Tần tướng quân trước đó nói chúng ta đều có cơ hội xuất chinh, không biết chuyện này là thật hay không?" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Tự nhiên coi là thật, chính như Thái úy lời nói, phương bắc người Liêu hỷ còn đối ta Đại Tống nhìn chăm chăm, ta tự nhiên không thể lại từ Trắc Châu điều ra binh mã đến đây tiêu phi, cho nên cũng chỉ có thể dựa vào các vị tướng quân lực lượng." Tần Minh nghe xong thì là nói "Nhưng vèn vèn liền dựa vào chúng ta mấy người này, cũng không đủ có thể đánh xuống Lương Sơn a "

Tần Ngao Thiên thì là cười nói "Không phải còn có cái này kinh đông giữa đường từng cái châu phủ đầu nha, ta từ mỗi cái châu phủ bên trong điều ra đến một mực nhân mã, liền có thể hội tụ thành một cỗ đại quân" Tần Minh Hô Diên Chúc hai người nghe xong đều là thật sâu nhẹ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 210 : Tổng Giang Kế Sách

Tần Ngao Thiên về sau lại là nói "Chỉ bất quá dưới mắt thương thế của ta còn chưa có khỏi hẳn, cái này tiến đánh Lương Sơn một chuyện cũng chỉ phải tạm thời dời lại, bất quá mấy vị tướng quân có thể tạm thời về trước Thanh Châu đi thao luyện sĩ tốt , chờ sau một tháng, chúng ta liền hợp thành Binh một chỗ tiến đến tiến đánh Lương Sơn" Tần Minh Hô Diên Chúc hai người nghe xong đều là vỗ tay bảo hay. Về sau Hô Diên Chúc lại là xuất ra một cái hộp quả đạo "Đúng rồi, Tần tướng quân, đây là Mộ Dung Tri phủ năm lão phu vì đưa tới, hần nói hần lúc này có công vụ mang theo thoát không thể rồi đi Thanh Châu, liền gọi chúng ta thay hần đến mang cái tốt."

Tần Ngao Thiên cười nhận lấy hộp quả nói ". Ân, tốt, thật sự là đa tạ Mộ Dung Tri phủ" về sau Hô Diên Chúc chính là nói "Đã Tần tướng quân người đã không ngại, vậy lão phu ta trước hết xanh trở lại châu đi thao luyện binh mã đi, một tháng sau lại đến cùng Tần tướng quân hợp thành Binh tiến đến chinh phạt Lương Sơn" Tần Minh cũng là bái nói ". Vậy ta cũng về trước đi thao luyện thủ hạ sĩ tốt, không thể để cho Hô Diên tướng quân hần một mình làm náo động "

Tần Ngao Thiên cười đối hai vị tướng quân nhẹ gật đầu, về sau chính là phái Loan Đình Ngọc đem mấy người đưa rồi điện soái phủ. Mà Loan Đình Ngọc trở về về sau thì là cùng Võ Tông cùng một chỗ hỏi Tần Ngao Thiên nói ". Thiên ca, lần này chúng ta thật muốn nhờ kinh đông đường bản thế lực lực lượng, không theo chúng ta Trắc Châu điều chút binh tướng tới sao?" Tần Ngao Thiên thì là gật đầu nói "Đúng vậy, dù sao chúng ta vẫn là phải đề phòng điểm phương bắc người Liêu, không muốn bởi vì nhỏ mất lớn."

Võ Tông cùng Loan Đình Ngọc hai người gật đầu ôm quyền xưng phải, về sau lại là hỏi "Cái kia không biết Thiên ca người lần này dự định đều mang người nào tiến đến chinh phạt Lương Sơn?" Tần Ngao Thiên nói "Chức Long Hồ Thành Lý Ứng ba người đều nhất định muốn về độc Long Cương đi tọa trấn, tự nhiên không thể theo chúng ta xuất chinh, vậy chúng ta người cũng chỉ còn lại có hai người các người lại thêm Hồ Tam Nương Nguyễn Tiểu Thất hạng mạo xưng Lý Côn hết thảy sáu viên sĩ quan cấp cao. Bất quá còn tốt, tại cái này kinh đông giữa đường các đại châu phủ còn có mấy thế năng

người."

Sau đó, một phần phần điều lệnh bắt đầu từ Tế Châu đưa đến các đại châu phủ bên trong, phân biệt đưa cho Lăng châu, điều Lăng Chấn Đoàn Luyện sứ 'Thánh thủy tướng quân' Đan Đình Khuê, 'Thần hỏa tướng quân' Ngụy Định Quốc hai người nhiều hơn thao luyện sĩ tốt, tại một tháng sau mang binh tiến đến Tế Châu tụ hợp. Còn có mang đến kia khoảng cách Lương Sơn có phần gần Đông Bình phủ cùng Đông Xương Phủ, cáo tri Đông Bình phủ 'Song thương tương' Đông Bình cùng Đông Xương Phủ 'Một Vũ Tiến' Trương Thanh nhiều hơn thao luyện sĩ tốt, đợi đến một tháng sau Tàn Ngao Thiên phát đại quân gây nên phụ cận sau lại xuất binh tụ hợp ra, cùng nhau tiến đánh Lương Sơn.

Mà từ Tàn Ngao Thiên tự mình làm một cáo tri tại Thanh Châu 'Phích Lịch Hỏa' Tàn Minh cùng 'Song roi' Hồ Diên Chúc tự nhiên là không cần Tàn Ngao Thiên tái phát điều lệnh, chắc hẳn hai người bọn họ sau khi trở về tự sẽ áp đặt thao luyện sĩ tốt, đồng thời cũng nhất định sẽ không quên cái này một tháng ước hẹn.

Tại Tàn Ngao Thiên lớn như vậy tứ tuyên truyền phía dưới, tự nhiên cũng là bị khi đó khắc chú ý động tĩnh Lương Sơn Tống Giang chỗ bắt được tin tức này, đối mặt Tàn Ngao Thiên như vậy điều binh khiển tướng, Tống Giang lại là không có chút nào để ý tới. Bởi vì giờ khắc này, hắn chính đang mưu đồ lấy một chuyện khác, đó chính là hắn muốn đem Đại Danh phủ 'Ngọc Kỳ Lân' Lô Tuấn Nghĩa cho lừa gạt lên núi tới. Hắn cùng người khác đầu lĩnh đều nhất trí cho rằng, chỉ cần Lô Tuấn Nghĩa lên núi, vậy bọn hắn liền không cần lại e ngại Tàn Ngao Thiên.

Lúc này Tống Giang tại trong sơn trại nói "Các vị đầu lĩnh, ta đã nghĩ đến muốn thế nào đi kiếm kia 'Ngọc Kỳ Lân' lên núi" Mục Hoảng Đái Tông sau khi nghe được mừng lớn nói "Vậy cụ thể nên như thế nào, mong rằng ca nói rõ." Tống Giang nói ". Chúng ta có thể tìm ra một người ra về thầy bói, tại Lô Tuấn Nghĩa trong nhà lưu lại giấu đầu thợ phân, về sau lại mua thông trong nhà hắn giả sai vật, để lúc nào đi cáo trạng Lô Tuấn Nghĩa, quan phủ tất nhiên sẽ đuổi bắt Lô Tuấn Nghĩa. Mà đến lúc đó chúng ta lại làm việc thủ đem nó cứu ra, hẳn tất nhiên sẽ cảm kích, từ đó cùng chúng ta tổng hợp đại nghĩa."

Mục Hoảng nghe xong tán thán nói "Ca ca cái này quả nhiên một đầu điều kế a, cứ như vậy, ta Lương Sơn liền lại nhưng lại lập một viên mãnh tướng" Tống Giang cũng là gật đầu nói "Đúng vậy a, chỉ là cái này trước đó xuống núi sắp xếp người tiến đến viết thư phân cái này một chuyện là cực kỳ trọng yếu, nên phái ai đi tốt đâu" Đái Tông lúc này thờ dài nói "Đáng tiếc dương Lâm huynh đệ đã rơi vào địch thủ, nếu không hẳn vịn lên đạo sĩ đến, là nhất định không có vấn đề "

Tống Giang cũng là thờ dài một tiếng, về sau lại là nhìn quanh đám người, gặp 'Thần Toán Tử' Trương Kính nhìn xem tướng mạo rất tốt, không giống mình những này người thô kệch, chính là nói "Không bằng liền mời Trương Kính tiên sinh xuống núi vừa đi đi, tin tưởng Trương Kính đầu lĩnh người nhất định sẽ đem việc này làm tốt" Trương Kính nghe Tống Giang vậy mà để cho mình tiến đến, không khỏi hoảng sợ nói "Ta? Cái này, ca ca, không tốt lắm đâu, ta sẽ chỉ đơn giản tính chút tướng mà thôi, há có thể làm được đến chuyện thế này."

Tống Giang thì là nói "Không sao, chuyện cụ thể ta lúc trước đều đã nói qua, tiên sinh người đi chỉ cần đơn giản diễn dịch một phen thuận tiện. Mặt khác, ta lại phái 'Thiết diện lỗ' Bùi Tuyên cùng người cùng nhau tiến đến. Hai người các người đều là tướng mạo binh dị gần gũi, từ hai người các người tiến đến, kia Lô Tuấn Nghĩa tất nhiên nhìn không ra mảy may sơ hở đến" nghe được Tống Giang lại điểm ra tên của mình đến, Bùi Tuyên trong lòng cũng là giật mình, sau đó liền hướng Trương Kính ném một cái thương xót ánh mắt.

Về sau Tống Giang lại là đối với hai người trình trọng nói "Hai vị huynh đệ lại thoải mái tinh thần, ta sẽ lại cử đi Mục Hoảng Đái Tông hai vị đầu lĩnh vì hai vị hiện đệ hộ vệ an toàn. Việc này đối với ta Lương Sơn cũng là một kiện hết sức quan trọng đại sự, còn xin hai vị tiên sinh không muốn từ chối" về sau chính là hướng Trương Kính cùng Bùi Tuyên hai người khom người xá một cái. Trương Kính Bùi Tuyên hai người liếc nhau, sau đó tối tối thờ dài một hơi, liền tiếp nhận nhiệm vụ này nói ". Tống Giang ca ca mau mau xin đứng lên, ta hai người đi chính là "

Tống Giang cùng người khác đầu lĩnh nghe được Trương Kính đem việc này đáp ứng về sau mừng rỡ không thôi, liền đối với Mục Hoảng Đái Tông hai người bàn giao nói ". Hai người các người nhất định phải bảo vệ tốt hai vị tiên sinh an toàn, vạn không thể khiến có tổn thất. Như xảy ra sai sót, duy hai người các người là hỏi" Đái Tông Mục Hoảng hai người cộng đồng chấp tay bái nói ". Ca ca yên tâm, chúng ta tự sẽ hộ đến hai vị tiên sinh chu toàn."

Trương Kính cùng Bùi Tuyên liếc nhau một cái, đều từ riêng phần mình ánh mắt bên trong đọc lên về bị thương cảm giác. Cái này Đái Tông Mục Hoảng hai người nói là bảo vệ mình hai người an toàn, nhưng trên thực tế không phải liền là lo lắng cho mình hai cái rười rượi chạy trốn sao, cái này Tống Giang thật đúng là một phen giỏi tính toán. Trương Kính cùng Bùi Tuyên đều là hơi có tâm kế người, tự nhiên cũng là nhìn ra Tống Giang ý đồ, chỉ là kia có có thể làm gì đâu, tính mạng của mình liền nắm giữ tại trong tay người ta, đành phải dựa theo Tống Giang phân phó đi làm.

Đối với Tống Giang an bài, Lý Tuấn ba người cũng là nhìn ở trong mắt, nhưng bởi vì Dương Hùng lần này xuống núi bị trọng thương, hiện tại còn nằm ở trên giường tĩnh dưỡng, Lý Tuấn cũng không có tâm tư sẽ cùng Tống Giang đối đầu nói toạc chuyện này, chỉ là trong lòng lại đối Tống Giang sở tác sở vi cảm thấy thất vọng. Mà Tôn Lập bọn người lại là cũng cảm giác Tàn Ngao Thiên thực lực thực sự quá mức cường đại, liền ở trong lòng nghĩ đến nếu là có thể thuận lợi đem kia Lô Tuấn Nghĩa cho thu được núi đến cũng là ý đồ không tồi.

Trương Kính cùng Bùi Tuyên hai người về đi thu thập một phen, chính là tại Đái Tông Mục Hoảng hai người 'Hộ tống' phía dưới lên đường, tiến đến kia Đại Danh phủ đi thiết kế hãm hại Lô Tuấn Nghĩa đi.

Chương 211 : Trên Tường Sách Thơ

Tường Kính Bùi Tuyên hai người theo Tống Giang phân phó một đường đi tới Đại Danh phủ, tìm được Lô Tuấn Nghĩa phủ đệ. Đến nơi này về sau Đái Tông Mục Hoảng hai người chính là tìm cái lối ra tạm thời an giấc, từ Tường Kính cùng Bùi Tuyên hai người tiến đến tìm gia Lô Tuấn Nghĩa.

Tường Kính Bùi Tuyên hai người biết hiện tại đã không cách nào tránh khỏi, liền đành phải xuất ra trước đó chuẩn bị xong thầy bói phục sức đến thay đổi. Chuẩn bị thỏa đáng về sau, hai người chính là đi tới Lô Tuấn Nghĩa phủ đệ bên ngoài thu xếp. Lô Tuấn Nghĩa lúc này chính ra ngoài đi săn trở về, gặp được hai cái này treo lên danh hào đến coi bói tiên sinh về sau đầu tiên là không để ý đến, nhưng nghĩ lại mình ngày gần đây mí mắt phải trực nhảy, liền muốn lấy liền đem hai người này cho mời đến phủ đến vì chính mình đoán một quẻ a.

Tại chính là hướng Tường Kính đi đến chấp tay nói "Không biết tiên sinh tính toán đây là cái gì quẻ?" Tường Kính cười một tiếng, vuốt râu một cái nói ". Không đối gạt vị này viên ngoại, ta tính toán chính là vương quyền phú quý, còn có chính là nhân chi vận mệnh tiền đồ" Lô Tuấn Nghĩa mặc dù là cái nhà giàu, vừa vận tại xã hội phong kiến, đối với quý thần một chuyện lại là cực kì tin tưởng, mà lại nghe vị tiên sinh này nói huyền chi lại huyền, chính là hào ngôn đem nó cho mời vào trong phủ vì chính mình đoán một quẻ.

Nghe được Lô Tuấn Nghĩa mời, Tường Kính cùng Bùi Tuyên tự nhiên là cực kì mừng rỡ, bất quá cũng không có biểu lộ ra, chỉ là nhìn nhau cười nhặt một tiếng, chính là theo Lô Tuấn Nghĩa cùng nhau tiến vào trong phủ. Tới trên đại sảnh, Tường Kính làm bộ dựa theo Lô Tuấn Nghĩa chỗ báo ngày sinh tháng đẻ cho tính toán một phen, về sau chính là hỏi "Không biết viên ngoại người gần đây thân thể nhưng có khó chịu?"

Lô Tuấn Nghĩa nghe xong liền từ trên chỗ ngồi đứng lên nói ". Không đối gạt tiên sinh, Lô mỗ chính là người tập võ, cái này từ trước là thân thể cường tráng, thân thể tự nhiên là không có cái gì khó chịu. Chỉ là ngày gần đây Lô mỗ cái này mí mắt phải nhảy lợi hại, không biết là duyên cớ nào" Tường Kính nghe xong lại là giả vờ thờ dài một hơi nói ". Ai, không đối gạt viên ngoại, bản đạo mới đang làm quan người xem bói thời điểm, đã tính toán ra, viên ngoại trong vòng trăm ngày, tất có họa sát thân, chỉ sợ còn sẽ có đao họa tai ương a."

"Cái gì? !" Lô Tuấn Nghĩa cùng sau người Tiểu Át ca 'Lăng từ' Yên Thanh nghe xong đều là kinh hãi. Tâm hệ chủ nhân Yên Thanh càng là tiến lên một bước, bắt lại Tường Kính cổ áo quát "Người cái này giang hồ phiến tử, vì sao muốn mở miệng chủ nhân nhà ta?" Tường Kính cùng Bùi Tuyên thấy tình cảnh này đều là dọa vô cùng, nhưng Tường Kính vẫn là ra vẻ trấn định nói ". Vị tiểu ca này còn xin tinh táo, bản đạo lời nói, vốn là thiên cơ. Hôm nay bản đạo bốc lên tôn thọ phong hiểm vì viên ngoại nhìn trộm thiên cơ, các người không nói cảm kích còn chưa tính, lại còn như vậy đối ta, vậy người và nhà người viên ngoại liền đợi đến đầu người rơi xuống đất đi, hừ!"

Lô Tuấn Nghĩa gặp cái này đoán mệnh người vậy mà như thế kiên cường, trong lòng như vậy khinh thường cũng là thu vào, bắt đầu thật tin tưởng đây là cao nhân. Liền nói với Yên Thanh "Tiểu Át, không muốn va chạm tiên sinh, còn không mau buông ra tiên sinh, lại hướng tiên sinh xin lỗi?" Yên Thanh nghe chủ nhân về sau lúc này mới buông ra Tường Kính cổ áo, tiếp lấy lại đối Tường Kính chấp tay bái nói ". Mới là Tiểu Át lỗ mãng, va chạm tiên sinh, mong rằng tiên sinh chớ trách."

Tường Kính thấy mình ra vẻ trấn định lừa gạt được cái này chủ tớ hai người, mừng thầm trong lòng, nhưng không nói rõ. Chỉ nói là nói ". Ta nề tình người là tâm hệ chủ nhân an nguy, cũng không ý nghĩ lung tung khác. Liền không tính toán với người." Lô Tuấn Nghĩa lúc này tới bái đạo "Đa tạ tiên sinh, không biết Lô mỗ cái này mệnh số phải chăng có thể cứu? Còn xin tiên sinh cứu ta a" Tường Kính thấy tình cảnh này lại làm bộ bốn phía kiểm tra một hồi, về sau chỉ vào Lương Sơn phương hướng nói ". Bản đạo mới lại vì viên ngoại tính toán tính toán, chỉ gặp bốn phía đều là mây đen dày đặc, chỉ có phía đông nam có một tia ánh sáng. Viên ngoại nhưng tiến đến Đông Nam ngoài trăm dặm đi trốn lên một lát, này tại liền có thể miễn đi."

Lô Tuấn Nghĩa nghe xong đại hỉ, đối Tường Kính bái đạo "Đa tạ tiên sinh, Lô mỗ này tại như có thể né qua, ngày sau sẽ làm thâm tạ. Người tới, nhanh cho tiên sinh dâng lên hậu lễ" nghe được Lô Tuấn Nghĩa phân phó, liền gặp hai tên tùy tùng từ phía sau mà đến, nâng một cái mâm gỗ, tại kia mâm gỗ phía trên thì là có mười lạng bạc ngân. Lô Tuấn Nghĩa tiếp nhận mâm gỗ đối Tường Kính nói ". Làm phiền tiên sinh vì Lô mỗ hao tâm tổn trí, đây là mời tiên sinh phí tổn, còn xin tiên sinh nhận lấy."

Tường Kính nhìn thấy nhiều tiền như vậy về sau tự nhiên mừng rỡ không thôi, bất quá hần lại muốn đem hí làm đủ. Chỉ gặp hần nhìn thoáng qua cái này mâm gỗ bên trên bạc về sau lắc đầu nói "Tiền tài chính là vật ngoài thân, bản đạo hôm nay vì viên ngoại đoán một quẻ cũng coi là hữu duyên, số tiền này còn xin viên ngoại trước buông xuống. Viên ngoại trúng đích còn có bốn câu thơ ngữ, bản đạo đợi chút nữa vì viên ngoại khắc ở trên tường, đợi đến ngày sau cái này thơ ngữ ứng nghiệm, viên ngoại liền biết bản đạo lời nói chi thật giả, đến lúc đó lại đem này tiền tài đưa cho bản đạo cũng không muộn."

Lô Tuấn Nghĩa nghe xong vội vàng bái nói ". Tiên sinh thật là cao nhân a, kia vậy làm phiền tiên sinh vì Lô mỗ khắc xuống thơ ngữ." Tường Kính mỉm cười, liền cầm lên đao khắc đến, đi đến Lô Tuấn Nghĩa trong thư phòng, lưu loát ở trên tường khắc xuống bốn câu thơ ngữ "Lô trong bụi hoa nhất biên thuyền, tuần kiệt Nga từ đây du lịch. Nghĩa sĩ nếu có thể biết này lý, tự vẫn chạy nạn có thể không lo" đợi sau khi làm xong những việc này, Tường Kính liền cùng Bùi Tuyên cùng một chỗ cáo biệt Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh, đi ra phủ tới.

Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh gặp Tường Kính hai người rồi đi về sau, chính là hỏi tường lại trước đó lời của hai người đến, lúc này Lô Tuấn Nghĩa hỏi hướng Yên Thanh nói ". Tiểu Át, đối với việc này người thấy thế nào?" Yên Thanh thì là trả lời "Hỏi bẩm chủ nhân, mới Tiểu Át tại bắt ở người kia cổ áo thời điểm đã thăm dò qua, người này cũng không biết võ công, hẳn là không phải là cái gì người giả trang" Lô Tuấn Nghĩa cũng là vuốt râu nói ". Hoàn toàn chính xác, mới ta xem hần gặp tiền tài cũng bắt vì sở động, ngược lại cũng không giống là bình thường giang hồ thuật sĩ, có lẽ chúng ta thật là gặp được cao nhân "

Yên Thanh bái nói ". Kia như người này lời nói là thật lại nên làm như thế nào, chẳng lẽ chủ nhân nhặt hậu thật sẽ có lớn tai?" Lô Tuấn Nghĩa thì là lắc đầu

nói "Sợ cái gì, vị cao nhân nào không phải nói cho chúng ta biết phương pháp phá giải mà" Yên Thanh thuận Lô Tuấn Nghĩa ánh mắt hướng về phía đông nam hướng nhìn lại nói ". Chủ nhân thật chẳng lẽ muốn tiến đến phía đông nam, nhưng tại Đông Nam ngoài trăm dặm là Lương Sơn địa giới, Tiểu Át nghe nói gần đây kia Lương Sơn Tổng Giang một đám thế lực quá lớn, liền ngay cả Vân Huy tướng quân đều là ăn phải cái lỗ vốn. Chủ nhân lần này đi, khó tránh khỏi sẽ gặp nguy hiểm a "

Lô Tuấn Nghĩa thì là cười nói "Ha ha, nhỏ tiểu mao tặc, lại có thể làm gì được ta, chúng ta ngược lại là có thể đánh lấy tiền đánh Lương Sơn tặc nhân danh hào tiến đến kinh đông đường đi bên trên cái này một lần, cũng thuận tiện trốn lên vừa trốn cái này tai họa." Yên Thanh nghe xong chấp tay bái nói ". Chủ nhân anh minh, Tiểu Át cái này tiến đến chuẩn bị" về sau Yên Thanh chính là rời đi thư phòng, chỉ còn Lô Tuấn Nghĩa một người đứng ở chỗ này tĩnh tế thường thức tường này bên trên chỗ khắc thơ ngữ.

Lại nói kia Tướng Kính cùng Bùi Tuyên hai người trở ra Lô Tuấn Nghĩa phủ đệ về sau liền sai bước chạy tới lúc đến lưu lại khách sạn tới. Đi vào bên trong khách sạn Bùi Tuyên chính là đối Tướng Kính bái nói ". Tướng tiên sinh không hổ xưng là 'Thần Toán Tử' a, cái này giả thành thầy bói đến cũng là tính được một tay quẻ tốt a" Tướng Kính thì là cười nói "Bùi Tuyên huynh đệ người liền chó có lại chế giễu tại hạ, cái này không đều là bị người bức cho nha, tốt không nói những thứ này, dưới mắt nhiệm vụ của chúng ta đã hoàn thành, cái này liền trở về phục mệnh a" về sau Tướng Kính Bùi Tuyên hai người chính là lên trên lầu tìm được Đái Tông Mục Hoàng hai người, bốn người cùng nhau rời đi Đại Danh phủ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212 : Lô Tuấn Nghĩa Xuất Binh

Ngay tại Tướng Kính bốn người rời đi Đại Danh phủ không lâu sau đó, Lô Tuấn Nghĩa chính là mang theo quân gia Lý cổ, cùng người hầu Yên Thanh, còn có mấy trăm trang đinh xuất phát, tiến đến tiến đánh Lương Sơn, áp chế áp chế Lương Sơn nhuệ khí. Mà đây cũng chính là Tổng Giang chỗ vui lòng nhìn thấy, thế là liền tại Tướng Kính bốn người trở về Lương Sơn về sau nặng nề mà đối biểu dương một phen, về sau chính là cùng các vị đầu lĩnh chuẩn bị xuống núi nghênh chiến Lô Tuấn Nghĩa.

Lô Tuấn Nghĩa một nhóm đi vào lương chân núi thời điểm còn chưa từng nói qua muốn tới tiểu phi, chỉ là làm quá khứ thương nhân mà thôi. Tới cái này lương chân núi về sau, Lô Tuấn Nghĩa một nhóm tìm cái chủ quán tạm thời nghỉ chân. Nghe được điểm tiểu nhị nói tại cái này Lương Sơn phía trên Tổng đại vương rất là cao minh, phàm là từng có hướng nhà giàu cũng khó khăn trốn một kiếp, khuyên Lô Tuấn Nghĩa vẫn là sớm đi rồi đi tốt. Lô Tuấn Nghĩa nghe xong lại là cười một tiếng, giờ lên một cái cột bốc lên một trương vải trắng đến, tại bạch trên vải viết "Đại Danh phủ tài chủ Lô Tuấn Nghĩa, Lương Sơn tặc nhân có dám cướp "

Yên Thanh tự nhiên là biết Lô Tuấn Nghĩa mục đích của chuyến này, cho nên đối với loại này rêu rao tiến hành cũng không để ý. điểm tiểu nhị kia cùng Lô Tuấn Nghĩa sau lưng Lý cổ bọn người nhưng đều là giật nảy mình. Lô Tuấn Nghĩa tiếp lấy lại đối điểm tiểu nhị kia nói ". Tiểu ca không cần lo lắng, chúng ta tất nhiên là đến tìm kia Lương Sơn tặc nhân phiền phức, hần nếu là dám hạ núi đến cướp ta, ta tất yếu đuổi bắt hần mấy cái tặc nhân, dâng lên triều đình đi" dứt lời, Lô Tuấn Nghĩa chính là mang theo đám người tiếp tục hướng phía trước bước đi. Lý cổ bọn người bị Lương Sơn danh hào dọa sợ, tự nhiên không muốn chịu chết, nhưng làm sao nhà mình chủ nhân thúc giục, không dám không nghe theo, liền đành phải kiên trì theo Lô Tuấn Nghĩa Yên Thanh tiếp tục tiến lên.

Tại Lô Tuấn Nghĩa đi tới Lương Sơn phụ cận rừng cây thời điểm, liền gặp có hơn bốn trăm lâu la vọt ra, cầm đầu là một cầm trong tay song roi đại hán, chỉ nghe hần hét lớn một câu nói ". Tôn Lập đến vậy. Lô Tuấn Nghĩa nhận lấy cái chết!" Nói liền quơ song roi hướng Lô Tuấn Nghĩa đánh tới. Lô Tuấn Nghĩa thì là cầm ra mình Kỳ Lân hoàng kim thương đến cười nói "Tới tốt lắm!" Sau đó chính là tiến lên cùng Tôn Lập chiến đến một chỗ. Mà Yên Thanh Lý cổ bọn người thì là cùng Tôn Lập thủ hạ bọn tặc nhân giết tới một khối.

Tôn Lập cùng Lô Tuấn Nghĩa vừa giao thủ một cái, chính là cảm thấy Lô Tuấn Nghĩa võ nghệ bất phàm, thế là không thể không cẩn thận ứng đối. Đợi đến cùng nó đánh hai mươi hiệp về sau, Tôn Lập chính là ngăn cản không nổi Lô Tuấn Nghĩa thế công, thua trận, lập tức đào tẩu. Lô Tuấn Nghĩa gặp Tôn Lập đào tẩu, không biết là mà tính, liền đuổi tới đằng trước, đồng thời miệng quát "Tặc nhân chạy đâu!" Yên Thanh gặp Lô Tuấn Nghĩa hướng rừng cây chỗ sâu đuổi theo, lo lắng Lô Tuấn Nghĩa an nguy, liền hô lớn "Chủ nhân cẩn thận!" Sau đó liền cũng cùng Lô Tuấn Nghĩa cùng một chỗ hướng rừng cây chỗ sâu đuổi theo.

Đợi đến Lô Tuấn Nghĩa đuổi sau khi, chính là đột nhiên từ bên cạnh một cây đại thụ bên cạnh toát ra một cái hắc đại hán tới. Chỉ gặp kia hắc tư giờ hai thanh rìu to bản quát to "Ha ha, quả nhiên để ta Thiết Ngưu chờ được người, Lô Tuấn Nghĩa nhận lấy cái chết, nha!" Nói chuyện liền bay lên không một búa hướng Lô Tuấn Nghĩa bổ tới. Lô Tuấn Nghĩa thân thể hướng về sau một bên, chính là tránh thoát Lý Quỷ rìu to bản, mà đồng thời, Lô Tuấn Nghĩa còn đem hần dưới hông kia thốt Kỳ Lân thú cho thay đổi lập tức đầu, không để cho Lý Quỷ bị thương may mắn. Lý Quỷ thấy mình cái này tự lực một kích thậm chí ngay cả Lô Tuấn Nghĩa chiến mã đều không có chém chết, không khỏi giận dữ, tru lên liền lại hướng Lô Tuấn Nghĩa vọt tới. Lô Tuấn Nghĩa gặp Lý Quỷ lực lớn ra tay lại không phân tặc, sợ đã thương mình bảo mã Kỳ Lân thú, liền dẫn đầu nhảy xuống ngựa đến đùa nghịch lên Kỳ Lân hoàng kim thương cùng Lý Quỷ chiến đến một chỗ.

Lô Tuấn Nghĩa không hổ danh xưng 'Thương bổng thiên hạ vô song', cái này làm từ bản thân bảo thương đến uy lực càng là bất phàm. Liền ngay cả Lý

Quỹ đầu này 'Man ngư' đều là ngăn cản không nổi, mà về sau lại từ bên cạnh trong rừng cây xông ra Mục Hoảng, Đặng Phi, Âu bằng, Giải Trân, Giải Bảo, liền ngay cả kia trước đó tan tác Tôn Lập cũng là lại giết trở về. Mà trái lại Lô Tuấn Nghĩa bên này, cũng chỉ có hân cùng Yến Thanh hai người mà thôi.

Yến Thanh gặp Lương Sơn tặc nhân thế chúng, chính là tiến lên khuyên giải Lô Tuấn Nghĩa nói ". Chủ nhân, Lương Sơn tặc quá nhiều người, chúng ta vẫn là mau chóng lui lại a" Lô Tuấn Nghĩa tự nhiên cũng không phải không biết thực vụ người, mắt thấy chuyện không thể làm, liền không cưỡng cầu nữa, một thương bức lui Lý Quỷ về sau chính là cùng Yến Thanh cùng rời đi nơi đây rừng cây, hướng bên cạnh giang hồ chạy tới.

Đi vào nước này bên cạnh về sau, hai người gặp có một người chính chống đỡ thuyền tại bên bờ liền muốn rời khỏi. Lô Tuấn Nghĩa vội vàng trách móc tiếng nói "Người cầm lái chậm đã , chờ ta hai người một lát!" Kia người cầm lái gặp Lô Tuấn Nghĩa Yến Thanh hai người vội vàng hướng mình chạy tới, lại sau lưng còn có không ít truy binh, liền biết người này nhất định là ca ca phân phó phải mang theo núi đi Lô Tuấn Nghĩa, thế là liền giả ý e ngại nói ". Các người hậu viện thật nhiều người a, sẽ không lấy ta tính danh a?" Đang khi nói chuyện Lô Tuấn Nghĩa phóng ngựa nhảy lên, liền lôi kéo Yến Thanh cùng nhau nhảy lên thuyền tới, về sau chính là nói "Người cầm lái yên tâm, Lô mỗ là người tốt, đương nhiên sẽ không hại tính mệnh của người, người cầm lái vẫn là mau mau lái thuyền đi, nếu để cho hậu viện những tặc nhân kia đuổi theo, Lô mỗ coi như cam đoan không được người cầm lái tính mạng của người."

Kia người cầm lái nghe được lời này về sau, liền ngay cả bận bịu chèo thuyền chờ Lô Tuấn Nghĩa hai người rời đi bên bờ, để Tôn Lập bọn người từng cái đâm ngực đâm chân, ảo não không thôi. Lô Tuấn Nghĩa cùng Yến Thanh thấy tình cảnh này, đều là thờ phào một hơi, yên lòng. Nhưng hai người lại là không biết, mình vẫn tại Tổng Giang trong cạm bẫy, vị này đỡ thuyền người cầm lái chính là Lương Sơn bên trên 'Thuyền hòa nhĩ' Trương Hoành. Mà lúc này Trương Hoành chỗ hoạch phương hướng, chính là hướng kia Lương Sơn lớn trại mà đi.

Lô Tuấn Nghĩa cùng Yến Thanh ngồi hồi lâu sau, phát giác được một điểm không thích hợp, Yến Thanh chính là hỏi "Người cầm lái, không biết chúng ta đây là đang hướng phương hướng nào đi a?" Trương Hoành quay đầu cười một tiếng, chỉ rồi nói ra "Tự nhiên là hướng Tổng Giang ca ca lớn trại mà đi a, ha ha ha!" "Cái gì? !" Lô Tuấn Nghĩa cùng Yến Thanh nghe đến lời này về sau đều là cả kinh từ trên thuyền đứng lên, phần nộ quát "Nghĩ không ra mới ra ồ sới, bây giờ lại nhập hang hổ. Người mau mau thay đổi đầu thuyền, đem ta hai người đưa trở về, ta có thể tha cho người một mạng."

Trương Hoành nghe xong lại là cười ha ha lấy đứng lên nói "Ta ta một mạng? Ha ha, Lư viên ngoại người không khỏi cũng quá tốt xem chính người đi. Có lẽ trên đất bằng ta không phải là đối thủ của người, nhưng đến cái này trên sông, kia chính là ta thiên hạ, hừ." Yến Thanh gặp Trương Hoành như vậy tư thái, chính là mắng nhỏ một câu "Không biết tốt xấu, nạt mạng đi đi!" Về sau liền muốn hướng Trương Hoành đánh tới.

Trái lại tám kia hoành lại là không để ý chút nào cười nhìn lấy đánh tới Yến Thanh, nguyên lai ngay tại Yến Thanh đánh tới nửa đường thời điểm, liền gặp một đầu trắng bóng thân ảnh từ đáy nước bên trong nhảy đem lên đến, thẳng đem kia Yến Thanh cho đập xuống nước đi. Nguyên lai người này chính là Trương Hoành cùng mẫu huynh đệ 'Sóng bên trong hoá đơn tạm' Trương Thuận, mà đây cũng chính là Trương Hoành trước đó mặt không đổi sắc nguyên nhân chỗ.

Yến Thanh trên đất bằng đồ vật cùng côn bổng đều là hảo thủ, nhưng đến cái này trong nước sông lại thành nhuyển chân tôm, bị Trương Thuận cho rút mấy ngậm lớn nước sông, khó chịu không thôi. Cuối cùng vẫn là tại Lô Tuấn Nghĩa trong tiếng hô mới đình chỉ đối Yến Thanh hăm hại, một cái tay nắm lấy Yến Thanh cổ áo, một cái tay dựng lên thuyền mái hiên nhà, một cái nhảy vọt chính là cùng Yến Thanh cùng nhau lên đến thuyền tới. Về sau Trương Hoành cùng Trương Thuận nhìn nhau cười một tiếng, liền đối với Lô Tuấn Nghĩa nói ". Lư viên ngoại, chúng ta lúc này đi thôi, ca ca còn tại trong son trại chờ lấy viên ngoại đâu." Về sau mấy người chính là tại Lô Tuấn Nghĩa thờ dài âm thanh bên trong hướng Lương Sơn lớn trại vạch tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 214 : Lô Tuấn Nghĩa Phản

Tại Lô Tuấn Nghĩa cùng Yến Thanh lưu tại Lương Sơn bên trên làm khách thời điểm, Lô Tuấn Nghĩa quản gia Lý Cố chính là trốn về lư phủ, trước hướng một mực cùng mình có cũ Lô Tuấn Nghĩa thề từ Giả thị nói ra việc này. Giả thị sau khi nghe được kinh hãi không thôi, vội vàng dùng tay ngăn ở Lý Cố ngoài miệng nói "Chớ có nói bậy, viên ngoại sao sẽ làm ra loại kia đại nghịch bất đạo sự tình, người cẩn thận chút, nếu là bị viên ngoại nghe được, đến lúc đó trách phạt cùng người, ta cũng giúp người không được."

Lý Cố gặp Giả thị cũng không tin mình, chính là nói "Ài nha, nương tử, loại chuyện này ta sao lại dám ăn nói bừa bãi? Nếu người không tin, ta cái này liền dẫn người đi nhìn hân tạo phản chứng cứ." Nói, chính là kéo Giả thị tay đem nó dẫn tới trong thư phòng.

Hai người tới trong thư phòng sau Giả thị tránh ra khỏi Lý Cố bàn tay, ngưng ngáp nói "Người chớ cũng bị người nhìn thấy" Lý Cố lại là không lo lắng nói "Bị người nhìn thấy thì sao, không được bao lâu, hân Lô Tuấn Nghĩa hết thấy đều sẽ trở thành ta Lý Cố đồ vật, tự nhiên cũng bao quát nương tử người." Về sau dùng tay chỉ kia mặt khắc lấy chữ tường đối Giả thị nói "Nương tử người nhìn câu thơ này, có huyền cơ gì?"

Giả thị gặp Lý Cố kia dáng vẻ đặc ý cũng không để ý tới, mà là tiến lên đọc lấy thời khắc này ở trên tường thơ ngữ đến "Lô trong bụi hoa nhất biến thuyền, tuần kiệt Nga từ đây du lịch. Nghĩa sĩ nếu có thể biết này lý, tự vẫn chạy nạn có thể không lo" về sau xoay đầu lại không hiểu hỏi hướng Lý Cố nói

". Này làm sao rồi?" Lý Cố lại là cười nói "Đây là một bài giấu đầu thơ, nương tử ngươi đem bài thơ này bốn cái câu chữ thứ nhất nói liền đọc một chút."

Giả thị dựa theo Lý Cố nói lời đem kia bốn câu thơ chữ thứ nhất đều nói liền đọc ra nói ". Lô, tuấn, nghĩa, phản! ?" Lý Cố cười nhìn xem thất kinh Giả thị nói ". Nương tử ngươi nhìn, ta không có oan uổng hấn Lô Tuấn Nghĩa đi, câu này giấu đầu thơ nói liền nói chính là, Lô Tuấn Nghĩa phản, đây chính là vật chứng. Mà ta lúc trước còn tại Lương Sơn phía trên tận mắt thấy hấn Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh bị Lương Sơn Tống Giang cho mời đến lớn trong trại, ta chính là nhân chứng."

Giả thị nghe xong kinh hoảng không thôi, lập tức co quắp ngồi dưới đất khóc ròng nói "Lão gia, tại sao có thể như vậy" Lý Cố gặp Giả thị thút thít, chính là đuổi bước lên phía trước đem nó đỡ dậy, nhẹ nói "Nương tử không cần lo lắng, kia tư thông Lương Sơn tặc nhân chính là hấn Lô Tuấn Nghĩa, cùng nương tử không quan hệ. Nương tử ngươi yên tâm, Lý Cố ngày sau nhất định sẽ gấp bội đối nương tử tốt, nương tử ngươi mau mau đừng khóc, nhìn thấy nương tử thút thít, Lý Cố tâm cũng phải nát."

Giả thị ngay tại hoảng hốt thời điểm, gặp Lý Cố tiến lên đây nâng mình, đồng thời hai tay còn không thành thật không ngừng mà vuốt ve mình, liền cau mày nói "Lý quân gia ngươi không muốn như vậy, để cho người ta coi không được" Lý Cố lại là cười to nói "Ha ha, qua hôm nay, cái này lư phù liền từ ta làm chủ, lại có ai có thể nói cái gì." Về sau liền đem Giả thị chặn ngang ôm lấy, thẳng nhào tới trên bàn sách bắt đầu đi kia chuyện nam nữ.

Qua hồi lâu, Lý Cố lúc này mới từ Giả thị trên thân bò lên, mặc xong y phục về sau liền đối với Giả thị nói ". Nương tử ngươi không cần lo lắng, ta Lý Cố ngày sau nhất định sẽ hảo hảo đối nương tử ngươi." Về sau liền muốn xuất phủ đi hướng Đại Danh phủ Tri phủ Lương Trung Thư thi đỗ Lô Tuấn Nghĩa, lúc này kia hai cái về sau từ Lương Sơn chạy ra tá điền cùng nhau trốn về lư trong phủ. Lý Cố nhìn thấy hai người này về sau chính là hỏi "Vương Đại, Lý hai, các ngươi trở về, quá tốt rồi, những người khác đâu? Tại sao không có nhìn gặp bọn họ?"

Vương Đại cùng Lý hai nhìn nhau liền đối với Lý Cố tỏ khổ nói ". Lý quân gia, Lư viên ngoại hấn đã đầu Lương Sơn cường đạo ngồi đại vương, chúng ta những huynh đệ kia cũng đều bị bọn hấn mạnh lưu tại trên núi, chỉ có hai chúng ta chạy về." Lý Cố nghe hai người này cũng nói Lô Tuấn Nghĩa đã đầu Lương Sơn sau tâm tình thật tốt, ám đạo thật sự là tới kịp thời, thế là liền dẫn Vương Đại Lý hai lượng cái cùng nhau đi đến Lương Trung Thư phủ thượng đi cáo trạng Lô Tuấn Nghĩa.

Tới bên trong thư phủ thấy qua Lương Trung Thư về sau, Lý Cố liền đem Lô Tuấn Nghĩa đã vào rừng làm cướp, lên núi làm đại vương. Kia Lương Thế Kiệt nghe xong kinh hãi, nói "Cái này, tại sao có thể như vậy, Lư viên ngoại hấn làm sao lại làm ra bức này phản nghịch sự tình" Lý Cố chấp tay nói "Bẩm đại nhân, việc này thiên chân vạn xác, ngay tại Lô Tuấn Nghĩa thư phòng trên tường còn có khắc 'Lô Tuấn Nghĩa phản' giấu đầu thơ, mà lại tiểu nhân cũng cùng hai vị khác tá điền tận mắt thấy Lô Tuấn Nghĩa cùng Lương Sơn tặc người xưng huynh gọi đệ."

Lương Trung Thư lúc này đã cơ hồ toàn tin tưởng Lý Cố, tại chính là phải ra binh mã tiến đến đến Lô Tuấn Nghĩa trong phủ đi đem thời khắc đó có thơ phản tường cho lột xuống làm vật chứng. Mà Lý Cố cùng Vương Đại Lý hai lượng người thì là làm nhân chứng. Về sau những quan binh kia tại Lý Cố dẫn đầu hạ quả nhiên thấy được thời khắc đó có 'Lô Tuấn Nghĩa phản' thơ ngữ, thế là đám người chính là cùng nhau đem bức tường này cho đào xuống dưới chỗ về huyện nha.

Lương Trung Thư khi nhìn đến những sự thật này về sau không có nửa điểm không tin, tại chính là hạ lệnh chiêu cáo toàn thành, Lô Tuấn Nghĩa đã bên trên Lương Sơn làm sơn tặc, đồng thời ở cửa thành bốn phía dán đầy bắt Lô Tuấn Nghĩa truy nã văn thư. Mà Lý Cố cũng là nhân cơ hội đem toàn bộ lư phù cho một lần rửa sạch một lần, đem những cái kia không nghe mình lời nói gia đình nhóm đều cho đuổi ra khỏi lư phủ, đem lư phù tiền tài chiếm làm của riêng, đồng thời lại cùng Giả thị làm lên vợ chồng. Vương Đại Lý nhị nhị người cũng đều theo việc này nước lên thì thuyền lên, trở thành lư phủ bên trong địa vị kẻ quyền thế người.

Lúc này trên Lương Sơn làm khách Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh hai người lại cũng không biết lúc này ở Đại Danh phủ bên trong biến hóa. Ngày hôm đó, Lô Tuấn Nghĩa lại một lần nữa hướng Tống Giang đưa ra rồi đi chỉ ý, Tống Giang xem chừng thời gian không sai biệt lắm, liền gật đầu đồng ý đưa Lô Tuấn Nghĩa hai người xuống núi. Lô Tuấn Nghĩa đạt được xuống núi đáp ứng sau cao hứng không thôi, đối Tống Giang cảm tạ một phen về sau chính là cùng Yên Thanh cùng một chỗ xuống núi trở về Đại Danh phủ. Tại Lô Tuấn Nghĩa rồi đi về sau, Tống Giang liền là để phân phó trọng thương vừa khỏi hấn Dương Hùng xuống núi tìm hiểu Đại Danh phủ tình báo.

Đi mấy ngày, Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh hai người rốt cục lần nữa quay trở về Đại Danh phủ. Lô Tuấn Nghĩa lần nữa trở về đại danh về sau, tâm tình thật tốt, không kịp chờ đợi liền muốn về nhà đi, mà lúc này cùng nó đồng hành Yên Thanh thì là tại người qua đường chỉ trở bên trong phát hiện một chút khác biệt, liền nhỏ giọng dặn dò một chút Lô Tuấn Nghĩa. Lô Tuấn Nghĩa cũng là đã nhận ra bầu không khí không đúng, tại chính là phải Yên Thanh đến một bên đi tìm hiểu một chút đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Mà liền tại Yên Thanh đi đến nơi khác đi hướng người hỏi chuyện ngọn nguồn đến, chính là nhìn thấy có số lớn quan binh hướng Lô Tuấn Nghĩa vọt tới, trong nháy mắt liền đem Lô Tuấn Nghĩa bao vây lại. Lô Tuấn Nghĩa không hiểu hỏi "Đại nhân, không biết Lô mỗ phạm vào chuyện gì, đại nhân muốn lấy như vậy trận thế tới đón tiếp Lô mỗ?" Kia cầm đầu quan tướng thì là cất cao giọng nói "Lô Tuấn Nghĩa, bản quan bắt chính là ngươi. Lô Tuấn Nghĩa cầu kết Lương Sơn tặc nhân, xem cùng phản nghịch, người tới, mau đem Lô Tuấn Nghĩa bắt lại cho ta!"

Được trưởng quan hiệu lệnh về sau, đám lính kia đem chính là cùng nhau tiến lên, đem Lô Tuấn Nghĩa cho bắt giữ, mang về huyện nha. Lô Tuấn Nghĩa mặc dù có năng lực phản kháng, nhưng trong lòng của hấn còn còn có một tia lo nghĩ, hấn nghĩ đến nếu là quan binh tính sai mình còn có cứu vãn chỗ trống, mà nếu là mình tá tay giết người, vậy liền xem cùng mình đã thừa nhận, cho nên Lô Tuấn Nghĩa cũng không có làm sao phản kháng, chính là bị nhóm này quan binh bắt lại mang đi.

Chương 215 : Yên Thanh Cầu Cứu

Yên Thanh tại hướng chung quanh bách tính tìm hiểu sau chính là biết được nhà mình chủ nhân lại bị người vu cáo tư thông Lương Sơn tặc nhân, đã bị quan phủ truy nã hậu tâm hạ kinh hãi, chính muốn trở về nói cho chủ nhân thời điểm chính là nhìn thấy đám kia quan binh đã chạy đến đồng thời đem mình chủ nhân cho đeo. Yên Thanh vốn định tiến lên đem chủ nhân giải cứu ra, thế nhưng là về sau nghĩ lại, coi như mình tiến lên cũng không nhất định có thể đem chủ nhân cứu ra, chẳng bằng mình ở lại bên ngoài vì chủ nhân chứng minh trong sạch tới tốt lắm.

Nghĩ tới đây, Yên Thanh liền mang theo nước mắt mắt thấy nhà mình chủ nhân Lô Tuấn Nghĩa bị quan binh mang đi. Về sau Yên Thanh chính là chỉ thân đi tới lư phủ, nhưng gặp lúc này lư phủ đã đổi tên là Lý phủ, liền ngay cả chủ nhân phu nhân Giả thị cũng theo Lý Cố. Hắn ẩn vào đến trong phủ, chính gặp được kia Lý Cố chính bởi bạn Giả thị tại hoa trong viên đạo bước, giữa hai người cười cười nói nói, tựa hồ sớm đã đem nhà mình chủ nhân quên mất.

Một mực đối chủ nhân trung thành tuyệt đối Yên Thanh há có thể chịu được như vậy, tại chính là đang một chút nhảy vào phủ đến liền muốn giết kia Lý Cố. Lý Cố cũng vừa hay nhìn thấy đằng đằng sát khí hướng mình đi tới Yên Thanh, thế là liền ở trong viện lớn tiếng kêu cứu. Yên Thanh một bên hướng Lý Cố đi đến vừa nói "Gian trá tiểu nhân, hôm nay không ai cứu được ngươi, chịu chết đi!" Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên liền có một mùi tên từ Yên Thanh phía sau phóng tới, Yên Thanh vội vàng không kịp chuẩn bị, liền lấy Lý Cố đạo, bị kia mũi tên xuất vào lưng bên trong, không ngừng chảy máu.

Lúc này Lý Cố chính là cười lớn đi tới nói "Ha ha, Yên Thanh a, ngươi thật coi ta Lý Cố không có chuẩn bị sao? Tại ta tiếp thủ cái này lư phủ về sau, ta liền bỏ ra nhiều tiền trong phủ thêm gia đình hộ vệ, chính là phòng ngừa ngươi cùng Lô Tuấn Nghĩa hai cái này tặc nhân ngày nào về tới tìm ta phiền phức. Chỉ là ta không nghĩ tới, một ngày này vậy mà tới nhanh như vậy. Hừ, hôm nay ta nghe nói kia Lô Tuấn Nghĩa bị quan binh truy nã, nhưng lại không nhìn thấy thân ảnh của ngươi lúc, ta liền biết, ngươi nhất định sẽ tới cái này lư phủ, thế là ta liền cố ý cùng Giả thị diễn cái này xuất diễn. Ngươi đầu này trung tâm chó, thật đúng là mắc lừa a, ha ha "

Lúc này kia xuất thủ tiễn bắn Yên Thanh Lý hai cũng cùng Vương Đại cùng nhau cười lớn đi ra, nói "Tiểu Át ca, ta thuật bắn cung này cũng không kém đi, ha ha" Yên Thanh mắt đỏ trừng mắt Lý Cố Giả thị cùng Vương Đại Lý hai giận dữ hét "Vì cái gì! Các ngươi tại sao muốn nói xấu chủ nhân!" Lý Cố nghe được Yên Thanh sau thì là cười nói "Nói xấu, ha ha, thật sự là buồn cười. Chủ nhân nhà ngươi đều đem thơ phản viết thư phòng trên vách tường, mà lại tại Lương Sơn phía trên lại cùng những cái kia tặc người xưng huynh gọi đệ, còn không biết xấu hổ nói ta nói xấu "

Yên Thanh vốn định giải thích nói đây chẳng qua là chủ nhân ngộ biến từng quyền, nhưng tin tưởng hiện tại mình lại nói những lời này, cũng chỉ sẽ bị bọn hắn coi như là giả biện, thế là liền ngậm miệng không nói, chậm rãi ngắm nhìn bốn phía tìm kiếm phương hướng đột phá. Về sau Lý Cố gặp Yên Thanh cũng không nói gì, chính là nói "Hừ hừ, làm sao vậy, sự tích bại lộ, nói không nên lời cái gì đi, hừ, vậy ngươi liền chịu chết đi, lên!"

Nghe được Lý Cố hiệu lệnh, Vương Đại Lý hai lượng người liền cùng những hộ vệ kia cùng nhau xông lên phía trước đánh giết Yên Thanh. Yên Thanh mặc dù lưng bên trên trúng một tiễn, nhưng hắn cũng là còn có lực đánh một trận. Chỉ gặp hắn theo tay cầm lên một đầu côn bổng đến liền trong đám người ra sức múa, một bên đạp nên lấy những hộ vệ kia một bên hướng bên ngoài phủ thối lui. Cuối cùng Yên Thanh tại chịu ba bốn côn về sau rốt cục từ kia trong Lý phủ đào thoát ra, tan biến tại bên ngoài phủ trên đường cái.

Gặp Yên Thanh đào thoát mà đi, Lý Cố liền tức hồn hồn nổi giận nói "Phế vật, đều là phế vật, ngay cả một cái thụ trúng tên người đều lưu không được, ta nuôi dưỡng ngươi nhóm có làm được cái gì, thật sự là tức chết ta rồi!" Nghe được Lý Cố nổi giận, đám người cũng đều cúi đầu đến không dám lên tiếng. Lúc này vẫn là Giả thị ra mặt khuyên giải nói "Phu quân chó có mắng nữa, trải qua hôm nay chuyện này, chắc hẳn kia Tiểu Át ca cũng không dám trở lại, phu quân còn xin bớt giận a" có Giả thị tiêm tiêm ngọc núi tại trước ngực mình vuốt ve, Lý Cố tự nhiên là không lại tức giận, chỉ dậm nộ nộ cười chính là ôm Giả thị hướng trong phòng đi đến, đồng thời còn cười nói "Tốt, vậy tới nay ngươi hảo hảo hầu hạ ta, ta liền không tức giận, ha ha "

Sáng sớm ngày thứ hai, Lý Cố thật sớm liền được giường đến, thu thập một phen chính là hướng kia Lương Trung Thư huyện nha đi đến. Tới huyện nha bên trong thấy qua Lương Trung Thư về sau, Lý Cố chính là dò hỏi "Bên trong sách đại nhân, tiểu nhân nghe Văn đại nhân hôm qua đã bắt được kia Lô Tuấn Nghĩa, không biết đại nhân dự định xử lý như thế nào a?" Lương Thế Kiệt lo nghĩ, chính là nói "Tự nhiên là áp giải đến thành Biện Kinh đi, thu hậu vấn trăm a "

Lý Cố nghe xong lại là gián ngôn nói ". Lương đại nhân a, tiểu nhân coi là, kẻ này không phải tốt nhất kẻ sách." Lương Thế Kiệt ân một chút, liền hỏi "Vậy ngươi muốn xử lý như thế nào đâu?" Lý Cố nở nụ cười chính là nói "Bắt đại nhân, đại nhân ngươi nghĩ, đã kia Lô Tuấn Nghĩa đã là Lương Sơn người, vậy chúng ta nếu là đem hắn cho áp giải đến thành Biện Kinh đi, kia Lương Sơn tặc nhân chắc chắn lúc trên nửa đường chặn đường a, nếu đề cho Lương Sơn tặc nhân đem Lô Tuấn Nghĩa cấp cứu đi ra ngoài, tới ngày sau, vậy theo kia Lô Tuấn Nghĩa tính tình, định sẽ không bỏ qua đại nhân ngài a "

Lương Thế Kiệt trong lòng nghĩ cũng phải, chính là hỏi hướng Lý Cố nói ". Kia theo ý kiến của ngươi, cái này Lô Tuấn Nghĩa lại nên xử trí như thế nào a?" Lý Cố nở nụ cười, liền còn nói thêm "Đại nhân, cái này Lô Tuấn Nghĩa chính là Lương Sơn cường đạo đầu lĩnh, này đến Đại Danh phủ, nhất định là muốn nội ứng ngoại hợp, giành ta đại danh a. Tiểu nhân cho rằng, vẫn là ngay tại chỗ hỏi trăm tốt." Nói, chính là làm ra một cái cắt cổ thủ thế.

Lương Thế Kiệt nghe xong chính là nhìn xem Lý Cố cười nói "Nghĩ không ra tiểu tử ngươi ác độc như vậy a, nói thế nào đó cũng là ngươi lúc đầu chủ nhân a" Lý Cố nhưng không có nói tiếp, mà là từ trong ngực lấy ra một cái túi tiền ngân đến đưa cho Lương Thế Kiệt cười nói "Tiểu nhân cái này không phải cũng là lo lắng đêm dài lắm mộng sao, kia Lô Tuấn Nghĩa sớm một ngày đều chết hết, tiền của hắn đại nhân cùng tiểu nhân ta cũng dùng tốt lấy yên tâm a" Lương Thế Kiệt không để lại dấu vết đem kia túi bạc cất vào trong tay áo, chính là đối Lý Cố cười nói "Ha ha, vậy liền theo ngươi, ngay tại chỗ hỏi trăm, ha ha ha "

Lúc này Yến Thanh sớm đã trốn ra Đại Danh phủ, chính ở ngoài thành lao đảo bồi hồi, chỉ chờ Lương Trung Thụ có thể đem nhà mình chủ nhân cho sung quân đến chỗ nào, mình lại từ nửa đường là bên trên đoạn thu hồi lại. Nhưng Yến Thanh đợi nửa ngày cũng không gặp có chút động tĩnh, chính ở trong lòng vội vàng xao động thời điểm thấy được bị Tống Giang phái đến đại danh mật thám tìm hiểu Lô Tuấn Nghĩa tin tức Dương Hùng tới. Yến Thanh nhận ra Dương Hùng, biết hẳn là Lương Sơn bên trên đầu lĩnh, liền đuổi bước lên phía trước bái nói ". Còn cầu ca ca cứu chủ nhân nhà ta tính mệnh "

Dương Hùng lại là cùng hộ tống hán cùng nhau đến đây Thạch Tú đem Yến Thanh đỡ dậy dò hỏi "Yến Thanh huynh đệ, đây là thế nào, mau mau xin đứng lên, có chuyện gì chậm rãi kể lại." Yến Thanh lúc này mới đứng lên, dùng giọng nghẹn ngào kể rõ hẳn cùng Lô Tuấn Nghĩa từ lương trên dưới núi đến về sau tại Đại Danh phủ bên trong chuyện xảy ra, cuối cùng càng là nói kia Lô Tuấn Nghĩa giờ phút này chỉ sợ đã dữ nhiều lành ít, cầu Dương Hùng hai người mau mau vào thành cứu viện.

Dương Hùng nghe xong thì là nói "Yến Thanh huynh đệ lại thoải mái tinh thần, bức này đại sự chỉ ngại ta ba người cũng không tốt thành sự, nếu là lỡ mãng ngược lại sẽ hại Lư viên ngoại tính mệnh. Không bằng dạng này, người lại ở chỗ này tìm hiểu quan binh động tĩnh, ta hai người cái này liền trở về Lương Sơn phía trên đi mời công Minh ca ca phát binh đến giúp." Yến Thanh nghe xong chính là gật đầu nói "Cũng chỉ đành dạng này."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216 : Thạch Tú Cướp Pháp Trường

Lúc này Thạch Tú lại là nói "Dương Hùng ca ca người trở về cầu công Minh ca ca phát binh đi, ta lưu lại cùng yến Thanh huynh đệ cùng một chỗ tiếp tục chờ đợi ở chỗ này, nếu là xảy ra chuyện gì cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau." Dương Hùng lo nghĩ, liền gật đầu đáp ứng "Vậy thì tốt, huynh đệ kia người cần phải vạn sự cẩn thận a" "Yên tâm đi ca ca" Thạch Tú cười nói với Dương Hùng, về sau liền cùng Dương Hùng phân biệt, theo Yến Thanh lần nữa tiến vào Đại Danh phủ bên trong.

Ngay tại hai người vừa tìm cái chủ quán ở lại thời điểm, ở trong thành chính là truyền ra Lương Trung Thụ muốn đem Lô Tuấn Nghĩa hỏi trăm tin tức, Yến Thanh cùng Thạch Tú nghe xong tất cả giật mình, Thạch Tú càng là nói "Làm sao nhanh như vậy đã đến hỏi trăm việc này rồi?" Yến Thanh cũng là không hiểu ra sao, bất quá càng nhiều vẫn là lo lắng nhà mình chủ nhân an nguy. Thạch Tú gặp Yến Thanh về khẩn trương, liền vỗ vỗ bả vai, đối nói "Tiểu Át ca chớ kinh hoảng hơn, liền từ hai người chúng ta đi đem Lư viên ngoại cứu ra a "

Yến Thanh gặp Thạch Tú là gan lại to lớn như thế, liền cúi đầu bái nói ". Kia Tiểu Át liền trước cảm ơn Thạch Tú ca ca, nếu là chúng ta thật đem viên ngoại giải cứu ra, Thạch Tú ca ca liền là chúng ta đại ân nhân." Thạch Tú cười đỡ dậy Yến Thanh đến, nói "Tiểu Át ca nói cái gì đó, Lư viên ngoại làm người cùng đại danh chúng ta đều có nghe thấy, tự nhiên không thể mặc kệ bị gian nhân làm hại, tốt, nhân thoại ít tự, người ta cái này liền chuẩn bị một phen a "

Sau đó, Yến Thanh cùng Thạch Tú hai người liền tìm cái thoa mũ đeo lên, đem mặt che khuất hơn phân nửa. Về sau lại đem phác đao nắp kỹ, lúc này mới cùng nhau đi ra ngoài, hướng đạo trường phượng hướng mà đi. Tại hai người tới đến nơi đây thời điểm, gặp Lư viên ngoại cùng Lương Trung Thụ mấy người cũng mới vừa vận đuổi tới đạo trường tới. Bởi vì việc này là hôm nay mới hạ quyết định, cho nên có một số việc nghi chưa chuẩn bị thỏa đáng, mà Lương Trung Thụ lại không muốn lê đất quá lâu, liền đuổi tại hôm nay buổi trưa ba khắc trước đó đem Lô Tuấn Nghĩa cho bắt giữ lấy đạo trường tới.

Trước đó tại trong đại lao, Lương Trung Thụ liền cho Lô Tuấn Nghĩa định ra cái câu kết Lương Sơn tặc người ý đồ giành đại danh chi tội, về sau lại là đem Lô Tuấn Nghĩa vu oan giá họa. Cho nên hiện tại lực quân âm toàn thân trên dưới đều là vết máu loang lổ, thấy Yến Thanh đau lòng không thôi. Mắt thấy Yến Thanh liền muốn bại lộ, Thạch Tú liền vội vàng tiến lên bắt lấy Yến Thanh cánh tay hung hăng cầm một chút, Yến Thanh lúc này mới lại lần nữa điều chỉnh tâm tính tới.

Về sau đám người lại là đợi đã lâu, tới mặt trời đến đỉnh đầu ngay phía trên thời điểm, Lương Trung Thụ chính là cao giọng quát "Buổi trưa ba khắc đã đến, chém!" Vừa mới nói xong, liền đem đặt ở án trên bàn họa có trăm chữ tám bảng gỗ xuất ra ném xuống dưới. Kia quái tử thủ 'Thiết tì cánh tay' Thái phúc nghe được hiệu lệnh, liền ngâm một ngụm rượu, hướng mình trên đại đao phun ra một chút, về sau chính là đối Lô Tuấn Nghĩa nói "Lư viên ngoại, đi đường bình an!"

Nói chính là giờ lên đại đao, liền muốn hướng phía dưới chém tới. Lý Cố lúc này đứng ở trong đám người thấy tình cảnh này bụng mừng rỡ, ám đạo việc này xem như hiểu rõ. Thế nhưng là tiếc vui chóng tàn, ngay tại Thái phúc đại đao hạ xuống thời điểm, chính là nghe được ở đây dưới có người quát lớn "Đạo hạ lưu người!" Thái phúc xưa nay liền kính nể Lô Tuấn Nghĩa làm người, tự nhiên cũng không muốn để cứ như vậy chết đi, thế là đang nghe được tình huống có biến thời điểm liền vội vàng thu lại đao thế, không có chém đi xuống.

Mà đúng lúc này liền gặp Thạch Tú Yến Thanh hai người từ dưới trận rút ra phác đao đến quát lớn "Thạch Tú đến vậy!" "Yến Thanh đến vậy!" Về sau chính là nhảy lên nhảy lên đài cao liền muốn giải cứu Lô Tuấn Nghĩa. Lúc này thấy tình huống có biến, Lương Trung Thụ vội vàng liền từ trên chỗ ngồi đứng lên, lại bị bọn binh lính cho hộ vệ ở phía sau. Về sau những thủ vệ kia tại đạo trường xung quanh đám binh sĩ cũng đều nhao nhao xông ra, hướng kia Thạch Tú Yến Thanh hai người đánh tới.

Thái phúc nhận biết Yến Thanh, tại Yến Thanh vừa nhảy lên đài cao thời điểm chính là giả ý bị kinh sợ quăng ngã xuống, đồng thời la hét nói ". Mau dẫn chủ nhân nhà ngươi đi" Yến Thanh thấy Thái phúc này bộ dáng, chính là nói "Đa tạ ca ca tương trợ" về sau chính là chạy tới Lô Tuấn Nghĩa bên người đi đem buộc chặt tại Lô Tuấn Nghĩa trên người dây thừng đều nhìn chặt ra, đem nó giải cứu ra. Nhưng Lô Tuấn Nghĩa bởi vì bị vu oan giá họa, dẫn đến hiện tại đi đứng không tiện, Yến Thanh liền đành phải đem nó cõng lên người, uống đồ sát tướng ra ngoài.

Nhưng tại đạo trường bên ngoài sở trông giữ kia mấy trăm quan binh cũng đều không phải ăn không ngồi rồi, mặc dù Thạch Tú Yến Thanh hai người dũng mãnh, nhưng lại cuối cùng không phải kia mấy trăm người đối thủ. Chỉ gặp Thạch Tú sử xuất mình liều mạng Tam Lang tư thế đến, không để ý chút nào trên người mình bị quan binh tạo thành thương thế, chỉ một lòng vung chặt trong tay phác đao vì Yến Thanh Lô Tuấn Nghĩa hai người giết ra một đường máu tới. Sau lưng Thạch Tú, Yến Thanh mặc dù cõng Lô Tuấn Nghĩa, nhưng dưới chân lại không chút nào run chân, đi sát đằng sau lấy Thạch Tú bước chân chậm rãi hướng ra phía ngoài đẩy đi.

Gặp Thạch Tú bên ngoài như vậy dũng mãnh, Lương Trung Thư hô "Lên a, tặc nhân liền hai cái, các ngươi nhiều người như vậy, chẳng lẽ ngay cả hai người đều bắt không được sao?" Nghe được bên trong sách đại nhân hô quát, những quan binh kia cũng đều nhao nhao công kích mà lên. Lúc này Thạch Tú cùng Yến Thanh hai người cũng đã là vết máu loang lổ, rốt cuộc ngăn cản không nổi cái này mãnh liệt dòng người, bị quan binh tách ra ra.

Thạch Tú bị chúng quan binh cho dồn đến một chỗ bên tường, tại lại một đao kết liễu một cái quan binh tính mệnh về sau chính là bị một quan binh đem nó trong tay phác đao đánh bay mà ra, sau đó lại bị thứ nhất chân đạp ở trước ngực, thân thể hướng về sau hung hăng đụng vào tường. Về sau chúng quan binh chính là một mạch đem vũ khí trong tay cho chống đỡ tại Thạch Tú chung quanh thân thể, đến tận đây, Thạch Tú cũng không dám lại có chút dị động, bị quan binh bắt được.

Mà cùng lúc đó, kia Yến Thanh cũng là không có đào thoát, vốn là có thương tích trong người hấn lại thêm lại trên lưng một cái Lô Tuấn Nghĩa, hành động thì càng không tiện. Tại cùng Thạch Tú bị tách ra sau không bao lâu, liền bị quan binh trường thương đâm trúng thân thể, té ngã trên đất, bị một đám quan binh bắt được, mà Lô Tuấn Nghĩa cũng lần nữa rơi xuống quan binh chi thủ. Bên ngoài đứng ngoài quan sát Lý Cố mặc dù gặp có nhân kiếp đạo trường không có thể đem Lô Tuấn Nghĩa đầu lâu chặt đi xuống âm đạo đáng tiếc, bất quá cũng lại bởi vì Lô Tuấn Nghĩa bọn người không thể đào thoát mà âm thầm gọi tốt.

Lương Trung Thư nhận được kinh hãi về sau chính là hạ lệnh đem ba người này đều cho áp tải đến trong đại lao đi, chờ đợi ngày sau lại đi xử lý. Thế là Lô Tuấn Nghĩa hôm nay liền không có bị hỏi thăm, cùng Thạch Tú Yến Thanh hai người cùng một chỗ lại bị áp đưa đến trong đại lao. Về sau, Lương Trung Thư cùng kia Lý Cố cũng đều quay người về tới riêng phần mình phủ đệ.

Tại trong Lý phủ, Giả thị cùng Vương Đại Lý hai, ba người đều tại đại viện bên trong chờ đợi Lý Cố trở về, nhìn thấy Lý Cố rốt cục trở về, liền liền vội vàng tiến lên dò hỏi "Phu quân, thế nào, Lô Tuấn Nghĩa hấn nhưng có bị hỏi thăm?" Lý Cố lắc đầu nói "Có Lương Sơn tặc nhân đến đây cướp pháp trường, không có chém thành." Giả thị nghe xong thì là kinh hãi nói "Kia, hấn bị Lương Sơn tặc nhân cứu đi?"

Lý Cố nhìn thoáng qua biểu lộ mặt không chế Giả thị, về sau cười nói "Làm sao lại, không chỉ là kia Lương Sơn tặc nhân, liền ngay cả ngày hôm trước đào tẩu kia Yến Thanh cũng tại hôm nay bị bên trong sách đại nhân nhất cử bắt được, hiện tại liền nhốt tại trong đại lao. Ngày mai ta liền đi mua được tiết cấp, mệnh tại trong lao ngục liền đem nó kết quả, dạng này về sau ngươi ta liền rốt cuộc không cần lo lắng có người sẽ đến tìm chúng ta gây phiền phức. Ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 217 : Nghe Hối Mà Tới

Tại Tế Châu trong thành, mắt thấy thời hạn một tháng sắp tới, lúc này các nơi châu phủ tướng sĩ đều tại điều động bên trong. Có Thanh Châu Tàn Minh Hồ Diên Chúc bọn người, còn có kia thân ở Lãng châu thủy hỏa nhị tướng Đan Đình Khuê cùng Ngụy Định Quốc. Liền liền thân tại Đông Bình phủ Đồng Bình cùng kia Đồng Xương Phủ Trương Thanh cũng đều là tinh thần toả sáng, trận địa sẵn sàng đón quân địch. Lúc này Thời Thiên liền quay trở về Tàn Ngao Thiên bên người tới. Tàn Ngao Thiên dò hỏi "Thế nào? Những cái kia Lương Sơn cường đạo có động tác gì không có?"

Thời Thiên chấp tay trả lời "Hồi Thiên ca, những cái kia Lương Sơn tặc nhân vẫn còn tính an ổn, gần nhất cũng không có xuống núi cướp bóc. Nhưng là tiểu nhân lại là nghe nói tại kia Đại Danh phủ bên trong lại là không yên ổn, mà lại vài ngày trước tiêu đệ ta còn nghe nói có Lương Sơn tặc nhân xuất hiện ở Đại Danh phủ bên trong cướp đạo trường. Không biết việc này Thiên ca phải chăng muốn tiến hành xử lý?"

Tàn Ngao Thiên nghe xong trầm tư nói "Đại Danh phủ? Chẳng lẽ lại là Lô Tuấn Nghĩa?" Về sau chính là vụt một chút từ trên chỗ ngồi đứng lên nói ". Tự nhiên muốn tiến về Đại Danh phủ một chuyến, phải biết, chỉ cần cùng Lương Sơn tặc nhân có liên quan sự tình, ta tất cả đều muốn đi trước xử lý. Đi, mang lên trọng kim, theo ta đi Đại Danh phủ đi tới một lần." Thời Thiên nghe xong chấp tay bái đạo "Vâng, Thiên ca."

Cùng lúc đó, kia trước đó cùng Yến Thanh Thạch Tú hai người phân biệt Dương Hùng giờ phút này cũng là quay trở về tới Lương Sơn bên trong, đổi

Tổng Giang bái nói ". Ca ca, không xong" Tổng Giang nghe xong cau mày nói "Chuyện gì như thế kinh hoàng?" Dương Hùng thì là bái nói ". Bẩm ca ca, kia trước đó Lư viên ngoại giờ phút này bị hấn quân gia Lý Cố chỗ vu hãm cầu kết chúng ta Lương Sơn, hiện tại đã bị kia Lương Trung Thư cho hạ đại lao. Thạch Tú huynh đệ hiện tại chính lưu lại cùng Yên Thanh cộng đồng tìm hiểu tình huống, tiểu đệ ta thì chuyên tới để mời ca ca xuống núi cứu người a."

Tổng Giang sau khi nghe thì là suy nghĩ sâu xa nói ". Cái này Đại Danh phủ cùng ta Lương Sơn cách xa nhau ngàn dặm, nếu là chúng ta quy mô xuống núi, triều đình phái người đến đoạn chúng ta đường lui, vậy phải làm thế nào cho phải a" mà nghe được Tổng Giang lời này, Dương Hùng thì là lại chấp tay gián ngôn nói ". Ca ca, hiện tại Thạch Tú huynh đệ ngay tại Đại Danh phủ bên trong, còn có kia Lư viên ngoại cũng là hiếm có nhân tài, chẳng lẽ ca ca ngươi muốn bỏ đi không thêm để ý sao?"

Lúc này Mục Hoảng lại là ra mặt quát lớn Dương Hùng nói ". Dương Hùng! Ca ca khi nào từng nói muốn đổi bọn hấn bỏ đi không thêm để ý, ca ca chỉ là đang suy nghĩ sự tình chi tiết mà thôi, ngươi không nên ở chỗ này uống tự suy đoán ca ca" đối với Mục Hoảng ra mặt bảo hộ chính mình uy nghiêm cử động, Tổng Giang rất là hài lòng. Về sau Tổng Giang thì là nói "Ài, Mục Hoảng huynh đệ không muốn đổi đãi như vậy Dương Hùng huynh đệ, chắc hẳn hấn cũng là bởi vì trong lòng nhớ nhung Thạch Tú huynh đệ an nguy, lúc này mới nhất thời mất phân tặc mà thôi."

Nghe Tổng Giang nói như vậy Dương Hùng, một mực ngồi xem bọn hấn biểu diễn Lý Tuấn cũng đứng lên nói "Ca ca, tiểu đệ ta cũng cho là chúng ta hấn là phát binh cứu viện, dạng này tất nhiên sẽ khiến cho ta Lương Sơn uy danh đại chấn, khiến cho người trong triều đình không dám khinh thường ta Lương Sơn." Ở phía dưới Đồng Uy Đồng Mãnh hai người tại Lý Tuấn vừa dứt lời thời điểm liền lập tức đứng lên đồng ý nói "Lý Tuấn ca ca nói rất đúng a "

Tổng Giang đem động tác của bọn hấn thần thái đều nhìn ở trong mắt, về sau trong lòng nở nụ cười gằn, chính là cao giọng nói "Tốt, vậy chúng ta liền phát binh tiến đến đánh Đại Danh phủ, phái 'Thần Hành Thái Bảo' mang tổng đi đầu xuống núi tìm hiểu tin tức. Lưu Lý Tuấn, Đồng Uy, Đồng Mãnh, Trương Hoàn, Trương Thuận mấy vị thủy quân đầu lĩnh ở trên núi hảo hảo trấn giữ sơn trại Thủy trại, không được để triều đình kia đại quân công phá ta Lương Sơn."

Về sau Tổng Giang lại là đốt lên Lý Quý, Mục Hoảng, Tôn Lập, Giải Trân, Giải Bảo, Âu Bằng, Đặng Phi, Yên Thuận, Cố đại tẩu, Tôn Tân, Khổng Minh, Khổng Lượng tổng cộng mười hai viên đầu lĩnh mang theo tám ngàn sĩ tốt xuống núi Đại Danh phủ cứu viện. Còn lại đầu lĩnh thì tất cả đều là lưu thủ tại sơn trại trong đại doanh cùng thủy quân lớn trại cùng một chỗ trấn giữ sơn trại.

Sắp xếp xong xuôi những này về sau Tổng Giang thì là ở trong lòng tính toán "Hừ, Lý Tuấn, ngươi không phải có thể lực sao, vậy ta liền đem các ngươi tất cả đều lưu tại trong sơn trại, đừng nghĩ xuống núi lập công. Ta nhìn ngươi còn thể nào thành lập uy vọng" hoàn toàn chính xác, tại Tổng Giang như vậy tận lực an bài xuống, liền ngay cả kia sau lên núi Tôn Lập một đám cũng đều cùng Tổng Giang thân cận rất nhiều. Mà Lý Tuấn bên kia, cũng liền vèn vèn chỉ có chính bọn hấn kết bái năm người kia mà thôi, mà về phần năng lực xuất chúng Dương Hùng Thạch Tú hai người tại thời gian chiến tranh cũng nhiều bị mình giữ ở bên người bảo vệ mình, không để cho ra ngoài ứng chiến. Hấn tin tưởng, lâu dài xuống dưới, trong sơn trại người tất nhiên sẽ quên Lý Tuấn kia nhị đầu lĩnh thân phận, sẽ chỉ nhớ kỹ Lương Sơn bên trên chính mình.

Suy nghĩ nhiều như vậy về sau, Tổng Giang chính là lặng lẽ cười nhìn Lý Tuấn ba người một chút. Mà Lý Tuấn ba người cũng biết mình nước này quân đầu lĩnh đối với phòng thủ Lương Sơn tầm quan trọng, thế là liền đều đối Tổng Giang đạo mệnh lệnh này không có bất kỳ cái gì dị nghị. Về sau, Tổng Giang chính là trước phái 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông đi đầu hạ đi tìm hiểu tin tức, còn lại các đầu lĩnh thì lưu ở trên núi nghỉ ngơi dưỡng sức, thu thập bao khóa.

Đái Tông không hề được người xưng là 'Thần Hành Thái Bảo' mấy đạo phù chú hướng trên đầu vừa kẻ sát. Cả người liền đột ngột từ mặt đất mọc lên, như một làn khói liền chạy mất tung ảnh, thậm chí tại Tân Ngao Thiên cùng Thời Thiên hai người trước đó chính là đặt tới kia Đại Danh phủ. Mà khi Đái Tông đặt tới Đại Danh phủ về sau, chính là nghe nói ngày hôm trước có nhân kiếp đạo trường sự tình, lại từ mọi người trong miệng nghe được, kia hai cái cướp pháp trường người một cái gọi Thạch Tú một cái gọi Yên Thanh, cuối cùng hai người đều không có đào thoát rồi, đều bị quan binh cầm xuống giải vào đại lao.

Đái Tông biết được tin tức này về sau liền không ngồi yên được nữa, lòng như lửa đốt liền lại trở về đi Lương Sơn. Mà liền tại Đái Tông vừa vừa rời đi Đại Danh phủ thời điểm, Tân Ngao Thiên lại là cùng Thời Thiên hai người cùng nhau chạy tới cái này Đại Danh phủ. Bởi vì sự tình đột nhiên, mà Tân Ngao Thiên còn cùng kinh đông đường các châu phủ từng có tụ tập binh mã ước định, cho nên Tân Ngao Thiên lần này chỉ dẫn theo Thời Thiên một người đến đây mà thôi. Võ Tông cùng Loan Đình Ngọc một đám chúng tướng tất cả đều bị Tân Ngao Thiên cho lưu tại Tế Châu chủ trì đại cục.

Tân Ngao Thiên cùng Thời Thiên vừa tiến vào Đại Danh phủ sau cũng là nghe nói kia Thạch Tú cướp pháp trường sự tình, bất quá hấn nhưng lại chưa giống Đái Tông như thế kinh hoàng. Có thể là bởi vì lập trường khác biệt đi, dù sao hấn hiện tại cùng Lương Sơn đám người là đối địch quan hệ, cho nên đang nghe Thạch Tú bị quan binh cho sau khi nắm được trong lòng liền có một tia ý mừng. Về sau hấn liền cùng Thời Thiên hướng thẳng đến Lương Trung Thư phủ nha đi đến.

Tới Lương Trung Thư phủ nha trước đó lúc, kia trông coi hộ vệ đều coi là đây cũng là cái đi cầu bên trong sách đại nhân làm việc đây này, thế là liền vênh vang đắc ý đưa tay nói "Bên trong sách đại nhân ngay tại bận bịu, hiện tại không tiện gặp khách" mặc dù nói thì nói như vậy, nhưng Tân Ngao Thiên gặp hai người kia thần sắc lại thêm bọn hấn chỗ đuổi xuất thủ chương, chính là biết, đây là đang hướng về mình muốn chỗ tốt phí a.

Tân Ngao Thiên cũng không đáp lời, chỉ là cho Thời Thiên ném đi một ánh mắt, Thời Thiên hiểu ý, liền cười hướng hai người kia đi đến. Kia hai tên hộ vệ gặp Thời Thiên bộ dáng này, liền cho rằng hôm nay mình lại gặp được dê béo nữa nha. Còn không đợi hai bọn họ cười ra tiếng lúc, Thời Thiên chính là đột nhiên một chút, đem hai người này cánh tay cho xoay ở cùng nhau, đầu đến hai người thẳng quỳ xuống cầu xin tha thứ. Thời Thiên lúc này liền cười mỉa "Biết gia gia ngươi lợi hại đi, còn không mau đi thông truyền trong nhà người sách đại nhân" kia hai tên hộ vệ a a ứng hòa, tại Thời Thiên buông tay trong nháy mắt liền lui về phía sau mấy bước, về sau hai người lếc nhau một cái, chính là lên tiếng hô lớn "Không tốt rồi, có tặc nhân tới cửa a!"

Chương 218 : Tiếp Quản Đại Danh Phủ

Lúc này Lương Trung Thư đang tại trong phòng nghị sự cùng trong thành hai vị binh mã đô giám 'Đại đao' Văn Đạt cùng 'Thiên Vương' Lý Thành chính đang thương thảo muốn thế nào chống cự Lương Sơn tặc nhân sự tình, liền nghe được tại cửa chính chỗ kia hai tên hộ vệ cao giọng kêu to. Nghe được hẳn nói có tặc nhân tới cửa, Lương Trung Thư còn tưởng rằng là Lương Sơn người đánh tới nữa nha, liền kinh hoảng nói "Làm sao nhanh như vậy, phải làm sao mới ổn đây a "

Văn Đạt cùng Lý Thành nghe được về sau thì là nói "Ân tướng chớ hoảng sợ, có ta hai người ở đây, sẽ làm cho kia Lương Sơn tặc nhân có đến mà không có về, đi, chúng ta ra ngoài sẽ hẳn một hồi" về sau Lương Trung Thư chính là tại hai người tăng thêm lòng dũng cảm phía dưới đi ra phủ đi xem rõ ngọn ngành. Mà khi Lương Trung Thư một nhóm xuất phủ về sau phát hiện người đến chỉ có hai người mà thôi, mà lại người kia mình còn từng gặp, chính là hẳn trợ giúp mình thoát lại Sinh Thân Cường, mình lại như thế nào sẽ không nhớ kỹ đâu.

Lúc này bị đông đảo quan binh vây lại Tần Ngao Thiên không sợ chút nào, vẫn tại cùng Thôi Thiên chuyện trò vui vẻ. Lương Trung Thư thì là tại nhận rõ Tần Ngao Thiên về sau chính là vội vàng tiến ra đón nói ". Tất cả dừng tay, ài nha, đây không phải Tần tướng quân nha. Các người đám này không có có nhân lực gặp đồ vật, sao có thể đem chúng ta Văn Huy tướng quân nhìn thành là Lương Sơn tặc nhân đâu "

Nghe được Lương Trung Thư lời này, trước đó kia hai cái chọn khởi sự đoàn hộ vệ đều là trong lòng giật mình. Tần Ngao Thiên xông Lương Trung Thư cười nhẹ một tiếng, về sau chính là chỉ vào hai người hộ vệ kia nói ". Trung Thư đại nhân, Tần mỗ cảm thấy, người hai cái này giữ cửa nên thay đổi, nếu là luôn luôn như vậy tự tiện thu tiền, ngoại nhân lại sẽ thấy thế nào Trung Thư đại nhân đâu "

Lương Trung Thư nghe Tần Ngao Thiên nói như vậy lại như thế nào không biết được xảy ra chuyện gì, về sau liền hướng về phía hai người hộ vệ kia nói giận nói ". Các người hai cái này thành sự không có bại sự có dư đồ vật, liền biết cho ta thêm phiền phức, từ nay về sau, các người liền đi ngược lại đem hương đi, ta phải hảo hảo trị trị các người cái này mắt chó coi thường người khác mao bệnh "

Nghe được Lương Trung Thư xử lý, hai người chỉ là cúi đầu, không dám có bất kỳ bất mãn thái độ. Xử trí xong hai người hộ vệ kia về sau, Lương Trung Thư thì là cười nói với Tần Ngao Thiên "Tần tướng quân, bản quan đã xử lý xong hai tên phế vật kia, còn xin Tần tướng quân xin đừng trách a." Tần Ngao Thiên cũng là xông Lương Trung Thư mỉm cười gật đầu, về sau chính là cùng Thôi Thiên cùng một chỗ theo Lương Trung Thư ba người tiến vào phủ nha bên trong.

Tiến vào phủ nha bên trong về sau, Lương Trung Thư lúc này mới hỏi "Không biết Tần tướng quân lần này là bởi vì gì mà đến a?" Tần Ngao Thiên thì là cười đối Lương Trung Thư chấp tay trả lời "Tần mỗ nghe nói mấy ngày trước đây tại cái này Đại Danh phủ xuất hiện Lương Sơn tặc nhân, phải biết, Thánh thượng đã phong ta làm chính phạt Đại tướng, chủ yếu liền là phụ trách đối phó Lương Sơn tặc nhân, cho nên phạm là có Lương Sơn tặc nhân xuất hiện, liền cùng ta Tần Ngao Thiên có quan hệ. Còn xin Trung Thư đại nhân có thể tạo thuận lợi "

Nghe được Tần Ngao Thiên nói như vậy, Lương Trung Thư chính là biết được, về sau chính là trầm nghĩ. Mặc dù cái này Tần Ngao Thiên trước đó vẫn luôn là mình nhạc phụ Thái Kinh người, nhưng về sau cái này Tần Ngao Thiên lại chạy đi tìm Thái úy Túc Nguyên Cảnh trợ giúp mình, có thể nói là cùng thái sư bất hoà, có thể để người nhìn không thấu chính là, thái sư hẳn vậy mà cũng không có nói muốn như thế nào đối phó cái này Tần Ngao Thiên.

Đây có phải hay không là đã nói lên, thái sư hiện tại cùng Tần Ngao Thiên trời còn chưa có đến phản mục đích bước, kia mình nếu là để Tần Ngao Thiên trợ giúp mình, cũng không tính là cùng thái sư đối nghịch. Nghĩ tới đây, Lương Trung Thư lúc này mới yên lòng lại, về sau chính là nói với Tần Ngao Thiên "Có Tần tướng quân đến đây tương trợ, thật sự là quá tốt, bản quan còn đang vì kia Lương Sơn tặc nhân mà sầu muộn đâu "

Nghe được Lương Trung Thư nói như vậy, Tần Ngao Thiên cùng Thôi Thiên đều là cảm thấy mừng rỡ, mà kia Văn Đạt cùng Lý Thành tự nhiên là bởi vì Tần Ngao Thiên xuất hiện để ân tướng không trọng thị nữa mình mà cảm thấy có chút không thích. Bất quá cũng may hai người này cũng coi như còn có tự mình hiểu lấy, biết Tần Ngao Thiên xác thực so với mình càng có năng lực như thế, cho nên cũng liền lại có quá nhiều động tác.

Bên này Tần Ngao Thiên thuận lợi tiếp quản Đại Danh phủ, bên kia Đái Tông thi triển thần hành pháp một đường đi nhanh trở về Lương Sơn về sau chính là đối Tống Giang bọn người đưa tin "Ca ca, không tốt rồi" Tống Giang nghe được Đái Tông kia nóng nảy thanh âm, tâm liền không tự chủ được nhắc lên, về sau cẩn thận dò hỏi "Đái Tông đầu lĩnh, đến cùng đã xảy ra chuyện gì, dĩ nhiên khiến người như thế kinh hoảng?"

Đái Tông thì là trả lời "Khởi bẩm ca ca, tiểu đệ bên ta mới tại Đại Danh phủ dò thăm, cầu quan kia Lương Thế Kiệt vậy mà hạ lệnh đem Lư viên ngoại xử trảm. Còn tốt có Thạch Tú huynh đệ cùng Yên Thanh huynh đệ hai cái trước mặt mọi người cướp pháp trường, lúc này mới miễn trừ bị kịch phát sinh, chỉ là hai vị huynh đệ cuối cùng cũng đều không thể chạy trốn ra ngoài, bị quan binh chỗ đuổi bắt, Lư viên ngoại cùng một chỗ bị nhốt vào đại lao. Mong rằng ca ca sớm đi phát binh cứu viện a "

Nghe được Đái Tông báo cáo về sau, Tống Giang cũng là kinh xuất mồ hôi lạnh cả người, phải biết, vì cái này Lô Tuấn Nghĩa, mình thế nhưng là không ít hao tổn sức lực, nếu là cứ như vậy bị xử trảm, vậy mình chẳng phải là đến buồn bực chết? Thế là liền ngay cả bận bịu hạ lệnh "Chúng huynh đệ, theo ta cùng một chỗ, Bình phát Đại Danh phủ!"

Nghe được Tổng Giang hiệu lệnh, trước đó đã sớm làm xong xuất chinh chuẩn bị các vị đầu lĩnh đều là gào lên một tiếng, liền dẫn sĩ tốt nhóm cùng Tổng Giang cùng nhau xuất phát. Trong đó càng là lấy Dương Hùng nhất là sốt ruột, khả năng là bởi vì chính mình kết bái huynh đệ Thạch Tú bị quan binh bắt lấy nguyên nhân đi. Tại cùng Lý Tuấn kể một chút mình nhất định sẽ cứu ra Thạch Tú về sau, chính là cùng mọi người cùng nhau hạ đến núi đi.

Lúc này tại kia Đại Danh phủ bên trong, Lương Trung Thư liền đem có quan hệ Lương Sơn tặc nhân cướp pháp trường cùng Lô Tuấn Nghĩa sự tình tất cả đều nói với Tần Ngao Thiên một lần. Đương nhiên trong đó mình nhận hỏi lộ cùng Lý Cố cùng một chỗ vu hãm Lô Tuấn Nghĩa sự tình hẳn là không có lời nhấn nhủ, bất quá cho dù hẳn không nói, Tần Ngao Thiên trong lòng cũng là có thể đoán ra được Lương Trung Thư đối với việc này bên trong là đảm nhiệm một cái gì nhân vật, chỉ bất quá cũng là không có nói rõ mà thôi.

Tại nghe xong cả cái chuyện đã xảy ra về sau, Tần Ngao Thiên chính là gật đầu nói "Tốt, ta đã biết, vậy liền phiền phức Trung Thư đại nhân đem kia Lô Tuấn Nghĩa cùng kia hai cái cướp pháp trường tặc nhân đều giao cho Tần mỗ đến xử trí đi." Lương Trung Thư gật đầu nói phải, về sau lại là dò hỏi "Chỉ là không biết Tần tướng quân dự định xử trí như thế nào mấy người kia đâu?"

Tần Ngao Thiên nở nụ cười, nói ". Bọn hắn ta tự do tác dụng, cũng không nhọc đến Trung Thư đại nhân phí tâm." Gặp Tần Ngao Thiên như thế đặt vào mình, Lương Trung Thư cũng liền không lại tự chuốc nhục nhã, chỉ là làm nở nụ cười liền không hỏi thêm nữa việc này, bắt đầu cùng Tần Ngao Thiên trò chuyện trước đó Tần Ngao Thiên tại phương bắc là như thế nào chống cự người Liêu sự tích.

Lúc này tại kia viên ngoại trong phủ, Lý Cố cũng không biết Tần Ngao Thiên tới Đại Danh phủ, hẳn còn bởi vì Yên Thanh cũng bị tóm mà vui vẻ. Thế nhưng là về sau mặc kệ hẳn làm sao cùng Lương Trung Thư, đều là không thuyết phục được hắn, Lương Trung Thư liền một lòng không muốn giết cái này ba cái Lương Sơn tặc nhân, nói thẳng muốn lưu lấy bọn hắn mà đối đãi ngày sau làm con tin, để cho Lương Sơn tặc nhân sợ ném chuột vỡ bình.

Đối với Lương Trung Thư thuyết pháp như vậy Lý Cố cũng là biết hẳn là không thể lại từ Lương Trung Thư nơi này được chuyện, thế là hắn liền đem tâm tư chuyển dời đến trong lao. Tại kia đại lao bên trong, có hai cái tiết cấp, phân biệt gọi 'Thiết tí cánh tay' Thái phúc cùng 'Một cành hoa' Thái khánh. Hai cái này tiết cấp còn là một đôi huynh đệ, gia cảnh cũng không giàu có. Thế là Lý Cố chính là nở một nụ cười đến, nghĩ đến vụng trộm giết chết Lô Tuấn Nghĩa ba người biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 219 : Mua Hung Giết Người

Nói lên cái này Đại Danh phủ Thái phúc Thái khánh hai huynh đệ đến, đối với người bình thường tới nói, chính là hai cái tiểu nhân vật. Dù sao đây chẳng qua là hai cái nhỏ ngực tốt kiếm đao phù mà thôi, dân chúng tầm thường gặp bọn họ không đến, mà có thể hưởng thụ được hai bọn họ phục vụ, cùng tất cả đều lên Tây Thiên. Cho nên bình thường cũng sẽ không có người chú ý hoặc là tìm bên trên bọn hắn, nhưng hôm nay, lại là có chút khác biệt.

Tần Ngao Thiên tại tiếp quản Đại Danh phủ về sau liền lập tức hành động, cùng Thời Thiên phân làm hai lộ ra phát. Mình đi trước trong đại lao đi xem một chút ba người kia, sẽ cùng trò chuyện một phen. Mà Thời Thiên thì là bị Tần Ngao Thiên phái đến kia hai cái tiết cấp Thái phúc Thái khánh trong nhà đi trốn, Tần Ngao Thiên tin tưởng, hẳn nhất định sẽ tìm tới sơ hở. Bởi vì hắn tin tưởng Lý Cố làm người, là cái mồi nhử tiểu nhân, đã Lương Trung Thư không còn dự định giết Lô Tuấn Nghĩa, vậy hẳn là nhất định sẽ tìm hai cái này tiết cấp đến vì hắn làm việc.

Tần Ngao Thiên quả nhiên không có đoán sai, kia tiểu nhân Lý Cố quả nhiên là trước đến tìm kiếm Thái thị huynh đệ trợ giúp. Chỉ gặp hắn tại Thái khánh mở cửa hạ bị dẫn vào trong nhà, mà đã sớm mai phục núp kỹ Thời Thiên lúc này cũng là cẩn thận lại dựng lên lỗ tai tới. Trong phòng còn lại ba người tự nhiên là không biết Thời Thiên tồn tại, thế là liền bắt đầu tự bên trên lời nói tới.

Chỉ nghe Thái Phúc Suất hỏi trước "Không biết Lý chủ quản đến huynh đệ của ta chỗ, là không biết có chuyện gì a?" Câu này Lý chủ quản tự nhiên là tại châm chọc Lý Cố, toàn bộ Đại Danh phủ người nào không biết cái này lòng lang dạ thú Lý Cố vu hãm hắn gia chủ người Lưu viên ngoại, về sau mình lại mưu nhà hắn tài sản, chiếm lấy nương tử của hắn, cùng loại người này trò chuyện, Thái phúc đều cảm thấy là đang lãng phí thời gian của mình.

Bất quá Lý Cố vẫn không để ý tới Thái phúc châm chọc, mà là cười đối với hai người nói "Hai vị tiết cấp đại nhân, thực không dám giấu giếm, Lý mỗ lần này đến đây, là có một trận phú quý, đưa cho hai vị." Nghe xong lời này, kia Thái khánh chính là trực tiếp đứng dậy hỏi "Không biết Lý chủ quản nói tới, là cái gì phú quý?" Liền ngay cả bên cạnh Thái phúc cũng là hai mắt nhìn chăm chăm kia Lý Cố.

Lý Cố đem hai người biểu lộ nhìn ở trong mắt, trong lòng thì là không ngừng mà cười lạnh nói "Hừ hừ, trước đó còn trang thanh cao gì, ta nhìn đều là cùng ta mặt hàng." Bất quá trong lòng nghĩ như vậy, Lý Cố ở trên mặt lại là cũng không có chút nào vẻ khinh miệt, mà là cẩn thận thần bí nói "Hai vị đại nhân, chỉ cần tối nay tại trong đại lao đem kia Lô Tuấn Nghĩa ba người cho vụng trộm giết chết, vậy liền đại công cáo thành, đến lúc đó nhờ trong tay người cái này năm mươi lượng vàng, liền tất cả đều là hai vị đại nhân."

Nói xong lời này, Lý Cố bắt đầu từ tiền trong tay của mình trong túi lấy ra một thỏi to lớn vàng tới quay trên bàn. Thái khánh sống gần nửa đời cũng chưa từng thấy qua nhiều như vậy tiền, kém chút liền muốn cầm giữ không được, bất quá huynh trưởng không nói gì, hắn cũng không có làm ra bất kỳ động tác

gi, toàn nghe huynh trưởng ý tứ.

Thái phúc mặc dù thấy được cái này vàng về sau cũng là trong lòng giật mình, bắt quá lại là đối Lý Cố cả giận nói "Người không thấy kia chính sảnh giới thạch trên có khắc 'Hạ dân dễ ngược, trời xanh khó lừa' ? Người làm được kia trái lương tâm hoạt động ta không biết, người lại chiếm nhà hán tư trạch, chiếm đoạt vợ của hán, bây giờ đem cái này năm mươi lượng vàng cùng huynh đệ của ta hai người, để cho chúng ta kết liễu hán. Ngày sau xá hình quan xuống tới tuần tra, chúng ta nhưng ăn không nổi bụng này kiện cáo!"

Lý Cố gặp Thái phúc như vậy sinh khí, cũng không có để ở trong lòng, lại tiến lên một bước cười nói "Tiết cấp đại nhân là ngại ít, kia tiểu nhân liền lại thêm vào năm mươi lượng." Thái phúc cả giận nói "Lý Cố, người cắt mèo con đuôi trộn lẫn mèo con con, cái này Đại Danh phù có to như vậy thanh danh Lư viên ngoại tính mệnh, cũng chỉ giá trị cái này một trăm lượng vàng? Người nếu thật muốn lấy tính mệnh, không phải ta lừa người, chỉ muốn xuất ra năm trăm lượng vàng cùng ta, ta liền bảo người được chuyển."

Lý Cố nghe này đại hỉ, đem trên người mình túi tiền một mạch đều đưa cho Thái phúc đạo "Vàng có ở chỗ này, liền đều đưa cho tiết cấp. Chỉ cần đêm nay được chuyển liền có thể" Thái phúc thu vàng, giao cho Thái khánh, liền đối với Lý Cố nhỏ giọng nói "Sáng mai đến đây khiêng thi" Lý Cố nghe được lời này, liền chúc mừng bái biệt Thái thị huynh đệ, đi về nhà.

Lý Cố rời đi về sau, Thái khánh liền đem những cái kia vàng lấy ra ngoài từng cái từng cái xem xét, đồng thời còn hỏi Thái phúc đạo "Huynh trưởng, chẳng lẽ người thật muốn lấy kia Lư viên ngoại tính mệnh sao? Kia Lư viên ngoại thể nhưng là người tốt a, hai người chúng ta xưa nay không đều là rất kính ngưỡng hán sao?" Thái phúc nghe được lời này một chút thâm trầm, không có lên tiếng.

Về sau Thái khánh lại là hỏi "Bắt quá huynh trưởng, cái này trong đại lao nhưng là có ba người đâu, hai người chúng ta chẳng lẽ đều muốn giết sao?" Nghe Thái khánh hỏi như vậy, Thái phúc chính là đưa tay vỗ một cái Thái khánh nói ". Người cái tên này, thật đúng là muốn đối Lư viên ngoại bắt lợi hay sao?" Nghe lời này đầu, kia vừa muốn hiện thân Thời Thiên cùng Thái khánh tất cả giật mình, mà Thời Thiên cũng là tạm thời lại trước ổn định thân hình, không có hiện thân.

Thái phúc biết được Thái khánh nghi hoặc, tại chính là nói "Chúng ta có thể dùng hán Lý Cố những này vàng đến vì Lư viên ngoại trên dưới chuẩn bị một phen, cũng miễn cho Lư viên ngoại thụ nhiều khổ a" Thái khánh nghe xong liền trực khiêu huynh trưởng anh minh.

Lúc này Thái gia đại môn lại bị người cho đẩy ra, vừa muốn hiện thân Thời Thiên lại lần nữa ngồi xuống lần trốn đi. Chỉ gặp người kia ngày thường mười phần duyên dáng, mi thanh mục tú còn người mặc cẩm bào, sau lưng còn đi theo một cái tùy tùng cách ăn mặc người. Thái phúc tự nhiên chưa từng thấy qua người này, thế là liền hỏi hướng người kia nói "Quan nhân là người phương nào, tới đây có gì muốn làm?"

Người kia nói "Có thể mượn một bước nói chuyện?" Thái phúc gật đầu, liền đem người kia đưa vào đến trong phòng, cũng để Thái khánh tiến đến đem lón cửa đóng lại. Lúc này người kia mới nói "Tiết cấp đừng phải kinh ngạc, tại hạ chính là Thương Châu nhân sĩ, họ Sài tên tiến, Đại Chu Hoàng đế dòng chính tử tôn, tên hiệu 'Con lóc nhỏ' chính là. Vài ngày trước bị gian thần hãm hại, may mắn được Lương Sơn hảo hán tương trợ mới lấy thoát thân, hiện vì Lương Sơn phía trên một vị đầu lĩnh "

Thái phúc nghe Sài Tiến đại danh về sau chính là bái nói ". Nguyên lai là ca ca, không biết cùi đại quan nhân đến tiểu nhân đây là không biết có chuyện gì?" Sài Tiến thì là nói "Sài mỗ được Tống Giang ca ca tướng lệnh, do đó đến đây trong thành tìm hiểu Lư viên ngoại tin tức. Hai vị chính là tiết cấp, liền còn hi vọng hai vị tại trong lao đối Lư viên ngoại chiếu cố nhiều hơn, không được khiến người khác làm hại tính mệnh."

Nói xong, Sài Tiến bắt đầu từ bên cạnh cái kia tùy tùng ăn mặc người trong tay cầm qua một bao hoàng kim nói "Nơi này là hoàng kim một ngàn lượng, làm phiền hai vị tiết cấp phí tâm." Thái thị huynh đệ gấp lại có hoàng kim đưa tiền, liền lại mừng rỡ không thôi, dù sao hai người đều là tiểu nhân vật, chưa từng thấy qua nhiều như vậy tiền tài, có điều thất thố cũng là không thể tránh được.

Bắt quá hai người rất nhanh liền thu hồi ánh mắt đến, Thái phúc lại nói với Sài Tiến "Không đối gạt cùi đại quan nhân, trước đó kia tiểu nhân Lý Cố còn từng tới đây ở giữa muốn huynh đệ của ta hai người lấy Lư viên ngoại tính mệnh đâu, đây chính là hán chỗ cầm tiền tài" Sài Tiến nhìn sau cười hỏi "Cái kia không biết tiết cấp dự định như thế nào?"

Thái phúc nghe xong thì là cười nói "Vay dĩ nhiên là phải dùng hán Lý Cố đưa tới tiền tại trong lao vì viên ngoại chuẩn bị một phen, miễn cho để Lư viên ngoại chịu khổ a" nghe được Thái phúc lời này, Sài Tiến cùng kia tùy tùng đều là cười ha ha, về sau chính là nói "Như thế thuận tiện, chỉ là không biết huynh đệ của ta hai người có thể trước tiên ở tiết cấp trong nhà tạm nghỉ, dù sao hiện ở trong thành chính là thời kì phi thường, bằng vào ta các loại thân phận cũng không tốt quá mức rêu rao "

Thái phúc liền là nói ". Không biết vị này là?" Nghe được Thái phúc đặt câu hỏi, kia tùy tùng cách ăn mặc người chính là nói "Tại hạ Đái Tông, người xưng 'Thần Hành Thái Bảo', gặp qua hai vị tiết cấp "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220 : Tốc Độ Tranh Đấu

Thái phúc cùng Thái khánh hai người đang nghe được Đái Tông tự giới thiệu về sau cũng đều là đối thi cái lễ, về sau ngay tại mấy người vừa muốn dàn xếp lại thời điểm, Đái Tông lại là mở miệng hỏi "Không biết hai vị tiết cấp trong nhà nhưng có người ngoài?" Nghe được lời này Thái phúc hai người nghi hoặc khó hiểu nói "Tiểu nhân trong nhà chỉ có huynh đệ của ta hai người, chưa từng lại có những người khác, Đái Tông huynh đệ gì có vấn đề này a?"

Nghe đến đó, Thời Thiên liền biết bại lộ, thế là ngay tại Thái phúc trả lời xong Đái Tông về sau liền lập tức nhảy cửa sổ mà chạy. Đái Tông gặp Thời Thiên hiện thân đảo tẩu, cũng không đoái hoài tới lại giải thích cái gì, chỉ giờ chân lên đến liền hướng Thời Thiên đuổi theo. Mà nhìn thấy hai người như vậy động tác, trong phòng ba người cũng là hiểu rõ tới, chỉ sợ trước đó tại trong phòng này liền đã có người mai phục, chỉ là không biết kia là người phương nào, mai phục cùng này cần làm chuyện gì, bất quá những này đều chỉ có thể chờ đợi Đái Tông đem người kia bắt trở lại về sau mới có thể biết.

Thời Thiên trong phòng nghe Đái Tông tự báo tính danh về sau liền đã âm thầm cảm thấy không ổn, quả nhiên, mình tồn tại hay là bị kia Đái Tông chỗ chú ý tới. Kỳ thật đối với Đái Tông, Thời Thiên còn là có một cỗ khác tâm tư. Kia cũng là bởi vì lần trước tại Đãng Châu thời điểm chính mình là chậm Đái Tông một bước, này mới khiến Tôn Lập một đám lên Lương Sơn, cuối cùng còn trọng thương Thiên ca.

Đối với cái này Thời Thiên một mực nhớ nhưng trong lòng, đồng thời trong lòng cũng chờ đợi có thể lại có cơ hội có thể cùng cái này 'Thần Hành Thái Bảo' nhất quyết cao thấp, chỉ là hãn không nghĩ tới, cơ hội này vậy mà đến nhanh như vậy. Thời Thiên xông ra Thái thị huynh đệ trong nhà về sau chính là không có chút nào dừng lại, toàn lực đi nhanh, đồng thời còn tại đi ra ngoài chạy mấy bước về sau liền phi thân đến phòng trên mái hiên hành tẩu.

Đái Tông mặc dù được xưng 'Thần Hành Thái Bảo' mà lại lại có thể tiến triển cực nhanh, nhưng kia cũng phải cần phù chú. Hiện tại thời gian cấp bách không kịp thi triển phù chú, mà lại nơi đây là ở trong thành, nhân khẩu dày đặc, dù cho mình thi triển phù chú chỉ sợ cũng rất khó có thể truy đến lúc đó dòi, thế là Đái Tông liền đành phải theo dựa vào hai chân của mình đuổi theo lấy vượt nóc bằng tường Thời Thiên.

Cũng không thi triển phù chú Đái Tông lại thật không phải là đối thủ của Thời Thiên, chỉ có thể ở dưới mái hiên đi theo Thời Thiên chạy tới chạy lui. Mà Thời Thiên lại là có thể tại trên mái hiên tùy ý nhảy vọt đến phòng của hãn đình trên mái hiên, để Đái Tông đành phải hoảng hốt đối đường truy kích. Dạng này tới tới lui lui mấy lần về sau, Đái Tông rốt cục lại không có thể lực, đành phải trở nhìn dần dần đi đi xa Thời Thiên bóng lưng một mình thờ.

Lúc này Thời Thiên rốt cục xem như chiến thắng một lần Đái Tông, trong lòng vô cùng kích động, tại vùng thoát khỏi mở Đái Tông về sau liền cực nhanh hướng Tàn Ngao Thiên nơi đó tiến đến. Mà Đái Tông thì là tại thở phào về sau chính là kéo lấy mỗi một thân thể quay trở về Thái thị huynh đệ trong nhà. Sài Tiến bọn người nhìn thấy Đái Tông trở về, liền vội vàng dò hỏi "Thế nào? Người bắt đã tới chưa?"

Nhìn xem trong phòng ba người kia chờ đợi ánh mắt, Đái Tông đành phải cúi đầu xuống lắc lắc. Gặp Đái Tông vậy mà không có đem bắt được người, ba người tất cả giật mình, về sau Sài Tiến chính là đối Thái phúc hai người nói "Đã dạng này vậy ta hai người lại lưu ở chỗ này liền không an toàn, còn xin hai vị không nên quên trước đó đáp ứng Sài mỗ sự tình, hảo hảo chiếu cố Lư viên ngoại, ta hai người cái này liền nên rời đi trước, gặp lại "

Về sau Sài Tiến chính là cùng Đái Tông cùng rời đi Thái thị huynh đệ nhà, bên trên bên ngoài đi tìm cư trú chỗ. Tại Sài Tiến hai người rời đi về sau Thái khánh thì là sốt ruột phải hỏi hướng Thái phúc đạo "Huynh trưởng, làm sao bây giờ a? Cũng không biết kia là người phương nào, lại là vì sao muốn trốn ở trong nhà của chúng ta. Vậy chúng ta trước đó nói chuyện chẳng phải đều bị hãn đã nghe chưa?"

Thái phúc nghe xong trong lòng cũng là lo lắng không thôi, nhưng lại vô kế khả thi, dù sao mình ngay cả người kia dáng dấp ra sao đều không có thấy rõ, lại như thế nào làm chuẩn bị đầu. Hết thảy cũng chỉ phải nghe theo mệnh trời, hi vọng đây chẳng qua là cái bình thường mao tặc mà thôi, cũng không nghe thấy cái gì, cũng sẽ không đem mình hai người hôm nay hội kiến Lương Sơn tặc nhân sự tình cho nói ra thuận tiện.

Về sau Thái phúc lại là nhủ mảy tại thầm nghĩ nói "Mấy cái này Lương Sơn nghĩa sĩ, nói đến đều thật là dễ nghe, chỉ khi nào gặp gỡ chuyện vậy mà như vậy uất ức, chưa đuổi kịp người không nói trước, vậy mà liền như thế vứt bỏ huynh đệ mình tại không để ý, liền chạy như vậy. Như thế nhìn tới vẫn là cái thiên kiếp này đạo trường hán tử kia cùng Tiểu Át ca mới là thật nam nhi tốt, chỉ là đáng tiếc a."

Về sau Thái phúc suy nghĩ một chút, chính là đối Thái khánh nói "Đi, chúng ta cái này đi trong đại lao đem số tiền này bỏ ra, vì Lư viên ngoại ba người chuẩn bị một phen, cũng tiết kiệm bị người tố giác, tiền tài lại không dùng." Thái khánh trùng điệp gật gật đầu, về sau chính là thuận theo huynh trưởng cùng nhau đi kia đại lao.

Lúc này khi đó dòi cũng đã chạy tới trong đại lao, đang muốn hướng Tàn Ngao Thiên báo cáo trước đó mình thấy thời điểm, gặp Tàn Ngao Thiên chân chính thăm vấn lấy Lô Tuấn Nghĩa ba người, thế là liền ngừng chờ ở bên ngoài đợi. Chỉ nghe Tàn Ngao Thiên đem Lô Tuấn Nghĩa ba người đều mở trời mở, đồng thời vì ba người đổi lại quần áo sạch sẽ về sau vừa chuẩn chuẩn bị ghé dài, đợi ba người ngồi xuống về sau lúc này mới bắt đầu hỏi thăm.

Đối với Tàn Ngao Thiên như vậy lễ ngộ, Lô Tuấn Nghĩa ba người đều là trong lòng còn có cảm kích, Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh ngược lại cũng dễ nói, dù sao mình là bị người hãm hại chỗ đến. Nhưng Thạch Tú lại khác biệt, hãn là Lương Sơn trận doanh, là cùng Tàn Ngao Thiên chỗ đối địch, mà lại tại tháng trước rằng núi phục kích bên trong mình lại chặt Tàn Ngao Thiên không biết bao nhiêu đao, gây nên trọng thương.

Tàn Ngao Thiên liền xem như giết mình, mình cũng là không chỗ phàn nàn, nhưng hết lần này tới lần khác Tàn Ngao Thiên cũng không có làm như vậy, mà là đối với mình cùng người khác không khác nhau chút nào, cái này để Thạch Tú cảm giác rất là mâu thuẫn. Tàn Ngao Thiên cũng không để ý tới cảm xúc phức tạp Thạch Tú, mà là hỏi hướng Lô Tuấn Nghĩa nói ". Lư viên ngoại đại danh, Tàn mỗ sớm có nghe thấy, Tàn mỗ cũng tin tưởng, Lư viên ngoại nhất định là bị người hãm hại bố trí. Liền còn xin viên ngoại đem việc này trải qua tất cả đều nói cùng Tàn mỗ nghe, Tàn mỗ chắc chắn còn viên ngoại một cái trong sạch."

Nghe Tàn Ngao Thiên nói như vậy, Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh đều là kích động không thôi, Lô Tuấn Nghĩa càng là hô to Tàn Ngao Thiên nhân nghĩa. Về sau bắt đầu từ ngày đó gặp được Tường Kính Bùi Tuyên chỗ giả trang thầy bói đến mình phủ thượng đoán mệnh bắt đầu nói về, một mực giảng

đến mình bị bắt vào tù. Tần Ngao Thiên mặc dù đối với cái này đoạn kịch bản cảm thấy quen thuộc, bất quá cũng vẫn kiên nhẫn đem Lô Tuấn Nghĩa toàn bộ giảng xong sau mới phát biểu ngôn luận nói.

"Kia hai cái thầy bói đều là Lương Sơn bên trên đầu lĩnh, xuống núi chính là vì lừa gạt viên ngoại lên núi, ta nói đúng không không đúng?" Tần Ngao Thiên lời này cũng không hỏi Lô Tuấn Nghĩa, mà là hỏi hướng kia bên cạnh Thạch Tú, dù sao hắn là Lương Sơn bên trên đầu lĩnh, cho nên đối với cái này Tổng Giang sở dụng mưu kế mình vẫn là phải để hắn từ này mình thừa nhận.

Quả nhiên, nghe được Tần Ngao Thiên tra hỏi, Thạch Tú trả lời "Không tệ, kia hai cái thầy bói đều là ta lương sơn đầu lĩnh, mục đích đúng là vì đem Lư viên ngoại lừa gạt núi đi lại đi chiêu hàng. Thế nhưng chỉ thế thôi, chúng ta cũng không nghĩ tới, sự tình sẽ phát triển cho tới bây giờ loại tình trạng này. Nhắc tới cũng là thẹn với Lư viên ngoại."

Nghe Thạch Tú nói như vậy, Lô Tuấn Nghĩa cũng là cảm kích nói ". Không quá thạch tú huynh đệ cùng Tổng đầu lĩnh, dù sao chuyện đột nhiên xảy ra, ai cũng chưa từng gặp phải. Hướng chỉ Thạch Tú huynh đệ người còn đối Lô mỗ liễu mình cứu giúp, Lô mỗ vô cùng cảm kích." Tần Ngao Thiên nhìn xem cùng chung chí hướng Lô Tuấn Nghĩa cùng Thạch Tú hai người, liền cười lạnh nói "Không nghĩ tới, người đương thực sự tin tưởng kia Tổng Giang chuyện ma quỷ, đây hết thầy đều là ngoài ý muốn?"

Nghe được Tần Ngao Thiên như vậy ngữ khí, Lô Tuấn Nghĩa cùng Thạch Tú Yên Thanh ba người đều là mở to hai mắt nhìn, không biết Tần Ngao Thiên vì sao nói ra lời này.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 221: Bắt Lý Cố

Lúc này trong phòng giam đột nhiên bầu không khí có chút ngưng trọng, bởi vì Tần Ngao Thiên để ba người này ở trong lòng đều xuất hiện một cái nghi vấn, đây hết thầy thật đều chỉ là ngoài ý muốn sao? Thời Thiên gặp lúc này bầu không khí yên tĩnh, liền tiến lên hướng Tần Ngao Thiên báo cáo "Thiên ca, ta dựa theo người phân phó, trốn ở Thái Phúc Thái Khánh trong nhà, quả nhiên nhận được tin tức."

Tần Ngao Thiên nghe xong cười to nói "Ha ha, tốt, nói một chút, là tin tức gì" Thời Thiên nghe xong vô ý thức nhìn đối diện Lô Tuấn Nghĩa ba người một chút, về sau chính là nghe Tần Ngao Thiên nói "Yên tâm, Lư viên ngoại bọn hắn không là người ngoài, có cái gì người cứ yên tâm nói là được." Thời Thiên ôm quyền trở về câu là, về sau liền đem mình trốn ở Thái Phúc Thái Khánh trong nhà tuần tự nhìn thấy Lý Cố cùng Sài Tiến tiến đến đưa tiền cùng chỗ phân phó sự tình đều nói hướng Tần Ngao Thiên chi tiết nói ra.

Nghe được kia Lý Cố chẳng những chiếm đoạt gia sản của mình cùng lão bà về sau, lại còn dùng tiền đến mua hung lấy tính mạng mình, Lô Tuấn Nghĩa quả nhiên là khí vô cùng. Mà Thạch Tú đang nghe Tổng Giang phái Sài Tiến đến đây bảo đảm Lô Tuấn Nghĩa tính mệnh, chính là nói "Viên ngoại người nhìn, ta liền nói Tổng Giang ca ca là sẽ quản chú ý chúng ta đi." Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh nghe xong cũng là liên tục gật đầu.

Tần Ngao Thiên lại là nở nụ cười gần, về sau chính là nói "Đến cùng sự tình như thế nào, các người chẳng mấy chốc sẽ biết được" về sau chính là cùng Thời Thiên cùng đi ra nhà tù, tiến đến tìm kia Thái Phúc Thái Khánh hai huynh đệ đi. Mà tại Tần Ngao Thiên rời đi về sau, Thạch Tú thì là dùng chỉ có mình nghe được thanh âm nhỏ giọng thăm thì nói ". Cái này nhất định là ngoài ý muốn, Tần Ngao Thiên hắn đã nói sai "

Lúc này kia Thái Phúc Thái Khánh hai người cũng mới vừa tới đại lao, chính xuất ra tiền đến phân cùng mọi người lúc, chính là nhìn thấy đến đây Tần Ngao Thiên cùng Thời Thiên hai người, lập tức liền đem tiền trong tay tài thu vào. Bất quá Tần Ngao Thiên cũng không có chú ý hai người những này tiểu động tác, mà là nói thẳng "Hai người các người, theo ta đến nơi này, những người khác không được đi theo "

Gặp Tần Ngao Thiên muốn đem mình cùng những ngục tốt khác tách ra tra hỏi, Thái Phúc hai người còn tưởng rằng Tần Ngao Thiên chỉ là muốn một mình chiếm hữu tiền trong tay của mình tài đâu, thế là liền cũng không có coi ra gì, dù sao hai người có hai bao vàng đâu, thế là hai người liền giống như vô sự theo Tần Ngao Thiên hai người đi trước mặt không trong phòng giam.

Nhưng đáng sau khi tới, Tần Ngao Thiên chính là trực tiếp mở miệng hỏi "Thái Phúc Thái Khánh, các người có biết tội?" Nghe Tần Ngao Thiên đột nhiên hỏi lời này, hai người đều cảm thấy mơ mơ hồ hồ địa, bất quá từng trải quan trường đã lâu Thái Phúc vẫn là mang theo Thái Khánh cùng một chỗ quỳ xuống đối Tần Ngao Thiên ôm quyền nói "Bẩm đại nhân, tha thứ tiểu nhân ngu dốt, không biết huynh đệ của ta hai người chỗ phạm chuyện gì?"

Tần Ngao Thiên gặp Thái Phúc hai người vẫn còn giả bộ tội, chính là nói "Hai người các người trước sau thu Lý Cố cùng Lương Sơn Sài Tiến vàng, làm ta không biết sao?" Thái Phúc hai người nghe Tần Ngao Thiên lời này đều là kinh hãi, liền vội vàng dập đầu nhận lầm, đồng thời trong lòng nghi hoặc vì sao Tần Ngao Thiên sẽ biết được việc này. Lúc này Tần Ngao Thiên liền đem Thời Thiên cho đưa vào đến, Thái Phúc hai người mặc dù không biết Thời Thiên, nhưng nhìn dáng người lại thêm Tần Ngao Thiên biết được việc này cũng đã suy đoán ra được, lúc này chiều theo chỉ trước đó mai phục tại trong nhà mình người kia.

Nghe đến đây, Thái Phúc hai người cũng là biết hôm nay mình là tránh không khỏi, tại chính là hướng Tàn Ngạo Thiên đập đầu nói ". Là tiểu nhân ngu muội, thu người khác tiền tài, còn cầu xin đại nhân tha huynh đệ của ta hai người một ngựa, tiểu nhân về sau tuyệt đối không còn dám phạm vào, còn xin đại nhân tha tiểu nhân một mạng a" Tàn Ngạo Thiên nhìn xem đem gạch đập đùng chút kêu vang hai người cười nói "Tốt, Tàn mỗ nể tình hai người các ngươi cũng không có bởi vì thu tiền tài mà làm chuyện xấu phân thượng trước hết tha hai người các ngươi, đồng thời cho hai người các ngươi một cái cơ hội lập công."

Nghe Tàn Ngạo Thiên chẳng những buông tha mình, còn muốn cho mình hai người một cái cơ hội lập công về sau Thái Phúc Thái Khánh đều là vui vẻ không thôi, vội vàng lại đối Tàn Ngạo Thiên cảm kích không thôi nói ". Cảm tạ đại nhân ân không giết, đại nhân ngươi yên tâm, có gì phản phò đại nhân ngài cứ nói đừng ngại, huynh đệ của ta hai người chắc chắn vì đại nhân làm tốt "

Tàn Ngạo Thiên nghe xong liền gật đầu nói "Ừm, tốt, ta sau đó phải hai người các ngươi cùng Thời Thiên cùng đi đến Lư viên ngoại phủ thượng đem kia mua hung giết người Lý Cố cho ta bắt cầm về" nghe Tàn Ngạo Thiên lại là hạ mệnh lệnh này, Thái Phúc cùng Thái Khánh đều là vui vẻ lĩnh mệnh, không có nửa điểm chần chờ, cũng không có chút nào bởi vì chính mình đã từng thu Lý Cố tiền tài mà trong lòng còn có thương hại.

Về sau Thái Phúc Thái Khánh hai người liền cùng Thời Thiên cùng một chỗ mang theo một chút nhân thủ chính là tiến về kia viên ngoại phủ thượng đi đuổi bắt Lý Cố đi. Lúc này Lý Cố đang cùng Giả thị nói "Ha ha, nương tử yên tâm, ta đã mua được kia hai cái ngục tốt, tối nay liền đi lấy kia Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh tính mệnh, chờ qua đêm nay, chúng ta về sau liền có thể yên tâm ngủ cái an giấc "

Ngay tại Lý Cố đắc ý thời điểm, Thời Thiên cùng Thái Phúc Thái Khánh bọn người cũng đã chạy tới Lý Cố phủ thượng, tại thông truyền qua đi, Lý Cố liền cười từ bên trong ra đón nói ". Ài nha ha ha, làm phiền hai vị tiết cấp đại nhân, vậy mà nhanh như vậy liền xong việc hơn nữa còn tự thân vì ta Lý Cố cho đưa trở về, phần nhân tình này ta Lý Cố nhận, ta cái này đi vì hai vị đại nhân lại lấy chút tiền tới."

Ngay tại Lý Cố lúc sắp đi, một mực không có lên tiếng Thời Thiên lại là tiến lên bắt lại Lý Cố nói ". Ta nhìn Lý chủ quản ngươi là trở về không được" còn không đợi Lý Cố kịp phản ứng thời điểm, Thái Phúc cùng Thái Khánh hai người cũng là tiến lên đem Lý Cố đường lui cho đoạn mất, về sau chính là cao giọng hô "Chúng ta phụng Vân Huy tướng quân chi mệnh, chuyên tới để truy nã Lý Cố, những người khác không cho phép ai có thể đều tránh ra cho ta."

Nghe được Thái Phúc lời này, kia Vương Đại Lý hai còn có Giả thị đều là mặt mũi tràn đầy vẻ kinh dị, nhưng lại không dám cản trở Thái Phúc bọn người, đành phải tro mắt nhìn Lý Cố bị người bắt đi. Lý Cố tại bị áp hướng đại lao trên đường thời điểm còn miệng đầy mắng Thái Phúc cùng Thái Khánh, nói bọn hán cầm tiền của mình còn không làm việc, lại đối đãi mình như vậy, chết không yên lành loại hình.

Thời Thiên nghe xong lại là tiến đến Lý Cố bên cạnh cười nói "Hắc hắc, Lý tổng quản, tướng quân nhà ta lần này bắt ngươi cũng là bởi vì ngươi có tự mình hối lộ ngục tốt hiềm nghi. Hiện đang nghe ngươi mình như thế một hô, cái này tội danh ngược lại là chứng thực a, Lý tổng quản ngươi như vậy không đánh đã khai, ngược lại là cho chúng ta đã giảm bớt đi rất nhiều phiền phức a, ha ha."

Nghe Thời Thiên nói như vậy, Lý Cố mặt như màu đất, chỉ kêu cứu mệnh. Nhưng ở chỗ này lại không còn có người có thể cứu hắn tính mạng, bởi vì Tàn Ngạo Thiên không phải như vậy tham ô mục nát người. Không bao lâu, Thời Thiên ba người liền đem hô to gọi nhỏ Lý Cố cho bắt giữ lấy đại lao đến, được đưa đến Tàn Ngạo Thiên sớm đã chuẩn bị xong không trong phòng giam.

Tại cái này không trong phòng giam Tàn Ngạo Thiên sau lưng, đặt vào một khối lớn bình phong, ngược lại là nhìn không còn đáng sợ như vậy, đồng thời cũng là hóa giải Lý Cố khẩn trương cảm giác. Thế nhưng là Lý Cố không biết là, tại khối kia lớn bình phong về sau, thì là đang ngồi Lô Tuấn Nghĩa Yên Thanh Thạch Tú ba người. Tàn Ngạo Thiên chính là muốn để ba người bọn họ cùng mình cùng một chỗ chứng kiến Tống Giang tiểu thủ đoạn.

Bất quá để cho an toàn, Tàn Ngạo Thiên vẫn là trước đó đang trung cầu ba người đồng ý về sau đem nó trói lại đồng thời đem miệng cho chắn, sợ bởi vì cảm xúc kích động mà ra thanh âm gì đến kinh hù dọa Lý Cố. Tại hết thấy đều chuẩn bị xong về sau, Tàn Ngạo Thiên lúc này mới bắt đầu thăm hỏi tới Lý Cố tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 222 : Thăm Vấn Lý Cố

Tàn Ngạo Thiên đang tra hỏi Lý Cố thời điểm, để Thời Thiên ba người đều là trở ra ngoài cửa đi trấn giữ, không được bỏ vào một người tới. Tại Thời Thiên ba người rời đi về sau, Lý Cố cái này mới phát giác được an tâm không ít, chỉ ít hiện tại hắn thấy, là cũng chỉ có hắn cùng Tàn Ngạo Thiên hai người mà thôi. Mà lại bây giờ tại Lý Cố trong lòng, Tàn Ngạo Thiên bắt mình đến cùng đơn giản chính là làm đáng một chút mà thôi, hết thấy cũng là vì tiền nha.

Thế nhưng là hắn lại là nghĩ sai, bởi vì Tàn Ngạo Thiên đi lên hỏi vấn đề thứ nhất chính là hỏi Lý Cố vì sao muốn vu hãm chủ nhân Lô Tuấn Nghĩa cấu kết Lương Sơn tặc nhân. Lý Cố nghe xong chỉ cảm thấy mình tính toán nhỏ nhặt đánh nhầm, thế là liền kinh hoàng nói "Kia, tại hắn Lô Tuấn Nghĩa thư phòng trên vách tường không phải đều viết 'Lô Tuấn Nghĩa phản' đó sao, đại nhân ngươi lại vì sao đến hỏi tiểu nhân bức này mọi người đều biết sự tình."

Tần Ngao Thiên nghe xong lại là tràn ngập thâm ý cười nói "A, mọi người đều biết a" nhìn xem Tần Ngao Thiên trên mặt tươi cười đến về sau, Lý Cố cũng là không tự giác cười theo. Nhưng lúc này Tần Ngao Thiên lại là đột nhiên trở mặt nói ". Đã là mọi người đều biết người vì sao lúc trước không có phát hiện, mà là tại từ Lương Sơn sau khi quay về mới phát hiện, là có người hay không cùng người nói cái gì?"

Nghe được Tần Ngao Thiên nhắc nhở, Lý Cố chính là vội vàng tiếp tra nói ". Là kia Lương Sơn phía trên đầu lĩnh cùng tiểu nhân nói" nghe Lý Cố nói như vậy về sau, tại kia bình phong về sau Lô Tuấn Nghĩa ba người đều là sửng sốt, trong đó tự nhiên là lấy Thạch Tú càng thêm kinh ngạc. Về sau liền lại vênh tai tới nghe kia Lý Cố lời kể tiếp.

Tần Ngao Thiên thì là thừa thắng xông lên mà hỏi thăm "Người kia kêu cái gì, lại muốn nói với người thứ gì, nhanh chỉ tiết đưa tới." Lý Cố bị Tần Ngao Thiên khí thế hù dọa đến, thế là liền lắp bắp nói "Là cái kia gọi Mục Hoảng đầu lĩnh, chính là hắn." Mục Hoảng? Lúc này ở Thạch Tú trong lòng thì là hỏi tướng lại Mục Hoảng tám kia làm chính mình sinh khí mặt đến "Hắn đều cùng người nói cái gì?" Tần Ngao Thiên lại tiếp tục hỏi.

"Hắn, hắn đem trên người của ta tất cả tiền đều cầm đi, về sau đáp ứng thả ta một con đường sống, đồng thời tại thả ta trước đó còn nói Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh đều đã là trên núi đại vương, lần này tiến về Lương Sơn chính là vì đem chúng ta cho đưa lên sung quân. Chính là hắn sợ ta không tin, còn hướng ta giải thích kia thư phòng trên vách tường viết giấu đầu thơ hàm nghĩa. Nếu không phải như thế, tiểu nhân nào dám nói ra lời này đến a "

Đang nghe được Lý Cố đem việc này nói sau khi đi ra, Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh đều là biết vì sao cái này Lý Cố vừa về đến liền vu hãm mình cấu kết Lương Sơn tặc nhân, nguyên lai đây hết thảy đều là kia Lương Sơn Tổng Giang chỗ tính toán kỹ. Mà cùng lúc đó tại Lô Tuấn Nghĩa bên cạnh Thạch Tú lại là mặt mũi tràn đầy kinh sợ, hiện tại hắn rốt cục biết vì cái gì ngày đó Tổng Giang không có phái mình cùng Dương Hùng xuống núi phục kích Lô Tuấn Nghĩa, chỉ sợ sẽ là vì giữ bí mật.

Suy nghĩ cẩn thận cái kia thiên hạ núi phục kích Lô Tuấn Nghĩa Mục Hoảng bọn người là Tổng Giang tâm phúc a, xem ra đây hết thảy đều là Tổng Giang chỗ tính toán kỹ. Hắn đầu tiên là phái người đến Lư viên ngoại phủ thượng lưu lại giấu đầu thơ phản, lừa gạt Lô Tuấn Nghĩa tiến đến Lương Sơn, tái thiết kế đem nó bắt lấy lưu ở trên núi nghỉ ngơi mấy ngày, đồng thời lại cáo tri quân gia của hắn nói Lô Tuấn Nghĩa đã phản, để cho quân gia trở về báo quan.

Dạng này nếu là Lô Tuấn Nghĩa tại Lương Sơn không có đáp ứng Tổng Giang nhập bọn về sau trở về Đại Danh phủ thời điểm tất nhiên sẽ bị lấy phản tặc chi danh bắt cầm, về sau Tổng Giang hắn lại hưng binh cứu viện, dạng này liền có thể thuận lý thành chương thu phục Lô Tuấn Nghĩa. Hừ, thật đúng là đánh cho một tay tính toán thật hay. Tại Tần Ngao Thiên bức hỏi xảy ra sự tình ngọn nguồn về sau, tại kia sau tám bình phong ba người đều là thấy rõ Tổng Giang sáo lộ.

Nghe đến đó Tần Ngao Thiên cũng là tin tưởng hết thảy đều đã chân tướng rõ ràng, tại chính là cuối cùng tổng kết nói ". Cho nên người Lý Cố liền đối tặc nhân lời nói tin là thật, sau đó liền chiếm đoạt nhà hắn tài sản cùng thế tử, mà lại hiện tại còn muốn mua hung giết người. Lý Cố a, người còn tính là người sao? Người tới, đem Lý Cố đánh cho ta vào tử lao, tại sau ba ngày xử trảm."

Nghe được Tần Ngao Thiên sau khi phân phó, chờ ở bên ngoài Thời Thiên cùng Thái phúc Thái khánh lập tức liền xông vào trong phòng giam đem Lý Cố cho mang đi, kéo vào tử lao. Mà kia Lý Cố đang bị bắt đi thời điểm còn không ngừng hét to cầu xin tha thứ, chỉ là lại không có người nghe chuyện hoang đường của hắn. Giống hắn như vậy vong ân phụ nghĩa nô bộc, quả thực là chết không có gì đáng tiếc.

Tại Thời Thiên ba người đem Lý Cố dẫn đi về sau, Tần Ngao Thiên chính là đi tới kia bình phong về sau vì Lô Tuấn Nghĩa ba người cho lòng ra trời buộc. Lô Tuấn Nghĩa trước hết nhất kịp phản ứng, ở trên người dây thừng bị Tần Ngao Thiên giải khai về sau chính là lập tức đối Tần Ngao thiên hạ quỳ lạy nói ". Lô mỗ tạ Tần tướng quân vì ta chứng minh trong sạch, Tần tướng quân đại ân đại đức, Lô Tuấn Nghĩa suốt đời khó quên!"

Về sau chính là muốn đối Tần Ngao Thiên dập đầu tạ ơn, Tần Ngao Thiên vội vàng đem Lô Tuấn Nghĩa ngăn lại đồng thời nói "Viên ngoại không được, viên ngoại không được a, chuyện thế này đều là Tần mỗ chỗ chức trách, phải làm. Chỉ là Tần mỗ còn có một chuyện nghĩ mời viên ngoại hỗ trợ." Lô Tuấn Nghĩa nghe xong vỗ ngực nói "Tần tướng quân có việc chỉ cần phân phó liền có thể, Lô mỗ tuyệt sẽ không nhàn nửa cái lông mày."

Tần Ngao Thiên cười nhìn một chút Lô Tuấn Nghĩa sau lưng Thạch Tú, chính là nói "Đối với việc này Thạch Tú huynh đệ nghĩ đến nhất định là không biết được nội tình, cho nên còn xin Lư viên ngoại không muốn đem Thạch Tú huynh đệ cũng cho ghi hận bên trên." Nghe Tần Ngao Thiên kiểu nói này, Lô Tuấn Nghĩa nghĩ lại Thạch Tú trước đó vì cứu mình lúc liều mạng cùng mấy ngày nay ở chung, chính là nói "Đây là tự nhiên, đối với Thạch Tú huynh đệ Lô mỗ vẫn còn tin được, tin tưởng hắn sẽ không giống kia Tổng Giang như vậy âm hiểm xảo trá, mặt dày vô si."

Nghe Lô Tuấn Nghĩa nói như vậy về sau, Thạch Tú cảm giác rõ ràng đã khá nhiều, về sau chính là hướng Tần Ngao Thiên ném một cái ánh mắt cảm kích. Về sau Tần Ngao Thiên lại là nói "Còn có một chuyện, dưới mắt kia Lương Sơn tặc người đại quân đã mở đến Đại Danh phủ phụ cận, Tần mỗ nghĩ mời viên ngoại ngài cũng tham dự vào thành phòng bên trong, theo chúng ta cùng một chỗ chống cự tặc nhân."

Nghe Tần Ngao Thiên nói lên ngoài thành Lương Sơn tặc nhân đến, Lô Tuấn Nghĩa khí liền không đánh một chỗ đến, chỉ gấp cần rằng nghiêng lợi nói "Kia Lương Sơn Tổng Giang làm hại Lô mỗ thân bại danh liệt, dù cho Tần tướng quân không nói, Lô mỗ cũng muốn đi tìm hắn báo thù đâu" Tần Ngao Thiên nói "Vậy thì tốt rồi, vậy liền còn phải làm phiền viên ngoại mấy vị tạm thời trước tiên ở cái này trong đại lao ẩn tàng hơn mấy ngày, ta tốt thiết kế đem kia Tổng Giang một đám cho đưa vào thành tới."

Nghe được Tần Ngao Thiên an bài, Lô Tuấn Nghĩa tự nhiên là không có cái gì nghi ngại, mà thân là Lương Sơn một viên Thạch Tú thì là có chút tiến thoái lưỡng nan. Bởi vì một phương diện hắn đối Tổng Giang như vậy tính toán cùng cách làm chỉ cảm thấy trên mặt không ánh sáng, giống Tổng Giang người kiểu này căn bản không xứng đáng nam tử hán. Nhưng mặt khác, mình dù sao vẫn là Lương Sơn người, không thể lấy mắt nhìn Tần Ngao Thiên mấy người mưu hại lấy huynh đệ của mình.

Tần Ngao Thiên nhìn xem Thạch Tú biểu lộ, tự nhiên cũng là biết lúc này Thạch Tú nổi khổ trong lòng chỗ, tại chính là nói "Vậy các người trước hết tại cái này trong đại lao tĩnh dưỡng chút thời gian, ta đi trước hướng Trung Thư đại nhân phục mệnh đi." Về sau Tần Ngao Thiên chính là rời đi nhà tù, mà tại Tần Ngao Thiên rời đi về sau, Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh đều rất có lực đang vì Tần Ngao Thiên chiêu hàng lấy Thạch Tú.

"Thạch Tú huynh đệ, giống người như vậy quang minh lỗi lạc hán tử, lưu tại kia Lương Sơn phía trên ngược lại thật sự là là đáng tiếc, không bằng nhân cơ hội này người liền bỏ gian tà theo chính nghĩa a" cùng loại như vậy lời nói một mực tại trong phòng giam quanh quẩn, đánh thẳng vào Thạch Tú nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223 : Thạch Tú Quy Hàng

Tần Ngao Thiên rời đi đại lao về sau chính là trực tiếp đi tìm được Lương Trung Thư. Đi vào Trung Thư phủ về sau, Tần Ngao Thiên chính là đối Lương Trung Thư chấp tay nói "Trung Thư đại nhân, Tần mỗ đã điều tra rõ kia Lô Tuấn Nghĩa phản loạn một chuyện." Lương Trung Thư nghe xong chính là hỏi "Ồ? Thật sự là làm phiền Tần tướng quân, xin hỏi chuyện kia cuối cùng là như thế nào a?"

Tần Ngao Thiên cười nói với Lương Trung Thư "Việc này tất cả đều là kia Lương Sơn tặc nhân thiết kế hãm hại bố trí, kia Lô Tuấn Nghĩa cũng không biết rõ tình hình, đúng là là bị vu oan hãm hại bố trí, mà hán Quân gia kia Lý Cố mới thật là tội ác tày trời, hiện tại đã bị ta đuổi bắt tại trong đại lao, chỉ đợi ngày sau hỏi thăm "

Lương Trung Thư nghe Tần Ngao Thiên kiểu nói này về sau, trong lòng đột nhiên không hiểu xiết chặt, ai biết kia Lý Cố có hay không đem cùng mình những cái kia giao dịch nói ra, mà trước mắt cái này Tần Ngao Thiên lại có biết hay không đâu. Tần Ngao Thiên nhìn xem lúc này không yên lòng Lương Trung Thư như thế nào đoán không ra hiện tại trong lòng suy nghĩ, tại chính là cười vụng trộm đưa cho Lương Trung Thư một túi vàng, làm cho Lương Trung Thư sửng sờ.

"Tần tướng quân đây là?" Lương Trung Thư mặc dù yêu thích tiền tài, nhưng kia cũng phải nhìn là ai tặng tiền gì. Phải biết trước mắt đây chính là Đại Tổng Văn Huy tướng quân, Tuyên Uy phò mã a, mình cũng không thể cứ như vậy đường hoàng thu tiền tài.

Tần Ngao Thiên gặp Lương Trung Thư dạng này, trong lòng cũng là Ichikaru, không nghĩ tới cái này Lương Trung Thư vậy mà là gan như vậy nhỏ, ngay cả mình chủ động đưa lên tiền cũng không dám thu. Mặc dù trong lòng như vậy cười nhạo Lương Trung Thư, nhưng Tần Ngao Thiên mặt ngoài lại là cũng không có cái gì cái khác dị thường. Chỉ là trịnh trọng cùng Lương Trung Thư nói "Trung Thư đại nhân, bất kể nói thế nào trước đó kia Lô Tuấn Nghĩa ba người cũng coi là quấy nhiễu đến đại nhân, dưới mắt ta còn lưu bọn hán có tác dụng lớn chỗ, số tiền này tài liền tạm thời cho là ta đến vì ba người hán mua mệnh "

Nghe xong nguyên lai Tần Ngao Thiên là ý tứ này về sau, Lương Trung Thư lúc này mới can đảm an tâm đem tiền tài nhận lấy, đồng thời ở trong lòng nghĩ thầm "Dù sao người cũng điều tra rõ kia Lô Tuấn Nghĩa là trong sạch chỉ thân, nguyên bản là nên thả, người đã muốn vì tốn nhiều tiền tài, ta nào có không thu đạo lý?" mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng mặt ngoài bên trên lại hay là giả dối từ chối một phen, cuối cùng tại Tần Ngao Thiên 'Chấn thành' khẩn cầu hạ mới 'Cổ mà làm' nhận lấy số tiền này tài.

Gặp Lương Trung Thư rốt cục không còn từ chối nhận tiền của mình về sau, Tần Ngao Thiên an tâm nhẹ gật đầu, về sau liền đem kế hoạch của mình nói ra "Trung Thư đại nhân, mặc dù Lô Tuấn Nghĩa là bị oan uổng vu hãm, nhưng ngoài thành những cái kia Lương Sơn bọn tặc nhân lại là thật muốn đánh vào thành đến đối lâm cứu viện, cho nên chúng ta vẫn là phải làm chút chuẩn bị "

Nghe Tần Ngao Thiên về sau, Lương Trung Thư cũng là không khỏi khẩn trương lên, về sau liền dò hỏi "Cái kia không biết Tần tướng quân nhưng có kế hoạch?" Tần Ngao Thiên mỉm cười, nói "Tần mỗ tự nhiên là có phương pháp có thể đề kia Lương Sơn tặc nhân toàn bộ sa lưới, chỉ là này kế hoạch còn cần đại nhân phối hợp mới có thể áp dụng "

Lương Trung Thư nghe xong mặc dù không rõ là ý gì, nhưng là hán hay là lựa chọn tin tưởng Tần Ngao Thiên, dù sao tại phương bắc đánh xuống uy danh hiển hách đều là chân tài thực học. Gặp Lương Trung Thư gật đầu đáp ứng, Tần Ngao Thiên lúc này mới cười một tiếng, về sau chính là cúi người đến Lương Trung Thư bên tai, đem kế hoạch của mình toàn bộ nói cùng Lương Trung Thư nghe. Lương Trung Thư nghe xong thẳng vỗ tay bảo hay, đồng thời lại nói hết thảy toàn nghe Tần Ngao Thiên an bài.

Làm xong Lương Trung Thư bên này về sau Tần Ngao Thiên liền lại là quay trở về tới trong đại lao, hiện tại Lô Tuấn Nghĩa đã không còn là người chờ xử tội, tự nhiên trên thân cũng không có gông xiềng. Chỉ gặp Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh Thạch Tú chung ba người cũng đã đối xong quần áo sạch sẽ, đồng thời cũng đều ăn no dừng lại, thế nhưng là bọn hán lại là nghi hoặc, vì sao Tần Ngao Thiên không thả rồi đi.

Đúng lúc này, bị bọn hán chỗ nhắc tới Tần Ngao Thiên rốt cục lại xuất hiện ở trong đại lao. Nhìn thấy Tần Ngao Thiên về sau Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh hai người tất nhiên là kích động không thôi, vội vàng bái nói ". Ân nhân Tần tướng quân, ngài đã tới" Tần Ngao Thiên nhìn thấy hai người đáng vẻ về sau chính là tùy ý nói "Hai vị không cần khách khí như vậy, ngày sau chúng ta hãy gọi nhau là huynh đệ thuận tiện "

Tại Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh đáp ứng về sau Tần Ngao Thiên liền lại là tiến lên một bước, đem kế hoạch của mình toàn bộ dỡ ra nói ". Lur viên ngoại, kỳ thật ta không thả các người ra ngoài là còn muốn bố một cái cục tới bắt kia ngoài thành Lương Sơn tặc nhân, viên ngoại không sẽ bởi vì chuyện

này mà ghi hận Tần mỗ đi." Lô Tuấn Nghĩa nghe xong lại bái nói ". Tần tướng quân lời này nghiêm trọng, Tần tướng quân người là Lô mỗ đại ân nhân, Lô mỗ há lại sẽ như vậy muốn đem quân người "

Tần Ngao Thiên âm thầm thở phào nhẹ nhõm về sau liền lại nghe Lô Tuấn Nghĩa nói "Huống hồ những cái kia Lương Sơn tặc nhân làm hại Lô mỗ như vậy thâm đậm, Lô mỗ tự nhiên cũng là muốn đem thù này cho đòi lại" gặp Lô Tuấn Nghĩa nghĩ như vậy, Tần Ngao Thiên cũng cũng không có cái gì lo lắng, dù sao việc này nhưng là muốn đánh lấy Lô Tuấn Nghĩa danh hào, nếu là không chiếm được bản nhân đồng ý, mình cũng không tốt như vậy hủy uy danh.

Chỉ bất quá tại nấy người nói định về sau, ở một bên Thạch Tú lại là đột nhiên đối Tần Ngao Thiên chấp tay nói "Tần tướng quân người cũng đừng quên, ta Thạch Tú cũng cùng là Lương Sơn người, các người cứ như vậy tại Thạch Tú trước mắt mưu đồ tiêu diệt Lương Sơn một chuyện, liền không sợ Thạch Tú sẽ lặn chạy đi mất báo?" Gặp Thạch Tú phát ra tiếng, Tần Ngao Thiên lại là không sợ.

Chỉ gặp Tần Ngao Thiên xong Thạch Tú nở nụ cười nói "Ta biết Thạch Tú huynh đệ là cái chân chính hảo hán, chẳng lẽ người lại nghe Tống Giang như vậy hành vi về sau vẫn còn y nguyên muốn vì công hiệu lực bán mạng sao?" Thạch Tú bị Tần Ngao Thiên hỏi lên như vậy, trong lòng liền lại là lộ vẻ do dự, đúng vậy a, mình mặc dù cũng là Lương Sơn người, nhưng kia Tống Giang bọn người thật chính là mình muốn đi theo người sao? Khả năng không phải đâu.

Gặp Thạch Tú lộ ra vẻ mặt mê mang, Tần Ngao Thiên liền lại thêm một mối lửa nói "Nếu như Thạch Tú huynh đệ không chê, có thể đến trong lều của ta tới làm một viên thuộc cấp, theo ta cùng nhau đi chinh chiến tứ phương, bảo vệ quốc gia, không biết Thạch Tú huynh đệ ý như thế nào?" Không thể không nói, Tần Ngao Thiên lời nói xác thực rất mê người, thử nghĩ đã có báo quốc con đường, ai lại nguyện ý đi làm kia giặc cỏ đâu.

Thạch Tú tự nhiên cũng là tâm động, về sau lại là cau mày nói "Tốt thì tốt, nhưng Thạch Tú chính là Lương Sơn tặc nhân, lại như thế nào có thể trở thành tướng quân bộ hạ một viên sĩ quan cấp cao đâu" Tần Ngao Thiên gặp Thạch Tú đã tâm động, vui vẻ không thôi, đồng thời cười to nói "Cái này có cái gì không được, ta Tần Ngao Thiên bộ hạ tự nhiên là ta Tần Ngao Thiên đến bổ nhiệm, ai có thể nói cái gì."

Thạch Tú nghe Tần Ngao Thiên nói như vậy, trong lòng chính là vui mừng, về sau Tần Ngao Thiên lại là nói bổ sung "Mà lại trước đó kia Dương Lâm Mã Lâm hai người cũng đều đã là ta bộ hạ phó tướng, bọn hán không phải cũng là hảo hảo đang vì ta Đại Tống thủ vệ cương thổ, không người nào dám nói cái gì sao "

Nghe được Tần Ngao Thiên nói lên Dương Lâm Mã Lâm sau Thạch Tú hai mắt tỏa sáng, trước đó bọn hán đều cho là hán hai người có lẽ đã bị người độc thủ, thật không nghĩ đến bọn hán vậy mà đều thành Tần Ngao Thiên bộ hạ một viên, mà lại cũng đã tiến đến phương bắc thủ vệ cương thổ. Nghe được tin tức này về sau Thạch Tú tất nhiên là vui vẻ không thôi, về sau trong lòng liền không còn có lo nghĩ, trực tiếp hướng Tần Ngao Thiên một gối quỳ xuống bái nói ". Tần tướng quân ở trên, thụ Thạch Tú cúi đầu "

Gặp Thạch Tú rốt cục bỏ gian tà theo chính nghĩa, Tần Ngao Thiên cũng là mừng rỡ không thôi, cười lớn đem Thạch Tú nâng lên. Mà ở một bên Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh hai người cũng đều vì hai người này cảm thấy vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224 : Vào Ngục Cứ Người

Đã sự tình đều đã cùng Lương Trung Thụ cùng Lô Tuấn Nghĩa thương định nghị tốt, kia Tần Ngao Thiên liền muốn triển khai hành động, mà Lô Tuấn Nghĩa ba người cũng là ân thân tại cái này trong đại lao chờ đợi Tần Ngao Thiên an bài.

Sau đó, ngay tại Đại Danh phủ bên trong truyền ra Lô Tuấn Nghĩa muốn lần nữa hỏi thăm tin tức, thời gian liền định tại ba ngày sau. Tin tức này vừa ra, tất cả mọi người là giật mình, tại Đại Danh phủ bên trong dân chúng đều là cảm thán không nghĩ tới cái này Lô Tuấn Nghĩa cuối cùng vẫn khó thoát bị trăm vận mệnh. Mà tìm phục tại Đại Danh phủ bên trong Sài Tiến cùng Đái Tông hai người cũng là lo lắng không thôi, Đái Tông càng là lập tức liền đem tin tức này cho truyền ra ngoài.

Tất cả người sáng suốt cũng nhìn ra được, Lương Trung Thụ đem thời gian định tại ba ngày sau chính là vì muốn dẫn Lương Sơn cường đạo ra, đồng thời ở ngay trước mặt bọn họ đến chém giết Lô Tuấn Nghĩa giương oai. Chỉ là bọn hán chỉ biết một mà không biết hai, thật tình không biết lúc này Đại Danh phủ đều là từ Tần Ngao Thiên đến chương khống, càng không biết cái kia muốn bị chém đầu cũng không phải là Lô Tuấn Nghĩa, mà là Quân gia kia Lý Cố.

Lúc này kia Đái Tông cũng đã đem tin tức này đưa đến ngoài thành cái kia vừa mới đi tới Đại Danh phủ phụ cận Lương Sơn đại quân Tống Giang chỗ. Kia Tống Giang nghe xong suy nghĩ một phen liền nói "Nghĩ không ra kia Lương Trung Thụ lại lớn mật như thế, tại biết được ta Lương Sơn đại quân giết tới tình huống dưới lại vẫn dám hạ lệnh mệnh lệnh, cũng quá không đem ta Lương Sơn để ở trong mắt."

Về sau Tống Giang liền nói với Đái Tông "Dạng này, người lại tiến đến trong thành cùng cưỡi đại quan nhân cùng đi dán thông báo rải lời đồn, liền nói ta

Lương Sơn đại quân ít ngày nữa liền muốn tiến đến công thành, nhìn kia Lương Trung Thư là phản ứng gì" Đái Tông lĩnh mệnh, tại vừa muốn rời khỏi lúc Dương Hùng liền từ sau kêu lên "Ta bồi mang viện trưởng cùng nhau tiến đến "

Tổng Giang biết hẳn là lo lắng huynh đệ an nguy, liền gật đầu đồng ý yêu cầu. Dương Hùng đến Tổng Giang gật đầu sau khi đồng ý liền vui vẻ cùng Đái Tông cùng một chỗ đi đến Đại Danh phủ cùng Sài Tiến tụ họp một chỗ.

Mà liền tại Đái Tông lần nữa trở về Đại Danh phủ thời điểm, tránh ở cửa thành chỗ bí mật Thời Thiên trên mặt lại là lộ ra một phần tiểu dung đến, về sau chính là chạy tới hồi báo cho Tần Ngao Thiên nói ". Thiên ca, quả nhiên không ra ngoài sở liệu, kia Đái Tông quả nhiên ra đến ngoài thành đi hướng Lương Sơn đại quân báo tin đi "

Tần Ngao Thiên cũng là mỉm cười, về sau chính là nói với Tần Ngao Thiên "Tốt, tiếp xuống ngươi liền đi kia Thái thị huynh đệ trong nhà đi chờ đợi đi, kia Đái Tông một nhóm cuối cùng nhất định sẽ đi tìm kiếm Thái Phúc hai người trợ giúp. Đến lúc đó ngươi cũng chỉ cần lại đến cáo tri cùng ta thuận tiện, ta tự sẽ đem bọn hắn toàn bộ bắt cầm về "

Thời Thiên tuân lệnh về sau liền cùng Thái Phúc hai người cùng nhau trở về đi, đáng nhắc tới chính là kia Thái Phúc Thái Khánh hai người hiện tại cũng là đã không còn dám có bất kỳ động tác gì, mà lại thứ hai người cũng là chính mắt thấy Tần Ngao Thiên là như thế nào còn Lô Tuấn Nghĩa trong sạch. Đã Tần Ngao Thiên là một quan tốt, hai bọn họ lại như thế nào gặp lại trợ Trụ vi ngược đâu.

Mà kia Đái Tông đem Tổng Giang mệnh lệnh truyền đạt cho Sài Tiến về sau, ba người chính là thương nghị đợi đêm xuống liền đi hành động. Một đêm qua đi, mấy người quả nhiên đem Lương Sơn đại quân đem phải quy nỗ lớn công thành tin tức dán đầy tất cả tường thành, làm cho dân chúng trong thành lòng người bàng hoàng. Nhưng khi tin tức này truyền đến Lương Trung Thư trong tai về sau, nhưng căn bản một điểm phản ứng đều không có, thấy Đái Tông mấy người là trong lòng khẩn trương.

Kỳ thật chủ yếu là lúc này Đại Danh phủ đã toàn quyền giao cho Tần Ngao Thiên quản chế, mà Lương Trung Thư chỉ là ở ngoài mặt làm dáng một chút mà thôi, đương nhiên sẽ không lại quan tâm sự tình khác. Coi như đến lúc đó Đại Danh phủ thật bị Lương Sơn tặc nhân công hãm, đó cũng là Tần Ngao Thiên sai lầm tạo thành, lại cùng mình có liên can gì, cho nên Lương Trung Thư mới sẽ trôi qua như thế tiêu dao.

Nhưng cũng không phải là tất cả mọi người biết ở trong đó sự tình, chỉ coi Lương Trung Thư là thật không đem Lương Sơn tặc nhân để ở trong mắt, không sợ đạo tặc đâu, ngược lại để trong lúc vô hình lại đạt được không ít dân chúng trong thành lớn tiếng khen hay. Mà kia Đái Tông ba người gặp Lương Trung Thư không có bất kỳ cái gì phản ứng, cảm thấy cũng là khẩn trương. Muốn tái xuất thành đi hướng Tổng Giang hỏi mà tính, nhưng lại sợ bại lộ, mà mắt thấy ba ngày kỳ hạn liền muốn tới, ba người cũng không khỏi đến hoảng hốt.

Lúc này vẫn là Sài Tiến trước trán định nói "Chúng ta trước không nên kinh hoảng, có khả năng kia Lương Trung Thư cũng chỉ là trang cái bộ dáng mà thôi, chúng ta trước chờ hẳn một ngày. Nếu là hẳn thật không có phản ứng chút nào, vẫn như cũ muốn chém giết Lư viên ngoại, vậy chúng ta ngày mai liền tiến đến tìm kia Thái thị huynh đệ trợ giúp, cùng nhau đi trong đại lao cứu ra Lư viên ngoại ba người."

Nghe Sài Tiến nói như vậy về sau, Đái Tông chính là gật đầu nói "Dưới mắt cũng chỉ đành dạng này" mà Dương Hùng cũng là nhẹ gật đầu, hẳn hiện tại chỉ muốn mau mau giải cứu ra huynh đệ Thạch Tú đến, đối với cái khác đều một mực không nghĩ, tự nhiên là toàn nghe Sài Tiến.

Mấy người mỗi người có tâm tư riêng, một đêm không có chuyện gì xảy ra. Tới sáng sớm ngày thứ hai thời gian, Dương Hùng đầu tiên là đợi không được, hỏi hướng Sài Tiến nói ". Sài Tiến ca ca, kia Lương Trung Thư còn không có bất kỳ cái gì cử động, chúng ta nên làm cái gì, phải chăng tiến đến tìm Thái thị huynh đệ hỗ trợ?" Sài Tiến nghĩ nghĩ, về sau liền đem mình tùy thân mang toàn bộ tài sản đem ra, về sau chính là nói "Đi thôi, dưới mắt chỉ có cái này một cái biện pháp "

Lập tức, ba người chính là cùng rời đi chỗ ở, tiến đến tìm Thái Phúc Thái Khánh hỗ trợ. Đi sau đó không lâu, ba người chính là đi tới Thái thị huynh đệ trước cửa nhà. Mà lúc này phụng mệnh mai phục tại Thái Phúc trong nhà Thời Thiên bởi vì lần trước bị người phát hiện hành tung, cho nên lần này cũng lớn trí nhớ, cũng không tiếp tục ẩn nấp tại trong nhà, mà là ngay tại Thái Phúc trước cửa nhà một cái nơi hẻo lánh một mực chờ đợi.

Mất xem ra kia Đái Tông bọn người quả nhiên như Tần Ngao Thiên sở liệu đi tìm Thái thị huynh đệ, liền trực tiếp quay người nhanh chóng rời đi báo tin. Cùng lúc đó tại kia Thái Phúc trong nhà, Sài Tiến cũng là đem mình tùy thân mang toàn bộ tiền tài giao cho Thái Phúc huynh đệ, đồng thời chỉ cầu thứ hai người có thể trợ giúp mình ba người cứu ra Lô Tuấn Nghĩa ba người liền thôi, sau đó tuyệt đối sẽ không lại đến quấy rầy hai người.

Tại Sài Tiến khổ sở thỉnh cầu phía dưới, Thái Phúc hai người lúc này mới 'Cổ mà làm' nhận vàng, đồng thời lại vì ba người đổi lại ngực tốt quần áo, về sau liền cùng nhau hướng đại lao mà đi. Mà lúc này thân ở trong đại lao Tần Ngao Thiên Lô Tuấn Nghĩa bọn người tự nhiên cũng là nhận được Thời Thiên báo tin, về sau liền cùng nhau mai phục, chỉ đợi Sài Tiến Đái Tông mắc câu.

Qua không lâu, kia Thái Phúc Thái Khánh hai người chính là mang theo Sài Tiến ba người cùng nhau đi tới trong đại lao, đồng thời cùng trước đó thủ tại chỗ này huynh đệ nói câu thay ca liền đem nó lừa gạt ra ngoài. Mà về sau ba người chính là đi tới giam giữ Lô Tuấn Nghĩa ba người của phòng giam bên ngoài, thấy này trong thời gian thân đóng áo tù Lô Tuấn Nghĩa ba người về sau, Dương Hùng trước hết nhất không chế không nổi tâm tình mình, cao giọng kêu Thạch Tú danh tự, thế nhưng là cũng không có đến đến bất kỳ đáp lại nào.

Kỳ thật ở chỗ này bọn hắn nên có thể phát hiện khác thường, nhưng bọn hắn lại chỉ vì một lòng cứu người mà sơ sót chung quanh. Tại Thái Phúc đem kia lao cửa mở ra về sau, ba người chính là một mạch tiến vào trong phòng giam vẫn an Lô Tuấn Nghĩa ba người, mà Thái Phúc Thái Khánh hai người lại là yên lặng hướng cửa nhà lao chỗ đi động, dùng thân thể đem kia cửa nhà lao phá hỏng.

Mà liền tại Sài Tiến ba người tới gần Lô Tuấn Nghĩa ba người thời điểm, kia thân đóng áo tù Lô Tuấn Nghĩa ba người chính là cùng nhau đứng lên, mà trên thân chỗ đóng áo tù cũng là thuận thế tróc ra, lộ ra trong đó quần áo sạch tới. Nhìn như vậy bộ dáng, lại thế nào giống như là tù phạm bộ dáng đâu. Mà tại lúc này kia Sài Tiến ba người cũng là ý thức được mình trúng kế, nhưng trong mắt lại tất cả đều là vẻ nghi hoặc, trong đó càng lấy Dương Hùng là

nhất.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 225 : Lại Thêm Một Tướng

Chỉ gặp tại Lô Tuấn Nghĩa ba người đứng dậy đồng thời, sớm đã bên ngoài mai phục tốt Tần Ngao Thiên cùng Thời Thiên hai người cũng là cùng nhau đi đến, đương nhiên còn kèm theo Tần Ngao Thiên tiếng cười to. Đồng thời Thời Thiên chính là quát to "Ha ha, Đái Tông, lần này các ngươi thế nhưng là có chấp cánh cũng không thể bay" Tần Ngao Thiên cũng là gật đầu nói "Đúng, đã các ngươi mình xông qua cái này trong đại lao, cũng liền dừng đi ra ngoài "

Tại nhìn thấy chuyện trước mắt đột biến về sau, Đái Tông cũng là kinh hãi thật lâu nói không ra lời, mà Sài Tiến lại là đối Lô Tuấn Nghĩa quát to "Lư viên ngoại, muốn ta Lương Sơn cũng coi là không xử bạc với ngươi, ngươi nhưng vì sao muốn tính cả gia Tần Ngao Thiên cùng một chỗ thiết kế chúng ta?"

Sài Tiến nói chưa dứt lời, cái này vừa nhắc tới mình Lương Sơn đến, Lô Tuấn Nghĩa cùng Yến Thanh trong lòng vô danh lửa chính là đốt lên. Lô Tuấn Nghĩa càng là trực tiếp tức miệng mắng to "Ta nhỏ vào, khá lắm không tệ với ta, các ngươi lập đi lập lại nhiều lần thiết kế Lô mỗ, lại còn coi Lô mỗ không biết sao, Lô mỗ cái này lao ngục tại ương tất cả đều là bái ngươi Lương Sơn ban tặng, ngươi lại còn dám can đảm nói không thể với ta!"

Gặp Lô Tuấn Nghĩa vậy mà như thế kích động, Sài Tiến cùng Dương Hùng nhưng cũng là không hiểu lời nói ý gì, chỉ coi là đang vì mình hôm nay chỉ hành giải vậy chi ngôn mà thôi. Dương Hùng càng là xông Thạch Tú quát "Thạch Tú huynh đệ, chẳng lẽ ngươi cũng phải vì khó mà ta?" Thạch Tú nghe xong trong lòng tất nhiên là không đành lòng, nhưng hiện tại đã là Tần Ngao Thiên bộ hạ, tự nhiên là không thể lại cùng thường ngày, nhưng lại xem Dương Hùng là vì chính mình trước đến, trong lòng lại là làm khó.

Về sau Sài Tiến cùng Đái Tông đều là nhìn ra hôm nay chỉ thế, sợ là muốn rơi vào nơi đây, thế là liền đều lấy ra mình bản lĩnh giữ nhà đến muốn chạy đi. Nhưng Lô Tuấn Nghĩa há lại sẽ để toại nguyện, trực tiếp một cước đạp ra nhảy lên đến tiền đến, cùng Sài Tiến Đái Tông hai người giao thủ với nhau. Mà Thạch Tú cũng là tiến tới Dương Hùng bên người cùng nó giao thủ, mà tại giao thủ thời điểm lại là đối Dương Hùng nhỏ giọng nói "Ca ca lại tin tưởng ta, Thạch Tú đương nhiên sẽ không hại ca ca "

Dương Hùng tuy là không hiểu Thạch Tú vì sao muốn như vậy, nhưng tưởng tượng bình thường đối với mình cũng lại không quá mức nguy hại, thế là liền chỉ tốt nhẹ gật đầu, cũng giả ý bị Thạch Tú đánh bại mà cảm. Cùng Dương Hùng đồng thời bị bắt còn có gia Sài Tiến Đái Tông hai người, chỉ bất quá hai người này lại tất cả đều là bị Lô Tuấn Nghĩa chỗ lực cầm, mà cũng không phải là giả ý bị bắt.

Tại Sài Tiến ba người toàn bộ bị bắt về sau, Tần Ngao Thiên chính là gật đầu cười, mệnh Lô Tuấn Nghĩa ba người tạm thời ở đây trông giữ này ba người, về sau chính là mang theo Thời Thiên Thái Phúc Thái Khánh cùng nhau rời đi nơi đây. Mà tại Tần Ngao Thiên sau khi đi, Thạch Tú liền đem gia trước đó Tống Giang chỗ làm những cái kia hãm hại Lô Tuấn Nghĩa độc kế toàn đều nói ra, nghe được Dương Hùng cùng Sài Tiến đằng người trong lòng giật mình, gọi thẳng không có khả năng.

Nhưng việc này lại vì sự thật, ba người dù cho không tin nữa cũng đành phải tin tưởng, lúc này Sài Tiến mới rốt cục hiểu thành gì trước đó Lô Tuấn Nghĩa tại sao lại nói ra như vậy lời nói tới. Mà Thạch Tú cũng là nhân cơ hội khuyên Dương Hùng nói ". Ca ca, gia Tống Giang một nhóm âm hiểm ngoan độc, lại hoàn toàn không để ý những người khác tính mệnh, cùng nó mình nói tới thay trời hành đạo căn bản không dính nổi bên cạnh. Không bằng ca ca ngươi liền cùng ta cùng một chỗ bỏ hãm Tống Giang, vì Tần tướng quân hiệu lực a "

Thạch Tú lời này vừa nói ra, trừ Dương Hùng bên ngoài gia Đái Tông cùng Sài Tiến hai người cũng là mặt mũi tràn đầy vẻ kinh dị, nghĩ không ra cái này Thạch Tú lại nhưng đã quy hàng Tần Ngao Thiên. Dương Hùng cũng là hỏi "Huynh đệ ngươi đã quy hàng gia Tần Ngao Thiên? Phải biết chúng ta đều là cường đạo, ngươi còn tôn thương qua hắn, hắn lại há có thể tha cho ngươi, huynh đệ chớ cũng bị người lợi dụng "

Thạch Tú nghe xong lại là lắc đầu nói "Ca ca cứ yên tâm đi, Tần tướng quân nhưng so sánh gia Tống Giang muốn trọng nghĩa nhiều, hắn chẳng những không có so đo ta trước đó chặt tổn thương chuyện của hắn, ngược lại còn bất kể hiềm khích lúc trước bổ nhiệm ta vì đó bộ hạ một viên sĩ quan cấp cao. Mà lại trước đó chúng ta tại Chúc gia trang bị bắt Dương Lâm cùng Mã Lâm hai vị huynh đệ cũng đều đã ném đến Tần tướng quân bộ hạ, đã sớm đi đến phía bắc đi chống lại người Liêu. Cũng chỉ có huynh đệ các ngươi còn vẫn tại bị gia Tống Giang chỗ che đậy lấy "

Nghe được Thạch Tú chi ngôn về sau, Dương Hùng ba người đều là thật sâu bị rung động đến, không nghĩ tới Tần Ngao Thiên vậy mà thật có thể làm được như vậy. Mà càng khiến cho hơn khiếp sợ, lại là không nghĩ tới gia Dương Lâm cùng Mã Lâm kết quả. Nghĩ đến có thể tiến đến trên chiến trường vì quốc gia hiệu lực, Dương Hùng tất nhiên là sẽ không lại đi theo gia đối trá Tống Giang, tại chính là kích động nói "Tốt, vậy ta liền cùng huynh đệ ngươi cùng một chỗ, nguyện vì Tần tướng quân hiệu lực."

Nghe được Dương Hùng lời này về sau, Thạch Tú tất nhiên là vui vẻ ghé góm, bởi vì chính mình rốt cục không cần cùng nhà mình huynh đệ đao binh gặp nhau. Về sau lại nghĩ tới gia cùng nhau cùng hai người mình kết bái gia cái khác ba vị huynh đệ đến, chính là cau mày nói "Chỉ là đáng tiếc không thể thông tri cho Lý Tuấn ca ca cùng Đồng Uy Đồng Mãnh hai vị huynh đệ, nếu như chờ hạ trên chiến trường gặp nhau lời nói, ngược lại là có chút xấu hổ "

Dương Hùng nghe xong lại là nói "Điểm ấy huynh đệ người có thể tạm thời an tâm, bởi vì lần này kia Tống Giang xuống núi thời điểm cũng không mang lên Lý Tuấn ca ca ba người, mà là mệnh trấn giữ sơn trại Thủy trại, để tránh hang ổ bị người tập kích." Nghe Dương Hùng về sau, tại nơi hẻo lánh không nói lời nào Yên Thanh liền lạnh lùng nói "Chỉ sợ là kia Tống Giang sợ huynh đệ của các người đoạt uy phong của hắn, lúc này mới cố ý không có đem nó mang xuống "

Mặc dù đối Yên Thanh lời nói cũng không đồng ý, nhưng Thạch Tú cùng Dương Hùng tỉ mỉ nghĩ lại kia Tống Giang làm người về sau lại là cảm giác lời này đạo xác thực có nhiều khả năng. Mà cùng nó cùng nhau bị giam giữ ở đây Sài Tiến cùng Đái Tông hai người lại là đang một mực không ngừng mà bị xoát tân đối Tống Giang nhận biết, hai người tại bị đã kích về sau, mà ngay cả Yên Thanh đối Tống Giang như vậy đánh giá đều không có nói lời phản đối, có thể nói là bị chấn động không nhẹ a.

Mà lúc này tại kia ngoài thành Tống Giang lại là bởi vì không có đạt được Đái Tông hồi phục mà cảm thấy nóng vội. Về sau Mục Hoàng chính là tại bên cạnh nói "Ca ca, cũng không biết kia Lương Trung Thư đến cùng sẽ hay không buông tha Lô Tuấn Nghĩa, mà kia Đái Tông mấy người cũng không có truyền về tin tức, ta luôn luôn lo lắng việc này sẽ có ngoài ý muốn a "

Tống Giang nghe xong cũng có đồng cảm, nhưng lại không thể biểu lộ ra, dù sao mình lần này thế nhưng là phát đại quân dựng lên đại thế nói muốn tiến đánh Đại Danh phủ cứu ra Lô Tuấn Nghĩa. Nếu là mình còn chưa khai chiến liền xám xịt đến chạy trốn về, kia được nhiều mất mặt a, cho nên mặc kệ phía trước có gì gian nan hiểm trở, Tống Giang đều sẽ không dễ dàng bãi binh.

Lại tại trong lòng kiên định tín niệm về sau, Tống Giang chính là nói "Không sao, lượng hắn Lương Trung Thư cũng không có cái gì năng lực có thể ngăn cản ta Lương Sơn đại quân, huống hồ hiện tại cũng không có hạ lệnh giới nghiêm cửa thành, cái này rõ ràng chính là không đem ta Lương Sơn để vào mắt a, vậy chúng ta liền giết hắn thống khoái. Âu Bằng Đặng Phi Yên Thuận ở đâu?"

Nghe được Tống Giang là lên, ba người liền vội vàng đứng ra chấp tay trả lời "Tiểu đệ tại" Tống Giang lại là nói "Đợi chút nữa người ba người mang chút huynh đệ trà trộn vào thành đi, thế muốn tại ngày mai pháp trên trận tướng Lư viên ngoại cứu được, lại vì ta Lương Sơn đại quân mở cửa thành ra. Yên tâm, đến lúc đó mang viện trưởng cúi đại quan nhân đều sẽ từ bên cạnh hiệp trợ, không có việc gì "

Nghe được Tống Giang câu nói kế tiếp về sau, Yên Thuận cái này mới an tâm, mà Âu Bằng Đặng Phi hai người nhưng đều là không có bất kỳ cái gì tâm tư khác, trực tiếp chính là lĩnh mệnh mà đi. Về sau Tống Giang chính là mắt thấy ba người đột lên một số người đến cải trang cách ăn mặc, lẫn vào Đại Danh phủ bên trong. Lúc này Đại Danh phủ lại là nhiều hơn không ít người, nhưng phạm là cái người sáng suốt liền có thể nhìn ra phải có lớn chuyện phát sinh, mà Lương Trung Thư cùng Tần Ngao Thiên lại làm sao không biết đâu.

Bất quá bọn hắn chính là muốn để Tống Giang bọn người đi vào thành đến, chính là toàn tiến đến cũng là không sợ. Tại Yên Thuận bọn người tiến vào Đại Danh phủ về sau, Tống Giang trong lòng kia không rõ cảm giác liền lại càng thêm mãnh liệt, chỉ là lại bị Tống Giang cường chế tại tâm đầu, cũng không biểu hiện ra ngoài mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 226 : Lại Cướp Pháp Trường

Trong nháy mắt, chính là đến kia muốn hành hình thời gian, lúc này Lý Cố tại Tần Ngao Thiên cố ý phân phó hạ bị người dùng miếng vải đen bịt kín đầu, để cho người ta nhìn không ra diện mục đến, chính là vì đứng cho trước bị Lương Sơn người phát hiện là giả Lô Tuấn Nghĩa. Quả nhiên, nhìn thấy kia 'Lô Tuấn Nghĩa' bị bịt kín đầu, trong đám người Yên Thuận ba người đang chứng cũng chưa sinh ra tâm tư khác, chỉ là hơi có chút không hiểu thấu thôi.

Rất nhanh, kia 'Lô Tuấn Nghĩa' liền bị Thái Phúc Thái Khánh hai người cho áp lên đạo trường, Lương Trung Thư cũng đã bung ngồi ở vị trí đầu, bất quá tại bên người thì là nhiều hơn Văn Đạt Lý Thành hai vị đô giám tới. Ý tứ rất đơn giản, bởi vì đã hắn đã biết hôm nay sẽ có quy mô động, vậy dĩ nhiên chính là muốn sống tốt bảo vệ mình chu toàn.

Lúc này Tần Ngao Thiên cũng đã tiến đến kia đại lao tướng Lô Tuấn Nghĩa Yên Thanh Thạch Tú ba người cho mang ra ngoài, bất quá khi biết Thạch Tú đã khuyên đến Dương Hùng tìm tới tin tức về sau, Tần Ngao Thiên vẫn là mừng rỡ một phen. Về sau chính là cùng bốn người này cùng nhau ẩn tàng tại trong đám người, mà khi đó dờ thì là đáng Tần Ngao Thiên chỉ mệnh, đóng vai thành khoảng cách hình đài gần nhất một tên binh lính, mục đích đúng là phải kịp thời tướng gia Lý Cố tính mạng kết.

Qua không lâu, Lương Trung Thư ngừng đầu nhìn Thiên, liền cao giọng nói "Buổi trưa ba khắc đã đến, hành hình!" Nghe được Lương Trung Thư hiệu lệnh, trên trận tất cả mọi người là chuẩn bị. Đầu tiên là Thái Phúc từ Thái Khánh trên tay nhận lấy một bát rượu nhạt uống từng ngụm lớn dưới, về sau lại là một chút tất cả đều phun đến ở trong tay đại đao chém đầu phía trên, đồng thời cũng là xuyên thấu qua miếng vải đen tung tóe kia Lý Cố một mặt.

Về sau Thái Phúc liền muốn đưa tay đi tướng gia Lý Cố trên đầu miếng vải đen hái đi, mà cùng lúc đó, kia trong đám người Yên Thuận mấy người cũng

đều là đã vận sức chờ phát động. Chỉ là bọn hán lại là không biết, vì sao chậm chạp không thấy vốn nên ở đây tiếp ứng nhóm người mình Sài Tiến Đái Tông hai người. Chỉ là bọn hán lại không biết, bọn hán mong đợi Sài Tiến Đái Tông hai người, giờ phút này lại đều bị giam giữ tại kia trong đại lao.

Kia trên đài Thái Phúc đầu tiên là dùng tay trái một tay lấy kia Lý Cố trên đầu miếng vải đen đem hái xuống. Nhưng vào lúc này, kia trong đám người Yên Thuận cũng động, chỉ nghe hán lớn tiếng gầm rú nói ". Đao hạ lưu người! Lương Sơn hảo hán đến vậy!" Trong đám người Âu Bằng Đặng Phi một nhóm nghe được Yên Thuận ra tay trước hô, liền cũng cùng thủ hạ các huynh đệ lộ ra ngay sáng loáng phác đao đến cộng đồng phát tác.

Nhưng đợi bọn hán lại tập trung nhìn vào trên đài lúc, nhưng đều là mắt choáng váng. Nguyên lai bộ kia bên trên muốn bị trăm người lại cũng không là bọn hán muốn cứu Lô Tuấn Nghĩa, mà là Quân gia kia Lý Cố. Nhưng bây giờ nhóm người mình như là đã hiện thân, liền tự nhiên không tiếp tục cơ hội tránh né. Thế là hơn mười người liền kiên trì sát tướng đi lên, đồng thời tại đạo trường phụ cận bọn quan binh cũng cùng nhau hướng ứng đi.

Mà lúc này mặc dù nhưng đã phát hiện khác biệt, nhưng Yên Thuận bọn người cũng không lo được những thứ kia, như là đã hiện thân, vậy liền náo thống khoái đi. Mang dạng này tâm lý, tất cả mọi người là phát cuồng hướng chung quanh chúng quan binh chém giết mà đi. Trong đó Đặng Phi còn đem trong tay Lưu Tinh Chùy vung ra, hướng chính tại hành hình Thái Phúc đập tới, ý đồ đem nó giết chết sau đó cứu ra trên đài Lý Cố.

Nhưng đã sớm chờ đợi tại hình đài phụ cận Thời Thiên há lại sẽ để xảy ra chuyện như vậy đâu, chỉ gặp cực nhanh liền nhảy lên đài đi, dùng trường thương trong tay của mình hướng kia bay ra Lưu Tinh Chùy ném đi, tướng kia Lưu Tinh Chùy quỹ tích cải biến một chút, khiến cho chệch hướng mục tiêu, thất bại mà xuống. Cùng lúc đó kia tại Thái Phúc bên người Thái Khánh cũng là phát hiện nguy hiểm, đồng thời xả thân bảo hộ ở huynh trưởng trước người.

Bất quá cũng may có khi dòi tương trợ, không để cho hai người này nhận được may mắn tổn thương. Bất quá lấy lại tinh thần Thái Phúc Thái Khánh cũng là giận dữ, lập tức liền hai người cộng đồng nâng đao, lại cùng nhau hướng rơi xuống, tướng kia Lý Cố đầu lâu chém mất xuống, máu tươi rơi đầy đất.

Mà kia Đặng Phi thấy không có đặc thủ về sau liền cũng không còn làm quá nhiều dây dưa, vọt thẳng Âu Bằng Yên Thuận hai người hô "Người đã chết, nhanh rút lui!" Nghe được Đặng Phi gọi hàng hai người tự nhiên cũng nhìn thấy bộ kia bên trên chết đi Lý Cố, thế là liền cũng đều muốn cùng nhau rút đi. Nhưng Tần Ngao Thiên há lại sẽ để cứ vậy rồi đi đâu, liền thừa dịp loạn mạng theo Lô Tuấn Nghĩa bốn người chậm rãi mò tới những người kia bên người.

Đợi đến cùng nó sau khi đến gần, Lô Tuấn Nghĩa liền hét lớn một tiếng nói ". Lô Tuấn Nghĩa ở đây!" Nói chuyện đồng thời, Lô Tuấn Nghĩa liền giơ cao trong tay trường côn, hướng phía dưới Yên Thuận hung hăng đập tới. Kia Yên Thuận nghe được là Lô Tuấn Nghĩa tới về sau, đầu tiên là vui mừng. Nhưng quay đầu lại nhìn thấy trên mặt vẻ giận dữ Lô Tuấn Nghĩa sau liền tới cảm giác tình huống không đúng, liền cầm lấy phác đao tới chặn lên đỉnh đầu, vừa vận tướng kia Lô Tuấn Nghĩa rơi xuống một giây cho tiếp được.

Nhưng Lô Tuấn Nghĩa uy danh như thế nào đáng, cho dù Yên Thuận đỡ được Lô Tuấn Nghĩa một kích, nhưng cũng là bị to lớn lực chấn động đến hai tay run lên, lại không có sức chống cự. Mà tại Lô Tuấn Nghĩa bên cạnh Yên Thanh thì là nhân cơ hội chuyển tiền lên, sử xuất gã sai vật đánh tới, tướng kia Yên Thuận cho cảm nã tại đất.

Bên kia Âu Bằng cùng Đặng Phi hai người cũng đồng dạng gặp phải phiền toái cùng kinh hãi, bởi vì ra hiện tại bọn hán hai người trước mặt theo thứ tự là kia Thạch Tú cùng Dương Hùng. Nguyên bản tại cảnh tượng như vậy hạ nhìn thấy người một nhà lúc thứ hai người đều là mười phần mừng rỡ, nhưng khi chú ý tới hai người này kẻ đến không thiện về sau, Âu Bằng cùng Đặng Phi hai người liền tăng cường đề phòng.

Quả nhiên, Thạch Tú cùng Dương Hùng hai người lại hướng phía trước sau khi đi mấy bước, gặp Âu Bằng cùng Đặng Phi cảnh giác, liền không còn làm bộ, trực tiếp lộ ra vũ khí hướng hai người kia chém tới. Âu Bằng Đặng Phi hai người nói thầm một tiếng quả nhiên, về sau liền từ cho ứng chiến, mặc dù trong lòng đối với hai người này tại sao lại công kích mình vẫn là rất nghi ngờ, nhưng tình huống dưới mắt cũng không dung mình suy nghĩ nhiều, vậy liền đành phải hết sức đi chiến đi.

Nhưng cho dù Âu Bằng Đặng Phi trong lòng hai người có đề phòng, không có bị Dương Hùng Thạch Tú hai người đánh lên đến, nhưng tại cùng nó chính diện trong lúc giao thủ, mình vẫn là địch bất quá đối phương. Cuối cùng hai người tại thực lực không đủ phía dưới, song song bị bắt, bị sau đuổi tới bọn quan binh cho trói lại.

Mà theo Yên Thuận ba cái đầu lĩnh bị bắt, những cái kia cùng nó cùng nhau đến đây bọn lâu la cũng đều chết thì chết, thương thì thương, đều bị bắt, chưa từng trốn được một người. Gặp Tần Ngao Thiên vậy mà như vậy thần toán, kia ngồi ở vị trí đầu Lương Trung Thư thì là cười lớn vỗ tay đứng lên nói ". Tần tướng quân quả nhiên lợi hại, lược thi tiểu kế liền đem những này tặc nhân cho bắt được, hạ quan thật sự là bội phục không thôi a "

Nghe được Lương Trung Thư khích lệ, Tần Ngao Thiên cũng là mỉm cười, về sau liền hướng chấp tay nói "Trung Thư đại nhân còn xin ít nghỉ, những này đều chỉ là món ăn khai vị mà thôi, chân chính vở kịch còn ở phía sau đâu. Bất quá còn cần hướng đại nhân mượn tới Lý Thành Văn Đạt hai vị đô giám mới có thể thành sự."

Kia Lương Trung Thư nghe xong liền càng vui vẻ hơn, trực tiếp điểm đầu đáp ứng "Tốt, đã như vậy, vậy ta liền tướng hai người này phát cùng tướng quân điều khiển." Lý Thành Văn Đạt hai người nghe vậy liền từ sau người đứng ra, hướng Tần Ngao Thiên chấp tay. Tần Ngao Thiên cũng cười hướng hai người chấp tay, về sau chính là hướng Thời Thiên nhìn lại.

Thời Thiên hiểu ý, liền ngay cả bọn bụ chạy tới muốn đem kia cửa thành cho mở ra. Nguyên lai từ tối hôm qua bắt đầu, Lương Trung Thư liền giả ý sợ hãi Lương Sơn tặc nhân vào thành nhiễu loạn, thế là liền tướng kia cửa thành cho nhốt bên trên. Mà lúc này Thời Thiên chính là muốn đi giả bộ như Lương Sơn tặc nhân, tướng kia cửa thành cho mở ra, tướng ngoài thành Tống Giang bọn người cho đưa vào thành tới.

Mà tại Thời Thiên rời đi về sau, Tần Ngao Thiên cũng là mang theo Lô Tuấn Nghĩa Văn Đạt bọn người trước đi mai phục. Mà kia bị bắt Lương Sơn đám người thì là từ Thái Phúc Thái Khánh hai người cho đưa đến kia trong đại lao đi gặp gặp lão hữu.

Chương 227 : Tổng Giang Bại Lui

Chỉ gặp Thời Thiên đột nhiên xuất hiện ở chỗ cửa thành, đồng thời còn đem Đại Danh phủ cửa thành cho mở ra. Kìa ở ngoài thành chờ Tổng Giang bọn người nhìn thấy cửa thành mở rộng, liền cho rằng là Yên Thuận đám người đã cứu Lô Tuấn Nghĩa, không chế được cục diện. Lập tức liền lãnh binh tiến đến chi viện, thuận tiện lại vào thành đi hào hảo tiếp tế một chút.

Về sau, Tổng Giang chính là hô to một tiếng nói "Các huynh đệ, theo ta cùng nhau giết vào thành đi, lấy đầu quan kia tính mệnh, thay trời hành đạo!" Nghe được Tổng Giang hiệu lệnh, cùng nó cùng nhau tùy hành tất cả mọi người là phát hô lên. Về sau kia tính tình gặp Lý Quỷ chính là đi đầu giờ lên trong tay riu to bản xông về trước phong mà đi. Tổng Giang sợ có sai lầm, vội vàng xua quân tiến lên.

Tại Lý Quỷ tấn công vào thành đến thời điểm, ở trong thành Tần Ngao Thiên cũng mang theo Lô Tuấn Nghĩa bọn người hướng chỗ cửa thành tiến đến, đồng thời dự biết đạt Lý Thành hai vị đô giám cùng một chỗ, dẫn binh giết tới. Lý Quỷ xông vào thành sau gặp có nhiều như vậy quan binh hướng mình vọt tới, cũng không thấy đến sợ hãi, chỉ muốn mình lần này xem như có thể giết thống khoái, thế là liền cười lớn xông tới giết.

Nhưng sau lưng Lý Quỷ xông vào thành tới Mục Hoàng Tôn Lập bọn người coi như không giống Lý Quỷ như vậy không có đầu óc, tại bọn hắn nhìn thấy có nhiều như vậy quan binh vọt tới về sau cũng đã tới cảm giác có chút không đúng, nhưng cụ thể là chỗ đó có vấn đề bọn hắn nhất thời cũng không nghĩ thông, tại chính là cùng Lý Quỷ cùng một chỗ không đầu không đuôi trùng sát.

Về sau kia Văn Đạt Lý Thành hai người đầu tiên là một chút nhảy đến phía trước nhất, cùng Mục Hoàng cùng Tôn Lập hai người giao thủ, mà kia Lý Quỷ tự nhiên là muốn đi khi dễ những cái kia binh thường binh lính, chỉ có như vậy chém giết mới tính thống khoái. Ngay sau đó Tổng Giang cũng tại Không Minh Không Lượng hai người chen chúc hạ giết vào thành đến, nhìn thấy tất cả quan binh đều tại cùng mình giao chiến về sau, liền đột nhiên ý thức được một chút không đúng.

Về sau Tổng Giang chính là hô to một tiếng nói ". Yên Thuận ở đâu!" Không có trả lời, có chỉ là kia chấn thiên tiếng hò hét. Tổng Giang vạn phần nghi hoặc, Yên Thuận đang người ở nơi nào? Chẳng lẽ đã bị trong thành này quan binh cầm nã, nhưng nếu nói như thế, thành này môn là ai mở ra? Chẳng lẽ lại là có người cố ý muốn dẫn mình tiến đến?

Tổng Giang càng nghĩ càng sợ hãi, thế là liền lại hét cao một tiếng "Yên Thuận ở đâu, mau tới báo cáo!" Về sau liền nghe được một người vọt tới bên cạnh mình quát lên một tiếng lớn nói ". Mồ ở chỗ này!" Tổng Giang quay đầu nhìn lại, gặp đúng là bộ mặt tức giận Lô Tuấn Nghĩa chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh mình, ngay tại giờ cao trường còn liền muốn rơi xuống.

Tổng Giang kinh hãi, vội vàng giục ngựa lui về phía sau, mà lúc này tại hộ vệ bên người Không Minh Không Lượng hai người cũng là phát hiện Lô Tuấn Nghĩa, gặp trường côn liền muốn rơi xuống, liền không để ý tính mệnh xông về phía trước, bảo hộ ở Tổng Giang trước người. Về sau liền gặp Lô Tuấn Nghĩa trường côn rơi xuống, máu tươi văng khắp nơi, nguyên lai là kia Không Lượng đã thay thế Tổng Giang táng thân ở đây, bị Lô Tuấn Nghĩa đánh óc vỡ toang, lại không có khí tức.

Tổng Giang thấy mình ái đồ chết đi về sau vạn phần bi thương, có thể thấy được người hạ thủ là Lô Tuấn Nghĩa về sau chính là nghi ngờ nói "Chúng ta là cố ý đến đây giải cứu viên ngoại, viên ngoại lại vì sao muốn hạ như vậy sát thủ?" Lô Tuấn Nghĩa nghe xong lại là cười lạnh nói "Đích thật là cố ý mà đến, nhưng Lô mỗ chỉ cho nên sẽ có hôm nay, cũng tất cả đều là bởi vì Tổng đầu lĩnh kế hoạch của người mà thôi, người thật coi Lô mỗ không biết sao!"

Gặp Lô Tuấn Nghĩa vậy mà khám phá mưu kế của mình, Tổng Giang gọi thắng không có khả năng, đồng thời còn giả mù sa mưa hỏi Lô Tuấn Nghĩa là ai như vậy vu hãm hãm, xấu hãm thanh danh. Cũng đúng lúc này, Tần Ngao Thiên cũng là một mặt vui vẻ đi tới Tổng Giang trước mặt, đồng thời còn hướng ân cần thăm hỏi nói ". Là ta điều tra rõ sự thật, Tổng Giang, đã lâu không gặp, gần đây vừa vạn rất tốt a?"

Tổng Giang tìm theo tiếng nhìn lại, gặp đúng là Tần Ngao Thiên, thế là liền trong nháy mắt biết mình kế hoạch đã bị phá hư, mà lại lúc này mình chỉ sợ cũng đã lâm vào thiết kế trong cạm bẫy. Nghĩ đến đây, Tổng Giang không khỏi đối Tần Ngao Thiên hận ý lại nhiều hơn rất nhiều, liền đối với giận dữ hét "Tần Ngao Thiên! Lại là người đến xấu ta chuyện tốt!"

Tại bên cạnh Không Minh nhìn thấy Tần Ngao Thiên về sau, liền cũng thấy rõ trước mắt hiện trạng, thế là liền nói với Tổng Giang "Sư phụ, tình hình dưới mắt tại bên ta bất lợi, còn xin sư phụ nhanh chóng lui binh, đợi trở lại trên núi lại làm so đo" Tổng Giang nghe xong cũng cảm thấy có lý, bản đến chính mình lần này đến đây chính là vì thu được Lô Tuấn Nghĩa, đã hiện tại thu phục Lô Tuấn Nghĩa vô vọng, kia cũng không cần lại lưu một lát.

Thế là Tổng Giang liền cao giọng hô lớn "Triệt binh, thu binh về núi!" Hô xong lời này sau Tổng Giang chính là muốn suất rồi đi trước. Nhưng Lô Tuấn Nghĩa há lại sẽ cứ như vậy bỏ mặc cừu nhân của mình rồi đi, thế là liền tiến lên đuổi theo. Lúc này Tổng Giang chỉ nhìn Không Minh một chút, liền hiểu, đến sư phụ hiện thân thời điểm, về sau chính là tiến lên tướng Lô Tuấn Nghĩa cho ngăn lại, đồng thời còn dùng trong tay phác đao hung hăng đâm một cái Tổng Giang dưới hông ngựa cái mông, khiến cho bị đau chạy như điên.

Gặp Khổng Minh mình lưu lại vì chính mình yểm hộ, Tống Giang khóc hô lớn "Khổng Minh!" Khổng Minh cũng là có chút không bỏ, nhưng đã huynh đệ của mình đã chết, vậy mình cũng là quyết định sẽ không cứ như vậy đào tẩu, làm sao cũng muốn chặt lên kia Lô Tuấn Nghĩa một đao vì huynh đệ mình báo thù. Mang ý nghĩ như vậy, Khổng Minh liền giống phát cuồng nâng đao hướng Lô Tuấn Nghĩa chém tới.

Lô Tuấn Nghĩa gặp thả đi Tống Giang, trong lòng cũng là giận dữ, lại gặp vậy mà hướng mình vọt tới, liền cười lạnh một tiếng nói "Không biết tự lượng sức mình" về sau chính là mang theo thế sét đánh lời đình dùng trường côn hướng về phía trước đâm tới, về sau liền gặp kia Khổng Minh né tránh không kịp, bị Lô Tuấn Nghĩa thẳng sinh sinh lấy trường côn đâm xuyên qua thân thể của mình, về sau chính là hặn hặn ngã xuống, ánh mắt hi vọng là cái kia đi trước một bước đệ đệ, không còn có nhắm mắt lại.

Mà theo Tống Giang đào tẩu, những cái kia mãnh liệt mà đến Lương Sơn chúng sĩ tốt nhóm cũng toàn cũng bị mất sĩ khí, nhao nhao đánh toi bởi hướng Lương Sơn phương hướng bỏ chạy. Bất quá cũng tự có kia chưa kịp thoát thân, dù sao Tàn Ngao Thiên bỏ ra lớn tâm tư đến thiết kế Tống Giang, há lại sẽ để cứ như vậy hoàn hảo không chút tổn hại rời đi, cho dù trốn cũng muốn để người rơi một miếng thịt.

Thế là, Tàn Ngao Thiên ánh mắt liền đặt ở bị mang tới đầu lĩnh trên thân, có thể nói, Tàn Ngao Thiên từ vừa mới bắt đầu liền không có muốn ở chỗ này tuyệt sát Tống Giang, hẳn chỉ là muốn bắt chút đầu lĩnh lại chiêu hàng tới mà thôi. Mặc dù mình thủ hạ có thể rất nhiều người, cũng đều là thượng tướng chi tư, nhưng kể từ đó, mình tầng dưới chót bộ đội thực lực tự nhiên là yếu chút.

Còn nếu là để những Thượng tướng kia đi làm tầng dưới chót, lại tự nhiên là có mất công bằng, cho nên Tàn Ngao Thiên liền đem ánh mắt đặt ở những cái kia lương sơn đầu lĩnh nhóm trên thân. Muốn chiêu hàng đến một bộ phận đến quân đội mình đi làm một ít phó tướng chỉ huy, mà đây cũng chính là Tàn Ngao Thiên lần này lĩnh mệnh tiến đánh Lương Sơn mục tiêu. Bất quá hẳn dù cho chiêu hàng cũng là muốn nhìn nhân phẩm, hướng trước đó chết đi kia Mục Xuân loại kia đồ háo sắc, mình là quyết định sẽ không để cho gia nhập bộ đội của mình.

Cũng chỉ có nghĩ Dương Hùng Thạch Tú tốt như vậy hán tử, mới là mình muốn nhân tài, cho nên kỳ tài sẽ không so đo hai người trước đó chặt tổn thương chính mình sự tình đồng thời còn đem thu làm bộ hạ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 228 : Toàn Bộ Bắt Được

Tại Tống Giang bại lui đào tẩu thời điểm, kia tại loạn quân từ đó giết đến chính hưng khởi Lý Quỳ gặp liền cũng vội vàng truy chạy tới, đồng thời trong miệng còn hét to nói ". Ài, ca ca các loại Thiết Ngưu a!" Sau đó liền lại giờ tay lên bên trong kia hai thanh rìu to bản bắt đầu chém giết, ai cũng không dám ngăn đạo đường, không bao lâu lúc, Lý Quỳ liền giết ra một con đường máu trở ra thành đi.

Cùng Lý Quỳ cộng đồng giết thoát ra tới, còn có kia Tống Giang tâm phúc Mục Hoảng. Mặc dù trước đó Mục Hoảng bị 'Thiên Vương' Lý Thành chỗ từng đôi chém giết, nhưng Mục Hoảng há lại sẽ là kia Lý Thành đối thủ, hai người giao thủ mấy hiệp sau chính là bị giết đến đại bại. May mắn có kia Giải Trân Giải Bảo hai huynh đệ thấy mình bại lui liền tiến lên chi viện, mà mình cũng liền thừa cơ từ kia Lý Thành đao hạ đào thoát ra.

Vừa thoát khỏi Lý Thành không lâu, Mục Hoảng chính là nghe được Tống Giang kia mệnh lệnh rút lui, nhưng chung quanh có nhiều như vậy quan binh, mình lại như thế nào có thể sát tướng ra ngoài đâu. Bất quá mình giết không đi ra, có người có thể giết ra ngoài a, Mục Hoảng trong nháy mắt liền nghĩ đến kia tên lỗ mãng Lý Quỳ. Quay đầu nhìn lại, gặp kia Lý Quỳ quả nhiên ngay tại hướng chỗ cửa thành đánh tới, Mục Hoảng liền tại phía sau đi sát đằng sau, liền cùng cùng nhau trốn thoát.

Tại Lý Quỳ Mục Hoảng hai người chạy trốn ra ngoài về sau, vậy cái kia Đại Danh phủ thành nội liền chỉ còn lại có Tôn Lập một nhóm năm người. Trong đó Tôn Lập bị kia 'Đại đao' Văn Đạt cho cuốn lấy căn bản không thoát thân nổi, lại thêm kia Văn Đạt cũng không phải hạng người bình thường, cho nên để kia Tôn Lập không thể không toàn lực ứng đối, căn bản phân không được tâm. Mà kia Giải Trân Giải Bảo hai người ngược lại còn tốt, dù sao huynh đệ bọn họ hai người cộng đồng đối địch Lý Thành một người, mặc dù không có chiếm được thượng phong, nhưng lại cũng không giống Tôn Lập như vậy bị động.

Mà còn lại kia Cổ đại tẩu cùng Tôn Tân hai người thì là phân biệt đối mặt Dương Hùng cùng Thạch Tú. Từ bọn họ kia về mặt kinh ngạc bên trong liền đó có thể thấy được lúc này bọn họ hẳn khiếp sợ trong lòng. Dương Hùng Thạch Tú hai người tổ hợp tự nhiên là muốn so kia Cổ đại tẩu hai vợ chồng mạnh hơn, bất quá Thạch Tú lại bởi vì kính nể Cổ đại tẩu tuy là một giới nữ lưu, nhưng khí độ lại không hề yếu nam tử, thế là trên tay liền thu mấy phần lực.

Gặp Tống Giang như là đã chạy xa, Tàn Ngao Thiên liền không còn đuổi theo, trực tiếp tiến lên trợ Văn Đạt bọn người một chút sức lực, tướng kia Tôn Lập năm người cộng đồng kia hạ. Đường nhiên vẫn là mượn Lô Tuấn Nghĩa chủ tứ hai người lực lượng, thế là rất nhanh liền tướng những cái kia thừa tôn Lương Sơn tặc nhân đều đuổi bắt. Đến tận đây, Đại Danh phủ nguy cơ viên mãn hóa giải.

Tướng kia Lương Sơn tặc nhân giết lùi đuổi bắt về sau, Lương Trung Thư liền ý cười tràn đầy chưa hề biết địa phương nào đi ra, đồng thời vỗ tay tán dương "Tần tướng quân quả nhiên uy mãnh hơn người, kia nhỏ nhỏ Lương Sơn cường đạo há lại sẽ là đối thủ của tướng quân, hạ quan thay cái này toàn thành bách tính cảm ơn Tần tướng quân" nói liền hướng Tần Ngao Thiên chấp tay.

Theo Lương Trung Thư cái này cúi đầu, kia Đại Danh phủ bản thành đông đảo vô tướng quan binh cùng dân chúng đều là hướng Tần Ngao Thiên cảm tạ một phen. Tần Ngao Thiên cười lớn đối đám người chấp tay, về sau chính là hỏi hướng Lương Trung Thư nói ". Đại nhân, Tần mỗ muốn hướng đại nhân tướng những này bị bắt làm tù binh Lương Sơn cường đạo cho tác muốn đi qua, mong rằng đại nhân đáp ứng "

Lương Trung Thư nghe yêu cầu những tù binh kia, liền cười gật đầu đáp ứng "Đã Tần tướng quân muốn, vậy liền đem nó đều mang đi đi, nguyên bản những này cũng đều là bởi vì tướng quân anh dũng mới có thể bắt lấy được, bản quan tự nhiên cũng là không được trở ngại" Tần Ngao Thiên nghe xong liền hướng Lương Trung Thư chấp tay xá một cái, về sau liền dẫn Thời Thiên bái biệt Lô Tuấn Nghĩa, áp lấy vừa mới bắt được Tôn Lập năm người đi đến kia đại lao.

Bắt quả tại Tần Ngao Thiên rồi đi thời khắc, hắn còn dừng ở Lô Tuấn Nghĩa bên người cùng nhỏ giọng nói "Lư viên ngoại, Tần mỗ tại trong đại lao chờ đợi viên ngoại, hi vọng đợi viên ngoại giải quyết xong chuyện nhà mình về sau có thể theo Tần mỗ cùng đi tiêu diệt Lương Sơn cường đạo, lại đi bảo vệ quốc gia." Lô Tuấn Nghĩa nghe xong hai mắt tỏa sáng, bắt quả cũng không nói cái gì, chỉ cùng Yên Thanh cùng một chỗ hướng chấp tay bái tạ mà thôi.

Về sau Tần Ngao Thiên liền áp lấy Tôn Lập bọn người tới trước đại lao. Lúc này ở kia trong đại lao còn có Thái Phúc Thái Khánh hai người cùng kia bị giam giữ Sài Tiến, Đái Tông, Yên Thuận, Âu Bằng, Đặng Phi hết thảy năm người, lại thêm Tần Ngao Thiên mang đến năm người này, liền tổng cộng có mười người rồi, có thể nói quả nhiên là náo nhiệt không thôi a.

Tướng những cái kia lương sơn đầu lĩnh đều giam giữ đến một chỗ về sau, cùng Tần Ngao Thiên tùy hành Dương Hùng Thạch Tú hai người cùng là ở sau lưng hắn cùng nhau hiện thân ra, nhìn thấy có phản đồ về sau, kia Tôn Lập liền dẫn đầu gọi mắng lên "Dương Hùng Thạch Tú, các ngươi hai cái này phản đồ, quả nhiên là vì bọn ta chỗ khinh thường!"

Dương Hùng Thạch Tú nghe xong tự nhiên là có chút không được tự nhiên, mà lại tại kia nhà tù bên trong, Yên Thuận Âu Bằng Đặng Phi ba người từng bị Dương Hùng Thạch Tú đẳng lừa mình cứu giúp qua, cho là có ân, tự nhiên cũng không tốt hướng quát mắng, nhưng trong lòng thì cực kỳ muốn biết vì sao Dương Hùng Thạch Tú hai người sẽ làm phản đến Tần Ngao Thiên thù hạ.

Gấp dưới tay mình bị người quát mắng, mặc dù là hàng tướng thân phận, nhưng cái này Tần Ngao Thiên cũng là không thể nhịn được, thế là liền nghe hắn quát to "Im ngay! Tướng bên thua, có mặt mũi nào dám can đảm ở này phách lối! Phải biết, nơi này cũng không phải kia Lương Sơn" nghe được Tần Ngao Thiên hét lớn, Tôn Lập mặc dù không thích, nhưng cũng biết địa thế còn mạnh hơn người, thế là liền đành phải ngậm miệng không nói.

Dương Hùng Thạch Tú hai người tự nhiên cũng là bởi vì Tần Ngao Thiên mở miệng vì chính mình biện hộ mà cảm giác được cảm kích. Về sau liền nghe Tần Ngao Thiên nói "Kia Tống Giang âm hiểm xảo trá, hơn nữa còn thiện ở tính toán người khác, ta Dương Hùng Thạch Tú hai vị huynh đệ vì thiên địa ở giữa hảo hán, tự nhiên khinh thường cùng nó làm bạn, ném đến ta Tần Ngao Thiên dưới trướng có cái gì không được "

Tôn Lập nghe Tần Ngao Thiên vậy mà như vậy chửi bới Tống Giang, liền mở miệng hỏi "Người đã nói Tống Giang âm hiểm xảo trá, lại có chứng cứ gì, nhưng nói ra, như nếu không có, đó chính là người tại hồ ngôn loạn ngữ, chửi bới người khác." Nghe Tôn Lập hỏi, Tần Ngao Thiên thì là cười một tiếng, về sau liền đem kia Tống Giang là như thế nào thiết kế Lô Tuấn Nghĩa sự tình nói ra.

Nghe tới chuyện này về sau, Tôn Lập cùng Cổ đại tẩu bọn người tất cả giật mình, hiển nhiên bọn hắn không nghĩ tới kia Tống Giang vậy mà lại vô sỉ như vậy. Nhưng cùng lúc trong lòng bọn họ vẫn còn có nghi hoặc, đến cùng việc này có phải là thật hay không, chẳng lẽ kia Tần Ngao Thiên ăn nói - bịa chuyện? Nhưng khi gặp kia trước đó bị bắt vào tới Sài Tiến Đái Tông hai người nghe được việc này sau cũng không có cái gì quá nhiều phản ứng về sau, liền cho rằng việc này xác thực làm thật.

Chỉ là bọn hắn nhưng lại không biết, tại bọn hắn trước đó Thạch Tú liền đã đem chuyện này ngay trước Sài Tiến Đái Tông hai người mặt nói ra, cho nên lúc này Tần Ngao Thiên lại nói thời điểm, thứ hai người mới sẽ không có quá nhiều phản ứng. Bất quá cũng chính là bởi vậy, cũng khiến cho Tôn Lập một nhóm đối với việc này ở trong lòng lại càng vững tin mấy phần.

Ném đi Tống Giang người này hành vi lòng dạ không nói, bất quá đã đến nơi này, kia Âu Bằng Đặng Phi hai người liền nhớ tới trước đó tại Chúc gia trang bị bắt làm tù binh hai cái huynh đệ Dương Lâm Mã Lân tới. Nhớ tới hai bọn họ về sau, Âu Bằng Đặng Phi liền cùng nhau hướng Tần Ngao Thiên bạo quát hỏi "Huynh đệ của ta Dương Lâm Mã Lân ở nơi nào? Người nhanh chóng tương hai bọn họ phóng xuất."

Nghe hai người này hỏi việc này đến, không đợi Tần Ngao Thiên trả lời, tại bên người Thạch Tú liền ra mặt nói "Hai vị huynh đệ trước tạm bớt giận, hai người các ngươi không biết, Tần tướng quân cũng không có làm khó hai vị kia huynh đệ. Đồng thời còn bắt kẻ hiềm khích lúc trước đem nó thu được dưới trướng, hiện tại hai vị huynh đệ ngay tại phương bắc cùng kia người Liêu di tộc tác chiến đâu."

Nghe được Thạch Tú lời này, trong phòng giam mấy người đều là kinh ngạc vạn phần. Không nghĩ tới huynh đệ mình chẳng những không có việc gì, mà lại lại còn thành Đại Tống tướng sĩ, đi phương bắc thủ vệ cương thổ. Mấy người nghe xong trong nội tâm đều là sinh ra chút những ý niệm khác tới.

Chương 229 : Đều Chiêu Hàng

Lúc này Tần Ngao Thiên cũng là đứng ra gật đầu nói "Không tệ, huynh đệ của các người Dương Lâm cùng Mã Lân hai cái hiện tại cũng là ta dưới trướng phó tướng, còn có cái này Thạch Tú huynh đệ cùng Dương Hùng huynh đệ cũng cùng là ta dưới trướng thuộc cấp. Các người nếu như nguyện ý hiệu trung với ta, ta tự nhiên cũng có thể dung nạp các người đến ta dưới trướng, đồng thời còn có thể phụng các người làm phó tướng thuộc cấp nhất lưu, không biết các người ý như thế nào?"

Quả nhiên, nghe được Tần Ngao Thiên tra hỏi về sau, mọi người ở đây trong lòng đều là như vậy nghĩ đến. Về sau mấy trong lòng người đều là suy nghĩ khẽ động, chỉ là trở ngại mặt mũi, ai đều không tốt mở miệng trước. Tần Ngao Thiên cũng là lý giải tâm tư của bọn hắn, thế là liền còn nói thêm "Tôn Lập, người nguyên bản vì kia Đãng Châu binh mã đề hạt, chỉ vì kia lòng thái công hại huynh đệ người, các người lúc này mới phân ra, về sau lại bị kia Tổng Giang cho mời lên Lương Sơn."

Nghe Tần Ngao Thiên nói từ bản thân, Tôn Lập không biết là ý gì, bất quá cũng không có đánh gãy hắn, chỉ tiếp tục nghe kể rõ nói ". Mà lại người còn vì dưới trướng của ta thượng tướng Loạn Đình Ngọc đồng môn sư đệ, võ nghệ quả thực là bất phàm, không biết người nhưng nguyện ném đến ta dưới trướng hiệu lực? Ta có thể tự lấy không so đo trước người đủ loại."

Nghe Tần Ngao Thiên sau khi nói xong, Tôn Lập đích thật là động tâm. Chỉ là còn không đợi trả lời, ở sau lưng hắn em dâu Cố đại tẩu chính là mở miệng hỏi "Vậy ta lại hỏi người, nếu là ngày sau kia Đãng Châu Tri phủ cùng kia lòng thái công chuyện như vậy hướng tướng quân yêu cầu nhà ta thúc thúc lại nên làm như thế nào?" Nghe được Cố đại tẩu đặt câu hỏi, Tôn Lập trong lòng cũng là khẽ động, đúng a, nếu là ngày sau kia Đãng Châu Tri phủ phái người đến đây yêu cầu mình lại nên làm như thế nào.

Về sau liền nghe Tần Ngao Thiên nói "Điểm ấy các người cứ yên tâm đi, tại ta Tần Ngao Thiên dưới trướng làm việc, đương nhiên sẽ không nhận những người khác khi dễ. Đừng nói hắn không dám, nếu là hắn coi là thật đến đây yêu cầu Tôn đề hạt, ta Tần Ngao Thiên cũng tự sẽ đem nó đuổi đi, đoạn sẽ không để cho hại đề hạt. Không biết đề hạt ý như thế nào "

Nghe Tần Ngao Thiên kiểu nói này, liền liền thân vì nữ nhân Cố đại tẩu cũng cảm thấy một cỗ khí phách. Về sau còn không đợi Tôn Lập trả lời, Tần Ngao Thiên liền lại nhìn xem Giải Trân Giải Bảo nói "Mà lại tương lai ta như có cơ hội có thể tiến đến Đãng Châu, sẽ còn vì hai vị huynh đệ báo thù, giết kia lòng thái công."

Nghe được Tần Ngao Thiên lời này về sau, Tôn Lập liền lập tức quyết định nói "Tốt, Tần tướng quân quả nhiên là cái hảo hán, Tôn Lập, nguyện bài đến tướng quân dưới trướng." Tại Tôn Lập đầu hàng về sau, sau đó kia Giải Trân Giải Bảo Cố đại tẩu Tôn Tân bốn người liền cũng cùng nhau đầu hàng hiệu trung với Tần Ngao Thiên. Tần Ngao Thiên gặp thứ năm người đều nguyện quy hàng mình, tự nhiên thật cao hứng, thế là liền phụng Tôn Lập vì thuộc cấp, còn lại bốn người thì làm phó tướng.

Mà lúc này tại trong đại lao còn lại năm người gặp Tôn Lập một nhóm vậy mà liền như thế quy hàng Tần Ngao Thiên, trong lòng mình tự nhiên cũng là lên tâm tư, dù sao ai cũng không muốn cứ như vậy một mực bị người lấy cường đạo tương xứng. Lúc này liền gặp Thạch Tú cùng Dương Hùng hai người cũng là cùng nhau trợ giúp Tần Ngao Thiên chiêu hàng.

Nhận qua hai người ân huệ Yên Thuận ba người tự nhiên liền trở thành chiêu hàng đối tượng, trong đó Âu Bằng Đặng Phi hai người nghĩ thâm, đã huynh đệ mình Dương Lâm Mã Lân đều đã tại Tần Ngao Thiên dưới trướng, kia mình coi như ném quá khứ cũng không sao, cũng không có cái gì có thể kháng cự. Chỉ bất quá hai người tại hiệu trung Tần Ngao Thiên về sau còn nói thêm câu hi vọng khả năng buông tha mình lưu trên Lương Sơn huynh đệ Tương Kính Đào Tông Vương Bùi Tuyên Mạnh Khang bốn người, Tần Ngao Thiên cũng tự nhiên tất cả đều đáp ứng.

Nhưng đến Yên Thuận nơi đó, đi vào khuôn khổ sâu, bởi vì hai huynh đệ cái Vương Anh cùng Trịnh Thiên Thọ tất cả đều là chết tại Tần Ngao Thiên thù hạ, mình nếu là cứ như vậy đầu hàng tại Tần Ngao Thiên, khẳng định là có lỗi với dưới cừu thù huynh đệ. Thế là hắn liền cảm tức nhìn Tần Ngao Thiên, cũng không nói đồng ý, cũng không nói cự tuyệt, chỉ là nhớ tới mình chết thâm hai cái huynh đệ đến, trong lòng sát khí liền đột nhiên tăng vọt.

Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng là cảm thấy Yên Thuận sát khí, đồng thời cũng biết là vì sao mới có thể như vậy, nhất định là vì kia hai cái làm sát bách tính mà bị mình tự tay đánh chết Vương Anh Trịnh Thiên Thọ mới có thể như vậy. Bất quá nhớ tới hai tên phế vật kia đến, Tần Ngao Thiên cũng đột nhiên nhớ tới Yên Thuận vậy mà ăn lòng người chuyện này đến, nếu như việc này là thật, vậy coi như Yên Thuận quý xuống cầu mình, mình chẳng những sẽ không nhận lấy hắn, sẽ còn tương một đao kết liễu.

Nghĩ đến đây Tần Ngao Thiên liền hỏi hướng Yên Thuận nói ". Yên Thuận, người cũng không cần như vậy nhìn ta, người kia hai cái huynh đệ tất cả đều là đáng chết người. Giống các người như vậy cảm người không lo người, thậm chí còn lấy lòng người làm tình nào canh tàn nhẫn chi đồ, ta Tần Ngao Thiên là đoạn sẽ không nhận lấy. Ngược lại, ta cũng đương nhiên sẽ không tha mạng của người "

Vốn cho rằng Yên Thuận nghe được lời này sau sẽ quý xuống cầu khẩn Tần Ngao Thiên, nhưng lại không nghĩ rằng kia Yên Thuận vậy mà đột nhiên cười to nói "Ha ha, Tần Ngao Thiên, người không phải liền là sợ ta ngày sau sẽ tìm cơ hội vì ta kia hai cái huynh đệ báo thù, cho nên mới không kịp chờ đợi muốn trừ hết ta nhà, ta tự nhiên mình bạch hôm nay ta Yên Thuận khó thoát khỏi cái chết."

Về sau Yên Thuận lại lại tiếng nói nhất chuyển, đột nhiên giận dữ nói "Bất quá cho dù người muốn giết ta, cũng không thể như vậy vũ nhục chửi bới ta, muốn ta đường đường 'Cầm Mao Hồ', lại như thế nào sẽ làm ra loại kia ăn uống lòng người sự tình đến, người không nên ở chỗ này xấu thanh danh của ta!" Tần Ngao Thiên vốn cho rằng Yên Thuận ăn lòng người sự tình là thật, nhưng bây giờ nhìn bộ dáng, ngược lại cũng không giống là thật ăn uống lòng

người người, như là như vậy, kia mình ngược lại là có thể cân nhắc cho một cái cơ hội.

Về sau liền nghe Tần Ngao Thiên nói "Ngươi đương thật không có như vậy?" Yên Thuận thì là ngay cả nhìn cũng không nhìn Tần Ngao Thiên một chút, liền tiếng trầm nói "Ngươi muốn giết cứ giết, kia cần kia nói nhảm nhiều, bất quá ta Yên Thuận có thể võ lương tâm nói cho ngươi, ta Yên Thuận không có làm qua như vậy tang lương tâm sự tình "

Gặp Yên Thuận đều nói như vậy, Tần Ngao Thiên liền thầm nghĩ "Có lẽ cái này Yên Thuận thật không có làm qua loại kia sự tình, thẳng như như thế, cũng có thể xem ở nghĩa khí bên trên, cho hắn một cơ hội, đợi nhìn nó sau biểu hiện như thế nào "

Nghĩ đến đây, Tần Ngao Thiên chính là nói "Tốt, Yên Thuận, nếu nói như vậy, ta liền có thể cho ngươi một cơ hội, ngươi ta công bằng quyết đấu, nếu ngươi có thể thành công giết ta, liền có thể vì huynh đệ ngươi báo thù, nhưng nếu ngươi bại vào ta, vậy ngươi liền muốn quên mất cừu hận, đến ta dưới trướng, ngày sau chúng ta cùng một chỗ bảo vệ quốc gia, thủ vệ cương thổ, ngươi xem coi thế nào?"

Nghe được lời này, mọi người tại đây đều là kinh ngạc nhìn về phía Tần Ngao Thiên, không nghĩ tới trước đó Yên Thuận như vậy nói hắn, hắn vậy mà có thể hào không so đo, thậm chí còn cho Yên Thuận một cái quy hàng cơ hội, không thể không nói, Tần Ngao Thiên lòng dạ là thật rộng lớn. Mà kia Yên Thuận cũng hiển nhiên bị Tần Ngao Thiên khí khái chỗ đã động, về sau chính là gật đầu nói "Chả lẽ lại sợ ngươi "

Nghe được Yên Thuận đồng ý, Tần Ngao Thiên cũng là gật đầu cười. Về sau hai người chính là ngay tại chỗ thao bắt đầu luyện, Yên Thuận tự nhiên là mạng hai vị huynh đệ cừu hận hướng Tần Ngao Thiên đánh tới, mà Tần Ngao Thiên thì là lạnh nhạt đối lại. Nhưng kia Yên Thuận lại như thế nào là Tần Ngao Thiên đối thủ, sau mấy hiệp, Tần Ngao Thiên liền dễ như trở bàn tay đem Yên Thuận đánh bại, đồng thời nói "Ngươi đã bại, phải chăng chịu thua?"

Yên Thuận cũng tự nhiên biết mình tài nghệ không bằng người, không thể báo thù cho huynh đệ, có thể thấy được Tần Ngao Thiên vậy mà thật không so đo mình quá khứ, đồng thời lễ tạ thần nhận lấy mình, vậy mình như thế nào lại bỏ lỡ cái này cái tà quy chính bỏ gian tà theo chính nghĩa cơ hội. Thế là Yên Thuận liền cúi đầu bái nói ". Ta Yên Thuận cũng không phải như vậy không có người có tín nghĩa, đã bại, vậy ta tự nhiên nguyện tuân thủ ước định, hiệu trung tướng quân "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 230 : Lại Lập Kế Hoạch

Nhìn thấy Yên Thuận cũng quy hàng mình, Tần Ngao Thiên cũng là rất vui vẻ, mặc dù nhưng cái này Yên Thuận đã từng cùng mình có thù, bất quá mình cũng không phải loại kia không thể chứa người người. Mà lại liền xem ở Yên Thuận can đảm dưới loại tình huống này còn y nguyên nhớ đến huynh đệ mình thù, cũng có thể thấy được cũng là trọng nghĩa khí người, cho nên Tần Ngao Thiên cũng nguyện ý cho một cái cơ hội.

Gặp sau áp tới tám người tất cả đều hàng Tần Ngao Thiên, còn sót lại kia Sài Tiến cùng Đái Tông trên mặt liền không khỏi xuất hiện dị sắc. Tần Ngao Thiên cũng tự nhiên chú ý tới hai người biểu lộ biến hóa, về sau chính là cười nhìn về phía kia Sài Tiến Đái Tông nói ". Sài đại quan nhân, Đái Tông, không biết ngươi hai vị ý như thế nào? Có hứng thú hay không đến Tần phủ dưới trướng hiệu lực đâu?"

Nghe được Tần Ngao Thiên tra hỏi, Sài Tiến không kiêu ngạo không tự ti hỏi ngược lại "Ta ngược lại thật ra nghĩ muốn hỏi một chút Tần tướng quân, nếu là ta không đáp ứng tướng quân, Sài phủ phải chăng liền sẽ mệnh tang nơi này?" Tần Ngao Thiên nghe xong thì là khẽ mỉm cười nói "Tần phủ tự nhiên không phải loại người như vậy, dù cho Sài đại quan nhân ngươi không đáp ứng Tần phủ, Tần phủ cũng sẽ không làm khó Sài đại quan nhân, chỉ là còn cần làm phiền hai vị tạm thời trước lưu tại cái này nhà tù mà thôi."

Đái Tông nghe xong thì là hừ lạnh nói "Chính là muốn giam giữ ta đẳng thôi" Tần Ngao Thiên cười gật đầu một cái nói "Chính là, ta đương nhiên sẽ không thả các ngươi trở về tương trợ kia Tống Giang, mà ta lại không muốn giết các ngươi, cho nên cũng chỉ phải như vậy. Mong rằng hai người các ngươi không nên trách tội tại ta" quả nhiên, tại Tần Ngao Thiên như vậy lý do về sau liền nghe được Sài Tiến Đái Tông tiếng hừ lạnh, hiển nhiên bọn hắn tạm thời sẽ không đầu hàng hiệu mình.

Bất quá đây cũng là tại Tần Ngao Thiên dự kiến bên trong, dù sao kia Đái Tông xem như Tống Giang thân tín, cùng mới vừa lên núi không lâu Tôn Lập bọn người cùng địa vị không cao Đặng Phi mấy người khác biệt. Mà Sài Tiến lại từng bị Tống Giang bọn người mạo hiểm từ kia cao Đường châu bên trong cứu ra, Tống Giang đối có ân, tự nhiên cũng là sẽ không cứ như vậy quên. Nếu là hai người này hôm nay đáp ứng muốn đầu nhập tại mình, vậy mình còn phải đề phòng bọn hắn, dạng này đem bọn hắn cầm tù ở chỗ này có thể nói là kết quả rất tốt.

Thuận lợi từ Tống Giang nơi đó đào tới tám cái đầu lĩnh, tăng thêm trước đó Dương Hùng Thạch Tú cùng Dương Lâm Mã Lâm bốn người chính là mười hai cái đầu lĩnh, Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng là rất vui mừng. Về sau Tần Ngao Thiên chính là cùng mọi người tại này thương nghị lên bước kế tiếp kế hoạch, dù sao kia Sài Tiến Đái Tông hai người cũng đều không trốn thoát được, cho nên Tần Ngao Thiên dứt khoát cũng không gạt lấy hai bọn họ, liền đem căn này nhà tù coi là thương nghị chỗ.

Về sau Tần Ngao Thiên liền là để phân phó đạo, để Tôn Lập một nhóm năm người giả ý từ trong thành đào thoát mà ra, lại trở về tới kia lương trên núi đi. Một là làm làm nội ứng, thứ hai là bởi vì chính mình bên này còn có rất nhiều người huynh đệ vẫn tại Lương Sơn phía trên, mình là khẳng định phải bảo hộ an toàn, mà đây cũng là để Tôn Lập một nhóm trở về mục đích chủ yếu, nhất định phải bảo trụ những người kia tính mệnh, không nên bị Tống Giang làm hại.

Tôn Lập năm người nghe được mệnh lệnh về sau liền bị Tần Ngao Thiên lập tức đem thả còn mà đi, về sau Tần Ngao Thiên chính là phái Thời Thiên nhanh chóng trở về Tế Châu thành đi. Chắc hẳn lúc này những cái kia từ kinh đông đường từng cái châu phủ triệu tập mà đến bọn quan binh đều đã tụ tập đến Tế Châu, cho nên Tần Ngao Thiên liền mệnh Thời Thiên trở về cáo tri Võ Tòng Loan Đình Ngọc, mệnh đại quân chinh thảo lập tức xuất phát, tiêu diệt Lương Sơn, mà mình thì ở chỗ này thẳng đến Lương Sơn, mọi người tại Lương Sơn phụ cận sẽ cùng.

Mà liền tại Thời Thiên sau khi đi, Tần Ngao Thiên một nhóm muốn khởi hành thời khắc, lại tới hai vị Tần Ngao Thiên một mực tại tâm bên trong chờ đợi thật lâu người, hai người này là lúc trước được rời đi kia Lô Tuấn Nghĩa cùng Yên Thanh hai người. Trước đó tại đánh lui Lương Sơn tặc nhân về sau, Lô Tuấn Nghĩa hai người chính là cùng nhau cáo biệt Tần Ngao Thiên, quay trở về phủ đệ của mình.

Gặp đến phủ đệ mình kia bằng hiệu đã đổi thành Lý phủ, mà thê tử của mình Giả thị mặc kệ là thật tâm hay là giả dối, cũng đều đã cùng kia Lý Cố làm thành vợ chồng, mà lại phủ thượng một đám gia đình cũng đều bị thay máu. Lô Tuấn Nghĩa tại cái này mình đã từng trong phủ đệ cũng tìm không được nữa cảm giác quen thuộc.

Về sau Lô Tuấn Nghĩa lại nghe được Yên Thanh nói kia Giả thị còn từng cùng Lý Cố cùng nhau thiết kế muốn đẩy vào chỗ chết về sau, Lô Tuấn Nghĩa liền lập tức giận lên đầu, đi vào trong phủ đi tưởng kia Giả thị cùng kia hai cái đồng lõa Vương Đại Lý hai lượng người nhao nhao một cơn mất mạng về sau, liền tướng trong phủ tất cả mọi người tàn đi, mà bắt nguồn từ mình cũng cùng Yên Thanh thu thập hành lý ném Tần Ngao Thiên mà tới.

Gặp Lô Tuấn Nghĩa hai chủ tớ người quả nhiên vẫn là tìm tới mình,

Tần Ngao Thiên tự nhiên là thập phần vui vẻ, bởi vì cái này Lô Tuấn Nghĩa võ nghệ là biết đến. Kia nhưng là chân chính toàn thư thứ nhất, . Mà người hầu kia Yên Thanh cũng có một thân khó lường bản lĩnh, đầu vật chi thuật chính là ngay cả Lô Tuấn Nghĩa cũng không dám khinh thường. Có thể được hai người này tìm tới, gọi Tần Ngao Thiên làm sao không vui.

Tại cùng Lô Tuấn Nghĩa Yên Thanh hai người ôn chuyện sau một lát, kia trông coi nhà tù Thái Phúc Thái Khánh huynh đệ hai cái cũng là muốn theo Lô Tuấn Nghĩa cùng một chỗ đầu nhập tại Tần Ngao Thiên. Mặc dù hai người kia bản lĩnh không có những người khác cao như vậy, mà dù sao thứ hai nhân chi trước đã từng vì chính mình từng góp sức, mà lại lại là trung nghĩa hạng người, cho nên Tần Ngao Thiên liền đem nó cùng nhau nhận.

Chỉ bất quá Tần Ngao Thiên cũng không để cùng mình tùy hành, mà là lưu hẳn lại hai người ở đây hảo hảo trông coi Sài Tiến cùng Đái Tông. Dù sao cái này trong phòng giam cũng vẫn là Thái Phúc Thái Khánh hai địa bàn của huynh đệ nha, đem chuyện này giao cho hai bọn họ tự nhiên là muốn so những người khác mạnh hơn nhiều. Đợi đến làm tốt những này về sau, Tần Ngao Thiên liền cùng Lô Tuấn Nghĩa Thạch Tú Yên Thuận bọn người cùng nhau lên đường, chạy Lương Sơn mà đi.

Mà vào lúc này, kia Tống Giang một nhóm cũng là một đường đào vong, lúc này đã là chạy trốn tới kia Đông Bình phủ địa giới, mắt thấy liền muốn đến đến nơi ở của mình lương sơn. Lúc này Tống Giang cũng rốt cục có thể dừng lại nghỉ ngơi một lát thở một ngụm, về sau lại là kiểm lại một chút binh mã, gặp xuống núi thời điểm mang tám ngàn binh mã lúc này chỉ còn lại ba ngàn không đến, mà lại lại hao tổn hai cái đồ đệ, còn lại đầu lĩnh đến nay sinh tử chưa biết, Tống Giang trong lòng liền một mảnh bi thương.

Đồng thời trong lòng đối Tần Ngao Thiên hận ý liền lại tăng lên rất nhiều, chỉ gặp cần rằng nghiêng lợi nói "Tần Ngao Thiên, ta nhất định phải làm cho người chết không có chỗ chôn!" Lúc này kia Mục Hoảng đi tới Tống Giang bên người nói "Ca ca, lập tức tới ngay lương sơn, chúng ta vẫn là nắm chặt thời gian đi đường đi, đừng có lại bên ngoài dừng lại "

Nghe được Mục Hoảng ngôn ngữ, Tống Giang cũng là gật đầu nói phải, mà kia khò hàng Lý Quý thì là dẫn theo hai cái rìu to bần hét lớn "Sợ cái gì, hẳn Tần Ngao Thiên nếu là thật sự dám đuổi theo, Thiết Ngưu ta liền dùng cái này hai thanh rìu to bần đem nó chặt cái nhào nhoẹt" Tống Giang gặp Lý Quý dạng này, cũng không nói gì thêm, liền trực tiếp hạ lệnh tiếp tục đi đường. Mà kia Mục Hoảng thì là nghiêng mắt lên lên liếc qua Lý Quý, thầm nghĩ nói "Người cũng liền có thể thôi cái trâu rồi" về sau liền đi theo Tống Giang hậu viện cùng nhau đi về phía trước.

Mà Tống Giang nhưng lại không biết, ngay tại cái này trước mắt Đông Bình trong phủ, lại là còn có một cái hăng hái mà tướng mạo đường đường 'Phong lưu Song thương tương' đang đợi bắt hẳn lập công đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231 : Phong Lưu Song Thương Tướng

Nguyên lai lúc này kia Tống Giang từ Đại Danh phủ bại lui, một đường đào vong đến Đông Bình phủ phụ cận tin tức đã bị cái này Đông Bình phủ binh mã đô giám Đồng Bình cho dò thăm. Cái này Đồng Bình tướng mạo tuấn lãng, đáng vẻ đường đường, làm người phong lưu, còn có một thân thích võ nghệ, có thể nói là vạn phu bất đương chi dũng, nó đắt vì cũng theo hần cái này thân võ nghệ bên trên đã tăng tới binh mã đô giám chi vị.

Bất quá cái này Đồng Bình lại là mười phần yêu thích kia Đồng Bình phủ thái thú Trình Vạn Lý nữ nhi trình Uyển nhi, chỉ tiếc kia trình thái thú lại là từ đầu đến cuối không đồng ý Đồng Bình thỉnh cầu, vừa vặn lúc này kia Lương Sơn tặc nhân muốn từ mình nơi này đi ngang qua, Đồng Bình lại như thế nào sẽ bỏ qua cái này có thể lập xuống đại công đồng thời còn có thể dùng cái này đến lần nữa hướng trình thái thú cầu hôn, Đồng Bình làm sao có thể không vui.

Thế là Đồng Bình liền lập tức mặc giáp ra trận, tiến đến ra khỏi thành bố trí mai phục chặn đường, ý đồ muốn đem kia Lương Sơn Tống Giang bắt sống tại đây. Mà tại Đồng Bình mang theo đại đội nhân mã đuổi ra ngoài thành chờ sau một khoảng thời gian, quả nhiên thấy được kia tàn tạ không chịu nổi một đường bốn ba Tống Giang một nhóm. Nhìn thấy công lao của mình đã đi tới về sau, Đồng Bình đại hỉ, liền lập tức giục ngựa tiến lên chặn đường quát to "Này, Lương Sơn cường đạo chạy đi đâu!"

Vừa quát qua đi Đồng Bình liền lập tức giục ngựa tiến lên muốn đi đuổi bắt Tống Giang. Tống Giang nhìn thấy Đồng Bình chờ đợi ở đây mình sau kinh hãi, chỉ cho là là trời muốn diệt chính mình. Lúc này Lý Quỳ kia hắc tử nhân tiện nói "Ca ca chớ hoảng sợ, lại nhìn Thiết Ngưu trước đi lấy hần đến" nói, Lý Quỳ liền đi bộ tiến lên nghênh chiến Đồng Bình. Tống Giang gặp Lý Quỳ liền tự mình một người, hơn nữa còn là đi bộ tiến lên, sợ có sai lầm, dù sao mình bên người có thể dùng nhân tài đã không nhiều lắm, thế là liền vội vàng mệnh Mục Hoảng cũng tới trước trợ chiến Lý Quỳ.

Mục Hoảng lĩnh mệnh, dễ dàng cho Lý Quỳ về sau giục ngựa tiến lên trợ chiến. Mà lúc này kia Đồng Bình cũng đã giục ngựa giết tới Lý Quỳ bên cạnh, Đồng Bình gặp Lý Quỳ vậy mà đi bộ tác chiến, liền cho rằng là cái lùn cỏ mà thôi, tự nhiên so ra kém chính mình. Thế là liền lên ý nghĩ khinh địch, vốn nghĩ một thương đâm chết cái này hắc tử sau lại đi lấy kia Tống Giang. Nhưng cùng giao thủ về sau, liền biết Lý Quỳ khó chơi.

Mặc dù Lý Quỳ không thông lập tức tác chiến, nhưng hần lại là có kia một cỗ man lực, nhưng cũng có thể tạm thời ngăn đến Đồng Bình nhất thời một lát. Về sau kia Mục Hoảng cũng là giục ngựa đuổi theo, cùng Lý Quỳ cộng đồng đối địch Đồng Bình, nhưng Đồng Bình đã được xưng 'Song sủng tướng', bằng song sủng chi lực tự nhiên cũng là không sợ cùng hai người đồng thời tác chiến, thậm chí lấy đẳng giam giữ Tống Giang về sau liền có thể cười mình ngưỡng mộ trong lòng trình Uyển nhi, liền càng đánh càng hăng.

Theo Đồng Bình càng đánh càng hăng, kia Mục Hoảng cùng Lý Quỳ hai người cũng thời gian dần qua ủng hộ ngăn cản không nổi. Tống Giang thấy mình còn sót lại hai viên mãnh tướng cùng chiến không hạ, liền la hét Lý Quỳ Mục Hoảng hai người trở về, mà mình cũng tại hạ khiến lui quân về sau liền cái thứ nhất quay đầu ngựa lại hướng về sau chạy tới. Kia Lý Quỳ Mục Hoảng nghe được rút lui hiệu lệnh, liền cùng nhau hướng bản trận thoái lui.

Trong lúc đó Lý Quỳ bởi vì hai chân không chạy nổi Đồng Bình chiến mã, Mục Hoảng liền dứt khoát một tay lấy kéo đến chiến mã của mình hậu viện, để kỳ phản thân mà ngồi, tại lúc rút lui còn có thể cùng kia Đồng Bình dây dưa bên trên nhất thời nửa khắc. Mà kia Đồng Bình gặp Tống Giang đã chạy xa, sợ có trở, liền cũng không còn trước đuổi theo, dù sao Đồng Bình lúc này đã đem kia Tống Giang coi như vật trong lòng bàn tay.

Tại đánh lui Tống Giang một nhóm về sau, Đồng Bình liền cao hứng bừng bừng quay trở về trong thành báo tin vui. Thấy qua vậy quá thủ Trình Vạn Lý về sau liền hướng đưa tin "Thái thú đại nhân, mặt tướng đã đem kia Lương Sơn tặc nhân đánh lui" Trình Vạn Lý nghe xong cũng là cười to nói "Đều nói Lương Sơn tặc nhân như thế nào dũng mãnh, bản quan hôm nay xem xét, kia Tống Giang một đám cũng không gì hơn cái này đi "

Đồng Bình cũng là cười to nói "Đúng vậy a, xem ra hết thảy đều chỉ là thế nhân tin đồn mà thôi, đại nhân, không biết đại tướng bắt giữ kia Tống Giang về sau, đại nhân có thể hay không đem tiểu thư gả tại ta?" Nói từ bản thân âu yếm tiểu thư Uyển nhi lúc đến, Đồng Bình trên mặt chính là lộ ra một chút ý cười tới. Mà kia Trình Vạn Lý lại là không muốn đem nữ nhi của mình gả cho cái này nho nhỏ một đô giám, nhưng lại sợ lúc này cự tuyệt Đồng Bình còn có không tận tâm vì chính mình làm việc, dù sao Đồng Bình võ nghệ thể nhưng là mình chỗ dựa vào.

Trình Vạn Lý sau khi suy nghĩ một chút liền nói với Đồng Bình "Vẫn là chờ tướng quân người tướng kia Tống Giang cảm xuống về sau lại nói việc này a" Trình Vạn Lý nói như vậy cũng chẳng qua là kẻ hoãn binh, cũng không nói đồng ý, cũng không nói không đồng ý, chỉ là cứ như vậy trước treo Đồng Bình. Nhưng lời này nghe vào Đồng Bình trong lỗ tai lại là thay đổi hương vị, chỉ cho là thái thú đã đáp ứng mình, chỉ cần mình tướng kia Tống Giang bắt lấy tới, thái thú đại nhân liền sẽ đáp ứng mình cầu hôn.

Bởi vì cái gọi là quan tâm sẽ bị loạn, cho nên Đồng Bình nghe xong liền đắc ý quay trở về gian phòng của mình đi sớm chúc mừng, đồng thời còn tối thăm hạ quyết tâm, đợi đến ngày mai tái chiến thời điểm, nói cái gì cũng đều muốn đem kia Tống Giang cho bắt lấy tới.

Mà lúc này kia Tống Giang cũng là mang theo tàn binh bại tướng lui về sau vài dặm, rốt cục tại một chỗ địa thế hiểm yếu chi địa đâm xuống doanh trại nghỉ biện pháp đi hướng về trên núi cầu cứu. Đồng thời Lý Quỳ Mục Hoảng hai người cũng là nói lấy kia Đồng Bình thực sự lợi hại, liền dựa vào bản thân hai người thật sự là chiến hần không hạ. Kia Lý Quỳ nghe được lời này tự nhiên là không cao hứng, liền cùng Mục Hoảng phân bác "Ta chỉ là thân thể mới mẻ mà thôi, người đợi ngày mai tái chiến thời điểm, ta nhất định phải đem nó đầu cho vạn xuống tới không thể, để hần phách lối "

Tống Giang cùng Mục Hoảng lúc này đều có tâm sự, liền cũng không có người để ý tới cái này hắc tử kêu gào cuồng ngôn. Kỳ thật ai cũng biết, cái này hắc tử cũng liền chỉ là có như vậy một thân man lực cùng hung ác khí thế thôi. Bình thường khi dễ khi dễ bình thường quan binh bách tính vẫn được, nhưng phạm là đụng tới cái bản lĩnh cao cường liền không phải là đối thủ.

Mà liền tại Tống Giang suy tư nên như thế nào lui địch thời điểm, kia bị Tàn Ngao Thiên đưa tới Tôn Lập năm người cũng đều lao đảo tìm được Tống Giang doanh trại tới. Đi vào trong trướng, Tôn Lập cầm hộp trước hô lớn "Ca ca, ta cuối cùng tìm tới ca ca các người" nói liền than thở khóc lóc, tình chi thật, ý chi cắt, cho dù ai cũng nhìn không ra hiện tại đã đầu nhập cùng Tàn Ngao Thiên.

Nhắc tới cũng là xảo, xem ra cái này Tôn Lập trời sinh chính là muốn hớ cái trước người quen, đời này tại Tàn Ngao Thiên xuất hiện hiệu ứng hô điệp phía dưới cũng không có gài bẫy mình đồng môn sư huynh Loan Đình Ngọc, lại là muốn tới tướng cái này Tống Giang hớ bên trên một hớ. Mà theo Tôn Lập

xuất hiện, Tống Giang kia trước đó đối với làm như thế nào đối phó Đồng Bình sâu tâm sự cũng là rốt cục đạt được giải quyết, lại không chút nào hoài nghi tới cái này Tôn Lập một nhóm phải chăng còn là người một nhà.

Về sau Tống Giang đơn giản hỏi thăm một chút Tôn Lập năm người là như thế nào chạy trốn ra ngoài, Tôn Lập cũng là tương trước đó đến thời điểm đã sớm biên tốt lí do thoái thác cùng Tống Giang nói ra, Tống Giang nghe xong quả nhiên liền đối với vạn phần tín nhiệm. Về sau Tống Giang liền đem hôm nay gặp được kia Đồng Bình hướng Tôn Lập bọn người kể rõ một phen, đồng thời còn đem võ nghệ mạnh cho tăng thêm trọng điểm.

Tôn Lập nghe thậm chí ngay cả Lý Quỷ Mục Hoảng hai người liền thủ đều là chiến hãn không hạ về sau, trong lòng cũng là chán kinh ngạc một chút, hướng không đến vậy mà như vậy dũng mãnh. Bất quá dũng mãnh đi nữa lại có thể thế nào, hãn chỉ bất quá chỉ có một người mà thôi, chẳng lẽ hãn cũng có thể giống như Tần Ngạo Thiên, có thể đối đầu mình đám người à.

Nghĩ đến đây, Tôn Lập liền hướng Tống Giang bái nói ". Ca ca rất không cần phải lo lắng, có Tôn Lập tại, ngày mai xuất chiến, chúng ta nhất định tướng kia Đồng Bình chém giết tại trước trận." Nghe được lời này, Tống Giang cái này mới an tâm lại.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 232 : Mưu Kế Đồng Bình

Mà Tống Giang tại an toàn của mình đạt được bảo hộ về sau, liền lại bắt đầu đối đáp đáp kia anh tuấn lại võ nghệ cao cường Đồng Bình lên tâm tư. Nghe Tôn Lập nói muốn đem chém giết trên chiến trường cảm giác quá mức đáng tiếc, liền cau mày nói "Nói đến kia Đồng Bình cũng là một viên hổ tướng, nếu là có xử lý pháp có thể để làm việc cho ta liền tốt, không biết các vị đầu lĩnh nhưng có biện pháp đem nó chiêu hàng?"

Nghe Tống Giang muốn chiêu hàng Đồng Bình, cái này những người khác cũng không thể trăm phần trăm xác định có thể đem chiêu hàng tới, cho nên tự nhiên cũng không ai lên tiếng đáp lại. Đám người trầm mặc sau một lát, Tôn Lập chính là dẫn đầu nói "Ca ca, cái này có thể hay không đem nó chiêu hàng tới Tôn Lập không có thể bảo chứng, nhưng Tôn Lập có thể cùng các vị đầu lĩnh cùng một chỗ đem nó bắt được, đến lúc đó ca ca người tự mình đến chiêu hàng, chắc hẳn hiệu quả tự nhiên sẽ càng tốt hơn."

Lúc này Lý Quỷ cũng là cười to nói "Đúng vậy a ca ca, chờ tướng tên kia cho bắt tới nhắc lại việc này, nếu là hãn không đồng ý, chúng ta liền đóng lại hãn cái mười năm tám năm, xem ai hao tổn qua ai" mặc dù Lý Quỷ lời nói này có chút cấu thả, nhưng Tống Giang tương tượng cũng đúng là cái kia lý. Mặc dù mình không bỏ giết hãn, thế nhưng đương nhiên sẽ không đem nó thả đi ngày sau lại làm khó mình, thế là liền cũng coi là đồng ý Lý Quỷ lời nói.

Mà liền tại Tống Giang cơ bản tại trong lòng có so đo thời điểm, đột nhiên từ ngoài trường tới hai cái cổ nhân, Tống Giang cùng mọi người nhìn lại, nguyên lai đúng là ở trên núi Trương Thuận cùng vương định sáu lượng người. Nhưng hai người bọn họ làm sao lại ở đây, chẳng lẽ Lương Sơn xảy ra vấn đề, bị quan binh chỗ tiến đánh, Lý Tuấn phải đến đây cầu cứu?

Nghĩ đến đây, Tống Giang không khỏi khẩn trương lên, thế là liền hỏi "Hai vị hiền đệ như thế nào sẽ ở đây, phải chăng sơn trại gặp phải phiền toái?" Mà tại Tống Giang nói xong lời này về sau cũng không có từ hai trên mặt người nhìn thấy mây may bởi rồi chỉ sắc, về sau Trương Thuận liền chấp tay nói "Không phải ca ca, là Lý Tuấn ca ca dò thăm ca ca tiến đánh đại danh thất bại, cho nên liền phái ta hai người xuống núi trước tới tiếp ứng ca ca bọn người về sơn trại "

Nghe được nguyên lai là dạng này, Tống Giang cái này mới an tâm, đồng thời cũng cảm giác có chút vui mừng, không nghĩ tới kia Lý Tuấn lại còn có thể nghĩ đến chính mình. Nhưng lại nghĩ đến kia bị Lý Quỷ nhìn thấy đã làm phản rồi Dương Hùng Thạch Tú hai người, trong lòng của hãn liền vừa giận khí, nhưng bây giờ còn có rất nhiều người tại hiện trường, mình không tiện phát tác, thế là liền tương cái này phần nộ giấu ở trong lòng.

Trương Thuận gặp Lý Quỷ Mục Hoảng bọn người là một mặt chật vật, liền hỏi "Các ca ca vì sao đều là như vậy chật vật, chẳng lẽ lại gặp phải phiền toái? Chẳng lẽ lại là kia đại danh quan binh lại đuổi tới rồi?"

Tống Giang thì là lắc đầu nói "Cũng không phải đại danh, mà là tại cái này Đồng Bình phủ gặp phải phiền toái" kia cùng Trương Thuận cùng nhau xuống núi mà đến vương định sáu thì hỏi "Đồng Bình phủ, chẳng lẽ là kia Đồng Bình cho các ca ca tạo thành phiền phức?" Nghe được vương định sáu đề cập Đồng Bình, Tống Giang liền hỏi "Huynh đệ như thế nào biết được là kia Đồng Bình ngăn đường ta đường?"

Vương định sáu nghe xong thì là chấp tay hướng Tống Giang nói ". Tiểu nhân gần đây thường xuyên xuống núi tìm hiểu phụ cận tin tức, tự nhiên cũng là hiểu được cái này Đồng Bình phủ Đồng Bình. Nói đến đây cũng là một cái hung hãn dũng mãnh hạng người, võ nghệ sự cao cường thậm chí không thua Tôn đề hạt." Nghe vương định sáu nói như vậy kỹ càng, Tống Giang liền tri kỷ là thật đối Đồng Bình có hiểu biết, sau liền nghĩ tới mình trước đó suy nghĩ đến, liền dò hỏi.

"Không biết huynh đệ có thể có biện pháp có thể khiến cho làm việc cho ta?" Nghe Tống Giang hỏi như vậy, vương định sáu liền biết đây là mình cơ hội biểu hiện tới, thế là liền suy tư một phen, về sau liền cười nói "Có, hồi bẩm ca ca, kia Đồng Bình mặc dù rất là anh hùng cao minh, nhưng hãn lại có một

cái yếu hại, đó chính là kia Đồng Bình phủ thái thú Trình Vạn Lý nữ nhi Trình Uyển Nhi "

"Ồ? Lại có việc này" Tống Giang nghe xong liền lông mày nhú lại, thầm nghĩ việc này có môn, về sau liền lẳng lặng nghe kia vương định sáu kẻ rõ nói ". Kia Đồng Bình vẫn luôn ngưỡng mộ trong lòng kia trình thái thú nữ nhi, nhưng lại một mực không bị Trình Vạn Lý đồng ý. Chắc hẳn lần này đến đây cản đường cũng nhất định là mang cảm xuống ca ca lập xuống đại công sau tốt hướng vậy quá thủ cầu hôn "

"Ca ca không ngại có thể tại cái này Trình Uyển Nhi trên thân làm chút văn chương" kia Mục Hoảng nghe xong vương định sáu kẻ rõ về sau chính là đề nghị, mà đây cũng chính là lúc này Tống Giang suy nghĩ trong lòng. Về sau liền nghe Mục Hoảng lại hiển kế nói ". Ca ca, chúng ta có thể tại cùng kia Đồng Bình giao chiến thời điểm phái người ra về lưu dân, chạy trốn tới Đồng Bình trong phủ đi tướng kia Trình Uyển Nhi cho cướp đoạt ra. Kia Đồng Bình biết được sau tất nhiên sẽ nóng vội trước tới cứu viện,

Khi đó quyền chủ động liền tại ca ca trên tay, Đồng Bình cũng sẽ từ ca ca tùy ý nắm "

Tống Giang nghe xong quả nhiên đại hỉ, về sau liền là đề phân phó Cố đại tẩu Tôn Tân vợ chồng hai người tại ngày mai mình cùng Đồng Bình giao chiến thời điểm ra về lưu dân trà trộn vào thành đi, phải tất yếu tướng kia Trình Uyển Nhi cho cầm lấy ra. Việc này nếu là thả trước kia, Cố đại tẩu đương nhiên sẽ không có cái gì tâm tư khác, nhưng tại đại danh nhận rõ Tống Giang sắc mặt về sau lại nghe lại muốn đổi một cái nhục nữ tử ra tay, trong lòng tự nhiên là đối Tống Giang càng khinh bỉ.

Nhưng Cố đại tẩu cũng biết mình một nhóm lần này trở về chính là muốn lấy được Tống Giang tín nhiệm, cũng may ngày sau Tàn Ngao Thiên bọn người tiến đánh Lương Sơn thời điểm đưa đến tác dụng lớn nhất, thế là liền tướng trong lòng khinh bỉ thu hồi, cùng phu quân cùng một chỗ lĩnh mệnh cáo lui. Mà Tống Giang tại định ra kế sách về sau cũng tự nhiên thoải mái, thế là tại đưa tiễn đám người rời đi về sau liền nghỉ ngơi thật tốt một đêm.

Tới ngày thứ hai lúc, Tống Giang lại điểm binh mã tiến đến vượt quan, không ngoài dự liệu, kia Đồng Bình quả nhiên thật sớm ngay tại trên đường chờ lấy Tống Giang một nhóm. Gặp Tống Giang rốt cục lại xuất hiện về sau, Đồng Bình liền quát to "Tống Giang, hôm qua tính ngươi chạy nhanh, hôm nay ta ngược lại muốn xem xem, ngươi còn có thể chạy đến đâu đi, nạp mạng đi a?"

Hét lớn một tiếng về sau, Đồng Bình liền giục ngựa chạy vội tới lấy Tống Giang, lúc này kia Mục Hoảng thì là đỉnh thương xuất mã nói ". Cuồng vọng chi đồ, ta đến chiến ngươi!" Mà kia Đồng Bình thì là khinh thường cười nói "Bại tướng dưới tay, chỗ này dám nói dũng" về sau hai ngựa tương giao, kia Đồng Bình chỉ là song súng một quấy, liền đề Mục Hoảng không biết làm sao, mà về sau Đồng Bình lại lại từ trên ngựa nhảy lên một đạp, kia Mục Hoảng liền bị Đồng Bình đạp xuống ngựa đi, lớn khục không thôi.

Về sau Đồng Bình liền muốn đưa tay lấy tính mệnh, mà lúc này liền nghe theo Tống Giang trong trận truyền đến một câu quát to "Chậm đã, Tôn Lập đến ư?" Đồng Bình tìm theo tiếng nhìn lại, gặp võ trang đầy đủ lại cầm trong tay song roi Tôn Lập từ trong trận giục ngựa xông ra, nhìn tốc độ kia nhanh chóng, nếu là mình khẳng khái muốn giết chết Mục Hoảng, mình cũng chắc chắn bị gây thương tích.

Đem hai cùng so sánh về sau, Đồng Bình liền lựa chọn rất sáng suốt tạm thời buông tha Mục Hoảng, chuyên tâm đến ứng đối cái này hôm qua chưa từng thấy qua Tôn Lập tới. Kia Mục Hoảng cũng đúng lúc nhân cơ hội này bỏ lên trốn về bản trận, đồng thời tại trốn trên đường trở về vẫn không quên đối Tôn Lập nói lời cảm tạ một câu. Tôn Lập cũng đối cũng không có quá nhiều để ý, bởi vì từ trước đó Đồng Bình cùng Mục Hoảng giao thủ đến xem, vương định sáu lời nói không cần, cái này Đồng Bình quả nhiên võ nghệ không kém chính mình, xem ra chính mình lần này nhưng không thể khinh thường.

Mà liền tại Tôn Lập cùng Đồng Bình giằng co thời điểm, kia đã đổi một thân quần áo bản lại bơi đến mặt mũi tràn đầy hắc Tôn Tân Cố đại tẩu hai người cùng là lặng lẽ đi tới Đồng Bình phủ. Tại thủ thành tướng sĩ một phen tiếng quát mắng bên trong đi vào thành đi, tại hai người thành công trà trộn vào Đồng Bình phủ về sau, liền nhìn nhau, lộ ra hiểu ý tiểu dung.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 233 : Dụ Đồ Trình Uyển Nhi

Tại kia Đồng Bình bên ngoài phủ trên quan đạo, Đồng Bình trong tay song súng trên dưới tung bay, cùng Tôn Lập kia hai đầu roi sắt đánh cho quên cả trời đất. Nguyên lai chỉ vì Đồng Bình đã thật lâu không có gặp được loại này có thể cùng mình đánh tới loại tình trạng này cường tướng, mà lại lại vẫn là song vũ khí, tự nhiên là càng hợp mình tâm ý, thế là liền càng đánh càng hăng, uy phong đại chấn.

Đồng Bình bên này đánh càng hưng phấn, Tôn Lập bên kia liền càng thống khổ, bởi vì hẳn thật không phải là kia Đồng Bình đối thủ, có thể duy trì đến bây giờ mặc dù có Đồng Bình không có hạ từ thủ nguyên nhân, còn có chính là hẳn một mực chủ phòng thủ, mà không phải tiến công. Bất quá dù cho dạng này, hẳn cũng là gặp đầu đầy mồ hôi, nghĩ như vậy thối lui, nhưng lại sợ hiện tại thả Đồng Bình rời đi sẽ hỏng kế hoạch, liền đành phải đau khổ kiên trì.

Mà lúc này tại kia Đồng Bình trong phủ, Cố đại tẩu đã cùng Tôn Tân hai người thuận lợi xâm nhập vào thành đi. Vì cái gì hai người bọn họ lưu dân có thể

thuận lợi như vậy trà trộn vào thành đầu, nguyên lai chỉ là bởi vì vậy quá thủ chi nữ tâm địa thiện lương, không đành lòng nhìn thấy dân chúng chịu khổ, thế là liền tại mấy ngày nay ở trong thành mở kho phát thóc, tất cả tiền về lưu dân đều sẽ có một bát cháo uống.

Cố đại tẩu hai người tại lúc này ra về lưu dân đến đây Đông Bình phủ, tự nhiên là bị những quan binh kia trở thành là đến đây húp cháo lưu dân, cho nên mới không có nhiều hơn khó xử, chỉ là khinh bỉ chửi rủa lên vài câu liền thôi. Nghe tới kia Trình Uyển Nhi vậy mà như thế thích hay làm việc thiện về sau, Cố đại tẩu trong lòng liền càng thêm không đành lòng, nhưng phía trên kia mệnh làm chính mình lại không tốt không chấp hành, thế là liền đành phải kiên trì ngoan trứ tâm cùng phu quân cùng một chỗ hướng kia Trình Uyển Nhi bỏ thí chi bước đi.

Tới kia bỏ thí chi địa, liền gặp kia Trình Uyển Nhi một thân tố y, dáng dấp cũng là mười phần duyên dáng, trách không được kia kiệt ngạo bất tuân Đông Bình sẽ đối với cảm mến không thôi đâu. Tuyến định mục tiêu về sau Cố đại tẩu liền ra hiệu Tôn Tân đến lúc đó không cần nhiều lời, hết thấy chỉ cần nghe lời nói liền có thể. Hai người định tốt kế hoạch về sau liền hướng kia Trình Uyển Nhi đi tới.

Đang đến gần Trình Uyển Nhi thời điểm, Cố đại tẩu cũng đã giả bộ như một bộ thương tâm bộ dáng, đợi đến đi tới kia Trình Uyển Nhi trước mặt thời điểm liền gào khóc nói ". Đáng thương con của ta a" Tôn Tân gặp đã bắt đầu biểu diễn, liền cũng không nói cái gì, chỉ ở bên cạnh tiếp tục giả vờ khóc. Mặc dù nơi này lưu dân không ít, nhưng Cố đại tẩu cái này một gào vẫn là rất chói mắt, tự nhiên cũng thành công hấp dẫn đến Trình Uyển Nhi lực chú ý.

Về sau Trình Uyển Nhi liền đem phát cháo công việc giao cho thị nữ Xuân Hương, mình thì chậm rãi đi tới gào khóc Cố đại tẩu trước mặt tới. Gặp Cố đại tẩu cùng Tôn Tân hai người mặc rất là tàn tạ, mà lại trên mặt còn bôi có không ít bụi bặm, xem xét chính là nghèo khổ người, còn chưa cùng nó trò chuyện, Trình Uyển Nhi trong lòng cũng đã không đành lòng.

Về sau Trình Uyển Nhi chính là mở miệng dò hỏi "Vị này đại tẩu, xin hỏi người làm sao, vì sao ở đây khóc như thế thương tâm?" Cố đại tẩu biết là Trình Uyển Nhi đến đây, liền cũng không ngần ngại đầu lên khóc thút thít nói "Bẩm tiểu thư, nô gia là nhìn thấy có người như vậy người tốt tại mà vui vẻ. Chỉ tiếc ta kia ốm đau không dậy nổi hải nhi lại không có cơ hội có thể đến đây lĩnh cháo."

Trình Uyển Nhi nghe xong lại là như thế này, liền nói "Vô phương, ta có thể để cho người ta cho thêm người đánh một phần, người tốt mang về đưa cho người hài nhi uống." Cố đại tẩu nghe xong lại là khóc thút thít nói "Cám ơn tiểu thư hảo ý, chỉ là đáng tiếc ta đứa bé kia không còn sống lâu nữa, liền xem như có thể uống cuối cùng này một ngụm cháo cũng không thể cứu vãn tính mệnh, quả nhiên là đáng thương a "

Trình Uyển Nhi nghe xong lại là như thế này, liền nhíu mày hỏi "Không biết đại tẩu con của người ra sao bệnh dữ, lại như vậy nghiêm trọng, không có tìm lang trung nhìn xem sao?" Tôn Tân lúc này cũng là nói tiếp thở dài nói "Ai, trong nhà không lắm tiền tài, lại như thế nào có thể mời được đến kia lang trung đâu" Trình Uyển Nhi nghe đúng là như vậy, liền từ trong ngực của mình móc ra một túi tiền bỏ vào Cố đại tẩu trên tay nói.

"Đại tẩu, cho, số tiền này người cầm, trở về cho con của người tìm tốt lang trung nhìn một chút. Uyển nhi cũng hi vọng có thể cứu sống hần." Về sau Cố đại tẩu cùng Tôn Tân hai người tự nhiên là dập đầu cảm tạ Trình Uyển Nhi đại ân. Về sau Trình Uyển Nhi liền muốn đứng dậy rời đi, Cố đại tẩu liền hỏi "Tiểu thư cái này muốn đi sao, không theo ta hai người trở về thăm viếng một chút ta kia hài nhi à. Ta muốn cho hần có thể nhìn thấy ân nhân cứu mạng của mình, mong rằng tiểu thư đáp ứng "

Trình Uyển Nhi nghe xong, tự nhiên cũng là tâm động, nàng cũng muốn đi xem xét hai vợ chồng này hài nhi,

Thế là liền gật đầu nói "Nếu như thế, vậy chúng ta liền đi đi thôi" đã muốn rời khỏi, Trình Uyển Nhi tự nhiên là muốn kêu lên mình thiếp thân thị nữ Xuân Hương, đồng thời tướng cái này phát cháo sự tình giao cho phía sau đồng đạo gia đình đến làm.

Gặp tiểu thư nhà mình muốn cùng hai cái này chưa từng gặp qua người đi, Xuân Hương tự nhiên là mười phần không đồng ý, liền lôi kéo Trình Uyển Nhi tay nói ". Tiểu thư, người thật muốn hai người kia đi sao, ta nhìn hiện ở ngoài thành hỗn loạn không thôi, tiểu thư người vẫn là sớm đi hồi phủ đi, đừng lại ở bên ngoài lác lác." Về sau nhìn thoáng qua ở phía trước dẫn đường Cố đại tẩu hai người còn nói thêm "Tiểu thư người không nên tùy tiện tin tưởng người khác, cẩn thận trúng người khác cạm bẫy "

Xuân Hương vốn là hảo tâm, Trình Uyển Nhi tự nhiên cũng là biết, cho nên cũng không có trách cứ nàng. Trình Uyển Nhi nhếch miệng mỉm cười nói ". Ta biết a, Xuân Hương người cứ yên tâm đi, cái này hai vợ chồng không phải là người xấu, chúng ta đi đến liền hội. Đáng xem hết tiểu hài tử về sau chúng ta liền hội phủ, tuyệt không lại bên ngoài đi dạo lung tung, tốt a "

Gặp tiểu thư nhà mình vậy mà cùng mình làm nũng, Xuân Hương tự nhiên cũng là bất đắc dĩ, đành phải cho phép nàng đi, chỉ là ở trong lòng mong mỏi, chỉ mong mình vị tiểu thư này về sau thật có thể trở về phủ trung thực đợi liền tốt.

Nhưng nào biết tiếc vui chóng tàn, ngay tại Cố đại tẩu cùng Tôn Tân hai người mang theo hai nữ bảy lần quặt tám lần rẽ đi mấy cái hẻm về sau, liền bỗng nhiên không biết từ chỗ nào lấy ra hai thanh phác đao đến chống đỡ tại Trình Uyển Nhi trên cổ. Uyển nhi cùng Xuân Hương e ngại không thôi, dọa đến thân thể thẳng phát run, đồng thời nói "Đại tẩu, người không nên kích động, ta có thể để cho ta cha đưa tiền đây, nhất định sẽ đem con của người y trị tốt, hai người các người không cần như vậy "

Nào biết vị kia đại tẩu lại đột nhiên phá lên cười, đồng thời nàng vị kia trượng phu cũng là cười lạnh nhìn xem hai người mình. Đợi sau khi cười xong, vị kia đại tẩu liền nói "Nói thật cho người biết đi, ta đích xác là vị đại tẩu, bất quá lại là kia Lương Sơn phía trên 'Con cộp cái' Cố đại tẩu, vị này cũng đích thật là phu quân của ta, 'Nhỏ Uất Trì' Tôn Tân. Ta hai người đáng Tống Giang ca ca chi mệnh, mời Trình đại tiểu thư theo ta đi đến Lương Sơn bên trên làm khách mấy ngày, tiểu thư, đi thôi, ha ha "

Về sau Cố đại tẩu Tôn Tân hai người liền cười lớn tướng hai nàng này đều cho cướp đi đi, kia Trình Uyển Nhi cùng Xuân Hương lại là như gặp sét đánh, trên mặt không có một tia huyết sắc, thân thể cứng ngắc liền tùy ý Cố đại tẩu hai người mang đi. Đến chỗ cửa thành lúc, những cái kia thủ thành các tướng sĩ nhận biết tiểu thư nhà mình, liền đều rút đao mà ra muốn đem tiểu thư nhà mình đoạt lại.

Cố đại tẩu chỉ đem hai nàng này đều giao cho nhà mình phu quân trông giữ, mình liền lộ ra phác đao hướng những quan binh kia chém giết mà đi. Mặc dù Cố đại tẩu là một giới nữ lưu, nhưng võ nghệ khí lực lại là không thua tại nam tử, chỉ giết đến lấy chút ngày thường chỉ biết ăn uống cá cược chơi gái các phe vật tru lên không thôi. Cuối cùng lại tại lấy Trình Uyển Nhi làm con tin tình huống dưới trốn ra thành.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 234 : Đồng Bình Cứ Người

Cố đại tẩu vợ chồng hai người tướng kia Trình Uyển Nhi cướp ra khỏi thành về sau, Cố đại tẩu liền len lén tại Trình Uyển Nhi bên tai nói "Trình tiểu thư người yên tâm, ta Cố đại tẩu là sẽ không hại tính mệnh của người, nếu là có tặc nhân can đảm dám đối với người mưu đồ làm loạn, ta cũng tự nhiên sẽ ngăn cản, còn xin Trình tiểu thư người không nên kinh hoảng."

Mặc dù không biết Cố đại tẩu vì sao sẽ nói những lời này, không quá trình Uyển Nhi đang nghe về sau liền đích thật là không nghĩ thêm trước đó như vậy sợ hãi, trên mặt cũng chậm chậm xuất hiện một điểm huyết sắc. Mà lúc này kia Đồng Bình cũng là đã lần nữa đánh bại Tống Giang một nhóm, bắt quá bởi vì nhìn thấy trong trận còn có kia Tôn Lập cùng kia Mục Hoảng Lý Quý bọn người, Đồng Bình mặc dù hữu tâm tướng kia Tống Giang cảm nã, nhưng nhưng vẫn là cảm giác chuyện không thể làm, thế là liền thu binh về thành.

Đương Đồng Bình trở về tới Đồng Bình phủ về sau, liền gặp chỗ cửa thành có thật nhiều thi thể ngã trên mặt đất, mà cái khác thủ thành tướng sĩ thì cũng là một bộ lo lắng đáng về. Hiển nhiên là chuyện gì xảy ra, Đồng Bình liền tiện tay gọi tới một người hỏi "Người nói, nơi này là thế nào, đã xảy ra chuyện gì?"

Người kia thấy là Đồng Bình trở về, biết thứ nhất thẳng ngựa Mộ tiểu thư, liền trong lòng thầm nghĩ có lẽ hẳn có thể đem tiểu thư cứu ra cũng khó nói. Về sau hẳn liền Đồng Bình kêu rên nói "Đồng Bình Tướng quân, mới ngay tại người ra khỏi thành xuất chiến thời điểm, lại có kia Lương Sơn tặc nhân âm thầm vào thành đến" Đồng Bình nghe Lương Sơn tặc nhân lại còn can đảm chạm vào thành, liền cười nhạo nói.

"Nghĩ không ra những cái kia giặc cỏ ngược lại là còn có chút là gan nha, nói, bọn hắn vào thành sau làm cái gì?" Người lính kia chỉ cúi đầu thưa dạ nói "Bọn hắn tướng, tiểu thư, cướp đi" "Cái gì! Người nói bọn hắn tướng tiểu thư cướp đi! Hồn tướng, người làm sao không nói sớm!" Đồng Bình nghe xong giận dữ, tướng cái tên lính này cho đẩy sang một bên về sau liền lại giục ngựa ra khỏi thành muốn đi tướng mình ngưỡng mộ trong lòng người giải cứu ra.

Mà lúc này kia biết được nữ nhi của mình bị tặc người cướp đi trình thái thủ cũng từ trong phủ vội vàng chạy ra, nhìn thấy Đồng Bình giục ngựa bóng lưng rồi đi liền hô lớn "Đồng Bình Tướng quân, người nhất định phải tướng nữ nhi của ta cứu trở về a!" Đồng Bình nghe xong cũng là lớn tiếng ứng hòa nói ". Thái thủ đại nhân yên tâm, mặt tướng định sẽ không để cho những tặc nhân kia đã thương tiểu thư mây may, nhất định sẽ tướng tiểu thư hoàn hảo không chút tổn hại mang về đến!"

Lúc này kia Cố đại tẩu cùng Tôn Tân đã đem kia Trình Uyển Nhi cùng Xuân Hương mang về Tống Giang đại tướng. Tống Giang gặp sau đại hi không thôi, thẳng khen Mục Hoảng mưu kế hay, Cố đại tẩu hai người như thế nào cơ trí. Về sau làm cho Trương Thuận vương định sáu hai người đến, mệnh trước đem cái này Trình Uyển Nhi hai nữ cho đưa đến trong son trại đi. Cố đại tẩu nghe Tống Giang muốn đem hai nữ dời đi, liền tiến lên bái nói ". Ca ca, Trương Thuận huynh đệ liền hai người, nếu là nửa đường gặp kia Đồng Bình chỉ sợ có sai lầm, không bằng hai vợ chồng ta liền cũng thuận theo cùng nhau về son trại trước a "

Tống Giang nghe xong cũng thấy có lý, liền gật đầu đáp ứng. Sau đó Cố đại tẩu cùng Trình Uyển Nhi một nhóm sáu người liền từ tiểu đạo mà đi, lại xuôi theo đường thủy mà đi, liền trước Tống Giang bọn người một bước trở về Lương Sơn. Ngay tại Cố đại tẩu bảy người vừa rồi đi không lâu, liền có lâu la đến báo, nói kia Đồng Bình hiện tại đã giết tới trước đại tướng, chính đang khiêu chiến.

Tống Giang nghe xong cười nói "Quả nhiên tới" sau đó liền đốt lên chúng binh tướng cùng nhau khoản chi ứng chiến. Gặp Tống Giang trở ra tướng đến, Đồng Bình liền chỉ vào Tống Giang tức miệng mắng to "Tống Giang người cái này tiểu nhân vô sỉ, lại một cái kia nhục nữ từ làm văn chương, người còn tính là gì nam tử hán. Mau mau tướng tiểu thư nhà ta thả trả lại, ta từ sẽ cân nhắc cho người lưu lại toàn thân "

Không thể không nói Đồng Bình rất là cuồng vọng, đều đến tình cảnh như vậy còn há miệng ngậm miệng mắng Tống Giang, vậy mà mặc kệ Tống Giang là thả là còn cuối cùng đều là khó thoát khỏi cái chết. Thử nghĩ Tống Giang nghe xong lại như thế nào sẽ như mong muốn đem Trình Uyển Nhi trả về đâu, chỉ gặp Tống Giang chỉ thấy Đồng Bình cười lạnh, liền đốt lên Tôn Lập tiến đến chiến kia Đồng Bình.

Tôn Lập tuân lệnh sau liền đem binh lên ngựa, đi chiến kia Đồng Bình. Tuy nói Tôn Lập võ nghệ tại Đồng Bình phía dưới, nhưng bình thường cũng có thể cùng nó quần nhau một hai, bây giờ Đồng Bình lại là thịnh nộ mà tới, Tôn Lập lại như thế nào sẽ là đối thủ, rất nhanh liền thua trận hiển lộ. Tống Giang gặp Tôn Lập ngăn cản không nổi, liền lại mệnh hai cái huynh đệ Giải Trần Giải Bảo tiến lên hỗ trợ.

Đồng Bình tuy là dừng mãnh lại có song súng, nhưng song quyền nan địch tứ thủ, Đồng Bình cuối cùng vẫn ngăn cản không nổi ba người hợp lực tiến công, cuối cùng đành phải xuống ngựa bị bắt. Gặp tướng Đồng Bình đuối sức, Tống Giang tất nhiên là vui vẻ không thôi, về sau chính là giải tán đám người, cùng các vị đầu lĩnh cùng một chỗ tướng Đồng Bình áp tiến vào trong đại tướng.

Đi vào đại trường, kia hai tên lâu la để Đồng Bình quỳ xuống, Đồng Bình lại như thế nào sẽ uốn gối chịu nhục, tất nhiên là ngạo nghễ mà đem đầu uốn éo, không để ý tới Tống Giang, cũng không dưới quỳ. Mà kia hai tên lâu la thì là vô luận như thế nào đâm đá Đồng Bình hai chân, cũng không thể khiến cho uốn gối mà xuống. Tống Giang gặp Đồng Bình cận kề cái chết cũng không chịu nhục, trong lòng càng là vui vẻ, thế là nhân tiện nói "Không sao" liền để hai tên lâu la trở ra trường đi.

Đợi đến kia hai tên lâu la là lùi nhái rồi đi về sau, Đồng Bình chính là trước Tống Giang một bước nói "Tống Giang, người đơn giản liền là muốn giết ta, hiện tại ta như là đã bị người bắt được, người liền tranh thủ thời gian thả tiểu thư nhà ta, không nên làm khó một nữ tử, ta Đồng Bình mặc cho người xử trí." Tống Giang biết rõ Đồng Bình là vì kia Trình Uyên Nhi mà đến, lại cố ý giả bộ như không biết bộ dáng nói.

"Ài nha, nguyên lai đồng Bình Tướng quân là vì kia trình thái thú chi nữ mà đến, Tống Giang không biết, chỉ biết kia là thái thú chi nữ, nghĩ đến ngày sau có lẽ đổi ta Lương Sơn hữu dụng, liền an bài trước người đem đưa đến trên núi đi." Đồng Bình nghe xong giận dữ, bất quá Tống Giang lập tức lại nói tiếp "Bất quá tướng quân yên tâm, chúng ta cái này nhanh chóng chạy về trên núi đi, chắc hẳn ta trên núi các huynh đệ là sẽ không làm khó kia Trình tiểu thư "

Tống Giang về sau lại tự mình tướng Đồng Bình trên người dây thừng giải khai tới nói "Đồng Bình Tướng quân người cứ yên tâm, người là hảo hán tử, Tống Giang tất nhiên là sẽ không hư tính mệnh của người. Chỉ là không biết ta huynh đệ kia nhóm sẽ hay không đổi tiểu thư bất lợi, tướng quân nếu là lo lắng Trình tiểu thư, không ngại liền theo Tống Giang cùng một chỗ về núi đi thăm viếng một phen. Đến lúc đó Tống Giang tự sẽ thả tướng quân cùng kia Trình tiểu thư trở về, quyền đương Tống Giang đối tướng quân tình ý "

Đồng Bình nghe Tống Giang đem Trình Uyên Nhi đưa đến Lương Sơn phía trên, tự nhiên sẽ thỉnh cầu muốn lên núi đi cứu. Mà lúc này nghe Tống Giang nói muốn dẫn mình cùng một chỗ về núi cứu viện, tâm hệ chỗ yếu phía dưới tự nhiên cũng không có phát hiện có bất kỳ không ổn nào, thế là liền đáp ứng Tống Giang tạm thời cùng nó cùng nhau lên Lương Sơn đi gặp Trình Uyên Nhi, chỉ hi vọng nàng có thể bình an vô sự.

Tống Giang tại gặp Đồng Bình gật đầu đồng ý về sau, trong ánh mắt liền lộ ra một tia vẻ giảo hoạt, về sau vì để cho Đồng Bình an tâm, liền lập tức đốt lên trên đại quân đường. Tống Giang cười ngửa hành tại đại quân chính giữa, để tỏ lòng đối Đồng Bình kính trọng, liền để tại bên cạnh mình cùng mình đồng hành. Đương nhiên vì an toàn của mình suy nghĩ, Tống Giang lại tại bên cạnh mình an trí Tôn Lập Mục Hoàng Lý Quý đằng một đám mãnh nhân đến bảo vệ mình.

Lương Sơn đại quân khởi binh về núi, thanh thế to lớn, tự nhiên cũng dẫn tới rất nhiều người chú ý. Nhưng khi hán nhóm nhìn thấy kia Tống Giang bên cạnh thân ngồi xuống người lại là Đồng Bình về sau đều là kinh hãi, đều chạy tới hướng kia trình thái thú báo cáo mà đi. Bất quá trước đó, Tống Giang cũng đã an bài không ít lâu la đi đến kia Đồng Bình trong phủ rải lời đồn nói Đồng Bình đã đầu Lương Sơn.

Vừa mới bắt đầu tất cả mọi người là không tin, nhưng hôm nay gặp Đồng Bình vậy mà cùng Tống Giang ngồi tại một chỗ, đồng thời còn muốn cùng nhau trở về Lương Sơn về sau, đám người lúc này mới tin tưởng cái này 'Chân tướng'

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 235 : Thu Được Đồng Bình

Kia ngồi tại phủ Thái Thú bên trong Trình Vạn Lý nghe được Đồng Bình vậy mà đầu Lương Sơn tặc nhân sau giận dữ không thôi, thẳng vỗ bàn mắng to "Đồng Bình cái này vong ân phụ nghĩa tiểu nhân, uống ta đối hán như vậy tốt, nghĩ không ra hán vậy mà lại cầu kết Lương Sơn tặc nhân, còn thiết kế tướng nữ nhi của ta Uyên nhi đoạt đi, quả nhiên là ghê tởm a!"

Nghe được hiện tại Đồng Bình đầu Lương Sơn, kia Trình Vạn Lý càng thêm cảm thấy trước đó tiểu thư bị Lương Sơn tặc người cướp đi sự tình đều là Đồng Bình sự tình trước an bài tốt, chỉ là bởi vì chính mình không có đáp ứng Đồng Bình sở cầu, cho nên hán liền liên hợp Lương Sơn tặc nhân đến diễn một màn này hí. Hiện tại Trình Vạn Lý hận không thể tướng kia Đồng Bình cho tươi sống róc xương lóc thịt.

Sự tình phát triển hết thảy đều đang hướng phía Tống Giang đoán kỳ phương hướng mà đi, chỉ có thể yêu kia Đồng Bình bị người như vậy thiết kế lại tha thứ không tự biết, lòng tràn đầy chỉ có cái kia Uyên nhi một người. Đám người rất nhanh liền qua Đồng Bình phủ, đi tới lương chân núi, tại Tôn nhị nương vợ chồng an bài thuyền tiếp theo cùng leo lên Lương Sơn.

Tới Lương Sơn lớn trại về sau, Tống Giang đầu tiên là cùng trong sơn trại Lý Tuấn các đầu lĩnh cùng nhau gặp lễ, về sau lại hướng đám người tướng Đồng Bình giới thiệu một phen, Lý Tuấn mấy người cũng tự nhiên lấy lễ để tiếp đón. Tới lúc này kia Đồng Bình phương cảm thấy có chút không đúng, bất quá hán cũng không có suy nghĩ nhiều, chỉ ở cùng trong sơn trại Lý Tuấn bọn người gặp lễ về sau liền hỏi thăm Tống Giang nói ". Uyên nhi đâu? Uyên nhi nàng ở đâu?"

Tống Giang nghe xong cũng không nóng nảy, chỉ mong lấy đại đường đại môn lạnh nhạt nói "Đồng Bình Tướng quân mời xem, Trình tiểu thư nàng không phải ở nơi đó mà" Đồng Bình thuận Tống Giang ánh mắt hướng đại môn nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy kia Trình Uyên Nhi cùng thị nữ Xuân Hương đang bị

Cổ đại tàu vợ chồng hai người vây quanh từng bước một hướng đại đường đi tới.

Đồng Bình nhìn thấy tâm ý của hán người hoàn hảo không chút tổn hại về sau kích động không thôi, lập tức liền xông lên phía trước tướng gia Trình Uyển Nhi cho ôm vào trong ngực, đồng thời trong miệng còn gọi nói ". Uyển nhi, ngươi không có chuyện thật sự là quá tốt" kia Trình Uyển Nhi nhìn thấy mình người quen về sau hiển nhiên cũng là rất vui vẻ, nhưng nàng lại nhìn một chút cái này cả sảnh đường phía trên hung thần hạng người về sau, liền lại không khỏi lo lắng.

Đồng Bình hiển nhiên cũng là cảm thấy Trình Uyển Nhi lo lắng, tại đơn giản ôn chuyện một phen về sau liền tướng Trình Uyển Nhi hộ tại sau lưng, nhìn chăm chăm phía trên mỉm cười Tống Giang nói "Tốt, có thể trước khi chết nhìn thấy Uyển nhi nàng bình an vô sự, ta cũng là giải quyết xong một phen tâm nguyện. Đồng Bình còn có một cái yêu cầu quá đáng, hi vọng Tống đầu lĩnh có thể tướng Uyển nhi hoàn hảo đưa về Đồng Bình phủ đi, về sau ta Đồng Bình liền lại không lo lắng, mặc ngươi xử trí "

Đây vốn là Đồng Bình tâm nguyện cuối cùng, nhưng chưa từng nghĩ kia Tống Giang nghe xong lại là ha ha phá lên cười, cười đến Đồng Bình có chút không hiểu thấu. Về sau liền nghe kia Tống Giang nói "Đồng Bình Tướng quân, Tống Giang kính trọng ngươi là một viên mãnh tướng, lại như thế nào sẽ sát tướng quân đâu. Còn mời tướng quân có thể lưu lại, trợ Tống Giang một chút sức lực. Tống Giang cũng tự nhiên sẽ là quân xử lý bên trên một trận thịnh đại hôn sự, hai người các ngươi cũng may ta Lương Sơn làm một đôi thần tiên quyến lữ, chẳng phải sung sướng "

Lý Quỳnh nghe xong cũng là ha ha cười nói "Đúng thế, chúng ta một khối tại trong sơn trại chén lớn uống rượu, ăn miếng thịt bự, chẳng phải sung sướng, tội gì không phải muốn trở về thụ cái nhóm này quan lão gia điều khiển" Đồng Bình nghe xong cảm thấy cũng có mấy phần đạo lý, mà lại lại nghĩ tới, mình nếu là cứ như vậy đem Trình Uyển Nhi cho đưa về Đồng Bình phủ đi, kia trình thái thú cũng chưa chắc liền sẽ đem nó gả cho mình, nếu như thế, chẳng bằng lưu tại cái này Lương Sơn phía trên và Uyển nhi liền thật thật làm thành một đôi vợ chồng tốt.

Nghĩ thông suốt nơi đây đạo lý về sau, Đồng Bình cũng là tiêu sái cười một tiếng, về sau liền đối với Tống Giang đám người nói "Ha ha, tốt, như thế nói đến, Đồng Bình ngược lại là phải cảm ơn mấy vị ca ca thành toàn Đồng Bình a" Tống Giang nghe Đồng Bình nói xong lời này về sau, trong tim tăng đá kia rất cực để xuống, xem ra lần này mình cái này mãnh tướng mới là thật thành ta Lương Sơn.

Tống Giang mừng rỡ phía dưới liền lại vội vàng chấp nói nói "Ta xem em dâu Uyển nhi ôn nhu thiện lương, rất là yêu thích, không bằng liền để ta lão phụ đem nó thu làm nghĩa nữ, làm ta Tống Giang muội muội đi, Uyển nhi cô nương ngươi thấy có được không?" Mặc dù Tống Giang là hỏi thăm ngữ khí, nhưng Trình Uyển Nhi cũng đã thấy rõ dưới mắt tình thế, xem ra chính mình quả nhiên là tiến vào ổ trộm cướp, rốt cuộc không ra được.

Đã như vậy, vậy mình lại có thể nào bác cái này Đại trại chủ ý tứ đâu, thế là Trình Uyển Nhi liền ủy thân bái nói ". Uyển nhi hết thấy đồng đều nghe đầu lĩnh an bài" Tống Giang nghe xong đại hi, liền vội vàng tuyên bố "Tốt,

Từ nay về sau, cái này Trình Uyển Nhi chính là Tống Giang muội muội, Đồng Bình cũng tự nhiên là Tống Giang muội phu của ta, quả nhiên là vui vẻ a "

Gặp Tống Giang cao hứng, tự nhiên liền có người dâng lên chúc phúc, mấy ngày sau kia Đồng Bình chính là tại chúng đầu lĩnh trợ giúp phía dưới tại Lương Sơn cùng Trình Uyển Nhi thành thân. Tống Giang đến tận đây cực kì vui vẻ, mặc dù lần xuống núi này thu Lô Tuấn Nghĩa không thành, nhưng lại có thể thu đến Đồng Bình cái này viên hồ tướng, càng là thành mình muội phu, vững vàng trời tại mình chiến xa bên trên, gọi Tống Giang làm sao không vui.

Mà trận này việc hôn nhân cũng tự nhiên tướng Lương Sơn bại món kia để cho người ta nháo tâm không khí cho hòa tan rất nhiều, tất cả mọi người phảng phất đều đắm chìm trong cái này trong vui sướng, quên đi trước đó ưu thương phiền não. Kia Cổ đại tàu gặp Trình Uyển Nhi cũng coi như có cái kết quả tốt, cũng tự nhiên là vui vẻ không thôi. Nhưng những người khác bị cái này vui sướng hòa tan bi thương, nhưng Tống Giang nhưng thủy chung nhớ kỹ ở trong lòng, bất quá hân chỗ nhớ lại không phải kia binh bại tổn thương, mà là Dương Hùng Thạch Tú phản bội thống khổ.

Nguyên bản Tống Giang coi là đây là một cái có thể đem Lý Tuấn thành công vận ngã cơ hội, nhưng tại trong âm thầm cùng Mục Hoảng Tôn Lập mấy vị phân lượng rất nặng đầu lĩnh dò xét một chút ý về sau phát hiện, Tôn Lập bọn người tựa hồ cũng không cảm thấy việc này Lý Tuấn có bất cứ trách nhiệm nào, đồng thời còn vì Lý Tuấn giải vây nói kia Dương Hùng Thạch Tú chỗ phạm sự tình không có quan hệ gì với Lý Tuấn, hi vọng Tống Giang có thể nghĩ lại.

Tống Giang đương nhiên sẽ không nghĩ đến Tôn Lập đã đầu Tần Ngạo Thiên, chỉ cho là đây là suy nghĩ trong lòng, thế là tại trở về phòng cân nhắc lại tác về sau cho rằng hiện tại còn không phải thời cơ, cho nên liền không có đối Lý Tuấn nổi lên. Nhưng Tống Giang không có nổi lên Lý Tuấn, Lý Tuấn thời gian lại là trôi qua cũng không nhanh sống, nguyên nhân tự nhiên chính là không thấy huynh đệ mình, tưởng niệm không thôi.

Hăm tại trong vui sướng Lương Sơn đám người đương nhiên sẽ không biết, lúc này Tần Ngạo Thiên đại quân chinh thảo đã tập kết hoàn tất, đồng thời ngay tại hướng về Lương Sơn từng bước một ra. Mà Tống Giang tự nhận tức địch Tần Ngạo Thiên cũng đã mang theo Lô Tuấn Nghĩa, Yên Thanh, Dương Hùng, Thạch Tú, Yên Thuận, Âu Bằng, Đặng Phi bảy người đi tới kia vừa cản trở Tống Giang một nhóm mấy ngày Đồng Bình trong phủ.

Tại Đồng Bình trong phủ, thái thú Trình Vạn Lý tất nhiên là cùng Tần Ngạo Thiên tướng gia Đồng Bình mắng cái cầu huyết lâm đầu, thậm chí còn nói hân vốn là muốn tướng tiêu nữ giữ lại muốn gả cho Tần Ngạo Thiên, lại bị Đồng Bình tên kia cầu kết Lương Sơn tặc nhân cho đoạt lên núi cường chiếm đi, hi vọng Tần Ngạo Thiên có thể tướng nữ nhi của mình cứu trở về.

Tần Ngạo Thiên tự nhiên biết đây chỉ là Trình Vạn Lý vì để cho mình đem nó nữ nhi cứu trở về chỗ cố ý chuẩn bị lí do thoái thác, hân đương nhiên sẽ không tin tưởng. Nhưng bây giờ tại người ta nơi này ở tạm, Tần Ngạo Thiên cũng ở ngoài mặt đem việc này tạm thời ứng thừa xuống tới, về phần về sau sự tình, vậy liền sau này hãy nói. Mà lại ta thế nhưng là không có chút nào tin tưởng như lời người nói đây là vì mình mà lưu việc hôn nhân nói chuyện.

Chương 236 : Đại Quân Tập Kết Phó Lương Sơn

Lại nói khi đó dời chạy về Tế Châu thành về sau, gặp ở trong thành đã tập kết đến từ Thanh Châu Tần Minh, Hồ Diên Chúc còn có hai người phó tướng Hoàng Tín, Hàn Thao, Bành Cơ ba người cùng một vạn Thanh Châu binh mã. Còn có từ kia Lăng châu mà đến hai vị Đoàn Luyện sứ, được xưng là thủy hỏa nhị tướng 'Thánh thủy tướng quân' Đan Đình Khuê cùng 'Thần hỏa tướng quân' Ngụy Đình Quốc, hai người này cũng là tướng lĩnh tại Lăng châu thảo luyện một tháng ba ngàn binh mã kéo đến cái này Tế Châu thành đến tụ họp.

Các vị tướng quân tới Tế Châu thành sau tự nhiên là lẫn nhau nói chuyện với nhau một phen, nhưng từ đầu đến cuối không thấy người chủ sự Vân Huy tướng quân Tần Ngạo Thiên xuất hiện, trong lòng mọi người nhiều ít đều là sinh ra chút không kiên nhẫn tới. Cũng may có Tần Ngạo Thiên lưu lại Võ Tông cùng Loạn Đình Ngọc hai viên thượng tướng ứng tiếp, cũng không có làm chúng người sinh ra khoảng cách tới.

Sau đó Thời Thiên mang theo Tần Ngạo Thiên mệnh lệnh mà đến về sau, đám người liền lập tức nhao nhao hưởng ứng, ít ngày nữa liền do Hồ Diên Chúc tạm làm thống lĩnh, mang Thanh Châu binh mã một vạn, Lăng châu binh mã ba ngàn, cùng Loạn Đình Ngọc Võ Tông đẳng Tần Ngạo Thiên dưới trướng chúng tướng thống lĩnh Tế Châu binh mã bảy ngàn tổng cộng hai vạn người trùng trùng điệp điệp chạy Lương Sơn mà tới.

Cùng lúc đó tại kia Đông Bình phủ làm khách Tần Ngạo Thiên cũng hưởng kia Đông Bình phủ thái thú Trình Vạn Lý uyển chuyển đưa ra muốn điều Binh tiến đến tiến đánh Lương Sơn lớn trại, đồng thời còn cùng nói một tháng trước liền đã phát thư cho Đông Bình, tin tưởng cũng sớm đã có chuẩn bị. Hi vọng trình thái thú có thể đem Đông Bình trước đó chỗ huấn luyện binh sĩ giao cho mình thống lĩnh.

Nhưng kia trình thái thú lại lấy trong thành không có Đại tướng trấn thủ làm lý do, điều không ra binh sĩ đến cho Tần Ngạo Thiên. Tại nhìn thấy Tần Ngạo Thiên dưới trướng có ít viên người tài ba về sau lại vẫn muốn cho Tần Ngạo Thiên lưu lại ba lượng người đến vì chính mình trấn thủ thành trì, Tần Ngạo Thiên làm sao có thể đáp ứng, thế là ngày thứ hai liền dẫn dưới trướng bảy người cáo biệt trình thái thú hưởng kia làm thành Đông Xương Phủ mà đi.

Cái này tại Đông Xương Phủ Trương Thanh thì là rất dễ Tần Ngạo Thiên tâm hi, nhưng gặp tuổi nhỏ anh tuấn, lưng hổ sói eo, xem xét chính là một viên hổ tướng. Mà lại Tần Ngạo Thiên còn chú ý tới kia bị Trương Thanh treo móc ở bên hông hai cái thạch túi, bên trong tận trang cục đá. Phải biết, Trương Thanh nhưng là có một tay phi thạch đấu pháp, rất là lợi hại, tại Thủy Hử nguyên lai quỹ tích bên trong liền từng phi thạch đánh Lương Sơn mười năm viên đầu lĩnh, quả thực là một viên mãnh tướng.

Mà lại Trương này hoàn trả móc ra không thua tại Hoa Vinh anh tuấn bề ngoài, cũng thực làm cho người đối hảo cảm tăng nhiều. Trương này thanh tại Đông Xương Phủ bên trong biết được Tần Ngạo Thiên đến về sau liền lập tức mang theo mình hai viên phó tướng 'Trúng tên hổ' đình có cháu 'Khoản chi tiêu hổ' Cung vương hai người ra khỏi thành nghênh đón. Liên diệu bộ như vậy liền dễ Tần Ngạo Thiên hết sức hài lòng.

Tại đi vào trong thành cùng Trương Thanh nói chuyện với nhau một phen về sau đề cập mình lần này đến đây mục đích về sau, Trương Thanh cũng là rất phối hợp nói có thể điều ra ba ngàn binh mã đến phối hợp Tần Ngạo Thiên cùng nhau tiến công Lương Sơn. Tần Ngạo Thiên tự nhiên cũng là hải lòng gật gật đầu, về sau mấy ngày, Tần Ngạo Thiên một nhóm chính là tại cái này Đông Xương Phủ trung đẳng đợi Hồ Diên Chúc đẳng đại quân người đến, trong lúc đó tự nhiên cũng không thiếu được cùng Trương Thanh so tài một phen, về sau liền đối với Trương Thanh cái này phi thạch chi thuật càng thêm cảm thấy hứng thú, liền cũng hưởng thỉnh giáo mấy ngày.

Tại Đông Xương Phủ ở mấy ngày sau, Hồ Diên Chúc mang kia hai vạn đại quân chinh thảo liền trùng trùng điệp điệp giết tới cái này Đông Xương Phủ tới. Tần Ngạo Thiên biết được tin tức sau liền dẫn Lô Tuấn Nghĩa bọn người cùng Trương Thanh cộng đồng ra khỏi thành nghênh đón, đồng thời tướng đại quân tiếp cận thành đến hào hào yên ấm ôn chuyện một phen.

Mà Hồ Diên Chúc một nhóm như vậy trùng trùng điệp điệp đuổi giết Lương Sơn, tự nhiên cũng là bị hiện tại tiểu tham đầu lĩnh vương định sáu chỗ dò thăm. Chỉ gặp vương định sáu dò tin tức sau liền vội vàng chạy tới hướng kia Tống Giang báo cáo mà đi. Tống Giang đang nghe được kia Tần Ngạo Thiên vậy mà tập kết hai vạn đại quân đến đây tiến đánh mình về sau cũng là kinh hãi, vội vàng hỏi thăm các vị đang ngồi đầu lĩnh ý kiến.

Mà lúc này tại Lương Sơn phía trên không có gì ngoài Tống Giang bên ngoài còn có rỗng rã ba mươi vị đầu lĩnh, ở giữa tự nhiên cũng bao hàm Tống Giang không biết đã đầu Tần Ngạo Thiên Tôn Lập một đám. Lúc này ba mươi vị đầu lĩnh khi biết Tần Ngạo Thiên tập kết đại quân đuổi giết Lương Sơn tin tức sau tự nhiên đều khiếp sợ không thôi, đồng thời lại lo lắng không thôi.

Bởi vì Tần Ngạo Thiên uy danh tất cả mọi người từng nghe tới, mà lại nhóm người mình còn từng trọng thương qua Tần Ngạo Thiên, lần này Tần Ngạo Thiên đã can đảm đến đây chinh phạt, liền nhất định là làm vạn toàn chuẩn bị, trận chiến này tuyệt đối sẽ không nhẹ nhõm. Trong lúc nhất thời Trung Nghĩa đường bên trên các vị đầu lĩnh đều là châu đầu ghé tai,

Nghị luận âm ỉ.

Về sau vẫn là kia cùng Mục Hoàng đồng hương vì đồng hương, mở qua hắc điểm 'Đòi mạng phán quan' Lý Lập nghĩ ra một cái biện pháp tới. Chỉ gặp hán hướng Tống Giang chấp tay nói 'Ca ca, cái này dễ xử lý, tiểu nhân có một kế, nhất định có thể tướng kia Tần Ngạo Thiên một đám đều đánh tan' Tống Giang nghe xong hai mắt tỏa sáng, liền hỏi 'Huỳnh đệ có cùng mưu kế mau mau nói tới'

Lý Lập nghe xong liền âm hiểm một cười nói "Ca ca, tiểu đệ nghe nói kia Tần Ngao Thiên một đám hiện đang ở kia Đông Xương Phủ bên trong tạm nghỉ, chúng ta có thể phái người vụng trộm tiến về Đông Xương Phủ, hướng trong giếng đầu độc. Bọn hắn nhiều người như vậy, cũng không thể không uống nước đi, chỉ cần đầu độc thành công, chúng ta chỉ cần tại trong sơn trại đợi hơn mấy ngày, kia Tần Ngao Thiên một đám liền tự nhiên sẽ đều độc phát thân vong "

Lý Lập lời này vừa nói ra, kia Đồng Bình Cổ đại tẩu trong lòng liền vốn là thầm nghĩ "Thật đúng là một đầu độc kế a, Lý Lập cái này tiểu nhân, cũng quá âm hiểm ngoan độc" Tổng Giang nghe xong cũng là âm thầm lấy làm kỳ, đang chờ gật đầu đồng ý thời điểm liền nghe được nhị đầu lĩnh Lý Tuấn mở miệng ngăn cản nói "Ca ca không thể a, chúng ta nếu là hướng trong giếng đầu độc, kia Đông Xương Phủ bách tính không phải cũng sẽ đều bị chúng ta độc hại sao, ca ca, không thể a "

Tổng Giang lúc đầu cũng không có nghĩ nhiều như vậy, lúc này nghe được Lý Tuấn mở miệng ngăn cản, vốn nên nghe khuyên giải, đầu độc được vì mong hân được. Nhưng hân lúc này trong đầu lại là nhớ tới kia đã làm phản rồi Lý Tuấn huynh đệ kết nghĩa Dương Hùng Thạch Tử thân ảnh của hai người tới. Vừa nghĩ tới đây, Tổng Giang liền giận không thể giải đáp, lại thêm Lý Tuấn ở trước mặt mọi người ngăn cản mình, liền không khỏi giận dữ.

Chỉ gặp Tổng Giang giận dữ mắng mỏ Lý Tuấn nói ". Lý Tuấn, ngươi như vậy từ chối cản trở, chẳng lẽ bởi vì ngươi thẹn trong lòng. Ngươi là sợ tổn thương ngươi kia hai cái huynh đệ kết nghĩa vẫn là ngươi coi là thật cùng kia Tần Ngao Thiên có chỗ cấu kết" Lý Tuấn không nghĩ tới mình có hạo ý vậy mà lại gây nên Tổng Giang ngờ vực vô căn cứ, lập tức trái tim băng giá không thôi.

Bất quá Lý Tuấn vẫn là vẫn như cũ ngăn cản nói "Ca ca, ta Lý Tuấn đi tự nhiên xứng đáng thiên địa, xứng đáng lương tâm, cũng tự nhiên xứng đáng sơn trại các vị huynh đệ. Ca ca ngươi như là không tin Lý Tuấn, ta cũng từ không nói chuyện nói, nhưng ta Lý Tuấn lại vẫn phải nói, kẻ này quá mức ngoan độc, sẽ còn tại họa bách tính, ca ca đoạn không khả thi được a "

Tổng Giang nghe xong thì là cười lạnh nói "Có gì không thể, ta Tổng Giang tất nhiên là muốn làm ra một phen đại sự đến, để người trong thiên hạ nhìn xem, để trong triều đình cái nhóm này cầu quan biết, ta Lương Sơn không phải dễ trêu. Lần này nhất cử lưỡng tiện người trong thiên hạ, bọn hắn liền không còn dám khinh thường tại ta, cũng tiết kiệm bọn hắn lại ba lần bốn lượt phải binh tới chinh phạt ta Lương Sơn "

Có thể nói Tổng Giang giờ phút này vì thắng kia Tần Ngao Thiên đã lâm vào ma chướng, chỉ muốn muốn toàn thắng Tần Ngao Thiên một lần, bất luận là dùng gì mưu kế. Cho dù ngoan độc lại như thế nào, chỉ có bên thắng mới là anh hùng. Lý Tuấn vẫn là không cam tâm, muốn lại khuyên thời điểm, lại nghe Tổng Giang vung tay lên nói "Không cần lại khuyên, ý ta đã quyết" Lý Tuấn nghe xong lắc đầu không ngừng, đồng thời cũng đối Tổng Giang nản lòng thoái chí, lại không có bất cứ hi vọng nào.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 237 : Tổng Giang Độc Kế

Đêm đó, Tổng Giang liền phái kia dâng lên đầu độc kế sách Lý Lập một mình xuống núi, tiến đến kia Đông Xương Phủ hướng trong giếng đầu độc. Mà về phần tại sao liền chỉ phái Lý Lập dưới một người núi, thì là bởi vì Tổng Giang sợ xuống núi nhiều người sẽ khiến Tần Ngao Thiên chú ý, ngược lại là liền Lý Lập một người còn tốt làm việc, mà lại tại sau đó cũng tốt thoát thân.

Bất quá tại Tổng Giang an bài Lý Lập tiến đến đầu độc về sau còn gọi lại Tôn Lập, đồng thời cùng nó thương nghị một chuyện khác. Đó chính là từ Tôn Lập dẫn người tự mình hộ tống Lý Lập xuống núi đồng thời trấn giữ sơn trại không cho phép để bất luận kẻ nào xuống núi, nếu như việc này xảy ra vấn đề, vậy liền duy Tôn Lập là hỏi. Tôn Lập Tâm biết cái này Tổng Giang chỉ sợ còn không có hoàn toàn tín nhiệm mình, cho nên mới sẽ đem việc này giao cho mình, mục đích đúng là muốn nhìn lòng trung thành của mình.

Nếu nói như vậy, kia Tôn Lập cũng đành phải giả bộ như vô sự bộ dáng đem việc này ôm lấy, về sau chính là hướng Tổng Giang chào từ giả rồi đi. Tôn Lập trở ra đại trường về sau, Cổ đại tẩu bọn người liền xông tới hỏi "Ca ca, làm sao bây giờ, nghĩ không ra Tổng Giang tên kia vậy mà lại dùng đầu độc như vậy độc kế, quả nhiên là cái gian trá tiểu nhân "

Mắng qua Tổng Giang về sau Cổ đại tẩu chính là nói với Tôn Lập "Thức thức, để cho ta xuống núi hướng Tần tướng quân báo tin a" Tôn Lập nghe xong lại là lắc đầu nói "Không thể, các ngươi không biết, kia Tổng Giang đối với chúng ta còn không có hoàn toàn tín nhiệm. Ngay tại mới hắn còn mệnh ta đi trấn giữ bên dưới sơn trại đường núi đường, không cho phép thả dưới một người núi, bất luận chuyện gì."

"Cái này hiển nhiên chính là muốn tướng tin tức này phong tỏa ngăn cản a, như là Tần tướng quân hay là đạt được tin tức, vậy đã nói rõ là chúng ta có vấn đề, hừ, nghĩ không ra cái này Tổng Giang ngược lại còn có như vậy so đo" Tôn Lập kể rõ xong sự tình lợi hại về sau liền mở miệng nói. Mà kia Cổ đại tẩu bọn người nghe được về sau đều là sốt ruột không thôi.

"Kia khó nói chúng ta cứ như vậy bỏ mặc không quan tâm sao, nếu là kia Lý Lập coi là thật đầu độc thành công lại nên làm cái gì?" Tôn Lập nghe vậy cũng là cau mày nói "Hết thầy cũng chỉ có thể nhìn Tần tướng quân, Tôn Lập tin tưởng hẳn người hiền tự có thiên tướng, nhất định sẽ phá giải Tổng Giang đầu này độc kế. Nhớ kỹ Tần tướng quân bàn giao cho nhiệm vụ của chúng ta, tại công lên núi trước đó chúng ta nhất định không thể bại lộ "

Nghe Tôn Lập nói như vậy, kia Cổ đại tẩu mấy người cũng đành phải gật đầu bất đắc dĩ, về sau liền theo Tôn Lập cùng nhau xuống núi trấn giữ giao lộ mà đi.

Lúc này kia chính Lý Lập mặc vào một thân y phục dạ hành chính đi tại hạ núi trên đường, đồng thời ở trong lòng còn không ngừng mắng kia Tổng Giang. Nguyên nhân rất đơn giản, hẳn Lý Lập vốn chính là một cái tham sống sợ chết người, hẳn có thể dâng lên độc kế, nhưng hẳn nhưng không nghĩ qua muốn mình tự mình tiến đến đầu độc a. Thật không nghĩ đến Tổng Giang cái kia xấu bụng người vậy mà lại liền an bài như vậy mình, vẫn là một mình tiến về, cái này gọi Lý Lập làm sao có thể không ghi hận Tổng Giang.

Mà liền tại Lý Lập đi lại không bao lâu về sau, liền gặp tại phía trước có một người đang đợi mình. Lý Lập thầm nghĩ lấy sẽ là ai chứ, liền cẩn thận hướng trước chuyển lấy bước, đợi cho đến gần thời điểm mới phát hiện, người kia lại là Lương Sơn nhị đầu lĩnh 'Hỗn Giang Long' Lý Tuấn.

Nguyên lai Lý Tuấn gặp mình không thể ở trước mặt khuyên can Tổng Giang, vậy liền đành phải tự mình đến đây tướng Lý Lập cái này tiểu nhân hèn hạ bắt lại, không để cho xuống núi đi độc kia kế liền có thể. Nguyên bản tính toán của hắn tất nhiên là rất viên mãn, nhưng hắn nhưng lại không biết Tổng Giang để phòng hắn đã lâu, như thế nào lại đoán không ra hắn suy nghĩ trong lòng.

Ngay tại Lý Tuấn xuất hiện tại Lý Lập trước mặt thời điểm, Tổng Giang cũng mang theo Mục Hoàng Lý Quý hai người đứng ở đằng xa quan sát lấy nơi đây. "Nghĩ không ra Lý Tuấn tên kia vậy mà thật can đảm đến đây ngăn cản Lý Lập xuống núi, vi phạm ca ca ý tứ, quả nhiên là phản hắn, ta cái này tiến đến đem nó cảm cảm về giao cho ca ca xử lý "

Mục Hoàng gặp sau liền muốn hướng Tổng Giang chờ lệnh xuất chiến, Tổng Giang lại là cười lắc đầu nói "Trước không nóng nảy, từ sẽ có người tiến đến tướng Lý Tuấn đuổi bắt" Mục Hoàng nghe xong thì là nghi ngờ nói "Ca ca nói là kia Tôn Lập một nhóm?" Tổng Giang cười gật đầu một cái nói "Chính là" Mục Hoàng nghe xong liền lại nhíu mày hỏi "Ca ca, tiểu đệ thực sự không hiểu ca ca vì sao làm này an bài "

Tổng Giang gặp Mục Hoàng nghi hoặc, liền hướng giải thích nghi ngờ nói ". Người đương thực sự tin tưởng kia Tôn Lập một nhóm, Đại Danh phủ binh bại về sau liền một mực không thấy tăm hơi, lâu như vậy sau mới đuổi tới, ai biết tại trong lúc này bọn hắn đã làm gì. Chính là đã đầu hàng kia Tần Ngao Thiên cũng khó nói."

Mục Hoàng nghe xong kinh hãi, bởi vì hắn xác thực không có nghĩ tới chỗ này.

Về sau chính là hỏi "Vậy ca ca vì sao không đem cũng cùng nhau đuổi bắt?" Tổng Giang lại là lắc đầu nói "Ta Lương Sơn mấy lần gặp áp chế, đã quân tâm bất ổn, ta như lại tự tiện động, chỉ sợ cái khác đầu lĩnh sẽ có dị tâm a" Mục Hoàng nghe đến đó mới hiểu được Tổng Giang cách làm, về sau chính là nói "Cho nên ca ca người liền an bài để kia Tôn Lập tiến đến trấn giữ xuống núi con đường, cũng đúng lúc có thể thăm dò hắn một chút "

Tổng Giang gặp Mục Hoàng rốt cuộc hiểu rõ ý đồ của mình sau liền cười nói "Chính là, nếu là kia Tôn Lập coi là thật có chỗ dị động, liền có thể chứng minh đích thật là đã đầu hàng cùng địch nhân, đến lúc đó chúng ta lại đem đuổi bắt, cái khác đầu lĩnh cũng đương nhiên sẽ không nói ra cái gì. Còn nếu là hắn coi là thật vi Lương Sơn đại kế tận hết chức vụ, cũng nhưng cho là chúng ta đuổi bắt hạ Lý Tuấn, đồng thời còn có thể vì đó ác tính làm chứng, cũng là tại ta có lợi "

Nghe được Tổng Giang như vậy tính toán sau Mục Hoàng gọi thẳng ca ca cao minh, tất nhiên là bội phục không thôi. Mà tại hai người trò chuyện thời điểm tại bên cạnh Lý Quý thì là căn bản cũng không có nghe vào, mà là một mực tại ăn mới từ ca ca trong đại trường chỗ xuất ra đùi dê tại gặm ăn, ăn đến ngược lại là rất vui vẻ.

Lúc này tại kia xuống núi con đường chỗ, Lý Tuấn liền muốn tiến lên đi lấy hạ Lý Lập. Đúng lúc này, liền gặp từ kia Lý Lập hậu phương xông ra một mực nhân mã đến, Lý Tuấn định thần nhìn lại, gặp đúng là kia Tôn Lập một đám. Nhìn thấy Tôn Lập bọn người lại này trấn giữ, Lý Tuấn liền tối cảm giác không ổn, vốn định quay người đào tẩu, nhưng không chịu nổi Tôn Lập sai nha, bị đoạt trước một bước ngăn cản mình đường đi.

Lúc này Tôn Lập gặp bị mình ngăn cản người đứng là Lý Tuấn về sau nhưng trong lòng thì ảo não không thôi, vốn định như vậy đem nó thả cách, nhưng hẳn cảm giác đã Tổng Giang không tin nhiệm mình, thì đoạn sẽ không cứ như vậy không để ý tới mình, bây giờ nói không chừng liền ẩn thân tại phụ cận quan sát đến nhất cử nhất động của mình.

Nghĩ tới đây về sau Tôn Lập liền đành phải nói với Lý Tuấn tiếng xin lỗi, về sau chính là giục ngựa tiến lên tướng Lý Tuấn cầm xuống. Lý Tuấn vốn là trong nước giao long, tại trên bờ công phu từ là không bằng Tôn Lập, huống chi kia Tôn Lập còn ngồi trên lưng ngựa, Lý Tuấn càng là đánh chi bất quá, cuối cùng chính là thất thủ bị bắt.

Đợi đến Tôn Lập gặp Lý Tuấn đuổi bắt về sau, kia ẩn thân ở phía xa Tổng Giang thì là hung hăng vỗ xuống tay âm thầm gọi tốt, đồng thời ở trong lòng nghĩ đến "Xem ra đích thật là ta quá lo lắng, cái này Tôn Lập vẫn là có thể dẫn vì chính mình tâm phúc." Đồng thời Tôn Lập đã đuổi bắt hạ Lý Tuấn, vậy mình liền có thể danh chính ngôn thuận trừng trị Lý Tuấn lấy báo hai cái huynh đệ kết nghĩa phản bội mình mối thù.

Mà kia Lý Lập gặp Tôn Lập đã đem Lý Tuấn đuổi bắt hạ về sau, chấp tay hướng nói tiếng cảm ơn về sau liền đi xuống núi. Lý Tuấn thì là kêu to Tôn Lập nói ". Tôn đệ hạt, mau buông ta ra, Lý Lập tên kia là phải xuống núi độc hại bách tính, không được thả rồi đi, nếu không người ta sai lầm liền lớn "

Tôn Lập lại như thế nào không biết Lý Tuấn trong lòng lo lắng, có thể kiểm tra lo đến Tổng Giang có khả năng liền tại phụ cận, Tôn Lập liền đành phải che giấu lương tâm nói ". Lý Tuấn, người đã vì ta Lương Sơn người, liền hết thấy đều nghe Tổng Giang ca ca thuận tiện, người sao lại cần như vậy làm

việc, thật tình không biết người bực này hành vi đã xem cùng phản nghịch. Bị ta cầm xuống người còn không biết hỏi cái, lại vẫn muốn thuyết phục ta cùng người cùng nhau làm việc, quả nhiên là tội không dung tha thứ, ta sẽ đem người cho áp tải lớn trại đi giao cho ca ca xử lý!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238 : Lý Lập Đầu Độc

Trải qua một đêm khó khăn trắc trở về sau, Tôn Lập một nhóm dễ dàng cho sáng sớm ngày thứ hai tướng kia xuất thủ ngăn cản Lý Lập xuống núi Lý Tuấn cho giao cho Tổng Giang xử lý. Tổng Giang biết được sau giả bộ giận dữ, sau lợi dụng thông đồng với địch hiềm nghi tướng Lý Tuấn cho giam giữ tại Lương Sơn trong đại lao, mà Lý Tuấn hai vị huynh đệ kết nghĩa Đồng Uy Đồng Mạnh tự nhiên cũng không thể trốn qua một kiếp, đều bị Tổng Giang đánh vào đại lao.

Tôn Lập thì thông sau chuyện này triệt để thu được Tổng Giang tín nhiệm, không còn đối có bất kỳ hoài nghi chi tâm, vậy cũng là làm là một chuyện tốt đi. Mà kia Lý Lập lúc này cũng là đi tới kia Đông Xương Phủ phụ cận, đồng thời chuẩn bị tại tối nay đầu độc.

Kỳ thật nguyên bản Lý Lập là hẳn là tại đêm qua sau khi xuống núi liền thi hành đầu độc kế hoạch, nhưng bởi vì tại hạ núi thời điểm bị Lý Tuấn cái này cản lại đoạn cho làm rối loạn mình kế hoạch, thế là Lý Lập sau khi xuống núi liền trước tiên tìm cái địa phương nghỉ ngơi một đêm, cho nên mới sẽ chuẩn bị tại tối nay tiến hành đầu độc.

Cùng lúc đó tại kia Đông Xương Phủ bên trong Tàn Ngao Thiên một đoàn người cũng đều là ăn uống no đủ, tinh thần phấn chấn. Bất quá bởi vì cái này hơn hai vạn người đều là từ từng cái châu phủ triệu tập mà đến, giữa lẫn nhau ăn ý cũng phối hợp khăng định là kém hơn rất nhiều. Thế là Tàn Ngao Thiên liền dùng mấy ngày nay thời gian đến để đảm người tương hồ quen thuộc một phen, đồng thời lại huấn luyện một chút thống nhất điều hành.

Tại mấy ngày kế tiếp huấn luyện bên trong, Tàn Ngao Thiên rốt cục xem như miễn cưỡng có thể đem cái này hai vạn người thống nhất điều động, tại chính là định ở chỗ ngày mai tiến công Lương Sơn, để chúng sĩ tốt thừa dịp tối nay hảo hảo chỉnh đốn một phen, tốt tại ngày mai lấy trạng thái tốt nhất đi tấn công núi.

Liên ở buổi tối thời điểm, Hồ Diên Chúc liền tìm tới Tàn Ngao Thiên nói "Tần tướng quân, mặc dù bây giờ quân ta thế lớn, nhưng lão phu vẫn là cho rằng phải tăng cường tuần tra phòng hộ. Nhớ kỹ lão phu lần trước tiến đánh Lương Sơn thời điểm, cũng là bởi vì chiến mã bị kia Lương Sơn tặc nhân ăn thuốc, nhiều nên mới sẽ khiến binh bại. Cho nên lão phu cho là chúng ta tối nay cũng định không thể phớt lờ "

Tàn Ngao Thiên tự nhiên sẽ hiểu Hồ Diên Chúc lo lắng, đồng thời mình cũng không giống dẫm vào cù diệt, tại chính là mệnh Thôi Thiên dẫn đầu thủ hạ chúng Lang vệ cùng nhau rải đến toàn bộ Đông Xương Phủ bên trong đi ẩn nấp tuần tra. Phạm là gặp phải có bộ dạng khả nghi người liền lập tức đuổi bắt.

Thôi Thiên lĩnh mệnh sau lập tức liền dẫn bên trên Lý Chế bốn người cùng nhau rời đi, trước đi dò xét chung quanh. Mà gặp Tàn Ngao Thiên đã an bài người trước đi dò xét, Hồ Diên Chúc liền cũng cảm thấy an tâm, thế là liền hướng Tàn Ngao Thiên cáo từ về tới mình ngủ lại chỗ nghỉ ngơi.

Mà lúc này kia Lý Lập gặp đêm đã tối, liền lập tức mặc vào y phục dạ hành đi tới trên đường cái. Thấy chung quanh có rất nhiều quan binh mặc người ngay tại tuần sát chung quanh, bất quá chỗ tuần sát phạm vi đều là lấy kia Tàn Ngao Thiên đại doanh làm chủ, đối với Đông Xương Phủ địa phương khác tuần sát cường độ ngược lại là giảm bớt rất nhiều, mà tại cũng đúng lúc cho Lý Lập sáng tạo ra cơ hội.

Lý Lập tại ban ngày thời điểm liền sớm đã thăm dò từ chỗ mình ở đến Đông Xương Phủ chiếc kia trong giếng gần nhất lộ tuyến, lúc này hành động tốc độ tất nhiên là mười phần nhanh, chẳng mấy chốc liền đi tới chiếc kia bên giếng bên cạnh từ trong ngực móc ra kia bình độc được đến liền muốn ngã xuống. Mà đúng lúc này, bỗng nhiên từ trong đêm tối xông ra một thân ảnh cầm đao hướng Lý Lập đâm tới.

Thân ảnh này không phải người khác, chính là Tàn Ngao Thiên dưới trướng nguyên Lang vệ đầu lĩnh "Cổ Thượng Tảo" Thôi Thiên. Thôi Thiên trước đó tại được Tàn Ngao Thiên mệnh lệnh về sau liền dẫn chúng Lang vệ tiềm phục tại Đông Xương Phủ các nơi trên đường phố dò xét chung quanh, tự nhiên cũng liền phát hiện cái này một thân y phục dạ hành Lý Lập, thế là Thôi Thiên liền một đường ở sau lưng hắn theo đuổi, muốn nhìn một chút người áo đen này đến cùng muốn làm gì.

Mà Thôi Thiên tại theo đuổi Lý Lập một đường đi tới giếng này bên cạnh về sau liền biết Lý Lập ý đồ, thế là liền lập tức tiến lên ngăn cản. Cũng may Thôi Thiên thân thủ nhanh nhẹn, tại xông đến thời điểm kia Lý Lập cũng không có thể đem trong ngực độc được đổ ra. Kia Lý Lập cảm giác có người muốn tới lấy tính mạng mình, tự nhiên là Thôi Thiên thanh chủy thủ kia mạng hãn ý bị Lý Lập cảm giác được.

Lý Lập lập tức tự nhiên đầu tiên nghĩ chính là muốn bảo hộ tính mạng của mình, thế là liền lập tức đỉnh chỉ trong tay động tác, đồng thời dưới chân hướng về sau một dịch bước liền rời đi Thôi Thiên phạm vi công kích. Về sau liền ở một bên đối chạy tới Thôi Thiên trốn mất nhìn, sau đó liền lại có không ít Lang vệ vội vàng chạy đến, cùng Thôi Thiên cùng một chỗ thành vây quanh chỉ thế tướng Lý Lập giam ở trong đó.

Lý Lập gặp tình hình này tự biết đào thoát bất quá, liền ở trong lòng tưởng kia Tống Giang cho nguyên rủa vô số lần, đương nhiên đồng thời cũng không thiếu được trước mắt lúc này dòi.

Không lỗi thời dòi lại là cũng không để ý tới kia Lý Lập, gặp mình người đã đuổi tới, liền mệnh tiến lên tướng Lý Lập cầm nã. Chúng Lang vệ liền nhao nhao rút đao nhào về phía Lý Lập.

Lý Lập nhìn xem Thời Thiên như vậy chế giễu sắc mặt, trong lòng lại không khỏi giận dữ, sau đó nhìn thấy trong tay mình còn nắm chắc kia bình chất lỏng độc được, trong lòng liền phát lên một kế tới. "Đã ta không có đường sống, vậy chúng ta ai cũng đừng nghĩ tốt hơn" sau đó liền gặp Lý Lập tại nhàn hạ thời điểm tướng kia bình độc được đóng mở ra, sau đó chính là dùng hết lực lượng toàn thân hướng chiếc kia trong giếng ném đi.

Lúc này Thời Thiên tự nhiên cũng là chú ý tới Lý Lập chỗ ném ra ngoài chi vật chính là nó trước hướng phải ngã tại giếng trong nước đồ vật, nghĩ đến nhất định là độc được. Thế là Thời Thiên chính là hét lớn một tiếng, để Lang vệ nhóm tướng kia bình độc được ngăn cản lại, không muốn nhưng hấn chiếu xuống trong giếng. Nhưng những con sói kia về lúc này trong mắt chỉ có Lý Lập một người, mà lại đều đã đứng dậy đánh tới, lại sao tới kịp chuyển biến phương hướng, thế là đều không thể đem nó ngăn cản.

Gặp kia bình độc được nhanh chóng bay về phía trong giếng, Thời Thiên cũng không nghĩ ngợi nhiều được, chỉ gặp đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng cái kia độc được bay xông mà đi. Lúc này Thời Thiên kia một thân vượt nóc bằng tường khinh công vận dụng đến cực hạn, rốt cục tại độc được sắp rơi xuống tại trong giếng thời điểm chạy tới bên người, đồng thời tại Lý Lập ánh mắt khiếp sợ trung tướng cái kia độc được miệng bình dùng mình từ trên quần áo kéo xuống vãi cho phong bế.

Cuối cùng là ngăn trở Lý Lập hướng trong giếng đầu độc, Thời Thiên cùng kia đông đảo Lang vệ tự nhiên cũng là thở một hơi dài nhẹ nhõm. Mà về sau liền nghe một Lang vệ lớn tiếng nhắc nhở "Đầu lĩnh cẩn thận!" Thời Thiên còn không rõ tên kia Lang vệ vì sao muốn gọi mình cẩn thận, nhưng sau đó chính là kịp phản ứng, hiện tại mình chính bản thân ở vào kia miệng giếng phía trên.

Về sau liền nghe Thời Thiên ài nha một tiếng, ngay cả người mang độc được cùng một chỗ rơi vào chiếc kia trong giếng. Mà lúc này nơi đây tiếng đánh nhau cũng là tướng kẻ bên này tuần sát Vương Hồ cho dẫn tới. Tại lúc nào tới đến nơi đây về sau, chính là nhìn thấy đông đảo Lang vệ tướng một áo đen ăn mặc nam tử cho đuổi bắt ở, mà ánh mắt mọi người vậy mà tất cả đều là nhìn phía sau người chiếc kia giếng.

Về sau trải qua một cái khác Lang vệ kể rõ mới biết khi đó dòi đầu lĩnh vậy mà rơi rơi xuống trong giếng, sau đó chính là cùng người khác Lang vệ cùng một chỗ tướng Thời Thiên từ trong giếng lôi tùm tới. Mà Thời Thiên tại nặng trở về mặt đất phía trên sau tất nhiên là lạnh toàn thân phát run, bất quá ngay đầu tiên chính là lấy ra kia bình độc được đến xem xét.

Mặc dù Thời Thiên tại rơi xuống thời điểm vên vẹn đến bảo vệ độc được miệng bình, nhưng nó vẫn là từ vãi bên trong tràn ra tới không ít. Thời Thiên tướng kia bình độc được cầm chính xem xét, gặp trong bình độc được đã giảm bớt một phần ba, bây giờ nghĩ lại từ lâu cùng nước giếng dung hợp lại cùng nhau. Thời Thiên gặp sau giận dữ, liền tiến lên hỏi Lý Lập yêu cầu giải được, nhưng Lý Lập lại nói cũng không có giải được.

Mà trên thực tế cũng đúng là như thế, Tống Giang tại phái xuống núi thời điểm chỉ cấp Lý Lập độc được, cũng không có ban thưởng giải thích thuốc, cho nên hiện tại cho dù là Lý Lập cũng là giải không được nước giếng chi độc. Biết được chân tướng Thời Thiên tức giận không thôi, tất nhiên là tướng kia Lý Lập phá tan đánh một trận, về sau liền đem nó buộc đi giao cho Tần Ngạo Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 239 : Hoàng Phủ Đoan Chữa Bệnh

Lúc này Tần Ngạo Thiên chính trong phòng nghỉ ngơi, liền nghe được Thời Thiên đến đây nói có chuyện quan trọng báo cáo, thế là liền lập tức đứng dậy mặc quần áo mà ra. Trở ra phòng đến sau liền gặp Thời Thiên mặc một thân ẩm ướt ngượng ngùng quần áo còn thỉnh thoảng phát run đánh lấy hắt xì đi vào Tần Ngạo Thiên trước mặt. Tần Ngạo Thiên thấy tình cảnh này liền mở miệng hỏi "Thời Thiên huynh đệ, người làm sao, sao sẽ chật vật như thế "

Thời Thiên thì là cười một tiếng nói ". Để ca ca chê cười, Thời Thiên vô năng, còn xin ca ca trách phạt" sau đó liền hướng Tần Ngạo Thiên quỳ xuống thỉnh tội, Tần Ngạo Thiên không rõ ràng cho lắm, tất nhiên là nâng lên Thời Thiên nói ". Đến tội cùng đã xảy ra chuyện gì, người nói trước đi đến, đợi sau khi nói qua lại làm trách phạt cũng không muộn "

Thời Thiên nghe cũng đúng, thế là liền tướng mình phát hiện kia Lý Lập đồng thời không thể ngăn cản đầu độc sự tình đều nói cùng Tần Ngạo Thiên. Tần Ngạo Thiên nghe xong nhíu mày hỏi "Cái kia độc được còn lại nhiều ít" Thời Thiên tướng cái này còn còn có hai phần ba độc được bình giao cho Tần Ngạo Thiên nói ". Còn có những này" Tần Ngạo Thiên xem xét cũng không ít, vậy đã nói rõ từ trong đó chỗ chảy ra độc được cũng không nhiều, về sau lại cùng kia nước giếng tương dung, độc tính lại giảm bớt rất nhiều, nghĩ đến cũng sẽ không lại làm cho người trí mạng.

Thế là Tàn Ngao Thiên chính là nói "Không có việc gì, Thời Thiên đầu lĩnh người đã làm rất khá, chuyện này ta cũng hiểu biết, tội không ở đây người, người lại hạ đi nghỉ ngơi a" mặc dù Tàn Ngao Thiên tha thứ mình, khả thi đòi vẫn cảm thấy là bởi vì chính mình chủ quan mới sẽ tạo thành này chuyện phát sinh, nếu là mình tại ngay từ đầu liền đem kia Lý Lập cảm nã, cũng sẽ không phát sinh loại sự tình này.

Thế là Thời Thiên liền lại hướng Tàn ngao thiên hạ quỳ nói ". Không, hết thấy đồng đều bởi vì Thời Thiên năng lực không đủ, mới sẽ phát sinh chuyện thế này, còn xin tướng quân trách phạt, Thời Thiên tuyệt sẽ không có câu oán hận nào" Tàn Ngao Thiên nghe xong liền xoay người lại hỏi hướng Thời Thiên nói ". Coi là thật không có câu oán hận nào?" Thời Thiên nhẹ gật đầu, trả lời "Phải"

"Tốt" sau đó Tàn Ngao Thiên chính là nói "Vậy ta liền phạt người trở lại phòng bên trong nghỉ ngơi cảm tức, không được lại ra ngoài nửa bước, trong vòng ba ngày. Đợi đến thân thể khôi phục mới có thể đi ra ngoài" sau đó Tàn Ngao Thiên liền rời đi nơi đây trở lại trong phòng đi nghỉ ngơi. Chỉ để lại chưa kịp phản ứng Thời Thiên ngơ ngác đến quý tại nguyên chỗ.

Mà tại Tàn Ngao Thiên rời đi về sau kia Vương Hồ chính là vội tiến lên tướng Thời Thiên đỡ dậy nói ". Thời Thiên đầu lĩnh, Thiên ca đây là đang quan tâm thân thể người, biến tướng để người đi về nghỉ a, người cũng không cần lại ở chỗ này lấy, nhanh đi về đôi thân sạch sẽ quần áo lại uống điểm khương nước chè đi, cái này hơn nửa đêm người còn một thân nước, nếu là cảm lạnh nhưng sẽ không tốt "

Sau đó Vương Hồ bọn người liền đem Thời Thiên cho đưa trở về phòng nghỉ ngơi, Thời Thiên trước khi rời đi cũng tự nhiên là tướng Tàn Ngao Thiên ân tình cho khắc trong tâm khảm. Mà tại Thời Thiên rời đi thời điểm, Tàn Ngao Thiên thì là nhìn xem kia còn thừa lấy nửa bình độc dược, hung hăng nói "Tổng Giang, không nghĩ tới người vậy mà lại sử xuất loại độc kế này, hừ, người chờ, ta chẳng mấy chốc sẽ tìm tới núi đi đưa người chính pháp "

Theo Thời Thiên được đưa về đến phòng bên trong nghỉ ngơi, việc này liền tạm thời có một kết thúc. Mà tới được sáng sớm ngày thứ hai đám người ăn xong điểm tâm về sau, liền phát hiện không đúng, nguyên lai đêm qua cái kia độc dược trải qua nước giếng pha loãng về sau độc tính đã yếu bớt, đã đối thường người không tạo được bất cứ thương tổn gì, nhưng những cái kia súc vật lại khác biệt.

Có súc vật tại uống qua nước sau liền như vậy đến cùng không dậy nổi, mà cái khác chiến mã cũng đều nhao nhao để không nổi tinh thần tới. Cái này khiến Hồ Diên Chúc bọn người lo lắng không thôi, liền lập tức đến đây tìm Tàn Ngao Thiên cũng đem việc này hướng báo cáo, mà lại hoài nghi khả năng này là Lương Sơn tặc nhân gây nên. Tàn Ngao Thiên lập tức cũng tướng kia đêm qua Lý Lập đầu độc một chuyện cáo tri cùng Hồ Diên Chúc.

Hồ Diên Chúc biết được mình một nhóm lại kém chút bị đầu độc sau khi chết kinh hãi không thôi, đồng thời còn đối khi đó đòi cảm kích không thôi. Tàn Ngao Thiên về sau chính là cùng Hồ Diên Chúc thương nghị đạo trước tạm thời trì hoãn tiến công Lương Sơn thời gian, đợi đến tìm tới biện pháp tướng bộ đội bên trong súc vật chỗ phạm chi bệnh giải quyết về sau lại đi tiến công, Hồ Diên Chúc cũng tất nhiên là đáp ứng.

Tàn Ngao Thiên tại Đông Xương Phủ bên trong ngừng chân không tiến lên tin tức tự nhiên cũng là bị kia Lương Sơn tặc nhân cho nghe ngóng đi, Tổng Giang sau khi biết được cười to không thôi, còn tưởng rằng là Lý Lập đã đắc thủ, liền đi đầu cùng Lương Sơn chúng đầu lĩnh mở yến hội chúc mừng. Mà tại liên tiếp đợi mấy ngày sau vẫn như cũ không thấy Lý Lập bóng dáng, Tổng Giang liền cảm giác không ổn, thế là lại phái vương định sáu lần núi tìm hiểu sau biết được Lý Lập đã bị Tàn Ngao Thiên bắt cầm.

Mà kia Tàn Ngao Thiên ngừng chân không tiến lên nguyên nhân thì là bởi vì kia Lý Lập đang bị nắm thời điểm hướng giếng trong nước đầu chút ít độc dược, khiến hiện tại trong quân tất cả súc vật ngã xuống đất không dậy nổi, không cách nào tiến công sơn trại. Biết được tin tức này về sau Tổng Giang liền trầm ngâm nói "Mặc dù Lý Lập không thể thành công tướng Tàn Ngao Thiên một nhóm độc chết, thế nhưng làm ra ngăn cản tiến công tác dụng. Chỉ ít đợi đến Tàn Ngao Thiên tìm được phương pháp tướng súc vật chữa khỏi sẽ có tốt một đoạn thời gian, mà tại trong lúc này Tổng Giang cũng tốt lại nghĩ những biện pháp khác tới đối phó Tàn Ngao Thiên."

Chỉ là Tổng Giang không biết, lúc này ở kia Đông Xương Phủ bên trong, Tàn Ngao Thiên đã đã tìm được trị liệu tốt súc vật biện pháp. Nguyên lai là kia Đông Xương Phủ binh mã đô giám Trương Thanh biết được tin tức sau hướng Tàn Ngao Thiên đề cử tới mình hảo hữu, chuyên môn trị liệu súc vật thầy thuốc người xưng 'Tứ râu bá' Hoàng Phủ Đoan đến đây tương trợ.

Tàn Ngao Thiên nghe được Hoàng Phủ Đoan đại danh sau tự nhiên là cao hứng không thôi, liền tranh thủ mời tiến đến lấy lễ để tiếp đón, đồng thời hướng trình bày súc vật bị bệnh trải qua. Kia Hoàng Phủ Đoan đang nghe qua về sau liền tự mình trước vấn an bị bệnh súc vật, tại sau khi xem chính là đối Tàn Ngao Thiên chấp tay nói "Tướng quân xin yên tâm, nỗ đã có phương pháp, đợi một viết xuống phương thuốc chế biến tốt về sau dứt cho tất cả súc vật uống xong về sau, tự nhiên liền sẽ chuyển biến tốt đẹp."

Tàn Ngao Thiên nghe xong đại hỉ, liền vội vàng phái người tiến đến đưa theo Hoàng Phủ Đoan chỗ phân phó trước đi lấy thuốc, đồng thời lại từ Hoàng Phủ Đoan tự mình chế biến, lại cho súc vật cho ăn. Đợi đến ngày thứ hai xem xét, gặp những cái kia một ngày trước còn tinh thần không phản chấn súc vật nhóm quả nhiên tốt quay vòng lên, mặc dù không thể lập tức nhảy nhót tung bừng, nhưng lại cũng so với trước đó nhiều hơn rất nhiều sinh cơ.

Tàn Ngao Thiên gặp phương thuốc hữu hiệu về sau liền đối với Hoàng Phủ Đoan khom người bái đạo "Đa tạ tiên sinh tương trợ, không biết tiên sinh sau đó phải hướng nơi nào?" Hoàng Phủ Đoan thì là về thành một chút soi râu nói "Một tự nhiên là còn muốn đi vấn du tử phương, trị liệu đông đảo súc vật" Tàn Ngao Thiên thì là giữ lại nói ". Tiên sinh, Tàn mỗ còn có một chuyện muốn nhờ, mong rằng tiên sinh đáp ứng "

Hoàng Phủ Đoan quay đầu hỏi "Tướng quân còn có chuyện gì, cứ nói đừng ngại, chỉ cần mỗ có thể làm được, tự nhiên liền sẽ tương trợ" Tàn Ngao Thiên nghe xong nở nụ cười, liền đem mình muốn lưu Hoàng Phủ Đoan tại mình trong quân hiệu lực một chuyện nói ra, đồng thời thái độ thành khẩn. Kia Hoàng Phủ Đoan gặp Tàn Ngao Thiên vậy mà như thế giữ lại, cần nhắc lại tác một phen về sau chính là gật đầu đáp ứng lưu tại Tàn Ngao Thiên trong quân mặc cho quân mã y quan.

Gặp Hoàng Phủ Đoan gật đầu đồng ý lưu lại, Tàn Ngao Thiên tất nhiên là đại hỉ, mà kia cùng Hoàng Phủ Đoan có cũ Trương Thanh cũng đồng dạng là vui vẻ không thôi. Mà tại súc vật một chuyện giải quyết xong về sau, Tàn Ngao Thiên chính là muốn lần nữa khởi binh tiến đến tiến đánh Lương Sơn. Nhưng kia Lương Sơn có tám trăm dặm bên nước vì bình chương, nếu không có thuyền lớn tự nhiên là không tốt công lên núi, nhưng Tàn Ngao Thiên lại

vẫn cứ không biết nên như thế nào chế tạo thuyền lớn, liền trong phòng một mình hao tổn tinh thần.

Mà đúng lúc này, kia đã thân thể bình phục Thòi Thiên thì là tiến lên đây bẩm báo nói ngoài cửa có một người tự xưng có thể vì Tần Ngạo Thiên đại quân chế tạo thuyền lớn, chuyên tới để bái kiến. Tần Ngạo Thiên nghe xong đại hỉ, sau đó liền cùng Thòi Thiên cùng nhau tiến đến đón lấy.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mạnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 240 : Diệp Xuân Tạo Thuyền

Nguyên lai trước đây đến người bán gọi Diệp Xuân, nguyên là Từ châu người, thiện sẽ tạo thuyền. Bởi vì đến kinh đông đường, trên đường đi qua Lương Sơn Bạc qua, bị chỗ của hãn tiểu đầu mục cướp tiền vốn, lưu lạc tại Tề Châu, không thể hồi hương. Nghe được Tần Ngạo Thiên muốn hưng đại quân tiến đến tiến đánh Lương Sơn Bạc, liền biết mình một thân kỹ nghệ có đất dụng võ, liền đến đây hợp nhau.

Đáng tiếc Tần Ngạo Thiên trước đó một mực không tại Tề Châu, Diệp Xuân sợ mình tạo thuyền kỹ nghệ bị người khác giả danh báo cáo, liền không có tại Tề Châu hợp nhau, mà là lẻ loi một mình đi tới cái này Đông Xương Phủ tự mình đến tìm Tần Ngạo Thiên lấy mình cái này một thân kỹ nghệ hợp nhau. Lúc này Tần Ngạo Thiên chính là bởi vì kia không thuyền sự tình mà sầu lo, Diệp Xuân liền đến, có thể nói tới đúng lúc, lập tức liền bị Tần Ngạo Thiên đưa vào trong phủ.

Tần Ngạo Thiên thấy qua Diệp Xuân về sau chính là dò hỏi "Không biết tiên sinh đối tạo thuyền sự tình có gì cao kiến?" Diệp Xuân hướng Tần Ngạo Thiên ủ một chút tay sau liền đáp "Tướng quân trước đó từ các nơi trưng dụng mướn tới thuyền nhỏ, làm gió chèo thuyền, đều không đúng phương pháp, càng thêm thuyền nhỏ ngọn nguồn nhọn, khó mà dùng võ." Nghe lời nói câu câu đều có lý, Tần Ngạo Thiên liền biết đây là người trong nghề, chính là hỏi "Vậy theo tiên sinh chỗ nhìn, muốn như thế nào mới có thể phá tặc "

Gặp Tần Ngạo Thiên một điểm kiểu cách nhà quan đều không có, Diệp Xuân cũng là mười phần mừng rỡ, về sau liền lại bái nói ". Theo chỗ nhìn, nếu muốn thu phục kia Lương Sơn chúng tặc, trước hết tạo thuyền lớn mấy trăm con. Lớn nhất người tên là Đại Hải Thu thuyền, hai bên đưa hai mươi bốn bộ giường nước, trong thuyền có thể dụng mấy trăm người, mỗi xe dùng mười hai người đạp động. Ngoai dụng trúc ba che đây, tránh được mũi tên. Thuyền trên mặt dụng nên nỏ lâu, liền có thể cả công lẫn thủ."

Tần Ngạo Thiên nghe xong đại hỉ, liền bổ nhiệm Diệp Xuân làm chủ sự tình, chủ quản cái này tạo thuyền một chuyện, cũng phân phó hết thầy lấy tạo Đại Hải Thu thuyền làm chủ, đồng thời tuyên bố đội cho Đại Hải Thu thuyền tạo thành ngày, chính là Lương Sơn hủy diệt thời điểm. Diệp Xuân bị Tần Ngạo Thiên bổ nhiệm làm chủ sự về sau kích động không thôi, vội vàng hướng Tần Ngạo Thiên bái nói ". Thuộc hạ ôn hòa tận tâm tận lực, sớm ngày là quân tạo thành biển thu thuyền "

Về sau Tần Ngạo Thiên bộ đội liền tại phụ cận trắng trơn đồn cũi lấy dụng tạo thuyền, một cử động kia tự nhiên cũng là đưa tới kia Lương Sơn phía trên Tổng Giang một nhóm chú ý. Tổng Giang liền lần nữa phái vương định sáu xuống núi tìm hiểu Tần Ngạo Thiên tin tức, về sau vương định sáu liền đem có người hướng khí đầu kia hiển kế nói muốn tạo đến một cả công lẫn thủ Đại Hải Thu thuyền tới chinh phạt Lương Sơn.

Tổng Giang chưa từng nghe nói bực này Đại Hải Thu thuyền, liền hỏi "Không biết cái này Đại Hải Thu thuyền là vật gì" vương định sáu thì là bái nói ". Nghe đồn kia Đại Hải Thu thuyền có thể tại trên nước hành sử nhanh chóng, cũng mà còn có che chắn mũi tên chi vật. Nghe nói bọn hãn còn muốn tại kia Đại Hải Thu trên thuyền kiến tạo gian lâu, khiến cho có thể cả công lẫn thủ "

Tổng Giang nghe xong rất là chấn kinh, thở dài "Nghĩ không ra trên đời lại có tay nghề như vậy xảo đoạt thiên công người, đầu kia Tần Ngạo Thiên ngã thực là đáng tiếc. Cái này Đại Hải Thu thuyền nếu có thể vì ta Lương Sơn sử dụng, lại phối hợp ta Lương Sơn tám trăm dặm bến nước địa hình chi lợi, trong thiên hạ lại có gì người có thể đối ta Lương Sơn tạo thành uy hiếp?"

Nghe được Tổng Giang như vậy ngôn luận, Lương Sơn bên trên tất cả mọi người là không khỏi ước mơ tương lai. Nhưng hiển nhiên chú ý của bọn hãn điểm bị không hiểu mang chạy, dù sao dưới mắt đại sự là kia Tần Ngạo Thiên nếu là quả thật tạo ra được kia Đại Hải Thu thuyền, vậy bọn hãn Lương Sơn liền thật muốn nghênh đón tận thế.

Nghĩ đến đây Tổng Giang liền dò hỏi "Không biết các vị đầu lĩnh có biện pháp gì có thể phá Tần Ngạo Thiên kia Đại Hải Thu thuyền?" Nghe được Tổng Giang đặt câu hỏi, tất cả mọi người là cúi đầu không nói. Lúc này kia khờ hàng Lý Quỷ chính là kêu âm lên "Cái này có gì phải sợ, như ca ca thực đang lo lắng, vậy ta đây liền xuống núi đi tương cái kia sẽ tạo cái gì thuyền người cho chém giết không phải tốt "

Mặc dù Lý Quỷ bình thường nói tới đều là một chút không có trải qua suy nghĩ, đồng thời tất cả đều là chém chém giết giết, bất quá lần này lời nói cũng thực sự có lý, nếu là thật sự có thể đem vậy sẽ tạo Đại Hải Thu thuyền người giết đi hoặc là đưa đến Lương Sơn đến vì chính mình hiệu lực, vậy mình liền lại cũng không cần lo lắng kia Tần Ngạo Thiên.

Thế là Tổng Giang chính là hỏi "Thiết Ngưu lời này đạo hoàn toàn chính xác rất có đạo lý, không biết vị huynh đệ kia nguyên ý xuống núi đi tới một lần,

nếu là có thể tướng vậy sẽ tạo Đại Hải Thu thuyền người cho đưa đến ta Lương Sơn tất nhiên là tốt nhất. Như là không thể, liền đem nó lập tức đánh giết liền tốt" mặc dù Tống Giang nói nhẹ nhàng linh hoạt, nhưng mọi người đều là biết được, hiện tại xuống núi hành động sẽ nguy hiểm cỡ nào.

Trước đó kia Lý Lập chỉ là một thân một mình tiến đến đầu độc,

Đã giảm bớt mục tiêu, nhưng cuối cùng vẫn bị kia Tần Ngao Thiên bắt. Bởi vậy có thể thấy được kia Tần Ngao Thiên đại quân là đến cỡ nào khó đối phó, bây giờ lại nghĩ để cho mình tiến đến xâm nhập trại địch, còn ám sát trong đó một bị lớn được coi trọng người, đây chính là cỡ nào gian khổ nhiệm vụ, đang ngồi tất cả mọi người không phải người ngu, lại có ai sẽ thật vì Tống Giang mà bán mạng chứ.

Kết quả tự nhiên liền nhưng biết, cả sánh đường các vị đầu lĩnh, vậy mà không ai nguyện ý lĩnh mệnh. Tống Giang thấy tình cảnh này, cũng tự nhiên là cảm giác đến trên mặt không ánh sáng, như muốn nổi giận, nhưng lại còn muốn chú ý mình hình tượng. Không có cách, đã không người nào nguyện ý tiến đến, kia Tống Giang liền đành phải từ bỏ cái này tuyệt diệu ý nghĩ.

Mà kia Tống Giang tâm phúc Trương Thuận thì là mở lời an ủi Tống Giang nói ". Ca ca cũng không cần tự coi nhẹ mình, cho dù kia Tần Ngao Thiên có thể tạo thuyền lớn lại như thế nào, dưới tay hãn chúng tướng sĩ không phải cũng đều là vọt lên cạn, đến trên nước há lại sẽ là ta Lương Sơn thủy quân đối thủ. Ca ca người lại thoải mái tinh thần, đến lúc đó chúng ta một đám Lương Sơn thủy quân chắc chắn vì ca ca thắng được độc đắc, để kia Tần Ngao Thiên kinh ngạc mà quay về "

Nghe được Trương Thuận lần này khích lệ lòng người ngữ về sau, Tống Giang cái này mới miễn cưỡng nhắc lên tinh thần. Sau đó liền là để phân phó đám người trong khoảng thời gian này mạnh hơn thêm huấn luyện, nhất định phải tại đại chiến sự tình tỏa sáng tài năng, đem đến xâm phạm cường địch kích lui về. Đám người nghe được Tống Giang cổ vũ, liền cũng đều hưng phấn hò hào muốn đánh lui địch tới đánh, về sau liền đều trở về riêng phần mình huấn luyện giết địch thuật.

Tại Tống Giang mang theo mọi người tại trong sơn trại thao luyện thời điểm, Tần Ngao Thiên cũng là nắm chặt thời gian đang thao luyện lấy dưới trướng hai vạn người đại quân chỉ huy. Theo chỉ huy nhân số tăng trưởng, thiếu sót của mình liền càng phát ra nổi bật ra, so sánh với cùng làm lớn quân chỉ huy, Tần Ngao Thiên vẫn là càng thích hợp làm một cái lãnh binh công kích người, như thế mới có thể chiến thắng khoái.

Ngay tại Tần Ngao Thiên phiên não mình năng lực chỉ huy không làm thời điểm, liền nghe Thôi Thiên mang đến một người, nói là bị Thái úy Túc Nguyên Cảnh mời đến tương trợ đại tài. Tần Ngao Thiên nghe xong liền đã tới hào hứng, vội vàng từ đài bên trên xuống tới cùng người kia hội kiến. Chỉ gặp người kia ngược lại không giống như Ngô Dụng như vậy tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, mà là thân mang một thân trường sam, mặc dù không hoa lệ nhưng có thể làm nổi bật lên một cỗ khí thế tới.

Mặc dù Tần Ngao Thiên không thể liên bởi vì lời ăn mặc này mà nhận định chính là đại tài, nhưng đã hẳn là bị Túc Nguyên Cảnh mời đến tương trợ mình, kia nghĩ đến làm sao cũng hẳn là một cái có điểm người có bản lĩnh. Thế là Tần Ngao Thiên liền hướng người kia bái nói ". Tiên sinh, Tần Ngao Thiên hữu lễ, xin hỏi tiên sinh cao tính đại danh, cùng tước Thái úy lại là quan hệ như thế nào "

Người kia gặp Tần Ngao Thiên lại như vậy hiểu được cấp bậc lễ nghĩa, không giống cái khác quan võ thô lỗ như vậy vô lễ, trong lòng đối tự nhiên cũng là có hảo cảm hơn. Về sau chính là thăm đáp lễ Tần Ngao Thiên nói ". Hồi tướng quân, lão phu tên là Văn Hoán Chương, cùng Túc Nguyên Cảnh là đồng môn bằng hữu." Tần Ngao Thiên nghe người này lại là Văn Hoán Chương về sau đại hỉ.

Hẳn nhưng là biết, cái này Văn Hoán Chương tuyệt đối là một cái so Ngô Dụng còn muốn thông minh đại tài. Bởi vì nguyên lai kia Ngô Dụng phần lớn là làm chút độc kế, mà cái này Văn Hoán Chương là chính nhân quân tử, tất nhiên là sẽ không giống Ngô Dụng như vậy. Mà lại mấu chốt nhất là, cái này Văn Hoán Chương vẫn là cái thiện ở thống binh chỉ huy người, là thật có thể xưng là quân sư, mà cái này cũng đúng lúc giải Tần Ngao Thiên khẩn cấp.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241 : Đại Tài Văn Hoán Chương

Tần Ngao Thiên mang vô cùng kích động tâm cùng cái này Văn Hoán Chương nói chuyện với nhau một phen, phát hiện chẳng những đầy bụng kinh văn, mà lại lại tinh thông binh pháp mưu lược, để Tần Ngao Thiên khâm phục không thôi, xưng là đại tài. Bởi vì Văn Hoán Chương là cùng mình giao hảo Túc Nguyên Cảnh mời đến tương trợ mình, mà lại mình lại đối thật sâu tin không nghi ngờ, cho nên Tần Ngao Thiên liền đối với Văn Hoán Chương không có nửa điểm phòng bị, trực tiếp đem nó bởi vì là tâm phúc. Đồng thời tướng mình tất cả kế hoạch toàn bộ nói cùng nó nghe, chỉ muốn nghe xem vị này đại tài là thế nào nhìn mình.

Văn Hoán Chương tự nhiên cũng là bởi vì Tần Ngao Thiên kia ngoài ý liệu tín nhiệm làm cho có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, bất quá đối với Tần Ngao Thiên có thể như vậy tín nhiệm mình, Văn Hoán Chương vẫn tương đối vui vẻ. Bất quá những này văn nhân đại tài đều không phải như vậy tùy tiện

thì chủ, hẳn lần này có thể đến đây hoàn toàn là xem ở đồng môn bạn cũ trên mặt mũi mới sẽ tới, mà cũng không có nghĩa là hẳn liền muốn tìm nơi nương tựa Tàn Ngao Thiên.

Mà đây cũng là Tàn Ngao Thiên đối như vậy tín nhiệm nguyên nhân, bởi vì Tàn Ngao Thiên không muốn như vậy đại tài liền bị mình như thế bỏ qua. Hẳn nghĩ tại vị này đại tài trong lòng lưu hạ một cái ấn tượng tốt, nếu là sau đó có thể đem lưu trong quân đội vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn.

Tàn Ngao Thiên đầu tiên là tướng mình trước mắt chỗ phiền não sự tình nói cùng Văn Hoán Chương nghe, Văn Hoán Chương gặp Tàn Ngao Thiên vậy mà đối với mình như thế không khách khí, thậm chí ngay cả năng lực của mình không đủ bức này rơi mặt mũi sự tình đều nói cùng mình nghe, trong lòng tất nhiên là ngạc nhiên không thôi. Bất quá hẳn lần này đến đây chính là muốn trợ giúp Tàn Ngao Thiên, đã hiện tại Tàn Ngao Thiên muốn nhờ, kia chút chuyện nhỏ này liền giao cho mình đi.

Về sau Văn Hoán Chương chính là hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân, nếu là tướng quân tín nhiệm, không ngại có thể để nghe mạo tiến đến chỉ huy một chút đại quân thử một lần" Tàn Ngao Thiên thăm nghĩ "Chờ chính là người câu nói này đâu" thế là liền vui vẻ nói "Tiên sinh có thể giúp ta, Tàn mạo tự nhiên là vô cùng cảm kích "

Về sau Văn Hoán Chương chính là tại Tàn Ngao Thiên cùng đi phía dưới chờ thêm đài chỉ huy, mà khi nhìn đến phía dưới đứng đấy kia lít nha lít nhít hơn hai vạn người thời điểm, vậy mà không có Tàn Ngao Thiên trong tưởng tượng bối rối cảm giác. Ngược lại gặp Văn Hoán Chương mỉm cười, tựa hồ có thể chỉ huy cái này rất nhiều người là Văn Hoán Chương tha thiết ước mơ sự tình.

Về sau liền gặp Văn Hoán Chương đầu tiên là tướng kia hơn hai vạn người bộ đội dựa theo xuất từ nơi nào tới cái phân chia. Trong đó đến từ Thanh Châu chiếm nhân số hơn phân nửa, có chừng vạn người chỉ chúng. Văn Hoán Chương chính là trước đem trước vạch ra đến, đồng thời phân làm hai đội, một đội giao cho Hồ Diên Chúc Hàn Thao Bành Cơ ba người thống nhất điều hành, gọi chấp huyễn cờ. Mặt khác năm ngàn người thì là giao cho Tàn Minh Hoàng Tín hai người dẫn đầu, chấp hồng kỳ.

Mà kia hai đội năm ngàn người thì vốn là từ Tàn Minh Hồ Diên Chúc hai người tại Thanh Châu chỗ tách ra huấn luyện, hiện tại Văn Hoán Chương như vậy phân chia, cũng tự nhiên rất là hợp lý. Về sau Văn Hoán Chương liền đem Loạn Đình Ngọc Võ Tông bọn người mang tới kia bảy ngàn Tế Châu binh mã cũng là phân hai đội, trong đó một đội giao cho Loạn Đình Ngọc thống lĩnh, một đội khác thì là giao cho Võ Tông thống lĩnh.

Trong đó Loạn Đình Ngọc thì là độc thân thống lĩnh một đội, mà Võ Tông bên kia thì là còn có thể từ Hồ Tam Nương cùng nó cùng nhau chiêu mộ quân. Hai đội phân biệt chấp thanh kỳ cùng hoàng kỳ. bên trong nguyên bản Văn Hoán Chương là muốn đem Nguyễn Tiểu Thất cũng cho biên đến Loạn Đình Ngọc trong đội, nhưng Tàn Ngao Thiên lại là mở miệng nói kia Nguyễn Tiểu Thất từ chỗ hữu dụng, cho nên Văn Hoán Chương mới không có đem nó nhập vào đến Loạn Đình Ngọc trong đội.

Về sau còn lại hai đội thuận tiện phân phối, Văn Hoán Chương tự nhiên là khiến Đan Đình Khuê cùng Ngụy Đình Quốc từ lĩnh thứ ba ngàn Lãng châu tướng sĩ chấp lam kỳ, Trương Thanh Cung vương đình có cháu ba ngàn Đông Xương Phủ tướng sĩ chấp lục cờ. Đến tướng cái này hai mươi ba ngàn người phân sáu chỉ đội ngũ về sau, Văn Hoán Chương chính là lấy các đội chỗ chấp lá cờ nhan sắc đến trực tiếp chỉ huy, tất nhiên là điều khiển như cánh tay, thấy Tàn Ngao Thiên tròn mắt hốc mồm.

Đội Văn Hoán Chương kết thúc điều hành chỉ huy về sau, Tàn Ngao Thiên chính là tiến lên bái nói ". Tiên sinh quả nhiên đại tài, Tàn mạo bội phục không thôi" Văn Hoán Chương đạt được khẳng định, tất nhiên là rất vui vẻ, bất quá cũng vẫn là muốn thu liễm một chút tâm tình của mình. Không thể quá mức biểu lộ tình cảm của mình, thế là liền chỉ là đối Tàn Ngao Thiên cười nhạt một tiếng.

Về sau Tàn Ngao Thiên chính là hạ lệnh để chúng tướng sĩ đi về nghỉ trước, mình lại đem Văn Hoán Chương dẫn tới doanh trường của mình bên trong nói "Tiên sinh, Tàn mạo hôm nay xem trước tiên cần phải sinh chi đại tài, thật sự là vui vẻ không thôi. Mà lại khi nhìn đến tiên sinh quả nhiên không có phụ Tàn mạo hi vọng về sau,

Tàn mạo liền lại có một cái kế hoạch muốn nghe một chút tiên sinh đề nghị "

Văn Hoán Chương gật đầu nói "Tướng quân cứ nói đừng ngại" về sau Tàn Ngao Thiên chính là nói "Lúc trước chế tạo thuyền lúc tạo thành như vậy cử động về sau, hiện tại kia Lương Sơn tặc nhân cũng nhất định là biết nói chúng ta lợi khí biển thu thuyền. Mà lại kia biển thu thuyền còn mục tiêu to lớn, không tốt ẩn tàng thân ảnh, tại xuất chiến thời điểm cũng nhất định sẽ bị kia Lương Sơn tặc nhân chỗ chú ý tới "

"Cho nên Tàn mạo định dùng kia biển thu thuyền tới hấp dẫn Lương Sơn chú ý của mọi người, mà chính ta thì là dẫn người tiến đến kia Thạch Kiệt thôn mượn thuyền, tại giao chiến trước đó đem tới thời điểm bên trên đến núi đi, giết bọn hán đả kia tặc nhân một trở tay không kịp, không biết tiên sinh cho rằng kế này được hay không?"

Tàn Ngao Thiên cử động lần này không thể bảo là không lớn mật, nếu là ra một điểm không may, kia Tàn Ngao Thiên nhưng chính là muốn bị kia Lương Sơn chúng cho bắt được ăn sống nuốt tươi a. Bất quá Tàn Ngao Thiên gan to như vậy cũng là khiến kia Văn Hoán Chương đối coi trọng mấy phần. Có thể có như vậy đảm lược cùng dũng khí, xem ra cái này Tàn Ngao Thiên cũng thực sự cùng trong triều đình những cái này tham thân sợ chết chi đồ có sự bất đồng rất lớn.

Về sau Văn Hoán Chương chính là cau mày nói "Tướng quân kế này đúng là diệu, bởi vì có biển thu thuyền tồn tại, những cái kia Lương Sơn tặc nhân thì chắc chắn tướng chủ ý đặt ở trên thân. Từ đó liền nhất định sẽ đối cảnh giới của hẳn chỉ tâm giám mạnh, mà cái này cũng hoàn toàn chính xác có thể làm một cái điểm đột phá "

Tàn Ngao Thiên nghe xong cũng là thật sâu gật đầu đồng ý, về sau chính là nghe Văn Hoán Chương nói "Bất quá tướng quân người muốn một mình chỉ đem một phần nhỏ người liền đi xông son, đây là quá mức nguy hiểm. Không bằng tướng quân người trước tiên có thể phái mấy người tại đêm tối chui vào Lương Sơn bên trong, về sau người lại dẫn người thừa dịp lúc ban đêm hoạch thuyền nhỏ đến kia bến nước bên trong ẩn nấp "

Văn Hoán Chương lời nói là mình trước đó không ngờ tới, hiện đang nghe xong Tần Ngạo Thiên chỉ cảm thấy tựa hồ muốn so với mình làm như vậy pháp tốt thỏa đáng nhiều, liền tinh tâm tiếp tục nghe Văn Hoán Chương nói "Tướng quân người trước thụ chút khổ, tại kia bên nước bên trong ẩn núp một đêm. Đợi đến bộ 2 đại quân tiến đến tấn công núi thời điểm liền thừa dịp Lương Sơn tặc nhân lực chú ý bị biến thu thuyền chỗ chuyển đi thời điểm, vụng trộm từ chỗ hắt đáp bên trên Lương Sơn "

"Từ sau lúc đó tướng quân liền có thể trước bên ta đại quân một bước tiến về Lương Sơn lớn trại, chỉ Hậu tướng quân liền có thể công lúc bất ngờ , khiến cho lâm vào hỗn loạn, từ mà không thể nhìn chung Thủy trại. Đến lúc đó bên ta đại quân lại nhất cổ tác khí công phá Thủy trại phòng thủ, hai chúng ta đường từ trước sau hai phe cùng nhau tiến công Lương Sơn, đến lúc đó chắc chắn lấy được xuất kỳ bất ý hiệu quả."

Tần Ngạo Thiên tướng Văn Hoán Chương kế hoạch sau khi nghe xong cẩn thận suy nghĩ một phen, càng phát giác không thời, liền hướng Văn Hoán Chương chấp tay bái nói ". Tiền sinh quả nhiên đại tài, này phương pháp cũng thực sự là so Tần mỗ kế hoạch lúc trước muốn ổn thỏa hơn nhiều. Tốt, vậy chúng ta cái này y kế hành sự, ta hiện tại liền ra ngoài đốt lên nhân mã tiến về kia Thạch Kiệt thôn chuẩn bị, đồng thời tại ngày mai bắt đầu thực hành kế hoạch, tiền sinh người bên này cũng vào ngày kia liền suất đại quân tiến đến tấn công Lương Sơn "

Văn Hoán Chương nhẹ gật đầu, về sau lại tại Tần Ngạo Thiên đi ra ngoài thời điểm gọi lại Tần Ngạo Thiên, đồng thời tràn ngập thâm ý đối nói câu "Tướng quân bảo trọng" Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là đối thứ nhất cười, về sau chính là tông cửa xông ra.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 242 : Đêm Trăng Trên Lương Sơn

Tần Ngạo Thiên cùng Văn Hoán Chương thương định kế hoạch về sau, chính là lập tức đi ra ngoài trở lại trong doanh trướng, mang lên trước đó một trận chiến thừa tồn kia ba trăm Lang vệ cùng kia bốn trăm đoàn bài tay tổng cộng bảy trăm người thừa dịp lúc ban đêm liền đi đến kia Thạch Kiệt thôn. Mà nếu là muốn đi trước Thạch Kiệt thôn, vậy dĩ nhiên là không thể thiếu từ tiểu tiện ở nơi đó lớn lên Nguyễn Tiểu Thất.

Mọi người tại Nguyễn Tiểu Thất dẫn đường dưới, tại sáng sớm ngày thứ hai chính là đi tới Thạch Kiệt thôn bên trong. Lần nữa tới cái này mình ngày đó làm giàu chi địa, Tần Ngạo Thiên cũng là cảm xúc rất nhiều, nhớ được bản thân lúc ấy muốn đi trước Vận Thành đảm nhiệm huyện úy thời điểm, còn ở nơi này lưu lại không ít mình mới đầu bồi dưỡng 'Ánh Vệ' đầu.

Đã về tới cái này quen thuộc địa phương, Tần Ngạo Thiên tự nhiên là muốn đi mình lưu tại nơi này công xưởng nhìn một chút. Tới cái này Thạch Kiệt thôn công xưởng về sau, liền gặp kia tiểu Cẩm mà tướng nơi này quản lý ngay ngắn rõ ràng. Tần Ngạo Thiên nhìn sau cũng là rất hài lòng gật gật đầu, kia Cẩm Nhi nhìn thấy Tần Ngạo Thiên vậy mà về sau khi đến, cũng là kích động không thôi.

Cẩm Nhi trực tiếp liền để xuống trong tay mình sự vật, hướng Tần Ngạo Thiên cực nhanh chạy tới. Đợi cho đến Tần Ngạo Thiên trước người, gấp phía sau còn có không ít thân thể bao la hùng vĩ binh sĩ về sau, liền biết hiện tại Tần Ngạo Thiên đã là được vạn người ngưỡng mộ đại tướng quân. Mình mặc dù tại cái này Thạch Kiệt thôn trợ giúp tướng quân xử lý công xưởng, nhưng tại vị tướng quân này trong mắt, có lẽ cũng không có trọng yếu như vậy.

Nghĩ thông suốt điểm ấy về sau, Cẩm Nhi liền tướng kích động trong lòng bót phóng tung đi một chút. Về sau Cẩm Nhi chính là hướng Tần Ngạo Thiên hỏi "Tướng quân làm sao tới nơi này?" Tần Ngạo Thiên xong Cẩm Nhi khẽ mỉm cười nói "Ta tới đây tự nhiên là muốn thi hành một cái kế hoạch" Cẩm Nhi nghe xong ở một tiếng liền hướng về sau triệt hồi một bước.

Bất quá Tần Ngạo Thiên gặp Cẩm Nhi tướng cái này công xưởng quản lý như vậy ngay ngắn rõ ràng, tự nhiên là không thể thiếu khích lệ. Thế là tại Cẩm Nhi lui ra thời điểm, chính là nghe Tần Ngạo Thiên nói "Bất quá có thể đem cái này công xưởng quản lý tốt như vậy, Cẩm Nhi người cũng là không thể bỏ qua công lao, rất là ưu tú a" Cẩm Nhi nghe Tần Ngạo Thiên khích lệ mình, lập tức vui không thắng thu.

Cẩm Nhi trong lòng không nhanh lập tức liền quét sạch sành sanh, cười hướng Tần Ngạo Thiên bái nói ". Đương nhiên vẫn là tướng quân phương pháp tốt, bằng không Cẩm Nhi lại làm không được những này" Tần Ngạo Thiên lại cùng Cẩm Nhi cười nói chuyện với nhau vài câu về sau, liền cùng các vị tướng quân cùng nhau đi vào phòng đi nghỉ ngơi. Về sau Tần Ngạo Thiên chính là cho phép để Nguyễn Tiểu Thất về đến trong nhà đi thăm viếng lão mẫu.

Nguyễn Tiểu Thất lần này đi, cũng có thể vị tính được là là áo gấm về quê. Tại vừa mới tiến đến trong nhà thời điểm, liền gặp lão mẫu đang cùng hai vị tẩu tẩu cùng một chỗ tán gẫu. Nhìn thấy tiểu Thất bỗng nhiên quay lại gia trang thăm viếng mình, tự nhiên là cao hứng không thôi. Về sau hai vị tẩu tẩu lại hướng mình tìm hiểu nhị ca ngũ ca tin tức, nghe chính mình nói hai người đều qua vô cùng tốt về sau đều là vui vẻ không thôi.

Mà Nguyễn Tiểu Thất trở về Thạch Kiệt thôn tin tức cũng dần dần bị truyền ra ngoài, rất nhiều ngày xưa 'Ánh Vệ' người đều trước tới thăm Thất ca, đồng thời đều đối cực kì hâm mộ. Thậm chí bọn hán cũng đều bởi vì chính mình lúc trước không có lựa chọn tiếp tục đuổi theo Tần Ngạo Thiên mà cảm thấy uể oải, bất quá bọn hán tại Tần Ngạo Thiên sau khi đi cũng không có hoang phế vô nghệ, ngược lại là tại cái này Thạch Kiệt thôn bên trong lại huấn luyện được một đội bảo đảm thôn hộ vệ tới.

Nguyễn Tiểu Thất nghe xong cũng tự nhiên vui vẻ không thôi, liền đem nó đều đợi trở về công trong phùng đi cùng Tàn Ngạo Thiên nhìn. Tàn Ngạo Thiên gặp ngày xưa mình huấn luyện 'Ảnh Vệ' nhóm cũng đều lại muốn tìm tới chạy mình, đồng thời còn huấn luyện được một con bộ đội đến sau cũng tự nhiên là thật cao hứng, liền đáp ứng tại tối nay liền tướng bọn hắn cũng đều mang lên cùng một chỗ hành động.

Tại mới vừa vào dạ chi lúc, Tàn Ngạo Thiên chính là mệnh Thời Thiên theo Dương Hùng Thạch Tú hai người trước một bước tiến về Lương Sơn dò đường, đồng thời muốn tìm cái ẩn nấp cập bờ chi địa trốn, tốt tại ngày thứ hai tiếp ứng mình một nhóm. Thời Thiên ba người lập tức liền lĩnh mệnh rồi đi, tự có Tiểu Thất trong thôn mượn tới thuyền nhỏ giao cho ba người sử dụng.

Nhìn xem ba người này bóng lưng rồi đi, Tàn Ngạo Thiên liền tại thâm nghĩ nói "Ba người này tại nguyên lai quỹ tích bên trong cũng là muốn kết bái làm huynh đệ đồng sinh cộng tử, không nghĩ tới theo mình đến, vậy mà để ba người này đã mất đi loại quan hệ này. Vậy liền để thừa cơ hội này cùng một chỗ làm việc đi."

Tại Thời Thiên ba người rồi đi mấy canh giờ về sau, Tàn Ngạo Thiên chính là đốt lên tất cả mọi người lên thuyền tiến về Lương Sơn. Tàn Ngạo Thiên đơn giản thống kê một chút, thấy mình một nhóm tổng cộng có một ngàn người chi chúng, nếu là cùng nhau đi chuyển chính là Lương Sơn tặc nhân lại thể nào sơ sây cũng nhất định sẽ phát hiện.

Thế là Tàn Ngạo Thiên liền đem này một ngàn người phân năm cái thể đội lần lượt tiến về Lương Sơn, phản chính bộ hạ mình còn có ba trăm Thạch Kiệt thôn hộ vệ, bọn hắn tất nhiên là đối đoạn đường này rất tinh tường, cho nên cũng sẽ không phát sinh lạc đường tình huống. Tuyến định kế hoạch về sau, Tàn Ngạo Thiên chính là đi đầu mang theo thể đội thứ nhất hướng Lương Sơn xuất phát, tùy hành tự nhiên chính là kia thủy tính tốt nhất Nguyễn Tiểu Thất.

Ngay tại Tàn Ngạo Thiên một đám không ngừng hướng Lương Sơn chạy đến thời điểm, tại kia Lương Sơn phía trên các vị đầu lĩnh lại là một chút cũng không có phát hiện. Hết thảy cũng đúng như Tàn Ngạo Thiên cùng Văn Hoán Chương đoán như vậy, từ khi biến thu thuyền tạo tốt về sau, Lương Sơn đám người đối với Tàn Ngạo Thiên một nhóm đề phòng liền chuyển biến thành chỉ nhìn chăm chăm kia Đại Hải Thu thuyền mà thôi.

Chỉ cần kia quái vật không lộ không hề động, bọn hắn liền tự cho là hôm nay là an toàn. Tàn Ngạo Thiên lợi dụng chính là bọn hắn cái này tê liệt tâm lý đến thi hành kế hoạch, tại một đường không có gặp đến bất kỳ trở ngại nào về sau, Tàn Ngạo Thiên một đám rất nhanh liền đi tới kia nhất là rậm rạp bụi cỏ lau bên trong lần trốn đi, tiếp xuống cũng chỉ đợi ngày mai Văn Hoán Chương hưng binh xâm phạm.

Cùng lúc đó, khi đó dòi ba người cũng đã thuận lợi đã tới Lương Sơn. Làm Tàn Ngạo Thiên tâm phúc thiếp thân đầu lĩnh, tự nhiên là biết Tàn Ngạo Thiên tại Lương Sơn phía trên đã chôn xuống ẩn nấp người. Vì giảm bớt bại lộ khả năng, Thời Thiên liền tại leo lên Lương Sơn trước tiên chính là hướng Dương Hùng Thạch Tú hai người hỏi thăm kia Tôn Lập nơi ở.

Nghe được Thời Thiên hỏi thăm, Dương Hùng Thạch Tú hai người thể mới biết vì sao lần hành động này Tàn Ngạo Thiên là như vậy tự tin, nguyên lai hắn còn có một chiêu này ám kỳ. Đang thần phục đồng thời, hai người cũng tự nhiên là bởi vì Tàn Ngạo Thiên cơ trí mà cảm thấy may mắn. Thử nghĩ nếu là Tàn Ngạo Thiên làm việc không sáng suốt không lý trí, kia làm thủ hạ mình cũng tự nhiên là không có ngày sống dễ chịu.

Về sau Dương Hùng Thạch Tú hai người chính là mang theo Thời Thiên một đường đi tới Tôn Lập doanh trại bên ngoài, đồng thời từ Thời Thiên tiến về doanh trại bên trong đi gặp gặp Tôn Lập. Sở dĩ muốn Thời Thiên tiến đến, tự nhiên là bởi vì Thời Thiên thân thủ muốn so hai người muốn tốt hơn nhiều, đương nhiên chỉ là tại cái này vượt nóc băng tường công phu bên trên mà thôi.

Mà Thời Thiên cũng là không phụ sự mong đợi của mọi người tùy tiện đi tới kia doanh trong trại, thuận lợi cũng Tôn Lập gặp mặt. Tôn Lập tại nhìn thấy Thời Thiên thời điểm chính là biết, bây giờ đến đúng mình thời điểm, tại chính là rất phối hợp ra ngoài lại tướng chờ ở bên ngoài Dương Hùng Thạch Tú hai người cho tiếp vào, đồng thời an bài ba người ngon lành là ăn một bữa, về sau chính là chậm đợi ngày sau hành động.

Đêm tối tan hết, mặt trời mọc, lại là một ngày tiệp khởi đầu mới. Văn Hoán Chương từ trong doanh trường đi ra, xa nhìn một cái kia Lương Sơn, về sau chính là hạ lệnh đại quân lên thuyền, hướng Lương Sơn tiến công. Trước đó có Tàn Ngạo Thiên phân phó, muốn Võ Tông Loan Đình Ngọc bọn người ở tại mình rồi đi về sau hết thảy đều muốn nghe theo Văn Hoán Chương tiên sinh, đồng thời lại bổ nhiệm làm quân sư.

Mục đích đúng là sợ tại mình rồi đi về sau chúng tướng sẽ không nghe nói hoán chương cho nên đến trễ chiến cơ. Bất quá còn tốt, Tàn Ngạo Thiên lo lắng sự tình cũng không có phát sinh, nguyên lai cái này Văn Hoán Chương trong triều cũng là có rất nhiều quen biết người, đang ngồi chúng tướng cũng tự nhiên sẽ hiểu Văn Hoán Chương bản sự, tại là đối với Văn Hoán Chương cũng không có bất kỳ cái gì bất mãn, đều là rất sung sướng chính là leo lên chiến thuyền.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243 : Thủy Hỏa Hai Hướng Hiện Uy Phong

Ngay tại Văn Hoán Chương suất lĩnh đại quân leo lên Đại Hải Thu thuyền lái hướng Lương Sơn thời điểm, tại kia Lương Sơn phía trên Tống Giang cũng lễ đạt được tin tức, liền vội vàng triệu tập sơn trại trước mọi người hướng bãi cát hàng đầu trận. Về sau lại là phái người đi thông tri Thủy trại đầu lĩnh Trương Hoành Trương Thuận hai người đi chuẩn bị sẵn sàng.

Bởi vì Lý Tuấn cùng Đồng Uy Đồng Mãnh đều là bị Tống Giang cho giam giữ lên, cho nên hiện tại Lương Sơn nước trong trại cũng chỉ còn lại có Trương Hoành Trương Thuận hai cái này đầu lĩnh. Bất quá Tống Giang đối với cái này vẫn là rất yên tâm, chỉ vì hai người này cổ đều là lòng của mình bụng, cho nên Tống Giang liền đem kia Lý Tuấn ba người thủ hạ tướng sĩ toàn bộ điều cho hai tằm đến thống lĩnh.

Đám người nhao nhao mặc giáp ra trận tụ tập đến kia bãi cát trước, Trương Hoành Trương Thuận hai người cũng là mang theo Lương Sơn thủy quân mình trần ra trận, xuất hiện ở chúng đầu lĩnh trước mặt. Trước đó Trương Thuận đã nói qua hắn cái kia có thể kế phá địch, đó chính là từ hai huynh đệ hắn dẫn đầu Lương Sơn thủy quân lặn xuống nước đi đến Tân Ngao Thiên dưới thuyền lớn đi tướng thuyền đục lỗ, khiến cho chìm xuống liền có thể.

Tống Giang nghe xong quả nhiên đại hi không thôi, ngày hôm nay chính là muốn nhìn Trương Hoành Trương Thuận huynh đệ đại triển thân thủ. Tống Giang sai người cho các vị nước quân tướng sĩ một người một bát rượu nhạt, đợi đến đám người tướng chén này rượu nhạt cho chặt về sau. Tống Giang chính là hướng các vị huynh đệ nói chút chúng huynh đệ bảo trọng, ta Tống Giang ở chỗ này chờ các người khai hoàn về sau chính là dẫn đầu tướng trong chén rượu uống một hơi cạn sạch, về sau lại đem kia bát sứ đập cái nát nhừ.

Gặp Tống Giang đem rượu uống hết, Trương Hoành Trương Thuận hai người cũng cùng chúng nước quân tướng sĩ cùng một chỗ, tướng mình trong chén rượu ngửa đầu uống một hơi cạn sạch, về sau liền nghe được kia bình bình bang bang đập nát bát sứ âm thanh âm vang lên. Đợi đến tướng đầy hết thấy làm xong sau, Trương Hoành Trương Thuận hai huynh đệ cái chính là mang theo chúng thủy quân dần dần hướng trong nước đi đến, sẽ chậm chậm lặn xuống trong đó, không thấy thân ảnh.

Cùng lúc đó, kia tại đêm trước liền đã chui vào Lương Sơn Thời Thiên ba người cũng len lén tìm được một chỗ vắng vẻ chi địa, đồng thời ở đây lại chống lên thuyền nhỏ hướng kia bến nước bên trong bụi cỏ lau hoạch đi tiếp ứng Tân Ngao Thiên một nhóm.

Mà lúc này kia Văn Hoán Chương thì là đứng tại đầu trên thuyền quan sát lấy phía trước tình huống, thấy phía trước chậm rãi có rất nhiều bụi cỏ lau, chính là nói "Phía trước mảnh này bụi cỏ lau rất là phiền phức, như kia Lương Sơn tặc nhân ẩn nấp nơi này bên trong chúng ta cũng sẽ phát hiện không được, mà lại có cái này bụi cỏ lau ngăn cản, phe ta cái này đại quân cũng không thể lại hình thành trận thế đẩy về phía trước tiến, rất có thể sẽ trúng tặc nhân mai phục, các vị tướng quân nhưng có biện pháp tướng cái này bụi cỏ lau thanh lý mất?"

Nghe được Văn Hoán Chương tra hỏi, kia 'Thần hỏa tướng quân' Ngụy Định Quốc chính là nói "Quân sư yên tâm, việc này liền giao cho mặt tướng đi, mặt tướng liền yêu làm cái này phóng hỏa sự tình, ha ha" "Tốt, vậy liền phiền phức Ngụy tướng quân" Ngụy Định Quốc sau khi cười xong chính là mang tới mình chỉ kia lam kỳ lửa đội đẩy về phía trước đi. Mà 'Thánh thủy tướng quân' Đan Đình Khuê mang lam kỳ nước đội thì là sau lưng Ngụy Định Quốc áp trận.

Nguyên lai tại Tân Ngao Thiên trước khi chuẩn bị đi đã từng cùng Văn Hoán Chương nói qua phải cẩn thận kia Lương Sơn tặc nhân sẽ sử dụng tại dưới nước làm văn chương, đồng thời đề nghị Văn Hoán Chương sẽ nước Đan Đình Khuê cho mang theo trên người bảo hộ an toàn, mà kia cùng Đan Đình Khuê cùng chấp lam kỳ Ngụy Định Quốc cũng tự nhiên là cùng ở chung quanh. Chỉ là không có nghĩ đến, kia Ngụy Định Quốc sẽ trước Đan Đình Khuê một bước xuất thủ.

Kia Ngụy Định Quốc mang người đi tới kia bụi cỏ lau trước đó thời điểm, chính là lấy trước ra bản thân súng đạn đến nhắm ngay kia bụi cỏ lau. Mà kia Ngụy Định Quốc trong tay cái gọi là súng đạn cũng bất quá là cùng loại với tiểu nhân hỏa pháo một vật mà thôi. Gặp Ngụy Định Quốc xuất ra súng đạn đến nhắm ngay bụi cỏ lau, sau lưng Ngụy Định Quốc các tướng sĩ cũng đều nhao nhao lùi ra mũi tên, đồng thời tại tiền trên đầu trời lại vải dính vào đầu hỏa.

Về sau Ngụy Định Quốc chính là dẫn đầu phát xạ súng đạn, tại vũ khí bên trong lập tức chính là toát ra một cổ lửa đến bay thẳng kia phiến bụi cỏ lau. Tại Ngụy Định Quốc tiến công về sau, sau người chúng các tướng sĩ cũng là đem trong tay những cái kia đã cháy hừng hực hỏa tiễn hướng về phía trước bắn ra. Lập tức đầy trời hỏa tiễn nhao nhao rơi vào bụi cỏ lau bên trong, kia phiến bụi cỏ lau lập tức chính là bị điểm đốt lên.

May mắn lúc này Tân Ngao Thiên đã mang theo đám người chậm rãi từ kia bụi cỏ lau bên trong sờ soạn ra ngoài, mà lại hiện tại cũng đã được đến Thời Thiên ba người tiếp ứng chậm rãi hướng kia Lương Sơn lớn trại bước đi. Nếu là Tân Ngao Thiên vẫn như cũ ẩn thân tại kia bụi cỏ lau bên trong, tất nhiên sẽ bị mình dưới tướng tướng sĩ cho đốt cái nguy hiểm tính mạng.

Không thể không nói,

Ngụy Định Quốc được xưng làm 'Thần hỏa tướng quân' thật là không phải gọi không, liền cái này lộ một tay về sau, kia phiến bụi cỏ lau quả nhiên liền hừng hực bắt đầu cháy rừng rực. Để ở trong đó ẩn nấp Lương Sơn tặc Binh nhóm không chỗ ẩn trốn, không ít đều táng thân trong biển lửa. Bất quá những này đều chỉ là được phái tới quan sát quan binh động tĩnh tiểu binh mà thôi, nhân số cũng không nhiều, mà chân chính Lương Sơn đại quân hiện tại chính ở phía sau hướng bên này chậm rãi đi tới.

Tám kia hoành chính ở trong nước không ngừng đi về phía trước, trong đầu còn vẫn như cũ tướng tượng thấy đợi chút nữa mình tướng thuyền đục lỗ thời điểm bọn quan binh trên mặt sẽ lộ ra như thế nào đặc sắc biểu lộ đâu. Nhưng bỗng nhiên liền thấy phía trước lửa quang đại tác, lập tức liền hoảng loạn nói "Chuyện gì xảy ra?"

Vẫn là huynh đệ Trương Thuận hơi chút bình tĩnh, ra hiệu Trương Hoành nói ". Nghĩ nhất định là những quan binh kia phóng hỏa tướng phía trước bụi cỏ lau cho đốt lên, hừ nghĩ không ra kia Tân Ngao Thiên ngược lại cũng không phải cái hạng người vô năng, vậy mà biết phải dùng loại biện pháp này đến xấu ta Lương Sơn bình chương, cũng là một nhân tài. Thế nhưng là, ta ngược lại muốn xem xem người sau đó phải như thế nào phá mưu kế của ta "

Về sau Trương Thuận chính là lại một cái lặn xuống nước hướng về phía trước gia tốc mà đi, tầm kia hoành được huynh đệ trấn an cũng không giống trước đó như vậy hoảng loạn rồi, tại chính là theo sát Trương Thuận hướng về phía trước mà đi. Đi không lâu lắm, Trương Thuận chính là đã nhìn thấy kia đông đảo quái vật khổng lồ, chính là Tàn Ngao Thiên chỗ tạo biển thu thuyền.

Gặp chính chậm rãi hướng Lương Sơn chạy tới, Trương Thuận chính là cười một tiếng, quay đầu hướng đông đảo nước quân tướng sĩ nói "Các huynh đệ, đến chúng ta đại triển thân thủ thời điểm, đi, theo ca ca vớt phú quý đi" về sau chính là mang theo kia đông đảo thủy quân hướng về phía trước bơi đi. Chỉ là Trương Thuận không biết, tại phía trước kia Văn Hoán Chương liền đợi đến Trương Thuận tự chui đầu vào lưới đầu.

Nguyên trước khi đến Ngụy Định Quốc tại thiếu hũy to lớn bụi cỏ lau về sau cũng không có bị Văn Hoán Chương nối liền thuyền lớn, mà là cùng Đan Đình Khuê cùng một chỗ tại kia trên thuyền nhỏ vì đại quân mở đường. Mà lúc này đầu tiên giao thủ Trương Thuận thủy quân thì là kia 'Thủy hỏa' nhị tướng làm kỳ bộ đội.

Đan Đình Khuê được xưng làm 'Thánh thủy tướng quân', tự nhiên là đối với tại trên nước giao chiến có đầy đủ kinh nghiệm. Mà lúc này kia chính đang nhanh chóng tới gần Trương Thuận bọn người như thế nào lại trốn được Đan Đình Khuê pháp nhãn. Gặp Trương Thuận bọn người chậm rãi bơi vào trước người đến, Đan Đình Khuê chính là hướng mình cộng tác Ngụy Định Quốc ném một ánh mắt. Ngụy Định Quốc hiểu ý, liền lập tức triển khai hành động.

Chỉ gặp Ngụy Định Quốc ra lệnh một tiếng, dưới trướng các tướng sĩ lập tức liền tướng sớm liền chuẩn bị trên thuyền dầu hỏa cho hướng về phía trước hất vẩy quá khứ. Dầu hỏa mặt độ so nước nhỏ, bị hất vẩy đến trên nước lúc liền phiêu tại trên đó phurong. Về sau Ngụy Định Quốc liền tại Trương Thuận đằng chúng còn chưa kịp phản ứng là chuyện gì xảy ra thời điểm, dùng trong tay súng đạn tướng kia dầu hỏa nhóm lửa.

Lập tức kia dầu hỏa chính là tại trên nước bắt đầu cháy rừng rực, hình ảnh kia thấy thực làm cho người cảm thấy mười phần không hiểu, thủy hỏa không phải không hòa vào nhau à. Vì sao cái này đại hỏa lại nước này bên trên thiêu đốt. Trương Hoành Trương Thuận hai người không hiểu, sau người mang Lương Sơn các thủy quân thì càng là không hiểu. Bất quá Trương Thuận lại là biết một chút, kia chính là hành tung của mình đã bị phát hiện.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 244 : Trương Hoành Bỏ Mình Dưới Lương Sơn

Theo kia trôi nổi tại trên nước đại hỏa chậm rãi nổi lên, tại phía dưới nhiệt độ nước cũng chậm chậm tăng lên đi lên, cuối cùng những cái kia Lương Sơn thủy quân sĩ tốt nhóm chính là có không ít cũng nhịn không được từ dưới nước lộ đầu ra tới. Nhưng lại tại vừa vừa ra đầu thời điểm, lập tức liền bị Ngụy Định Quốc dưới trướng binh lính dùng tên mũi tên bắn chết.

Gặp có càng ngày càng nhiều đồng bạn bỏ mình, những cái kia may mắn còn sống sót các tướng sĩ cũng đều không bình tĩnh. Mặc dù trong lòng rất là khủng hoảng, nhưng bọn hắn lại là biết, hiện tại không thể lấy tùy ý ngại đầu lên, nếu không liền sẽ lập tức chết. Mà những này sĩ tốt nhóm đều trốn ở dưới nước không dám có động tác gì, cũng chính là Đan Đình Khuê cùng Ngụy Định Quốc hi vọng.

Về sau chính là gặp Ngụy Định Quốc từ trên thuyền móc ra một cái lưới lớn đến, kia là bình thường ngư dân bắt cá sử dụng, bây giờ lại chính dễ dàng phát huy được tác dụng. Ngụy Định Quốc xuất ra lớn lưới đánh cá về sau, chính là hướng bên kia Đan Đình Khuê quát to "Đan Tướng quân, tiếp lấy!" Sau đó chính là hướng ra sức ném đi, kia lưới đánh cá một mặt chính là cực nhanh hướng Đan Đình Khuê mà đi đồng thời bị vững vàng tiếp được.

Ngay tại nhìn thấy Ngụy Định Quốc xuất ra kia lớn lưới đánh cá thời điểm, Trương Thuận chính là biết chuyện không thể làm, liền vội vàng hét lớn rút lui. Nhưng huynh đệ Trương Hoành lại là còn không có thấy rõ tình thế, hắn chỉ muốn mình thật vất vả mới đến nơi đây, còn không có đại phát thần uy đâu, làm sao lại có thể như thế xam xít đào tẩu đâu.

Bất quá còn không đợi Trương Hoành tái phát thần uy, trên nước Ngụy Định Quốc chính là cùng Đan Đình Khuê cùng một chỗ cầm trong tay lưới đánh cá hướng phía dưới ra sức ném đi. Tại kia lưới đánh cá xung quanh còn có không ít hòn đá lại sử có thể thuận lợi rơi xuống nước đi, mà lúc này kia lưới đánh cá cũng là rất nhanh liền tướng trong nước đại đa số sĩ tốt bao bọc lại, lúc này Trương Hoành mới ý thức tới hiện tại mình là thân ở một cái như thế nào nguy hiểm hoàn cảnh về sau.

Gặp kia lưới đánh cá rơi xuống, Trương Hoành chính là lại cũng bất chấp gì khác, mang bảo mệnh làm chủ ý nghĩ hướng về sau không ngừng bỏ chạy, cuối cùng rốt cục không có bị kia lưới đánh cá bao lại chỗ bắt. Mà gặp có không ít tặc nhân đào thoát, Đan Đình Khuê liền coi bỏ trên thân áo giáp, hét lớn một tiếng nói ". Các huynh đệ, kiến công lập nghiệp thời điểm đến, nhanh chóng ta đi bắt giết tặc nhân!"

Về sau chính là ra sức nhảy lên, chỉ nghe "Phù phù" một tiếng, Đan Đình Khuê chính là rơi thân đến trong nước đi cầm nã chạy mất tặc nhân. Mà tại Đan Đình Khuê về sau, dưới trướng binh lính nhóm cũng là nhao nhao tướng trên thân khôi giáp tan mất, sau đó liền nhao nhao nhảy xuống nước theo tướng quân tiến đến cầm nã tặc nhân.

Bởi vì Đan Đình Khuê là 'Thánh thủy tướng quân', cho nên mang theo các binh sĩ cũng đều là biết bơi, mà bây giờ cũng đúng là bọn họ đại phát thần uy

thời điểm. Thân là tướng lĩnh, Đan Đình Khuê tự nhiên là chú ý tới tại mình phụ cận kia trốn được nhanh nhất Trương Hoành thân ảnh, thế là Đan Đình Khuê chính là chăm chú khóa chặt Trương Hoành, đồng thời không ngừng hướng bơi đi.

Trương Hoành được xưng làm "Thuyền hòa nhĩ", trước đó tại kia Tầm Dương trên sông chính là làm chút giết người cướp của hoạt động, bắt quá mặc dù là người xấu, nhưng thủy tính lại là vô cùng tốt. Nếu là gặp được mạnh tại mình người bị mình ăn cướp, mình đầu chi bắt quá liền sẽ thả người ném tại trong nước đến bảo toàn mình, cái này cũng khiến không ít người đối hận đến nghiêng răng nghiêng lợi lại không làm gì được.

Lúc đầu lấy Đan Đình Khuê thủy tính cùng thân pháp đến xem, là quyết định đuổi không kịp Trương Hoành. Nhưng Trương Hoành từ Lương Sơn xuất phát thời điểm chính là một đường lặn xuống nước bơi lại, bây giờ vừa ở đây, còn không đợi nghỉ ngơi bên trên một lát liền lập tức bị cái này thủy hòa nhĩ tướng hù dọa lui. hiện tại thể lực tự nhiên là không sánh bằng kia một mực ôn hòa tại trên thuyền Đan Đình Khuê.

Cứ như vậy người truy ta đuổi, Đan Đình Khuê cùng Trương Hoành ở giữa khoảng cách liền không ngừng mà bị thu nhỏ. Mà cùng lúc đó Trương Hoành huynh đệ kia Trương Thuận thì là đã mang theo mình mang theo vì số không nhiều tướng sĩ đã trước Trương Hoành một bước trốn tại phía trước, khoảng cách đã rất xa, cũng liền đương nhiên sẽ không lại bị Đan Đình Khuê chỗ nhớ thương.

Gặp Đan Đình Khuê còn không có đuổi kịp Trương Hoành, hảo hữu Ngụy Định Quốc cũng là từ trên nước vội vàng cất tới, đồng thời quát to "Ta đến giúp người" về sau liền đang không ngừng tới gần Trương Hoành thời điểm không ngừng có súng đạn hướng dưới nước thân ảnh vọt tới. Mặc dù có nước ngăn cản, phát ra đạn pháo đánh không đến Trương Hoành trên thân, nhưng đưa tới dòng nước cũng tự nhiên là trở ngại Trương Hoành tiến lên bộ pháp.

Ngay tại Trương Hoành bị Ngụy Định Quốc không ngừng quấy rối thời điểm, kia Đan Đình Khuê cũng là từ phía sau lại một lần nữa phát lực, cuối cùng một chút chạy tới Trương Hoành bên người móc ra trong ngực chủy thủ chính là cùng nó tại dưới nước độ sức đấu.

Trương Hoành mặc dù bị Đan Đình Khuê đuổi kịp, nhưng đối thân thủ của mình cũng là cực kì tự tin, đối mặt kia Đan Đình Khuê thì là một điểm ý sợ hãi không có.

Trương Hoành giờ phút này gặp Đan Đình Khuê đuổi kịp mình, liền tại thầm nghĩ trong lòng "Đã người tự tìm đường chết, kia đại gia ta cái này tiền người về Tây thiên" về sau liền cũng không còn đào vong, tướng mình tùy thân mang kia đục người chèo thuyền cổ chủy cùng sắt tiết cho móc ra, liền muốn trên ngực Đan Đình Khuê tạc ra cái lỗ thủng tới.

Đan Đình Khuê gặp Trương Hoành không còn đào vong, ngược lại còn từ ánh mắt bên trong thấy được một tia quyết tuyệt, liền cẩn thận ứng đối. Hẳn biết, người tại loại tình huống này thường thường là sẽ vượt xa bình thường phát huy, hẳn cũng không muốn ở thời điểm này bị cho làm bị thương, hồng chiến công của mình.

Về sau giữa hai người giao phong chính là từ Trương Hoành chiếm cứ chủ động, chỉ gặp Trương Hoành một tay sắt tiết một tay chủy, không ngừng mà hướng Đan Đình Khuê quơ, mà trái lại Đan Đình Khuê thì là phòng thủ chiếm đa số, mặc trên người y giáp còn thỉnh thoảng bị Trương Hoành chỗ vạch phá, ngược lại là có vẻ hơi chật vật.

Đứng tại trên thuyền nhỏ Ngụy Định Quốc thì là nhìn xem dưới nước hai người giao phong, trong lòng không ngừng mà vì Đan Đình Khuê lo lắng đến. Mà lúc này những cái kia còn lại từ lưới hạ đào thoát mà ra Lương Sơn bọn tặc nhân cũng tất cả đều bị Đan Đình Khuê dưới tướng tướng sĩ cho đều cầm nã, mà trước đó tám kia chuyên chờ không ít Lương Sơn binh sĩ lớn lưới đánh cá cũng chậm chậm bị Ngụy Định Quốc dưới tướng sĩ tốt cho xách lên thuyền.

Bởi vì cân nhắc đến kia chiếc thuyền nhỏ chịu không được nhiều người như vậy trọng lượng, bọn hắn chính là kéo lấy cái này lưới đánh cá hướng phía sau thuyền lớn bước đi. Đến tận đây trừ ra cùng Trương Thuận cùng nhau đào tẩu Lương Sơn thủy quân bên ngoài, ở đây Lương Sơn tướng sĩ cũng chỉ còn lại có Trương Hoành một người, chỉ muốn trừ hết hắn, kia thủy hòa nhĩ tướng lần này tác chiến liền có thể vị hoàn mỹ.

Có thể là sợ Đan Đình Khuê thất thủ tại Trương Hoành chi thủ, kia trên thuyền đứng đầy Ngụy Định Quốc liền cũng không ngừng từ trên nước hướng phía dưới ném lấy trường mâu ám sát lấy Trương Hoành. Nhưng lại đều bị kia nước hồ to lớn lực cản hóa giải lực đạo, khiến cho đối Trương Hoành không tạo được tổn thương, gọi Trương Hoành đặc ý không thôi.

Bất quá phải biết, kia Ngụy Định Quốc thế nhưng là còn có dưới nước Đan Đình Khuê phối hợp đầu, gặp không ngừng hướng phía dưới đâm xuống trường mâu, Đan Đình Khuê chính là sinh lòng một kẻ. Chỉ gặp hắn bỗng nhiên trung môn mở rộng hướng Trương Hoành đánh tới, nhìn tư thế liền giống như là muốn cùng mình đồng quy vu tận, Trương Hoành lại như thế nào sẽ cùng Đan Đình Khuê cùng một chỗ.

Thế là Trương Hoành sững sờ ở giữa, chính là lấy Đan Đình Khuê đạo, bị chăm chú ôm ấp đến trong ngực, đồng thời không ngừng mà hướng trên nước bơi đi. Về sau liền nghe được "Soạt" một tiếng, Đan Đình Khuê cùng Trương Hoành đồng thời nổi lên mặt nước. Mà cũng đúng lúc này, kia đã sớm vận sức chờ phát động Ngụy Định Quốc nhìn chuẩn thời cơ chính là một mâu đâm tới.

Sắc bén trường mâu tướng Trương Hoành từ sau lưng xuyên thủng, kỳ lực đạo nắm giữ phi thường tốt, đã thành công đánh chết Trương Hoành, nhưng không có thương tới Đan Đình Khuê may mắn. Theo Trương Hoành bỏ mình, thủy hòa nhĩ tướng cũng cuối cùng là tướng cái này Lương Sơn thủy quân cho phá mất, vì Tần Ngao Thiên tiến công Lương Sơn nhờ đến độc đắc.

Chương 245 : Công Lên Lương Sơn Thu Lý Tuấn

Ngay tại Văn Hoán Chương suất lĩnh thủy hỏa nhị tướng tại kia bên nước bên trong đại bại Lương Sơn thủy quân thời điểm, Tàn Ngao Thiên một nhóm ngàn người tiểu đội cũng tại Thời Thiên ba người dẫn đầu hạ từ kia vắng vẻ chi địa lên bờ. Mà liền tại Tàn Ngao Thiên một nhóm lên bờ về sau, Tàn Ngao Thiên cái thứ nhất quyết định chính là thừa dịp kia Tống Giang đám người tại bãi cát trước thời điểm, tiến về Lương Sơn lớn trong trại đi tướng kia bị giam giữ Lý Tuấn ba người cho giải cứu ra.

Nghe Tàn Ngao Thiên muốn trước tướng mình huynh đệ kết nghĩa Lý Tuấn giải cứu, Dương Hùng Thạch Tú hai người cũng đều là cảm thấy không thôi, thẳng hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân đại ân, ta đám huynh đệ vô cùng cảm kích, tướng quân yên tâm, đội tướng ta kia huynh đệ kết nghĩa giải cứu ra về sau, chúng ta chắc chắn khuyên quy hàng cùng tướng quân."

Tàn Ngao Thiên nhẹ gật đầu nói "Các ngươi trung nghĩa ta tất nhiên là biết được, tốt, nhân thoại nói ít, chúng ta cái này liền mau hành động a" sau khi nói xong, Tàn Ngao Thiên đoàn người này chính là sờ lên Lương Sơn lớn trại trước đi giải cứu Lý Tuấn ba người. Mà lúc này bị Tống Giang an bài ở hậu phương trông coi lớn trại chính là kia 'Thông cánh tay vượn' Hầu Kiệt.

Cái này Hầu Kiệt là kia 'Bệnh Đại Trùng' Tiết Vinh đồ đệ, diện mạo so sánh hắc, mặc dù võ nghệ thường thường, bất quá lại là có một tay may mắn áo hào thủ nghệ. Cái này Lương Sơn 'Thay trời hành đạo' đại kỳ chính là từ cái này Hầu Kiệt tự tay may. Có thể là Tống Giang gặp không lắm võ nghệ, sợ trên đó trận cũng ra không đắc lực, cho nên mới an bài hắc trăn thủ hậu phương đi.

Thế nhưng là liền ngay cả Tống Giang cũng không biết, hiện tại cái này lớn trại hậu phương lại là so kia bãi cát trước đều muốn nguy hiểm. Lúc này Tàn Ngao Thiên đem trong tay kia ba trăm Lang vệ đồng đều giao cho Thời Thiên dẫn đầu, trong đó tự nhiên cũng là bao quát kia Lý Chế bốn người. Mà Thời Thiên tại mang tới cái này Lang vệ về sau, liền lập tức lặng yên không một tiếng động tướng Lương Sơn lớn trại xung quanh phòng hộ thủ vệ toàn giết chết, không để cho phát ra một thanh âm vang lên động.

Gặp Thời Thiên ra tay gọn gàng mà linh hoạt, Tàn Ngao Thiên hài lòng gật gật đầu, về sau chính là mang theo còn lại hơn bảy trăm người tùy thời dời đi đi vào Lương Sơn lớn trong trại đi giải cứu Lý Tuấn. Rất nhanh, tại Dương Hùng Thạch Tú dẫn đầu dưới, Tàn Ngao Thiên một nhóm chính là tìm được kia lớn trong trại đại lao chỗ, đồng thời tướng kia ở khóa phá vỡ, tướng bên trong Lý Tuấn cùng Đồng Uy Đồng Mạnh cho hết cứu ra.

Kia Lý Tuấn được giải cứu ra sau nhìn thấy mình nhiều ngày không thấy huynh đệ sau rất là kích động, thẳng cùng Đồng Uy Đồng Mạnh tướng Dương Hùng Thạch Tú hai người ôm ấp ở kêu lên "Huynh đệ, các ngươi còn sống, thật sự là quá tốt" Dương Hùng Thạch Tú hai người cũng là cực kỳ cảm thấy, về sau lại đem Tàn Ngao Thiên dẫn tiến cho Lý Tuấn ba người nói.

"Lý Tuấn ca ca, vị này chính là Văn Huy tướng quân Tàn Ngao Thiên Tàn tướng quân, hiện tại đồng thời cũng là hai chúng ta hiệu lực đối tượng" Lý Tuấn thuận hai tay của người thấy được Tàn Ngao Thiên, về sau liền hướng Tàn ngao nhân bái nói ". Nguyên lai vị này chính là Tàn tướng quân, xin nhận tiểu nhân cúi đầu" về sau chính là mang theo Đồng Uy Đồng Mạnh hai người bái xuống dưới.

Kỳ thật dựa theo Tàn Ngao Thiên tính cách, tự nhiên là muốn đem Lý Tuấn ba người nâng lên. Nhưng bây giờ Tàn Ngao Thiên thân phận địa vị khác biệt, hãn bây giờ là Văn Huy tướng quân, mà lại lại còn tính là Lý Tuấn ba người ân nhân cứu mạng, cái này Lý Tuấn ba người cũng chính là cái có chút bản lĩnh giặc cỏ mà thôi, mình thụ thứ nhất bái cũng là không chút nào quá phận.

Đội đến Lý Tuấn ba người hướng Tàn Ngao Thiên bái qua về sau, Tàn Ngao Thiên liền đem nâng lên nói ". Lý Tuấn đầu lĩnh, mau mau xin đứng lên. Đã sớm nghe được Lý Tuấn đầu lĩnh 'Hỗn Giang Long' danh hào, bây giờ thấy một lần, quả nhiên là tuấn tú lịch sự a. Không biết Lý Tuấn đầu lĩnh người nhưng nguyện ném đến Tàn mồ dưới trướng làm thuộc cấp, tại cùng Dương Hùng Thạch Tú hai người cùng một chỗ cộng sự, bảo vệ quốc gia a?"

Lý Tuấn vốn cho là mình là giặc cỏ thân phận, hiện tại Tàn Ngao Thiên đã xuất hiện ở nơi này, kia đoán chừng lúc này Lương Sơn cũng đã bị dẹp xong. Mà mình cũng chính là bị chỗ bắt được giặc cỏ đầu lĩnh mà thôi, vốn nghĩ nếu là Tàn Ngao Thiên có thể tha mình vô tội, tướng huynh đệ mình ba người phóng thích chính là thiên đại vinh hạnh, nhưng không nghĩ tới, Tàn Ngao Thiên lại muốn chiêu hàng mình vì đó hiệu lực, cái này là bức nào lớn vinh hạnh a.

Lý Tuấn nghe xong liền kích động lại hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân có thể tha thứ tiểu nhân vô tội, tiểu nhân liền đã cảm giác là lớn lao vinh hạnh, vạn vạn không dám hi vọng xa vời có thể vui đầu vào trướng quân dưới trướng. Nếu tướng quân không so đo tiểu nhân lúc trước lùm cò chi thân, tiểu nhân nguyện vì tướng quân máu chảy đầu rơi, muôn lần chết không chối từ."

Không nghĩ tới cái này Lý Tuấn vậy mà như vậy phối hợp mình, có thể là trước đó kia Tống Giang quá mức để Lý Tuấn thất vọng.

Cho nên hiện tại rốt cục gặp được một cái mình chủ, mới có thể để như vậy kích động, thậm chí đều không có từ chối cự tuyệt một chút chính là đáp ứng vì chính mình hiệu lực.

Bất quá đối với kết quả này, Tàn Ngao Thiên cũng là rất hài lòng. Về sau chính là nói với Lý Tuấn "Yên tâm đi, bây giờ các ngươi đã là ta Tàn Ngao Thiên dưới trướng tướng lĩnh, cũng không cần quan trước người thân phận, có ta Tàn Ngao Thiên tại, cũng sẽ không có người nói người cái gì. Người liền cùng Đồng Uy Đồng Mạnh hai vị phó tướng sau khi trở về hảo hảo thao luyện sĩ tốt thủy quân, tranh thủ về sau vì nước làm về vang a "

Nghe Tàn Ngao Thiên chẳng những phong mình vì thuộc cấp, thậm chí ngay cả mình hai cái hảo huynh đệ Đồng Uy Đồng Mạnh cũng được phong làm phó tướng về sau, Lý Tuấn liền càng phát ra kính nể Tàn Ngao Thiên lòng dạ sự rộng lớn. Tất nhiên là cùng bốn vị huynh đệ cùng nhau cùng kêu lên thoải

mái cười to. Mà mọi người ở đây vui cười thời điểm, kia bị Tổng Giang lưu thủ tại trong son trại Hàu Kịen thì là cảm thấy không đối sau liền dẫn người đến đây xem xét.

Đội đến Hàu Kịen đi vào nơi đây, thấy nơi đây lại có nhiều như vậy quan binh về sau, trong lòng chính là đánh lên trống lui quân tới. Tàn Ngao Thiên một nhóm cũng tự nhiên là thấy được đến đây Hàu Kịen bọn người, thế là liền tại tra hỏi trước đó chính là quát to "Đại Tổng Văn Huy tướng quân ở đây, các người giặc có còn không mau mau quỳ xuống nhận tội!"

Lúc nói chuyện, Tàn Ngao Thiên tướng tự thân kia kinh nghiệm sa trường khí thế cho tán phát ra. Kia Hàu Kịen bất quá là một cái may vá, lại làm sao có thể chống cự được Tàn Ngao Thiên cổ này sát khí đâu, thế là tại vừa dứt lời thời điểm, thì liền lập tức hướng hạ bái nói ". Nguyên lai là Văn Huy tướng quân, tiểu nhân tên là Hàu Kịen, là cái này Lương Sơn bên trên một cái tiểu đầu lĩnh mà thôi, còn mời tướng quân đừng có giết ta, ta nguyện quy hàng cùng tướng quân đại nhân "

Không nghĩ tới cái này Hàu Kịen vậy mà như thế không có cốt khí, mình còn không chút đâu, hấn vậy mà liền đã cam nguyện ném đến mình dưới trướng. Nghĩ không ra danh tiếng của mình đã to lớn như thế, đã dạng này, vậy sau này lại thu người thời điểm nhưng liền không thể dễ dàng như vậy. Nghĩ tới đây, Tàn Ngao Thiên chính là hướng kia Hàu Kịen nói.

"Ta Tàn Ngao Thiên nói thế nào cũng là triều đình tòng tam phẩm đại quan, há lại sẽ để người cái này nho nhỏ một núi trại đầu lĩnh dễ dàng như vậy liền đi vào trong quân? Người tới, cùng ta tướng cái này Hàu Kịen cho trời lại chờ đợi xử lý" kia Hàu Kịen nghe đến đó hậu tâm bên trong kinh hãi, thầm nghĩ nếu là mình lúc này không thể đánh động cái này Tàn Ngao Thiên, mang bị trời lại trở về, thì tự nhiên là muốn bị chém đầu, lại như thế nào tài giỏi.

Mất thấy liền từ Tàn Ngao Thiên bên người đi tới hai cái thị vệ muốn lên đến tập lấy chính mình, Hàu Kịen nóng vội phía dưới chính là la lớn "Tiểu nhân nguyện lấy cái này Lương Sơn đông đảo vàng bạc tài bảo đem đổi lấy một cái cơ hội" "Ồ? Chậm đã" Tàn Ngao Thiên kỳ thật cũng không muốn cứ như vậy giết Hàu Kịen, chỉ là đang chờ nó biểu hiện mà thôi, như thế xem ra, cái này Hàu Kịen cũng là rất thức thời.

Về sau Tàn Ngao Thiên chính là nói với Hàu Kịen "Vậy thì tốt, người nếu là thật sự có thể đem cái này Lương Sơn bên trên tài phú đều tìm cho ra bên trên giao cho ta, ta liền miễn người người chờ xử tội, đồng thời còn để người cùng ta trở về Trác Châu làm một viên quan văn." Hàu Kịen nghe mình lại vẫn có thể làm một văn quan về sau tất nhiên là cao hứng không thôi, thẳng hướng Tàn Ngao Thiên dập đầu nói "Tướng quân yên tâm, tiểu nhân định sẽ không để cho tướng quân thất vọng "

Về sau Tàn Ngao Thiên liền đem kia Thạch Kiệt thôn ba trăm hộ vệ đội giao cho Hàu Kịen, để dẫn đầu bọn hắn đi tướng cái này Lương Sơn bên trên tiền tài đều cho vận chuyển ra, mà mình thì là mang theo còn lại hơn bảy trăm người tính cả Lý Tuấn đảng cùng nhau xuống núi cùng kia Tổng Giang giao chiến.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 246 : Thẳng Chính Diện Giao Phong Báo Thù

Lúc này kia Tổng Giang ngay tại bãi cát trước đó bày xuống trận thế đang chuẩn bị nghênh đón kia sắp khai hoàn trở về Trương Hoàn Trương Thuận đảng một đám thủy quân, nhưng cuối cùng chờ đến lại là kia có chút chật vật Trương Thuận cùng kia còn thừa không đủ một trăm người Lương Sơn thủy sư. Tổng Giang bọn người thấy tình cảnh này sau đều là trợn mắt hốc mồm, ai cũng không nghĩ tới, Lương Sơn thủy sư vậy mà lại bái nhanh như vậy, sức chiến đấu vậy mà như thế không chịu nổi.

Tổng Giang thông bước lên phía trước nâng lên tấm kia thuẫn hỏi "Huynh đệ người như thế nào sẽ như vậy bộ dáng, đến tốt cùng là thế nào, Trương Hoàn huynh đệ đâu?" Nghe được Tổng Giang hỏi thăm, Trương Thuận liền chỉ cúi đầu tướng mình gặp được những chuyện kia nói cùng Tổng Giang đảng chúng đầu lĩnh nghe, cuối cùng còn nói bổ sung "Ta Trương Hoàn ca ca rút lui chậm một bước, hiện tại chỉ sợ đã lâm vào quân địch chi thủ "

Tổng Giang bọn người nghe xong đều là kinh hãi, không nghĩ tới kia Tàn Ngao Thiên một nhóm vậy mà sẽ mạnh như vậy hung hãn, mình chỗ tí mĩ huấn luyện thủy quân vậy mà kém chút bị toàn diệt. Nhưng Tổng Giang biết, bây giờ không phải là khiếp sợ thời điểm, bởi vì không được bao lâu, Tàn Ngao Thiên đại quân liền muốn đánh lên núi tới, cho nên hiện tại hắn cần phải làm là ổn định quân tâm, tốt từ chiến đến cùng.

Đội đến thật vất vả ổn định lại quân tâm về sau, Tổng Giang mới mười phu Đồng Bình chính là nói "Ca ca, nghĩ kia Tàn Ngao Thiên đại quân đã chiến thuyền to lớn không cứng quá chiến, vậy chúng ta không bằng liền từ bỏ cái này tám trăm dặm bên nước, chỉ ở cái này bên bờ cường lực phòng thủ không để cho thuận lợi lên bờ xuống thuyền. Nếu là không thể xuống thuyền lên bờ, vậy cuối cùng cũng chỉ có lui binh một đường mà thôi."

Tổng Giang nghe xong liền mừng lớn nói "Vẫn là mười phu ta Đồng Bình rất có lương phương, tốt, liền theo Đồng Bình đầu lĩnh lời nói, chúng ta trước hết từ bỏ cái này tám trăm dặm bên nước, chỉ cần tại lên bờ thời điểm mạnh kích liền có thể." Không thể không nói, Đồng Bình phương pháp này đích thật là rất hữu hiệu, bởi vì Văn Hoán Chương bọn người thân ở trên thuyền lớn, muốn xuống thuyền lên bờ tự nhiên là khá là phiền toái.

Bất quá Tổng Giang cùng Đồng Bình lại là vụn vặt nghĩ không ra, giờ phút này kia Tàn Ngạo Thiên ngay tại hậu phương dẫn người hướng kỳ trùng đến, mà lại chính là tại bọn hắn hiện tại trận trong doanh trại, cũng là có Tàn Ngạo Thiên người tồn tại, cho nên cái này cũng liền chủ định Lương Sơn hôm nay diệt vong.

Xa xa địa, Tổng Giang một nhóm chính là trông thấy kia chính hướng mình phương hướng chậm rãi lái tới mấy chục chiếc biển thu thuyền, tại phía trước nhất còn có mấy chục chiếc thuyền nhỏ mở đường, đó chính là thủy hỏa nhị tướng dẫn đầu chấp lam kỳ ba ngàn người đội ngũ. Văn Hoán Chương tự nhiên là muốn để cái này ba ngàn người tại phía trước vì chính mình đại bộ đội xuống thuyền lên bờ tới làm yểm hộ, kéo dài thời gian.

Tổng Giang cùng Đồng Bình lại như thế nào nhìn không ra Văn Hoán Chương ý đồ đâu, liền nhìn kia mấy chục chiếc thuyền lớn trận địa sẵn sàng đón quân địch. Mà đúng lúc này, kia từ hậu phương Lương Sơn lớn trong trại đi nhanh mà xuống Tàn Ngạo Thiên một nhóm cũng là chạy tới cái này bãi cát trước, xa xa trông thấy phía dưới có không ít tặc Bình, mà lại kia Tổng Giang đằng một đám đầu lĩnh cũng đều là thân ở trong đó, bất quá Tàn Ngạo Thiên lại là không có một tia lo âu, bởi vì hắn tự nhiên cũng là thấy được kia Văn Hoán Chương suất lĩnh đại quân cũng sắp lên bờ.

Tàn Ngạo Thiên muốn làm, tự nhiên chính là tiến lên vì Văn Hoán Chương đại quân lên bờ kéo dài thời gian. Thế là Tàn Ngạo Thiên chính là dẫn đầu hét lớn một tiếng nói ". Các huynh đệ, cho chúng ta trước đó hi sinh các huynh đệ lúc báo thù đến, mọi người theo ta giết a!" "Xông lên a, vì huynh đệ đã chết nhóm báo thù!" "Báo thù!"

Tàn Ngạo Thiên lần này mang cái này hơn bảy trăm người tất cả đều là bị Tàn Ngạo Thiên từ Trắc Châu chỗ mang tới, cũng tự nhiên là kinh lịch trận kia nguyệt nha núi chi chiến, tại kia trong chiến đấu chỗ bị Lương Sơn tặc nhân đánh giết đều là bọn hắn huynh đệ, hiện tại cuối cùng đã tới muốn vì bọn họ lúc báo thù, để bọn hắn làm sao có thể không kích động.

Tàn Ngạo Thiên câu này báo thù trong nháy mắt liền đem cái này hơn bảy trăm người lửa giận trong lòng cho đốt lên, về sau liền gặp mỗi người đều như là Hồng Hoang mãnh thú đồng dạng hướng bãi cát trước Lương Sơn bọn tặc nhân chạy như điên. Tại vọt tới tầm bắn bên trong lúc, kia hạng mạo xưng Lý Cồn hai người chính là dẫn đầu hướng Lương Sơn đại quân ném đi phi đao cùng tiêu thương, ở sau lưng hắn bốn trăm đoàn bài tay tự nhiên cũng là đi sát đằng sau, cầm trong tay tiêu thương phi đao ném mà đi.

Kia Tổng Giang một nhóm tự nhiên là làm sao cũng nghĩ không thông kia Tàn Ngạo Thiên tại sao lại từ phía sau mình xuất hiện, hắn hiện tại không nên ở phía trước kia mấy chục chiếc cự trên thuyền sao? Bất quá kia nhao nhao bị ném tới phi đao cùng tiêu thương nhưng không để Tổng Giang lại làm suy tư, thế là hắn liền lập tức đốt lên đại quân tiến đến đánh giết Tàn Ngạo Thiên nói ". Quan binh chủ tướng Tàn Ngạo Thiên ở chỗ này, nhanh, các huynh đệ giết chết hắn, quan binh tự sẽ thoái lui, dạng này chúng ta liền có đường sống "

Bị Tổng Giang như thế một cỗ động, kia trên bờ cát Lương Sơn sĩ tốt nhóm tại sinh khao khát dưới, cũng đều kích thích lên tiềm lực của mình, hướng Tàn Ngạo Thiên kia chỉ là bảy trăm người phát khởi tấn công mạnh. Rất nhanh, hai con bộ đội chính là hung hăng đánh vào nhau, lẫn nhau tiến hành sinh tử chi chiến.

Trên bờ cát biến động tự nhiên là đưa tới kia tại biển thu trên thuyền Văn Hoán Chương chú ý, hắn tất nhiên là biết là Tàn Ngạo Thiên đã thành công vây quanh tặc nhân hậu phương, tại chính là quát to "Nhanh, hết tốc độ tiến về phía trước, nắm chặt thời gian lên bờ viện trợ Tàn tướng quân!" Nghe được Văn Hoán Chương hiệu lệnh, kia biển thu đầy thuyền kho đám người cũng đều là càng phát mãnh liệt đạp chân đạp gia tốc.

Mà tại biển thu thuyền phía trước thủy hỏa nhị tướng ngồi trên thuyền nhỏ các tướng sĩ cũng đều là ra sức hoạt động lên thuyền cán đi về phía trước. Cùng lúc đó, tại kia trên bờ cát hai quân giao phong bên trong, Tôn Lập tám người gặp thời cơ đã đến, liền lập tức chuyển biến trận doanh, trong nháy mắt khởi xướng bạo động, tướng bên cạnh mình vô số Lương Sơn sĩ tốt đều là cho xuất kỳ bất ý giết chết.

Mà Tôn Lập cũng là tại vừa mới làm phản thời điểm liền đem kia cách mình cách đó không xa 'Kim nhân bur' thi ân cho một roi đánh chết, bên này Giải Trân Giải Bảo hai người cũng là một người một xiên đem 'Bệnh Đại Trùng' Tiết Vĩnh cho đâm chết. Tổng Giang gặp kia Tôn Lập bọn người quả nhiên là sớm đã đầu hàng cùng kia Tàn Ngạo Thiên về sau giận dữ không thôi, gọi thẳng Lý Quỳ Đồng Bình hai người đi đem nó giết chết.

Có loại này chuyện giết người gọi Lý Quỳ chấp hành tự nhiên là vui vẻ không thôi, mà Đồng Bình cũng là biết, giờ phút này nếu là lại không đem hết toàn lực, kia liền chỉ có một con đường chết. Mà theo thân phận của mình chuyển biến, trở thành Tổng Giang tiện nghi muội phụ về sau, đối đãi chuyện góc độ cũng là biến thành từ Tổng Giang góc độ xuất phát, vậy đối với Tôn Lập loại này phản bội người tự nhiên là tức giận không thôi, lưu hắn không được.

Thế là liền gặp Đồng Bình tay hắn cầm song súng, tức giận hướng kia Tôn Lập phóng đi, liền muốn tiến lên đi đem nó tính danh kết quả. Mà đồng thời, Tôn Lập một nhóm cũng tự nhiên là tại đánh giết lấy Lương Sơn tặc Bình đồng thời đang không ngừng hướng Tàn Ngạo Thiên một đám tới gần, hiện nhiên hắn cũng là hiểu được nhiều người để làm sự tình đạo lý. Mà lại một khi hắn cùng Tàn Ngạo Thiên hội tụ vào một chỗ, kia Tổng Giang bọn người nơi nhắm vào mục tiêu cũng tự nhiên sẽ chuyển biến thành Tàn Ngạo Thiên.

Bất quá Tôn Lập hiển nhiên là ít tính toán Đồng Bình như thế một viên mãnh tướng, bản thân thực lực liền rất mạnh, bây giờ lại thêm nổi giận tình huống phía dưới, dưới chân tốc độ cũng là tăng nhiều. Trải qua đuổi theo phía dưới chính là tại Tôn Lập tới gần Tàn Ngạo Thiên trước đó đuổi kịp hắn, hơn nữa còn là đối mặt chính là Tôn Lập kia không có chút nào để phòng phía sau.

Đồng Bình phảng phất đã có thể tiên đoán được kia Tôn Lập bị đâm chết tại thương hạ tràng cảnh, về sau chính là lộ ra nụ cười tàn nhẫn đến, ra sức ra tay hướng về phía trước một đám, lập tức máu tươi bốn phía.

Chương 247 : Huỳnh Đệ Chính Là Dừng Để Bán

Gặp máu tươi bốn phía, đám người chính là đồng loạt quay đầu hướng kia Tôn Lập nhìn lại, gặp kia Tôn Lập cũng không lo ngại. Thế nhưng là tại Tôn Lập trước người, lại là có một người chết oan chết uổng, người kia chính là Tôn Lập anh trai 'Thiệt Khiếu Tử' Nhạc Hòa. Nguyên lai là kia Tôn Lập một lòng chỉ muốn hướng Tần Ngạo Thiên bên kia di động đi qua, nhưng không có chú ý tới sau lưng vọt tới Đồng Bình sát chiêu, mà Tôn Lập kia Nhạc Hòa lại là lúc nào cũng chú ý Tôn Lập an nguy.

Bởi vì, chỉ vì tại cái này một đoàn đội ở trong Tôn Lập võ nghệ cao cường nhất, nếu là hấn xảy ra chuyện, vậy mình cái này rai rác mấy người cũng cuối cùng rồi sẽ bị tiêu diệt. Thế là Nhạc Hòa khi nhìn đến kia vọt tới Đồng Bình sát chiêu về sau chính là phản đầu quên mình ngăn tại Tôn Lập trước người, thay đỡ được Đồng Bình trường thương, mặc dù cứu vãn Tôn Lập một mạng, nhưng hấn cũng lại không còn cơ hội có thể cùng trò chuyện, chính là nhắm mắt mà đi.

Tôn Lập gặp Nhạc Hòa vậy mà cứu mình đồng thời chết đi về sau thương tâm gần chết, chỉ gặp hấn tức giận rít gào lên một tiếng, về sau chính là không còn hướng Tần Ngạo Thiên dựa vào, mà là quay người hướng kia Đồng Bình đánh tới. Như thế cũng đúng lúc làm thỏa mãn Đồng Bình tâm nguyện, thế là liền nhếch miệng cười một tiếng, tướng đâm vào Nhạc Hòa trong thân thể trường thương thu hồi, về sau liền lại là triển khai tư thế đi chiến Tôn Lập.

Lúc này lâm vào hỗn trong chiến đấu Tần Ngạo Thiên tự nhiên cũng sẽ không chú ý tới tại trước đó phương cách đó không xa đã là có một cái đầu lĩnh đã bỏ mình, bởi vì hấn hiện tại cũng không thoải mái, kia Mục Hoảng cùng Lý Quỷ hai người cũng là thừa dịp loạn giết đến trước chân. Nương tựa theo Mục Hoảng kia ra người thương pháp, lại thêm Lý Quỷ liều lĩnh, mà lại chủ yếu nhất là chung quanh còn có vô số Lương Sơn sĩ tốt nhóm trở ngại, cũng khiến cho Tần Ngạo Thiên tạm thời không cách nào hướng về phía trước nửa bước.

Tại Tần Ngạo Thiên bên cạnh cách đó không xa, kia Lô Tuấn Nghĩa cùng Yến Thanh chủ tớ hai người cũng là tạo thành một cổ tiểu đội, tại cường lực thu gặt lấy chung quanh Lương Sơn sĩ tốt tính mệnh, Dương Hùng Thạch Tử hai người cũng là chăm chú cùng sau lưng bọn họ. Mà kia Đặng Phi Âu Bằng bọn người, lại là tại chiến đấu thời điểm còn không ngừng tìm kiếm lấy mình lưu tại Lương Sơn phía trên huynh đệ, đồng thời như muốn thành công xúi giục.

Bất quá Lương Sơn sĩ tốt chính là thực lực đầu gì thế nhưng chung quy là nhân số chiếm ưu, chăm chú bằng vào Tần Ngạo Thiên cái này vài trăm người liền muốn đem nó ăn vẫn là quá khó khăn. Bất quá cũng may Tần Ngạo Thiên cũng không phải là một mình khổ chiến, hấn còn có hai vạn đại quân làm viện trợ, cũng nhưng vào lúc này, kia cười thuyền nhỏ mà đến thủy hỏa nhị tướng cũng rốt cục cập bờ, đồng thời nhao nhao xuống thuyền chạy tới tương trợ.

Bất quá Đan Đình Khuê cùng Ngụy Đình Quốc hai người cũng không phải là toàn bộ công đi qua, bọn hấn vẫn là lưu lại năm trăm người lưu thủ bên bờ, tiếp ứng lấy hậu viện tại trên thuyền lớn các tướng sĩ xuống thuyền lên bờ. Mặc dù đến đây tương trợ cũng không phải là kia hai vạn đại quân, nhưng cũng là trải qua huấn luyện hơn hai ngàn chính quy sĩ tốt, sức chiến đấu tự nhiên cũng là muốn so cái kia ngay cả khối giáp đều không có Lương Sơn giặc có mạnh rất nhiều.

Có cái này một sinh lực gia nhập chiến trường về sau, Tần Ngạo Thiên đám người áp lực cũng tự nhiên chính là giảm bớt không ít. Mà vào lúc này, kia Âu Bằng cùng Đặng Phi cũng là trong đám người tìm tới chính mình huynh đệ Đào Tông Vượng, Trương Kính, Bùi Tuyên, Mạnh Khang bốn người, đơn giản hướng bốn người nói rõ ràng mình bây giờ lập trường về sau, bốn người kia cũng đều sớm đã nhìn ra Tống Giang đại thế đã mất, thế là liền nhao nhao nguyện ý đi theo Tần Ngạo Thiên, thế là liền quay người hướng trước đó còn cùng mình kẻ vai chiến đấu Lương Sơn các đồng bạn đánh tới.

Lúc này kia Đồng Bình cùng Tôn Lập cũng là thân nhau, bất quá hai người đều là ở vào nỗi giận trạng thái, cho nên mặc dù đều là sức chiến đấu tăng vọt, nhưng Tôn Lập nên không phải Đồng Bình đối thủ, hiện tại vẫn như cũ không phải là đối thủ của Đồng Bình. Thậm chí Tôn Lập còn tại cùng Đồng Bình lúc giao thủ có mấy lần kém chút bị mũi thương hoạch nát cổ họng, quả nhiên là hiếm mà lại hiếm.

Bất quá loại này bị người đè lên đánh tình huống rất nhanh liền biến mất, bởi vì kia 'Ngọc Kỳ Lân' Lô Tuấn Nghĩa đã cùng 'Lăng tử' Yến Thanh hai người giết tới Tống Giang trước người. Lô Tuấn Nghĩa nhắc lên trong tay điểm thương thép chính là hướng kia Tống Giang đâm tới, đồng thời trong miệng còn quát to "Cầu tặc Tống Giang, dám thiết kế tại ta, nạp mạng đi!"

Vừa dứt lời, trong tay điểm thương thép chính là mang theo thế sét đánh lòi đĩnh hướng Tống đâm tới, Tống Giang lại như thế nào trốn thoát được đi. Thế là liền tại trong lúc bối rối từ bên cạnh mình kéo tới một người ngăn tại trước người mình, mặc kệ bị Lô Tuấn Nghĩa điểm thương thép đâm xuyên lồng ngực. Nhưng lại tại Tống Giang khó khăn lắm bảo vệ tính mạng mình lại quay đầu nhìn lại thời điểm, chính là kinh ngạc nhìn thấy,

Kia lúc trước bị tiện tay kéo tới ngăn tại trước người mình người đứng là đệ đệ ruột thịt của mình 'Quạt sắt tử' Tống Thanh.

Thấy mình thân đệ đệ chết thảm ở trước mắt, Tống Giang tự nhiên là bị phản không thôi, nhưng lại không có cách nào. Người ta Tống Thanh lúc đầu ở chỗ này ngốc phải hảo hảo, nếu không phải người vì bảo trụ tự thân an nguy quả thực là đem nó kéo qua bảo vệ trước người mình, Tống Thanh cũng sẽ không cứ như vậy mơ mơ hồ hồ chết đi.

Nhưng bây giờ Tống Thanh đã chết, lại nói cái gì đã trễ rồi, Tống Giang đành phải tướng cái này giết đệ mối thù mạnh gắn ở Lô Tuấn Nghĩa trên thân. Bất quá Lô Tuấn Nghĩa võ nghệ cao cường, mình muốn lại thủ hạ ôm quyền tính mệnh, không gọi đến ba năm cái giúp tay là tự nhiên không được. Thế là Tống Giang chính là cao giọng hướng kia chiếm hết ưu thế Đồng Bình hô "Đồng Bình muội phụ, nhanh tới cứu ta!"

Kia Đồng Bình lúc đầu đã đem giữa hai người tiết tấu dần dần nắm giữ trong tay, chỉ cần lại đánh lên cái mười cái tám cái hiệp, kia Tôn Lập chắc chắn sẽ chết tại mình song súng phía dưới. Nhưng đã Tống Giang gặp được nguy hiểm, vậy mình cũng tự nhiên không thể vứt xuống mặc kệ, thế là liền lập tức bỏ qua Tôn Lập, hướng kia Lô Tuấn Nghĩa đánh tới.

Cùng lúc đó, vậy quân sư Văn Hoán Chương cũng là dẫn theo binh thuyền hơn hai vạn tướng sĩ giết xuống dưới, tiến đến tương trợ Tần Ngao Thiên. Mà kia đang cùng Tần Ngao Thiên đau khổ giao chiến Mộc Hoảng tự nhiên là thấy tình thế không ổn liền muốn rút lui, mà kia hắc tử Lý Quy thì là nghe được mình kia Tống Giang ca ca tiếng kêu cứu, thế là hai người liền đều là bỏ qua Tần Ngao Thiên, hướng bản trận chạy tới.

Tại kia Đồng Bình đuổi tới Tống Giang bên người trước đó, vị kia tại Tống Giang cách đó không xa đang cùng Tần Ngao Thiên dưới trướng đoàn bài tay giao chiến 'Mắt xanh hổ' Lý Văn cùng 'Thạch Tướng quân' Thạch Dũng hai người gặp Tống Giang gặp nạn, liền nhao nhao bỏ qua đối thủ hướng Tống Giang bên này nghĩ cách cứu viện mà tới. Nói lên cái này Lý Văn cùng Thạch Dũng hai người đến, cũng đều không phải cái gì đại gian đại ác hạng người.

Kia Thạch Dũng vốn là bị Tống thái công trợ giúp qua, tại chính là thay Tống thái công vì Tống Giang đưa tới một phong thư nhà, về sau chính là bị Tống Giang cho lưu tại sơn trại. Mà kia Lý Văn liền khổ hơn, hẳn vốn là Nghi Thủy đô đầu, tại Lý Quy hồi hương dò xét mẫu thời điểm từng áp vận Lý Quy tiến về thành lớn, nhưng nửa đường Lý Quy lại bị lương sơn đầu lĩnh cứu, kia Lý Quy thoát thân về sau cùng Lý Văn giao thủ, năm bảy hiệp bất phân thắng bại, nhìn rất có vũ lực, liền đem mạnh kéo lên núi đến làm cái đầu lĩnh.

Mặc dù hai người này đều không phải Tống Giang tâm phúc, nhưng nhưng cũng là sơn trại đầu lĩnh, lúc này gặp Tống Giang gặp nạn, tự nhiên là muốn đến đây cứu giúp. Bất quá hai người này há lại sẽ là Lur viên ngoại đối thủ, hai bọn họ chỉ ở Lô Tuấn Nghĩa thủ hạ qua không đến năm chiêu chính là nhao nhao lạc bại. Mà liền tại Lô Tuấn Nghĩa lại muốn một thương sau tướng hai người kết quả thời điểm, kia Thạch Tú cùng Dương Hùng hai người lại là mở miệng ngăn cản nói ". Viên ngoại còn lại lưu thủ "

Nghe được Thạch Tú hai người mở miệng ngăn cản, Lô Tuấn Nghĩa lúc này mới bỏ qua, thế là liền không có xuống dưới từ thủ. Mà đã rơi xuống trường thương cũng là bị hấn lại vừa dùng lực chính là cho thu hồi lại, về sau Lô Tuấn Nghĩa đối Thạch Tú hai người nói một câu "Kia hai người này liền giao cho các ngươi" về sau liền tiếp tục hướng kia Tống Giang đuổi theo mà đi.

Cứu Lý Văn cùng Thạch Dũng hai tính mạng người về sau, Dương Hùng cùng Thạch Tú chính là bên trên đến hai người trước người nói ". Hai vị huynh đệ cũng đều không phải không phân thị phi người, lại cần gì phải đi theo kia Tống Giang đâu, không bằng hai vị huynh đệ theo ta cùng nhau đi vì Tần tướng quân hiệu lực đi, Tần tướng quân làm người khoan hậu rộng lượng, định không lại so đo hai người các ngươi trước đó đủ loại "

Lý Văn cùng Thạch Dũng hai người cũng không phải Tống Giang tử trung, trước đó đối xuất thủ cứu giúp đã là báo đáp nó trước thiện đãi mình chi ân, bây giờ Tống Giang đại thế đã mất, hai người này tự nhiên cũng sẽ không lại đối thề chết cũng đi theo, thế là liền đều là đáp ứng Thạch Tú lời nói, đầu nhập Tần Ngao Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 248 : Lương Sơn Binh Bại Tống Giang Tàn

Lúc này Văn Hoán Chương dẫn đầu kia từ từng cái châu phủ tụ tập mà đến hai vạn đại quân đã đều là thành công lên bờ, tiến đến gia nhập vào kia chiến đoàn bên trong đi tương trợ Tần Ngao Thiên. Có cỗ này đại quân gia nhập, Tần Ngao Thiên bọn người liền lập tức chuyển thế yếu vì ưu thế, trong nháy mắt liền đem chiến trường này tiết tấu không chế được.

Cũng nhưng vào lúc này, Lô Tuấn Nghĩa rốt cục lần nữa truy kích lên kia không ngừng đào vong Tống Giang, nhưng lúc này kia Đồng Bình cũng là khó khăn lắm đuổi theo mà lên, lần nữa bảo hộ ở Tống Giang trước người. Lô Tuấn Nghĩa gặp cái này Đồng Bình cũng là một viên hãn tướng, không muốn cùng nó giao thủ, chính là quát "Đồng Bình! Ngươi cũng vốn là Đại Tống quan tướng, nhưng vì sao muốn nổi giáo cho giặc "

Đồng Bình lại là ngửa mặt lên trời cười to, về sau chính là nói "Không phải là đúng sai đã thành kết cục đã định, Đồng Bình đã quyết định muốn đầu nhập cùng Tống Giang ca ca, liền đương nhiên sẽ không lần nữa làm phản, làm kia ba họ gia nô sự tình. Lô Tuấn Nghĩa, chớ muốn nói nhảm nữa, muốn Tống Giang mệnh, trước hết qua ta Đồng Bình cửa này a" nói, Đồng Bình chính là vung vẩy lên song súng xông về phía trước.

Lô Tuấn Nghĩa đương nhiên sẽ không bởi vì Đồng Bình một người mà bỏ qua truy sát Tống Giang, gặp Đồng Bình như thế không biết tốt xấu, Lô Tuấn Nghĩa liền cũng chỉ đánh đối diện mà lên. Nhô lên điểm thương thép chính là cùng kia Đồng Bình giao thủ đến một chỗ, hai người lẫn nhau có cao thấp, nhất thời lại bất phân thắng bại. Nguyên lai cái này Đồng Bình là đã ôm lòng quyết muốn chết, làm chó cùng rút gai, thường thường lúc này đều là nhất là thời điểm nguy hiểm, bất quá Lô Tuấn Nghĩa kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng đương nhiên sẽ không sợ Đồng Bình.

Tống Giang núp ở phía xa thấy mình vậy liền nghi muội phụ vậy mà lại như vậy anh dũng, ngay cả kia Lô Tuấn Nghĩa đều là chiến hán không hạ về sau, chính là mừng thầm trong lòng. Còn tốt chính mình tướng cái này mãnh tướng cho sớm mạng lưới đến dưới tay mình, nếu không mình bây giờ chỉ sợ sớm

đã chết oan chết uổng.

Lúc này trên bờ cát tình thế đã rất sáng suốt, kia Tổng Giang Lương Sơn tướng sĩ bây giờ đã là mười không còn một, các vị đầu lĩnh cũng đều là chết thì chết, hàng thì hàng. Tổng Giang nhìn xem mình nhiều năm đau khổ kinh doanh Lương Sơn bây giờ biến thành bộ dáng này về sau, trong lòng đối Tần Ngao Thiên hận ý bạo tăng. Thế nhưng là hận thì có ích lợi gì đâu, bây giờ mình liệu có thể trốn được tính mệnh đều là vấn đề đầu.

Mà liền tại Tổng Giang nản lòng thoái chí thời điểm, tâm phúc 'Sóng bên trong hoá đơn tạm' Trương Thuận không biết từ chỗ nào nhảy lên đến Tổng Giang bên người lôi kéo Tổng Giang tay nói "Ca ca nhanh đi theo ta, chúng ta cái này đi thuyền đào tẩu" nói, Trương Thuận liền đem ánh mắt hướng kia trước đó thủy hỏa nhị tướng ngồi thuyền gỗ nhỏ bên trên.

Tổng Giang nghe Trương Thuận nói có thể đi thuyền đào tẩu sau trước mắt sáng rõ, vội vàng liền là một phát bắt được Trương Thuận nói ". Hảo huynh đệ, thật sự là trời trợ giúp ta Tổng Giang a, đi!" Nói, Tổng Giang chính là theo Trương Thuận cùng nhau hướng kia sau lưng thuyền nhỏ bỏ chạy. Lô Tuấn Nghĩa tự nhiên là phát hiện Tổng Giang ý đồ, chính là vội vàng quát "Đừng chạy Tổng Giang!"

Chỉ bắt quá, Lô Tuấn Nghĩa lại là không thể tiến lên nữa đuổi theo đến kia Tổng Giang, bởi vì hiện tại đứng tại Lô Tuấn Nghĩa trước mặt lại là có ba người. Ba người này liền theo thứ tự là kia một mực ngăn cản lấy Lô Tuấn Nghĩa 'Song súng tướng' Đồng Bình, còn có kia từ Tần Ngao Thiên chỗ chạy tới 'Hắc Toàn Phong' Lý Quỷ, cùng với Lý Quỷ cùng nhau chạy tới 'Không có ngăn cản' Mục Hoàng.

Ba người này mặc kệ ra tại cái mục đích gì, đều là Tổng Giang tâm phúc. Lúc này cái này ba cái thực lực đều là không kém người ngăn cản tại Lô Tuấn Nghĩa trước mặt, tự nhiên là không cách nào lại thông qua được. Mặc dù Lô Tuấn Nghĩa võ nghệ cao cường, còn tại nguyên lai quỹ tích bên trong từng một người độc chiến Gia Luật tứ tướng thậm chí còn chém giết một người trong đó, nhưng bây giờ trước mặt ba người lại đều là muốn so kia Gia Luật tứ tướng muốn cường hãn, nhất là kia Đồng Bình.

Có ba người này ngăn cản, Lô Tuấn Nghĩa cho dù là lại nóng vội, cũng đành phải trơ mắt nhìn kia Tổng Giang đào thoát mà đi, bắt đắc dĩ liền đành phải cáo âm thanh hô to tìm xin giúp đỡ. Nhưng hiện ở những người khác vị trí đều là muốn so Lô Tuấn Nghĩa còn xa hơn một chút, lại há có thể ngăn cản Tổng Giang đào vong đâu.

Bất quá thế sự không có tuyệt đối, ngay tại Lô Tuấn Nghĩa coi là Tổng Giang liền sẽ như vậy dễ như trở bàn tay đào tẩu thời điểm, kia Đồng Xương Phủ thủ tướng 'Một Vũ Tiên' Trương Thanh thì là một người vội vàng hướng về nơi đây chạy đến, đồng thời tay phải còn hướng bên hông mình cái kia túi gấm sờ soạng. Đồng Bình chỗ Đồng Bình phủ cùng Trương Thanh chỗ Đồng Xương Phủ liền nhau, tất nhiên là biết có một tay phi thạch tốt năng lực, gấp lúc này điệu bộ này, chính là tối cảm giác không ổn.

Còn không đợi Đồng Bình tướng câu kia ca ca cẩn thận nói ra miệng lúc, Trương Thanh chính là đã đem túi gấm bên trong cục đá cho móc ra, đồng thời còn hướng kia chính đang chạy trốn Tổng Giang bay đi. Nhưng gặp viên kia cục đá lấy tốc độ cực nhanh bay về phía Tổng Giang, đồng thời tại không chú ý thời điểm đánh vào trên đùi phải, Tổng Giang lập tức liền ứng thanh ngã xuống đất.

Trương Thuận thấy tình cảnh này kinh hãi không thôi, không nghĩ tới kia Tần Ngao Thiên trong quân vẫn còn có như vậy người tài ba, thế là không nói hai lời, tiến lên liền đem Tổng Giang đỡ dậy, đồng thời đem nó lưng đến trên người mình, tiếp tục mang theo hần hướng kia thuyền nhỏ bỏ chạy. Đồng Bình cùng Lý Quỷ nhìn thấy Tổng Giang thụ thương ngã xuống đất, đều là kinh hãi, thế là hai người chính là cực kì ăn ý vút xuống Mục Hoàng hướng kia Tổng Giang phóng đi.

Đợi đến Mục Hoàng kịp phản ứng về sau, liền gặp Đồng Bình cùng Lý Quỷ đã chạy xa, Mục Hoàng thấy tình cảnh này sau mặc dù rất muốn chui âm lên. Nhưng bây giờ cường địch chính ở trước mắt, hần cũng biết lúc này phân tâm không được, thế là liền đành phải tướng nỗi giận ép ở trong lòng, chỉ đợi ngày sau lại làm so đo. Đương nhiên là nếu là có về sau.

Lại nói Trương Thanh thấy mình một kích đã bên trong, liền thừa dịp này thời cơ lại hướng về phía trước chạy ra mấy bước, đợi đến tướng mình cùng kia Tổng Giang ở giữa khoảng cách rút ngắn về sau chính là lại một lần nữa lấy ra cục đá hướng kia Tổng Giang ném đi. Lần này Trương Thanh chỗ nhắm chuẩn chính là kia Tổng Giang đầu, mà lại hiện tại kia Tổng Giang bị Trương Thuận công lên người, mặc dù có thể nói là giảm bớt trên đùi đau xót, nhưng lại là thành Trương Thanh bia ngắm.

Lần này Trương Thanh cục đá lại là không có dấu hiệu nào hướng kia Tổng Giang mau chóng đuổi theo, chẳng những Tổng Giang không biết nguy hiểm sắp tới, liền ngay cả tâm kia thuận cũng là đối sau lưng bán nhanh mà đến cục đá không có cảm giác chút nào. Bất quá vẫn là Đồng Bình thấy rõ viên kia cục đá quỹ tích, nhưng hần lại là không đuổi theo kịp, liền đành phải hét lớn một tiếng nói ". Ca ca cẩn thận đầu!"

Tổng Giang cùng Trương Thuận tự nhiên cũng là nghe được Đồng Bình cái này tiếng quát to, đồng thời Tổng Giang cũng là nghe được bên tai lại lấy tiếng xé gió truyền đến, tại chính là vô ý thức tướng đầu phía bên phải bên cạnh tới gần. Mà lúc này viên kia cục đá cũng là đúng hẹn mà tới, hung hăng đánh vào Tổng Giang tai trái bên trên, cường đại lực trùng kích lập tức liền đem kia Tổng Giang tai trái cho đánh rơi xuống, máu tươi văng tứ phía.

Tổng Giang ném đi lỗ tai, tất nhiên là thống khoái không chịu nổi, bất quá cũng còn tốt bởi vì có Đồng Bình lên tiếng nhắc nhở, để Tổng Giang tại bị cục đá đánh trúng đầu trước đó tướng đầu phía bên phải bên cạnh chếch đi một chút, nếu không để hiện tại coi như không chỉ chỉ là vút bỏ một lỗ tai đơn giản như vậy. Có khả năng Tổng Giang muốn vút bỏ, chính là tính mạng.

Trương Thuận nghe được Tổng Giang kia tê tâm liệt phế tiếng gào thét, dưới chân tốc độ không giảm phân nửa phân, nhưng ngoài miệng lại là quan tâm hỏi "Ca ca, thế nào!" Tổng Giang chẳng qua là nhìn lấy đau đớn cắn răng nói "Mau trốn!" Không thể không nói Tổng Giang cũng có được rất mạnh nhẫn lực, dù cho hiện tại ném rớt một cái lỗ tai, lại vẫn không quên hiện tại tình hình, chỉ cần mình có thể thành công bỏ chạy, vút bỏ một lỗ tai lại đáng là gì đâu.

Chỉ bắt quá tại Trương Thuận cùng Tổng Giang sắp đến kia bên bờ thuyền nhỏ thời điểm, Trương Thanh viên thứ ba cục đá lại là lần nữa bắn ra.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 249 : Chiến Sự Đại Thắng Luận Phong Thưởng

Trương Thanh quả nhiên không hổ là 'Một Vũ Tiễn', cục đá chính xác cùng lực đạo đồng đều là làm người không thể khinh thị, chỉ hai cái cục đá liền đem kia Tống Giang đánh què thậm chí còn khiến cho ném rớt một cái lỗ tai, bây giờ lại ném ra viên thứ ba cục đá đến, chắc hẳn kia Tống Giang chắc chắn mệnh tang hoàng tuyền.

Nhưng sự thật lại thường thường luôn luôn tạm được, ngay tại Trương Thanh kia viên thứ ba cục đá bay đến kia Tống Giang trước người thời điểm, kia 'Song sủng tướng' cùng 'Hắc Toàn Phong' lại là kịp thời đuổi ở đây. Đồng Bình mắt thấy mình lại cùng cục đá kia có chút khoảng cách, tại chính là lĩnh cơ khê động, hướng về phía trước nhảy lên, đồng thời dưới chân đạp một cước kia tại bên cạnh Lý Quỳ, đồng thời mượn nhờ kia phản lực lại là để thân thể của mình đi tới mấy phần.

Chính là cái này mấy phần khoảng cách, chính là làm kia Đồng Bình đuổi ra trường thương trong tay, tướng Trương Thanh kia viên thứ ba cục đá cho đánh rơi xuống đất, cứu được Tống Giang một mạng. Chỉ bất quá lại là khổ kia hắc đại hán Lý Quỳ, bởi vì Đồng Bình nóng lòng cứu chủ, dưới chân lực đạo tự nhiên là hơi lớn, kia Lý Quỳ vội vàng không kịp chuẩn bị, liền bị Đồng Bình một cước cho đạp té xuống đất.

Đồng Bình cùng Trương Thanh gấp rút cục giải trừ nguy cấp, thì là thờ một hơi dài nhẹ nhõm. Lúc này kia Lý Quỳ thì là liên tục không ngừng từ dưới đất bò dậy, một bên vỗ trên thân nhiễm đến trên đất bùn đất, vừa nói "Ài nha, nhưng ngã chết ta Thiết Ngưu" về sau nhìn thấy Tống Giang cũng không lo ngại, chính là nói "Bất quá xem ở người tướng Tống Giang ca ca cứu được, ta liền không cùng người so đo "

Lý Quỳ loại này hài đồng tâm tính tự nhiên là để vừa trốn được một kiếp Tống Giang Trương Thuận bọn người cười to không thôi, bất quá dưới mắt nguy cơ còn không tiếp xúc, Tống Giang chính là nói "Hiện tại còn không phải cao hứng thời điểm, nhanh, chúng ta cái này liền nhanh đi thuyền đào tẩu a" Trương Thuận nghe xong thì là gật đầu nói "Đúng, mấy vị ca ca mau mau lên thuyền đến, chúng ta mau mau rời đi nơi thị phi này "

Tiếp lấy Tống Giang một nhóm bốn người chính là cùng nhau ngồi lên kia chiếc thuyền nhỏ, từ Trương Thuận cùng Đồng Bình mái chèo, chậm rãi hướng về Lương Sơn Bạc bên ngoài vạch tới. Gặp rút cục đào thoát nguy hiểm về sau, Tống Giang phảng phất mới cảm giác được từ tai trái chỗ thuyền đến đầu đón cảm giác. Vô ý thức chính là đưa tay hướng kia sờ soạng, nhưng nhưng không có sờ đến vốn nên ở nơi đó lỗ tai, Tống Giang tất nhiên là sắc mặt âm trầm, âm trầm không thôi, đồng thời ở trong lòng tưởng kia ném cục đá người cho ghi tạc trong tim.

Gặp cứu nhân của mình Tống Giang lại tại trước mắt của mình đào thoát mà đi, Lô Tuấn Nghĩa tất nhiên là giận dữ không thôi, thế là liền tại phát cuồng đem đầu kia điểm thương thép đùa nghịch như như gió, tướng kia Mục Hoảng đánh cho thổ huyết ngã xuống đất, rút cuộc lên không được thân tới. Mà lúc này Tần Ngao Thiên thì là đằng cao nhất hô nói ". Người các đầu lĩnh Tống Giang đã lần trốn, các người chẳng lẽ còn lại muốn thay hắn bán mạng sao, mau mau bỏ vũ khí xuống đầu hàng, ta Tần Ngao Thiên có thể thả các người một con đường sống" .

Quả nhiên, nghe được Tần Ngao Thiên gọi hàng về sau, Lương Sơn một đám binh sĩ đều là mặt mũi tràn đầy tức giận chỉ sắc. Chúng ta ở chỗ này vì người bán mạng liều mạng tử chiến, người lại vụng trộm mạng theo tâm phúc đào mệnh rồi đi, vứt bỏ chúng ta mà đi, cho dù ai đều nhất định là sẽ đối với này mà sinh lòng oán hận. Đã dạng này, vậy chúng ta sao lại cần lại vì người bán mạng, thế là cơ hồ tất cả mọi người tại chứng kiến Tống Giang đào vong sau liền đều là tướng vũ khí trong tay vứt bỏ đồng thời ngay tại chỗ ngồi xuống đầu hàng.

Gặp những này Lương Sơn binh sĩ rút cục đầu hàng, Tần Ngao Thiên liền cũng hạ lệnh không cho phép bất luận kẻ nào lại đối tiến hành bất cứ thương tổn gì, đồng thời sai người đem nó hết thảy đưa đến một chỗ kiểm kê nhân số. Mà lúc này kia bị Tần Ngao Thiên an bài tại lương trong ngọn núi Tôn Lập một đám cũng là chậm rãi từ trong đám người đi ra, đồng thời Tôn Lập trong ngực còn ôm kia vì hắn mà chết 'Thiết Khiếu Từ' Nhạc Hòa thi thể.

Tôn Lập một nhóm bảy người đi đến Tần Ngao Thiên trước mặt sau chính là quỳ xuống hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân, Tôn Lập không có nhục sứ mệnh, thành công hoàn thành nhiệm vụ" Tần Ngao Thiên nghe xong chính là nhẹ gật đầu, về sau chính là nói "Ừm, các người biểu hiện rất tốt, lần này tiêu diệt Lương Sơn đích thật là có công lớn. Tần mỗ tất nhiên là sẽ không bạc đãi các người" về sau Tần Ngao Thiên chính là sắc mặt một sợ quát "Tôn Lập, Tôn Tân, Cổ đại tẩu, Giải Trăn, Giải Bảo, Trâu Uyên, Trâu Nhuận nghe lệnh!"

Nghe được Tần Ngao Thiên hô quát, bảy người chính là lập tức hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Có mặt tướng" Tần Ngao Thiên lại tiếp tục nói "Các người nội ứng có công, rất không dễ dàng, lại còn hao tổn đồng bạn Nhạc Hòa, Tần mỗ then đối với các người. Hiện tại ta liền phong Tôn Lập vì ta Tần Ngao Thiên dưới trường thượng tướng, Tôn Tân, Cổ đại tẩu, Giải Trăn, Giải Bảo bốn người vì thuộc cấp, Trâu Uyên, Trâu Nhuận hai người làm phó vira. Chết đi Nhạc Hòa cũng dựa theo phó tướng đem vị cử hành tang lễ, các người có gì nghị không?"

Đối với dạng này phong thưởng Tôn Lập bọn người lại làm sao có thể không thích, tại chính là bái nói ". Chúng ta cảm ơn tướng quân!" Về sau chính là

mang theo Nhạc Hòa thì thể lui ra. Mà về sau Tần Ngao Thiên thì là tiếp tục nói "Dương Hùng, Thạch Tú hai người nghe lệnh" Dương Hùng Thạch Tú hai người gặp Tần Ngao Thiên gọi mình danh tự, tại chính là tiến lên bái nói ". Mặt tướng Dương Hùng mặt tướng Thạch Tú, gặp qua tướng quân!"

Tần Ngao Thiên gật đầu một cái liền nói "Hai người các ngươi đồng thời dời cùng một chỗ mạo hiểm lên núi dò đường, đồng thời còn vì quân ta nói đến nhiều vị nhân tài, công hiến cực lớn. Niệm hai người các ngươi vốn là thuộc cấp, ta liền đề bạt hai người các ngươi đến thượng tướng chức, nhưng từ lĩnh một quân xuất ngoại chinh chiến. Bất quá niệm hai người các ngươi năng lực có lẽ còn không đủ, ngày sau như phải xuất chinh, hai người các ngươi từ không thể đơn độc hành động, nhất định phải hai người phối hợp mới có thể, an bài như thế hai người các ngươi nhưng có không cam lòng?"

Dương Hùng Thạch Tú hai người nhìn nhau một chút, liền đối với Tần Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân đề bạt ta hai người vì thượng tướng, huy hiệu của ta hai cái đã là vui vẻ không thôi, mà lại tướng quân lại phá lệ khai ân mệnh huy hiệu của ta ngày sau cùng nhau làm việc, chính là không muốn đề cho ta hai người tách ra, on nghĩa như thế huy hiệu của ta hai cái há lại sẽ không biết đủ, cảm ơn tướng quân "

Gặp Thạch Tú cùng Dương Hùng đều là không có có dị nghị, Tần Ngao Thiên cũng là hài lòng gật gật đầu, về sau lại là cao giọng nói "Lô Tuấn Nghĩa, Yên Thanh, Âu Bằng, Đặng Phi, Yên Thuận tiến lên nghe phong" Lô Tuấn Nghĩa năm người tất nhiên là ứng thanh mà tới, bái tại Tần Ngao Thiên trước mặt. Tần Ngao Thiên nhìn thoáng qua trước mặt năm người, chính là nói.

"Các ngươi năm người tại thời gian chiến tranh cổ đều là hung hãn không sợ chết, anh dũng vô cùng, đặc biệt là Lô Tuấn Nghĩa còn một thân một mình chiến hãn Tống Giang ba viên đại tướng mà không rơi vào thế hạ phong, phóng đại quân ta quân uy. Hiện tại ta liền phong Lô Tuấn Nghĩa vì thượng tướng, còn lại bốn người đều là thuộc cấp, các ngươi có gì dị nghị không?"

Nghe được Tần Ngao Thiên phong thưởng, năm người này tự nhiên là không dám có bất kỳ dị nghị gì, nhất là Lô Tuấn Nghĩa, đều đã được phong làm thượng tướng, còn có cái gì không vừa lòng đây này. Thế là năm người chính là cùng nhau hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Chúng ta cảm giác Tạ tướng quân đại nhân phong thưởng" về sau chính là đứng dậy lui qua một bên.

Về sau Tần Ngao Thiên lại là sai người tướng những cái kia tại thời gian chiến tranh đầu nhập mình cùng về sau bị bắt làm tù binh một đám lương sơn đầu lĩnh mang tới, đợi đến đợi vài phút về sau, những này đầu lĩnh đều là bị tướng sĩ cho dẫn tới Tần Ngao Thiên tới trước mặt, Tần Ngao Thiên nhắc mắt nhìn đi, đồng thời ra hiệu mỗi người bọn họ tướng tính mạng của mình báo tới.

Những người này theo thứ tự là tại Lương Sơn lớn trại lúc liền đầu nhập Tần Ngao Thiên 'Thông Tỉ Viên' Hầu Kiệt, tại thời gian chiến tranh bị Âu Bằng Đặng Phi hai người xúi giục ngày xưa đồng bạn 'Cửu Vĩ Quy' Đào Tông Vượng, 'Thần Toán Tử' Trương Kính, 'Thiết Diện Không' Bùi Tuyên, 'Ngọc Phiến Can' Mạnh Khang bốn người. Còn có chính là quyền gia Lô Tuấn Nghĩa đánh bại, đồng thời bị Dương Hùng Thạch Tú hai người thuyết phục tới 'Mắt xanh hổ' Lý Văn cùng 'Thạch Tướng quân' Thạch Dũng hai người.

Còn sót lại thì chính là tại chiến hậu bị bắt tới 'Một Giã Lan' Mộc Hoàng, 'Thái Viên Tử' Trương Thanh, 'Mẫu Dạ Xoa' Tôn nhị nương ba người, đồng thời còn có gia tại công bên trên Lương Sơn trước đó liền bị Thời Thiên bắt cầm 'Đòi mạng phán quan' Lý Lập.

Tần Ngao Thiên nhìn lên trước mặt mấy người kia, thì là ở trong lòng nghĩ đến "Cái này Lương Sơn phía trên không phải sẽ có rất nhiều người sao, làm sao cũng chỉ còn lại có như thế mấy cái" lại thật tình không biết, mình cũng sớm đã tướng gia Lương Sơn một trăm đơn bát tướng cho thu đi hơn phân nửa, Lương Sơn thừa tích trữ những này nguyên vị đầu lĩnh liền đã không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 250 : Lương Sơn Hảo Hán Không Phải Hảo Hán

Bởi vì tại những người này đại bộ phận đều là đã nguyện ý đến mình dưới trướng hiệu lực, thế là Tần Ngao Thiên chính là phong gia đã đầu nhập cùng mình Lý Văn cùng Thạch Dũng hai người làm phó tướng, mà gia Trương Kính cùng Bùi Tuyên thì là do ở riêng phần mình năng lực mà bị Tần Ngao Thiên an bài đến Trác Châu đi làm cái tiên sinh kế toán cùng tuần sát quân kỷ đốc tra.

Mặc dù lần nữa nhìn thấy Trương Kính cùng Bùi Tuyên hai cái này lừa gạt mình lừa đảo sau Lô Tuấn Nghĩa trong lòng tái khởi phẫn nộ, nhưng Tần Ngao Thiên trước đó cũng hướng nói qua, hai người bọn họ cũng chẳng qua là bị Tống Giang bức bách mới có thể như vậy, hết thảy đều không là bản ý. Mà lại hai người này cũng đều cùng Tần Ngao Thiên dưới trướng tướng lĩnh có cũ, hơn nữa còn đều bị Tần Ngao Thiên ủy thác trách nhiệm, cho nên Lô Tuấn Nghĩa liền đành phải bỏ qua, không còn so đo hai người lúc trước như vậy gây nên.

Mà về sau gia Đào Tông Vượng thì bởi vì đối kiến trúc phương diện có chỗ thiên phú, mà bị Tần Ngao Thiên phái đi Trác Châu chuyên môn phụ trách vì thành trì kiến thiết khu xuất lực. Gia Mạnh Khang thì là bởi vì thiện sẽ tạo thuyền, bị Tần Ngao Thiên an bài vào gia Diệp Xuân dưới trướng làm việc, tiếp tục phụ trách tạo thuyền một chuyện. Hầu Kiệt bản sự là không quá mức bản lĩnh, nhưng nề tình là cái thứ nhất chủ động đầu hàng người, hơn nữa còn tướng tồn tại Lương Sơn phía trên đông đảo tiền tài hiến tặng cho Tần Ngao Thiên, thế là Tần Ngao Thiên liền bổ nhiệm làm một văn quan, chuyên môn quản lý may vá sự tình.

Về phần còn lại kia Mục Hoàng bốn người, Tàn Ngao Thiên lại là chưa hề nói nên xử lý như thế nào, ngược lại là đem ánh mắt hướng kia Thạch Tú ném đi, hiển nhiên, hẳn muốn để biết rõ Lương Sơn đám người Thạch Tú đến nói với mình trước mắt bốn người này tập tính đến cùng như thế nào. Mà cái này cũng đại biểu cho bốn người bọn họ vận mệnh.

Thạch Tú được mệnh lệnh chính là hướng Tàn Ngao Thiên báo cáo "Ca ca, bốn người này đều là lạm sát hạng người, cái này Mục Hoàng ngày xưa tại kia bóc dương lĩnh bên trên thời điểm chính là cái cùng hung cực ác hạng người. Từng nhiều lần trận thế ức hiếp trên trần bách tính, nhất là huynh đệ Mục Xuân, khi nam phách nữ, rất là ghê tởm" kia Mục Hoàng trước đó gặp kia rất nhiều lương sơn đầu lĩnh đều bị Tàn Ngao Thiên chuyện cũ sẽ bỏ qua còn phong quan, liền cho rằng bằng vào thực lực của mình, khẳng định cũng sẽ đến cái thuộc cấp chi vị, nhưng chưa từng nghĩ, Thạch Tú những lời này, lại là tướng mình cho đây hướng kia vực sâu.

Về sau Mục Hoàng chính là nổi giận nói ". Thạch Tú, ngươi cái này nuôi không quen Bạch Nhãn Lang, không nghĩ tới ngươi vậy mà lại như vậy đối ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!" Còn không đợi kia Mục Hoàng tướng hậu viện càng làm ác hơn độc nguyên rửa máng ra, Tàn Ngao Thiên chính là không kiên nhẫn khua tay nói "Như thế đại gian đại ác hạng người, nhanh kéo ra ngoài chém "

Được Tàn Ngao Thiên tướng lệnh, tự nhiên liền có Lang vệ ứng thanh mà lên, tướng kia Mục Hoàng cho mang xuống, về sau chính là nghe được một tiếng hét thảm qua đi, đám người chỉ cảm thấy không có Mục Hoàng kia chói tai ác độc lời nói, toàn bộ thế giới đều yên lặng rất nhiều. Về sau Tàn Ngao Thiên chính là ra hiệu Thạch Tú tiếp tục hướng xuống nói, chỉ bất quá lúc này kia còn sót lại ba người nhưng đều là sợ mất mật.

Quả nhiên, Thạch Tú tiếp xuống chính là nói "Cái này còn sót lại ba người cũng toàn không phải vật gì tốt, đều là mớ tại trên đường lấy cướp giết quá khứ thương nhân mà sinh. Bất quá so sánh dưới kia Tôn nhị nương vợ chồng ngược lại còn tốt, còn có cái gì ba không giết kia mũ miện chi từ, mà kia Lý Lập thì là không hỏi xanh đỏ đen trắng, lạm sát một mạch, không biết có bao nhiêu đầu vô tội sinh mệnh hủy ở trong tay."

Nghe Thạch Tú nói lên kia Lý Lập đến, Thời Thiên thì cũng là nhảy ra ngoài nói "Tướng quân, kia Lý Lập trước đó còn muốn tại Đông Xương Phủ trong giếng đầu độc, nếu để cho được như ý lời nói, kia muốn bị độc chết cũng không chỉ chúng ta cái này hai vạn tướng sĩ a, chỉ sợ đến lúc đó toàn bộ Đông Xương Phủ dân chúng cũng đều sẽ bị kỳ độc hại. Loại người này, giữ lại không được a "

Kỳ thật tại cương trao đến cái này Lý Lập thời điểm, Tàn Ngao Thiên liền từ không nghĩ tới muốn chừa cho hắn con đường sống, chỉ là sự vụ của mình phong phú, mới đem tính mệnh lưu đến lúc này mà thôi . Bất quá, cũng liền chỉ là lưu đến bây giờ mà thôi, thế là Tàn Ngao Thiên chính là nói với Thời Thiên "Thời Thiên huynh đệ nói rất đúng, hướng hắn loại này gian trá tiểu nhân, tự nhiên là không thể lại sống chui nhui ở thế gian, Thời Thiên, liền từ ngươi đi kết liễu hắn a "

"Được rồi" nghe được Tàn Ngao Thiên lời nói về sau, Thời Thiên chính là nhếch miệng cười một tiếng, chậm rãi đi tới kia Lý Lập trước mặt, về sau chính là đột nhiên móc ra chủy thủ đâm xuyên vị trí trái tim, mắt thấy là không sống nổi. Thời Thiên gặp Lý Lập đã đều chết hết, lúc này mới quay người về tới trận trong doanh trại, đến tận đây cũng coi là vì chính mình ngày đó bởi vì rơi xuống nước mà chịu kia phiền khổ cho báo thù.

Sau đó chính là còn lại cái này cùng Lý Lập cùng là mở hắc điểm Trương Thanh Tôn nhị nương vợ chồng, Tàn Ngao Thiên vốn định cùng đối đãi Tôn Lập như vậy tướng hai cái này ác ma giết người cho kết quả tính mệnh, nhưng nghe được kia Thạch Tú nói cái gì 'Ba không giết' lại là lên hào hứng, thế là hắn liền hỏi hướng tám kia thanh nói ". Ngươi cái này 'Thái Viên Tử' ngược lại là cùng ta đi lên nói chuyện, là thế nào cái 'Ba không giết' a "

Trương Thanh gặp Tàn Ngao Thiên lại muốn nghe mình chỗ quyết định kia 'Ba không giết' quy củ, trong lòng chính là tối cảm giác có môn. Tại chính là hướng Tàn Ngao Thiên báo nói ". Hồi tướng quân, vợ chồng chúng ta hai người sở định cái này ba không giết, thì là hòa thượng không giết, kỹ nữ con hát không giết, còn có chính là tội phạm không giết" Tàn Ngao Thiên nghe xong như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, nhưng cũng không nói lời nào.

Trương Thanh cùng Tôn nhị nương gặp Tàn Ngao Thiên gật đầu, chính là tối cảm giác mình có lẽ còn có hi vọng sống sót, thế là trong lòng cũng là cảm thấy mình lúc trước thật sự là quá sáng suốt, đúng là định ra cái này 'Ba không giết' quy củ tới. Trên giang hồ đông đảo hảo hán, cái nào nghe ta cái quy củ này sau không ngờ bên trên một câu anh minh, tin tưởng vị tướng quân này cũng chắc chắn khâm phục anh hùng của mình sự tích mà thả mình hai vợ chồng một con đường sống đi.

Nhưng Tàn Ngao Thiên tiếp xuống lời nói lại là để Trương Thanh dự định tất cả đều là rơi vào khoảng không. Chỉ nghe Tàn Ngao Thiên trước mặt khác còn mặt mỉm cười, về sau chính là bỗng nhiên giận dữ nói "Tốt một cái ba không giết, quả nhiên là muốn làm còn lập đến thờ. Ngươi nếu thật là cái nhân vật anh hùng, kia vì sao cái này ba không giết bên trong không có bình dân bách tính."

Tàn Ngao Thiên lời này vừa nói ra, mọi người tại đây đều là chợt thấy sáng sủa, đúng a, như Trương Thanh thật là một cái có tình có nghĩa hạng người, kia tất nhiên sẽ không làm khó bách tính, mà đem bọn hắn thiết lập tại cái này ba không giết bên trong a. Bởi vậy liền có thể gặp, Trương Thanh Tôn nhị nương vợ chồng vẫn là lấy cướp giết quá khứ số khổ bách tính sống qua, ngoài miệng vẫn còn giảng miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, như loại này người thì ghê tởm nhất.

Tàn Ngao Thiên một trận lời nói sau khi nói xong chính là lập tức quát "Người tới, mau tới tướng hai cái này xem mạng người như cỏ rác lạm sát kẻ vô tội hạng người giết cho ta" Tàn Ngao Thiên vừa dứt lời, liền tự nhiên có bốn tên Lang vệ đi lên phía trước tướng tám kia thanh Tôn nhị nương vợ chồng cho mạng xuống ngay tại chỗ chém giết. Theo hai tiếng kêu thảm thiết vang lên, Lương Sơn tặc nhân thì là tất cả đều bị xử lý hoàn tất, trong đó đầu lĩnh Tổng Giang mang theo ba cái tâm phúc đào tẩu, trên núi rất có trung nghĩa hạng người đều bị Tàn Ngao Thiên thu được dưới tướng, mà những cái này tự tiện giết hạng người, thì đều là bị Tàn Ngao Thiên chém giết.

Cuối cùng, Tàn Ngao Thiên thì là cười nói một câu "Liền các ngươi bức này mặt hàng cũng dám tự xưng Lương Sơn hảo hán, còn dám nói bừa thay trời hành đạo, quả nhiên là buồn cười đến cực điểm. Theo ta thấy, các ngươi mới đều là tai họa, xưng là Lương Sơn cường đạo cũng đều thỏa." Đương nhiên, Tàn Ngao Thiên lần này nói chỉ nói là cho kia đào thoát Tổng Giang cùng bị xử tử mấy người này nghe, bởi vì còn lại đầu lĩnh hiện tại cũng đã thoát khỏi Lương Sơn danh hiệu, trở thành Tàn Ngao Thiên dưới tướng tướng lĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251 : Thu Binh Về Thành Báo Công

Lúc này tại vô biên trên sông, có một chiếc thuyền nhỏ chở bốn người trong đó trôi. Mà trên thuyền này có một người là dễ thấy nhất, bởi vì người kia lỗ tai lại là chỉ có một con, không sai, người này chính là kia tử Lương Sơn Bạc đào thoát mà ra Tống Giang, mà tại trên chiếc thuyền này còn lại ba người thì theo thứ tự là Đồng Bình, Lý Quỷ cùng Trương Thuận.

Tại trên sông chẳng có mục đích trôi hồi lâu sau, Lý Quỷ thì là hỏi "Ca ca, chúng ta tiếp xuống đến cùng là muốn đi đâu a. Ta Thiết Ngưu bụng đã đói chịu không được" nghe được Lý Quỷ tra hỏi, kia đi thuyền Trương Thuận cùng Đồng Bình cũng đều đồng loạt hướng Tống Giang ném khát vọng ánh mắt. Nhưng Tống Giang lại cũng không biết mình muốn đi hướng nơi nào.

"Thiên hạ mặc dù lớn, nhưng lại không ta Tống Giang đất dung thân a" nghe được Tống Giang cam chịu, kia Đồng Bình thì là mở lời an ủi nói ". Ca ca ngươi không thể nói như vậy, mặc dù bây giờ chúng ta bốn người là bị triều đình truy nã người, nhưng hôm nay thiên hạ này không có gì ngoài Lương Sơn bên ngoài nhưng vẫn là có mặt khác tam đại cường đạo phân biệt công thành đoạt đất cùng triều đình tương đối, lấy ca ca đầu não lại thêm huynh đệ chúng ta ba người võ nghệ, chắc hẳn vô luận là ném đến đâu chỗ đều sẽ lẫn vào phong sinh thủy khởi, chính là tái hiện Lương Sơn huy hoàng cũng là có thể có thể "

Nghe được Đồng Bình lời nói, Tống Giang cũng là nhắc lên hào hứng tới hỏi "A, kia đồng Bình huynh đệ ngươi mau nói chúng ta còn có cái nào ba khu có thể đi?" Từ khi Lương Sơn bị Tần Ngao Thiên tiêu diệt, Tống Giang liền không lại quản Đồng Bình gọi muội phu, nguyên nhân rất đơn giản, đó chính là kia Trình Uyển Nhi bây giờ còn không biết sống hay chết, nếu là Tống Giang lại lấy muội phu tương xứng lời nói, đây không phải là kích thích Đồng Bình nha, thế là Tống Giang chính là lấy huynh đệ cùng Đồng Bình xưng hô.

Đồng Bình tự nhiên cũng sẽ không nghĩ tới những cái kia, hẳn chẳng qua là cảm thấy huynh đệ so kia muội phu nghe thuận miệng rất nhiều, thế là liền không có lại nghĩ kia cái khác. Về sau Đồng Bình chính là nói với Tống Giang "Kỳ thật tại thiên hạ hôm nay, có tứ đại cường đạo, là kia Huy Tông Hoàng đế cùng triều đình đại họa trong đầu, mà chúng ta bến nước Lương Sơn chính là cái này tứ đại cường đạo một trong số đó "

Nghe được Đồng Bình êm tai nói, Tống Giang cũng là rất kiên nhẫn tiếp tục nghe giảng giải không có mở miệng đánh gãy. Mà nghe Đồng Bình nói lên việc này đến, trên thuyền kia Lý Quỷ cùng Trương Thuận hai người cũng là tụ tới. Liền nghe Đồng Bình tiếp tục nói "Mà còn lại kia tam đại cường đạo thì theo thứ tự là kinh tây Diên Hồ, sông Hoài tây Vương Khánh cùng Giang Nam Phương Tịch, trong đó thuộc về Phương Tịch thực lực mạnh nhất, tại phương nam còn thành lập Minh giáo đến mê hoặc nhân tâm, có không ít dân chúng tín đồ "

Nghe Đồng Bình sau khi nói xong Tống Giang thì là nói "Kia Phương Tịch dù cho thực lực cường đại nhất, nhưng lại cách chúng ta quá mức xa xôi, không phải tốt nhất chỗ. Vương Khánh chỗ sông Hoài tây cũng là không gần, tự nhiên cũng phải bỏ qua. " "Vậy theo ca ca có ý tứ là muốn đi?" Tống Giang gật đầu khẳng định nói "Không tệ, vậy chúng ta cũng chỉ phải đi tìm nơi nương tựa kia kinh tây đường Diên Hồ. "

Về sau Tống Giang một nhóm bốn người có mục tiêu tự nhiên là động lực đại tăng, ngay cả kia Lý Quỷ cũng là không cảm thấy đói bụng. Thế là bốn người chính là tìm cái địa phương ngừng thuyền cập bờ, một đường hướng kia Diên Hồ tìm nơi nương tựa mà đi.

Lại nói kia Tần Ngao Thiên tại thành công tiêu diệt Lương Sơn về sau, thì là dựa theo quy củ cũ, tự mình tướng kia tử Lương Sơn xử sở đến tiền tài cho một phân thành hai, đồng thời đem bên trong đầu to giao cho Văn Hoán Chương đồng thời phó thác cùng Hồ Diên Chúc cùng một chỗ hộ tống về Biện Lương thành đi nộp lên Huy Tông. Mà Tần Ngao Thiên thì là tại Hồ Diên Chúc một nhóm sau khi đi cùng từ các nơi điều tới tướng sĩ thống khoái lớn uống một phen về sau chính là mệnh tán đi.

Tại tiệc rượu trong lúc đó, kia Đông Xương Phủ Trương Thanh dưới tướng hai viên phó tướng 'Khoản chi tiêu hồ' Cung vương cùng 'Trúng tên hồ' đình có cháu hai người thì là cùng Tần Ngao Thiên dưới tướng đoàn kia bài tay hai đầu lĩnh "Bát Tí Na Trá" hạng mạo xưng "Phi Thiên Đại Thánh" Lý Côn hai người giao cái hảo huynh đệ. Bởi vì, chỉ là bởi vì bốn người này đồng đều là có một tay bay đồ ném cấm tốt bản lĩnh, bốn người này dùng võ kết bạn cũng tự nhiên thành một phen đẹp lời nói.

Nhìn thấy kia Cung vương cùng đình có cháu hai người phi tiên thủ đoạn, Tần Ngao Thiên thì không khỏi ở trong lòng thầm nghĩ "Nếu là một ngày kia có thể đem hai người này cho thu nạp qua tới, bọn hắn chắc chắn cùng hạng mạo xưng Lý Côn tổ hai người thành một chi càng cường đại hơn đoàn bài phần tay đội" bởi vì tại cái này liên tiếp trải qua đại chiến phía dưới cũng là khiến cho kia để Tần Ngao Thiên có chút thích đoàn bài phần tay đội mười không còn một, còn thừa không có mấy.

Cho nên Tần Ngao Thiên mới có thể tướng chú ý đánh tới kia hai cái phó tướng trên thân, bất quá cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi. Huống hồ nếu quả thật có cơ hội, kia thân là hai người nhân vật chính Trương Thanh chẳng phải là so hai người này càng có lực hấp dẫn? Dù sao Trương Thanh cái kia một tay phi thạch thủ đoạn thế nhưng là Tần Ngao Thiên hâm mộ lại không học được.

Mà lại Trương Thanh ở đây trong chiến đấu hai thạch đánh xuống Tổng Giang tại trái sự tích cũng là rộng vì quân sĩ lưu truyền, hiện tại cũng là kiểm ra to lớn thanh danh đến, muốn hướng để ném đến mình dưới trướng kia là tuyệt đối không thể nào, cho nên việc này Tàn Ngao Thiên cũng chỉ có thể ngẫm lại thôi. Mà lại theo Tàn Ngao Thiên cái này tiêu diệt Lương Sơn một trận chiến này, kia thủy hỏa nhị tướng Đan Đình Khuê cùng Ngụy Định Quốc cũng đều là bằng vào thực lực mình ra một thanh nhũ danh, đoán chừng đang trở lại mình châu huyện về sau cũng chắc chắn bị trên đó quan hảo ngôn đối đãi.

Chỉ là đáng tiếc kia đại tài Văn Hoán Chương, mình không có thể đem lưu lại cũng thực sự là một loại tiếc nuối. Bất quá Tàn Ngao Thiên cũng là ở trong lòng nghĩ thông suốt, để Văn Hoán Chương cùng Hồ Diên Chúc đi vào kinh báo công tự nhiên sẽ làm hai người này địa vị nước lên thì thuyền lên, Hồ Diên Chúc sẽ mượn cơ hội lại hưng Hồ Diên gia uy vọng đến, mà bất thể ra Văn Hoán Chương cũng lại bởi vậy mà vào Huy Tông mất, lấy uyên bác học thức, chắc chắn bị Huy Tông ủy thác trách nhiệm.

Cứ như vậy đối Văn Hoán Chương tới nói cũng chưa chắc không phải một trận kỳ ngộ, hẳn Tàn Ngao Thiên từ là không thể trở ngại đạo đường. Nghĩ như thế chuyện này cũng là không hoàn toàn là chuyện xấu, chỉ ít mình là đã ngoại trừ cái này tứ đại cường đạo trong đó một khâu, đồng thời còn thu được không ít lương tướng, cùng Diệp Xuân loại kia kỹ nghệ phi phạm chi tài, cũng là thu hoạch tràn đầy.

Đội đến cùng kia các châu nhân mã lần lượt cáo biệt về sau, Tàn Ngao Thiên cũng là mang theo còn sót lại không đủ hai trăm Lang vệ cùng hơn một trăm đoàn bài tay một nhóm cùng từ Tế Châu điều tới không có có tổn thất bao nhiêu bảy ngàn binh mã quay trở về Tế Châu thành. Đồng thời tại trở lại Tế Châu thành về sau, Tàn Ngao Thiên liền đem từ Lương Sơn lớn trong trại thu hoạch tiền tài lấy ra rất nhiều phân cho nơi này chiến hi sinh các tướng sĩ thân nhân.

Phong phú vật chất khiến những cái kia đã mất đi thân nhân dân chúng những ngày tiếp theo không đến mức như vậy khốn khổ không chịu nổi. Cũng chính bởi vì Tàn Ngao Thiên loại hành vi này, mới có thể khiến cho có thể chiêu mộ đến càng nhiều sĩ tốt, đồng thời có thể huấn luyện khiến cho không sợ chết vì chính mình bán mạng đi bảo hộ càng nhiều bách tính, đây cũng là Tàn Ngao Thiên tông quân tham chính dự tính ban đầu.

Ngay tại Tàn Ngao Thiên tại Tế Châu trong thành hưởng thụ lấy khó được thanh nhàn thời gian thời điểm, kia Văn Hoán Chương cùng Hồ Diên Chúc cũng là mang theo phong phú chiến lợi phẩm cùng lấy tặc thành công khai hoàn tin tức quay trở về thành Biện Kinh. Trong thành Huy Tông cùng một đám vương công đại thần sau khi biết được tin tức này không khỏi sợ hãi than Tàn Ngao Thiên cường đại.

Huy Tông thấy được những cái kia bị Tàn Ngao Thiên đưa tới trắng bóng bạc sau thì là vui vẻ ra mặt Nhạc đạo "Ha ha, Trẫm quả nhiên không có nhìn lầm người, Tàn tướng quân thật là chấn hưng ta Đại Tống lương tướng a" mà kia thân ở khuê phòng bên trong hai vị đế cơ Triệu Phúc Kim cùng Triệu Kim La cũng là hưng phấn hai mắt phát sáng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252 : Phong Quan Không Nhận Vì Mọi Người

Văn Hoán Chương cùng Hồ Diên Chúc cùng một chỗ, tướng đi theo Tàn Ngao Thiên về sau tiến đánh Lương Sơn hết thấy công việc đều là chi tiết báo lên triều đình. Bởi vì nơi này lúc đầu cũng không có cái gì tốt giấu diếm, chỉ ít Tàn Ngao Thiên đang tấn công Lương Sơn một chuyện bên trên không để cho những cái kia triều đình gian thần bắt đến bất kỳ tay cầm, về phần những cái kia bị Tàn Ngao Thiên nhận lấy Lương Sơn tiểu đầu lĩnh, cũng đương nhiên sẽ không bị bọn hắn nhìn ở trong mắt, cũng sẽ không có công kích Tàn Ngao Thiên nguyên nhân.

Huy Tông Hoàng đế nghe Văn Hoán Chương hai người lời nói về sau, phương mới hiểu, nguyên lai tại mình trị hạ lại vẫn ẩn giấu đi như vậy người mới phân tán ở các nơi mà quan là. Nếu không phải lần này Tàn Ngao Thiên đem bọn hắn triệu tập lại, thậm chí Huy Tông đều là sẽ không biết được những người này năng lực, nhất là kia phi thạch đánh cho tàn phế Tổng Giang Trương Thanh càng làm cho Huy Tông yêu thích vô cùng.

Về sau Huy Tông liền muốn lại cho Tàn Ngao Thiên tăng lên quan giai, mà lúc này Cao Cầu kia một đám gian thần tự nhiên là muốn mở miệng ngăn cản. Bất quá đây hết thấy cũng đều là bị Tàn Ngao Thiên tính tại trong đó, cho nên tại Văn Hoán Chương trước khi chuẩn bị đi Tàn Ngao Thiên liền đã cùng Văn Hoán Chương nói qua, nếu là Huy Tông nghĩ muốn thưởng mình liền lấy thiên hạ cường đạo còn chưa hoàn toàn thanh trừ làm lý do, cự không tiếp thụ Huy Tông phong quan, đồng thời đề khuyên can Huy Tông muốn ban cho mình ban thưởng tất cả đều thưởng cho tham gia trận chiến này chúng tướng sĩ đi.

Quả nhiên, ngay tại kia Cao Cầu một nhóm vừa muốn mở miệng ngăn cản thời điểm, Văn Hoán Chương liền đem Tàn ngao ý của trời uyển chuyển cho biểu đạt ra nói ". Bệ hạ, Văn Huy tướng quân hẳn tại lão hủ trước khi đến từng nói qua, hắn tiêu diệt Lương Sơn chính là chỗ chức trách, bệ hạ không cần ban cho hắn bất luận cái gì ban thưởng. Nếu như bệ hạ thật muốn thưởng, vậy liền tướng cái này phong thưởng ban cho những cái kia tham dự tham dự trận chiến này các vị tướng sĩ a "

Huy Tông sợ nghe Văn Hoán Chương nói như vậy sau cũng là sửng sốt, liền ngay cả kia Thái Kinh, Cao Cầu một đám còn có đối Tàn Ngao Thiên hết sức coi trọng Túc Nguyên Cảnh cũng đều là sửng sốt, không nghĩ tới Tàn Ngao Thiên lại sẽ có như vậy phản phó. Tại sửng sốt chỉ chốc lát về sau, Huy

Tông chính là cười to nói "Ha ha, xem ra Tần tướng quân nhưng thật đúng là một vị lòng dạ rộng lớn người a, tốt, đã Tần tướng quân hướng muốn đem tự thân vinh dự ban thưởng cho chúng tướng, kia Trầm Ôn thỏa sẽ không làm thất vọng."

Về sau Huy Tông chính là mở miệng nói "Lần này theo Văn Huy tướng quân Tần Ngao Thiên tham dự lần này chinh phạt Lương Sơn một đám tướng quân Trầm đều sẽ dành cho phong thưởng, hiện phong thưởng như sau, quân sư Văn Hoán Chương phụ tá Văn Huy tướng quân có công, hiện phong làm thiếu tướng làm giám, đứng hàng tòng tứ phẩm. Hồ Diên Chúc lãnh binh có công, hiện phong làm chính tứ phẩm quan viên, vì trước điện phó Đô chỉ huy sứ "

Văn Hoán Chương cùng Hồ Diên Chúc nghe được bệ hạ phong thưởng sau đều là khom người bái nói ". Tạ bệ hạ long ân" phong xong trước mắt hai người kia về sau, Huy Tông lại là cao giọng nói "Đồng Xương Phủ binh mã đô giám Trương Thanh cùng lãng Châu Đoàn Luyện sứ Đan Đình Khuê Ngụy Định Quốc phá địch có công, hiện phong Trương Thanh vì Đồng Xương Phủ mã quân Đô chỉ huy sứ, Đan Đình Khuê Ngụy Định Quốc vì Lãng châu binh mã đô giám."

Bởi vì ba người này đều cũng không ở nơi này, tại chính là lại Hồ Diên Chúc cùng Văn Hoán Chương liền thay ba người hướng Huy Tông quỳ lạy tạ ơn. Về sau Huy Tông liền còn nói thêm "Trẫm dạng này phong thưởng, chắc hẳn trẫm Tuyên Uy phò mã hẳn là hài lòng đi, truyền lệnh xuống, nhìn Tuyên Uy phò mã có thể không ngừng cố gắng, lại phá cường đạo, vì nước kiến công."

Theo Huy Tông ngữ cuối cùng, cả triều văn võ cung dưới khuôn mặt, cái này tảo triều rốt cục tán đi. Mặc dù Tần Ngao Thiên cũng không có đạt được phong thưởng, bất quá hết thấy cũng đều đang hướng phía Tần Ngao Thiên mong muốn phương hướng phát triển. Hồ Diên Chúc vị này danh tướng về sau cùng Văn Hoán Chương loại kia đại tài cũng rốt cục bị Huy Tông chú ý tới hơn nữa còn lưu tại bên người ủy thác trách nhiệm, đồng thời Trương Thanh mấy người cũng cũng có phong thưởng, đây là Tần Ngao Thiên rất được hoan nghênh.

Theo tảo triều kết thúc, Huy Tông vào hôm nay tại trên triều đình rất nhiều phong thưởng cùng Tần Ngao Thiên hành vi cũng bị đám người truyền tào ra ngoài. Đương Huy Tông đồng ý phong thưởng phân phát đến Trương Thanh đám người trong tay về sau, bọn hắn cảm tạ nhiều nhất lại không phải Huy Tông, mà là Tần Ngao Thiên. Bởi vì bọn hắn biết, nếu không phải Tần Ngao Thiên như vậy lời nói cùng cự tuyệt phong thưởng, mình là quyết định sẽ không bị kia Huy Tông chỗ ban thưởng cái một chút điểm.

Thế là tại cái này kinh đông đường bên trong chính là có một loại hiện tượng kỳ quái, đó chính là kia các châu tướng lĩnh trong lòng đối với Tần Ngao Thiên ân đức đều là lớn hơn cả Huy Tông. Mặc dù bây giờ Tần Ngao Thiên vẫn là nhân thân, điểm ấy tiểu tâm tư nhìn cũng không lo ngại, chỉ khi nào nếu là ngày sau Tần Ngao Thiên có mưu phản chi tâm, vậy cái này liền nguy hiểm. Nói không chừng đến lúc đó cái này kinh đông đường các vị tướng lĩnh đều sẽ trong nháy mắt bái đến Tần Ngao Thiên dưới trướng cũng nói không chính xác, cho nên đây chỉ là sớm chôn trong lòng bọn họ một cái hạt giống.

Mà liền tại Huy Tông các loại phong thưởng bị tán phát ra thời điểm, Tần Ngao Thiên lại là đã thân ở Tế Châu hưởng thụ lấy khó được một đoạn hưu nhàn thời gian. Trong lúc đó hẳn lại phái Yên Thanh tiến về Đại Danh phủ tướng tại nơi đó đã hiệu lực với mình Thái Phúc Thái Khánh hai người cùng kia trong đại lao chỗ giam giữ Sài Tiến Đái Tông hai người mang trở về.

Bây giờ Lương Sơn đã bị tiêu diệt, Tống Giang cũng đã lần trốn. Tần Ngao Thiên lần nữa hướng Sài Tiến cùng Đái Tông nhắc lên chiêu kia hàng sự tình lúc, hai người này đều cũng không có quá mức kịch liệt phản kháng chính là hiệu trung chính mình. Khả năng tại mình tiến về tiến đánh Lương Sơn đoạn này thời gian bên trong hai người cũng đã nghĩ thông suốt ở giữa lợi hại, mà lại hiện tại Tần Ngao Thiên dưới trướng còn có nhiều như vậy nguyên lương sơn đầu lĩnh, hai bọn họ lại gia nhập tự nhiên cũng ít đi một chút tội ác cảm giác.

Mà tại thu được Sài Tiến cùng Đái Tông hai người kia mới về sau, Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng là vui vẻ không thôi. Nguyên nhân rất đơn giản, cái này Sài Tiến cùng Đái Tông hai người mặc dù võ nghệ cũng không cao siêu, nhưng giá trị của bọn hắn lại là không thua tại bất kỳ một cái nào võ tướng. Trong đó cái này Sài Tiến có phú giáp thiên hạ tài phú, đủ để cho mình có thể không cần lo ngại vì thuế ruộng sự tình mà phát sầu.

Đái Tông liền càng không cần phải nói, không ai có thể so với hắn báo tin năng lực mạnh hơn, tại thời gian chiến tranh hẳn có thể càng nhanh đem chiến báo truyền lại đến các nơi, từ đó có thể làm tướng lĩnh hợp thời làm ra ưu chất nhất cảm thấy, tác dụng không thể bảo là không lớn.

Mà tại Sài Tiến cùng Đái Tông hai người rời đi Tần Ngao Thiên gian phòng về sau, kia vừa bị Tần Ngao Thiên phong làm thượng tướng Tôn Lập chính là đi vào phòng đến, nói có chuyện quan trọng bẩm báo. Tần Ngao Thiên còn tưởng rằng là chuyện quan trọng gì, đang nghe Tôn Lập nói sau mới biết được, nguyên lai Tôn Lập nói là cái kia lúc đầu hai cái hảo hữu Trâu Uyên Trâu Nhuận từng tại Đãng Châu làm qua tiểu sơn tặc, hơn nữa còn cùng nơi đó hải tặc đã từng quen biết.

Mà những hải tặc kia thì là có một tay buôn bán muối biển chuyện tốt nghiệp, hẳn lần này đến đây chính là có ý hướng Tần Ngao Thiên hiến kế. Muốn chờ lệnh tiến về Đãng Châu đi hết sức tiếp nhận kia muối biển một chuyện, nếu là thành, thì tự nhiên có thể vì Tần Ngao Thiên lại thêm cái trước tiền tiền nơi phát ra.

Không thể không nói, Tôn Lập đề nghị này đúng là rất mê người hơn nữa còn rất có chấp hành tất yếu. Bất quá Tần Ngao Thiên nhưng lại chưa vội và tỏ thái độ, mà là lạnh mặt nói "Chỉ sợ Tôn đề hạt người đưa ra đề nghị này cũng là muốn tiến về Đãng Châu đi vì huynh đệ Giải Trăn Giải Bảo hai người báo thù, thuận tiện giết kia long thái công a "

Tôn Lập nghe xong cũng không che giấu chút nào bái nói ". Tướng quân quả nhiên cơ trí, Tôn Lập cái này điểm tâm nghĩ cuối cùng vẫn là chạy không khỏi tướng quân pháp nhãn." Tần Ngao Thiên nghe xong thì là cười lạnh nói "Hừ, ít cho ta giả bộ ngờ ngẩn. Tôn Lập, người đứng là một cái rất có năng lực võ tướng, bất quá cũng chỉ thế thôi, như người loại này năng lực võ tướng tại ta Trác Châu còn có rất nhiều, cho nên mong rằng người không muốn ý vào mình có mấy phần bản sự liền can đảm tùy ý làm vậy."

Tôn Lập không nghĩ tới cái này vốn là thật là tốt một cái đề nghị, Tần Ngao Thiên nghe xong lại lại đột nhiên trở mặt, tại chính là hướng Tần Ngao Thiên quỳ lạy nói ". Tướng quân minh xét, mặt tướng đoạn không dám có tâm tư khác "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253 : Lý Tuấn Tôn Lập Cùng Xuất Chinh

Tôn Lập giờ phút này đối mặt với Tần Ngao Thiên trong lòng vạn phần khản trương, hẳn xác thực không biết vì sao hẳn chỉ là đơn giản hướng Tần Ngao Thiên đề một cái rất tốt đề nghị sau đối phương lại sẽ là như vậy phản ứng. Chỉ là Tôn Lập không biết, Tần Ngao Thiên giận là Tôn Lập cái này lấy quyền mưu tư diễn xuất, nói dễ nghe là muốn đi trước Đãng Châu vì chính mình làm việc, nhưng không vẫn là vì muốn giết kia lỏng thái công một nhà báo thù à.

Mặc dù mình trước đó tại chiêu hàng Tôn Lập một nhóm lúc đã từng nói một ngày kia sẽ mang thân trở lại Đãng Châu báo thù, nhưng kia là muốn Tần Ngao Thiên an bài, mà không phải nghĩ Tôn Lập dạng này tự tác chủ trương. Kỳ thật cái này vốn không phải một kiện đại sự, nhưng Tần Ngao Thiên lại là biết, nếu là tại Tôn Lập hẳn mới vừa vào quân lúc không gõ một phen lời nói, khó đảm bảo hẳn về sau không lại bởi vì cái này tự tác chủ trương mà phạm sai lầm ăn thiệt thòi, cho nên mới sẽ như vậy.

Tại trần ra uy áp tới dọa Tôn Lập sau khi, Tần Ngao Thiên lúc này mới tương tự thân uy áp thu hồi, thăm thía nói "Tôn Lập, ta biết ngươi bản ý cũng không quá mức xấu ý, bất quá ta lại là muốn cảnh cáo ngươi, về sau nghĩ sao nói vậy, không muốn ở trước mặt ta quanh co lòng vòng. Ta Tần Ngao Thiên trong mắt thế nhưng là dung không được hạt cát."

Tôn Lập nghe xong chính là bái đạo "Vâng, mặt tướng thụ giáo, ngày sau định sẽ không lại phạm. Nhất định sẽ nghĩ cái gì nói cái này, bất kỳ cái gì kế hoạch không dám đối tượng quân có nửa điểm giấu diếm" Tần Ngao Thiên nghe xong thì là khẽ gật đầu, về sau chính là vuốt cằm nói "Ừm, tốt, trước ngươi đề nghị kia xác thực rất tốt, vậy liền từ ngươi dẫn theo lĩnh Tôn Tân, Cổ đại tẩu, Giải Trân, Giải Bảo, Trâu Uyên, Trâu Nhuận sáu người lại thêm Lý Tuấn cùng Đồng Uy Đồng Mãnh ba người cùng nhau đi tới Đãng Châu."

Tôn Lập nghe xong chính là lĩnh mệnh hướng thứ nhất bái, mặc dù không hiểu vì sao Tần Ngao Thiên muốn đem kia Lý Tuấn ba người cũng cho gia nhập vào cái này Đãng Châu một nhóm, nhưng trải qua chuyện lúc trước về sau, hẳn hiện tại cũng là không còn dám hỏi nhiều cái gì, liền cáo lui mà xuống. Về sau, Tần Ngao Thiên liền đem Lý Tuấn ba người cho gọi vào thư phòng đến trò chuyện.

Phía trước đến thời điểm Lý Tuấn tự nhiên cũng là nghe được một chút phong thanh, đợi đến đi vào trong thư phòng lúc liền lập tức hỏi "Tướng quân, không biết tướng quân vì sao muốn phái Lý Tuấn cùng kia Tôn Lập cùng một chỗ tiến về Đãng Châu? Lý Tuấn không hiểu, hướng tướng quân có thể vì mặt tướng giải hoặc." Lý Tuấn một phen sau khi nói xong, Tần Ngao Thiên thì là cười nói.

"Lý Tuấn, kỳ thật ta rất thưởng thức ngươi, mà lại ta cũng tin tưởng, tương lai ngươi định sẽ còn có một phen làm. Kia Đãng Châu lân cận biển cả, tại kia trên biển còn là có rất nhiều hải tặc, ta để ngươi cùng Đồng Uy Đồng Mãnh trước hướng nơi này, từ là vì muốn rèn luyện các ngươi, đồng thời cũng là muốn rèn luyện ngươi một mình lĩnh quân năng lực."

Tần Ngao Thiên nói xong lời cuối cùng thì là ánh mắt ngưng tụ nói "Tương lai ta Tần Ngao Thiên dưới trướng rất nhiều thủy quân, cần từ Lý Tuấn ngươi đến thông lĩnh." Lý Tuấn không nghĩ tới Tần Ngao Thiên vậy mà đối với mình coi trọng như vậy, kẻ sĩ chết vì tri kỷ, Lý Tuấn tự nhiên là phải dùng cái này một thân bản lĩnh đến đưa tin tướng quân on tri ngộ.

Thế là Lý Tuấn nghe xong liền lập tức hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Mặt tướng Lý Tuấn, tự nhiên không phụ tướng quân hi vọng. Đa tạ Tướng quân đề bạt chi ân." Tần Ngao Thiên thấy Lý Tuấn kia kích động dáng vẻ chỉ là khẽ gật đầu, liền mệnh đi xuống trước chuẩn bị. Kỳ thật trước đó kia lời nói Tần Ngao Thiên cũng không có lừa gạt Lý Tuấn, bởi vì Tần Ngao Thiên từ sau thế mà đến, tự nhiên là biết được Lý Tuấn năng lực, mà lần này Đãng Châu chuyển đi, cũng tự nhiên là có muốn tới luyện Lý Tuấn ý tứ, bất quá còn có một chút, là vì phòng ngừa kia Tôn Lập một nhà độc đại.

Mặc dù Tôn Lập trải qua mình một phen gõ về sau sẽ so trước đó trung thực rất nhiều, nhưng nếu là để hẳn mang theo mình thế lực nhỏ trở lại Đãng Châu lần nữa cầm quyền, liền ngay cả Tần Ngao Thiên cũng không biết hẳn sẽ hay không làm ra chuyện xuất cách gì tới. Không có cách, ai bảo cái này Tôn Lập tại nguyên lai quý tộc trung tướng đồng môn của mình sư huynh Loan Đình Ngọc cho hồ chết nữa nha, giống loại tiểu nhân này mình tự nhiên là không thể không phòng. Để Lý Tuấn ba người tiến đến Đãng Châu cũng là muốn ngăn được thứ nhất hạ.

Đợi đến xử lý xong những chuyện này về sau, Tần Ngao Thiên thì là ổn định lại tâm thần lại suy nghĩ một chút hiện tại trên tay mình thế lực. Bây giờ Tần Ngao Thiên dưới trướng cũng là có hơn hai mươi viên thượng tướng, thuộc cấp, phó tướng chỉ chúng càng là có rất nhiều, theo dưới trướng nhân số tăng trưởng, Tần Ngao Thiên cũng là càng phát cảm giác mình không thể lại một người độc tài đại quyền, cũng là thời điểm muốn chọn ra mấy vị thống quân Đại tướng đến vì chính mình phân ưu.

Nghĩ đến đây, Tần Ngao Thiên trong lòng tự nhiên là đã có nhân tuyển, thế là liền tại ngày thứ hai, Tôn Lập Lý Tuấn một nhóm đã khởi hành tiến về Đãng Châu về sau. Suất lĩnh lấy dưới trướng các tướng lĩnh cùng kia còn sót lại Lang vệ cùng đoàn bài tay cùng một chỗ, từ biệt Trương Thúc Dạ, lần nữa quay trở về Trắc Châu đến thương thảo quân sự.

Thân ở Trác Châu tạm quân đại cục Quan Thắng biết được Tần Ngao Thiên trở về tin tức sau tất nhiên là kích động không thôi, thế là liền tự mình mang theo trong thành thượng tướng Lâm Xung, Bệch Tường bốn người còn có đông đảo thuộc cấp cùng nhau trở ra thành tới đón tiếp bọn hán Thiên ca về thành. Từ biệt mấy tháng lần nữa trở về Trác Châu, nhìn thấy ngày xưa các huynh đệ về sau, Tần Ngao Thiên tất nhiên là cao hứng không thôi.

Đội đến Tần Ngao Thiên một nhóm đi vào Quan Thắng đằng bên người thân thời điểm, Quan Thắng chính là mang theo chúng tướng hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Mặt tướng Quan Thắng, cung nghênh tướng quân về thành" "Cung nghênh tướng quân về thành!" Chúng tướng thanh âm vang vọng chân trời, tất nhiên là để Tần Ngao Thiên sau lưng mang Lô Tuấn Nghĩa một đám mới tướng lĩnh trong lòng chấn động.

Tần Ngao Thiên thì là cười lớn nói "Ha ha, tốt, Quan Thắng tướng quân, Tần mỗ ta lần này tiến đến Trung Nguyên bên trong trong đất mấy tháng lâu, cái này phương bắc phòng thủ thì là làm phiền Quan Thắng tướng quân phí tâm a" Quan Thắng nghe xong thì là bái nói ". Có thể là quân phân ưu, là Quan Thắng vinh hạnh, tướng quân không cần lo lắng."

Tần Ngao Thiên nghe được quan nể thắng sau cũng là ý cười đầy mặt nhẹ gật đầu, về sau chính là nói "Tốt, chúng ta cùng nhau vào thành đi thôi, thuận tiện ta cũng là đến cho chúng tướng giới thiệu một chút ta lần này tại kinh đông đường chỗ thu được mới tướng lĩnh." Về sau, Tần Ngao Thiên chính là cùng Quan Thắng cùng nhau mang theo đám người tiến vào Trác Châu thành.

Đi vào Trác Châu thành nội, Tần Ngao Thiên rõ ràng cảm thấy cái này Trác Châu trong thành biến hóa. Bởi vì cái này Trác Châu vốn là Yên Vân mười sáu châu một trong số đó, mà lại mình lại đem kia Kế Châu bách tính cho dẫn tới cái này Trác Châu trong thành sinh hoạt, tất nhiên là làm bản này liên phần hoa Trác Châu càng thêm phồn vinh. Mà những người dân này lại tại Quan Thắng chính trực quản lý ra đời sống an ổn rất, phóng tầm mắt nhìn tới, trong thành một mảnh vui vẻ phồn vinh cảnh tượng.

Cùng Tần Ngao Thiên đồng hành kia nguyên lai thân ở Đại Danh phủ Lư viên ngoại gặp tình hình này về sau cũng là cảm thấy cực kỳ ngoài ý, nghĩ không ra tại cái này nguyên là người Liêu quân hạt thành trì lại sẽ có nhiều như vậy bách tính, đều đủ để cùng kia đại danh so sánh. Bất quá nơi này bách tính lại là muốn so kia Đại Danh phủ bên trong bách tính sinh hoạt càng tự tại chút, xem ra quan lại chi độc lớn hơn phi a.

Lô Tuấn Nghĩa tự nhiên là biết vì sao nơi đây muốn so Đại Danh phủ bách tính sống được càng thêm nhanh sống, đó là bởi vì tại kia Đại Danh phủ bên trong mặc dù không có chiến loạn, nhưng lại là có đếm không hết tham quan ô lại tại thị cá bách tính. Cho nên dù cho kia Đại Danh phủ là trọng trấn, nhưng đơn tại bách tính trên sinh hoạt, lại là không bằng đất này chỗ chiến loạn Trác Châu thành.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 254 : Trở Về Trác Châu Sơ Lập Kế Hoạch

Đội đến cùng Quan Thắng một nhóm cùng nhau tới cái này Trác Châu trị chỗ điện soái phủ về sau, Tần Ngao Thiên thì là tướng lần này tiến đánh Lương Sơn chỗ thu lại một đám võ tướng giới thiệu cho đám người nhận biết. Nghe tới kia "Thương bồng thiên hạ đệ nhất" Lô Tuấn Nghĩa đại danh về sau, Quan Thắng bốn người tất nhiên là hai mắt tỏa sáng, nghĩ không ra Thiên ca chuyến này lại còn tướng bực này anh hùng cho chiêu đến dưới trướng, coi là thật là không tầm thường a.

Về sau kia Lâm Xung thì là đứng ra nói "Nói đến, Lư viên ngoại nhưng vẫn là cùng Lâm mỗ sư xuất đồng môn a, chỉ bất quá ta Lâm Xung lại có thiên tư ngu dốt, mặc dù so Lư viên ngoại nhập môn sớm một chút, nhưng lại vẫn là không có Lư viên ngoại mạnh." Lô Tuấn Nghĩa nghe xong thì là hướng Lâm Xung bái nói ". Lâm Xung sư huynh, người không cần thiết như vậy nâng lên Lô mỗ, lư mỗ chỉ là một giới viên ngoại mà thôi, lại há có thể cùng Đông Kinh tám mươi vạn cầm quân giáo đầu Lâm sư huynh so sánh."

Lâm Xung còn muốn nói nữa, Tần Ngao Thiên lại là cười lớn đánh gãy hai người lời nói ". Ha ha tốt, hai người các người cũng không cần lại tương hồ bái đến bái đi, đều là nhà mình huynh đệ, cũng không cần lại như vậy" Lỗ Trí Thâm nghe xong thì là cười to nói "Ha ha, Thiên ca nói đúng, đã hiện tại tất cả mọi người đã là người một nhà, kia cũng không cần lại tương hồ lấy lòng, chúng ta cùng một chỗ uống chén rượu lớn, ăn miếng thịt bự há không vui "

Tần Ngao Thiên nghe Lỗ Trí Thâm sau thì là cười mắng "Người rượu thịt hòa thượng, lời nói ngược lại là cùng những cái này vào rừng làm cướp sơn đại vương nhóm nói tới đồng dạng" "Ngạch, cái này" nghe được Tần Ngao Thiên về sau, điện trong soái phủ chúng tướng đều là cười ha ha không thôi, liền ngay cả những cái kia cùng Lỗ Trí Thâm không quen mới tới các tướng lĩnh cũng đều là buồn cười.

Sau khi cười xong, kia Ngô Dụng thì là mở miệng nói "Thiên ca, lần này người đại phá Lương Sơn cường đạo, tất nhiên là uy phong bất phàm, bất quá theo theo suy nghĩ nông cạn của tôi, nhưng cũng không hoàn toàn là chuyện may mắn" Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sánh đẳng tính tình nóng nảy người nghe Ngô Dụng sau thì là nổi giận nói ". Tiên sinh lời này là ý gì, chẳng lẽ lại ta Thiên ca lập được công lại ngược lại là không đúng?"

Tần Ngao Thiên tự nhiên biết Ngô Dụng thấy muốn so Lỗ Trí Thâm bốn người lâu dài, kỳ thật hẳn cũng là tại trong lòng có một chút cảm giác, cho nên mới sẽ trước mang theo dưới trướng chúng tướng sớm một bước trở về tới bên này quan tới. Về sau Tần Ngao Thiên thì là khoát tay ngừng lại Lỗ Trí Thâm hai người quát mắng, hướng Ngô Dụng nói "Tiên sinh muốn nói cái gì, còn xin một một đường tới, Tần mỗ rửa tai lắng nghe "

Ngô Dụng thấy Tần Ngao Thiên điệu bộ như vậy, cũng là tin tưởng chính Tần Ngao Thiên đồng thời cũng là chú ý tới điểm ấy, chẳng qua là nghĩ để cho mình tại các vị tướng lĩnh trước mặt ra cái uy phong mà thôi. Phần này tâm ý Ngô Dụng tất nhiên là dẫn tới, thế là liền hướng Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Bởi vì đem quân này đã là mọi người đều biết Văn Huy tướng quân, lập công vô số, tại tiêu diệt Lương Sơn về sau, tướng quân uy danh thì là lại một lần nữa bị tuyên dương ra ngoài."

Ngô Dụng nói tới chỗ này, kia Mi Sánh thì là nói "Kia là tự nhiên" Ngô Dụng chỉ là hướng Mi Sánh cười cười, về sau liền lại là nói "Bất quá ở chỗ này liền muốn xảy ra vấn đề" nghe ở đây, kia Quan Thắng cũng là không hiểu hỏi "Không biết tiên sinh nói tới, lại là gì vấn đề" Ngô Dụng ngắm nhìn bốn phía, gặp ngoại trừ Tần Ngao Thiên bên ngoài chúng tướng đều là bị mình chỗ ném ra vấn đề mà làm cho cau mày, không rõ tội lỗi.

Về sau Ngô Dụng cũng là không tiếp tục thừa nước đục thả câu, mà là nói thẳng "Đó chính là, tướng quân cứ thế mãi xuống dưới, người trong thiên hạ thì sẽ chỉ biết tướng quân uy danh mà không biết Hoàng đế" nghe đến đó, kia Lô Tuấn Nghĩa thì là bật thốt lên "Công cao chấn chủ" nghe được Lô Tuấn Nghĩa lời nói, chúng tướng lúc này mới rờ rở hiểu ra.

Mà lúc này kia Sài Tiến thì là giận dữ nói "Đúng, năm đó kia Triệu Khuông Dận chính là tại trần cầu phát động binh biến mà từ ta tiên tổ trên tay lấy được cái này giang sơn, về sau hắn thì lại là dùng rượu tước binh quyền, giải trừ dưới trướng chúng tướng binh mã đại quyền, dùng cái này đến cam đoan mình giang sơn vĩnh cố. Tướng quân bây giờ uy danh đại chấn, kia Huy Tông Hoàng đế dù cho hiện tại đối tướng quân không có ý khác, nhưng một ngày kia cuối cùng sẽ lo lắng tướng quân công cao chấn chủ mà đối tướng quân làm độc thủ."

Nghe được Sài Tiến lời nói, đang ngồi chúng tướng thì là đối trước mặt tình thế càng thêm sáng suốt. Nhìn cái này Tần Ngao Thiên mặt ngoài có bao nhiêu phong quang, nhưng đây cũng chỉ là tạm thời, chờ đến kia Huy Tông ý thức được Tần Ngao Thiên thế lực uy vọng trường thành đến đủ để đẩy ngã mình về sau, hắn liền sẽ không từ thủ đoạn đem Tần Ngao Thiên trừ bỏ, dùng cái này đến bảo đảm mình có thể ổn nắm chính quyền.

Nghĩ tới đây, kia Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sánh thì là phá không mắng to "Cái này ngu ngốc vô năng Hoàng đế lão nhi, quả nhiên là hồ đồ rất a, giống Thiên ca như vậy nhân vật anh hùng, có thể nào bị ám hại?" Nghe Lỗ Trí Thâm mở đầu, ngay sau đó lại là có không ít người đi theo Lỗ Trí Thâm chửi ầm lên.

Lúc này Tần Ngao Thiên thì là mở miệng hét lại đám người, đồng thời nói "Tiên sinh lời nói lại là sự thật, nhưng bây giờ ta Tần Ngao Thiên cùng chư vị tướng quân còn thân làm nhân thần, Huy Tông Hoàng đế cũng còn không có đối Tần mỗ nổi sát tâm, Tần mỗ tự nhiên cũng sẽ không trước phụ Huy Tông. Các ngươi cũng tự nhiên không thể ngầm đối Thánh thượng vô lễ, lời mới rồi ta không muốn được nghe lại lần thứ hai "

Nói nơi đây, Tần Ngao Thiên thì là tướng tự thân kia trải qua nhiều năm uy áp cho phóng thích ra ngoài, mặc dù cái này bên trong rất nhiều tướng lĩnh cũng đều là từ trong núi thấy biển mấu bò ra tới, nhưng tại Tần Ngao Thiên trước mặt, bọn hắn tất nhiên là không dám tướng tự thân uy áp phóng xuất ra cùng Tần Ngao Thiên đối kháng. Thế là chúng tướng liền đều là bị Tần Ngao Thiên chấn nhiếp ở, liền ngay cả Lỗ Trí Thâm cũng không dám lại nói thêm nữa câu.

Mà Tần Ngao Thiên lời nói này mặt ngoài là tại giữ gìn kia Huy Tông Hoàng đế, nhưng Ngô Dụng như vậy nhân tình thì là còn nghe được tầng thứ hai hàm nghĩa. Đó chính là Tần Ngao Thiên nói tới còn làm nhân thần nói chuyện, như vậy nói cách khác, đợi cho ngày sau Huy Tông Hoàng đế nếu như thật muốn ra tay với Tần Ngao Thiên, vậy hắn cũng sẽ làm sẽ không ngồi chờ chết.

Nghĩ đến đây, Ngô Dụng chính là càng phát hưng phấn, hắn thậm chí cảm giác, mình cả đời sở học, rốt cục có đất dụng võ. Mà cũng thật sự là như thế, Tần Ngao Thiên trước đó lời nói, lại là Ngô Dụng hiểu như vậy, mà có "Thần Toán Tử" Trương Kính đẳng cả đám mới gia nhập Tần Ngao Thiên dưới trướng về sau, thành nội sự vật chi tiết cũng đều không cần Ngô Dụng đi để ý tới, cũng tự nhiên liền có công phụ lại vì Tần Ngao Thiên bày mưu tính kế.

Âm thầm cùng Tần Ngao Thiên nhìn thoáng qua nhau về sau, gặp Tần Ngao Thiên tựa hồ cũng không thật nổi giận, lúc này mới âm thầm yên lòng. Mà Tần Ngao Thiên cũng là chú ý tới Ngô Dụng quăng tới ánh mắt, tại chính là hỏi "Cái kia không biết tiên sinh tiếp xuống định làm gì?"

Mặc dù Tần Ngao Thiên không có nói rõ, nhưng Ngô Dụng tự nhiên là biết, Tần Ngao Thiên là tại tuân hỏi mình phương pháp phá giải. Hoặc là nói, là tại hỏi mình có gì an bài, Ngô Dụng biết mình biểu hiện thời điểm đến, thế là liền nhẹ nhàng quạt một chút quạt lông nói ". Tướng quân, bây giờ kia người Liêu tựa hồ lại có chút ngo ngoe muốn động, tướng quân không bằng trước đi lại đánh hạ hắn mấy tòa thành trì đến, làm chúng ta ngày sau chi dụng "

Tần Ngao Thiên nghe xong cũng tự nhiên là biết, đây là Ngô Dụng là ám chỉ mình muốn đánh xuống mấy chỗ địa bàn của mình đến làm đường lui. Tần Ngao Thiên mặc dù mình bạch Ngô Dụng ý tứ, nhưng tướng tượng đây cũng đúng là cái biện pháp tốt, chính tốt chính mình lần này về tới vẫn là có như vậy một cái kế hoạch, đó chính là muốn tại các vị thượng tướng chỉ bên trong tuyển ra mấy tên thống quân Đại tướng đến, mà cái này cũng đúng lúc có thể làm giữa bọn hắn một cái ty thí.

Về sau Tần Ngao Thiên liền là khẽ vuốt cằm nói "Ta minh bạch ý của tiên sinh" về sau hai người chính là lộ ra hiểu ý tiểu dung, không nói thêm lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255 : Chúng Tướng Tranh Giành Phong Chức

Nghe đến đó, Tần Ngao Thiên chính là gật đầu nói "Ý của tiên sinh Tần mỗ minh bạch" Ngô Dụng cũng là sẽ mắt nhìn sắc người, nghe Tần Ngao Thiên nói như vậy, liền biết tiếp xuống Tần Ngao Thiên từ có sắp xếp, mình chỉ cần lẳng lặng chờ đợi, chờ đợi an bài thuận tiện.

Quả nhiên, Tần Ngao Thiên về sau chính là nói "Các huynh đệ, hiện nay ta trở về, vậy chúng ta tự nhiên là lại muốn đi tìm kia người Liêu một chút phiền toái." Nghe được Tần Ngao Thiên lời này, Lỗ Trí Thâm thì liền nói "Tốt, tổng trong thành này mang theo, ta thân thể đều muốn rỉ sét, Thiên ca, xuất chinh lần này ngươi nhưng không thể quên ta a "

Lỗ Trí Thâm những lời này sau khi nói xong, ở đây chúng tướng cũng đều là nhao nhao bắt đầu la hét, mà nó ý nghĩ cũng đều là giống nhau, đó chính là đều muốn cướp làm tiên phong. Tần Ngao Thiên nhìn thấy đám người tính tích cực về sau là lòng tràn đầy vui vẻ, cũng là bởi vì có nhiều như vậy cái không sợ chết huynh đệ đi theo, chính mình mới sẽ nhiều lần trọng thương quân địch, từ đó tốt hơn bảo cảnh an dân.

Bất quá Tần Ngao Thiên nhưng không có vội vã định tướng, mà là chậm rãi nói "Các vị huynh đệ trước không nên gấp gáp, ta còn có lời còn chưa dứt đầu" nghe Tần Ngao Thiên nói còn có lời còn chưa dứt, kia chúng tướng lại có ai dám làm lần nữa, thế là liền nhao nhao dừng ngừng miệng ba. Trong đó càng là lấy gọi là nhất hoan Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sánh hai người buồn cười nhất.

Tần Ngao Thiên nhìn thấy hai người kia chỗ mở ra miệng rộng cũng không dám lại phát ra cái gì vang động biểu lộ làm đến nở nụ cười, về sau thì là nói "Không dối gạt các vị huynh đệ, ta nghĩ tại cái này thượng tướng phía trên lại định ra một cái thống quân Đại tướng đến, vẹn vẹn ở vào ta phía dưới, có thể một mình lĩnh lên một nhánh đại quân đến đơn độc hành động."

Trước mặt mọi người vị tướng lĩnh nghe được Tần Ngao Thiên nói lên cái này thống quân Đại tướng chức lúc đến, đang ngồi chúng tướng đều là mặt mũi tràn đầy vẻ không hiểu, nhưng nghe tới Tần Ngao Thiên tiếp xuống sau khi giải thích, thì từng cái hưng phấn dị thường. Bởi vì cái này thống quân Đại tướng năng lực thật sự là quá lớn, ở vào thượng tướng phía trên tạm không nói đến, mà lại hẳn còn có thể đơn độc lĩnh lên một chi quân đội ra ngoài chinh chiến.

Mặc dù thượng tướng cũng là có thể lĩnh quân tác chiến, nhưng lại cũng chỉ hạn tại quân đội của mình. Mà cái này thống quân Đại tướng thì là khác biệt, từ một cái khác trên ý nghĩa tới nói, cái này thì tương đương với là cái thứ hai Tần Ngao Thiên chức vị, liền như là lúc trước Tần Ngao Thiên tiến đến Trung Nguyên công phạt Lương Sơn thời điểm bổ nhiệm Quan Thắng quản lý hậu phương đồng dạng, là cái có thể độc tài đại quyền tồn tại.

Mặc dù đang ngồi các vị tướng lĩnh đều là trung tâm với Tần Ngao Thiên, nhưng ai lại không có một cỗ muốn đơn độc thống quân ý nghĩ đâu. Thế là tại Tần Ngao Thiên nói ra cái này thống quân Đại tướng về sau, các vị tướng quân tính tích cực liền cao hơn, nhao nhao gào thét muốn tiến đến xuất chinh, đến cạnh tranh cái này thống quân Đại tướng chức.

Ngô Dụng từ một nơi bí mật gần đó nhìn xem tính tích cực tăng vọt các vị tướng lĩnh, trong lòng thì là cười thầm không thôi, bởi vì mấy cái này cái gọi là thượng tướng còn có kia thống quân Đại tướng, đều chỉ là chính Tần Ngao Thiên chỗ phong mà thôi, cũng không có đạt được Huy Tông triều đình tán thành. Kỳ thật nói trắng ra là, không có đạt được triều đình chỗ công nhận phiên hiệu tướng quân đều không phải chính quy tướng quân, nhiều nhất cũng chỉ có thể coi là Tần Ngao Thiên gia tướng mà thôi, chỉ là xem tình huống trước mắt, đang ngồi chúng tướng tựa hồ cũng không có nhận thức đến điểm này.

Có lẽ cũng có thể là là căn bản trong lòng bọn họ liền đã không có đem kia Huy Tông Hoàng đế coi là chuyện đáng kể, bọn hắn chỉ trung tâm với Tần Ngao Thiên, cho nên mới sẽ đối Tần Ngao Thiên đề ra cái này thống quân Đại tướng rất là xem trọng. Mà đây cũng là để Ngô Dụng không khỏi hùng tâm đại phát, bởi vì hẳn tin tưởng, tại tương lai không lâu, Tần Ngao Thiên nhất định sẽ tại mình phụ tá phía dưới thành tựu một phen vương bá chi nghiệp.

Về sau, Tần Ngao Thiên thì là hỏi Quan Thắng nói ". Quan Thắng tướng quân, không biết bây giờ quân ta tại Trác Châu chung có bao nhiêu binh mã, phải chăng có thể ủng hộ chúng ta lại xuất binh tiến về chinh chiến Liêu quốc những châu huyện khác" Tần Ngao Thiên biết, tính tích cực chỉ là một mặt, nếu là không có đầy đủ binh mã, những này liền đều chỉ là nói suông.

Cũng may Quan Thắng trả lời cũng không để Tần Ngao Thiên thất vọng, chỉ nghe Quan Thắng đáp "Hỏi Thiên ca, trước mắt quân ta tại cái này Trác Châu thành có tám vạn binh mã, mà lại tại kia Hùng Châu cùng Bá Châu thì là đều có ba vạn binh mã trấn thủ trong thành." "Nói cách khác hiện tại trong tay chúng ta có thể dùng binh lực tổng cộng có mười bốn vạn binh lực có thể dùng "

Về sau Quan Thắng thì là nói bổ sung "Không, còn có kia Lôi Hoành tướng quân chỗ trấn thủ Ích Tân quan còn có một vạn năm ngàn tướng sĩ, mà lại tại cái này Trác Châu trong thành tám vạn tướng sĩ bên trong cũng không bao gồm Hoa Vinh tướng quân cùng Từ Ninh tướng quân chỗ huấn luyện thân xạ thủ cùng Kim Thương Thủ bộ đội." "Còn có huynh đệ của ta ba người chỗ huấn luyện cát chém người đâu "

Cuối cùng nói chuyện thì là Mi Sánh, hoàn toàn chính xác, cái này liên quan thắng nói tới Trác Châu trong thành tám vạn có thể chiến chi sĩ bên trong, cũng không bao hàm những cái kia Tần Ngao Thiên lúc trước chỗ xây dựng đặc thù binh chủng. Bất quá đáng nhắc tới chính là, từ Lâm Xung, Dương Chí, Cao Sùng ba người chỗ xây dựng phá giáp quân thì là thân ở kia tám vạn binh mã bên trong.

Bởi vì phá giáp trong quân tất cả đều là trường thương võ giả, mà trường thương này thì là rộng rãi quân sĩ thông dùng vũ khí, cho nên cái này phá giáp quân nhân số tự nhiên là muốn so kia cùng tên cát chém người bộ đội phải nhiều hơn rất nhiều. Cái này phá giáp quân tổng cộng là có ba vạn chi chúng, trọn vẹn là kia cát chém người bộ đội gấp mười.

Mà vì muốn cùng kia phá giáp quân cùng cát chém người cạnh tranh, Quan Thắng cũng là tướng tự thân gia truyền võ nghệ cho hóa giải chiêu thức truyền cho dưới trướng sĩ tốt, càng là cùng nó hai vị hảo hữu Tuyên Tán Hách Tư Văn hai người huấn luyện được một chi có ba ngàn người chi chúng thần uy đao quân tới. Đây cũng là để Tần Ngao Thiên cảm thấy ngoài ý muốn, đồng thời cũng là có thụ kinh hi.

Mà trong khoảng thời gian này đến nay, từ Hoa Vinh cùng Từ Ninh chỗ huấn luyện thần xạ thủ cùng Kim Thương Thủ thì là phân biệt có vạn người chỉ chúng cùng ba ngàn người. Mà kia cắt chém người bộ đội cũng là có chừng ba ngàn người chỉ chúng, về sau Tần Ngạo Thiên thì là nói "Đã hiện tại thần xạ thủ cùng Kim Thương Thủ bộ đội đều là có nhiều người như vậy, tại danh tự bên trên thì liền muốn hơi chút cải biến "

Tần Ngạo Thiên suy nghĩ một chút, về sau chính là nói "Không bằng liền đem cái này hai chi bộ đội mệnh danh là thần xạ doanh cùng Kim Thương doanh đi, Hoa Vinh tướng quân Từ Ninh tướng quân các ngươi thấy được không?" Hoa Vinh cùng Từ Ninh nghe xong cổ đều là hai mắt tỏa sáng, nhao nhao kêu lên "Tên đọc lên nghe thật hay à nha, Thiên ca thật sự là tốt văn thái a, vậy sau này bộ đội của chúng ta liền gọi thần xạ doanh cùng Kim Thương doanh "

Tần Ngạo Thiên về sau lại là lắc đầu thở dài "Chỉ tiếc hạng mạo xưng Lý Cồn hai vị tướng quân chỗ huấn luyện được đoàn bài phần tay đội lần này đúng là kém chút toàn quân bị diệt. Bằng không lại để cho cùng Từ Ninh tướng quân Kim Thương doanh phối hợp lại, kia ra trận giết địch ổn thỏa sẽ là một lớn lợi khi a" nghe được tin tức này, đang ngồi chúng tướng đều là tiếc nuối không thôi, mà những cái này sau hạ xuống Tần Ngạo Thiên Thạch Tú bọn người thì là xấu hổ không thôi.

Bất quá hạng mạo xưng lại là rất nhanh bắt đầu từ trong bị thương đi ra nói ". Không có việc gì Thiên ca, các huynh đệ chết trận, chúng ta còn có thể một lần nữa huấn luyện, chỉ cần chúng ta hai cái vẫn còn, liền tất nhiên sẽ là trời ca lại huấn luyện được một chi đoàn bài tay đến" về sau Lý Cồn thì là nói "Thiên ca Lang vệ cũng là tồn thất không ít, chắc hẳn Thiên ca lần này trở về cũng là muốn trừng kiến Lang vệ a "

Tần Ngạo Thiên lại là lắc đầu nói "Lang vệ còn vẫn có hai trăm người chỉ chúng, ta tạm thời còn không muốn lại huấn luyện tân binh, nếu không có chuyện ngoài ý muốn, ta sau này cũng là không có một lần nữa huấn luyện Lang vệ dự định. Cho nên cái này chỉ có hơn hai trăm người, tự nhiên là cùng ta đồng sinh cộng tử các huynh đệ, ta sẽ càng thêm trân quý bọn hán còn có các vị tướng quân "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 256 : Thần Uy Phá Giáp Quân

Đám người thoáng nhớ lại một chút hi sinh các chiến sĩ về sau, suy nghĩ liền lần nữa bị Tần Ngạo Thiên cho kéo lại. Về sau chính là nghe Tần Ngạo Thiên nói "Các vị huynh đệ đều không cần lại thương cảm, chúng ta vẫn là tới trước nghiên cứu thảo luận một chút cái này trước mắt sự tình a" chúng tướng nghe được Tần Ngạo Thiên lời nói, liền không suy nghĩ thêm nữa cái khác, chỉ chuyên tâm nghe Tần Ngạo Thiên muốn an bài như thế nào tiếp xuống công Liêu sự tình.

Sau đó Tần Ngạo Thiên chính là nói "Lúc trước tại ta không tại thời điểm, Quan Thắng tướng quân tướng cái này ba thành một quan xử lý phi thường tốt, ta rất vui mừng, đồng thời cũng từ khía cạnh nhìn ra Quan Thắng tướng quân xác thực là có thống lĩnh một quân năng lực, không hổ là Võ Thánh về sau, Quan Thắng tướng quân quả nhiên là không có cho tổ tiên mất mặt. Cho nên cái này thống quân Đại tướng vị trí, tự nhiên là có Quan Thắng tướng quân một cái."

Nghe Tần Ngạo Thiên tướng thống quân Đại tướng vị trí cho Quan Thắng một cái, chúng tướng cũng tự nhiên không có phản đối, bởi vì cái này liên quan thắng năng lực tất cả mọi người là nhìn ở trong mắt. Vô luận là tư lịch vẫn là võ nghệ thậm chí là một mình độc quyền năng lực, đều là rất xuất chúng, cho nên Tần Ngạo Thiên để làm thống quân Đại tướng cũng có thể nói là chúng vọng sở quy.

Đợi đến phong xong Quan Thắng về sau, Tần Ngạo Thiên thì lại tiếp tục nói "Lâm Xung tướng quân chỗ huấn luyện ba vạn phá giáp quân nhân số đông đảo, lại sức chiến đấu cao cường. Cho nên Lâm Xung tướng quân cũng có thể lĩnh thống quân Đại tướng chức, xuất lĩnh quân đoàn liền lấy phá giáp làm tên, Quan Thắng tướng quân xuất lĩnh quân đoàn liền lấy thần uy làm tên "

Thần uy quân, phá giáp quân, đương hai cái này quân đoàn danh tự định ra đến về sau, tất cả mọi người là hai mắt tỏa sáng. Tần Ngạo Thiên tin tưởng, sau này thần uy quân cùng phá giáp quân nhất định sẽ đại phát thần uy, phá địch chi giáp, để người trong thiên hạ nghe tin đã sợ mất mật.

Đợi đến định ra cái này hai chi quân đoàn về sau, Tần Ngạo Thiên thì là nói "Quan Thắng tướng quân, Lâm Xung tướng quân, từ hôm nay trở đi, hai người các ngươi chính là tại ta Tần Ngạo Thiên phía dưới thống quân Đại tướng, phân biệt lĩnh thần uy phá giáp hai chi quân đoàn. Hai người các ngươi lại về trước đi tướng cái này hai chi quân đoàn cho hảo hảo tổ kiến huấn luyện một chút, ta lại từ Hùng Châu Bá Châu hai thành các điều đến một vạn binh mã. Đợi đến hai thành binh mã vừa đến, chúng ta liền lập tức xuất chinh Đại Liêu "

Nghe được Tần Ngạo Thiên lời này về sau, đang ngồi chúng tướng đều là chấn động trong lòng, xem ra xuất chinh lần này Đại Liêu đã là chuyện vãn đã đóng thuyền. Chúng tướng gặp rắc rối cực phải có đã đánh trận, cũng tự nhiên đều là hưng phấn không thôi, về sau liền tất cả lui ra tiến đến làm chuẩn bị.

Mà tại mấy ngày kế tiếp bên trong, kia Lâm Xung cùng Quan Thắng hai người thì bắt đầu thành lập nên riêng phần mình binh đoàn. Đem so sánh với Lâm Xung mà đến, Quan Thắng thành lập nên thần uy quân đến thì càng cần hơn hao tâm tốn trí. Bởi vì chính Lâm Xung liền có kia ba vạn phá giáp quân, lại

có lấy Vương Tiến cùng Triều Cái hai vị này thượng tướng cùng kia Dương Chí biểu đệ Dương Ôn gia nhập về sau, phá giáp quân liền tự nhiên thành quân.

Mà Quan Thắng thì liền cần tại hấn vốn có ba ngàn thần uy đao quân bên ngoài, lại từ thành nội tướng sĩ bên trong rút ra bốn vạn người đến, hợp thành cái này thần uy quân. Mà tại cái này thần uy trong quân, càng là gia nhập Chu Đồng, Lôi Hoành, Lưu Đường, Sơn Sĩ Kỳ bốn vị thượng tướng cùng Quan Thắng nguyên bộ hạ Tuyên Tán cùng Hách Tư Văn hai vị thuộc cấp gia nhập trong đó, cộng đồng gây dựng cái này thần uy quân.

Mà kia Lôi Hoành vốn là trấn thủ tại kia Ích Tân quan, bị giam thắt điều đến cái này Trác Châu thành về sau, Tàn Ngạo Thiên liền tướng kia tòng quân sớm nhất Bảo Húc cùng Tiêu Đình hai người bị điều đến hậu phương lớn đi tọa trấn, cũng coi là cái một quan chi chủ, an bài như thế, đến cũng không uống phí hai người một đường đi theo chi tình.

Mà tại Lâm Xung Quan Thắng hai người chinh đồn tổ kiến quân đoàn trong khoảng thời gian này, Tàn Ngạo Thiên cũng là rộng phái trước mọi người đi Đại Liêu tìm hiểu lúc này Đại Liêu tin tức. Qua không lâu, kia tại Tàn Ngạo Thiên dưới trướng tại Tổng Liêu ở giữa buôn bán ngựa Đoạn Cảnh Trụ thì là tướng lúc này kia Đại Liêu chỗ có tình báo đều lên báo cho Tàn Ngạo Thiên.

Tàn Ngạo Thiên tướng Đoạn Cảnh Trụ nhận được thư phòng đến tra hỏi, Đoạn Cảnh Trụ đi vào trong thư phòng tướng lớn cửa đóng lại sau liền đối với Tàn Ngạo Thiên bái nói ". Tướng quân" Tàn Ngạo Thiên nhàn nhạt gật đầu ừ một tiếng, sau đó chính là hỏi "Đoạn Cảnh Trụ, ta tin tưởng trong quân không có người lại so với người hiểu rõ hơn Đại Liêu tình huống lúc này, hiện tại liền đem người chỗ dò xét nghe được tin tức đều nói cùng ta nghe đi "

Đoạn Cảnh Trụ cúi đầu nói một câu là, về sau chính là nói "Không đối gạt tướng quân, tại tướng quân rời đi cái này lớn trong vòng nửa năm, kia Liêu quốc thống quân Ngột Nhan Quang liên tục gấp đại thần Tiêu Phụng Tiên hãm hại, hậu bị bức bắt đắc dĩ, chính trực Kim nhân lại phát đại quân xuôi nam thời điểm bị Đại Liêu Lang Chủ phái đến phương bắc đi cùng Kim nhân đối địch "

Tàn Ngạo Thiên nghe xong thì là trầm tư nói "Kim nhân lại quy mô lớn công Liêu rồi? Mà lại Ngột Nhan Quang được phái đến phương bắc, đó không phải là nói chúng ta lần này không thể nhìn thấy lão bằng hữu của chúng ta thôi" nói đến phần sau, Tàn Ngạo Thiên thì là chậm rãi bật cười.

Đoạn Cảnh Trụ nghe xong không có để ý chú ý Tàn Ngạo Thiên phía sau trò đùa, mà là tận chức tận trách báo cáo đến "Đúng vậy, mà lại lần này thông qua người Liêu tư thế cũng đó có thể thấy được, lần này Kim nhân tuyệt đối là kẻ đến không thiện. Cho nên Đại Liêu Lang Chủ phái công chúa cùng Ngột Nhan Quang cùng một chỗ, phát hai mươi vạn Liêu quân Bắc thượng kháng địch "

Nghe Đoạn Cảnh Trụ nói kia Gia Luật Diên Hi vậy mà phát hai mươi vạn đại quân Bắc thượng, bởi vậy cũng có thể nhìn ra lần này kia Kim nhân thật là bỏ hết cả tiền vốn công Liêu. Chiều như vậy tư thế, đây chẳng phải là không dùng đến tám năm, liền có thể đều diệt đi Đại Liêu, tiến tới giành Đại Tổng sao?

Bất quá dứt bỏ những này không đề cập tới, Tàn Ngạo Thiên thì là lại bắt được một cái đề tài nhạy cảm, vậy liền Đoạn Cảnh Trụ nói tới, Liêu quốc Lang Chủ phái công chúa cùng Ngột Nhan Quang cùng nhau Bắc thượng. Cái này cái gọi là công chúa lại là vị công chúa kia, chẳng lẽ kia bị mình gây thương tích Da Luật Diệp Hương công chúa?

Ngay tại Tàn Ngạo Thiên lâm vào trầm tư thời điểm, Đoạn Cảnh Trụ thì là lại mở miệng nói "Tướng quân, vị công chúa này hoàn toàn chính xác chính là vị kia Da Luật Diệp Hương công chúa. Nàng hiện tại nhưng là phi thường khó lường, có thể nói là tại Liêu quốc bên trong có địa vị vô cùng quan trọng. Nếu không có nàng một mực tại bảo đảm Ngột Nhan Quang lời nói, khả năng Ngột Nhan Quang phụ tử sớm đã bị Tiêu Phụng Tiên một đám làm hại."

Nghe được Đoạn Cảnh Trụ đoạn văn này về sau, Tàn Ngạo Thiên cũng là như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, nhưng trong lòng thì là nghi ngờ nói "Chẳng lẽ tâm tư của ta liền dễ dàng như vậy đoán sao? Tiểu tử này làm sao lại biết ta vừa rồi suy nghĩ?" Nhưng Tàn Ngạo Thiên lại là không biết, Đoạn Cảnh Trụ lâu dài tại Tổng Liêu ở giữa hành tẩu, tự nhiên cũng là biết được vị kia Liêu quốc công chúa cùng nhà mình tướng quân ở giữa ân oán, cho nên có thể đoán ra Tàn Ngạo Thiên mới suy nghĩ cũng không khó khăn.

Bỏ qua sau chuyện này, Tàn Ngạo Thiên thì là nói "Người mới vừa nói kia Liêu quốc Lang Chủ phái hai mươi vạn đại quân Bắc thượng kháng kim, như vậy nói cách khác, hiện tại U Châu thành nội Liêu quân phòng giữ mười phần trống rỗng đúng hay không?"

Đoạn Cảnh Trụ nghe xong thì là đối Tàn Ngạo Thiên ôm quyền nói "Mặc dù người Liêu điều đi hai trăm ngàn người xuất chinh, nhưng ta xem kia U Châu thành nội phòng giữ lực lượng cũng là rất đủ. Theo ta thấy, tại kia U Châu trong thành chỉ ít còn có mười vạn Liêu quân, thậm chí nhiều hơn "

"Lại còn có nhiều như vậy, xem ra cái này mấy thành lớn thật là không phải Hùng Châu Bá Châu loại kia thành nhỏ có thể so" Tàn Ngạo Thiên nghe xong nhỏ giọng lầm bầm một câu, sau đó chính là mệnh Đoạn Cảnh Trụ đi đầu lui ra. Đợi đến Đoạn Cảnh Trụ rời đi về sau, Tàn Ngạo Thiên liền lại là tướng kia gây dựng hoả pháo doanh Lăng Chấn cho gọi vào trong thư phòng tới.

Đợi đến Lăng Chấn tiến vào thư phòng bái qua Tàn Ngạo Thiên về sau, Tàn Ngạo Thiên chính là hỏi "Lăng Chấn tướng quân, không biết hơn nửa năm qua này tướng quân hoả pháo uy lực như thế nào? Lần này công Liêu có thể hay không ra trận?"

Lăng Chấn nghe được Tàn Ngạo Thiên tra hỏi sau liền lời thề son sắt vỗ ngực nói "Tướng quân yên tâm, có tướng quân ủng hộ, Lăng Chấn đã đem kia phong hỏa pháo chính xác lại điều chỉnh một phen, mà lại hoả pháo doanh các tướng sĩ cùng đồng đều có thể sử dụng, lần này công Liêu, ta hoả pháo doanh nhất định có thể chấn kinh thiên hạ!"

Chương 257 : Chia Binh Hai Đường Chinh Liêu

Tần Ngao Thiên nghe xong quả nhiên tinh thần đại chấn nói ". Tốt, vậy chúng ta ngay hôm đó liền lên đường lại chinh Đại Liêu, Tần mỡ chắc chắn để những cái kia người Liêu mở mang kiến thức một chút tướng quân hoá pháo chỉ uy" Lăng Chấn nghe xong cũng là tinh thần đại chấn, nghĩ không ra tài hoa của hắn rốt cục có một ngày có thể bị người phát hiện, phát huy được tác dụng, đây đều là trước mắt cái này cái nam nhân cho cơ hội của mình, Lăng Chấn ở trong lòng đối Tần Ngao Thiên lòng cảm kích là càng phát nòng đậm, hơn nữa còn sẽ theo ngày sau mình thanh danh tăng trưởng mà gia tăng.

Đội cùng Lăng Chấn gấp mặt qua về sau, Tần Ngao Thiên liền lập tức triệu tập chúng tướng đến đây nghị sự. Đội chúng tướng tề tụ điện soái phủ về sau, Tần Ngao Thiên chính là cất cao giọng nói "Các huynh đệ, chúng ta trải qua nửa năm này giấu tài, bây giờ cuối cùng đã tới chúng ta bảo kiếm ra khỏi vỏ thời điểm. Ngày mai, chính là chúng ta lần nữa tiến công Đại Liêu thời điểm."

Phía dưới đông đảo tướng lĩnh nghe được ngày mai liền muốn công Liêu về sau, đều là hưng phấn không thôi, thân là võ tướng, nhất hướng tới địa phương chính là kia nhất có thể làm cho mình nhiệt huyết sôi trào chiến trường. Bây giờ tại cái này Trác Châu thành nội tổng cộng có mười vạn người chỉ chúng, kia từ Hùng Châu cùng Bá Châu hai thành điều tới hai vạn sĩ tốt cũng đều tại mấy ngày trước đây đạt tới Trác Châu thành.

Thế là Tần Ngao Thiên chính là nói "Chúng ta lần này phải xuất kỳ bất ý, nhất cử đánh hạ người Liêu hai tòa trọng trấn, Dịch Châu cùng U Châu" Tần Ngao Thiên lời này vừa nói ra, tất cả tướng lĩnh đều là trong lòng chấn động. Bọn hắn vốn cho rằng Tần Ngao Thiên lần này xuất binh sẽ chỉ đánh hạ người Liêu một tòa thành trì, chính là vị kia tại Trác Châu phía tây Dịch Châu, thậm chí Lâm Xung Quan Thắng hai người cũng đều phái mật thám đi tìm hiểu kia Dịch Châu thành phòng giữ tình huống.

Nhưng đám người lại là không nghĩ tới, Tần Ngao Thiên khẩu vị vậy mà như thế lớn, lại muốn nhất cử đánh hạ Dịch Châu cùng U Châu hai tòa thành trì. Phải biết, kia U Châu thế nhưng là người Liêu hiện tại trị chỗ, lại bị xưng là tích tăn phủ hoặc Yên Kinh. Mặc dù cái này thành trì muốn so Trác Châu lớn hơn rất nhiều, nhưng trận chiến này cũng chắc chắn hung hiểm vạn phần.

Tần Ngao Thiên quét một vòng trên mặt mọi người biểu lộ, hắn tự nhiên cũng biết trận chiến này hung hiểm, bất quá hắn lại là có niềm tin tuyệt đối. Nhưng mọi người đang ngồi tướng lại là không biết Tần Ngao Thiên đòn sát thủ, có chỗ khản trương cũng là đương nhiên. Nhưng Tần Ngao Thiên quét mắt một vòng mấy lúc sau, lại phát hiện các vị tướng lĩnh mặc dù có chút khản trương, thế nhưng là càng nhiều hơn là một cỗ hưng phấn.

Gặp chúng tướng đều không có chút nào lùi bước chỉ ý sau Tần Ngao Thiên cũng là hài lòng nhẹ gật đầu, về sau chính là nói "Bây giờ chúng ta muốn nhất cử đánh hạ người Liêu cái này hai tòa trọng trấn, vậy chúng ta thì tự nhiên là muốn phân ra hai đường đại quân tiến về. Mà hai đường đại quân liền là vừa vận tổ kiến hoàn thành phá giáp quân cùng thần uy quân. Lâm Xung Quan Thắng hai vị tướng quân, các ngươi nhưng nguyện đón lấy nhiệm vụ này?"

Lâm Xung cùng Quan Thắng hai người nghe được lời này sau liền lập tức hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân cứ việc phân phó, mặt tướng định tướng không có nhục sử mệnh" "Tốt! Ta Tần Ngao Thiên quả nhiên không có nhìn lầm người" sau đó Tần Ngao Thiên chính là ngồi ở kia trên ghế cao giọng nói "Vậy liền từ Lâm Xung suất phá giáp quân tiến đến tiến đánh Dịch Châu thành, ta thì cùng Quan Thắng tướng quân tự mình dẫn thần uy quân tiến đến tiến công U Châu "

Tần Ngao Thiên vừa mới nói xong, ở đây chúng tướng liền nhao nhao bái đạo "Vâng, tướng quân!" Sau đó Tần Ngao Thiên chính là vung tay lên, chúng tướng liền nhao nhao lui ra làm lấy đứng trước chuẩn bị cuối cùng. Tại chúng tướng lui ra về sau, Tần Ngao Thiên cũng là tránh không được muốn cùng thê tử Lý Sư Sư ân ái một phen, đồng thời lắng nghe Lý Sư Sư kia phát ra từ nội tâm bảo trọng ngữ điệu.

Đem tận bình minh, Tần Ngao Thiên thân mang một thân kinh giáp đứng ngạo nghễ tại trên chiến mã. Ở sau lưng hắn thì là có chừng bảy, tám vạn người chỉ chúng, mà tại những này tướng sĩ phía trước nhất, Lâm Xung cùng Quan Thắng hai người thì là gấp đứng ở Tần Ngao Thiên sau lưng đứng ngạo nghễ tại lập tức. Chờ giây lát, Tần Ngao Thiên giương mắt nhìn một chút canh giờ về sau, liền đem trong tay côn sắt chỉ về phía trước quát "Xuất chinh!"

Theo Tần Ngao Thiên ra lệnh một tiếng, đám người liền đều theo Tần Ngao Thiên xông về trước phong mã đi. Tại Tần Ngao Thiên đám người xuất chinh về sau Trác Châu trên tường thành, Lý Sư Sư thì là tại hai tên nha hoàn đồng hành từng bước một leo lên thành tường kia, sau đó chính là đầy cõi lòng mong đợi nhìn qua kia Tần Ngao Thiên một nhóm đi xa bóng lưng yên lặng cầu nguyện.

Tại theo Tần Ngao Thiên cùng nhau đi lại mấy dặm đường về sau, Lâm Xung chính là mang theo kia phá giáp quân cùng Tần Ngao Thiên phân đạo mà đi, hướng kia Dịch Châu phóng đi. Trải qua Lâm Xung trước đó thăm dò được biết, lúc này kia Dịch Châu thành bên trong chỉ có bốn vạn người trấn giữ, mà lại kia thành trì thủ tướng thì là một cái không có tiếng tăm gì Liêu quốc tướng lĩnh, họ Tiêu, là đại thần Tiêu Phụng Tiên thân tộc, cũng chính bởi vì dạng này hắn mới sẽ trở thành cái này Dịch Châu thủ tướng.

Mặc dù cái này Dịch Châu thủ thành tướng sĩ so Lâm Xung xuất lĩnh phá giáp quân muốn bao nhiêu ra một vạn người, nhưng Lâm Xung lại là không chút nào lo lắng. Bởi vì phá giáp quân năng lực là không gì sánh được, mà lại tại cái này phá giáp trong quân càng là còn có bốn vị xuất sắc thượng tướng tại, tuyệt đối không phải một cái kia dựa vào thân tộc mới lên vị võ năng chỉ tướng có thể so sánh được.

Rất nhanh, Lâm Xung chính là mang theo ba vạn phá giáp quân đánh tới Dịch Châu thành hạ. Mà lúc này kia Dịch Châu thành thủ thành Đại tướng họ Tiêu tướng quân cũng là tại Lâm Xung một nhóm sắp binh lâm thành hạ thời điểm mới đến tình báo, thấy tình huống khẩn cấp, thế là vị kia Tiêu Tướng quân liền

hạ lệnh tự mình dẫn thành bên trong tướng sĩ ra khỏi thành nghênh chiến quân Tống.

Tự có phụ tá khuyên giải vị này Tiêu Tướng quân nói ". Tướng quân còn xin nghĩ lại, kia quân Tống lần này nhất định là làm chuẩn bị đầy đủ mới có thể đến đây phạm ta thành trì, còn mời tướng quân trước hạ lệnh đóng cửa thành, đồng thời suất quân thủ thành, lại hướng U Châu phái ra sứ giả thỉnh cầu chi viện mới là nhất thỏa." Vị này phụ tá lời nói cũng thực sự là dưới mắt biện pháp tốt nhất, nhưng bất đắc dĩ cấp trên của hắn lại cũng không là một cái giỏi về tiếp thu lương nhân ý kiến người.

Chỉ nghe kia Tiêu Tướng quân phần nộ quát "Người biết cái gì, bản tướng quân thuở nhỏ liền đọc thuộc lòng binh thư, sao lại nhìn không ra quân Tống chuyển này sơ hở. Bọn hắn một đường đi nhanh mà đến, đợi cho đến ta Dịch Châu thành hạ thời điểm nhất định là đã mời một không chịu nổi, sức chiến đấu hạ xuống. Mà đây chính là chúng ta nhất cử đánh tan quân Tống thời điểm, người nếu là không dám ra thành liên lạc tại cái này Dịch Châu thành bên trong chờ đợi bản tướng quân tin chiến thắng a "

Sau đó, Tiêu Tướng quân liền tự mình mang theo Dịch Châu thành bên trong tất cả binh mã ra khỏi thành nghênh chiến Lâm Xung một nhóm. Lâm Xung suất lĩnh phá giáp quân đi tới Dịch Châu thành hạ thời gian kia Liễu tướng vậy mà tự mình ra khỏi thành nghênh chiến mình về sau, thì là cười to không thôi, sau dừng lại toàn quân bước chân sau liền hạ lệnh toàn quân đứng vững bước chân, chuẩn bị công thành.

Vị kia Tiêu Tướng quân gặp Lâm Xung một nhóm sau khi dừng lại chính là cười to nói "Nhát gan Tống tướng, vì sao dừng bước lại, chẳng lẽ sợ ta Tiêu Long chi uy, không còn dám phạm, ha ha ha" nghe cái này Tiêu Long kia cuồng vọng ngôn ngữ, trên thành vị kia phụ tá thì là âm thầm lắc đầu không thôi, xem ra cái này vì Tiêu Long đại tướng quân cũng tướng không còn sống lâu nữa a.

Quả nhiên, nghe được kia Tiêu Long khoác lác về sau, Lâm Xung thì là quay đầu lớn quát hỏi "Người nào tiến lên thay ta tướng cái này không coi ai ra gì Liễu tướng thủ cấp cho bản tướng lấy ra" nếu là thả trước kia, lúc này Lâm Xung chắc chắn dẫn đầu tiến lên công kích công trận, nhưng bây giờ Lâm Xung thân là một quân thống soái, tự nhiên không thể giống như trước kia như vậy động một chút lại tự thân lên trận, cho nên mới sẽ có này đặt câu hỏi.

Đợi cho Lâm Xung lời còn chưa dứt thời điểm, từ sau người chính là xông ra một vị đầu đội mũ sắt mặt nạ người ứng thanh xuất mã nói ". Liễu tướng Tiêu Long, lại nhìn nhà người gia gia Cao Sùng lợi hại" nói, kia Cao Sùng chính là một ngựa đi đầu vọt tới, kia Tiêu Long nghe kia viên Tống tướng vậy mà nhục mạ mình sau cũng là giận dữ, vội vàng vung vẩy trường thương cùng Cao Sùng giao chiến.

Nhưng kia Cao Sùng thương thực sự quá nhanh, Tiêu Long chỉ gặp hàn mang lóe lên, sau một khắc, liền cảm giác cổ họng mình chỗ có thứ gì chảy ra. Đợi đến dừng trên tay đi sờ soạng một chút về sau, phát hiện đúng là mình máu, sau đó liền mặt mũi tràn đầy hoảng sợ xuống dưới ngựa địa, sau đó Cao Sùng thì là không nhanh không chậm dùng trường thương trong tay tướng kia Tiêu Long thủ cấp đem cắt xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 258 : Dịch Châu Thành Phá

Kia Cao Sùng tướng Liễu tướng Tiêu Long thủ cấp cắt lấy về sau, chúng Liễu quân rần rần mất đầu, nhìn thấy Cao Sùng dũng mãnh, cũng không dám có chút động tác. Thẳng đến trông thấy Cao Sùng tướng nhà mình tướng quân thủ cấp cắt lấy sau mới phản ứng được, sau đó liền là có Tiêu Long bốn tên tâm phúc vô tướng giờ lên trường đao trường thương hướng Cao Sùng phóng đi, đồng thời trong miệng còn gào lên "Vì Tiêu Tướng quân báo thù "

Nghe được bốn vị này tướng quân hò hét, tại Dịch Châu thành hạ bốn vạn Liễu quân cũng là cùng nhau phát quát lên, sau đó chính là cùng nhau hướng Cao Sùng phóng đi. Lâm Xung ở hậu phương gặp Liễu quân đều xông trận sau chính là quát "Cao Sùng tướng quân gặp nguy hiểm, chúng tướng sĩ, theo ta xông trận" sau đó chính là một ngựa đi đầu vọt tới.

Mà tại Lâm Xung về sau, Dương Chí, Vương Tiến, Triều Cái mấy người cũng cố đều là phi mã tiến lên cứu viện, nhưng bọn hắn cuối cùng là phải chiều kia dẫn đầu hướng Cao Sùng tiến lên bốn viên Liễu tướng phải chậm hơn một bước. Bất quá kia Cao Sùng nhìn thấy kia chạy hướng mình mấy vạn Liễu binh lại là không có nửa phần khiếp đảm, chỉ gặp hắn hừ lạnh một tiếng, sau đó chính là đem kia Tiêu Long đầu lĩnh cho quý đến dưới hông trên chiến mã, sau đó chính là đỉnh thương mà ra, hướng kia đông đảo Liễu quân đánh tới.

Kia bốn viên Liễu tướng vốn cho rằng Cao Sùng sẽ đào tẩu, hay là sẽ chờ quân Tống toàn bộ giết tới thời điểm mới có thể tiến công. Nhưng lại không nghĩ tới cái này viên Tống tướng lại sẽ như thế khinh thường, lại vẫn muốn lấy lực lượng một người khiêu chiến ta bốn vạn Liễu quân chi chúng. Quả nhiên là không biết trời cao đất rộng, sau đó, trong bốn người cái thứ nhất liền dẫn đầu cùng Cao Sùng giao thủ với nhau.

Người kia sử chính là một cây trường đao, chỉ gặp hắn tới gần Cao Sùng thời điểm, chính là hô to sử dụng trường đao hung hăng hướng Cao Sùng bổ tới. Nhưng đối phó loại này bổ xuống chiêu thức lại là Cao Sùng sở trường nhất, chỉ gặp hắn đứng ở lập tức, song tay nắm chặt trường thương, tại kia viên Liễu tướng trường đao rơi xuống thời khắc, liền ra sức hướng lên vẩy một cái.

Cao Sùng lực nhưng thiêu phiến hoát xa, như thế nào cái này viên vô danh tiểu tướng có thể tiếp nhận ở, chỉ gặp trường đao trong tay của hắn trong nháy

mất liền bị Cao Sùng đánh bay, sau đó Cao Sùng liền dùng trường thương đâm xuyên qua kia viên Liêu tướng yết hầu. Đồng thời Cao Sùng trong miệng chỉ gạt ra ba chữ đến "Cái thứ hai" hiển nhiên, Cao Sùng là tại thống kê mình giết địch nhân số.

Đối với Cao Sùng cách làm này, khiến đối diện đông đảo Liêu quân đều là giận dữ không thôi, chẳng lẽ ta Đại Liêu nam nhi lại không một người là cái này Thiết Diện tướng quân hợp lại chỉ thủ à. Ôm ý nghĩ như vậy, vậy còn dư lại tam tướng cũng là đồng thời chạy tới cái này Cao Sùng trước ngựa đến, sau đó ba người chính là muốn tại cái này Cao Sùng sở trường nhất địa phương đem nó đánh bại, dạng này mới có thể hiển lộ rõ ràng mình thảo nguyên nam nhi vũ dũng.

Sau đó ba người liền cũng hướng mới kia viên Liêu tướng đồng dạng, tập tữ thân sở hữu lực lượng tại vũ khí trong tay bên trên, sau đó chính là đồng loạt hướng phía dưới áp đi. Ba sào binh khí cũng không giống nhau, trong đó càng còn là có một cây đại chùy đến gia tăng trọng lượng. Nhưng dù cho dạng này, những này ở trong mắt Cao Sùng lại cũng chỉ là một bữa ăn sáng.

Không biết vì cái gì, từ khi Cao Sùng rời núi đầu nhập vào Tần Ngao Thiên đến nay, gặp đối thủ phảng phất liền chỉ biết một chiêu này, tất cả đều là muốn làm cái này Lực Phách Hoa Sơn chiêu này, mà cái này cũng liền chủ nhất định phải trở thành Cao Sùng chiến trường chính. Bởi vì ứng đối từ trên xuống dưới chiêu thức chính là Cao Sùng sở trường trò hay, lần này đồng thời đối mặt ba người, Cao Sùng cũng là cũng không có lùi bước, chỉ gặp hấn lại là cùng trước đó đồng dạng, nắm chặt trường thương trong tay ra sức hướng lên chọn đi.

Nhưng kết quả lại là cùng trước đó hoàn toàn không giống, bởi vì lần này bị Cao Sùng đánh bay, là ba thanh binh khí, chùy, búa cùng thương. Đương cái này ba thanh binh khí đồng thời bị Cao Sùng đánh bay thời điểm, Cao Sùng cũng đồng dạng dùng trường thương quét ngang từ thân chu vi, mà về sau kia ba viên Liêu tướng đầu người cũng đều là nhao nhao ứng thanh rơi xuống đất.

Gặp Cao Sùng vậy mà như vậy vũ dũng, lại lấy lực lượng một người, cùng nhất chiêu số liền đánh chết phe mình năm viên Liêu tướng về sau, đánh tới những cái kia Liêu quân nhóm lòng tin cũng bị dao động. Cái này còn là người sao, tại sao có thể mạnh như vậy, thậm chí còn sinh ra không thể cùng là địch ý nghĩ đến, lại muốn chạy trốn.

Nhưng Lâm Xung lại là không còn cho bọn hấn nhiều thời gian hơn đến chán kinh, bởi vì phá giáp quân lúc này đều đã cùng Liêu quân giao thủ đến một chỗ. Đương Lâm Xung chiến mã trải qua Cao Sùng bên người thời điểm vẫn không quên tán thưởng nhìn thứ nhất mắt, sau đó gạt đầu nói "Cao Sùng huynh đệ, tốt, chúng ta lại đi tướng những này Liêu quân giết sạch "

Sau đó, Cao Sùng Lâm Xung cái này hai đầu mãnh hổ xuống núi liền trở thành chúng Liêu quân ác mộng, chỉ gặp hai người bọn họ, hai cây thương, tướng từ thân chu vi Liêu binh giết sạch sành sanh. Những nơi đi qua, gặp Liêu quân tất cả đều là bị một thương xuyên thủng thân thể, không có người nào có thể còn sống sót. Mà cùng là phá giáp thượng tướng Dương Chí Vương Tiến Triều Cái ba người cũng đều không cam lòng yếu thế, nhao nhao giết địch vô số.

Giết tới cuối cùng, cái này Dịch Châu thành hạ chiến trường vậy mà thành Lâm Xung đẳng phá giáp quân các tướng lĩnh giết địch so tài, bọn hấn vừa mới bắt đầu cũng đều học Cao Sùng như vậy, mỗi giết một người liền nhớ hạ một con số. Có thể giết đến hậu viện, bởi vì giết người quá nhiều, đạo đưa bọn họ lại cũng quên đi cụ thể giết nhiều ít Liêu binh, chỉ là bọn hấn lại đều có một cái cảm giác, đó chính là thoải mái, trận chiến đầu này mới là mình chờ mong đã lâu chiến trường chém giết cảm giác.

Không biết qua bao lâu, bị phá giáp quân tàn sát Liêu quân đều đã mất đi tái chiến tiếp dũng khí, cuối cùng tại không biết là ai dẫn đầu dưới, nhao nhao bỏ thành đào vong. Triều Cái gặp Liêu quân đào tẩu, vốn định muốn tiến lên nữa đi tiến hành truy kích, nhưng Lâm Xung lại là kịp thời chặn lại nói "Giặc cùng đường chó đuối, chúng ta chuyển này nhiệm vụ chỉ là cướp đoạt Dịch Châu, hiện tại Dịch Châu lấy cảm xuống, chúng ta cái này liền vào thành đi thôi "

Nghe được Lâm Xung lời này, Triều Cái lúc này mới coi như thôi, đồng thời dẫn theo dưới tướng sĩ tốt hướng kia Dịch Châu thành bước đi. Kia ở trên tường thành phụ tá nhìn thấy quân Tổng đã đoạt lấy Dịch Châu thành, thầm mừng kia Tiêu Long một câu vô năng, sau đó chính là thân khỏa trên tường thành Đại Liêu quân kỳ thả người nhảy xuống tường thành tự sát mà chết.

Chính dẫn đầu dưới tướng binh tướng vào thành Lâm Xung nghe được vang động đến đây xem xét, gặp đúng là một cái người Liêu thân khỏa quân kỳ tự sát về sau, liền thờ dài "Nghĩ không ra cái này Liêu quân bên trong cũng là có như thế một cái người trung nghĩa, người tới, tướng người này hậu táng. Đồng thời, tại tướng thành này bên ngoài một đám thi thể cũng đều tìm cái địa phương an táng a" "Vâng, tướng quân "

Theo Cao Sùng leo lên tường thành tướng kia Đại Tổng quân kỳ cắm đến trên thành tường này, toà này bị người Liêu nắm trong tay nhiều năm lâu biên quan trọng trấn cũng rốt cục lần nữa quay về đến Tổng tay của người bên trên. Trận chiến này Cao Sùng lấy lực lượng một người, liền sát Liêu quốc năm viên chiến tướng, tất nhiên là nhất chiến thành danh, sau đó cái tên này cũng là trở thành người Liêu ác mộng.

Cùng lúc đó, kia cùng Lâm Xung cùng nhau từ Trác Châu xuất binh Tần Ngao Thiên cũng mang theo Quan Thắng thần uy quân đoàn giết tới U Châu dưới thành. Liêu quốc Thiên Tộ đế Gia Luật Diên Hi nghe được Tần Ngao Thiên cũng dám dẫn đầu bốc lên chiến tranh sau cũng là vừa kinh vừa sợ. Mặc dù hấn cũng không e ngại sẽ cùng quân Tổng giao chiến, nhưng bây giờ phương bắc Kim nhân ngay tại quy mô công Liêu, giờ phút này nếu là cùng quân Tổng khai chiến, kia không thể nghi ngờ càng sẽ tăng nhanh Liêu quốc diệt vong.

Nghĩ đến đây, Gia Luật Diên Hi phảng phất lại già đi rất nhiều, nhưng bây giờ Tần Ngao Thiên đã bình lâm thành hạ, lại không thể không chiến, thế là Gia Luật Diên Hi liền đành phải cường đề tinh thần đến phản phó nói "Chúng tướng sĩ, theo ta cùng nhau leo lên tường thành, lại nhìn kia Tần Ngao Thiên đến cùng ý muốn như thế nào "

Chương 259 : Lãng Chấn Pháo Oanh U Châu Thành

Tần Ngạo Thiên mang theo Quan Thắng thân uy quân tại U Châu dưới thành cung tiền phạm vi bên ngoài đứng vững trận cước, chỉ đợi kia trong thành Gia Luật Diên Hi ra mặt cùng mình trò chuyện. Quả nhiên, không có đợi bao lâu, kia Gia Luật Diên Hi liền dẫn Tiêu Phụng Tiên đằng một đám đại thần leo lên tường thành đến cùng mình giao đầu nói ". Tần Ngạo Thiên, người thật cho là ta Đại Liêu dễ bắt nạt sao, chúng ta không đi động tới người, người lại còn Cầm đầu đầu bốc lên chiến tranh "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là cười to nói "Ha ha, Gia Luật Diên Hi, người cũng không cần lại nói những cái kia vô dụng chỉ từ. Ta biết người Liêu quốc hiện tại chính trực loạn trong giặc ngoài thời khắc, đã bắt lực lại cho ta Đại Tống tranh nhau phát sáng, chắc hẳn người dưới mắt đang lo, hẳn là kia phương bắc Kim nhân đi. Ta Tần Ngạo Thiên cũng không phải loại kia lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn người, cũng sẽ không làm kia dẫn đầu bốc lên chiến tranh tiểu nhân."

Nghe được Tần Ngạo Thiên lúc trước lời nói, Gia Luật Diên Hi thì là càng nghe càng kinh hãi, không nghĩ tới cái này Tần Ngạo Thiên vậy mà sẽ biết nhiều như vậy. Nếu là dự định muốn tại lúc muốn tiêu diệt mình Đại Liêu, kia lúc này không thể nghi ngờ chính là mình tận thế. Nhưng nghe được Tần Ngạo Thiên hậu viện lại hô lên về sau, Gia Luật Diên Hi liền phần nộ quát.

"Tần Ngạo Thiên, người nói người không phải loại kia tiểu nhân, vậy người bây giờ lại là đang làm gì, lại vì sao phát binh xâm phạm ta U Châu!" Tần Ngạo Thiên nghe xong lại là ánh mắt ngưng tụ, lại hướng lên gọi hàng nói ". Phạm người U Châu, thật sự là trò cười, cái này Yên Văn mười sáu châu từ xưa đến nay chính là ta Trung Nguyên chi vật, lại làm sao có thể nói là người U Châu."

"Người sai, cái này Yên Văn mười sáu châu mặc dù trước kia là người người Hán chi vật, nhưng người người Hán tiên tổ lại là đã đem cắt nhường cùng ta Khiết Đan tộc, cũng dĩ nhiên chính là ta Liêu quốc chi vật, cùng người người Tống lại không có nửa điểm quan hệ" Tần Ngạo Thiên nghe xong lại là xem thường nói.

"Gia Luật Diên Hi, chuyện cho tới bây giờ người còn muốn sinh cái này miệng lưỡi lợi hại liên tục giải thích sao, nói thật cho người biết, ta Tần Ngạo Thiên chuyển này chính là muốn tướng lão tổ tông U Châu cho thu hồi lại, thức thời, người liền nhanh lên đem cái này U Châu thành giao ra, ta có thể đáp ứng tha cho người một mạng, nếu như người lại mình ngoan bất lĩnh, coi như đừng trách ta Tần Ngạo Thiên vô tình!"

Mặc dù Tần Ngạo Thiên lời nói rất cứng, nhưng kia Gia Luật Diên Hi nghe xong lại là cười to không thôi nói ". Tần Ngạo Thiên, người làm ta v.v. Là ba tuổi hài đồng sao, chỉ bằng người cái này hơn bốn vạn người, cũng dám nói bừa muốn tha ta một mạng, đây thật là đòi ta đến nay nghe được buồn cười lớn nhất" đồng thời, sau lưng Gia Luật Diên Hi đông đảo Liêu quốc đại thần cũng đều là cười to không thôi.

Tần Ngạo Thiên lại là phảng phất không có nghe được người Liêu chế giễu, chỉ gấp khoe miệng của hắn có chút giương lên nói ". Xem ra Gia Luật lão huynh là không tin Tần mỗ năng lực a, kia không ngại chúng ta tới đánh cược thế nào, nếu là ta có thể chỉ dùng một doanh tướng sĩ liền đưa người thành này tường công phá, người liền đem cái này U Châu thành chấp tay nhường cho cùng ta, mà ta cũng tự nhiên bỏ qua cho người này tính mạng vừa vận rất tốt "

Gia Luật Diên Hi không biết cái này Tần Ngạo Thiên đến cùng đang giở trò quỷ gì, có thể ra tại lòng hiếu kỳ, hắn vẫn hỏi lên một câu "Người cái này cái gọi là một doanh tướng sĩ là có bao nhiêu người" Tần Ngạo Thiên cất cao giọng nói "Ngàn người chi chúng" Gia Luật Diên Hi nghe xong thì là cười nói "Chỉ là ngàn người liền muốn nói bừa có thể phá ta tường thành, phải biết ta U Châu trong thành nhưng là có trọn vẹn mười vạn chi chúng, chính là một người tề dân đều có thể đưa người cái này ngàn người cho chết đuối "

Tần Ngạo Thiên lại là không để ý đến Gia Luật Diên Hi chế giễu, mà là không kiên nhẫn thúc giục nói "Người đến cùng có dám đánh cược hay không, nếu là ngay cả cược cũng không dám, còn không biết xấu hổ ở chỗ này nói cái gì khoắc lác" quả nhiên, nghe được Tần Ngạo Thiên về sau, ở sau lưng hắn bốn vạn thân uy quân thì đều là cười to không thôi. Kia Gia Luật Diên Hi nghe xong quả nhiên mắc lừa nói ". Có gì không dám, chỉ là không biết, nếu là người thua lại nên làm như thế nào đâu "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là lạnh nhạt nói "Nếu là Tần mỗ thua, kia Tần mỗ tính mệnh người có thể tự cầm đi" "Tướng quân" Quan Thắng nghe xong tất nhiên là muốn lên trước khuyên can ngăn cản, thế nhưng lại bị Tần Ngạo Thiên phát tay cho ngăn lại. Mà kia trên tường thành Gia Luật Diên Hi nghe xong thì là hưng phấn nói "Tốt, một lời đã định" sau đó chính là để cho người cho mình chuyển đến một cái ghế đến, hắn ngược lại muốn xem xem, cái này Tần Ngạo Thiên đến cùng có năng lực gì, lại nói chỉ dùng một ngàn người liền có thể công phá mình tường thành.

Gặp Gia Luật Diên Hi đáp ứng, Tần Ngạo Thiên thì là nở nụ cười. Lúc này kia Quan Thắng thì là tiến lên khuyên nhủ "Tướng quân, người đánh cược này có phải hay không qua loa một chút" Tần Ngạo Thiên thì là cười hỏi lại Quan Thắng nói ". Quan Thắng tướng quân nhìn Tần mỗ giống như là kia qua loa người sao" "Cái này, tướng quân tự nhiên không phải qua loa người, nhưng "

Còn không đợi Quan Thắng nói xong, Tần Ngạo Thiên chính là mở miệng ngừng lại quan nếu thắng ngữ nói ". Quan Thắng tướng quân cũng mời rửa mặt mà đi đi, lại nhìn Tần mỗ muốn thế nào phá kia Liêu quân tường thành" sau đó Tần Ngạo Thiên chính là kêu lên "Lãng Chấn ở đâu" hoá pháo doanh Lãng Chấn ứng thanh xuất mã bái nói ". Có mặt tướng" Tần Ngạo Thiên gật đầu nói "Tiếp xuống liền muốn nhìn tướng quân người, đồng thời Tần mỗ tính mệnh cũng toàn hệ tướng quân một thân "

Gặp Tần Ngao Thiên vậy mà đối với mình như thể tin nhiệm, Lăng Chấn tất nhiên là cảm động không thôi, sau đó chính là bái nói ". Tướng quân yên tâm, Lăng Chấn ôn hòa sẽ không để cho tướng quân thất vọng" sau đó Lăng Chấn liền đem mình hoà pháo doanh cho tập kết tới, đồng thời còn đem những cái kia hất lên lớn bày hoà pháo cho dời ra.

Cùng Gia Luật Diên Hi đồng dạng, Quan Thắng mấy người cũng tự nhiên không biết tướng quân đây là muốn làm gì. Bởi vì mặc dù Tần Ngao Thiên một mực chịu đựng Lăng Chấn nghiên cứu huấn luyện, nhưng đối với hoà pháo doanh cái này lúc lại là giữ bí mật tiến hành, cho nên cho dù là thống lĩnh hậu phương Quan Thắng cũng không biết lửa này pháo doanh cụ thể uy lực đến cùng như thế nào.

Đội Lăng Chấn hạ lệnh tướng những này đắp lên hoà pháo phía trên lớn vãi để lộ về sau, đám người chính là gặp được một cái chưa từng thấy qua toàn thân đen nhánh làm bằng sắt kỳ quái vật thể tới. Gia Luật Diên Hi tự nhiên là đối Tần Ngao Thiên chuyển ra cái này mới lạ chỉ vật hiểu kì không thôi, ở sau lưng hắn một đám Liêu quốc đại thần cũng đều đối cái này đại hắc khối sắt hiểu kì không thôi.

Về sau Lăng Chấn thì là một thân nhưng trang tay cầm bó đuốc chiến tại những cái này hoà pháo hậu phương, về sau liền gặp Lăng Chấn quát to "Tất cả mọi người, nhắm chuẩn phía trước U Châu tường thành, nã pháo!" Theo Lăng Chấn nã pháo âm thanh ra lệnh, hoà pháo doanh tất cả tướng sĩ đều dùng trong tay bó đuốc tướng hỏa pháo kia phía trên hình đường thẳng dẫn đốt vật cho nhóm lửa, sau đó chính là núp ở phía sau mặt dùng tay tướng lỗ tai của mình cho che lại.

Kia Gia Luật Diên Hi không đợi hỏi vì sao những cái kia Tổng quân tướng sĩ đều đem lỗ tai của mình che lên thời điểm, liền nghe được "Oanh" đến một tiếng vang thật lớn từ dưới thành phát ra, chỉ gặp một đoàn to lớn hỏa diễm từ hỏa pháo kia ra, thẳng hướng mình dưới chân tường thành đánh tới. Đương đoàn kia hỏa diễm đánh tới trên tường thành về sau, Liêu quân đám người liền rõ ràng nhất cảm thấy dưới chân tường thành phát ra kịch liệt chấn động, thậm chí tại bên tường thành bên trên rất nhiều người đều không có đứng vững mà ngã sấp xuống kia dưới tường thành.

Nhưng đây hết thảy cũng không có kết thúc, ngay tại tiếng thứ nhất qua đi, đám người chính là nghe được liên tiếp mà đến "Ầm ầm" âm thanh không ngừng phát ra, mà mục tiêu của bọn hắn đều là chân mình hạ khối này tường thành, mãnh liệt tiếng va đập không ngừng mà tại Gia Luật Diên Hi vang lên bên tai. Lúc này hắn đã cũng không ngồi yên nữa, mà là hốt hoảng chạy tới bọn thị vệ bên người đi trốn.

Tại Lăng Chấn hoà pháo doanh một trận loạn oanh phía dưới, kia U Châu thành tường thành liền tại hai quân tướng sĩ nhìn chăm chú phía dưới ầm vang sụp đổ, lộ ra một lỗ hổng lớn tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 260 : Quân Tổng Nhập U Châu Thành

Trong lúc bối rối Liêu quốc đám người mắt thấy tường thành bị quân Tổng dùng kia vật kỳ quái cho cứng rắn sinh sinh đem tường thành đánh ra một lỗ hổng đến, cái này khiến cho bọn hắn ở trong lòng tướng quân Tổng cái này vũ khí cho trở thành Thiên thần đồng dạng. Mà thần kỳ là, tại thành công oanh phá tường thành về sau, Tần Ngao Thiên liền hạ lệnh lại dùng miếng vải đen tướng những cái kia hoà pháo cho hết khoác lên.

Lý do rất đơn giản, Tần Ngao Thiên cũng không muốn khiến cái này dị tộc có thể càng nhiều tiếp xúc đến hoà pháo, bởi vì hắn chỉ muốn đem cái này lợi khí vững vàng trấn giữ ở trên tay mình, chỉ có dạng này mới là bảo đảm nhất. Mà vì có thể tốt hơn để những cái kia người Liêu rời xa hoà pháo, Tần Ngao Thiên cũng chỉ có thể hạ lệnh tại hoàn thành nhiệm vụ sau liền đem nó khoác lên, không cho người Liêu cùng nó càng nhiều cơ hội tiếp xúc.

Bất quá lúc này Liêu quốc chúng người cũng đã thật sâu sa vào đến trong lúc khiếp sợ, cũng căn bản nghĩ không ra cái khác. Thậm chí thậm chí còn tại ông ông ừ tai không ngừng, mà kia Thiên Tộ đế Gia Luật Diên Hi cũng là đồng dạng thật sâu bị quân Tổng cái này lợi khí cho rung động đến.

Mặc dù tường thành bị oanh phá, nhưng nếu là đặt ở dĩ vãng, Gia Luật Diên Hi là tuyệt đối sẽ không nhận nợ. Nhưng bây giờ không giống, hắn đã thấy tận mắt món kia lợi khí lợi hại, thậm chí hắn tin tưởng, chỉ cần hắn dám nói nửa chữ không, kia Tần Ngao Thiên nhất định sẽ không chút lưu tình hạ lệnh dùng món kia lợi khí đến đem mình oanh thành mảnh vỡ.

Tần Ngao Thiên cố ý cho Gia Luật Diên Hi đẳng người Liêu lưu lại một đoạn thời gian phản ứng, chờ qua hồi lâu, biết khói bụi tan hết thời điểm, Tần Ngao Thiên thì là lần nữa thúc ngựa tiến lên cao giọng hỏi "Xem ra là ta cược thắng đâu, Liêu quốc Lang Chủ điện hạ, không biết người là có hay không sẽ dựa theo ước định, mang theo nhân mã của người, rời khỏi U Châu thành đâu "

Đương hết thảy đã thành kết cục đã định về sau, Gia Luật Diên Hi lần nữa nghe được Tần Ngao Thiên thanh âm lúc tự nhiên sẽ đối với hắn hận đến nghiền răng nghiền lợi nhưng cũng không có cách nào, ai để người ta có lợi khí nơi tay, thậm chí còn có thể dễ như trở bàn tay lấy đến tính mạng của mình đâu. Chiếu tình hình bây giờ xem ra, cái này U Châu thành là thủ không được, nếu là tường thành không có hủy hoại quân Tổng có kia lợi khí nơi tay, chính mình cũng không biết có thể hay không giữ vững U Châu thành đâu, liền lại càng không cần phải nói hiện tại tường thành đã bị đánh cho tàn tạ không chịu nổi.

Gặp Gia Luật Diên Hi còn đang suy tư điều gì, cũng không trở về phục mình, Tàn Ngao Thiên thì liền hững hờ nói "Chẳng lẽ Gia Luật Diên Hi muốn đổi ý sao, dạng này cũng tốt, vậy ta liền thuận tiện tướng mạng của các người đều lấy đi đi, Lăng Chấn!" Sau đó Tàn Ngao Thiên chính là đề cao tiếng nói kêu lên "Lăng Chấn tại, mời tướng quân hạ lệnh!"

Trên tường thành Gia Luật Diên Hi gặp Tàn Ngao Thiên chỗ kêu người kia chính là món kia lợi khí bộ đội người chỉ huy về sau, liền lo lắng không thôi. Thế là còn không đợi Tàn Ngao Thiên lại xuống cái gì mệnh lệnh trước đó, Gia Luật Diên Hi liền vội vàng hô "Tần tướng quân chậm đã, chúng ta nguyện ý đầu hàng tại tướng quân, rời khỏi U Châu thành "

Nghe được Gia Luật Diên Hi lời này về sau, Quan Thắng bọn người là đại hi không thôi, không nghĩ tới nhà mình tướng quân vậy mà lợi hại như vậy, thậm chí không uổng phí một binh một tốt chính là lấy được cái này phương bắc trọng trấn, Liêu quốc trị chỗ U Châu thành. Mà Tàn Ngao Thiên thì là lạnh nhạt nói "Không phải đầu hàng tại ta, mà là đầu hàng tại ta Đại Tổng, còn xin Liêu quốc Lang Chủ chú ý ngôn từ "

Không nghĩ tới Tàn Ngao Thiên tại đạt được thắng lợi thời điểm còn có thể bình tĩnh như vậy, vậy mà dễ dàng liền nghe được mình bên ngoài thanh âm. Gia Luật Diên Hi lúc này đối cái này Tàn Ngao Thiên là càng phát cảm thấy hứng thú, bất quá mặc dù Tàn Ngao Thiên đã nhắc nhở qua mình, nhưng Gia Luật Diên Hi vẫn không quên nói bóng nói gió nói.

"Ha ha, Tần tướng quân, ta Gia Luật Diên Hi thế nhưng là không có nói sai, giống tướng quân như vậy vũ dũng người, tự nhiên là ta chỗ khâm phục. Huống hồ, Tần tướng quân thế nhưng là chúng ta Đại Liêu phò mã đầu, hắc hắc." Gia Luật Diên Hi giả bộ như dáng vẻ cung kính nói. Mà khi lại một lần nữa nghe được cái này phò mã hai chữ thời điểm, Tàn Ngao Thiên thì là lại ở trong lòng nhớ tới cái kia một bộ áo đồ thân ảnh, mình, từ đầu đến cuối đều là có lỗi với nàng.

Mà liền tại Tàn Ngao Thiên bởi vì Da Luật Diệp Hương mà thất thần thời điểm, kia Gia Luật Diên Hi thì là lại tiếp tục nói "Kỳ thật giống tướng quân như vậy người có năng lực, lại vì sao muốn khuất phục tại kia ngu ngốc vô năng Tống Đình Chi hạ. Tống quân ngu ngốc vô đạo, cái này ngay cả ta Đại Liêu nam nhi đều biết, chắc hẳn tướng quân không phải không biết."

Nghe kia Gia Luật Diên Hi đang không ngừng nói Huy Tông Hoàng đế nói xấu, thân là Tống quân tướng sĩ tự nhiên là đều nghe không quen. Nhưng Quan Thắng bọn người nhưng đều là tại Tàn Ngao Thiên phía dưới, nhà mình tướng quân vẫn không nói gì, có tốt đẹp tổ chất Quan Thắng tự nhiên là sẽ không đoạt mở miệng trước. Có thể thấy được Tàn Ngao Thiên luôn luôn trầm mặc như vậy lấy cũng không phải biện pháp, thế là Quan Thắng liền tại Tàn Ngao Thiên bên người nhỏ giọng nhắc nhở thứ nhất hạ.

Mà một tiếng này cũng là tướng Tàn Ngao Thiên suy nghĩ cho kéo lại, mà liền tại Tàn Ngao Thiên suy nghĩ bị kéo lúc trở lại, chính là nghe được kia trên tường thành Gia Luật Diên Hi lại tiếp tục nói "Tướng quân đừng nhìn người bây giờ vì hấn Tống Đình đánh được thiên hạ lập xuống bất thể chi công, nhưng luôn có một ngày, vậy người kia Tống triều Hoàng đế lại bởi vì công lao của người chi lớn mà gia hại người, không bằng tướng quân tìm tới đến ta Liêu quốc bên trong, ở chỗ này, người vẫn là ta Đại Liêu phò mã, còn mời tướng quân suy tính một chút "

Nghe mình tướng quân đối Gia Luật Diên Hi từ đầu đến cuối không có làm ra đáp lại, chúng tướng sĩ đều là có chút bận tâm, chẳng lẽ tướng quân bị kia người Liêu cho mê hoặc rồi? Mà liền tại bọn hấn ở trong lòng đoán thời điểm, Tàn Ngao Thiên thì là mở miệng nói "Người nếu là lại ở chỗ này nói nhảm lời nói, vậy ta coi như làm người không nhớ cái này U Châu thành "

Mặc dù không có nói rõ, nhưng Tàn Ngao Thiên vẫn là đối Gia Luật Diên Hi chiêu lời kéo cho mình xác cự tuyệt. Đồng thời còn đối cái này tại U Châu trên tường thành Liêu quốc các tướng sĩ hạ đạt tối hậu thư. Mà kia Gia Luật Diên Hi nghe được Tàn Ngao Thiên lời này sau thì là mỉm cười, nói "Tần tướng quân người đây là triệu cái gì gấp đầu, mỗi tự nhiên không phải loại kia nói chuyện không tính toán gì hết người, ta cái này lui quân, tướng cái này U Châu thành hiến cho tướng quân "

Tàn Ngao Thiên lúc này không nói gì, về sau Gia Luật Diên Hi cũng đích thật là tuân thủ hứa hẹn, mang theo kia trong thành mười vạn Liêu quốc tướng sĩ thôi lui ra khỏi U Châu thành, hướng kia Kế Châu thành bước đi. Mà kia Gia Luật Diên Hi tại lui quân thời điểm, lại là nghe được kia Dịch Châu thành đã thất thủ tin tức. Tại chính là quay đầu giống Tàn Ngao Thiên cười nói "Xem ra tướng quân cũng đã tại vì đường lui của mình tính toán a, nếu như thế, vậy cái này U Châu cùng Dịch Châu liền coi như là bản hoàng đưa cho tướng quân, ha ha "

Nghe được Gia Luật Diên Hi về sau, Tàn Ngao Thiên thì ở trong lòng mắng thầm "Lão hồ ly này, ngay cả đi đều phải cho ta chôn xuống cái sát chiêu" Quan Thắng nghe được Tàn Ngao Thiên sau hiển nhiên không có minh bạch nó ý nghĩ, tại chính là không hiểu hỏi "Tướng quân, không biết kia Gia Luật Diên Hi chỗ chôn xuống sát chiêu lại là gì chiêu, mặt tướng cái này dẫn người đem nó giải quyết "

Tàn Ngao Thiên nghe xong thì là lắc đầu nói "Cái này sát chiêu Quan Thắng tướng quân người còn không giải quyết được, bởi vì cái này sát chiêu là xuất từ Hoàng đế đối tín nhiệm của ta, hấn như hoàn toàn tin tưởng ta, vậy cái này sát chiêu liền có thể hóa giải. Còn nếu là Hoàng đế bệ hạ không tín nhiệm ta, kia Gia Luật Diên Hi sát chiêu liền sẽ thành công thực hiện "

Quan Thắng nghe xong thì là làm ra một bộ cái hiểu cái không bộ dáng đến, sau đó liền cũng không suy nghĩ thêm nữa cái khác. Bởi vì, cái này bị Liêu quốc thống trị nhiều năm biên quan trọng trấn rốt cục bị Tàn Ngao Thiên cho đoạt lại, để nó một lần nữa nằm giữ tại Tống tay của người bên trong.

Chương 261 : Trùng Tu U Châu Thành

Tại kia Gia Luật Diên Hi mang theo Liêu quốc những cái kia tàn binh bại tướng rồi đi U Châu thành về sau, Tần Ngạo Thiên chính là mang theo Quan Thắng một đám tiến vào U Châu trong thành tới. Nhìn xem kia bị Lãng Chấn hoá pháo chỗ đánh cho tàn tạ không chịu nổi tường thành, Quan Thắng thì là không hiểu hỏi "Tướng quân, đã Lãng Chấn tướng quân có như vậy Thần khí, kia vì Hà Tướng quân không trực tiếp hạ lệnh công thành, mà là muốn thả kia người Liêu rồi đi đâu "

Tần Ngạo Thiên thì là lạnh nhạt nói "Mặc dù quân ta có hoá pháo doanh loại này công thành lợi khí nơi tay, nhưng nếu là ta trực tiếp hạ lệnh liễu lĩnh công thành lời nói, kia U Châu thành nội bách tính thì thế tất sẽ bị hỏa lực gây thương tích, đây không phải ta muốn thấy đến. Mà lại thả những cái kia người Liêu rồi đi cũng là đối với chúng ta có lợi "

Nghe Tần Ngạo Thiên nói như vậy, Quan Thắng thì liền càng thêm không hiểu, vì sao thả đi người Liêu còn đối với mình có lợi đâu. Lúc này còn không đợi Quan Thắng truy vấn, Tần Ngạo Thiên chính là đáp "Bởi vì Liêu người cùng ta nhóm sau cùng địch nhân đều chính là kia thân ở phương bắc Kim nhân, chúng ta bảo toàn Liêu quân lực lượng, cũng liền tự nhiên có thể để bọn hắn lại cùng Kim nhân dây dưa một đoạn thời gian, mà đây cũng là cho chúng ta lưu lại đầy đủ thời gian tới làm chuẩn bị "

Quan Thắng nghe xong gờ mới hiểu được, thế là liền đối với Tần Ngạo Thiên bái nói ". Vẫn là tướng quân nghĩ lâu dài, là mổ ánh mắt thiên cận" Tần Ngạo Thiên thì là cười nói "Quan Thắng tướng quân cũng không cần như thế tự coi nhẹ mình, kỳ thật chẳng những là Quan Thắng tướng quân, chính là phóng nhân ta toàn bộ Đại Tổng, lại có thể có mấy người đó có thể thấy được ta Đại Tổng cuối cùng chân chính địch nhân đâu?"

Đối với vấn đề này, Quan Thắng cũng là khó trả lời, mà Tần Ngạo Thiên cũng liền chỉ là nói một mình mà thôi, bởi vì tại hiện ở thời điểm này, cùng vốn cũng không có người Tổng có thể ý thức được tại phương bắc cấp tốc trưởng thành lấy đầu kia sói.

Nhìn xem kia tàn tạ không chịu nổi tường thành, Tần Ngạo Thiên liền hạ lệnh tướng giỏi về xây dựng phòng ốc 'Cửu Vĩ Quy' Đào Tông Vượng cho dẫn tới U Châu đến, đồng thời để mang lên một đội dân phu nắm chặt thời gian xây dựng thành trì. Ôm không phá thì không xây được tâm thái, Tần Ngạo Thiên tự nhiên là muốn Đào Tông Vượng có thể xây dựng ra so trước kia càng kiên cố hơn tường thành tới.

Đào Tông Vượng nghe được Tần Ngạo Thiên yêu cầu này sau chấp tay bái nói ". Đào Tông Vượng ổn thỏa toàn lực ứng phó, là quân xây dựng ra một cái cự thành tới." Nghe được Đào Tông Vượng nói ra khẳng định lời nói về sau, Tần Ngạo Thiên lúc này mới hài lòng nhẹ gật đầu. Mà trừ ra Đào Tông Vượng bên ngoài, tại Trác Châu thành nội các loại có thành thạo một nghề các quan văn cũng đều bị Tần Ngạo Thiên cho phải đến cái này U Châu trong thành.

Tần Ngạo Thiên đầu tiên là hội kiến Từ Ninh biểu huynh đệ "Kim Tiền Báo Từ" Thang Long, đồng thời ân cần thăm hỏi nói ". Thang Long, hiện nay chúng ta trong quân quặng sắt không biết phải chăng là đủ?" Nghe được Tần Ngạo Thiên hỏi thăm, Thang Long thì là một mực cung kính trả lời "Hồi bẩm tướng quân, từ khi tướng quân phát hiện kia nguyệt nha núi quặng sắt về sau, quân ta quặng sắt liền rất đầy đủ "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là hài lòng gật gật đầu, phải biết, ban đầu ở tìm kiếm nguyệt nha núi chỗ này quặng sắt thời điểm mình thế nhưng là còn kinh lịch một phen khổ chiến a. Về sau Tần Ngạo Thiên thì là lại hỏi "Cái kia không biết nếu là ta muốn lại chế tạo ra một chi kỵ binh hạng nặng tới, sẽ tốn thời gian bao lâu?"

Thang Long nghe xong cũng không có vội vã trả lời Tần Ngạo Thiên, mà là dò hỏi "Không biết tướng quân nghĩ muốn rèn đúc ra một chi như thế nào kỵ binh hạng nặng đến?" Tần Ngạo Thiên thì là miêu tả đạo "Đúng đấy, bất luận là người vẫn là chiến mã, cũng đều là người khoác thiết giáp mà không phải giáp da, không biết hiện đệ có thể hay không làm được?" "Tướng quân muốn đem thiết giáp xuyên tại trên chiến mã?" Thang Long nghe được Tần Ngạo Thiên ý nghĩ sau ngay nhiên mà hỏi.

Tần Ngạo Thiên thì là mỉm cười gật đầu nói "Chính là" "Kia phải mạnh cỡ nào kiện chiến mã mới có thể thừa nhận được cái này thiết giáp trọng lượng" "Bây giờ chúng ta đã dẹp xong U Châu thành, khoảng cách người Liêu thảo nguyên gần như vậy, muốn lấy được chút thể phách cường tráng chiến mã còn không phải dễ như trở bàn tay" Thang Long nghe đến đó sau mới nhớ tới nhà mình tướng quân năng lực đến, hoàn toàn chính xác, chiến mã những cái kia tại nhà mình tướng quân trong mắt xác thực vẫn còn không tính là vấn đề.

Suy tư một phen về sau, Thang Long cuối cùng vẫn hướng Tần Ngạo Thiên gật đầu nói "Tốt, tướng quân người cứ yên tâm đi, Thang Long nhất định sẽ không phụ tướng quân hi vọng, tướng kia thiết giáp tạo ra" Tần Ngạo Thiên nghe được Thang Long đây nhất định lời nói sau vui vẻ không thôi, như thế, mình liền lại có thể chế tạo ra một chi thiết kỵ Binh đến ứng đối ngày sau Kim nhân Thiết Phù Đồ.

Đang quyết định muốn rèn đúc ra một chi trọng giáp kỵ binh về sau, Tần Ngạo Thiên tự nhiên là muốn vì chi kỵ binh này đến tuyển định tướng lĩnh. Nhưng ngẩng nhìn bốn phía thấy mình dưới trướng thượng tướng đều đã có riêng phần mình thuộc về, hoặc tại phá giáp quân, hoặc tại thân uy quân, bằng không chính là tại cái khác vương bài trong bộ đội. Thậm chí bên cạnh mình còn lại thượng tướng đã không có bao nhiêu.

Mặc dù người có thể dùng được không còn nhiều như vậy, nhưng Tần Ngạo Thiên trong lòng cũng là rất hài lòng. Bởi vì so với khiến cái này thượng tướng đều tập trung ở cùng một chỗ cho nên ra trận thời điểm cũng không biết nên phái ai xuất chiến mà nói, Tần Ngạo Thiên vẫn là càng hi vọng nhìn thấy các vị thượng tướng đều có thể tại cái này trong đại quân tìm tới vị trí của mình, dạng này mới có thể đem bọn hắn tự thân năng lực phát huy đến lớn nhất.

Mà tại lại nhìn quanh một vòng mấy lúc sau, Tần Ngạo Thiên liền đem ánh mắt khóa ổn định ở kia 'Ngọc Kỳ Lân' trên thân. Phải biết, Lô Tuấn Nghĩa

năng lực tự nhiên là không gì sánh được, tin tưởng mọi người đang ngồi vị tướng lĩnh cũng sẽ không phản đối Lô Tuấn Nghĩa thống lĩnh chi bộ đội này. Nghĩ đi nghĩ lại, Tần Ngạo Thiên liền đem chỉ này trọng giáp kỵ binh thống soái nhân tuyển đứng yên xuống dưới, mà bộ kia đem chức, liền giao cho Loạn Đình Ngọc đi.

Như là đã có quyết định, Tần Ngạo Thiên tự nhiên là muốn đem việc này cáo tri Lô Tuấn Nghĩa hai người. Mà cũng không ra Tần Ngạo Thiên sở liệu, Lô Tuấn Nghĩa cùng Loạn Đình Ngọc hai người khi biết tin tức này sau đều là cao hứng không thôi. Bởi vì cùng trong quân đội, khi thấy cái khác thượng tướng đều có thể riêng phần mình thống lĩnh một chi vương bài bộ đội lúc, Lô Tuấn Nghĩa trong lòng hai người tự nhiên là muốn có chút ý nghĩ, mà bây giờ, Tần Ngạo Thiên liền cho bọn hắn cơ hội này, để bọn hắn làm sao có thể không hưng phấn.

Về sau, Tần Ngạo Thiên chính là lại hướng hai người nói "Hiện tại chỉ này trọng giáp kỵ binh còn vẫn tại trù bị bên trong, thiết giáp cũng đều không có chế tạo ra tới. Bất quá dù cho dạng này, trọng giáp kỵ binh cũng là quân ta trọng yếu cơ mật, hai người các ngươi không thể trước bất kỳ ai lộ ra tin tức này, bao quát cái khác tướng lĩnh, hai người các ngươi đã hiểu không?"

Nhìn xem Tần Ngạo Thiên đột nhiên trở nên nghiêm túc khuôn mặt, Lô Tuấn Nghĩa cũng là biết chuyện này tầm quan trọng, thế là liền cùng Loạn Đình Ngọc cùng nhau hướng Tần Ngạo Thiên chấp tay bái nói ". Tướng quân yên tâm, chúng ta biết được, định sẽ không đem việc này tiết lộ ra ngoài" nghe được hai người tỏ thái độ, Tần Ngạo Thiên lúc này mới yên tâm nhẹ gật đầu, về sau chính là nói "Tại Thang Long thiết giáp chưa chế tạo ra trước khi đến, hai người các ngươi liền đi trước tìm chọn lựa chút sĩ tốt đến huấn luyện kỵ thuật a "

Tần Ngạo Thiên tiếng nói lạc hậu, Lô Tuấn Nghĩa hai người liền cùng nhau hướng Tần Ngạo Thiên chấp tay bái lui. Tần Ngạo Thiên nhìn qua Lô Tuấn Nghĩa hai người bóng lưng rồi đi, ở trong lòng thì liền bắt đầu mặc sức tưởng tượng chưa đến chính mình cái này trọng giáp kỵ binh đối đầu Kim Ngột Thuật Thiết Phù Đồ thời điểm, sẽ là ai thắng ai thua đâu. Ngẫm lại liền thật sự là tốt chờ mong thật kích động a.

Chỉ là Tần Ngạo Thiên không biết là, tại hắn công phá U Châu thành nghỉ ngơi lấy lại sức thời điểm, tại kia trên triều đình thì là lại có người bắt đầu không an phận muốn đối với mình làm chuyện xấu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262 : Triều Đình Tranh Luận Trung Gian

Lúc này khoảng cách Tần Ngạo Thiên công phá U Châu thành cùng Dịch Châu thành sự tình đã qua nửa tháng, hôm nay tại cái này trên triều đình, các vị đại thần đối với nên xử trí như thế nào Tần Ngạo Thiên một chuyện bên trên thì là lên tranh luận. Kỳ thật lúc đầu đối với Tần Ngạo Thiên lại đẹp xong kia U Châu thành cùng Dịch Châu thành tin tức này mà nói, cả triều văn võ tự nhiên đều là phấn chấn không thôi.

Mà nên phải biết tin tức này thời điểm, Huy Tông Hoàng đế cũng là kích động không thôi. Hắn thậm chí còn cảm thấy mình quả nhiên không có nhìn lầm, cái này Tần Ngạo Thiên quả lại chính là vì chính mình lập nên bất thế cơ nghiệp, làm rạng rỡ tổ tông lương tướng. Về sau Huy Tông Hoàng đế liền muốn đối Tần Ngạo Thiên lại đi ban thưởng, nhưng vào lúc này, kia Liêu quốc Thiên Tộ đế tại phá thành thời điểm cùng Tần Ngạo Thiên lời nói nhưng cũng theo Tần Ngạo Thiên trác tuyệt chiến tích bị truyền đến cái này trong hoàng cung.

Đối với Thiên Tộ đế như vậy châm ngòi ngữ điệu, Triệu Cát tự nhiên là biết đây chỉ là địch nhân kế sách mà thôi, vốn cũng không có đem nó để ở trong lòng. Nhưng khi Cao Cầu một đám nói kia Tần Ngạo Thiên đang nghe xong Gia Luật Diên Hi lời nói này về sau vậy mà trầm mặc không nói về sau, Triệu Cát liền ở trong lòng lên một tia bất mãn.

Mà cái này một tia bất mãn tại Cao Cầu một đám kẻ phản bội ác ngữ hướng tướng phía dưới, liền khiến Triệu Cát đối Tần Ngạo Thiên trung thành cảm thấy hoài nghi. Bởi vì kia Tần Ngạo Thiên tại Liêu chủ Gia Luật Diên Hi chửi bới mình thời điểm cũng không có mở miệng ngăn cản, mà là trầm mặc không nói. Mà nghiêm trọng hơn chính là, Tần Ngạo Thiên vậy mà bạch bạch buông tha Gia Luật Diên Hi bộ đội, cũng không đối tổn thương bên trên một phen một hào.

Thông qua đủ loại này dấu hiệu cho thấy, kia Tần Ngạo Thiên nhất định là lên ý đồ không tốt, nói không chừng đánh hạ Dịch Châu thành cùng U Châu thành chính là tại cùng người Liêu sau khi thương nghị chỗ làm mưu kế. Không thể không nói, kia Cao Cầu đám người mạch suy nghĩ thật đúng là rộng khắp rất a, vậy mà đều có thể nghĩ ra loại chuyện này đến vụ hãm Tần Ngạo Thiên.

Cũng không luận Cao Cầu lời nói là như thế nào không hợp thói thường, nhưng mấu chốt nhất là, Huy Tông Hoàng đế vậy mà tin tưởng Cao Cầu một nhóm lời nói. Cái này khiến đứng tại Tần Ngạo Thiên bên này Túc Nguyên Cảnh cùng Văn Hoán Chương đều là kinh hãi không thôi. Nghe được Huy Tông đã bị Cao Cầu bọn người mê hoặc, Túc Nguyên Cảnh liền vội vàng ra mặt bái nói ". Bệ hạ, Tần tướng quân chính là người Hán, hơn nữa còn là ta Đại Tống Tuyên Uy phò mã, tiền đồ thời gian một mảnh. Thử nghĩ hắn lại như thế nào sẽ vì người Liêu làm việc đâu "

Đương Túc Nguyên Cảnh vừa mới nói xong về sau, Cao Cầu liền lập tức hừ lạnh nói "Túc Thái úy là quên đi, hãm Tần Ngạo Thiên chẳng những là ta Đại Tống phò mã, nhưng càng còn là hãm người Liêu phò mã đâu, có loại thân phận này, hãm Tần Ngạo Thiên lại như thế nào không thể phán đầu hàng địch

nước?" "Cao thái úy lời ấy sai rồi, phải biết Tần tướng quân trước đó đáp ứng làm người Liêu phò mã chỉ là cái ngộ biến tòng quyền mà thôi, mà cũng không phải là thực tình muốn cưới kìa Liêu quốc công chúa. Mà lại việc này chúng ta trước đó cũng đã sớm có kết luận, nhìn Thánh thượng mình giám "

Cao Cầu nghe xong y nguyên không buông tha nói "Túc Thái úy nói thật là hay nghe, còn cái gì ngộ biến tòng quyền, kìa ai có thể biết hán Tần Ngao Thiên đáp ứng cưới chúng ta Mậu Đức đề cơ làm lớn Tổng Tuyên Uy phò mã không phải quyền lợi kẻ sách đâu?" "Người! Cao Cầu, người đừng muốn ở chỗ này vụn vẹo không phải là, Tần tướng quân một lòng vì ta Đại Tổng, ở tiền tuyến ra sức chém giết, người có thể nào ở sau lưng như thế nói xấu Tần tướng quân "

"Đến cùng là ta nói xấu hán vẫn là cái gì, chỉ cần đem hán gọi truyền lệnh đến cái này thành Biện Kinh đến hỏi một chút liền biết" sau đó Cao Cầu liền quay người hướng Huy Tông bái nói ". Thánh thượng, vì thần cho rằng, hán là tướng kìa Tần Ngao Thiên cho truyền đến thành Biện Kinh đến tiến hành thăm vấn. Bệ hạ có thể phái một đạo thánh chỉ đi tuyên tiến cung điện thánh, đồng thời lại cử đi một vị tướng quân mang lên đại đội nhân mã tiến về U Châu thành, nếu là Tần Ngao Thiên cùng bộ hạ có bất kỳ cử động nào liền ngay tại chỗ giết chết, để tránh hậu họa "

Cao Cầu lúc này đã ở trong lòng dự định tốt, đến lúc đó liền gọi kìa cùng Tần Ngao Thiên có thù Đồng Quán dẫn người tiến đến. Mà tới được kìa U Châu thành sau chỉ có Tần Ngao Thiên có bất kỳ dị động, liền lập tức đem nó giao sát, còn nếu là Tần Ngao Thiên thật ngoan ngoãn nghe lời theo Đồng Quán trở về Biện Kinh, kìa tại trên con đường này, Đồng Quán cũng chắc chắn tướng Tần Ngao Thiên cho hành hạ chết, đến lúc đó liền lấy không quen khí hậu làm lý do báo cáo bệ hạ liền có thể.

Không thể không nói, Cao Cầu chiêu này độc kế nhưng bụng phải là rất hay a, chỉ cần Huy Tông gật đầu đáp ứng, kìa đến lúc đó cái này Tần Ngao Thiên chính là đào thoát không xong. Mà Huy Tông lúc này cũng là cảm thấy Cao Cầu lời nói cũng không gì không thể, ngay tại lập tức gật đầu đồng ý thời điểm, thanh âm phản đối vang lên lần nữa, Huy Tông nhắc mắt nhìn đi, gặp kìa người lên tiếng cũng không phải là Túc Nguyên Cảnh, mà là kìa Văn Hoán Chương.

Gặp Văn Hoán Chương tại lúc này lên tiếng nói chuyện, đánh gãy Huy Tông sắp điểm xuống đầu, Cao Cầu từ là phi thường không vui. Nhưng tại cái này trên triều đình, lại phải nhìn điểm tính tình, liền châm chọc khiêu khích mà hỏi thăm "Không biết nghe giám quân có gì cao kiến a?" Văn Hoán Chương chỉ là nhàn nhạt lườm Cao Cầu một chút, sau đó chính là đối Huy Tông bái nói.

"Thánh thượng, thần cho rằng tướng Tần tướng quân tuyên tiến cung đến không thể. Đến lúc này Tần tướng quân tại phương bắc vừa đặt xuống U Châu Dịch Châu hai tòa thành lớn, tất nhiên là không thể rời đi nơi đó muốn tọa trấn trong thành để tránh người Liêu tướng thành trì cướp đi. Mà thứ hai, nếu là Thánh thượng lấy hoài nghi chỉ tâm tướng Tần tướng quân tuyên tiến cung đến thăm vấn, khó tránh khỏi sẽ rét lạnh thiên hạ trung nghĩa nhân sĩ tâm, như thế, chỉ sợ về sau liền sẽ không còn có người có thể như vậy tận tâm tận lực vì Thánh thượng làm việc "

Lúc đầu đầu óc đã có chút mơ hồ Triệu Cát nghe được Văn Hoán Chương sau lập tức chính là thanh tỉnh lại, hoàn toàn chính xác, nếu là Tần Ngao Thiên hao hết khí lực đặt xuống hai tòa trọng trấn về sau mình chẳng những không có đối ban thưởng, ngược lại còn tuyên đến cung trong thăm vấn cách làm như vậy hoàn toàn chính xác không ổn. Minh nhất thời mơ hồ, lại kém chút đã mất đi một viên lương tướng. Nghĩ đến đây, Triệu Cát liền dưới triều đình Cao Cầu trừng mắt liếc.

Mà kìa Cao Cầu tại cảm nhận được Huy Tông kìa ánh mắt bất thiện về sau, từ hơi hơi tâm kinh ngạc một chút. Đồng thời ở trong lòng còn đem cái này ra vương bản Văn Hoán Chương cho ghi hận tại trong lòng, nếu không phải hán ra trở ngại lời nói, mưu kế của mình liền thành công. Minh tất nhiên là sẽ không bỏ qua cái này Văn Hoán Chương, bất quá dưới mắt kìa Tần Ngao Thiên hiển nhiên muốn so Văn Hoán Chương quan trọng hơn.

Thế là Cao Cầu chính là hỏi "Vậy nếu là Tần Ngao Thiên hán thật sự có ý đồ không tốt lại nên như thế nào, đến lúc đó hán đối ta Đại Tổng tạo thành tổn thương chắc chắn so người Liêu càng sâu. Khi đó lại nên có ai đến vì chuyện này phụ trách" Cao Cầu nói nơi đây về sau, liền gặp Văn Hoán Chương cùng Túc Nguyên Cảnh cùng nhau quát to "Lão phu phụ trách, bệ hạ, lão thần nguyện đem tính mạng đảm bảo, Tần tướng quân tuyệt đối không có ý đồ không tốt, đây hết thảy đều chỉ là người Liêu kế ly gián, nhìn Thánh thượng không muốn nhất thời bị gian nhân mê hoặc, bị người Liêu thừa lúc a "

Gặp Túc Nguyên Cảnh cùng Văn Hoán Chương hai cái này lão bất tử vậy mà lại lấy tính mệnh đến vì Tần Ngao Thiên làm đảm bảo, đây thật là để Cao Cầu khí quyền không thôi, bởi vì hán tự nhiên là sẽ không lấy tính mệnh đảm bảo Tần Ngao Thiên tất phản, đây hết thảy đều chỉ là hán thiết kế hãm hại mà thôi, đến đây liền tự nhiên là bị Túc Nguyên Cảnh hai người cho đánh vỡ kế hoạch của mình.

Sự tình tiến triển đến nơi đây, Cao Cầu kẻ phản bội một phái cùng Túc Nguyên Cảnh Văn Hoán Chương hai người chính là đánh cái ngang tay, chưa phân thắng thua, mà đối Tần Ngao Thiên đến cùng là thưởng vẫn là phạt, cũng là chưa hề đi ra kết quả. Mà đứng lúc này, kìa một mực không nói gì thái sư Thái Kinh thì là ra mặt tiến lên gián ngôn.

Liền nghe được Thái Kinh nói "Bệ hạ, đã bệ hạ đối Tần tướng quân trung tâm có chỗ nghi hoặc, vậy không bằng bệ hạ cử đi một vị đại thần tiến đến U Châu làm thị sát, như thế liền nhưng có biết Tần Ngao Thiên đến cùng có hay không ý đồ không tốt. Mà lại đồng thời bệ hạ còn có thể phái đồng Xu Mật dẫn người cùng đi U Châu, đồng thời tướng U Châu quyền cho nắm giữ trên tay chính mình, dạng này coi như hán Tần Ngao Thiên thật có ý nghĩ gì, cũng là không làm gì được "

Chương 263 : Cao Cầu Tặng Tướng Đưa Đồng Quán

Huy Tông Hoàng đế nghe xong Thái Kinh gián ngôn về sau trầm tư một phen cảm thấy vẫn là kế này có thể thực hiện, tại chính là gặt đầu cho phép nói ". Tốt, liền theo thái sư lời nói" đám người mặc dù cũng còn mỗi người có suy nghĩ riêng, có thể thấy được Huy Tông đã đồng ý Thái Kinh gián ngôn, mà lại liền Thái Kinh gián ngôn đến xem ngược lại cũng nhìn không ra cụ thể là khuynh hướng bên nào, mà là một cái điều hoà đề nghị, cho nên đám người nghe được Huy Tông đáp ứng về sau liền cũng đều không nói nữa.

Đã Huy Tông đã đồng ý Thái Kinh đề nghị, như vậy tiếp xuống lại nên phái người nào tiến về U Châu đâu. Đã nhưng đề nghị này là từ Thái Kinh nói lên, kia tự nhiên là từ Thái Kinh tới đảm nhiệm người sứ giả này chức. Mà Cao Cầu gặp tình hình này thì là ở trong lòng nghĩ thầm "Cũng không làm rõ ràng được cái này Thái Kinh đến cùng là bên nào người "

Bởi vì Tần Ngao Thiên lúc trước chính là vẫn luôn là lấy phụ thuộc Thái Kinh mới sẽ từ từ thượng vị, có thể nói là Thái Kinh người. Thắng đến về sau mình cùng Đồng Quán mưu đồ bí mật Tần Ngao Thiên, Tần Ngao Thiên sau khi trở về liền lập tức cùng Túc Nguyên Cảnh cùng đi tới, như thế liền có thể nói là bội phản Thái Kinh. Có thể để người nhìn không thấu chính là, Thái Kinh vậy mà đối với cái này không phản ứng chút nào, thậm chí từ trong miệng một điểm liên quan tới Tần Ngao Thiên lời nói đều không có.

Lại thêm lúc này đưa ra như thế cái điều hoà biện pháp đến, ngược lại là càng khiến người ta không hiểu rõ nổi. Đối với Thái Kinh loại này không ổn định nhân tố, Cao Cầu tự nhiên là không yên lòng tưởng cái này có thể vận ngã Tần Ngao Thiên cơ hội cho áp ở trên người hắn. Thế là Cao Cầu chính là gián ngôn nói ". Bệ hạ, thần cho rằng Thái thái sư chính là trong triều trọng thần, xác thực không thích hợp đảm nhiệm người sứ giả này chức, theo vì thần nhìn, không bằng liền phái quá sư trưởng tử Thái Du Thái đại học sĩ trước nhìn U Châu a "

Cái này Thái Du vốn là Thái Kinh trưởng tử, hơn nữa còn trong triều thân cư yếu chức, chính là Tuyên Hòa điện Đại học sĩ, thực lực không phải bàn cãi. Nhưng Thái Du lại là bởi vì lợi ích mà cùng Thái Kinh trở mặt thậm chí kết thù, càng trọng yếu hơn chính là, tại đoạn thời gian trước mình mưu đồ bí mật Tần Ngao Thiên khi đó, Thái Du chính là đã cùng mình kết thành đồng minh, bây giờ liền vừa vận lấy ra sử dụng.

Triệu Cát bản đích thật là nghĩ phái Thái Kinh tự mình tiến về U Châu, nhưng lại tưởng tượng Thái Kinh cũng là tuổi tác đã cao, hoàn toàn chính xác không thích hợp lại đi xa nhà. Mà so sánh tới nói, kia Thái Du cũng thực sự là cái ưu tú nhân tuyển, bởi vì lúc trước triều đình tranh luận thời điểm, Thái Du là một câu đều không có xen vào. Mà điều này cũng làm cho Huy Tông ngộ nhận là hắn là trong sạch, là không cùng bất luận kẻ nào vì cùng một bọn, cho nên Triệu Cát chính là gặt đầu đồng ý Cao Cầu đề nghị, ủy nhiệm Thái Du cùng Đồng Quán cùng nhau đi tới U Châu thị sát dân tình, lại từ Đồng Quán tiếp nhận phương bắc công việc.

Thái Du rõ ràng là không nghĩ tới cái này Cao Cầu vậy mà sẽ đem mình cho lôi ra đến, bất quá dưới mắt Huy Tông đã hạ mệnh, vậy mình liền cũng không thể không đi theo. Tại lĩnh mệnh lui ra tan triều về sau, Cao Cầu chính là đến đây tìm được cái này Thái Du cùng Đồng Quán đến lại đi thương nghị.

"Thái đại học sĩ, đồng Xu Mật, lần này có thể thành công hay không vận ngã Tần Ngao Thiên liền muốn nhìn hai vị đại nhân. Chắc hẳn hai vị đại nhân cũng đều biết nên làm như thế nào đi" Đồng Quán đối Tần Ngao Thiên tất nhiên là cừu hận vô cùng, lúc này nghe Cao Cầu tra hỏi, liền lập tức cười nói "Thái úy yên tâm, Đồng mô lần này chắc chắn không chế lại kia Tần Ngao Thiên, đồng thời sẽ còn tướng kia U Châu nắm giữ trong tay, sẽ không để cho Tần Ngao Thiên đắc ý "

Kế tiếp Thái Du thì là chấp tay bái nói ". Cao thái úy xin yên tâm, cái kia Tần Ngao Thiên nếu là dựa vào Thái Kinh bò lên, vậy ta liền ổn thỏa sẽ nhất cử để hắn thân bại danh liệt, để lão thất phu kia cũng thất vọng một phen" Cao Cầu gặp Thái Du cùng Đồng Quán đều là như vậy có tự tin, liền thoải mái cười nhẹ một tiếng, về sau bắt đầu từ sau người đi tới hai cái một thân nhung trang người tới.

Cao Cầu chỉ vào hai người kia liền nói với Đồng Quán "Đồng Xu Mật, hai người này chính là nhà ta tướng, đảng thế hùng, đảng thế anh. Chuyến này núi cao nước xa, mà kia Tần Ngao Thiên trên tay cũng là có không ít tướng lĩnh, liền để hai người này một đường hộ tống đồng Xu Mật cùng Đại học sĩ Bắc thượng a" Cao Cầu có như thế tâm ý, Đồng Quán từ là không thể cự tuyệt, thế là liền cười nói "Như thế, Đồng Quán liền trước cảm ơn Thái úy" về sau ba người liền lại cùng nhau phá lên cười.

Kỳ thật đảng này thế hùng đảng thế anh hai người cũng đều cũng không chỉ là vẹn vẹn hộ tống Đồng Quán hai người an toàn đơn giản như vậy, mà là còn có nhiệm vụ trọng yếu hơn mang theo. Trải qua Cao Cầu trọng kim mua được giang hồ sát thủ nhiều năm tìm hiểu dò, lúc trước mình tại phủ thượng chỗ gặp phải hai lần đó ám sát đều cùng Tần Ngao Thiên có quan hệ, mà đây cũng là vì sao Cao Cầu sẽ như vậy khẳng khẳng muốn trừ hết Tần Ngao Thiên nguyên nhân.

Mặc dù cũng có không phải Tần Ngao Thiên gây nên khả năng tồn tại, nhưng mặc dù có không xác định, chi cần có là Tần Ngao Thiên gây nên khả năng tồn tại, kia Cao Cầu liền cảm giác không để lại Tần Ngao Thiên. Huống chi từng bị mình giết hại Lâm Xung cùng Từ Ninh cũng đều tại Tần Ngao Thiên dưới trướng làm việc, cái này sớm muộn là kẻ gây họa.

Mà đảng này gia huynh đệ chuyến này nhiệm vụ chính là triệt tra tới cùng năm đó ám sát một chuyện có phải là hay không Tần Ngao Thiên gây nên. Mà chuyến này Bắc thượng tiếp nhận U Châu, Đồng Quán thì tự nhiên không có khả năng cùng chỉ mang theo Cao Cầu tặng cho hai tên gia tướng lên đường. Thế là Đồng Quán chính là lấy tự thân lực hiệu triệu, từ các nơi đốt lên mấy chỉ binh mã cùng mình cùng nhau đi tới U Châu. Mà đối với Đồng Quán loại này giống trống khua chiêng, Huy Tông cũng chưa nói cái gì.

Lại nói Đồng Quán lần này thì là điếm tới tuy châu binh mã đô giám Đoạn Bằng Cử, Trịnh Châu binh mã đô giám Trần Chúc, Trần Châu binh mã đô giám Ngô Bình Di, Đường Châu binh mã đô giám Hàn Thiên Lân, Hứa Châu binh mã đô giám Lý Minh, Như Châu binh mã đô giám Mã Vạn Lý, Tung Châu binh mã đô giám Chu Tín bảy người riêng phần mình lĩnh binh đến đây trợ trận. Mà bảy người này tăng thêm trước đó bị Tần Ngao Thiên chém giết Đặng

Châu binh mã đồ giám Vương Nghĩa thì chính là lúc trước Đồng Quán sơ chinh Lương Sơn tám đồ giám.

Đồng Quán lần này Bắc thượng mang tới cái này bảy vị đồ giám, mà cái này bảy vị binh mã đồ giám bên trong Lý Minh, Chu Tín cùng Mã Vạn Lý thì đều là đã ném lên Đồng Quán thuyền lớn. Mà còn sót lại bốn người thì còn vẫn như cũ cũng đều là đối Đồng Quán mời chào trí chi không để ý, bất quá Đồng Quán tin tưởng, mình lần này Bắc thượng tiếp nhận U Châu thành về sau, cái này còn sót lại bốn người cũng ổn thỏa sẽ từ từ thành vì tâm phúc của mình ái tướng.

Tại ban đầu ở Bá Châu ngoài thành lấy giám quân thân phận bị Tần Ngao Thiên không để ý chút nào ra sức đánh một phen về sau, Đồng Quán cũng là ở trong lòng phân tích hồi lâu tình cảnh lúc ấy. Cũng là bởi vì tại Tần Ngao Thiên bên người có mấy cái kia võ nghệ phi phàm tướng lĩnh, mới có thể khiến cho dám can đảm như vậy không coi ai ra gì. Mà từ sau lúc đó, Đồng Quán liền cũng muốn tìm kiếm các nơi đến cho mình lớn mạnh, mà lần này Đồng Quán chỗ chiêu mộ tới cái này bảy đồ giám liền đều là Đồng Quán mục tiêu.

Đồng Quán cùng Thái Du hai người tại thành Biện Kinh trung đẳng lên mấy ngày, đợi cho kia bảy đồ giám đều mang binh chạy tới thành Biện Kinh về sau, Đồng Quán một nhóm lúc này mới can đảm an tâm lên đường. Cũng chính bởi vì Đồng Quán cùng Thái Du tại thành Biện Kinh trung đẳng lên mấy ngày, tại trong lúc này, Văn Hoán Chương liền đem hôm đó tại trên triều đình phát sinh sự tình còn có Huy Tông quyết định thậm chí còn tướng Đồng Quán chuẩn bị lên đường lúc chỗ chiêu mộ bảy đồ giám sự tình đều viết ở trong thư hướng Tần Ngao Thiên truyền ra ngoài.

Ở xa U Châu thành ngay tại dẫn người huấn luyện đội ngũ xây dựng thành trì, bận tới mảy mảy Tần Ngao Thiên nhận được Văn Hoán Chương sai người đưa tới thư về sau chính là lập tức mở ra xem. Chậm rãi nhìn từ đầu tới đuôi về sau, Tần Ngao Thiên liền cười lạnh nói "Cao Cầu, người cuối cùng vẫn là không nhận được xuống tay với ta a, Đồng Quán, lần này cũng chắc chắn để hai người các người bàn tính đánh hụt "

Bất quá tại tiêu hủy đi Văn Hoán Chương thư về sau, Tần Ngao Thiên thì là nghi ngờ nói "Nhưng cái này Thái Kinh đến cùng lại muốn ý muốn như thế nào, lại có mục đích gì đâu, vì sao muốn tại trên triều đình vì ta nói chuyện" đối với cái này Tần Ngao Thiên rất là không hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264 : Triều Đình Đi Sứ U Châu

Tần Ngao Thiên tại tiêu hủy đi thư về sau, chính là lập tức tướng Thời Thiên cho gọi đi qua. Chỉ gặp kia người thấp nhỏ Thời Thiên mấy cái nhảy nhót chính là đi tới Tần Ngao Thiên bên người cười hỏi "Thiên ca, người tìm ta" Tần Ngao Thiên gạt đầu sau chính là nói "Bây giờ triều đình điều động sứ giả tiến về ta U Châu thành, ta muốn người đi thăm dò một chút mấy người kia nội tình "

Nghe nguyên lai là việc này, Thời Thiên liền cười nói "Nguyên lai là dạng này, tốt, Thiên ca người cứ nói đi, đều muốn tra người nào nội tình?" Tần Ngao Thiên lạnh nhạt nói "Thái Du, còn có Đồng Quán thủ hạ bảy đồ giám. Ta muốn người đi dò tra tám người này phẩm hạnh cùng làm người thế nào, đã đi vào ta U Châu thành, vậy dĩ nhiên chính là ta quyết định. Mà mấy người kia phẩm hạnh cũng tướng quyết định bọn hắn tiếp xuống vận mệnh "

Thời Thiên ở trong lòng tướng mấy người này danh tự ghi lại sau liền xoay người một cái, không thấy bóng dáng. Mà tại Thời Thiên rời đi về sau, Tần Ngao Thiên thì là cười nói "Hừ, Đồng Quán, chúng ta nhưng ngược lại thật sự là là oan gia ngõ hẹp a, nghĩ không ra vậy mà lại là người phụng mệnh đến đây, yên tâm, ta lần này nhất định sẽ chuẩn bị cho người cái đại lễ "

Lại qua mấy ngày sau, Thời Thiên chính là cùng kia 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông cùng nhau quay trở về U Châu thành, đồng thời tướng hai người mấy ngày nay đến chỗ dò thăm tình báo báo cùng Tần Ngao Thiên. Đầu tiên Đái Tông liền đem kia cái gọi là bảy đồ giám danh tự nói với Tần Ngao Thiên ra, bảy người kia theo thứ tự là Đoạn Bằng Cử, Trần Chúc, Ngô Bình Di, Hàn Thiên Lâm, Lý Minh, Mã Vạn Lý cùng Chu Tín.

Tần Ngao Thiên khi biết bảy người này danh tự sau liền tại thầm nghĩ nói "Nguyên lai là bảy người này, bảy người này không phải liền là lúc trước Đồng Quán lần đầu chinh phạt Lương Sơn thời điểm chỗ bắt được mấy viên sĩ quan cấp cao à. Tốt, đã người Đồng Quán đều lấy loại này trận thế Bắc thượng ý đồ tiếp nhận chương quản U Châu, vậy ta tự nhiên không thể làm người thất vọng a "

Tần Ngao Thiên trong lòng là như vậy tính toán Đồng Quán, nhưng mặt ngoài bên trên thì là một điểm dị sắc cũng nhìn không ra, mà Thời Thiên Đái Tông hai người chính là bắt đầu hướng Tần Ngao Thiên biểu hiện ra hai người mấy ngày nay thành quả nói ". Kia Thái Du vốn là Thái Kinh trưởng tử, nhưng về sau lại cùng với cha trở mặt, nghe nói là bởi vì quyền thế bố trí, ngược lại là một cái không hiểu hiểu đạo người "

Thời Thiên nói nơi đây lúc, bên cạnh Đái Tông chính là nói bổ sung "Mà lại kia Thái Du mặc dù thân cận Tuyên Hòa điện Đại học sĩ chi yếu chức, nhưng phẩm hạnh lại là cùng cái này Đại học sĩ mấy may không dính nổi nửa điểm bên cạnh. Truyền ngôn hẳn thường xuyên sẽ ở trên đường cái đùa giỡn phụ nữ đường hoàng, người chung quanh ngại quyền thế, đều là giận mà không dám nói gì "

Tần Ngao Thiên nghe đến đó về sau chính là cau mày nói "Cái này chẳng phải hiển nhiên là cái thứ hai Cao nha nội sao" Thời Thiên nghe được Tần Ngao Thiên sau thì là nói "Ai nói không phải đâu, bất quá kia Cao nha nội chỉ là ý vào cha mình mà cáo mượn oai hùm, mà cái này Thái Du thì là toàn dựa vào

năng lực của mình mà hành hung làm ác, có thể nói là muốn so kìa Cao nha nội âm hiểm xảo trá hơn nhiều. Mà mấu chốt chính là, hán tại đương kim thiên tử trước mặt lại là có một cái khác phó sắc mặt, để thiên tử sủng ái không thời "

Nghe được Thời Thiên phía sau bổ sung về sau, Tần Ngao Thiên thì ở trong lòng đối cái này Thái Du ấn tượng lại sâu hơn một chút, bắt quá kìa làm sâu sắc lại là ấn tượng xấu. Chờ đợi giải cái này Thái Du phẩm hạnh về sau, Tần Ngao Thiên chính là lại hỏi "Vậy cái kia cái gọi là bảy đồ giám cũng đều là chút người thế nào, đều là cùng kìa Thái Du là một cái đức hạnh sao?"

Nghe Tần Ngao Thiên hỏi kìa bảy đồ giám đến, Đái Tông thì là đưa tin "Cái này bảy đồ giám thì đều cũng coi là cái chính trực người, cũng không phải là giống Thái Du như vậy không chịu nổi. Chỉ là cái này trong bảy người, Lý Minh, Chu Tín, Mã Vạn Lý ba người cũng đã đầu nhập cùng Đồng Quán, mà cái kia năng lực tương đối cao Đoạn Bằng Cử, Trần Chữ, Ngô Bình Di, Hàn Thiên Lân bốn người thì còn vẫn chưa hiệu lực Đồng Quán "

Nghe ở đây, Tần Ngao Thiên liền cúi đầu ừ một tiếng, không nói nữa. Thời Thiên gặp Tần Ngao Thiên như vậy, liền cười hỏi "Thiên ca chẳng lẽ cũng đem chủ ý đánh tới kìa bảy đồ giám trên thân rồi?" Gặp Thời Thiên như thế hiểu được bản thân tâm tư, Tần Ngao Thiên cũng là cười mở lớn nở nụ cười, về sau chính là nói "Vẫn là Thời Thiên huynh đệ hiểu tâm ta y a "

Xác thực, mặc dù bây giờ dưới tay mình đã có không ít tướng lĩnh, nhưng đến phân phối lên nhiệm vụ đến, Tần Ngao Thiên lại luôn cảm giác có chút giằng gấu và vai. Có thể là Tần Ngao Thiên yêu cầu cùng người thường khác biệt đi, người khác đều là đem dưới tay Đại tướng tập trung đến một chỗ thống nhất chỉ huy, mà Tần Ngao Thiên trên tay thì là chương quân lấy năm tòa thành trì tăng thêm một tòa quan ải, cần có sĩ quan cấp cao liên tục tự nhiên muốn nhiều, huống chi Tần Ngao Thiên còn gây dựng nhiều như vậy đặc thù binh chủng đến, cần thiết võ tướng thì liền càng nhiều.

Mà lúc này Đồng Quán vì chính mình đưa tới cái này bảy đồ giám, mình chắc chắn toàn bộ nhận lấy, mà ba cái kia đã đầu nhập cùng Đồng Quán đồ giám, liền có thể cân nhắc chen ép một phen. Phải biết, tại cái này phương bắc nặng trong trấn, chính mình là thổ hoàng đế, hết thấy đều muốn tại trong lòng bàn tay của mình mới có thể.

Chờ đợi cười xong cái này Đồng Quán một nhóm phẩm hạnh về sau, Tần Ngao Thiên chính là đối Thời Thiên hai người nói "Lần này vất vả hai vị huynh đệ, hai người các ngươi liền đi đầu hạ đi nghỉ ngơi đi. Còn có, Đái Tông, lần này ngươi làm rất khá, ta chờ mong ngươi sau này biểu hiện" nói xong những lời này về sau, Tần Ngao Thiên chính là quay người rời đi, quay trở về điện soái phủ nghỉ ngơi.

Mà Đái Tông đang nghe được Tần Ngao Thiên khích lệ về sau tất nhiên là vui không thắng thu, bởi vì hán vốn là hàng tướng, hơn nữa còn cũng không phải là tại Tần Ngao Thiên lần đầu chiêu hàng thời điểm liền ném hàng thì hàng tướng. Đối với cái này Đái Tông cùng Sài Tiễn hai người vẫn luôn là sợ Tần Ngao Thiên lòng mang khúc mắc mà cẩn thận từng li từng tí, nhưng hôm nay xem ra, mình đích thật là theo đúng người.

Cái này Tần Ngao Thiên cũng không phải là mình suy nghĩ như vậy bụng dạ hẹp hòi người, cái này khiến Đái Tông quả thực yên lòng. Mà một mực cùng Đái Tông cộng đồng làm việc Thời Thiên gặp Tần Ngao Thiên khích lệ Đái Tông, trong lòng mình tự nhiên cũng là rất vui vẻ, bởi vì bất kể nói thế nào, cái này Đái Tông cũng coi là cùng mình vì người trong đồng đạo.

Đương nhiên Thời Thiên chỉ cũng không phải là đầu trộm đuôi cướp, mà là cùng là Tần Ngao Thiên làm việc, càng là tin tức Truyền Đệ Giả. Thế là Thời Thiên liền tại Tần Ngao Thiên rời đi về sau, tiến lên một tay lấy cánh tay dựng vào Đái Tông bả vai, đồng thời nói "Đái Tông huynh đệ ngươi cũng vất vả, đi, Thời Thiên ca ca dẫn ngươi đi uống rượu đi "

Đái Tông nhướng mày, tướng Thời Thiên cánh tay từ trên người chính mình giãy xuống dưới, đồng thời nói "Ngươi là ai ca ca" về sau chính là lập tức đổi lại tiểu dung, đồng thời lại đem cánh tay của mình dựng vào Thời Thiên bả vai nói "Hán là Đái Tông ca ca mang ngươi uống rượu đi, ha ha" Thời Thiên tự nhiên là không phục, thế là liền cùng Đái Tông định ra muốn tỷ thí một phen, xem ai tới trước từ quân, người đó là ca ca. Về sau hai người chính là riêng phần mình hướng từ quân chạy đi, vui sướng không thôi.

Lại nói Tần Ngao Thiên trở về điện soái phủ về sau, gặp trái phải vô sự, liền hướng về phòng đi bồi bồi thê tử của mình Lý Sư Sư đi. Nhưng đợi đến Tần Ngao Thiên trở về tới trong phòng lại phát hiện Lý Sư Sư cũng không trong phòng, thế là Tần Ngao Thiên chính là hướng chung quanh nô tỳ dò hỏi "Phu nhân đi đâu?" Kia nô tỳ thì là ủy thân bái nói ". Hồi tướng quân, phu nhân cùng Xuân Lan Thu Cúc cùng nhau ra đi dạo phố "

Nghe Lý Sư Sư vậy mà ra đi dạo phố, Tần Ngao Thiên không khỏi cười một tiếng. Xem ra cái này dạo phố quả nhiên là nữ thiên tính của con người a, bất luận là tại hiện đại vẫn là cổ đại, nữ tính đối dạo phố một chuyện từ đầu đến cuối đều là tình hữu độc chung, liền ngay cả nhà mình nương tử cũng không ngoại lệ. Nguyên bản Tần Ngao Thiên cũng không suy nghĩ nhiều, nhưng lại nghĩ tới có khả năng hôm nay kìa Thái Du một nhóm liền sẽ đi vào U Châu thành, nếu để cho kìa Thái Du gặp phải nhà mình nương tử, không chừng sẽ xảy ra chuyện gì đâu.

Mà lại càng quan trọng hơn là, nói không chừng cái nào Thái Du liền nhận biết nhà mình nương tử chính là kìa hoa khôi Lý Sư Sư đâu. Nghĩ đến đây, Tần Ngao Thiên liền bất chấp gì khác, trực tiếp chính là cầm vũ khí lên đến liền xông ra ngoài, càng là làm cho này nô tỳ trong lòng giật mình, còn tưởng rằng là mình nói sai lời gì đâu.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 265 : Sử Tiến Liều Minh Hộ Chủ Mẫu

Lúc này kia Thái Du cùng Đồng Quán ngay tiếp theo bảy đô giám cùng năm vạn đại quân cùng nhau đi tới kia U Châu trong thành, đi vào thành đến, Đồng Quán cùng Thái Du chính là bị kia bị đánh cho tàn tạ không chịu nổi U Châu tường thành cho rung động đến. Đồng Quán nghĩ thầm "Cái này nhưng phải là dùng cỡ nào lực lượng không lồ, mới có thể tạo thành loại kết quả này, cái này Tần Ngao Thiên đến cùng là có bao nhiêu thâm bất khả trắc "

Mà kia Thái Du thì là cùng Đồng Quán ý nghĩ khác biệt, nhiều lần trần trọc rốt cục đi tới cái này U Châu thành về sau, Thái Du thì là nghĩ thầm "Cái này U Châu thành vậy mà xa như vậy, mà lại mặc dù tường thành tàn tạ không chịu nổi, nhưng chỉ cần đem nó tu bổ lại, nhưng chính là một tòa không thua gì Đại Danh phủ trọng trấn a. Đến lúc đó ta tọa trấn ở chỗ này, coi như thật chính là trời cao hoàng đế xa, ai cũng không làm gì được ta "

Bởi vì Tần Ngao Thiên là lấy đánh cướp phương pháp đoạt lấy toà này U Châu thành, cho nên U Châu thành nội ngoại trừ tường thành tàn tạ không chịu nổi bên ngoài, thành nội phồn vinh đáng cũng không chịu ảnh hưởng. Mà đây cũng là để trước chỗ này Thái Du cùng Đồng Quán hai người tại ý nghĩ trong lòng hoạt phẩm.

Mặc dù Thái Du chuyến này chỉ là làm sứ giả đến điều tra Tần Ngao Thiên có hay không mưu phản chi tâm, có thể thấy cái này U Châu thành lớn mạnh về sau, Thái Du trong lòng khó tránh khỏi sẽ lên một chút ý khác tới. Tuy nói Thái Du ngược lại không đến nỗi muốn khởi binh tạo phản, nhưng nếu là hẳn có thể bị phải tới đây lời nói, kia đến lúc đó mình nhất định sẽ tại toà này biên quan trọng trấn vót đến không ít kim.

Mà lại, nơi đây khoảng cách thảo nguyên rất gần, nói không chừng mình còn có thể nếm thử những dị tộc kia mỹ nữ phong tình đâu. Ở trong lòng nghĩ như vậy, Thái Du trên mặt liền không tự giác lộ ra dị dạng tiểu dung đến, kia là chính có nam nhân mới có thể hiểu được tiểu dung. Mà liền tại Thái Du ở trong lòng quy hoạch lấy chưa đến thời điểm, chính là phát hiện tại trên đường cái có không ít mỹ nữ trẻ trung xinh đẹp từ, cái này càng làm cho Thái Du cười mở nghĩ ngợi.

Thấy được những kia tuổi trẻ mỹ mạo nữ tử về sau, Thái Du chân liền không tự giác hướng trước bước đi, mà tại bên cạnh, Đồng Quán mấy người cũng tự nhiên là chậm rãi đuổi theo. Ngay sau đó chính là hướng tại kia thành Biện Kinh bên trong Cao nha nội ý thế hiệp người đồng dạng, cái này Thái Du cũng là sai người đi lên tướng mấy người tướng mạo hơi tốt nữ tử vây lại liền bắt đầu đùa giỡn, trêu đến ở đây chúng bách tính đều là tức giận không thôi.

Ngày hôm nay phụng mệnh trông coi thành trì chính là thượng tướng Sử Tiến, hắn đã sớm chú ý tới đến đây Đồng Quán một nhóm, chỉ là xem bọn hắn còn có năm vạn đại quân cùng nhau đến đây về sau, liền ở trong lòng nhắc lên cảnh giới chi tâm tới. Mà cũng đúng như Sử Tiến đoán như vậy, nhóm người này quả nhiên không phải vật gì tốt, vậy mà mới vừa vào thành liền tướng bản tính của mình cho bạo lộ ra.

Gặp có dân nữ bị khi nhục, Sử Tiến đương nhiên sẽ không thờ ơ lạnh nhạt. Thế là liền gặp Sử Tiến lập tức suất lĩnh một đội binh sĩ xông lên phía trước liền muốn tướng kia Thái Du cầm xuống, đồng thời trong miệng còn gọi nói ". Phương nào tặc nhân, dám can đảm đến ta U Châu thành phạm tội, người tới, cùng ta tướng này tặc nhân cầm xuống" .

Gặp Sử Tiến đến đây ngăn cản, Đồng Quán tự nhiên là muốn tại Thái Du trước mặt biểu hiện tốt một chút một chút, tuy nói không đến mức muốn cùng Thái Du cùng một chỗ hành lạc, thế nhưng cũng nên tướng ngăn cản người cho ngăn lại đi. Thế là còn không đợi Thái Du phản phó, Đồng Quán chính là lập tức mệnh Lý Minh, Chu Tín, Mã Vạn Lý ba người tiến lên tướng Sử Tiến cầm xuống.

Sử Tiến gặp nhóm người này vậy mà không chút nào đem mình để vào mắt, cũng không để ý chút nào nơi đây là Vân Huy tướng quân chỗ thống trị U Châu thành, trong lòng tất nhiên là giận dữ. Thế là liền đi cùng đến đây ngăn cản mình ba người giao thủ với nhau, mặc dù Sử Tiến tự thân võ nghệ bất phàm, nhưng có thể lên làm binh mã đô giám chức há lại sẽ là phạm nhân, mà lại lúc này vẫn là ba người liên thủ, Sử Tiến liền tự nhiên bị áp chế lại.

Đồng Quán thấy mình mới mời chào tới mấy viên ái tướng vậy mà thành công tướng cái này viên thủ tướng ngăn chặn về sau, trong lòng tất nhiên là đại hỉ. Thậm chí hẳn còn muốn, cuối cùng cũng đã không cần lại thụ Tần Ngao Thiên áp bách, dưới tay mình cũng có có thể đem ra được nhân tài. Mà lại tại Đồng Quán phái ba người này xuất chiến thời điểm cũng không tướng thân phận của mình nói ra, nó mục đích tất nhiên là phải thật tốt nhìn một chút thủ hạ của mình ái tướng so với Tần Ngao Thiên dưới tướng tướng lĩnh đến cùng ai mạnh ai yếu.

Chỉ là Đồng Quán không để ý đến một điểm, kia chính là mình bên này là ba người tề xuất mới có thể đem kia Sử Tiến một người chế phục, như thế tính ra, nhưng vẫn là Tần Ngao Thiên dưới tướng tướng lĩnh càng là một bậc. Mà lúc này nhận được Sử Tiến quấy nhiễu về sau, kia bị Thái Du vây quanh hai nữ tử liền đều thừa dịp loạn chạy ra ngoài.

Thái Du gặp cái này hai tên nữ tử đào tẩu, chính là cười to nói "Ha ha, mỹ nhân, các ngươi coi là có thể chạy thoát được lòng bàn tay của ta à." Sau đó chính là dẫn người đuổi theo, một điểm Đại học sĩ đáng về đều không có. Mà tại hướng về phía trước đuổi mấy bước về sau, Thái Du chính là dời đi mục tiêu, bởi vì hắn thấy được một cái càng mỹ lệ hơn nữ tử, bên cạnh còn mang theo hai tên nha hoàn, liền ngay cả kia hai tên nha hoàn đều muốn so trước đó mình chỗ vây nữ tử mạnh hơn nhiều.

Mỹ nữ này tổ ba người liền tự nhiên là Tần Ngao Thiên vợ hoa khôi nương tử Lý Sư Sư cùng hai cái thiếp thị nữ Xuân Lan Thu Cúc. Thái Du nhìn thấy Lý Sư Sư lập tức kinh động như gặp thiên nhân, nghĩ không ra thế gian lại có như thế xinh đẹp nữ tử, quả nhiên là khiến Thái Du tâm hết mở rộng. Cho dù chỉ là xa xa nhìn lên một chút, Thái Du đều đã có thể cảm nhận được kia Lý Sư Sư mỹ lệ.

Thế là Thái Du tại nhìn thấy cái này tam nữ về sau liền quả quyết từ bỏ truy đuổi trước đó hai tên nữ tử, dẫn người quay người hướng Lý Sư Sư ba người vọt tới, đồng thời trong miệng còn cười nói "Mỹ nhân, ta tới rồi, ha ha" từ khi theo Tần Ngao Thiên về sau, Lý Sư Sư chưa từng nhận qua dạng này kính hãi, liền ngay cả Xuân Lan Thu Cúc hai tiểu nha đầu cũng đều là e ngại không thôi. Tam nữ cứ như vậy thẳng vào đứng đấy, thậm chí đều không có chạy đi.

Kỳ thật Thái Du cũng là từng gặp Lý Sư Sư, chỉ là kia đã là thời gian rất lâu trước đó. Lúc ấy Thái Du cũng chưa từng là cái này Đại học sĩ chỉ thân, mà Lý Sư Sư lại sớm là thành danh đã lâu. Thái Du chỉ có thể là ở phía xa len lén nhìn lên thứ nhất mắt, cảm giác kia, liền cùng hiện tại là giống nhau.

Chỉ là về sau chính là truyền ra Lý Sư Sư đã bị tặc nhân bắt đi tin tức, ngược lại để Thái Du tiếc hận không thôi. Nhưng hẳn làm sao cũng sẽ không nghĩ tới, ngày xưa hoa khôi nương tử vậy mà lại xuất hiện tại cái này xa xôi U Châu thành tới. Mà cũng chính bởi vì không nghĩ tới, cho nên Thái Du cũng chưa nhận ra Lý Sư Sư tới.

Nhưng Thái Du Đồng Quán không biết Lý Sư Sư là người phương nào, nhưng kia Sư Tiến lại là biết đến. Gặp chủ mẫu gặp nguy hiểm, Sư Tiến liền đột nhiên giận dữ, đồng thời trên tay khí lực lớn trưởng, lại nhất thời đột phá kia Lý Minh ba người phòng ngự, thẳng tắp liền hướng kia Thái Du một nhóm vọt tới. Kia Đồng Quán coi là Sư Tiến muốn đổi nhóm người mình hành thích, bởi vì Sư Tiến đột nhiên tăng vọt khí lực thật sự là quá dọa người, thế là Đồng Quán liền lập tức cuồng quát hạ lệnh muốn đem Sư Tiến ngay tại chỗ giết chết.

Kia Lý Minh ba người được mệnh lệnh, liền tự nhiên là đối Sư Tiến không chút lưu tình thống hạ sát thủ, đồng thời tướng trường thương trong tay hung hăng đâm vào Sư Tiến trên lưng. Đau đớn khiến Sư Tiến hành động cũng trì hoãn một lát, nhưng trong lòng hẳn lại là còn có một cỗ chấp niệm, đó chính là muốn bảo vệ chủ mẫu, không thể khiến chịu nhục.

Liền tại dạng này ý chí kiên trì dưới, Sư Tiến dù cho bị đánh ngã xuống đất bên trên, nhưng vẫn là thoát lấy mọi mệt mỏi thân thể không ngừng hướng Lý Sư Sư tam nữ bỏ đi. Sư Tiến hành vi tự nhiên là bị Lý Sư Sư tam nữ nhìn ở trong mắt, tam nữ mặc dù lo lắng Sư Tiến, nhưng nhưng cũng là không làm gì được, bởi vì lúc này tam nữ đã đã rơi vào Thái Du ma trận bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 266 : Thái Du Bỏ Mình Đồng Quán Kinh

Gặp ba cái kia mỹ lệ nữ tử đều bị dưới tay mình binh sĩ vây quanh, Thái Du tất nhiên là vui vẻ ghé góm, nghênh ngang liền hướng Lý Sư Sư đi đến. Gặp kia Thái Du hướng phía bên mình đi tới, Lý Sư Sư tam nữ đều là bối rối không thôi, cho dù dạng này, Xuân Lan Thu Cúc hai cái này tiểu nha đầu vẫn là lấy hết dũng khí ngăn tại Lý Sư Sư trước người trừng mắt mắt to nhìn xem chậm rãi đi tới Thái Du.

Thái Du gặp tình hình này, liền càng cảm giác hơn mười phần thú vị, nghĩ không ra hai cái này nha hoàn vẫn còn biết hộ chủ, xem ra cái này mỹ mạo nữ tử cũng là người có thân phận a. Bất quá, Thái Du liền thích cái này một ngụm, nếu là tùy tiện một cái bình thường nữ tử, Thái Du ngược lại sẽ cảm thấy không thú vị. Hẳn thích nhất, chính là tướng những cái kia trước mặt người khác cao cao tại thượng nữ tử đề dưới thân thể hung hăng quát roi.

Chỉ gặp Thái Du cười đùa từng bước một hướng Lý Sư Sư tam nữ đi đến, mà ở sau lưng hẳn thì là nằm rạp trên mặt đất đồng thời trên lưng còn có không ít ngay tại chảy máu tươi Sư Tiến đang không ngừng hướng bên này bỏ, nhìn dáng vẻ của hẳn, tựa hồ là muốn ngăn cản Thái Du. Nhìn thấy ở phía sau đều đủ cho vết thương chông chát còn muốn đến đây bảo vệ mình ba người Sư Tiến về sau, Lý Sư Sư tam nữ trong lòng đều là sinh ra vẻ bất nhẫn.

Sau lưng Sư Tiến, bị mang đến cái kia một đội binh sĩ cũng đều bị Đồng Quán thủ hạ cho đánh ngã xuống đất. Đúng vậy, toàn bộ, bởi vì cũng không ai đầu hàng chịu thua. Bọn hẳn là Tần Ngạo Thiên dưới trướng chiến sĩ, trong mắt bọn hẳn, chỉ có binh lính chết trận, tuyệt đối không có nhận thua đầu hàng binh sĩ.

Cho nên cho dù là địch nhiều ta ít, bọn hẳn vẫn là phải động thân một trận chiến, dù cho không địch lại đối thủ bị đánh bại, cũng tốt hơn một mình đào thoát mà bị người khác xem thường. Cái này, chính là Tần Ngạo Thiên dưới trướng quân sĩ giác ngộ, cũng chỉ có có loại này giác ngộ quân đội, mới có thể chiến đều phá, công vô bất khắc.

Bất quá, mặc dù tất cả mọi người bị Đồng Quán bọn người đánh bại, nhưng vẫn là có người biết muốn thả tín hiệu tìm viện thủ. Không bao lâu liền nhìn thấy một chi mang theo màu đỏ cái đuôi sương mù đạn tín hiệu bị bỏ vào trên trời, lập tức liền bị trong thành đám người nhìn thấy. Sớm tại cùng Lăng Chấn vừa một lúc gặp mặt, Tần Ngạo Thiên chính là cùng Lăng Chấn nghiên cứu ra được một chút có thể lấy nhan sắc đến phân chia sương mù đạn tín hiệu tới.

Khỏi mù này đạn tín hiệu tổng cộng vì đỏ, vàng, lục ba cái nhan sắc, trong đó lục sắc đại biểu rút quân, màu vàng đại biểu phía trước tạm thời an toàn, mà màu đỏ thì là biểu thị nghiêm trọng nhất tình huống phát sinh, cần đại đội nhân thủ đến đây chi viện. Mà dưới mắt mặc dù cũng không phải là có người Liêu di tộc đến đây công thành, nhưng chủ mẫu bị kinh sợ, tự nhiên là khẩn cấp nhất tình huống.

Khi màu đỏ sương mù đạn tín hiệu trên không trung phát ra thời điểm, kia mang theo một đầu côn sắt ngay tại trên đường cái loạn chuyển Tần Ngạo Thiên tự nhiên là cũng chú ý tới. Khi hẳn ngừng đầu nhìn đến cái này màu đỏ tín hiệu về sau, liền biết chuyện khẩn cấp, mà hẳn cũng đã ẩn ẩn đoán được vậy sẽ là mình tìm kiếm Lý Sư Sư vị trí.

Nhìn bộ dáng cách mình cũng không tính quá xa, thế là Tần Ngạo Thiên liền bật hết hỏa lực, dùng ra tự thân tốc độ nhanh nhất xông về chỗ kia. Đồng

Quán cùng Thái Du bọn người gấp có binh sĩ hướng lên thả ra đạn tín hiệu liền biết đây là bọn hán đang tìm kiếm viện thủ đến đây. Bất quá bọn hán nhưng lại chưa bối rối, bởi vì bọn hán liền là cố ý dạng này, muốn chọc giận Tần Ngạo Thiên.

Nếu như Tần Ngạo Thiên quả nhiên trúng kế cùng nhóm người mình động thủ, vậy mình một nhóm liền có thể thuận thế lấy phản nghịch chi tội có thể bắt được. Nếu là Tần Ngạo Thiên nén giận, cái kia có thể nhìn thấy Tần Ngạo Thiên kinh ngạc đáng vẽ, Đồng Quán tự nhiên cũng là hết sức vui vẻ.

Đồng thời, tại kia trong thành sân huấn luyện đang huấn luyện bên trong một các tướng lĩnh nhìn thấy màu đỏ tín hiệu trên không trung xuất hiện về sau, liền cũng đều biết có đại sự muốn phát sinh, thế là liền đều đình chỉ huấn luyện, đồng thời dẫn theo dưới trướng binh sĩ toàn bộ hướng chỗ cửa thành chạy tới.

Đã hết thấy đều tại tính toán của mình bên trong, kia Thái Du cũng liền tự nhiên không có gì đáng sợ, thế là liền yên tâm to gan tiếp tục đùa giỡn với Lý Sư Sư tới. Chỉ gặp hán chậm rãi đi đến Lý Sư Sư tam nữ trước mặt nói "Tiểu nương tử, người đẹp quá lệ a, có hứng thú hay không theo ta đến trong quân đại doanh ngồi xuống đâu "

Nghe được Thái Du lời nói đùa, Lý Sư Sư còn không đợi trả lời, trước người Xuân Lan liền dẫn đầu mắng "Phi, người thì tính là cái gì, lại dám như thế đối tiểu thư nhà ta nói chuyện, cẩn thận tướng quân nhà ta tới lấy mạng chó của ngươi" nghe được Xuân Lan tiếng quát mắng, Thái Du không những không giận mà còn cười nói ". Ha ha, hôm nay thật đúng là để bản đại gia mở mắt a, ta quân ngươi gia tướng quân là người phương nào, hôm nay bản đại gia coi trọng ngươi, ba người các ngươi tiểu mỹ nữ một cái đều chạy không được, đều theo đại gia ta khoái hoạt đi thôi, ha ha "

Nói, Thái Du liền cười lớn tiến lên muốn nắm Lý Sư Sư tay, Xuân Lan Thu Cúc hai người tự nhiên đều là lớn tiếng hét lên. Kỳ thật tại Xuân Lan nói nhà hán tướng quân thời điểm, Thái Du liền cho rằng đây là Tần Ngạo Thiên dưới trướng cái nào đó tướng lĩnh thế tử. Mà hán khẳng định muốn như vậy, một là xác thực Lý Sư Sư rất đẹp để tâm động, mà thứ hai là Thái Du muốn mượn lúc này đến chọn từ bản thân cùng Tần Ngạo Thiên dưới trướng tướng lĩnh màu thuần tới.

Chỉ có tại xúc động dưới tình thế cấp bách, người mới sẽ đánh mất roi tình tảo, đồng thời còn sẽ làm ra một chút sai lầm cử động tới. Thái Du liền chính là muốn nhìn thấy loại chuyện này phát sinh, dạng này hán mới có thể mượn cơ hội lấy phản nghịch chi tội cảm nã Tần Ngạo Thiên một đám

Không thể không nói, Thái Du tính toán nhỏ nhặt xác thực đánh rất khá, nhưng hán lại là không để ý đến một điểm, đó chính là hán đối thủ là Tần Ngạo Thiên, là cái kia Văn Huy tướng quân Tần Ngạo Thiên. Tần Ngạo Thiên há lại sẽ cùng bị hán chỗ thiết tưởng như vậy bị người nắm mũi dẫn đi đâu, cũng chính là bởi vì dạng này, tiếp theo một cái chớp mắt, Thái Du chính là ném đến làm như vậy qua đáng

Ngay tại hán đuổi ra đại thủ hướng Lý Sư Sư nắm tới thời điểm, liền gặp một chi côn sắt từ Lý Sư Sư sau lưng cực tốc bay tới. Tại Thái Du còn chưa kịp phản ứng thời điểm, liền tính chuẩn vô cùng từ cổ họng của hán chỗ xuyên qua mà ra, cường đại lực trùng kích tướng Thái Du toàn bộ thân thể đều cho mang rời đất mặt, cuối cùng rơi xuống sau người xa ba mét trên mặt đất, chỉ kia côn sắt hung hăng cắm trên mặt đất, tướng Thái Du thì thể lơ lửng giữa không trung.

Đây hết thấy đều phát sinh ở trong điện quang hỏa thạch, đương Đồng Quán đẳng một đám sĩ tốt đều đang lớn tiếng cười đùa thời điểm, kia Thái Du liền đã trở thành một bộ thi thể lạnh băng, ngay cả con mắt đều không có nhắm lại.

Lý Sư Sư gặp kia Thái Du đã chết đi về sau, nhận lấy nghiêm trọng kinh hãi, Xuân Lan Thu Cúc hai cái tiểu nha đầu cũng giống như vậy. Thế là tam nữ liền cùng nhau nghẹn ngào hét lên, mà khi Lý Sư Sư tiếng hét chói tai còn chưa kết thúc thời điểm, liền cảm giác được có một cái đại thủ vuốt ve tại trên lưng của mình, cảm giác kia quen thuộc như vậy, đồng thời cũng làm cho Lý Sư Sư cảm thấy một tia ấm áp.

Sau đó Lý Sư Sư liền quay đầu nhìn về phía sau, đập vào mi mắt quả lại chính là cái kia trong lòng mình mong đợi người kia, Văn Huy tướng quân Tần Ngạo Thiên, là hán hiền lĩnh cứu mình, đồng thời còn tướng cái kia lang thang người giết đi. Tại Lý Sư Sư nhìn về phía Tần Ngạo Thiên thời điểm, Tần Ngạo Thiên cũng là ôn nhu thăm hỏi một câu "Không có sao chứ "

Lý Sư Sư mỉm cười lắc đầu, về sau liền đem thân thể toàn bộ rút vào Tần Ngạo Thiên trong ngực. Nàng biết, chỉ muốn cái này nam nhân xuất hiện, vậy mình liền tuyệt đối sẽ không lại bị thương tổn. Nàng cứ như vậy, mang theo hạnh phúc mỉm cười, giống con dẹt đáng ngoan ngoan mèo con đồng dạng tựa vào Tần Ngạo Thiên trong ngực, trong lòng lại không có một điểm lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267 : Chấn Nhiếp Chúng Tướng Triển Uy Phong

Tần Ngạo Thiên ôn nhu vỗ vỗ Lý Sư Sư thon thon tay ngọc, sau đó chính là chậm rãi đi ra phía trước, bàn tay xòe ra, liền đem kia cầm trên mặt đất côn sắt cho rút ra. Theo Tần Ngạo Thiên tướng côn sắt rút ra, kia Thái Du thi thể cũng là rơi xuống trên mặt đất. Lúc này kia Đồng Quán một nhóm mới phản ứng được, sau đó chính là toàn thân run rẩy chỉ vào Tần Ngạo Thiên nói.

"Người, Tần Ngao Thiên, người có biết người phạm phải đại tội, vậy mà tướng triều đình khâm sai đại thần cho trước mặt mọi người đánh giết, lần này ta nhìn người còn thể nào nói, người tội, cùng ta tướng Tần Ngao Thiên cầm xuống." Nghe được Đồng Quán về sau, ở sau lưng hắn tùy hành bảy vị đồ giám cùng kia Đằng Thế Hùng đang thể anh hai người đều là tướng vũ khí lấy ra tùy thời chuẩn bị tiến lên truy nã Tần Ngao Thiên.

Nhưng Tần Ngao Thiên lại là căn bản đều không để ý đến Đồng Quán, mà là chậm rãi đi tới trên mặt đất nằm sấp Sử Tiến trước mặt nói "Sử Tiến tướng quân, vất vả, người yên tâm, ta cái này báo thù cho người" nghe được nhà mình tướng quân câu nói này về sau, Sử Tiến cùng bị đánh bại trên mặt đất các vị các huynh đệ đều là lòng tràn đầy kích động cùng cảm kích, có thể vì dạng này tướng quân hiệu lực, là bọn hắn có thể nói khoát cả đời sự tình.

Sau đó liền gặp Tần Ngao Thiên đột nhiên ngẩng đầu quát "Các người đến ta châu thành, đánh ta tướng sĩ, còn muốn khi nhục nương tử của ta, hiện tại lại vẫn đường hoàng nói muốn truy nã ta. Đồng Quán, người thật coi ta Tần Ngao Thiên để bắt nạt sao!" Hết ra câu nói này thời điểm, Tần Ngao Thiên là tướng tử trên người sát phạt chi khí toàn bộ tán phát ra, loại khí thế này một phát ra, đối diện Đồng Quán một nhóm liền trong nháy mắt yếu hơn mấy phần.

Mà Đồng Quán cũng đích thật là không nghĩ tới, kia bị Thái Du chỗ đùa giỡn nữ tử, đúng là cái này Tần Ngao Thiên thể tử, như vậy, sự tình nhưng là khác rồi a. Mà liền tại Tần Ngao Thiên cùng Đồng Quán một nhóm đối chọi gay gắt thời điểm, Quan Thắng cũng mang theo một đám tướng sĩ từ sân huấn luyện bên trong chạy tới, vào mắt chính là kia vết thương chẳng chịt nằm rạp trên mặt đất Sử Tiến cùng chân nộ Tần Ngao Thiên.

Ngay cả Quan Thắng đang người đều tới, chân kia chân nhanh chóng Thời Thiên cùng Đái Tông hai người cũng tự nhiên là chạy tới. Gặp trên trận khí thế không đúng, Thời Thiên liền vội vàng mang theo Đái Tông tiến lên đem trên mặt đất Sử Tiến đỡ dậy, đồng thời còn đem chủ mẫu Lý Sư Sư tam nữ cho bảo hộ ở sau lưng. Nhưng Tần Ngao Thiên bọn người nhưng lại không biết, có một đôi mắt tại Thời Thiên mới vừa xuất hiện thời điểm chính là để mất tới hắn.

Cái này để mất tới Thời Thiên người, chính là kia Cao Cầu cấp cho Đồng Quán gia tướng, Đằng Thế Hùng. Đồng thời, hắn cũng là lúc trước tại Thời Thiên chui vào Cao Cầu trong phủ trộm giáp thời điểm bị thương Thời Thiên kia viên hộ vệ tướng lĩnh. Lúc đầu lấy Đằng Thế Hùng thân thủ, lúc trước kia một kiện là đủ để lấy được Thời Thiên tính mệnh, khả thi dời lại là động tác quá nhanh, cho nên để Đằng Thế Hùng bắn trúng Thời Thiên đùi.

Đối với cái này nhất thời thất thủ, Đằng Thế Hùng tự nhiên là nhớ tình huống, cho nên hắn đối Thời Thiên ấn tượng cũng là sâu hơn rất nhiều. Dù cho là đã lâu không gặp, nhưng Đằng Thế Hùng vẫn là khi nhìn đến Thời Thiên lần đầu tiên lúc chính là nhận ra, Thời Thiên, chính là đêm đó chui vào Thái úy trong phủ tặc nhân.

Mặc dù Đằng Thế Hùng nhận ra Thời Thiên, nhưng hắn hiện tại còn không tiện phát tác, bởi vì dù sao nơi này là Tần Ngao Thiên địa bàn, không phải do mình, như mình lúc này liền đem việc này cho lời nói ra, Đằng Thế Hùng tin tưởng, chính hắn là tuyệt đối không thể lại còn sống trở về. Đối với điểm ấy nhận biết, Đằng Thế Hùng vẫn là minh bạch, thể là hắn rất thông minh giữ vững trầm mặc.

Bất quá lúc này nhân vật chính hiển nhiên không phải Thời Thiên, mà là Tần Ngao Thiên. Đương Tần Ngao Thiên tại nhìn thấy Quan Thắng một nhóm đã đuổi tới về sau chính là quát "Có tặc nhân vào thành ức hiếp bách tính, còn ý đồ khi nhục vợ ta, hiện tại ta đã tướng kia tặc nhân đánh chết tại chỗ. Sau đó Đồng Quán đại nhân lại là đứng ra nói kia tặc nhân đúng là triều đình khâm sai, muốn đem Tần mỗ truy nã, chúng tướng sĩ, các người thấy thế nào "

Nghe được Tần Ngao Thiên tra hỏi, Quan Thắng bọn người chính là quát "Nếu là khâm sai nên có cái khâm sai đáng vẻ, giống như vậy phẩm hạnh không đoan gian nhỉnh người, tự nhiên là chết cũng xứng đáng" "Đúng, Quan Thắng tướng quân nói hay lắm" Quan Thắng vừa dứt lời, kia nai thẳng liền là theo chân quát.

Sau đó, ở đây chúng bách tính cũng đều là nhao nhao quỳ xuống nói "Tần tướng quân là người tốt a, không giống kia cái gì khâm sai, liền biết ức hiếp chúng ta, chúng ta khổ a" nghe được bách tính tiếng lòng về sau, Tần Ngao Thiên chính là nói "Đồng Quán, các người nếu là đại biểu triều đình mà đến, liền nên có cái triều đình đáng vẻ, mà không phải đến làm mưa làm gió "

Về sau Tần Ngao Thiên lại là chỉ vào Thái Du thì thể nói "Kia Thái Du, phẩm hạnh không đoan, chết cũng liền chết, lúc này ta tự sẽ hướng Thánh thượng báo cáo sự tình ngọn nguồn, không nhọc Đồng đại nhân hao tâm tổn trí. Đã Thái Du cái chết đã giải quyết, kia Đồng đại nhân có phải hay không nên đối bộ hạ của ta có cái bàn giao a?"

Đồng Quán không nghĩ tới Tần Ngao Thiên vậy mà liền như thể thuận thực liền đem đánh giết triều đình khâm sai sự tình cho qua loa tắc trách tới, mà lại nói đến còn tựa như là mình có bao nhiêu đối đồng dạng, cái này tất nhiên là để Đồng Quán bọn người nhìn trọn mắt hốc mồm. Đã việc này mình đã đã mất đi đạo nghĩa, đây cũng là mặc kệ, dù sao cái này Thái Du là Thái thái sư trưởng tử, lại là Cao thái úy người, kia đến lúc đó từ sẽ có người tới đối phó cái này Tần Ngao Thiên.

Vốn cho rằng việc này đi qua liền đi qua, nhưng cái này Tần Ngao Thiên lại còn không biết tốt xấu, vậy mà nghĩ để cho mình đối ầu đánh bộ hạ có cái bàn giao, cái này càng làm cho Đồng Quán tức giận không thôi. Về sau liền nghe Đồng Quán nói "Không biết Tần tướng quân dự định muốn cái dạng gì bàn giao a?"

Ai cũng có thể nghe được, Đồng Quán lúc này cũng là cố nén giận đang nói chuyện, bởi vì căn bản cũng không muốn cho Tần Ngao Thiên cái gì bàn giao. Người, đánh rồi thì thôi, không có đánh chết coi như bọn họ mạng lớn, dù sao ta Đồng Quán là tuyệt đối không hướng mấy cái cấp thấp sĩ quan cúi đầu xin lỗi. Đây chính là Đồng Quán suy nghĩ trong lòng, chỉ là cũng không có nói ra đến mà thôi.

Bất quá Tần Ngao Thiên lại giống là căn bản không có chú ý tới Đồng Quán kia sắc mặt âm trầm đồng dạng, hoặc là nói, Tần Ngao Thiên căn bản cũng không sợ hắn Đồng Quán. Chỉ gặp Tần Ngao Thiên mang theo côn sắt từng bước một đi ra phía trước, đợi đi đến kia động thủ Mã Vạn Lý ba người trước mặt sau chính là nói "Rất đơn giản, ta muốn bọn hắn một người một cái cánh tay, làm bàn giao "

Vừa dứt lời, Tần Ngao Thiên chính là vung vẩy lên trong tay côn sắt hung hăng hướng kia Mã Vạn Lý đập tới. Tần Ngao Thiên cái này đột nhiên cử động

không ai từng nghĩ tới, chờ Đồng Quán phát hiện tình huống không ổn thời điểm liền quát to "Tần Ngao Thiên, ngươi can đảm!" Tần Ngao Thiên cũng không có đáp lại Đồng Quán, truyền vào Đồng Quán trong tai, là kia Mã Vạn Lý hét thảm một tiếng.

Tần Ngao Thiên nói được thì làm được, chỉ một côn, liền đem kia Mã Vạn Lý lại cánh tay cho tận gốc đánh gãy, cái này một thân võ nghệ xem như phế đi. Nhìn thấy Mã Vạn Lý hạ tràng về sau, kia Lý Minh cùng Chu Tín hai người lúc trước đã từng đối Sở Tiến động thủ một lần, bây giờ thấy được Mã Vạn Lý hạ tràng sau làm sao có thể đợi thêm lấy bị Tần Ngao Thiên đánh phế đánh cho tàn phế.

Thế là hai người nhìn nhau, sau đó chính là cùng nhau vung vẩy lên vũ khí trong tay hướng Tần Ngao Thiên đánh giết tới, nhưng đáp lại bọn hắn lại là vô tình hai côn. Tần Ngao Thiên xảo diệu tránh đi hai người này công kích sau liền lại là hai côn xuống dưới, kia Lý Minh cùng Chu Tín hai người cũng đều riêng phần mình gãy mất một cánh tay, chỉ là cùng Mã Vạn Lý khác biệt chính là, hai người này bị đánh gãy, là cánh tay trái.

Đương Tần Ngao Thiên lời lệ phong hành trừng trị kia ba vị đô giám sau chính là nói "Đồng Quán đại nhân đường xa mà đến, cũng không cần lại ở bên ngoài bị đông, còn xin theo ta đến trong phủ tù lại" lúc nói chuyện, Tần Ngao Thiên trên mặt còn nổi lên vẻ mỉm cười đến, nhìn bộ dáng này, tuyệt không can đảm tin tưởng, liền lúc trước, hắn còn ba cây gậy đánh cho tàn phế mình mới tuyển nhận ba vị ái tướng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 268 : Giam Lồng Đồng Quán

Mặc dù không biết Tần Ngao Thiên đến cùng là ý gì, bất quá Đồng Quán lại há có thể để ngang như vậy đi không trở ngại xuống dưới, như dưới tay mình đều bị người đánh cho tàn phế mình còn thờ ơ, kia những người khác lại làm như thế nào muốn ta Đồng Quán, như thế nào lại lại có người tìm tới hiệu tại ta. Nghĩ tới đây, Đồng Quán liền cũng lấy dừng khí tới nói.

"Tần Ngao Thiên, ngươi vì sao muốn đối ta bộ hạ ái tướng hạ nặng tay như thế!" Tần Ngao Thiên vốn cho rằng Đồng Quán sẽ cứ như vậy không hỏi không để ý xuống dưới, có thể thấy được Đồng Quán vậy mà bỗng nhiên cứng rắn, liền cười nhạo nói "Vì sao? Liền bởi vì ba người bọn hắn động thủ đánh ta Tần Ngao Thiên bộ hạ, ta đây chỉ là đối bọn hắn hơi chút trừng trị mà thôi, nếu không phải xem ở bọn hắn nguyên là triều đình người phần lên, vừa rồi kia ba côn, Tần mỗ cũng đã lấy đi ba người kia tính mạng."

Đương Tần Ngao Thiên nói lên những những lời này lúc, hai đầu lông mày còn để lộ ra vẻ đắc ý đến, cảm ý tứ giống như chính là tại nói cho Đồng Quán, không sai, ta chính là bao che khuyết điểm. Đồng Quán mặc dù rất giận, nhưng lại còn không có dám lượng phát tác, bởi vì Tần Ngao Thiên đi lên chiêu này ra oai phủ đầu thật là chấn nhiếp quá lớn.

Đầu tiên là một côn giết triều đình khâm sai Thái Du, về sau lại là coi là bộ hạ xuất khí làm lý do ba côn đánh cho tàn phế mình ba vị tướng lĩnh, như mình sẽ cùng nói cái gì triều đến mất hứng, nói không chính xác mình cũng sẽ chết tại cái này Tần Ngao Thiên côn sát phía dưới. Nghĩ tới những thứ này về sau, Đồng Quán liền đành phải ở trong lòng thở dài một hơi.

Vốn chỉ muốn mình mang theo nhiều như vậy người đến U Châu có thể cho Tần Ngao Thiên một hạ mã uy tốt hiển hiển uy phong đâu, nhưng mà ai biết cái này Tần Ngao Thiên vậy mà lại so với mình còn muốn uy phong. Hết lần này tới lần khác mình còn nói không nên lời cái gì lý đến, ai bảo cái kia chấp khổ từ đệ Thái Du hào chết không chết hết lần này tới lần khác đùa giỡn hắn Tần Ngao Thiên thế từ đâu, kể từ đó liền để chiếm đạo lý.

Trong lòng dừng lại trách cứ lấy kia sớm đã chết đi Thái Du, Đồng Quán ở ngoài mặt lại còn không dám sẽ cùng Tần Ngao Thiên đối địch, liền đành phải đánh nát răng hướng trong bụng nuốt, ngoan ngoãn theo Tần Ngao Thiên cùng nhau trở về điện soái phủ tuyên đọc thánh chỉ. Gặp Đồng Quán như thế thức thời, Tần Ngao Thiên cũng là mỉm cười gật đầu, xác thực, Đồng Quán như thế cách làm cũng thực sự là cứu được chính hắn một mạng.

Thu hồi sát ý trong lòng, Tần Ngao Thiên liền vừa cười cùng Đồng Quán cùng nhau muốn trở về điện soái phủ. Lúc này những cái kia cùng Đồng Quán cùng nhau đến đây bảy vị binh mã đô giám cùng Đẳng gia huynh đệ cũng muốn theo Đồng Quán cùng nhau tiến đến, nhưng lại bị Quan Thắng một đoàn người cản lại đường đi. "Các ngươi muốn làm gì, vì sao ngăn cản chúng ta?"

Nói chuyện chính là kia tuy châu binh mã đô giám Đoạn Bằng Cử, Tần Ngao Thiên quay đầu đánh giá người này một phen, gấp hai mắt có thần, hai tay hữu lực. Xem xét chính là cái thiện võ hạng người, mà lại loại này tình hình còn dám ngôn ngữ, dừng khí cũng là làm người bội phục. Nghe Thời Thiên nói người này đối Đồng Quán mời chào chưa để ý tới, xem ra như thế muốn tiện nghi mình a.

Mặc dù Tần Ngao Thiên ở trong lòng đối cái này Đoạn Bằng Cử lau mắt mà nhìn, nhưng mặt ngoài Tần Ngao Thiên vẫn là không có lộ ra cái gì dị sắc tới. Chỉ nghe lạnh nhạt nói "Đồng đại nhân cùng ta tiến đến trong phủ nghị sự, tất nhiên là không cần các ngươi đi theo." Về sau Tần Ngao Thiên lại nhìn về phía Quan Thắng nói ". Quan Thắng tướng quân, liền làm phiền ngươi đem bọn hắn mang đến bây giờ U Châu trong thành cần có nhất người hơn nữa còn đối bách tính nhất có trợ giúp địa phương đi thôi "

Quan Thắng nghe xong không lưu dấu vết nở nụ cười, sau đó liền đem kia Đoạn Bằng Cử một đám cùng sau người năm vạn binh sĩ cùng nhau mang đi.

Muốn hỏi tại cái này U Châu trong thành ở đâu là cần có nhất người hơn nữa còn là đối bách tính nhất có trợ giúp địa phương, vậy dĩ nhiên là tường thành chỗ. Bởi vì lúc trước U Châu tường thành bị Lăng Chấn cho đánh nát nổ sập, cho nên hiện tại U Châu việc khẩn cấp trước mắt chính là muốn tường thành tường kia cho sửa chữa tốt.

Tần Ngao Thiên nguyên bản chính suy nghĩ nhân thủ không đủ, muốn hay không để các tướng sĩ buông xuống nhiệm vụ huấn luyện tiến đến cùng bọn dân phu cùng nhau xây dựng thành trì đâu, cái này Đồng Quán liền cho mình đưa tới năm vạn người lực đến, quả nhiên là giúp Tần Ngao Thiên đại ân. Để dàng như vậy Tần Ngao Thiên há có thể không chiếm

Mà lại mặc dù cái này năm vạn người đều là từ Trung Nguyên các nơi điều động mà đến, nhưng Tần Ngao Thiên lại là biết, tại những cái kia châu trong huyện đảm binh sĩ đều đã vô cùng suy yếu, cả ngày liền biết uống rượu đánh bạc, ức hiếp bách tính, bây giờ gọi bọn họ tới xây dựng tường thành, cũng đúng lúc rèn luyện một chút thân thể của bọn hắn tổ chất, cũng may về sau sung nhập mình trong quân.

Không còn đi lý biết những cái kia chủ định bận rộn năm vạn binh sĩ, Tần Ngao Thiên trong nháy mắt liền đem Đồng Quán dẫn tới mình điện trong soái phủ. "Nói đi, lần này Đồng đại nhân người đến đây U Châu là có chuyện gì muốn nói? Có phải hay không Thánh thượng hẳn không yên lòng ta cái này vì hẳn chinh chiến tứ phương trấn thủ biên quan phò mã, cho nên phái người tới đây bên cạnh thị sát ta à?"

Tần Ngao Thiên lời nói đều trúng, sự thật chính là như vậy, nhưng lần này Đồng Quán nhưng cũng không dám thừa nhận. Trờ cười, kia Thái Du thì thể nhưng còn không có hạ táng đâu, ai nào biết cái này Tần Ngao Thiên có phải là hay không muốn lấy đùa giỡn vợ mình làm lý do mà có ý cho chính mình tới như thế cái ra oai phủ đầu đâu.

Đồng Quán không hổ là từ trên quan trường dốc sức làm tới, rất nhanh liền quên đi mình cùng Tần Ngao Thiên cừu hận, vừa cười vừa nói "Phò mã gia nói sao lại nói như vậy, Thánh thượng làm sao lại ngờ vực vô căn cứ tướng quân đâu. Chỉ là Thánh thượng sợ tướng quân người vừa đánh xuống cái này U Châu đến binh lực không tốt, cho nên liền phái ta mang theo năm vạn đại quân đến đây tương trợ tướng quân, cùng tướng quân cùng nhau trấn thủ U Châu."

Mặc dù Đồng Quán nói rất uyển chuyển, bất quá vẫn là tướng mình mang theo năm vạn nhân mã cùng mình muốn tọa trấn U Châu sự tình cho biểu lộ ra. Tần Ngao Thiên nghe vậy nở nụ cười, hẳn như thế nào lại nghe không ra Đồng Quán ý tứ, bất quá cái này U Châu thế nhưng là mình cùng chúng các huynh đệ đánh xuống, muốn hẳn giao ra là tuyệt đối không thể nào.

Về sau Tần Ngao Thiên chính là nói "Tốt, kia đã Thánh thượng phái Đồng đại nhân người đến cùng Tần mỗ cùng nhau tọa trấn U Châu, kia Tần mỗ tất nhiên là vui vẻ không được rồi. Mà lại Đồng đại nhân người mang tới kia năm vạn đại quân cũng đúng lúc đều dừng tại căn cứ nhất bọn hắn địa phương, Tần mỗ tin tưởng, có bọn hắn tương trợ, ta U Châu tường thành nhất định sẽ sớm ngày xây dựng xong "

Nghe đến đó Đồng Quán mới hiểu được, nguyên lai mình mang đến kia năm vạn đại quân vậy mà đều bị Tần Ngao Thiên dùng để xây dựng tường thành. Nếu là trên tay mình không có cái này năm vạn đại quân, mình lại như thế nào có thể tại cái này U Châu thành dừng chân đâu. Lúc này Đồng Quán nhìn về phía Tần Ngao Thiên ánh mắt liền lại phát sinh biến hóa, hẳn, phục nhuyển.

Còn không đợi Tần Ngao Thiên mở miệng, Đồng Quán chính là nói "Tần tướng quân, hạ quan có tài đức gì, lại dám cùng tướng quân cùng nhau tọa trấn U Châu thành a. Dạng này, hạ quan ta cái này liền trở về gặp mặt Thánh thượng, tướng Tần tướng quân công tích vĩ đại đều lên báo cho bệ hạ, để bệ hạ đối Tần tướng quân yên tâm." Nhưng lúc này Tần Ngao Thiên lại là không muốn thả Đồng Quán rồi đi.

Chỉ gặp Tần Ngao Thiên cười ngăn tại Đồng Quán trước người nói "Ài, Đồng đại nhân, cái này chính là của người không đúng. Đã Thánh thượng phái người đến cùng Tần mỗ cùng nhau tọa trấn quân lý U Châu, kia Tần mỗ lại há có thể để Đồng đại nhân rời đi. Dạng này, từ nay về sau, Đồng đại nhân người ngay tại điện này soái phủ ở lại, cùng Tần mỗ cùng nhau tọa trấn tại cái này U Châu, chỗ nào cũng không cần đi "

Đương Tần Ngao Thiên câu nói sau cùng vang lên về sau, liền có hai tên Lang vệ ứng thanh mà vào, đối Tần Ngao Thiên ôm quyền bái một chút. Về sau liền nghe Tần Ngao Thiên đối hai người này phân phó nói "Hai người các người tướng Đồng Quán đại nhân mang về đến trong phòng nghỉ ngơi đi, nhất định phải chặt chẽ bảo hộ Đồng đại nhân an nguy, không có mệnh lệnh của ta, ai cũng không thể tới gần Đồng đại nhân cửa phòng một bước "

"Vâng, tướng quân" hai tên Lang vệ đối Tần Ngao Thiên bái một tiếng sau liền quay người tướng Đồng Quán cho mang rời khỏi xuống dưới, mà Đồng Quán cũng coi là thấy rõ cái này Tần Ngao Thiên thủ đoạn, xem ra từ hôm nay trở đi, mình liền muốn mất đi tự do, rốt cuộc đối cái này Tần Ngao Thiên không tạo được bất cứ uy hiếp gì a.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269 : Thái Du Tin Chết Tuyền Đến Kinh

Tướng Đồng Quán giam lỏng tại điện trong soái phủ về sau, Tần Ngao Thiên liền đem kia Ngô Dụng đi tìm đến tiến hành thương nghị. Hoàng đế đã đối

với mình lên lòng nghi ngờ, đồng thời còn phái Đồng Quán tới nghi áp chế mình, hỏi thăm Ngô Dụng bước kế tiếp nên như thế nào tiến hành.

Ngô Dụng biết được Tần Ngao Thiên đã đánh chết Thái Du đồng thời còn giam lỏng Đồng Quán về sau, bái nói ". Tướng quân ngài tướng kia Đồng Quán giam lỏng đồng thời còn đem thù hạ toàn bộ phái đi xây dựng tường thành, cái này đích xác là một tay tốt cò. Chỉ là, tướng quân ngài không nên tướng kia Thái Du trước mặt mọi người đánh giết a, nói thế nào hẳn cũng là mang theo triều đình khâm sai thân phận chết đi, điểm ấy ngược lại là có chút khó khăn "

Ngô Dụng sau khi nói xong, Tần Ngao Thiên chính là nói "Tiên sinh người có chỗ không biết, làm ta đuổi tới thời điểm, kia Thái Du đang muốn khi nhục Tần mỗ thế thất, như Tần mỗ ra tay chậm, cũng không biết sẽ phát sinh cái gì. Nếu như một lần nữa, Tần mỗ y nguyên chọn tướng tiêu tặc kia đánh giết, đại tướng phu nếu là ngay cả sự âu yếm của mình người đều không bảo vệ được, kia còn nói thế nào thù hận thiên hạ bách tính "

Đương Tần Ngao Thiên nói lên câu nói này lúc, tướng nhân cách của mình mị lực phát ra đến cực hạn, liền ngay cả Ngô Dụng cái này văn nhân đều thật sâu bị tin phục. Đã sự tình đã phát sinh, lại đi thảo luận đúng sai đã là vô dụng, đã dạng này, vậy cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp bỏ cứu.

Ngô Dụng suy tư một phen về sau, đối Tần Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân, tướng quân đánh giết Thái Du sự tình sớm muộn cũng sẽ truyền đến Thánh thượng trong lỗ tai, theo ý ta, không bằng tướng quân người chủ động xuất kích, đi đầu hướng Thánh thượng thừa nhận sai lầm, viết lên một phong tấu chương, đem sự tình ngọn nguồn nói cùng bệ hạ nghe."

Tần Ngao Thiên nghe xong như có điều suy nghĩ nhẹ gật đầu, về sau liền lại nghe Ngô Dụng nói "Nếu để cho những cái kia trong triều gian thần một đảng đi đầu hướng bệ hạ cáo trạng, kia đến lúc đó tướng quân lời nói, liền sẽ không còn có người tin tưởng, ngược lại là sẽ để cho bệ hạ cho rằng là tướng quân từ chối chỉ từ, cho nên, còn mời tướng quân hiện tại liền đi viết lên một phần tấu chương sai người đưa vào đến thành Biện Kinh bên trong "

Nghe xong Ngô Dụng nói rõ lợi hại về sau, Tần Ngao Thiên mỉm cười gật đầu nói "Tiên sinh quả nhiên thông minh, tốt, vậy ta đây liền viết tấu chương một phong, lại để cho kia 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông cho đưa đến thành Biện Kinh đi" Ngô Dụng cũng là mỉm cười gật đầu nói "Như thế tốt lắm" về sau, Tần Ngao Thiên chính là vung tay lên, đương đương sải sải tướng kia Thái Du vào thành sau sở tác sở vi cùng mình sau cùng hành vi từng cái viết tại cái này tấu chương phía trên, về sau liền là gọi tới Đái Tông, mệnh tướng phần tấu chương này cho đưa đến thành Biện Kinh bên trong Túc Nguyên Cảnh trên tay.

Đái Tông lập tức liền lĩnh mệnh mà đi, trở ra U Châu thành, thi triển lên thần hành pháp, về sau chính là như một làn khói không thấy bóng dáng, ít ngày nữa chính là đã tới thành Biện Kinh, tướng tấu chương đưa đến Túc Nguyên Cảnh trong tay. Kia Túc Nguyên Cảnh tại tiếp nhận tấu chương về sau, cũng minh bạch sự tình khẩn cấp tính, thế là liền vội vàng tiến cung tướng này tấu chương bên trên giao cho Huy Tông.

Huy Tông từ Túc Nguyên Cảnh trong tay tiếp nhận tấu chương sau liền lập tức mở ra xem, gặp Tần Ngao Thiên đầu tiên là cung kính bái một chút mình về sau, liền đem kia Thái Du một nhóm tiến vào U Châu thành sau đủ loại việc ác đủ số nói ra. Huy Tông nhìn đến đây sau tất nhiên là giận dữ, quát "Thái Du cái này chấp khố, không nghĩ tới vừa mới rời xa kinh thành, liền lộ ra nguyên hình "

Phát câu nhàu sau Huy Tông liền lại là kiên nhẫn nhìn xuống, gặp về sau Tần Ngao Thiên lại là nói "Kia Thái Du ý đồ khi nhục mặt tướng vợ, mặt tướng nguyên lai tưởng rằng là ngoài thành tặc nhân, liền một cơn đem nó trước mặt mọi người đánh chết, sau đó mới hiểu cái này đúng là Thái Du Thái đại học sĩ, thế nhưng là đã muộn, Thái đại học sĩ đã bỏ mình. Mặt tướng tự biết tự thân sai lầm quá lớn, do đó hướng bệ hạ báo cáo sự tình ngọn nguồn, vạn mong bệ hạ xem ở mặt tướng không biết rõ tình hình phần thượng, sẽ khoan hồng xử lý. Tội thần Tần Ngao Thiên tham thượng "

Đọc xong phần tấu chương này về sau, Huy Tông tâm thật lâu không thể bình tĩnh. Nguyên lai biết kia Thái Du lại là cái loại người này về sau, Huy Tông liền đã rất kinh ngạc, nhưng hẳn vạn lần không ngờ, kia Tần Ngao Thiên vậy mà tướng kia Thái Du trước mặt mọi người đánh giết, chuyện này thật là thật to vượt quá Huy Tông dự kiến a.

Túc Nguyên Cảnh nhìn Huy Tông sắc mặt không tốt, cũng không dám nói nữa, cứ như vậy khom người bái. Trong lúc nhất thời, trong ngự thư phòng lại không có một tia vang động, rất là quỷ dị. Sau đó qua hồi lâu, Huy Tông mới thở dài một hơi, nói với Túc Nguyên Cảnh "Túc Thái úy, người nhưng có biết Tần tướng quân phần tấu chương này bên trong lời nói chuyện gì a?"

Nghe được Huy Tông đặt câu hỏi, Túc Nguyên Cảnh cung kính bái trả lời "Bẩm bệ hạ, lão thần không biết" gặp Túc Nguyên Cảnh cũng không hiểu biết, kỳ thật đây cũng là tại Huy Tông dự kiến bên trong. Về sau Huy Tông chính là nói "Người không biết được, vậy liền để Trẫm đến nói cho người, kia Tần Ngao Thiên, tướng Trẫm phái đi thị sát Thái Du giết đi, hiện tại ngay tại thỉnh tội "

"Cái gì!" Túc Nguyên Cảnh nghe được tin tức này sau là kinh ngạc nửa câu đều nói không nên lời, đồng thời trong lòng còn không ngừng vang lên "Chuyện gì xảy ra, làm sao về dạng này, Tần Ngao Thiên hẳn sao sẽ như thế hồ đồ, làm ra chuyện như thế đến" mặc dù trong lòng kinh ngạc vạn phần, nhưng Túc Nguyên Cảnh vẫn là không nhìn vì Tần Ngao Thiên lên tiếng xin xỏ cho "Bệ hạ, chuyện này nhất định có khác kỳ quái, còn xin bệ hạ cho phép lão thần tự mình tiến về U Châu thành đi điều tra việc này ngọn nguồn "

Nghe Túc Nguyên Cảnh nói như vậy về sau, Huy Tông thì là nói "Vấn đề này ngọn nguồn Tần tướng quân đã tại cái này trong tấu chương viết rõ ràng, đây là một trận ngoài ý muốn, chỉ vì kia Thái Du không biết trời cao đất rộng, vậy mà ý đồ khi nhục Tần tướng quân thế thất, cho nên mới sẽ bị Tần tướng quân xem như tặc nhân cho đánh giết "

"Nguyên lai là dạng này, cái kia không biết bệ hạ người tính xử trí như thế nào Tần tướng quân, tuy nói Tần tướng quân là nhất thời thất thủ, nhưng hẳn cũng đích thật là phạm vào tự tiện giết triều đình trọng thần lỗi nặng." Túc Nguyên Cảnh cung kính bái nói. Mà nghe Túc Nguyên Cảnh câu nói này về sau, Huy Tông thì là mỉm cười gật đầu nói.

"Túc Thái úy, xem ra Trẫm quả nhiên không có nhìn lầm người a. Nói thật cho người biết, lời nói mới rồi là Trẫm đang khảo nghiệm người, Trẫm liền muốn biết đến cùng người là có hay không sẽ bao che Tần Ngao Thiên. Bất quá còn tốt, người không để cho Trẫm thất vọng, Trẫm rất hài lòng" nghe được Huy Tông lời này về sau, Túc Nguyên Cảnh thì là bái nói.

"Ăn lộc của vua đương trung quân sự tình, tuy nói Tàn tướng quân là lão thần một mực xem trọng, nhưng trên nguyên tắc lão thần trong mắt vẫn là vò không được hạt cát." Nghe được Túc Nguyên Cảnh lời này, Huy Tông hài lòng gật gật đầu, về sau chính là nói "Kỳ thật, Trẫm cũng là đối Tàn tướng quân rất tín nhiệm, bất quá tự tiện giết triều đình trọng thần chuyện này xác thực rất nghiêm trọng, nếu không nghiêm trị, tất nhiên sẽ lọt vào chỉ trích "

"Cái kia không biết bệ hạ người tính như thế nào trừng trị Tàn tướng quân?" Túc Nguyên Cảnh lo lắng mà hỏi thăm. Huy Tông thì là nói "Không vội, chúng ta vẫn là phải trước điều tra rõ sự tình đến cùng là có phải giống như Tàn tướng quân nói tới như vậy mới tốt. Ta muốn phái người lại đi U Châu đi tra rõ việc này" nghe Huy Tông có quyết định này, Túc Nguyên Cảnh thì lập tức bái nói ". Bệ hạ, lão thần nguyên gánh này trách nhiệm, thân phó U Châu "

Mặc dù Túc Nguyên Cảnh chờ lệnh, nhưng Huy Tông vẫn lắc đầu một cái nói "Không thể, ở trong mắt người khác, túc Thái úy người vẫn là đứng tại Tàn tướng quân kia mặt, nếu để cho người tiến về, khó tránh khỏi sẽ gặp người chỉ trích" "Cái kia không biết bệ hạ dự định phái người nào tiến về U Châu a?"

Đối với việc này Huy Tông trong lòng sớm có đáp án, chỉ gặp hần cười nói ra hai chữ đến "Thái Kinh".

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 270 : Thăm Viếng Sứ Tiến Gặp Chuyện Tốt

Đương Túc Nguyên Cảnh nghe Huy Tông lại muốn để Thái Kinh tiến về U Châu điều tra tử tin chết thời điểm cũng đích thật là ngạc nhiên một chút, bất quá nghĩ lại, cũng đích thật là không có so Thái Kinh còn muốn nhân tuyển thích hợp, bởi vì cái này Thái Kinh dù sao cũng là Thái Du cha đẻ, để phụ thân đến tra rõ việc này đích thật là lựa chọn tốt nhất không sai.

Ngày thứ hai, Thái Kinh liền dẫn bên trên một chút tùy tùng thẳng hướng U Châu thành mà đi. Đương nhưng tin tức này cũng bị Tàn Ngao Thiên sớm biết được, bởi vì Thái Kinh một đoàn người tốc độ tiến lên lại há có thể cùng Đái Tông thần hành pháp đánh đồng. Sớm tại mấy ngày trước đó, Đái Tông liền đem tin tức này truyền đưa trả lại U Châu Tàn Ngao Thiên chỗ.

Đương Tàn Ngao Thiên biết được sau đó phải đến đây U Châu lại là Thái Kinh thời điểm, cũng đích thật là có chút ra ngoài ý định nhưng lại có chút nằm trong dự liệu cảm giác. "Không nghĩ tới nên tới tóm lại là muốn tới, nên đối mặt cũng cuối cùng cũng phải đối mặt, chỉ là không nghĩ tới, lần nữa nhìn thấy Thái Kinh thời điểm, mình sẽ là lấy loại thân phận này loại chuyện này mà cùng nó gặp nhau."

Thái Kinh đích thật là tại Tàn Ngao Thiên cất bước thời kì giúp rất nhiều, mặc dù những này đại bộ phận đều là chính Tàn Ngao Thiên dùng tiền hồi lộ tới, bất quá bất kể nói thế nào, Thái Kinh đối với mình cũng đích thật là có trợ giúp. Mà lại mặc kệ là bởi vì mục đích gì, nếu không phải Thái Kinh lúc trước đối trợ giúp của mình, mình cũng sẽ không đi cho tới hôm nay tình trạng này.

Bất quá mình lại là tại cuối cùng quả quyết bội phản Thái Kinh, chạy về phía Túc Nguyên Cảnh, có thể nói là cánh chim vừa đầy đặn liền lập tức từ bỏ Thái Kinh. Nếu là Thái Kinh từ sau lúc đó cùng Cao Cầu đẳng người lập tức kết làm một đảng đối với mình làm áp lực, vậy mình tự nhiên là không có cảm giác khác, nhưng mấu chốt chính là Thái Kinh cũng không có làm như vậy, hơn nữa còn có lúc y nguyên sẽ vì chính mình nói chuyện, cái này để Tàn Ngao Thiên trong lòng đối có chút áy náy.

Dứt bỏ những cái kia không thoải mái không nghĩ tới, đã kia Thái Kinh đã trước khi đến U Châu trên đường, vậy mình liền đến lúc lại cùng Thái Kinh hảo hảo tranh luận đi. Hiện tại, Tàn Ngao Thiên còn có những chuyện khác phải làm, về sau Tàn Ngao Thiên chính là đi ra ngoài rồi đi điện soái phủ.

Đầu tiên, Tàn Ngao Thiên đi trước quân y chỗ dò xét nhìn một cái thụ thương Sứ Tiến, đối với cái này trung với cương vị hán tử, Tàn Ngao Thiên từ đầu đến cuối đều là đối rất thương thức. Mặc dù Sứ Tiến võ nghệ tại mình trong quân cũng không phải là trên nhất du lịch, hơn nữa lúc trước chính Liễu thời điểm còn nhiều lần thua ở Liễu tướng Quỳnh Yêu Nạp Diên thủ hạ, nhưng cái này không có chút nào ảnh hưởng Sứ Tiến tại Tàn Ngao Thiên trong lòng địa vị.

Hướng người nghe được Sứ Tiến vị trí, Tàn Ngao Thiên chính là chậm rãi đi tới Sứ Tiến tĩnh dưỡng trước của phòng, mở cửa lớn ra xem xét, gặp bên trong ngoại trừ Sứ Tiến bên ngoài, lại còn có một nữ tử. Nguyên lai nữ tử này không là người khác, chính là Lý Sư Sư bên người thiếp thân nha hoàn một trong, Xuân Lan.

Từ khi bị Tàn Ngao Thiên cứu về sau, Xuân Lan trong lòng chính là đối cái này không để ý tự thân tính mệnh an nguy cũng muốn bảo vệ mình tam nữ cái này tên là Sứ Tiến nam nhân sinh ra một loại đặc biệt tình cảm. Cho nên tại Sứ Tiến dưỡng thương trong khoảng thời gian này đến nay, Xuân Lan tiểu nha đầu này lại luôn là vụng trộm chạy đến chiếu cổ cái này trong lòng hần anh hùng.

Đối với Xuân Lan ý tứ Sứ Tiến lại làm sao có thể không minh bạch, nhưng Xuân Lan là Lý Sư Sư bên người thiếp thân nha hoàn. Nói một cách khác, đó chính là của hồi môn nha đầu, sớm muộn cũng có một ngày là phải bị tướng quân nạp vào trong phòng, mình lại há có thể uống sinh hần niệm. Hiện nay bị Tàn Ngao Thiên đánh vỡ, mình chính là cũng không dám lại giấu diếm, trực tiếp đối mặt Tàn Ngao Thiên bái nói.

"Tướng quân, Sứ Tiến bái kiến tướng quân, cái này, Xuân Lan cô nương chỉ là thay chủ mẫu trước tới thăm mặt tướng, ta giữa hai người cũng không cái khác, mong rằng tướng quân không nên trách tội Xuân Lan" Sứ Tiến nói thành khẩn, nhưng lại nghe được Tần Ngao Thiên không hiểu ra sao. Quay đầu lại nhìn thoáng qua màu đậm hốt hoảng Xuân Lan về sau, Tần Ngao Thiên thì càng là không hiểu.

Đã không nghĩ ra, Tần Ngao Thiên tự nhiên liền muốn mở miệng hỏi thăm, chỉ nghe hắn nói ". Sứ Tiến tướng quân người làm cái gì vậy, người có thương tích trong người, vẫn là phải nghỉ ngơi thật tốt mới là." Nói, Tần Ngao Thiên liền đem Sứ Tiến cho đỡ lên giường, về sau lại nhìn về phía Xuân Lan nói ". Mà không nói đến Xuân Lan nha đầu này là thay thầy sư tới, liền là tiểu nha đầu mình bởi vì quan tâm người mà đến lại như thế nào, hai người các người vì sao như vậy khẩn trương, chẳng lẽ lại tại ta vào cửa trước đó hai người các người còn làm chút không thể cho ai biết chuyện tốt?"

Tần Ngao Thiên nói, tự nhiên là chuyện nam nữ. Nghe Tần Ngao Thiên ngữ khí, lại thêm thứ nhất mặt cười xấu xa, ai cũng tự nhiên nghe ra được Tần Ngao Thiên là tại mở hai người này trò đùa. Nhưng lời này nghe vào bản chỉ lo lắng Sứ Tiến hai người trong tai, lại là là xong hương vị, hắn chỉ cho là là Tần Ngao Thiên thật nhìn ra cái gì đến, mà đang tra hỏi chính mình.

Thế là, Sứ Tiến liền không lo được thương thế trên người, lại hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân, không có, Sứ Tiến không dám" lúc này bên cạnh Xuân Lan cũng là sốt ruột nói "Đúng vậy a, tướng quân, ta cùng Sứ Tiến tướng quân là trong sạch" Tần Ngao Thiên nhìn thấy hai người này khẩn trương bộ dáng sau bị đùa cười to không thôi, hắn không nghĩ tới, bình thường như vậy uy vũ Sứ Tiến, vậy mà cũng sẽ có như vậy quần bách thời điểm.

Bất quá Tần Ngao Thiên lại là không có phát hiện Sứ Tiến cùng Xuân Lan trong mắt lo lắng cùng sợ hãi, sau đó lại là trêu đùa "Sứ Tiến, theo ta thấy, không bằng người liền đem Xuân Lan tiểu nha đầu này cho cưới đi, ta nhìn nàng đối người thế nhưng là quan tâm gấp đầu. Mà lại nghe Sư Sư nói, hai ngày này Xuân Lan không có việc gì liền hướng mặt ngoài chạy, nghĩ đến, đều là đến bên này chiếu cố Sứ Tiến huynh đệ người đi "

Đối mặt Tần Ngao Thiên lời nói này, Sứ Tiến lại là trịnh trọng đứng dậy bái nói ". Tướng quân đừng lại thăm dò Sứ Tiến, Sứ Tiến là tuyệt đối sẽ không cùng tướng quân đoạt nữ nhân, mong rằng tướng quân yên tâm. Từ nay về sau, Sứ Tiến sẽ cùng Xuân Lan cô nương giữ một khoảng cách" nghe Sứ Tiến kia quyết tuyệt lời nói, Xuân Lan tất nhiên là thương tâm không thôi, bất quá đây cũng là vận mệnh của nàng, nàng cũng lý giải Sứ Tiến, bất quá cũng chính là bởi vì lý giải, cho nên nàng mới càng thêm thương tâm.

Nhưng Tần Ngao Thiên lại là càng thêm nghi ngờ, cái gì gọi là cùng mình đoạt nữ nhân, Sư Sư? Cũng không thể a. Về sau Tần Ngao Thiên chính là nhíu lông mày hỏi "Người nói không cùng ta đoạt nữ nhân là có ý gì, chẳng lẽ người cùng Sư Sư còn có?" Nói đến đây, Tần Ngao Thiên liền không hề tiếp tục nói, bởi vì lời kia hắn không thể tin được, cũng không dám nói.

Sứ Tiến nghe xong thì là càng thêm kinh hoàng sợ hãi nói ". Tướng quân, Sứ Tiến như thế nào dám đi trêu chọc chủ mẫu, Sứ Tiến đối tướng quân lòng son dạ sắt, mong rằng tướng quân tin tưởng Sứ Tiến" "Vậy người mới nói, không dám cùng bản tướng quân đoạt nữ nhân, nữ nhân này, là chỉ người nào, bản tướng quân liền Sư Sư một nữ nhân a "

Lời này Tần Ngao Thiên nói liền không đúng, hắn là đã qua cửa liền Lý Sư Sư một cái, mà còn chưa quá môn thể nhưng là còn có kia đã đính hôn Mậu Đức đế cơ Triệu Phúc Kim cùng cái kia Hoa Tư đầu. Bất quá lúc này Sứ Tiến lại là uyển chuyển nói "Bẩm tướng quân, Sứ Tiến nói, là Xuân Lan cô nương "

Nghe Sứ Tiến nói lại là Xuân Lan, đây chính là để Tần Ngao Thiên nghi hoặc không hiểu, liền hỏi "Cái này Xuân Lan lại khi nào thành ta Tần Ngao Thiên nữ nhân?" Chỉ bất quá lúc này Xuân Lan lại là tại Sứ Tiến trước đó hỏi đáp "Hỏi bẩm tướng quân, tiểu nữ cùng Thu Cúc hai người là cùng sư Sư tiểu thư cùng nhau gả tới, xem như của hồi môn nha đầu, lẽ ra là muốn tại ngày sau, cùng tướng quân đại nhân cùng phòng, chỉ bất quá lại là không có có danh phận "

"Còn có cái này nói chuyện?" Đây chính là Tần Ngao Thiên lần đầu nghe nói sự tình, mà bây giờ, Tần Ngao Thiên cũng là rất cuộc hiểu rõ, vì sao trước đó Sứ Tiến cùng Xuân Lan sẽ như vậy khẩn trương.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 271 : Thái Kinh Tới U Châu Thành

Tần Ngao Thiên gặp Sứ Tiến cùng Xuân Lan kia hốt hoảng về sau, liền khẽ cười nói "Như vậy đi, ta Tần Ngao Thiên cũng không phải cái gì người ích kỷ, từ hôm nay trở đi, Xuân Lan Thu Cúc hai người các người liền không còn là của hồi môn nha đầu thân phận. Mặc dù các người đều là Sư Sư thiếp thân thị nữ, nhưng cũng hẳn là khôi phục thân tự do, từ nay về sau hai người các người hôn nhân đều từ chính các người làm chủ."

Nghe được Tần Ngao Thiên quyết định này về sau, Xuân Lan tất nhiên là mừng rỡ không thôi, liền ngay cả bên cạnh Sứ Tiến cũng là hắc hắc thẳng cười ngây ngô. Tần Ngao Thiên nhìn xem Sứ Tiến cái này ngốc dạng cũng không nhịn được lắc đầu, về sau chính là nhỏ giọng nói "Sứ Tiến huynh đệ, nên đến người biểu hiện thời điểm đi "

Sử Tiến mặc dù vừa mới bắt đầu cũng là có chút được vòng, bắt quá tại trải qua Tàn Ngao Thiên phen này đề điểm về sau lại có thể nào tiếp tục thờ ơ. Thế là liền lập tức hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Tà tướng quân khôi phục Xuân Lan thân tự do, mặt tướng muốn tướng Xuân Lan cô nương nghênh ở rể, mong rằng tướng quân thành toàn."

Tàn Ngao Thiên nghe xong lại là lắc đầu nói "Việc này ta nhưng làm không được chủ, hết thầy còn phải muốn nhìn Xuân Lan nàng chính mình ý tứ." Sau đó, Tàn Ngao Thiên chính là cùng Sử Tiến cùng nhau đưa ánh mắt chuyển dời đến Xuân Lan trên thân. Bị hai cái này đại nam nhân như thế chăm chú nhìn, vốn là có chút thẹn thùng Xuân Lan liền càng thêm ngượng ngùng, chỉ là đỏ mặt cúi đầu không nói.

Tàn Ngao Thiên cùng Sử Tiến gặp Xuân Lan cũng không nói gì, Sử Tiến từ là có chút nóng nảy, nhưng Tàn Ngao Thiên lại là không vội không chậm nói "Xem ra Xuân Lan cô nương cũng không chọn trúng Sử Tiến huynh đệ ngươi a, đã dạng này, vậy ta liền đem Xuân Lan gả cho khác tướng lĩnh a" Tàn Ngao Thiên vừa dứt lời, Xuân Lan chính là lo lắng lên tiếng nói "Đừng, ta nguyện ý"

Đương Xuân Lan này lời nói sau khi nói xong, mới phát hiện Tàn Ngao Thiên chính mỉm cười nhìn mình, nguyên lai mới lời kia, là hấn đang cố ý lừa dối mình đâu. Cảm giác mình lại tại cái này trước mặt hai người ném đi mặt mũi về sau, Xuân Lan liền càng làm hại hơn thẹn, mà lúc này Tàn Ngao Thiên thì là vừa cười vừa nói "Tốt, đã ngươi hai người tình chàng ý thiếp cố ý, vậy thì nhanh lên tìm cái ngày hoàng đạo đem hôn sự làm đi, ta liền không ở nơi này quấy rầy hai người các ngươi"

Nói, Tàn Ngao Thiên liền thôi lui ra khỏi cửa phòng. Gặp Tàn Ngao Thiên rồi đi, Sử Tiến cũng tranh thủ thời gian mang theo Xuân Lan hướng rồi đi phương hướng quỳ lạy nói ". Mặt tướng Sử Tiến, cảm giác Tà tướng quân đại ân đại đức" tại bên cạnh Xuân Lan, cũng là đối Tàn Ngao Thiên yên lặng cảm kích một phen.

Mà liền tại Tàn Ngao Thiên rồi đi quân y chỗ sau đó không lâu, vị kia một mực chờ đợi Thái Kinh cũng rốt cục đi tới U Châu trong thành cũng vừa vặn đi tới Tàn Ngao Thiên trước mặt. Lần nữa nhìn thấy Thái Kinh, Tàn Ngao Thiên không biết nên đã thân phận ra sao hướng hành lễ, thế là liền chỉ là chấp tay bái nói ". Thái sư, ngài đã tới, không biết thái sư giá lâm, mặt tướng không có từ xa tiếp đón, mong rằng thái sư thứ lỗi."

Tàn Ngao Thiên phen này quan lời nói sau khi nói xong, gặp Thái Kinh thần sắc cũng bất vi sở động, nhưng hấn cũng nhìn không ra lúc này Thái Kinh suy nghĩ trong lòng, thế là liền đành phải ở đây đứng lặng. Sau một lúc lâu, Thái Kinh mới chậm rãi nói "Đứng lên đi" Tàn Ngao Thiên nghe vậy liền ứng thanh mà lên, về sau liền nghe Thái Kinh nói "Mang ta đi xem hấn một chút"

Mặc dù Thái Kinh cũng không có nói rõ, bắt quá Tàn Ngao Thiên vẫn là biết Thái Kinh nói tới hấn, là chi người nào. Chỉ chốc lát, Tàn Ngao Thiên liền dẫn Thái Kinh đi tới ngoài thành một chỗ đồng đất nhỏ, tại cái này đồng đất phía dưới chôn, chính là kia Thái Kinh trưởng tử Thái Du. Thái Kinh nhìn thấy mình trưởng tử mộ phần sau liền chỉ cảm thấy trong lòng đau xót, mặc dù hấn sớm đã cùng Thái Du bất hoà, nhưng lúc này gặp đến mình con ruột mộ phần hậu tâm bên trong vẫn là rất không thoải mái.

Thái Kinh thấp giọng quát lui tùy hành hạ nhân sau liền tự mình tiến đến vì chính mình đã chết nhi tử lên ba nén hương. Lúc này Tàn Ngao Thiên cũng không rời đi, hấn cũng ngoan ngoãn hầu ở Thái Kinh bên cạnh nhìn xem Thái Du mộ phần. Qua hồi lâu, Thái Kinh mới đứng dậy lại đem ánh mắt chuyển dời đến Tàn Ngao Thiên trên thân.

Tàn Ngao Thiên giết người ta rồi con ruột, bây giờ bị lão phụ như thế chăm chú nhìn, tự nhiên là có chút lúng túng, mà lại nhất là vị lão nhân này còn từng đối với mình có chỗ trợ giúp. Thái Kinh nhìn Tàn Ngao Thiên hồi lâu sau, mới chậm rãi mở miệng nói ra "Du mà bỏ mình nguyên nhân, Thánh thượng đã cùng ta nói qua, nhưng đối với việc này vẫn còn có chút hoài nghi, cho nên phải ta đến đây điều tra việc này thật giả."

Tàn Ngao Thiên chẳng biết tại sao Thái Kinh muốn cùng mình nói những này, bắt quá hấn vẫn là bái nói ". Về thái sư, đối với lệnh lang chết, ta đích xác biểu thị thật đáng tiếc. Nhưng lúc đó đích thật là sự tình ra có nguyên nhân, cũng trách Tàn mỗ quá quá khích động, cho nên mới sẽ phát sinh cái này bi kịch." Còn không đợi Tàn Ngao Thiên nói xong, Thái Kinh chính là đưa tay đánh gãy Tàn Ngao Thiên lời nói.

Về sau chính Thái Kinh chính là nói "Tàn tướng quân ngươi không cần nói nữa, đối với đứa con bất hiếu này phẩm hạnh, ta cái này người làm cha vẫn là hiểu rất rõ, tin tưởng ngươi chỗ đưa đi trong tấu chương lời nói cũng không có giả dối." Tàn Ngao Thiên nghe xong thì nói "Người thái sư kia ngài là cố ý sang đây xem lệnh lang mộ phần sao?"

Nào biết Thái Kinh nghe xong nhưng lại cười nhạo nói "Đứa con bất hiếu này đã sớm cùng ta bất hoà, ta lại như thế nào sẽ chuyên môn vì hấn mà tới. Thực không dám giấu giếm, Tàn tướng quân, lão hủ chuyện này là chuyên môn là quân mà đến" Tàn Ngao Thiên nghe được Thái Kinh lời này sau thì càng là không hiểu, vì sao là bởi vì tới mình?

Thái Kinh hiển nhiên cũng là nhìn ra nghi ngờ của mình cũng không hiểu, bắt quá Thái Kinh cũng cũng không vội lấy cho Tàn Ngao Thiên giải thích, mà là thờ dài một hơi nói "Nói đến, ngươi cũng đã từng là bộ hạ của ta, chỉ là không biết bắt đầu từ khi nào, hai người chúng ta lại là càng chạy càng xa" Tàn Ngao Thiên nghe xong cũng bị Thái Kinh khơi gợi lên hồi ức, cúi đầu không nói.

Tiếp lấy Thái Kinh lại tự quyết định nói ". Thật không nghĩ tới, lúc trước một cái kia nho nhỏ Bảo Chính, vậy mà lại đi cho tới hôm nay tình trạng này, trở thành một cái chủng nhân chủ mục đại tướng quân. Chỉ tiếc, lão phu lại là tại lúc trước Cao Cầu Đồng Quán bọn người hấn hại ngươi thời điểm không có tương trợ ngươi, cũng chính bởi vì dạng này, mới có thể khiến cho ngươi chậm rãi cách xa ta đi"

"Nhưng, lúc trước ngươi trở lại thành Biện Kinh sau cũng chưa đến đây tìm lão phu a, nếu như ta không có nhớ lầm, lúc trước ngươi là vừa về tới thành Biện Kinh sau liền lập tức đi tìm kiếm Túc Nguyên Cảnh lão gia hòa gia trợ giúp đi. Như thế nói đến, liền ngay cả lão phu cũng cũng không biết lúc trước đến cùng là ai từ bỏ ai, ngươi là cho rằng lão phu không đi Túc Nguyên Cảnh lão thất phu kia sao?"

Tàn Ngao Thiên bị Thái Kinh hỏi được á khẩu không trả lời được, bởi vì xác thực, chính mình lúc trước vừa về tới thành Biện Kinh liền đi tìm Túc Nguyên

Cảnh trợ giúp, cũng không có tìm kiếm Thái Kinh tương trợ, mà từ đó về sau, mình cũng liền thoát ly Thái Kinh. "Tần Ngao Thiên, ta biết ngươi lúc đó là nghĩ như thế nào, ngươi nhất định cho rằng, lão phu nhất định sẽ cùng Cao Cầu bọn người cùng một chỗ vu oan hãm hại ngươi a "

Thái Kinh nói không sai, cùng là gian thần Thái Kinh là cùng Cao Cầu một người như vậy, há lại sẽ đối với mình làm viện thủ. Cái này là lúc trước Tần Ngao Thiên suy nghĩ trong lòng, cũng chính là bởi vì dạng này, hắn mới có thể trước tiên đi tìm kiếm Túc Nguyên Cảnh trợ giúp. Nhưng trên thực tế, Thái Kinh cũng không đối với mình nổi lên, cho tới hôm nay, mình giết Thái Kinh trưởng tử, cũng không thấy Thái Kinh phải thêm hại chính mình. Cái này là vì sao, Tần Ngao Thiên từ đầu đến cuối đều nghĩ mãi mà không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 272 : Người Có Thể Làm Ta Nghĩa Tử Sao ?

Hai người nhớ lại rất nhiều chuyện cũ về sau, Thái Kinh lại là nói "Ta đoán ngươi lúc đó nhất định đang nghĩ, ta sẽ cùng Cao Cầu bọn hắn đồng dạng, đều là gian thần một đảng, nhất định là người xấu hơn nữa còn là không có lý do hại ngươi, cho nên ngươi mới có thể đi tìm Túc Nguyên Cảnh trợ giúp a" hoàn toàn chính xác, Thái Kinh phân tích rất chính xác, cái này đích xác là lúc ấy Tần Ngao Thiên suy nghĩ trong lòng.

Sẽ không Thái Kinh lời kế tiếp, lại phá vỡ Tần Ngao Thiên tất cả nhận biết. Chỉ nghe Thái Kinh nói "Gian thần, hừ, lại có ai là một lòng muốn làm kia gian nịnh tiểu nhân đâu, ta cũng giống vậy. Chỉ là, làm ngươi đi vào hoạn lộ về sau, liền sẽ có người cùng ngươi tương đối, ý kiến không hợp nhau. Mà một khi ngươi làm sai một bước, liền lại không ngừng mà sa vào vực sâu, có thể nói một bước sai từng bước sai "

"Mà chờ đến ta cái địa vị này về sau ngươi liền sẽ hiểu được, nếu như ngươi không đi hại người, người khác liền sẽ đến hại ngươi. Cùng nó ngồi chờ chết, còn không bằng ta chủ động xuất kích, tướng những cái kia muốn gia hại lão phu người đều cho diệt trừ, chỉ có dạng này, mới có thể bảo chứng ta có thể tồn sống sót. Ngươi hiểu chưa "

Thái Kinh lời nói hoàn toàn chính xác lật đổ Tần Ngao Thiên nhận biết, nhưng, đây chính là chân lý sao? Thật chẳng lẽ chỉ có lấy sát ngăn sát con đường này có thể đi sao? Nhất định sẽ không, nếu không, những cái kia thanh quan cũng đều là như thế nào có thể sống tới ngày nay. Tần Ngao Thiên tướng trong lòng mình suy nghĩ nói cùng Thái Kinh nghe.

Nhưng Thái Kinh lại là trả lời "Vậy bọn hắn cũng đều là thế nào bỏ cho tới bây giờ trình độ, bọn hắn cái nào không phải dựa vào vận ngã một ít đại nhân vật mới có thể ngồi cho tới hôm nay tình trạng. Mà ta chính là bọn hắn bước kế tiếp muốn vận ngã người, vì không bị bọn hắn vận ngã, ta cũng chỉ có thể không ngừng mở rộng thế lực của mình để cầu tự vệ, thẳng đến ta bỏ tới bây giờ người thái sư này địa vị."

Đón lấy, Thái Kinh cảm xúc lại là đột nhiên thấp rơi xuống, nói "Chỉ là, bởi vì ta không ngừng leo lên phía trên, lại là cuối cùng bởi vì quyền lợi lợi ích mà cùng ta kia con bất hiếu bất hoà, cho nên tương hồ kết thù, nói đến ngược lại còn đúng là mỉa mai a . Bất quá, bây giờ con của ta đã chết, nhưng ta cũng không bị thương khổ sở, Tần tướng quân, ngươi nói, đây coi như là một loại châm chọc sao?"

"Cái này, thái sư ngươi cũng không cần quá khó chịu, tư nhân đã qua đời, quá khứ liền để hắn tới a" Tần Ngao Thiên nhìn xem cùng ngày xưa khác nhau rất lớn Thái Kinh, mở miệng trấn an nói. Nào biết Thái Kinh vậy mà đột nhiên nói "Tần tướng quân, ta vẫn luôn rất thương thức ngươi, bây giờ con của ta Thái Du đã chết, không biết ngươi có thể đáp ứng hay không lão phu, làm lão phu nghĩa tử ngươi xem coi thế nào?"

"Cái gì!" Tần Ngao Thiên trong lòng kinh hãi, hắn không nghĩ tới Thái Kinh lần này đến đây U Châu, lại là vì muốn thu mình đương nghĩa tử, cái này hắn làm sao có thể đáp ứng. Thế là Tần Ngao Thiên nghe xong liền lập tức quyết tuyệt hồi phục Thái Kinh nói ". Thái thái sư, chuyện này tha thứ Tần mộ không thể đáp ứng" Tần Ngao Thiên cũng không nói gì thêm lý do, mà cũng chỉ là nghĩa chính ngôn từ cự tuyệt Thái Kinh.

Thái Kinh nghe xong thì là cười nói "Xem ra Tần tướng quân ngươi vẫn là ngại vứt bỏ lão phu cái này gian thần chi danh a, cũng được, cái này cũng không trách ngươi. Chỉ là, ngươi có biết hay không, vì sao ta hết lần này tới lần khác chỉ đối ngươi nhìn với con mắt khác, dù cho ngươi rời bỏ ta, ta cũng còn vẫn như cũ tương trợ ngươi?" Tần Ngao Thiên nghi hoặc lắc đầu.

Thái Kinh thì là nói "Kỳ thật, giúp ngươi, chính là đang biến tướng giúp lão phu chính mình. Tần Ngao Thiên, ngươi là nhân tài trụ cột, lão phu tin tưởng, một ngày kia ngươi nhất định sẽ trong triều có chỗ địa vị. Mà sự thật cũng đúng là như thế, chỉ là lão phu đã đắc tội rất nhiều người, đợi đến lão phu thoái ẩn về sau, nhất định sẽ không bị những người kia buông tha. Lão phu chỉ là hi vọng tại tương lai, tướng quân ngươi có thể xem ở lão phu đã từng tương trợ qua mức của ngươi, có thể hộ đến lão phu một nhà chu toàn "

Nguyên lai Thái Kinh trước đó đủ loại đều là đang vì hắn về sau tính toán, cái này ánh mắt không thể bảo là không dài xa a. Lần này Tần Ngao Thiên cũng có thể hiểu được, vì sao Thái Kinh muốn thu hắn làm nghĩa tử . Bất quá, dù cho dạng này, Tần Ngao Thiên vẫn là nói "Thái sư yên tâm, cho dù ta Tần Ngao Thiên không phải nghĩa tử của ngươi, đợi cho tương lai thái sư thoái ẩn hoặc là mất quyền thời điểm, Tần mộ nhất định sẽ bảo trụ thái sư một nhà tính mệnh."

"Tốt, có người câu nói này, lão phu lần này U Châu chỉ hành liên không có đến không" Thái Kinh nghe được Tần Ngao Thiên bảo hộ, mừng rỡ nói. Về sau Tần Ngao Thiên lại là lại bổ sung "Bất quá, việc này tiền đề lại là muốn thái sư người không thể lại đi giết hại trung lương, nếu như thái sư chỉ từ tất cả đều là giống kia Thái Du, kia Tần mỗ liền xem như làm trái lời hứa, cũng muốn vì dân trừ hại."

Đương Tần Ngao Thiên nói ra lời này lúc, Thái Kinh chỉ cảm thấy ần ần có sát khí từ Tần Ngao Thiên trên thân phát ra. Hắn biết, Tần Ngao Thiên cũng không có đang nói đùa, cho nên hắn cũng ở trong lòng âm thầm tính toán, chờ lần này vừa trở về, liền hướng Thánh thượng từ quan, cáo lão hồi hương, đồng thời còn dự định mang theo trong nhà phụ nữ trẻ em đến đây U Châu thành sinh hoạt.

Ở trong lòng định ra chủ ý về sau, Thái Kinh liền muốn cáo biệt Tần Ngao Thiên, khởi hành trở về Biện Kinh. Chỉ bất quá tại chuẩn bị lên đường thời điểm, Thái Kinh vẫn là nhắc nhở Tần Ngao Thiên một câu nói ". Tần tướng quân, dưới mắt người danh tiếng quá thịnh, sợ sợ không phải là dấu hiệu tốt lành gì a, mà lại kia Cao Cầu mấy người cũng đều một lòng muốn đưa người vào chỗ chết, không biết đối với việc này, người nhưng có ứng đối chi pháp?"

Liên quan tới việc này, Tần Ngao Thiên cũng sớm đã cùng Ngô Dụng thương thảo qua, thế là hắn liền nói với Thái Kinh "Cái này dễ xử lý, còn cần làm phiền thái sư hướng Thánh thượng báo cáo, liền nói có Đồng Quán đại nhân dẫn người trấn thủ U Châu về sau, ta liền yên tâm tướng trấn thủ biên quan sự tình giao cho đồng Xu Mật, đồng thời dự định ngày hôm đó liền lãnh binh tiến đến kinh tây chinh lấy Điền Hồ."

"Tần tướng quân, người thật nghĩ kỹ? Phải biết, kia cùng Tống Giang cùng là bốn khẩu Điền Hồ thế lực nhưng cũng không yếu a. Người chuyển đi này, chẳng phải là muốn tự tổn thực lực?" Thái Kinh lo âu nói. Mà Tần Ngao Thiên lại là cười nói "Có bỏ mới có được, cũng chỉ có dạng này tự tổn thực lực, mới có thể đề kia Cao Cầu bọn người cùng Thánh thượng đối ta yên tâm."

"Hướng hồ, kia Điền Hồ đẳng khẩu một vị công thành đoạt đất, thật tình không biết cái này gặp nạn lại là thiên hạ bách tính. Đối với bức này cường đạo, Tần mỗ tử là muốn đi đánh dẹp, cho nên thái sư không cần phải lo lắng Tần mỗ, chỉ đi tướng Tần mỗ lời nói chi tiết bẩm báo Thánh thượng liền có thể" Tần Ngao Thiên mỉm cười hướng Thái Kinh chấp tay nói.

Thái Kinh gặp Tần Ngao Thiên tâm ý đã định, liền gật đầu nói "Ta Đại Tống có Tần tướng quân người dạng này trung nghĩa sự tình, quả thật ta Đại Tống may mắn a. Tần tướng quân bảo trọng, lão phu cái này hồi bẩm Thánh thượng" nói xong, Thái Kinh liền hướng Tần Ngao Thiên chấp tay xuống, mà Tần Ngao Thiên cũng là chấp tay đáp lại nói "Thái sư cũng bảo trọng, một đường cẩn thận"

Về sau, Thái Kinh chính là gọi ra trước đó bị quất lui mấy chục tùy tùng, cùng nhau khởi hành hướng kia Biện Kinh mà đi. Mà tại Thái Kinh rời đi về sau, Tần Ngao Thiên cũng là như trút được gánh nặng nói ". Đây cũng là cái không tệ kết cục, tốt, tiếp xuống liền nên là ta Tần Ngao Thiên lần nữa đương danh thời điểm" về sau, Tần Ngao Thiên liền cũng rời đi sườn đất, hướng về trong thành sân huấn luyện đi đến.

Cùng lúc đó, kia ngay tại đường về trên đường Thái Kinh cũng là ở trong lòng nghĩ thầm "Tần Ngao Thiên, người đến tốt cùng sẽ đi đến một bước nào đâu, lão phu ta thế nhưng là rất chờ mong a. Chỉ mong người lần này có thể thành công, dạng này lão phu lúc tuổi già cũng sẽ có đầy đủ bảo đảm a" sau đó, Thái Kinh một đoàn người thân ảnh cũng là càng đi càng xa.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273 : Điều Binh Khiển Tướng Ý Xuất Chinh

Tại cùng Thái Kinh cáo biệt về sau, Tần Ngao Thiên liền lập tức trở về đến điện soái phủ, đồng thời tướng mình nắm Thái Kinh đem nó muốn đi đánh dẹp Điền Hồ tin tức báo cáo chuyện của triều đình cáo tri cùng Ngô Dụng. Ngô Dụng nghe xong gật đầu nói "Tướng quân việc này làm rất đúng, cứ như vậy, bất kỳ người nào đều tạm thời sẽ không lại đem đầu mâu chỉ hướng chúng ta, bởi vì bọn hắn đều đang đợi lấy tướng quân tổn binh hao tướng, suy yếu thực lực đâu."

Tần Ngao Thiên sau khi nghe cười hỏi Ngô Dụng nói ". Chẳng lẽ ngay cả tiên sinh cũng cho rằng Tần mỗ lần này sẽ tổn binh hao tướng sao?" Ngô Dụng thì là gật đầu nói "Kia Điền Hồ cũng đích thật là có đại lượng binh mã, tướng quân lần này xuất binh đánh dẹp muốn không tổn hao gì một binh một tốt, lại là vọng tướng. Bất quá" sau đó Ngô Dụng lời nói xoay chuyển, cười nói.

"Bất quá kia Đồng Quán ngược lại là là quân mạng đến không ít người có thể dùng được đâu, cứ như vậy chúng ta cũng là sẽ không tổn thất quá nhiều lực lượng tinh nhuệ." Nghe được Ngô Dụng lời nói về sau, Tần Ngao Thiên thì là cười hỏi "Tiên sinh là chỉ kia năm vạn đại quân?" Ngô Dụng thì là cười trả lời "Chẳng lẽ tướng quân liền không có đánh mấy vị kia đô giám chủ ý?" Về sau, hai người chính là ngầm hiểu lẫn nhau ha ha phá lên cười.

Qua không lâu, Tần Ngao Thiên liền đem trong thành tất cả thượng tướng đều cho điều tập tới nghị sự. Về sau Tần Ngao Thiên liền hướng đám người tuyên bố sẽ phải xuất chinh Điền Hồ sự tình, chúng tướng biết được tin tức này sau đều là vui vẻ không thôi. Thân là võ tướng, lớn nhất giá trị chính là thể hiện trên chiến trường, mà Tần Ngao Thiên không lâu sau đó xuất chinh, liền đúng là bọn họ phát huy đầy đủ năng lực chính mình thời điểm, để bọn hắn làm sao có thể không vui vẻ.

Bất quá mặc dù người người đều nghĩ ra chinh Điền Hồ, nhưng cái này vừa chiếm được biên quan trọng trấn cũng không thể ném. Huống hồ tại điện này trong soái phủ, còn giam lỏng lấy Đồng Quán như vậy một cái đối U Châu lòng mang ý đồ xấu mệnh quan triều đình đầu, cho nên Tần Ngao Thiên vẫn là phải lưu lại một cái có phần người có năng lực lưu lại tọa trấn mới được.

Trải qua thương nghị, Tần Ngao Thiên quyết định, vẫn như cũ để thống quân Đại tướng Quan Thắng dẫn đầu thần uy quân lưu lại đóng giữ biên quan. Bởi vì lúc trước Tần Ngao Thiên đi chinh phạt Lương Sơn thời điểm, cái này hậu phương sự vật cũng đều là từ Quan Thắng quản lý, tại những sự tình này bên trên cũng đã có nhất định kinh nghiệm, cho nên Tần Ngao Thiên liền tuyên bố lưu lại thần uy quân, dẫn đầu phá giáp quân cùng những bộ đội khác tiến về chinh chiến Điền Hồ.

Mà cái khác một các tướng lĩnh, ngoại trừ tại Quan Thắng thần uy trong quân thượng tướng Chu Đồng, Lôi Hoàn, Lưu Đường, Sơn Sĩ Kỳ cùng thuộc cấp Tuyên Tán Hách Tư Văn bên ngoài, thì tất cả đều chuẩn bị muốn theo Tần Ngao Thiên xuất chinh Điền Hồ. Kể từ đó nhân viên cũng thật sự là hơi nhiều, bất quá nhìn chúng tướng tính tích cực đều phi thường tăng vọt, mà lại lúc này kia Liêu quốc ngay tại một mối ứng chiến Kim nhân tình huống dưới, Tần Ngao Thiên liền vung tay lên, tướng những này còn sót lại chúng tướng đều muốn cho mang trên chiến trường đi.

Tần Ngao Thiên lời này vừa nói ra, chúng tướng đều là hưng phấn không thôi, thế là tại sau khi tan họp liền đều mừng rỡ không thôi trở lại riêng phần mình doanh trường đi thu thập hành lý. Tại trong lúc này, Tần Ngao Thiên còn có ý để Thôi Thiên tướng tin tức này cho truyền lại đến kia thân ở Dịch Châu Lâm Xung phá giáp quân, cũng làm cho háo háo thu thập chuẩn bị một phen, đợi cho Quan Thắng thay thế bộ đội đến đến thời điểm liền lập tức khởi hành.

Mà vị kia 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông thì bị Tần Ngao Thiên phái đến kia cách nơi này rất xa Đăng Châu đi thông tri Tôn Lập một nhóm kế hoạch của mình đi, đồng thời để bọn hắn chuẩn bị sớm. Mặc dù Tần Ngao Thiên cũng không có nói rõ nên như thế nào, nhưng Tôn Lập mấy người cũng là minh bạch, sắp đến mình kiến công lập nghiệp thời điểm. Thân là quân nhân, có thể ra trận giết địch tự nhiên là bị chỗ hướng tới, huống hồ lúc trước kia hãm hại huynh đệ mình lòng thái công cũng đã đến tội, nhóm người mình đã giải quyết xong tâm nguyện, liền không cần lưu niệm.

Đương nhiên, U Châu thành nội có như thế lớn động tác về sau, những cái kia ngay tại xây dựng tường thành Đồng Quán mang một nhóm các tướng sĩ cũng tự nhiên đều chú ý tới, trong đó hữu tâm người còn vụng trộm hướng thượng cấp hỏi thăm một hai, cái này mới biết được Tần Ngao Thiên tướng phải xuất chinh Điền Hồ tin tức. Về sau tin tức này liền tại cái này năm vạn trong đại quân tứ tán truyền ra ngoài.

Kia bảy đô giám cùng đảng thị huynh đệ nghe được tin tức này sau suy nghĩ trong lòng các có khác biệt, bảy đô giám bên trong kia bốn vị không có cùng Đồng Quán đồng lưu hợp ở Đoạn Bằng Cử, Trần Chúc, Ngô Bình Di, Hàn Thiên Lân đều là ở trong lòng thăm nghĩ "Lần này rốt cục có thể có ta đất dụng võ, lần này nói cái gì cũng muốn tranh thủ đến một cái xuất chinh danh ngạch "

Mà vậy còn dư lại ba vị đô giám thì đều là nghĩ đến đợi cho Tần Ngao Thiên đại quân một rồi đi về sau,

Mình liền có thể trộm chút lười, không cần lại mỗi ngày như thế mệt nhọc. Mà kia đảng thị huynh đệ thì là thăm nghĩ "Chờ Tần Ngao Thiên đại quân vừa đi, huynh đệ của ta hai cái nói không chừng mấy có thể tìm tới cơ hội đào thoát ra ngoài, tướng nơi đây tin tức hồi báo cho Cao thái úy "

Ngay tại mấy người đều mang tâm tư lại độ qua vài ngày nữa về sau, kia Thái Kinh cũng rốt cục về tới thành Biện Kinh bên trong đồng thời tướng mình 'Chứng kiến hết thấy' đều nhất nhất hướng Huy Tông hồi báo lên, đồng thời cuối cùng còn có ý nói rõ đạo mình trưởng tử Thái Du cái chết tuy là ngoài ý muốn, nhưng cũng đúng là là chết chưa hết tội, không có quan hệ gì với Tần Ngao Thiên.

Nghe Thái Kinh như thế vì Tần Ngao Thiên giải vây, trong triều tất cả mọi người là cảm giác có chút kinh ngạc, bất quá, người ta thân vì phụ thân đều nói như vậy, kia Thái Du bỏ mình kia một thiên cũng đích thật là nên lật qua. Mà tại Thái Kinh hồi báo xong liên quan tới Thái Du nguyên nhân cái chết sự tình về sau, Thái Kinh liền lại là tướng Tần Ngao Thiên lời nói muốn đi chinh phạt Điền Hồ sự tình nói ra, lời vừa nói ra, cả triều văn võ liền đều là càng thêm không hiểu, đến cùng cái này Thái Kinh đối với Tần Ngao Thiên một chuyện bên trên là cái như thế nào thái độ, vừa vì đó giải vây xong liền lại cho giải bày, thật là khiến người ta không nghĩ ra.

Mặc dù không nghĩ ra Thái Kinh lập trường đến cùng như thế nào, bất quá kia Cao Cầu đang nghe cái này đối với mình tương đối có lợi tin tức về sau liền lập tức giờ hai tay tán thành, đồng thời nói "Bệ hạ, khó được Văn Huy tướng quân có như thế lòng mang, vậy liền chuẩn xuất chinh đi. Mà lại lão thần nghe nói Văn Huy tướng quân bộ hạ quân đội dũng mãnh phi thường vô cùng, đã đồng Xu Mật đã đến phương bắc tiếp quản U Châu thành, vậy liền không nếu như để cho Văn Huy tướng quân lần xuất chinh này trực tiếp tướng dưới tướng vương bài bộ đội dùng tới a "

Gặp Cao Cầu vậy mà như thế tán thành mình, Thái Kinh cũng nhếch miệng mỉm cười, cũng không nói gì. Kỳ thật cái này cả triều văn võ đều là người tâm tư kín đáo, lại có mấy người đoán không ra Cao Cầu muốn mượn cơ hội suy yếu Tần Ngao Thiên thực lực ý đồ đâu. Liền ngay cả kia cao cao tại thượng Huy Tông Hoàng đế trong lòng cũng là như gương sáng, bất quá hắn nhưng cũng là gật đầu đồng ý Cao Cầu đề nghị, bởi vì Tần Ngao Thiên thực lực đúng là có chút cường đại, cái này đã để Huy Tông có chút bận tâm, có lẽ, dùng mấy cái này giặc cướp đến suy yếu thực lực cũng là biện pháp không tệ.

Mà liền tại Huy Tông tâm ý vừa định, chuẩn bị tuyên bố ý chỉ thời điểm, lại lại có chiến sự cấp báo truyền đến. Huy Tông tiếp nhận xem xét, nguyên lai kia Điền Hồ đã càng làm càng lớn, đồng thời còn vừa mới dẹp xong đóng châu, tổng cộng đã chiếm lĩnh năm châu năm mươi sáu huyện đồng thời còn tự lập làm "Tân vương" thế lực rất là cường đại, nhìn triều đình sớm ngày phát binh đánh dẹp.

Khi thấy tin tức này sau thì càng làm cho Huy Tông hạ quyết tâm muốn để Tần Ngao Thiên lời ra một chỉ cường quân đến đem cái này cuồng vọng tự đại Điền Hồ cho tiêu diệt hết. Sau đó Huy Tông chính là mở miệng nói ra "Điền Hồ cái thằng này rất là ghê tởm, truyền Trầm ý chỉ, mệnh Văn Huy tướng quân Tần Ngao Thiên tự mình dẫn đại quân tiến về chinh phạt, phải tất yếu tướng thủ lĩnh đạo tặc bắt sống, Trầm muốn trước mặt mọi người róc xương lóc thịt kia dám can đảm làm loạn chi đồ."

Sau đó, Huy Tông ý chỉ chính là bị khâm sai đại sứ cho viên phó U Châu đưa đến Tần Ngao Thiên trong tay. Tần Ngao Thiên tại tiếp vào phần này thánh

chỉ về sau lòng tràn đầy vui vẻ nhưng lại nhin xuống không có tại khâm sai trước mặt biểu hiện ra ngoài, mà là cung kính bái nói ". Mời về bả Thánh thượng, Tàn Ngạo Thiên sẽ làm không phụ sự mong đợi của mọi người, tướng kia Điền Hồ thế lực đánh tan đồng thời bắt sống thủ lĩnh đạo tặc "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 274 : Đại Quân Xuất Chinh Phạt Điền Hồ

Tại đưa tiễn triều đình khâm sai về sau, Tàn Ngạo Thiên liền lập tức hướng cũng sớm đã vận sức chờ phát động chúng tướng tuyên bố "Triều đình ý chỉ đã xuống tới, chúng các huynh đệ, chúng ta, xuất chinh!" Lời vừa nói ra, chúng tướng đều là vui vẻ không thôi, nhao nhao lớn tiếng khen hay. Về sau chính là lập tức chinh trận mà ra, chậm rãi đi đến ngoài thành, đồng thời từ Quan Thắng đăng thân uy quân tướng lĩnh tự mình ra để đưa tiễn.

Gặp chúng người cũng đã trở ra ngoài thành về sau, Tàn Ngạo Thiên liền nói với Quan Thắng "Quan Thắng tướng quân đừng lại đưa, đợi sau khi ta rời đi, cái này phương bắc mấy tòa thành trì phòng thủ nhiệm vụ liền giao cho thân uy quân các tướng sĩ" Quan Thắng thì là vừa cười vừa nói "Tướng quân, người cứ yên tâm đi, Quan mỗ cam đoan với người, chờ sau khi người trở lại, chúng ta cái này vài tòa biên quan trọng trấn nhất định sẽ hoàn hảo không chút tổn hại "

"Như thế ta liền yên tâm" Tàn Ngạo Thiên nghe được Quan Thắng cam đoan sau hài lòng gật gật đầu, về sau chính là hạ lệnh đại quân xuất phát. Lần này Tàn Ngạo Thiên xuất lĩnh đại quân tổng cộng có mười vạn chỉ chúng, trong đó một nửa liền chính là kia theo Đồng Quán mà đến năm vạn đại quân. Tàn Ngạo Thiên nghĩ thầm, đã trận chiến này cần đại lượng nhân viên lời nói, vậy liền không bằng tướng chỉ bộ đội này cho mang lên đi, coi như sức chiến đấu không đủ, nhưng cũng còn có thể đảm nhiệm thủ thành nhiệm vụ.

Mà lại tại trải qua thời gian dài như vậy xây thành huấn luyện về sau, chỉ quân đội này sớm đã không có lúc trước lão gia tính tình, bọn hắn đều đã thật sâu nhận biết đến, tại Tàn Ngạo Thiên trong quân, là nhất định phải nghe theo chỉ huy. Tại trong lòng có cái này giác ngộ về sau, bọn hắn cũng đã trưởng thành, mà lại Tàn Ngạo Thiên đem bọn hắn mang đi cũng là vì không cho kia Đồng Quán ở trong thành có thể lực, có thể nói nhất cử lưỡng tiện.

Mà xuất chinh bộ đội bên trong mặt khác năm vạn quân sĩ thì là có ba vạn phá giáp quân, còn có cắt chém người bộ đội ba ngàn binh sĩ, cùng Kim Thương doanh bộ đội ba ngàn binh sĩ, còn lại liền là có bốn ngàn thân xạ doanh tướng sĩ cùng một vạn lão thành sĩ tốt. Cái này lão thành sĩ tốt chính là tại trận kia người Liêu quy mô thời điểm tiến công còn sống sót thân kinh bách chiến binh lính.

Tàn Ngạo Thiên tin tưởng, có bộ đội như vậy, mặc kệ đối mặt dạng gì địch nhân, hắn đều sẽ thắng tiến không lùi đem nó quét phá. Không có gì ngoài phá giáp quân cùng cái khác doanh tướng sĩ bên ngoài, Tàn Ngạo Thiên đồng thời còn tướng mình dưới tướng các vị tướng lĩnh đều cho mang ra ngoài, đã muốn chinh, vậy hắn liền muốn để người trong thiên hạ kiến thức một chút thực lực của mình, để cho mình dưới tướng các huynh đệ đều có thể chém giết thống khoái, chiếm được cái tốt công danh.

Cho nên lần này Tàn Ngạo Thiên đem ngoại trừ phải làm vì bí mật giữ lại lên Lăng Chấn hỏa pháo doanh cùng muốn một lần nữa tổ kiến đoàn bài tay hạng mao xung Lý Côn hai người lưu lại bên ngoài, cái khác các vị tướng lĩnh đều cùng nhau bị Tàn Ngạo Thiên cho mang tới chiến trường. Trong đó tổng cộng có thống quân Đại tướng Lâm Xung một người, thượng tướng mười tám người, phân biệt là Vương Tiến, Triều Cái, Dương Chí, Cao Sùng, Lỗ Trí Thâm, Sử Tiến, Từ Ninh, Loan Đình Ngọc, Tác Siêu, Võ Tông, Biện Tường, Mi Sánh, Hoa Vinh, Mã Linh, Lô Tuấn Nghĩa, Tôn Lập, Dương Hùng, Thạch Tú. Thuộc cấp phó tướng số viên.

Đương nhiên, mặc dù Tôn Lập đã bị Tàn Ngạo Thiên cho an bài vào Đãng Châu, bất quá lần này xuất phát thời điểm Tàn Ngạo Thiên cũng là mệnh Đái Tông truyền lại qua tin tức, đề Tôn Lập một nhóm lần này muốn điều Binh trở về chi viện, cộng đồng phá địch. Đương nhiên, đây là thể nhân không biết, mà lại đây cũng là Tàn Ngạo Thiên an bài một tay âm mưu, vì thế, hắn thậm chí còn một đường trùng trùng điệp điệp giống trống kua chiêng hướng đông châu đuổi giết mà đi, chính là vì có thể hấp dẫn đến thể nhân lực chú ý, để cho Tôn Lập một nhóm có thể từ một nơi bí mật gần đó có chút hành động.

Mà lại đáng nhắc tới chính là, kia Đoạn Bằng Cử, Trần Chúc, Ngô Bình Di, Hàn Thiên Lân bốn vị đô giám cũng đều nhao nhao ném đến Tàn Ngạo Thiên dưới tướng cộng đồng xuất chinh, đồng thời đều bị Tàn Ngạo Thiên phong làm thuộc cấp. Nguyên nhân rất dễ lý giải, bởi vì bọn hắn thật sự là không muốn lại đi xây thành làm lao động tay chân, mà đồng thời vậy còn dư lại ba vị đô giám cùng đảng thị huynh đệ thì là bị Tàn Ngạo Thiên chỗ cố ý chiêu cố, tiếp tục lưu lại vì mọi người hiệu lực làm việc.

Đương Tàn Ngạo Thiên một nhóm trùng trùng điệp điệp đuổi giết kinh tây thời điểm, dân gian dân chúng thì nhao nhao đuổi tới Tàn Ngạo Thiên một nhóm phải qua trên đường đường hẻm hoan nghênh đồng thời cũng đều tướng nhà mình chỗ góp nhặt nhiều năm lương thực lấy ra tài trợ Tàn Ngạo Thiên một nhóm. Tàn Ngạo Thiên đương nhiên cũng tướng tượng hậu thế dạng nói lên một câu chúng ta không cảm quân chúng một châm một tuyền, bất quá Tàn Ngạo Thiên cảm thấy khó như vậy miễn sẽ có chút dễ bách tính khổ sở, thế là hắn liền chỉ là tượng trưng tướng dân chúng chỗ đưa tới lương thực cho thu lấy một phần nhỏ, còn lại thì đều bị Tàn Ngạo Thiên trả lại trở về.

Cho dù là dạng này, Tàn Ngạo Thiên thanh danh vẫn là một đường phóng đại, danh tiếng càng tăng lên. Cùng lúc đó tại kia Thanh Châu ngoại ô một chỗ trên sườn núi, một người mặc nhung trang nữ tướng quân lòng tràn đầy lo âu nhìn về phía phương xa, nói "Chỉ mong người có thể bình an, lại nhìn ta đi

Ngày này Tàn Ngao Thiên đại quân rút cục muốn đến chiến trường, đối với Lăng Xuyên dạng này huyện thành, Tàn Ngao Thiên tự nhiên là sẽ không áp bên trên mười vạn đại quân tiến đến tiến công. Chỉ nghe Tàn Ngao Thiên dò hỏi "Các vị tướng quân, thân nguyên đảm nhiệm tiên phong, đến vì quân ta mở ra cái này Bắc Quân đại môn a" cái này Điền Hồ chỗ kinh tây phía bắc, là lấy lại được người xưng là Bắc Quân.

Chúng tướng nghe được Tàn Ngao Thiên hỏi thăm về sau, đều là tranh nhau chen lấn đến gào thét "Ca ca, ta đến" bất quá ngay tại Tàn Ngao Thiên đầu đầu nên để ai tới đảm nhiệm tiên phong thời điểm, kia Mi Sánh thì là lập tức trở mình lên ngựa nói ". Ca ca, cái này tiên phong ta Mi Sánh liền nhận, ca ca người liền nhìn xem chúng ta cái này cắt chém người lợi hại đi. Các huynh đệ, lên!" Nói xong, Mi Sánh chính là hét lớn một tiếng tập hợp đủ ba ngàn cắt chém người, đồng thời cùng Biện Tường cùng Tác Siêu cùng nhau lên trận mà đi.

Gặp tiên phong bị kia Mi Sánh đoạt đi, Lỗ Trí Thâm thì là không cam lòng kêu âm lên "Thiên ca, người nhìn, cái này, cái này Mi Sánh huynh đệ sao có thể dạng này" những người khác nhìn Lỗ Trí Thâm điều này gấp bộ dáng về sau, cũng đều là cười không thôi. Sau khi cười xong, Tàn Ngao Thiên thì là khoát tay nói "Mi Sánh huynh đệ cũng là chờ đến không chịu nổi, hôm nay liền để hắn đi trước khóc lóc ôm sơm một phen a" nghe Tàn Ngao Thiên đều nói như vậy, kia những người khác liền cũng không tốt lại nói cái gì, đành phải ngoan ngoãn đến cùng ở sau lưng hắn ở hậu phương áp trận.

Mặc dù cái này tiên phong chức vụ là Mi Sánh giành được, bất quá cái này cắt chém người thống lĩnh người thì là Biện Tường, hiện tại Mi Sánh cùng Tác Siêu cũng phải ở phía sau nghe hiệu lệnh. Biện Tường cẩn thận ôn trọng nói "Cắt chém đám người nghe lệnh, hết tốc độ tiến về phía trước" nghe này hiệu lệnh về sau, ba ngàn Thiết Cát bộ đội đều nhip vững bước nhanh chóng hướng về phía trước Lăng Xuyên chạy đi.

Tọa trấn Lăng Xuyên Đồng Trùng gặp quân Tổng vậy mà liền chỉ phái cái này ba ngàn người liền đến phạm thành sau cười to nói "Xem ra cái này Tàn Ngao Thiên là quá coi thường ta Đồng Trùng a, chỉ phái ba ngàn người liền muốn công phá ta thành sao, thật sự là ý nghĩ hảo huyền. Chúng quân nghe lệnh, theo ta xuất chinh!" bên cạnh Cảnh Cung nghe xong thì là khuyên nhủ "Mồ nghe nói cái này Tàn Ngao Thiên thể nhưng là một viên cường tướng, không thể địch lại, theo ta thấy chúng ta vẫn là phải thủ vững thành trì, đồng thời hướng Cái Châu thành cầu viện, mà không phải ra khỏi thành nghênh địch a "

Đồng Trùng nghe xong thì là cả giận nói "Đối diện liền đến ba ngàn người, khó nói chúng ta ngay cả địch nhân ba ngàn người đều không đối phó được sao, người trong thiên hạ kia nên như thế nào đối đãi ta Đồng Trùng. Người nếu là e ngại kia Tàn Ngao Thiên, liền lưu trong thành này liền tốt." Dứt lời, cũng không hỏi Cảnh Cung ý tứ như thế nào, chỉ để lại ba năm trăm binh sĩ liền mang theo Thẩm Ký đi ra khỏi thành. Cảnh Cung nhìn xem Đồng Trùng bóng lưng rời đi, trầm mặc không nói.

Thành cửa mở ra, buông cầu treo xuống, Đồng Trùng cùng Thẩm Ký hai người chung lĩnh gần ba ngàn binh mã trở ra thành đến, ừng qua cầu treo. Vậy liền Biện Tường gặp quân địch đã xuất trận, liền hạ lệnh "Toàn quân nghe lệnh, chậm rãi thúc đẩy" kia ba ngàn cắt chém người nghe được mệnh lệnh sau liền lập tức tướng tốc độ chậm lại xuống tới, vững bước đẩy về phía trước tiến.

Kia Đồng Trùng trở ra thành sau thấy được cái này một thân thiết giáp bộ đội về sau chính là thầm khen nói ". Khí thế thật là mạnh mẽ" bởi vì toàn quân tận tâm thiết giáp, cho nên chỉ này cắt chém người bộ đội toàn thân tản mát ra lấy tức sát chi khí. Biện Tường bọn người hướng kia Đồng Trùng nhìn lại, gặp thể trạng cường tráng, tay dùng một nắm gối phong đao, hảo hảo uy vũ.

Đồng Trùng đi đầu hướng Biện Tường quát "Ngươi kia dùng búa hán tử, mau mau xưng tên ra, bản đại gia không giết hạng người vô danh" nhưng lại tại Đồng Trùng lời này hô xong sau, liền gặp trừ bỏ bị mình hỏi thăm Biện Tường bên ngoài, tại bên cạnh Mi Sánh cùng Tác Siêu hai người cũng đều là tướng mình chỗ dùng đại phủ lấy ra. Cái này còn không chỉ, ngay sau đó, ở sau lưng hắn cái này ba ngàn thiết giáp bộ đội liền đều là tướng cầm ở sau lưng mình cái kia thanh song nhận đại phủ cho lấy ra nắm trong tay.

Gặp cái này một chi bộ đội lại tất cả đều là dùng búa về sau, Đồng Trùng mới biết mình trước đó lời nói có sai lầm. Quả nhiên, về sau Biện Tường chính là nghiêng ngả cười nói "Người là tại cùng ai nói chuyện" Đồng Trùng nghe xong trên mặt có chút không nhận được, về sau chính là giận dữ nói "Người cái thẳng này đừng hiện lên miệng lưỡi nhanh chóng, nhìn ta đem các ngươi giết đi nhào nhọt, truyền ta hiệu lệnh, toàn quân công kích!"

Thấy mình gọi chiến roi mắt mặt mũi, Đồng Trùng liền dứt khoát trực tiếp hạ lệnh khởi xướng tiến công, bởi vì tại trước mắt hắn chỉ bộ đội này là một chi bộ quân, cũng không nhìn thấy chiến mã. Mà trái lại Đồng Trùng cái này liền trong quân thì là nhiều ít còn có mấy trăm con chiến mã, hắn tin tưởng, tại dạng này một phen xông trận về sau, chỉ này quân Tổng nhất định sẽ lập tức bị mình tách ra trận hình, về sau liền chỉ có bị mình đồ sát phần.

Nhưng sự thật lại cũng không giống Đồng Trùng chỗ dự đoán như vậy, cắt chém người làm một mực bị Tàn Ngao Thiên bỏ ra nhiều tiền chế tạo bộ đội, vậy hắn như thế nào lại dễ dàng như vậy bị đánh tan. Đương Biện Tường gặp Đồng Trùng toàn quân công kích mà đến về sau, chính là dẫn đầu cầm trong tay đại phủ vung về phía trước một cái nói ". Trảm địch đuổi ngựa!" Sau đó, ba ngàn cắt chém người liền cũng hơi nửa ngời xồm người xuống, lấy hai tay cầm búa, lấy lưỡi búa hướng phía trước, đồng thời ở phía sau một loạt người thì là dùng thân thể vững vàng tựa ở trước một loạt người trên lưng đến làm chỗ dựa. Nhất trực bộ đội cứ như vậy trận địa sẵn sàng đón quân địch chờ đợi lấy địch nhân rơi trong cửa vào.

Chương 276 : Thiết Cát Phá Địch Lãng Xuyên Hãm

Đồng Trùng gặp chi bộ đội này vậy mà không chút nào tiến hành tránh né về sau, trong lòng mặc dù là cảm thấy có chút không ổn, nhưng trong lòng cũng vẫn là không có lo lắng quá mức, bởi vì tại trong sự nhận thức của hắn, còn chưa thấy qua chi bộ đội kia có thể lấy bộ quân phá mất kỵ binh công kích đây này, thế là hắn liền không còn lo lắng, yên tâm lớn mật mang theo bộ đội xông đung vào.

Ngay tại hai chi bộ đội va chạm vào nhau thời điểm, Đồng Trùng lúc này mới cảm thấy hối hận. Bởi vì lúc này lọt vào tai nhưng nghe tất cả đều là chiến mã bị chém đứt đuôi ngựa về sau phát ra rên rỉ. Thiết Cát người bộ đội đại phủ hung hăng chém vào đuôi ngựa phía trên đồng thời còn đem những cái kia đuôi ngựa đều chém mất xuống tới. Những chiến mã kia bị chém đứt đuôi ngựa về sau đều là lập tức ngã xuống đất đồng thời còn đem tại trên người chủ nhân cho lật bē tới.

Mà những này bị con ngựa lật xuống tới Bắc Quân binh sĩ thì đều không một may mắn thoát khỏi mất mạng ở phía sau sắp xếp Thiết Cát người chi thủ. Mà tại nó sau chúng quân cũng đều nhao nhao nhận lấy nghiêm trọng kinh hãi, bọn hắn chưa từng gặp qua loại này kinh tâm động phách tràng diện, thế là liền trong nháy mắt ngây dại một lát. Chính là cái này ngây người một lát, bị đối diện Biện Tường bọn người nắm lấy cơ hội cho hung hăng lợi dụng.

Vô số tay rìu nhóm đều vung vẩy lên trong tay đại phủ tới bắt đầu thì triển lên vòng thứ hai tiến công, trong nháy mắt lại có vô số Bắc Quân binh sĩ bị chém ngang lưng. Kia Đồng Trùng gặp chi bộ đội này vậy mà cường hãn như thế về sau cũng là bị giật nảy mình, hiện tại hắn rốt cục biết vì sao mới chi bộ đội này lại không tránh không né chờ đợi mình tiến công.

Bất quá Đồng Trùng cũng không phải tùy tiện phục người thua, mặc dù lên tay yếu mấy phần bị đối phương áp chế, nhưng hắn tin tưởng, kia cũng chỉ là lần đầu giao phong thời điểm tình huống mà thôi, một khi mình kiên trì được về sau, kia về sau nhất định cũng sẽ bị mình phản quay tới. Nhưng đây hết thảy cũng chỉ là hắn cho rằng, khi hắn sử xuất toàn lực hướng về phía trước chém vào ra một đao về sau hắn mới phát hiện mình sai, hơn nữa còn là sai phi thường không hợp thói thường.

Bởi vì hắn kia ra sức một kích vậy mà cũng không có cho đối phương tạo thành cái gì thương thế nghiêm trọng, bị Đồng Trùng gõ đến kia mệnh binh sĩ chỉ là cảm giác ngực bị người va chạm một chút, tự thân bị kích lui lại mấy bước, nhưng, cũng chỉ thế thôi, Đồng Trùng một đao kia chỉ tại cái tên lính này thiết giáp bên trên tạo thành một khối vết tích mà thôi, ngay cả phòng ngự đều không có phá vỡ.

Kế tiếp kia Biện Tường thì là phát hiện Đồng Trùng chỗ, liền trực tiếp chạy đánh tới, trong miệng còn quát "Quân phản loạn tướng lĩnh, ngươi không phải tìm gia gia sao, ăn ta một bữa, nha a!" Sau đó Biện Tường chính là bỗng nhiên vung lên đại phủ ngang lấy hướng về phía trước một kích, Đồng Trùng gặp kỳ thế mãnh không thể đỡ, tại chính là cảm trong tay gội gió lớn đao chăm chú che ở trước người, để mà ngăn cản Biện Tường mãnh kích.

Sau đó liền nghe "Đinh" một tiếng, khai sơn đại phủ cùng gội gió lớn đao chỉ gặp phát ra chói tai vang động, về sau liền gặp Đồng Trùng bị Biện Tường cho cứng rắn sinh sinh đánh lui mấy mét xa. Cùng lúc đó, Mi Sánh cũng là hướng về Đồng Trùng phó tướng Thẩm Ký một đại phủ quăng tới, kỳ thế chỉ mãnh không có chút nào thua Biện Tường. Chỉ là kia Thẩm Ký liền không có Đồng Trùng tốt lực cánh tay, chỉ gặp hắn còn không có làm ra nên như thế nào phòng hộ tự thân đâu, liền trực tiếp bị Mi Sánh một bữa cho chém thành hai khúc.

Hiện tại, Đồng Trùng biết, mình là quyết định sẽ không thắng qua chi này thiết giáp bộ đội, thế là liền quyết định thật nhanh hạ lệnh rút lui. Nhưng lại tại hắn chuẩn bị mang theo còn sót lại bộ hạ lui giữ huyện thành thời điểm, phát hiện tại huyện thành kia bên trong cũng là phát sinh biến động. Nguyên lai là kia Tôn Lập một nhóm thừa dịp loạn mō tới chỗ cửa thành liền trực tiếp phát tác, mặc dù chỉ có mười người, nhưng bọn hắn lại là mục tiêu mình xác quá quyết xuất thủ.

Đầu tiên là Giải Trần Giải Bảo bọn người giả ý ngã sắp xuống xông loạn Bắc Quân chỗ cửa thành thủ vệ trận hình, mà Tôn Lập Lý Tuấn bọn người thì liền thừa dịp loạn thẳng đến Cảnh Cung. Trâu Uyên Trâu Nhuận hai thúc cháu nhao nhao tướng Cảnh Cung hộ vệ bên cạnh ngăn cản lại, mà Tôn Lập thì chính là một cái bước xa nhảy lên tiến lên, trực tiếp liền đem kia Cảnh Cung cho cầm nã chế phục ở.

Ngay sau đó, sự tình liền trở nên đơn giản, Cảnh Cung vì cầu sinh, liền hạ khiến cho mọi người tất cả không được nhúc nhích. Đồng thời còn đóng chặt cửa thành, không thả Đồng Trùng một đoàn người tiến đến, đương nhiên lúc này đứng ở trên tường thành đã là Tôn Lập Lý Tuấn bọn người, mà lại dùng thân thể chăm chú dựa vào ở cửa thành chỗ thì là Giải Trần Giải Bảo cùng Trâu gia thúc cháu.

Đồng Trùng nhìn thấy trên thành người lại chính là mấy ngày trước đây bị mình tự tay bỏ vào thành những người kia về sau hối hận không thôi, bất quá hắn cũng biết bây giờ không phải là ngẫm bực thời điểm, thế là hắn liền hận hận hướng lên trên bên cạnh tròng mắt liếc, về sau chính là dẫn đầu chi dưới tướng tàn binh bại tướng hướng đóng châu bỏ chạy. Lúc này Biện Tường bộ đội cũng chậm rãi đi tới Lãng Xuyên dưới thành, không phải hắn không muốn đuổi theo kích Đồng Trùng, mà là hắn Thiết Cát người bộ đội tiến công cùng phòng ngự đều là hàng đầu, nhưng duy chỉ có chính là tốc độ tiến lên không tốt.

Bất quá ngẫm lại cũng đã biết tại sao, cũng là bởi vì trên người bọn họ mặc thiết giáp đều quá mức nặng nề. Liên chiến ngựa cũng không thể chịu đựng nổi trọng lượng, lại như thế nào có thể để bọn hắn bước đi như bay đâu. Mọi thứ đều có lợi tệ, tốc độ chậm chạp chính là chi này Thiết Cát người bộ đội nhược điểm. Bất quá mặc kệ như thế nào, cái này chinh phạt Điền Hồ trận đấu, đã lấy được thắng lợi, thậm chí cái này ba ngàn người Thiết Cát người bộ đội không có tử thương một sĩ binh, có thể xưng vì một trận đại thắng.

Biện Tường thuận lợi tiến vào trong thành đồng thời từ Tôn Lập trên tay tướng Cảnh Cung đề hạ về sau, lại sai người tướng Đại Tổng quân kỳ cho cầm vào trên tường thành về sau, toà này vừa bị Bắc Quân chiếm lĩnh không lâu huyện thành cũng lần nữa về tới Đại Tổng quân hạt bên trong. Tại nhìn thấy Biện Tường đám người đã thành công cầm xuống Lãng Xuyên thành về sau, Tần Ngao Thiên ở phía xa hải lòng gật đầu nói "Xem ra Biện Tường bọn hắn đã thuận lợi gỡ xuống Lãng Xuyên thành, mọi người theo ta cùng nhau vào thành đi thôi" sau đó chính là mang theo đám người hướng về phía kia Lãng Xuyên thành mà đi.

Mười vạn đại quân vào thành, tại cái này trong huyện thành nhỏ khó tránh khỏi sẽ có chút chen chúc, thế là Tần Ngạo Thiên chính là ra lệnh đại quân đi đầu ở ngoài thành đâm xuống doanh trại, quyết định không nên quấy rầy đến dân chúng trong thành nghỉ ngơi. Đối với Tần Ngạo Thiên cách làm này tự nhiên là đạt được rất nhiều người tán thưởng, kia bị Tôn Lập bắt giữ bắc quân tướng sĩ Cảnh Cung chính là bên trong một cái.

Nếu là đem việc này thả trước kia, những cái kia bị Đồng Quán mang tới các tướng sĩ là tuyệt đối sẽ không liên cứ như vậy ở ngoài thành xây dựng cơ sở tạm thời, nhưng tại U Châu trong thành bị Tần Ngạo Thiên điều giáo một tháng sau, bọn hắn hiện tại cũng là một điểm lời oán giận cũng không có. Công chúng binh sĩ phải phát đến ngoài thành về sau, Tần Ngạo Thiên đầu tiên là đối Biện Tường Mi Sảnh Tôn Lập một đám biểu dương một phen, sau đó chính là chậm rãi đi tới kia Cảnh Cung trước mặt.

Gặp bộ dáng, ngược lại cũng coi là một cái nho tướng, mà lại Tần Ngạo Thiên tin tưởng, Lăng Xuyên thành sở dĩ có thể như thế dễ như trở bàn tay bị đoạt dưới, cái này Cảnh Cung khẳng định cũng là có chút ý nghĩ. Thế là hắn chính là hỏi "Cảnh Cung, đúng không, không biết ngươi nhưng có gì muốn cùng Tần mỗ nói" Tần Ngạo Thiên cùng Tống Giang không giống, hiện tại hắn có số viên mãnh tướng, cho nên hắn không cần vì như thế một cái vô nghệ thường thường người mà thấp kém, như thế ngược lại là đối cái khác chúng tướng vũ nhục.

Mà kia Cảnh Cung nhìn thấy Tần Ngạo Thiên như vậy bộ dáng về sau trong lòng liền bỗng nhiên có một thanh âm vang lên, như mình bây giờ không hướng Tần Ngạo Thiên cho thấy đầu hàng, vậy mình sẽ không còn có cơ hội. Thế là Cảnh Cung liền hướng Tần Ngạo Thiên bái nói ". Nghe qua Vân Huyết tướng quân đại danh, hôm nay nhìn thấy, đúng là may mắn, cho nên tiểu khả đặc biệt lấy toà này Lăng Xuyên thành làm lễ dâng cho tướng quân, mong rằng tướng quân có thể xem ở tiểu khả kính ý bên trên, cho phép tiểu khả dĩ hàng tướng thân phận tại tướng quân dưới trướng làm việc."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 277 : Chia Ra 2 Đường Lấy Cao Bình

Tần Ngạo Thiên nghe xong Cảnh Cung tự bạch về sau như có thâm ý nhìn hắn một cái, sau đó chính là gật đầu nói "Ngươi rất thông minh, cũng rất tinh mắt, tốt, vậy ngươi liền lưu tại ta dưới trướng làm phó tướng đi." Cảnh Cung nghe xong cung kính bái nói ". Cảnh Cung cảm ơn tướng quân!" Sau đó liền có người tiến lên tướng trói buộc trên người Cảnh Cung dây thừng giải đi.

Chiều hàng xong Cảnh Cung, sau đó Tần Ngạo Thiên chính là nhìn về phía Tôn Lập một nhóm nói "Nhiều ngày không thấy, không biết Tôn đề hạ các ngươi Đãng Châu sự tình làm thế nào a?" Tôn Lập nghe xong hướng Tần Ngạo Thiên chấp tay ôm quyền nói "Hồi bẩm tướng quân, nhờ có có tướng quân tương trợ, chúng ta mới có thể tướng gia cừu nhân Mao thái công chính tay đâm, đồng thời còn đem gia sản toàn bộ tịch thu."

Sau đó Lý Tuấn lại là tiến lên bái nói ". Mà lại trước đó tướng quân nói tới sự tình chúng ta cũng đã có mặt đây, hiện tại chính lưu lại một chút người đến lưu ý thị trường động tĩnh, đợi cho Điền Hồ chuyển, chúng ta liền có thể trở về lập tức bắt đầu hành động tiêu thụ" Lý Tuấn nói rất mật mờ, bất quá Tần Ngạo Thiên lại là toàn nghe hiểu được, đối với Lý Tuấn báo cáo Tần Ngạo Thiên rất hài lòng, bởi vì hắn biết rõ đối với việc này không nên lộ ra, Lý Tuấn loại này phương thức biểu đạt rất tốt.

Cùng Tôn Lập bọn người đơn giản hàn huyên sau một lát, Tần Ngạo Thiên lại đem ánh mắt chuyển dời cho tới bây giờ trên chiến trường. Dưới mắt mặc dù dễ như trở bàn tay dẹp xong Lăng Xuyên, nhưng đây mới là vừa mới bắt đầu, ở phía sau còn có vô số châu thành đang đợi mình đâu, tình thế vẫn là không thể lạc quan.

Giống như là nhìn ra Tần Ngạo Thiên lo lắng, Ngô Dụng chính là đứng ra nói "Tướng quân, dưới mắt quân ta thế lớn, không bằng chia làm hai đường cùng nhau tiến công Điền Hồ, dạng này cũng đề cho được cái này mất cái khác, không thể chu toàn tự thân" Tần Ngạo Thiên nghe xong nghĩ nghĩ liền gật đầu đồng ý Ngô Dụng lời nói, sau đó chính là nói "Tốt, Lâm Xung nghe lệnh!" "Có mặt tướng!"

Tần Ngạo Thiên nhìn xem một thân chiến ý Lâm Xung nói "Hiện tại ta liền mệnh ngươi dẫn đầu phá giáp quân tiến về tiến công Cao Bình các huyện, về sau lại cho ta hợp Binh một đường tiến đánh Cái Châu thành" "Lâm Xung lĩnh mệnh" ngay tại Lâm Xung chuẩn bị xuống đi tập hợp phá giáp quân tiến về Cao Bình thời điểm, kia hàng tướng Cảnh Cung thì là tiến lên bái nói ". Tướng quân chậm đã, mặt tướng có một kế, có thể phá Cao Bình "

Nghe Cảnh Cung có lời muốn nói, Tần Ngạo Thiên chính là trước gọi ngừng Lâm Xung, về sau liền nghe kia Cảnh Cung lời nói kế sách. Cảnh Cung thấy mọi người đều hướng mình trông lại, cũng không hoảng hốt, cung kính bái nói ". Tướng quân, nghĩ kia Cao Bình chỉ Trương Lễ Triệu Năng đều là hạng người vô năng, nếu là có thể kiểm mở cửa thành, chỉ cần rải rác mấy trăm người liền có thể phá thành "

Tần Ngạo Thiên nghe xong gật đầu nói "Nói tiếp" "Vâng, mặt tướng là nghĩ, nếu là mặt tướng tự mình dẫn đầu cái này mấy trăm Bắc Quân tiến về Cao Bình đi kiểm mở cửa thành, đến lúc đó lại trong quân đội ẩn tàng lên mấy vị tướng quân đến, kia Cao Bình tất phá." Tần Ngạo Thiên nghe xong suy tư một phen, chính là nói "Kế này tuy tốt, lại là không thể được "

Ngô Dụng nghe xong cũng là nhẹ gật đầu, chỉ có Cảnh Cung khó hiểu nói "Vì sao?" Tần Ngạo Thiên kiên nhẫn hỏi đáp "Bởi vì cái này Lăng Xuyên thủ tướng có người chạy thoát, chắc hẳn lúc này người cùng Lăng Xuyên thành đồng đều hăm tay ta sự tình đã bị truyền tản đi. Lúc này nếu là lại theo người

kế sách, lại là có rất nhiều phong hiểm, đây là không cần thiết bốc lên hiểm, có thể không bốc lên "

Nguyên lai Tàn Ngao Thiên nghĩ nhiều như vậy, Cảnh Cung nghe xong liền hơi có trầm thấp bái nói ". Như thế, ngược lại là mặt tướng nghĩ ít, may mắn tướng quân cơ trí, vì quân ta đã giảm bớt đi một chút thương vong." Tàn Ngao Thiên nhìn Cảnh Cung đáng vẻ sau cười nói "Cảnh tướng quân cũng không cần đem việc này để ở trong lòng, mặc dù đề nghị của người ta không có tiếp thu, bất quá tướng quân chi tâm ta vẫn là cảm nhận được, mong rằng tướng quân không nên nản chí, tiếp tục lập công "

Cảnh Cung nghe Tàn Ngao Thiên mở lời an ủi sau cung kính bái đạo "Vâng, tướng quân" về sau Lâm Xung liền xuống dưới chỉnh quân xuất phát, tướng kia ba vạn phá giáp quân tất cả đều mang lên, bước lên hành trình. Mà sự tình cũng đúng như Tàn Ngao Thiên dự đoán như vậy, kia Đồng Trùng quả nhiên tại chạy trốn sau khi vẫn không quên phái người tiến về Cao Bình báo tin, tướng Lăng Xuyên thành hăm Cảnh Cung bị bắt sự tình đều báo cùng Trương Lễ Triệu Năng, cũng gọi vạn sự cẩn thận.

Trương Lễ cùng Triệu Năng nhìn qua Đồng Trùng phái người đưa tới báo tin sau cũng vốn là giật mình, bọn hắn không nghĩ tới ngay cả kia võ nghệ mạnh với mình Đồng Trùng đều là bại, vậy mình hai người lại như thế nào có thể thủ được cái này Cao Bình a. Hai người trao đổi một phen sau chính là định ra kế sách đến, nếu là quân Tống xâm phạm, mình chính là thủ vững không ra, lấy mình trong thành lương thực dự trữ đến xem, thủ vững một tháng nửa tháng cũng là dư xài.

Ngay tại Trương Lễ cùng Triệu Năng hai người định ra kế sách sau ngày thứ hai, kia Lâm Xung phá giáp quân chính là đã xuất hiện ở Cao Bình dưới thành tiến hành gọi chiến. Trương Lễ cùng Triệu Năng từ trên tường thành hướng xuống nhìn lại gặp một thân số đông đảo, liền càng thêm kiên định ngày hôm trước hai người chỗ nghiên cứu kế sách, thủ vững không ra mà đối đãi viện quân đến.

Gặp Bắc Quân thậm chí ngay cả thành đều không ra, liền trực tiếp trốn về sau, Lâm Xung mấy người cũng là cười nhạo không thôi "Nghĩ không ra cái này Điền Hồ thủ hạ đều là như vậy nhát gan bọn chuột nhắt, chưa giao chiến liền muốn làm lên rùa đen rút đầu tới, ha ha" cũng mặc kệ Lâm Xung chúng tướng dưới thành gọi thế nào mắng, tám kia lễ Triệu Năng đều là không có bất kỳ cái gì đáp lại, cũng chỉ là tướng thành cửa đóng kín, cũng không để ý tới Lâm Xung.

Lâm Xung thấy tình cảnh này cũng là cảm thấy bất đắc dĩ, trong quân thượng tướng Cao Sùng nói "Lâm tướng quân, quân địch không ra, không bằng liền để mặt tướng dẫn người tiến đến cường công đi. Mặt tướng có lòng tin, nhất định có thể đánh hạ thành này" Lâm Xung lại là lắc đầu nói "Quân địch thủ vững không ra, chính là đang chờ chúng ta cường công, chỉ có như thế mới có thể trình độ lớn nhất tiêu hao thực lực quân ta "

"Quân ta quy mô xuất chinh, đây mới là thứ hai chiến, nếu ta Lâm Xung ở đây nhỏ thành trì nhỏ chỗ cường công tổn binh hao tướng, đó mới là thật to không khôn ngoan tiến hành." Cao Sùng nghe xong sột ruột nói "Vậy chúng ta làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cứ như vậy cùng bọn hắn hao tổn?" Lâm Xung thì là lắc đầu nói "Không, bọn hắn coi như như thế từ trước đến nay chúng ta hao tổn cũng không phải biện pháp, ta đoán bọn hắn nhất định là đang chờ đợi viện quân "

Cao Sùng nghe xong chính là cười nói "Tướng quân là đang đánh kia viện quân ý tứ?" Lâm Xung cười trả lời "Đúng vậy. Bất quá bộ dáng vẫn là phải làm đủ" về sau Lâm Xung liền mệnh Vương Tiến Triều Cái Dương Chí Dương Ôn chung suất hai vạn đại quân ở chỗ này trấn thủ thành trì, cùng trong thành Bắc Quân tương đối, nếu là quân địch ra khỏi thành liền xua quân đánh lên, quân địch nếu là thủ vững không ra, ngay ở chỗ này cùng bọn hắn hao tổn. Mà Lâm Xung thì là mang theo Cao Sùng tiến về bên cạnh quan đạo rừng cây bên cạnh mai phục, phục binh một vạn, chậm đợi Bắc Quân viện quân đến.

Lại nói kia Đồng Trùng dẫn tàn binh bại tướng trở lại Cái Châu thành gặp tay cầm văn trung sau tướng Lăng Xuyên thành bị phá đi sự tình đều báo cáo cùng tay cầm văn trung. Tay cầm văn trung biết được Lăng Xuyên bị phá đi sau cũng chỉ là cảm thấy ngoài ý muốn, cũng không có cảm xúc quá lớn. Bởi vì hắn cũng là biết, quân Tống quy mô tiến công, Lăng Xuyên kia huyện thành nhỏ nhỏ là quyết định ngăn cản không nổi to lớn quân, bị công phá chỉ là sớm tới sự tình, chỉ là hắn lại không nghĩ tới, cái này Đồng Trùng sẽ bại nhanh như vậy.

Kia Đồng Trùng đang nghỉ ngơi sau một lát liền lại nghĩ tay cầm văn trung chờ lệnh nói ". Xu Mật đại nhân, trước đó chỉ là mặt tướng hơi không cẩn thận mới sẽ trúng quân Tống tiểu nhĩ đạo, mời đại nhân lại cho mặt tướng một cái cơ hội, cho phép mặt tướng lập công chuộc tội. Mặt tướng nhất định sẽ thay đổi bại cục, công phá quân Tống." Đồng Trùng lời nói này liền hơi lớn, bất quá tay cầm văn trung biết Đồng Trùng vũ dũng, nghĩ nghĩ sau chính là nói.

"Muốn nói đánh tan quân Tống ngược lại còn có chút khó khăn, bất quá còn lại huyện thành thành phòng lại đích thật là có chút yếu. Như vậy đi, liền cho phép người dẫn đầu một vạn người tiến về Cao Bình tiếp viện, cũng tướng chung quanh chúng huyện liên hợp lại, lấy ngăn cản quân Tống tiến công, đem nó ngăn cản tại các huyện bên ngoài." Đồng Trùng nghe xong vui vẻ lĩnh mệnh nói ". Mặt tướng tuân mệnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 278 : Lâm Xung Diệt Tính Phục Viện Quân

Đồng Trùng tràn đầy phấn khởi tiến về trong thành sân huấn luyện đốt lên một vạn binh mã đến liền hướng kia Cao Bình phương hướng mau chóng đuổi

theo, có cái này một vạn binh mã nơi tay về sau, Đồng Trùng phảng phất đã quên đi trước đó chi kia thiết giáp bộ đội mang đến cho mình sợ hãi, lòng tràn đầy chỉ đang nghĩ đến như thế nào kiến công lập nghiệp, rửa sạch roi mình sỉ nhục.

Chỉ là Đồng Trùng không biết, tại kia Cao Bình ngoài thành, Lâm Xung đang cùng Cao Sùng nghỉ ngơi dưỡng sức, chính chờ đợi hấn đến. Đồng thời tại kia Lăng Xuyên trong thành, Tần Ngao Thiên cùng dưới trướng binh mã hơi chút chỉnh đốn về sau liền lại dẫn đám người Binh phát Cái Châu thành. Bất quá tại chuẩn bị lên đường thời điểm Tần Ngao Thiên thì là lưu lại hàng tướng Cảnh Cung lưu thủ Lăng Xuyên, cũng phát cùng nó ba ngàn nhân mã cộng đồng thủ thành.

Rời đi Lăng Xuyên về sau, Ngô Dụng lặng lẽ hỏi hướng Tần Ngao Thiên nói ". Tướng quân, người cứ như vậy đem đánh hạ thành giao cho một hàng tướng, tướng quân người liền không lo lắng hấn sẽ lại phản loạn cùng người sao?" Tần Ngao Thiên nghe xong thì là tự tin nói "Ta tin tưởng hấn không có lá gan kia, cũng không có cái năng lực kia có thể phản loạn. Thành thành thật thật trấn thủ Lăng Xuyên là hấn đường ra duy nhất "

Mặc dù Cảnh Cung là thành tâm đầu hàng tại Tần Ngao Thiên, nhưng Tần Ngao Thiên đối với hấn cái này đầu hàng tốc độ nhanh chóng vẫn là cảm giác có chút không thoải mái. Mặc dù Cảnh Cung không có năng lực lại phản bội, nhưng Tần Ngao Thiên cũng không giống mang theo hấn đi kiến công lập nghiệp, bởi vì chính mình bên người nghĩ phải xuất chinh các huynh đệ còn nhiều nữa, nơi nào còn có hấn địa phương, liền để hấn trấn thủ hậu phương liền tốt.

Lại nhìn Cao Bình, lúc này Lâm Xung phá giáp quân đã ở ngoài thành vây quanh ba ngày ba đêm, đồng thời còn không ngừng phái người tại tường thành bên ngoài không ngừng chửi rủa. Nhưng đối với ngoài thành sự vật, tầm kia lễ Triệu Năng hai người lại là mắt diếc tai ngơ, thậm chí hai bọn họ còn tránh ở cùng nhau uống lên rượu đến, thật không biết là suy nghĩ cái gì.

Hai cái này thượng quan trốn đi nghe không được tiếng mắng, nhưng những binh lính kia liền khổ, mỗi ngày ở trên tường thành dãi gió dầm mưa không nói, còn muốn mỗi ngày bị mắng, cái này đối ai cũng chịu không được. Nhưng hết lần này tới lần khác hai vị kia thượng quan còn nói ngoại trừ quân Tổng công thành và viện quân đến, cái khác tất cả mọi chuyện đều không cần báo cáo gây tâm phiền.

Đối với thượng cấp mệnh lệnh như vậy, trong thành những binh lính kia liền càng thêm nổi nóng lại lại không thể làm gì. Bất đắc dĩ, bọn hấn liền đành phải ở trong lòng yên lặng mong mọi viện quân có thể sớm ngày đến. Lúc này ở kia Cao Bình ngoài thành trong rừng cây, Cao Sùng thấp giọng dò hỏi "Tướng quân, chúng ta đã mai phục lâu như vậy, kia Điền Hồ thật sẽ có viện quân chạy đến sao?"

Lâm Xung hướng Cao Sùng trông lại, nói "Yên tâm đi, bọn hấn là sẽ không bỏ mặc cái này Cao Bình các huyện không quan tâm, là nhất định sẽ phái viện quân đến đây, chúng ta cứ yên tâm chờ lấy chính là" Cao Sùng nghe được Lâm Xung lời này sau mặc dù trong lòng vẫn là thoáng có chút không tin, nhưng hấn lại như cũ trở về thủ vững tại cương vị phía trên, bởi vì hấn là một quân nhân, phục tùng mệnh lệnh nghe chỉ huy là hấn muốn tuân thủ. Cho nên mặc kệ đến cùng viện quân của địch nhân sẽ hay không đến, hấn đều cần phải ở chỗ này kiên nhẫn chờ đợi mai phục.

Lại qua một canh giờ, phía trước tiểu tham Binh truyền tin tức trở về, có một chi vạn người tả hữu bộ đội chính hướng bên này nhanh chóng tới gần. Cao Sùng gấp rút cục có địch nhân tin tức sau kích động không thôi, xoay đầu lại cùng Lâm Xung nhìn nhau cười một tiếng, về sau liền đều lại tướng vũ khí trong tay nắm chặt mấy phần, ẩn tàng tránh tốt.

Kia Đồng Trùng một đường cuồng tập, rốt cục trông thấy kia Cao Bình ngoài thành hình dạng, gấp trên tường thành còn tung bay lấy một trương ruộng chữ đại kỳ sau Đồng Trùng mới an tâm "Xem ra cái này Cao Bình còn không có bị quân Tổng đánh hạ, nói đến vẫn còn là ta lúc trước phái người đến đây đưa tin chỉ công a" nhỏ giọng thăm thì một chút sau Đồng Trùng liền lại cao giọng quát to "Các huynh đệ, thêm chút sức, liền muốn đến Cao Bình, Cao Bình các huynh đệ còn đang đợi chúng ta chi viện đâu, nhanh a!"

Sau đó Đồng Trùng chính là lại đột nhiên tăng tốc tiến lên, cùng nó cùng nhau gấp rút tiếp viện mà đến một vạn Bắc Quân mặc dù đều đã mệt mỏi không chịu nổi, khổ không thể tả, nhưng vừa nghĩ tới lại kiên trì một lát liền muốn tới mục đích về sau, liền lại mạnh mẽ nâng lên tinh thần hướng trước theo vào. Mà đúng lúc này, sù sù mấy đạo tiếng xé gió lên, liền là có vô số mũi tên từ con đường một bên trong rừng cây bắn ra, Bắc Quân lập tức liền có vài chục người trúng tên xuống ngựa, lập tức liền bị sau lưng bọn chiến hữu giẫm đạp mà chết.

Đồng Trùng cũng là đã nhận ra có mai phục, mà lại từ mai phục địa điểm đến xem, chắc hẳn lúc này Cao Bình nhất định đã lâm vào quân Tổng trong vòng vây,

Phải nắm chặt thời gian đột phá đã đi tiếp viện Cao Bình các huynh đệ. Trong lòng mang theo ý nghĩ như vậy, Đồng Trùng liền hạ lệnh hô "Không cần để ý quân Tổng mũi tên, theo ta cùng nhau tiến lên "

Nhưng sự tình thường thường không phải tận như nhân ý, ngay tại Đồng Trùng mệnh lệnh vừa hạ đặt xong sau, con đường phía trước liền là có không ít cây cối cự thạch lần xuống đến, tướng phía trước nói đường phong kín. Đồng Trùng thấy tình cảnh này thì là không thể thấy lại vọt tới trước, bách dưới sự bất đắc dĩ đành phải lại hạ lệnh toàn quân dừng bước, nhưng ngay tại bốn tập bên trong vạn người lại như thế nào có thể làm được nói dừng là dừng, thế là lập tức quân trận liền bị người một nhà vọt lên cái loạn thất bát tao, người ngã ngựa đổ.

Mà còn không đợi Đồng Trùng hạ lệnh chỉnh đốn thời điểm, tại trong rừng cây kia đã sớm mai phục nhiều ngày Lâm Xung một đám chính là cùng nhau phát hô xông giết tới đây, không cần một lát liền cùng Đồng Trùng một vạn binh mã xông đụng vào nhau. Kia Lâm Xung Cao Sùng một đám đã sớm tại rừng cây này bên trong nghỉ ngơi dưỡng sức đã lâu, sức chiến đấu như thế nào chi này sớm đã mệt nhọc không chịu nổi Bắc Quân binh sĩ có thể so.

Hướng chi Lâm Xung xuất lĩnh phá giáp quân vốn là một chi đội mạnh, cho nên hai quân giao chiến về sau cũng không lâu lắm, Bắc Quân cũng đã thua trận hiển lộ. Những người này trước đó gấp đều là chút còn chưa giao chiến cũng đã khiêu đảm quân Tổng địa phương quân đội vùng ven, chưa từng gặp qua cường hấn như thế bộ đội, liền lại càng không cần phải nói còn cùng nó giao thủ, cho nên ngăn ngủ trong chốc lát, chính là lại lấy không ít người trước tiên liền bị quân Tổng chém giết.

Vạn người chỉ chúng trong nháy mắt chính là giảm bớt một phần ba, Đồng Trùng cùng còn lại binh sĩ đều là lãnh mình không thôi, cũng không ít người cũng đã ở trong lòng đánh lên trống lui quân tới. Bất quá Đồng Trùng lại cũng không nghĩ như vậy lui binh, phải biết, hần lần này lãnh binh trở về chính là muốn rửa sạch nhục nhã, mà không phải đi tìm cái chết, nếu là lần này hần lại đào tẩu, hần lại có cái gì mặt đi gặp tay cầm văn trung.

Ở trong lòng so đo một phen về sau, Đồng Trùng chính là đã quyết định tử chiến quyết tâm, thậm chí hần còn ở trong lòng thầm nghĩ, có lẽ kia Cao Bình trong thành người còn nghe được vang động sau còn có thể phát binh cứu giúp cũng khó nói. Chỉ là hần nhưng lại không biết, lúc này Cao Bình trong thành Trương Lễ Triệu Năng hai người cũng đã uống rượu say mềm, đầu còn có thể phát binh cứu viện đâu.

Bất quá nếu là muốn tử chiến một trận, Đồng Trùng liền tự nhiên cũng sẽ không lại lui bước, chỉ gặp hần cầm trong tay giới gió lớn đao múa hồ hồ sinh phong, không ít phá giáp quân sĩ đều là táng thân tay, thật là không uy phong. Bất quá Đồng Trùng như vậy động tác cũng là bị kia Cao Sùng chỗ chú ý tới, chờ đợi nhiều ngày như vậy, rốt cục gặp một cái nhìn được đối thủ, tuyền định mục tiêu về sau, Cao Sùng liền tràn đầy phấn khởi hướng Đồng Trùng xung phong liền chết tới.

Cao Sùng tướng trường thương đâm về đằng trước, Đồng Trùng cũng đã sớm đã nhận ra Cao Sùng khí tràng, cho nên tại tới gần thời điểm chính là xoay người một cái lại là một đại đao chém đi xuống, liền đem Cao Sùng tướng trường trong tay chặt lách mấy phần, hiểm hiểm tránh khỏi. Cao Sùng gặp vậy mà tránh khỏi mình một thương, trong lòng cũng là kích động, xem ra chính mình là thật gặp một cái hảo thủ có thể đấu, sau đó chính là bay lên không nhảy lên lấy thương đương còn ra sức hướng phía dưới đập tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 279 : Phá Giáp Quân Đại Phá Cao Bình

Cao Sùng tất nhiên là rất chờ mong cái này Đồng Trùng biểu hiện, bất quá hần lần này nhưng cũng thất vọng, bởi vì khi hần tướng trường nên xuống về sau, kia Đồng Trùng lấy giới gió lớn đao làm ngăn cản vậy mà tia không hề có tác dụng, trực tiếp bị Cao Sùng một thương nên đứt đại đao, đồng thời mũi thương thuận thế tướng Đồng Trùng cả người cũng cho hoạch xuất ra một sợi tơ hồng, kia là lấy Đồng Trùng tự thân máu tươi chỗ hợp thành.

Theo Cao Sùng hai chân rơi xuống mặt đất, Đồng Trùng thi thể cũng là âm vang ngã xuống đất. Đối mặt Đồng Trùng thi thể, Cao Sùng cũng là cảm thấy bất đắc dĩ, vốn cho rằng tìm được cái có thể cùng mình đo sức một phen người, nào biết lại là loại kết quả này. Sau đó Cao Sùng lắc đầu, liền lại lâm vào chém giết bên trong.

Cao Sùng mặc dù trong lòng không phải quá vui, nhưng những cái kia Bắc Quân binh sĩ gặp Đồng Trùng bị Cao Sùng hai chiêu đánh chết, lại nào dám lại lưu lại cùng nó tranh đấu. Thế là chúng Bắc Quân liền nhao nhao tứ tán đào mệnh mà đi, đối mặt đã đào tẩu Bắc Quân binh sĩ, Lâm Xung cũng không có hạ lệnh đuổi theo, bởi vì dưới mắt hần mục đích đã đạt đến.

Về sau Lâm Xung liền là để phân phó đám người đi đem trên mặt đất tử vong Bắc Quân binh sĩ y giáp nhặt lên mặc vào, về sau lại ăn mặc một phen, lúc này mới từ tiền phương loạn mộc cự trong đá đi ra hướng Cao Bình phương hướng tiến đến.

Xa xa, Lâm Xung Cao Sùng một đám chính là chạy tới Cao Bình dưới thành, hơn nữa còn giả ý cùng Vương Tiến bọn người giao thủ một phen, đương nhiên kết quả là song phương cũng vô hại vong. 'Thật vất vả' xong ra vòng vây về sau, Lâm Xung Cao Sùng một đám chính là chạy tới Cao Bình dưới thành chuẩn bị kêu cửa. Mà liền tại bọn hần vừa hô lên âm thanh thời điểm, liền phát hiện Cao Bình cửa thành đã bị chúng thủ thành binh sĩ mở ra.

Nguyên lai những cái kia thủ thành binh sĩ cũng sớm đã bị dưới thành quân Tổng mắng tâm tính mất thăng bằng, vừa thấy được Lâm Xung một nhóm mặc Bắc Quân binh sĩ y giáp chém giết mà đến, liền cho rằng là viện quân của mình đến. Vốn định đi trước cáo tri Trương Lễ Triệu Năng, nhưng lại nghĩ tới hai người kia hiện tại cũng đã uống đến linh đình say mềm, liền đành phải tự tiện chủ trương, mở cửa thành ra, thả 'Viện quân' vào thành tới.

Đối với Bắc Quân cử động như vậy Lâm Xung tất nhiên là cao hứng không thôi, đồng thời ở cửa thành mở rộng thời điểm liền lập tức xua quân đánh lên đi vào. Lâm Xung cái này một động tác thế nhưng là tướng những cái kia thủ thành bọn dọa giật mình, nghĩ lại liền biết mình trúng kế, lại nghĩ đi tướng thành cửa đóng lại cũng đã không kịp. Bởi vì chẳng những cửa thành đã bị Lâm Xung một đám khống chế lại, đồng thời ở sau lưng hần giả ý truy kích Vương Tiến mấy người cũng nhao nhao giết vào thành tới.

Trong nháy mắt, Lâm Xung bọn người liền tướng cái này Cao Bình khống chế tại trong tay mình. Thành nội lính phòng giữ vốn còn muốn phản kháng, nhưng tướng tượng mình hai một tướng quan đều đã sớm không đề ý tới mình, mình sao lại cản lại vì bọn họ bán mạng, thế là rất nhanh liền có người dẫn đầu đầu hàng. Lâm Xung gặp Bắc Quân binh sĩ đã đầu hàng, liền hạ lệnh đình chỉ tiến công, đồng thời lại đem những binh sĩ này tất cả đều tập trung vào cùng một chỗ, đồng thời còn phái người đi tướng trên lầu kia hai cái con ma men cho trời lại, đợi ngày sau cùng nhau lên giao cho tướng quân.

Tướng đây hết thấy phân phó xong tất về sau, Lâm Xung liền lại sai người tiến đến tướng trên thành đại kỳ đổi thành quân Tổng cờ xí, đồng thời còn phái người đi tướng chiến tử binh sĩ thi thể cho thu nạp đến cùng một chỗ xử lý. Lâm Xung về sau những cử động này không thể nghi ngờ thu được Bắc Quân chúng binh sĩ hảo cảm, đối với Lâm Xung dạng này anh minh hữu tình tướng lĩnh, không thể nghi ngờ là muốn so nó trước mình hai vị kia tướng lĩnh mạnh

lên rất rất nhiều. Đến tận đây, Cao Bình cũng rốt cục bị quân Tống đánh hạ.

Ngay tại Lâm Xung một đám đánh hạ Cao Bình thời điểm, Tần Ngao Thiên cũng đã suất lĩnh đại quân đến đến Cái Châu thành phía dưới mở trận thế đến gọi chiến. Cái này Cái châu tuy là Điền Hồ quân vừa đánh hạ không lâu thành trì, bất quá trong này Điền Hồ cũng là điều động đại quân trấn thủ. Đầu tiên liền nhắc tới Cái châu thủ thành Đại tướng, tên là Nữ Văn Trung, tại Điền Hồ thế thành lập ngay trong triều đình đảm nhiệm Xu Mật Sứ chức.

Cái này Nữ Văn Trung vốn là lục lâm bên trong người, bởi vì tại Điền Hồ khởi sự thời điểm liền một đường đi theo, cho nên làm được bây giờ địa vị. Mặt khác người này quen dùng một cây Tam Tiên Lưỡng Nhận Dao, có một thân tử thích võ nghệ, người giang hồ nhiều gọi là 'Chuồn chuồn sắt'. Cái này Cái Châu thành bên trong không có gì ngoài Nữ Văn Trung bên ngoài còn có bốn uy tướng tiếng tăm lừng lẫy.

Bốn người kia theo thứ tự là Toan Uy tướng Phương Quỳnh, Tỳ Uy tướng An Sĩ Vinh, Bưu Uy tướng Chử Hanh, Hùng Uy tướng Vu Ngọc Lâm, đồng đều là có một thân thích võ nghệ. Mặt khác trong thành còn là có mười sáu gia tăng thêm tướng, theo thứ tự là Dương Đoan, Quách Tín, Tô Cát, Trương Tường, Phương Thuận, Thẩm An, Lư Nguyên, Vương Cát, Thạch Kính, Tần Thắng,

Mạc Chân, Thịnh Bản, Hách Nhân, Tào Hồng, Thạch Tổn, Tang Anh, đều là võ nghệ xuất chúng người.

Kia Nữ Văn Trung đứng ở trên tường thành nhìn xem ở phía dưới triển khai trận thế Tần Ngao Thiên một nhóm, trong lòng âm thầm áo não nói "Sớm biết nhóm này quân Tống nhanh như vậy liền công đánh tới, liền không nên để Đồng Trùng mang đi một vạn binh mã rồi đi." Bất quá lúc này Đồng Trùng sớm đã rồi đi, thậm chí còn đều đã chết tại Cao Sùng thương hạ, mà lại dẫn đầu kia một vạn nhân mã phần lớn cũng đều bàn giao tại kia Cao Bình ngoài thành.

Bất quá dưới mắt quân Tống vừa tới, mình nếu là liền đóng cửa không ra, khó tránh khỏi sẽ dùng quân tâm bất ổn. Nghĩ tới đây, Nữ Văn Trung liền hạ lệnh mở cửa thành ra, đồng thời lại tự mình dẫn đầu dưới trướng chúng tướng sĩ cùng nhau ra khỏi thành đi gặp một lần kia uy danh đại chấn Văn Huy tướng quân đi. Một khắc đồng hồ về sau, theo ồn ào tiếng mở cửa vang lên, Tần Ngao Thiên bọn người liền gặp kia Nữ Văn Trung thân mang một thân kinh Giáp nhất cười đi đầu, bốn uy sẽ tại hai bên, về sau theo sát mười sáu thiên tướng, lại về sau chính là trong thành quân coi giữ ba vạn người, cộng đồng trở ra thành tới.

Gặp Nữ Văn Trung ra khỏi thành, Tần Ngao Thiên com hộp lên trước quát "Nghịch tặc Nữ Văn Trung, các ngươi dám can đảm tự xưng làm loạn, là vì đại tội, quấy nhiễu bình dân bách tính, càng là tội thêm một bậc. Bây giờ chúng ta chính nghĩa chỉ sư đã đích thân tới Cái châu, các ngươi còn không mau mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng, chờ đến khi nào" này lời nói âm vang hữu lực, trịch địa hữu thanh, khơi dậy rất nhiều Tống quân tướng sĩ lớn tiếng khen hay.

Bất quá đối mặt với Tần Ngao Thiên lời nói, kia Nữ Văn Trung ngược lại là bày ra một bộ thờ ơ đáng vẻ đến, đợi cho quân Tống tiếng quát suy yếu về sau liền cũng mở miệng nói "Tống Đình ngu ngốc, thuê má nghiêm trọng, hần Tống hoàng làm sao từng quan tâm tới thiên hạ này bách tính. Tần Ngao Thiên, lão tử kính người là tên hán tử, bất quá người nếu là nghĩ thay Tống Đình làm việc, làm kia Tống Đình chó săn, thì đừng trách lão tử ba mũi dao vô tình, lấy mạng chó của người "

Nữ Văn Trung thốt ra lời này rồi ra, bên kia quân trận bên trong Lỗ Trí Thâm Mi Sánh đẳng chúng tướng đều là giận tím mặt, nhao nhao kêu la muốn tiến lên tướng tên kia chém giết ở dưới ngựa. Bất quá Tần Ngao Thiên lại là cười khoát tay áo ngừng lại chúng tướng chửi rủa, sau đó chính là nói "Xem ra trận chiến này không phải là đánh không thể?"

Nữ Văn Trung thì là quệt miệng nói "Nhìn người lời nói này, người không xa vạn dặm xâm phạm ta châu thành, không phải là vì cùng ta tranh chấp sao, sao lại cần hiện tại lại ở chỗ này làm bộ đáng. Bốn uy tướng ở đâu!" Nữ Văn Trung sau đó chính là một tiếng gầm rú, ở sau lưng hần Phương Quỳnh bốn người nhất thời tinh thần chấn động, cùng nhau quát "Có mặt tướng!" Nữ Văn Trung xoay đầu lại nhìn Tần Ngao Thiên một chút, chính là nói "Bây trận chuẩn bị!" "Phải!"

Tần Ngao Thiên gặp Bắc Quân trong trận kia bốn uy tướng cộng đồng xuất trận mà đến, khí thế hùng hổ, liền biết lại nói đã không có tác dụng, thế là liền cũng quay đầu lại đến điểm tướng. Nhìn thấy Tần Ngao Thiên ngoài nhìn, ở trong trận Lỗ Trí Thâm Mi Sánh bọn người, liền ngay cả kia Sử Tiên Loan Đình Ngọc chờ thêm tướng cũng đều nhao nhao hiện lộ ra ánh mắt mong chờ đến, bất quá Tần Ngao Thiên lại cũng không nghĩ để bọn hần thực lực quá sớm bại lộ ra, tối thiểu nhất, cái này bốn uy chính là còn chưa tới phiên mình phải ra những này thượng tướng.

Sau đó Tần Ngao Thiên liền đem ánh mắt như ngừng lại kia bốn trên thân thể người, bốn người kia liền chính là theo Đồng Quán mà đến bốn vị binh mã đô giám, Đoan Bằng Cử, Trần Chúc, Hàn Thiên Lâm, Ngô Bình Di bốn người. Bốn người này đi vào mình dưới trướng sau đều là tác công chưa tiến, thậm chí chính mình cũng còn không biết bốn người này năng lực như thế nào, bất quá đã có thể lên làm binh mã đô giám, thực lực kia hẳn là cũng sẽ không quá yếu đi.

Nghĩ xong chú ý về sau, Tần Ngao Thiên chính là nói "Đoan Bằng Cử, Trần Chúc, Hàn Thiên Lâm, Ngô Bình Di nghe lệnh!" Đoan Bằng Cử bốn người nghe được Tần Ngao Thiên gọi mình sau đều là tinh thần đại chấn, hiển nhiên bọn hần cũng không nghĩ tới, Tần Ngao Thiên vậy mà lại tại lớn như vậy trường hợp trung điểm đến tên của mình. Bất quá bọn hần chỉ là ngạc nhiên, lại là không ngốc, biết hiện tại chính là mình biểu hiện thời điểm, thế là nhao nhao dùng ra bản thân sức mạnh lớn nhất đến quát "Có mặt tướng!"

Về sau Tần Ngao Thiên chính là vừa cười vừa nói "Tiếp xuống liền từ các ngươi bốn người đi chiếu cố kia bốn uy tướng a" "Mặt tướng lĩnh mệnh!"

Chương 280 : Tứ Uy Tướng Chiến Tứ Đô Giám

Nổi trống tam thông về sau, liền gặp quân Tổng trong trận bốn vị tướng lĩnh xếp thành một hàng chậm rãi áp lên trận đi, chính là kia bốn vị đô giám Đoạn Bằng Cử, Trần Chữ, Hàn Thiên Lân, Ngô Bình Di. Đối diện Bắc Quân trong trận kia bốn uy tướng Phương Quỳnh, An Sĩ Vinh, Chử Hanh, tại ngọc lân bốn người cũng là chậm rãi nghênh tiếp. Theo trống trận lời càng phát ra kịch liệt, trong sân cái này tám viên sĩ quan cấp cao cũng đều là càng phát ra hết sức chăm chú.

Cuối cùng, đương kia trống trận lời đến cực hạn thời điểm, cái này tám viên sĩ quan cấp cao liền cùng nhau giục ngựa hướng đối diện phóng đi. Chỉ gặp Đoạn Bằng Cử cầm trong tay một cây trường thương, thẳng tắp hướng Phương Quỳnh đâm tới, kia Phương Quỳnh cũng không phải hạng người bình thường, gặp Đoạn Bằng Cử chỉ thế tới hung mãnh, ra thương lại nhanh, liền hướng nghiêng người tránh thoát một nhát này. Đồng thời tại hai ngựa tương giao thời điểm còn trở tay hướng Đoạn Bằng Cử vùng mạnh đi một đao.

Đoạn Bằng Cử chỉ nghe phía sau sinh phong, đều không đi nhìn liền biết hẳn là bắc tướng thủ đoạn, thế là liền cùng tướng trường thương dừng thẳng tới gần tại sau lưng. Về sau liền chỉ nghe "Đinh" một tiếng, kia Phương Quỳnh đại đao chém vào Đoạn Bằng Cử trên thân thương, hai người cũng không phân ra thắng bại. Cùng lúc đó, ở đây bên trên mặt khắc ba khu chiến trường cũng giống như vậy.

Trần Chữ vùng mạnh từ bản thân lớn cán đao đến là thế nào cũng công không phá được An Sĩ Vinh phòng ngự, hai người rất nhanh liền giằng co xuống tới, vẫn như cũ lẫn nhau công phạt. Kia Hàn Thiên Lân cùng Đoạn Bằng Cử đồng dạng, đều là dùng trường thương hảo thủ, mà đối thủ của hắn thì là kia cùng hắn đồng dạng danh tự bên trong mang theo cái lân chữ tại ngọc lân. Hai người đều là thiện dùng đao thương hạng người, hai người lẫn nhau công phạt, người tới ta đi, thực cũng đã người thấy tận hứng.

Cuối cùng còn lại kia Ngô Bình Di thì là dùng một cây Phương Thiên Họa Kích, ngược lại cùng Tần Ngạo Thiên dưới trướng Lữ Phương Quách Thịnh đồng dạng. Chỉ bất quá, cái này Phương Thiên Họa Kích cho tới bây giờ thời đại có thể đem nó khiến cho tốt, đã rất ít đi, đa số đều là biến thành đội nghi trượng giữ thế diện chi lưu. Bất quá cũng may kia Chử Hanh võ nghệ tại kia bốn uy tướng bên trong cũng là xếp hạng cuối cùng, cũng là bị Ngô Bình Di nhất thời ngăn chặn, trong thời gian ngắn phản không ra thắng bại.

Tại cái này tám viên sĩ quan cấp cao tại giữa sân quát tháo ác đấu thời điểm, ở đây bên ngoài kia hai quân trong trận hai quân tướng sĩ cũng đều quân tình xúc động phần nộ vì bên mình tướng lĩnh có lên lớn tiếng khen hay. Tám người kia cứ như vậy một mực đối chiến ba mươi năm mươi hiệp về sau cũng vẫn không có phân ra thắng bại, đều là đều có thắng thua, lẫn nhau bị tổn thương, nhưng lại đều không nguy hiểm đến tính mạng, vẫn như cũ có thể tiếp tục đối chiến đánh nhau.

Bắc Quân đám người gặp quân Tổng trong trận tướng lĩnh đều như vậy vũ dũng, thậm chí ngay cả mình trong quân bốn uy sẽ liền thủ đánh chi không qua đi, trong lòng đều là có chút lo lắng. Lúc này thiên tướng kia Trương Tường lấy Dương Đao thân thể làm yểm hộ, ở sau lưng hắn vùng trộm giương cung cái tên, tướng mũi tên nhắm ngay kia chiến sự kịch liệt nhất Trần Chữ chỗ.

Nhắm ngay Trần Chữ sau Trương Tường khẽ quát một tiếng "Đi". Sau đó liền nghe "Sưu" một tiếng, mũi tên rời dây cung phá không mà đi, thẳng hướng Trần Chữ mặt vọt tới. Kia Trần Chữ mặc dù đang cùng An Sĩ Vinh khờ đầu, thế nhưng vẫn như cũ có thể cảm giác được có hàn mang tới gần. Mà lúc này tại quân Tổng trong trận chúng tướng cũng đều thấy được chi kia bay tới mũi tên, cùng nhau phát ra tiếng nhắc nhở "Cẩn thận ám tiễn!"

Trần Chữ nay đã chú ý tới kia mũi tên, lại chỉ lại phải chúng tướng nhắc nhở, sau đó liền tướng thân thể ngửa về sau một cái, hiểm mà lại hiểm tránh khỏi cái mũi tên này. Nhưng đối diện An Sĩ Vinh lại như thế nào sẽ bỏ lỡ tốt như vậy thời cơ, thế là liền lại lần người tiến lên, dự toán tốt Trần Chữ đứng dậy quỹ tích sau chỉ một đao chém mạnh xuống dưới.

Kia Trần Chữ lại là vừa mới tránh thoát ám tiễn, chính tâm vui lúc chỉ khởi thân, chính gặp kia An Sĩ Vinh đại đao phá không mà xuống. Trần Chữ tránh không kịp, bị của hắn một đao trầm ở dưới ngựa. Quân Tổng trong trận "Tiểu Lý Quảng" Hoa Vinh gặp hậu tâm như chùy đầu gối, quát "Tặc nhân Cầm lẫn quân ta không người ư?" Sau đó liền cũng là giương cung lắp tên, hướng kia An Sĩ Vinh chính diện vọt tới.

Kia An Sĩ Vinh chính đắm chìm trong chiến thắng trong vui sướng, chợt thấy một tiễn từ quân Tổng trong trận chạy nhanh đến, An Sĩ Vinh vừa kịp phản ứng liền cũng học kia Trần Chữ ngửa qua thân đi tránh né, quả nhiên tướng kia Hoa Vinh tiễn cho tránh khỏi. Chỉ tiếc Hoa Vinh tiễn này bắn ra, nó mục đích cũng không tại kia An Sĩ Vinh, hắn chỉ là cái ngưi trang, mà Hoa Vinh thực tình muốn bắn, lại là kia Bắc Quân trong trận phóng ám tiễn người, Trương Tường.

Tám kia liệng gặp quân Tổng trong trận Hoa Vinh cũng là bắn ra một tiễn, nhưng lại bị An Sĩ Vinh cho né đi, trong lòng đang là cười nhạo Tổng tướng cũng đều chỉ là một chút người vô năng lực, liền gặp kia mũi tên thuận thế chính là hướng mình bay tới. Lúc này Trương Tường mới biết quân Tổng trong trận thân tiễn tướng quân uy lực,

Có thể nghĩ muốn tránh lúc lại là chậm.

Chỉ gặp kia mũi tên hướng phía Trương Tường mặt so sánh thân, trực tiếp chính là đâm đi lên, tám kia liệng cuối cùng chỉ phát ra một tiếng hét thảm, sau đó chính là cắm xuống ngựa đi, một mệnh ô hô. Bắc Quân đám người nhìn thấy Hoa Vinh kỹ nghệ như vậy cao siêu, trong lòng đều là kinh hãi, nhất là kia An Sĩ Vinh, càng là lòng còn sợ hãi. Nếu là Hoa Vinh tiễn này mục tiêu liền là mình, vậy mình kết quả liền khẳng định là muốn giống như Trương Tường.

Tại một bên Chữ Hanh chính duy trì không được Ngô Bình Di tiến công, gặp An Sĩ Vinh ở một bên ngăn người, hét lớn "Còn không mau tới ờ ta!" An Sĩ Vinh nghe này vang động hậu phương mới tỉnh ngộ lại, sau đó chính là vung đao tiến lên trợ trận. Bất quá hắn vẫn như cũ là chậm một bước, kia Ngô Bình Di gặp Chữ Hanh gọi tới người đến trợ, trên tay lực lượng liền lại tăng thêm mấy phần, cuối cùng gặp kia An Sĩ Vinh đã nhanh đến, liền phần đầu quên mình lấy thương đối thương rất cực tước kia Chữ Hanh cho một kích đâm chết.

An Sĩ Vinh gặp Chữ Hanh liền chết ở trước mặt mình, trong lòng giận tím mặt, sau đó chính là gầm rú lấy muốn vì đồng bạn báo thù. Ngay tại An Sĩ Vinh đại đao muốn chặt trên người Ngô Bình Di thời điểm, liền nghe được "Sưu" một tiếng vang lên, lại là một tiễn phá không mà đến, An Sĩ Vinh tránh không kịp, bị từ cái cổ xuyên qua mà vào, trông trông mất giờ đao liền chết tại Ngô Bình Di trước mặt.

Nguyên lai kia Hoa Vinh tại bắn chết Trương Tường về sau cũng chưa hết giận, chờ giây lát sau liền lại là hướng An Sĩ Vinh vọt tới một tiễn, đồng thời trong miệng vẫn là quát khẽ nói "Còn có người một cái" sau đó chính là buông tay mà đi. Về sau kia tiễn chính là một đường bay đến, cuối cùng cắm vào tại An Sĩ Vinh trong cổ, đem nó cũng là bắn chết, vì Trần Chữ báo thù.

Nữ Văn Trung gặp phía bên mình chết ba viên sĩ quan cấp cao, mà lại còn lại Phương Quỳnh cùng tại ngọc lân cũng đều là thua trận hiển lộ, thế là liền vội vàng mệnh lệnh thu binh về thành. Kia Phương Quỳnh cùng tại ngọc lân hai người nghe được mệnh lệnh sau cũng không dám lại nhiều lưu một lát, một câu đều không dám nhiều lời, liền trực tiếp hồi mã chạy về bản trận.

Kia Đoạn Bằng Cử cùng Hàn Thiên Lân hai người gặp đối thủ của mình vậy mà chạy nhanh như vậy, trong lòng cũng là chế giễu không thôi, đồng thời trong miệng vẫn là mở miệng châm chọc nói ". Ha ha, muốn thắng qua ta, người còn phải lại luyện một trăm năm đầu" sau đó hai người chính là cùng nhau quay người, nâng lên vết thương chẳng chịt Ngô Bình Di, lại từ dưới đất thu hồi Trần Chữ thi thể, liền muốn hướng bản trận mà về.

Gặp Bắc Quân muốn lui binh về thành, Tần Ngạo Thiên lại làm sao có thể bỏ mặc đi vào, tại chính là đại thủ vung về phía trước một cái, quát "Toàn quân tiến công!" Đã sớm không kịp chờ đợi chúng tướng nghe được Tần Ngạo Thiên hiệu lệnh sau liền đều không chút nào dè dặt liền xông về trước giết mà đi, thế phải tướng thành này nhất cử công phá.

Tần Ngạo Thiên tại tiến công sau khi vẫn không quên đối Đoạn Bằng Cử ba người nói "Trận chiến này các người vất vả, nhanh đi về nghỉ ngơi trước đi, Trần Chữ tướng quân ta sẽ hảo hảo an táng, các người yên tâm đi "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 281 : Cửa Thành Chém Giết Bắc Quân Kinh

Kia Đoạn Bằng Cử ba người nghe Tần Ngạo Thiên lời này bước nhỏ là cung kính bái nói ". Vậy bọn ta liền trước thay Trần Tướng quân cảm ơn tướng quân" bái qua về sau Đoạn Bằng Cử lại là nói "Bất quá tướng quân, ta còn có thể xuất chinh, liền không cần nghỉ tạm, mong rằng tướng quân có thể cho phép ta cùng nhau tiến đến tiến đánh kia Cái Châu thành" Đoạn Bằng Cử sau khi nói xong, một bên Hàn Thiên Lân cùng Ngô Bình Di cũng đều là ý tứ này, cũng cùng nhau hướng Tần Ngạo Thiên xá một cái.

Tần Ngạo Thiên gặp ba người này ánh mắt quyết tuyệt, liền biết không tốt làm trái với bọn hắn ý nguyện, liền đồng ý Đoạn Bằng Cử cùng Hàn Thiên Lân thỉnh cầu. Mà tới được Ngô Bình Di nơi đó, Tần Ngạo Thiên thì là nghiêm túc nói "Bất quá Ngô Tướng quân, người lại là không thể, người đã mình đây thương tích, thực tại không thể lại làm chinh chiến, trở về tĩnh dưỡng mới là chính đạo "

Ngô Bình Di còn phải lại cầu, nhưng Tần Ngạo Thiên lần này lại là kiên định cự tuyệt. Đồng thời Đoạn Bằng Cử cùng Hàn Thiên Lân hai người cũng đều khuyên Ngô Bình Di muốn trở về đi đầu tĩnh dưỡng tốt nhất, Ngô Bình Di bất đắc dĩ, đành phải nghe an bài, bị mang về quân trận bên trong tiến hành trị liệu tĩnh dưỡng. Đưa tiễn Ngô Bình Di về sau, Tần Ngạo Thiên liền dẫn Đoạn Bằng Cử cùng Hàn Thiên Lân trở lại chiến trường.

Lúc này Cái Châu thành hạ chiến hướng giằng co, nguyên lai kia Nữ Văn Trung một chút khiến lui binh vào thành, Tần Ngạo Thiên liền lập tức khởi xướng tiến công, hai phe động tác đều rất cấp tốc. Nhưng Nữ Văn Trung chung mang ra thành ba vạn người, cái này ba vạn người lại sao có thể ngay đầu tiên liền đều thu hồi thành nội đâu, ngay tại vừa mới lui vào thành hơn vạn nhân chi lúc, Tần Ngạo Thiên bộ đội liền đánh lên tới, song phương lập tức liền lâm vào trận giáp lá cà.

Trước hết nhất cùng Bắc Quân giao phong, là kia Lô Tuấn Nghĩa, Sử Tiến, Loan Đình Ngọc ba người, bởi vì ba người này đều là chương quân mã quân, có chiến mã chi lợi, cho nên mới có thể vọt tới phía trước nhất. Gặp có quân Tống đuổi tới, Nữ Văn Trung liền không thể không xông lên phía trước cùng nó tranh phong, mà lại cái kia vừa mới lui về bản trận Phương Quỳnh cùng tại ngọc lân hai người cũng là đứng mũi chịu sào bị Lô Tuấn Nghĩa ba người chỗ chặn đường.

Kia Sử Tiến vốn là dùng một đầu Thanh Long côn, nhưng tại chính Liêu thời điểm lại là một mực đánh không lại Liêu tướng Quỳnh Yêu Nạp Diên, về sau chính Sử Tiến liền lại sửa lại con đường, đối có Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao làm vũ khí. Hôm nay trùng hợp nhìn thấy Nữ Văn Trung cùng mình chỗ dùng

binh khí đồng dạng, liền cao hứng bùng bùng tiến lên cùng nó đối địch.

Nữ Văn Trung có Sứ Tiến tiến đến ngăn chặn, Lô Tuấn Nghĩa cùng Loan Đình Ngọc hai người liền đành phải đi chọn người khác, lúc này chính vương quỳnh cùng tại ngọc lân liên thủ mà đến, sau đó Lô Tuấn Nghĩa dễ dàng cho Loan Đình Ngọc nói "Một người một cái, tốc chiến tốc thắng" Loan Đình Ngọc nhẹ gật đầu, sau đó hai người chính là cùng nhau hướng về phía trước bắn tới, Lô Tuấn Nghĩa đối với địch phương quỳnh, Loan Đình Ngọc thì đối chiến tại ngọc lân.

Ngay tại ba người này riêng phần mình chọn lựa xong mục tiêu về sau, kia Lỗ Trí Thâm một đám mới đuổi tướng tới. Gặp cái này mấy viên đại tướng đều bị Lô Tuấn Nghĩa đẳng thí sinh đi, trong lòng khẩn trương lại lại không thể làm gì, cuối cùng liền đành phải tướng tâm trung khí phần hóa thành động lực, dùng đi chém giết những cái kia còn không tới kịp rút lui vào thành bên trong Bắc Quân binh sĩ đi.

Kia Bắc Quân bản cũng bởi vì phe mình đầu tướng thất bại mà sĩ khí yếu bớt, bây giờ lại thấy Lỗ Trí Thâm mấy cái này đại sát khí sát tướng tiến đến, lại như thế nào có thể chống đỡ được. Rất nhanh, mãnh này liền bị Lỗ Trí Thâm Vô Tòng Mã Linh, Tôn Lập bọn người cho giết thi thể khắp nơi trên đất. Trong đó cũng có được mấy cái Bắc Quân thiên tướng đến đây ngăn cản giết chóc, chính là thiên tướng kia Dương Đoan, Quách Tín, Tô Cát, Vương Cát bốn người.

Nhưng kia Dương Đoan không đợi báo ra tính danh, liền chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại, sau đó chính là bị Lỗ Trí Thâm một thiên tướng đập tới cho nện đến óc bốn phía. Mà Lỗ Trí Thâm giết một viên thiên tướng về sau còn còn không tự biết, đã đắm chìm trong giết chóc bên trong, nơi nào có một điểm đáng về người xuất gia. Cùng lúc đó kia Lô Tuấn Nghĩa cùng Loan Đình Ngọc hai người cũng đều là phân ra được thắng bại, phân biệt tướng đối thủ của mình tại số hợp bên trong đánh giết.

Kia Quách Tín ba người thấy tình cảnh này, lại nào dám tái phạm hồ uy, thế là liền đều âm thanh đều không dám kết liền dẫn người tiếp tục hướng trong thành thối lui. Bất quá hành tung của bọn hắn cũng là bị Mã Linh nhìn thấy, chỉ là hắn gặp khoảng cách có chút xa xôi, mình binh khí đủ chỉ không đến, liền lập tức niệm chú làm lên pháp tới. Về sau liền gặp đột nhiên có một khối gạch vàng từ trên trời giáng xuống, đập thẳng tại kia Quách Tín trên trán, đem nó chụp chết.

Bởi vì lúc này quá mức vội vàng, cho nên Mã Linh liền chỉ rơi xuống một khối gạch vàng, cũng may xuất kỳ bất ý đem nó giết chết, bằng không hắn sẽ phải rơi mặt mũi. Bất quá mặc dù trong lòng của hắn đối kết quả này chỉ là cảm thấy hài lòng mà thôi, nhưng kia chưa hề trải qua loại chuyện như vậy Tô Cát cùng Vương Cát hai người nhưng lại khác biệt,

Chỉ gặp hai bọn họ như là gặp ma bỗng gầm rú một tiếng, về sau tốc độ chạy trốn liền càng thêm cấp tốc, sợ lại có gạch vàng rơi xuống xuống đến trán của mình bên trên.

Theo thời gian chậm rãi chuyển dời, chỗ cửa thành tình hình chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, mặc dù tại ngoài cửa thành bắc quân tướng sĩ tử thương thảm trọng, nhưng cũng khiến cho Nữ Văn Trung có thể tùy thời hạ lệnh đóng cửa thành, bởi vì nếu như ngoài thành Bắc Quân đều chiến chết, vậy mình liền không cần lại vì bọn họ mở cửa thành ra.

Mặc dù trong lòng như vậy tính toán, nhưng Nữ Văn Trung trước mắt sự tình vẫn là phải trước đem Sứ Tiến giải quyết hết. Sứ Tiến mặc dù là đối binh khí, nhưng độ thuần thực nhưng cũng là không có chút nào yếu tại Thanh Long côn. Tại nhiều lần thua ở Quỳnh Yêu Nạp Diên tay về sau, Sứ Tiến xem như một lòng chui được võ học bên trong, lại thêm còn có ân sư Vương Tiến ở một bên chỉ đạo mình, khiến cho Sứ Tiến võ nghệ tu vi rất là tiến bộ.

Nếu là đặt ở bình thường, Nữ Văn Trung là quyết định không phải là bây giờ Sứ Tiến đối thủ, nhưng làm sao Sứ Tiến lại là có thương tích trong người. Mặc dù nhưng đã nghỉ ngơi hơn tháng, nhưng Sứ Tiến vết thương trên người nhưng như cũ chưa khỏi hẳn, đồng thời còn thường xuyên phát đau nhức. Bây giờ cùng Nữ Văn Trung giao chiến mấy chục hiệp về sau, Sứ Tiến eo lưng ngực chỗ chính là càng phát ra đau nhức.

Đối diện Nữ Văn Trung hiển nhiên là phát hiện có một ít thể lực chống đỡ hết nỗi Sứ Tiến, đây chính là cơ hội. Bất quá Nữ Văn Trung suy nghĩ lại cũng không phải thừa dịp này thời cơ tướng Sứ Tiến đánh giết, mà là phải thừa dịp này thời cơ thoát thân, chạy đến trong thành. Bởi vì Nữ Văn Trung biết, dưới mắt coi như mình có thể giết Sứ Tiến, vẫn như trước sẽ không quá nhẹ nhõm, nói không chừng tại đem nó đánh giết về sau mình còn lại bởi vậy bị khốn ở quân Tổng bên trong lại mất mạng.

Nữ Văn Trung là tiếc mệnh người, đương nhiên sẽ không làm như vậy, thế là tại đánh nghị binh giả thoáng một đao sau liền quay người mà đi. Sứ Tiến trong nháy mắt liền gặp Nữ Văn Trung đào tẩu, muốn đuổi theo cùng truy chi không lên, liền đành phải coi như thôi. Kia Nữ Văn Trung đang trốn vào trong thành về sau liền lập tức hạ lệnh tướng cửa thành đóng, để tránh để quân Tổng tấn công vào tới.

Nghe được Nữ Văn Trung mệnh lệnh về sau, tên kia thủ thành binh sĩ nghi ngờ nói "Nhưng ngoài thành còn có chúng ta người còn không có vào thành" Nữ Văn Trung cũng không nói nhảm, trực tiếp chính là một đao đâm quá khứ, tướng kia lâm mệnh người giết chết, về sau lại là hô "Ồ đâu ra nói nhảm nhiều như vậy, ta nói quan liên quan, ai như còn dám nói nhảm, người này chính là hạ trảng "

Đám người gặp Nữ Văn Trung nổi giận sau cũng đều không dám lại nói nói nhảm, liền đành phải nghe lệnh tướng cửa thành đóng. Theo "Phanh" một tiếng, Cái Châu thành đại môn quan bế, ngoài thành tất cả mọi người là mắt choáng váng, đương nhiên nhất không nghĩ tới chính là những cái kia còn không tới kịp lui vào thành bên trong bắc quân tướng sĩ nhóm. Bất quá mặc kệ bọn hắn lại thế nào gõ cửa thành hò hét, người bên trong thành cũng sẽ không lại vì bọn họ tướng thành cửa mở ra.

Chương 282 : Lại Hàng Bắc Quân, Lâm Xung Đến

Kỳ thật Nữ Văn Trung hạ lệnh đóng cửa thành là chính xác, bởi vì hiện ở ngoài thành là thật không có bao nhiêu Bắc Quân binh lính, như hấn lại không tướng cửa thành đóng, Tần Ngao Thiên liền thật sẽ tiến quân thần tốc, đánh hạ Cái châu. Bất quá Nữ Văn Trung một cử động kia, lại là trực tiếp liền từ bỏ kia ở ngoài thành vẫn như cũ kiên trì mấy ngàn Bắc Quân.

Tần Ngao Thiên gặp bọn họ đau khổ gọi thành lại không kết quả, liền cũng hạ lệnh tạm thời nghỉ ngơi, đồng thời chậm rãi tiến lên cao giọng quát "Bắc quân tướng sĩ nhóm, nhìn thấy không, đây chính là các ngươi một mực chỗ hiệu trung người, đến thời điểm then chốt, bọn hấn sẽ không chút do dự bỏ qua rơi các ngươi. Hiện tại các ngươi đều có ý nghĩ gì, là muốn tiếp tục vì bọn họ hiệu lực, cùng ta quân quyết nhất tử chiến, phát huy dư ôn, vẫn là phải đầu nhập cùng ta?"

Tần Ngao Thiên cái này rải rác số lời nói, mặc dù không nhiều, nhưng lời nói lại là sự thật, hơn nữa còn là chuyện mới vừa phát sinh thực. Dưới thành mấy ngàn bắc quân tướng sĩ đang nghe xong Tần Ngao Thiên sau đều lâm vào trầm tư, nhưng bọn hấn đều chỉ là không có ý nghĩa tiêu tốt một viên, lại như thế nào có thể thay cái này mấy ngàn quân sĩ tự ý quyết định.

Bất quá tại cái này mấy ngàn quân sĩ bên trong lại thật là có lấy Bắc Quân tướng lĩnh, hai người kia liền chính là lúc trước muốn tới chi viện cuối cùng bị kinh sợ thối lui Tô Cát cùng Vương Cát hai người. Hai người này nay đã bị sợ vỡ mật, lại tăng thêm Cái Châu thành môn vô tình khép kín bên trên, hai bọn họ là rốt cuộc không thể còn sống trở về, cùng nó dạng này, ngược lại còn không bằng đầu hàng quân Tống, có lẽ còn có thể mưu đến một con đường sống.

Hai người quyết định chủ ý về sau, nhìn nhau, sau đó Tô Cát chính là cao giọng hỏi "Xin hỏi vị tướng quân này, nếu là chúng ta lúc này đầu hàng, không biết tướng quân sẽ hay không thả ta đăng một con đường sống" Tần Ngao Thiên nghe xong có hi vọng, mừng thầm trong lòng, bất quá mặt ngoài lại là bất vi sở động nói ". Các ngươi mặc dù đều là phản quân, bất quá ta Tần Ngao Thiên lại là có thể cam đoan, nếu như các ngươi đầu hàng, ta sẽ thả các ngươi một con đường sống, không làm khó dễ các ngươi "

Đạt được Tần Ngao Thiên khẳng định về sau, Bắc Quân trong lòng mọi người đều là cảm thấy kinh hi, nếu là như vậy, đầu hàng cũng là đích thật là cái lựa chọn tốt. Kia Nữ Văn Trung đứng ở trên tường thành cũng là nghe được dưới thành Tần Ngao Thiên lời nói, lại nhìn dưới thành những cái kia Bắc Quân đều có chút động tâm về sau, thăm nghĩ "Không được, ta không thể đem những người này tiện nghi cho quân Tống "

Sau đó Nữ Văn Trung chính là hạ lệnh hướng dưới thành ném ra ngoài gỗ lăn lõi thạch, tướng dưới thành người đều đánh giết. Những cái kia đều là cùng mình ở chung thật lâu các huynh đệ, trên thành tất cả mọi người đầy mặt vẻ u sầu khẩn cầu "Không thể a, Xu Mật đại nhân, dưới thành những cái kia đều là đồng bạn của chúng ta a" Nữ Văn Trung thì là cả giận nói "Bọn hấn lập tức liền muốn lặc mình biến hoá, trở thành Tống Đình người, lại có thể nào lại là chúng ta huynh đệ "

Về sau Nữ Văn Trung còn vẫn như cũ nói "Các ngươi hiện tại không đành lòng giết bọn hấn, không chừng ngày mai bọn hấn liền sẽ thay đổi quân Tống y giáp đến giết các ngươi, đều nghe ta, bắn tên, tại bọn hấn đầu hàng quân Tống trước đó giết chết bọn hấn" mọi người tại nghe Nữ Văn Trung sau cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng đây chính là sự thật, mặc dù trong lòng bọn họ không đành lòng, nhưng cuối cùng vẫn là tướng trong thành chuẩn bị tốt gỗ lăn lõi thạch bỏ xuống thành đi.

Kia dưới thành Tô Cát Vương Cát hai người vừa vui vẻ nói "Như thế, liền đa tạ Tướng quân, chúng ta nguyện hàng. Tô Cát Vương Cát tùy thời nghe Hậu Tướng quân điều khiển" mà liền tại cái này mấy ngàn người mặt ngoài cõi lòng về sau, lại là từ trên tường thành rơi xuống không ít gỗ lăn lõi thạch, còn có như mưa mũi tên bắn xuống. Vừa hàng Bắc Quân vội vàng không kịp chuẩn bị, không ít người đều là đều bị đánh giết tại dưới thành.

Tần Ngao Thiên thấy tình cảnh này sau vội vàng hạ lệnh toàn quân rút quân, thối lui đến bên ngoài một dặm đầm xuống doanh trại. Tô Cát cùng Vương Cát hai người bốc lên mưa tên, liều chết mới đưa kia mấy ngàn binh sĩ mang ra, về sau kiểm kê nhân số, lại là chỉ còn lại có hai ngàn chi chúng. Đáng tiếc bọn hấn không phải chinh chiến mà chết, lại là chết tại nguyên lai cùng là nhà mình người trong tay.

Tô Cát Vương Cát hai người đều đối với chuyện này nhất thời không thể tiêu tan, sau tới vẫn là Tần Ngao Thiên khuyên lơn "Hiện tại các ngươi nhưng thấy rõ kia Điền Hồ sắc mặt, chẳng những không để ý chút nào các ngươi chết sống, ngược lại còn thân hơn tay tướng mình đã từng chiến hữu đánh giết, nhưng ngược lại là vô tình rất đâu" kia Tô Cát cùng Vương Cát nghe xong cũng là căm giận nói.

"Cái này Nữ Văn Trung thật sự là ghê tởm, tướng quân ngài yên tâm, trải qua chuyện này, chúng ta cũng coi là cùng hấn Điền Hồ quân tình nghĩa tận. Sau này liền xem như gặp lại ngày xưa đồng bào, chúng ta cũng quyết sẽ không nương tay" Tần Ngao Thiên nghe xong nhẹ gật đầu, về sau chính là rời đi nơi đây doanh trường. Mà về sau Tần Ngao Thiên lại chờ giây lát về sau, liền gặp nơi xa có một đạo nhân mã cực tốc đi tới.

Lúc mới bắt đầu, Tần Ngao Thiên vốn cho là là quân địch viện quân chạy đến tập doanh, liền vội vàng triệu tập đám người ra trại đến chiến. Đợi đến tất cả mọi người trở ra tướng nhìn ra ngoài, người đến lại là Lâm Xung thống quân suất lĩnh chi phá giáp quân, lúc này mới yên lòng lại. Kia Lâm Xung một nhóm đến đến Tần Ngao Thiên doanh trại bên ngoài sau liền đều xuống ngựa bái nói ". Lâm Xung may mắn không làm nhục mệnh, đã đem chung quanh nơi này các huyện công phá, chuyên tới để hồi báo tướng quân "

Tần Ngao Thiên hài lòng nhẹ gật đầu, về sau lại xem xét cái này phá giáp quân nhân số hiếm ít đi không ít, liền nghi ngờ nói "Cái này phá giáp quân làm

sao vậy, làm sao lại chỉ có như thế chọn người, chẳng lẽ các người gặp phải khó khăn?" Lâm Xung nghe xong thì là lắc đầu nói "Hồi bẩm tướng quân, Lâm Xung cũng không gặp được cái gì, chỉ là chúng ta tại đánh hạ những cái kia huyện thành về sau lại là không thể không phải người trấn thủ, để tránh lại bị Điền Hô quân đoạt đi, cho nên chúng lưu lại Triều Cái tướng quân lĩnh một vạn phá giáp quân trấn thủ ở các huyện."

"Nguyên lai là dạng này, như thế ta không có nghĩ tới." Tần Ngạo Thiên nghe xong thoải mái nói. Về sau Lâm Xung lại là sai người tướng kia Cao Bình thủ tướng Trương Lễ Triệu Năng hai người dẫn tới nói "Mà lại, mặt tướng còn bắt được hai cái này bắc tướng, chuyên tới để giao cho tướng quân xử lý." Tầm kia lễ cùng Triệu Năng hai người đã sớm thương nghị xong biện pháp, chờ nhìn thấy Tần Ngạo Thiên về sau liền nói đầu hàng, tin tưởng Tần Ngạo Thiên vì một phương Đại tướng, là sẽ không tự tiện giết tù binh, như thế cũng là hai người duy nhất đường sống.

Bây giờ nhìn thấy Tần Ngạo Thiên về sau, Trương Lễ Triệu Năng hai người liền y kế hành sự, cộng đồng hướng Tần Ngạo Thiên lớn tiếng hô hào chúng ta nguyện hàng, đồng thời còn không ngừng mà khen lấy Tần Ngạo Thiên là như thế nào anh minh thần võ. Tần Ngạo Thiên cùng Lâm Xung bọn người nghe xong đều là không khỏi nhũn mày đến, Tần Ngạo Thiên mặc dù có thể đặc biệt thu nhận nhân tài, đồng thời còn có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước chiêu hàng địch tướng, nhưng trước mắt hai người này lại là thực sự để Tần Ngạo Thiên có phần ngán.

Bất quá đã hai người này nguyện hàng, Tần Ngạo Thiên liền trực tiếp như vậy đem nó sát hại, khó tránh khỏi cũng sẽ rơi vào cái sát phu chi mệnh, đây là Tần Ngạo Thiên chỗ không muốn. Về sau Tần Ngạo Thiên liền đem kia Tô Cát cùng Vương Cát hai người gọi tới, hỏi "Hai người các người nguyên bản cùng là Điền Hô quân tướng lĩnh, có biết hai người này phẩm hạnh như thế nào?"

Tô Cát cùng Vương Cát hai người thuận Tần Ngạo Thiên chỉ phương hướng nhìn lại, thỉnh linh liền gặp được kia quỳ ở bên cạnh Trương Lễ Triệu Năng hai người. Tầm kia lễ nhìn thấy Tô Cát hai người sau mừng lớn nói "Tô tướng quân Vương Tướng quân, nguyên lai các người cũng đều đầu nhập cùng lớn Tổng Tướng quân, như vậy tốt quá, các người nhanh tới giúp ta van nài, về sau chúng ta liền lại có thể cùng nhau cộng sự "

Đối mặt Trương Lễ lời nói, Tô vương hai người ném đi qua một cái chán ghét biểu lộ sau hướng Tần Ngạo Thiên bái nói ". Không đối gạt tướng quân, trương này lễ Triệu Năng hai người đều là hào không một chút bản sự, sẽ chỉ nịnh nọt hạng người, mà lại hai người này bình thường còn thường xuyên khi nam phách nữ, thực vì bọn ta chỗ khinh thường "

Tần Ngạo Thiên nghe được Tô Cát sau thì là giận dữ nói "Giống người cặn bã như vậy còn muốn ném đến quân ta dưới trướng, thật sự là người si nói mộng. Người tới, cùng ta tướng hai người này chém đầu răn chúng!" "Rồ!" Thái Phúc Thái Khánh huynh đệ nghe được Tần Ngạo Thiên hiệu lệnh sau liền cùng nhau lên đến đây tướng tâm kia lễ Triệu Năng hai người kéo xuống chém đầu, lại là làm lên mình nghe cũ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 283 : Cường Công Cái Châu Thành (1)

Tại chém giết xong kia hai cái Bắc Quân tướng lĩnh về sau, Tần Ngạo Thiên chính là tiếp dẫn Lâm Xung một nhóm đi vào doanh trại bên trong đến nghỉ ngơi. Tới ngày thứ hai, Tần Ngạo Thiên liền dẫn chúng tướng lại tới Cái Châu thành hạ tiến hành khiêu chiến. Nhưng lúc này kia Nữ Văn Trung lại là nói cái gì cũng không ra khỏi thành nghênh chiến, Tần Ngạo Thiên bất đắc dĩ, liền đành phải hạ lệnh cường công Cái châu.

Chỉ nghe trống trận tiếng vang chấn thiên, Tần Ngạo Thiên nghiêm nghị nói "Lỗ Trí Thâm Võ Tòng nghe lệnh!" Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng hai người thỉnh linh ra khỏi hàng bái nói ". Có mặt tướng" "Mệnh hai người các người mang thuộc cấp Hồ Tam Nương, Tôn Tân, Cổ đại tẩu lĩnh một vạn binh sĩ tiến đến từ cái này cửa Nam khởi xướng tiến công." "Mặt tướng lĩnh mệnh!"

"Lô Tuấn Nghĩa Loan Đình Ngọc nghe lệnh!" "Có mặt tướng!" "Mệnh hai người các người mang thuộc cấp Yến Thanh, Yến Thuần lĩnh một vạn binh sĩ từ bắc môn khởi xướng tiến công" "Mặt tướng lĩnh mệnh!" "Mã Linh Tôn Lập mang thuộc cấp Giải Trân Giải Bảo lĩnh một vạn người từ Tây Môn khởi xướng tiến công, Dương Hùng Thạch Tú mang thuộc cấp Lý Tuấn Đồng Uy Đồng Mãnh lĩnh một vạn người từ Đông Môn khởi xướng tiến công" "Mặt tướng lĩnh mệnh!"

Tần Ngạo Thiên mấy thông mệnh lệnh được đưa ra hoàn tất về sau, kia Lô Tuấn Nghĩa Lỗ Trí Thâm đẳng tám viên sĩ quan cấp cao liền nhao nhao xuất động, điều Binh mà hướng kia Cái Châu thành tứ phía cửa thành mà đi. Kia trong thành Nữ Văn Trung gặp Tần Ngạo Thiên vậy mà không lưu tình chút nào liền hạ mệnh lệnh cường công, trong lòng cũng là đối Tần Ngạo Thiên cái này cường ngạnh thái độ cảm thấy đau đầu không thôi.

Bất quá mặc dù là dạng này, Nữ Văn Trung y nguyên vẫn là muốn làm ra một phen đấu tranh đến, bởi vì hần đã phái người hướng Điền Hô hàng ở uy thắng cùng cầu viện đi, tin tưởng chỉ cần mình lại thủ vững cái mười ngày nửa tháng, viện quân sẽ tới, mà khi đó chính là mình khởi xướng lúc phản công. Trước lúc này, mình cần phải làm, chính là đem cái này Cái Châu thành cho thủ vững ở liền tốt.

Mà lại hiện tại cái này Cái Châu thành bên trong còn có hơn vạn người, tin tưởng muốn thủ vững đến viện quân đến ngày cũng sẽ không thái quá khó khăn. Nhưng theo Tần Ngạo Thiên từ bốn tòa cửa thành khởi xướng tiến công về sau, Nữ Văn Trung liền cũng không thể không tướng trong thành cái này hơn vạn người cũng cho chia bốn chi phát đến đông tây nam bắc bốn tòa cửa thành đi phòng thủ.

"Phương Thuận Thẩm An lưu lại cùng ta cùng nhau trấn thủ cửa Nam, Lư Nguyên Thạch Kính Tàn Thăng ba người các người đi thủ bắc môn, Mạc Chân Thịnh Bàn Hách Nhân ba người các người đi thủ Tây Môn, Tào Hồng Thạch Tôn Tang Anh ba người các người đi thủ Đông Môn. Ngoài ra các người riêng phần mình lãnh binh bốn ngàn tiến về các môn, nhất định phải thủ vững đến viện quân đến, không được sai sót" "Vâng, Xu Mật đại nhân!"

Tại làm xong phen này điều phối về sau, Nữ Văn Trung liền cùng chúng tướng cùng nhau phân phát đến tứ phương chỗ cửa thành đi trấn thủ, Nữ Văn Trung còn cố ý tướng cửa Nam binh lực lưu lại nhiều nhất, tổng cộng có năm ngàn người chỉ chúng, trọn vẹn thêm ra các cái cửa thành một ngàn người. Có thể coi là như thế này, cái này cửa Nam binh lực còn là chưa đủ kia công thành binh lực, cửa Nam đều là như thế này, kia còn lại ba môn thì kém càng nhiều.

Cửa Nam, là khoảng cách Tàn Ngao Thiên đại quân gần nhất một chỗ cửa thành, cho nên Lỗ Trí Thâm Võ Tòng dẫn đầu quân Tổng là trước hết nhất cùng Bắc Quân triển khai chiến đấu. Đương nhiên, những cái kia Bắc Quân đồng đều đứng thẳng ở trên tường thành, tất nhiên là không sẽ cùng quân Tổng chân ướt chân ráo chém giết, bất quá bọn hắn lại là lại không ngừng hướng phía dưới ném lấy gỗ lăn lỏi thạch hơn nữa còn đồng thời còn sẽ hướng xuống bắn ra vô số mũi tên, dùng cái này đến ngăn cản quân Tổng bước chân.

Tại Bắc Quân như vậy không muốn mạng tướng trong thành công sự phòng ngự nên xuống về sau, công thành bộ đội cũng đích thật là tổn thất nặng nề, bất quá đây đều là Tàn Ngao Thiên dự toán ở bên trong. Mà đây cũng là sở dĩ Tàn Ngao Thiên tướng kia năm vạn đại quân mang tới mục đích chỗ, công thành nói trắng ra là chính là muốn lấy mạng người đi hướng phía trước trải đường, đây đều là chuyện không có cách nào, Tàn Ngao Thiên không muốn để cho mình vất vả huấn luyện sĩ tốt đi làm lấy tiên phong, liền đành phải tướng kia năm vạn đại quân dùng để công thành đương cái này pháo hôi.

Lại là một mũi tên dài từ trên tường thành bắn ra, chính xuất tại Tôn Tân bên người một vị binh sĩ trên thân, tướng cái tên lính này cổ họng xuyên qua. Tôn Tân lòng mang không đành lòng nhìn thoáng qua cái tên lính này ngã xuống thì thể về sau, liền lại phấn đấu quên mình xông về phía trước, bởi vì hắn biết, chỉ cần hắn nhanh hơn chút nữa, sớm đi bỏ lên trên địch nhân tường thành, vậy những này thâm trạng liền sẽ không phát sinh.

Cùng Tôn Tân có giống nhau ý nghĩ còn có này trong quân phó tướng Tào Chính cùng Lý Trung. Bởi vì cái này tiền đánh Nam Thành môn bộ đội bên trong có hai vị thuộc cấp đều là nữ tướng, cho nên mấy cái này các hán tử liền đều là muốn vì nam nhân đến tranh bên trên một hơi. Bọn hắn muốn để hai nữ nhân kia nhìn xem, mình là hán tử đỉnh thiên lập địa, nữ nhân, vẫn là liền trong nhà chăn ấm liền tốt.

Đương nhiên cái này đều chỉ là những nam nhân kia trong lòng mình suy nghĩ thôi, loại lời này bọn hắn thể nhưng là không dám nhận lấy Cổ đại tẩu Hồ Tam Nương mặt nói ra. Bất quá bọn hắn ra sức hướng về phía trước, lại là trong lòng một mực mang theo cổ này kinh tại xông về phía trước. Tại lưu lại khắp nơi trên đất thì thể về sau, Lỗ Trí Thâm Võ Tòng bộ đội cũng rốt cục đi tới cửa Nam dưới thành lộ ra thang mây đến leo lên phía trên.

Tại tướng thang mây lắp xong về sau, Tôn Tân vốn định làm thể đội thứ nhất leo lên phía trên, nhưng Cổ đại tẩu lại là ở một bên đem nó cho lúi xuống. Tại cái này trong chốc lát, liền là có những binh sĩ khác đoạt đạp mà lên. Tôn Tân bị Cổ đại tẩu cái này ngăn trở một chút hậu tâm bên trong tất nhiên là có khí, vốn định răn dạy bên trên Cổ đại tẩu hai câu, nhưng lại gặp tại một bên khác Võ Tòng cũng là như mình như vậy, đồng dạng là bị kia Hồ Tam Nương cho ngăn ngăn lại.

Nhìn tới vẫn là nhà mình bà nương biết chiều cổ một chút nhà mình nam nhân a, kia Lỗ Trí Thâm tại gặp hai người này tao ngộ sau biểu lộ cảm xúc nói. Bất quá hắn lại là cũng không có muốn răn dạy Cổ đại tẩu Hồ Tam Nương ý tứ, bởi vì đã từng theo tây quân chinh chiến qua Tây Hạ hắn lại là biết, cái này trước hết nhất đạp lên thành tường thể đội thứ nhất lại là nguy hiểm nhất, thường thường trong đó là không có bao nhiêu người có thể còn sống sót.

Bất quá, phía trước hai cái thể đội đạp bên trên về sau, cái này nguy hiểm liền hạ xuống một chút, nếu muốn nghĩ đạp lên thành tường đi lập công, lúc này mới là thời cơ tốt nhất. Đây đều là Lỗ Trí Thâm đi theo tây quân chinh chiến nhiều năm qua chỗ để dành tới kinh nghiệm quý báu, bất quá Lỗ Trí Thâm lại là không thể tướng lời này công khai tới nói, nếu là tất cả mọi người biết, người người đều không đi làm tiên phong nhất, vậy cái này thành liền không công nổi.

Tại có hai đội sĩ tốt đạp thượng vân bạch thang về sau, Lỗ Trí Thâm mặc dù không có ra hiệu Võ Tòng Tôn Tân đi lên, lại là đem ánh mắt nhìn phía một bên Tào Chính cùng Lý Trung hai người. Tào Chính Lý Trung hai người hiểu ý, hướng Lỗ Trí Thâm gật đầu một cái về sau, chính là bắt lấy thang mây chắn ngang, leo lên mà lên. Sau đó Lỗ Trí Thâm thì là tại phía dưới la lớn "Bảo trọng a, huynh đệ, chúng ta còn phải sống trở về uống rượu đâu!" Nhưng kia Tào Chính cùng Lý Trung hai người lại là sớm đã không thấy bóng dáng.

Lúc này ở kia trên tường thành, kia Nữ Văn Trung cũng là đại phát thần uy, chỉ gặp hắn cầm trong tay Tam Tiên Lưỡng Nhận Dao, đứng lên đầu thành, tướng những cái kia dẫn đầu trèo lên tường thành hạng người đều chém giết. Cũng may mắn Cổ đại tẩu Hồ Tam Nương riêng phần mình tướng nhà mình nam nhân cho ngăn ngăn lại, nếu không, lúc này bọn hắn liền nên lâm vào hiểm cảnh.

Tại Tào Chính Lý Trung hai người leo lên mà lên về sau, nam trên tường thành Bắc Quân hướng phía dưới ném gỗ lăn tăn suất cũng đứng là giảm bớt rất nhiều, lúc này chính là Lỗ Trí Thâm nói tới thời cơ, sau đó Lỗ Trí Thâm chính là hét lớn một tiếng "Nên chúng ta" Võ Tòng Tôn Tân nghe được Lỗ Trí Thâm về sau, liền cũng là hướng phía nhà mình bà nương gật đầu, sau đó bắt đầu từ khác biệt thang mây trèo nhảy lên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 284 : Cường Công Cái Châu Thành 2

Cái Châu thành Nam Thành môn trên tường thành, theo một đội lại một đội quân Tổng treo lên tường thành, kia Nữ Văn Trung cũng dần dần là ngăn cản không nổi, chậm rãi từ trên tường thành lui xuống dưới. Tại lại xông lên mấy cái quân Tổng về sau, kia Tào Chính cùng Lý Trung hai người liền cũng là đạp tới, đi lên sau hai người liền gặp tại trên thành tường này phe mình người ít đến thương cảm, duy nhất may mắn còn sống sót hơn mười người cũng đang bị Bắc Quân vây công, lâm vào khổ chiến.

Tào Chính cùng Lý Trung liếc nhau, đều là từ tương hồ trong mắt thấy được một tia quyết tuyệt, hiển nhiên mình có thể nói là nhiệm vụ gian khổ, bất quá mặc dù là dạng này, bọn hắn cũng vẫn như cũ là không có e ngại gào một tiếng, chính là xông về phía trước. May mà trấn thủ cửa Nam tường thành năm ngàn Bắc Quân binh sĩ cũng không phải là tất cả mọi người ở trên tường thành đối chiến Tào Chính bọn người, nếu không, chính là đối ai cũng không thể còn sống sót.

Bất quá cho dù là dạng này, kia Tào Chính Lý Trung hai người áp lực cũng không nhỏ, hai bọn họ tại riêng phần mình chính tay đâm mấy tên Bắc Quân binh sĩ sau chính là gặp phải kia Nữ Văn Trung. Nữ Văn Trung chỉ là một cái người, một cây Tam Tiên Lưỡng Nhận Dao, chính là đánh đến kia Tào Chính Lý Trung hai người thoát thân không ra lại đi cứu viện cái khác quân Tổng.

Kia Nữ Văn Trung tại cùng Tào Chính Lý Trung giao thủ ba năm cái hiệp sau gặp lại không có thể đem hai người này cảm xuống, trong lòng cũng là cảm giác có chút ngoài ý muốn. Lập tức liền lại là tăng thêm mấy phần khí lực đi hướng trước chém tới, kia Tào Chính Lý Trung hai người lại liền thủ cộng đồng giữ vững được hai ba cái hiệp sau liền không chịu nổi. Bất quá đúng lúc này, Lỗ Trí Thâm, Võ Tòng, Tôn Tân ba người thì là cộng đồng đạp lên tường thành đến, đồng thời Lỗ Trí Thâm còn quát "Huynh đệ, ta đến giúp ngươi!"

Tào Chính cùng Lý Trung hướng Lỗ Trí Thâm đầy cội lòng cảm kích hướng Lỗ Trí Thâm nhìn lại, Lỗ Trí Thâm thấy mình hai cái này huynh đệ không có nguy hiểm đến tính mạng, lúc này mới yên lòng lại, đồng thời cao giọng quát to "Ngột kia quân phản loạn, dám can đảm tổn thương huynh đệ của ta, muốn ăn đòn!" Sau đó chính là quơ mài nước thiên trọng hướng kia Nữ Văn Trung đánh giết tới.

Tại kia Tây Môn chỗ, quân Tổng tổn thất mặc dù cũng là có chút nghiêm trọng, nhưng đem so sánh với cái khác ba môn đến, ngược lại là kia trên tường thành Bắc Quân thương vong thảm trọng hơn. Bởi vì phụng mệnh đến công Tây Môn thượng tướng chính là "Thần Cầu Tử" Mã Linh cùng 'Bệnh Uất Trì' Tôn Lập. Cái này Mã Linh thế nhưng là Công Tôn Thăng sư đệ, cùng từ Nhị Tiên Sơn học qua nghệ, tất nhiên là sẽ không cứ như vậy ngồi xem mình dưới tướng sĩ bị tàn sát.

Chỉ gặp Mã Linh trước mặt mọi người làm lên pháp đến, trong miệng chú ngữ cuồng niệm, sau đó liền thấy bầu trời bên trong đột nhiên mây đen dày đặc, thậm chí còn đánh lên lôi tới. Kia Tây Môn trên tường thành Bắc Quân bọn binh lính thấy tình cảnh này đều là kinh hãi không thôi, mà kia thủ tướng Mạc Chân thì là lớn tiếng thúc giục nói ". Đều làm gì ngăn ra, còn không mau bắn cho ta, nện, đừng cho dưới thành những cái kia quân Tổng tới gần "

Nhưng lại tại kia Mạc Chân còn muốn nói nữa cái gì thời điểm, liền gặp bỗng nhiên từ trên trời rơi khối tiếp theo gạch vàng đến, chính chính đập vào kia Mạc Chân đỉnh đầu, tướng khác nhất cử đánh chết. Bắc Quân chúng tướng trong lòng đang lo âu đầu, lại xem xét lấy Mạc Chân hạ tràng sau đều lại là nhận lấy nghiêm trọng kinh hãi. Bất quá cái này đều vên vẹn chỉ là bắt đầu, theo đập chết Mạc Chân khối kia gạch vàng nện xuống, về sau liền lại là có đêm không hết gạch vàng trống rỗng từ kia phía trên trong mây đen rơi xuống, tướng trên tường thành người bắn nỏ nện đến không ngừng kêu khổ.

Thừa dịp kia trên tường thành Bắc Quân nhận áp chế, Tôn Lập liền tranh thủ thời gian mang theo Giải Trân Giải Bảo hai người đẩy công thành xe hướng cửa lớn phía tây bước đi, thế tất yếu đoạt tại cái khác tướng lĩnh trước đó phá ra cửa thành lập xuống đầu công. Giống cái này công thành xe cùng thang mây như vậy công thành lợi khí đều là Tần Ngao Thiên từ U Châu thành mang tới, lúc đầu chính là muốn có ý tạo thế chậm chạp hành quân, vậy những này khó mà vận chuyển công thành lợi khí liền cũng lại vừa vận theo đại quân xuất chinh, dù sao khi đó Tần Ngao Thiên cũng không thời gian đang gấp nha.

Đem so sánh với Tây Môn thuận lợi, cửa Nam thâm liệt, cái này Cái Châu thành cửa thành đông chỗ chiến sự, thì cũng có chút không nóng không lạnh. Phụng mệnh đến đây cửa thành đông tiến công là lúc trước tại Lương Sơn phía trên kết nghĩa Lý Tuấn năm người, mặc dù tại đầu nhập Tần Ngao Thiên về sau Dương Hùng cùng Thạch Tú thân phận cao hơn Lý Tuấn, nhưng hai người này đối Lý Tuấn vẫn có chút tôn kính, mọi thứ đã lâu luôn luôn nghe theo Lý Tuấn.

Lý Tuấn chẳng những làm người chính trực, trên nước công phu tốt, mà lại kỳ mưu hơi ánh mắt cũng đều là khá cao, nếu không phải như thế, ngày sau hẳn như thế nào lại trở thành Xiêm La chi chủ. Đặt ở bình thường, nếu là án lấy Thạch Tú kia 'Liều mạng Tam lang' ý nghĩ đến tác chiến, kia không thể nghi ngờ sẽ phát sinh một trận thảm liệt công thành chiến.

Bất quá Lý Tuấn lại là kịp thời khuyên nhủ Tôn Lập Thạch Tú, đồng thời hướng giải thích nói "Chúng ta như vậy công thành, nó mục đích là muốn kiềm chế lại địch nhân phòng giữ lực lượng, khiến cho không thể hợp binh một chỗ tới đối phó chúng ta. Trận chiến này lớn nhất ý nghĩa ở chỗ một cái kéo chữ, chúng ta nếu là xông quá mạnh, dẫn đến từ thương thảm trọng, kia Bắc Quân liền sẽ từ cái này Đông Môn điều ra binh mã đi chi viện cái khác ba khu, đây không phải tướng quân mong đợi "

Thạch Tú cùng Dương Hùng đều là thẳng tính, nghe Lý Tuấn như vậy sau khi giải thích đều không hiểu rõ lắm, thế là liền hỏi "Cái kia không biết Lý Tuấn ca ca có ý tứ là?" Lý Tuấn thì là cười nói "Rất đơn giản, chúng ta cứ dựa theo ý của tướng quân, tướng cái này Đông Môn binh mã ngăn chặn liền tốt" sau đó cái này Đông Môn binh mã chính là bị Dương Hùng Thạch Tú hai người giao cho Lý Tuấn đến chỉ huy.

Dưới sự chỉ huy của Lý Tuấn, trên dưới song phương đều có công phạt, dưới thành quân Tổng tuy là không thể đạp lên thành tường, nhưng tổn thất lại là mười phần tiêu nhân. Mà kia trên tường thành thủ tướng Tào Hồng ba người gặp dưới thành vẫn như cũ có nhiều như vậy quân Tổng tại nhìn chăm chăm,

tự nhiên cũng cũng không dám tự tiện phái binh đi cái khác ba khu cứu viện, là lấy cũng liền thuyết mình cái này kéo chữ.

Cùng lúc đó tại kia khoảng cách Tân Ngao Thiên đại quân xa nhất bắc môn, Lô Tuấn Nghĩa cùng Loan Đình Ngọc đại quân thì là mới vừa vận đuổi tới. Bất quá Lô Tuấn Nghĩa bên này lại là hành động cấp tốc, tại Lô Tuấn Nghĩa suất quân đuổi tới thời điểm không có quá nhiều nói nhảm, liền trực tiếp hạ lệnh bắt đầu công thành. Bất quá cho dù là dạng này, đương Lô Tuấn Nghĩa bọn người tiến công thời điểm, tại kia còn lại ba khu cửa thành nhưng cũng vẫn như cũ là sớm Lô Tuấn Nghĩa một bước bạo phát thâm liệt tranh đấu.

Bắc môn Lô Tuấn Nghĩa Loan Đình Ngọc dưới trướng thuộc cấp là Lô Tuấn Nghĩa gã sai vặt Yến Thanh cùng kia "Cầm Mao Hồ" Yến Thuận. Đội hình như vậy cũng là còn coi là bình thường, nếu không phải thượng tướng Lô Tuấn Nghĩa cùng Loan Đình Ngọc hai người đều là võ nghệ phi phàm hạng người, Tân Ngao Thiên còn thật sự muốn có chút bận tâm đầu. Bất quá bởi vì là Lô Tuấn Nghĩa suất lĩnh chỉ bộ đội này, cho nên Tân Ngao Thiên đối kia là một trăm cái yên tâm.

Hướng chỉ tại chi này tiến công bắc môn trong bộ đội còn là có Mã Lâm Dương Lâm Thái Phúc Thái Khánh bốn viên phó tướng đi theo, cũng là khiến cho chi bộ đội này sức chiến đấu không kém gì cái khác bộ khúc. Đồng dạng đều là lấy mũi tên vì bắt đầu, bất quá bên này cùng cái khác ba môn khác biệt chính là, cái này bắc môn mũi tên thứ nhất lại là kia 'Ngọc Kỳ Lâm' Lô Tuấn Nghĩa hướng trên tường thành vọt tới.

Chỉ gặp Lô Tuấn Nghĩa tướng cung kéo thành trăng tròn hình, nhắm ngay kia trên tường thành thủ tướng Thạch Kính chính là một tiễn vọt tới. Kia trên tường thành Thạch Kính bản còn phải đợi quân Tổng thúc đẩy đến cung tiễn tầm bắn bên trong sau lại đi xạ kích đâu, nhưng bỗng nhiên liền nghe được một đạo tiếng xé gió lên. Trong khi quay đầu nhìn xuống dưới, kia Lô Tuấn Nghĩa chỗ bắn tên mũi tên tựa như hện mà tới, thẳng hướng Thạch Kính mặt mà đi.

Sau đó Thạch Kính chính là hét lên rồi ngã gục, bỏ mình tại trên tường thành, chỉ là Thạch Kính tại lâm chung thời điểm trong lòng vẫn là không hiểu. Vì sao xa như vậy Tổng tướng lực cánh tay như thế lớn, lại có thể từ dưới bắn bên trên mà đến, chỉ là những vấn đề này Thạch Kính là không chiếm được đáp án. Tại một tiễn bắn chết một viên Bắc Quân tướng lĩnh về sau, Lô Tuấn Nghĩa chính là trên cánh tay phải nâng, cao giọng hô "Công thành!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 285 : Cường Công Cái Châu Thành 3

Cái châu Nam Thành môn trên tường thành, Lỗ Trí Thâm gặp Nữ Văn Trung tướng mình hai cái huynh đệ Tào Chính Lý Trung đều là đánh bại, đồng thời còn suýt nữa hại tính mệnh, tất nhiên là giận tím mặt, gầm rú lấy chính là hướng kia Nữ Văn Trung đánh giết đi qua. Kia nặng có chân đủ sáu mươi hai cân mài nước thiên trượng tại dưới con thịnh nộ Lỗ Trí Thâm trên tay như là tiêu hải đồ chơi mặc kệ vùng vẫy.

Kia Nữ Văn Trung gặp Lỗ Trí Thâm cái này một béo đại hòa thượng vùng vẫy lên kia nhìn liền rất nặng nề mài nước thiên trượng hướng mình đánh giết đến về sau, liền trong lòng người này không thể khinh thường, lập tức liền lấy song tay thật chặt giữ tại kia Tam Tiên Lưỡng Nhận Đao đao cán phía trên cũng đem nó nhắc đến đỉnh đầu đến khiêng Lỗ Trí Thâm trọng kích.

Nhưng Nữ Văn Trung y nguyên vẫn là coi thường Lỗ Trí Thâm lợi hại, chỉ gặp Lỗ Trí Thâm kia mài nước thiên trượng rơi xuống về sau, chỉ một nháy mắt liền đem kia Nữ Văn Trung đao cán nện vì làm hai nửa. Nện đứt đao kia cán về sau mài nước thiên trượng kỳ thể cũng không tiêu tận, sau đó liền lại thuận thế hướng phía dưới tướng kia Nữ Văn Trung đầu cho nện phát nổ đi.

Trên tường thành chứng Bắc Quân gặp Nữ Văn Trung lại bị như thế dễ như trở bàn tay liền chết về sau, đều là rất là giật mình, thậm chí còn xuất hiện một vẻ bối rối. Dù sao cái này lớn như vậy Cái Châu thành đều là muốn nghe Nữ Văn Trung a, Nữ Văn Trung vừa chết, lại có ai có thể thay thế hắn đến nắm toàn bộ đại cục đâu. Bất quá rất nhanh, kia Phương Thuận Thâm An hai người liền đứng ra thống lĩnh đám người hướng Lỗ Trí Thâm một nhóm khởi xướng tiến công.

Không đủ chờ đợi Phương Thuận Thâm An hai người, lại là Võ Tông vô tình hai đao. Chỉ gặp Võ Tông cầm trong tay song đao, thả người nhảy lên, nhảy đến hai người kia trước người, về sau chính là thừa dịp hai người kia còn chưa kịp phản ứng thời điểm chính là nhanh chóng đâm ra hai đao. Về sau chỉ nghe thấy "Phốc phốc" hai tiếng, kia Phương Thuận Thâm An hai người vừa trở thành trong thành người đứng đầu còn không cần một lát, liền cũng theo Nữ Văn Trung đến dưới đất đi tương bồi.

Lỗ Trí Thâm Võ Tông hai người lấy lời đình thủ đoạn cấp tốc trấn sát cái này trấn thủ cửa Nam ba viên thủ tướng về sau, những cái kia Bắc Quân phảng phát đều giống như bị sợ choáng váng không dám có chút dị động. Về sau lại là có một hai chỉ thê đội đập lên thành tường đến, Lỗ Trí Thâm quay đầu nhìn một cái càng ngày càng nhiều phe mình binh sĩ về sau, liền hướng những cái kia Bắc Quân quát "Các ngươi chủ tướng đã chết, còn không mau mau đầu hàng!"

Những cái kia Bắc Quân binh sĩ nghe được Lỗ Trí Thâm cái này hét lớn một tiếng sau phảng phát mới như ở trong mộng mới tỉnh, liền thành bên trong mạnh nhất Nữ Văn Trung đều không phải cái này viên Tổng tướng địch, vậy mình những người này lại như thế nào là đối thủ, chẳng bằng sớm đầu hàng

sự tình. Rất nhiều trong lòng người đều là mang ý tưởng như vậy, cuối cùng không biết là tại người nào dẫn đầu dưới, những cái kia Bắc Quân binh sĩ vẫn là nhao nhao tướng vũ khí trong tay ném lên mặt đất, hướng Lô Trí Thâm đầu hàng.

Tây Môn, trên tường thành chúng Bắc Quân bị Mã Linh gạch vàng cho nên đến đều không ngừng đầu được lên, thậm chí có còn từ trên tường thành chạy xuống lấy tránh né kia đầy trời vẩy xuống gạch vàng. Bất quá liền ở trên tường thành Bắc Quân vì tránh né đầy trời gạch vàng chạy trốn từ phía thời điểm, không có hỏa lực áp chế Tôn Lập cùng Giải Trân Giải Bảo hai người thì là nhanh chóng tướng công thành xe thúc đẩy đến Tây Môn bên ngoài đồng thời đã bắt đầu đối Tây Môn phát khởi mãnh liệt va chạm.

Lúc này kia trên tường thành Thịnh Bản cùng Hách Nhân lúc này mới nhớ tới muốn đi thủ vệ cửa thành đi, nhưng làm sao kia viên Tổng tướng chỗ dùng yêu pháp quá mức tà môn, đã thành này tường thủ không được, vậy liền cùng nhau đến phía dưới chỗ cửa thành đi trấn thủ đi. Mang theo ý nghĩ như vậy, lập tức Thịnh Bản liền cùng Hách Nhân cùng nhau dẫn người xuống dưới ngăn cửa, để tránh để quân Tổng công phá cửa thành.

Nhưng khi Thịnh Bản Hách Nhân hai người tới kia Tây Môn chỗ lúc, lại là thì đã trễ. Chỉ gặp kia Tôn Lập đã dẫn người phá vỡ cửa thành, sát tướng vào. Đã như vậy, vậy liền chiến đi, mang theo ý nghĩ như vậy, Thịnh Bản cùng Hách Nhân hai người dẫn theo chúng Bắc Quân liền tại kia nhỏ hẹp chỗ của thành cùng Tôn Lập một đám giết tới một chỗ.

Luận đến chiến trường chém giết, Tôn Lập cùng Giải Trân Giải Bảo nhưng lại là một điểm cũng không sợ sợ Thịnh Bản hai người. Mặc dù chỉ này công thành bộ đội sức chiến đấu cũng không có mạnh mẽ như vậy, nhưng nhưng cũng không phải những này Bắc Quân có thể so. Rất nhanh, cái này hai nhánh quân đội chính là giao phong đến một chỗ, quân Tổng bên này Tôn Lập cùng Giải Trân Giải Bảo hai huynh đệ công kích tại quân trận phía trước nhất.

Cùng nó tương đối, kia Bắc Quân trong trận thiên tướng Thịnh Bản cùng Hách Nhân liền đứng mũi chịu sào bị Giải Trân Giải Bảo hai người chỗ đối ở, mà không người ngăn trở Tôn Lập thì là như là mãnh hổ xuống núi sát nhập vào Bắc Quân trong trận, nhắc lên một hồi gió tanh mưa máu. Mà kia Thịnh Bản cùng Hách Nhân hai người thì đều là rất nhanh liền bị Giải Trân Giải Bảo hai người đánh chết.

Tôn Lập kiến giải trân Giải Bảo tướng kia hai viên Bắc Quân tướng lĩnh đánh giết về sau liền lập tức giẫm lên thi thể trèo lên cao giọng nói "Tặc tướng đã chết, các ngươi còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại sao!" Những cái kia Bắc Quân cũng đều hiểu Tôn Lập ý tứ, liếc nhìn nhau một cái về sau, liền đều nhao nhao tướng binh khí trong tay vút xuống đầu hàng tại Tôn Lập, Tây Môn, đánh hạ.

Bắc môn, trên tường thành Bắc Quân mặc dù tại ngay từ đầu bị Lô Tuấn Nghĩa mũi tên kia cho chấn kinh đến, nhưng tại về sau quân Tổng quy mô công thành thời điểm lại như cũ là có phần chiếm ưu thế. Bắc Quân mượn tường thành chi lợi, lấy dày đặc mũi tên hướng phía dưới tiến hành hỏa lực áp chế, khiến cho Lô Tuấn Nghĩa bọn người nhất thời lại cũng không thể đẩy về phía trước vào bao nhiêu.

Bất quá cũng may Tây Môn đã phá, mà lại cửa Nam tường thành cũng bị Lô Trí Thâm một đám khống chế. Kia Lô Trí Thâm Võ Tông hai người tại khống chế được trên tường thành Bắc Quân về sau liền dẫn Tôn Tân bọn người hướng phía dưới đánh tới, đồng thời một bên giết còn vừa nói Nữ Văn Trung đã chết ngữ, làm cho này tại dưới tường thành Bắc Quân đều không biết làm sao.

Sau đó Lô Trí Thâm liền lợi dụng những này Bắc Quân vây người một lát một chút vọt tới kia cửa Nam chỗ, đồng thời tướng cửa thành mở ra. Tại ngoài cửa Nam chờ quân Tổng gặp thành cửa bị mở ra, liền biết được nhất định là nhà mình tướng quân đặc thủ, thế là nhao nhao kêu gào liền vọt vào thành đi. Những cái kia Bắc Quân gặp ngoài thành quân Tổng đã giết vào, lại nghĩ tới nhà mình tướng quân đều đã bỏ mình, liền cũng dứt khoát từ bỏ chống cự, như vậy đầu hàng, cửa Nam, đánh hạ.

Lô Trí Thâm vừa mới đánh hạ cửa Nam, ngoài thành Tân Ngao Thiên một đám cũng đã biết được, sau đó Tân Ngao Thiên chính là vung tay lên, quát "Cửa Nam đã phá, đại quân theo ta vào thành!" Sau đó chính là mang theo ngoài thành mấy vạn quân Tổng trùng trùng điệp điệp lái vào Cái Châu thành. Đi tới chỗ cửa thành, Tân Ngao Thiên thỏa mãn nhìn về phía Lô Trí Thâm gật đầu tán dương "Nghĩ không ra ngươi cái này nhìn như thô lỗ gia hỏa, cũng vẫn có thể như vậy thận trọng có triển vọng "

Lô Trí Thâm sờ lên mình kia lớn đầu trọc cười hắc hắc, nói "Ha ha, Thiên ca ngươi là không biết, ta bản sự nhưng lớn đâu" Tân Ngao Thiên nhìn xem Lô Trí Thâm cái dạng này khi cười nói "Nói ngươi béo ngươi vẫn còn thờ lên, tốt tốt, lần này ngươi đánh hạ cửa Nam lập xuống đại công, ta tự sẽ ghi lại "

Lô Trí Thâm nghe xong thì là cười nói "Cám ơn Thiên ca" về sau Tân Ngao Thiên nở nụ cười, chính là phái đại quân đi vào thành tiêu diệt toàn bộ trong thành lưu lại Bắc Quân dư孽, đồng thời hạ lệnh không cho phép quấy nhiễu bách tính, kẻ trái lệnh, trảm. Chúng tướng đều là hiểu rõ Tân Ngao Thiên tính tình, hết thảy lấy bách tính làm trọng, tất nhiên là sẽ không đi xúc phạm ranh giới cuối cùng, chỉ phân tán đến mặt khác ba khu cửa thành đi làm chi việc đi.

Chỉ bất quá, lại là chỉ cần lại đi chi viện hai nơi liền tốt, bởi vì kia Tây Môn cũng đã bị Tôn Lập suất lĩnh quân Tổng công khắc xuống tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 286 : Đánh Hạ Cái Châu Thành

Lỗ Trí Thâm bọn người thuận thế từ Cái châu cửa Nam tiến quân thần tốc, thế không thể đỡ, đợi đến giết tới Cái Châu thành ở giữa thời điểm, kia Tôn Lập mấy người cũng vừa vận từ Tây Môn giết tiến, cũng là vọt tới nơi đây. Lỗ Trí Thâm nhìn thấy Tôn Lập sau cười to nói "Ha ha, nguyên lai Tôn Lập huynh đệ ngươi cũng là công khác cửa thành a."

Tôn Lập mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nhìn Lỗ Trí Thâm một chút, nghĩ thầm mình Tây Môn tất cả đều là ý vào Mã Linh cách làm mới có thể nhanh như vậy đánh hạ thành trì, không nghĩ tới cái này Lỗ Trí Thâm không có cao nhân tương trợ, cũng có thể nhanh như vậy liền đem cửa thành đánh hạ, thật sự là làm cho người rất chấn kinh. Bất quá rất nhanh Tôn Lập liền thu hồi trong lòng kinh ngạc, đối Lỗ Trí Thâm gật đầu nói "Ca ca cũng là không tệ a"

Lỗ Trí Thâm nghe xong cũng là cười ha ha một tiếng, sau đó chính là cười nói "Ta lãnh binh đi Đông Môn, ngươi lãnh binh đi bắc môn" Tôn Lập nghe xong cũng là gật đầu nói "Tốt" sau đó cái này hai chi bộ đội chính là điểm mở riêng phần mình hướng về mục tiêu của mình mà đi.

Đông Môn, tại Lý Tuấn mưu đồ dưới, quân Tống công thành tiến độ vẫn luôn là tại không nóng không lạnh tiến hành. Nhưng càng là bởi vì dạng này, kia trên tường thành Tào Hồng bọn người liền càng là không dám có chút dị động, bởi vì lúc này cái này Đông Môn phía dưới quân Tống là bốn cái cửa thành bên ngoài nhiều nhất, cái này cũng khiến cho kia Tào Hồng bọn người không dám phả ra nhân thủ đi hướng cái khác chỗ cửa thành chi viện.

"Bắn tên, cho ta hung hăng bắn chết bọn hán!" Tào Hồng ở trên tường thành cao giọng quát to. Về sau bên cạnh Thạch Tôn chính là nói "Dưới thành chi này quân Tống cũng không biết là chuyện gì xảy ra, nhìn ngược lại cũng không giống là tại cường công, nhưng như vậy rách không ngừng tiến công, lại là lại để cho chúng ta thoát thân không ra đến, thật là khiến người ta tức giận"

Lúc này vị kia một mực không nói gì thiên tướng Tang Anh thì là nói "Chi sợ đây chính là mục đích của địch nhân chỗ, bọn hán muốn lấy cái giá thấp nhất đến đem chúng ta ngăn chặn, để cho cái khác cửa thành quân Tống có thể đánh hạ cửa thành." Tào Hồng nghe xong lo lắng nói "Vậy chúng ta nên như thế nào mới tốt" Tang Anh đối với cái này cảm thấy bất đắc dĩ nói "Không có cách nào, nếu là chúng ta rơi rớt người ngựa đi hướng nơi khác, bọn hán liền sẽ lập tức khởi xướng cường công, đến lúc đó cái này Đông Môn tất nhiên sẽ bị công phá. Cho nên, đây là vô giải."

Tang Anh cũng không phải là tại nói chuyện giật gân, bởi vì đây cũng là kia dưới thành Lý Tuấn chỗ tính toán ở bên trong. Bất quá rất nhanh liền có biến cho nên phát sinh, bởi vì tại Cái Châu thành bên trong, Đông Môn dưới tường thành đột nhiên phát sinh giết chóc. Trên thành ba viên bắc tướng nhìn xuống dưới sau liền gặp một cái béo đại hòa thượng mang theo đại đội quân Tống từ thành nội xông giết tới đây.

Tào Hồng thấy tình cảnh này sau liền quát to "Địch nhân xông lại, toàn quân nghe lệnh, theo ta công kích!" Ngay sau đó, Tào Hồng chính là dẫn theo trên tường thành Bắc Quân hướng phía dưới đánh tới, ý muốn giải cứu cửa thành chi vây. Kia Thạch Tôn nghe được Tào Hồng hét lớn, liền cũng muốn thuận theo cùng nhau lao xuống thành đi, nhưng lại bị Tang Anh cho một thanh nữu lại.

Thạch Tôn quay đầu, không hiểu nhìn về phía Tang Anh, không biết là muốn làm gì. Kia Tang Anh cũng biết tình huống khẩn cấp, liền vội vàng nói "Ngươi đi theo Tào Hồng kia không có đầu óc chịu chết sao, đến, nghe ta" Thạch Tôn mặc dù không Tri Tang anh rốt cuộc muốn làm gì, nhưng nương tựa theo nhiều năm qua đối hiểu rõ đến xem, hán vẫn là lựa chọn tin tưởng Tang Anh, liền dừng bước.

Mà kia Tào Hồng, thì liền không có vận khí tốt như vậy, tại là hết lao xuống tường thành về sau, chính là bị Lỗ Trí Thâm cho nhìn chăm chăm bên trên. Chỉ gặp Lỗ Trí Thâm lặng lẽ sờ đến sau người, đột nhiên xông lỗ tai chợt quát lên "Ăn ta một quyền!" Cái này tiếng quát to thế nhưng là tướng kia Tào Hồng cho giật nảy mình. Mà liền tại Tào Hồng hán vừa quay người lại thời điểm, nghênh đón lại không phải Lỗ Trí Thâm nắm đấm, mà là kia cán giết người vô số mài nước thiên trượng.

Tào Hồng lọt vào đòn đầu trọng kích, mắt thấy chính là không sống nổi. Bất quá tại tất thò trước đó vẫn là biệt xuất một câu "Không nói là nắm đấm sao" Lỗ Trí Thâm sau khi nghe được ha ha cười nói "Ha ha, ngươi chưa nghe nói qua binh bất yếm trá sao" câu nói này, chính là Tào Hồng đời này nghe được câu nói sau cùng, sau đó hán chính là ôm hận mà kết thúc.

Tại Đông Môn bên ngoài Lý Tuấn nghe được trong cửa thành đánh giết chi tiếng vang lên về sau, chính là nói "Ngay tại lúc này, toàn quân nghe lệnh, gia tốc thúc đẩy, nhất cử đánh hạ Đông Môn!" Kia Thạch Tú cùng Dương Hùng hai người lúc này cũng là đứng ra tự mình dẫn đội, Lý Tuấn cũng gật đầu đáp ứng. Sau đó liền gặp có ít lần tại trước đó quân Tống trùng trùng điệp điệp hướng tường thành vọt tới.

Kia Tang Anh gặp tại cái này Đông Môn trong ngoài cũng có đại lượng quân Tống đánh tới, liền cũng không mang theo Thạch Tôn ra ngoài chém giết, mà như vậy a lẳng lặng chờ đợi. Thẳng đến kia Lỗ Trí Thâm từ thành nội tướng thành cửa mở ra, tướng ngoài thành Lý Tuấn bọn người bỏ vào thành đến, lại công lên tường thành về sau, Tang Anh lúc này mới mang theo Thạch Tôn nhảy thoát ra. Chỉ bất quá Tang Anh lời nói, lại là muốn hàng Tống sự tình, trên tường thành đông đảo Bắc Quân nghe đến lời này về sau, bất đắc dĩ đành phải buông xuống binh khí, theo Tang Anh cùng nhau đầu hàng.

Mà kia Thạch Tôn gặp nguyên lai Tang Anh là mang như vậy dự định, vốn là khinh thường, nhưng nghĩ lại dưới mắt cũng xác thực không có tốt hơn đường đi, với ai cạm không phải cạm a, sau đó Thạch Tôn liền cùng cùng Tang Anh cùng một chỗ đầu hàng. Kia Lỗ Trí Thâm gặp Tang Anh hai người đầu hàng, cũng là đại hỉ, dạng này cũng là đã giảm bớt đi không ít phiền phức, tự nhiên là vui lòng gặp.

Cùng lúc đó tại kia bắc môn chỗ cũng là phát sinh thảm liệt chiến đấu, mặc dù trên tường thành Bắc Quân hỏa lực mãnh liệt, nhưng Lô Tuấn Nghĩa cùng Loan Đình Ngọc hai người vẫn là bốc lên đầy trời mưa tên giết tới bắc môn dưới thành, lấy công thành xe đối cửa thành phát khởi mãnh liệt va chạm. Kia trên tường thành Lư Nguyên cùng Tần Thăng hai người thấy tình cảnh này sau cũng là khẩn trương, sau đó liền tự mình dẫn người xuống dưới chi viện cửa thành.

Nhưng lại tại Lư Nguyên Tần Thăng hai người đã tìm đến dưới thành về sau, từ trong thành chỗ thì là xông ra một đại đội quân Tống đến, người cầm đầu chính là kia Tôn Lập. Lư Nguyên hai người gặp lại có quân Tống từ thành nội giết sau khi ra ngoài liền ám đạo không ổn, hán là chỗ hán cửa thành đã bị

công phá. Mặc dù bọn hán nghĩ đều đúng, vẫn như trước không cải biến được vận mệnh, liền đành phải vui đầu khổ chiến, chỉ cầu có thể giết ra một đường máu lấy chạy trốn.

Nhưng sự tình thường thường luôn luôn không do người nguyện, ngay tại Lur Nguyên hai người cũng đã lòng có thoái ý thời điểm, kia cửa thành cũng là bị Lô Tuấn Nghĩa bọn người đụng ra. Sau đó liền là có vô số quân Tổng từ chỗ cửa thành xông vào thành đến, cùng kia Tôn Lập mang quân Tổng thành trước sau chi thế tướng Lur Nguyên đẳng Bắc Quân kẹp đánh vào trong đó.

Lúc này Lô Tuấn Nghĩa đẳng cao nhất hô nói ". Các ngươi đã bị vây quanh, toàn không có đường lui, còn muốn không biết sống chết, tự tìm đường chết sao, còn không nhanh bỏ vũ khí xuống đầu hàng" Lô Tuấn Nghĩa lời này vừa nói ra, lập tức liền đem những cái kia bắc quân tướng sĩ kia nhất tốt một tia hi vọng cho tưới tắt, đúng vậy a, dưới mắt nhóm người mình đã lâm vào vây quanh, lại như thế nào có thể xông được ra ngoài. Cùng nó dạng này, chẳng bằng đầu hàng thôi.

Lur Nguyên cùng Tần Thắng liếc nhau, dường như nhìn ra trong lòng đối phương suy nghĩ, thế là ăn ý nhẹ gạt đầu sau liền dẫn đầu tướng vũ khí trong tay ném ném tới đất bên trên, đồng thời hai tay giơ cao nói "Đừng có lại đánh, chúng ta đầu hàng" Lô Tuấn Nghĩa mang ánh mắt tán thưởng nhìn thoáng qua hai người này, sau đó gạt đầu nói "Không tệ, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ta sẽ hướng tướng quân vì hai người các ngươi cầu tình "

Kia Lur Nguyên cùng Tần Thắng nghe được Lô Tuấn Nghĩa sau thì là đại hi hướng bái nói ". Như thế chúng ta liền ở đây cảm ơn tướng quân" Lô Tuấn Nghĩa cười khoát tay áo nói "Không sao, mặc dù các ngươi đã đầu hàng, nhưng nhưng ta vẫn còn muốn đem các ngươi trở lại, chờ đợi Tần tướng quân xử lý. Bất quá các ngươi yên tâm, Tần tướng quân xưa nay nhân nghĩa, hẳn định sẽ không hại người này tính mạng "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 287 : Chỉnh Quân Chờ Phân Phó Đánh Địch Viện Binh

Mất thấy Cái châu tứ phương cửa thành đồng đều đã cầm xuống, Tần Ngao Thiên lúc này mới lại dẫn còn lại đám người tiến vào trong thành. Tần Ngao Thiên dẫn quân Tổng tiến vào trong thành về sau, đối thành nội bách tính là không có một tia quấy nhiễu chi ý, ngược lại còn sai người hướng những phòng ốc kia bởi vì chiến sự mà hư hại gia đình đưa đi một chút tiền tài. như vậy làm tự nhiên là thắng được vô số lòng người, tất cả mọi người đều tán thưởng Văn Huy tướng quân Tần Ngao Thiên nhân nghĩa chí danh.

Về sau Tần Ngao Thiên đi tới trong thành sân huấn luyện phía trên, tại hạ đứng vững mấy vạn Đại Tổng tướng sĩ, đồng thời còn có nơi này chiến chỗ bắt được Bắc Quân binh sĩ sáu ngàn chi chúng. Tại cái này sáu ngàn Bắc Quân binh sĩ trước đó, thì là Lur Nguyên, Tần Thắng, Thạch Tôn, Tang Anh bốn vị Bắc Quân tướng lĩnh. Tại lúc trước thời gian chiến tranh, bốn người này đều là đã đầu hàng, bất quá đây chẳng qua là đầu hàng tại quân Tổng tướng lĩnh, mà cuối cùng có thể sống hay không, đều là tại cái này Tần Ngao Thiên một ý niệm.

Lur Nguyên cùng Tần Thắng tâm tình lúc này đều là bất ổn, mặc dù lúc trước Lô Tuấn Nghĩa liền đã đáp ứng mình hai người sẽ hướng Tần Ngao Thiên cầu tình, bỏ qua cho mình tính mệnh, nhưng bọn hán dù sao đối Tần Ngao Thiên hiểu nhau rất ít, chỉ là biết hán là một không tâm thương tướng quân, đối với cái khác lại là hoàn toàn không biết, vì vậy mới có thể như vậy lo lắng.

Đem so sánh với Lur Nguyên Tần Thắng hai người mà nói, kia Thạch Tôn Tang Anh hai người thì liền trấn định rất nhiều, bởi vì trước lúc này Tang Anh liền đã đối Thạch Tôn rõ ràng phân tích qua, tính mạng của mình là tuyệt đối sẽ bảo trụ. Từ đối với Tang Anh tín nhiệm, cho nên Thạch Tôn liền cùng không có chút nào lo lắng. Mà hết thảy cũng quả nhiên như là Tang Anh lời nói đồng dạng, Tần Ngao Thiên quả thật bất kể hiềm khích lúc trước bỏ qua cho mình tử tướng tính mệnh, mà lại chính là ngay cả kia sáu ngàn Bắc Quân Tần Ngao Thiên cũng không có lấy đi trong đó bất kỳ người nào tính mệnh.

Buông tha cái này hơn sáu ngàn Bắc Quân về sau, Tần Ngao Thiên uy danh cũng là lại lần nữa tăng lên một cái độ cao. Nhất là lúc trước hai tên hàng tướng Tô Cát cùng Vương Cát hai người lại đem kia Nữ Văn Trung không để ý chút nào đồng bào chi tình đối hạ lệnh bắn giết sự tình nói xong so sánh về sau, những này Bắc Quân liền càng là đối với Tần Ngao Thiên kính nể không thôi, đồng thời cũng đều quyết định muốn đầu hàng Tần Ngao Thiên, vì chinh phạt cường đạo một chuyện ra một phần lực.

Đối tình cảnh này Tần Ngao Thiên cũng tất nhiên là mừng rỡ đáp ứng, đồng thời còn bổ nhiệm Tô Cát Vương Cát cùng Lur Nguyên Tần Thắng Thạch Tôn Tang Anh sáu người lấy phó tướng thân phận lưu trong quân đội hiệu lực, y nguyên riêng phần mình dẫn đầu nguyên bản bộ khúc. Đối với Tần Ngao Thiên loại này phong độ, Tô Cát đẳng tướng đều là cảm ân đãi đức đối tốt một phen bái tạ.

Tại thiết trí thành phòng đóng giữ cùng tuần tra nhân viên về sau, Tần Ngao Thiên chính là cùng người khác tướng cùng nhau trở lại trong thành này Xu Mật trong phủ nghị sự. Bất quá tại Tần Ngao Thiên lại tới đây về sau, chính là sai người tướng đầu kia bên trên viết Xu Mật phủ chữ báng hiệu cho hái xuống dưới, đồng thời lại đem này phủ một lần nữa mệnh danh là điện soái phủ.

Đến điện trong soái phủ đại đường về sau, Tần Ngao Thiên liền cùng chúng tướng bắt đầu lấy bàn về trận chiến này thu hoạch kinh nghiệm cùng đối ngày sau chinh chiến cách nhìn tới. Gặp được muốn phát huy minh tác dụng thời điểm, Ngô Dụng chính là dẫn đầu đứng ra bái nói ". Tướng quân, liền để Ngô mỗ trước nói đi" Tần Ngao Thiên tướng tay phải hướng về phía trước duỗi ra, nói "Quân sư thỉnh giảng "

"Vâng, tướng quân, tiểu sinh cho rằng, tướng quân tướng Cái châu tứ phương cửa thành đều vây quanh, đồng thời còn đối khởi xướng cường công phương pháp này mặc dù lấy được thắng lợi, nhưng lại cũng làm cho quân ta tổn thất nặng nề. Tiểu sinh cho rằng, vây ba thiếu một, mới là công thành thời điểm biện pháp tốt nhất." Cái gọi là vây ba thiếu một, liền đem thành trì ba cái cửa thành vây lên, lại đơn độc lưu tòa tiếp theo cửa thành trống chỗ ra.

Dạng này trong thành địch nhân liền sẽ không lại đoàn kết nhất trí tiến hành phòng thủ, mà là sẽ mang theo may mắn tâm lý hướng về kia chỗ không có người tiền công cửa thành tránh đi. Kể từ đó thành bên trong lòng người bàng hoàng, sĩ khí thấp, tự nhiên sẽ lại càng dễ phá thành. Tần Ngao Thiên lại như thế nào không hiểu nơi đây đạo lý, chỉ là Tần Ngao Thiên như thế cách làm lại là còn có ý nghĩ của mình.

Về sau liền nghe Tần Ngao Thiên nói "Quân sư có chỗ không biết, Tần mỗ cũng là biết được cái này vây ba thiếu một công thành chi pháp, chỉ là ta lại không nghĩ sử dụng. Bởi vì ta quân từ xuất chinh đến nay, còn không có chân chính đánh qua một trận đánh ác liệt, trước đó Lăng Xuyên cùng Cao Bình đều là nương tựa theo quân bên trong tướng sĩ mưu kế phá, nhưng các người phải biết, mưu kế tuy là tốt, nhưng chúng ta muốn tiêu diệt Điền Hồ, càng nhiều cần dựa vào, lại là chúng ta dưới trướng các binh sĩ lực lượng "

Nói đến đây Tần Ngao Thiên cố ý dừng lại một chút, gặp chúng tướng trên mặt đều có vẻ nghi hoặc về sau, Tần Ngao Thiên liền lại nói tiếp "Chỉ có chúng ta dưới trướng các tướng sĩ sức chiến đấu tăng lên đi lên, chúng ta về sau mới có thể lấy được càng lớn chiến quả. Bọn hần cần một trận đánh ác liệt, một trận máu me đầm đìa thắng lợi đến tẩy lễ bọn hần, mà đây chính là ta hạ lệnh cường công bốn môn mục đích chỗ. Cũng may, bọn hần cũng không có khiến ta thất vọng "

Chúng tướng trước đó đều cũng không nghĩ tới nhiều như vậy, bây giờ nghe được Tần Ngao Thiên sau khi giải thích lúc này mới thoải mái, đồng thời cũng đều nhao nhao tán thưởng Tần Ngao Thiên cơ trí, mưu tính sâu xa, đối với những này tán thưởng khích lệ, Tần Ngao Thiên chỉ là báo chi lấy mỉm cười, cũng không có lại có càng nhiều về đặc ý. Theo những năm này chinh chiến, Tần Ngao Thiên tâm tính cũng là bị ma luyện một phen, bây giờ nhìn quen sinh tử hần, đối với những cái kia tán thưởng khích lệ đã không có quá nhiều cảm giác.

Nhất tướng công thành vạn cốt khô, lời này một chút cũng không giả. Vào hôm nay Tần Ngao Thiên mệnh lệnh phía dưới, có bao nhiêu sinh mệnh vĩnh viễn tan biến, mặc dù những người này không phải Tần Ngao Thiên tự tay giết chết, nhưng bọn hần lại là bởi vì quân mà chết. Đối với cái này, Tần Ngao Thiên là hoặc nhiều hoặc ít có chút cảm xúc, bất quá, đây chính là chiến tranh. Như hần muốn đạt được thắng lợi, nhất định phải lấy loại thủ đoạn này đi tiến hành giết chóc, đây là Tần Ngao Thiên chỗ không thể tránh khỏi.

Công thành phương pháp sự tình đã qua, tiếp xuống Ngô Dụng liền lại là hỏi "Tướng quân, không biết tiếp xuống tướng quân dự định như thế nào a?" Ngô Dụng một tiếng này đặt câu hỏi, tướng Tần Ngao Thiên suy nghĩ cho kéo lại. Lấy lại tinh thần Tần Ngao Thiên nghe xong suy nghĩ một phen, chính là cười nói "Như quả không ngoài sở liệu của ta, kia Nữ Vãn Trung sở dĩ hạ lệnh nghe nói thủ vững, vậy hần nhất định là hướng uy thắng mời viện quân "

Tần Ngao Thiên nói đến đây, Ngô Dụng chính là đã hiểu, thế là tiếp lời nói "Thế nhưng là hần lại là không nghĩ tới chúng ta có thể chỉ dùng một ngày liền công khắc cái này Cái Châu thành." Tần Ngao Thiên cười nói "Đúng, mà lại chẳng những hần nghĩ không ra, những cái kia chạy đến chi viện Bắc Quân nhất định cũng không nghĩ ra. Đã dạng này, chúng ta liền có thể giả bộ như Cái Châu thành còn không có bị đánh hạ đáng vẻ, thiết kế tướng những viện quân kia cho dẫn dụ vào thành đến, về sau lại cho bọn hần đến cái bắt rùa trong hồ "

Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sánh nghe Tần Ngao Thiên kể sách sau vỗ tay hét lớn "Tốt, ca ca kế này quả nhiên cao minh" về sau Mi Sánh chính là kêu ầm lên "Thiên ca, lần này ngươi nhưng còn muốn cho ta đi ra sân a, lúc trước tại kia Lăng Xuyên ngoài thành lúc giết thật sự là không quá đã nghiền, lần này nhất định phải để ta đi giết hần thống khoái "

Tất cả mọi người biết được Mi Sánh tâm tính, cũng là đều cũng không so đo. Bất quá lúc này kia Từ Ninh lại là khẽ nói "Tướng quân, hần Thiết Cát người bộ đội nói thế nào cũng là ra trận một lần, nhưng ta chỗ ti mi huấn luyện kia Kim Thương doanh lại là còn một lần đều không có đi lên chiến trường đâu, bọn hần cũng cần kinh nghiệm máu tẩy lễ. Cho nên tướng quân, lần này liền mời cho phép để mặt tướng ra trận đi!" Sau đó Từ Ninh chính là hoàn toàn đứng dậy hướng Tần Ngao Thiên bái tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 288 : Gậy ông đập lưng ông

Tần Ngao Thiên nhìn thoáng qua kia cái lộn lấy Mi Sánh cùng Từ Ninh, sau đó cười nói "Hai vị tướng quân còn xin đừng muốn cái lộn, lại nghe ta nói. Ta nghĩ kia Nữ Vãn Trung mời viện quân nhất định sẽ không liên vện vện mấy ngàn binh sĩ mà thôi, một thân số nhất định hơn vạn mới có thể giải Cái châu chi vây. Nếu là ta để hai vị tướng quân chỉ suất ba ngàn nhân mã liền đi nghênh địch, đây chẳng phải là không công chịu chết sao "

Từ Ninh cùng Mi Sánh mặc dù đều đối với mình huấn luyện bộ hạ rất có lòng tin, nhưng bọn hán cũng sẽ không tự đại tin tưởng bọn họ có thể địch hơn vạn nhân chi chúng, nghe được Tần Ngao Thiên lời này sau liền đều là cúi thấp đầu, không cãi vả nữa. Tần Ngao Thiên nhìn Mi Sánh cùng Từ Ninh bộ dáng như vậy sau ngược lại là cảm thấy buồn cười không thôi.

Về sau Tần Ngao Thiên chính là nói "Bất quá hai vị tướng quân còn xin yên tâm, đợi cho ngày sau, ta chắc chắn cho hai vị tướng quân đại phát thần uy cơ hội, mong rằng hai vị đến lúc đó sẽ không để cho Tần mỗ thất vọng mới tốt" Mi Sánh cùng Từ Ninh nghe Tần Ngao Thiên nghe được lời này sau cũng đều tinh thần, cộng đồng đứng dậy hướng Tần Ngao Thiên bái nói ". Kia là tự nhiên, tướng quân người cứ yên tâm đi "

Tần Ngao Thiên cũng là mỉm cười gật đầu, đợi Mi Sánh Từ Ninh hai người sau khi ngồi xuống liền còn nói thêm "Đợi chút nữa chúng ta đi tướng thành tường kia bên trên Tông cờ thay đổi, lại đem Điền Hồ quân kỳ cắm đến các nơi trên tường thành làm mê hoặc, để kia Điền Hồ viện quân coi là cái này Cái Châu thành chưa bị quân ta đánh hạ. Bất quá tại trong lúc này chúng ta lại là muốn đem bốn phía cửa thành đóng, không được thả bất kỳ người nào ra khỏi thành, để tránh tướng Cái Châu thành phá tin tức tiết lộ ra ngoài."

"Vâng, tướng quân" Tần Ngao Thiên lại nói tiếp "Đương nhiên, diễn trò liền muốn làm đủ. Lâm Xung tướng quân, chờ sau đó người lại dẫn đầu kia hai vạn phá giáp quân ra đến ngoài thành đi đâm xuống doanh trại ở hơn mấy ngày, cho địch nhân kiến tạo một loại ngay tại công thành giả tượng" Lâm Xung nghe xong đứng dậy bái nói ". Tốt, không có vấn đề, tướng quân người cứ yên tâm đi "

Tần Ngao Thiên nghe xong liền gật đầu nói "Tốt, vậy chúng ta bây giờ liền hành động" "Vâng, tướng quân!" Tiếp xuống, Cái Châu thành liền phát sinh một chút biến hóa, nguyên bản tung bay ở trên tường thành Đại Tổng quân kỳ lại bị đổi thành kia ruộng chữ quân kỳ. Mà lại Lâm Xung cũng mang theo hai vạn phá giáp quân đến ngoài cửa Nam đi xây dựng cơ sở tạm thời ở lại, bất quá tại Lâm Xung bọn người trở ra ngoài thành về sau, cái này Cái Châu thành tứ phương cửa thành liền đều là bị quan đóng lại, không cho phép lại có bất kỳ người ra ngoài.

Chúng bách tính mặc dù đối không cho phép ra thành cái mệnh lệnh này có chút không hiểu, nhưng bọn hán vẫn là lựa chọn tin tưởng Tần Ngao Thiên, cũng không có cái gì dao động dân tâm ngôn ngữ sự tình phát sinh. Tại ba ngày sau đó, ở vào Cái Châu thành phương hướng tây bắc chậm rãi đi tới một chi hai vạn người bộ đội, chi bộ đội này chính là Tần Ngao Thiên chờ đợi đồ ăn.

Chi này từ hướng tây bắc mà đến quân mã, chính là tấn thà thủ tướng Điền Hồ huynh đệ tam đại vương ruộng buru tại tiếp vào Cái châu Nữ Văn Trung cầu cứu thư về sau, điều động bộ hạ hai viên mãnh tướng Phụng Tường Vương Viễn hai người thân lĩnh hai vạn tinh binh chỗ tạo thành. Cái này Phụng Tường Vương Viễn hai người cũng là có biết binh pháp, biết được hành quân không thể nóng vội, nếu là bị mai phục nghi ngại đường sức nhiều ngày quân Tổng cho phục kích nhưng sẽ không tốt.

Bất quá cũng chính bởi vì dạng này, bọn hán đến thời gian cũng là về sau diễn một ngày, bất quá trong lòng bọn họ tự nhiên là sẽ không nghĩ tới kia Cái châu lại trong vòng một ngày liền bị quân Tổng chỗ đánh hạ. Nhị tướng đi tới Cái Châu thành phụ cận, ngóng nhìn thành trì, gặp tám kia ruộng chữ đại kỳ y nguyên phiêu dang tại gió về sau, chính là nói "Xem ra chúng ta tới ngược lại cũng không muộn "

Vương Viễn thì càng là nói "Nào chỉ là không muộn, phải nói là tới vừa đúng" về sau hai người liếc nhau liền cười ha ha một phen, tại sau khi cười xong liền hạ lệnh hướng Cái Châu thành tiến vào. Tại to lớn quân đi vào Cái Châu thành hạ trước đó còn phái đi thám tử trước đi dò xét một chút Cái Châu thành chung quanh tình huống, sau đến thám tử tin tức nói tại Cái Châu thành nam một dặm chỗ có đại lượng quân Tổng cắm trại chính đang nghỉ ngơi.

Nghe được tin tức này sau Vương Viễn chính là nói "Xem ra kia quân Tổng quả nhiên chưa công phá Cái Châu thành, chờ sau đó sau khi vào thành ngược lại là muốn hỏi một chút kia Nữ Văn Trung nên như thế nào khai người ta huynh đệ hai người" Phụng Tường nghe xong cười nói "Huynh trưởng lời nói chính là, thật vất vả đến cái này bên ngoài, hai người chúng ta tự nhiên là muốn bao nhiêu cảm chút chỗ tốt, lại hưởng thụ một phen, ha ha ha" về sau hai người chính là đầy cõi lòng mong đợi mang theo cái này hai vạn người hướng Cái Châu thành bắc môn bước đi.

Tới Cái Châu thành bắc môn phía dưới, Phụng Tường Vương Viễn hai người liền bắt đầu hướng lên kêu cửa. Nghe được dưới thành có người gọi, Tô Cát, Vương Cát, Lư Nguyên, Tần Thăng, Thạch Tồn, Tang Anh lục tướng liền cùng nhau xuất hiện tại kia trên tường thành nhìn xuống dưới. Sáu người này nguyên bản là Điền Hồ quân tướng lĩnh, càng là cái này Cái châu thủ tướng, cho nên Tần Ngao Thiên mệnh thứ sáu người ở trên tường thành trấn giữ ngược lại cũng sẽ không để kia dưới thành người sinh nghi.

Tại lúc này Ngô Dụng liền hỏi hướng Tần Ngao Thiên nói ". Tướng quân, người để kia sáu viên hàng tướng đứng thẳng ở thành trên cửa cùng Điền Hồ viện quân trò chuyện, liền không lo lắng bọn hán sẽ phản bội cùng Điền Hồ?" Tần Ngao Thiên thì là cười nói "Đây cũng chính là ta muốn kiểm nghiệm, ta đạo muốn xem bọn hán có phải là thật hay không tâm hồi cái để làm người mới."

Về sau Tần Ngao Thiên lại là nói "Bọn hán nếu là thật lòng đầu nhập tại ta, liền tất nhiên là không sẽ lộ ra chân ngựa. Bất quá liền coi như bọn họ tướng Cái Châu thành đã hăm tin tức để lộ ra đi để kia dưới thành Điền Hồ quân đào thoát mà đi, cũng là không sao, tất lại còn có Lâm Xung phá giáp quân ở ngoài thành, có thể cùng chúng ta cùng nhau chặn giết Bắc Quân "

"Mà lại mấu chốt nhất là, sáu người kia bên trong nếu là có ai lòng mang ý đồ xấu, lúc này liền hiển lộ ra chẳng phải là muốn so ngày sau lại phản bội mạnh hơn?" Ngô Dụng nghe xong bái nói ". Tướng quân mưu tính sâu xa, là dùng chỗ không kịp" Tần Ngao Thiên cười trả lời "Quân sư cũng không cần quá quá khiêm tốn hư, nếu là bàn về hành quân bày trận tới, Tần mỗ cũng là kém xa tít tắp tiên sinh a "

Kia Phụng Tường Vương Viễn hai người ngẩng đầu thấy lại không có Nữ Văn Trung thân ảnh, chính là quát "Nhà người Nữ Văn Trung tay cầm Xu Mật làm sao không ra tự mình nghênh đón ta hai người a, nhanh đi gọi hán ra!" Thành trên cửa lục tướng nghe xong Phụng Tường Vương Viễn hai người muốn gặp Nữ Văn Trung liền có chút bối rối, bất quá còn tốt Tang Anh phản ứng kịp thời.

Chỉ gặp hán tiếp lời nói "Hồi bẩm tướng quân, tay cầm Xu Mật hán tại hôm qua thủ thành trong chiến đấu trúng Tổng tướng mũi tên, kém chút đã thương tính mệnh, hiện tại chính trong phủ tĩnh dưỡng. Chưa thể tự mình ra nghênh tiếp hai vị tướng quân, tay cầm Xu Mật hán cũng là cảm giác hết sức xin lỗi, cho nên hán nói hán đã trong phủ chuẩn bị rượu ngon mỹ nữ chờ đợi hai vị tướng quân, còn xin hai vị tướng quân sớm đi vào thành hưởng dụng "

Phượng Tường Vương Viễn hai người nghe xong thì là cười nói "Ngược lại cũng không tệ lắm, tốt, mau mau tước thành cửa mở ra đi, chúng ta đuổi đến nhiều ngày như vậy con đường, cũng đúng là có chút rã rời, hần Nữ Văn Trung nếu là chiều dài không chu đáo, ta chắc chắn phải cho hần đẹp mặt" trên thành Tang Anh nghe xong cung kính nói "Hai vị tướng quân còn xin yên tâm, nhất định sẽ không khiến để tướng quân thất vọng, mở cửa thành ra "

Theo Tang Anh ra lệnh một tiếng, dưới thành thủ vệ liền tước cửa thành từ từ mở ra, sau đó Phượng Tường Vương Viễn hai người liền dẫn kia hai vạn binh sĩ chậm rãi lái vào Cái Châu thành bên trong. Chỉ là bọn hần lại là không biết, tại cái này Cái Châu thành bên trong, còn thật sự có một món lễ lớn đang đợi bọn hần, tin tưởng chắc chắn để bọn hần giết nảy cả mình.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 289 : Hợp Nhất Bắc Quân

Kia Phượng Tường Vương Viễn hai người mang theo cái này hai vạn quân sĩ mở vào trong thành thời điểm, trong lòng còn tại mặc sức tưởng tượng lấy sau đó phải như thế nào tiêu sai một phen. Nhưng theo "Oanh" một tiếng vang lên, hai người bọn họ liền mất choáng váng. Bởi vì bọn hần phát hiện, tại bọn hần đem quân đội mang vào trong thành về sau, những thủ vệ kia liền tước cửa thành trong nháy mắt quan bế.

Mà cùng lúc đó, lại có vô số Tổng quân tướng sĩ từ tường thành các nơi toát ra, nhao nhao lấy mũi tên nhắm ngay bọn hần. Sau đó tại trước mặt bọn hần cũng là đánh tới đến hàng vạn mà tính quân Tổng, người cầm đầu chính là lần này chinh phạt Đại tướng, Văn Huy tướng quân Tần Ngạo Thiên. Chuyển cho tới bây giờ Phượng Tường Vương Viễn hai người lại như thế nào không biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì, nghĩ đến cái này Cái Châu thành cũng sớm đã bị quân Tổng đánh hạ, chỉ là tin tức không có bị truyền đi thôi.

Nghĩ đến đây, Vương Viễn Phượng Tường hai người liền xi máng "Nữ Văn Trung cái này phế vật vô dụng, thậm chí ngay cả cái này mấy ngày ngắn ngủi đều thủ không được, còn làm hại lão tử cũng trúng kế" lúc này Tần Ngạo Thiên lên tiếng đến đánh gãy hai người quát mắng, nói "Hai vị, hiện tại lại nói cái gì đều đã chậm, các ngươi ngược lại là có thể suy nghĩ một chút, hiện tại các ngươi muốn đi con đường nào "

Phượng Tường nhìn chằm chằm Tần Ngạo Thiên nhìn sau khi mở miệng hỏi "Ngươi là muốn chúng ta đầu hàng?" Tần Ngạo Thiên không trả lời mà hỏi lại nói ". Không phải đâu?" Phượng Tường mặc dù không có đạt được chính diện trả lời, nhưng Tần Ngạo Thiên lời này cũng là chứng nhận suy nghĩ trong lòng . Bất quá, tiếp xuống hần cùng Vương Viễn cử động ngược lại là làm người cảm thấy kinh ngạc.

Chỉ gặp kia Phượng Tường Vương Viễn hai người liếc nhau về sau, đột nhiên bạo khởi nói ". Trờ cười, huynh đệ của ta hai người cũng không phải đồ hèn nhát, tặc quân Tổng, chịu chết đi!" Nói, hai người này chính là hướng Tần Ngạo Thiên bỗng nhiên lao đến. Tần Ngạo Thiên thấy tình cảnh này cũng không chút kinh hoàng, chỉ thấp giọng nói câu "Minh ngoan bắt linh "

Sau đó liền gặp hai mũi tên phát sau mà đến trước, tại kia Phượng Tường Vương Viễn hai người chưa gần Tần Ngạo Thiên thân thời điểm bắt đầu từ thứ hai người cái ót chỗ bắn vào. Cường đại tác dụng Lực tước hai người này thân thể cũng cho mang nhào về phía trước, thẳng tấp ngã trên mặt đất, lại không có sinh tức. Quay đầu nhìn lại, bắn ra cái này hai mũi tên chính là kia ở trên tường thành Lô Tuấn Nghĩa cùng Hoa Vinh hai người.

Phượng Tường Vương Viễn hai người đã chết, chỉ này hai vạn người bộ đội một chút liền không có chủ tâm cốt, trong lúc nhất thời ngược lại cũng không biết nên làm thế nào cho phải. Lúc này Tần Ngạo Thiên thì là đứng ra nói "Các vị Bắc Quân các tướng sĩ, các ngươi nguyên bản đều là ta Đại Tổng bách tính hoặc là quân đội vùng ven, trước đó thụ gia Điền Hồ mê hoặc mới mơ mơ hồ hồ liền theo quân, nhưng kia nhưng chung quy không phải chính đạo."

"Bây giờ ta Đại Tổng đã phát đại quân đến đây công phạt Điền Hồ, các ngươi còn muốn tiếp tục vì kia loạn thần tặc tử hiệu mệnh sao? Còn không mau mau đầu hàng, ta có thể cam đoan sẽ không đối với các ngươi quá khắt lại tính toán, từ nay về sau, các ngươi lại đều về đến cố hương đi hào hào cày ruộng trồng trọt, há không so lưu lại bạch bạch đoạn nợ mạng muốn tốt? Các vị, đều tốt nghĩ một hồi a "

Tần Ngạo Thiên nghe được lời này sau khi nói xong, lập tức ngay tại kia hai vạn Bắc Quân bên trong sôi trào. Bởi vì những người này nguyên bản thật phần lớn đều là nông dân, hay là cái nào ra châu huyện quân đội vùng ven, bởi vì không chỗ có thể đi mới làm Binh, trở thành Điền Hồ dưới trướng sĩ tốt. Có lẽ những người này cũng có cái gì đại gian đại ác chi đồ, nhưng đem so sánh với tướng cái này hai vạn quân sĩ vô tình chém giết mà nói, Tần Ngạo Thiên càng muốn hơn cho bọn hần một cái cơ hội, một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời. Mà đây đối với chính hần sao lại không phải một loại cơ hội đâu, một loại có thể không còn tạo sát nghiệt cơ hội.

Còn tốt, những người kia cũng không để cho Tần Ngạo Thiên thất vọng, bọn hần vốn là chỉ là phụng mệnh làm việc, phụng mệnh mà đến, đối với kia Điền Hồ cũng không có cái gì cái gọi là trung tâm. Bây giờ hai vị tướng quân đã chết, càng thêm Tổng Đình thiên binh đã tới, lại vì kia Điền Hồ hiệu lực cuối cùng là không khôn ngoan. Thế là cái này hai vạn người tại lại trải qua một phen suy nghĩ thảo luận về sau, cuối cùng rốt cục quyết định bỏ vũ khí xuống, về nhà trồng trọt.

Đối với loại kết quả này, Tần Ngạo Thiên cũng rất là hài lòng, bất kể nói thế nào, hần cũng coi là cứu cái này hai vạn người tính mệnh. Bất quá mặc dù

những này người cũng đã đầu hàng, nhưng Tần Ngạo Thiên vẫn là không thể đem nó giải tán về hướng quê quán, bởi vì nếu là thả bọn họ trở về, bọn hắn liền tất nhiên sẽ lại bị Điền Hồ mạnh chính làm vũ khí, đến lúc đó sẽ cùng Tần Ngạo Thiên tranh phong cũng không phải là chỗ nghĩ.

Tần Ngạo Thiên tướng sự tình lợi hại cùng cái này hai vạn người nói rõ về sau, lại là nói "Bây giờ các người có thể tại cái này Cái châu tạm thời ở lại, đợi cho ngày sau Tần mỗ thành công đánh hạ hạ những châu huyện khác về sau, các người liền có thể về đến cố hương đi cùng thân nhân đoàn tụ" kia hai vạn quân sĩ sơ nghe việc này sau mặc dù cảm thấy có chút thất vọng, nhưng nghĩ lại liền cũng hiểu được.

Về sau Tần Ngạo Thiên liền phái người vì cái này hai vạn quân sĩ phân phối phòng ốc chỗ ở, đương nhiên, trước đó tất nhiên là sẽ đem y giáp binh khí đều thu hồi để phòng hậu hoạn. Bất quá tại những người này lại còn có không ít người bởi vì Tần Ngạo Thiên phong độ chỗ gây, nguyện lại vì Tần Ngạo Thiên hiệu lực, gia nhập quân Tổng. Đối với cái này Tần Ngạo Thiên cũng tự nhiên vui vẻ, thế là liền phái Đồ Thiên Tổng Vạn hai người tiến đến vì những người này đăng ký.

Cuối cùng trải qua thống kê, biết được chi quân đội này bên trong tổng cộng có lấy bốn ngàn người nguyện ý ném đến Tần Ngạo Thiên dưới trướng, Tần Ngạo Thiên liền tướng cái này bốn ngàn người phân tán xáo trộn, xen kẽ đến trong quân đi, vừa vặn bổ khuyết lên trước đó cường công Cái Châu thành lúc tạo thành trống chỗ. Tần Ngạo Thiên lúc trước công thành, tổng cộng tổn thất hơn năm ngàn tướng sĩ, mà tại cái này về sau lại là tuân tự hợp nhất bác quân tướng sĩ chung hơn vạn người. Như thế tính được, Tần Ngạo Thiên vẫn còn là đã kiểm được.

Tại tướng cái này hai vạn người thu xếp tốt về sau, Tần Ngạo Thiên liền lại phái Từ Ninh Mi Sánh hai người phân biệt lãnh binh đi tướng cái này Cái Châu thành phụ cận hai tòa huyện thành dương thành cùng Thẩm Thủy cho đánh hạ. Kia Mi Sánh cùng Từ Ninh hai người được tướng lệnh sau đều là mừng rỡ không thôi, sau đó liền lập tức đốt lên bộ đội tiến về xuất chinh. Chỉ tiếc kia hai nơi huyện thành nghe nói Cái Châu thành đều đã thất thủ về sau, tại Từ Ninh Mi Sánh hai người xuất lĩnh quân đội đến dưới thành về sau liền nhao nhao đầu hàng.

Như thế không uổng phí một binh một tốt liền lại cảm xuống hai tòa huyện thành, đối với Tần Ngạo Thiên cùng quân Tổng mà đến đều là việc vui một kiện. Nhưng đây đối với kia Mi Sánh cùng Từ Ninh hai người mà nói lại là để phiền muộn không thôi. Vừa mới thật vất vả cảm tới xuất chinh cơ hội, còn không tới kịp đại phát thần uy đâu, người ta liền đầu hàng, liền như là ra sức một quyền đánh vào trên bông, gọi hai người như thế nào vui vẻ.

Tần Ngạo Thiên nhìn ra tâm tư của hai người sau liền mở miệng khuyên lon "Hai vị tướng quân cũng không cần thất vọng, mặt sau này không phải còn có rất nhiều châu thành đầu nhe, đến lúc đó nhất định sẽ cho hai vị tướng quân ra trận cơ hội phát huy" Từ Ninh Mi Sánh hai người nghe Tần Ngạo Thiên lời này cũng là đều lại là lên tinh thần tới.

Liên tiếp tu chính mấy ngày sau, Tần Ngạo Thiên lại đem chúng tướng đều là tụ tập đến điện này trong soái phủ đến, bắt đầu thương nghị tiếp xuống hành quân kế hoạch cùng lưu thủ an bài. Trước lúc này Tần Ngạo Thiên chính là mệnh kia Tang Anh cùng Lư Nguyên hai người mang lên ba ngàn tướng sĩ đi tướng vậy lưu thủ Cao Bình các huyện Triều Cái cùng kia một vạn phá giáp quân cho thay thế xuống tới.

Bởi vì Cái châu đã đánh hạ, kia Cao Bình Lăng Xuyên các huyện liền tự nhiên cũng không còn cần lưu thủ nhiều người như vậy. Thếp tốt phải dùng tại trên lưỡi dao, Tần Ngạo Thiên tâm tâm khổ khổ huấn luyện phá giáp quân, như thế nào lại chỉ làm cho làm kia đóng giữ huyện thành nho nhỏ sự tình đầu. Mà lúc này kia Triều Cái cùng một vạn phá giáp quân cũng đều sớm đã đã tới Cái Châu thành bên trong, cho nên Tần Ngạo Thiên mới có thể vào lúc này triệu tập trước mọi người đến sau khi thương nghị tục sự tình.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 290 : Chinh Điền Hồ Kinh Ngô Đồng Bình

Trải qua cùng Ngô Dụng cùng chúng tướng thương lượng, sau Tần Ngạo Thiên liền hạ lệnh chia binh đồ vật tiến chinh. Đông một đường độ ẩm quan, lấy chiêu đức, điều lộ thành, đi Phần Dương, du đồ, thẳng đến tặc tổ về sau, nhưng từ Đại Cốc đến lâm huyện, sẽ binh hợp diệt. Tây một đường lấy tấn thà, ra Hoắc Sơn, điều Giới Hưu, bình xa, kỳ huyện, thẳng đến uy thắng chi Tây Bắc, hợp binh lâm huyện, lấy uy thắng, cầm Điền Hồ.

Đường này tuyến là tại nguyên bản quỹ tích bên trong quân Tổng xuất chinh Điền Hồ thời điểm Ngô Dụng tính toán, bây giờ ngược lại để Tần Ngạo Thiên cho theo đường hành tẩu. Chỉ là Tần Ngạo Thiên lại là không biết, lần này xuất chinh Điền Hồ, vẫn còn sẽ lần nữa đụng tới kia Tổng Giang. Sau đó Tần Ngạo Thiên liền xuất ngoại điểm binh phân tướng, mệnh Lâm Xung thống lĩnh ba vạn phá giáp quân lại lĩnh một vạn quân Tổng xuất chinh.

Tại tướng lĩnh phương diện không có gì ngoài phá giáp quân bên trong nguyên bản bốn vị thượng tướng cùng thuộc cấp Dương Ôn bên ngoài, Tần Ngạo Thiên lại phát cùng Lâm Xung thượng tướng Dương Hùng Thạch Tú hai viên, thuộc cấp Lý Tuấn Âu Bàng Đặng Phi ba người, cũng phó tướng Mã Lâm Dương Lâm Đồng Uy Đồng Mạnh bốn người chung lĩnh bốn vạn quân sĩ từ tây đường tiến chinh Điền Hồ. Về sau Tần Ngạo Thiên lại mệnh thương thế chưa khỏi hẳn Sử Tiên cùng Tôn Lập Mã Linh chung ba viên thượng tướng lĩnh hai vạn người trấn thủ tại cái này Cái châu để phòng bị Điền Hồ quân đến chặt đứt mình đường lui.

Lại lưu lại bị thương nặng Ngô Bình Di cùng Tô Cát Vương Cát hai viên hàng tướng về sau, Tần Ngạo Thiên liền dẫn lĩnh còn lại đám người hẹn bốn vạn

chỉ chúng từ đông đường tiến chinh, thế muốn đem kia Điền Hồ nhất cử đánh tan. Đã phân định chúng tướng chỗ, tại đốt hương cầu nguyện hoàn tất về sau, Tàn Ngao Thiên cùng Lâm Xung liền cùng ra Cái châu, trở lại trước bái biệt Sử Tiến bọn người, về sau liền lại tương hồ chào mà đi.

Tàn Ngao Thiên suất dưới tướng chúng tướng tại đông đường mà đi, không thì một ngày chính là đi tới ám quan chi nam. Tàn Ngao Thiên lập tức hạ lệnh cách quan trước chỗ năm dặm đâm xuống doanh trại nghỉ ngơi, nghỉ ngơi dưỡng sức, mà đổi đãi ngày sau chinh chiến. Lại nói cái kia ám quan nguyên tại núi chi chân núi phía đông, sơn hình giống như ẩm, Hán lúc bắt đầu thiết lập ở đây, bởi vậy gọi là ám quan.

Tại ám quan chi đông có tòa ôm ghé núi, cùng ám quan ải lộ tương liên. Ám quan ngay tại hai núi bên trong, cách chiều đức thành nam hơn 80 dặm, chính là chiều đức chi cửa ải hiểm yếu. Đóng lại còn có Điền Hồ thủ hạ mãnh tướng tám viên, tinh binh ba vạn trấn thủ. Mà kia tám viên mãnh tướng đứng đầu, Tàn Ngao Thiên một nhóm lại là nhận biết, bởi vì người kia chính là từ Lương Sơn chạy trốn 'Song sủng tướng' Đông Bình. Mà tại Đông Bình phía dưới bảy người thì phân biệt là lục huy, sử định, Ngô Thành, trọng lương, Văn Tông võ, ngũ tức, trúc kính.

Đông Bình từ khi tại Lương Sơn binh bại sau liền một mực cần tại tu luyện tự thân võ nghệ, chỉ vì một ngày kia có thể báo thù. Sau đó được Điền Hồ tướng lệnh đến đến ám quan nghe nói Cái châu thất thủ sau liền liệu định quân Tổng chắc chắn sẽ đến đây lấy quan, cho nên liền cũng không đi nơi khác, chỉ ở ám quan nội sẵn sàng ra trận, chuẩn bị nghênh địch.

Chợt đến dưới tướng sĩ tốt đến báo nói quân Tổng binh đã đến quan nam ngoài năm dặm cắm trại, Đông Bình tâm muốn báo thù dương danh thời điểm đến, thế là lập tức cả đốt lên mã quân một vạn, cùng sử định, trúc kính, trọng lương ba người khoác lên ngựa, lãnh binh xuất quan nghênh địch, không bao lâu là xong đến quân Tổng trước trận dừng bước lại, lấy cung nỏ bắn ở trận cước chậm đội quân Tổng binh mã đến đây.

Tàn Ngao Thiên tại doanh trường bên trong nghe nói Bắc Quân vậy mà xuất quan đến chiến, nhân tiện nói vừa vặn, thế là liền cũng thân lĩnh đại quân ra trại đón lấy. Hai bên riêng phần mình xếp trận thế về sau, Bắc Quân bên trong Đông Bình liền một ngựa đi đầu ra đến trước trận đến kêu ầm lên "Đông Bình ở đây, nhanh gọi tướng quân của các ngươi Tàn Ngao Thiên ra nhận lấy cái chết "

Quân Tổng trong trận nghe kia Đông Bình lại đối với mình gia tướng quân vô lễ như thế, đều là giận dữ không thôi. Những tướng lĩnh này đa số đều là bị Tàn Ngao Thiên lưu thủ tại Trác Châu để phòng bị người Liêu phạm bên cạnh cho nên cũng không có thể theo Tàn Ngao Thiên cùng nhau đi chinh Lương Sơn, cũng liền tự nhiên không biết được cái này Đông Bình, lại càng không biết hiểu vì sao Đông Bình sẽ đối với nhà mình tướng quân như vậy cừu thị.

Bất quá mặc kệ là nguyên nhân gì, Cầm ở trước mặt mình như thế chửi bới Tàn Ngao Thiên chính là phạm vào bên này các vị tướng lĩnh tối kỵ. Thế là còn không đợi Tàn Ngao Thiên phát lệnh, liền có đông đảo tướng lĩnh cùng nhau xông lên phía trước, thế muốn đem kia Đông Bình cho chém thành muôn mảnh không thể. Tại cái này chúng tướng bên trong, thuộc về kia 'Kim Thương Thủ' Từ Ninh sai nha, cho nên trước chúng tướng một bước cùng kia Đông Bình nộp lên tay.

Chúng tướng mặc dù đều đối kia Đông Bình cừu thị không thôi, có thể thấy được đã có Từ Ninh cùng nó giao phong về sau, liền cũng đều không muốn lại đi làm kia lấy nhiều khi ít hoạt động. Càng thêm Tàn Ngao Thiên sau đó cũng là công chúng tướng hết lại, cho nên chúng tướng cái này mới dừng lại tiến lên bước chân, ngừng đứng ở hai quân trước trận quan sát Đông Bình cùng Từ Ninh hai người gặp tranh phong.

Kia Từ Ninh mới tới trước trận, liền đối với Đông Bình quát "Ngươi cái này mặt trắng tiểu nhi, lại dám can đảm nhục mạ tướng quân nhà ta, quả nhiên là không biết chữ chết sao viết, hôm nay liền để mỗ đến giáo huấn ngươi một chút" Đông Bình nghe xong cũng không chịu thua cãi lại nói ". Hừ, ai giáo huấn ai còn nói không chừng đâu, ta vẫn là khuyên ngươi chớ có đem lời nói được quá vẹn toàn, tránh khỏi về sau xuống đài không được "

Từ Ninh nghe xong mắng "Tặc tướng đừng hiện lên miệng lưỡi nhanh chóng, lại ăn ta một thương, a" nói, Từ Ninh liền đem trong tay câu liêm thương ra sức đâm về đằng trước. Kia Đông Bình gặp chi cũng lập tức kia thương tới chặn, dễ như trở bàn tay liền đem Từ Ninh chi thương tránh tránh đi. Tránh thoát Từ Ninh một kích sau Đông Bình liền cười to nói "Ngươi cũng chỉ chút bản lĩnh này?"

Từ Ninh nghe xong nhưng cũng không giận, chỉ dùng tay cầm trong tay câu liêm thương vặn một cái, kia giấu ở phía dưới về câu chính là thình lình xuất hiện ở Đông Bình trước mắt. Về sau Từ Ninh lấy thân súng dấn chặt lấy Đông Bình thân súng liền thu trở về, đầu kia móc sắt trong nháy mắt liền đem Đông Bình trường thương cho câu ở, mắt thấy là phải bị Từ Ninh đắc thủ cho tướng Đông Bình vũ khí được đến.

Nhưng kia Đông Bình cũng không phải ăn chay, chỉ gặp Đông Bình một cái tay khác cũng nắm lấy một chi trường thương đột nhiên đâm ra, trong nháy mắt liền đem kia dây dưa không rõ hai cây vũ khí cho phân ra. Từ Ninh gặp Đông Bình tương cấp kia thương dùng đến xuất thần nhập hóa, liền biết người này đương không phải hạng người bình thường, thế là liền tướng bản lĩnh giữ nhà đều là sử ra tinh tâm nghênh chiến Đông Bình.

Giữa sân hai người, hai con ngựa, ba đầu thương như xoáy đèn quán quýt lấy nhau, giữa hai người người tới ta đi, hảo hảo đặc sắc, trêu đến hai quân tướng sĩ nhao nhao lớn tiếng khen hay không thôi. Trong nháy mắt hai người liền đấu ba mươi năm mươi hiệp, Từ Ninh dần dần rơi hạ phong, không địch lại Đông Bình. Mà lại nhìn Đông Bình thì là càng đánh càng hăng, thậm chí có mấy lần còn kém chút liền muốn Từ Ninh tính mệnh, quả nhiên là mạo hiểm vạn phần.

Tàn Ngao Thiên lo lắng Từ Ninh có sai lầm, liền hướng bên cạnh Lô Tuấn Nghĩa nháy mắt ra dấu mệnh trên đó trước giải cứu Từ Ninh. Bắc Quân trong trận sử định trúc kính hai người gặp quân Tổng trong trận có tương lai giúp, liền cũng phi mã đến trợ, đồng thời quát "Vô si Tổng tướng đừng muốn cứu viện, sử định trúc kính đến đây sẽ ngươi một hồi" lập tức liền tiến lên tướng Lô Tuấn Nghĩa cho cản lại đánh giết.

Quân Tổng trong trận Tác Siêu gặp Lô Tuấn Nghĩa bị ngăn lại, liền cũng kêu to giết ra trận đến quát "Lư viên ngoại đừng hoảng, ngươi lại cứ việc yên tâm cùng tặc tướng dây dưa, ta đi tương trợ Từ Ninh tướng quân" Lô Tuấn Nghĩa bản cũng bởi vì không thể tương trợ Từ Ninh mà cảm giác bức bối, lúc này nghe Tác Siêu chỉ ngôn sau liền yên lòng, chuyên tâm tại cái này sử định trúc kính nhị tướng đánh nhau.

Mà Từ Ninh lại là bị Đông Bình một kích đánh lui về sau, trên thân lại là lưu lại một chỗ vết thương. Lúc này kia Đông Bình gặp quân Tổng trong trận có tương lai trợ, cảm thấy sốt ruột, trên tay lực đạo liền cũng lại tăng lên mấy phần, ý đồ tại Tổng tướng đến trước khi đến tướng trước mắt Từ Ninh đánh

giết. Sau đó liền là khoái mã đuổi theo Từ Ninh trước người, giờ lên song súng thừa dịp Từ Ninh chưa kịp phản ứng lúc chính là đâm về đằng trước.

Lúc này trên trận tình huống nguy cấp, chỉ gặp Tác Siêu Lô Tuấn Nghĩa cách Từ Ninh còn có một khoảng cách không thể giải vây, mà kia Từ Ninh cũng là tạm chưa thể có thời gian hoàn thủ ngăn cản, đành phải trở mắt nhìn Đồng Bình trường thương đâm vào thân thể mình bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 291 : Trận Chiến Mở Màn Đồng Bình Hơi Bại Trận

Đang chờ kia thời khắc nguy cấp, chỉ gặp quân Tổng trong trận thần tiễn tướng quân Hoa Vinh giương cung cái tên thuận tay liền ra, nhưng gặp kia mũi tên tốc độ cực nhanh, lại phát sau mà đến trước. Chỉ nghe "Đinh" một tiếng, Hoa Vinh chỉ tiễn văng văng đụng vào Đồng Bình muốn rơi xuống song súng phía trên, kỳ lực to lớn, tướng Đồng Bình muốn rơi xuống song súng đều là một ngăn.

Mà như vậy một trong nháy mắt, Hoa Vinh vì Từ Ninh đã sáng tạo ra mạng sống cơ hội. Từ Ninh liền thừa dịp cái này trong chốc lát vội vàng tay trong tay lấy câu liêm thương tới cứu tự thân, mặc dù cuối cùng vẫn là bị Đồng Bình gây thương tích, nhưng may mắn có hoa vinh mũi tên tương trợ, đồng thời lại có Từ Ninh gia truyền bảo giáp gia thân, cho nên Từ Ninh cũng không có nguy hiểm đến tính mạng.

Về sau kia Tác Siêu cũng là chạy nhanh đến, người còn chưa tới, tiếng hét lớn cũng đã truyền đến chiến trường. Từ Ninh Đồng Bình hai người chỉ nghe quát to một tiếng "Tặc tướng nhận lấy cái chết!" Sau đó Đồng Bình liền gặp mắt tới sầm lại, nguyên lai là kia Tác Siêu chỗ vung mạnh đại phủ ngang bỏ tới. Đồng Bình gặp chuyện không thể làm, liền cũng bỏ qua Từ Ninh đi chiến Tác Siêu.

Lô Tuấn Nghĩa liếc mắt gặp Từ Ninh cũng không có nguy hiểm đến tính mạng sau lúc này mới yên lòng lại, sau đó liền mắt nhìn thẳng hướng kia ngăn lại mình hai viên bắc tướng sử định trúc kính nói ". Các người nhìn không thấy ngày mai mặt trời" sau đó chính là nén giận ra thương, mỗi một súng như rồng. Thấy kia sử định hai người là hoa mắt, không bao lâu bên người trúc kính chính là bị Lô Tuấn Nghĩa một thương quét trúng cổ họng xuống ngựa mà chết.

Bên kia Lô Tuấn Nghĩa một thương đâm chết rồi trúc kính, bên này Tác Siêu cùng Đồng Bình giao chiến cũng không thoải mái. Mặc dù Tác Siêu đại phủ lực đại thể mãnh, nhưng lại không kịp Đồng Bình trường thương nhập rần góc độ xảo trá, thường xuyên đùa bốn Tác Siêu có lực không chỗ dùng, cuối cùng bất đắc dĩ đành phải kêu lên Từ Ninh đến cùng mình cộng đồng đối địch, lấy hai đánh một, phương mới có thể tương kia Đồng Bình ngăn chặn.

Bất quá liền xem như dạng này, kia Đồng Bình cũng chưa hiển lộ thua trận, mà là một lấy tay bên trong song súng tướng Từ Ninh cùng Tác Siêu một thương kia một búa ứng đối tự nhiên. Quân Tổng trong trận Tản Ngao Thiên gặp Đồng Bình thực lực về sau tán thán nói "Nghĩ không ra cái này Đồng Bình tại kinh lịch Lương Sơn binh bại một chuyện sau lại sẽ tiến triển như thế thần tốc, quả nhiên là ghê gớm. Ài, chỉ tiếc cũng là bị kia Tống Giang cho đào đi, thật sự là đáng tiếc "

Ngô Dụng ở phía sau nghe được Tản Ngao Thiên nói một mình sau cũng là liếc mắt nhìn về phía kia Đồng Bình một chút, về sau liền không biết suy nghĩ cái gì, cũng không nói tiếng nào. Mà lúc này tại trận kia bên trong Lô Tuấn Nghĩa tại cùng sử định đấu mấy hiệp về sau lại là lấy thương thay mặt còn chém bỏ xuống đầu, trực tiếp liền đem kia sử định đánh xuống ngựa đến, lại nhìn đi lúc, liền gặp sử định bạch nhãn cuồng lật, miệng sùi bọt mép, mắt thấy chính là không sống nổi.

Bất quá coi như như thế, Lô Tuấn Nghĩa vẫn là tiến lên cho bổ sung một thương, kết quả tính mệnh. Kia Đồng Bình gặp phía bên mình gãy hai tướng về sau liền giả thoảng một thương quay trở về bản trận, lập tức liền hạ lệnh rút quân rồi đi. Gặp tình hình này Tản Ngao Thiên cũng chưa xuống khiến đuổi theo, ngược lại là bây giờ thu binh, ngược lại sẽ bản trận chỉnh đốn.

Thu binh trở về doanh trại về sau, Từ Ninh cùng Tác Siêu cộng đồng báo tại Tản Ngao Thiên trước mặt nói ". Tướng quân, thật xin lỗi, chúng ta vì quân ta mất thể diện" mọi người khác tất nhiên là biết được Từ Ninh hai người lời nói chuyện gì, lấy hai đánh một lại vẫn không có thể lưu lại địch tướng tính mệnh, đây thật là từ Tản Ngao Thiên xuất chinh đến nay gặp lần đầu.

Bất quá Tản Ngao Thiên nhưng lại chưa trách tội Từ Ninh hai người, mà là quan tâm nói "Không ngại, hành quân đánh trận, có thắng liền có bại, cái này không trọng yếu, trọng yếu là, hai người các người vô sự thuận tiện" nghe xong Tản Ngao Thiên lời quan tâm sau Từ Ninh cùng Tác Siêu hai người vốn là cảm động không thôi, nhao nhao hướng Tản Ngao Thiên bái đạo "Đa tạ Tướng quân "

Về sau Tản Ngao Thiên chính là nói "Tốt, hôm nay tất cả mọi người mệt mỏi, nhanh đi về nghỉ ngơi đi. Mặt khác tối nay nhất định phải chặt chẽ tuần tra doanh trại xung quanh, đề phòng quân địch tập doanh, việc này liền giao cho Lữ Phương Quách Thịnh hai người các người" Lữ Phương Quách Thịnh hai người nghe xong cùng nhau bái đạo "Vâng, tướng quân!" Giao phó xong sự tình về sau Tản Ngao Thiên chính là giải tán đám người, các từ trở lại doanh trại đi nghỉ ngơi đi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, nhìn Đồng Bình cũng là trung thực một điểm. Sáng sớm ngày thứ hai, Tản Ngao Thiên lưu lại tam Nguyên đẳng thủy quân tướng lĩnh cũng một vạn người lưu thủ doanh trại. Minh thì là tự mình dẫn đầu còn lại chúng tướng đốt lên hai vạn cường quân tiến về âm quan dưới

thành khiêu chiến Đồng Bình. Kia Đồng Bình tại quan nội nghe nói quan hạ quân Tổng lại lại tới gọi chiến hậu chính là nói "Tới tốt lắm, nhìn ta lại đi giết hán cái không chưa mảnh giáp" sau đó liền chỉ để lại Văn Tông võ một người lĩnh một vạn người thủ quan, mình thì mang lên còn lại chúng tướng cùng nhau xuất quan đi nghênh chiến quân Tổng.

Tới dưới thành, Đồng Bình chính là lên tiếng quát to "Thế nào, các ngươi những này bại tướng dưới tay lại muốn tới chịu chết sao?" Trong trận Từ Ninh Tác Siêu hai người nghe xong đều là giận dữ, liền muốn xuất chiến, cũng là bị Tần Ngao Thiên cho ngăn ngăn lại. Sau đó Tần Ngao Thiên chính là tự thân xuất mã tiến lên phía trước nói "Đồng Bình Tướng quân, nếu là Tần mỗ không có nhớ lầm, hôm qua lĩnh quân chạy trốn, là đồng Bình Tướng quân người đi "

Đồng Bình nhìn thấy Tần Ngao Thiên khuôn mặt sau liền tức giận nói ". Tần Ngao Thiên! Quả thật là ngươi, lúc trước ngươi đại quân tiến công Lương Sơn, khiến ta cùng Uyển Nhi sinh ly tử biệt, thù này Đồng Bình cả đời sẽ không quên, hôm nay liền muốn ngươi đền mạng!" Tần Ngao Thiên vốn định giải thích một phen, kỳ thật kia Trình Uyển Nhi cũng chưa chết đi, mà là lại bị binh an vô sự cho đưa về tới Đồng Bình phủ.

Nhưng Đồng Bình lại là cũng không muốn lại nghe Tần Ngao Thiên, trong mắt của hắn chỉ có cừ hận, thế là tại nhìn thấy Tần Ngao Thiên rống lên một tiếng sau liền quên mình hướng Tần Ngao Thiên trùng sát mà tới. Tần Ngao Thiên bất đắc dĩ, đành phải tự thân lên trận đi cùng Đồng Bình giao phong, hẳn biết, Đồng Bình tại dạng này trạng thái là sẽ không nghe mình, chỉ có đem nó bắt được đợi tình tảo lại hậu phương nhưng báo cho Trình Uyển Nhi hạ lạc.

Đồng Bình tại theo Tổng Giang từ Lương Sơn đào thoát về sau cũng đã bị Tổng Giang tẩy não, đánh trong đáy lòng nhận định mình ái thiếp Trình Uyển Nhi đã bỏ mình, mà hung thủ kia chính là cái này lãnh binh tiến đánh Lương Sơn Tần Ngao Thiên, cho nên hắn liền đem cái này thâm cừ đại hận ghi tạc Tần Ngao Thiên trên thân, cần luyện võ nghệ, chỉ cầu một ngày kia có thể tự tay vì chết đi ái thiếp báo thù.

Hắn thấy, hôm nay chính là hán ngày đêm chờ đợi thời khắc, thế là Đồng Bình tướng tự thân võ nghệ tất cả đều thi triển đi ra, tướng cặp kia thương múa đến như xoáy như gió thẳng đến Tần Ngao Thiên mặt. Nhưng Tần Ngao Thiên cũng không phải ăn chay, Tần Ngao Thiên uy danh hiển hách đều là dựa vào tự thân võ nghệ đánh xuống, há lại sẽ sợ Đồng Bình.

Chỉ gặp Tần Ngao Thiên cầm trong tay côn sắt cũng là thỏa thích vung vẩy, tướng bộ kia tự thân lực lại ra tới côn pháp khiến cho tự nhiên mà thành, hào không có chút nào sơ hở, dù cho Đồng Bình lấy song vũ khí đối địch cũng giống như vậy, thế công tất cả đều bị Tần Ngao Thiên cản trở lại. Từ Ninh Tác Siêu nhị tướng gặp Tần Ngao Thiên võ nghệ vậy mà như vậy cao minh đều là lớn thêm tán thưởng.

Giữa sân Tần Ngao Thiên cùng Đồng Bình nhị nhân chuyển trong mắt chính là đấu năm mươi hiệp mà bất phân thắng bại, quả nhiên là thấy hai bên quân sĩ tinh thần đại chấn. Nhưng cái này một mực ngang tay xuống dưới cũng không phải hai quân trong lòng hi vọng, rất nhanh, Bắc Quân trong trận liền có người kìm nén không được. Chỉ gặp Bắc Quân trong trận lực huy Ngô Thành hai người liếc nhau, sau đó chính là cùng nhau trở ra trận đến, ý đồ trợ Đồng Bình một chút sức lực.

Nhưng quân Tổng bên này đối Bắc Quân loại hành vi này há lại sẽ ngồi yên không lý đến, gặp kia trong quân có bắc sắp xuất hiện trận, quân Tổng trong trận 'Người tiên phong' Tác Siêu liền cũng dùng đại phủ võ ngựa xông, lập tức liền cũng là trở ra trận đến, tiếp được kia hai viên bắc tướng chém giết.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 292 : Ôm Nghé Binh Ra Cắt Đường Lui

Chỉ gặp hai quân trước trận năm thốt ngựa chiến làm một chỗ triển khai chém giết, hung hiểm từ không thể nói. Bất quá theo thời gian tăng trưởng, trong nháy mắt Tần Ngao Thiên cùng Đồng Bình hai người đã giao thủ hơn trăm hiệp, mà lúc này Đồng Bình cũng là hiển lộ ra một chút thua trận đến, rốt cuộc thắng không nổi Tần Ngao Thiên. Nhưng Tần Ngao Thiên đồng thời cũng là lên lòng yêu tài, cho nên cũng chưa hạ từ thủ muốn lấy Đồng Bình tính mệnh, hai người ngay tại cái này thế công yếu bớt lại giao thủ mấy hiệp.

Mà lại nhìn một bên Tác Siêu cùng lực huy Ngô Thành giữa hai người chiến đấu lại không giống nơi đây như vậy ôn hòa, chỉ gặp kia Tác Siêu vừa vọt tới trước trận liền đem mình hôm qua bại trận chỗ góp nhặt oán khí tất cả đều gán ra. Tại kia lực huy Ngô Thành hai người vọt tới Tác Siêu trước mặt thời điểm Tác Siêu liền chỉ một búa xuống dưới, lúc này liền tướng kia Ngô Thành đầu ngựa chém xuống, tràng diện huyết tinh không thôi.

Mà kia Ngô Thành tại đã mất đi chiến mã chỉ lợi sau cũng là rơi rơi xuống trên mặt đất đến, trên mặt đất lộn mấy vòng mấy lúc sau Ngô Thành sẽ cùng nhau thân gặp Tác Siêu thẳng hướng mình vọt tới, lúc này giật nảy mình, xoay người lại liền liều mạng hướng bản trận chạy tới. Mà kia Tác Siêu cũng là theo đuổi không bỏ, nhưng lại tại sắp muốn đuổi kịp Ngô Thành thời điểm bị kia cùng nó cùng nhau xuất trận lực huy cho ngăn ngăn lại.

Tác Siêu gặp bị lực huy ngăn lại, lại truy kia đào tẩu bắc tướng cũng là truy chi không lên, liền lại đem mục tiêu cho đối được cái này lực huy trên thân tới. Kia lực huy chỉ gặp Tác Siêu nhếch miệng cười nói "Đã ngươi đến tìm cái chết, vậy ta liền thành toàn ngươi" lập tức liền lại vung lên đại phủ hướng cái này lực huy chém tới, lực huy tất nhiên là biết được Tác Siêu đại phủ lợi hại, liền hướng kéo về phía sau mở chút khoảng cách, đợi Tác Siêu đại phủ rơi

xuống về sau lại đi tiến lên chém giết.

Nhưng có đôi khi nghĩ tới chưa hẳn có thể làm được đến, lúc này lực huy chính là cái ví dụ sống sờ sờ. Mặc dù hẳn trong đầu đã đem nên như thế nào đối địch suy nghĩ kỹ càng, nhưng thân thù lại là chậm hơn mấy phần, bị Tác Siêu vào đầu một búa cả người lẫn ngựa cùng nhau chém thành hai nửa. Kia Ngô Thành gặp lực huy hạ tràng sau càng là kinh hãi không thôi, trên chân vội vàng lại gấp chạy vội mấy bước, rốt cục quay trở về bản trận.

Lúc này kia Đồng Bình gặp phía bên mình lại hao tổn một tướng, mà lại mình cũng không phải là đối thủ của Tần Ngao Thiên sau cũng không thấy có bao nhiêu kinh hoàng. Như thế thấy kia Tần Ngao Thiên hơi nghi hoặc một chút, nhưng lại không biết cái này Đồng Bình đến cùng là có tính toán gì không, bất quá mặc kệ như thế nào, đều là phía bên mình chiếm ưu thế, nghĩ đến Đồng Bình hẳn cũng sẽ không lại ra cái gì kỳ chiêu đến đánh bại mình đi.

Ngay tại Tần Ngao Thiên trong lòng mang theo loại ý nghĩ này lại cùng Đồng Bình giao chiến hơn mười hiệp về sau, liền nghe được có tiếng la giết từ mình bản trận hậu phương vang lên, nghe phương hướng lại ngược lại cũng không phải hậu phương doanh trại. Nhưng chỉ bộ đội này lại là người phương nào, lại từ đâu chỗ mà đến, tại sao lại xuất hiện ở đây. Về sau Tần Ngao Thiên thấy được Đồng Bình trên mặt chỗ hiển lộ ra tiêu dung đến liền trong lòng biết không đúng.

Lúc này Tác Siêu cũng là đuổi tới Tần Ngao Thiên bên cạnh nói "Tướng quân, tình huống có biến, lại không lui binh sợ sinh mầm tai vạ a" Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng là đã nhận ra bản trận sau biến hóa, liền cùng Tác Siêu hợp kích hướng về phía trước chém tới một kích sau liền cùng nhau lui về bản trận. Mà lúc này Tần Ngao Thiên cũng rốt cục thấy được tại bản trận hậu phương giết chết tới mấy ngàn quân binh, mặc dù người số không nhiều, nhưng thứ nhất sáng thành giáp công chỉ thế tướng mình kẹp ở trong đó, đến lúc đó Đồng Bình lại đem âm quan nội lĩnh phòng giữ đều điều ra giết chóc, vậy mình chắc chắn tổn thất nặng nề.

Nghĩ đến những này tệ nạn về sau Tần Ngao Thiên liền quyết định thật nhanh hạ lệnh rút quân nói ". Toàn quân nghe lệnh, hậu đội biến tiền đội, rút lui!" Đám người nghe được Tần Ngao Thiên hiệu lệnh sau không có một lát chần chờ, lập tức liền quay người lui về phía sau. Mà lúc này kia Đồng Bình thì là cười lạnh nói "Thật vất vả bầy cục, há lại sẽ để các ngươi tùy tiện đào thoát. Chúng nghe lệnh, theo ta công kích, tướng quân Tổng giết tán, vì quân ta chết đi tướng sĩ báo thù!"

Sau đó Đồng Bình chính là điều động lên cái này hai vạn nhân mã cộng đồng hướng quân Tổng phóng đi, cùng lúc đó chỉ kia xuất hiện tại quân Tổng hậu phương bộ đội cũng là đúng hẹn mà tới. Lúc này Tần Ngao Thiên mới nhìn rõ bọn hắn chỗ nâng cờ xí, nguyên lai đây là kia ôm ghé núi thù tướng nhà Đường bản, Văn Trọng cho, thôi đã ba người lĩnh quân đến hô ứng Bắc Quân mà vì.

Tần Ngao Thiên gặp sau hối hận nói ". Ta lại quên tính toán cái này một góc ra" sau đó mắt thấy tam quân liền muốn đụng vào nhau, chính là quát "Chúng tướng riêng phần mình lĩnh binh phá vây, cuối cùng tại ngoài năm dặm doanh trại tập hợp!" Ra lệnh một tiếng về sau, hai vạn quân Tổng liền lập tức chia làm vài luồng bộ đội từ phương vị khác nhau phá vây mà đi.

Tần Ngao Thiên thân là chủ tướng, gặp chuyện tự nhiên không thể lùi bước, mặc dù rút lui có nhiều con đường tuyến có thể đi, nhưng Tần Ngao Thiên vẫn là tự mình lĩnh quân đi cùng kia ôm ghé núi tướng sĩ chém giết, vì những thứ khác các tướng sáng tạo thoát thân cơ hội. Lô Tuấn Nghĩa cùng Loan Đình Ngọc hai người gặp còn có một con đường không có bị quân địch vây quanh tụ họp bên trên, liền tự mình dẫn đầu dưới trường mã quân đuổi giết chỗ kia trọng địa thù vững, vì còn lại bộ quân chống đỡ đỡ được một con đường tới.

Có nhiều như vậy tướng lĩnh xả thân vì dưới tướng sĩ tốt mở đường, quân Tổng hành quân tốc độ tất nhiên là tăng lên không ít, mà so ra mà nói, bị tổn thất cũng là rất là giảm bớt. Chỉ gặp Tần Ngao Thiên đi đâu, kia Lô Trí Thâm cùng Võ Tông hai người tuy là đi bộ, nhưng là không chút nào cách Tần Ngao Thiên bao xa, cùng nó cùng nhau phân chiến tại trong quân địch.

Kia Mĩ Sảnh một bên vung chém đại phủ chém giết một bên hét lớn "Thoải mái a, ha ha" như vậy thần kinh thô người ngược lại là sung sướng nhiều, lại không một tia lo lắng lo nghĩ. Mà kia Từ Ninh thì là từ lĩnh dưới trường Kim Thương doanh thiết trận chém giết, chỉ gặp bên trong tướng sĩ từng cái anh dũng lại thương thuật cao minh, không giống bình thường binh tướng.

Bất quá cho dù Kim Thương doanh như một cây thiết thương sắc bén, nhưng lực lượng phòng ngự lại là có chút yếu kém, tại bây giờ lâm vào quân địch trong vòng vây lúc tự nhiên cũng là tổn thất không ít hảo thủ, thấy Từ Ninh là đau lòng không thôi. Bất đắc dĩ Từ Ninh đành phải hóa bị thương vì động lực, lại tại trong loạn quân ra sức chém giết, lấy đi không ít Bắc Quân binh sĩ tính mệnh, đồng thời tại thương hạ còn chọn chết kia Bắc Quân tướng lĩnh ngũ túc.

Lúc này kia Thiết Cát người bộ đội chủ tướng Biện Tường thì là dẫn theo dưới tướng kia ba ngàn thiết giáp chi sĩ chi viện Từ Ninh mà đến, tới Từ Ninh tiến đến đây, Biện Tường chính là nói "Từ Ninh tướng quân chớ hoảng sợ, Biện Tường mang theo Thiết Cát quân đến vậy" sau đó gần đây sáu ngàn hai chi bộ đội chính là khép lại đến cùng một chỗ. Đối với Biện Tường chi viện, Từ Ninh tất nhiên là cảm động không thôi, chớ nhìn bọn họ bình thường luôn luôn cãi lộn tranh đoạt lấy tiên phong chi vị, nhưng đến thật thời điểm, bọn hắn cũng y nguyên sẽ hỗ bang hỗ trợ, lẫn nhau ở giữa không có chút nào bất luận cái gì ngăn cách.

Từ Ninh cảm ơn qua Biện Tường về sau, liền đem mình dưới tướng Kim Thương doanh tệ nạn nói cùng Biện Tường, Biện Tường nghe xong thì là nói "Cái này dễ xử lý, ta Thiết Cát bộ đội chính là lực phòng ngự cường đại, nhưng hành động lực lại là không đủ. Nếu là chúng ta cứ như vậy một mình phân chiến, cuối cùng nhất định sẽ bị quân địch chỗ vây quanh, cuối cùng chỉ có diệt vong một đường. Dạng này, tiếp xuống hai chúng ta quân hợp binh một chỗ, bẻ vào ta Thiết Cát bộ đội làm thuẫn, người Kim Thương doanh vì mưu, chúng ta cộng đồng giết ra khỏi trùng vây đi "

Từ Ninh nghe xong thì là cười to nói "Tướng quân kế hay, vậy liền làm như vậy" sau đó hai quân liền lập tức cải biến trận hình, chia làm nội ngoại hai đội, bên trong đội vì Từ Ninh Kim Thương doanh, bên ngoài đội thì làm Biện Tường Thiết Cát bộ đội. Gần sáu ngàn người cứ như vậy kết thành dạng này một chi tập công kích phòng thủ vào một thân cường quân, cộng đồng hướng về ngoài năm dặm quân Tổng doanh trại đánh tới.

Chương 293 : Lui Quân Chém Giết

Trong loạn quân liền chỉ gặp Tàn Ngao Thiên một mình lĩnh quân, sau lưng Lỗ Trí Thâm Võ Tòng hai người theo sát, ba người liền dẫn lên một chi quân Tổng thắng xông vào trước đó tới ôm nghé núi trong bộ đội. Tàn Ngao Thiên cùng Lỗ Trí Thâm Võ Tòng ba người sung làm mũi tên, liền dẫn chi này nhân mã từ trong quân địch ở giữa chính là nổi thẳng lấy đánh tới, cũng không một người có thể ngăn cản bước chân.

Lúc này trong quân địch ba vị thủ lĩnh tự nhiên cũng là phát hiện lấy ba người này cầm đầu quân Tổng bộ đội, bởi vì bọn hắn chi bộ đội này tạo thành tôn thương thật sự là quá lớn, nhà Đường bản nhất định phải tiến đến ngăn cản bọn hắn giết chóc, để tránh để cho mình càng nhiều huynh đệ mệnh tang tại đây. Lập tức ba người này chính là cùng nhau đánh tới, phân biệt đối mặt Tàn Ngao Thiên ba người.

Cái này Tàn Ngao Thiên các loại chính là nhà Đường bản ba người đến đây, gặp ba người hấn vọt tới trước mặt lúc liền đối với bên cạnh Lỗ Trí Thâm Võ Tòng nói "Một người một cái, nhớ kỹ, không thể gây thương tổn mệnh" Lỗ Trí Thâm Võ Tòng hai người mặc dù không hiểu vì sao Tàn Ngao Thiên nói muốn lưu tính mệnh, nhưng đã đây là tướng quân mệnh lệnh, kia hai bọn họ liền tự nhiên sẽ tuân thủ, cũng không cần biết lý do.

Kia nhà Đường bản dẫn đầu đình thương hướng kia Tàn Ngao Thiên đâm tới, nhưng cái này lại há có thể làm bị thương Tàn Ngao Thiên, chỉ gặp Tàn Ngao Thiên dễ như trở bàn tay chính là tránh đi nhà Đường bản chỗ đâm tới trường thương. Tương phản, Tàn Ngao Thiên còn vươn tay ra cầm thật chặt nhà Đường bản trường thương, mệnh không thể trong nháy mắt tướng vũ khí thu hồi. Mà theo Tàn Ngao Thiên cái này một động tác, cũng khiến cho giữa hai người khoảng cách gần lên mấy phần.

Kia nhà Đường bản gặp vũ khí lại bị Tàn Ngao Thiên nắm chặt không thể nhận về, mà lại mình cũng là bị Tàn Ngao Thiên tới gần thân, lập tức lớn hoảng, vốn cho rằng kia Tàn Ngao Thiên muốn có động tác gì, chính đề phòng lúc liền chợt nghe Tàn Ngao Thiên nói "Nhà Đường bản, ngươi vốn là kia Phổ Đông tam kiệt một trong, lại vì sao muốn cùng kia cường đạo Điền Hổ thông đồng làm bậy, ngăn đại quân ta đường đi "

Kia nhà Đường bản thời gian qua đi nhiều ngày lần nữa nghe được 'Phổ Đông tam kiệt' xưng hô thể này sau nhất thời cũng là có chút cảm xúc, nhưng kia dù sao đều đã qua, không đề cập tới cũng được. Sau đó nhà Đường bản chính là thờ dài nói "Phổ Đông tam kiệt, tốt làm cho người hoài niệm xưng hào, nhưng cũng tiếc, ta nhà Đường bản cũng đã không còn là kia có được Phổ Đông tam kiệt xưng hô hảo hán "

Lúc này kia nhà Đường bản trên tay cũng là lại một lần phát lực tướng thanh trường thương kia cho từ Tàn Ngao Thiên trong tay đoạt lại, sau đó liền lại nghe Tàn Ngao Thiên nói một câu nói ". Nhà Đường bản tướng quân, ta tin tưởng lấy ngươi phẩm tính là sẽ không tương trợ kia Điền Hổ, ta Tàn Ngao Thiên chờ đợi tướng quân phản bội vào cái ngày đó. Đồng thời ta Tàn Ngao Thiên đại môn cùng vĩnh viễn là quân mở ra, ta tin tưởng Phổ Đông tam kiệt hai người khác cũng sẽ rất tình nguyện gặp cái chủng loại kia tình hình "

Tàn Ngao Thiên sau đó lại là một kích phá mở nhà Đường bản phòng ngự sau chính là nghênh ngang rời đi, chỉ để lại kia đứng tại chỗ thất vọng mắt mắt nhà Đường bản. Mà đồng thời Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng hai người cũng phân biệt tướng kia Văn Trọng cho cùng thời đã hai người cho đánh bại. Bất quá hơi có khác biệt thì là, Lỗ Trí Thâm cái này măng hòa thượng đang tướng kia Văn Trọng cho đánh bại sau còn một tay lấy cho bắt đi.

Nhà Đường bản cùng thời đã hai người gặp huynh đệ mình rơi vào địch thủ, cảm thấy khẩn trương, sợ kia măng hòa thượng thương tổn tới mình huynh đệ tính mệnh, liền vội mệnh bất luận kẻ nào không ngăn được ba người kia. Có nhà Đường bản cùng thời đã mở một mặt lưới, Tàn Ngao Thiên bọn người rất nhanh liền phá vây mà đi, bất quá rồi đi lúc Tàn Ngao Thiên thì là lại đối nhà Đường bản quát "Đường Tướng quân, ngươi nếu là muốn gặp lại vị tướng quân này, vậy liền đến ta trong trường đến tìm đi. Tàn mỗ cáo từ" sau đó Tàn Ngao Thiên liền dẫn dưới tướng đám người nghênh ngang rời đi.

Mặc dù Tàn Ngao Thiên đẳng chúng tướng đều đồng đều đã thoát thân, nhưng trận chiến này cũng vẫn như cũ có không ít người táng thân nơi này âm quan trước đó. Mà những người này, đa số đều là mất mạng tại kia Đồng Bình chi thủ, liền ngay cả Tàn Thắng tên này hàng tướng đều là chưa thể may mắn thoát khỏi tại khó, bị Đồng Bình một thương đâm xuyên qua lồng ngực, ngã vào trong vũng máu.

Hoa Vinh tại trong loạn quân gặp được kia hoành hành không trở ngại Đồng Bình tại tùy ý thu gặt lấy quân Tổng tính mệnh sau tức giận không thôi, lập tức liền cũng không còn đảo vòng, xoay người sang chỗ khác giường cung cái tên liền muốn tướng kia Đồng Bình bắn giết. Sau đó liền nghe được "Sưu sưu sưu" ba tiếng, Hoa Vinh trong nháy mắt chính là hướng kia Đồng Bình vọt tới ba mũi tên, mà cái này ba mũi tên thì là hiện lên xếp theo hình tam giác hướng Đồng Bình bay đi, tướng kia Đồng Bình các phương đường đi đều là cho phong tỏa ngăn cản, liền muốn tướng kia Đồng Bình bắn giết tại lập tức.

Nhưng kia Đồng Bình cũng không phải hạng người bình thường, một mực mắt nhìn sáu hướng tại nghe tám phương hấn rất nhanh liền đã nhận ra có người tại nhìn mình chăm chăm, cảm giác kia đề cho người ta rất không thoải mái. Sau đó Đồng Bình chính là gặp được từ đằng xa có ba mũi tên góc độ xảo trá hướng mình bay tới, mặc dù cái này ba mũi tên tướng đường đi của mình phong tỏa ngăn cản, nhưng Đồng Bình lại là y nguyên không sợ, bởi vì Đồng Bình cũng không phải bình thường võ tướng, hấn chỗ dừng lại là hai đem vũ khí.

Chỉ gặp Đồng Bình tay trái vạch một cái, tay phải vẩy một cái, liền đem vẩy tại hạ mặt hai mũi tên đều là đâm vào lái đi. Về sau Đồng Bình cười nhìn về phía bắn ra những này mũi tên phương hướng, lộ ra chế giễu mỉa mai biểu lộ đến, dường như tại hướng Hoa Vinh thị uy. Sau đó liền gặp Đồng Bình dưới

chân đạp một cái, bắt đầu từ trên chiến mã nhảy lên, tại nhảy trên không trung thời điểm dưới chân tùy tiện một đá liền đem vậy còn dư lại cuối cùng một mũi tên đá lái đi.

Trên không trung hoàn thành một cái hoa lệ xoay người sau Đồng Bình liền lại bình ổn rơi vào kia trên chiến mã, sau đó liền cười to nói "Điều trù tiểu kỹ, cũng nghĩ làm tổn thương ta!" Kia Hoa Vinh gặp Đồng Bình lại như vậy xem thường tài bắn cung của mình sau giận tím mặt, liền muốn giục ngựa xông lên phía trước cùng nó tranh phong, nhưng lúc này cũng là bị vừa lúc ở bên cạnh Yên Thanh nhìn thấy, thế là liền một tay lấy cho kéo lại đồng thời khuyên "Hoa Vinh tướng quân không thể a, kia Đồng Bình liền là cố ý kích ngươi tiến đến, Hoa Tướng quân tuyệt đối không thể trúng kế sách a "

Hoa Vinh lại như thế nào không biết đây là mả tính, nhưng đồng dạng tuổi trẻ khinh cuồng hẳn chính là nuốt không trôi khẩu khí này. Bất quá đang suy tư một phen về sau, Hoa Vinh liền đành phải cảm giận theo Yên Thanh cùng nhau rút lui rồi đi. Bất quá rồi đi thời khắc, Hoa Vinh thì ở trong lòng thì nói ". Ta Hoa Vinh so muốn cho ngươi thua tâm phục khẩu phục!" Sau đó liền cùng Yên Thanh cùng một chỗ tan biến tại trong biển người mênh mông.

Đồng Bình gặp kia Hoa Vinh vậy mà cứ đi như thế, liền cười nhạt nói "Hừ, nhất gan Tổng tướng" sau đó liền lại là xông vào trong đám người đi triển khai điên cuồng chém giết cùng nghiền ép. Lúc này phần lớn Tổng quân đều là đã thoát đi nơi đây, mà tại đầu kia trọng yếu con đường bên cạnh, thì là có Lô Tuấn Nghĩa cùng Loạn Đình Ngọc hai người đang vì chúng quân Tổng áp trận bọc hậu.

Lúc này Lô Tuấn Nghĩa gặp được còn sót lại quân Tổng đang bị kia Đồng Bình điên cuồng đánh giết, trong lòng cũng là có một con tức giận xông thẳng lên đến, sau đó hấn chỉ đối bên người Loạn Đình Ngọc nói một câu "Nơi này trước hết giao cho ngươi" sau đó chính là giục ngựa hướng kia Đồng Bình phóng đi. Loạn Đình Ngọc gặp Lô Tuấn Nghĩa đi hướng liền trì kỳ trong lòng làm gì dự định, nhưng đảo mắt liền đã đi xa, mình muốn ngăn cản dĩ nhiên đã không kịp.

Mà chỗ này con đường mình nếu là không kiên thủ lời nói chắc chắn sẽ rất nhanh liền bị Bắc Quân đánh hạ, đến lúc đó Lô Tuấn Nghĩa cùng còn lại quân Tổng lại nghĩ thoát thân liền khó khăn. Bất đắc dĩ, Loạn Đình Ngọc liền đành phải tiếp tục lưu thủ nơi đây, cũng ở trong lòng vì Lô Tuấn Nghĩa yên lặng cầu nguyện. Lô Tuấn Nghĩa đi không lâu lắm cũng đã vọt tới kia Đồng Bình trước mặt đến, bạo quát to một tiếng "Tặc tướng nhận lấy cái chết" chính là đỉnh thương hướng kia Đồng Bình lòng ngực đâm tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 294 : Đường Bân Vì Nghĩa Xông Tổng Doanh

Chỉ gặp Lô Tuấn Nghĩa phi mã cướp được Đồng Bình trước mặt cực tốc ra thương, tốc độ cực nhanh. Mà kia Đồng Bình cũng là thấy thấy hoa mắt, nhưng vô ý thức lợi dụng trong tay song súng bảo vệ lòng ngực, song súng ở giữa tương giao chỗ vừa vận ngón cản tại Lô Tuấn Nghĩa đâm tới trên mũi thương. Bất quá dù cho dạng này, Đồng Bình cũng vẫn là bị Lô Tuấn Nghĩa kia to lớn lực trùng kích cho đánh xuống ngựa đến sau lùi lại mấy bước mới đứng vững bước chân.

Lô Tuấn Nghĩa gặp này một kích lại chưa thể tướng Đồng Bình đánh giết sau liền cũng không chút nào dừng lại lại giục ngựa rồi đi, mười phần quả quyết. Mà kia Đồng Bình một lần nữa xoay người kỵ đến trên chiến mã sau thì là lòng vẫn còn sợ hãi vô vô lòng ngực. Nghĩ thầm "Vừa rồi người kia chính là danh xưng thương bổng đệ nhất thiên hạ 'Ngọc Kỳ Lân' Lô Tuấn Nghĩa đi, vô nghệ quả nhiên hảo hảo cao minh, lần sau gặp lại lúc định phải cẩn thận ứng đối "

Nhận được Lô Tuấn Nghĩa một kích kia kinh hãi về sau, Đồng Bình liền cũng chưa lại hướng trước đuổi theo. Bởi vì lúc này những cái kia quân Tổng cũng đều không khác mấy thoát đi nơi đây, thế là Đồng Bình liền chỉnh binh trở về quan nội. Mà tại thu binh sẽ quan thời điểm, Đồng Bình còn đem kia Bảo Độc sơn Đường Bân thời đã bọn người cho nghênh tiễn vào ẩm quan.

Kia Đường Bân bọn người tiến vào ẩm xem xét Đồng Bình liền cười đối chấp tay bái nói ". Lần này Đường Bân tướng quân lãnh binh tương trợ, quả thật tướng gia quân Tổng giết đi cái người ngã ngựa đổ, quả nhiên là phóng đại sĩ khí. Đường Bân tướng quân không thể bỏ qua công lao, Đồng Bình sau đó chắc chắn hướng bệ hạ bẩm báo Đường Bân tướng quân công lao" Đồng Bình trong miệng lời nói bệ hạ chính là kia Điền Hồ.

Mà Đường Bân đang nghe xong Đồng Bình nói ngọt sau lại là y nguyên rầu rĩ không vui, không phải là hấn, liền ngay cả sau lưng hấn thôi đã cũng là một mặt uể oải. Đồng Bình gặp sau cảm thấy nghi hoặc, đang chờ mở lời hỏi lúc liền nghe Đường Bân nói "Làm phiền Đồng Bình tướng quân, bất quá Đường nỗ lực này thế nhưng là không có chút hứng thú nào chúc mừng. Mặc dù lần này quân ta đại thắng, nhưng ta huynh đệ kia Văn Trọng Dung lại là rơi vào quân địch chi thủ, sống chết không rõ."

"Nguyên lai là dạng này, thực không dám giấu giếm, lần này ta ẩm quan nội thủ tướng cũng là hao tổn không ít người. Đều do cái kia đáng giận quân Tổng , chờ ta ngày sau nhất định phải tướng gia Tàn Ngao Thiên nghiền xương thành tro mới có thể giải mối hận trong lòng ta" Đồng Bình nghe xong vì ứng hòa Đường Bân, thì là cẩn rằng nghiêng lợi nói. Mà lúc này Đường Bân nhìn Đồng Bình một chút sau liền cùng thôi đã cùng nhau bái hướng Đồng Bình nói.

"Đường Bân khẩn cầu Đồng tướng quân có thể phát binh tiến về quân Tổng doanh trại, tướng ta huynh đệ kia Văn Trọng Dung cho giải cứu ra. Sau đó

chúng ta tất tướng đối với tướng quân vô cùng cảm kích, mong rằng tướng quân có thể cho phép" Đường Bản này lời nói tình chân ý thiết, mà lại Đường Bản vốn là thân thủ chính là bất phàm, nếu là có thể đến Đường Bản thật tâm tương trợ, kia đánh bại quân Tống càng là ở trong tầm tay.

Nhưng kia quân Tống doanh địa cũng không phải tốt xông, nhất là hôm nay mới kinh lịch bại một lần, ban đêm thì chắc chắn tăng cường phòng bị, lúc này xuất binh cũng không phải là thời cơ tốt nhất. Thế là Đồng Bình tại cân nhắc lại tác sau chính là nói khéo từ chối Đường Bản thỉnh cầu, vốn định cùng nó thương lượng nói đến ngày lại cùng nhau phá địch, nhưng nhưng không ngờ kia Đường Bản nghe xong lại là giận dữ nói "Đã như vậy, kia Đường mỡ liền cũng không còn lưu thêm, Bảo Độc son phòng giữ trống rỗng, Đường mỡ còn muốn trở về trấn giữ son trại, cái này liền cáo từ "

Sau đó, Đường Bản chính là mang theo thoi đã dâng Bảo Độc son nhân mã cùng rời đi ám quan. Đồng Bình gặp Đường Bản vậy mà như vậy sau liền cũng hừ lạnh nói "Không biết tốt xấu, hừ" về sau liền lại không muốn mời chào Đường Bản tâm tư. Mà kia thoi đã cùng Đường Bản đi không bao lâu sau chính là hỏi "Đường đại ca, chúng ta thật muốn cứ như vậy trở về Bảo Độc son sao, thật liền mặc kệ Văn đại ca rồi?"

Đường Bản nghe xong thì là một mặt nghiêm túc nhìn về phía thoi đã nói ". Ta ý đồ tự mình tiến về quân Tống doanh địa đi chiếu cố kia Tần Ngao Thiên, nhìn xem có thể hay không tướng Văn hiền đệ giải cứu ra. Chỉ là chuyến này chắc chắn hung hiểm vạn phần, không biết ngươi có nguyện ý hay không cùng ta cùng đi" thoi đã nghe xong thì là nói "Đường đại ca ngươi nói nói gì vậy, ngươi ta huynh đệ ba người thế nhưng là lập xuống thể phải đồng sinh cộng tử, bây giờ Văn đại ca gặp rủi ro, ngươi lại muốn đặt mình vào nguy hiểm, ta thoi đã lại há có thể không đếm xỉa đến, cho dù kia là đầm rồng hang hổ, tiểu đệ cũng muốn bồi huynh trưởng đi kia xông vào một lần "

Đường Bản nghe xong rất là cảm động nói "Hảo huynh đệ, đại ca quả nhiên không có nhìn lầm ngươi. Vậy thì tốt, chúng ta cái này điểm binh mã, giết tới kia Tống doanh chỗ đi cứu về Văn hiền đệ" "Ừ" thoi đã cũng là kích động gật gật đầu, về sau hai người này liền dẫn lĩnh dưới trướng còn sót lại nhân mã cộng đồng hướng kia quân Tống doanh trại vọt tới.

Mà lúc này Tần Ngao Thiên một nhóm cũng cuối cùng là đều quay trở về doanh trại, lúc này trấn giữ doanh trại tam Nguyễn thì là xông ra hô "Ca ca, ca ca đây là thế nào." Tần Ngao Thiên nghe xong thì là lắc đầu nói "Tần ta nhất thời không tra, lại bị quân phản loạn chui chỗ trống, chỉ sợ lần này đối quân ta tạo thành đả kích khá lớn a "

Về sau tại còn lại chúng tướng đều là quay trở về doanh trại về sau Tần Ngao Thiên liền lập tức điểm binh thanh toán trận chiến này thương vong. Trải qua kiểm kê biết được, trận chiến này cái này hai vạn quân Tống hết thấy hao tổn sáu ngàn nhân mã tại kia ám quan dưới thành, mà lại Tần Thăng cùng Thạch Tôn hai người cũng đều là tại trong loạn quân bỏ mình, trận chiến này có thể nói là thương vong thảm trọng, là vì Tần Ngao Thiên từ xuất chinh đến nay chỗ tao ngộ lần đầu đánh bại.

Bất quá mặc dù trận chiến này tổn thất nặng nề, nhưng cũng là cho Tần Ngao Thiên khắc sâu lên bài học, tại ngày sau lại có chiến sự thời điểm, Tần Ngao Thiên tất sẽ sai người tướng nơi đây địa hình cho tra tra rõ ràng. Còn có ở phụ cận đây phải chăng có quân địch bộ đội sự tình cũng đều muốn từng cái tra tra rõ ràng, tuyệt không thể lại để cho loại chuyện này phát sinh.

Mà lại, qua chiến dịch này, cũng là khiến cho Tần Ngao Thiên trong trận từng cái bộ đội gặp phối hợp càng thêm ăn ý. Bởi vì Tần Ngao Thiên nguyên lai gây dựng rất nhiều kiểu mới bộ đội, mặc dù sức chiến đấu cường đại, nhưng lại là người số không nhiều, cũng không thể tại đại quy mô trong chém giết đơn độc sử dụng. Mà lần này rút lui lúc Biện Tường cùng Từ Ninh hai người bộ đội kết hợp thì là khiến Tần Ngao Thiên hai mắt tỏa sáng, nếu là tướng ưu khuyết bổ sung hai chi bộ đội kết hợp với nhau, kia kỳ sức chiến đấu cũng là phóng đại, cứ như vậy, mình vất vả chế tạo vương bài bộ đội liền thật có thể làm vương bài sử dụng.

Mà liền tại chúng tướng vì người mất thương tâm nhớ lại thời điểm, liền có thám tử đến báo, nói tại doanh trại bên ngoài có mấy ngàn nhân mã đến đây, còn nói là Bảo Độc son người, muốn gặp Tần Ngao Thiên. Lỗ Trí Thâm bọn người nghe xong kia Bảo Độc son người lại còn dám đến sau đó đều là giận dữ, Mi Sánh càng là giận hô "Bọn hần còn dám đến đây, quả nhiên là làm chúng ta dễ khi dễ ă. Ca ca, để ta ra ngoài đem những người kia đều cho chặt thành hai nửa, vì huynh đệ đã chết nhóm báo thù!"

Mi Sánh lời này vừa nói ra sau còn lại chúng tướng cũng đều là nhao nhao rống to ứng hòa, mà Tần Ngao Thiên thì là dưới hai tay ép ngừng lại chúng tướng phần nộ. Về sau Tần Ngao Thiên chính là nói "Các vị tướng quân trước tạm bớt giận, các huynh đệ thù Tần mỡ tự nhiên sẽ báo. Chỉ là Tần mỡ ngược lại là muốn xem trước một chút kia Đường Bản một nhóm lần này đến đây đến cùng là không biết có chuyện gì, nếu là bọn họ không biết tốt xấu ý đồ công phá quân ta doanh trại, vậy ta Tần mỡ từ là không thể chịu đựng, nhưng nếu là cái khác, sự tình ngược lại còn có thể thương lượng "

Tần Ngao Thiên nói tới chuyện khác, chỉ tự nhiên chính là kia bị Lỗ Trí Thâm bắt sống tới Bảo Độc son Nhị đương gia Văn Trọng Dung. Hần hướng kia Văn Trọng Dung nhìn lại một chút, sau đó liền có một loại cảm giác, tựa hồ mình tìm được có thể công phá ám quan phương pháp. Sau đó Tần Ngao Thiên sửa sang lại một phen y giáp sau liền nghênh ra trại đi gặp gặp kia Đường Bản một nhóm.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 295 : Thuyết Phục Đường Bản Tập Tam Kiệt

Trở ra doanh trại, Tàn Ngao Thiên chính là gặp được kia lấy Đường Bản thôi đã hai người cầm đầu mấy ngàn Bảo Độc sơn quân sĩ thành lập với mình doanh trại bên ngoài. Gặp chỉ có như thế rải rác mấy ngàn người, Tàn Ngao Thiên sau lưng chúng tướng đều là hổ thẹn nở nụ cười. Mà Tàn Ngao Thiên lại là không phải, bởi vì là biết Đường Bản một nhóm đến đây không biết có chuyện gì, mà cũng chỉ có như thế mấy ngàn người liền Cầm đến đây xông doanh, cũng nhìn ra được dũng khí đáng khen.

Về sau Tàn Ngao Thiên chính là hỏi "Đường Bản tướng quân, không nghĩ tới hai người chúng ta nhanh như vậy liền lại gặp mặt. Chỉ là không biết Đường Bản tướng quân người lần này đến đây là không biết có chuyện gì, chẳng lẽ lại là muốn đến đây tiến đánh quân ta sao?" Nói đến chỗ này lúc, Tàn Ngao Thiên không giận tự uy, khí thế của nó bỗng dâng lên, thấy doanh trại bên ngoài đám người giật mình.

Bất quá thân là Phò Đổng tam kiệt một trong Đường Bản thì rất nhanh liền vừa đồng ý, Nhưng sau đó hướng Tàn Ngao Thiên chấp tay nói "Tàn tướng quân, Đường Bản lần này là vì ta kia không cẩn thận bị tướng quân dưới tướng tướng lĩnh chỗ bắt được Văn Trọng Dung. Không biết ta Văn hiền đệ hiện tại vẫn là không còn sống ở thế, ta hai người không đi gặp hán một lần "

Tàn Ngao Thiên nghe xong thầm nghĩ trong lòng câu quả nhiên, nhưng trên mặt lại là cười nói "Đường Tướng quân huynh đệ Tàn mỗ tự nhiên là không có sát hại, các người như muốn gặp hán cũng tự nhiên có thể. Chỉ là, liền muốn nhìn các người phải chăng có những bước vào quân ta doanh trại" nói xong lời này về sau, Tàn Ngao Thiên liền mỉm cười chờ Đường Bản trả lời chắc chắn, mà sau người chúng tướng thì đều là lộ ra không có hảo ý tiểu dung tới. Hiền nhiên, bọn hán cũng không tin Đường Bản những người này thật dám vào nhập mình doanh trại, bởi vì theo bọn hán nghĩ, cử động lần này không khác không công chịu chết.

Nhưng Đường Bản nghe xong nhếch miệng mỉm cười, liền nói "Chúng ta đã dám can đảm đến đây, liền tự nhiên là đã ôm quyết tâm quyết tử, lúc này há lại sẽ e ngại. Chỉ cần người dám can đảm mở ra doanh trại, chúng ta liền tự nhiên có gan đi vào, chỉ là không biết Tàn tướng quân người lại có hay không dám can đảm hạ lệnh mở cửa, liền không sợ tại Đường mỗ sau lưng y nguyên mai phục mấy vạn Bắc Quân?"

Tàn Ngao Thiên sau khi nghe cười không nói, chỉ đem vung tay lên, liền tự nhiên có người hiểu ý tướng của trại từ từ mở ra. Nói là cửa trại, kỳ thật cũng chỉ là một cái dùng gỗ chế tác giản dị đại môn, đồng thời lại ở ngoài cửa thả ở vài khung chướng ngại vật mà thôi. Mà tại dưới tướng thủ vệ tướng sĩ tướng đại môn mở ra lại đem những cái kia chướng ngại vật gỡ ra về sau, kia Đường Bản một nhóm chính là chậm rãi đi vào.

Tại đám người đi vào doanh trại bên trong về sau, lúc trước những cái kia thủ vệ tướng sĩ liền lập tức tiến đến tướng đại môn cho nhốt bên trên, tướng Đường Bản một đám cho phong tỏa tại doanh trại bên trong. Bất quá đối với như thế tình hình phát sinh, lại cũng không gặp kia Đường Bản trên mặt xuất hiện bất kỳ dị sắc, chỉ là tại gần Tàn Ngao Thiên lúc mở miệng hỏi "Chúng ta đã tiến đến, còn mời tướng quân cũng tuân thủ ước định, để huynh đệ chúng ta đoàn tụ "

Tàn Ngao Thiên nghe xong lợi dụng ánh mắt tán thưởng hướng kia Đường Bản nhìn lại, sau đó bày ra tay, liền tự có binh sĩ tướng kia Văn Trọng Dung cho mang tới. Kia Văn Trọng Dung nhìn thấy Đường Bản thôi đã hai người sau kích động không thôi, nhưng sau đó chính là oán giận nói "Đường đại ca, các người vì sao muốn vì Văn mỗ tự mình mạo hiểm a, nếu như các người vì vậy mà xảy ra chuyện, nên gọi Văn mỗ ở dưới cửu tuyền như thế nào an tâm a "

Đường Bản thì là nâng lên Văn Trọng Dung nói "Người ta ba người đã từng lập xuống lời thề nói muốn đồng sinh cộng tử, bây giờ người hăm sâu hiểm cảnh, ta hai người lại như thế nào có thể khi người tại không để ý đâu." Văn Trọng Dung nghe xong chính là nói "Hào huynh đệ, xem ra ta quả nhiên không có nhìn lầm người. Kiếp này Văn mỗ có thể cùng hai người các người kết vì huynh đệ, cũng do là đời này không oán" về sau ba người chính là ôm đến cùng một chỗ.

Lúc này Tàn Ngao Thiên không đúng lúc nghi mở miệng đánh gãy ba người nói ". Vì sao người ba người lại nói đều giống như di ngôn đâu, Tàn mỗ có nói qua muốn đưa các người vào chỗ chết sao?" Đường Bản nghe xong thì là nói "Hôm nay bởi vì ta đẳng xuất binh, khiến người đại quân tổn thất nặng nề, ta không tin người có thể như thế vô duyên vô cớ buông tha chúng ta "

Tàn Ngao Thiên nghe xong thì là cười nói "Vô duyên vô cớ buông tha các người tự nhiên là không thể nào, chỉ là người ta ở giữa cũng không phải muốn đầu cái người chết ta sống không thể" Đường Bản nghe xong thì là nghi ngờ nói "Chỉ giáo cho?" Tàn Ngao Thiên nhìn thoáng qua Đường Bản mà rồi nói ra "Tựa như ta trên chiến trường lời nói như vậy, Đường Bản tướng quân có thể suy tính một chút "

Đường Bản tự nhiên là biết được Tàn Ngao Thiên trên chiến trường đối với mình chỗ toát ra mời chào chi ý, nhưng mình ban ngày vừa đối tạo thành cực tổn thất lớn, cho nên mà Hậu Đường bản liền cũng không còn hi vọng xa vời Tàn Ngao Thiên có thể tha thứ chính mình. Nhưng lúc này Tàn Ngao Thiên chuyện xưa nhắc lại, liền lại là để Đường Bản cảm thấy trong lòng sáng lên.

Về sau Tàn Ngao Thiên lại là nói "Nghĩ Đường Bản tướng quân người cũng cùng là kia Phò Đổng tam kiệt, coi như người không muốn ra làm quan, thế nhưng không nên trợ Trụ vi ngược, trở thành kia Điền Hồ nanh vuốt, đối địch với Đại Tống a." Đường Bản nghe xong thì là nói "Thực không dám giấu giếm, Đường mỗ ta lúc đầu cũng chưa từng nghĩ tới muốn tìm nơi nương tựa Điền Hồ. Chỉ là lúc trước ta bị thế lớn hào cường hăm hại, giận dữ giết chết, sau đó vì trốn tránh quan phủ đuổi bắt lúc đi ngang qua cái này Bảo Độc sơn."

"Tại cùng văn, thôi hai vị huynh đệ giao thủ sau thứ hai người gặp không thể thắng, liền mời ta đến trong sơn trại ngồi người đứng đầu. Ta gặp hai bọn họ cũng đều là trọng tình trọng nghĩa hạng người, liền đáp ứng hai bọn họ lưu lại đồng thời cùng nó kết làm huynh đệ. Sau Điền Hồ cướp âm quan, muốn ta quy hàng, Đường mỗ vốn là không chịu, nhưng làm sao Điền Hồ thế lớn, cái này mới miễn cưỡng quy hàng, nhưng lại không đi theo hán chính phạt hán thành, mà là vẫn như cũ lưu thủ tại cái này Bảo Độc sơn bên trên, cùng âm quan góc cạnh tương hổ."

"Ngày hôm trước đến kia Đổng Bình thư, lúc này mới xuất binh bực đánh tướng quân đường lui. Nay đến tướng quân bất kể hiềm khích lúc trước, nguyện tha thứ Đường mỗ ban ngày chỗ phạm chi tội sai trước đây, lại không bị thương huynh đệ của ta tính mệnh ở phía sau, Đường Bản tất nhiên là mang ơn, sau này mặc cho phân công, tuyệt không hai lòng." Nói ở đây, Đường Bản chính là mang theo Văn Trọng Dung thôi đã hai người cùng nhau hướng Tàn Ngao Thiên bái xuống dưới.

Lúc này Tần Ngạo Thiên được Đường Bản cái này viên mãnh tướng tất nhiên là mừng rỡ không thôi, đến tận đây Phổ Đông tam kiệt cũng tận tụy tập tại mình dưới trướng, nói đến Tần Ngạo Thiên cũng là có phần có cảm giác thành công. Bất quá mặc dù Tần Ngạo Thiên biết được Đường Bản bọn người năng lực, nguyện ý chiêu hàng làm dưới trướng, nhưng Tần Ngạo Thiên nguyên bản dưới trướng những tướng lĩnh kia nhưng đều là không thích.

Bởi vì, chỉ vì hôm nay việc này cũng đủ để cho đối cái này mới hàng ba người trong lòng hận ý. Mi Sánh là cái nhanh mồm nhanh miệng người, gặp tình hình này sau chính là oán giận nói "Thiên ca, ngươi lần này cách làm, ngược lại để các huynh đệ đã thương tâm. Thử nghĩ hôm nay quân ta có bao nhiêu huynh đệ chiến tử sa trường, mà tạo thành những này chính là những người ở trước mắt, như hôm nay ca ngươi không những không giết bọn hán vì huynh đệ đã chết nhóm báo thù, ngược lại còn muốn chiêu hàng cho mình dùng, cái này lại nên để chúng ta như thế nào đối mặt ban ngày chiến tử huynh đệ "

Mi Sánh những lời này nói cũng chính là ở đây chúng tướng suy nghĩ trong lòng, sau đó Tần Ngạo Thiên thì là nói "Trên chiến trường, lưỡi đao không có mắt, có chỗ tử thương tự nhiên là không thể tránh được, ai cũng không thể cam đoan vĩnh viễn bất tử. Mà ban ngày Đường Bản tướng quân bọn hán cùng bọn ta cũng đều là đều vì mình chủ, mặc dù cùng ta quân có chỗ ma sát, cũng không phải xuất từ bản ý, lại có cái gì không thể tha thứ "

"Mà lại tạo thành loại chuyện này phát sinh không phải là ngươi ta, cũng không phải Đường Bản tướng quân bọn người, càng không phải là kia thiết kế Đồng Bình. Hết thấy hết thấy, đều muốn trách tội kia tự lập tạo phản Điền Hồ, nếu không có hán làm loạn, quân ta lại như thế nào sẽ xuất hiện ở đây lại tổn thất hết nhiều như vậy huynh đệ. Cho nên chúng ta chỉ có sớm ngày tướng kia Điền Hồ đuổi bắt, mới có thể sớm ngày kết thúc trận chiến tranh này, tướng dân chúng tại chiến hỏa chỉ loạn bên trong giải cứu ra."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 296 : Đường Bản Hiến Kế Phá Hồ Quan

Nghe Tần Ngạo Thiên những lời này về sau, Mi Sánh mấy người cũng đều là tắt lửa, không nói nữa. Lúc này Đường Bản thì mở miệng nói ra "Bẩm tướng quân, thuộc hạ nghĩ đến một kế, nhưng phá Hồ quan. Như thế ngược lại cũng coi là ta vì hôm nay bởi vì ta mà hi sinh các huynh đệ làm một chút bồi thường a" Tần Ngạo Thiên nghe xong cảm thấy không tệ, liền gật đầu nói "Vậy chúng ta liền trước nghe một chút Đường Tướng quân lời nói kế sách a "

Đường Bản nghe xong chấp tay bái nói ". Là như thế này, kia Hồ quan đang tướng lúc này cũng không hiểu biết chúng ta đã tìm nơi nương tựa tướng quân, ta nhưng dẫn người trở về lừa dối chột mờ mịt. Chi Hậu tướng quân liền có thể dẫn người tiến quân thần tốc, giết hán trở tay không kịp, như thế Hồ quan liền dễ như trở bàn tay" Tần Ngạo Thiên nghe xong gật đầu nói "Kế này rất hay, vậy liền theo ngươi lời nói, chúng ta cái này điểm binh giết trở về "

Kia Mi Sánh đang tướng nghe được muốn giết trở về báo thù sau đều là đại hi, thế là liền cũng không doái hoài tới nghỉ ngơi liền nhao nhao kêu la lại muốn đi tiến đánh Hồ quan, vì các huynh đệ báo thù. Sau đó Tần Ngạo Thiên nói "Bất quá dù cho muốn lừa dối mờ cửa thành, tướng quân cũng không thể mang những người này đều trả về, số người này tự nhiên là muốn giảm bớt bên trên một chút, đồng thời lại làm cho chặt vật một chút mới rất thật "

Về sau Tần Ngạo Thiên thì nói với mọi người nói ". Ta đi vào trước cùng Đường Bản tướng quân kỹ càng thương thảo cách ăn mặc một chút, các ngươi không phải muốn vì huynh đệ đã chết nhóm báo thù sao, vậy liền nhờ vào đó thời gian ở không nắm chặt thời gian khôi phục thể lực, dạng này mới có thể hữu hiệu hơn chém giết địch nhân, vì các huynh đệ báo thù." Mi Sánh đang tướng nghe đến lời này sau liền liền ngồi xếp bằng, ngay cả đi trở về mình doanh trại thời gian đều đã giảm bớt đi.

Tần Ngạo Thiên cười nhìn thoáng qua trên mặt đất chúng tướng sau liền dẫn Đường Bản bọn người đi vào doanh trướng bên trong, trải qua Tần Ngạo Thiên tỉ mỉ cách ăn mặc về sau, Đường Bản ba người trên mặt đều là lấy dính bùn đất cùng máu tươi, liền y lấy cũng đều là bị vạch phá nhiễm phải vết máu. Không chỉ là Đường Bản ba người, liền ngay cả Đường Bản dưới trướng mấy ngàn tướng sĩ cũng đều là như thế, Tần Ngạo Thiên nói dạng này mới càng thêm rất thật, bọn hán cũng liền mặc cho Tần Ngạo Thiên trang phục.

Đội trang phục hoàn tất sau Tần Ngạo Thiên liền nói "Mặc dù ta có thể để ba người các ngươi cùng nhau trở về Hồ quan đi, nhưng nếu là để các ngươi không thiếu một cái toàn bộ trở về Hồ quan cũng không tránh khỏi quá giả. Dạng này, các ngươi đem những người khác lưu lại, chỉ mang theo hai ngàn người một đường phi nước đại trở về, đồng thời nói chúng ta liền ở phía sau đuổi theo, thời gian khẩn cấp, kia Đồng Bình cũng không kịp hoài nghi chuyện thật giả, chắc chắn sẽ để các ngươi đi vào."

Về sau Tần Ngạo Thiên lại là gọi tới Lỗ Trí Thâm Võ Tòng cùng Giải Trăn Giải Bảo mấy người cũng là mặc cắm vào cái này hai ngàn người bên trong lấy làm chiếu ứng. Đợi hết thấy sau khi chuẩn bị xong, Tần Ngạo Thiên liền hạ lệnh đại quân xuất động, Đường Bản đằng hai ngàn người phía trước, mình cùng Lô Tuấn Nghĩa bọn người suất lĩnh đại quân áp về sau, lần nữa hướng kia Hồ quan đánh tới.

Lúc này sắc trời đã tối, tại kia Hồ quan trong thành y nguyên ở vào chiến thắng sau trong vui sướng. Ngay tại quan nội Bắc Quân chính cuồng hoan náo ỹng ực thời điểm, đã thấy Đường Bản một nhóm hướng về Hồ quan phương hướng chạy nhanh đến, gấp bộ đáng càng là chặt vật không chịu nổi. Đóng lại thủ tướng gấp sau vội vàng đi tướng Đồng Bình cho gọi đi qua, mà đội Đồng Bình tự mình đến đến quan trước thời điểm, kia Đường Bản một nhóm

cũng đúng lúc đã tìm đến quan hạ.

Đồng Bình nguyên bản còn bởi vì Đường Bản không để ý tới mình liền tự mình lĩnh quân rồi đi sự tình mà lòng có không vui, lúc này gặp hốt hoảng như vậy chặt vật sau cũng là cảm thấy hả giận. Về sau Đồng Bình liền đứng tại đóng lại lên tiếng tra hỏi nói ". Đây không phải Đường Bản tướng quân nha, làm sao vừa rồi đi không bao lâu liền biến thành bộ dáng như vậy a. Ngay cả một tia rồi đi Hồ quan thời điểm khí khái hào hùng đều không thấy được "

Nghe được đóng lại Đồng Bình chăm chọc, Đường Bản trong lòng mặc dù hận nhưng không có phát tác, mà là cầu khẩn nói "Hồi bẩm Đồng tướng quân, chúng ta trước đó thiện tự rồi đi là Đường mỗ không đúng, nhưng nhà Đường mỗ chỉ là nóng vội huynh đệ an nguy phương sẽ như thế, trong đó vạn vạn không có đối tượng quân bất kính chi ý. Cũng may cuối cùng chúng ta rốt cục sẽ bị bắt được huynh đệ giải cứu ra, nhưng vì này chúng ta cũng là lưu lại không ít tính mạng của huynh đệ. Hiện tại kia Tần Ngao Thiên chính suất quân Tổng ở phía sau đau khổ đuổi theo chúng ta, còn xin Đồng Bình tướng quân nhanh mau mở ra đóng cửa, thả ta chờ nhập quan, ngày sau lại cùng nhau thương thảo lui địch kế sách a "

Đồng Bình mặc dù bởi vì Đường Bản lúc trước thái độ mà đối với hắn lòng mang bất mãn, nhưng giờ phút này cũng là biết phân tặc, mà lại gặp nơi xa mờ hồ cũng có được tiếng kêu to vang lên, tin tưởng Đường Bản cũng không nói láo. Thế là Đồng Bình chính là hạ lệnh tướng quan cửa mở ra, thả Đường Bản bọn người nhập quan. Mắt thấy kia đóng cửa bị từ từ mở ra, Đường Bản đám người trên mặt cũng là lộ ra hiểu ý tiêu dung tới.

Đường Bản bọn người gặp đóng cửa mở rộng thời điểm, liền lập tức hướng quan nội phát khởi tiến công, những cái kia thủ vệ tướng sĩ tại còn chưa rõ ràng đã xảy ra chuyện gì, liền nhao nhao chết tại dưới đao thương. Quan hạ tiếng kêu thảm thiết rất nhanh liền đưa tới Đồng Bình chú ý, sau đó Đồng Bình nhướng mày, dò hỏi "Đã xảy ra chuyện gì, cái này tiếng kêu thảm thiết từ đâu mà đến?"

Nghe được Đồng Bình tra hỏi, liền có người nom nóp lo sợ chấp tay trả lời "Hồi, hồi bẩm tướng quân, là kia Đường Bản, hắn, hắn phản, ngay tại quan hạ chém giết." "Cái gì! Tặc tử an Cầm lẫn ta! Đường Bản, ta tất yếu đưa ngươi chém thành muôn mảnh!" Mà lúc này còn không đợi Đồng Bình lao xuống tường thành, liền lại gặp Tần Ngao Thiên đem người giờ quân Tổng đại kỳ hướng Hồ quan công kích mà tới.

Đồng Bình gặp tình hình này hậu tâm hạ khẩn trương, sau đó vội vàng vọt tới dưới thành, hi vọng có thể kịp thời tướng đóng cửa khép lại, ngăn cản quân Tổng nhập quan. Nhưng tại đã tìm đến đóng cửa chỗ lúc chính là phát hiện, kia Đường Bản một nhóm bên trong còn có một cái béo đại hòa thượng cùng một cầm trong tay song đao khôi ngô tráng hán đều rất là cường hãn, không bao lâu liền đem kia đóng cửa không chế.

Đồng Bình gặp hậu tâm biết Hồ quan y nguyên trần thủ không được, thế là liền vội vàng giục ngựa hướng về sau triệt hồi. Mà cùng lúc đó, Tần Ngao Thiên mấy người cũng là vọt vào quan nội, đối quan nội Bắc Quân triển khai vô tình tàn sát. Kia trước đó từ Tác Siêu bủa hạ may mắn trốn được một mạng Ngô Thành lúc này lại là lại không có như vậy vận khí tốt, bị Lô Trí Thâm chỉ một thiên tượng liền chặn ngang cắt đứt, kết quả tính mệnh.

Mà quan nội mặt khác hai viên thủ tướng trọng lương cùng Vân Tông võ cũng là bị Đường Bản cùng Võ Tông hai người một đao một thương, mạng đi tính mệnh. Đến tận đây Hồ quan thủ tướng không có gì ngoài Đồng Bình đào thoát bên ngoài, đều là mất mạng. Mà đồng thời Mi Sảnh Từ Ninh mấy người cũng là thả người tại trong loạn quân điên cuồng giảo sát lấy Bắc Quân binh sĩ, thế phải vào khoảng ban ngày chịu biệt khuất cho đều phóng xuất ra.

Chỉ gặp Lô Tuấn Nghĩa bọn người từng cái như là mãnh hổ xuống núi, giết đến những cái kia Bắc Quân binh sĩ không hề có lực hoàn thủ. Cuối cùng không biết là ai không chịu nổi trước, tướng vũ khí ném xuống đất liền hô to đầu hàng. Nghe được có người đầu hàng, cái khác Bắc Quân binh sĩ cũng đều dứt khoát tướng binh khí trong tay vứt bỏ, ôm đầu hô to "Đừng giết ta, ta đầu hàng, cầu người đừng giết ta "

Mặc dù Tần Ngao Thiên rất muốn đem cái này liên quan bên trong Bắc Quân tất cả đều tàn sát không còn, dùng cái này đến cảm thấy an ủi ban ngày mất mạng các huynh đệ trên trời có linh thiêng. Nhưng về sau Tần Ngao Thiên nghĩ đến, nếu là mình thật làm như vậy, lại cùng những cái kia bạo quân có gì khác biệt, huống chi bọn hắn đều đã đầu hàng, mình nếu vẫn đối chém tận giết tuyệt, kia há không sẽ rơi vào cái sát phu thanh danh.

Kể từ đó, tại ngày sau trong chiến chiến quân địch như thế nào lại dễ dàng buông tha chống cự đầu hàng mình, như thế mình chắc chắn tổn thương thảm trọng hơn. Nghĩ đến những này về sau, Tần Ngao Thiên liền chỉ cao giọng quát to "Toàn quân dừng tay! Người đầu hàng không giết!" Quan nội đám người nghe được Tần Ngao Thiên hô lên cái này tám chữ sau đều là dừng dừng tay bên trong động tác, sau đó liền chỉ nghe "Bình bình bang bang" vũ khí bị ném vứt bỏ trên mặt đất thanh âm tại quan nội vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 297 : Điền Hồ Phái Cứu Viện 2 Thành

Tại Tần Ngao Thiên đem người tận bắt được quan nội chúng Bắc Quân chiếm lĩnh Hồ quan thời điểm, kia Đồng Bình cũng là lẻ loi một mình trốn về chiêu đức thành kể ra việc này đồng thời cũng hướng bên trên viết văn thư, thỉnh cầu Điền Hồ phát binh cứu viện. Cùng lúc đó kia Lâm Xung từ Cái châu Tây Bắc mà lên, đi mấy ngày chính là đi tới cái này tấn Ninh Thành hạ.

Cái này tấn Ninh Thành vốn là lại Điền Hồ thân huynh đệ người xưng tam đại vương ruộng buru lĩnh quân trấn giữ, trong thành càng là có Phụng Tường

Vương Viễn hai viên đại tướng. Nhưng từ khi vài ngày trước ruộng buru phải hai người này lãnh binh đi giải Cái châu chi vây bắt đầu, ruộng buru liền không còn có gặp qua hai người này, chắc hẳn nhất định là đều đã không tại nhân thế.

Trong thành không có cái này hai viên mãnh tướng trấn thủ, lại gọi ruộng buru như thế nào an tâm, thế là sớm liền viết văn thư phát hướng uy thắng, hướng Thân huynh Điền Hồ yêu cầu viện quân. Lại nói kia uy thắng nguy tình viện quan tiếp được Hồ quan thủ tướng Đồng Bình cùng tấn thà ruộng buru báo nguy văn thư sau cũng không dám thất lễ, vội vàng tâu biết Điền Hồ, nói.

"Khởi bẩm đại vương, lần này quân Tổng thế lớn, Hồ quan, tấn thà hai nơi nguy cấp, còn xin đại vương sớm ngày phát binh gấp rút tiếp viện" Điền Hồ nghe xong cũng là kinh hãi, vội vàng gọi tới đám người cùng nhau thương nghị nên phái người nào tiến đến phá địch. Trong lúc đang suy tư, chỉ gặp ban bộ bên trong ló ra một người, đầu đội mão vàng, người khoác áo choàng, nhìn qua rất có một phen tiên phong đạo cốt đáng vẻ.

Sau đó liền nghe người này bái nói "Khởi bẩm đại vương, thần nguyện đi Hồ quan lui địch" Điền Hồ theo tiếng kêu nhìn lại, gặp đúng là quốc sư của mình kiêm tả thừa tướng kiêu đạo thanh. Cái này kiêu đạo thanh bản danh kiêu liệt, nguyên là kính nguyên người, bình thường làm dễ dùng thương làm bổng. Ngẫu du lịch Không Động Sơn, bị dị nhân truyền thụ huyền thuật, có thể hô phong hoán vũ, giả sương mù dâng vân, rất là cao minh, cho nên mà bị người gọi là 'Huyền Ma quân'.

Điền Hồ gặp nguyện lãnh binh trước ngựa hướng Hồ quan cự địch, liền nói "Quốc sư như vậy thay quả nhân phân ưu, quả trong lòng người quả thật đại hi" lời nói còn chưa tắt, lại gặp điện soái tôn an, tiến lên tâu nói ". Thần nguyện lĩnh quân tiến về tấn thà cứu viện" Điền Hồ nghe xong tất nhiên là đại hi, thế là liền gia phong kiêu đạo thanh, tôn an vì chinh nam đại nguyên soái, các phát binh hai vạn quân mã tiến đến.

Kiều đạo thanh lại nói "Hồ quan nguy cấp, thần tuyền khinh kỵ, đêm tối tri hướng, để giải nguy" Điền Hồ đại hi, tất nhiên là đáp ứng, về sau liền lập tức mệnh Xu Mật Viện phân phối binh tướng, tùy tùng kiêu đạo thanh, tôn an tiến chinh. Xu Mật Viện tuân lệnh, liền tức tuyền tướng phát binh, giao phó hai người. Kiêu đạo thanh, tôn an hai người ngay hôm đó cả điểm quân mã lên đường.

Lại nói cái kia tôn an cùng kiêu đạo thanh nguyên là đồng hương, cũng là kính nguyên người, sinh chiều cao chín thước, eo lớn tám vẩy, có phần biết thao lược, lực cánh tay hơn người. Học được một thân thích võ nghệ, quen dùng hai cái thép ròng kiếm, Vu gia hương vì cha báo thù sau không đường có thể đi, liền tới uy thắng tìm nơi nương tựa đồng hương kiêu đạo thanh. Đạo thanh tiến cùng Điền Hồ, sau đó tôn an cách địch có công, liền bị Điền Hồ trao tặng điện soái chức vụ.

Sau đó tôn An Thống lĩnh mười viên thiên tướng, quân mã hai vạn liền hướng tấn thà mà đi. Kia mười viên thiên tướng theo thứ tự là mai ngọc, Tàn anh, kim trinh, lục thanh, tất thắng, Phan nhanh chóng, dương phương, Phùng Thăng, hồ bước, lục phương. Mà kiêu đạo thanh điểm ra hai vạn quân mã, giao cho đoàn luyện Nhiếp mới, Phùng cơ thống lĩnh, sau đó mình cùng bốn viên thiên tướng đi đầu, bốn người kia phân biệt là lôi chấn, nghê lân, phi trăn, Tiết rục rồ.

Kia bốn viên thiên tướng, đi theo kiêu đạo thanh thống lĩnh tinh binh hai ngàn đêm tối hướng chiều đức xuất phát. Được không đến một ngày, đi vào chiều đức thành bắc ngoài mười dặm. Liền thấy phía trước thám mã đến báo, nói hôm qua Hồ quan đã bị quân Tổng công phá, hiện đại quân chính lui giữ chiều đức, mà đối đãi viện quân. Kiêu đạo thanh nghe xong thì nói "Không nghĩ tới chúng ta đêm tối gấp rút tiếp viện, nhưng vẫn là chậm một bước "

Về sau kia viên thám mã thì khuyên lơn "Thừa tướng đã rất nhanh, muốn trách thì trách kia Bão Độc sơn thủ tướng ba người, lại hàng cùng quân Tổng, cũng lừa dối mờ Hồ quan đại môn, là nên mới sẽ khiến cho quân Tổng đem nó đánh hạ." Điền Hồ nghe xong thì quát mắng "Kia Đường Bản tiểu nhi, đừng muốn để ta nhìn thấy, nếu không nhất định phải để đẹp mắt" sau đó liền không cần phải nhiều lời nữa, cùng cùng đại quân chung nhịp chiều đức.

Đêm đó, Tàn Ngao Thiên tại Hồ quan bên trong cũng là phân công nói ". Nay Hồ quan chính là một đạo yếu địa, vạn không thể mất" sau đó liền phái thượng tướng Bệch Tường lĩnh ba ngàn Thiết Cát bộ đội cùng thượng tướng Từ Ninh lĩnh ba ngàn Kim Thương doanh lưu thủ ở đây, lại thêm nữa để giải trăn Giải Bảo hai người chung lĩnh bốn ngàn quân Tổng tồn lưu quan nội. Sau đó Tàn Ngao Thiên lại mệnh Văn Trọng Dung thôi đã hai người lĩnh quân về hướng Bão Độc sơn, vẫn như cũ cùng Hồ quan thế thành sừng thú.

Mặc dù Tàn Ngao Thiên lại lưu lại một vạn người đóng giữ Hồ quan, nhưng bộ đội nhân viên nhưng lại chưa giảm ít, chỉ vì lần trước Tàn Ngao Thiên lại đem kia Hồ quan Bắc Quân tất cả đều hàng phục, chinh hợp một đội, người đem qua vạn, giao cho Tác Siêu Mi Sánh hai người thống lĩnh. Mặc dù hai người này bản đều là Thiết Cát bộ đội tướng lĩnh, nhưng Tàn Ngao Thiên gặp chỉ có ba ngàn chỉ trọng, an bài ba viên thượng tướng thật là lãng phí, liền gặp Mi Sánh Tác Siêu hai người cho hái được ra, chính làm cái này hơn vạn hàng quân thống lĩnh.

Mặc dù Tàn Ngao Thiên tướng cái này hơn vạn người giao phó tại Mi Sánh hai người, nhưng nhưng như cũ theo Tàn Ngao Thiên đại quân cùng nhau xuất chinh, cho nên cũng không lo lắng còn có có sai lầm. Phân phối binh tướng hoàn tất về sau, Tàn Ngao Thiên liền thừa dịp lúc ban đêm suất lĩnh đại quân hướng chiều đức xuất phát, tại ngày thứ hai buổi chiều đến chiều đức ngoài mười dặm đâm xuống doanh trại chinh đồn.

Mà lúc này quân Tổng tại thành nam mười dặm chỗ hạ trại tin tức thì là bị trong thành thám mã cho tìm hiểu đi, về thành báo cùng kiêu đạo thanh Đồng Bình hai người. Đồng Bình nghe xong từ là hận đến nghiến răng nghiến lợi, ý muốn xuất binh thừa dịp quân Tổng trận cước chưa ổn, trước hết giết bên trên một trận, áp chế nhuệ khí. Kiêu đạo thanh nghe xong cũng cực kì đồng ý, cho nên hai người liền cùng nhau điểm binh mã, ra khỏi thành đuổi giết Tổng doanh mà đi.

Theo kiêu đạo thanh Đồng Bình hai người cộng đồng xuất chinh, không có gì ngoài theo đạo thanh cùng nhau đến đây lôi chấn bốn người, còn có cái này chiều đức nguyên thủ tướng tôn kỹ, là âm thanh, Kim Đình, hoàng việt bốn người. Chỉ ở trong thành lưu lại lạnh thà, mang đẹp, ông Khuê, Dương Xuân, trâu canh, Thái trạch sáu người trấn giữ thành trì cũng tiếp đãi Nhiếp mới Phùng đeo hai người chỗ lĩnh chỉ viện quân.

Lại nói cái này Đồng Bình cùng kiêu đạo thanh hai người đi không lâu lắm chính là đi tới quân Tổng doanh trường bên ngoài, mà lúc này Tàn Ngao Thiên mấy người cũng là dò tin tức ra trại hướng doanh, hai quân tại trại trước một dặm đất trống chỗ triển khai trận thế, giăng co. Lúc này liền nghe Đồng Bình la mắng "Tàn Ngao Thiên, ngươi cái này không có can đảm sợ hàng, ngoại trừ sẽ dùng chút thủ đoạn bên ngoài lại sẽ làm gì?"

Tần Ngao Thiên nghe xong lại là cười không nói, chỉ lẳng lặng nhìn cái này Đồng Bình tùy ý kêu gào. Đồng Bình tại trước trận la mắng nửa ngày sau gặp ngôn ngữ lại như trâu đất xuống biển, không chiếm được nửa điểm đáp lại, trong lòng liền càng là khí quyển. Lúc này bên cạnh Kiều Đạo Thanh thì là khuyên lơn "Đồng Bình tướng quân còn xin lưu chút khí lực mà đối đãi đối địch tác chiến đi, thật tình không biết đây là kia quân Tổng tướng lĩnh cố ý khích người phát tác lấy tự loạn trận cước?"

Đồng Bình nghe xong từ nghĩ quả nhiên, liền lại điều chỉnh quyết tâm thái, không còn quát mắng. Tần Ngao Thiên gặp kia tại Đồng Bình bên cạnh mở miệng khuyên bảo người hậu tâm bên trong cảm thấy nghi hoặc, liền hướng Đường Bán hỏi "Đường Tướng quân, không biết kia đứng ở Đồng Bình bên người là vì sao người?" Đường Bán theo Tần Ngao Thiên chỉ phương hướng nhìn lại, sau đó liền hồi đáp "Hồi bẩm tướng quân, người kia tên Kiều Đạo Thanh, quen sẽ dùng chút yêu pháp, người xưng 'Huyền Ma quân'. Bản thân lại thích võ nghệ, đùa nghịch lên thương bỗng đến ngược lại cũng không yếu người khác, quả thật Bắc Quân trong trận nhất là cao minh người, tướng quân cũng nên cẩn thận."

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 298 : Huyền Ma Quân Trận Chiến Mở Màn Hiện Thần Uy

Tần Ngao Thiên nghe xong thì ở trong lòng mặc mặc niệm câu "'Huyền Ma quân' Kiều Đạo Thanh, có vẻ như là cái rất nhân vật không tầm thường. Nhớ kỹ tại nguyên bản quỹ tích bên trong Lương Sơn trong quân cũng không có người có thể cùng tranh phong, cuối cùng vẫn là muốn "Nhập Vân Long" Công Tôn Thắng xuất mã phương mới đem bãi bình. Nhưng hôm nay Công Tôn Thắng lại cũng không trong quân đội, cũng không minh liệu có thể đem nó đánh bại."

Tần Ngao Thiên trong lòng suy nghĩ lấy đối địch biện pháp, bên kia Kiều Đạo Thanh cũng đã mở miệng quát "Kiều Đạo Thanh đến vậy. Tổng tướng nhưng có người dám lên trước đánh một trận?" Nghe được Kiều Đạo Thanh khiêu chiến, quân Tổng trong trận Mi Sánh Tác Siêu cái này hai người nóng tính thì cùng nhau thúc ngựa vung búa xông lên phía trước nói ". Mi Sánh Tác Siêu đến vậy. Tặc tướng nhận lấy cái chết!"

Đồng Bình gặp quân Tổng trong trận có hai người cùng nhau lên trước, vốn định theo Kiều Đạo Thanh cùng nhau lên trận đối địch, nhưng Kiều Đạo Thanh lại mỉm cười ngăn cản lại Đồng Bình gia nhập. Sau đó liền gặp Kiều Đạo Thanh cười ha ha, không chút hoang mang đem bảo kiếm trong tay nhìn trời một chỉ, trong miệng nói lâm lâm, đợi cho kia Mi Sánh Tác Siêu hai người tới gần thời điểm hét lớn một tiếng "Tật!"

Về sau liền gặp nguyên bản êm đẹp ban ngày trời nắng lập tức trở nên hắc vụ từ từ, cuồng phong gào thét, bụi đất tung bay. Sau đó càng là có một đoàn hắc khí theo theo gió mà đến, tướng kia Tác Siêu Mi Sánh hai người tất cả đều bao phủ trong đó. Tác Siêu Mi Sánh hai người bị hắc khí bao lại sau tựa như giống như thu hút nước sơn đen trong túi da, trước mắt cũng không một tia ánh sáng, không thể động đậy chút nào.

Tần Ngao Thiên gặp hậu tâm hạ khăn trương, vội vàng suất trên đại quân trước cứu viện Mi Sánh Tác Siêu hai người, nhưng sau đó Kiều Đạo Thanh lại là nói một tiếng tật, về sau liền gặp giữa sân cuồng sa đại tác, lại là một cỗ hoàng gió cuốn tới, tướng quân Tổng tất cả mọi người là mê loạn mất. Về sau Kiều Đạo Thanh liền quát "Toàn quân xuất kích, phá địch thời cơ đã đến "

Bắc Quân đám người nghe được Kiều Đạo Thanh hiệu lệnh, liền cùng nhau trùng sát mà đi, quân Tổng đám người chứng tướng có bị cát vàng mê mắt, thấy không rõ sự vật, nhao nhao bị Bắc Quân thừa dịp loạn chém giết. Kia Đường Bán, Tôn Tân, Thạch Dũng ba người đều là bị Bắc Quân thừa dịp loạn bỏ nhào chỗ bắt được. Nguyên lai Bắc Quân bên trong có tướng lĩnh, bắt sống địch tướng đoạt được khen thưởng muốn bao nhiêu tại chém giết địch tướng mấy lần, mà lúc này quân Tổng đều bị cát vàng mê mắt, thì tất nhiên là lực sát thương đại giảm, những cái kia bắc quân tướng sĩ liền đều một phát đi bắt Tổng tướng.

Tần Ngao Thiên gặp không địch lại Bắc Quân, liền đành phải hạ lệnh toàn quân rút lui, mà đối đãi ngày sau tái chiến. Kiều Đạo Thanh gặp quân Tổng rút quân, cũng không đuổi theo đuổi, liền cũng mệnh Bắc Quân đều rút về, trở về trong thành đi thiết yến chúc mừng. Sau đó lại đem tại tù binh bắt chỉ Tác Siêu, Mi Sánh, Đường Bán, Tôn Tân, Thạch Dũng năm người tất cả đều buộc chặt, áp vào trong thành đại lao đi, mà đối đãi ngày sau nộp lên áp giải đến Điền Hồ chỗ đi đòi hỏi khen thưởng.

Mà Tần Ngao Thiên gặp khó lĩnh quân trở về tới doanh trại bên trong sau khi được kiểm kê, cứ như vậy không cần trong phiên khác, mình lại liền hao tổn mấy ngàn quân sĩ, mà lại Mi Sánh Tác Siêu đẳng tướng cũng đều là bị Bắc Quân cho bắt được tới, không rõ sống chết. Đây thật là để Tần Ngao Thiên đẳng quân Tổng kinh hãi không thôi, mặc dù biết được cái này Kiều Đạo Thanh khác hẳn với thường nhân, nhưng cũng không ngờ tới lại sẽ cường hãn như thế.

Tần Ngao Thiên lo lắng thời điểm vội vàng gọi tới Đái Tông, mệnh lập tức tiến về Kế Châu Nhị Tiên Sơn đi mời Công Tôn Thắng xuống núi tương trợ. Đái Tông cũng là biết được sự tình khẩn yếu, thế là liền lập tức từ biệt Tần Ngao Thiên, sử xuất thần hành pháp chính là hướng kia Kế Châu Nhị Tiên Sơn đi nhanh mà đi. Mặc dù Công Tôn Thắng tất cả thể hàng phục cái này Kiều Đạo Thanh, nhưng nước xa giải không được gần lửa, thế là Tần Ngao Thiên lại gọi tới Thời Thiên, mệnh chạy tới Cái châu đi tướng Mã Linh mời đến trợ trận.

Thời Thiên lập tức liền cũng bái biệt Tần Ngao Thiên một nhóm, hướng kia Cái châu, chỉ là một cái xoay người liền không thấy bóng dáng. Sau đó Tần Ngao Thiên lại là mệnh Lữ Phụng Quách Thịnh hai người dẫn theo họa kích đội chặt chẽ tuần tra doanh trại chung quanh, nhưng có bất kỳ dị động, liền lập tức đến báo. Lữ quách hai người tất nhiên là lĩnh mệnh mà đi, sau đó Tần Ngao Thiên thì lại ra lệnh "Trên Mã Linh tướng hoặc là Công Tôn đạo trưởng đến trước khi đến, ai cũng không thể hành động thiếu suy nghĩ"

Lúc này Lỗ Trí Thâm nói "Nhưng Tác Siêu Mi Sảnh đám huynh đệ lại nên như thế nào, bọn hắn thất thủ tại quân địch chi thủ, khó nói chúng ta liền muốn từ bỏ bọn hắn sao? Cái này ta thế nhưng là làm không được" Tần Ngao Thiên nghe xong răn dạy Lỗ Trí Thâm nói ". Lỗ Trí Thâm, các huynh đệ thất thủ, chẳng lẽ toàn quân cũng chỉ có người một người lo lắng sao, ta Tần Ngao Thiên trong lòng lo nghĩ không thua các người bất luận kẻ nào."

Lỗ Trí Thâm nghe được Tần Ngao Thiên kia bí mật mang theo thanh âm tức giận về sau, liền theo bản năng dừng ngừng miệng bên trong lời nói, lẳng lẳng nghe Tần Ngao Thiên nói ". Nhưng ta thân là tam quân chủ tướng,

Nhưng lại không thể không vì đại cục suy nghĩ. Mặc dù lòng nóng như lửa đốt, nhưng lại muốn trấn định lại lấy làm ra tốt nhất an bài, để tránh lại vùi lấp càng nhiều huynh đệ. Những này, người đều biết sao?"

Chúng tướng mặc dù tâm hệ Tác Siêu bọn người an nguy, nhưng lúc này nghe được Tần Ngao Thiên lời nói về sau, cũng là biết được sự tình khẩn cấp, thế là liền đành phải tuân mệnh lưu thủ tại doanh trại bên trong hào hào chinh đồn. Mà cùng lúc đó tại kia chiêu đức thành nội, Kiều Đạo Thanh trận chiến mở màn báo cáo thắng lợi tự nhiên là khiến Bắc Quân sĩ khí phóng đại, bất quá Kiều Đạo Thanh nhưng lại chưa cho phép Đồng Bình bọn người liền triển khai như vậy yên hội, mà là mệnh mọi người chặt chẽ đề phòng, cẩn thận nửa đêm thời điểm quân Tổng phạm thành.

Hai quân đều là chặt chẽ phòng bị sau một đêm cũng chưa phát hiện dị dạng, tới sáng sớm ngày thứ hai, Đồng Bình liền cùng Kiều Đạo Thanh nói "Thừa tướng đại nhân, kia quân Tổng phương bị thiệt lớn, lại sao có dám can đảm lại đến xúc phạm hổ uy, chắc hẳn định tại doanh trại đau khổ thủ vững, mà đối đãi viện quân đâu" mặc dù lúc này Đồng Bình phân tích hoàn toàn chính xác, nhưng Kiều Đạo Thanh vẫn lắc đầu nói.

"Đồng Bình tướng quân lời nói mặc dù có lý, nhưng chúng ta vẫn là không qua loa được, tổng chi cẩn thận một chút tóm lại là không có chỗ xấu" Đồng Bình gặp Kiều Đạo Thanh như vậy cẩn thận, liền cũng chỉ đành buông xuôi bỏ mặc. Lúc này kia Kiều Đạo Thanh chỗ giọng gần hai vạn người đại quân cũng là chạy tới dưới thành, bị Bắc Quân thả tiến vào trong thành.

Chỉ lúc này chiêu đức thành nội Bắc Quân nhân số liền lập tức bạo đã tăng tới ba bốn vạn chỉ chúng, bởi vì trước lúc này chiêu đức thành nội tinh binh phần lớn đều bị Đồng Bình mang ra ngoài thành, đi phòng thủ kia Hồ quan, kết quả lại là đều hãm tại nơi đó, cho nên trong thành phòng giữ mới có thể hơi có vẻ trống rỗng. Bây giờ có Kiều Đạo Thanh xuất lĩnh hai vạn chỉ chúng gia nhập về sau, chiêu đức thành nội binh lực liền lập tức phong phú.

Về sau Kiều Đạo Thanh chính là ra kế nói ". Đồng Bình tướng quân, bây giờ trong thành phòng giữ phong phú, nên thời điểm tiến đến tướng những cái kia bị mất thành trì quan ải cho thu hồi lại." Đồng Bình sớm có ý đó, liền đối với Kiều Đạo Thanh bái nói ". Đồng Bình toàn nghe thừa tướng điều khiển" Kiều Đạo Thanh cười nói câu tốt, sau đó chính là nói.

"Kế hoạch của ta là như thế này, từ ta tự mình dẫn lên cái này hai vạn viện quân trở ra ngoài thành đi cùng kia quân Tổng giằng co, đem nó kiềm chế ở chỗ này. Sau đó Đồng Bình tướng quân người lại lĩnh quân một vạn từ bên cạnh đường quanh co tiến lên, đi trước tướng kia Hồ quan cho tấn công xong tới. Đẳng đánh phá Hồ quan về sau, hai người chúng ta lại lấy tiền hậu giáp kích chi thế tướng chi này quân Tổng toàn diệt nơi này "

Đồng Bình nghe xong chỉ cảm thấy hai mắt tỏa sáng, sau đó chính là nói "Thừa tướng kế này rất hay" Kiều Đạo Thanh nghe xong liền nói "Tốt, đã Đồng Bình tướng quân người cũng không phản đối, vậy chúng ta cái này xuất binh hành động a" "Vâng, mặt tướng tuân mệnh!" Về sau hai người tựa như Kiều Đạo Thanh lúc trước nói tới như vậy chia binh hai đường.

Từ Kiều Đạo Thanh suất lĩnh Nhấp Tân, Phùng Bội, Lôi Chấn, Nghê Lâm, Phí Trân, Tiết Xán sáu người lĩnh hai vạn đại quân ra khỏi thành năm dặm hạ trại, cùng quân Tổng giằng co. Mà Đồng Bình thì là dẫn đầu trong thành thủ tướng tôn kỳ, là âm thanh, ông Khuê, Dương Xuân bốn người lĩnh quân một vạn tại cửa thành đông xuất phát, bên cạnh đường quanh co, ý đồ đi đoạt lại Hồ quan.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 299 : Thừa Dị Xông Loạn Doanh Lật Về 1 Cục

Lúc này Tần Ngao Thiên bọn người dò thăm kia Kiều Đạo Thanh vậy mà lại lần nữa lĩnh quân hai vạn ra khỏi thành năm dặm hạ trại về sau, đều là kêu to muốn lần nữa giết ra ngoài, để giải hóm qua chi khí. Tần Ngao Thiên nghe xong thì là quát "Đề im miệng, chẳng lẽ quên ta hôm qua vừa nói lời sao, không thể hành động thiếu suy nghĩ, các người chính là không nghe đúng hay không?"

Đương Tần Ngao Thiên nói ra lời này về sau, chúng tướng như vậy kích tình lúc này mới hàng xuống dưới. Sau đó Tần Ngao Thiên lại là hướng Ngô Dụng dò hỏi "Xin hỏi quân sư nhưng có ý kiến gì không?" Ngô Dụng quạt lông nhẹ lay động, theo rồi nói ra "Tướng quân, tiểu sinh cũng là cho rằng hiện tại xuất

binh tiến công, có lẽ là cái thời cơ tốt. Nhưng phát binh tốc độ nhất định phải nhanh, thừa dịp quân địch doanh trại chưa trầm ổn thời khắc, công lúc bắt ngờ, mới có thể đối tạo thành tổn thương."

Tần Ngao Thiên nghe xong thì là trầm ngâm nói "Ý của tiên sinh là, nếu là kia quân địch tướng doanh trại trầm ổn, vậy ta quân liền lại không có cơ hội có thể trọng thương Bắc Quân rồi?" Ngô Dụng khẽ gật đầu nói "Chính là" mặc dù Tần Ngao Thiên nghe nói như thế hậu tâm bên trong rất cảm giác thất vọng, nhưng điều này cũng làm cho Tần Ngao Thiên càng rõ ràng hơn nhận rõ hiện trạng, để tránh khinh địch mà tái tạo thương vong.

Bất quá đã hiện tại là tiến công thời cơ tốt nhất, kia Tần Ngao Thiên lại như thế nào sẽ bỏ lỡ, thế là liền lập tức hạ lệnh "Lô Tuấn Nghĩa, Loạn Đình Ngọc hai người các người lập tức cả đội mã quân, theo ta công kích trại địch, Hoa Vinh cũng theo ta cùng cấp đi." Lô Tuấn Nghĩa ba người nghe được mệnh lệnh sau đều là đại hỉ ôm quyền nói "Vâng, tướng quân" mà những cái kia không có bị gọi đến tên các tướng lĩnh thì đều gấp nói "Thiên ca, vậy ta đâu?"

Tần Ngao Thiên tự nhiên là có an bài khác, chỉ ở hạ xong mệnh lệnh thứ nhất sau liền còn nói thêm "Chúng tướng còn lại, cùng lĩnh bộ quân, từ Lô Trí Thâm Võ Tòng hai người dẫn đầu, cũng nhìn quân địch doanh trại mà đi, làm tiếp ứng." Lô Trí Thâm cùng Võ Tòng hai người nghe xong liền cũng cùng nhau ôm quyền lĩnh mệnh đạo "Vâng, tướng quân" mặc dù chỉ là làm tiếp ứng, nhưng nếu là chạy nhanh có lẽ cũng có thể chém giết mấy cái quân địch cũng khó nói, Lô Trí Thâm trong lòng nghĩ như vậy.

Vén vén qua một cái chớp mắt, Lô Tuấn Nghĩa cùng Loạn Đình Ngọc hai người cũng đã triệu tập tốt năm ngàn mã quân tại doanh trại trước công chính chờ, Tần Ngao Thiên cùng Hoa Vinh cũng lên ngựa đi tới phía trước nhất, sau đó chính là quát "Công kích!" "Xông lên a!" Đội Tần Ngao Thiên hiệu lệnh, cái này năm ngàn ngựa quân đều là cùng nhau xung kích về đằng trước mà đi, kỳ thế rào rạt.

Tại Tần Ngao Thiên đẳng mã quân bộ đội công kích rồi đi về sau, Lô Trí Thâm Võ Tòng hai người cũng tướng bộ quân đội ngũ cho đều tề tựu đến, sau đó Lô Trí Thâm chính là hét lớn một tiếng nói ". Chúng ta cũng đi, chạy chậm coi như cái gì đều không vớt được, các huynh đệ, nhanh xông lên a!" Mặc dù Lô Trí Thâm lời nói rất không có Đại tướng phong phạm, nhưng lại rất hữu hiệu tăng lên đám người sĩ khí, sau đó chính là một đường phi nước đại, hướng kia quân địch doanh trại mà đi.

Rất nhanh, Tần Ngao Thiên xuất lĩnh mã quân chính là công kích đến Bắc Quân vị trí, mà cũng ngay tại xây dựng cơ sở tạm thời, toàn quân hỗn loạn không thời, hoàn toàn không có một tia đề phòng chi ý. Kỳ thật tại hôm qua chỗ thắng được kia một trận chiến cũng là khiến cái này Bắc Quân tại trong lòng có kiêu ngạo chi khí, coi là quân Tổng lúc này định cơ đâu rút cổ tại doanh trại bên trong, lại cái nào có dám lượng dám đến phạm râu hùm, thế là liền căn bản không có bố trí phòng vệ, mà là nghĩ đến sớm đi tướng doanh trưởng đóng tốt sớm đi đi ngủ nghỉ ngơi.

Cái gọi là kiêu binh tất bại, nói chính là cái đạo lý này, ngay tại Bắc Quân quân kỷ tan rã xây dựng cơ sở tạm thời thời điểm, quân Tổng mã quân bộ đội cũng là công kích đến tận đây. Ngóng nhìn gặp những cái kia ngay tại hạ trại bắc quân tướng sĩ lúc, Tần Ngao Thiên cũng không hạ lệnh ngừng quân chinh đồn, mà là trực tiếp vung lên côn sắt quát "Theo ta như vậy xông tới giết!"

Những này quân Tổng các loại chính là Tần Ngao Thiên mệnh lệnh này, tại hôm qua ban ngày ở giữa bọn hắn thế nhưng là chịu khổ không ít, bây giờ cũng là muốn khiến cái này Bắc Quân nếm thử cảm giác kia. Sau đó cái này năm ngàn người lợi dụng Tần Ngao Thiên tứ tướng làm tiền đầu, nhất cổ tác khí vọt vào Bắc Quân trong doanh địa. Lúc này những cái kia Bắc Quân cũng là phát hiện công kích mà đến quân Tổng, muốn tổ chức nhân viên phản kháng lại là chậm một bước, sau đó bên ngoài nhân viên liền đều bị Tần Ngao Thiên bọn người cho xóa bỏ, ngã trong vũng máu, toàn bộ Bắc Quân doanh địa kêu rên một mảnh.

Mặc dù doanh địa bị Tần Ngao Thiên chỗ xông vào giảo sát, nhưng Kiều Đạo Thanh vị trí vẫn còn vẫn không có phát sinh bất cứ dị thường nào, dù sao cái này hai vạn người doanh địa còn là rất lớn. Bất quá tại doanh địa bên ngoài phát ra tiếng kêu thảm thiết cũng là bị Kiều Đạo Thanh bọn người chỗ nghe được, sau đó Kiều Đạo Thanh liền nhíu mày hỏi "Đã xảy ra chuyện gì, vì sao như vậy ồn ào?"

Sau đó liền lại nghe được có người hét lớn "Có quân Tổng xông doanh!" Hét thăm thời gian rất lâu sau mới có người thét lên trọng điểm, mà lúc này Kiều Đạo Thanh chợt nghe có quân Tổng đến đây xông doanh sau không những không giận mà còn cười nói ". Xem ra ta ngược lại thật ra coi thường chỉ này quân Tổng, bất quá bọn hắn nhất định vĩnh viễn lưu tại nơi này, hừ "

Sau đó Kiều Đạo Thanh liền dẫn Nhiếp Tân Phùng Bội bọn người mặc quần áo mang giáp, hướng doanh vọt tới trước đi. Mà đội đuổi tới trong doanh địa ở giữa thời điểm, Tần Ngao Thiên chính là đã nhận ra Kiều Đạo Thanh kia khí tức cực lớn tiếp cận, thế là liền lập tức hạ lệnh "Lữ viên ngoại, rút quân!" Kia Lô Tuấn Nghĩa bọn người lần này cũng là giết cái tiến hành, mặc dù còn có chút vẫn chưa thỏa mãn, nhưng nghe được Tần Ngao Thiên mệnh lệnh sau cũng không thể không tuân thủ, thế là liền lập tức chỉnh quân quay đầu ngựa lại, chuẩn bị lại hướng triệt thoái phía sau đi.

Mà lúc này kia Kiều Đạo Thanh cũng rốt cục chạy tới chiến trường chỗ, gặp Tần Ngao Thiên bọn người muốn rút quân rồi đi, liền cười lạnh nói "Muốn đi? Không dễ dàng như vậy!" Sau đó liền gõ răng tác pháp, bấm quyết niệm chú, thanh kiếm nhìn Tây Bắc một chỉ, tiếng quát nói ". Tật!" Tề lúc liền có vô số binh tướng, từ quân Tổng rút lui chi phương hướng hướng bay giết tới, muốn đem quân Tổng lưu ở nơi đây.

Bất quá Tần Ngao Thiên lần này căn bản là không có muốn cùng Kiều Đạo Thanh cứng rắn găm, thế là liền dẫn dưới tướng mã quân phi nhanh đánh tới, liền muốn giết ra một đường máu xung kích quá khứ. Về sau Kiều Đạo Thanh còn chưa chết tâm, lại đem kiếm nhìn bắc một chỉ, trong miệng nói lâm lâm, cuối cùng tiếng quát nói ". Tật!" Giấy lát thiên hôn địa ám, sắc trời không ánh sáng, cát bay đá chạy, lay trời dao địa.

Tần Ngao Thiên thấy bầu trời này biến sắc, liền biết Kiều Đạo Thanh lúc này nhất định phải dùng đại chiêu, thế là cũng la hét nói ". Gia tốc rút lui, không thể lưu lại!" Lô Tuấn Nghĩa cùng dưới tướng chúng tướng thấy thiên địa biến sắc, trong lòng cũng sớm đã khiếp đảm, không cần Tần Ngao Thiên nhiều lời, liền theo sát phía sau mau chóng đuổi theo. Lúc này bỗng nhiên nghe thấy một đạo tiếng sét đánh vang lên, giữa không trung xuất hiện hơn hai mươi tôn kim giáp thần nhân, đem binh khí loạn đánh xuống, khiến quân Tổng tử thương vô số.

Bất quá tốt vào lúc này Tần Ngao Thiên mấy người cũng đã tới gần quân địch trại miệng, ngay lúc sắp chạy thoát. Lúc này Bắc Quân mới muốn đến đây ngăn cản bước chân, nhưng lúc này liền lại nghe được trại ngoài có lấy trùng thiên tiếng la giết vang lên, nguyên lai là kia Lô Trí Thâm bọn người chạy tới

giết, vừa vận đuổi tới. Tần Ngạo Thiên gặp sau đại hi, vội vàng giết tán quân địch, cùng nó hợp binh một chỗ, cộng đồng hướng nhà mình doanh trại rút lui mà đi.

Kia Kiều Đạo Thanh còn muốn tiến lên đuổi theo, nhưng lúc này chợt thấy một con kinh sử hướng mình mặt phóng tới. Có thể bắn ra mũi tên này mũi tên tự nhiên chính là kia thần tiễn tướng quân Hoa Vinh, Hoa Vinh bản ý là muốn thừa dịp bất ngờ, một tiễn đem nó oanh sát. Nhưng Kiều Đạo Thanh cũng không phải bình thường, chợt thấy có mũi tên phóng tới, tốc độ nhanh chóng, lại đến không né tránh, nhưng lại chỉ hét lớn một tiếng, liền có vật kiện trông rỗng xuất hiện, ngăn tại kia mũi tên trước đó, vì chính mình giải vây.

Bất quá trải qua này một trì hoãn, cũng là đã mất đi truy kích quân Tổng thời cơ, bất đắc dĩ, Kiều Đạo Thanh đành phải thu nạp hội binh, kiểm kê tổn thất. Lại bố trí phòng ngự, tiếp tục hạ trại. Lần này chiến dịch, thực cũng đã Kiều Đạo Thanh nhỏ mất một trận, để quân Tổng lật về một ván.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 300 : Biện Tường Thủ Quan Cự Địch

Lại nói kia Đồng Bình cùng Kiều Đạo Thanh cùng nhau binh ra Chiêu Đức, một đường chưa nghe, cho nên tại Tần Ngạo Thiên dẫn đầu Lô Tuấn Nghĩa bọn người tiến đến xong doanh thành công về đến thời điểm, Đồng Bình cũng là dẫn người vượt qua quân Tổng doanh địa, đến đến Hồ quan môn hạ. Đồng Bình tới nơi đây sau liền trước mệnh dưới trướng tướng sĩ tại quan ngoại năm dặm hạ trại, mà thì từ lĩnh hơn ngàn tướng sĩ tự thân vì hậu phương bộ đội tuần tra phòng giữ.

Tại mọi người rất cực tướng doanh trại đóng tốt về sau, Đồng Bình liền tự mình lĩnh quân đi đến Hồ quan phía dưới bắt đầu khiêu chiến. Biện Tường cùng Từ Ninh hai người theo tiếng mà tới, tới đóng lại liền thấy kia quen thuộc người, Đồng Bình chính gương nanh múa vuốt tại quan ngoại gọi sau liếc mắt nhìn nhau, sau đó Từ Ninh chính là nói "Thiên ca quả nhiên liệu sự như thần, không nghĩ tới thật là có địch nhân đến đây phạm quan "

Biện Tường cũng là nhẹ gật đầu, về sau chính là nói "Đúng a, bất quá hấn lại là đánh giá thấp quân ta thực lực, mở ra đóng cửa, để cho ta đi chiếu cố cái này song súng tướng" Từ Ninh đã sớm từng cùng Đồng Bình giao thủ qua, tất nhiên là biết được võ nghệ lợi hại, gặp Biện Tường muốn xuất chiến, liền lên tiếng nhắc nhở "Biện Tường tướng quân cẩn thận, kia Đồng Bình võ nghệ rất là cao minh, nếu không thể địch, còn xin nhanh chóng về trận "

Biện Tường nghe xong chỉ quay đầu lại khẽ cười nói "Từ Ninh tướng quân còn xin yên tâm, Đồng Bình tuy mạnh, nhưng lại không phải ta chi đối thủ" về sau chính là hạ đến tường thành cười ngửa xuất quan nghênh địch. Từ Ninh mặc dù gặp Biện Tường có phần có tự tin, nhưng lại vẫn là không yên lòng, thế là liền chỉ đề lại Giải Trân Giải Bảo hai người cự quan mà thủ, mình thì cũng đi theo Biện Tường xuất quan được đi.

Đồng Bình gặp quan cửa mở ra, liền thu hồi trong lòng sự ngông cuồng, chậm đợi quân Tổng đến chiến. Về sau liền nghe được Biện Tường nói "Ngươi cái này tặc tướng quả nhiên là hảo hảo gan lớn, đã bại lui, lại có gì gan lại đến đây phạm quan? Ngươi như hiện tại liền lui binh rồi đi, ta tự sẽ thả các ngươi một con đường sống, nếu không, hừ, liền đừng có trách Biện Tường trong tay khai sơn đại phủ không nể mặt mũi!"

Biện Tường lời này vừa nói ra, khí thế to lớn, đại khí bàng bạc, coi là thật khiến đối diện quân phản loạn trong lòng giật mình. Bất quá Đồng Bình lại là quát "Tổng tướng đừng hiện lên miệng lưỡi nhanh chóng, mau mau nhận lấy cái chết!" Nói, Đồng Bình liền giơ lên song súng hướng Biện Tường vọt tới. Biện Tường chỉ khẽ lắc đầu thờ dài một tiếng nói "Đã ngươi khăng khăng tìm chết, vậy liền trách không được người bên ngoài" nói, liền cũng vung vẩy lên kia khai sơn đại phủ, hướng về Đồng Bình công kích mà đi.

Không đến một lát, hai người liền hai ngựa tương giao đến một chỗ, triển khai kịch chiến. Đồng Bình mặc dù song súng khiến cho lưu loát, lại tốc độ còn nhanh hơn, nhưng lại đánh không lại Biện Tường lực đại thể mãnh, mỗi một bỏ đều là mang theo khai sơn chi thế, cũng thực là không phụ khai sơn đại phủ chi danh. Đồng Bình vốn cho rằng lấy mình võ nghệ, quân Tổng trong trận cũng liền có thể có kia Tần Ngạo Thiên bản nhân cùng cái kia danh xưng thương bồng nhất tuyệt Lô Tuấn Nghĩa có thể nhỏ thắng mình một bậc, mà lúc này hai người kia đều là tại trước trận cùng Kiều Đạo Thanh đối địch, cho nên chính mình mới có lòng tin có thể đem Hồ quan đoạt lại.

Nhưng tại cùng Biện Tường giao thủ với nhau về sau, Đồng Bình liền lần nữa thân thân cảm nhận được cái gì gọi là núi cao còn có núi cao hơn. Đường nhiên, có này trải nghiệm không có gì ngoài Đồng Bình bên ngoài còn có kia tại quân Tổng trong trận Từ Ninh cũng giống như vậy. Bởi vì Biện Tường bình thường cơ hồ đều là bất hiện sơn bất lộ thủy, cũng đều chưa từng khiêu chiến công kích, chỉ một mình dẫn đầu thao luyện lấy Thiết Cát bộ đội, cho nên chậm rãi để cho người ta quên lãng Biện Tường thực lực.

Bất quá kia đều chỉ là bởi vì Tần Ngạo Thiên dưới trướng cường tướng thực sự quá nhiều, ngay cả Mi Sánh Tác Siêu loại kia bạo tính tình có khi đều không tới phiên cơ hội ra trận đầu, Biện Tường há lại sẽ có cơ hội vượt lên trước xuất chiến đầu, thế là đành phải tướng phong mang ẩn giấu đi. Bất quá nếu muốn thật bàn về võ nghệ thực lực đến, Biện Tường tại Tần Ngạo Thiên trong quân cũng là có thể xếp tới danh sách năm vị trí đầu, còn lại bốn người thì theo thứ tự là chính Tần Ngạo Thiên, Lô Tuấn Nghĩa, Lâm Xung cùng kia Cao Sùng.

Biện Tường tại thế lớn lực bỗng nhiên hướng Đồng Bình điên cuồng tấn công mấy vòng về sau, kia Đồng Bình cũng có chút ngăn cản không nổi. Ở sau

lưng hấn ông Khuê Dương Xuân hai người gặp Đồng Bình không địch lại địch tướng, liền cùng nhau xuất trận tương trợ. Mà Tổng tướng Từ Ninh gặp quân địch có tướng tiếp viện, liền cũng vỗ ngựa xông, tiến lên chặn đường. Kia ông Khuê cùng Dương Xuân hai người gặp Từ Ninh địch đến, liền cũng không còn hướng Đồng Bình chỗ đi chi viện, chỉ chuyên tâm cùng cái này Từ Ninh giao thủ.

Từ Ninh mặc dù lúc trước cùng Đồng Bình lúc đối địch bại trận trở ra, nhưng võ nghệ vẫn là rất cao minh, chỉ ít lấy một ngăn địch ông Khuê Dương Xuân hai người là không có mấy may mắn. Ba người giao thủ bất quá mười hợp, kia Dương Xuân liền bị Từ Ninh trước đem vũ khí câu ở đánh bay, về sau Từ Ninh lại đem câu liềm thương hướng về phía trước một đám, liền tướng kia Dương Xuân tính mệnh lấy đi.

Sau đó ông Khuê gặp Dương Xuân chết, cảm thấy đại loạn, thầm nghĩ lúc đầu hợp thứ hai nhân chi lực, còn đánh không lại cái này Từ Ninh một người đâu, bây giờ Dương Xuân đã chết, mình lại như thế nào có thể ngăn cản được Từ Ninh. Trong lòng như vậy suy nghĩ lấy, ông Khuê liền muốn rút đi mà đi, còn không đợi lại có thành tựu, kia Từ Ninh liền đùa nghịch cái thương hoa tướng kia ông Khuê cũng là một thương chọn ở dưới ngựa, sau đó lại tiến lên lại bù một thương, tướng kia ông Khuê tính mệnh kết quả.

Đồng Bình thấy mình lại hao tổn hai tướng, mà lại tự thân lại đánh không lại Tổng tướng Biện Tường, liền ngay cả bận bịu giả thoát một thương liền lui về phía sau. Biện Tường chỗ nào chịu thua, cũng ở sau lưng hấn đi sát đằng sau, Từ Ninh sợ Biện Tường có sai lầm, liền lập tức hạ lệnh toàn quân công kích. Mà Bắc Quân trong trận tôn kỳ là âm thanh hai người cũng là lãnh binh tiến lên chi viện tiếp ứng Đồng Bình, sau đó hai quân liền hung hăng đánh vào nhau triển khai kịch liệt chém giết.

Hai quân giao phong thời điểm, cái này quân Tổng bên trong Thiết Cát bộ đội cùng Kim Thương doanh chặt chẽ kết hợp, sức chiến đấu tất nhiên là thật to tăng cường. Mà kia Đồng Bình lại là bị Biện Tường cho chăm chú cuốn lấy, không thoát thân nổi, Bắc Quân không có Đồng Bình cái này cường lực trợ công về sau, tất nhiên là đánh không lại quân Tổng, bị khác nhất cử đánh tan.

Đồng Bình gặp không những mình đánh không lại Tổng tướng, liền ngay cả dưới trướng bộ đội cũng là không địch lại quân Tổng, vậy liền tự nhiên lại không còn lưu đi xuống ý nghĩa. Nghĩ thông suốt việc này sau Đồng Bình liền quyết định thật nhanh hạ lệnh rút quân, Bắc Quân nghe xong liền tức quá quyết rồi đi. Mà Biện Tường cùng Từ Ninh sợ địch quân tại đường bố trí mai phục, liền lập tức hạ lệnh thu binh về quan, cự quan mà thủ.

Bởi vì dù sao hai người sứ mệnh chính là trấn thủ Hồ quan cứ điểm, chỉ cần bọn hấn có thể đem cái này Hồ quan vững vàng giữ vững, kia đối diện Đồng Bình liền không còn có hi vọng có thể uy hiếp được trước Phương Tướng quân bọn hấn. Đồng thời kia Đồng Bình thu nạp hội quân sau lại làm kiểm kê, gặp lần này lại hao tổn hơn phân nửa, chỉ còn lại không đủ bốn ngàn tướng sĩ hậu tâm bên trong kinh hãi.

Đều đã tại Kiều Đạo Thanh trước mặt khoe khoang khoáng lạc, chắc chắn tướng Hồ quan công phá, sẽ cùng làm vây quanh chi thể tướng quân Tổng vây quét, nhưng hôm nay mình Hồ quan chưa công phá, mình liền đã tổn binh hao tướng hơn phân nửa, trở về lại nên như thế nào hướng Kiều Đạo Thanh bàn giao. Bất quá nghĩ đến nơi đây, Đồng Bình bỗng nhiên linh cơ khẽ động nói "Hử? Ta bây giờ chẳng phải thân ở trại địch về sau sao, vậy ta chẳng phải là cũng có thể cùng Kiều Đạo Thanh thành trước sau vây quanh chi thể vây quét quân Tổng?"

Nghĩ đến đây sau Đồng Bình liền vui vẻ không thôi, lập tức liền lại tập kết binh mã, hướng Chiêu Đức phương hướng đuổi giết mà đi, ý đồ cùng Kiều Đạo Thanh cùng một chỗ tướng kia Chiêu Đức thành nam mười dặm quân Tổng đều tiêu diệt. Mà cùng lúc đó, khi đó dời cũng là chạy tới Cái châu tướng đại quân phía trước trên đường gặp ngăn sự tình đạo cùng lập tức linh đẳng tướng nghe, lại đem Tàn Ngao Thiên điều động Mã Linh đi đến tiền tuyến sự tình cáo tri Mã Linh, Mã Linh nghe xong liền vui vẻ tiến về.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 301 : Hồ Diên Phụng Mệnh Hướng Cái Châu

Tại Cái Châu thành bên trong, Sử Tiến cùng Tôn Lập hai người nghe được Tàn Ngao Thiên tại tiền tuyến tao ngộ chặn đánh sau đều là vì to lớn cảm giác sâu lo, nhưng vừa tức mình lại không giúp đỡ được cái gì, ngay tại âm thầm buồn rầu. Mà lúc này liền có Tổng Đình lại sứ tới dưới thành, Tôn Lập Sử Tiến hai người liền tức ra khỏi thành đón lấy. Trải qua trò chuyện biết được, đây là triều đình có ý phái tới hiệp trợ Tàn Ngao Thiên làm thành phòng.

Kế này tất nhiên là Cao Cầu xuất ra, bây giờ gặp Tàn Ngao Thiên thế lớn, sợ tướng từ Diên Hồ chỗ đoạt đoạt lại châu thành tất cả đều chiếm làm của riêng, khi đó muốn khống chế Tàn Ngao Thiên liền càng thêm khó khăn. Thế là Cao Cầu liền hướng Huy Tông đề nghị phái tới binh tướng từ Tàn Ngao Thiên trên tay tướng những cái kia châu thành thu hồi, lại để cho nắm chắc tại chính Tổng Đình trong tay.

Cao Cầu lời này cũng không nói rõ, nhưng Huy Tông tự nhiên cũng là biết được Cao Cầu chỉ ý, thế là liền vui vẻ đồng ý thỉnh cầu. Về sau Huy Tông liền âm thầm suy nghĩ cụ thể nên phái người nào trước đi thay thế Tàn Ngao Thiên chương quân thành tri, về sau chính là hướng đến kia lúc trước cùng Tàn Ngao Thiên cùng nhau đánh dẹp Lương Sơn khái hoàn mà về danh tướng về sau Hồ Diên Chúc tới.

Sau đó Huy Tông chính là bổ nhiệm Hồ Diên Chúc là chủ tướng, lại phái Văn Hoán Chương làm quân sư, suất lĩnh năm vạn đại quân Bắc thượng thay Tàn Ngao Thiên tiếp quản thành tri. Mà Huy Tông này mệnh mặc dù có không tin lắm mặc cho Tàn Ngao Thiên nhân tố ở trong đó, nhưng cũng là từ một

phương diện khác bên trên vì Tàn Ngạo Thiên đưa đi trợ lực, mà lại điều động người cũng là trung nghĩa hạng người, như thế cũng là còn không tính quá kém.

Hồ Diên Chúc nhận tướng lệnh sau tất nhiên là hưng phấn không thôi, bởi vì chính mình tại theo Tàn Ngạo Thiên chinh phạt Lương Sơn về sau lại rốt cục lần nữa về tới quyền thế cao vị, có thể lần nữa tuyên dương hô gia uy tên. Chỉ là đối với cái này tiếp quản thành trì chi mệnh khiến cảm giác có chút im lặng, nhưng như vậy cũng tốt qua cả ngày ở tại trên triều đình nhìn xem những cái kia các văn thần cả ngày lục đục với nhau. So với những cái kia, Hồ Diên Chúc ngược lại càng ưa thích ra ngoài, cho dù là thay Tàn Ngạo Thiên tiếp quản thành trì, cũng muốn so ngốc trong cung bị nuôi muốn tiêu sái nhiều.

Sau đó Hồ Diên Chúc liền cũng không kéo dài, trực tiếp liền đến trong quân đột lên năm vạn quân sĩ đến liền bắc đi lên. Mà hai viên phó tướng thì chính là kia một mực đi theo tại Hồ Diên Chúc tả hữu 'Bách thắng tướng quân' Hàn Thao cùng 'Thiên Mục tướng quân' Bành Cơ hai người. Đi mấy ngày sau Hồ Diên Chúc rốt cục đi tới Cái Châu thành, cũng tại đến Cái châu trước đó liền tướng kia Lăng Xuyên Cao Bình các huyện đều là cho thu hồi lại, mà trong đó võ tướng quan viên tự nhiên cũng đều là bị Hồ Diên Chúc cho thay thế thành mình dưới tướng tướng sĩ.

Mặc dù cử động lần này có chút không chính cống, nhưng cái này dù sao cũng là Hoàng Thượng thánh dụ, Hồ Diên Chúc cũng không dám bất tuân. Tại lúc nào tới lâm Cái Châu thành hạ thời điểm, trừ của mình mấy vạn đại quân bên ngoài, còn có từ Lăng Xuyên Cao Bình các huyện thay về Cảnh Cung, Tô Cát, Vương Cát, Lư Nguyên, Tang Anh, khấu phu, Trần Khải bảy viên tướng lĩnh cùng tổng cộng hơn vạn tướng sĩ.

Kia Sử Tiến cùng Tôn Lập mới tới dưới thành gặp lần này tràng cảnh sau tất nhiên là nghi hoặc không thôi, mà Sử Tiến thì cũng là không có cho Hồ Diên Chúc cái gì tốt sắc mặt. Bất quá kia Tôn Lập lại là nhận biết Hồ Diên Chúc, liền mạo xưng làm hòa sự lão đến hóa giải Sử Tiến cùng Hồ Diên Chúc quan hệ giữa, lại đem ngoài thành chúng tướng sĩ cho đón vào thành đến cũng thiết hạ yến ẩm đến vì Hồ Diên Chúc bày tiệc mời khách.

Có Tôn Lập tới khuyên giải, Sử Tiến lúc này mới đối Hồ Diên Chúc cách nhìn có chút đổi mới, đương nhiên đây là bởi vì Hồ Diên Chúc tự mình kéo qua Sử Tiến đến đem chuyện này ý đồ đến cùng mình bắt đầu đi đều toàn bộ dỡ ra mà gây nên. Sử Tiến liền thích trực sáng hán tử, mặc dù Hồ Diên Chúc cử động lần này có sai lầm công bằng, nhưng cũng là ra ngoài bắt đầu đi phụng mệnh làm việc.

Tướng ở trong đó thị thị phi phi toàn bộ nói rõ về sau, Sử Tiến liền cũng lại không căm thù Hồ Diên Chúc. Bất quá lúc này Sử Tiến nhưng lại chưa lưu lại tham gia yến ẩm, mà là gặp trong thành quân binh tăng nhiều, liền tâm hệ Tàn Ngạo Thiên an nguy, muốn tự mình dẫn đại quân tiến về tiếp viện. Tôn Lập nghe xong liền cũng muốn cùng Sử Tiến cùng đi, mà Sử Tiến lại là nói "Không thể, lần này có Hồ Diên tướng quân lĩnh quân đến đây, vậy ta quân tại cái này Cái Châu thành lưu lại ba vạn quân sĩ tự nhiên là muốn đều Bắc thượng, bây giờ Mã Linh tướng quân đã đi, người lại theo ta cùng đi lại có gì người có thể đến thống lĩnh cái này ba vạn đại quân Bắc thượng đâu "

Nghe Sử Tiến giảng giải về sau, Tôn Lập liền đành phải thôi, lưu lại vì Hồ Diên Chúc bọn người bày tiệc mời khách, đợi đến sáng sớm ngày mai hôn lại lĩnh ba vạn đại quân Bắc thượng chi viện Tàn Ngạo Thiên. Mà Sử Tiến thì là đột lên ba ngàn mã quân đến, lấy thương thế khỏi hẳn Ngô Bình Di làm phó tướng, cùng nhau đêm tối chạy tới Chiêu Đức gấp rút tiếp viện Tàn Ngạo Thiên. Hồ Diên Chúc thì cùng Văn Hoán Chương Hàn Thao Bành Cơ bọn người tự mình ra khỏi thành đưa tiễn,

Giữa hai người sự tình đã nói ra, liền lại không có bất luận cái gì ngăn cách.

Đợi đến đưa tiễn Sử Tiến một nhóm về sau, Tôn Lập liền lĩnh Hồ Diên Chúc trở lại thành nội yến ẩm, sau đó ngày thứ hai liền tự mình thống quân, mang Cảnh Cung, Tô Cát, Vương Cát, Lư Nguyên, Tang Anh, khấu phu, Trần Khải bảy viên phó tướng lĩnh lên kia ba vạn đại quân phát binh Bắc thượng chi viện Tàn Ngạo Thiên. Hồ Diên Chúc tất nhiên là lại ra khỏi thành đưa tiễn một phen.

Lúc này lại nói kia Đồng Bình, từ khi tại Hồ quan binh bại về sau liền thu binh về hướng Chiêu Đức, cũng lại phái người tiến về Kiều Đạo Thanh chỗ nói lên trước đó mình binh bại sự tình, lại đem mình muốn cùng Kiều Đạo Thanh trước sau cộng đồng giáp công quân Tổng sự tình đều là viết tại trên giấy, cáo tri Kiều Đạo Thanh. Kiều Đạo Thanh sau khi xem mặc dù là Đồng Bình không thể đánh hạ Hồ quan sự tình cảm thấy tiếc hận, nhưng đây cũng là không gì đáng trách.

Đã không thể trước đem Hồ quan công phá, vậy trước tiên hợp binh một chỗ trước đem trong cái này quân Tổng đều tiêu diệt sau lại chuyển binh phong tiến về Hồ quan đoạt thành đi. Nghĩ xong ngày sau phương hướng phát triển về sau, Kiều Đạo Thanh liền lại mệnh tên này tướng sĩ hồi báo Đồng Bình, tuyên định tại ba ngày sau cộng đồng phát binh tiến công quân Tổng doanh trại.

Mà tại Kiều Đạo Thanh cùng Đồng Bình hai người tương hỗ mưu định tiến công ngày thời điểm, kia "Thần Câu Từ" Mã Linh cũng là lẻ loi một mình đi tới Tàn Ngạo Thiên bọn người doanh trại. Cái này Mã Linh chẳng những có một tay trên trời rơi xuống gạch vàng nên nhân chi pháp, càng là có thần hành chi pháp, này thần hành pháp nhưng cũng không phải là Đái Tông như vậy hướng tự thân dán lên phù chú, mà là thật tu hành đoạt được.

Mã Linh cái này thần hành pháp sử xuất thời điểm, dưới chân liền đột nhiên sinh ra phong hỏa hai vòng, như là kia Na Tra, đồng thời thì có thể ngày đi vạn dặm, tốc độ này nhưng so sánh Đái Tông hôm đó đi tám trăm võ cùng cường hãn. Mã Linh tại tiếp vào Thời Thiên tướng lệnh sau tự biết chuyện quá khẩn cấp, tại chính là thi triển lên cái này thần hành pháp đến, gọi ra kia phong hỏa hai vòng đạp ở dưới chân, không bao lâu liền tướng khi đó dời cho hát ra thật xa, cũng lại tại mấy canh giờ sau chính là đã tới quân Tổng doanh trại, bái kiến Tàn Ngạo Thiên.

Khi đó dời bị Mã Linh vút xuống sau cũng là không có chút nào lời oán giận, bởi vì dù sao Mã Linh tại tiền quân có chỗ đại dụng, khả năng sớm đi đến tự nhiên là phải mạnh hơn mình, thế là mình liền ở phía sau chậm rãi hướng về Chiêu Đức thành xuất phát. Mà liền tại Thời Thiên đi qua Hồ quan về sau, liền phát hiện nơi xa có khói bếp dâng lên.

Thời Thiên gặp trong lòng kỳ quái nói "Tại cái này hoang sơn dã lĩnh, như thế nào lại có khói bếp dâng lên? Không được, ta cũng phải tiến lên tìm hiểu một phen." Sau đó chính là đi bắt nguồn từ thân bản lĩnh đến, rón rén hướng về kia khói bếp dâng lên chỗ bước đi. Thời Thiên tới tiền trước, tìm khói tăng đá lớn làm cây vào, dựa vào tại phía sau, sau đó chính là thăm dò thăm dò.

Thời Thiên cái này xem xét, đúng là giật nảy cả mình, nguyên lai tại cái này son cốc nhỏ nhỏ bên trong, đúng là ẩn giấu đi mấy ngàn người chi chúng. Mà cái này mấy ngàn người, liền chính là kia từ Hồ quan binh bại một đường đào vong mà đến Đồng Bình một nhóm.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 302 : Mã Linh Đi Vào Ý Xuất Binh

Thời Thiên nhìn thấy Đồng Bình một nhóm mấy ngàn người hậu tâm bên trong chính là nghi ngờ nói "Bọn hần nhiều như vậy Bắc Quân là như thế nào xuyên qua tiền tuyến phòng ngự, lại tới đây. Cái này nếu để cho bọn hần lại hưởng sau đại doanh đánh tới há không liền lại thành vây kín chi thế? Nếu muốn quả thật như vậy, vậy ta quân nguy rồi."

Về sau Thời Thiên lại nhân châu xoay động, thầm nghĩ "Không được, ta phải nghĩ biện pháp ngăn chặn bọn hần" về sau bắt đầu từ bên hông lấy ra một bao thuốc xổ đến, cái này bao thuốc xổ là Thời Thiên vào Nam ra Bắc không thể thiếu thiết yếu vật phẩm, bây giờ ngược lại là muốn phát huy được tác dụng. Chỉ gặp Thời Thiên hần âm hiểm cười một tiếng, sau đó liền tung người một cái phất tiến vào Bắc Quân bên trong.

Sắc trời đã tối, chính Thời Thiên bản thân liền là đen thui da đen, mà lại chủ yếu nhất là, Thời Thiên tại tiếp nhận Lang vệ đến nay, liền một mực là thân mang áo đen, ngược lại là rất nhanh liền cùng bóng đêm hòa làm một thể, để cho người ta may mắn không phát hiện được. Phái nhập doanh trại về sau Thời Thiên liền rón rén vụng trộm đi tới quân địch chôn nồi nấu cơm chỗ.

Bởi vì lúc trước tán loạn, khiến cho chi này Bắc Quân bộ đội mỗi một không thôi, bây giờ đã tìm được cái ẩn nấp chỗ, liền tự nhiên buông lỏng cảnh giác. Mà trong đó càng có người còn ngay tại chỗ nằm ngủ, như thế ngược lại vừa vặn cho Thời Thiên cơ hội hạ được. Thời Thiên đi đến chiếc kia nồi lớn trước đó, nhanh chóng tướng túi kia thuốc xổ cho huy sải đến chiếc kia trong nồi lớn, về sau Thời Thiên liền cười rời đi nơi đây son cốc. Trên đường đi vậy mà thông suốt, cũng có thể gặp chi này Bắc Quân tính cảnh giác chi chênh lệch.

Thời Thiên tại trốn ra khỏi son cốc sau liền lại ngựa không dừng vó hướng Chiêu Đức phượng hướng tiến đến, hần muốn đem nơi đây phát hiện mau sớm bẩm báo cho Tần Ngạo Thiên, để cho đối với cái này thêm đề phòng bị. Mà lúc này tại kia quân Tổng doanh trại bên trong, Tần Ngạo Thiên thấy Mã Linh đến sau rất là mừng rỡ, lập tức chính là thiết yến vì Mã Linh bày tiệc mời khách, hảo hảo khoản đãi một phen.

Mà Mã Linh đến sau chính là hỏi trước lên kia yêu đạo Kiều Đạo Thanh đến cùng năng lực như thế nào, lại khiến cho loại nào pháp thuật cho nên dẫn đến quân Tổng đại bại. Về sau Tần Ngạo Thiên liền đem kia Kiều Đạo Thanh trước hai lần trước đối địch chỗ dùng yêu pháp đạo thuật đều nói cùng lập tức lĩnh biết được. Mã Linh nghe xong cũng là nhượng mày, nói "Xem ra việc này cũng có chút khó làm"

Tần Ngạo Thiên thì là lo lắng dò hỏi "Thế nào, Mã Linh tướng quân, có chắc chắn hay không có thể thắng được kia yêu đạo, cứu ra Mi Sảnh Tác Siêu đám huynh đệ?" Bây giờ không phải khoe khoang thời điểm, cho nên Mã Linh cũng chưa nói mạnh miệng, giống như thực đối hỏi đáp "Hỏi bẩm tướng quân, việc này Mã Linh cũng không dám hứa chắc, bất quá có Mã Linh trợ trận, kia yêu đạo liền định là không thể lại vì họa quân ta. Chỉ là cụ thể ta có hay không có thể đủ thắng quá hần, còn muốn thật giao thủ qua sau mới có thể biết được."

Việc này cũng là tại Tần Ngạo Thiên trong lòng trong giới hạn chịu đựng, cho nên khi Mã Linh như nói thật sau khi đi ra, Tần Ngạo Thiên sở thụ đá kích cũng không phải rất lớn. Nếu là Mã Linh đạo pháp cao hơn Kiều Đạo Thanh, tại nguyên lai quỹ tích bên trong liền sẽ không khuất thân tại Kiều Đạo Thanh phía dưới. Bất quá dù cho dạng này, trong quân có Mã Linh trợ trận, cũng có thể giảm bớt rất nhiều tổn thất, cũng là lại có thể kiên trì bên trên mấy ngày mà đối đãi Công Tôn Thắng đến đây.

Đội Mã Linh uống chút rượu về sau, Tần Ngạo Thiên liền là đề phân phó nói ". Truyền lệnh các tướng, ra sổ sách điểm binh, ta lại muốn đi trại địch xông tới một đợt" Tần Ngạo Thiên nói xong lời này về sau, liền tự có lính liên lạc tiến về các tướng ra lệnh. Về sau Mã Linh thì là hỏi "Không biết tướng quân vì sao như vậy vội vàng xao động, Mã Linh cũng không phải là khiếp đảm, chỉ là nhưng cũng không có tất thắng nắm chắc. Mạt tướng coi là, đương muốn thủ vững doanh trại mà đối đãi sư huynh đến mới là thượng sách "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là lắc đầu nói "Bây giờ quân ta đã tại cái này doanh trong trại thủ vững mấy ngày, mặc dù lần trước ta từng dẫn đội đuổi giết địch trại nhỏ thắng một bậc, vì quân ta tăng chút sĩ khí, nhưng những ngày này tới thủ vững không ra, cũng là khiến cho sĩ khí quân ta lại lần nữa để mờ xuống dưới. Nếu là lại không dẫn bọn hần ra ngoài đi tới một lần, không cần chờ quân địch xâm phạm, quân ta liền tự sụp đổ "

Mã Linh nghe xong thì là bái nói ". Đã như vậy, cái kia ngược lại là Mã Linh ngu độn" Tần Ngạo Thiên khoát tay áo, nói "Cái này cũng không trách ngươi, dù sao ngươi không phải lên vị người. Đẳng bỏ vào hai quân trước trận thời điểm, ta từ sẽ hạ lệnh toàn quân công kích, không không có chút nào trì hoãn. Mà lúc này kia Kiều Đạo Thanh tất sẽ dùng yêu pháp đến đối địch, đến lúc đó ngươi chỉ cần ở phía sau cách làm vì quân ta tướng kia yêu đạo pháp thuật tất cả đều hóa giải liền có thể."

Mã Linh nghe xong vui vẻ bái đạo "Vâng, mạt tướng tuân mệnh" mà lúc này kia Lỗ Trí Thâm mấy người cũng đều là nghe được mệnh lệnh, nhao nhao

khoản chi chạy đến, người còn chưa đến, liền nghe quát lớn "Ca ca lần này lại muốn xuất binh? Quá tốt rồi, tại trong doanh trường liền tiếp ngay người mấy ngày, ta thân thể này đều muốn rời ra từng mảnh "

Tần Ngao Thiên nghe xong thì là cười nhạo nói ". Đẹp đi đi, liền người cái này to con, tan ra thành từng mảnh lại có thể tán thành cái dạng gì" Mã Linh đang còn lại chúng tướng nghe xong cũng đều là ha ha phá lên cười. Lúc này Lỗ Trí Thâm cũng là sờ lấy mình đại quang đầu cười hắc hắc, mà hậu quân sư Ngô Dụng chính là hỏi "Mới vừa nghe Văn tướng quân lại phải xuất chinh, nhưng không biết phải chăng là nghĩ đến phá địch chi pháp?"

Tần Ngao Thiên nghe xong thì là khê cười nói "Kia là tự nhiên, có Mã Linh tướng quân đến đây tương trợ, lần này nhất định phải đề kia yêu đạo đẹp mắt!" Lỗ Trí Thâm nghe xong thì là cười to nói "Tốt, lần này định phải thật tốt xử chỉ xử chỉ Bắc Quân nhue khí. Ta cũng là rất lâu không có đại khai sát giới, tốt nhất có thể nhất cử công phá trại địch, lại tấn công vào thành nội, tướng Mi Sánh huynh đệ bọn hãn cho giải cứu ra "

Chúng tướng nghe Lỗ Trí Thâm sau cũng đều là tinh thần không thôi, mà cái này đồng thời cũng chính là Tần Ngao Thiên trong lòng chỗ kỳ. Thấy đám người tất cả đều đến đây, Tần Ngao Thiên chính là đốt lên binh tướng nói ". Lấy Lô Tuấn Nghĩa, Loạn Đình Ngọc, Hoa Vinh, Lỗ Trí Thâm, Võ Tòng năm viên thượng tướng, cũng còn lại chúng viên phó tướng cùng nhau xuất chinh, vẫn như cũ lưu lại tam Nguyễn đẳng thủy quân thủ trại "

Nghe được cái này an bài sau Lỗ Trí Thâm bọn người tất nhiên là hưng phấn không thôi, mà Nguyễn Tiểu Thất thì là gào lên "Tại sao lại để chúng ta lưu lại thủ trại a, Thiên ca, người cái này an bài cũng không hợp với lý a, làm sao huynh đệ chúng ta luôn luôn không được chiến trường a" Tần Ngao Thiên biết được Nguyễn Tiểu Thất tâm tính, nhanh mồm nhanh miệng, lời nói cũng không tâm tư khác, chỉ là phát càu nhàu, liền cũng không đem nó nói mình đề ở trong lòng.

Về sau Tần Ngao Thiên liền kiên nhẫn cùng Nguyễn Tiểu Thất nói "Tiểu Thất, các người là thủy quân thống lĩnh, tại lục địa này phía trên giao chiến không phát huy được người sở trường. Thép tốt tự nhiên là phải dùng đến trên lưỡi đao, các người trước lưu thủ doanh trại, đợi cho ngày sau lại thủy chiến thời điểm tự nhiên không thiếu được cất cử các người xuất chiến, cho nên lúc này trước hết thông cảm một cái đi "

Nguyễn Tiểu Thất cũng không phải loại kia không nói đạo lý người, đang nghe xong Tần Ngao Thiên sau khi giải thích liền cũng thoải mái, không còn la hét âm ỉ lấy muốn ra trận. Sau đó Tần Ngao Thiên lưu lại không có gì ngoài kia ba ngàn thương binh bên ngoài một vạn nhân mã giao cho tam Nguyễn thống lĩnh, sau đó mình liền cùng chúng tướng cùng nhau, dẫn đầu hai vạn đại quân cùng nhau hướng kia Kiều Đạo Thanh chỗ xuất phát.

Mà cùng lúc đó, tại kia Hồ quan ngoài thành ẩn nấp trong sơn cốc Đồng Bình một nhóm cũng đều là toàn viên lấy Thôi Thiên đạo, nhao nhao đau bụng không thôi, lần tri hoãn này, liền duyên ngộ thời cơ. Như thế tính được, tại ba ngày sau liền không thể đứng hạn cùng Kiều Đạo Thanh hợp binh tiến công Tổng doanh. Đồng Bình một bên ôm bụng ngồi xôm ở nơi hẻo lánh, một bên giận dữ hét "Đến cùng là ai như vậy âm ta, bị ta tìm tới, ta nhất định phải đưa người chém thành muôn mảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 303 : Mã Linh Đấu Pháp Kiều Đạo Thanh

Lúc này Tần Ngao Thiên đã tự mình dẫn hai vạn đại quân giết tới ngoài năm dặm Bắc Quân doanh trại trước. Lúc này kia Kiều Đạo Thanh cũng là học được thông minh, biết sự tình an bài trước nhân viên đi dò xét quân Tổng động tĩnh. Cho nên tại Tần Ngao Thiên đại quân vừa ra động thời điểm, Kiều Đạo Thanh liền đã được đến tin tức. Mặc dù Kiều Đạo Thanh trong lòng đối quân Tổng lại có đảm lượng xuất binh sự tình lòng đầy nghi hoặc, nhưng cũng vẫn là chỉnh binh ra trại chuẩn bị nghênh chiến quân Tổng.

Hai quân tới một chỗ bắn ở trận cước về sau, Kiều Đạo Thanh dẫn đầu cười nói "Các người những này bại tướng dưới tay, hôm nay sao lại có đảm lượng dám đến phạm bên cạnh? Chẳng lẽ các người là không kịp chờ đợi nghĩ muốn cùng các huynh đệ của các người đoàn tụ? Ha ha, tốt, kia bản đạo ta cái này cũng đem các người đều bắt sống, đưa đến trong đại lao đi cùng bọn hãn đoàn viên "

Tần Ngao Thiên nghe xong cũng không đáp lời nói, chỉ cười lạnh một câu nói ". Nói nhảm nhiều quá, toàn quân nghe lệnh, theo ta cùng nhau công kích, tiến công quân địch!" Ra lệnh một tiếng, Tần Ngao Thiên liền cùng Lô Tuấn Nghĩa bọn người một ngựa đi đầu, hướng kia Kiều Đạo Thanh Bắc Quân phóng đi. Kiều Đạo Thanh gặp quân Tổng lại cứ như vậy hạ lệnh công kích sau mặc dù trong lòng càng là nghi hoặc, nhưng cũng không nghĩ ngợi nhiều được, chỉ cười lạnh nói "Đã các người khẳng khẳng tìm chết, kia bản đạo ta cái này liền thành toàn các người "

Nói, Kiều Đạo Thanh liền gỡ răng tác pháp, bầm quyết niệm chú, thanh kiếm nhìn tây một chỉ, tiếng quát nói ". Tật!" Tề lúc liền có mây đen tiếp cận, từ tây mà đến, tại kia bên dưới mây đen, càng là có vô số binh tướng tập giết tới, rất có vài phần vãi đậu thành binh dáng vẻ. Bất quá đối với này Tần Ngao Thiên cũng không lo lắng, mà là yên tâm tướng đây hết thấy ứng đối sự tình đặt ở Mã Linh trên thân.

Kia Mã Linh cũng thật không phụ Tần Ngao Thiên hi vọng, gặp Kiều Đạo Thanh cách làm gọi mây đen binh tướng, liền cũng là ở phía sau cầm trong tay

Kiểm gỗ bầm niệm pháp quyết niệm chú, cuối cùng duỗi ra hai ngón tay hướng đoàn kia mây đen cũng quất to một tiếng "Tật!" Sau đó liền gặp đoàn kia mây đen lập tức nhận trở ngại, chẳng những không có tiếp tục hướng quân Tổng áp đi, ngược lại còn chậm rãi hướng về sau biến mất. Mà kia bên dưới mây đen bị Kiều Đạo Thanh gọi binh tướng, cũng đều chậm rãi theo mây đen biến mất mà tiêu tán.

Tần Ngạo Thiên đang tưởng thấy tình cảnh này về sau, tất nhiên là đại hỉ, thế là liền quay đầu đối sau lưng đám người quát "Kia yêu đạo chi yêu pháp đã phá, chúng tướng mau theo ta xông trận!" Nói, liền bỗng lại tăng tốc mà đi, ở sau lưng hắn chúng tướng tự nhiên cũng đều là gặp được Kiều Đạo Thanh yêu pháp bị ngăn cản, trong lòng đều là đại hỉ, thế là liền lại đẩy còi lòng mong đợi theo Tần Ngạo Thiên đuổi giết Bắc Quân.

Kia Kiều Đạo Thanh thấy mình chỗ dùng đạo pháp lại bị hóa giải, liền cười lạnh nói "Ta nói quân Tổng làm sao có gan đến đây xâm chiếm, nguyên lai là mời cao nhân a. Nhưng cũng tiếc, ta Kiều Đạo Thanh cũng không phải dễ dàng như vậy bị đánh bại" nói liền lại đem kiếm hướng bắc một chỉ, trong miệng lại là bô bô niệm một trận, cuối cùng liền bỗng phát lực về phía chân trời một chỉ quất to một tiếng "Tật!"

Sau đó liền gặp lại có hai mươi tôn kim giáp thần nhân từ trên trời giáng xuống, mang theo đông đảo binh khí hướng kia quân Tổng trong trận loạn đã mà đi. Mà lúc này Tần Ngạo Thiên mấy người cũng rốt cục công kích đến Bắc Quân trong trận. Kia Nhiếp Tân cùng Phùng Bội hai người gặp quân Tổng đã xông đến trước mặt, tự biết không được tướng tất cả mọi chuyện đều thả trên người Kiều Đạo Thanh, thế là liền cùng nhau lĩnh quân tiến lên cùng quân Tổng chém giết.

Mà lúc này tại quân Tổng hậu phương Mã Linh gặp kia Kiều Đạo Thanh vậy mà hạ xuống hai mươi tôn kim giáp thần nhân cùng rất nhiều binh khí về sau, tự biết không thể cùng tranh phong, nhưng cũng không chút nào yếu thế, lúc này gọi ra kia phong hỏa hai vòng đến cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích xông trận mà đi. Đồng thời Mã Linh một bên xông trận còn một bên cách làm, từ không đột nhiên rơi xuống gạch vàng hướng kia Bắc Quân trong trận cuồng nện mà đi, đồng thời lại thao túng trong đó bộ phận gạch vàng hóa thành đất sét, tướng kia Kiều Đạo Thanh hạ xuống binh khí phong mang chỗ bao vây lại, khiến cho dù cho nện xuống cũng không tổn thương được Tổng tướng tính mệnh.

Kia Lỗ Trí Thâm mới gặp mấy tôn kim giáp thần nhân hàng thế, tất nhiên là kinh hãi không thôi, nghĩ thầm thế thì còn đánh như thế nào a. Bất quá rất nhanh hắn chính là nhìn thấy Mã Linh cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, chân đạp phong hỏa hai vòng, cái sau vượt cái trước, đón kia kim giáp thần nhân mà đi. Đợi Mã Linh tới kim giáp thần nhân trước mặt, liền đột nhiên từ giữa lòng mây mờ ra một con Yêu Nhân đến, từ kia Yêu Nhân ở giữa có lòi quang bắn ra, tướng những cái này kim giáp thần nhân từng cái tổn hại.

Lỗ Trí Thâm thấy Mã Linh lại mạnh như thế hậu tâm bên trong thầm nghĩ "Không có nghĩ tới tên này lợi hại như vậy, không được, ta cũng không thể thua tại người bên ngoài "

Nghĩ như vậy, Lỗ Trí Thâm chính là lấy ra một trăm hai mươi điểm khí lực đến vùng vẫy thiên trượng điên cuồng giao sát lấy bắc quân tướng sĩ. Bị thiên trượng chỗ phá người tất cả đều bỏ mình, không gây người có thể ngăn cản một lát.

Cùng lúc đó Tần Ngạo Thiên cùng Lô Tuấn Nghĩa mấy người cũng đều là xông trận giao sát hưng phấn dị thường, nhất là đương hai bọn họ nhìn thấy quân địch bị đột nhiên từ trên trời giáng xuống gạch vàng cho đập đầu óc choáng váng về sau, trong lòng liền càng là vui vẻ, rất cảm giác xuất khí. Mặc dù những này gạch vàng chỉ ở hạ xuống chỉ chớp lát liền đều bị Kiều Đạo Thanh cách làm hóa giải, nhưng cũng khiến cho Bắc Quân trận hình đại loạn, càng có lợi hơn tại quân Tổng xông trận.

Lại quay đầu nhìn về phía kia Mã Linh cũng là dũng mãnh phi thường dị thường, chỉ một người một kích liền trong nháy mắt liền diệt sát đi bốn năm tôn kim giáp thần nhân, càng là khiến quân Tổng sĩ khí phóng đại. Lúc này chỉ gặp từ quân địch trong trận vọt tới hai viên tướng tá quát "Tổng tướng dừng bước, lại ăn ta Phùng Bội Lôi Chấn một thương" còn không đợi thương đâm đến Tần Ngạo Thiên cùng Lô Tuấn Nghĩa trước người, thứ hai người liền nhao nhao bị Tần Ngạo Thiên cùng Lô Tuấn Nghĩa một người một thương cho đâm giết mà chết.

Tại cái này hai quân trùng sát thời khắc, Hoa Vinh cũng là không chệch một tên, chỉ ngắn phút chốc, liền lấy đi không ít bắc quân tướng sĩ tính mệnh, đại xuất danh tiếng. Mà Hoa Vinh như vậy dễ thấy, tự nhiên cũng là bị Bắc Quân tướng lĩnh Nghê Lân cho chú ý tới. Chỉ gặp Nghê Lân hướng phía Hoa Vinh nơi ở đình thương mà đi, dẫn vì trong lòng hắn có ý tưởng như vậy, đó chính là thần tiễn tướng quân cận chiến định là kém.

Trong lòng ôm ý nghĩ như vậy, Nghê Lân liền kêu to hướng Hoa Vinh trùng sát mà đi. Mà kia Hoa Vinh cũng giống là biết được Nghê Lân suy nghĩ trong lòng, ngược lại cố ý không bắn tên đi lấy Nghê Lân, mà là lấy ra trường thương đến, đợi cho Nghê Lân xông tới gần trước người đến, liền một thương đâm tới. Nghê Lân gặp Hoa Vinh thương mãnh thế nhanh, lập tức liền bị đánh trở tay không kịp.

Bị Hoa Vinh một thương đánh bại về sau, Nghê Lân cũng là thu hồi trong lòng ý khinh thường, nhưng lúc này Nghê Lân cũng không tái chiến chi ý, quay người liền muốn chạy trốn. Hoa Vinh chỗ nào chịu thả, chỉ lại lấy ra cung đến giương cung cái tên tùy ý vọt tới. Sau đó liền gặp kia tiễn thẳng từ Nghê Lân chỗ cổ đâm vào thân thể, cường đại tác dụng Lực tướng kia Nghê Lân cho từ trên ngựa bắn xuống dưới, mất thấy là không sống nổi.

Lần này quân Tổng có lập tức linh trợ trận, tất nhiên là đại phá quân địch, nhưng tiếc vui chóng tàn, đương Mã Linh lấy Yêu Nhân hủy hoại kia thứ mười sáu tôn kim giáp thần nhân chi thân, liền chợt thấy một cổ cảm giác vô lực ăn mòn đại não, sau đó đúng là điều khiển không dừng chân hạ phong lửa hai vòng, từ bên trên rơi xuống. May mắn lúc này Loan Đình Ngọc ngay tại Mã Linh bên cạnh cách đó không xa, gặp Mã Linh bất lực rơi xuống, liền lập tức giục ngựa tiến lên đem nó cứu lên.

Sau đó Tần Ngạo Thiên cũng là đã nhận ra Mã Linh chỗ biến cố, mặc dù lúc này nhóm người mình ưu thế chiếm hết, nhưng cũng là biết đây đều là may mắn mà có Mã Linh, nếu là Mã Linh không thể tái chiến, kia nhóm người mình chắc chắn lại bị Kiều Đạo Thanh đánh tan. Nghĩ đến đây về sau, Tần Ngạo Thiên liền lập tức hạ lệnh lui quân, không chút do dự.

Chương 304 : 2 Lộ Ra Đầu Kiếm Chỉ Tổng Doanh

Kia Kiều Đạo Thanh gặp quân Tống liền muốn rút đi, từ là muốn xua quân tiến lên truy sát, nhưng lại coi rút lui thời điểm binh nghiệp ở giữa không hốt hoảng chút nào, tiến thoái có pháp, coi là đây là quân Tống kẻ sách, muốn dẫn mình trước đuổi theo, đến lúc đó lại dùng phục binh đến phá chính mình. Kiều Đạo Thanh nghĩ tới đây sau liền quả quyết hạ lệnh không đuổi theo đuổi quân Tống, tự sẽ doanh trại kiểm kê tổn thất.

Mà kỳ thật Tần Ngạo Thiên lần này lui quân cũng không phải là mà tính, chỉ là bởi vì gặp Mã Linh đột nhiên rơi xuống đất, không biết là có gì cho nên, cho nên mới hạ lệnh rút quân. Bất quá trận chiến này mặc dù lấy quân Tống rút lui chấm dứt, nhưng cuối cùng nhưng vẫn là quân Tống đại thắng, cho nên rút lui thời điểm mới có thể riêng có chương pháp, cũng không bối rối. Mà cũng chính bởi vì ngày thường quân Tống nghiêm chỉnh huấn luyện, mới có thể giấu giếm được Kiều Đạo Thanh, khiến cho không dám ngưng ngừng đuổi theo.

Tần Ngạo Thiên mang theo Mã Linh cùng dưới trướng đám người rất nhanh liền quay trở về doanh trại, đại quân còn chưa tiến trại, liền gặp tam Nguyễn sớm đã tại cửa trại trước đó chờ. Gặp Tần Ngạo Thiên trở về, Nguyễn Tiểu Thất liền kêu to hỏi "Thiên ca, lần này thế nào, quân ta có hay không báo cáo thắng lợi a?" Tần Ngạo Thiên cũng không trả lời Nguyễn Tiểu Thất, mà là hướng bên cạnh Lỗ Trí Thâm ném cái ánh mắt.

Lỗ Trí Thâm gặp sau thì là ha ha cười nói "Kia là tự nhiên a, nhỏ bày huynh đệ người thế nhưng là không có trông thấy, ngựa của chúng ta lĩnh tướng quân là như vậy anh dũng, tướng kia Kiều Đạo Thanh kia yêu đạo chỗ thi chí pháp đều đều cho phá giải ra tới. Sau đó chúng ta chính là nhất cử giết tiến Bắc Quân đại trận bên trong, tốt không thoải mái a "

Nguyễn Tiểu Thất nghe xong thì thì càng là tiếc nuối chưa thể ra trận tham chiến, sau đó không thấy Mã Linh thân ảnh, thì dò hỏi "Kia Mã Linh tướng quân đâu? Tại sao không có nhìn thấy hân a? Nghĩ không ra ngựa của chúng ta lĩnh tướng quân lại cũng lợi hại như vậy, tiểu Thất thật đúng là hâm mộ đâu." Mà mọi người tại nghe được Nguyễn Tiểu Thất câu nói này về sau, vậy mà đều là đột nhiên cúi đầu trầm mặc không nói.

Lần này Nguyễn Tiểu Thất liền không rõ, thế là liền hỏi "Đến cùng làm sao vậy, vì sao không thấy Mã Linh tướng quân, còn có, các người vì sao đều là biểu lộ như vậy?" Về sau Tần Ngạo Thiên vươn tay ra khoác lên Nguyễn Tiểu Thất trên bờ vai nói "Mã Linh tướng quân hân tại thi pháp thời điểm không biết làm sao, đột nhiên từ mình chỗ triệu hoán bánh xe bên trên rơi rụng xuống, đến nay tình huống không rõ "

Tam Nguyễn nghe xong thì là hoảng sợ nói "Tại sao có thể như vậy?" Tần Ngạo Thiên mặc dù cũng thật đáng tiếc, bất quá vẫn là nói "Trước đem Mã Linh tướng quân mang lên trướng bên trong nghỉ ngơi, nhất định phải hảo hảo chăm sóc." Mà tại tướng Mã Linh đưa sau khi đi, Ngô Dụng chậm rãi đi đến Tần Ngạo Thiên trước mặt nói "Tướng quân, mặc dù Mã Linh tướng quân tình huống trước mắt bên trên không rõ, nhưng quân ta lần này ngược lại là sĩ khí phóng đại "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì gật đầu nói "Như thế không giả, chỉ là quân sư có hay không nghĩ tới, lần này quân ta có thể có thành tựu như thế, tất cả đều là ý có Mã Linh tướng quân tướng kia Kiều Đạo Thanh thuật pháp hóa giải mới sẽ như thế. Bây giờ Mã Linh tướng quân tình huống không rõ, nếu như kia Kiều Đạo Thanh lần nữa hưng binh xâm phạm, chúng ta lại nên như thế nào ngăn cản?"

"Cái này" dù là danh xưng "Trí Đa Tinh" Ngô Dụng cũng là bị Tần Ngạo Thiên hỏi lời này nhất thời nghẹn lời, không biết nên trả lời như thế nào. Mà đúng lúc này, kia "Cổ Thượng Tảo" Thời Thiên cũng là vội vàng chạy tới doanh trại, bái kiến Tần Ngạo Thiên bọn người. Tại nhìn thấy Tần Ngạo Thiên về sau đầu tiên chính là hỏi thăm chiến sự như thế nào.

Tần Ngạo Thiên liền cho dù tướng mình hôm nay được sự giúp đỡ của Mã Linh là như thế nào đại phá Bắc Quân sự tình đạo cùng Thời Thiên nghe, mà Thời Thiên đang nghe cuối cùng cũng là vì Mã Linh tiếc hận nói "Mặc dù không rõ ràng Mã Linh tướng quân cụ thể là thế nào, nhưng ta tin tưởng Mã Linh tướng quân chắc chắn người hiền tự có thiên tướng, sớm muộn sẽ chuyển biến tốt đẹp lên "

Tại tiếc hận một hồi Mã Linh về sau, Thời Thiên chính là lại đem mình tại bên trong thung lũng kia gặp phải Đồng Bình đám người sự tình nói cùng Tần Ngạo Thiên. Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là khẽ nói "Nghĩ nhất định là kia Kiều Đạo Thanh muốn để kia Đồng Bình một nhóm từ đường núi quanh co, ý đồ đi trước trướng phía sau chúng ta Hồ quan lại đoạt lại đi, nếu để cho thành công, vậy ta quân liền thật muốn lâm vào tử địa "

Thời Thiên nghe xong thì là kinh hãi nói "Ngày đó ca, chúng ta bây giờ nên làm gì?" Tần Ngạo Thiên thì là lạnh nhạt nói "Yên tâm, kia Hồ quan ta thế nhưng là lưu lại Biện Tường Từ Ninh hai người đóng giữ, định ra không là cái gì vấn đề. Phải biết, lấy kia Đồng Bình bán lĩnh, còn bắt không được Biện Tường. Cho nên Hồ quan an nguy tất nhiên là không cần chúng ta lo lắng, ta hiện tại lo lắng, là sợ kia Đồng Bình trực tiếp từ bỏ tiến công Hồ quan, ngược lại quay lại đầu mâu cùng Kiều Đạo Thanh cùng nhau giáp công quân ta. Nếu nói như thế, vậy ta quân thật là liền muốn lâm vào bị động "

Thời Thiên nghe xong thì là lo lắng nói "Nếu thật là nói như vậy, vậy chúng ta nên làm như thế nào a?" Tần Ngạo Thiên suy nghĩ lại nghĩ, lại vẫn là không có nghĩ ra cái như thế về sau, cuối cùng đành phải lắc đầu nói "Nếu thật là như thế, ta cũng không biết." Thời Thiên nghe xong thì là kinh ngạc nói "A?" Sau đó Tần Ngạo Thiên liền phân phó nói "Người cũng trước đừng hoảng hốt, kia Đồng Bình không phải còn chưa tới đó sao, đây hết thảy đều chỉ là suy đoán mà thôi."

Trần an xong Thời Thiên về sau, Tần Ngạo Thiên chính là nói "Hiện tại, ta muốn người tự mình suất lĩnh Lang vệ đến doanh trại hậu phương đi cảnh giới

điều tra, nhưng có bất kỳ gió thổi cỏ lay, không nên khinh cử vọng động, lập tức chạy đến hướng ta báo cáo" Thời Thiên nghe xong thì cúi đầu bái đạo "Vâng, Thiên ca, khi đó dời đi vậy" sau đó liền vụt đi rồi đi nơi đây, đốt lên Lý Chế bọn người cùng nhau ra doanh trại.

Mà tối nay chủ định sẽ không bình thường, bởi vì đêm nay chính là Đồng Bình cùng Kiều Đạo Thanh ước định cẩn thận muốn cùng nhau tiến công quân Tổng đại doanh thời gian. Mà đây cũng là ban ngày Kiều Đạo Thanh cũng không hạ lệnh đuổi theo quân Tổng nguyên nhân chủ yếu, hẳn muốn để quân Tổng mang theo vui vẻ rồi đi, ban đêm lại để bọn hắn thử nghiệm một chút cái gì gọi là tuyệt vọng.

Đêm đó, Kiều Đạo Thanh bọn người tưởng nơi đây doanh trại nhờ tận gốc, mang tới tất cả nhân viên chung hơn vạn người cùng nhau tiến công Tổng doanh. Nó mục đích cũng rất rõ ràng, chính là muốn nhất cử tác khí, tại tối nay tướng quân Tổng nhất cử tiêu diệt. Bởi vì tại ban ngày thời điểm, Kiều Đạo Thanh đã thấy sao Mã Linh trượt chân rơi xuống, hẳn tin tưởng đây chính là quân Tổng vội vàng lui quân nguyên nhân chỗ, bởi vì ban ngày thời điểm quân Tổng có thể lại thắng một trận, dựa vào là chính là cái kia "Thần Câu Tử" mà thôi.

Kiều Đạo Thanh tự nhiên cũng là hiểu được vì sao Mã Linh sẽ trượt chân rơi xuống, còn không phải ban ngày giao chiến thời điểm quá mức căng thẳng, cho nên thể nội pháp lực trống rỗng mới hôn mê. Phải biết, Kiều Đạo Thanh những cái này kim giáp thần nhân há lại sẽ dễ dàng như vậy bị phá giải? Kia Mã Linh liên tiếp phá hủy hơn mười tôn, lại há có thể toàn thân trở ra.

Nếu là quân Tổng hi vọng toàn hệ tại kia Mã Linh trên người một người, vậy bọn hắn tối nay chủ định tiêu vong. Bởi vì chẳng những Mã Linh hiện tại bởi vì pháp lực tiêu hao quá độ dẫn đến hôn mê, liền ngay cả kia Đồng Bình xuất lĩnh bộ đội cũng vào khoảng tối nay đến Tổng doanh hậu phương khởi xướng tiến công, cho nên tối nay, quân Tổng tất phá.

Tại ngựa bên trên nhìn một chút canh giờ về sau, gấp ước định thời gian đã đến, thế là Kiều Đạo Thanh liền tướng bảo kiểm chỉ về phía trước, tiếng quát nói ". Toàn quân xuất phát, tối nay nhất định phải nhất cử tiêu diệt quân Tổng!" Sau đó đại quân liền thừa dịp lúc ban đêm hướng về quân Tổng doanh trại xuất phát mà đi. Cùng lúc đó, tại Tổng doanh hậu phương vài dặm chỗ, Đồng Bình cũng là tới lúc gấp rút vung roi ngựa, hướng về quân Tổng doanh trại cuồng tập mà đi. Chỉ là hắn lại không biết, lúc này sau lưng hắn vài dặm chỗ, Sử Tiến cùng Ngô Bình Di hai người cũng chính mang theo mấy ngàn mã quân chính hướng quân Tổng doanh trại mau chóng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 305 : Đêm Tối Quyết Chiến 1

Ngay tại Kiều Đạo Thanh suất lĩnh lấy kia hơn vạn bộ đội thẳng hướng Tổng doanh thời điểm, tại kia Tổng trong doanh trại thì lại có một nhóm ba người kịp thời đến. Ba người này theo thứ tự là 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông cùng bị mời tới 'Nhập Vân Long' Công Tôn Thắng cùng 'Hỗn Thế Ma Vương' Phiên Thụy. Mà cùng hai người này cùng nhau lưu tại Nhị Tiên Sơn học nghệ "Thần Cơ Quân Sư" Chu Vũ thì bị lưu tại U Châu hiệp trợ Quan Thắng bọn người thành phòng.

Tần Ngạo Thiên thấy Công Tôn Thắng đến sau hưng phấn không thôi, bởi vì có Công Tôn Thắng, mình liền rốt cuộc không cần e ngại lo lắng Kiều Đạo Thanh. Sau đó Tần Ngạo Thiên vẫn là trước hướng Công Tôn Thắng thuật nói ra trước đây đủ loại, đương nhiên còn đem Mã Linh hôn mê sự tình nói cùng Công Tôn Thắng nghe. Công Tôn Thắng nghe nói Mã Linh hôn mê sau trong lòng cũng là cảm thấy ngạc nhiên, sau đó liền cùng Tần Ngạo Thiên cùng nhau đến doanh trường đi thăm viếng.

Công Tôn Thắng tới Mã Linh bên cạnh về sau, chỉ nhìn thoáng qua liền biết được Mã Linh hôn mê chỉ nguyên nhân, sau đó liền hướng Tần Ngạo Thiên chậm rãi nói "Mã Linh sư đệ hẳn chỉ là pháp lực tiêu hao quá độ, khiến thoát lực mới có thể dạng này, chỉ cần để nghỉ ngơi một đêm hảo hảo an dưỡng liền có thể, tướng quân không cần lo lắng." Tần Ngạo Thiên nghe Công Tôn Thắng nói như vậy sau lúc này mới yên lòng lại.

Về sau Tần Ngạo Thiên thì là nói "Cũng đều tại ta quá chỉ vì cái trước mắt, mới có thể dẫn đến Mã Linh tướng quân pháp lực tiêu hao quá độ, nói đến đến lúc đó hồ thẹn a." Công Tôn Thắng thì là cười nói "Cái này cũng trách không được tướng quân, huống hồ Mã Linh sư đệ có lần này tao ngộ đối cũng chưa nếm không là một chuyện tốt, đợi đoạn thời kỳ này đi qua sau, tự thân pháp lực liền lại sẽ đề cao chút, ngược lại cũng coi là nhân họa đắc phúc "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là nói "Nghe tiên sinh kiểu nói này, Tần mỗ cũng là tính an tâm" mà mọi người ở đây tại Mã Linh trong trường nghỉ ngơi trò chuyện thời điểm, liền chợt nghe ngoài trường có trùng thiên tiếng la giết vang lên. Tần Ngạo Thiên nghe xong như sương mù, quát hỏi "Đã xảy ra chuyện gì?" Sau đó tự có binh sĩ xông vào doanh trường đưa tin "Bẩm tướng quân, Bắc Quân xâm phạm!"

"Cái gì! Chúng tướng mau mau theo ta cùng nhau xuất chiến!" Sau đó Tần Ngạo Thiên liền tự mình lĩnh binh xông ra doanh trường, lúc này liền gặp kia Kiều Đạo Thanh đã suất lĩnh lấy đại quân giết tiến vào doanh trại bên trong tới. Không chỉ như vậy, lần này Kiều Đạo Thanh thì trực tiếp tại xông doanh thời điểm liền triệu hoán ra kia hơn hai mươi tôn kim giáp thần nhân đến đây trợ chiến, cho nên mới có thể nhất cử công phá quân Tổng đại doanh.

Kia Lỗ Trí Thâm doanh trường khoảng cách cửa trại khá gần, cho nên cũng là trước hết nhất đến chiến trường, thấy những cái này cao hơn người bên ngoài kim giáp thần nhân hậu tâm bên trong mặc dù kinh, nhưng lại cũng không e ngại. Chỉ gặp hắn vung thiên trọng liền hướng những cái này kim giáp

thần nhân vọt tới, đồng thời trong miệng còn quát to "Ta ngược lại muốn xem xem là các ngươi những này giả phật lợi hại, vẫn là ta cái này chân phật thủ đoạn cao minh, uống nha!"

Bất quá mặc dù Lỗ Trí Thâm lực đại thể mãnh lại rất là cường hãn, nhưng nhưng vẫn là đánh không lại những cái này kim giáp thần nhân, bị trong đó một tôn vào đầu gõ mờ thiên trượng, sau đó lại là một đạo khói đen bao phủ tới. Sau đó Lỗ Trí Thâm liền đã mất đi tri giác, ngã trên mặt đất, tự có bắc quân tướng sĩ tiến đến ý đồ tướng Lỗ Trí Thâm chop tới.

Lúc này ở một bên cùng người giao chiến Võ Tòng gặp sau hét lớn một câu "Trí sâu huynh đệ!" Sau đó chính là ra sức nhảy lên, thả người nhảy tới Lỗ Trí Thâm bên cạnh, cầm trong tay song đao múa đến như hoa, tướng những cái này đến đây xâm chiếm Lỗ Trí Thâm bắc quân tướng sĩ đều là giết ngã xuống đất. Nhưng Võ Tòng cuối cùng cũng là khó thoát Kiều Đạo Thanh ma trảo, lại bị theo nếp bào chế, tướng Võ Tòng cũng cho làm ngã xuống đất, bị lại một đợt Bắc Quân công kích tiến lên cùng nhau bắt làm tù binh đi.

Mà lúc này Tần Ngạo Thiên mấy người cũng là từ doanh trường bên trong giết tới trước cửa trại lớn đến, gặp Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng hai người đều bị Bắc Quân chỗ bắt được sau giận dữ, sau đó chính là giận quát một tiếng nói ". Yêu đạo nhận lấy cái chết! Còn huynh đệ của ta!" Nói dưới chân chính là đạp một cái, thân thể như là như đạn pháo bắn nhanh mà ra, không bao lâu chính là vọt tới những cái này Bắc Quân bên trong giết tán đám người, tướng Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng hai cái cho đoạt lại.

Mà kia Kiều Đạo Thanh gặp sau lại là cười lạnh một tiếng nói "Tới thật đúng lúc, kia bản đạo ta liền đem ngươi cũng cùng nhau mang đi" nói chính là làm lên pháp đến, sau đó liền lại là một đạo khói đen hướng Tần Ngạo Thiên lấy kỳ tốc độ nhanh phóng đi. Mà liền tại cái kia đạo khói đen sẽ phải đem Tần Ngạo Thiên bao phủ ở bên trong thời điểm, chợt trống rỗng tiêu tán ở chân trời. Mà Tần Ngạo Thiên cũng là thừa này đúng không tướng Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng hai người tất cả đều kéo về, giao cho Hồ Tam Nương chiếu cố.

Hồ Tam Nương gặp Tần Ngạo Thiên liền chết đoạt lại chồng mình, tất nhiên là vô cùng cảm kích, sau đó liền thủ hộ tại trượng phu Võ Tòng cùng Lỗ Trí Thâm bên cạnh liền chết phòng vệ. Mà kia Kiều Đạo Thanh thấy mình pháp thuật vậy mà mất linh hậu tâm hạ cũng là kinh hãi, nghĩ thầm "Chẳng lẽ quân Tổng doanh trong trại còn có cao nhân? Lại hoặc là ban ngày kia "Thần Câu Tử" lại phục hồi như cũ rồi?"

Kiều Đạo Thanh trong lòng đang ngạc nhiên, đột nhiên liền cảm giác tại đỉnh đầu của mình ngay phía trên có thứ gì hạ xuống, Kiều Đạo Thanh cũng không suy nghĩ nhiều, càng nhìn cũng không nhìn nhân tiện là cách làm gọi đến một đạo mây đen cản tại đỉnh đầu của mình. Về sau liền nghe được một đạo tiếng sét đánh vang lên, cho dù có mây đen ngăn cản, nhưng Kiều Đạo Thanh nhưng vẫn là bị cái kia đạo lôi đình cho nổ cái chết vật.

Bất quá Kiều Đạo Thanh lúc này trong lòng không có chút nào vì mình bây giờ chết vật dạng lo lắng, mà là đối cái kia đạo tiếng sấm càng là rất là chán kinh, hoặc là nói, là có chút e ngại. Bởi vì kia đúng là 'Ngũ Lôi Thiên Tâm chính pháp', truyền thuyết chính là hết thấy đạo pháp chính thống, ngày đó mình tiến về Nhị Tiên Sơn muốn học phương pháp này lại là học chi không được, nhưng phương pháp này hôm nay lại tại sao lại xuất hiện ở đây, chẳng lẽ nói là kia La chân nhân đích thân đến nơi đây? Kiều Đạo Thanh càng nghĩ càng là e ngại không thôi.

Mà vào lúc này tại kia loạn quân về sau, Phiên Thụy thì là một mặt tiếc nuối thở dài nói "Ai, đáng tiếc, lại không có thể đem kia yêu đạo nhất cử đánh chết" Công Tôn Thắng thì là tại bên cạnh chậm rãi nói "Phiên Thụy sư đệ ngươi cái này Ngũ Lôi Thiên Tâm chính pháp cũng coi là học có sở thành, chi là hiện nay vẫn còn có chút lạnh nhạt, đợi mạnh hơn thêm luyện tập một phen liền tốt "

Phiên Thụy nghe xong thì là gật đầu nói "Vâng, Công Tôn sư huynh, Phiên Thụy thụ giáo" Công Tôn Thắng nghe xong thì là cười nói "Tối nay liền chính là một cái có thể để ngươi áp đặt luyện tập thời khắc, nói chính là nhìn về phía những cái này kim giáp thần nhân" Phiên Thụy tự nhiên cũng là biết được Công Tôn Thắng ý tứ, thế là liền cười nói "Sư huynh một mực đi ứng đối kia yêu đạo thuận tiện, về phần những cái này kim giáp thần nhân liền tất cả đều giao cho ta a "

Công Tôn Thắng chính là ý tứ này, thế là liền cười gật đầu nói "Vậy sư huynh ta ngay ở chỗ này trước dự Chúc sư đệ ngươi công pháp sớm ngày đại thành" Phiên Thụy cũng là nói nói ". Mượn sư huynh cát ngôn, ta hôm nay nhất định phải tướng cái này Ngũ Lôi Thiên Tâm chính pháp cho luyện đến thuận buồm xuôi gió tình trạng" về sau chính là liền xông ra ngoài, cầm những cái này kim giáp thần nhân đi luyện tay.

Mà lúc này kia Kiều Đạo Thanh cũng là phát giác được không phải là La chân nhân đích thân đến, bởi vì nếu là như thế, vậy mình sớm đã chết ở cái kia đạo lôi đình phía dưới, lại há có thể như bây giờ như vậy còn sống ở thế. Nghĩ đến hãn là cái nào đó mới học đến chính pháp đệ tử bị Tần Ngạo Thiên mới xuống núi tương trợ, nếu là như vậy, mình đạo còn có phần thắng. Trong lòng nghĩ như vậy, Kiều Đạo Thanh rất nhanh liền khôi phục ngày xưa lòng tin, lại lần nữa tỉnh lại.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 306 : Đêm Tối Quyết Chiến 2

Đêm đó, Thòi Thiên phụng mệnh đem người Lang vệ đến đây Tổng doanh hậu phương thăm dò cảnh giới, mặc dù nghe được hậu phương đại doanh có tiếng la giết vang lên, nhưng lại cũng vẫn là không thể có mấy may dị động, đành phải kiên nhẫn ở chỗ này đứng gác canh gác. Nhưng sau đó không lâu, Thòi Thiên chính là nghe được dị động, kia là lấy ngàn mà tính móng ngựa tiếng bước chân từ đằng xa vang lên.

Thòi Thiên nghe xong liền tối ngược lại không diều, thế là liền phân phó Lý Chế bọn người trước tiên ở nơi này chờ hơi chút chờ, mình thì tự mình tiến lên xem xét người đến người nào. Sau đó chính là rời đi đại bộ đội, khả thi dời đi không bao xa, liền nghe nói kia móng ngựa tiếng bước chân càng ngày càng gần, thế là Thòi Thiên chính là tìm cái chỗ bí mật trốn cẩn thận xem xét người đến người nào.

Sau đó Thòi Thiên chính là gặp được Đồng Bình người quen cũ này chính suất lĩnh mấy ngàn đại quân hướng Tổng doanh mau chóng đuổi theo, Thòi Thiên gặp hậu tâm đạo không ổn, sau đó liền lại thả người tan biến tại bóng đêm, về tới Lang vệ bên người, Lý Chế nhìn thấy Thòi Thiên trở về về sau chính là hỏi "Đầu lĩnh, thế nào?" Thòi Thiên thì là lắc đầu thờ dài "Tình huống không ổn a "

Sau đó Thòi Thiên chính là hạ lệnh chúng Lang vệ cùng nhau rút quân, tướng mình lần này phát hiện báo biết cùng Tần Ngao Thiên. Nhưng khi hân nhóm trở về tới doanh trại thời điểm, gặp quân Tổng doanh trại bên trong chính hỗn loạn tung bừng, Thòi Thiên muốn tại hỗn loạn như thế nơi chốn bên trong tìm tới Tần Ngao Thiên đã là mười phần khó khăn, huống chi tình huống bây giờ như thế, Tần Ngao Thiên lại như thế nào có thể lại điều xuất binh lực tiến đến ứng đối sau lưng Đồng Bình một nhóm đâu.

Mà liền tại Thòi Thiên lấy lúc gấp, kia Đồng Bình cũng là sát tướng tới, đồng thời trong miệng nghiêm nghị quát "Đồng Bình đến vậy. Quân Tổng nhận lấy cái chết, Tần Ngao Thiên, tối nay ta sẽ vì Uyển Nhi báo thù, nạp mạng đi đi!" Thòi Thiên gặp sau lưng Bắc Quân đã giết tới, liền đành phải dẫn theo chúng Lang vệ cùng bên cạnh tướng sĩ tiến lên nghênh địch.

Nhưng cho dù là dạng này, Bắc Quân như trước vẫn là tạo thành vây quanh chi thế tướng quân Tổng giáp công ở bên trong, tình huống quả nhiên là nguy cấp không thôi, liền ngay cả Tần Ngao Thiên cũng đều là phân thân thiếu phương pháp, chi viện không đến. Tại loạn quân chém giết bên trong, cũng chính là Hoa Vinh thân chỗ ngồi so sánh kia Đồng Bình gần chút, bởi vì Hoa Vinh lúc này vẫn luôn đảm nhiệm viễn trình xạ thủ nhân vật, cho nên thân chỗ cũng liền thoáng có chút dựa vào sau, mà cái này lại vừa vặn là cách kia Đồng Bình tới gần chút.

Hoa Vinh lại gặp Đồng Bình đánh tới, liền lập tức quay đầu ngựa lại, hướng kia Đồng Bình mau chóng đuổi theo. Đồng thời Hoa Vinh thì ở trong lòng nghĩ thầm "Rốt cục lại để cho ta đụng tới người, chịu chết đi" người còn chưa tới, mũi tên đã đạt, chi gặp Hoa Vinh liền châu tiền luân phiên, lập tức trại sau Bắc Quân có không ít người viên hết lên rồi ngã gục.

Mà những này xông lên phía trước nhất Bắc Quân toàn bộ đều là kỵ binh, cho nên ở trong đó tiến bộ mình về sau, dưới hồng chiến mã cũng đều là hoàn toàn ngã xuống đất, sẽ tại hậu phương Bắc Quân cũng là cho trở ngại một chút công kích tiến độ. Bất quá cho dù là dạng này, cũng cũng không thể ngăn cản Đồng Bình đại quân xuất phát, dù sao một thân số thật sự là nhiều lắm, không phải như thế vèn vèn mấy thớt ngựa liền có thể ngăn trở.

Bất quá mặc dù là dạng này, nhưng Hoa Vinh tồn tại vẫn là đưa tới Đồng Bình chú ý, sau đó Đồng Bình liền cười lạnh một tiếng nói "Ám tiễn đã thương người, có gì tài ba, lại ăn ta Đồng Bình một thương!" Nói liền quyết định Hoa Vinh xung phong liều chết tới. Mà Hoa Vinh gặp Đồng Bình hướng mình vọt tới, liền cũng cười nói "Đến hay lắm" sau đó liền lại từ bên hông ngựa lấy ra ba mũi tên đến trực tiếp ba mũi tên để xạ.

Bất quá những này nhưng như cũ đều bị Đồng Bình lấy song súng cho đẩy loạn ngăn, Hoa Vinh gặp không thể đem Đồng Bình bắn giết sau cũng không uể oải chi ý, bởi vì Hoa Vinh chẳng những tiền thuật cao siêu, liền ngay cả thương pháp võ nghệ cũng là không kém chút nào người bên ngoài. Cho nên gặp Đồng Bình võ nghệ cao cường, liền cũng khơi dậy Hoa Vinh hiếu thắng hiếu chiến chi tâm, thế là bốc lên trường thương đến liền cùng kia Đồng Bình chém giết đến một chỗ.

Mà tại Hoa Vinh tại Đồng Bình chém giết thời điểm, khi đó dời đằng Lang vệ cũng không có nhân rồi, tại trải qua ba lần bốn lượt quyết tử đấu tranh về sau, hiện nay Lang vệ sức chiến đấu phóng đại, mặc dù chỉ có hai trăm chi chúng, nhưng lại là có thể so với ngàn người. Chi gặp chúng Lang vệ từng cái thân thủ nhanh nhẹn, xuất thủ tàn nhẫn, tướng kia mấy ngàn Bắc Quân lại đều là giết một ngăn.

Mà Lý Chế Vương Hồ hai người cũng là liên thủ cùng nhau tướng kia Đồng Bình phó tướng là âm thanh cho đánh giết tại lập tức. Chúng Lang vệ gặp Lý Chế Vương Hồ hai người lập xuống công huân về sau thì càng là huyết tính đại phát, ý muốn cùng độ sức một phen. Bất quá cho dù Lang vệ cường hân Vô Địch, nhưng vẫn là ngăn cản không nổi Bắc Quân nhân số nhiều, trọn vẹn bốn ngàn người, chính là lấy chiến thuật biến người đi lên lập, chúng Lang vệ cũng cuối cùng là đánh không lại.

Mà cùng lúc đó kia Hoa Vinh cũng là không địch lại Đồng Bình, bị ép hiểm tượng hoàn sinh, mạo hiểm không thôi. Mà liền tại Bắc Quân đám người đại phát thần uy thời khắc, đột nhiên lại là có tiếng vó ngựa từ sau người vang lên. Sau đó Thòi Thiên Hoa Vinh tại Đồng Bình bọn người đều là nghe tiếng nhìn về phía sau, bởi vì lúc này mặc kệ người tới là ai, đều tướng đủ để đưa đến cái biến chiến cuộc ảnh hưởng.

Bất quá tại chi bộ đội kia lộ diện về sau, Đồng Bình bọn người chính là thất vọng không thôi, bởi vì kia đến người chính là Sử Tiến xuất lĩnh chi ba ngàn viện quân. Mặc dù Đồng Bình cũng không nhận ra Sử Tiến, nhưng cũng có thể từ kia đông đảo quân Tổng trên mặt vẻ hưng phấn trông được ra kết quả. Bất quá cho dù là dạng này, cũng không thể tướng Đồng Bình trong lòng chiến hòa giới tất.

Đã đều đã dạng này, liền vẫn còn hết sức đi chém giết, Đồng Bình không biết nếu là hân bỏ lỡ tối nay cơ hội này về sau lại phải chờ tới giống tối nay tốt như vậy thời cơ sẽ cần phải bao lâu thời gian. Cho nên tối nay, hân tất yếu tướng Tần Ngao Thiên giết chết, cho là mình người thương báo thù. Nghĩ đến Trình Uyển Nhi, Đồng Bình hai mắt liền đột nhiên tràn đầy huyết hồng chi sắc, đồng thời trên tay thế công cũng là trong nháy mắt phóng đại, không bao lâu liền tướng Hoa Vinh cho đánh lui, bao phủ tại biển người.

Mà đây cũng chính là chiến trường nhân số đông đảo ưu thế, kia Hoa Vinh bị Đồng Bình một kích chấn thối lui ra khỏi mấy mét, mà dưới hồng chiến mã cũng là hoàn toàn ngã xuống đất. Mặc dù này kết quả nhìn như là Hoa Vinh chiến bại, nhưng kia rất nhiều đám người cũng là cản trở Đồng Bình đánh tới bước chân, mà đồng thời cũng chính là Đồng Bình bị trở ngại này nháy mắt, Sử Tiến cũng là mang theo kia ba ngàn mã quân trùng sát đến Bắc Quân trận

sau.

Thương thế vừa mới khỏi hẳn không lâu Sứ Tiến cùng Ngô Bình Di hai người như mảnh hổ xuống núi trùng sát tiến vào Bắc Quân trong trận, mà sau người chúng mã quân cũng là nhao nhao lấy chiến mã chỉ lợi tướng phía dưới những cái kia Bắc Quân bộ tốt tất cả đều chém giết. Mà Sứ Tiến cũng tất nhiên là từ Bắc Quân đám người mặc bên trong nhìn ra quân địch chủ tướng chỗ, thế là liền tại lại chém giết một viên quân địch về sau liền hướng kia Đồng Bình trùng sát mà đi.

Mà kia Đồng Bình tại tướng Hoa Vinh kích xuống ngựa sau gặp tìm chỉ không đến liền dứt khoát không đi tìm tìm, quay đầu ngựa lại tới chính là hướng kia Sứ Tiến nghênh kích mà đi. Lúc này trong đám người Hoa Vinh đã lĩnh giáo qua Đồng Bình lợi hại, biết được liền ngay cả sứ tiến cũng không được đối thủ, thế là Hoa Vinh liền lại một thương sóc chết bên cạnh cách đó không xa một cưỡi chiến mã Bắc Quân về sau chính là đoạt ngựa mà lên, lần nữa hướng kia Đồng Bình bôn tạt mà đi.

Lúc này kia Sứ Tiến cũng là đã cùng Đồng Bình giao thủ, tại hai người riêng phần mình phần nộ một kích lại sau khi tách ra, Sứ Tiến liền ở trong lòng nghĩ thầm "Người này lực cánh tay quá lớn, ta sợ không kịp" mà đúng lúc này, Sứ Tiến liền nghe được sau lưng Đồng Bình vang lên một thanh âm đến "Sứ Tiến tướng quân chớ hoảng sợ, Hoa Vinh đến đây giúp ngươi!" Sứ Tiến nhận ra Hoa Vinh thanh âm, biết lời ấy không giả, thế là liền lại nhắc lên tinh thần đến, lần nữa hướng kia Đồng Bình phóng đi, cùng Hoa Vinh chung chiến Đồng Bình.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 307 : Đêm Tối Quyết Chiến 3

Tại kia quân Tổng doanh trại của chính chỗ, Kiều Đạo Thanh gặp làm sao tìm được tìm không được kia trước đó cách làm sét đánh mình người sau liền cũng dứt khoát không còn đi tìm, thẳng lại thì pháp gọi một mảnh mây đen tới. Nhưng Công Tôn Thắng nhìn sau lại là cười lạnh, sau đó cũng là thấp giọng niệm chú, lập tức vùng lên tay trái phát trần, sau đó liền gặp cái kia đạo bị Kiều Đạo Thanh gọi mây đen không ngờ là từ trước đến nay chỗ thối lui, theo không lâu sau chính là tiêu tán ra.

Kia Kiều Đạo Thanh gặp sau càng là trong lòng kinh hãi, ám đạo "Cuối cùng là người nào tại cùng mình đối đầu, nhưng lại hết lần này tới lần khác không ra ngòi đầu lên, là đang đùa bỡn mình sao?" Mà cũng đúng lúc này, Kiều Đạo Thanh đột nhiên nghe thấy nơi xa có một đạo lôi tiếng vang lên, nghe động tĩnh này, cùng kia lúc trước tại đỉnh đầu của mình vang lên tiếng sấm giống nhau.

Liền tức Kiều Đạo Thanh chính là hướng về kia đạo lôi tiếng vang lên chỗ nhìn lại, đương nhiên đó là gặp được kia 'Hỗn Thế Ma Vương' Phiên Thụy tại lấy chính mình triệu hoán đi ra những cái này kim giáp thần nhân luyện tập. Kiều Đạo Thanh gặp sau cười to nói "Ha ha, tìm tới ngươi, chịu chết đi!" Lập tức liền lại là làm lên pháp đến, bỗng nhiên liền gặp doanh trại bên trong cuồng phong gào thét, thậm chí tại trong cuồng phong còn có vô số phi kiếm giầu trong đó, thẳng hướng kia Phiên Thụy vọt tới.

Mà lúc này Công Tôn Thắng cũng rút cuộc giấu không được, liền dứt khoát nhảy thân ra, ngay trước mặt Kiều Đạo Thanh cách làm tướng những cái kia bão cát lập tức đều hóa giải. Mà cùng lúc đó kia Phiên Thụy chỉ hướng Kiều Đạo Thanh... lướt qua một cái trào phúng ánh mắt, sau đó liền không đi quân hẳn, khắp nơi đi tìm lấy kim giáp thần nhân đến huấn luyện mình Ngũ Lôi Thiên Tâm chính pháp.

Mà lúc này Kiều Đạo Thanh nhìn thấy Công Tôn Thắng nhảy sấp xuất hiện đến, liền hỏi "Người là người phương nào?" Công Tôn Thắng chỉ có chút bài xuống phát trần, nói gờn nói ". Hàng ngươi người" Kiều Đạo Thanh nghe xong giận dữ nói "Cuồng vọng, chết đi!" Sau đó chính là thi triển pháp thuật cùng Công Tôn Thắng đầu pháp đến, mà Công Tôn Thắng cũng hao tổn không yếu thế, quơ tay phải cầm đem lông vãn cổ định kiếm liền cùng kia Kiều Đạo Thanh đấu.

Mà cùng lúc đó, Tàn Ngao Thiên cũng là cùng Lô Tuấn Nghĩa đẳng tướng thủ người tại Bắc Quân trong trận thỏa thích chém giết tàn sát lấy bắc quân tướng sĩ. Gặp người tất cả đều không có địch. Liền ngay cả địch tướng thống quân Nhiếp Tân cũng là bị Lô Tuấn Nghĩa ngay đầu một súng cho như vậy xoá bỏ, quả nhiên là thấy những cái kia còn lại Bắc Quân chúng tướng sĩ kinh hãi không thôi.

Bất quá đồng thời cũng là có không ít người lòng mang may mắn tâm lý, bởi vì dù sao Tàn Ngao Thiên cùng Lô Tuấn Nghĩa Loạn Đình Ngọc đẳng võ nghệ cao cường hạng người đều là quá mức chú mục, thế là cái này Phí Trân cùng Tiết Xán hai người liền là muốn tránh né mũi nhọn, chuyên môn tại cách ba người này khá xa vị trí đến cùng quân Tổng chém giết, muốn nhờ vào đó đến nhiều vớt chút công tích, còn có thể giữ được tính mạng, như thế nhất cử lưỡng tiện sự tình, há không đẹp cảm.

Bất quá lần này hai bọn họ nhưng là đụng phải đối thủ, chỉ gặp kia cùng là bốn uy tướng Đoạn Bằng Cử cùng Hàn Thiên Lân hai người ngay tại Phí Trân hai người lựa chọn trong khu vực này tác chiến. Đoạn Bằng Cử hai người gặp cái này Phí Trân Tiết Xán đều rất có võ nghệ, không ít binh sĩ tất cả đều mất mạng tay, thế là hai người liền rất có ăn ý liên thủ hướng kia Phí Trân hai người đánh tới.

Kết quả tất nhiên là có thể nghĩ, kia Phí Trân Tiết Xán chỉ lưu lại há có thể ngăn cản được Đoạn Bằng Cử hai người, cuối cùng tất cả đều mệnh tang hai

người dưới đao thương. Mà lúc này kia Kiều Đạo Thanh tại Công Tôn Thắng trước mặt cũng là rất có không địch lại, lại gặp hao tổn không ít binh tướng, lại hướng về sau nhìn về nơi xa, gặp kia thân ở trại địch về sau Đồng Bình một đám cũng tận là không chiếm được chút tiện nghi nào.

Roi vào đường cùng Kiều Đạo Thanh liền đành phải hạ lệnh thu binh về thành, lần này liền ngay cả kia ngoài năm dặm doanh trại cũng là không trở về, trực tiếp hạ lệnh trở về Chiêu Đức thành nội đi bổ sung binh lực lại vứt bỏ cả. Mà Tần Ngạo Thiên gặp Kiều Đạo Thanh suất quân rút lui sau cũng không hạ lệnh tiến về truy kích, bởi vì ở sau lưng hắn nhưng vẫn là có Đồng Bình kia một chi bộ đội chờ đợi mình trước đi xử lý đầu.

Mà Công Tôn Thắng cũng giống vậy, cũng không có tiến lên truy kích Kiều Đạo Thanh, mà là tại kia yêu đạo lui sau khi đi chậm rãi đi tới Hồ Tam Nương chỗ. Tại cùng Hồ Tam Nương nói rõ mình đến đây là vì tình lại Lỗ Trí Thâm cùng Võ Tòng về sau, Hồ Tam Nương liền ngay cả bận bịu nhường ra một lối đi, thả Công Tôn Thắng đi vào. Sau đó Công Tôn Thắng chỉ có chút cách làm, sau đó lại lấy phát trần tại hai người mặt núi điểm mấy lần, sau đó Lỗ Trí Thâm Võ Tòng hai người liền tất cả đều mở mắt ra.

Hồ Tam Nương gặp sau mừng rỡ không thôi, vội vàng mang theo Võ Tòng cùng Lỗ Trí Thâm hai người hướng Công Tôn Thắng bái đi, từ không nói nhiều. Mà cùng lúc đó tại kia quân Tổng doanh trại về sau Đồng Bình xuất lĩnh Bắc Quân thì là tất cả đều làm vào khổ chiến. Liền ngay cả bản lĩnh phi phàm Đồng Bình cũng là không địch lại Sử Tiến cùng Hoa Vinh hai người liên thủ, cuối cùng vẫn thua trận, vì quân Tổng chỗ bắt được.

Mà Ngô Bình Di cũng là tướng bậc tướng tôn kỳ một thương sọc chết, Bắc Quân rắn mất đầu, về sau liền tại Tần Ngạo Thiên mang đuổi tới về sau tất cả đều đầu hàng. Sau đó Tần Ngạo Thiên thì là chậm rãi đi tới Đồng Bình trước mặt, nói "Đồng Bình tướng quân, người ta lại gặp mặt" Đồng Bình thấy một lần Tần Ngạo Thiên liền tức giận không thôi, thế là liền nghiêm nghị quát.

"Tần Ngạo Thiên, người cái này gian tặc, ta Đồng Bình cùng người không đội trời chung!" Đồng Bình đều đã bị bắt làm tù binh còn như vậy vô lễ, tất nhiên là trên đến rất nhiều người tức giận không thôi. Sau đó Sử Tiến thì là nói "Ca ca, cái thằng này lại như vậy vô lễ, không nếu như để cho mặt tướng đem nó chém giết a" Tần Ngạo Thiên thì là lắc đầu không cho phép.

Về sau Tần Ngạo Thiên liền lại tiến lên một bước, cận thân hỏi thăm Đồng Bình nói ". Đồng Bình, ta hỏi người, bản thân người vì Đồng Bình phủ thủ tướng, vì sao muốn đi theo Tống Giang, ném đến Lương Sơn đi làm tặc nhân" Đồng Bình mặc dù cừu hận Tần Ngạo Thiên, nhưng cũng biết mình lúc trước cử động như vậy tại lý không hợp, thế là tự thân khí thế chính là bỗng yếu mấy phần.

Còn không đợi Đồng Bình trả lời, Tần Ngạo Thiên liền đã tự quyết định nói ". Người nếu là không mặt mũi trả lời, vậy ta liền đến thay người đáp lại. Người sở dĩ từ bỏ Đồng Bình phủ binh mã đô giám thân phận đi đến Lương Sơn phía trên vào rừng làm cướp, toàn là bởi vì kia Trình Uyển Nhi, ta nói đúng hay không" Đồng Bình nghe xong liền quát "Đúng thì sao, Uyển nhi cùng ta tình đầu ý hợp, nhưng làm sao cha một mực đều không đồng ý ta hai người hôn sự, về sau may mắn được Tống Giang ca ca vì ta hai người làm mai mối, thế là hai ta liền coi như là bỏ trốn đến Lương Sơn. Đối câu trả lời này, người nhưng hài lòng!"

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là cười nói "Đồng Bình tướng quân có thể vì người thương vứt bỏ cái này một thân chức quan, tình nguyện đi vào rừng làm cướp cũng sẽ không tiếc. Cử động lần này mặc dù bất trung, nhưng cũng có thể nhìn ra Đồng Bình tướng quân người cũng là người trọng tình trọng nghĩa, Tần mỗ tôn kính người, nhưng đã bây giờ Lương Sơn đã phá, Đồng Bình tướng quân người lại vì sao chạy đến cái này Điền Hồ thủ hạ vì đó hiệu lực?"

Đồng Bình thì là giận dữ nói "Lương Sơn đã phá, Đồng Bình tất nhiên là muốn đi theo Tống Giang ca ca đào mệnh, phóng nhân thiên hạ, chỉ có cái này Điền Hồ đơn thuốc là tốt nhất chỉ địa, Đồng Bình đi theo Tống Giang ca ca mà đến, lại có gì ngại vẩn" "Nguyên lai kia Tống Giang đúng là đào vong đến nơi đây" Tần Ngạo Thiên ở trong lòng như vậy nghĩ đến.

Về sau Tần Ngạo Thiên thì lại hỏi "Cái kia không biết Đồng Bình tướng quân người lại vì sao nhất định phải đi theo kia Tống Giang, hẳn lại có gì chỗ đáng giá người như vậy thế sống chết đi theo." Đồng Bình nghe xong thì là nói "Hắn là Uyển nhi nghĩa huynh, tất nhiên là cùng ta chính là người một nhà, Đồng Bình không đi theo hắn, đi theo ai?" Tần Ngạo Thiên nghe xong lại là cười hỏi "Liền bởi vì hắn một cái kia tiện nghi đại cừu tử thân phận, chẳng lẽ liền ngay cả Đồng Bình tướng quân âu yếm Trình Uyển Nhi mị lực đều lớn sao?"

Đồng Bình lúc này đã từ Tần Ngạo Thiên trong lời nói nghe được chút ý tứ gì khác, thế là liền trừng mắt hỏi "Lời này của người lời nói ý gì, chẳng lẽ Uyển nhi không chết!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 308 : Đồng Bình Kết Cục

Tần Ngạo Thiên gặp Đồng Bình kia mặt mũi tràn đầy kinh dị sau cười nói "Trình Uyển Nhi đương nhiên không có chết, chỉ là không biết người lại vì sao vẫn luôn nhận định nàng đã bỏ mình tay ta đây? Để ta đoán một chút, là Tống Giang tên kia đi, có phải là hắn hay không nói cho người ta trời sinh tính ác độc, người Trình Uyển Nhi nếu là rơi xuống trên tay của ta sau tất nhiên sẽ bị giết hại chí tử, cho nên người mới có thể đối ta như vậy cừu thị đâu?"

Đồng Bình nghe xong chỉ đem đầu lâu thấp xuống, cũng không có trả lời Tần Ngạo Thiên, nhưng Tần Ngạo Thiên lời nói lại đều đều trúng, bởi vì mới những lời kia ngược lại đích đích xác xác chính là Tống Giang chi ngôn, may mà không sai. Bất quá Đồng Bình bình tĩnh một chút tâm tình của mình sau liền lại hỏi hướng Tần Ngạo Thiên nói ". Ta lại nên như thế nào biết được người lại không có gạt ta đâu?"

Tần Ngạo Thiên nghe xong chỉ mỉm cười, sau đó chính là gọi Cổ đại tẩu tiến lên đây cùng cái này Đồng Bình trò chuyện, bởi vì dù sao kia Trình Uyển Nhi cuối cùng chính là do nó an trí. Sau đó Cổ đại tẩu đi được Đồng Bình trước mặt, chính là nói "Đồng Bình tướng quân, Tần tướng quân lời nói câu câu là thật, bởi vì Trình Uyển Nhi tiểu thư ngày đó chính là bị nô gia dâng Tống Giang chi mệnh đem nó lừa gạt ra khỏi thành tới. Mà tại Lương Sơn phá diệt thời điểm, nô gia bởi vì không đành lòng, liền lại tự mình tướng Trình Uyển Nhi tiểu thư cho dàn xếp lại, đưa về Đồng Bình phủ phụ thân nàng chỗ "

Đồng Bình đối cái này Cổ đại tẩu cũng có ấn tượng, nhớ kỹ ngày đó còn tại Lương Sơn thời điểm Uyển nhi liền từng nói qua, nói nàng cũng không trách cứ cái này Cổ đại tẩu, đồng thời còn nói là người tốt. Tin tưởng cũng chính bởi vì cùng là nữ nhân duyên cớ, cho nên tại Lương Sơn phá diệt thời điểm, cái này Cổ đại tẩu liền lại đem Uyển nhi cho cứu được đi.

Nói đến chỗ này, cái này Đồng Bình cũng đã tin ba phần, sau đó chính là nói "Uyển nhi nàng đã bình an vô sự, vậy ta liền an tâm." Nhưng lại nghĩ tới nàng y nguyên về tới phụ thân phía sau người liền lại thờ dài nói "Lúc trước ta thân là Đồng Bình phủ binh mã đô giám thời điểm kia Trình Vạn Lý đều chưa từng tướng nữ nhi gả cùng ta, bây giờ ta đã trở thành cường đạo, lại nghĩ cùng Uyển nhi đoàn viên đã là không thể nào "

Tần Ngạo Thiên nghe xong lại là nói lời phản đối nói ". Đồng Bình tướng quân lời này không đúng, miễn xem Đồng Bình tướng quân có một thân thích võ nghệ, cho nên muốn chiêu hàng Đồng tướng quân đến Tần phủ dưới trướng làm viên thuộc cấp. Ngày sau người ta cùng nhau đi chiến trường giết địch, kiến công lập nghiệp, đến lúc đó lại được Thánh thượng phong thưởng, Đồng Bình tướng quân liền đều có thể khai hoàn mà về, sẽ cùng Trình cô nương đoàn tụ a "

Đồng Bình nghe xong lại là cười nhạt "Tần Ngạo Thiên, không thể không nói, người thật sự là người tốt, ta Đồng Bình lúc trước như vậy nhục mạ tới người người cũng có thể đem nếm tại sau đầu, chẳng những không đối ta thống hạ sát thủ, ngược lại còn muốn chiêu hàng tại ta. Nói thực ra, Đồng Bình ta đích xác là bị cảm động đến. Nhưng, ta Đồng Bình lúc trước liền đã phản loạn Đồng Bình phủ thái thú Trình Vạn Lý đầu Lương Sơn Tống Giang, bây giờ nếu là lại phản loạn Tống Giang ném người dưới trướng, kia há không liền thành kia ba họ gia nô! Đồng Bình mặc dù không làm bản lĩnh, lại nhân phẩm cũng không tốt, nhưng chút chuyện này cũng là thấy rõ ràng."

Tần Ngạo Thiên dường như đã từ Đồng Bình trong mắt thấy được kia một tia quyết tuyệt, sau đó liền thờ dài nói "Đồng Bình tướng quân, chẳng lẽ việc này liền thật không có thương lượng?" Đồng Bình thì là ngạo nghễ nói "Đồng Bình lúc trước đã phạm vào chuyện sai, chính mình đền bù không được, nhưng hôm nay như là đã quăng tại Tống Giang ca ca dưới trướng, liền quyết định sẽ không lại lần phản loạn, làm kia ba họ gia nô sự tình. Cho nên Tần tướng quân, người cũng không cần khuyên nữa "

Tần Ngạo Thiên nghe xong thờ dài một cái nói "Tốt a, người tới, tướng Đồng Bình tướng quân mở trời" Lỗ Trí Thâm Sử Tiến bọn người mặc dù không muốn, nhưng lại vẫn là không dám chống lại Tần Ngạo Thiên mệnh lệnh, tiến lên động thủ trướng bó kia buộc trên người Đồng Bình dây thừng tất cả đều giải lái đi. Sau đó Tần Ngạo Thiên lại là nói một câu nói ". Bất quá Đồng Bình tướng quân người cần phải nghĩ rõ ràng, Tần phủ ta thế nhưng là quyết định sẽ không thả hồ về rừng, còn lại là giống người như vậy võ nghệ cao cường hạng người. Bởi vì nếu là Tần phủ làm như vậy, chính là đối dưới trướng của ta tướng sĩ không chịu trách nhiệm." Đồng Bình cũng là cười gật đầu một cái nói "Tần tướng quân yên tâm, việc này Đồng Bình tự nhiên sẽ hiểu. Nhưng còn xin Tần tướng quân ban cho Đồng Bình một cái thể diện kiểu chết, còn có, còn xin Tần tướng quân có thể thiện đãi Đồng Bình vạ "

Tần Ngạo Thiên gặp Đồng Bình trước khi chết còn quên không được người thương về sau, cũng là không hiểu cảm giác bỗng nhích. Mặc kệ Đồng Bình hãm hại nhiều ít chuyện sai, là đến cỡ nào bất trung bất nghĩa, nhưng hãm hại tới Trình Uyển Nhi yêu thương lại là một tia đều không có giảm bớt. Giống hãm hại như thế tình người, chuyện làm, lại há có thể lấy không phải là đúng sai liền có thể phán đoán đây này.

Mang tâm tình nặng nề tướng Đồng Bình đưa đến trên đất trống, nói câu đi tốt, mà Đồng Bình cũng là cười gật đầu một cái nói câu "Mau mau động thủ đi, cũng dễ cho mỡ sớm ngày đầu thai đi, đợi cho mười tám năm sau Đồng Bình lại là một đầu hảo hán, đến lúc đó lại đến là quân hiệu lực chính là" nghe Đồng Bình, Tần Ngạo Thiên yên lặng không nói đi về tới Hoa Vinh bên người, sau đó nhẹ gật đầu.

Mà Hoa Vinh được Tần Ngạo Thiên mệnh lệnh sau liền tướng cung kéo thành trăng tròn hình, đồng thời trong lòng thầm nghĩ "Ta liền nói người nhất định sẽ chết tại ta dưới tên, nhưng nhưng không ngờ đến, lại sẽ là lấy như vậy hình thức" thầm nghĩ chi chốc lát, Hoa Vinh liền muốn buông tay ra tướng tiến bắn ra, nhưng lúc này Tần Ngạo Thiên lại là đưa tay tướng Hoa Vinh ngăn lại, Hoa Vinh còn không đợi hỏi thăm Tần Ngạo Thiên vì sao muốn làm như vậy, nhưng sau đó liền gặp Tần Ngạo Thiên giống như là làm xảy ra điều gì quyết định đồng dạng, lập tức liền là giương cung cái tên hướng Đồng Bình bắn tới.

Về sau liền gặp cái mũi tên này mũi tên lấy kỳ tốc độ nhanh vạch phá bầu trời, phát ra bén nhọn tiếng vang, sau đó liền đột nhiên một chút bắn vào Đồng Bình lồng ngực. Cường đại lực trùng kích tướng Đồng Bình cả người đều là mang rời khỏi mặt đất, sau đó trùng điệp ngã trên mặt đất. Sau đó Tần Ngạo Thiên thì là nhắm mắt lại thật lâu chưa nói, qua hồi lâu, Tần Ngạo Thiên mới mở to mắt, lạnh nhạt nói "Không cần phải để ý đến hãm, chúng ta cái này liền dọn dẹp một chút lên đường, đi hướng Chiêu Đức "

Hoa Vinh bọn người tất nhiên là biết được Tần Ngạo Thiên lúc này tâm tình cũng không tốt đẹp gì, thế là liền đều là không có hỏi thăm nguyên nhân, chỉ cung kính ôm quyền nói "Rời!" Sau đó chính là riêng phần mình trở lại về bản trận đi kiểm kê trước đây các trận tổn thất. Trải qua kiểm kê, cái này đêm quân Tống tổng cộng là tổn thất tổng cộng sáu ngàn chi chúng, mà kia Bắc Quân thì là thảm trọng hơn.

Mặc dù lần này Tần Ngạo Thiên bọn người cuối cùng là tướng Bắc Quân đánh lui, nhưng quân Tống vẫn là nhận lấy đã kích rất lớn, nhất là ở hậu phương doanh trại cũng bị Đồng Bình dẫn người tập kích về sau, may mà có Sử Tiến kịp thời đã tìm đến, nếu không quân Tống tổn thất sẽ không chỉ số này chứ. Mà không có gì ngoài cái này sáu ngàn binh sĩ bên ngoài, kia đội suất Tống Vạn cùng Đỗ Thiên hai người cũng đều là nơi này chiến bỏ mình.

Tần Ngạo Thiên nghe được tin tức này sau lại là thờ dài một cái, sau đó hãm liền tướng các khoản đó đều tính tại Diên Hồ trên đầu, mà không phải Kiều

Đạo Thanh, bởi vì dù sao Kiều Đạo Thanh cũng chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi. Hoi tướng tâm tính làm chút điều chỉnh về sau, Tàn Ngao Thiên chính là trở mình lên ngựa, đại thủ vung về phía trước một cái, quát "Toàn quân theo ta xuất kích, mục tiêu, Chiêu Đức!"

Ngay tại lúc Tàn Ngao Thiên suất lĩnh quân Tổng đám người hướng kia Chiêu Đức thành trùng trùng điệp điệp bước đi thời điểm, kia nằm tại trên đất trống hai mắt nhắm nghiền Đồng Bình ngón giữa tay phải lại hơi hơi ba động một chút.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 309 : Công Tôn Thắng Đầu Pháp Ngũ Long Sơn

Lại nói kia Kiều Đạo Thanh suất lĩnh thám quân một đường trốn về Chiêu Đức thành nội từ kiểm kê trận chiến này tổn thất nhân mã, gặp kia hai vạn đại quân, chỉ trốn về không đủ một nửa, lại vừa nghĩ tới liền ngay cả Đồng Bình cũng có thể là thất thủ quân địch chỉ thủ sau càng là vừa kinh vừa sợ. Bất quá hẳn biết, đây hết thảy đều là cái kia quân Tổng mời tới giúp đỡ tạo thành, nếu là không có hẳn, vậy mình lần này tất nhiên là sẽ đem quân Tổng nhất cử tiêu diệt mới đúng.

Mặc dù Kiều Đạo Thanh đối Công Tôn Thắng rất là cừu hận, nhưng lại tưởng tượng, như là không thể thắng qua kia Công Tôn Thắng, vậy mình cái này Chiêu Đức thành cũng là sớm muộn sẽ bị quân Tổng công phá. Sau đó hẳn chính là hạ quyết tâm, muốn lần nữa triệu tập thành nội đại quân ra khỏi thành nghênh kích quân Tổng. Dù sao nếu là tử thủ, phá thành cũng là sớm muộn thời điểm, đã như vậy, kia chẳng bằng dốc hết toàn lực, được ăn cả ngã về không.

Lúc này kia Mã Linh cũng là đã tỉnh lại, chính theo đại quân cùng nhau hướng Chiêu Đức xuất phát. Mà Sứ Tiến cũng tương triều đình điều động Hồ Diên Chúc đến đem Tàn Ngao Thiên trước đây chỗ đánh hạ đoạt lại các nơi châu thành tất cả đều nhận được trong tay mình sự tình nói cùng Tàn Ngao Thiên. Mà Tàn Ngao Thiên nghe xong thì là không có một vẻ kinh ngạc cùng phẫn nộ, bởi vì hẳn là hiểu rất rõ triều đình đám kia gian thần, là quyết định sẽ không để cho mình lại bàn tay trọng trấn.

Bất quá đối với triều đình lần này lại điều động Hồ Diên Chúc đến đây sự tình, Tàn Ngao Thiên cũng thực là là nhỏ nhỏ kinh ngạc một thanh, như thế xem ra, nếu là những cái kia nặng trận có thể nắm giữ tại Hồ Diên Chúc trong tay, ngược lại cũng không tính là một chuyện xấu. Sau đó Công Tôn Thắng cùng Phiền Thụy hai người thì là lại cùng tỉnh lại Mã Linh lại tốt một phen trò chuyện.

Đại quân cứ như vậy bầu không khí tương đối nhẹ nhõm lại đi về phía trước hồi lâu, nhưng đột nhiên liền có thám tử truyền đến tin tức, nói tại phía trước một ngọn núi trước có lấy mấy vạn đại quân bày trận chờ đợi chính mình. Tàn Ngao Thiên nghe xong thì là cười nói "U a, xem ra sự tình càng có ý tứ a, ta còn tưởng rằng kia Kiều Đạo Thanh lần này trở về biết thành thành thật thật nghe nói tử thủ đầu, không nghĩ tới hẳn lại còn can đảm ra khỏi thành bày trận nghênh chiến, xem ra như thế làm ta quân đã giảm bớt đi rất nhiều phiền phức a"

Ngô Dung nghe xong thì là nói "Tướng quân, kia Kiều Đạo Thanh cũng không biết là đang đánh lấy thứ gì chú ý, chúng ta vẫn là không muốn phớt lờ mới đúng" Tàn Ngao Thiên nghe xong cười nói "Kia là tự nhiên, đi thôi, chúng ta cái này đi xem một chút kia Kiều Đạo Thanh đến cùng dự định như thế nào a" sau đó chính là suất lĩnh lấy trên đại quân trước nghênh đón.

Tàn Ngao Thiên cùng người khác tướng đi tới trước núi, gặp Kiều Đạo Thanh sau chính là mở miệng cười nói "Đây không phải tại đêm qua hoảng hốt đào tẩu Kiều Đạo Thanh kiều pháp sư nha, làm sao, ở chỗ này bày trận hoan nghênh Tàn mỗ vào thành sao?" "Ha ha" Lỗ Trí Thâm đăng sẽ tại sau nghe được Tàn Ngao Thiên mở miệng trên chọc sau đều là cười to không thôi.

Mà đối diện Kiều Đạo Thanh thì là nổi giận không thôi, lúc này Bắc Quân Chiêu Đức thành nội tướng lĩnh Kim Đình hoàng việt hai người nói "Tổng tướng an can đảm vô lễ, thừa tướng, mời cho phép chúng ta tiến đến xông trận, tướng kia Tổng tướng miệng cho xé nát" Kiều Đạo Thanh từ khi gấp rút tiếp viện Chiêu Đức đến nay, chưa từng gặp đối thủ, nay bị Tàn Ngao Thiên ngay trước hai quân trước trận phen này nhục nhã về sau, cảm thấy giận dữ.

Thế là Kiều Đạo Thanh liền quát lui Kim Đình hoàng việt hai người nói ". Việc này không cần các ngươi xuất mã, bản đạo tự sẽ rửa sạch sỉ nhục." Sau đó liền giục ngựa tiến lên quát "Ngươi đạo sĩ kia, đừng muốn như vậy khi dễ người, đêm qua là mỗ vì có thể thấy rõ, trạng thái không tốt, cho nên mới tiêu bại một trận. Ngươi nếu có gan, hôm nay liền lại cho ta tại hai quân trước trận quyết cái thắng bại!"

Công Tôn Thắng nghe xong thì là cười nói "Đầu liền đầu, bản đạo sẽ còn sợ ngươi sao" sau đó quay đầu nhìn về phía Tàn Ngao Thiên, Tàn Ngao Thiên cũng là gật đầu đáp ứng, sau đó Công Tôn Thắng chính là tiến lên cùng Kiều Đạo Thanh quát "Ngươi kia học thuật đều là ngoại đạo, không phải chúng ta chính đồ, còn không mau mau xuống ngựa tiếp nhận đầu hàng" Kiều Đạo Thanh nhưng cũng không chịu thua, lập tức quát.

"Ngươi cái thằng này đừng muốn coi thường tại ta, lại nhìn ta như thế nào bại ngươi." Nói Kiều Đạo Thanh liền tinh thần phấn chấn, trong miệng nói lắm bầm, nắm tay hướng Nghê Lân một chiêu. Chỉ gặp kia Nghê Lân trong tay thương thép như là có thần hồn đột nhiên rời tay, hướng kia Công Tôn Thắng bay đi. Công Tôn Thắng gặp sau lại hồ thẹn cười một tiếng nói ". Như thế tiểu kế cũng dám ở trước mặt ta thi triển "

Sau đó Công Tôn Thắng chính là phát trần bãi xuống, sau đó liền gặp có một tia chớp đột nhiên từ phía trên đánh xuống, kia Nghê Lân thương thép còn đang không trung bày xuống các loại tư thế hình thái chơi đùa, liền đột nhiên bị Công Tôn Thắng hạ xuống lồi đình cho chẻ thành bột phần. Sau đó Kiều Đạo Thanh giống như chưa từ bỏ ý định lại đem còn lại chúng tướng là binh khí trong tay tất cả đều điều đến cùng hướng Công Tôn Thắng vọt tới.

Nhưng Công Tôn Thắng nhưng như cũ còn chỉ mỉm cười, bãi xuống phát trần, sau đó liền gặp có mấy đạo lồi đình hạ xuống, tướng những cái kia bay tới binh khí tất cả đều bỏ thành phần vụn. Có câu nói là mặc cho người đủ kiểu biến hóa, ta từ một sét đánh hạ. Kiều Đạo Thanh gặp hậu tâm bên trong ngực nhiên không thôi, liền mở lời hỏi nói ". Người cái này khiến ra sao yêu pháp?"

Công Tôn Thắng lại là khẽ cười nói "Phương pháp này tên là 'Ngũ Lôi Thiên Tâm chính pháp', chính là nhất thuần chính nhất chỉ đạo pháp, lại không phải người chỉ yêu thuật" Kiều Đạo Thanh nghe xong cả kinh nói "Quả nhiên là nó, hừ ta ngược lại muốn xem xem lấy 'Ngũ Lôi Thiên Tâm' mạnh bao nhiêu" sau đó chính là bầm quyết niệm chú, nắm tay nhìn bắc một chiều, tiếng quát nói ". Tật!"

Chỉ gặp Bắc Quân trại sau Ngũ Long Sơn lồi bên trong, chợt một mảnh mây đen bay lên, trong mây hiện ra một đầu hắc long tới. Nhưng gặp kia hắc long Trương vảy trống liệp, bay về phía đến đây. Công Tôn Thắng gặp sau ha ha cười to nói "Người có thể mượn dùng ngoại vật, ta từ cũng có thể." Sau đó liền đem tay nhìn Ngũ Long Sơn một chiều, sau đó liền gặp lại một đầu hoàng long cũng từ kia Ngũ Long Sơn lồi bên trong như điện cấp tốc bay ra, ở không trung nghênh ở hắc long đánh nhau.

Kiều Đạo Thanh gặp sau liền lại la hét một tiếng "Thanh Long mau tới!" Mà liền tức Công Tôn Thắng liền cũng gọi ra một đầu bạch long đến đây đón lấy kịch đấu. Hai quân tướng sĩ tất cả đều nhìn tròn mắt hốc mồm, Kiều Đạo Thanh cuối cùng cảm kích hết lớn "Xích Long mau ra đây tương trợ" giây lát ở giữa, từ kia núi lồi bên trong lại có một đầu Xích Long bay lên mà lên, bay múa đến đây. Năm đầu rồng hướng không trung loạn vũ, chính án lấy Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành, hồ sinh lẫn nhau khắc, quấy làm một đoàn, cuồng phong nổi lên.

Công Tôn Thắng gặp sau thì là cảm kích cách làm, tướng tay trái phát trần ném lên chân trời, chỉ gặp kia phát trần lập tức chính là hóa thành Hồng Nhạn một con chim lớn bay lên mà đi. Không bao lâu, đại điều dần dần cao lớn dần, phù điều mà lên, thẳng đến cửu tiêu trong không gian, hóa thành cái đại bàng cánh như đám mây che trời, nhìn qua phía dưới kia năm đầu rồng tấn công xuống tới.

Sau đó liền chỉ nghe phá âm âm mà vang lên, như là sấm sét giữa trời quang đình tại nhưc óc, tướng kia năm đầu rồng tất cả đều đánh tan. Nguyên lai cái này Ngũ Long Sơn từng có Đoạn Linh dị, bởi vì núi bên trong thường có không màu đám mây hiện hiện, lại có Long Thần báo mộng cư dân. Cho nên cư dân liền ở đây thành lập miếu thờ, ở giữa cung cấp cái Long Vương bài vị. Lại theo ngũ phương tổ thành thanh, hoàng, đỏ, hắc, bạch năm đầu rồng, ấn tay lái xoáy tại trụ.

Bây giờ cái này năm đầu rồng đều bị Công Tôn Thắng hai người lấy pháp đổi ra đấu, lại bị Công Tôn Thắng dùng phát trần hóa thành đại bàng, tướng năm đầu nê long tất cả đều đánh nát. Chỉ gặp những cái này mảnh vỡ đều hướng hướng phía dưới Bắc Quân trong trận rơi đi, tướng Bắc Quân đám người đánh cho mặt mũi bầm dập, chật vật không thôi. Kiều Đạo Thanh lại chỉ có thể cạ nhìn xem, mà không cách nào giải cứu. Sau đó Công Tôn Thắng lại đem tay hướng lên một chiều, kia đại bàng liền lại hóa thành phát trần quay trở về tới Công Tôn Thắng trong tay tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 310 : Kiều Đạo Thanh Binh Lui Bạch Cốc Lĩnh

Kiều Đạo Thanh thấy mình những pháp thuật này tất cả đều bị thua Công Tôn Thắng sau mặc dù kinh sợ không thôi, nhưng nhưng vẫn là lại muốn dùng yêu thuật giao đấu Công Tôn Thắng, nhưng lúc này Công Tôn Thắng lại là không còn cho Kiều Đạo Thanh cơ hội. Chỉ gặp Công Tôn Thắng lập tức vịn dụng ra Ngũ Lôi Thiên Tâm chính pháp thần thông đến, tại trên đầu hiện ra một tôn kim giáp thần nhân đến, về sau liền nghe kia kim giáp thần nhân hét lớn một tiếng nói ". Kiều Liệt xuống ngựa bị tới!"

Kiều Đạo Thanh sau đó trong miệng Nam Nam niệm chú, nhưng cũng không có một điểm linh nghiệm, hoảng đến chân tay luống cuống, thúc ngựa liền hướng bản trận bỏ chạy. Lúc này quân Tống trong trận Sử Tiến thì đỉnh thương xuất mã quát to "Yêu đạo chạy đâu!" Mà sau đó Bắc Quân trong trận Kim Đình hoàng việt hai người cũng là liền thủ xuất trận, tiếp ứng Kiều Đạo Thanh về trận. Sau đó Tàn Ngạo Thiên gặp Kiều Đạo Thanh về trận về sau chính là vung tay lên nói ". Toàn quân công kích!" Sau đó phía sau mấy vạn quân Tống chính là cùng nhau tiến lên.

Đội đến hai quân giao phong đến một chỗ lúc, kia Sử Tiến y nguyên một đao tướng kia Kim Đình chém giết ở dưới ngựa, chính lại tại hướng kia hoàng việt cường công mà đi. Hoàng việt gặp Sử Tiến tại mấy cái về trong đó liền chém giết kia cùng thực lực mình không kém bao nhiêu Kim Đình sau mình cũng là thất kinh. Kết quả cũng bị Sử Tiến tại ba hiệp bên trong nhanh bại, chỉ là nhưng lại chưa lấy tính mệnh, mà lại dùng thân đao một chút đem nó vồ xuống ngựa đến, sau đó tự có binh sĩ tiến lên đem nó buộc chặt cầm xuống.

Mà theo Sử Tiến tướng Kim Đình hoàng việt hai người đều sau khi đánh bại, ở sau lưng hấn mấy vạn quân Tống cũng là tướng đối diện những cái kia cũng sớm đã chật vật không chịu nổi Bắc Quân giết đại bại. Sau đó Lãnh Ninh Đài Mỹ hai người chính là xông lên phía trước dắt lấy Kiều Đạo Thanh nói "Quốc sư đi mau!" Nói chính là bí mật mang theo Kiều Đạo Thanh cùng Bắc Quân hội quân chạy tứ tán mà đi.

Nhưng mà mặc dù Kiều Đạo Thanh muốn chạy trốn, nhưng quân Tổng bên này lại là cũng không muốn bỏ mặc rời đi. Ngay tại Lãnh Ninh Đài Mỹ hai người mang theo Kiều Đạo Thanh hướng nơi xa bỏ chạy thời điểm, Hoa Vinh cũng là giục ngựa tiến lên giường cung lấp tên nói ". Muốn chạy? Không dễ dàng như vậy" nói liền muốn buông tay ra tướng kia Kiều Đạo Thanh một tiến bắn chết.

Nhưng lúc này Công Tôn Thắng lại là vọt tới Hoa Vinh trước mặt ngăn lại nói "Hoa Tướng quân chậm đã" Hoa Vinh gặp có Công Tôn Thắng ngăn cản phía trước, liền cũng không có lại cầm trong tay chỉ tiến bắn ra. Sau đó đợi cho đông đảo Bắc Quân tất cả đều tán loạn đảo vòng về sau, Hoa Vinh mới đem trước đã phát sinh sự tình báo biết cùng Tần Ngạo Thiên, Tần Ngạo Thiên biết được sau tự nhiên là còn muốn hỏi Công Tôn Thắng vì sao muốn làm như vậy.

Công Tôn Thắng nghe xong thì là hướng Tần Ngạo Thiên bái nói ". Tướng quân có chỗ không biết, thắng lần này về núi lúc tu luyện tôn sư từng đối thắng nói qua, Kinh Nguyên có cái Kiều Liệt, rất có đạo cốt, từng đi vào thăm. Tôn sư chưa đáp ứng, chỉ vì hấn ma tâm chính nặng, sợ tái tạo sát nghiệt. Đợi cho ngày sau nếu ta có thể đem thu phục, liền có thể lại đem thu làm môn hạ, tiến hành dạy bảo."

Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là gật đầu nói "Nguyên lai là dạng này, kia như thế ngược lại là muốn làm phiền Công Tôn tiên sinh phí tâm." Công Tôn Thắng nghe xong thì là cung kính đối Tần Ngạo Thiên bái lên cúi đầu. Nói "Nếu như thế, kia thắng liền trước mang lên một chút người tiến đến vây đánh kia Kiều Liệt, như có thể đem thành công chiêu hàng, cũng có thể là quân thu hoạch được một sự giúp đỡ lớn "

Tần Ngạo Thiên nghe xong tất nhiên là gật đầu đáp ứng, sau đó liền điểm ra một đội nhân mã đến giao cho Công Tôn Thắng dẫn đầu làm việc, mà về sau lại là hỏi "Thế nhưng là tiên sinh người lại nên đi nơi nào đi vây đánh kia Kiều Đạo Thanh đâu, chẳng lẽ lại là muốn đi trước kia Chiêu Đức thành nội sao? Như là như vậy, chẳng bằng tiên sinh cùng bọn ta cùng đi liền có thể."

Công Tôn Thắng nghe xong thì là lắc đầu nói "Không phải, kia Kiều Liệt là trở lại không trở về được Chiêu Đức thành." Tần Ngạo Thiên nghe xong thì là hỏi "Tiên sinh lời này là ý gì?" Sau đó Công Tôn Thắng chính là cười nói "Chẳng lẽ tướng quân liền không có phát hiện thắng hai vị sư đệ sớm đã không biết bóng dáng sao?" Tần Ngạo Thiên nghe xong lúc này mới phát hiện, kia Mã Linh cùng Phiên Thụy hai người không biết từ lúc nào liền đã rời đi, có lẽ là tại Công Tôn Thắng cùng Kiều Liệt đấu pháp thời điểm đi.

Đã Công Tôn Thắng đã có sắp xếp, vậy liền tự nhiên không cần Tần Ngạo Thiên lại nhiều thêm phí tâm, tại chính là cười đối Công Tôn Thắng bái nói ". Nếu như thế, kia Tần mỗ liền chúc Công Tôn đạo trưởng lần này thành công hàng ma trở về" Công Tôn Thắng nghe xong cũng là cười trở về Tần Ngạo Thiên cúi đầu, về sau chính là mang tới kia đội binh mã rời đi Tần Ngạo Thiên đại bộ đội.

Cùng lúc đó, tại kia Chiêu Đức ngoài thành cách đó không xa, Phiên Thụy cùng Mã Linh hai người mặt mũi tràn đầy mong đợi chờ đợi người nào. Về sau Phiên Thụy thì là phàn nàn nói "Công Tôn sư huynh cũng thật là, đặc sắc như vậy tuyệt luân đầu pháp đều không cho chúng ta nhìn lên một cái, ngược lại thật sự là là tiếc nuối a" Mã Linh thì là cười nói "Không có cách, bởi vì chúng ta hiện tại việc cần phải làm là so nhìn sư huynh đầu pháp còn trọng yếu hơn, cho nên Phiên sư đệ người cũng đừng lại oán giận "

Phiên Thụy lại như thế nào không biết được đạo lý này, hấn cũng chỉ là phàn nàn phàn nàn mà thôi. Đúng lúc này, bọn hấn rốt cục phát hiện nơi xa có không ít người đang chậm rãi lái tới. Phiên Thụy gặp sau thì là cười to nói "Tới, rốt cuộc đã đến, ha ha, cuối cùng đã tới ta thiên lộ thân thù thời điểm" sau đó chính là cười lớn đi ra phía trước, ở sau lưng hấn, Mã Linh cũng là cười theo sát phía sau.

Kia Lãnh Ninh Đài Mỹ hai người chính mang theo Kiều Đạo Thanh tại hướng Chiêu Đức phương hướng đảo vòng, chợt thấy Phiên Thụy Mã Linh hai người tại đạo giữa đường cản đường, thế là liền lo lắng nhìn Kiều Đạo Thanh một chút. Kiều Đạo Thanh vốn định lại phát huy pháp thuật thẳng tiến lên, nhưng đã bị Công Tôn Thắng đánh bại, trên thân pháp lực giảm đi, há lại sẽ là kia đã sớm nghĩ ngợi chờ đợi thật lâu Mã Linh Phiên Thụy hai người đối thủ.

Kia Mã Linh cùng Phiên Thụy hai người nhìn thấy Bắc Quân trốn đến về sau cũng không chút nào dãi dòng, trực tiếp chính là dùng ra bản thân bản lĩnh giữ nhà tới. Chỉ gặp Mã Linh cùng Phiên Thụy hai người riêng phần mình cầm trong tay một kiếm, hướng lên trời một chỉ, sau đó trong miệng đồng thời một tiếng "Tật" . Về sau liền gặp có khối lớn mây đen bay tới, công chúng Bắc Quân bao phủ ở bên trong.

Mà còn không đợi Bắc Quân làm ra bất kỳ phản ứng nào thời điểm, liền là có vô số đạo lôi đình từ trong mây đen bổ xuống dưới, mà nương theo lấy lôi đình rơi xuống còn có đốm không hết gạch vàng. Bắc Quân đám người không có chút nào sức chống cự, lập tức liền bị Mã Linh cùng Phiên Thụy hai người đánh cho người ngã ngựa đổ, không còn dám tiến lên.

Về sau Lãnh Ninh cùng Đài Mỹ hai người một bên dùng vũ khí ngăn tại tự thân đỉnh đầu, một bên hỏi thăm Kiều Đạo Thanh tiếp xuống nên làm cái gì. Kiều Đạo Thanh gặp Chiêu Đức đã trở về không được, thế là liền hạ lệnh suất toàn quân hướng tây bắc đảo vòng, bởi vì nơi đó có lấy một cái Bách Cốc lĩnh có thể dùng để tạm thời chống cự quân Tổng tiến công. Nghe được Kiều Đạo Thanh mệnh lệnh về sau, Lãnh Ninh cùng Đài Mỹ hai người liền vội vàng lại dẫn theo dưới trướng tàn binh bại tướng lại hướng kia Bách Cốc lĩnh bỏ chạy.

Mà tại Kiều Đạo Thanh đằng Bắc Quân rời đi về sau, Mã Linh cùng Phiên Thụy hai người cũng không lên trước truy kích, chỉ là chờ đến Công Tôn Thắng lĩnh quân đến về sau, mới hướng Công Tôn Thắng bẩm báo trước đó sự tình. Công Tôn Thắng nghe xong hài lòng gật gật đầu nói ". Hai người các người làm rất tốt, Kiều Đạo Thanh bọn người là tuyệt không thể phản về Chiêu Đức."

Về sau Công Tôn Thắng lại hướng tây bắc nhìn lại, mơ hồ nhìn thấy một dãy núi, về sau cười một tiếng nói "Kiều Liệt, xem ra ngươi vẫn là chưa từ bỏ ý định a, tốt, đã dạng này, bản đạo liền cho ngươi thua cái tâm phục khẩu phục" về sau chính là mang theo Mã Linh Phiên Thụy hai người cùng dưới trướng chúng quân cùng nhau hướng kia Bách Cốc lĩnh truy kích mà đi

Chương 311 : Lâm Xung Công Tấn Ninh Gặp Ngăn

Tại Công Tôn Thắng mang theo Mã Linh Phiến Thủy bốn người mang binh tướng Kiều Đạo Thanh chỗ Bách Cốc lĩnh vây lại thời điểm, Tần Ngao Thiên cũng suất lĩnh lấy dưới trướng đại quân đi tới kia Chiêu Đức ngoài thành, tướng Chiêu Đức thành bao bọc vây quanh. Lúc này trong thành chỉ còn lại có trâu canh cùng Thái trạch hai viên thủ tướng, mà lại trong thành cũng không có bao nhiêu binh lực, thật sự là khó mà ngăn cản Tổng Đình đại quân.

Ngay tại hai người tương hỗ thương nghị cụ thể phải làm sao thời điểm, Tần Ngao Thiên cũng là sai người đến dưới thành đi tướng Kiều Đạo Thanh binh bại bị nhốt Bách Cốc lĩnh sự tình cáo tri cùng thành nội chúng Bắc Quân. Kia trâu canh Thái trạch hai người này đã cảm thấy mình không thể ngăn cản được Tổng Đình đại quân, bây giờ được nghe lại Kiều Đạo Thanh đã binh bại đào vong sự tình sau liền càng thêm hoảng loạn rồi.

Cuối cùng hai người lại hợp lại mà tính, dứt khoát liền mở thành đầu hàng cùng Tần Ngao Thiên thôi. Đồng thời hai người lại cùng nhau đi đến trong thành đại lao tướng lúc trước bị Kiều Đạo Thanh chỗ bắt được Mi Sánh, Tác Siêu, Đường Bản ba người đều cho phóng thích ra ngoài. Sau đó hai người lại cùng ba người này cùng nhau mở cửa thành ra, đứng tại Chiêu Đức cửa thành nghênh đón quân Tổng vào thành.

Tần Ngao Thiên gặp kia trâu canh cùng Thái trạch hai người cũng coi như có chút trong mắt, thế là liền khen ngợi hai người một phen, lại đem cùng trong thành Bắc Quân cùng nhau sắp xếp dưới trướng. Mà lần nữa nhìn thấy mình ngày đêm lo lắng các huynh đệ về sau, Tần Ngao Thiên cùng các vị tướng quân đều là cảm thấy vui vẻ, Lỗ Trí Thâm trực tiếp xông lên tiến đến, tướng kia tổng cùng mình cãi nhau Mi Sánh cho bảo trụ ha ha cười nói "Ha ha, Mi Sánh huynh đệ, ngươi không chết a "

Vốn là còn chút cảm động Mi Sánh nghe được Lỗ Trí Thâm câu nói này sau lập tức liền hỏi ngược lại "Thế nào, chẳng lẽ ngươi đại hòa thượng này liền rất hi vọng ta chết sao?" Lỗ Trí Thâm nghe xong quần bách nói "Mi Sánh huynh đệ ngươi nói cái gì đó, ngươi cũng biết, ta không quá biết nói chuyện nha, cái kia, ngươi cũng đừng quá để vào trong lòng a "

Các vị tướng quân đều biết Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sánh tính tình, thời gian qua đi nhiều ngày lần nữa nhìn thấy hai người cãi nhau, đám người cũng đều là vui vẻ phá lên cười. Về sau Tần Ngao Thiên cũng là hạ lệnh toàn quân tạm thời lưu tại Chiêu Đức trong thành đóng quân, đến một lần chờ đợi Tôn Lập mang viện quân bộ đội, thứ hai hẳn cũng là đang chờ một người, một cái có thể đem Kiều Đạo Thanh thuận lợi chiêu hàng qua người tới.

Trước đó Tần Ngao Thiên liền lại là tướng Đái Tông phái đi Lâm Xung chỗ tấn Ninh Thành đi tìm hiểu tin tức, đồng thời lại đem phía bên mình tin tức báo biết cùng Lâm Xung. Đái Tông được mệnh lệnh sau liền lập tức từ biệt Tần Ngao Thiên, trở ra ngoài thành liền lại làm lên thân hành pháp triều bái tấn Ninh Thành tiến đến. Mà đồng thời Tần Ngao Thiên lại cắt cử Thời Thiên tiến đến Cái Châu thành tướng mình thành công đánh hạ Chiêu Đức thành sự tình báo cùng Hồ Diên Chúc, để sớm ngày phái người trước tới đón. Thời Thiên nhận mệnh lệnh sau cũng là lập tức từ biệt Tần Ngao Thiên, hướng về Cái châu phương hướng tiến đến.

Lời nói phân hai đầu, ngay tại Tần Ngao Thiên đánh hạ Chiêu Đức thành trước đó, Lâm Xung cũng là dẫn theo dưới trướng phá giáp quân đi tới tấn Ninh Thành hạ. Cái này tấn Ninh Thành bên trong thủ thành Đại tướng chính là Điền Hồ thân sinh huynh đệ ruộng buru, người xưng tam đại vương. Nguyên bản tại cái này tấn Ninh Thành bên trong cũng là có Phụng Tường Vương Viễn hai viên đại tướng cùng đi ruộng buru cùng một chỗ trấn thủ tấn thà.

Nhưng trước đó ruộng buru tại nhận được Cái Châu thành nguy cấp tin tức sau liền phái hai người này mang theo tinh binh tiến về Cái châu chi viện, sau đó hai người liền vĩnh viễn rồi đi nhân thế. Mà về sau ruộng buru cũng liền một chút tổn thất hai viên đại tướng và mấy vạn tướng sĩ, tấn Ninh Thành phòng giữ lực đo một cái liền yếu kém rất nhiều.

Về sau ruộng buru nhìn thấy Lâm Xung suất quân binh lâm thành hạ về sau, liền lập tức hạ lệnh thủ vững thành trì, đóng cửa không ra, mà đối đãi viện quân. Những cái kia tấn Ninh Thành các tướng sĩ cũng là khắc sâu ruộng buru mệnh lệnh này quán triệt xuống dưới, tại mấy ngày kế tiếp bên trong mặc kệ Lâm Xung sai người đi đến dưới thành là thế nào chửi rủa, cuối cùng đều là không có thu hoạch bất kỳ kết quả gì, Bắc Quân chính là không ra khỏi thành ứng chiến.

Lâm Xung gặp thế nào trận địch quân đều là thủ vững không ra về sau, bắt đầu dĩ đành phải hạ lệnh cường công. Mặc dù cứ như vậy sẽ khiến cho dưới trướng binh lực tổn thương hơn phân nửa, nhưng làm sao cũng so bằng quân địch viện quân đến về sau cùng nhau thủ thành muốn tốt đi. Bất quá mặc dù Lâm Xung hạ lệnh cường công, nhưng vẫn là trước nhỏ thăm dò một chút tấn Ninh Thành phòng giữ lực lượng thế nào.

Sau đó Lâm Xung chính là suất lĩnh đại quân lần tiến lên chuẩn bị công thành, nhưng sau đó Bắc Quân chính là tại ruộng buru chỉ huy hạ hướng dưới thành quân Tổng phát khởi cực kì mãnh liệt tiến công. Chỉ gặp trên tường thành tiền như mưa xuống, đồng thời còn có tướng sĩ bởi vì khản trương thái quá, tại quân Tổng chưa đánh tới dưới thành thời điểm liền đem những sự tình kia trước chuẩn bị xong dầu hỏa cho giới xuống dưới.

Lâm Xung gặp quân địch phòng giữ lực lượng lại cường đại như vậy về sau liền lập tức hạ lệnh lui quân, lần này nhỏ thăm dò, mặc dù cũng không quá mức thương cân động cốt, nhưng vẫn là đối Tổng Giang tạo thành không ít tổn thương. Bất quá cái này đều không phải Lâm Xung lo lắng, Lâm Xung tại gặp được Bắc Quân thủ thành kia mãnh liệt thế công sau liền có thể suy đoán ra trong thành mỗi tên một loại vật tư nhất định phi thường phong phú, nếu là mình coi là thật hạ lệnh cường công, vậy sẽ tạo thành thương vong to lớn.

Nghĩ tới đây, Lâm Xung là thật không có cách nào, về sau liền triệu tập đám người tới đại tướng bên trong cùng một chỗ nghĩ cái phá địch kế sách ra. Nhưng Vương Tiến cùng Lâm Xung đồng dạng, nguyên bản đều chỉ là cái cầm quân giáo đầu mà thôi, lại như thế nào sẽ hành quân đánh trận đâu. Còn Triệu Cái liền càng không cần phải nói, đối với việc này hẳn thật là nhất khiêu bất thông.

Thế là Lâm Xung liền đành phải tướng hi vọng đặt ở thân là Dương gia hậu nhân Dương Chí Dương Ôn hai huynh đệ cùng thân là Cao gia hậu nhân Cao Sùng trên thân. Bất quá Cao Sùng rất nhanh liền nói cho Lâm Xung, nói "Cái kia, Lâm Xung tướng quân, Cao mỗi ngày thường tướng nhiều thời gian hơn đều đặt ở truy cầu cao hơn võ nghệ cùng tăng cường mình lực lượng phía trên, đối với binh thư tuy có liên quan đến, nhưng lại cũng không tinh thông, lần này chỉ sợ là muốn đề tướng quân thất vọng "

Lâm Xung nghe xong lại hướng Dương Chí nhìn lại, nhưng Dương Chí trả lời chắc chắn vậy mà cùng Cao Sùng không có sai biệt, đều là mặc dù có nhìn qua binh thư, nhưng lại cũng không tinh thông, đối với việc này thật xách không ra cái gì tốt đề nghị tới. Mà kia Lý Tuấn mặc dù bình thường nhiều riêng có mưu lược, nhưng kia phần lớn là dùng tại thủy chiến phía trên, tại lục chiến vẫn là công thành chiến lại cũng không áp dụng.

Lâm Xung lại hướng còn lại chúng tướng nhìn lại, gặp tất cả mọi người là trầm mặc không nói, Lâm Xung không khỏi cảm thấy thất vọng, thở dài "Chẳng lẽ ngoài trừ cường công bên ngoài coi như thật không có biện pháp khác sao?" Lúc này lại chợt nghe kia đứng sau lưng Dương Chí Dương Ôn nói "Lâm tướng quân, mặc dù chúng ta chỉ có cường công một đường, cái này không cải biến được, bất quá tại công thành phương thức bên trên, mặt tướng ngược lại là có một kế."

Lâm Xung gặp rốt cục có người có thể nói ra những thứ gì, mừng rỡ trong lòng, mặc dù Dương Ôn nói chỉ có công thành một đường, nhưng Lâm Xung cũng vẫn là muốn nghe một chút Dương Ôn đến cùng là có đề nghị gì, thế là liền nói "Dương Ôn Tướng quân có cái gì kế sách cứ nói đừng ngại" được Lâm Xung cho phép về sau, Dương Ôn chính là đã tính trước nói.

"Tướng quân, chúng ta có thể ở ngoài thành quân địch mũi tên bên ngoài địa phương lấy đồng đất hoặc là bao cát xây lên tường thành đến, không cần muốn bao nhiêu kiên cố, chỉ cần có thể khiến cho cùng kia tấn Ninh Thành độ cao liền có thể. Về sau chúng ta tái tạo ra mấy đầu dài tám đến khoắc lên địch quân trên tường thành, đến lúc đó chúng ta liền trên không trung một đường công kích quá khứ liền có thể "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 312: Tấn Ninh Thành Hạ Thổ Tường Lên

Lâm Xung nghe được Dương Ôn sau cảm thấy ngạc nhiên, có thể nói là trước kia cho tới bây giờ đều chưa từng nghe qua biện pháp này, cho nên đang nghe xong tự nhiên chính là cảm thấy cảm giác mới mẻ, vỗ tay tán dương. Bất quá tại ổn định lại tâm thần lại cẩn thận đây gỗ một cái biện pháp này về sau, Lâm Xung lại là phát hiện một chút chỗ thiếu sót, thế là liền đề nghị "Bất quá nếu chúng ta tướng kia tường đất xây dựng ở xa xa lời nói, lại nên đến nơi nào đi tìm đến những cái kia dài tám đến "

"Mà lại liền coi như chúng ta chế tạo ra kia rất nhiều dài tám, lại như thế nào có thể bảo chứng bọn chúng sẽ không bị Bắc Quân đẩy tới thành đi đâu. Đến lúc đó chúng ta tại dài tám phía trên các huynh đệ chẳng phải đều phải táng thân dưới thành sao?" "Cái này" bị Lâm Xung hỏi lên như vậy, Dương Ôn lập tức liền là có chút nghẹn lời. Bất quá sau đó Lâm Xung chính là vừa cười vừa nói "Cho nên, chúng ta muốn đem cái này tường đất thành lập đến khoảng cách Tấn Ninh thành tường cách đó không xa "

"A?" Dương Ôn nghe xong đầu tiên là giật mình, sau đó chính là hỏi "Nhưng Lâm tướng quân, nếu nói như thế, tại chúng ta còn không có tướng tường đất trúc tốt thời điểm, trong thành liền tự nhiên sẽ phải ra binh mã đến ngăn cản chúng ta a" Lâm Xung nghe xong thì là cười nói "Nếu là như thế tự nhiên càng tốt hơn, ta còn đang chờ kia Điền Bưu mở cửa thành ra đi ra nghênh chiến đâu "

Dương Ôn nghe xong một nghĩ cũng là cảm thấy có lý, thế là liền không cần phải nhiều lời nữa. Về sau Lâm Xung chính là nói "Lần này hội nghị Dương Ôn đưa ra vô cùng có lợi đề nghị, đương kể công đầu. Ta sẽ trước đem việc này ghi lại, chờ đến thành công công phá Tấn Ninh thành sau sẽ cùng một trong cùng báo cùng Tán tướng quân" Dương Ôn nghe xong liền mừng rỡ bái đạo "Đa tạ Tướng quân "

Về sau Lâm Xung liền là đề phân phó nói ". Tốt, tất cả mọi người đi về nghỉ ngơi trước đi, ngày mai, ta liền muốn đề kia Điền Bưu sẽ không còn thích ý như vậy thủ thành xem kịch." Sau đó chúng tướng liền ai đi đường nấy, mà sau đó Lâm Xung thì lại lưu lại suy nghĩ rất nhiều cụ thể công việc hậu phương mới nghĩ.

Đợi cho ngày thứ hai, Lâm Xung trước kia lại lần nữa dẫn theo dưới tướng chúng quân cùng nhau đi vào Tấn Ninh thành trước. Những cái kia thủ sẽ thấy quân Tổng lại bày xuống to lớn như thế trận thế sau đều tới cảm giác không ổn, coi là quân Tổng hôm nay liền muốn cường công tấn thủ đâu, thế là liền hoảng hoảng trương trương chạy tới đem việc này cáo tri cùng Điền Bưu.

Kia Điền Bưu nghe xong cũng là kinh hãi, vội vàng từ trong chân bò lên liền đi tới trên tường thành đốc chiến, nhưng đợi đến hắn đi vào trên tường thành về sau, nhìn thấy lại là một phen khác cảnh tượng. Chỉ gặp dưới thành quân Tổng không ngừng phải ra kỵ binh đến đây công kích, chẳng lẽ quân Tổng

tướng lĩnh đêm qua uống say rồi? Còn muốn muốn để kỵ binh đến công thành, coi là thật buồn cười.

Nhưng sau đó Điền Bưu chính là phát phát hiện mình sai, bởi vì những cái kia quân Tổng kỵ binh vọt tới cũng không phải là muốn công thành, bọn hắn chỉ là một cái công nhân bốc vác. Chỉ gặp tại mỗi cái kỵ binh trên chiến mã đều có hai đại túi đồ vật bị ném đến tận dưới thành cách đó không xa, về sau bọn hắn liền lập tức quay người lại trở lại trong trận đi lại mang tới hai túi đồ vật lại đến ném tới dưới thành, như thế không ngừng lặp lại.

Điền Bưu mặc dù không biết quân Tổng đang làm cái gì quỷ, nhưng hắn lại là biết, cái này nhất định sẽ không đối với mình có lợi. Nghĩ đến đây, Điền Bưu liền lập tức hạ lệnh hướng phía dưới bắn tên, bắn giết những kỵ binh kia. Nhưng dưới thành những kỵ binh kia thân thủ đều quá mức mạnh mẽ, đại bộ phận đều tại mũi tên còn chưa tới thời điểm liền đã hoàn thành nhiệm vụ quay trở về tới quân Tổng trong trận. Dù cho ngẫu nhiên có người ở giữa bỏ mình cũng hầu như về là số ít, cũng không ảnh hưởng quân Tổng đại cục.

Bất quá rất nhanh, bọn hắn chính là ngay cả cái này đều không làm được, bởi vì những cái kia bị quân Tổng ném tới thổ túi đã xếp được rất cao. độ cao đủ để ngăn chặn không ít Bắc Quân mũi tên, mà sau đó Lâm Xung chính là hạ lệnh bộ quân tay cầm thương sắt tiến lên, tới kia làm binh chướng phía dưới xây dựng lấy tường đất tầng dưới chót, đem nó đập thực. Đợi sau khi làm xong những việc này liền lại mệnh thuận thế nhìn lên xây dựng tường đất.

Lúc này Điền Bưu cũng rất cực thâm dò quân Tổng sáo lộ, nguyên lai bọn hắn là dự định tại mí mắt của mình dưới đáy tạo ra một tòa tường đất đến công thành. Điền Bưu làm sao có thể ngồi đợi quân Tổng tướng cái này tường đất cho xây tạo đâu, thế là liền lập tức lao xuống tường thành, tự mình dẫn đội, chuẩn bị trừng sát quân Tổng, lại thế nào không tốt, cũng muốn tướng cái này nho nhỏ tường đất làm hỏng roi.

Nhưng Lâm Xung lại làm sao không biết phòng bị Điền Bưu chiêu này đâu, chỉ gặp tại Tân Ninh thành cửa mở ra thời điểm, Lâm Xung sau lưng liền là có năm ngàn kỵ binh tại Cao Sùng cùng Âu Bằng Đặng Phi hai người dẫn đầu hạ hướng Điền Bưu bộ đội nghênh đón. Mà những cái kia tại thổ dưới tường xây dựng một đám các bộ binh lại là cũng không một người phản thần đi chú ý Điền Bưu bọn người.

Bởi vì Điền Bưu là thật đánh không lại Cao Sùng bọn người, tại hai quân giao phong đến một chỗ thời điểm, Điền Bưu liền gặp kia Cao Sùng thế không thể đỡ một đường hướng mình xông giết tới đây. Nhưng gặp những nơi đi qua, mình dưới tướng tướng sĩ tất cả đều bị một thương khóa cổ, lại không người là địch. Mà dứt bỏ Cao Sùng không nói, liền ngay cả sau người hai cái thuộc cấp Âu Bằng cùng Đặng Phi hai người cũng đều là cường hãn như vậy, làm cho người giết mình không thôi.

Điền Bưu gặp quân Tổng thế mãnh, mình không địch lại, liền vội vàng hạ lệnh về thành. Cao Sùng bọn người gặp Bắc Quân thối lui, liền ở sau lưng hắn đi sát đằng sau, thừa dịp loạn chém giết không ít bắc quân tướng sĩ, thẳng đến truy kích đến Tân Ninh thành hạ mũi tên tầm bắn bên trong hậu phương mới thối lui. Mà kia Điền Bưu tại lui về thành nội kiểm kê nhân số sau càng là đau lòng không thôi, đồng thời cũng không dám lại tùy ý ra khỏi thành đi cùng quân Tổng tranh phong.

Mà những này cũng đều là Lâm Xung sớm liền nghĩ đến kết quả, cho nên tại Điền Bưu suất lĩnh Bắc Quân xông ra thành thời điểm, những bộ binh kia mới có thể cũng không phân thần để ý tới Bắc Quân. Mà như vậy loại miệt thị, mới cũng khiến cho Điền Bưu lại lần nữa tức giận lên đầu, tăng thêm tốc độ hướng quân Tổng phóng đi. Mà cuối cùng cũng là bởi vì một cử động kia mà tổn thất hết rất nhiều binh sĩ.

Tại Điền Bưu trở về tới Tân Ninh thành trung hậu thì là nói "Chi này quân Tổng thực sự quá ghê tởm, hiện tại chúng ta nên làm cái gì, chẳng lẽ muốn trở mặt nhìn quân Tổng tướng kia tường đất kiến tạo sau đó lại tấn công vào thành tới sao?" Nghe được Điền Bưu nổi giận, phía dưới không có người nào dám can đảm lên tiếng. Nhưng cái này lại cũng không có thể triệt tiêu mất Điền Bưu phẫn nộ trong lòng, vì cái gì quân Tổng liền có thể nghĩ đến như thế diệu biện pháp đến, mà thủ hạ của mình liền ngay cả lời đều nói không nên lời đâu.

Điền Bưu trong lòng càng nghĩ càng là tức giận, về sau Điền Bưu liền "Bang" đem bảo kiếm rút ra, chỉ vào trên tường thành một phó tướng quát "Mau mau nghĩ ra cái biện pháp đến phá địch, nếu không, ngươi bây giờ liền phải chết!" Tên kia phó tướng nghe xong sợ hãi không thôi, vội vàng quỳ xuống cầu xin tha thứ, nhưng lại cuối cùng là cũng không nói đến cái như thế về sau.

Sau đó Điền Bưu liền quả thật một kiếm vung xuống, tướng cái này viên vô dụng phó tướng cho chém giết trước mặt mọi người. Về sau Điền Bưu liền là hướng về phía còn lại đám người nghiêm nghị quát "Phế vật vô dụng, ngay cả cái biện pháp đều không nghĩ ra được, lưu ngươi làm gì dùng! Còn có các ngươi cũng đều như thế, ta Điền Bưu không nuôi không có phế vật, các ngươi nếu là cũng nghĩ không ra phá địch kế sách đến, người này chính là hạ tràng!"

Kia còn lại chúng tướng nghe được Điền Bưu lời này sau đều là cảm thấy kinh hãi, nhưng cái này lại cũng không có thể ngăn cản Điền Bưu giết chóc. Tại lại chém giết hai cái không có phế vật về sau, Điền Bưu tướng kiếm khoắc lên cái thứ tư phó tướng trên cổ, nói "Đến ngươi, nếu là nói không nên lời phá địch kế sách đến, ta liền đưa ngươi đi gặp vừa rồi ba người kia "

Cái này viên phó tướng nghe xong trong lòng khẩn trương, tại Điền Bưu bảo kiếm trong tay sắp chém xuống thời điểm hắn rất cực lớn tiếng nói "Đại vương các loại, mặt tướng nghĩ đến biện pháp!" Điền Bưu nghe đến lời này về sau, bảo kiếm trong tay cũng là trì trệ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 313: Điền Bưu Dạ Tập Nhỏ Tường Đất

Điền Bưu mặc dù bảo kiếm trong tay cũng không rơi xuống, nhưng cũng chưa đem thu hồi, như cái này viên phó tướng lời nói cũng không đạt tới mình đoán kỳ như vậy, vậy hẳn vẫn là sẽ không chút lưu tình tướng người này chém giết. Bất quá trước đó, ngược lại vẫn là phải trước nghe một chút người này đến cùng có đề nghị gì, thế là liền nói "Người nghĩ ra gì biện pháp, nói nghe một chút "

Người kia nghe xong thì là bá đạo "Vâng, tam đại vương. Tiểu tướng nghĩ, cái này quân Tổng cũng cũng không thể vẫn luôn tại thành này hạ chinh đồn kia tường đất đi. Chúng ta chỉ cần đợi đến ban đêm sau khi bọn hán rồi đi liền ra khỏi thành đi tướng kia tường đất phá hủy, cứ như vậy liền có thể lại tri hoãn hơn mấy ngày, đến lúc đó đại vương viện quân cũng liền có thể đuổi tới tấn thà "

Điền Bưu nghe xong thì là hỏi "Nếu là kia quân Tổng ban đêm cũng không nghỉ ngơi, vẫn tại dưới thành chinh đồn tường đất đâu, lại nên làm như thế nào?" Tên kia phó tướng nghe xong thì là nói "Nếu là như vậy cũng không có gì đáng ngại, bởi vì quân Tổng như làm như vậy, vậy cái kia chút quân coi giữ cũng chắc chắn lúc một bên vì đó thù hờ. Chúng ta liền ở trong thành nghỉ ngơi dưỡng sức, đợi cho ngày mai tái xuất thành chiến hán, đến lúc đó quân Tổng lâu không chớp mắt, tất nhiên không phải là tam đại vương đối thủ "

Điền Bưu nghe xong cũng là cảm giác kể này không tệ, thế là liền tướng dừng lại tại đầu người này đình bảo kiếm thu hồi vào kiếm bên trong hỏi "Biện pháp này rất tốt, người tên là gì" "Hồi tam đại vương, tiểu nhân tên là Tôn Viễn" Điền Bưu nghe xong gật đầu nói "Tôn Viễn, rất tốt, từ hôm nay trở đi ngươi chính là dưới trướng của ta tướng lĩnh, như tối nay quân Tổng thôi lui, liền từ người dẫn đội đi tướng toà kia tường đất phá hủy rồi "

Tôn Viễn nghe xong thì mừng rỡ bá đạo "Đa tạ đại vương đề bạt" cái khác chúng tướng gặp Điền Bưu rốt cục đình chỉ giết chóc, trong lòng cũng đều là thờ dài nhẹ nhõm, đồng thời bá nói ". Đại vương anh minh" gặp lúc này bọn hán từng cái đều khôi phục thần khí sau càng là tâm phiền không thôi, thế là liền khoát tay nói "Được rồi, các ngươi cũng đều đừng có lại nơi này nịnh nọt, ở chỗ này cho ta xem trọng, nếu là quân Tổng rút đi liền đến cáo tri cùng ta" "Phải" về sau Điền Bưu liền một thân một mình trở lại trong phòng đi nghỉ ngơi chờ đợi tin tức.

Mà đợi đến mặt trời lặn hoàng hôn thời điểm, Lâm Xung mấy người cũng quả nhiên đều thôi lui, liền ngay cả những cái này xây dựng tường đất các bộ binh cũng tận số từ kia tường đất bên trong đi ra cũng theo Lâm Xung đại quân cùng nhau rút đi. Những này đều bị Tôn Viễn bọn người thấy thật sự rõ ràng, rõ ràng. Mà Tôn Viễn tại gặp quân Tổng quả nhiên lui sau khi đi, liền mừng rỡ chạy tới cáo tri cùng Điền Bưu.

Điền Bưu nghe được tin tức này sau cũng là đại hi không thôi, đồng thời hạ lệnh trên tường thành bọn thủ vệ nhất định phải chăm chăm cẩn thận, phạm là nhìn thấy có quân Tổng động tĩnh liền lập tức đến đây báo cáo. Mà cùng lúc đó, Điền Bưu còn mệnh Tôn Viễn bọn người xuống dưới chuẩn bị nghỉ ngơi một chút, nếu không có cái khác tình trạng phát sinh, tối nay Điền Bưu liền sẽ mệnh tiến đến tướng quân Tổng sở kiến tường đất phá hủy rồi.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, trên tường thành quân coi giữ nhóm hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm vào kia phía dưới tường đất, gặp cũng không có chút nào dị động, mà lại cũng không có phát hiện có quân Tổng đến đây. Đến giờ Tý, Điền Bưu cùng Tôn Viễn cùng đứng ở trên tường thành, Điền Bưu nói "Quả thật như Tôn Tướng quân lời nói như vậy, quân Tổng quả nhiên rút lui "

Tôn Viễn nghe xong thì là mặt mũi tràn đầy tự tin nói "Tam đại vương yên tâm, mặt tướng cái này đi tướng cái này tường đất phá hủy rồi." "Tốt!" Về sau Điền Bưu liền hạ lệnh mở cửa thành ra, thả Tôn Viễn dẫn người ra khỏi thành đi phá hủy tường đất, đồng thời còn tự thân vì Tôn Viễn tiễn đưa, chúc khải hoàn trở về. Mà kia Tôn Viễn càng là đắc chí, chỉ là phá hủy rồi một tòa không có người trông coi tường đất mà thôi, lại có thể có bao nhiêu khó. Xem ra chính mình là rốt cục chờ đến thời điểm tốt a, công lao này liền bạch bạch hướng trên người mình chạy a.

Mang theo ý nghĩ như vậy, Tôn Viễn liền dẫn ba ngàn người đi tới cái này tường đất bên cạnh. Nhưng đang chờ chuẩn bị phải lớn giương thân thủ tranh thủ công danh thời điểm, lại đột nhiên có không ít Tổng quân tướng sĩ từ tường đất hậu viện xông ra tướng Bắc Quân tất cả đều chém giết. Tôn Viễn gặp lại có a nhiều quân Tổng giấu ở sau đó rất là không hiểu, bọn hán không phải đều đã rút lui sao, ta tận mắt nhìn thấy a, thế nhưng là bọn hán lại như thế nào sẽ xuất hiện ở đây?

Tôn Viễn đầy cõi lòng nghi vấn, nhưng cuối cùng vẫn không có đạt được bất luận người nào trả lời chắc chắn, liền dạng này mang theo không cam lòng cùng nghi vấn, chết tại Âu Bang thiết chùy phía dưới. Mà bị mang ba ngàn Bắc Quân cũng tận đều bị quân Tổng tàn sát không còn, cũng không có người nào có thể đào thoát, mà lại nhìn quân Tổng bên này thì là cũng không có bao nhiêu tổn thương, có thể nói đại hoạch toàn thắng.

Mà vì cái gì quân Tổng đều sớm đã rời đi, nhưng vẫn là sẽ ở chỗ này xuất hiện đâu. Nguyên lai Lâm Xung sớm liền nghĩ đến kia Điền Bưu ban ngày bị ngăn trở sau nhất định sẽ không hết hi vọng, thừa dịp lúc ban đêm đột kích là lựa chọn tốt nhất. Cho nên Lâm Xung liền mệnh những cái kia bộ quân tại xây dựng tường đất thời điểm lại ở phía sau đào một đầu địa đạo, nối thẳng hậu phương bản trận, đợi hồi doanh nghỉ ngơi tốt về sau lại thuận đầu này ám đạo đi vào thổ dưới tường mai phục tốt.

Lại về sau phát sinh chính là vừa rồi một màn kia, Tôn Viễn mang theo Bắc Quân lòng tin tràn đầy đến đây sau liền bị sớm đã mai phục tốt quân Tổng đều chém giết. Mà đầu kia ám đạo lối vào lại là bởi vì có tường đất yểm hộ, cũng không dễ cho trên tường thành quân coi giữ có bất luận phát hiện gì, thậm chí khi bọn hán nghe được cái này ba ngàn Bắc Quân phát ra tiếng kêu thảm sau cũng không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Tại tướng cái này ba ngàn người tất cả đều giết chết chưa từng thả đi một người về sau, Lâm Xung chính là hạ mọi người lại từ ám đạo rời đi, không nên để lại hạ bất luận cái gì chân ngựa, về sau liền đợi đến Bắc Quân đại loạn đi. Mà lúc này tại kia trên tường thành Điền Bưu hiển nhiên cũng là mơ hồ nghe được một chút tiếng gào thét, nhưng bởi vì sắc trời đã tối, hẳn cùng mọi người cũng không Cảm tiền lên tìm hiểu đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng qua hồi lâu sau Điền Bưu cũng không chờ đến Tôn Viễn bọn người khải hoàn thân ảnh, thậm chí bọn hán kia ba ngàn người cứ thế biến mất. Điền Bưu về sau rốt cục nhìn không được, liền phái một sĩ tốt tiến đến kia thổ dưới tường điều tra đến cùng đã xảy ra chuyện gì, kia Tôn Viễn bọn người vì sao không có động tĩnh.

Tên kia sĩ tốt lĩnh mệnh sau liền vui vẻ tiến về điều tra, nhưng khi đến kia thỏ dưới tường sau cũng là bị nhìn thấy trước mắt cảnh tượng như vậy cho giật nảy mình. Bởi vì lúc này tại nhìn thấy trước mắt đến, là rõ ràng ba ngàn bắc quân tướng sĩ thi thể, mà ở trong đó không có gì ngoài những thi thể này bên ngoài liền không còn có những người khác, rất là quý dị.

Sau đó tên này sĩ tốt liền chỉ cảm thấy phía sau lưng phát lạnh, tùy theo hần liền một đường phi nước đại quay trở về Tấn Ninh thành bên trong. Kia Điền Bưu tại gặp tên này sĩ tốt sau khi quay về chính là dò hỏi "Thế nào, kia Tôn Viễn đang giờ trò quý gì, làm sao vẫn chưa trở lại?" Tên kia sĩ tốt nghe Điền Bưu sau run rẩy trả lời "Hồi tam đại vương, Tôn Viễn tướng quân, chết "

Điền Bưu nghe xong sững sờ, sau đó liền nhíu mày hỏi "Chết rồi? Người nói Tôn Viễn chết rồi? Hần lúc này mới vừa ra ngoài bao lâu, làm sao lại chết rồi, hần là chết như thế nào, kia những người còn lại tại sao không có tướng Tôn Viễn tin chết truyền về đâu?" Tên kia sĩ tốt nghe đến đó sau liền càng thêm hoảng hốt, thế là liền hướng Điền Bưu quỳ xuống bái nói ". Hồi tam đại vương, những cái kia theo Tôn Viễn tướng quân ra khỏi thành ba ngàn các tướng sĩ, đều, tất cả đều, toàn đều đã chết" "Người nói cái gì, ta kia ba ngàn tướng sĩ chết hết? !" Điền Bưu nghe xong vừa kinh vừa sợ quát hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Bình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 314: Tường Đất Kiến Thành Tấn Thà Tướng Phá

Tên kia sĩ tốt mặc dù trong lòng cũng là càng thêm hoảng sợ, nhưng hần vẫn là trấn định lại đối Điền Bưu gật đầu nói "Đúng vậy, tam đại vương, theo Tôn Viễn tướng quân cùng nhau ra khỏi thành ba ngàn tướng sĩ toàn đều đã chết, không có người nào sống sót" Điền Bưu nghe xong thì là hỏi "Lúc đó trận người nhưng có nhìn thấy quân Tổng thân ảnh?" "Hồi tam đại vương, trách thì trách ở chỗ này, tại lúc đó trận, tiểu nhân cũng chưa phát hiện có một người thân ảnh" "Cái gì!"

Điền Bưu nghe xong mặc dù rất là nghi hoặc, nhưng hần vẫn là tự mình dẫn người trước đi điều tra, đợi cho lúc nào tới đến kia thỏ dưới tường lúc, quả nhiên gặp được đầy đất tử thi. Nhưng trừ cái đó ra, Điền Bưu nhưng lại chưa phát hiện nơi đây còn có bất luận người nào thân ảnh, cũng thực là là rất quý dị. Bất quá mặc kệ như thế nào, Điền Bưu vẫn là phải tướng cái này ba ngàn tướng sĩ thi thể đều mang về thành nội an táng tốt.

Mà tại tướng cái này ba ngàn tướng sĩ thi thể thu về về sau, Điền Bưu chính là nghĩ lại mượn cơ hội tướng toà này tường đất phá hủy rồi. Nhưng lại tại vừa dâng lên ý nghĩ như vậy đến thời điểm, hần chính là nhìn thấy Lâm Xung đã mang lấy mấy vạn quân Tổng lại lần nữa chạy đến, nếu là mình lúc này còn không lui vào thành đi, kia tất nhiên sẽ vĩnh viễn cũng trở về không được, thế là Điền Bưu liền quyết định thật nhanh hạ lệnh toàn quân về thành, đương nhiên còn muốn mang theo kia ba ngàn tướng sĩ thi thể cùng nhau trở về thành nội đi.

Mà Lâm Xung cũng chưa lại sai người tiến đến ngăn cản Điền Bưu bọn người về thành, bởi vì đang chờ thêm mấy ngày, đợi cho cái này tường đất xây xong thời điểm, cái này Tấn Ninh thành cũng liền sẽ đổi chủ, cần gì phải lại muốn làm đầu tranh đi tăng thêm thương vong đâu. Trong lòng nghĩ như vậy, Lâm Xung liền lại cùng hôm qua đồng dạng, mang theo kỵ binh bộ đội ở hậu phương áp trận, đồng thời liền công chúng nhiều bước quân đều là cho phải đi đứng trực tường đất.

Mà kia Điền Bưu tại trở lại thành nội sau chính là càng nghĩ càng là không đúng, đã không có người, quân Tổng đều đã rời đi, vậy mình cái này ba ngàn người lại là chết như thế nào đâu? Cái nghi vấn này một mực tồn lưu tại Điền Bưu trong óc vùng chỉ không tiêu tan, bất quá Điền Bưu vẫn là hạ lệnh tướng tin tức này bắt đầu phong tỏa, để tránh tạo thành rối loạn.

Nhưng kia ba ngàn người thi thể đều đã trở về, lại thế nào giấu diếm được nguyên nhân cái chết, nhưng hết lần này tới lần khác vẫn chưa có người nào có thể nói ra chân chính nguyên nhân cái chết tới. Thế là liền tại Tấn Ninh thành bên trong truyền ra đây là quỷ quái gây nên lời nói đến, nói bởi vì bọn hần muốn phá hư kia quân Tổng xây tường đất, cho nên liền bị quỷ quái giết đi, là nên mới sẽ ở hiện trường không có để lại bất kỳ tung tích nào.

Mặc dù quỷ quái mà nói vẫn luôn là hào không bờ bến, nhưng lại là có thể nhất mê hoặc nhân tâm, chỉ ít hiện tại Tấn Ninh thành bên trong tất cả mọi người là lòng người bàng hoàng, sợ mình lại cũng nhận trừng phạt. Tại dạng này tập tục tứ ngược dưới, Tấn Ninh thành bên trong chúng Bắc Quân sức chiến đấu lại là bỗng kịch giảm, từng cái cả ngày đều là lo lắng đề phòng.

Mà Lâm Xung cũng lại vừa vận thừa dịp này thời cơ nắm chặt thời gian xây dựng lấy tường đất, mà tới được ban đêm, hần liền tự mình suất lĩnh chúng quân rút đi. Tại trở về đã ăn xong bữa tối về sau liền phái tới một chi bộ đội đến đây cái này thỏ dưới tường trấn thủ, nhưng trải qua kia ba ngàn người vô duyên vô cớ bỏ mình sự kiện qua đi, Bắc Quân liền không còn có dám ra đây phá hư qua tường đất.

Lại là một ngày đến, liền tại xế chiều Lâm Xung liền đã biết được tường đất tướng vào hôm nay chàng vạng tối hoàn thành tin tức, sau đó Lâm Xung liền hạ lệnh nắm chặt thời gian đẩy nhanh tốc độ. Mà kia tại Tấn Ninh thành bên trong tam đại vương Điền Bưu cũng là đã nhận ra quân Tổng tường đất ngay hôm đó liền có thể làm xong, có thể đối tình cảnh này hần lại thúc thủ vô sách, đành phải chậm đợi vận mệnh xâm lược.

Bây giờ Điền Bưu sớm đã không có lúc trước phong thái, mặc dù chuyện kia mới vãn vẹn đi qua hai ngày, nhưng hai ngày này lại là tướng Điền Bưu cho

giày và đến hào không một tia tinh thần. Bởi vì hắn cũng tin tưởng quý gia quai mà nói, mỗi ngày đều là ăn không biết vị đêm không thể say giấc. Mà lúc này lại là từ bắc môn nhanh lập tức chạy tới một sĩ tốt tới.

Điền Bưu tướng tên kia sĩ tốt cự tuyệt ở ngoài cửa quát hỏi ý đồ đến, về sau tên lính kia chính là đưa tin "Hồi tam đại vương, ta chính là điện soái Tôn An dưới trướng tiên phong doanh một tiểu tốt, nay phụng Tôn Tướng quân trướng lệnh, đến đây báo biết tam đại vương, tướng quân đại quân sẽ tại sáng mai đến, còn xin tam đại vương nhất định phải thủ vững ở Tấn Ninh thành. Lời nói đã truyền đến, thuộc hạ liền về trước đi phục mệnh, cáo từ "

Sau đó tên kia sĩ tốt chính là giục ngựa rồi đi bắc môn, mà ở đây người rồi đi về sau, Điền Bưu phảng phất là lại lên tinh thần tới. Chỉ gặp cười to nói "Ha ha, thật sự là trời cũng giúp ta, đại ca cắt cử Tôn An đến đây giúp ta thủ thành, ngày mai liền có thể đến. Hừ, lần này ta ngược lại muốn xem xem gia quân Tổng còn có thể có thủ đoạn gì, chẳng lẽ lại bọn hắn còn có thể ngày mai trước đó công phá ta tấn thà hay sao?"

Điền Bưu lời nói thật là hữu lý, lúc này đã nhanh đến hoàng hôn, hôm nay đã sắp qua đi, mà ngày mai buổi sáng viện quân của mình liền đem đến, đến lúc đó liền có thể cùng mình cùng nhau ra khỏi thành đi tướng quân Tổng đánh tan, mà toà kia tường đất cũng liền tự nhiên sẽ bị mình chỗ hủy hoại rồi, hết thảy đều sẽ chuyển biến tốt đẹp. Cái gọi là người gặp việc vui tinh thần thoải mái, cũng đúng là như thế, đang nghĩ đến nhiều như vậy về sau, liền ngay cả Điền Bưu trạng thái tinh thần cũng là tốt quay vòng lên.

Nhưng sau đó hắn chính là đạt được tin tức, nói quân Tổng đã hoàn thành, tướng kia tường đất thành lập xong được. "Người nói cái gì!" Điền Bưu thật sự là chịu không được dạng này tra tấn, làm sao vừa mới thu hoạch tin vui liền muốn nghênh đón tin dữ đâu. Nếu là quân Tổng tường đất xây xong, vậy mình Tấn Ninh thành coi như khó giữ được a.

Sau đó Điền Bưu liền lo lắng hỏi "Gia quân Tổng đâu, quân Tổng công thành hay chưa?" Tên kia sĩ tốt nghe xong thì là trả lời "Bẩm tam đại vương, quân Tổng cũng không có khởi xướng công thành, mà là liền trực tiếp thu binh hồi doanh, có thể là nghĩ muốn nghỉ ngơi một đêm, ngày mai lại đi công thành a" Điền Bưu nghe được quân Tổng vậy mà trở về tin tức sau lại là mừng lớn nói "Ha ha, tốt, đợi cho ngày mai, viện quân của chúng ta sắp đến, đến lúc đó cũng không cần sợ quân Tổng, ha ha!"

Tại Điền Bưu mang theo đại hỉ chí ý trở về chỗ ở của mình sau chính là thuận thế nghỉ ngơi ngủ dậy cảm giác đến, hắn tin tưởng, tối nay hắn nhất định sẽ ngủ cái trước tốt cảm giác. Mà liền tại Điền Bưu đi về nghỉ ngơi, Lâm Xung cũng là dẫn theo dưới trướng đại quân trở về doanh trướng nghỉ ngơi, chỉ bất quá lúc này nghỉ ngơi là vì ban đêm có thể tốt hơn phát huy.

Mặc dù Lâm Xung thu binh hồi trại, nhưng lại cũng không có nghĩa là hắn hôm nay liền sẽ không tiến công, phải biết, tại cái này dưới đất thế nhưng là còn có một đầu ám đạo đâu. Hắn hoàn toàn có thể ra lệnh đại quân từ ám đạo đi vào ngoài thành tường đất dưới, tại Bắc Quân không có phát hiện thời điểm liền lập tức triển khai công thành. Tin tưởng khi đó phe mình thương vong tổn thất nhất định sẽ xuống đến thấp nhất, lúc này biện pháp tốt nhất cùng thời cơ.

Toàn quân đang nghỉ ngơi sau ba canh giờ, đến giờ Tý, Lâm Xung liền suất lĩnh lấy đại quân cùng nhau đứng dậy thông qua ám đạo đi tới kia Tấn Ninh thành bên ngoài thổ dưới tường. Đến nơi này về sau, Lâm Xung liền lập tức hạ lệnh đại quân công thành, thế phải đến nay đêm phá thành. Nghe được Lâm Xung hiệu lệnh, bốn vạn quân Tổng liền cùng nhau gặt đầu, chỉ là nhưng lại không phát ra nửa tiếng vang, để tránh sớm quấy nhiễu đến Bắc Quân, dùng lại có đề phòng.

Làm xong những này về sau, Lâm Xung liền cùng Cao Sùng Dương chỉ bốn người tự mình dẫn đội đạp lên tường đất, xuất ra dài tám đến đem khoác lên tấn thà trên tường thành. Về sau, Lâm Xung liền dẫn đầu dẫn theo quân Tổng hướng Tấn Ninh thành tường giết chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 315: Lâm Xung Cuối Cùng Phá Tấn Ninh Thành

Ngay tại Lâm Xung dẫn đầu đuổi giết đến Tấn Ninh thành trên tường về sau, quân Tổng cũng là phát ra chấn thiên tiếng la giết. Trước đó kia tấn thà trên tường thành mặc dù cũng là có quân coi giữ tại, nhưng bọn hắn lại sớm đã lười biếng quen rồi, sớm liền không thấy bóng dáng, không biết chạy đi nơi đâu đi ngủ. Huống chi bọn hắn gặp quân Tổng tướng quân đất xây xong về sau lại không tiến công, liền tự nhiên sẽ nghĩ đến ngày mai sẽ có một phen ác chiến, nhưng ai có thể nghĩ đến cái này ác chiến lúc này liền phát sinh nữa nha.

Bởi vì Bắc Quân thủ thành lực lượng yếu kém, dẫn đến Lâm Xung bọn người có thể nói là không trở ngại chút nào liền giết tới trên tường thành, những cái kia quân coi giữ nhóm đều là đang nghe kia chấn thiên tiếng la giết vang lên hậu phương mới như ở trong mộng mới tỉnh chạy tới. Nhưng chờ đợi bọn hắn, lại là vô tình đồ sát cùng băng lãnh cương đao cùng tường thương.

Trong đó càng là có không ít bắc quân tướng sĩ còn đang trong giấc mộng cũng đã bình yên chết đi, thậm chí, còn cho là mình là đang nằm mơ, cho đến chết đi cũng vẫn như cũ chưa từng tưởng đến nay sự tình để ở trong lòng. Có lẽ hắn còn muốn lấy ngày mai mộng tỉnh về sau muốn thế nào hướng đồng bạn nói khoác anh dũng của mình đâu, nhưng hắn chung quy là sẽ không lại tỉnh lại.

Đương trên tường thành vang lên chấn thiên tiếng la giết lúc, kia ngay tại làm lấy mộng đẹp Điền Bưu cũng là bị đánh thức. Sau khi tỉnh lại Điền Bưu cũng chưa thể đoán được cụ thể đến cùng là đã xảy ra chuyện gì, tại chính là hướng ra phía ngoài quát hỏi "Đi xem một chút bên ngoài đến cùng đã xảy ra chuyện gì, sao sẽ như vậy âm ỉ" ngoài cửa người hầu được mệnh lệnh sau lên tiếng liền ra ngoài xem xét.

Đi không bao lâu, tên kia người hầu liền hốt hoảng chạy trở về, đồng thời còn hô lớn "Tam đại vương, không xong, kia quân Tống đã tấn công vào thành đến, hiện tại tường thành đã bị quân Tống chường không lấy, tình thế nguy cấp, Tấn Ninh thành chỉ sợ đã thủ không được, mong rằng tam đại vương vội vàng mặc áo từ bắc môn đào tẩu a "

"Cái gì! Quân Tống bọn hần lại dám như thế làm việc!" Điền Bưu nghe xong tức giận đạo, bất quá hần vẫn là phân rõ nặng nhẹ, mặc dù trong lòng rất không muốn tin tưởng chuyện này, nhưng là hần hay là lấy tốc độ nhanh nhất mặc vào áo giáp đồng thời từ trong phòng vọt ra."Đi tướng ta chiến mã đất qua đến" sau đó tự có thị vệ đi tướng Điền Bưu chiến mã cho dẫn dắt đi qua.

Điền Bưu trở mình lên ngựa kỵ đi lên về sau liền quát mắng xông ra phủ nha, nhưng đợi lúc nào tới đến trên đường về sau, lại là phát hiện quân Tống chẳng những công khắc tường thành, hơn nữa còn đã đem tay rời khỏi thành nội, ngay tại trên đường cái giảo sát lấy bắc quân tướng sĩ. Điền Bưu gặp quân Tống nhiều người, lại mình lại ở thế yếu, bất đắc dĩ đành phải nghe theo thị vệ lời nói, chỉnh đốn chung quanh binh mã từ bắc môn đào thoát ra khỏi thành.

Mà tại Điền Bưu bỏ thành mà chạy thời điểm, Lâm Xung cũng là đi tới trên đường cái đối thành nội những cái kia vẫn như cũ ngoan cố chống lại lấy Bắc Quân tiến hành tức sát, bất quá đồng thời Lâm Xung vẫn không quên cao giọng quát "Quân Tống thiên binh xuống tới, đối phản tặc Điền Hổ thế lực tiến hành mỗi giết, mỗi chúng bách tính tội nay không muốn ra khỏi cửa, để tránh tạo thành không cần thiết thương vong "

Có Lâm Xung câu nói này về sau, những cái kia tránh trong nhà lo lắng hải hùng dân chúng dù cho trong lòng lại thế nào nghi hoặc hiểu kỳ, cũng là không có có lá gan can đảm mở cửa phòng đi ra. Mà những cái kia vốn là có chút kinh hải dân chúng nghe được Lâm Xung gọi hàng sau cũng đều là thoáng có chút an tâm, bởi vì dù sao bọn hần đã biết được bên ngoài đến cùng đã xảy ra chuyện gì. Nếu là quân Tống tại tiêu diệt toàn bộ phản tặc, vậy liền không liên quan đến mình, mình cũng sẽ không cần lại lo lắng đề phòng.

Mà những cái kia vẫn tại ương ngạnh chống cự đến Bắc Quân chúng các tướng sĩ thì đều là không còn gì để nói, chỉ có liều mạng chém giết đến tranh thủ lấy đường sống cùng sinh cơ. Thế nhưng là cuối cùng bọn hần lại là chờ đến Điền Bưu bỏ thành mà chạy tin dữ, chủ tướng của mình lại không đánh mà chạy, từ bỏ chính mình. Biết được tin tức này về sau, Bắc Quân tất cả mọi người là từng cái tâm thần bất định, bởi vì dù sao việc này đối với bọn hần đã kích thật sự là có chút lớn.

Lâm Xung tự nhiên là phát hiện Bắc Quân biến hóa của tâm cảnh, thế là Lâm Xung liền rèn sắt khi còn nóng lên tiếng quát "Các ngươi chủ tướng đã trốn, hiện tại các ngươi đã là vô chủ chi binh, lúc này không hàng chờ đến khi nào, chẳng lẽ các ngươi còn muốn vì cái kia vứt bỏ các ngươi người tận trung chiến tử sao? Đáng giá không!"

Lâm Xung lời nói này hô lên về sau, chúng Bắc Quân liền lập tức vứt bỏ binh khí trong tay của mình, đứng vậy a, chẳng lẽ mình còn muốn vì cái kia từ bỏ mình Điền Bưu mà bỏ qua rơi tính mạng của mình sao? Đáp án hiển nhiên là phủ định, đối với Điền Bưu cái kia tàn bạo chủ tướng, Bắc Quân chúng tướng sĩ đều là giận mà không dám nói gì, bây giờ đã đào vong, vậy cũng là mình giải thoát thời điểm.

Có thể là Điền Bưu nhân duyên thật sự là quá kém, cho nên khi Lâm Xung hét ra câu nói này về sau, trên đường cái đông đảo Bắc Quân tất cả đều đầu hàng, lại không một người lại nhiều làm chống cự. Bất quá mặc dù bọn hần đều đã đầu hàng, nhưng Lâm Xung vẫn là không thể yên tâm tín nhiệm bọn họ, thế là đành phải đem nó trên người y giáp cởi, đồng thời lại đem vũ khí lấy đi sau tướng những người này thống nhất giam giữ cùng một chỗ , chờ đợi Tàn Ngao Thiên xử lý.

Mặc dù Lâm Xung cũng không có nói thẳng nói muốn miễn tội lỗi của bọn hần, nhưng cái này cũng đích thật là cái lựa chọn tốt, bởi vì chỉ ít trước mắt mình không cần chết, về phần về sau sự tình tự nhiên là sau này hãy nói. Lâm Xung dẫn người công chúng Bắc Quân tù binh giam giữ tiến vào đại lao về sau liền lập tức dẫn người đi tướng kia bốn phía cửa thành cho khống chế tại người một nhà trong tay đồng thời đề phòng kỹ hơn.

Đồng thời Lâm Xung vẫn không quên lại phái Âu Bằng Đặng Phi hai người ra khỏi thành đi đem trước mình tân tân khổ khổ sở kiến tạo tốt tường đất cho hủy hoại rồi, bởi vì có cái này công thành lợi khí sau đối với thân là thủ thành một phương Lâm Xung tự nhiên là cái uy hiếp rất lớn, cho nên Lâm Xung nhất định phải tại Bắc Quân đến trước đó đem nó hủy đi vĩnh trừ hậu họa.

Lâm Xung quyết định này làm hết sức chính xác, Âu Bằng Đặng Phi bọn người mặc dù lòng có không bỏ, nhưng lại cũng nên so với mình táng thân tại mình tự tay kiến tạo sự vật thượng tốt hơn rất nhiều, thế là tại dỡ bỏ hủy hoại rồi toà kia tường đất thời điểm hai người cũng chưa lưu thủ, không bao lâu liền hoàn thành nhiệm vụ thuận lợi trở về thành nội. Đồng thời bọn hần còn đem kia thổ dưới tường ám đạo dùng Hậu Thổ cho bình lên, không có để lại một tia dấu vết.

Lâm Xung đối với cái này còn đối Âu Bằng Đặng Phi hai người rất là tán thưởng, đương nhiên đồng thời tự nhiên cũng sẽ không nhìn đầu tiên đưa ra này đề nghị Dương Ôn. Cho nên tại công phá Tấn Ninh thành sau Lâm Xung liền lập tức viết thư tướng nơi đây chiến sự tin chiến thắng đưa cho Tàn Ngao Thiên, chỉ là kia đưa tin người lại cũng không biết Tàn Ngao Thiên lúc này người ở chỗ nào, liền đành phải trước tiên phản hồi Cái châu lại một đường đi hướng đông, cho nên khi thư đến thời điểm cũng liền tự nhiên buổi tối hồi lâu.

Mà kia Điền Bưu tại dẫn theo một đám tàn binh bại tướng một đường bôn tập hồi lâu sau chính là tại khoảng cách thành bắc cách đó không xa phát hiện một chi bộ đội. Vừa mới bắt đầu hai bên đều là mười phân cảnh giác, nhưng sau đó Điền Bưu liền nhận ra kia viết "Điện soái Tôn An" đại kỳ đến, thế là liền nghiêm nghị quát "Là Tôn An Tôn Tướng quân sao? Mỗ là Điền Bưu, cầu kiến tôn An Tướng quân!"

Những cái kia Bắc Quân đang nghe Điền Bưu tự giới thiệu sau tự nhiên không còn dám đi ngăn cản, mà lại trong quân cũng là đã có người nhận ra Điền

Buru đến, tại chính là mang theo Điền Buru một đám đi đến hậu phương trong đội tìm được Tôn An.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 316 : Tôn An Điểm Phá Thần Quỷ Luận

Kia Tôn An nghe nói Điền Buru hẳn vậy mà lại tự mình đến tìm kiếm mình sau chính là nghi hoặc không thôi, chẳng biết tại sao Điền Buru lại muốn như vậy. Nhưng khi hắn thấy được Điền Buru đám người cái này bộ dáng chật vật sau liền có thể dùng chân kinh để diễn tả. Đến cùng là kinh lịch chuyện như thế nào mới sẽ khiến cho mình vị này tam đại vương biến thành bây giờ bộ dáng này.

Tôn An mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng mặt ngoài thượng nhưng vẫn là cung kính hướng Điền Buru bái nói ". Tam đại vương, không biết tam đại vương đêm khuya đến đây, là có chuyện gì quan trọng a?" Điền Buru nhìn thấy Tôn An về sau cũng đã cảm thấy an lòng, bất quá đang nghe được Tôn An hỏi thăm sau vẫn không khỏi cảm thấy trên mặt phát nhiệt.

Bất quá cho dù là dạng này, Điền Buru vẫn là tướng mình binh bại, Tấn Ninh thành bị quân Tống công hãm sự tình nói cùng Tôn An. Tôn An khi biết đây hết thảy bước nhỏ là tướng kia cái gọi là quỷ quái mà nói cho tiếp xúc, chỉ nghe Tôn An nói "Trên đời này nào có quỷ gì quái, nghĩ đến nhất định là kia quân Tống tại tường đất yểm hộ hạ lại tự mình đào một đầu ám đạo "

Điền Buru nghe xong thì là kinh nghi nói "Ám đạo?" Tôn An gật đầu nói "Không tệ, chính là thâm nghĩ. Nhất định là quân Tống lấy kia tường đất làm làm yểm hộ, tại ban ngày lại đào một đầu ám đạo nổi thẳng doanh trại, đợi cho hoàng hôn thời điểm bọn hắn liền trước giả ý rút đi, sau đó lại là từ kia ám đạo đi tới mai phục. Dạng này cũng liền có thể giải thích được cái này mọi chuyện "

Điền Buru nghe xong thì là hần hần nói "Nguyên lai lại là như thế này, buồn cười chúng ta còn bị kia cái gì cái gọi là quỷ quái mà nói cho mơ mơ màng màng đầu. Tôn An Tướng quân, hiện tại chúng ta nên làm cái gì a?" Tôn An nghe xong thì là cười nói "Lấy đạo của người trả lại cho người, chúng ta cái này đôi lộ tuyến từ cửa Nam tiến công, liền dùng bọn hắn tự tay xây tường đất cùng ám đạo đến công phá bọn hắn vừa mới đánh hạ thành trì "

Điền Buru nghe xong thì là cười to nói "Ha ha, tốt, tôn An Tướng quân quả nhiên là kẻ sách hay, như thế ta liền yên tâm" Tôn An về sau thì là bái nói ". Vậy ta đây liền tiến đến triệu tập chúng tướng sĩ, chúng ta cái này xuất phát" nhưng lúc này Điền Buru lại là nói "Tôn An Tướng quân, tạm thời thông thả, người nhìn ta mới vừa vận kinh lịch như vậy sự tình, các vị tướng sĩ cũng đều đi đường rất mệt mỏi, không bằng chúng ta trước hết đi ăn uống doanh trại nghỉ ngơi thượng một đêm, đợi đến ngày mai lại đi lên đường đi "

Tôn An nghe xong thì là nói "Thế nhưng là binh quý thần tốc, chúng ta liền nên thừa dịp quân Tống sơ thắng, tâm tính chưa ổn thời điểm chúng ta lại cường công quá khứ. Mà lại nếu là chậm, liền sợ quân Tống tướng kia tường đất cho hủy hoại rơi mất" Điền Buru một lòng chỉ muốn nghỉ ngơi, chỗ nào lại chịu nghe Tôn An gân gọng đầu, thế là liền lại là nói "Tôn Tướng quân cũng không cần nói thêm nữa, ta ý đã định, cứ như vậy đi "

Tôn An vận bất quá Điền Buru, liền đành phải hạ lệnh đi ăn uống doanh trại nghỉ ngơi, đợi đến ngày mai lại đi xuất chinh. Mà Lâm Xung mấy người cũng thừa dịp này đêm tướng kia Tấn Ninh thành hết thảy đều cho sờ soạng cái thấu triệt, đồng thời lại tại tường thành các nơi góc chết khu vực an bài thủ vệ. Tối ngày thứ hai sáng sớm, Lâm Xung liền lại là dán thông báo an dân, hơn nữa còn tướng kia Điền Buru tư tiền cho lấy ra bộ phận phân phát cho bách tính, thăng được một mảnh dân tâm. Có thể nói lúc này Lâm Xung đám người đã hoàn toàn trở thành cái này Tấn Ninh thành chủ nhân.

Tới đến ngày thứ hai thời điểm, trước kia Tôn An chính là triệu tập đại quân xuất phát, đồng thời còn cố ý đường vòng đi tới Tấn Ninh thành nam, liền vì muốn sử dụng quân Tống tự tay xây công thành lợi khí đến đem quân Tống công phá. Nhưng chờ bọn hắn đến nơi đây về sau, nhưng đều là thất vọng, bởi vì lúc này nơi này cái nào còn có cái gì tường đất, còn lại liền chỉ là một mảnh lộn xộn cái hồ thổ địa mà thôi.

Bất quá dù cho dạng này, Tôn An vẫn là mệnh mai ngọc Tàn anh hai người dẫn người tiến lên dò xét, quả nhiên lại là phát hiện một đầu bí ẩn thâm nghĩ. Mặc dù này ám đạo đã bị người cố ý dùng loạn thạch che giấu, nhưng nhưng vẫn là bị Tôn An phát hiện manh mối. Về sau Tôn An chính là báo cùng Điền Buru nói ". Tam đại vương người nhìn, đây cũng là quân Tống chỗ đào ám đạo, cũng không có cái gì quỷ thần mà nói "

Điền Buru nghe sau liền cũng tới trước xem xét, gặp nơi đây địa hình lộn xộn, chẳng biết tại sao Tôn An chỉ bằng vào cái này liền quả thực là nhắc tới chính là quân Tống chỗ đào thâm nghĩ. Bất quá ai đề cho mình còn muốn dựa vào Tôn An đến vì chính mình đoạt lại Tấn Ninh thành đầu, thế là cơn hộp làm là Tôn An nói đúng không. Trong lòng nghĩ như vậy, Điền Buru ngoài mặt vẫn là vừa cười vừa nói "Đúng vậy a Tôn Tướng quân nói cực phải "

Sau đó Tôn An liền lại là nói "Chỉ tiếc chúng ta lại là tới chậm một bước, cái này tường đất cũng là để quân Tống cho hủy hoại rơi mất, kể từ đó, chúng ta muốn lại đoạt lại Tấn Ninh thành coi như không quá dễ dàng a" Tôn An chỉ là đang làm bầm bầu bầu mà thôi, nhưng lại là bị Điền Buru tưởng lầm là đang trách cứ mình đêm qua quả thực là muốn mạnh mẽ ở lại tạo thành.

Nghĩ tới đây, Điền Buru chính là không vui nói "Tôn An Tướng quân lời này ý gì, chẳng lẽ là đang trách cứ bản vương đêm qua sự tình sao?" Tôn An nghe được Điền Buru trong giọng nói không đối gạt sau chính là bái nói "Tam đại vương hiểu lầm, Tôn An cũng không ý này." Điền Buru nghe xong thì là khẽ nói

"Tốt nhất là dạng này, Tôn An, ta mặc kệ cái này Tần Ninh có bao nhiêu khó công, ta đều muốn người đi đem hấn lại cho ta đoạt lại "

Tôn An đã nghe được Điền Bưu trong giọng nói không vui, mặc dù lần này công thành tất nhiên sẽ gian nan hiểm trở, nhưng Tôn An lúc này lại há có thể lại làm trái với Điền Bưu ý tứ đâu, thế là liền đành phải đáp ứng. Nhưng về sau Điền Bưu lại là bởi vì lo lắng công thành chiến sẽ bị tổn thương, liền muốn đi đầu trở về uy thắng Điền Hồ nơi đó.

Lúc đầu đối với việc này Tôn An cũng là cũng không thêm để ý, nếu là không có Điền Bưu cái này gánh vác ở một bên ngại chuyện, nói không chừng mình chiến sự còn có thể hài lòng điểm. Nhưng kia Điền Bưu vậy mà tại chạy còn muốn hướng Tôn An yêu cầu hai cái phó tướng đến hộ tống mình, từ nơi này trở về uy thắng một đường đều là bọn hấn Điền Hồ nhà mình địa bàn, cái này Điền Bưu lại đang lo lắng cái gì đâu.

Tôn An trong lòng tự nhiên là mười phần không nguyện ý đáp ứng Điền Bưu yêu cầu này, tại chính là bá nói ". Tam đại vương, không phải mặt tướng không theo, chỉ là lúc này mặt tướng cũng là lúc dùng người, muốn đánh hạ Tần Ninh thành tránh không được phải dùng đến các vị tướng quân địa phương. Tha thứ mặt tướng thật sự là không bỏ ra nổi nhân viên đến đưa cho tam đại vương a "

Điền Bưu bản ý cũng không phải là muốn tên hộ vệ mà thôi, thế là đang nghe Tôn An lần này giải thích ngữ điệu sau chính là nói "Kia tôn ý của tướng quân là chỉ cần bản vương không điều động nhân thủ của người, Tôn Tướng quân liền có thể đánh hạ Tần Ninh thành thôi" Tôn An nghe xong liền muốn từ chối, còn không đợi hấn ngôn ngữ, kia Điền Bưu liền lại là cất cao giọng nói ". Tốt, vậy bản vương ngay tại uy thắng xin đợi Tôn Tướng quân tin chiến thắng "

Sau đó, Điền Bưu chính là mang theo cùng nó cùng nhau từ Tần Ninh thành trốn tới nhân mã hướng uy thắng trở lại đi. Đồng thời Điền Bưu còn rời đi lúc làm bộ nói với Tôn An "Tôn An Tướng quân người cũng đừng trách bản vương nghiêm khắc hà khắc a, bản vương cử động lần này cũng là vì kích phát tướng quân tiềm lực" Tôn An nghe xong thì là cung kính bá nói ". Tôn An không dám "

"Tin rằng người cũng không dám" Điền Bưu trong lòng nghĩ như vậy, sau đó chính là dẫn người hướng uy thắng trở lại đi. Mà tại Điền Bưu rời đi về sau, Tôn An phó tướng mai ngọc chính là nói "Cái này tam đại vương cũng quá ghê tởm, Tôn Tướng quân người chỗ nào trêu chọc đến hấn, hấn lại vậy mà như vậy đối người, mặt tướng thật sự là vì Tôn Tướng quân cảm thấy không đáng "

Tôn An nghe xong cũng chỉ là thờ dài thờ ra một hơi, nói "Được rồi, chúng ta vẫn là kiểm chế lại tới đối phó trong thành này quân Tổng a" về sau Tôn An chính là hạ lệnh đại quân tại thành nam ngoài năm dặm đầm đầm xuống doanh trại chinh đồn bộ đội.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 317: Lâm Xung Trước Trận Bại Tôn An

Mà lúc này Lâm Xung cũng là tại Tần Ninh thành bên trong dò thăm Tôn An đến đây tin tức, gặp đầu tiên liền đi kia thành nam chỗ xem xét tường đất, liền biết được người này nhất định là cái có chút người có bản lĩnh. Hạnh tốt chính mình sớm đã đem kia tường đất cho hủy hoại rơi mất, nếu không lúc này mình sẽ phải bị kịch.

Kia Tôn An đang thất tốt doanh trại sau liền tự thân lên trận đi vào Tần Ninh thành hạ khiêu chiến, Lâm Xung tự nhiên là sẽ không sợ sợ với hấn, lập tức liền tự mình dẫn người giết ra thành đi bày trận cùng Tôn An tương đối. Tôn An gặp quân Tổng dám từ trong thành đi ra sau chính là cười lớn xông lên phía trước đánh quát "Nhất gan Tổng tướng nhưng Cầm đánh với ta một trận!"

Lâm Xung gặp đáng đáp chiều cao chín thước, cao lớn vạm vỡ, xem xét liền biết là cái võ nghệ hơn người hạng người. Cao Sùng đang muốn xuất chiến tiến đến, liền lập tức bị Lâm Xung hét lại. Cao Sùng có chút không hiểu quay đầu nhìn về phía Lâm Xung, mà Lâm Xung thì là cười nói "Lâm mỗ cũng đã lâu không có ra trận, hôm nay liền muốn mỗ đến sẽ hấn một hồi a "

Nói, Lâm Xung chính là giục ngựa rất mau xông lên phía trước nghênh ở Tôn An chém giết tại hai quân trước trận. Chỉ gặp Lâm Xung thương thế hung mãnh vô song, mà đối diện kia Tôn An cũng không chút nào yếu thế, cầm trong tay hai thanh thép rồng múa kiếm bay lên, lại nhất thời cùng Lâm Xung hai người đánh cho bất phân thắng bại. Hai người người tới ta đi tại hai quân trước trận giao thủ năm mươi hiệp về sau, bỗng nhiên kia Tôn An tọa hạ chiến mã dưới chân bắt lực, lập tức liền tướng Tôn An cho bay xuống.

Lâm Xung gặp tình hình này cũng chưa thừa cơ thủ thắng, mà là cầm trong tay động tác ngừng lại, cùng tồn tại tại lập tức nói với Tôn An "Trận chiến này quả thật chiến mã chi thất, cũng không phải là như chi tội sai, Lâm mỗ tất nhiên là sẽ không thừa cơ lấy người. Người nhanh trở về trong trận đi thay đổi một thốt ngựa tốt lại đến cùng ta đánh nhau, Lâm mỗ liền tại bậc này lấy người "

Tôn An gặp Lâm Xung lần này điệu bộ về sau cũng là khâm phục không thôi, tại chính là bá nói ". Lâm Xung tướng quân quả nhiên là cái nhân vật anh hùng, nếu như thế, kia mời Lâm tướng quân ở đây ít chút, Tôn An đi một lát sẽ trở lại" Lâm Xung nghe xong thì là vươn tay hướng phía sau trận dẫn đạo "Mời" Tôn An cũng không làm bộ, trực tiếp chính là chạy trở về bản trận, đợi đến đôi xong một con chiến mã sau liền lại lần nữa giết tới trận tới.

Mà lúc này Lâm Xung cũng một mực tại trận bên trên chờ đợi lấy Tôn An trở về, đợi trở về sau liền lại là vung vẩy lên trong tay xà mâu đến cùng Tôn An đại chiến hơn một trăm cái hiệp. Hai bên tướng sĩ gặp nhà mình chủ tướng lại cho tới bây giờ còn không có cùng đối phương phân ra thắng bại đến đều là kinh hãi không thôi, đồng thời hai quân cổ lên lớn tiếng khen hay trận thế cũng là càng phát ra mạnh lớn.

Cảm thụ được nhà mình tướng sĩ âm thanh ủng hộ, Lâm Xung cùng Tôn An hai người phảng phất cũng đều tràn đầy lực lượng, đồng thời hai người cũng đều là thật lâu đều không có gặp được như thế lực lượng ngang nhau đối thủ. Mặc dù Tôn An cũng rất mạnh, nhưng cái này tại Lâm Xung nhận biết bên trong cũng vền vẹn chỉ là không sai biệt lắm mà thôi, bởi vì tại Tàn Ngạo Thiên trong quân nhưng là có số viên đại tướng cũng có thể đem nó đánh bại, như thế xem ra đến vẫn là mình yếu hơn mấy phần a.

Lâm Xung trong lòng nghĩ như vậy, sau đó nghĩ là không cam lòng đồng dạng, lại lại lần nữa kích phát ra một chút tiềm lực đến, một lần lại đè ép Tôn An đánh. Kia Tôn An cũng chẳng biết tại sao Lâm Xung đột nhiên liền trở nên cường đại như vậy, bất quá vẫn là vẫn như cũ cắn răng kiên trì. Bởi vì vì vốn là mình mang theo những người này muốn đem Chiêu Đức đánh hạ liền khó khăn, nếu như cái này trận chiến đầu tiên mình lại thua, kia phe mình sĩ khí liền sẽ đề mê xuống dưới, lại làm sao có thể thủ thắng.

Cho nên trận chiến này, mình tuyệt không thể thua, nghĩ đến mình cùng dưới trướng chúng tướng sĩ tương lai, Tôn An lại cũng lại lần nữa kích phát ra một chút lực lượng tới. Sau đó hai người lại là mạnh như vậy mạnh giao thủ gần trăm hiệp, cuối cùng Tôn An vẫn là không địch lại Lâm Xung, bị đánh rơi xuống ngựa, cảm cảm lên. Bất quá Tôn An sở thụ chỉ là bị thương ngoài da, cũng không thương tới yếu hại, mà đây cũng là Lâm Xung có ý hành động.

Bắc Quân trong trận nhìn thấy Tôn An xuống ngựa bị bắt về sau, kia cùng Tôn An đi được gần nhất mai ngọc Tàn anh hai người lập tức liền giục ngựa tiến lên muốn đi cứu viện. Mà lúc này tại quân Tổng trong trận cũng là xông ra hai viên tướng tá tướng tiếp được chém giết, hai người này theo thứ tự là kia 'Liều mạng Tam lang' Thạch Tú cùng 'Bệnh quan tác' Dương Hùng.

Hai người này đang cùng theo Lâm Xung đi tây đường tiến công đến nay vẫn luôn không có cái gì thành tích, lúc này rốt cục nhìn thấy có cơ hội, liền lập tức xông về phía trước tiếp nhận kia mai ngọc Tàn anh hai người chém giết. Bốn người đấu không bao lâu, kia mai ngọc cùng Tàn anh hai người liền phân biệt bị Thạch Tú cùng Dương Hùng bắt cầm, cùng nhau đưa về trong trận.

Bắc Quân đám người gặp trận chiến này vậy mà liên tục gây tướng sau liền cuống quýt hạ lệnh rút lui, sau đó Lâm Xung chính là xua quân tiến lên đánh lên, đại bại Bắc Quân, đồng thời tại trong loạn quân Dương Chí cùng Triều Cái hai người còn phân biệt tướng Bắc Quân tướng lĩnh kim trình cùng tất thắng nhị tướng cho chém giết. Quân Tổng tại liên tiếp đuổi theo ra cách xa một dặm hậu phương mới thu binh về thành.

Lâm Xung cùng người khác tướng đi vào trong thành sau liền đem kia ba viên bắc sắp hết đều mang tới, sau đó Lâm Xung chính là tra hỏi Tôn An nói ". Mỗi xem Tôn Tướng quân võ nghệ xuất chúng, hơn nữa còn rất có chương pháp, lại vì sao nhất định phải vì tặc nhân bán mạng chứ? Không bằng tướng quân như vậy bỏ gian tà theo chính nghĩa, quy hàng tại Tàn tướng quân, chẳng phải là một chuyện tốt?"

Tôn An nghe xong chỉ là cúi đầu không nói, mặc dù đầu nhập Điền Hồ chỉ là bởi vì không chỗ có thể đi mới đến tận đây, nhưng hôm nay mình cũng không thể liền dễ dàng như vậy liền đầu hàng cùng địch nhân, nếu là như vậy lại nên như thế nào mặt đối với mình tốt bạn Kiều Đạo Thanh đâu. Bất quá ngay tại Tôn An trầm mặc trong khoảng thời gian này, kia mai ngọc cùng Tàn anh hai người thì là mở miệng thuyết phục Tôn An nói.

"Tôn Tướng quân, người suy nghĩ một chút kia Điền Bưu là như thế nào đối người, lúc này đã có cơ hội có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, tướng quân nhưng nhất định phải nghĩ lại, không được lại tiếp tục sai đi xuống a" Tôn An nghe mai ngọc hai người hậu tâm bên trong đúng là rất có cảm xúc, nghĩ đến kia vô tình vô nghĩa còn tiểu khí tàn bạo Điền Hồ ba huynh đệ, lại ngẩng đầu nhìn một chút trước mặt cái này Lâm Xung, giữa hai bên chênh lệch có thể nói là cách biệt một trời.

Mặc dù trước đó Lâm Xung có ý thả Tôn An trở về thay đổi chiến mã tiến hành khiến cho Tôn An trong lòng đối có hảo cảm hơn, nhưng Tôn An vẫn là phải dò xét thượng Lâm Xung thử một lần. Thế là Tôn An chính là bái nói "Lâm tướng quân đại nghĩa, đã dạng này, Tôn An cam nguyện cúi đầu nghe lệnh" Lâm Xung nghe xong đại hỉ, liền vội vàng tiến lên tướng Tôn An đỡ dậy nói "Có tôn An Tướng quân gia nhập, tin tưởng ta quân công phá Điền Hồ hang ổ thời gian cũng là nhanh đến "

Về sau Tôn An thì là đối Lâm Xung bái nói "Lâm tướng quân, tại kia thành nam chỗ doanh trại bên trong đều là cùng mặt tướng rất có giao tình hạng người, tin tưởng bọn họ đều hồi nghe theo mặt tướng lời nói, còn xin Lâm Xung tướng quân thả ta ba người ra khỏi thành đi tướng kia ngoài thành bộ đội cho chiêu hàng tiến đến, vì quân ta bổ sung lực lượng "

Lâm Xung nghe xong thì là rất cởi mở nói "Tốt, đã dạng này, vậy liền làm phiền Tôn Tướng quân" nói, liền tự thân vì Tôn An ba người cởi trói cũng lại đem ba người cho đưa ra thành đi. Đợi đến Tôn An ba người rời đi về sau, kia Dương Chí chính là nói "Lâm tướng quân, lần này sợ rằng sẽ quân người là trúng kia bắc tướng mưu kế "

Dương Ôn cũng là nói theo "Đúng vậy a, dù cho tướng quân lại thế nào tin tưởng kia Tôn An, cũng không nên thả thứ ba người cùng nhau đi tới a. Chỉ phải ra kia Tôn An một người thuận tiện, vậy còn dư lại hai tướng hoàn toàn có thể lưu ở trong thành mạo xưng làm con tin a" Lâm Xung nghe xong thì là lắc đầu nói "Ta tin tưởng Tôn An, hẳn nhất định sẽ không lừa gạt cùng ta, hẳn nhất định sẽ trở lại. Đây là cảm giác của ta, sẽ không sai "

Chương 318: Tôn An Quy Tâm Nói Kiều Liệt

Tấn Ninh thành bên ngoài, Tôn An ba người ngồi trên lưng ngựa đang hướng về mình doanh trại tiến đến. Lúc này ở Tôn An trong lòng đã có quyết định, hẳn quyết định muốn đem Điền Hồ ba huynh đệ vứt bỏ rơi, bởi vì cái này Lâm Xung khí độ thật sự là vượt ra khỏi Điền Hồ đáng quá nhiều người. Không nói những cái khác, chỉ bằng vào Lâm Xung chịu thả mình ba người cùng nhau rồi đi Chiêu Đức, như vậy tín nhiệm cùng mình cũng đủ để giá trị được bản thân vì đó hiệu lực.

Sau lưng Tôn An Mai Ngọc Tàn Anh hai người cũng đều vì Tôn An lựa chọn cái tốt đầu nhập đối tượng mà cảm thấy vui vẻ, bởi vì bọn hắn rốt cục không cần lại nhìn kia Điền Hồ ba huynh đệ sắc mặt hành sự, dù sao cái này Lâm Xung bọn người nhìn cũng đều là rất hòa thuận, chỉ mong chủ Tàn Ngao Thiên cũng sẽ là cái đáng giá đầu nhập tốt tướng quân.

Mà đợi đến Tôn An về tới ngoài thành doanh trại về sau, chính là trực tiếp tuyên bố "Các vị huynh đệ, ta Tôn An đã quyết định, muốn đầu nhập tại quân Tống dưới trướng, hiện tại chuyên tới để mang các vị huynh đệ thoát ly Điền Hồ, xin hỏi các vị huynh đệ nhưng nguyện theo Tôn An lại đi đến cái này một lần?" Lúc này doanh trại bên trong còn lại sáu viên sĩ quan cấp cao xưa nay đều là cực kì kính trọng Tôn An làm người, thế là vào lúc này nghe được Tôn An quyết định sau liền dứt khoát quyết định quan trọng theo Tôn An mà đi.

Tôn An gặp sau rất là cảm động, thế là liền dẫn cái này doanh trại bên trong hơn vạn người cùng nhau hướng Tấn Ninh bước đi. Tới cửa thành phía dưới, Tôn An chính là hướng lên gọi hàng nói ". Mặt tướng Tôn An, hiện đã mang đến ngoài thành bộ tốt chuyên tới để đầu nhập cùng tướng quân" Lâm Xung ở trong thành sau khi nghe được cười to nói "Ha ha, ta liền nói Tôn An hẳn nhất định sẽ trở lại a "

Cười, Lâm Xung liền là để phân phó thủ thành tướng sĩ mở cửa thành ra, thả Tôn An bọn người đi vào thành tới. Kia Tôn An gặp Lâm Xung lại như vậy tin tưởng mình sau càng càng là tôn kính phát ra từ nội tâm Lâm Xung, cũng ở trong lòng phát hạ Hồng Viễn, lần này so định sẽ không lại phụ Lâm Xung đối ân tình của mình. Mặc dù Lâm Xung cũng không làm cái gì, coi như vẹn vẹn là phần này tín nhiệm, cũng đủ để cho Tôn An cam nguyện vì đó dâng lên hết thảy.

Lâm Xung tướng Tôn An một nhóm đón vào thành trung hậu tất nhiên là tương hồ hiểu rõ một phen, Lâm Xung tướng mình dưới trướng chúng tướng vốn là hướng Tôn An một nhóm nhất nhất giới thiệu một phen, mà Tôn An đồng dạng cũng là tướng dưới trướng tám viên sĩ quan cấp cao Mai Ngọc, Tàn Anh, lục thanh, Phan nhanh chóng, dương phương, Phùng Thắng, hồ bước, lục phương nhất nhất giới thiệu cho trong thành Tống tướng nhận biết. Đến tận đây, hai nhóm người cũng coi như là hội tụ đến cùng một chỗ, có Tôn An cùng Lâm Xung hai người tọa trấn, ngược lại là cũng chưa sinh ra hiềm khích tới.

Mà liền tại Lâm Xung bọn người ở tại Tấn Ninh thành bên trong xếp đặt buổi tiệc tiến hành chúc mừng thời điểm, kia 'Thần Hành Thái Bảo' Đái Tông cũng là chạy tới Tấn Ninh thành bên trong, tại thấy qua Lâm Xung về sau liền đem Tàn Ngao Thiên một nhóm tại Chiêu Đức thành đại thắng tin tức cáo tri cùng Lâm Xung bọn người. Lâm Xung một nhóm nghe được Tàn Ngao Thiên bọn người một đường đại thắng sau tất nhiên là vui vẻ không thôi.

Mà kia Tôn An nghe Đái Tông nói đến mình hảo hữu Kiều Đạo Thanh bị quân Tống cho vây khốn tại kia Bách Cốc lĩnh sau chính là lo lắng không thôi, sau đó chính là đứng dậy nói với Lâm Xung "Tướng quân, kia Kiều Liệt vốn là ta đồng hương, không bằng liền để mặt tướng tiến đến đem nó chiêu hàng, cộng đồng hiệu lực cùng Tàn tướng quân a" Lâm Xung nghe xong tất nhiên là mừng rỡ đáp ứng, sau đó liền để cho Đái Tông cùng vì Tôn An làm lên thần hành pháp hướng Chiêu Đức thành tiến đến.

Mà tại Đái Tông cùng Tôn An hai người rồi đi không lâu sau, Lâm Xung cũng là lưu lại Triều Cái bọn người làm lưu thủ, về sau liền lại hưng binh tiếp tục hướng phía trước xuất phát mà đi. Lời nói phân hai đầu, lúc này ở kia Chiêu Đức thành nội, Tàn Ngao Thiên một nhóm cũng là tướng kia Tôn Lập một nhóm cho đăng đi qua. Chỉ gặp Tôn Lập đi đầu, Cảnh Cung, Tô Cát, Vương Cát, Lư Nguyên, Tang Anh, Khẩu Phu, Trần Khải bảy người đứng ở phía sau, cùng nhau hướng Tàn Ngao Thiên bái nói ". Tướng quân!"

Tàn Ngao Thiên ân một chút, sau đó chính là mệnh lệnh chúng nhân đứng dậy, về sau chính là hỏi "Tôn Lập tướng quân chuyển này vật vả, bắt quá các người cũng tới phi thường kịp thời, dưới mắt ta chính là cần muốn nhân thủ thời điểm, tiếp xuống liền muốn vật vả các người" Tôn Lập nghe xong vội vàng bái nói ". Tướng quân nói đùa, có thể làm tướng quân làm việc chính là mặt tướng phúc phận, làm sao đến vật vả nói chuyện "

Tàn Ngao Thiên nghe xong cũng là mỉm cười, về sau chính là nói "Ha ha, Tôn Lập tướng quân, mấy ngày không thấy, người cái này công phu nịnh hót thế nhưng là càng phát ra lợi hại a" Tôn Lập cùng người khác tướng nghe xong đều là cười ha ha một tiếng, từ không nói nhiều. Sau đó không bao lâu, Đái Tông chính là mang theo Tôn An cùng nhau đi tới Chiêu Đức trong thành.

Đi vào Chiêu Đức trong thành thấy qua Tàn Ngao Thiên về sau, Tôn An liền đem mình trước đó sự tình tất cả đều cáo tri cùng Tàn Ngao Thiên một đám.

Đối với cái này Tàn Ngao Thiên tự nhiên vẫn là tương đối quen thuộc, tại chính là mừng rỡ đến "Tốt, đã tôn An Tướng quân có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, cải tà quy chính, quả thật chuyện tốt một cục, Tàn mỗ ở đây hoan nghênh Tôn Tướng quân gia nhập."

Tôn An gặp Tàn Ngao Thiên như vậy bình dị gần gũi sau trong lòng cũng là mặt thám câu may mắn, may mắn cái này Tàn Ngao Thiên cũng không phải là loại kia để cho mình thất vọng người. Về sau Tôn An chính là hướng Tàn Ngao Thiên bái đạo "Đa tạ Tướng quân, mặt tướng nghe nói kia Kiều Đạo Thanh hiện đang bị tướng quân vây khốn tại Bách Cốc lĩnh bên trong, mặt tướng cùng gia Kiều Đạo Thanh riêng có chút kết giao, muốn chờ lệnh lên núi đi là quân tướng chiêu hàng, không biết tướng quân có thể đáp ứng?"

Tàn Ngao Thiên nghe xong chính là gật đầu nói "Nếu như Tôn Tướng quân có thể tướng Kiều Đạo Thanh thuận lợi chiêu hàng qua tới, kia Tàn mỗ tự

nhien là sẽ nhiệt liệt hoan nghênh. Như thế, liền làm phiên tôn An Tướng quân phi tâm" nói, Tàn Ngao Thiên liền hướng Tôn An khom người bái lên cúi đầu, Tôn An gặp sau vội vàng đáp lễ bái nói ". Tướng quân nói quá lời, có thể làm tướng quân phần ưu, quả thật mặt tướng may mắn, nếu tướng quân đáp ứng, kia mặt tướng cũng nên đi "

Tàn Ngao Thiên mỉm cười gật đầu, về sau Tôn An chính là tự mình rời đi. Mà tại Tôn An rời đi về sau, Tàn Ngao Thiên thì là tự nhủ "Vì sao hiện tại những người này đều như thế yêu đập ngựa mình thốt, chẳng lẽ mình nhìn qua rất giống thích nịnh nọt hạng người người sao?" Về sau Tàn Ngao Thiên liền lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa những này, mà là ổn định lại tâm thần nghĩ đến tiếp xuống nên như thế nào tiến công Phần Dương.

Mà kia Tôn An tại cùng lĩnh hạ Công Tôn Thắng nói rõ ý đồ đến sau liền bị bỏ vào sơn lĩnh bên trong, kia Kiều Đạo Thanh chợt thấy có người thượng đến lĩnh đến sau bản là có chút khẩn trương, nhưng về sau chính là nghe được mình đồng hương hảo hữu Tôn An thanh âm. Đợi nghe được Tôn An thanh âm sau chính là nghi ngờ nói "Hắn tại sao lại ở chỗ này, hắn không phải đi Tấn Ninh chi viện sao? Như thế nào lại xuất hiện ở đây "

Còn không đợi Kiều Đạo Thanh nghĩ rõ ràng Tôn An tại sao lại hiện thân nơi đây lúc, kia Tôn An liền đã đi tới Kiều Đạo Thanh trước mặt, đồng thời tướng mình đã đầu nhập Tàn Ngao Thiên cùng lần này đến đây mục đích đều nói cùng Kiều Đạo Thanh nghe. Cuối cùng Tôn An thì là khuyên "Huynh trưởng, chớ có ngoan cố nữa đi xuống, mau mau theo ta đầu hàng đi, Tàn tướng quân sẽ không trách phạt ngươi "

Kiều Đạo Thanh nghe xong thì là không tin, nói "Ta từng nhiều lần đại bại quân Tống, nếu là hạ lĩnh đi, kia quân Tống tướng lĩnh há lại sẽ tha thứ ta? Ngươi để cho ta tùy ngươi hạ lĩnh, cái này chẳng phải là muốn ta tự tìm đường chết sao?" Tôn An nghe xong thì là khuyên "Huynh trưởng, ngươi như nói như vậy, vậy ta trước tạm hỏi ngươi, kia sơn lĩnh phía dưới Công Tôn đạo trưởng pháp thuật so sánh với huynh trưởng tới nói như thế nào?"

Kiều Đạo Thanh nghe xong thì là nói "Kia Công Tôn Thắng pháp thuật tất nhiên là cao hơn tại ta, ta không phải là đối thủ của hắn" về sau Tôn An chính là nói "Đã dạng này, nếu như Tàn tướng quân muốn lấy huynh trưởng tính mệnh, huynh trưởng như thế nào lại còn có thể còn sống ở thế?" Kiều Đạo Thanh nghe xong cũng là tối cảm giác có lý.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 319: Tôn An Đạo Thanh Cùng Nhau Về Tàn

Kiều Đạo Thanh nghe xong Tôn An lời nói sau cũng là cảm giác sâu sắc có lý, sau đó Tôn An lại là rèn sắt khi còn nóng nói ". Cho nên huynh trưởng, kia Tàn tướng quân cũng không muốn chém giết huynh trưởng chi ý. Hắn chỉ thủ hạ rõ ràng có thể diệt sát huynh trưởng năng lực vẫn còn lưu huynh trưởng một mạng, là vì để huynh trưởng có thể bỏ gian tà theo chính nghĩa, cùng ta cùng nhau đi đầu nhập với hắn Tàn Ngao Thiên a "

Kiều Đạo Thanh nghe lúc này cũng đã bị Tôn An thuyết phục, tại chính là thờ dài nói "Như thế, ngược lại là vì huynh ngu độn, đa tạ hiền đệ chuyên tới để cáo tri, nếu không ngu huynh còn không biết lại muốn ngu đốt tới khi nào." Tôn An thì là cười nói "Không sao, huynh trưởng lúc này có thể tỉnh ngộ cũng là không muộn, đã như vậy, người huynh trưởng kia liền theo ta cùng nhau xuống núi a "

Về sau không bao lâu, Công Tôn Thắng một nhóm chính là nhìn thấy Tôn An hắn mang theo Kiều Đạo Thanh bọn người cùng nhau từ Bách Cốc lĩnh bên trong đi ra. Kiều Đạo Thanh vừa đi ra Bách Cốc lĩnh, gặp Công Tôn Thắng sau chính là bái nói ". Đạo trưởng đạo pháp cao thâm, thanh không kịp vậy. Nguyên bái đạo trưởng làm trưởng, đi theo đạo trưởng ta hữu học tập đạo pháp, không biết dài chừng không đáp ứng "

Công Tôn Thắng nghe xong thì là nói "Kiều đạo hữu không cần như thế, bằng thắng bản sự cũng không đủ dạy bảo đạo hữu. Bất quá tại thắng xuống núi trước đó tôn sư từng cùng thắng nói qua, lần này xuống núi muốn đem kiều đạo hữu mang về trên núi lại tu luyện một phen. Kể từ đó ngươi ta liền là đồng môn, lẫn nhau ở giữa cũng liền không cần lại khách khí" Kiều Đạo Thanh nghe xong thì là gật đầu nói "Đã La chân nhân nguyện thu Kiều mỗ làm đồ đệ, Kiều mỗ tự nhiên sẽ cần tuân dạy bảo "

Hai người nói chuyện với nhau một phen về sau, Công Tôn Thắng liền đem Kiều Đạo Thanh dẫn tới Tàn Ngao Thiên đẳng chứng tướng tới trước mặt. Gặp lúc này Kiều Đạo Thanh rốt cục nguyện ý đầu nhập cùng mình về sau, Tàn Ngao Thiên tất nhiên là vui không thắng thu. Bởi vì lần này mình chẳng những nhận được Kiều Đạo Thanh cái này 'Huyền Ma quân' càng còn chiếm được Tôn An cái này 'Đồ Long Thủ', gọi Tàn Ngao Thiên làm sao không vui.

Về sau Tàn Ngao Thiên liền đem Tôn An phụng làm thuộc cấp, tạm cùng Đường Bản đồng dạng, đợi ngày sau xây lại công huân lại đi phong thưởng, mà Kiều Đạo Thanh thì là cùng Công Tôn Thắng cùng nhau bị lấy đạo sĩ tiên sinh đối đãi. Còn kia theo Kiều Đạo Thanh cùng nhau ẩn thân tại Bách Cốc lĩnh bên trong Lãnh Ninh Đài Mỹ hai người còn có kia trước đó bị Sử Tiến tù binh hoàng việt thì cùng nhau bị sung làm phó tướng.

Lúc này kia trước đó bị Kiều Đạo Thanh thì pháp chỗ bắt được Mi Sảnh ba người thì là ra mặt cười nói "Ha ha, Kiều đạo trưởng, trước đó ta đám huynh đệ đều là bị ngươi cho làm hại không cạn a" Kiều Đạo Thanh chỉ là cười xấu hổ nói ". Trước đó Kiều mỗ cũng là trần doanh chỗ chức trách, này đối với không ở các vị huynh đệ, ở chỗ này Kiều mỗ hướng các vị huynh đệ bồi cái không phải, hi vọng các huynh đệ về sau đừng nhắc lại chuyện này "

Tần Ngao Thiên lúc này cũng là đứng ra nói "Kiều đạo trưởng cứ yên tâm đi, các huynh đệ của ta đều không phải như vậy người hẹp hòi, bọn hán trước đó cũng đều cũng không phải là xuất phát từ nội tâm, còn xin Kiều đạo trưởng xin đừng trách a" Kiều Đạo Thanh nghe xong thì là cúi đầu có chút cúi người hướng Tần Ngao Thiên xá một cái, cũng không nhiều lời.

Về sau Tần Ngao Thiên thì là nói "Tốt, bây giờ Chiêu Đức thành nội các hạng sự vụ đã định, chúng ta cũng nên khởi binh đi tiến đánh toà thành tiếp theo" chúng các huynh đệ nghe được Tần Ngao Thiên nói đến đây sau đều là hưng phấn không thôi, bởi vì cái này Chiêu Đức thành bởi vì Kiều Đạo Thanh nguyên nhân, khiến lớp học này từ võ tướng nhóm đều không có có thể phát huy ra sở trường của mình đến, có thể nói đều là nhịn gần chết. Giờ phút này bọn hán đều hi vọng có thể nghiền đón một trận đại chiến đến đại triển quyền cước đâu.

Bất quá cái này Chiêu Đức thành chính là một tòa muốn thành, Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng sẽ không bỏ mặc mặc kệ. Tại là đang nghĩ hồi lâu sau, Tần Ngao Thiên chính là hạ lệnh mệnh thượng tướng Loan Đình Ngọc cùng phó tướng Tô Cát, Vương Cát, Lư Nguyên, Tang Anh, Lãnh Ninh, Đái Mỹ sáu viên phó tướng lĩnh hai vạn đại quân trấn thủ ở đây. Mà mình thì là mang theo còn lại đám người lĩnh lên bốn vạn đại quân đến lại hướng kia Phần Dương đánh tới.

Chỉ bất quá tại đại quân chuẩn bị lên đường thời điểm, Tôn An thì là bày mưu tính kế nói ". Tướng quân, lúc này kia Phần Dương Điền Báo không chừng còn không biết ta cũng kiêu huynh đều hạ xuống tướng quân sự tình, cho nên an muốn cùng kiêu huynh cùng nhau ra về hội binh trốn tại Phần Dương thành nội. Đợi cho ngày sau tướng quân tiến công Phần Dương thời điểm từ trong đó bộ mở cửa thành ra tới tiếp ứng tướng quân đại quân vào thành, không biết tướng quân cho rằng kế này được hay không?"

Tần Ngao Thiên sau khi suy nghĩ một chút chính là nói "Tốt, tôn An Tướng quân kế này rất hay, chỉ là vạn nhất bị kia Điền Báo nhìn ra manh mối, tướng quân kia người cùng Kiều đạo trưởng chính là lâm vào hiểm cảnh." Tôn An nghe xong rất là cảm thấy, bất quá vẫn là nói "Tướng quân không cần vì ta hai người lo lắng,

Chớ nói hán Điền Báo nhất định nhìn không ra sơ hở, liền xem như bị hán phát hiện manh mối, ta hai người cũng từ có năng lực nhưng từ trong thành chạy trốn ra ngoài "

Tần Ngao Thiên nghe xong thì là nói "Như thế tốt lắm, vậy liền vất vả hai vị" nói, Tần Ngao Thiên chính là hướng Tôn An cùng Kiều Đạo Thanh hai người xá một cái, về sau chính là thông qua ba ngàn nhân mã giao cho thống lĩnh chỉ huy. Tôn An cùng Kiều Đạo Thanh lĩnh lên cái này ba ngàn nhân mã đều cẩn thận ăn diện một chút, biến thành một bộ chặt vật không chịu nổi đáng về hậu phương mới từ biệt Tần Ngao Thiên mà đi.

Cùng lúc đó, kia tam đại vương Điền Bưu cũng là trốn về uy thắng đến, cũng tướng Tần Ninh đã bị quân Tống công phá sự tình cáo tri cùng Điền Hồ. Điền Hồ biết được việc này sau tất nhiên là giận tím mặt, nhưng mà còn không đợi hạ đạt bất cứ mệnh lệnh gì thời điểm, liền lại có Chiêu Đức thành phá tin tức cũng bị truyền trở về, thật có thể nói là là họa vô đơn chí.

Điền Hồ nghe ngóng dị thường tức giận, gấp triệu trước mọi người đến thương nghị nên xử lý chuyện này như thế nào. Không bao lâu, tại trên đại sảnh liền tụ tập được không ít văn thần võ tướng. Mà tại cái này trong mọi người ở vào cao vị người, đứng là bại tướng dưới tay Tần Ngao Thiên, Tống Giang. Chỉ bất quá lúc này Tống Giang đã bỏ tới Ngụy triều hữu thừa tướng chức, thủ đoạn rất là cao minh.

Mà liền tại chúng tướng đều đã đến đủ về sau, Điền Hồ liền tướng phía trước chiến sự thất bại tình huống nói cùng đám người nghe, đồng thời hướng đám người yêu cầu phá địch chi pháp. Đường hạ đám người nghe sau đều là kinh hãi không thôi, nghị luận âm ỉ, mà lúc này đương triều quốc cữu Ô Lê thì là mở miệng nói "Chủ thượng chớ quá vội, thần Ô Lê Cữu thụ chủ thượng chỉ ân huệ, bây giờ đến có thể là chủ thượng phân ưu thời điểm, thần tự nhiên là không thể đổ cho người khác. Thần nguyện tự mình lĩnh binh, tiến về Chiêu Đức, tướng lần trước sở thất chỉ thành tất cả đều đoạt lại!"

Điền Hồ nghe xong thì là vỗ tay hét lớn "Tốt, vẫn là quốc cữu tâm hệ tại ta à, vậy ta liền mệnh người thống lĩnh lên hai vạn đại quân, lúc trước hướng Phần Dương đóng quân, sau đó lại cho ta nhị đệ Điền Bưu cùng nhau thương nghị kế hoạch, đem trước chỗ mất đi thành trì tất cả đều cho ta đoạt lại" Ô Lê nghe xong thì là chấp tay bái nói ". Thần, lĩnh mệnh "

Mà về sau hữu thừa tướng Tống Giang thì là hỏi hướng Ô Lê nói ". Không biết ô quốc cữu dự định bổ nhiệm người nào làm tiên phong đâu, nếu như quốc cữu không có người tốt chọn, Tống Giang ngược lại là có thể tướng mạo chỉ bộ hạ Lý Quý mượn cùng quốc cữu" Ô Lê tự nhiên sẽ hiểu kia Tống Giang thủ hạ 'Hắc Toàn Phong' lợi hại, bất quá lần này hán lại cũng không nghĩ bổ nhiệm kia Lý Quý làm tiên phong, chỉ vì lúc này trong lòng sớm đã có nhân tuyển.

Thế là Ô Lê chính là xin miễn Tống Giang nói ". Làm phiên Tống thừa tướng phí tâm, chỉ là lần này thần trong lòng đã có người có thể dùng được, liền không lại hướng thừa tướng cho người mượn" Tống Giang nghe xong thì là cười hỏi "Nguyên lai là dạng này, nào dám hỏi quốc cữu muốn để người nào đảm nhiệm cái này tiên phong chức vụ đâu?" Ô Lê nghe xong thì là tự tin tiểu đáp nói ". Người này liền là tiểu nữ Quỳnh Anh "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 320: Xử Nữ Quỳnh Anh Làm Tiên Phong

Cái này quốc cữu Ô Lê vốn là uy thắng phú hộ, dễ dùng thương bổng, hai cánh tay có ngàn cân chi lực, mở quá cứng cung, quen dùng một thanh nặng năm mươi cân gọi gió lớn đao, rất là uy vũ. Điền Hồ biết được kỳ muội rất có tử sắc, liền đem nó cưới đến làm vợ, về sau liền tướng Ô Lê phong làm Xu Mật, gọi quốc cữu.

Mà cái này Ô Lê chỉ nữ Quỳnh Anh vốn không phải là hán chi thân sinh, chính là tại Điền Hồ phản loạn thời điểm bắt tù binh mà đến, sau gặp mi thanh mục tú, mình cùng thể tử nghệ thị đều rất là yêu thích, thế là liền lưu Quỳnh Anh làm cái nghĩa nữ lưu trong phủ. Nhưng lại là không biết cái này Quỳnh Anh lại là cùng kia Điền Hồ bọn người có thâm cừ đại hận.

Sau Quỳnh Anh liền một mực đem cừ hận này chôn giấu tại tâm, ần nhẫn không phát, người biết được việc này chỉ có nguyên bản quân gia Diệp Thanh vợ chồng mà thôi. Sau đó Quỳnh Anh liền ngày đêm thao luyện vũ khí, ý đồ báo thù, sau tại một ngày đêm bên trong, mộng thấy có thần nhân dạy được bản thân võ nghệ. Kia là một bộ phi thạch đấu pháp, rất là lợi hại, Quỳnh Anh học được hồi lâu phương mới học được, sau đó liền lại nghe được kia thần nhân nói cái này chính là mình chi túc thể nhân duyên, nhìn mình có thể sớm ngày tìm được người này.

Quỳnh Anh nghe được 'Túc thể nhân duyên' bốn chữ sau liền thẹn thùng không thôi, sau đó liền tỉnh lại. Quỳnh Anh tại sau khi tỉnh lại liền lập tức ra đến trong viện diễn luyện lên trong mộng sở học chi pháp đến, gặp lại không có chút nào quên mất, thế là đại hi. Bởi vì trên tay một bộ phi thạch đuối rất là lợi hại, cho nên mà bị người nhóm gọi là 'Quỳnh mũi tên đâm'.

Ngày hôm đó quốc cữu Ô Lê liền cùng nữ Quỳnh Anh cộng đồng lãnh binh đến đây Phần Dương cứu viện, cùng lúc đó tại kia Phần Dương thành nam cũng là vọt tới một đạo nhân mã. Thủ tướng không dám tự ý quyết định, liền vội vàng tìm tới hai đại vương Điền Báo đến đây, Điền Báo đến sau nhìn xuống nhìn một cái, gặp này quân thống lĩnh lại không phải là kia bị binh vây Bách Cốc lĩnh Kiều Đạo Thanh sao? Hẳn như thế nào tới nơi này, như thế nào tại Bách Cốc lĩnh thoát thân, nghĩ đến đây, Điền Báo chính là nghi hoặc không thôi.

Sau đó Điền Báo liền hướng phía dưới quát hỏi "Là người phương nào đứng ở dưới thành?" Kiều Đạo Thanh nghe xong thì là hướng lên gọi hàng nói ". Hai đại vương, là mỗ Kiều Đạo Thanh a, còn xin hai đại vương nhanh nhanh mở cửa thành ra thả ta đăng đi vào thôi" Điền Báo lại là không nhanh không chậm hỏi "Là Kiều quốc sư a, mỗ nghe nói người ngày trước bị quân Tổng vây ở kia Bách Cốc lĩnh bên trong, còn đang chuẩn bị muốn dẫn người trước đi cứu viện đâu, không nghĩ tới quốc sư người cái này thoát khôn mà ra, thật sự là lợi hại a, xin hỏi quốc sư là như thế nào từ kia quân Tổng trong tay chạy trốn ra ngoài đây này?"

Kiều Đạo Thanh còn không đợi trả lời Điền Báo tra hỏi, tại bên cạnh Tôn An thì là nhin không được hướng lên quát "Là mỗ Tôn An tự mình dẫn người tiến về tướng Kiều quốc sư giải cứu ra, vì thế Tôn mỗ còn hao tổn không ít các huynh đệ tính mệnh. Chúng ta một đường đào vong mà đến, hai đại Vương điện hạ nhưng như cũ thành cửa đóng kín không thả chúng ta đi vào, không biết này là đạo lý gì?"

Điền Báo nhìn thấy Tôn An nói chuyện sau cũng đã mình nào bỏ ra Kiều Đạo Thanh là như thế nào từ quân Tổng trong tay chạy trốn ra ngoài tràng cảnh, cũng ý thức được mình trước đó khả năng đích thật là khẩn trương thái quá đến mức thái độ có chút không xong. Thế là Điền Báo liền lập tức cười nói "Ha ha, nguyên lai là có Tôn An tướng quân tương trợ a, dạng này bản vương an tâm, người tới, mở cửa thành ra, thả kiều thừa tướng cùng tôn điện soái vào thành "

Về sau Điền Báo liền đem Tôn An cùng Kiều Đạo Thanh hai người đều cho nghênh tiến vào Phần Dương thành đến, bởi vì dù sao hiện tại quân Tổng đến công Phần Dương chỉ là vấn đề thời gian, dưới mắt phía trước Chư Thành đồng đều lấy luân hãm, dù có thể nhìn ra quân Tổng thế công chi mãnh, liền dựa vào bản thân trong thành những người này khẳng định là thủ không được Phần Dương. Nhưng có Kiều Đạo Thanh cùng Tôn An hai người gia nhập về sau, tình huống kia nhưng là khác rồi, hai người này một cái đạo pháp cao cường, một cái võ nghệ cao siêu, nhất định sẽ trợ mình tướng cái này Phần Dương vững vàng giữ vững.

Tướng hai người đón vào thành đến về sau, Tôn An liền đầu tiên là hướng Điền Báo thỉnh tội nói ". Hai đại vương, mặt tướng Tôn An vốn nên nên tiến về Tấn Ninh cứu viện, sau nghe nói huynh trưởng bị quân Tổng vây khốn tại kia Bách Cốc lĩnh sau nhất thời nóng vội, liền cải biến con đường đến đây cứu giúp, chưa thể tiến về Tấn Ninh cứu viện. Ngày sau đại vương nếu là trách tội xuống, mong rằng hai đại vương có thể vì mặt tướng nói tốt hơn lời nói cầu cái mới "

Điền Báo trước đó còn ở trong lòng nghĩ đến vì sao Tôn An lại sẽ đem Kiều Đạo Thanh cứu ra đâu, nguyên lai vấn đề đúng là ra ở chỗ này. Bất quá mặc dù Tôn An lần này cách làm đúng là không đúng, nhưng kia lại có thể như thế nào đây, chỉ cần hắn có thể ở lại mình tướng cái này Phần Dương thành thủ ở liền tốt. Đẳng đánh lui quân Tổng về sau, ai lại sẽ quản chú ý cái này Tôn An chết sống đâu.

Trong lòng mặc dù là như vậy tính toán,

Nhưng Điền Báo ngoài mặt vẫn là vừa cười vừa nói "Cái này dễ nói, Tôn An tướng quân người cứ yên tâm đi. Ngày sau nếu là đại ca trách tội xuống, bản vương chắc chắn vì Tôn An tướng quân cầu tình. Hiện tại chúng ta hàng đầu mục tiêu, chính là muốn chặt chẽ phòng thủ, không thể để quân Tổng binh tướng vượt vượt lời trì một bước "

Tôn An nghe xong thì là bái nói ". Cái này đại vương không cần phải lo lắng, có Tôn mỗ cùng Kiều huynh tại, ai cũng không thể tướng cái này Phần Dương thành đánh vỡ" Điền Báo nghe xong thì là ha ha cười nói "Tốt, có Tôn Tướng quân lời nói này, bản vương liền yên tâm "

Cùng lúc đó, tại kia Phần Dương thành bắc môn chỗ, lại có một chi thiếp viện bộ đội đuổi tới Phần Dương thành. Điền Báo cùng Tôn An Kiều Đạo Thanh cùng nhau từ trên tường thành nhìn xuống dưới, gặp chỗ nâng đại kỳ phía trên viết đúng là quốc cữu Ô Lê cùng Quỳnh Anh danh tự. Nhìn tới đây chính là kia Điền Hồ lần này chỗ phái tới bộ đội a, bất quá, bọn hắn chung quy là muốn táng thân ở đây.

Kiều Đạo Thanh cùng Tôn An hai người ở trong lòng yên lặng nghĩ đến, về sau hai người liền theo Điền Báo cùng nhau tướng ngoài thành đại quân cho nghênh tiến vào thành tới. Kia Ô Lê tại nhìn thấy Kiêu Đạo Thanh cùng Tôn An hai người sau chính là hỏi "Kiêu quốc sư, người không phải bị quân Tổng vây khốn tại kia Bách Cốc lĩnh bên trong, tình huống rất là nguy cấp sao, tại sao lại sẽ chạy thoát tới nơi này?"

Kiều Đạo Thanh mặc dù là quốc sư, vẫn là đương triều tả thừa tướng, nhưng cũng là không thể không cho vị này quốc cữu đại nhân một chút mặt mũi. Thế là đang nghe xong Ô Lê sau chính là bái nói ". Làm phiền quốc cữu phí tâm, lần này toàn thua lỗ Tôn An hiền đệ dẫn người liều mình cứu giúp, thanh mới có thể từ quân Tổng trong tay chạy trốn ra ngoài, bằng không, chỉ sợ Kiêu mỗi lần sẽ không còn được gặp lại quốc cữu đại nhân "

Ô Lê nghe xong thì vẫn như cũ không buông tha mà hỏi thăm "Nhưng Tôn An tướng quân cũng không nên xuất hiện ở đây a, theo ta được biết, kia Tần Ninh đã bị quân Tổng đánh hạ, Tôn An tướng quân lẽ ra tại kia Tần Ninh thành bên ngoài cùng quân Tổng tác chiến mới đúng, như thế nào lại xuất hiện ở đây còn đem Kiêu quốc sư cho giải cứu ra?"

Tôn An nghe xong thì là cung kính bái đạo "Hồi bẩm quốc sư, là mặt tướng biết được huynh trưởng bị nhốt tin tức sau liền tự ý quyết định dẫn đội tiến về cứu viện, mặc dù lần này tổn binh hao tướng, hơn nữa còn vứt bỏ Tần Ninh thành, nhưng cũng may mặt tướng vẫn là tướng Kiêu quốc sư cho giải cứu ra. Mặt tướng tự biết lần này nghiệp chương nặng nề, cho nên liền cũng không còn yêu cầu xa vời đại vương tha thứ, chỉ cầu có thể tại thủ vệ Phần Dương chi tranh tài nhiều lập chiến công, đền tội tiêu mặt tướng trước đó chi sai "

Lần này lý do thoái thác là hai người rời đi Tổng doanh trước đó vị kia "Trí Đa Tinh" Ngô Dụng dạy cho mình, trước đem tội của mình nói ra, đồng thời cầu xin Điền Báo đảm người tha thứ. Mặc dù lúc này sai lầm khá lớn, nhưng kia Điền Báo một nhóm định sẽ vì phải bảo vệ Phần Dương mà tự hành đặc xá Tôn An. Mà lại về sau bọn hắn chẳng những sẽ không hoài nghi Tôn An hai người, sẽ còn coi là nắm chắc Tôn An tay cầm, mà đối với hắn càng phát tín nhiệm, đây chính là những người bề trên kia tâm lý.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 321: Quỳnh Anh Phi Thạch Đánh Đường Bân

Đương kia Ô Lê nghe xong Tôn An lời nói về sau, quả nhiên liền đối với Tôn An hai người không còn hoài nghi, sau đó vẫn là nói "Nguyên lai là dạng này, người yên tâm đi Tôn Tướng quân, việc này mỗi sẽ không lên báo đại vương, bất quá sau này như thế nào, liền muốn nhìn Tôn Tướng quân biểu hiện của người a" Tôn An nghe xong liền vội vàng gật đầu bái nói ". Mặt tướng mình bạch, mặt tướng ngày sau mặc cho ô đại nhân phân công, tuyệt không hai lời "

Ô Lê nghe Tôn An lời nói này sau cười to không thôi, trong lòng quả muốn lấy "Hôm nay thật đúng là ngày tháng tốt, diện soái Tôn An lại bị ta bắt được cái chuỗi, xem ra sau này tại trên triều đình, thế lực của ta liền càng phát ra cường đại a" ngay tại Ô Lê cùng Điền Báo hai người đều mang tâm tư thời điểm, liền lại có thủ hạ binh sĩ chạy đến đưa tin "Hai đại vương, phía trước phát hiện quân Tổng tung tích, hiện đã công phá lộ thành, thủ tướng ao phương cũng đã bỏ mình, hiện ngay tại hướng Phần Dương tới gần, ít ngày nữa liền có thể đến "

Điền Báo lúc này được nghe lại quân Tổng sắp tới tin tức sau vẫn không có lúc trước như vậy bối rối, thế là liền hỏi thăm Ô Lê nói ". Quốc cữu đại nhân, theo ý kiến của người, dưới mắt quân ta nên làm như thế nào?" Ô Lê nghe xong suy nghĩ sâu xa một phen, sau đó chính là nói "Cái này dễ thôi, liền để cho con của ta Quỳnh Anh, lĩnh quân một vạn đi hướng Tương Viên cùng ta Phần Dương hình thành thế đối chọi. Sau đó như quân Tổng đi công Tương Viên quân ta thì từ phía sau tiến công, như quân Tổng đến công Phần Dương, thì Tương Viên từ phía sau tiến công."

Điền Báo nghe xong thẳng vỗ tay bảo hay nói ". Quốc cữu kế này rất hay, vậy liền theo quốc cữu lời nói, lấy Quỳnh tiên phong lĩnh một vạn binh sĩ đi hướng Tương Viên đóng quân" Quỳnh Anh nghe xong tất nhiên là gật đầu lĩnh mệnh, về sau chính là dẫn theo một vạn quân mã từ cửa Nam mà ra, thẳng hướng Tương Viên mà đi. Huyện thành kia Tương Viên thủ tướng tổng cộng có hai người, một cái tên là Từ Uy, mà một cái khác thì chính là Quỳnh Anh cha đẻ chi quân gia Diệp Thanh.

Có lẽ là thiên ý như thế, đã cách nhiều năm, bây giờ lại để cho Quỳnh Anh cùng quân gia Diệp Thanh lần nữa gặp mặt. Kia Diệp Thanh tự biết Quỳnh Anh chính là chủ nhân nữ nhi, ở cửa thành bên ngoài tận mắt nhìn đến trưởng thành sau Quỳnh Anh sau tràn đầy cảm thấy. Mà kia Quỳnh Anh mặc dù thường xuyên nghe được Diệp Thanh vợ cùng mình nói đến hắn, nhưng lại cũng chưa gặp qua người, lần này gặp nhau cũng là kích động không thôi.

Chỉ bất quá tại cái này Tương Viên thành nội còn có cái kia thủ tướng Từ Uy tại, cho nên Quỳnh Anh cùng Diệp Thanh cũng tướng trong lòng chi kích động biểu lộ quá mức rõ ràng. Ngay tại Từ Uy cùng Diệp Thanh cùng nghênh Quỳnh Anh sau khi vào thành, ở ngoài thành cách đó không xa, Tần Ngạo Thiên cũng suất lĩnh đại quân đuổi đến đây. Đang quyết định muốn công Phần Dương thời điểm, Tần Ngạo Thiên liền đã quyết định muốn tại tiến công Phần Dương trước đó trước đem phụ thuộc chi huyện thành tất cả đều trừ bỏ, trước đó lộ thành đã phá, bây giờ liền muốn đến phiên cái này Tương Viên.

Tại Quỳnh Anh cùng Từ Uy Diệp Thanh hai người vừa mới tiến đến đại đường bên trong, chính là nghe được thủ hạ tướng sĩ trước đến đưa tin "Tiên phong đại nhân, kia quân Tổng đã tới, hiện đang ở ngoài cửa Nam gọi chiến" Quỳnh Anh nghe xong hoảng sợ nói "Không nghĩ tới bọn hắn vậy mà tới

nhanh như vậy, mọi người theo ta cùng nhau ra khỏi thành, ta ngược lại thật ra muốn cùng những này quân Tổng tướng lĩnh sẽ lên một hồi "

Sau đó Quỳnh Anh chính là mang theo Từ Uy cùng Diệp Thanh hai người lãnh binh trở ra thành đến, đại quân tới ngoài thành triển khai trận thế về sau, kia Từ Uy gặp Quỳnh Anh mỹ mạo, muốn lấy phương tâm, liền đối với bá nói ". Quỳnh tiên phong, lần này liền để mặt tướng đến xung phong, áp chế áp chế quân Tổng nhuệ khí" Quỳnh Anh nghe xong liền gật đầu đáp ứng.

Từ Uy hẳn được Quỳnh Anh sau khi đồng ý bụng mừng rỡ, vội vàng chính là giục ngựa xuất trận quát to "Mỗ là Trương Viên thủ tướng Từ Uy, Tổng tướng người nào gan dám ra đây cùng mỗ một trận chiến" nghe kia Từ Uy kêu gào, quân Tổng trong trận chúng tướng đều là tức giận không thôi, nhao nhao kêu la muốn lên trận đi tướng tên kia chém giết. Sau đó Tần Ngao Thiên liền nghe Đường Bản nói "Tướng quân, mặt tướng từ lúc đầu nhập đến nay, tác công chưa tiến, hôm nay liền để mặt tướng tiến lên tướng kia liều chém giết a "

Tần Ngao Thiên nghe xong gật đầu nói "Tốt, nếu như thế, kia trận chiến này liền do Đường Bản tướng quân xuất mã a" "Ha ha, là" Đường Bản được tướng lệnh sau đại hỉ không thôi, sau đó liền thành lĩnh đỉnh thương lên ngựa, thẳng đến Từ Uy. Hai người này một cái như muốn tại mỹ nữ tiên phong trước mặt biểu hiện một phen, một cái thì là muốn vì chính mình lấy được độc đắc, thế là tại tranh phong lúc là không ai nhường ai, nhao nhao đều tướng mình lớn nhất thực lực sử ra.

Đội đến hai người đưa trước ba cái hiệp về sau, kia Từ Uy cũng đã về bại hiển lộ, kiên trì nữa hai cái hiệp, Từ Uy liền bị đối diện Đường Bản bức cho đến hiểm tượng hoàn sinh. Mà lúc này tại Bắc Quân trong trận Quỳnh Anh cùng Diệp Thanh hai người lại chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, gặp Từ Uy nguy cấp sau lại một điểm muốn lên trước cứu viện ý tứ đều không có.

Mà lại nhìn hai quân trước trận kia Đường Bản hai người lúc, hai người giao phong đã có kết quả, chỉ gặp kia Đường Bản ngao nghể đứng ở lập tức, mà kia Từ Uy thì là nằm trên mặt đất, sớm đã không có khí tức. Quân Tổng đám người gặp sau đều là đại hỉ hoan hô một phen, sau đó trải lại kia Bắc Quân đám người thì từng cái ủ rũ cúi đầu.

Đường Bản thắng một trận chiến sau lòng tràn đầy vui vẻ, liền muốn lại muốn lập công cực khổ, tại chính là quát "Bắc Quân chúng tướng nhưng còn có người gan dám ra đây cùng mỗ một trận chiến hồ!" Kia Quỳnh Anh vốn không muốn sẽ cùng quân Tổng tranh phong, nghe Đường Bản lời nói này sau liền cũng tức giận lên đầu, thẳng hướng Đường Bản thúc ngựa mà đi nói ". Tiểu nhi Tổng tướng có dám tiếp mỗ một chiêu!"

Đường Bản gặp kia đến người đứng là cái thân nữ nhi, tại chính là thỉnh lĩnh cười to nói "Ha ha, Bắc Quân không có người sao, vậy mà phái nữ tử khoác ra trận, ha ha ha" Quỳnh Anh nghe xong càng là tức giận nói "Tổng tặc, ăn ta một hòn đá!" Nói bắt đầu từ lập tức túi gấm bên trong lấy ra một cục đá hướng kia Đường Bản bay đi.

Đường Bản gặp kia nữ tướng đứng là lấy cái cục đá tới làm làm ám khí, liền muốn cười nhạo nàng không có đồ tốt, nhưng sau đó hẳn chính là phát hiện cái này mai cục đá vậy mà tốc độ cực nhanh, thế công kỳ mãnh. Không lỗi thời chính là cứng rắn sinh sinh đánh vào Đường Bản trên hai gò má, Đường Bản bị đau, suýt nữa rớt xuống ngựa đến, cũng may tại sắp ngã xuống lúc lại là khôi phục thanh tỉnh, hai chân thúc vào bụng ngựa liền lại đem thân thể đứng thẳng lên.

Lần này Đường Bản bị thiệt lớn về sau, tất nhiên là không còn dám chế giễu Quỳnh Anh, lúc này Tần Ngao Thiên cũng tại bản trận hét lớn "Đường Bản tướng quân, lại trước tiên phản hồi trận đến nghỉ ngơi một lát" Đường Bản nghe xong cũng không dám nhiều lời, sau đó chính là giục ngựa hướng bản trận trở lại đi. Kia Quỳnh Anh gặp Đường Bản thua chạy sau cũng không đuổi theo đuổi, ngay ở chỗ này chờ lấy quân Tổng lại phái tướng lĩnh tiến lên đây cùng mình giao phong, nàng ngược lại muốn xem xem, cái này đánh đâu thắng đó quân Tổng trong trận đến tột cùng có bao nhiêu người có thể trốn được mình phi thạch.

Sau đó Quỳnh Anh trong lòng cũng là âm thầm nghĩ, có thể hay không ở đây gặp gỡ mình cái kia túc thế nhân duyên tới. Nghĩ đến đây, Quỳnh Anh hai gò má liền lại đỏ lên đỏ lên, bất quá tốt vào lúc này là ở ngoài thành, khoảng cách hai quân đều còn có một khoảng cách, bởi vậy cũng không có người có thể may mắn nhìn thấy Quỳnh Anh kia ngượng ngùng bộ dáng.

Bất quá mặc dù kia Quỳnh Anh dồn hết sức lực muốn áp chế áp chế quân Tổng nhuệ khí, nhưng Tần Ngao Thiên lại vẫn cứ không muốn để cho nàng đạt được ước muốn, chỉ gặp hẳn quay đầu lại nói với Hồ Tam Nương "Tam Nương, lần này đến ngươi ra trận thời điểm, để kia Quỳnh Anh nhìn xem, chúng ta quân Tổng nữ tướng cũng không kém gì nàng "

Hồ Tam Nương nghe xong vui vẻ lĩnh mệnh bá nói ". Mặt tướng lĩnh mệnh!" Sau đó chính là giục ngựa tiến lên phóng đi, ở sau lưng hẳn, Vô Tòng thì là đầy mắt quan tâm hô "Nương tử cũng phải cẩn thận tên kia cục đá a!"

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Quỳnh Anh Ý Hàng

Kia Quỳnh Anh vốn nghĩ mình tại hai quân trước trận đại phát thần uy, tướng kia Tổng tướng từng cái đánh xuống ngựa đến, dương danh thiên hạ. Nhưng kia Tần Ngao Thiên lại vẫn cứ cùng là phải ra một viên nữ tướng xông về phía trước, gấp cùng cùng là nữ tướng về sau, Quỳnh Anh trong lòng chính là lên hiểu thắng hiểu chiến chi tâm, thế là liền tướng cục đá thu hồi, nhắc lên họa kích liền xông lên nghênh chiến.

Kỳ thật đương Tần Ngao Thiên nhìn thấy Quỳnh Anh lần này phi thạch đầu pháp về sau cũng đã biết được nó lợi hại, nếu là mình lại phải mãnh tướng tiến lên, không nói lấy nam lần nữ, chỉ riêng là Quỳnh Anh cục đá kia liền không có có bao nhiêu người có thể đủ tránh thoát. Cùng nó luân phiên tổn hại sẽ bị áp chế nhược khí, còn không bằng dứt khoát liền phải kia cùng là nữ tướng Hồ Tam Nương tiến lên nghênh chiến, như thế cũng không thua trận thế, lại không có mất mặt, há không diệu quá thay.

Mà lúc này tại kia hai quân trước trận, hai viên mỹ mạo nữ tướng đem binh khí quán làm một chỗ, đánh đến ngời tới ta đi, bất phân thắng bại. Mà đây chính là để hai quân tướng quân tất cả đều nhìn một lần cho thỏa, những này cả ngày trên chiến trường cùng người chém giết đại lão thô nhóm khi nào lại có thể nhìn thấy xinh đẹp như vậy nữ tử xuất hiện trên chiến trường đâu, ngày hôm nay một vẫn là hai cái, cái này để bọn hắn làm sao có thể không hưng phấn.

Thế là hai bên trong trận âm thanh ủng hộ đều là bỗng đại tác, có thể thấy được trong lòng niềm vui. Mà kia vừa trở lại về bản trận Đường Bản nghe cái này thắng qua mình mấy lần tiếng hò hét sau thắng lác đầu cười nói "Đám tiểu tử này" bất quá không nói những cái khác, trên trận kia Hồ Tam Nương cùng Quỳnh Anh hai người gặp đánh nhau cũng là càng phát ra kịch liệt. Hai người tuy là thân nữ nhi, nhưng nhưng đều là không chút nào thua ở bình thường nam tử.

Hai nữ đảo mắt liền đã giao thủ vượt qua ba mươi hiệp, nhưng nhưng như cũ là ở vào trạng thái giằng co, ai cũng không thể thắng qua ai. Quỳnh Anh bất đắc dĩ, đành phải lấy ra cục đá đến trợ, chỉ gặp đưa tay hướng lập tức túi giấu bên trong rút một chút, sau đó chính là lấy ra một cục đá hướng Hồ Tam Nương đánh tới. Chỉ bất quá tại xuất thủ lúc vẫn không quên lên tiếng nhắc nhở một câu nói ". Ăn ta một thạch!"

Hồ Tam Nương nghe được Quỳnh Anh lên tiếng nhắc nhở, trong lòng liền đã có phòng bị, nhưng làm sao Quỳnh Anh cục đá vẫn là tới quá quá mạnh tiết, Hồ Tam Nương lại là cách qua tiến. Mặc dù Hồ Tam Nương dùng song đao khép lại tướng cục đá kia ngăn trở, nhưng cũng vẫn là nhận lấy không nhỏ kinh hãi cùng xung kích, về sau còn phải lại đánh, liền nghe được Tần Ngao Thiên ở trong trận hạ lệnh thu binh hồi doanh.

Hồ Tam Nương bất đắc dĩ, đành phải rút đi, bất quá tại trước khi đi vẫn không quên nói với Quỳnh Anh "Hôm nay nếu không phải ngươi lên tiếng nhắc nhở, Tam Nương cái mạng này chỉ sợ cũng nếu không có, là ta thiếu ngươi một cái nhân tình, ngày sau tất còn" Quỳnh Anh lại là cười nói "Đây có gì phương, tiểu nữ ta đội đã lâu mới gặp được một vị võ nghệ không hạ ta chi nữ tướng, Quỳnh Anh lại sao nhẫn tâm đối thống hạ sát thủ đâu "

Hồ Tam Nương nghe xong cũng đối Quỳnh Anh nhàn nhạt cười một tiếng, sau đó chính là giục ngựa rời đi. Quỳnh Anh gặp Hồ Tam Nương đã trở lại trận, mà quân Tổng cũng đã rút đi, thế là liền sai người đi tướng kia Từ Uy thi thế thu hồi về sau chính là thu binh về thành. Đội trở lại thành nội về sau, chính là cùng vội vàng gọi tới phụ thân thuộc hạ cũ Diệp Thanh tới thương nghị bước kế tiếp nên như thế nào làm việc.

Diệp Thanh đến đến đại sảnh, thấy qua Quỳnh Anh về sau, hai người liền lui đến phòng, một mình thương nghị nói ". Quận chúa, dưới mắt kia Ô Lê không ở bên cạnh, lại cái này Từ Uy cũng đã bỏ mình, cái này Trương Viên thành đã trở thành quận chúa, chúng ta báo thù đại kế cũng cuối cùng cũng phải thành công" Quỳnh Anh lại là thờ dãi "Chi tiết trong tay chúng ta lại là chỉ có một vạn người, tăng thêm cái này Trương Viên thành nội lính phòng giữ cũng mới một vạn năm chỉ chúng, không đủ, hai vạn, lại làm sao có thể thành sự "

Diệp Thanh nghe xong lại là nói "Mặc dù chúng ta trên tay binh lực không nhiều, nhưng bây giờ muốn hấn Điền Hồ chết, lại không chỉ chúng ta một cái" Quỳnh Anh nghe xong kinh nghi nói "Diệp Thanh tướng quân ngươi nói là ngoài thành đám kia quân Tổng?" Diệp Thanh gật đầu nói "Chính là, không dối gạt quận chúa, tiểu nhân nghĩ đem chúng ta mối thù nói cùng ngoài thành quân Tổng nghe, cũng cùng nó hợp binh một chỗ, cùng nhau phạt Điền Hồ, vì chủ nhân chủ mẫu báo thù "

Quỳnh Anh nghe xong gật đầu nói "Nếu có thể như thế tất nhiên là rất tốt, nhưng ta hôm nay mới áp chế quân Tổng nhược khí, hấn như thế nào lại cùng bọn ta hợp binh" Diệp Thanh thì là lắc đầu nói "Tiểu nhân nghe nói kia quân Tổng chủ tướng Tần Ngao Thiên là cái rất có nghĩa khí hạng người, lần này chinh chiến đến nay cũng là thu nạp không ít Bắc Quân tướng lĩnh làm bộ hạ, có quận chúa tương trợ, hấn cao hứng còn không kịp đâu, như thế nào lại bởi vì ban ngày sự tình mà vì khó chúng ta "

Quỳnh Anh nghe xong vẫn còn có chút lo lắng, chủ yếu là nằng sợ kia quân Tổng chủ tướng Tần Ngao Thiên cũng là ham sắc đẹp người,

Sợ mình đầu hàng đi qua sau sẽ bị khi nhục. Diệp Thanh lại là không biết Quỳnh Anh suy nghĩ trong lòng, chỉ cho là vẫn là không yên lòng cái khác, tại chính là đứng dậy bái nói ". Như quận chúa vẫn là không yên lòng, kia tiểu nhân tới nay liền tự mình tiến về quân Tổng doanh trại bên trong tướng kế hoạch của chúng ta nói cùng quân Tổng chủ tướng Tần Ngao Thiên nghe "

Quỳnh Anh gặp Diệp Thanh báo thù sốt ruột, nhưng chính nàng sao lại không phải đâu, như là bỏ lỡ cơ hội này, lại muốn báo thù liền không biết phải chờ tới bao lâu sau. Thế là Quỳnh Anh liền cũng ở trong lòng hạ quyết tâm, liền phó thác cho trời đi, tại chính là cho phép Diệp Thanh ra khỏi thành đi cùng quân Tổng thương nghị.

Diệp Thanh gặp Quỳnh Anh đáp ứng sau đại hỉ, sau đó chính là vội vàng ra khỏi thành đi đến Tổng doanh bên trong tìm Tần Ngao Thiên kể ra việc này. Vừa được không lâu, Diệp Thanh chính là bị quân Tổng tuần doanh thủ vệ phát hiện, nghe nói muốn đến tìm kiếm Tần Ngao Thiên nghị sự về sau, liền áp lấy hắn đi tới Tần Ngao Thiên đại tướng. Tần Ngao Thiên lúc này đang cùng chúng tướng thương nghị bước kế tiếp nên làm như thế nào tiến quân, liền đến ngọn nguồn là trước hướng Phần Dương vẫn là trước Trương Viên một chuyện lâu tranh không hạ.

Lúc này chợt nghe ngoài cửa thủ vệ nói bên ngoài phát hiện Bắc Quân tướng lĩnh nói muốn tìm mình có việc thương lượng sau liền trước đình chỉ chúng tướng tranh luận, thả kia Diệp Thanh đi vào trong tướng hoi thăm lần này đến đây đến cùng là không biết có chuyện gì. Kia Diệp Thanh đi vào trong tướng, gặp trong cái này nhân số đông đảo, chính là đối Tần Ngao Thiên nhỏ giọng nói "Tần tướng quân, tiểu nhân muốn nói thời điểm quả thật trọng yếu,

mong rằng tướng quân có thể lui tá hữu "

Tần Ngao Thiên nghe xong lại là cười nói "Diệp Thanh tướng quân có chuyện cứ nói đừng ngại, nơi đây đám người đều là Tần mỗ huynh đệ, cũng không ngoại nhân" Diệp Thanh nghe Tần Ngao Thiên nói như vậy sau liền cũng nhẹ gật đầu, về sau liền đem kia Quỳnh Anh thân thể cùng thân phận của mình từng cái nói ra. Trong trường chúng tướng nghe xong thở dài "Quả nhiên là đáng thương người chủ tớ hai người "

Diệp Thanh cũng là thở dài "Ta cũng không sao, chỉ là đáng thương ta chủ nữ Quỳnh Anh lại là tại thù bên người thân trọn vẹn ngay người mấy năm lâu, nàng gian khổ thẳng khổ vạn lần." Tần Ngao Thiên cùng người khác tướng nghe xong đều là nhẹ gật đầu, về sau Tần Ngao Thiên chính là nói "Người yên tâm đi, lần này chúng ta chắc chắn sẽ tướng kia Điền Hồ bọn người tất cả đều bắt được, vì người chủ tớ cùng cái này châu bách tính báo thù giải hận "

Diệp Thanh nghe xong rất là cảm động, vội vàng bái nói ". Tần tướng quân đại ân, tiểu nhân cảm kích khôn cùng." Cảm ơn Tần Ngao Thiên ân đức về sau Diệp Thanh lại là nói "Bây giờ kia Trương Viên thành nội quân sự chỉ có ta cùng chủ nữ, trong thành còn có một vạn năm ngàn binh sĩ, tận về chúng ta phản công. Tướng quân có gì phân phó cứ nói đừng ngại, ta cùng chủ nữ chắc chắn hết sức giúp đỡ "

Tần Ngao Thiên cùng người khác tướng nghe xong đều là hai mắt tỏa sáng, sau đó chính là nói "Như thế rất hay, lần này chúng ta liền có thể vòng qua Trương Viên, thẳng đến Phần Dương "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 323: Quân Tổng Quỳnh Anh Cùng Nhau Lập Kế Hoạch

Sau đó kia Diệp Thanh nhìn thấy Tần Ngao Thiên bọn người cao hứng như thế sau cũng rất là mừng rỡ, tại chính là nói "Kia đã như vậy, tiểu nhân cái này trở về thành nội đi thông báo chủ nữ" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Chờ một chút, ta còn có một kế, nhưng tuy tiện công phá Phần Dương. Bất quá kế này lại là cần người cùng Quỳnh Anh phối hợp mới tốt "

Diệp Thanh nghe xong vỗ bộ ngực nói "Tướng quân người có cái gì kế sách cứ nói đừng ngại, tiểu nhân cùng chủ nữ không thể đổ cho người khác" Tần Ngao Thiên gật đầu cười nói "Yên tâm, cũng không phải là chuyện gì nguy hiểm." Diệp Thanh nghe xong chính là hỏi "Nào dám hỏi tướng quân, ngài muốn chúng ta làm sao phối hợp, cứ nói đừng ngại "

Tần Ngao Thiên cười cười, nói "Ta muốn kia Quỳnh Anh ngày mai lần nữa xuất chiến, chỉ bất quá lại là muốn đem dưới trướng của ta tướng lĩnh từng cái đánh bại. Bất quá cái này phân tác, liền muốn chính nàng nắm chắc một chút" Diệp Thanh mặc dù không biết rõ Tần Ngao Thiên vì sao muốn làm như thế, bất quá vẫn là gật đầu nói "Được rồi, tiểu nhân biết, cái này liền trở về báo biết chủ nữ "

Nửa canh giờ qua đi, tại Trương Viên thành nội nghị sự trên đại sảnh, Diệp Thanh tướng Tần Ngao Thiên nói tới ngữ cáo tri cùng Quỳnh Anh. Quỳnh Anh nghe đến việc này sau vừa mới bắt đầu cũng là cả kinh, không biết Tần Ngao Thiên vì sao muốn làm như thế. Bất quá lập tức liền cũng không nghĩ nhiều nữa, dù sao hiện tại mình đã đầu nhập cùng quân Tổng, người ta nói làm thế nào liền làm như thế đó liền tốt.

Nghĩ thông suốt nơi đây về sau, Quỳnh Anh chính là đối Diệp Thanh nói "Được rồi, Quỳnh Anh biết, lần này vất vả là quân sự, nhanh đi về nghỉ ngơi trước đi" Diệp Thanh nghe được chủ nữ quan tâm sau cũng đây là cảm thấy, bái nói ". Có thể sớm ngày vì chủ nhân chủ mẫu báo thù huyết hận, tiểu nhân vất vả chút thì thế nào. Quận chúa vẫn là người muốn chú ý thân thể, mới có thể để cho tiểu nhân xứng đáng chủ nhân chủ mẫu trên trời có linh thiêng "

Quỳnh Anh mỉm cười gật đầu nói "Quỳnh Anh biết" về sau hai người chính là riêng phần mình trở lại trở về trong phòng nằm ngủ. Đợi cho ngày thứ hai, Tần Ngao Thiên quả nhiên mang theo quân Tổng lại tới dưới thành khiêu chiến. Quỳnh Anh tất nhiên là biết được hôm nay chỉ an bài, tại chính là chuẩn bị ra trận, đi gặp quân Tổng. Trở ra thành về sau, liền gặp ngoài thành quân Tổng đã sớm trận địa sẵn sàng đón quân địch chờ đợi mình, bất quá tung khiến cho bọn hắn hôm nay như thế nào uy vũ, cũng cuối cùng cũng phải bị Quỳnh Anh đánh xuống ngựa tới.

Tần Ngao Thiên đầu tiên là gọi Đường Bân lần nữa tiến lên cùng Quỳnh Anh giao chiến, Đường Bân tuân lệnh, liền giục ngựa tiến lên quát "Tặc tướng nhưng can đảm đi ra đánh một trận!" Quỳnh Anh gặp lại là hôm qua kia viên Tổng tướng sau liền cười giục ngựa tiến lên quát "Bại tướng dưới tay, chỗ này dám nói dừng, lại nhìn ta hôm nay lại đem người đánh xuống ngựa đi!"

Đường Bân nghe xong quát "Cuồng vọng tiểu nhi, hôm qua chỉ là mỗ cũng không chú ý, mới có thể nhất thời thất thủ, hôm nay nỗ nhất định phải rửa sạch nhục nhê!" Nói, Đường Bân chính là thúc vào bụng ngựa, hướng về phía trước vọt tới. Sau đó kia Quỳnh Anh thì là không chút hoang mang, đem bàn tay đến lập tức túi găm bên trong liền tiếp lấy ra hai cái cục đá đến vèo liền hướng Đường Bân bay đi.

Đường Bân gặp kia Quỳnh Anh lại có cục đá bay tới, hơn nữa còn là liền tiếp hai phát, liền tại trong lòng thầm nhủ nói ". Tướng quân không phải đều đã thương nghị xong sao, chỉ là làm dáng một chút mà thôi, làm sao nàng còn tới thật" sau đó Đường Bân liền chỉ dùng trường thương trong tay đẩy ra hai cái cục đá trong đó một viên, cuối cùng cũng là bị kia phía sau cục đá đánh trúng lồng ngực, bị đánh xuống ngựa tới.

Đương nhiên đây là Đường Bản đã sớm chuẩn bị, cho nên tại cục đá kia phương vừa đánh trúng lồng ngực sau liền dựa thế bị đánh xuống ngựa tới. Đối diện Quỳnh Anh thấy tình cảnh này cũng chỉ là khóc không ra nước mắt không thôi, mà kia Đường Bản tại hạ đến ngựa sau chính là trực tiếp hướng bản trận bỏ chạy. Sau đó Tàn Ngạo Thiên liền lại là phái Tôn Lập, Mã Linh, Yên Thuận, Cảnh Cung đẳng tướng theo thứ tự tiến lên cùng kia Quỳnh Anh giao chiến.

Sau đó kia đám người đều là bị Quỳnh Anh lấy một cục đá cho đánh xuống ngựa đến, chật vật không thôi. Bắc Quân đám người thấy tình cảnh này sau sĩ khí đại chấn, hưng phấn không thôi, mà Quỳnh Anh cũng rất là vui vẻ. Mặc dù việc này là trước đó cùng quân Tổng thương lượng xong, nhưng nàng cũng vẫn là rất thích loại này tướng quân địch chúng tướng theo thứ tự đánh xuống ngựa tới cảm giác.

Mà liền tại bên này Quỳnh Anh thắng liên tiếp số trận thời điểm, kia Ô Lê cũng là tự mình mang binh từ quân Tổng sau mặt bao vây mà tới. Bất quá cũng may hôm nay Tàn Ngạo Thiên cũng không phải là muốn thật công thành, thế là ở hậu phương thủ vệ cũng là tương đối nghiêm mật, cho nên rất nhanh liền phát hiện xuất hiện ở hậu phương Ô Lê bộ đội.

Đương Tàn Ngạo Thiên phát hiện chi bộ đội này sau liền lập tức mệnh Lô Tuấn Nghĩa cùng Sử Tiến hai người lãnh binh tiến lên giao phong, mặc dù Quỳnh Anh gặp quân Tổng trong trận đi mấy người, nhưng đại bộ đội vẫn là ở ngoài thành. Cho nên dù cho Quỳnh Anh cũng không có xuất binh cứu viện Ô Lê cũng là có thể thông cảm được,

Cho nên Quỳnh Anh liền căn bản không có phái ra binh mã đi cùng tiếp ứng Ô Lê.

Mà kia Ô Lê mặc dù võ nghệ cao cường nhưng như thế nào lại là Lô Tuấn Nghĩa đối thủ, cùng nó đánh nhau hơn mười hiệp sau chính là về bại hiển lộ, may mắn được phó tướng Tác Hiền cùng Đãng Thế Long hai người tiến lên cứu viện mới thoát thân. Mà kia Lô Tuấn Nghĩa nhiệm vụ chỉ là tướng chỉ này Bắc Quân nhân mã cản lại liền có thể, cho nên gặp Ô Lê đào thoát, cũng không lên trước đuổi theo.

Mà Ô Lê chạy thoát về sau gặp quân Tổng sớm có phòng bị, mà tại kia Tương Viên dưới thành cũng vẫn là có một chi bộ đội đang cùng Quỳnh Anh giao chiến, liền biết hôm nay là không phá được quân Tổng, thế là liền giận dữ lãnh binh rút lui, hướng Phần Dương đào tẩu. Lô Tuấn Nghĩa nhìn qua Ô Lê bọn người rời đi bóng lưng, cũng không lên trước đuổi theo, liền mang theo Sử Tiến bọn người quay trở về bản trận.

Mà lúc này Tàn Ngạo Thiên tại trước trận lại có số viên sĩ quan cấp cao bại vào Quỳnh Anh chi thủ, cuối cùng bất đắc dĩ đành phải lui ra binh mã, đợi ngày sau tái chiến. Mà kia Quỳnh Anh gặp quân Tổng thoái lui, liền cũng không đuổi theo, từ thu binh về thành thủ vững. Cuộc chiến hôm nay mặc dù các phương đều có xuất động, nhưng kết quả lại là không đau không ngứa, để quân Tổng chúng tướng thấy hảo hảo nghi hoặc.

Về sau Tàn Ngạo Thiên chính là hướng giải thích nói "Chúng ta mặc dù nhưng đã cùng kia Quỳnh Anh liên hợp, nhưng nếu là quân ta cứ như vậy thay đổi đầu mâu đi công Phần Dương, khó tránh khỏi sẽ chọc cho người hoài nghi. Cho nên ta liền an bài hôm nay cái này xuất diễn, để kia Quỳnh Anh luân phiên đánh bại quân ta sĩ quan cấp cao, sau đó quân ta lại lấy Quỳnh Anh quá mạnh, Tương Viên thành công chi không hạ làm lý do, lại đi thay đổi đầu mâu tiến đánh Phần Dương. Cứ như vậy chính là hợp tình hợp lý, cũng sẽ không còn có người có thể nói ra cái gì đến "

Chúng tướng nghe xong đều là bưng tỉnh đại ngộ, sau đó Tàn Ngạo Thiên lại là nói "Mà lại mới các ngươi cũng đều thấy được, kia Phần Dương thủ tướng tại chúng ta tiến công Tương Viên thời điểm liền sẽ xuất binh cứu giúp. Đồng dạng, làm chúng ta binh công Phần Dương thời điểm, cái này Tương Viên Quỳnh Anh cũng sẽ xuất binh cứu giúp. Chỉ bất quá khi đó từ cái này Tương Viên trong thành sẽ xuất binh mã, lại là người của chúng ta "

Ngô Dụng nghe đến đó chính là nói bổ sung "Đến lúc đó quân ta cùng Quỳnh Anh xuất lĩnh quân đội liên hợp lại cùng nhau, chắc chắn sẽ tướng kia Ô Lê đánh chết nhất cử giết sạch" Tàn Ngạo Thiên nghe xong cười nói "Không sai, mà lại tại kia Phần Dương trong thành, chúng ta còn là có một tay ám kỳ. Đương ngày mai chúng ta từ Phần Dương dưới thành loạn chiến thời điểm, tay này ám kỳ liền tự sẽ phát huy tác dụng, tướng kia Phần Dương thành nhất cử đoạt lấy "

Lỗ Trí Thâm cùng Mi Sánh đẳng tướng nghe xong đều là kêu to bội phục, Tàn Ngạo Thiên nhếch miệng mỉm cười, sau đó chính là mệnh Thời Thiên đi sắp sáng ngày kế hoạch đưa đi Tương Viên thành nội cáo tri cùng Quỳnh Anh cùng Diệp Thanh, mệnh chuẩn bị một phen, ngày mai chính là chủ tử hai người lúc báo thù. Thời Thiên lĩnh mệnh sau tất nhiên là lúc này rời đi, tan biến tại trong bóng đêm, không thấy bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 324: Quân Tổng Binh Công Phần Dương Thành

Tàn Ngạo Thiên tại kia Phần Dương trong thành lưu lại ám kỳ chính là kia Kiều Đạo Thanh cùng Tôn An hai người, hai người này hôm nay gặp kia Ô Lê lãnh binh ra khỏi thành sau liền biết đây là cơ hội, vốn định trực tiếp tướng cái này Phần Dương thành cầm xuống, nhưng lại nghĩ tới quân Tổng đại quân chưa đến, liền bằng trong tay mình cái này ba ngàn nhân mã dù cho có thể thuận lợi tướng Phần Dương thành đánh hạ cũng chưa chắc có thể giữ vững, thế là lúc này mới bỏ đi ý nghĩ này.

Sau đó đương kia Ô Lê lĩnh quân trở về Phần Dương thành về sau, hai người tất nhiên là cùng kia Điền Báo cùng nhau ra khỏi thành đón lấy. Hỏi thăm một phen chiến quả như thế nào sau liền nghe kia Ô Lê thở dài "Lần này quân Tổng mặc dù là đang tấn công Tương Viên, nhưng hậu phương phòng giữ lực lượng cũng là không thể khinh thường. Mà lại quân Tổng trong trận cũng là rất có người tài ba, mới kia cùng mổ giao thủ người thực lực viễn siêu Vu mỗ, nếu không có Tác Hiền Đương Thế Long hai người tương trợ lời nói, chỉ sợ mỗ liền muốn bàn giao ở đó "

Điền Báo nghe xong thở dài "Không nghĩ tới chi này quân Tổng lại cường hãn như thế, cùng thường ngày gặp khác nhau rất lớn, lần này nhưng thì khó rồi" Ô Lê nghe rồi nói ra "Nhị đại vương lại không tất triệu tập, coi như kia quân Tổng cường hãn thì phải làm thế nào đây, không vẫn là không có đánh hạ con ta Quỳnh Anh chỗ thủ chi thành à. Đợi mỗ ngày mai chinh đồn một phen, chắc chắn lại phá địch quân "

Điền Báo nghe Ô Lê nghe được lời này sau y nguyên vẫn là có chút bất an, sợ sinh thêm sự cố. Sau đó Tôn An thì là nói "Đã kia quân Tổng cường hãn, vậy không bằng gọi mặt tướng ngày mai cùng quốc cữu đại nhân cùng nhau xuất trận đi, tin tưởng hai người chúng ta liên thủ, tất nhiên sẽ tướng kia Tổng cầm đến hạ" Ô Lê nghe xong vỗ tay quát "Đúng vậy a, mỗ tại sao không có nghĩ đến, có Tôn An điện soái tương trợ, liền không cần e ngại kia viên Tổng đem "

Điền Báo gặp Tôn An cũng thỉnh cầu xuất chiến về sau, cảm thấy phương an. Bởi vì hãn cũng là biết được Tôn An võ nghệ, càng hơn Ô Lê một bậc, tin tưởng có hai người này liên thủ, lại thêm tiên phong Quỳnh Anh, lần này chắc chắn tướng chi này quân Tổng nhất cử cầm xuống. Thế là liền ở trong thành trước thiết hạ yến hội trước khoản đãi chúng tướng một phen.

Sau đó ngày thứ hai, Tàn Ngao Thiên chính là lấy Tương Viên có Quỳnh Anh tại công chi không phá làm lý do, dẫn theo dưới tướng mấy vạn quân Tổng thay đổi đầu mâu, hướng Phần Dương thành tiến công mà đi. Gặp quân Tổng rồi đi về sau, tại kia Tương Viên trong thành, Quỳnh Anh liền là để phân phó nói ". Truyền lệnh toàn quân, chinh quân chờ phân phó, nghe ta hiệu lệnh, tùy thời chuẩn bị xuất chinh "

Diệp Thanh nghe xong tất nhiên là xuống dưới phân phó ngăn cản toàn thành bộ đội tụ hợp lại, mà lúc này Quỳnh Anh sớm tại đêm qua liền đã nhận được Tàn Ngao Thiên tin tức, đã biết được hôm nay kế hoạch. Tướng tượng hôm nay chính là mình báo thù bắt đầu, Quỳnh Anh nội tâm liền kích động không thôi. Sau đó Diệp Thanh tướng trong thành bộ đội thu thập hoàn tất sau liền tới thông báo Quỳnh Anh.

Quỳnh Anh nghe xong nhẹ gật đầu, sau đó chính là thượng đến trên đài giảng đạo "Các huynh đệ, thực không dám giấu giếm, kia Điền Hồ Ô Lê bọn người tất cả đều cùng mỗ có giết cha thí mẫu mối thù. Quỳnh Anh một mực ân hận đến nay, mới đến có cơ hội báo thù. Mỗ đã cùng quân Tổng thương lượng, muốn cùng thảo phạt Điền Hồ. Các vị huynh đệ các người nếu là không muốn cùng mỗ cùng đi, liền như vậy dỡ xuống khỏi giáp hỏi đến nhà đi, Quỳnh Anh tuyệt đối sẽ không so đo. Như các vị huynh đệ còn hướng tiếp tục đi theo Quỳnh Anh, kia Quỳnh Anh cái này mạng các người đi cùng quân Tổng cộng đồng chinh phạt Điền Hồ, chiếm được cái công danh ra "

Quỳnh Anh lần này tướng trong lòng tích súc thật lâu lời nói tất cả đều thuật nói ra về sau, tất nhiên là thoải mái vô cùng. Mà dưới đài những cái kia bắc quân tướng sĩ nhóm thì là nghi hoặc không thôi, vì sao cái này vì Quỳnh Anh quận chúa lại cùng đại vương quốc cậu bọn người có thù không đội trời chung. Bất quá hiển nhiên cái này đều không phải bọn hãn cần nên biết được, giờ phút này bọn hãn muốn làm, chính là lựa chọn, là lựa chọn cứ vậy rồi đi bộ đội, vẫn là phải theo Quỳnh Anh cùng nhau chinh tiếp tục đánh.

Rất nhanh, mọi người dưới đài đều là làm ra quyết định. Trong bọn họ có một bộ phận người sớm đã chán ghét chiến tranh, trước đó cũng chỉ là bị Điền Hồ mạnh chinh mà đến, cũng không phải là bản ý, bây giờ có cơ hội có thể quay về quê quán, bọn hãn liền tất nhiên là cáo từ. Bất quá vẫn là có rất phần lớn người quyết định y nguyên đi theo Quỳnh Anh chinh chiến sa trường.

Quỳnh Anh gặp có nhiều người như vậy nguyện lưu lại đi theo mình sau rất là cảm động, tại thu hồi những cái kia muốn rời khỏi người y giáp binh khí lại cho phân phát phân phát phí về sau chính là mang theo còn lại đám người gần vạn tướng sĩ cùng nhau xuất chinh, theo quân Tổng mà đi. Chỉ bất quá lần này mục tiêu lại không còn là quân Tổng, mà là Phần Dương thành nội Điền Hồ phản quân.

Kia Phần Dương Điền Báo nghe được quân Tổng công không được Tương Viên, lại trực tiếp bỏ qua Tương Viên, hướng về mình cái này Phần Dương đánh tới về sau kinh hoàng không thôi, vội vàng truyền đến Ô Lê bọn người thương lượng nên làm như thế nào.

Ô Lê đến sau chính là nói "Nhị đại vương không cần kinh hoàng, kia quân Tổng cử động lần này bại cục đã định. Thần cái này điểm binh mã ra khỏi thành nghênh chiến quân Tổng, sau đó lại có con ta Quỳnh Anh lãnh binh từ quân Tổng hậu phương bọc đánh, lần này chắc chắn tướng quân Tổng nhất cử tiêu diệt."

Điền Báo nghe xong đại hỉ, nhân tiện nói "Như thế, vậy liền vất vả quốc cữu" Ô Lê cười ha ha một tiếng, sau đó chính là chinh quân mà ra. Tôn An tự nhiên cũng là theo sát phía sau, cùng chi ra khỏi thành, mà Kiều Đạo Thanh thì cùng Điền Báo cùng một chỗ lưu ở trên tường thành quan chiến. Kia Ô Lê cùng Tôn An hai người trở ra ngoài thành, triển khai trận thế không lâu sau, chính là nhìn thấy quân Tổng quy mô công tới.

Quân Tổng đi tới Phần Dương dưới thành về sau, đối diện Ô Lê chính là quát "Nhất gan quân Tổng, đánh không lại con ta chỗ trấn thủ chi Tương Viên, liền muốn xâm phạm ta Phần Dương. Coi là thật buồn cười, thật tình không biết các người hôm nay chắc chắn sẽ tất cả đều mất mạng nơi này" gặp kia Ô Lê tại phát ngôn bừa bãi về sau, Lô Tuấn Nghĩa chính là giục ngựa mà ra quát "Người cái này bại tướng dưới tay, còn dám tại mỗ trước mặt làm càn, mỗ cho người một khắc đồng hồ thời gian, nhanh mau xuống ngựa đầu hàng, nếu không Lô mỗ thương hạ chắc chắn lại nhiều ra người cái này một cái vong hồn "

Bắc Quân trong trận, Lăng Quang nghe được Lô Tuấn Nghĩa lời nói sau giận dữ, gấp thúc ngựa tiến lên phía trước nói "Tổng tướng chó có hiện lên miệng lưỡi nhanh chóng, nhìn ta Lăng Quang đến lấy tính mạng người" nói, kia Lăng Quang chính là giục ngựa mà ra, thẳng đến Lô Tuấn Nghĩa. Lô Tuấn Nghĩa vừa muốn tiến lên nghênh chiến, liền nghe sau lưng Yên Thanh quát "Như thế vô danh tiểu tướng sao xứng được với chủ nhân, liền giao cho ta tới đi" nói chính là thay thế Lô Tuấn Nghĩa phi mã mà ra.

Lô Tuấn Nghĩa gặp có Yên Thanh tiến lên, liền cũng ghim chặt chiến mã dừng lại quan sát. Mà lúc này Tàn Ngao Thiên thì là từ đầu đến cuối vẫn luôn

ngốc ở trong trận cũng không phát ra tiếng, giờ phút này hắn cũng là có muốn đem Lô Tuấn Nghĩa bồi dưỡng thành vị thứ ba thống quân Đại tướng, cho nên một số thời khắc hắn liền tưởng cái này ra mặt chỉ huy sự tình giao cho Lô Tuấn Nghĩa đi toàn quyền xử lý.

Nhất là trận chiến này trước sau cùng nhau là có hai tay ám kỳ, Tàn Ngạo Thiên tin tưởng, bất luận là đối ai đến chủ trì đại cục, kết quả cũng sẽ không ra quá lớn sai lầm, thế là liền tại trận sau tĩnh tâm quan chiến đi. Mà lúc này tại hai quân trước trận, Yên Thanh cùng kia Lăng Quang chỉ giao thủ năm cái hiệp, liền đem kia bắc tướng Lăng Quang trăm ở dưới ngựa, sau đó quân Tổng sĩ khí đại chấn, mà trái lại Bắc Quân thì là sĩ khí trầm thấp chút.

Kia Ô Lê thấy tình cảnh này sau trong lòng cũng là cảm thấy kinh ngạc, Lô Tuấn Nghĩa năng lực hắn tất nhiên là đích thân thể nghiệm qua, hết sức lợi hại. Nhưng hắn lại không biết, liền ngay cả Lô Tuấn Nghĩa một cái tùy tùng vậy mà cũng lợi hại như vậy, lại tại năm hồi hợp bên trong liền đem mình dưới trướng phó tướng chém giết tại trước trận. Đương nhiên, hắn chỉ là đang nghe xong Yên Thanh xưng Lô Tuấn Nghĩa vì chủ nhân hậu phương mới như vậy coi là, lại là không biết kia Yên Thanh bản thân cũng là Tàn Ngạo Thiên dưới trướng một viên thuộc cấp.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 325: Quỳnh Anh Tôn An Cùng Nhau Phản Điện

Kia Ô Lê gặp cái này Yên Thanh vậy mà cường hãn như thế về sau, trong lòng cũng là khó tránh khỏi có chút bồn chồn. Nhưng lại tại suy nghĩ tiếp xuống nên làm như thế nào thời điểm, ở sau lưng hắn đoạn nhân cùng Lăng Quang riêng có giao tình, gặp Lăng Quang bị trăm sau thì giận dữ lấy thúc ngựa xông lên phía trước, đồng thời trong miệng quát to "Tặc tướng an can dám hại huynh đệ của ta, nhìn ta tới lấy người mạng chó!"

Yên Thanh vốn định lập xuống một công sau liền trở về, có thể thấy được Bắc Quân vậy mà lại đưa tới một công lao, mình nếu là không lấy, há không là có lỗi với đám người. Thế là Yên Thanh liền lại giục ngựa hướng về phía trước nghênh đón, cùng kia đoạn nhân giao thủ. Kia đoạn nhân lúc đầu võ nghệ liền không cao minh lắm, lúc này bị cừu hận che đậy mắt sau liền càng thêm kém cỏi, không bao lâu liền lại bị Yên Thanh chém giết tại trước trận, bạch bạch đoạn nộ mạng.

Quân Tổng gặp Yên Thanh lại lấy được mới thắng, đều là đại hỉ, tiếng quát đại chấn. Trái lại Bắc Quân đám người, thua liền hai trận, lại còn tổn thất hai tướng, sĩ khí thì là hạ xuống thung lũng. Ô Lê tự biết đầu tướng đã không phải đường ra, liền đành phải hạ lệnh toàn quân công kích, dùng cái này đến để cao một chút sĩ khí đề mà đối địch.

Mà Lô Tuấn Nghĩa gặp Bắc Quân tất cả đều công kích sau liền cũng hạ lệnh xua quân đánh lên, sau đó mình chính là giục ngựa tiến lên, bảo hộ ở Yên Thanh bên người cùng nó cùng một chỗ đối địch giao chiến. Kia Tôn An vì muốn đoạt lấy Ô Lê tín nhiệm, liền tại xông lên trong trận thứ thời khắc này chính là cùng quân Tổng trong trận mạnh nhất Lô Tuấn Nghĩa giao thủ đến một chỗ.

Cũng chính bởi vì Tôn An tướng Lô Tuấn Nghĩa ngăn lại, kia Ô Lê mới sẽ yên lòng theo quân chém giết, nếu như để lòng có phòng bị, lại nghĩ đem nó bắt được coi như không dễ dàng. Bất quá mặc dù Tôn An cùng Lô Tuấn Nghĩa đối địch cùng hai quân bên trong, nhưng thứ hai người cũng chỉ là làm ra vẻ bộ dáng, ánh mắt hai người từ đầu đến cuối đều không hề rời đi kia Ô Lê nửa phần.

Mà liền tại quân Tổng cùng Bắc Quân chém giết tại dưới thành thời điểm, tại xa như vậy chỗ, tiên phong Quỳnh Anh cũng suất lĩnh lấy một vạn tướng sĩ trùng sát mà tới. Kia Ô Lê gặp Quỳnh Anh bộ đội sau rất là mừng rỡ, thẳng hô "Các huynh đệ chịu đựng, con ta Quỳnh Anh tới cứu viện ta chờ, đến, chúng ta cùng nhau tướng cái này quân Tổng cho tiêu diệt nơi này!"

Nghe được Ô Lê hô hết về sau, bắc quân tướng sĩ sĩ khí liền bỗng phóng đại, trên thân phảng phất lại đã tuôn ra lực lượng. Nhưng sau đó kia Tàn Ngạo Thiên thì tại quân Tổng trong trận cười nhạo nói "Thật sẽ như người mong muốn sao? Ha ha" đáng thương kia vô tri Ô Lê lại cũng không biết, cái này Quỳnh Anh mang một vạn bộ đội là vì giảo giết bọn hắn mà đến, buồn cười hắn lại vẫn vì thế mà cảm thấy vui vẻ, quả nhiên là để Tàn Ngạo Thiên một hồi lâu chế giễu.

Bất quá tại kia Quỳnh Anh đem người đến chiến trường trước đó, hai quân giao phong cũng đã tiến hành đến gay cấn. Nguyên bản quân Tổng sức chiến đấu liền cao hơn Bắc Quân mấy lần, nhưng Bắc Quân tại nhìn thấy có viện quân đến đây tương trợ về sau trên người tiềm lực liền bị kích phát ra, cho nên nhất thời lại cùng quân Tổng bất phân thắng bại, các bị tổn thương.

Bất quá Bắc Quân những này bỗng tăng vọt sức chiến đấu tại Tác Siêu, Mi Sánh, Lỗ Trí Thâm, Võ Tòng đảng một đám mãnh tướng trước mặt lại là tia không hề có tác dụng, chỉ gặp mấy người kia giết lên Bắc Quân đến giống như như chém dưa thái rau đơn giản, những nơi đi qua, không lưu một tia người sống. Thấy Ô Lê cùng trên thành Điện Báo trợn mắt hốc mồm, thẳng tại nội tâm hô lớn "Trên đời lại có như vậy mãnh tướng, nhưng vì sao không có thể làm việc cho ta!"

Bắc Quân trong trận Tác Hiền Đảng Thế Long hai người tự nhiên cũng là chú ý tới kia ngay tại đại sát tứ phương một đám quân Tổng tướng lĩnh, gặp thực lực cường đại về sau, hai người này chẳng những không muốn lui ra phía sau tránh né, ngược lại còn hướng về phía trước nghênh đón, ý muốn ngăn cản cái này mấy viên Tổng tướng giết chóc. Còn không đợi hai bọn họ đi tới Lỗ Trí Thâm một nhóm trước mặt lúc, chính là bị Đoạn Bằng Cử cùng Hàn Thiên

Lân hai người cho chặn lại xuống tới, bắt đầu đánh nhau.

Chỉ gặp bốn người cùng hai quân bên trong đấu không bao lâu, kia Tác Hiền cùng Đảng Thế Long hai người liền nhao nhao mất mạng tại Đoạn Bằng Cừ cùng Hàn Thiên Lân thủ hạ. Ngay cả hai người này đều đấu chỉ bất quá, không biết kia Tác Hiền hai người là nghĩ như thế nào, lại vẫn muốn lấy ngân can Lỗ Trí Thâm một đám giết chóc, quả nhiên là buồn cười không thôi.

Mà liền tại Bắc Quân trong trận bị quân Tống xung kích sắp đại bại thời khắc, kia Quỳnh Anh cũng rút cục chạy tới chiến trường. Lúc này Quỳnh Anh liền gặp Bắc Quân tướng lĩnh mammals thành đang cùng Tống tướng Yên Thuận đấu chỉ không hạ, lẫn nhau giằng co. Kia mammals thành kiến Quỳnh Anh tiến vào, liền là hét Quỳnh Anh tương trợ, Quỳnh Anh gặp sau liền từ túi gấm bên trong lấy ra một cục đá đến, sau đó chính là hướng hai người bay đi.

Mammals thành kiến bước nhỏ là đại hỉ, nhưng sau đó liền chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, bị Quỳnh Anh đánh xuống ngựa đi, kia Yên Thuận sau đó lại tiến lên bổ thêm một đao, kết quả tên kia tính mệnh. Nguyên lai lúc trước Quỳnh Anh bay ra viên kia cục đá cũng không phải là hướng Yên Thuận mà đi, mà là hướng về kia mammals thành đầu lâu đi, cho nên mammals thành tài lại nhanh như vậy chết oan chết uổng.

Cùng lúc đó kia Diệp Thanh cũng giống như vậy, giả ý muốn trợ giúp bắc tướng Trần Tuyên đối địch, nhưng tại quay người thời điểm chính là một đao tướng đầu lâu chém xuống. Theo Quỳnh Anh Diệp Thanh hai người bắt đầu, kia đi theo Quỳnh Anh mà đến nhân mã cũng bắt đầu đối dưới thành Bắc Quân triển khai giết chóc. Lúc này Ô Lê lại như thế nào không biết đã xảy ra chuyện gì, mặc dù hần cụ thể không rõ ràng vì sao Quỳnh Anh muốn phản bội với hần, nhưng tình huống bây giờ khẩn cấp cũng không kịp hần suy nghĩ nhiều.

Thế là Ô Lê khi nhìn đến Quỳnh Anh phản loạn sau liền ngay đầu tiên xuống tới lui quân, thu binh về thành. Nhưng khi trốn về đến Phần Dương ngoài cửa thành thời điểm, lại đồ sinh biến dị. Chỉ gặp kia Kiều Đạo Thanh ở trên tường thành chợt làm pháp thuật, tướng Phần Dương cửa thành quan phải chết gấp, cũng không một tia khe hở. Mà sau đó ở trong thành bị Tôn An Kiều Đạo Thanh mang theo hồi ba ngàn tướng sĩ liền cùng nhau phát tác, tướng thành nội Bắc Quân thủ tướng tất cả đều chém giết, không chế được Phần Dương cửa thành cùng tường thành.

Cùng lúc đó, kia nhị đại vương Điền Báo còn chưa rõ ràng cụ thể đã xảy ra chuyện gì, liền bị Kiều Đạo Thanh vung đi một khối mây đen bao phủ lại, đợi mây đen tán đi thời điểm, gặp Điền Báo y nguyên té xỉu, sau đó tự có Tống quân tướng sĩ đi ra phía trước đem nó từ binh cầm xuống. Như vậy biến cố phát sinh quá nhanh, khiến Ô Lê một điểm tâm lý cũng không có chuẩn bị, lập tức đại loạn.

Nhưng lại còn chưa chờ kịp phản ứng thời điểm, liền gặp kia Tôn An dẫn Lô Tuấn Nghĩa hướng mình chạy tới, nhìn bộ dáng, là Tôn An không địch lại Lô Tuấn Nghĩa cho nên đem nó dẫn tới ý muốn cùng Ô Lê cùng nhau đối địch Lô Tuấn Nghĩa. Đây cũng là hai người ra khỏi thành trước đó liền đã thương nghị tốt, nhưng Ô Lê lúc này lại cũng không nghĩ thông suốt, đã trên thành Kiều Đạo Thanh đã phản, vậy vị này theo Kiều Đạo Thanh cùng nhau đến đây Tôn An thì tất nhiên cũng là phản loạn a.

Nhưng lúc này tình huống khẩn cấp, mắt thấy kia Lô Tuấn Nghĩa liền muốn đến đến trước mặt mình, đã không có thời gian cho Ô Lê lại nhiều suy nghĩ. Thế là liền gặp Ô Lê vung lên kia nặng năm mươi cân bát phong đại đao đến vòng qua Tôn An liền hướng Lô Tuấn Nghĩa chém tới. Ô Lê thế công mặc dù vòng qua Tôn An, nhưng kia Tôn An lại là cũng không muốn buông tha Ô Lê.

Chỉ gặp Tôn An tại vòng qua Ô Lê tới sau người, liền lập tức cầm trong tay hai thanh kiếm sắt đâm vào Ô Lê bên hông. Ô Lê bị đau, trên tay lực lượng chính là yếu mấy phần, sau đó vũ khí chính là bị Lô Tuấn Nghĩa một thương gõ bay. Về sau Lô Tuấn Nghĩa lại đem trường thương đương còn hát lên, liền tướng kia Ô Lê đánh xuống ngựa đi, sau đó liền bị Tôn An tiến lên chế phục.

Diệp Thanh gặp Ô Lê Điền Báo tất cả đều bị bắt, liền cáo cao giọng quát "Các người chủ tướng đã bị chế phục, còn không mau mau quy hàng!" Lúc này những cái kia ngoài thành Bắc Quân tại liên tiếp lọt vào làm phản sau nội tâm sớm đã sụp đổ, lúc này nghe được Diệp Thanh gọi hàng sau liền nhao nhao tướng vũ khí vứt bỏ, không còn chiến đấu. Đến tận đây, Phần Dương thành nội bên ngoài Bắc Quân tất cả đều bị quân Tống hàng phục, Phần Dương toà này trọng trấn cũng bị tùy tiện đánh hạ.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 326: Ngừng Quân Chỉnh Đôn Hô Diên Tiếp Nhận

Đương Tàn Ngao Thiên một nhóm tướng cái này Phần Dương đánh hạ về sau, toàn quân quy mô reo hò, sau đó Tàn Ngao Thiên lại đem kia Ô Lê giao cho Quỳnh Anh Diệp Thanh hai người xử trí, hai người cúi đầu bái tạ Tàn Ngao Thiên đại ân từ không nói nhiều. Trận chiến này chẳng những đã thương nặng Bắc Quân, còn bắt sống Bắc Quân nhân vật số hai, Điền Hồ chỉ đệ Điền Báo, có thể nói thu hoạch rất nhiều.

Sau đó Tàn Ngao Thiên chính là mang theo đại quân cùng nhau đi vào trong thành đi chinh đồn một phen, đương nhiên tại vào thành sau chuyện thứ nhất, Tàn Ngao Thiên làm chính là dán thông báo an dân, lấy an ủi dân tâm, hạ lệnh toàn quân không thể xâm phạm bách tính, kẻ trái lệnh chắc chắn nhận trọng phạt. Tàn Ngao Thiên cử động lần này tất nhiên là để toàn thành bách tính reo hò không thôi, lúc này bọn hần mới rút cục nhận đồng chi bộ đội này. Như như chi bộ đội này cũng cùng Điền Hồ quân như vậy tàn bạo, như vậy ai tới làm tòa thành này chủ nhân có cái gì khác biệt đâu.

Tần Ngao Thiên đi vào Phần Dương về sau liền để Ngô Dụng viết tin chiến thắng lại để cho Thôi Thiên đi đưa đến Hồ Diên Chúc trong tay để lúc nào đi báo cáo triều đình. Đương nhiên, Tần Ngao Thiên ở trong thư đã từng viết đến, mình luân phiên chinh chiến, còn muốn phân ra binh mã tiến đến từng cái thu hồi thành trì trấn thủ. Bây giờ không có năng lực trong khoảng thời gian ngắn lại có tiến triển, nhìn Hoàng đế bệ hạ có thể lại phái quân đội đến đây tương trợ.

Đồng thời Tần Ngao Thiên cũng mệnh Đái Tông đi đem hiện tại ý nghĩ của mình cáo tri cùng Lâm Xung, cũng làm cho trước dừng lại chinh đồn một tháng đợi triều đình viện quân đến đến bổ sung binh lực sau lại làm tiến công. Mấy ngày về sau, Tần Ngao Thiên tin chiến thắng chính là bị Hồ Diên Chúc báo cáo cùng triều đình. Tại trên triều đình, kia Huy Tông gặp Tần Ngao Thiên luân phiên đại thắng về sau long nhan cực kỳ vui mừng.

Sau đó kia Cao Cầu nghe được kia Tần Ngao Thiên lại muốn chinh quân chinh đồn một phen hậu tâm hạ khẩn trương, lần này để Tần Ngao Thiên tiến đến chinh phạt Điền Hồ chính là vì phải suy yếu lực lượng, lại há có thể cho hấn hơi tàn cơ hội đâu. Thế là Cao Cầu chính là tiến lên tấu nói ". Bệ hạ, lúc này quân ta phong mang chính thắng, chinh nên nhất cổ tác khí, tướng kia Điền Hồ bắt gọn rồi. Mất thấy thắng lợi trong tầm mắt, kia Tần Ngao Thiên lại có thể nào nơi này lúc tri trệ không tiến đâu "

Túc Nguyên Cảnh nghe được Cao Cầu sau thì cũng tới trước bái nói ". Bệ hạ, kia Tần Ngao Thiên một nhóm lần này từ ra U Châu đến nay đã luân phiên chinh chiến mấy tháng. Mặc dù một đường đại thắng, chắc hẳn cũng đã người kiệt sức, ngựa hết hơi, yêu cầu chinh đồn một phen cũng là về tình về lý. Nếu là lúc này mạnh hơn bức lấy bọn hấn lại đi chinh phạt, vạn nhất bởi vì hậu phương phòng giữ không đủ, dẫn đến chiến cuộc thất bại, lại đem lúc trước thu hồi thành trì ném đi đi, kia trách nhiệm này lại nên do người nào chịu đâu "

Cao Cầu nghe xong tất nhiên là lại lần nữa tiến lên gần ngôn, về sau Huy Tông thì là chậm rãi nói "Tốt tốt, hai vị ái khanh không được ảm ỉ, Trẫm đã có quyết định." Cao Cầu cùng Túc Nguyên Cảnh hai người nghe được Huy Tông lời này sau liền đều đình chỉ cãi lộn, cùng nhau yên lặng nghe thánh dụ. Sau đó liền nghe được Huy Tông nói "Vân Huy tướng quân nói có lý, nhưng lại từ triều đình phái quân thời gian quá chậm, sợ Điền Hồ thừa cơ khôi phục nguyên khí. Liền cắt cử Hồ Diên Chúc lĩnh quân hiệp trợ Vân Huy tướng quân, đồng thời lại cho phép Vân Huy tướng quân ngay tại chỗ trung bình, chinh đồn một tháng, tại sau một tháng lại làm chinh phạt "

Huy Tông hạ xong chỉ lệnh về sau, dưới tay chúng thần đều là cùng nhau cùng nói ". Bệ hạ thánh minh" . Sau đó, triều đình ý chỉ chính là được đưa đến Cái châu Hồ Diên Chúc cùng Phần Dương Tần Ngao Thiên chỗ. Tần Ngao Thiên nghe được mệnh lệnh sau chính là đối Ngô Dụng cười nói "Quân sư quả nhiên thần cơ diệu toán, liền ngay cả hoàng đế này quyết định đều là đoán không sai chút nào, Tần mỗ bội phục "

Ngô Dụng nghe xong thì là mỉm cười nói "Tướng quân quá khen rồi, kỳ thật đối với kết quả này, tướng quân không phải cũng là cũng sớm đã đoán được sao? Cho nên tướng quân trước đó liền đã truyền lệnh xuống, mệnh Lâm Xung tướng quân ngay tại chỗ trung bình, hơn nữa còn tại cái này Phần Dương trong thành trấn trụ trung bình sao?" Tần Ngao Thiên nghe xong thì là cười nói "Thật là chuyện gì đều không thể gạt được tiên sinh a."

Về sau Tần Ngao Thiên chính là nói "Mặc dù triều đình cũng không tiếp tục phái đại quân đến đây tiếp viện, bất quá tình huống dưới mắt cũng là chúng ta vui lòng nhìn thấy đến, đã như vậy, vậy chúng ta liền thừa dịp trong khoảng thời gian này hảo hảo chinh đồn một phen đi, đồng thời cũng không cần sơ sót phòng thủ. Mặt khác lại phái người cáo tri Lâm Xung cũng giống như vậy" "Phải" Ngô Dụng bái nói.

Cùng lúc đó, tại kia Cái Châu thành bên trong, Hồ Diên Chúc tiếp nhận thánh chỉ sau lập tức liền cùng Văn Hoán Chương cùng một chỗ điểm binh mã hướng Phần Dương thành xuất phát mà đi. Ven đường trải qua kia Hồ quan thời điểm thì là thở dài "Thử Quan đương thật là hùng vĩ, dễ thủ khó công, có thể nói một chỗ nơi hiểm yếu a" trong thành Biện Tường Từ Ninh hai người đều sớm đã tiếp vào Tần Ngao Thiên tướng lệnh, nói Hồ Diên Chúc muốn tiếp nhận Thử Quan.

Thế là hai người liền sớm gọi tới Bảo Độc sơn thủ tướng Văn Trọng Dung thôi đã hai người cùng nhau xuất quan được tới đón tiếp Hồ Diên Chúc một nhóm. Hồ Diên Chúc cùng Biện Tường bọn người lần nhau gặp qua lễ về sau, liền nói Thử Quan chi hiểm yếu. Sau đó Biện Tường lại hướng nói tại núi một trong bên cạnh còn có một cái Bảo Độc sơn trại nhưng làm hô ứng về sau Hồ Diên Chúc liền càng thêm sợ hãi than.

"Đương thật không biết như thế hiểm yếu chi địa Tần tướng quân là thế nào đánh hạ tới, coi là thật là không tầm thường a" Biện Tường bọn người nghe xong liền chỉ là nhàn nhạt cười một tiếng, về sau chính là nói "Tướng quân sớm có phân phó, đợi Hồ Diên tướng quân đến đây sau liền tướng Thử Quan nhường ra, bây giờ Hồ Diên tướng quân cứ thế, vậy bọn ta cái này liền nên rời đi trước "

Hồ Diên Chúc gặp muốn đi, liền mở miệng giữ lại nói ". Biện Tường tướng quân lại xin chờ một chút, mỗ chuyển này cũng là muốn tiến về Phần Dương, không bằng Biện Tường tướng quân chờ thêm mỗ một lát, đợi mỗ an bài xong xuôi đóng giữ nhân viên sau chúng ta lại cùng nhau đi về phía trước quân được chứ?" Biện Tường nghe xong cùng Từ Ninh nhìn nhau cười một tiếng, sau đó chính là gật đầu nói "Chúng ta cũng không nóng nảy, vậy liền tại bậc này thượng nhất đẳng a "

Về sau Hồ Diên Chúc chính là đi vào quan đến, tại cái này Hồ quan bên trong đóng quân thượng rất nhiều nhân thủ, đồng thời lại sai người đi theo Văn Trọng Dung thôi đã hai người tiến đến kia Bảo Độc sơn trại đóng giữ thượng một chi bộ đội làm hô ứng. Đợi hết thấy đồng đều an sắp xếp thỏa đáng về sau, Hồ Diên Chúc liền lần nữa khởi binh cùng Biện Tường Từ Ninh bọn người cùng một chỗ hướng Phần Dương xuất phát.

Về sau đám người cùng nhau đi tới Chiêu Đức dưới thành, kia Loan Đình Ngọc cũng giống như vậy, sớm đã nhận được Tần Ngao Thiên mệnh lệnh, tại Hồ Diên Chúc cùng Biện Tường bọn người đến thời điểm liền dưới thành chờ. Hồ Diên Chúc tới Chiêu Đức sau cùng là cùng lúc trước tại Hồ quan đồng dạng, lại lưu lại một chút nhân mã đóng quân nơi đây, về sau chính là mang tới Loan Đình Ngọc bọn người cùng rời đi Chiêu Đức, hướng Phần Dương mà đi.

Chỉ không nhiều nơi đây cùng lúc trước Hồ quan có chỗ khác biệt chính là, tại cái này Chiêu Đức trong thành, Tần Ngao Thiên còn đem lúc trước mới hàng phục Tô Cát, Vương Cát, Lư Nguyên, Tang Anh, Lãnh Ninh, Đái Mỹ sáu viên sĩ quan cấp cao tất cả đều để cùng Hồ Diên Chúc làm thủ tướng. Hồ Diên Chúc thu được này sáu viên sĩ quan cấp cao sau tất nhiên là mừng rỡ không thôi, chỉ là đồng thời trong lòng chính là sinh ra một chút nghi hoặc

đến, vì sao trên đường đi Tần Ngao Thiên đều là như vậy phối hợp.

Thật chẳng lẽ giống lời nói như vậy, là bởi vì tiền tuyến sức chiến đấu không đủ, cho nên để cho mình đến đây chỉ viện sao? Nhưng nếu thật sự là nói như vậy, lại vì sao còn để lại những này sĩ quan cấp cao để cùng mình. Hồ Diên Chúc càng nghĩ càng là không rõ, sau đó liền dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa kia rất nhiều, đợi cho thấy Tần Ngao Thiên sau hết thảy nghi vấn liền tự sẽ giải khai. Sau đó, Hồ Diên Chúc chính là cùng mọi người cùng một chỗ lần nữa hướng Phần Dương xuất phát, một đoàn người lại đi mấy ngày sau, liền rốt cục đạt tới cái này Phần Dương thành.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 327: Hồ Diên Vào Thành Liêu Quân Phạm Bên Cạnh

Đợi cho Hồ Diên Chúc một nhóm đi vào Phần Dương thời điểm, Tần Ngao Thiên sớm cũng đã tại thành này hạ dẫn các vị tướng quân bày trận hoan nghênh. Hồ Diên Chúc bọn người gặp sau tất nhiên là vui vẻ không thôi, sau đó chính là cùng nhau bị Tần Ngao Thiên nghênh tiến vào trong thành. Nhưng lúc này Hồ Diên Chúc lại xem Tần Ngao Thiên dưới trướng cùng trong thành phòng giữ lực lượng đều rất cường đại, không hề giống trên thánh chỉ nói tới như vậy mỗi một không chịu nổi, sau đó Hồ Diên Chúc liền càng thêm nghi ngờ.

Tần Ngao Thiên tự nhiên cũng là đã nhận ra Hồ Diên Chúc lo nghĩ, thế là liền trước hết để cho dưới trướng chúng tướng đi trước tiếp phong yến thượng ăn uống, mà mình thì là mang theo Hồ Diên Chúc đi vào nội thất trò chuyện. Hai người tới đến nội thất về sau, Tần Ngao Thiên chính là hỏi "Hồ Diên tướng quân chắc hẳn rất là nghi hoặc a" Hồ Diên Chúc nghe xong liền cũng không giấu diếm nữa, gật đầu nói "Hoàn toàn chính xác, mỗi vốn cho rằng Tần tướng quân dưới trướng binh mã đã thừa thốt hoặc là mỗi một không chịu nổi, không có sức tái chiến, cho nên Thánh thượng mới có thể điều động mặt tướng đến đây tương trợ. Nhưng nỗ lực này cùng nhau đi tới về sau, chỗ ngấm cảnh tượng lại cũng không giống như vậy "

Tần Ngao Thiên nghe xong thì là cười nói "Hồ Diên tướng quân, thực không dám giấu giếm, Tần mỗ này cách làm, cũng là vì Hồ Diên tướng quân người" "Vì ta?" Hồ Diên Chúc nghe xong nghi ngờ nói. Sau đó Tần Ngao Thiên thì là gật đầu cười nói "Đúng vậy. Hồ Diên tướng quân, ta liền đem lại nói rõ đi, Tần mỗ đã đem kia rất nhiều châu thành tất cả đều thu hồi cũng đã phái người đóng quân, nhưng triều đình nhất định sẽ không cho phép tướng những này thành trì chưởng quản tại Tần mỗ trong tay, đợi cho Điền Hồ đến tội về sau, triều đình liền tự nhiên sẽ phái người trước tới đón, tướng những này thành trì từ Tần mỗ trong tay lấy đi "

Hồ Diên Chúc không biết Tần Ngao Thiên đến cùng muốn nói gì, thế là liền ở một bên lẳng lặng đến nghe kể ra. Sau đó Tần Ngao Thiên liền nói tiếp "Nhưng cái này Tây Bắc trọng trấn làm sao trọng yếu, Tần mỗ nhìn chung toàn bộ Đại Tống, liền cũng chỉ có Hồ Diên tướng quân mới có thể nhờ vào đó trách nhiệm. Thế là liền có lúc trước những chuyện kia, Tần mỗ đầu tiên là thượng thư nói tìm kiếm viện quân, triều đình liền tự sẽ mệnh Hồ Diên tướng quân đến đây tương trợ. Sau đó Tần mỗ liền có thể thuận lý thành chương tướng những này thành trì nhường ra, giao cho Hồ Diên tướng quân chưởng quản "

Hồ Diên Chúc đến tận đây mới cuối cùng là tướng chuyện lúc trước nghĩ thông suốt, sau đó chính là hỏi "Nhưng Tần tướng quân lại vì sao nhất định phải làm như vậy đâu, những này thành trì, tự nhiên là bệ hạ bổ nhiệm ai đến trấn thủ liền từ ai đến trấn thủ, sao lại cần chúng ta vì đó hao tâm tổn trí" Tần Ngao Thiên thì là lắc đầu nói "Hồ Diên tướng quân, này chút thành trì cũng là ta Đại Tống trọng trấn, mà lại cùng U Châu đồng dạng vị lâm phương bắc, cùng kia Kim nhân đẳng dị tộc cách chi tướng gần. Như thế muốn trấn, mỗ tự nhiên là muốn giao cho một cái Tần mỗ yên tâm người đến chưởng quản mới sẽ không lại bị dị tộc sở đoạt đi "

Hồ Diên Chúc nghe xong thì là hỏi "Tần tướng quân chỉ dị tộc, không phải là kia phương bắc Kim nhân?" Tần Ngao Thiên gật đầu nói "Chính là, Hồ Diên tướng quân người lại tướng mỗ chỗ nói nhớ kỹ, không lâu sau đó, kia Kim nhân chắc chắn xuôi nam xâm phạm ta Đại Tống. Mà đất này chỗ cứ điểm vài toà trọng trấn, chỉ có giao cho Hồ Diên tướng quân trên tay mỗ mới an tâm. Cho nên mỗ liền thượng thư, một sớm đã đem Hồ Diên tướng quân điều đến đóng quân trấn thủ cái này vài toà trọng trấn, đồng thời lại đem kia Điền Hồ hàng tướng giao cho tướng quân, chỉ cầu tướng quân có thể ở đây cần luyện binh ngựa, để ngày sau ngăn địch "

Hồ Diên Chúc mặc dù cũng không phải là quá tin tưởng kia Kim nhân thực sẽ xuôi nam phạm Tống, nhưng gặp Tần Ngao Thiên như vậy nghiêm túc, liền cũng không dám coi thường, thế là liền nói với Tần Ngao Thiên "Nếu như thế, còn xin Tần tướng quân yên tâm, mỗ chắc chắn sẽ tướng cái này mấy toà thành trì chế tạo kiên cố, để phòng ngày sau Kim nhân xuôi nam." Tần Ngao Thiên gặp Hồ Diên Chúc đã bị chính mình nói động sau trong lòng cũng là đại hỉ, thế là liền vỗ Hồ Diên Chúc bả vai nói "Tốt, có Hồ Diên tướng quân lời nói này, Tần mỗ an tâm "

Về sau Tần Ngao Thiên chính là lại nói với Hồ Diên Chúc "Đi thôi, Hồ Diên tướng quân, chúng ta cái này ngồi vào vị trí tham gia Tần mỗ là quân bày yến hội đi. Nếu là đi trễ, chỉ sợ những rượu ngon này món ngon liền muốn để những người kia ăn sạch" Hồ Diên Chúc nghe xong cũng là cười ha ha lấy liền cùng Tần Ngao Thiên cùng nhau đi tới đại đường tham gia yến ẩm.

Ngay tại Tần Ngao Thiên cùng Lâm Xung hai đường đại quân tất cả đều dừng lại chinh đồn thời điểm, kia Điền Hồ thì tự nhiên liền thừa này thời gian hảo hảo chậm lại dừng một chút, đồng thời lại trắng trợn tại uy thắng chiêu mộ binh mã, trừu đến bách tính tiếng oán than dậy đất. Cùng lúc đó tại kia phương bắc người Liêu địa giới Kế Châu thành nội, công chúa Da Luật Diệp Hương lần trước lĩnh quân Bắc thượng chống cự Kim nhân chiến đấu lại lần nữa thất

bại lui binh mà tới.

Tới thành nội, thấy mình Đại Liêu đô thành lại bị người Tống công chiếm hậu tâm hạ giận dữ, thế là liền lập tức suất lĩnh dưới trướng sĩ quan cấp cao đối U Châu thành phát khởi tiến công. Lúc này U Châu thành tường thành tại Quan Thắng giám sát hạ sớm đã hoàn thành, bất quá hồi lâu chưa từng thấy qua như vậy trận thế U Châu dân chúng nhìn thấy ngoài thành người Liêu lại lần nữa đến đây công thành thời điểm đều là bối rối không thôi, vội vàng chạy vào trong thành.

Mà đồng thời ở trong thành Quan Thắng biết được người Liêu đến đây phạm bên cạnh về sau liền cũng lập tức từ trong thành điện trong soái phủ đuổi ra, mặc giáp cầm đao liền đi tới trên tường thành hướng phía dưới quan sát. Lúc này liền gặp Liêu quân từ kia Da Luật Diệp Hương dẫn đầu, phía sau lại có Ngột Nhan Quang phụ tử tại hai bên hộ vệ, tụ tập mấy vạn chỉ chúng liền muốn đến tiến đánh U Châu.

Có lẽ là bọn hán cũng đã dò U Châu chủ tướng Tần Ngao Thiên đã lĩnh đại quân Bắc thượng chinh phạt Điền Hồ tin tức, cho nên mới dám như thế. Bất quá bọn hán lại là quá coi thường lúc này U Châu lưu thủ Đại tướng Quan Thắng, chỉ gặp Quan Thắng hán nhìn thấy Liêu quân đến đây phạm bên cạnh về sau cũng không bối rối chi sắc, đầu tiên là mệnh dưới trướng thuộc cấp Tuyên Tấn lưu trên thành lĩnh cung tiễn thủ phòng bị, về sau liền lại là mang theo dưới trướng thượng tướng Sơn Sĩ Kỳ cùng Lưu Đường hai người cùng nhau trở ra thành đi cùng kia Liêu quân đối địch tại dưới thành.

Lúc này phương bắc U Châu đẳng biên quan trọng trấn tất cả đều từ Quan Thắng xuất lĩnh thần uy quân đóng giữ, mà bởi vì nơi đây cần trấn thủ chi thành trấn thực sự quá nhiều, cho nên Quan Thắng chính là phái Chu Đồng đi trấn thủ Trắc Châu, Lôi Hoành đi trấn thủ vệ châu, Hách Tư Văn thì là một người quản lý kia Hùng Châu cùng Bá Châu. Cho nên mà lúc này trong thành thần uy quân tướng lĩnh không có gì ngoài Quan Thắng bên ngoài liền chỉ có Sơn Sĩ Kỳ, Lưu Đường, Tuyên Tấn ba người.

Bất quá trừ cái đó ra, lúc này ở U Châu thành nội còn là có kia huấn luyện mới đoàn bài thủ bộ đội Hạng Sung Lý Cồn hai viên phó tướng, còn có Lăng Chấn hoá pháo doanh cũng là bị Tần Ngao Thiên lưu tại U Châu thành nội, có thể nói mặc dù Tần Ngao Thiên lĩnh đại quân tiến đến chinh phạt Điền Hồ, nhưng cái này U Châu thành cũng không phải như vậy mà đơn giản liền có thể bị công phá.

Lúc này liền gặp Quan Thắng lĩnh quân ra khỏi thành về sau chính là đối kia Liêu quốc công chúa Da Luật Diệp Hương quát "Diệp Hương công chúa, tướng quân nhà ta cũng sớm đã cùng người Đại Liêu Lang Chủ nói xong, lẫn nhau đều không tương phạm. Bây giờ người hưng đại quân xâm phạm ta U Châu, chẳng lẽ là muốn lần nữa bốc lên chiến loạn sao?"

Da Luật Diệp Hương nghe xong thì là cười to nói "Ha ha, khá lắm đều không tương phạm, các người quân Tống đều đã tướng ta Đại Liêu đô thành chiếm lĩnh, còn dám gạt ta nói cái gì đều không tương phạm!" Quan Thắng nghe xong thì là cả giận nói "Cái này U Châu vốn là ta người Tống thành trì, còn có cái này Yên Văn mười sáu châu cũng đều là ta Đại Tống chi vật. Bây giờ chúng ta thu hồi lão tổ tông thành trì, cái này chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?"

Quan Thắng lời này vừa nói ra khỏi miệng về sau, lập tức liền thắng được Đại Tống tướng sĩ một mảnh gọi tốt âm thanh ủng hộ, trái lại kia Da Luật Diệp Hương thì là mặt mũi tràn đầy xanh xám chi sắc, tức giận không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chí Minh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Quan Thắng Trước Thành Lui Liêu Quân

Da Luật Diệp Hương nghe xong thì là giận dữ mắng mỏ Quan Thắng nói ". Các người chó nện ở chỗ này hiện lên miệng lưỡi nhanh chóng, lại nhìn ta như thế nào tướng người đánh bại, lại đem cái này U Châu thành cho đoạt lại đi!" Nói, Da Luật Diệp Hương liền giục ngựa hướng Quan Thắng vọt tới. Quan Thắng cũng không chút nào yếu thế nhân tiện nghênh kích tiến lên, quơ tổ truyền chuôi này Thanh Long Yên Nguyệt Đao liền cùng Da Luật Diệp Hương giao chiến.

Kia Da Luật Diệp Hương lại thế nào lợi hại cũng bất quá là một nữ lưu hạng người, lại như thế nào là 'Đại đao 'Quan Thắng đối thủ, chỉ gặp Quan Thắng đánh nàng giống như trên đùa hải đồng, đầu không bao lâu chính là lấy sống đao tướng Da Luật Diệp Hương binh khí đập bay. Sau đó Quan Thắng chính là nói "Công chúa điện hạ người không phải là đối thủ của Quan mỗ, còn xin trở về đổi lại một người xuất chiến đi, cũng miễn cho người khác nói mỗ khi dễ nhục nữ tử "

"Người cái này mặt đỏ tư, đừng còn coi thường hơn tại ta, xem chiêu!" Da Luật Diệp Hương gặp Quan Thắng cũng không coi trọng nàng, thế là trong lòng liền lại bùng nóng giận, từ bên hông rút ra loan đao liền lại lần nữa hướng Quan Thắng xông tới giết. Liêu quân trận bên trong Ngột Nhan Quang phụ tử sợ có sai lầm, liền vội vàng giục ngựa tiến lên chi viện.

Quân Tống trong trận Sơn Sĩ Kỳ cùng Lưu Đường hai người gặp Liêu quân trận bên trong có người tương trợ, liền cũng giục ngựa can đảm tiến lên chi viện Quan Thắng. Chỉ một lúc sau, cái này sáu viên sĩ quan cấp cao liền tại hai quân trước trận triển khai loạn đấu. Chỉ gặp mặc dù Da Luật Diệp Hương mặt mũi tràn đầy nộ khí, lại đao đao khí thế bất phạm, nhưng lại cuối cùng không phải là đối thủ của Quan Thắng, bị rải rác vài đao liền đánh bại.

Mà Sơn Sĩ Kỳ thì là dẫn theo côn sắt ra sức hướng kia Ngột Nhan Quang đập tới, nhưng kia Ngột Nhan Quang lại là bình tĩnh ứng đối, đồng thời tướng Sơn Sĩ Kỳ cái này một côn sắt trọng kích cho văng văng đón lấy. Sau đó kia Ngột Nhan Quang chính là dùng ra tất cả vốn liếng đến đầu kia Sơn Sĩ Kỳ, Sơn Sĩ Kỳ cuối cùng vẫn đánh không lại Ngột Nhan Quang, tại giao thủ ba mươi hiệp sau bị đánh bại.

Bất quá tốt vào lúc này Quan Thắng đã đem kia Da Luật Diệp Hương đánh bại, cũng kịp thời chạy tới Sơn Sĩ Kỳ nơi này, mới phòng ngừa để Sơn Sĩ Kỳ mất mạng tại Ngột Nhan Quang chi thủ. "Người không sao chứ" Quan Thắng hỏi hướng Sơn Sĩ Kỳ nói. Sơn Sĩ Kỳ mỉm cười lắc đầu, sau đó liền nghe Quan Thắng nói "Cái thằng này khó đối phó, hai người chúng ta liên thủ thượng" "Tốt!"

Sơn Sĩ Kỳ nghe được Quan Thắng lời này sau liền lại lại tỉnh lại, giờ lên trong tay côn sắt cùng Quan Thắng đại đao liền hợp lại cùng nhau hướng kia Ngột Nhan Quang đánh tới. Cùng lúc đó, tại chiến trường một bên khác, Lưu Đường thì là cùng cùng kia Ngột Nhan Diên Thọ phân ra được thắng bại tới. Ngột Nhan Diên Thọ mặc dù thương pháp cao siêu, nhưng cuối cùng là không địch lại Lưu Đường khảm đao lực đại thể mãnh, cuối cùng chính là không địch lại bại lui xuống tới, tại rút đi về trận thời điểm, còn như cũ tại sau hộ vệ lấy công chúa Da Luật Diệp Hương.

Bởi vì hấn khắc sâu biết, cái này Da Luật Diệp Hương chính là mình cùng phụ thân tại Đại Liêu bên trong tồn sống tiếp hi vọng duy nhất. Nếu không phải có vị công chúa này tương trợ mình phụ tử, chỉ sợ mình cùng phụ thân sớm đã bị trong triều kẻ phản bội đè xuống, không biết chết ở nơi nào. Cho nên cho dù hấn bại lui xuống tới cũng vẫn như cũ thủ vệ tại Da Luật Diệp Hương bên cạnh, sợ tính danh lọt vào uy hiếp.

Kỳ thật cái này Ngột Nhan Diên Thọ cũng hoàn toàn không cần dạng này, bởi vì tại U Châu đóng giữ những này Tổng quân tướng sĩ người nào không biết Đại Liêu vị công chúa điện hạ này cùng nhà mình tướng quân có một chút không nói rõ được cũng không tả rõ được tình cảm gút mắc. Cho nên tại có thân phận như vậy tại, Tổng quân tướng sĩ bên trong là không người nào dám hướng vị công chúa kia điện hạ bắn lên.

Mà khi Ngột Nhan Diên Thọ mang theo Da Luật Diệp Hương rời đi thời điểm, kia Ngột Nhan Quang cũng là không địch lại Quan Thắng Sơn Sĩ Kỳ hai người liên thủ, hướng chi ở một bên còn có Lưu Đường tại nhìn chăm chăm. Ngột Nhan Quang tin tưởng, nếu như lúc này hấn còn không rút đi, như vậy chờ dài hấn, tướng nhất định sẽ là tử vong. Nghĩ đến đây, Ngột Nhan Quang liền quyết định thật nhanh quyết định, giả thoảng một thương sau đó rút đi.

Gặp Liêu quân ba viên tướng quân tất cả đều bại lui về sau, Tổng quân tướng sĩ liền reo hò lên, sĩ khí phóng đại. Mà trái lại Liêu quân thì sĩ khí sa sút, mới từ phương bắc biên cảnh đại bại tại Kim nhân, mà vì phạm lần đầu Liêu cảnh nội địa sau lại gặp nhà mình đô thành trị chỗ bị chiếm. Mà bây giờ tức thì bị quân Tổng tướng lĩnh tướng nhà mình ba vị tướng quân tất cả đều đánh bại, đủ loại sự tình chồng chất lên nhau, để chi này Liêu quân sĩ khí nhất thời đề mờ tới cực điểm.

Lúc này Da Luật Diệp Hương cũng phát hiện mình dưới tướng bộ đội sĩ khí quá thấp không nên tác chiến, thế là liền thỉnh lĩnh hạ lệnh rút quân hướng bây giờ đô thành Kế Châu mà đi. Da Luật Diệp Hương một vị nữ tướng đều có thể nhìn ra bản thân bộ đội sĩ khí biến hóa, quân Tổng bên trong vị kia đem cửa về sau há lại sẽ nhìn không ra.

Thế là Quan Thắng liền tại Da Luật Diệp Hương hạ lệnh lui quân thời điểm nâng đao cao giọng nói "Toàn quân xuất kích!" Nghe được Quan Thắng hiệu lệnh, phía sau kia mấy vạn người liền cùng nhau hướng Liêu quân che đậy giết đi qua. Da Luật Diệp Hương gặp Quan Thắng ra lệnh nắm bắt thời cơ như thế chi chuẩn, lúc ấy liền ở trong lòng thầm hận, nhưng cuối cùng lại là bất đắc dĩ, đành phải dẫn đầu Liêu quân mau mau thoái lui, nguyện có thể sớm đi trốn về Kế Châu liền có thể.

Mặc dù Da Luật Diệp Hương cùng Ngột Nhan Diên Thọ sai nha, cũng không nhận quân Tổng xung kích, nhưng tại đại quân hậu phương Liêu quân đội ngũ thì liền bị mãnh liệt giết chết. May mắn được Ngột Nhan Quang tự mình đi đến hậu phương chặn đường quân Tổng, đồng thời tại Liêu quân bên trong không có gì ngoài Ngột Nhan Quang bên ngoài còn có A Lý Kỳ cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên hai viên mãnh tướng tại, mới khiến cho Liêu quân chưa lại nhận qua nhiều xung kích.

Quan Thắng cùng Sơn Sĩ Kỳ bọn người ở tại cùng A Lý Kỳ Quỳnh Yêu Nạp Diên đẳng giao thủ qua đi, gặp không thể nhanh bại địch tướng, liền ở trong lòng tướng hai người này ghi ở trong lòng, sau đó chính là dừng bước nơi này không còn đuổi theo. Mà kia Da Luật Diệp Hương đẳng thì liền thừa dịp này thời cơ trốn đi thật xa, chỉ là sau đó chính là nghe được kia Quan Thắng ở phía sau quát to "Các người đừng muốn cho là ta Đại Tổng dễ bắt nạt, mỗi sẽ để cho các người vì hôm nay khiêu khích mà trả giá thật lớn!"

Da Luật Diệp Hương nghe xong liền nhếch miệng mỉm cười, cũng không tướng này đề ở trong lòng. Bây giờ quân Tổng phía bắc chủ yếu tướng lĩnh Tần Ngao Thiên đã mang theo thành nội đại quân đi chinh phạt Diên Hồ, Quan Thắng cũng chỉ có thể ở chỗ này hảo hảo bảo vệ lấy U Châu thành thế là tốt rồi, lại có năng lực gì sẽ để cho mình trả giá đắt, quả nhiên là không biết mùi vị.

Lần này chẳng những Da Luật Diệp Hương không có tướng Quan Thắng gọi hàng để ở trong lòng, liền ngay cả kia Ngột Nhan Quang phụ tử cùng A Lý Kỳ Quỳnh Yêu Nạp Diên đẳng tướng cũng đồng đều chưa đem Quan Thắng gọi hàng để ở trong lòng. Bất quá bọn hấn cuối cùng rồi sẽ vì hôm nay khinh thị Quan Thắng hành vi mà hối hận, mà lại khoảng cách hôm đó cũng là cũng không xa xôi.

Quan Thắng tại thu binh về thành về sau chính là triệu tập trong thành chúng tướng đến đây thương nghị muốn thế nào đánh trả Liêu quân sự tình, lúc này U Châu thành nội ngoại trừ lúc trước nói tới mấy vị kia tướng quân bên ngoài, càng còn là có tân tấn hai vị phó tướng. Hai người này theo thứ tự là 'Tăng môn thân' Trương Trung cùng "Kim Mao Khuyển" Đoạn Cảnh Trụ.

Trương Trung là lúc trước Tần Ngao Thiên trở về nội địa tiến công Lương Sơn trước đó tại kia nguyệt nha núi chi chiến mà biểu hiện đột xuất, lại phải Lý Long Lý Hồ hai huynh đệ đề cử, liền bị Tần Ngao Thiên dẫn tới U Châu thành tới tham gia, thành một viên phó tướng gia nhập Quan Thắng Tuyên Uy quân. Mà kia Đoạn Cảnh Trụ thì nguyên bản vẫn là xử lý hấn buôn bán ngựa ngành nghề, hôm nay vừa lại phiên đến một nhóm chiến mã trở về, sau đó Quan Thắng gặp trong thành chiến tướng rất ít, lại muốn đối phó Liêu quân, dứt khoát liền tướng cái này Đoạn Cảnh Trụ trực tiếp cho lưu tại trong thành chống đỡ nhất thời chi dụng.

Chương 329: Kế Châu Dưới Thành Âm Đạo

Lúc này Quan Thắng tướng trong thành một đám thủ tướng tất cả đều tụ tập đến điện này soái phủ đến nghị sự, nói muốn thế nào đi phản công hấn người Liêu một đợt. Bởi vì lúc này trong thành có thể dùng chỉ tướng giảm mạnh, cho nên kia phụ trách vì đại quân chế tạo vũ khí "Kim Tiền Báo Tử" Thang Long cùng phụ trách giám sát may quần áo "Thông Tí Viên" Hầu Kien hai người lúc này cũng đồng đều lấy phó tướng thân phận tới tham gia lần này hội nghị.

Đợi cho đám người tất cả đều đến về sau, Quan Thắng liền đem suy nghĩ trong lòng nói cùng chúng tướng tới nghe, đồng thời hỏi thăm đang ngồi đám người nhưng có gì tốt đề nghị. Chúng tướng đều là quân nhân, ai đâu đều chẳng phải linh quang, cho nên khiến cho trên đại sảnh lập tức chính là lâm vào hoàn toàn yên tĩnh bên trong.

Bất quá còn tốt trong thành còn có một vị cao nhân tại, người này chính là cùng Công Tôn Thắng Phiền Thủy cùng nhau tại Nhị Tiên Sơn học thành mà về "Thần Cơ Quân Sư" Chu Vũ. Chỉ gặp tại chúng tướng tất cả đều không lời nào để nói thời điểm, chỉ có Chu Vũ một người đứng lên nói "Quan Thắng tướng quân, mỗi có một kế, đủ để công phá Kế Châu thành, không biết Quan Thắng tướng quân có dám tới hay không cạm cái này một món lớn "

Quan Thắng trước đó ý nghĩ đơn giản chính là lôi ra đại quân tới kia Kế Châu dưới thành khiêu chiến giết thêm mấy ngày, về phần cuối cùng có thể hay không tướng kia Kế Châu thành đánh hạ tính vào cảnh nội thì là cũng không lượng quá lớn lắm. Nhưng nghe Chu Vũ kiểu nói này, giống như kia thành tường cao dày Kế Châu thành ở trong mắt Chu Vũ cũng không có coi như một chuyện đồng dạng.

Bất quá mặc dù dự tính ban đầu có chút cải biến, nhưng Quan Thắng cũng không phải nhát gan sợ phiền phức người, thế là tại Chu Vũ mở miệng về sau chính là nói "Có gì không dám, Chu Vũ huynh đệ một mực nói chính là, như thật có thượng sách có thể đem kia Kế Châu thành công cướp lại tất nhiên là tốt hơn" Chu Vũ nghe xong thì là cười nói "Có quan hệ thắng tướng quân câu nói này tại, mỗi liền yên tâm "

Về sau liền gặp Chu Vũ thu hồi nụ cười trên mặt, nghiêm túc nói "Không biết các vị tướng quân nhưng từng nhớ kỹ, năm đó chúng ta Tần tướng quân đã từng đánh vào qua kia Kế Châu thành" Sơn Sĩ Kỳ nghe xong chính là hét lớn "Việc này chúng ta đương nhiên biết, mặc dù Thiên ca cuối cùng vẫn là tướng kia Kế Châu thành nhường lại, nhưng không phải là cũng tướng kia Kế Châu thành nội bách tính cũng đều tất cả đều tiếp trở về Trác Châu cư ngụ sao "

Chu Vũ nghe xong cười nói "Chính là, nhưng các ngươi chỉ biết thứ nhất, lại không biết thứ hai. Năm đó Tần tướng quân tại từ Kế Châu thành nội rời đi thời điểm ngoại trừ tướng dân chúng trong thành mang đi bên ngoài, còn cho người Liêu lưu lại một vật. Tướng dân chúng trong thành mang đi chẳng qua là một yểm hộ mà thôi, Tần tướng quân lưu lại vật như vậy mới là trọng yếu nhất "

Lưu Đường nghe xong thì là hét lớn "Ài nha tiên sinh người cũng không cần lại thừa nước đục thả câu, liền nói thẳng ra có được hay không" cái khác chúng tướng nghe xong cũng đều là ý này. Chu Vũ nghe xong cười nhẹ một tiếng, sau đó liền là tiếp tục nói "Không dối gạt các vị tướng quân, Tần tướng quân năm đó lưu lại vật như vậy, là một đầu đường hầm dưới lòng đất "

"Đường hầm dưới lòng đất? !" Nghe được tin tức này hậu đường thượng đám người tất cả giật mình. Vẫn là Quan Thắng trước hết nhất kịp phản ứng, hỏi hướng Chu Vũ nói ". Chu Vũ huynh đệ người nhưng có biết đầu này ám đạo đến cùng là từ chỗ nào mà lên, lại là thông hướng nơi nào? Việc này quan hệ trọng đại, ra không được nửa một chút lầm lỗi "

Chu Vũ sau đó thì là gật đầu khẳng định nói "Đương nhiên sẽ không có lỗi, bởi vì đầu này ám đạo Tần tướng quân chính là giao cho mỗi đến hoàn thành. Năm đó Tần tướng quân chỉ dùng ba ngày, liền ở trong thành một chỗ chỗ bí mật đào một đầu hầm ngầm. Mới đầu đầu này ám đạo bởi vì vấn đề thời gian, cũng chưa hoàn thành, chỉ là vừa vắn đào được tường thành bên ngoài mà thôi, về sau Tần tướng quân chính là mang theo đại quân cùng thành nội bách tính ra khỏi thành đi."

Chu Vũ ngừng lại một chút sau lại là nói "Bất quá mặc dù đầu này ám đạo lúc trước cũng chưa hoàn toàn đào thông, nhưng đã ra khỏi tường thành, lại có người ở phía dưới đào cũng sẽ không bị trong thành người Liêu phát hiện. Thế là Tần tướng quân liền đem đầu này ám đạo giao cho mỗi đến phụ trách, mỗi một bên tại Nhị Tiên Sơn đi theo La chân nhân học tập pháp thuật, một bên lại sắp xếp người đi đến Kế Châu trong thành cả ngày khai thông ám đạo, cuối cùng rốt cục đem nó thành công đào thông "

Quan Thắng nghe xong thì là vỗ tay cười to nói "Cái này nhưng thật sự là quá tốt, nguyên lai Tần tướng quân từ lâu đã có an bài, cho nên mới sẽ để người Liêu thôi lui đến kia Kế Châu thành đi. Nguyên lai là bởi vì Thiên ca trong tay còn có dạng này một đầu ám đạo a" Chu Vũ cũng là cười cười, sau đó chính là nghiêm túc hỏi hướng Quan Thắng nói.

"Cho nên mỗi mới hỏi Quan Tướng quân phải chăng có can đảm này tướng cái này Kế Châu thành nhất cử cầm xuống, như nếu tướng quân cũng không có tính toán như vậy, vậy cái này đầu ám đạo liền không có sử dụng cần thiết" Quan Thắng tự nhiên minh bạch Chu Vũ ý tứ,

Thế là tại lại suy tư hồi lâu sau chính là nói "Ngày cùng không lấy, phản thụ tội lỗi, lúc đến không được, phản thụ ương. Tiên sinh yên tâm, cái này Kế Châu thành, Quan mỗ lấy định "

"Tốt, mỗ liền chờ Quan Tướng quân câu nói này đâu, vậy liền mời Quan Tướng quân làm tốt đầy đủ an bài a" Quan Thắng nghe xong nhẹ gật đầu, sau đó chính là nói "Chúng ta tối nay liền hành động, phải tất yếu đoạt lấy Kế Châu thành. Tiếp xuống chúng ta muốn chia hai đội, một đội từ Chu Vũ huynh đệ dẫn đầu, từ đầu kia ám đạo đi tới trong thành, thừa dịp lúc ban đêm tướng thành cửa mở ra. Mà ta thì hôn lại suất một đội nhân mã trực tiếp từ bên ngoài sát tướng đi vào, nhất cử tướng cái này Kế Châu thành cầm xuống "

"Tốt, Quan Tướng quân, người liền phân phó người tay a" Quan Thắng cũng nghiêm túc, trực tiếp chính là điểm đến "Lưu Đường, Sơn Sĩ Kỳ, Trương Trung, Đoạn Cảnh Trụ. Các người bốn người mang lên năm ngàn tướng sĩ đi theo Chu Vũ huynh đệ từ kia ám đạo tiến vào trong thành đi, còn có Hạng Sung Lý Cồn huynh đệ, tối nay các người tỉ mỉ huấn luyện đoàn bài tay cũng cuối cùng đã tới phát huy được tác dụng thời điểm, hai người các người đợi chút nữa cùng theo Chu Vũ huynh đệ cùng đi, đợi tất cả huynh đệ đều từ ám đạo sau khi ra ngoài lại đi cướp đoạt cửa thành, đến lúc đó mỗ tự sẽ ở ngoài thành quan sát cửa thành động tĩnh, nhưng gặp cửa thành mở rộng, liền tự sẽ mang theo các huynh đệ sát tướng đi vào "

"Vâng, mặt tướng lĩnh mệnh!" Về sau Quan Thắng lại là nói "Tuyên Tán đội chút nữa cùng ta cùng nhau lãnh binh tiến đến công thành, Thang Long Hầu Kiện hai vị phó tướng, các người thì liền tựu tại U Châu tướng cái này U Châu thành cho thủ vệ tốt, để tránh bị người Liêu lại đoạt lại đi. Phải biết, cái này U Châu thành tuyệt không cho sơ thất "

Thang Long Hầu Kiện hai người nghe được Quan Thắng lời nói sau chính là bái nói ". Mặt tướng tuân mệnh!" Giao phó xong hết thấy sự vật về sau, Quan Thắng chính là nói "Tốt, xuất phát!" Sau đó chúng tướng chính là riêng phần mình ra ngoài, chuẩn bị tối nay hành động.

Mà lúc này tại kia Kế Châu thành nội, Da Luật Diệp Hương thì là thở dài "Vốn cho rằng lần này kia Tàn Ngao Thiên đi, cái này U Châu chúng ta liền có thể thuận lợi cầm xuống, nhưng ai có thể nghĩ đến, Quan Thắng lại cũng như vậy phiền phức, thật sự là ghê tởm!" Ngột Nhan Quang thì là tại bên cạnh nói "Công chúa điện hạ còn xin trước bớt giận, mới vừa nghe người đến báo, nói bộ hạ muốn gặp ta các loại, chỉ sợ là vì chúng ta tự tiện xuất binh công Tống một chuyện, công chúa còn xin trước chuẩn bị kỹ càng lí do thoái thác đến ứng đối bộ hạ a "

Da Luật Diệp Hương nghe xong thì là nói "Hừ, cái này còn có cái gì dễ nói, chẳng lẽ ta đi đoạt lại chính chúng ta thành trì còn có sai rồi?" Ngột Nhan Quang thì là khuyên nhủ "Công chúa điện hạ còn xin bớt giận, việc này công chúa điện hạ tự nhiên là không có sai, chỉ là dù vậy, chúng ta cũng là muốn hướng bộ hạ báo cáo chuẩn bị một chút mới là, nếu không, chỉ sợ bộ hạ sẽ cho rằng công chúa điện hạ đối không đề vào mắt, thậm chí sẽ có lòng nghi ngờ công chúa điện hạ có muốn mưu quyền đoạt vị ý đồ cũng khó nói a "

Da Luật Diệp Hương nghe được Ngột Nhan Quang nói đến chỗ này hậu phương mới trong lòng giật mình, bởi vì đối với cái tin đồn này, nàng cũng không phải là lần đầu nghe được. Mặc dù nàng đối với cái này cũng vô tướng pháp, nhưng ai có thể biết được hần vị kia phụ thân lại có hay không hiểu nàng đâu. Về sau Da Luật Diệp Hương chính là thở dài "Ai, tốt a , chờ ta chuẩn bị một phen liền đi "

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 330: Quan Thắng Đêm Công Kế Châu Thành

Sau đó Da Luật Diệp Hương chính là đến đến trên đại sảnh thấy qua Gia Luật Diên Hi, sau đó Gia Luật Diên Hi chính là hỏi "Nghe nói người trở về Liêu cảnh về sau đầu tiên làm chính là đi tiến đánh U Châu thành? Phải hay không phải?" Da Luật Diệp Hương nghe xong chính là bái nói ". Đúng vậy, phụ vương" "Đại sự như thế người vì sao không trước đó hướng vị phụ bầm báo một tiếng, trong mắt người còn có hay không ta cái này phụ vương" Gia Luật Diên Hi sau đó cả giận nói.

Thấy Gia Luật Diên Hi sinh khí, Da Luật Diệp Hương liền cũng bái nói ". Việc này là hải nhi lỗ mãng rồi, chưa thể trước đó báo cáo chuẩn bị cùng phụ vương biết được, là hải nhi thần chi tội, hải nhi thần cam nguyện bị phạt" lúc đầu kia Tiêu Phụng Tiên còn muốn dùng cái này sự tình tướng vị công chúa này vận ngã, thuận tiện lại đem kia Ngột Nhan Quang cũng cùng nhau vận ngã, nhưng ai biết hôm nay vị công chúa này lại cam nguyện bị phạt, như thế ngược lại để Tiêu Phụng Tiên có một loại hữu lực lại không sử dụng ra được cảm giác.

Đồng thời có loại cảm giác này không chỉ Tiêu Phụng Tiên một người, liền ngay cả vị kia cao cao tại thượng muốn nhờ vào đó đến chèn ép một phen bây giờ danh tiếng chính thịnh công chúa điện hạ Gia Luật Diên Hi cũng đồng dạng có loại cảm giác này. Chẳng biết tại sao, hôm nay vị công chúa này lại như vậy dụ dằng ngoan ngoãn, còn chủ động thừa nhận sai lầm cam nguyện bị phạt, cái này khiến trước điện tất cả mọi người là một mặt kinh ngạc.

Ngay tại Da Luật Diệp Hương cùng phụ vương của nó Gia Luật Diên Hi ở trong thành trò chuyện thời điểm, tại Quan Thắng cùng Chu Vũ hai người cũng đều đã mang lên nhân mã hướng Kế Châu xuất phát mà đi. Lúc này ở kia Kế Châu ngoài thành, Quan Thắng đã dẫn theo dưới trướng bốn vạn thân uy quân mai phục tại kia Kế Châu ngoài thành chập chờn hồi âm.

Muốn hỏi cái này bốn vạn thân uy quân là như thế nào thần không biết quỷ không hay mò tới Kế Châu ngoài thành mà chưa thể để người Liêu phát hiện,

cái này liền muốn hỏi hỏi vị kia Đại Liêu Lang Chủ. Trước đó mặc dù tướng U Châu thành bị thua Tàn Ngao Thiên, có thể đồng thời cũng là nhận được một phần cam đoan, đó chính là từ đó Tàn Ngao Thiên tướng sẽ không lại xâm chiếm Đại Liêu, có thể để tự tập hết thầy lực lượng đi đối phó phía bắc Kim nhân.

Sau đó mặc dù Gia Luật Diên Hi tại ven đường cũng là thiết hạ trạm gác canh gác, nhưng lại không còn hường lúc trước như vậy dày đặc, lại những người này cũng theo thời gian trôi qua liền đến càng lúc càng lười tán. Mà Tàn Ngao Thiên xuất chinh một năm qua này, một mực tại Liêu Tống ở giữa buôn bán ngựa Đoàn Cảnh Trụ cũng là nhân cơ hội tướng cái này từ U Châu đến Kế Châu Liêu quân phòng giữ địa điểm đều là cho tìm hiểu rõ ràng đồng thời còn vẽ ra một bộ địa đồ ra.

Quan Thắng chính là cảm cái này bức bản đồ tiến lên, tướng trong địa đồ đánh dấu ra Liêu quân phòng giữ điểm cho từng cái tiêu diệt, như thế mới có thể một đường mò tới Kế Châu dưới thành tới. Mà cùng lúc đó, kia đi đầu một bước Chu Vũ mấy người cũng đã tìm được ngoài thành ám đạo chỗ chỗ cũng theo thử tự thông qua ám đạo lên vào đến Kế Châu trong thành.

Trong đêm đen này, tại Kế Châu trong thành một cái không vì người chỗ chú ý nơi hẻo lánh, đang có lấy rất nhiều thân ảnh từ dưới đất hiện ra tới. Những người này chính là Chu Vũ mang quân Tống đội ngũ, tổng cộng sáu ngàn chi chúng, cái này năm ngàn tướng sĩ trọn vẹn dùng gần nửa canh giờ mới toàn bộ từ kia đường hầm dưới lòng đất bên trong leo đến trên mặt đất.

Về sau Chu Vũ gặp toàn viên đều đã ra, liền dẫn những người này từ nội bộ hướng kia Kế Châu chỗ cửa thành xuất phát mà đi. Lúc này ở kia Kế Châu chỗ cửa thành đang có lấy hơn mười cái Liêu quân binh sĩ từ nơi đó tương hồ trên ghẹo cười nói, nhưng ngay tại vui cười bên trong bọn hắn lại là không biết, bọn hắn sắp liền muốn rời khỏi thế giới này.

Chỉ gặp từ một nơi bí mật gần đó, đột nhiên liền có mấy ngọn phi đao bắn nhanh mà đến, trong nháy mắt chính là cướp đi kia mấy tên Liêu quân sĩ binh tính mệnh. Tiếp xuống Chu Vũ chính là lập tức dẫn người xông lên phía trước, tướng kia cửa thành cho mở ra. Đương nhiên, Chu Vũ dám người một cử động kia lập tức liền nhận lấy trên tường thành chúng Liêu quân chú ý, về sau chính là nghe được những cái kia Liêu quân sĩ binh hét lớn "Cảnh giới! Có người tập thành!"

Nhưng bọn hắn nhưng vẫn là chậm, liền tại bọn hắn điên cuồng gào thét thời điểm, Chu Vũ dám người đã tướng Kế Châu thành đại môn cho mở ra, về sau liền đem nơi đây bao bọc vây quanh, thủ vệ cửa thành, không cho bất luận cái gì Liêu quân tới gần. Ở ngoài thành Quan Thắng bọn người cũng sớm đã đã đợi không kịp, lúc này gặp kia Kế Châu cửa thành rốt cục bị mở ra sau đều là đại hi, sau đó chính là theo Quan Thắng hướng cửa thành công kích quá khứ.

Bất quá ngay tại Quan Thắng một nhóm hướng Kế Châu cửa thành công kích quá khứ thời điểm, đồng thời cũng là có người Liêu hô to tiếng vang lên, những người này vốn định đi cáo, rất nhanh liền khiến cho cái này Kế Châu trong thành loạn cả một đoàn, bất quá bọn hắn cách làm như vậy cũng đúng là để trong thành chi mọi người đều biết hiểu có quân Tống đến đây công thành tin tức.

Kia Da Luật Diệp Hương đang cùng Gia Luật Diên Hi tại kia trên đại điện thương nghị sau này sự tình, đột nhiên chính là nghe phía bên ngoài đại loạn. Thế là Da Luật Diệp Hương chính là lập tức lao ra kéo qua một tên binh lính dò hỏi "Bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, vì sao như vậy rối loạn" sau đó liền chỉ nghe tên lính kia nói "Hồi công chúa điện hạ, có quân Tống đến đây công thành, hiện tại cũng đã công vào trong thành "

"Cái gì!" Da Luật Diệp Hương nghe xong kinh hãi nói "Quân Tống vì sao lại có như can đảm này, dám không biết sống chết đến đây phạm ta thành trì, nhìn ta sẽ đem bọn hắn đánh về U Châu đi!" Sau đó Da Luật Diệp Hương chính là muốn ra khỏi thành nghênh chiến, nhưng Gia Luật Diên Hi lại là ở sau lưng hắn hô "Con ta không thể tiến đến, nhanh tại bên vương bên cạnh hộ vệ "

Cùng lúc đó kia Tiêu Phụng Tiên mấy người cũng nhao nhao kêu to Liêu quân tinh binh đến đây bảo hộ Gia Luật Diên Hi, cũng không có một tia muốn giết ra ngoài tướng quân Tống đánh ra ngoài thành dự định. Da Luật Diệp Hương nhìn sau tất nhiên là hết sức tức giận, nhưng lại cũng không thể tránh được, bởi vì lúc này trong thành đại loạn, như mình rồi đi, vị này nay đã đối với mình lên lòng nghi ngờ phụ vương nhất định sẽ dùng cái này đến chèn ép mình.

Thế là đang suy tư liên tục về sau, Da Luật Diệp Hương liền đành phải từ bỏ ra ngoài nghênh chiến quân Tống ý nghĩ, lưu lại hộ vệ tại Gia Luật Diên Hi tả hữu. Cùng lúc đó kia Ngột Nhan Quang mấy người cũng tất cả đều là muốn hộ vệ trong thành quyền quý mà không được ra ngoài nghênh chiến quân Tống, có thể nói là biệt khuất không thôi. Duy chỉ có có thể lĩnh quân ra ngoài nghênh chiến quân Tống, lại là chỉ có kia Quỳnh Yêu Nạp Diên cùng A Lý Kỳ hai người mà thôi.

Chỉ gặp A Lý Kỳ cùng Quỳnh Yêu Nạp Diên hai người cùng nhau lĩnh quân hướng về cửa thành tiến đến, nhưng lại là thì đã trễ, lúc này kia Kế Châu cửa thành đã bị quân Tống không chế ở, đồng thời kia Quan Thắng cũng đã dẫn theo bốn vạn đại quân giết vào trong thành. Mất thấy kia bốn vạn quân Tống thế như chẻ tre đem Liêu binh tất cả đều chém giết, khí thế hùng hổ.

Gặp tình hình này về sau, hai người liền biết tới nay thành này đã là thủ không được, nhưng vì ngăn cản quân Tống tái tạo giết chóc, cùng vì để cho trong thành quyền quý có thể có thời gian chạy ra thành đi, hai người liền không thể không lần nữa giết tiến lên nghênh kích quân Tống. Đồng thời bị hai người chỗ phái ra binh sĩ cũng đã tướng phía trước chiến sự báo cùng Gia Luật Diên Hi nghe.

Gia Luật Diên Hi nghe tin tức này hậu tâm hạ khẩn trương, sau đó Tiêu Phụng Tiên dâng một đám đại thần thì vội vàng quyền nói ". Còn xin bệ hạ mau từ bắc môn chạy ra thành đi, chúng ta nguyện hộ vệ tại bên cạnh bệ hạ" những người này mặc dù ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng đều là nghĩ đến tiếp được Gia Luật Diên Hi bên người có rất nhiều người viên hộ vệ đến cùng nhau bảo vệ mình chạy ra thành đi.

Mà kia Da Luật Diệp Hương tuy có ra trận giết địch chí tâm, nhưng lại vẫn là không thể vào lúc này rồi đi phụ vương bên người, thế là liền đành phải tại Gia Luật Diên Hi hạ lệnh rút lui thời điểm đi sát đằng sau tại hộ vệ bên người. Cùng lúc đó Ngột Nhan Quang phụ tử cũng riêng phần mình bảo vệ nữ nhân mình yêu thích theo công chúa điện hạ hướng thành chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thủy Hử Chi Mãnh Tướng Cường Binh Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.